

Giới thiệu Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert

Thanh Y mặc giáp thẻ Binh Loạn, Hùng Sư trăm vạn định giang sơn, cười nhìn thiên hạ ai vì người, kiếm chi Phong Vân Phá Thương Khung.

Vương Bình, Tri Thế Chi Năng Thần, loạn thế kiêu hùng

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1 :thứ tử vận mệnh

"Công tử, công tử, rời giường, lại không đứng lên lại phải bị mắng."

Vương Bình đang tại trong lúc ngủ mơ, bất thành linh cảm giác có một người nhẹ nhàng tại lưng lay chính mình, với lại nghe thanh âm, tựa hồ có chút sốt ruột, người nào tại đây chính mình, còn có để hay không cho người ngủ?

Vương Bình năm nay nhanh ba mươi tuổi, nhưng là vẫn một cái độc thân trạch nam, ngày bình thường tan ca ngay tại phòng cho thuê thời gian nhìn xem truyền hình, nhìn xem tiểu thuyết, ngẫu nhiên xem chút tiểu điện ảnh cái gì, tốt nghiệp đại học mấy năm, vẫn là chẳng làm nên trò trống gì.

Lúc này Vương Bình có chút nổi nóng, thật vất vả nhìn đến Chu mạt, có thể ngủ một cái tốt cảm giác, chính mình đang ngủ hương thơm đâu, lập tức liền năng lượng người thân đến mỹ nữ trong mộng, lại bị người nào cho lay tỉnh.

Vương Bình thùy nhãn mờ mịt, híp mắt đưa tay đến trên giường đi tìm ánh mắt, nhưng lại sờ lấy một cái tron mềm tay nhỏ, mềm mại, thật thoải mái.

"Công tử, người làm đau ta, người tỉnh cũng nhanh đứng lên đi, lại không đứng lên, đại công tử lập tức lại không rửa sạch sẽ, chúng ta lại phải không có cơm ăn" một cái tuổi trẻ nữ tử trên mặt giọng nghẹn ngào nói ra.

Vương Bình mở to mắt, nhìn thấy một cái phấn điêu ngọc trác tiểu cô nương, chính mình đang lôi kéo tay hân, trong mắt chứa nước mắt, mười phần đáng thương, trông mong nhìn lấy chính mình, nàng là ai?

Vương Bình hoảng sợ nhìn bốn phía, tiểu cô nương này xuyên là cổ trang, tuy nhiên không biết đây là thời đại nào y phục, nhưng là tuyệt đối là cổ trang, hân mà mẹ mày, ta làm sao đến nơi này đến, ta không phải đang ngủ à? Vương Bình rất muốn hỏi hỏi, nhưng là hân không biết nên từ đâu hỏi, bởi vì cái này thật sự là quá bất khả tư nghị, hân bất quá là Chu mạt ngủ nướng, tỉnh lại sau giấc ngủ, thế mà đến cổ đại, với lại hân thành một cái mười mấy tuổi tiểu hài tử.

"Công tử, người làm sao" tiểu nữ hỏi.

Vương Bình ngẩng đầu nhìn tiểu cô nương này, bất thành linh trở nên đau đầu, trong đầu trí nhớ dừng mãnh tiến ra.

Hiện tại là Tùy đại nghiệp tám năm, Tùy Dạng Đế mới từ một lần chinh phạt Cao Ly trong chiến tranh rút ra đi ra, bởi vì trong nước Nông Dân Khởi Nghĩa đã thành Liệt Nguyên chi Thế, rút ra quay về binh. Hiện tại hân cũng gọi Vương Bình, là Thái Nguyên Vương gia gia chủ Vương Cơ nhị nữ tử.

Lúc này, bên ngoài truyền đến một tiếng lạnh lạnh âm thanh, đặc biệt khó nghe: "Thần nha đầu, còn chưa tới nghênh đón đại công tử "

Trên giường Vương Bình Nhú nhú mảy, trông đi qua, đã thấy nơi xa đi tới một đám người, cầm đầu là một cái thiếu niên mặc áo gấm, tướng mạo anh tuấn. Người này chính là Vương Bình đại ca Vương Kiệt, chính là phụ thân Vương Cơ chính thê sở sinh, chính mình chẳng qua là một cái nha hoàn tại Vương Cơ say rượu mất lý trí sau khi sản phẩm. Vương gia nhân căn bản sẽ không quan tâm chính mình chết sống, chính mình tuy nhiên cũng là Vương gia nhân, nhưng là qua so những nô bộc đó còn không bằng, mỗi ngày đi sớm về tối nuôi ngựa, giặt lập tức, nếu là có một ngày không làm tốt, chính mình cùng Thần nha đầu ngay cả cơm đều không kịp ăn.

"Thần nha đầu, làm sao không nghe thấy sao? Người cái tiện tỳ, muốn chết à" làm cho người buồn nôn âm thanh lần nữa truyền tới, lúc này Vương Bình mới phát hiện nói chuyện là một cái xấu xí người, thân thể gầy cao, đang dùng này khô quắt tay chỉ Thần nha đầu. Hân là vương phủ con trai của Đại Quân Gia Vương Xuân, mặc dù là cái hạ nhân, nhưng là so với hân cùng Thần nha đầu có địa vị, đương nhiên, nếu như Thần nha đầu sau lưng có cái núi dựa lớn lời nói, hân cũng là không dám đắc tội. Chỉ là Thần nha đầu chỗ dựa chính là mình, trong phủ không có bất kỳ cái gì địa vị, người nào đều có thể khi dễ bọn họ.

"A, đại công tử, nô tỳ, nô tỳ. . ." Thần nha đầu sắc mặt tái nhợt bất lực, tâm thần bất định bất an nhìn qua Vương Bình, không biết nên trả lời như thế nào mới tốt.

"Nha, vị này không phải Nhị Công Tử sao?" Vương Xuân thanh âm nói chuyện, âm dương quái khí, tuy nhiên trong miệng gọi hân là Nhị Công Tử, nhưng lại không có chút nào tôn kính cùng e ngại.

"Tiểu nhân gặp qua Nhị Công Tử, Ha-Ha." Vương Xuân cười ha hả đi tới, sau đó biến sắc, lạnh giọng nói ra: "Người thật đúng là cho là người là cái gì Nhị Công Tử a, tại Thái Nguyên, người cái gì đều không phải là, ta cho người biết, hôm nay đại công tử coi trọng người Thần nha đầu, thức thời vẫn là muốn Thần nha đầu ngoan ngoãn theo chúng ta đi, nếu không" nói, kéo lên ống tay áo, một bộ Vương Bình không đáp ứng liền đánh người đáp ứng tư thế.

Wương Bình chậm rãi tới gần Vương Xuân, bỗng nhiên biến sắc,

Chân phải đá ra đi, vừa vịn đập đến bụng hân bên trên, nghe một chút gặp Vương Xuân một tiếng hét thảm, nhất thời bay ra ngoài, ôm bụng, khuôn mặt nghẹn đỏ bừng, lại nói không ra một câu.

"Người tới đây mau, đem cái này tiểu tử bắt lại cho ta, xem ta như thế nào trừng trị hân" sơ qua, Vương Xuân tỉnh táo lại, chỉ Vương Bình liền mắng một chập.

"Đại ca, đây chính là người mang đến người?" Vương Bình lạnh lùng nhìn xem Vương Kiệt, cái này chính mình gây nên đại ca, trong mắt tràn đầy vẻ châm chọc. Vương Kiệt nhìn xem Vương Bình ánh mắt, đề cho hân thật không thể tin sự tình là Vương Bình nhìn về phía mình trong ánh mắt lại có mỉa mai, chế giễu bộ dáng, đề cho vị này Vương gia đại công tử tức giận không thôi.

"Hừ, là thì thế nào, người chẳng qua là một cái tiện tỳ cuộc sống tiện chủng, có cái gì tư cách làm Vương gia nhân, Vương Xuân cha con vì ta Vương gia đi theo làm tùy tùng, lập xuống rất nhiều công lao, người hôm nay thế mà đánh hân, hừ hừ, ta nhìn người làm sao hướng về phụ thân dặn dò, hướng về gia gia dặn dò." Vương Kiệt phẫn hận nhìn xem Thần nha đầu: "Bởi vì một cái nha đầu, xem ra là không nghĩ tới, có loại, chúng ta đi."

"Nhị Công Tử!" Thần nha đầu trong mắt lộ ra ra một phần lòng cảm kích, nhưng là càng nhiều là lo lắng. Hôm nay đắc tội đại công tử, ở cái này Trường Ấu Tôn Ti thời đại, chuyện này cũng không hề tốt đẹp gì cho cam, hơn nữa còn đánh con trai của Đại Tổng Quân, Đại Tổng Quân đi theo Vương gia lão gia tử nhiều năm, cũng là Vương gia gia chủ Vương Cơ cũng sẽ không tùy tiện đắc tội người này. Hôm nay bị Vương Bình đánh, cũng không biết vì là dẫn xuất bao lớn tai họa đến, nghĩ tới đây, Thần nha đầu liền sợ hãi không thôi.

"Không cần lo lắng, hết thảy có ta đây, người chiếu cố ta nhiều năm như vậy, ta làm sao lại để bọn hân khi dễ người đây." Vương Bình trong mắt lóe lên một tia ôn nhu, Thần nha đầu từ hân ký sự bắt đầu, vẫn chiếu cố hân, hai người bọn họ tại cái này vương phủ trong góc sống nương tựa lẫn nhau.

"Nhị Lang, Nhị Lang, người vẫn tốt chứ." Một trận lo lắng tiếng gọi âm ỉ truyền vào hai người trong tai, Vương Bình biết, đó là chính mình nhị thúc Vương Thông. Không bao lâu, cửa tiểu viện tiến đến một cái gầy gò thân ảnh tới.

Wương Bình trong lòng thở dài một hơi, nếu như nói trừ Thần nha đầu, trong phủ người nào đối với mình tốt nhất, này nhị thúc Vương Thông tuyệt đối quên một cái, mặc dù mình chỉ là nha hoàn cuộc sống nhitừ, không phải Địch Tử, nhưng là nhị thúc một dạng chờ đợi chính mình như là người nhà một dạng.

Nguyên nhân Vương Bình là biết, nhớ ngày đó Vương Cơ cùng Vương Thông đi Giang Nam, Vương Thông trong lúc vô tình cứu mình mẫu thân, sau đó mẫu thân vẫn chiếu cố hân, khi hân nha hoàn, không muốn Vương Cơ ngày nào đó uống say, đi vào Vương Thông gian phòng, từ đó liền có Vương Bình, nhưng là mẫu thân không có chờ đến hân lớn lên có một ngày liền buông tay ly thế.

"Nhị thúc (Nhị Lão Gia)" Vương Bình lập tức nghênh đón, cung cung kính kính hô.

"Ai, nhị thúc có lỗi với người, để người chịu ủy khuất, nếu như mẹ người nhìn thấy người bây giờ bộ dáng, cái kia có bao nhiêu đau lòng a." Vương Thông ánh mắt lộ ra một tia dị dạng đến, tựa như là một loại hoài niệm.

"Bình nhi hôm nay có thể là xông Đại Họa, này Vương Xuân là Vương Phúc con trai độc nhất, người đánh như thế nào hân, bây giờ Vương Phúc đến lão gia tử chỗ ấy chỗ ấy khóc lóc kẻ lể, cái này như thế nào cho phải a?"

"Nhị thúc, bắt quá là đánh một cái hạ nhân mà thôi." Vương Bình bất mãn nói ra, nói đến, Vương Xuân cha con lại thế nào có Quyền có Thế cũng chỉ là Vương gia hạ nhân, mà không phải chủ nhân, mà Vương Bình mặc dù là Thứ Xuất, nhưng là nói thế nào cũng là vương phủ tộc nhân. Ở thời đại này, nào có hạ nhân leo đến chủ nhân trên đầu đi sự tình phát sinh, đại không chịu chút quả trách thôi, chẳng lẽ còn năng lượng bởi vì một cái hạ nhân, đem hân đuổi đi ra, hoặc là đánh một trận, này Vương gia mặt mũi cũng không cần đi.

"Nghịch Chướng, người quỷ xuống cho ta "

Trong đại đường, Vương Khuê nộ hỏa vạn trượng, ánh mắt nhìn chăm chăm Vương Bình, hận muốn xuất hỏa đến, Vương Khuê đương nhiệm Đồng Châu Thứ Sử, bởi vì Tân Niên, hân về nhà tham gia Tộc Tế, ngày mai sẽ phải quay về Đồng Châu, không ngờ lúc này cái này để người ta quên tôn tử cho hân tại hạ.

Wương Khuê cơ hồ đã đem hân quên, hiện tại hân thế mà đánh chính mình con trai của quân gia, hân mới nhớ tới mình còn có như thế một cái tôn tử.

Wương Khuê có hai đứa con trai, cũng là Địch Tử, Lão Đại Vương Cơ, hiện tại là Vương gia gia chủ, đi theo Thái Nguyên lưu thủ Lý Uyên, lão nhị Vương Thông, là cái Nho Học mọi người.

Lúc này Vương Phúc lôi kéo Vương Xuân tay, đứng tại Vương Khuê bên người, lúc này Vương Xuân, sắc mặt tái nhợt, vết máu loang lổ, y phục cũng bị xé rách. Vương Bình quỷ gồi cửa ra vào, một câu nói cũng không nói, muốn gán tội cho người khác sợ gì không có lý do, nghĩ không ra hân chỉ là đá một chân, thế mà đem hân khuôn mặt đánh vỡ, y phục cũng đập nát, buồn cười, buồn cười.

Vương Khuê vỗ bàn một cái, "Nghịch Chướng, còn không xin lỗi!"

Vương Bình tình nguyện bị phạt đòn cũng sẽ không xin lỗi, hấn giọng căm hận nói: "Thế gian không có vô duyên vô cớ thích, cũng không có vô duyên vô cớ hận, gia gia vì sao không hỏi nguyên nhân?"

"Còn dám mạnh miệng, người tới, mang xuống cho ta, hung hăng đánh, đánh chết tên nghịch chướng này!"

"Phụ thân, Bình nhi vẫn còn con nít, dạng này xảy ra nhân mạng, trừng phạt nho nhỏ là được" Vương Thông lập tức giúp Vương Bình cầu tình.

"Mang xuống" Vương Khuê không để ý đến Vương Thông, vẫn như cũ gọi người mang xuống đánh.

"Người sẽ hối hận, người nhất định sẽ hối hận" Vương Bình phẫn hận quát.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2 : vận mệnh nhiều thăng trầm

Cứ như vậy qua mấy ngày, mười hai tuổi Vương Bình đi Vương Thông chỗ nào học tập trở về, một cái cùng Thần nhi quan hệ tốt nha hoàn liền vội vàng hấp tấp chạy tới, một phát bắt được Vương Bình tay nói ra: "Công tử, người chạy mau đi, không nên quay lại."

"Thế nào, Thần nhi đâu, nàng làm sao?" Vương Bình hỏi, hấn biết cái nha đầu này như thế bói rồi, khẳng định là ra chuyện lớn, với lại rất có thể cùng Thần nhi an nguy có quan hệ, nếu không Thần nhi khẳng định sẽ đến tiếp chính mình, trông coi chính mình.

"Phu nhân Kim Sai không thấy, có nha hoàn nói là công tử cầm, nàng phái người tới lục soát công tử phòng người, phát hiện công tử gian phòng có Bạc vụn cùng hiệu cầm đồ biên lai cầm đồ, biên lai cầm đồ bên trên viết cũng là phu nhân không thấy Kim Sai. . . ." Tên này nha đầu nhanh chóng nói, thỉnh thoảng nhắc nhở hấn mau rời đi tại đây.

"Ta biết." Lúc này Vương Bình toàn bộ minh bạch, vẫn là chính mình đắc tội Vương Kiệt, cho nên phu nhân cùng tổng quản liên hợp lại thu thập mình.

"Vậy công tử, người chạy mau a "

"Ta tại sao phải chạy, nàng muốn cho ta đi, ta liền lừa gạt không đi, ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút nàng có thể đem ta thế nào." Chính mình năng lượng chạy sao? Không thể, chạy cũng là chạy án, cũng là có một ngàn tám miệng cũng nói không rõ ràng, huống chi mình chạy, này Thần nhi làm sao bây giờ, nàng còn có thể háo hảo sống sót sao? Nói xong chính mình sẽ bảo hộ nàng, nếu như mình đi, tính là gì.

"Công tử, người không đi lời nói, người sẽ bị đánh chết, hiện tại lão gia, nhị gia cùng lão thái gia đều không tại, liền phu nhân nói quên."

"Không phải liền là chết sao? Nếu như ta vứt bỏ Thần nhi chính mình chạy trốn, vậy làm sao xứng đáng lương tâm mình, Vương Bình thừa nhận kiếp trước chính mình cũng không tính là gì Thiện Nhân, nhưng là mình cũng coi là một cái trọng tình trọng nghĩa người." Đi, chúng ta đi xem một chút Thần nhi.

Đi theo nha hoàn xuyên qua Vương gia đình đài lầu các, hết thấy đều lộ ra như vậy lạ lẫm, đi vào hậu viện Chính Phòng bên trong, mới vừa vào cửa, chỉ nghe thấy "Ba ba ba" Giới Xích âm thanh, từng tiếng vào thịt, Thần nhi cắn răng liên tục rên rĩ.

Vương Bình nhìn thấy hai cái trắng hếu bị đặt ở mặt đất, mặt khác có một cái Ma Ma cầm Giới Xích liên tục đánh vào Thần nhi trên thân.

"Thần nhi, Thần nhi" Vương Bình xông đi lên, một tay lấy đánh người Ma Ma đẩy lên mặt đất, sau đó ngồi xổm xuống, thút thít cái này ôm nằm trên mặt đất nửa chết nửa sống Thần nhi: "Thần nhi, người tỉnh, người tỉnh."

Có thể là vô luận Vương Bình làm sao kêu to, nằm trên mặt đất Thần nhi đều không có âm thanh.

Cao cao tại thượng, đeo vàng đeo bạc cao quý nữ tử hung hăng nói ra: "Hất nước, làm tỉnh lại hấn, tiếp tục đánh." Nàng lời nói cũng băng lãnh, lạnh lẽo cho Vương Bình đánh cái rùng mình.

Vương Bình ngẩng đầu nhìn một chút cái kia cao cao tại thượng nữ nhân, Huỳnh Dương Trinh Thị nữ nhân, phụ thân hấn chính thể, tuổi tác hơn ba mươi tuổi, nhìn xem trên mặt nàng nụ cười dữ tợn, tựa hồ muốn nói: "Chết tiểu tử , đợi lát nữa lại nhìn ta giết chết người, các người đều đi chết đi."

Một chậu nước lạnh tưới xuống, không chỉ có đem Thần nhi xối, cũng đem Vương Bình toàn thân đều tưới một lần, cũng làm cho hấn càng thêm thanh tỉnh chút.

"Thần nhi. . ." Vương Bình nhìn xem chậm rãi mở to mắt Thần nhi, gây không đang khóc khóc nói ra: "Ngươi không muốn chết a, ngươi không thể chết, ta nói muốn bảo vệ ngươi, ta nhất định sẽ bảo hộ ngươi, ô ô "

Một cái Lão Ma Ma đi tới, một cái bút lên mặt đất nữ hài tóc, cầm nữ hài đầu bút lên đến, thấy được nàng thống khổ mở to mắt, muốn nói cái gì, nhưng là cũng không nói cái gì, nhất thời cười lạnh nói ra: "Phu nhân, cái này tiện tỳ tình lại."

"Tình liền tiếp tục đánh." Trịnh phu nhân lạnh lùng nói ra.

Vương Bình lập tức nhịn không được đứng lên: "Dừng tay, không cho phép đánh nàng."

"Nàng bất quá là một cái tiện tỳ, con trai của ta muốn lấy được hân, ngươi thế mà chế giễu nhi tử ta, từ hôm nay về sau ta nhìn ngươi còn thế nào chế giễu nhi tử ta."

Thật là ác độc nữ nhân a, lúc này, coi như mình nói không phải hân trộm đồ, chỉ sợ cũng vô dụng, Nhân Chứng Vật Chứng cái gì, nữ nhân này khẳng định giấu an bài tốt. Nếu như mình phản kháng, nàng chỉ sợ sẽ càng thêm trả thù chính mình, vậy hôm nay nàng liền sẽ trước tiên thu thập Thần nhi,

Sau đó lại thu thập mình.

Biện pháp duy nhất, cũng là tìm sống trong chết, thừa nhận sai lầm, cầu xin nàng buông tha mình cùng Thần nhi.

Vương Bình quỹ xuống đến, hướng Trịnh phu nhân liên tục đập mấy cái khấu đầu, sau đó cầu xin tha thứ nói ra: "Phu nhân, tiểu tử biết sai, ta trộm ngươi đồ vật, là ta không đúng, tiểu nhân không xứng làm Vương gia nhân, càng không xứng làm con trai của lão gia, van cầu ngươi, buông tha chúng ta đi."

Cao cao tại thượng Trịnh phu nhân không nghĩ tới, cái này mười mấy tuổi tiểu tử, thế mà cho mình đến như vậy một tay, trong lúc nhất thời không biết làm sao bây giờ mới tốt.

"Vương Bình, nếu như ngươi thật trộm ta đồ vật, dựa theo gia quy, ngươi coi trọng trách ba mươi, sau đó cắt ngang hai chân, ngươi có thể nghĩ rõ ràng cái này tội danh, ngươi nhận dưới?" Trịnh phu nhân lạnh lùng nói ra.

Vương Bình chậm rãi nhắm mắt lại, chính mình đi tới nơi này cái thế giới không lâu, không có một tơ một hào lực lượng, chỉ có thể cam nguyện chịu tội: "Tiểu nhân nhận dưới, mời phu nhân trách phạt."

"Không, phu nhân, đây hết thảy cũng là nô tỳ làm, cũng là ta làm, phải phạt liền phạt ta đi, mặc kệ công tử sự tình." Lúc này Thần nhi không biết chỗ nào tới khí lực, toàn lực chống đỡ lấy chính mình, nói ra.

Vương Bình nhìn trước mắt Thần nhi cho mình giải vây, tâm lý cảm động hết sức, nhưng nhìn gặp cao cao tại thượng Trịnh phu nhân sắc mặt, cũng hiển nhiên, nàng không có tính toán buông tha bọn họ.

"Phu nhân, ngươi muốn thế nào, tiểu nhân biết, ta chỉ là một cái nha hoàn cuộc sống thứ tử, đối với đại công tử không có bất kỳ cái gì uy hiếp, Thần nhi là vô tội, nàng đối với các ngươi không có bất kỳ cái gì uy hiếp, ta sẽ thỏa mãn các ngươi yêu cầu, chỉ hy vọng phu nhân ngươi đại nhân đại lượng, lòng từ bi, buông tha Thần nha đầu."

Nói xong, Vương Bình đứng lên, nói với bọn họ: "Ai làm nấy chịu, Thần nhi, ngươi không cần vì ta giải vây, là ta liên lụy ngươi." Sau khi nói xong, né người nhảy lên, đụng đầu vào trên tường, nhất thời đầu rơi máu chảy, máu chảy như suối, nhất thời thành một cái huyết nhân.

"Không, công tử, công tử. . . ." Tại một mảnh trong vũng máu, hân tựa hồ nghe đến Thần nhi bất lực tiếng gọi âm ỉ, loại kia tê tâm liệt phế tiếng gọi âm ỉ, có thể là hân đã không có biện pháp trở lại, hai mắt nhắm lại, ngất đi.

Lúc này Vương Thông nhận được tin tức, lập tức chạy tới, nhìn thấy trong vũng máu Vương Bình, đau lòng hô: "Còn không gọi đại phu, thất thần làm gì, nhanh đi."

Nhìn xem vẫn ngồi Trịnh phu nhân, Vương Thông tâm lý tức giận, chỉ chỉ nàng, sau đó mĩa mai nói ra: "Rất tốt, rất tốt, chị dâu thật sự là một cái tốt Chủ Mẫu a."

Vương Thông vậy mà chỉ trích chính mình, Trịnh phu nhân cũng sinh khí nói ra: "Nhị đệ, ngươi có ý tứ gì, hân trộm đồ ta lấy hân tới tra hỏi có cái gì không đúng, chính hân cảm thấy đuối lý, gặp trở ngại, còn chuyện liên quan gì đến ta, ngươi cứ như vậy đối với tẩu tử ngươi nói chuyện, ngươi còn có hay không đại ca ngươi, có hay không gia quy."

"Thị phi phán xét tự tại nhân tâm, chị dâu, ngươi tốt tự lo thân a" nói xong, chính mình ôm lấy Vương Bình, lại để người khiêng đi Thần nha đầu, rồi đi Trịnh phu nhân lầu các.

"Hình nhi, ta có lỗi với ngươi a, ta không có chiều cố tốt Bình nhi, là ta vô dụng, ta sớm biết bọn họ không quen nhìn Bình nhi, ta đã sớm biết, ta cái kia đón hân đi" lúc này Vương Thông, nhìn xem nằm ở trên giường hôn mê bất tỉnh Vương Bình, nội tâm tự trách để cho hân khó mà tiêu tan, không khỏi nghĩ lên Vương Bình mẫu thân đối với hân phó thác, để cho hân phiền muộn không thôi.

Ai, vốn là muốn mang ngươi rời đi, hiện tại tình huống này cũng không được, ngày mai ta lại phải rời đi ngươi, hi vọng ngươi người hiền tự có Thiên Tướng, mau mau tốt đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3 :thoát đi Vương gia

Vương Cơ tiến vào cái này cũ nát Tiểu Viện Từ, nhìn qua trong góc ngồi xổm đi động không biết ngu ngốc, tâm lý có chút mỏi nhừ. Hắn nhẹ chân nhẹ tay đi qua, chậm rãi ngồi xổm xuống, ôn hòa kêu lên: "Bình nhi, Bình nhi. . ."

Hắn nhớ kỹ một năm trước, hắn rời nhà thời điểm, nhi tử tuy nhiên không thích nói chuyện, qua không như ý, nhưng là cuối cùng kiên kiên khang khang, không có bệnh không có tai, còn để cho mình đi đường cẩn thận cái gì. Nhưng là một năm sau chính mình trở về, nhi tử vậy mà biến thành dạng này, trong lòng của hắn rất khó chịu.

"Lão gia, vô dụng, hắn ai cũng không biết. Người ngàn vạn phải cẩn thận a, hắn sẽ cắn người." Bên cạnh quản gia nói ra, tại đây vị đạo thật sự là quá khó người, ăn và ngủ tất cả tại đây, thôi không thể lại thôi.

"Bình nhi. . ." Vương Cơ đưa tay muốn lại đi sờ sờ con trai mình, tuy nhiên lại phát hiện trên người con trai quá, hắn cuối cùng vẫn là không có sờ sờ hắn, mà chính là thở dài, sau đó đứng lên, đối với quản gia phân phó nói: "Thu thập sạch sẽ tại đây, cho hắn tắm rửa, đổi một thân quần áo sạch."

Vương Cơ mới từ Lý Uyên nơi đó trở về, hoàng đế Dương Quảng cực kì hiếu chiến, khiến hiện tại thiên hạ sẽ đại loạn, Vương gia đem tiền đặt cược đều đặt ở Lý Uyên trên thân, Thái Nguyên Vương Thị là Ngàn Năm Thế Gia Môn Phiệt, khởi nguyên từ Sơn Tây Thái Nguyên, từ Ngụy Tấn cho tới bây giờ cũng là phi thường hiển hách, cùng Lũng Tây Lý Thị, Triệu Quận Lý Thị, Thanh Hà Thôi Thị, Bắc Lăng Thôi Thị, Phạm Dương Lô Thị, Huỳnh Dương Trịnh Thị các loại bảy tộc đặt song song vì là Ngũ Tinh Thất Vọng Đại Tộc. Thái Nguyên Vương Thị riêng có, "Thiên hạ Vương Thị ra Thái Nguyên" thanh danh tốt đẹp. Bây giờ Thái Nguyên Vương Thị bên trong người mới nhiều, như Vương Khuê, Vương Cơ, Vương Thông các loại, Vương Khuê đảm nhiệm Đồng Châu Thứ Sử, tên chính thức hiển hách, hắn Vương Thị tộc nhân tuân kiệt vô số, vì là Quan Nội Môn Phiệt đứng đầu.

Hiện nay thiên hạ sẽ đại loạn, Tùy Thất Lộc, Thiên Hạ Cộng Trục Chi, các lộ Hào Cường nhao nhao khởi binh, Đâu Kiến Đức, Lý Mật, Đỗ Phục Uy, Tiêu Thị, Vương Thế Sung các loại đều muốn chờ lấy khởi binh. Thái Nguyên Vương Thị tuân theo Gia Huấn là vương mà không vương, bọn họ là sẽ không khởi binh tạo phản, nhưng là tại Thái Nguyên, đoạt được thiên hạ cũng chỉ có một người, hoặc là nói một nhà, cái kia chính là Lý Uyên, Thái Nguyên Vương gia hiện tại liền vì là Lý Uyên mà phục vụ, đầu nhập vào tại Lý Phiệt môn hạ, tiến tới quang diệu Thái Nguyên Vương Thị. Mà Lý gia cũng ần ần có chấp Nguru Đầu xu thế, chứ Đại Môn Phiệt đều coi là thù, con trai của Lý Uyên Lý Kiến Thành, Lý Thế Dân cũng là thiếu niên anh hùng, riêng là Lý Thế Dân, tất nhiên làm một đời Anh Chủ.

"Lão gia, vô dụng, quần áo mới xuyên qua trên người hắn, không có hai lần liền bẩn, hắn đại tiểu tiện cũng sẽ không cởi quần, cũng là trực tiếp kéo trong quần." Quản gia nhện không được nói ra.

Vương Cơ nhìn qua ngồi dưới đất, một mặt ăn si cùng nhau nhi tử, đứa con trai này đang há hốc mồm chảy chảy nước miếng, cười ngây ngô nhìn xem chính mình. Càng xem đứa bé này, càng là khó chịu.

"Muốn ta Vương gia tương lai Tòng Long Chi Công, làm rạng rỡ tổ tông, tự nhiên có dạng này một cái Sỏa Nhi Tử, chỉ sợ sẽ bị người nhạo báng"

Nói rút ra hộ vệ trên thân lợi kiếm, một thanh kiếm treo ở ngạch Vương Bình trên cổ, ngơ ngác nhìn qua Vương Bình.

Giờ phút này Vương Bình tâm lý nhưng là cười lạnh: "Phụ thân a, phụ thân, hiện tại ngay cả người cũng phải giết ta sao? Ta có thể là người con ruột a, người thật sự xuống tay a." Hắn nhìn qua Vương Cơ, không biết vì sao, cái mũi một trận chua. Nhất định phải nhện xuống, không thể biểu hiện ra dị dạng.

Vương Cơ nhìn xem đứa con trai này, một mặt tuyệt vọng, nói một mình nói ra: "Hình nhi, ta có lỗi với người, ta biết, người ở phía dưới nhất định sẽ hận ta, nhưng là. . . , Bình nhi, hi vọng đời sau, người không cần quảng tới Vương gia, ta tiễn người lên đường."

Lúc này, ngoài phòng truyền tới một người bỏi rới âm thanh: "Lão gia, Đường Quốc Công tới."

Nghe nói như thế, Vương Cơ cất kỹ kiếm, sau đó quay người rời đi.

Đêm rất yên tĩnh, ở cái này nơi hẻo lánh bên trong, không có người sẽ đến quấy rầy chính mình, Vương Bình biết mình không thể lưu tại nơi này, nhất định phải nghĩ biện pháp rời đi nơi này, nếu không chính mình khẳng định sẽ chết.

Lúc này, cửa mở ra, một cái nha đầu che mũi, đưa tới thực vật, liền lập tức rời đi, xem ra Lý Uyên đến, thức ăn đều thay đổi tốt, nhưng là bây giờ hắn,

Lại thế nào ăn được đâu?

Bất tri bất giác ở giữa, Vương Bình ngủ.

Một con chuột trên mặt đất điên cuồng chạy tới chạy lui, miệng bên trong phát ra thống khổ âm thanh, chỉ chốc lát sau, vậy mà chết trên mặt đất, Vương Bình nhìn xem tới hôm qua đưa tới cơm canh, con gà kia thượng diện có lão thử cắn qua dấu vết, nhìn thấy đây hết thấy, hần cười, vẫn là muốn để cho mình chết a.

Trong phòng cửa mở ra, quần gia mang theo hai cái hạ nhân đi tới, nhìn xem mặt đất trong chén gà chỉ còn lại có khung xương, mặt đất lưu lại một đạo nói gãy dựa qua dấu vết, tại dấu vết cuối cùng, là một cái quần xoắn thân thể.

"Quần gia, hần chết?" Bên cạnh hạ nhân hỏi.

"Tiểu tử này là bệnh chết, các người đem hần kéo ra ngoài chôn kĩ đi!" Quần gia nói, tiện tay từ trong ngực móc ra một thỏi bạc, đưa cho hần bọn họ, "Nhớ kĩ, đừng nói lung tung, làm sạch sẽ một chút."

"Nhị ca, chúng ta phát tài, lớn như vậy một thỏi bạc", một người khác nhìn xem tiền, ánh mắt đều tỏa sáng. Lúc này nhị ca nói ra: "Đi, tìm một tấm chiếu rách đến, bao lấy hần, thừa dịp hiện tại trời còn chưa có sáng rõ, kéo ra ngoài chôn."

"Nhị ca, hần nói thế nào cũng là một cái thiếu gia, cứ như vậy chôn kĩ, có phải hay không quá keo kiệt a" cái này tiểu đệ có chút không đành lòng nói, hần trong phủ làm hạ nhân thật nhiều năm, nhìn xem cái thiếu gia này lớn lên, tâm lý bao nhiêu cũng đồng tình hần.

"Một cái quan tài ít nhất mười lượng bạc, người này phân không muốn sao?"

Tại Thái Nguyên Thành phía tây, một mảnh hoang vu địa phương, lớn nhỏ đồng đất chất đồng, đây là ngoài thành Bãi Tha Ma, chỗ này cũng là chôn một chút người nghèo hoặc là chết không ai dẫn người.

Đi đến nơi này, bốn phía có thể thấy được người chết xương cốt.

Vương Bình bị ném ở một bụi cỏ bên trong.

"Đi thôi" nhị ca nói ra.

"Không Đào Hầm chôn sao?"

"Chôn cái gì chôn, tại đây âm u khủng bố, quái dọa người, vẫn là đi nhanh lên đi, vói lại tại đây dã thú ẩn hiện, không chừng ngày mai liền bị ăn sạch sẽ, chỉ còn lại có một đồng xương đầu."

Sau khi hai người đi, Vương Bình chậm rãi ngồi xuống, ánh mắt nhìn lên bầu trời vừa mới dâng lên thái dương, buổi sáng ánh sáng mặt trời cũng không tệ lắm, không khí cũng rất tốt, chính mình rất lâu chưa thấy qua thái dương.

Hần biết mình là trốn tới, nhưng là sau này đường chính mình nên đi nơi nào đâu, chính mình bây giờ chỉ là một cái mười mấy tuổi hài tử, vói lại trong khoảng thời gian này gầy vò, thân thể của hần đã không khỏe mạnh, lấy mình bây giờ dạng này thân thể điều kiện, phải sống sót, chỉ sợ cũng khó khăn a.

Ngay tại lúc này, bụng cũng bắt đầu kháng nghị, nhắc nhở lấy hần, đói. Bốn phía nhìn xem, trừ cỏ dại cũng là nấm mồ, ở chỗ này, chỗ nào khả năng có ăn, nhớ tới, hôm qua đến bây giờ, hần đã cả ngày không có ăn cái gì. Hôm nay nếu không phải hần phát hiện cái kia lão thử chết, hần khẳng định sẽ bị hạ độc chết, về sau hần, nghĩ đến già chết thoát thân biện pháp, giả trang ra một bộ trúng độc mà chết bộ dáng.

Hần thành công lừa qua tất cả mọi người, tuy nhiên già chết người là rất thống khổ, riêng là bị người đánh, bị người đá, vẫn tới vẫn đi, lại không thể thốt một tiếng, nếu không, đứng trước tướng sĩ tử vong đại giới. May mắn bọn gia hỏa này không có đem chính mình chôn, nếu không mình còn không biết nên làm cái gì bây giờ.

Vương Bình gian nan đứng dậy, ngấm nhìn phương xa, lộ ra kiên nghị thần sắc, tâm lý yên lặng nói ra: "Thù này không báo không phải quân tử, ta sẽ trở lại."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4 :Cầu Nhiêm Khách

Vương Bình gian nan đi tại hồi hương trên đường, nhưng là thân thể suy yếu, chậm rãi ngã xuống, Vương Bình bất thành lĩnh bị người ôm, còn đến không kịp lấy lại tinh thần, cũng cảm giác được bốn phía cảnh vật đang nhanh chóng sau này chạy, hắn muốn nói chuyện, có thể là gió lạnh bị ghen hắn cổ họng, hắn cảm giác được cổ họng khô khốc một hồi khát, hại hắn kém chút ho khan. Cả người hắn đều từng trận choáng váng, cảm giác làm sao giống kiếp trước say xe cảm giác.

Nhất làm cho hắn khó chịu là, hướng mặt thổi tới gió liền giống như đao nhỏ cắt tại trên mặt hắn, loại cảm giác này hắn quá quen thuộc, cái kia chính là kiếp trước uống say thời điểm, nổi điên đua xe cái loại cảm giác này, gia hỏa này chạy cỡ nào khỏi a?

Đột nhiên, thoáng gặp một cái xe, người kia dừng lại, có thể là tại trên tay hắn Vương Bình không có dừng lại, mà chính là bởi vì quán tính tiếp tục vận động, sau cùng rơi trên mặt đất, đánh ngã hắn cút một vòng, sau cùng dừng lại, hắn cẩn thận từng li từng tí đứng lên, sờ lấy đầu kêu đau.

"Ai nha, lần này Xuất Trần đuổi không kịp đi, hừ chết ta, tiểu tử, nhìn cái gì vậy, chưa thấy qua bị người đuổi giết sao?" Hắn một mặt mỉm cười nhìn xem Vương Bình nói ra.

Vương Bình tỉ mỉ quan sát người này, vóc người trung đẳng, đầy quai hàm quần xoắn đỏ sợi râu, cao lớn thô kệch, tướng mạo xấu xí, "Người là ai, người mang ta đi làm gì." Vương Bình lập tức nhìn không được hỏi.

Người kia nhìn thấy Vương Bình có chút khản trương, lập tức cười ha ha nói ra: "Ta nhìn ngươi tiểu tử thân thể gầy yếu, giống như ngược lại không phải ngược lại, cho nên cứu ngươi đây." Nói người kia liền động thủ xem xét cái này Vương Bình thương thể trên người, hắn kiểm tra cũng cẩn thận, lại là xem mạch, lại là nhìn xem có hay không vết thương, sau cùng nhìn không được cau mày: "Làm sao thân thể kém như vậy, này đến điều trị bao lâu mới có thể khôi phục bình thường a."

"Ta kém chút liền chết, vị đại thúc này, ngươi không phải cái gì ác nhân đi, ngươi nhìn ta trên thân lại không có cái gì tốt đồ vật, mới vừa rồi là ta vô lễ, ngươi lão cũng không cần trách móc, ta vẫn là đứa bé đây." Vương Bình một mặt ngây thơ nói ra.

"Tiểu quý, đừng đừng đừng, ta thật không cái này, để cho ta nhìn xem, trên người ngươi thương tổn còn không có hoàn toàn tốt, vừa rồi lại bị ta như thế đánh ngã một chút, nếu là về sau rơi xuống cái gì mao bệnh liền không tốt, bất quá, tiểu tử ngươi tính cách, ta thích, nếu không về sau ngươi làm đệ tử ta đi, thế nào?"

"Làm ngươi đệ tử?" Vương Bình nghi hoặc nhìn trước mắt người này, "Ngươi có thể dạy ta cái gì à?"

"Ngươi muốn học cái gì?" Người kia hỏi ngược lại.

"Vậy ngươi biết cái gì?" Vương Bình tiếp tục hỏi ngược lại.

Người kia xem Vương Bình không chịu thua bộ dáng, tâm lý yên lặng gật đầu, lập tức lại nhìn không được ha ha cười nói: "Từ khi sau khi xuống núi, ta liền rút cuộc không có gặp được chơi vui như vậy hài tử." Hắn sờ lấy Vương Bình đầu nói ra: "Ta sẽ đồ vật rất nhiều, liền xem như ta sẽ không, ta cũng có thể học được dạy ngươi."

"Ngươi, đẹp đi đi, liền ngươi dạng như vậy, còn học được dạy ta, ngươi cho ta Thư nhân chính ta học, cam đoan so ngươi học được còn nhanh đây." Vương Bình lập tức nói, hắn cái này không lưu tình chút nào lời nói, lập tức thắng được người kia khen ngợi ánh mắt.

"Ngươi tên là gì?"

"Vương Bình!" Vương Bình rất ít năng lượng từ trong mắt người khác ra trường bối loại kia yêu mến tình, có thể là hắn vậy mà từ nơi này đại hán trong mắt nhìn thấy dạng này yêu mến tình, trong lúc nhất thời, hắn không khỏi nói ra chính mình tên.

Người kia gật gật đầu: "Vương Bình? Tu Thân cùng nhà, bình quân thiên hạ, này Cổ Nhạc tóc vậy. Ngươi về sau tự Tu a "

"Tu, đây coi như là chính mình chữ sao?" Vương Bình nghi hoặc nhìn xem người kia.

Người kia sờ sờ Vương Bình đầu, cũng ôn hòa nói ra: "Tu, thân thể ngươi không tiện, cái này bài sư lễ chờ ngươi thân thể dưỡng tốt về sau rồi nói sau, còn có, vì sư muốn về nhà đi, ngươi liền theo vì sư đi."

Vương Bình rất muốn hỏi, hắn lúc nào đáp ứng bài sư? Có thể là xem người kia tư thế, coi như mình nói ra, chỉ sợ gia hỏa này cũng sẽ không để ý chính mình, hưởng hờ, chính mình hành động bất tiện, tất nhiên hắn là chính mình sự phụ, vậy hắn sẽ chiếu cố chính mình, dạng này không phải càng tốt sao? Người này khinh công như thế đến, chỉ cần học được,

Cái kia còn năng lượng trong cái loạn thế này bảo vệ mình đây.

Ngay tại Vương Bình suy nghĩ lung tung thời điểm, người kia ôm hắn lên đến, sau đó nói: "Vi sư họ Trương, tên Trọng Kiên, ngươi xưng Cầu Nhiễm Khách, ngươi nhớ kỹ."

"Cái gì? Ngươi. . . Ngươi là Cầu Nhiễm Khách." Vương Bình mở to hai mắt, gắt gao nhìn xem hắn, một mặt khó có thể tin.

"Thế nào, vì sư còn gạt ngươi sao."

Vương Bình cười khổ một tiếng, đây cũng quá vô nghĩa đi, chính mình thành Cầu Nhiễm Khách đồ đệ, Cầu Nhiễm Khách, Phong Trần Tam Hiệp một

trong, tên thật Trương Trọng Kiên, hán nguyên là Dương Châu nhà giàu nhất Trương Quý Linh con trai, lúc sinh ra đời sau phụ thân ghét bỏ hán sừ, muốn giết hán, về sau bị Côn Lôn Nô cứu, học nghệ thành sau khi muốn khởi binh bức tranh thiên hạ, về sau gặp Lý Thế Dân tự thẹn khi độ không bằng, nhận định thiên hạ cảm thuộc về Lý Thế Dân. Có ý cùng Hồng Phát Nữ (Trương Xuất Trần), biết được Hồng Phát Nữ gả cho Lý Tĩnh về sau, ba người kết làm huynh muội, Cầu Nhiễm Khách cảm kể thừa toàn bộ gia sản tặng cùng Lý Tĩnh phụ phụ, trợ giúp Lý Thế Dân Thống Nhất Thiên Hạ, chính mình âm thầm rời đi.

"Sư phụ, người làm sao lại ở chỗ này?" Vương Bình không hiểu hỏi.

"Ai, Xuất Trần cùng Lý Tĩnh tới Thái Nguyên tìm nơi nương tựa Lý Uyên, ta theo tới, ta không đồng ý bọn họ tìm nơi nương tựa Lý Uyên, cái này không bị Xuất Trần muội tử đuổi ra, liền đụng phải người." Cầu Nhiễm Khách nhìn xem Vương Bình, từ từ nói tới.

Đúng vậy a, hiện tại là đại nghiệp tám năm, tiếp qua năm năm, đến đại nghiệp mười ba năm, Lý Uyên liền sẽ khởi binh, nhập quan trung, Xung Đế, sau đó Lý Thế Dân liền sẽ Bình Định Thiên Hạ, lúc kia, Vương gia lại bởi vì Tông Long Chi Công, hiển hách một thời, chính mình thù làm sao có thể báo đây.

"Sư phụ gặp qua Lý Thế Dân?" Vương Bình lo lắng hỏi, nếu như Cầu Nhiễm Khách gặp qua Lý Thế Dân, vậy thì sẽ cho rằng chính mình không bằng mà từ bỏ tranh thiên hạ hùng tâm.

"Không có, nghe nói Lý Thế Dân thiên tư thông minh, lòng ôm chí lớn, là hiếm có nhân tài. Ta cũng muốn gặp gặp hán, nhìn hán có phải hay không giống thể nhân nói ưu tú như vậy." Cầu Nhiễm Khách chậm rãi nói.

Wang Bing cũng không muốn hán đi gặp Lý Thế Dân, dạng này hán chẳng những báo không thù, với lại vạn nhất bị người phát hiện hán còn sống, vậy thì phiền phức, cho nên vô luận như thế nào cũng không thể đi, ngấm lại, Vương Bình ánh mắt kiên định đứng lên, đã người Vương gia muốn Tông Long Chi Công, làm rạng rỡ tổ tông, ta liền lệch không cho người đạt được, ta muốn cùng người tranh một chuyến, nhìn xem thiên hạ này đến là ai.

Vì kế hoạch hôm nay, Cầu Nhiễm Khách là hán duy nhất một cây rom rạ, đến một lần hán không có con nối dõi, chính mình nếu là hán đồ đệ, này tóm lại là hán thân nhân, về sau hán cũng là ta, thứ hai Cầu Nhiễm Khách lão cha có thể là Dương Châu một bài giàu, tiền tài không ít, bằng vào chính mình hơn hai nghìn năm trí tuệ, tăng thêm sư phụ Vô Song võ lực, cũng có thể tại cái này loạn thế đánh xuống một mảnh cơ nghiệp, chỉ cần có một chút cơ nghiệp, chính mình liền có thể cùng Lý Phiệt tranh một chuyến thiên hạ này.

Làm sao thuyết phục sư phụ đâu, theo Vương Bình cũng không khó, chỉ cần hán đối với đương kim cục thế phân tích đạo lý rõ ràng, với lại biểu hiện ra so Lý Thế Dân tốt hơn trí tuệ cùng thiên tư, vậy nhất định sẽ để cho sư phụ lau mắt mà nhìn.

Với lại hiện tại mới đại nghiệp tám năm, lập tức Dương Quảng muốn bắt đầu nhệ tăng Đông Chinh Cao Ly, khi đó thiên hạ cảm loạn hơn, làm đến đại nghiệp mười ba năm, khi đó Đại Tùy đã bệnh nguy kịch, không người có thể cứu, bây giờ cách Lý Uyên khởi binh còn có năm năm, rồi Thập Bát Lộ Phản Vương Trục Lộc còn có mấy năm, mình còn có thời gian mấy năm đi chuẩn bị.

Có thể là mình tuổi còn rất trẻ, thời gian không đợi người a, xem ra chính mình tuổi trẻ cũng là một loại gánh vác, tuy nhiên không quan hệ, không phải còn có một cái sư phụ có ở đây không? Nghĩ đến những này, Vương Bình Dư Quang Trung liếc về phía Cầu Nhiễm Khách, chỉ gặp hán đứng ở một bên, yên lặng nhìn lên bầu trời, có lẽ, trong lòng hán, cũng có một cái đại nghiệp mộng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5 : Vương Bình Luận thiên hạ

"Sư phụ có biết hôm nay thiên hạ đại thế." Đứng nhìn Vương Bình hiện tại chỉ là một cái mười hai mười ba tuổi tiểu hài tử, nhưng là hán dáng người khá tốt, trưởng coi như cao lớn, nói tới nói lui, một bộ tiểu đại nhân bộ dáng.

Nhìn xem cái này chính mình vừa nhận lấy đồ đệ bộ dáng này, Cầu Nhiễm Khách muốn cười phá lên, nhưng nhìn đến Vương Bình ngồi nghiêm chỉnh, không giống như là nói đùa bộ dáng, liền nói ra: "Ồ? Tu còn hiểu quốc gia đại sự, này nói nghe một chút."

"Sư phụ, Đương Kim Thiên Tử quy mô tiến công Cao Ly, điều động binh sĩ hơn một trăm vạn, Lục Quân tập trung ở Trác Quận, thủy quân tập trung ở Đông Lai, mặt khác Dân Phu hai trăm vạn, lấy vận chuyển Y Giáp, lương thực các loại. Tạo thuyền Dân Phu ngày đêm đứng ở trong nước, da thịt thối rữa, eo phía dưới cuộc sống gòì, Người chết rất nhiều. Cao Ly thủ vững tất cả tòa thành trì, ba mươi mấy vạn Tùy Quân qua sông công kích Cao Ly, gặp phải thảm bại, trốn về đến hơn vạn người, Lai Hộ Nhi thủy quân cũng thảm bại trở ra, đồ quân nhu Khí Giới cũng mất đi hầu như không còn. Đại bại trở ra, dân tâm quân tâm mất hết, các nơi đều bạo phát Khô Nghĩa Quân."

"Vậy người ý là hiện tại là các nơi khởi sự thời cơ tốt." Nhìn xem Vương Bình chậm rãi mà nói, Cầu Nhiễm Khách xen vào hỏi.

"Không phải vậy, tuy nhiên lần này Đông Chinh tổn thất nặng nề, nhưng là vì là thương tới Đại Tùy căn cơ, ta đoán muốn sang năm là đại nghiệp chín năm, Thánh Thượng sẽ lần nữa chinh chiến Cao Ly, nhưng là vẫn như cũ không có tiến triển, khi đó, Lễ Bộ Thượng Thư Dương Huyền Cảm sẽ khởi binh phản Tùy, nhưng là vẫn sẽ bị trấn áp, nhưng là cực kì hiếu chiến Dương Quảng khẳng định sẽ lại trong nước không có phản đối thanh âm thời điểm lần nữa Đông Chinh, lúc này, trước sau vận dụng nhân lực mấy trăm vạn, điều động tài vụ vô số, dò xét binh lính, Dân Phu tử vong, đại lượng địa phương hoang vu, kinh tế gặp phải phá hư, bách tính khó mà sinh hoạt, chắc chắn dẫn phát đại quy mô phản nghịch."

"Vậy người cho rằng người phương nào có thể đạt được thiên hạ?" Nghe được Vương Bình nói rất có đạo lý, Cầu Nhiệm Khách cũng tới hứng thú, hẳn cũng có một cái tranh hùng tâm.

"Đến lúc đó thiên hạ đại loạn, các lộ Hào Cường nhao nhao khởi binh, Lý Mật, Đậu Kiến Đức cũng là thế gian kiêu hùng, Thái Nguyên Lý Thị tại Quan Trung được lòng người, chư vị Môn Phiệt đều vì sử dụng. Đến lúc đó Lý thị nơi ở Quan Trung, Đậu Kiến Đức nơi ở Hà Bắc, Giang Nam Tiêu Thị nơi ở Giang Nam, tăng thêm các nơi Phản Vương không tính toán, thiên hạ ai đoạt được không cũng biết." Vương Bình không thể nói về sau thiên hạ bị Lý thị đoạt được, vậy mình còn trắng phí nhiều như vậy miệng lưỡi làm gì, cũng nên cho người ta một tia hi vọng mới tốt.

"Ngày Lý Phiệt khởi binh, hẳn sách lược là cái gì?"

"Đến Quan Trung người được thiên hạ." Vương Bình biến sắc, ngẫm lại, vẫn là nói ra.

Cầu Nhiệm Khách cũng là lại không minh bạch, hiện tại cũng biết, sau cùng khả năng đạt được thiên hạ cũng là Lý thị. Nhưng là mình không có cam lòng, "Nếu như ta vượt lên trước nổi lên, chiếm cứ Quan Trung, như thế nào." Nói lời này hẳn là có khí, hẳn hiện tại có thể lực tại Quan Trung, với lại hẳn có là tiền tài, chiêu mộ mười vạn nhân mã không nói chơi.

"Sư phụ không thể, vượt lên trước nổi lên, nhất định là Chim đầu đàn, không công cho người khác ngồi áo cưới."

Nghĩ một lát, Vương Bình tiếp tục nói: "Cử binh khởi sự, làm hậu tích bạc phát, sư phụ có thể ẩn nhẫn chờ đợi cơ hội tốt, bắc quyền Lương Tương, nam giao hào kiệt, chờ đợi thiên hạ đại loạn, khói lửa nổi lên bốn phía, triều đình bất lực trấn áp thời điểm, lại đăng cao nhất hô, cấp cho lương thực, an ủi bách tính, tất nhiên sẽ có tứ phía hào kiệt tìm tới, sư phụ chiếm cứ Quan Trung, liền có thể đến căn cơ, sau đó Tây Chinh Lũng Hữu, Nam Bình Ba Thục, sau đó tích súc lực lượng, trấn an dân tâm, yên lặng nhìn thay đổi, nhất chiến nhưng phải thiên hạ."

"Không tệ, hẳn sẽ nhập quan trung, chiếm lấy đại hưng, lấy Đồng Quan kiên cố, ngồi xem thiên hạ phân tranh. Nhưng là lấy tiểu tử người hiện tại tài năng, làm sao không đầu nhập nhà hán môn hạ. Lý Phiệt chưa thành tựu đại nghiệp, nếu như người đầu nhập bọn họ dưới, người nhất định sẽ chịu đến trọng dụng, đến lúc đó người cũng làm rạng rỡ tổ tông, làm sao lại xuất hiện ở đây đâu, hơn nữa nhìn giống như quần áo người cũ nát, nhưng là nhìn kỹ, vẫn là nhìn ra được y phục này vài vóc cũng không phải người nào cũng có thể mặc đây."

"Sư phụ, ta sẽ không đầu nhập vào Lý Phiệt, ta sẽ chính mình phấn đấu, để cho mình ở cái loạn thế này bên trong sinh tồn được, về phần thân phận ta, ta chính là một cái bình thường người, sư phụ không cần hoài nghi, sư phụ, ta chỉ biết là, nếu như không gặp được người, ta khả năng té ở ven đường,

Nói không chừng liền bị sai lang hồ báo ăn, cho nên từ nay về sau người chính là ta thân nhân."

Cầu Nhiệm Khách sững sờ nhìn chằm chằm Vương Bình, cảm thấy đặc biệt thật không thể tin, chính mình hôm nay tùy ý nhận lấy đồ đệ, đến là dạng gì một người, vì sao đối với thiên hạ đại thế hiểu biết như thế rõ ràng, đối với đại thế phát triển cũng thời toàn chu đáo chặt chẽ, ý nghĩ thế này, loại thiên tư này, không phải người nào đều có.

"Người đến là ai?" Cầu Nhiệm Khách lạnh lùng hỏi.

"Sư phụ, ta là Tu a, về sau ta cũng là Tu, người vĩnh viễn là sư phụ ta." Nhìn ra Cầu Nhiệm Khách lo lắng, Vương Bình cười hi hi trả lời đến.

"Ha-Ha, ta mặc kệ người trước kia là ai, nhưng là ta biết người về sau là ai, người sau này sẽ là đồ đệ của ta, quên, vẫn là đừng đem đồ đệ, ta dưới gối không con, hơn bốn mươi tuổi vẫn là chẳng làm nên trò trống gì, người dù sao thiên tư thông minh, ta chắc hẳn kia cái gì Lý Thế Dân chỉ có cao, không có so với hẳn kém, người về sau tựu nghĩa phụ ta, người nguyện ý không?" Nhìn xem Vương Bình, Cầu Nhiệm Khách cười, dạng này một cái tốt Nghĩa Tử, đi nơi nào tìm, dù sao tiền mình tài a cái gì về sau cũng không có tác dụng gì, còn không bằng để cho mình Nghĩa Tử cầm lấy đi, khai sáng một phen sự nghiệp, đền bù chính mình tiếc nuối tới.

Nghe được Cầu Nhiệm Khách nói như thế, Vương Bình đại hỉ, tranh thủ thời gian bái nói: "Nghĩa phụ ở trên, chịu nhi tử cúi đầu." Nói xong, Vương Bình hướng về Cầu Nhiệm Khách đập ba cái đầu gối.

Cầu Nhiệm Khách an toàn chịu Vương Bình ba cái đầu gối, sau đó vịn hẳn, "Đứng dậy, đứng lên, tốt, ta Trương gia cũng có về sau, ta chết đi cha cũng nên nhắm mắt."

"Nghĩa phụ, Lý Tĩnh có thể là đại tài, nếu như bị Lý Uyên xem ra, đôi kia chúng ta có thể là khá bất lợi. " hai cha con ngồi cùng một chỗ tâm sự việc nhà, bất thành lời Vương Bình nghĩ đến Lý Tĩnh, vội vàng nói.

Lý Tĩnh là Hàn Cẩm Hồ Cháu Ngoại, từ nhỏ Văn Thao Vũ Lược, ngay cả Hàn Cẩm Hồ cái này Tùy Triều Danh Tướng đều đều vỗ tay xưng tuyệt, Lại Bộ Thượng Thư Ngưu Hoảng tán thưởng hẳn có Vương Tá Chi Tài. Về sau quả nhiên xác minh bọn họ lời nói, đi theo Lý Thế Dân bình định Tiêu Tiển, bình định Phụ Công mở đất, đánh tan, viễn chinh Thổ Cốc Hồn, vì là Đại Đường lập xuống công lao hẳn mã.

Cho nên là nhất định sẽ không để cho Lý Uyên đạt được Lý Tĩnh.

"Người như vậy tôn sùng hẳn a, tuy nhiên hẳn cùng Xuất Trần là We Got Married bá huynh muội, nhưng là ta cũng không dễ ý tứ can thiệp người ta tiền đồ a, thôi, lão tử không thêm đếm xỉa, lão tử lại đi Xuất Trần muội từ chỗ nào hồ nháo, để cho Lý Uyên đuổi đi Lý Tĩnh là được."

"Này vất vả nghĩa phụ." Nhìn vẻ mặt khảng khái chịu chết lão đầu tử, Vương Bình không nhịn được cười một tiếng.

"Đừng kêu nghĩa phụ gọi như vậy về nhỏ nhẻ, gọi lão cha xuôi tai chút, tiểu tử, cùng ta quay về lợi Dương Châu nhà, chúng ta liền đi Quan Trung đi."

"Tốt, lão cha."

"Lão cha, người võ công được chứ."

"Tốt cũng?"

"Vậy người đánh thắng được Xuất Trần cô cô a?"

". . ."

"Lão cha, người Bình Pháp được chứ."

"Đó là đương nhiên "

"Vậy người đánh thắng được Lý Tĩnh a?"

". . ."

"Lão cha, người nhiều tiền a?"

"Đúng thế, có rất nhiều "

"Cái kia có Đào Chu Công có tiền a "

". . ."

"Lão cha. . ."

"Đủ, tiểu tử người có xong, nào có nói nhảm nhiều như vậy. Đi, xem lão tử không thu thập người."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6 :Thiếu Đương Gia

Đại nghiệp mười hai năm tháng bảy, Dương Quảng từ Đông Đô đi Giang Đô. Lý Mật dẫn đầu Ngõa Cương Quân ép vây Đông Đô Lạc Dương, đồng thời hướng về Các Quận Huyện tuyên bố Hịch Văn, liệt kê từng cái Dương Quảng mười đại tội trạng. Đến tận đây, thiên hạ đã tiến vào tất cả đại Phản Vương tranh bá tình huống. Rồi Lý Uyên Tần Dương khởi binh đã không đủ một năm.

Mã Ngũ là cái Mã Phi, giờ phút này đang hướng về như con vịt ghé vào sườn núi nơi, rướn cổ lên hướng về dưới núi nhìn lại, tâm lý dù sao cũng hơi khản trương.

Hắn không nghĩ tới, chính mình cũng có đi ra ăn cướp một ngày.

Sờ lấy bên người Đầu Thạch Ky, tâm lý cứ vui vẻ nở hoa, nhìn về phía trước cách đó không xa, Thiếu Đương Gia này tiểu hồn tư thế, Mã Ngũ liền muốn cười. Thiếu Đương Gia hiện tại tư thế né người cất bước, một cái tay uốn lượn lấy hướng lên, nhìn thấy đều cảm thấy buồn cười, nếu như người hiện đại nhìn thấy, khẳng định biết đây chính là Đại Thoại Tây Du bên trong Châu Tinh Trì động tác kia.

Thiếu Đương Gia có tài, tương đối có tài. Mã Ngũ nghĩ tới đây, liền đã trấn định lại, phảng phất lần này đi ra không ít ăn cướp, mà là đi đi dạo Kỹ Viện đi.

Từ khi Trại Chủ mang theo Thiếu Đương Gia lại tới đây thời điểm, Sơn Trại liền lật trời, Thiếu Đương Gia tại Sơn Trại bốn phía lác qua lác lại, không có mấy ngày vậy mà phát minh Đầu Thạch Ky tới đánh cái kiếp, có đôi khi nhìn thấy lưu dân, liền dẫn bọn hắn lên núi, nuôi bọn họ, Trại Chủ lúc trở về, mang

về tốt nhiều tài bảo, nhưng là không ai đánh những tài bảo chủ ý, bởi vì Trại Chủ cùng Thiếu Đương Gia đối bọn hán rất tốt, cái này cái loạn thế này, có ăn có lai có xuyên, cái kia chính là không sai thời gian. Thiếu Đương Gia còn mang theo các huynh đệ làm cái gọi là quân huấn, mỗi người đều muốn tham gia, với lại bọn họ bây giờ không phải là phổ thông mã đạo chích, bọn họ hiểu phương trận, hiểu phát cò hiệu, biết cái gì là quân lệnh. Hiện tại Sơn Trại, giống như một cái to lớn quân doanh.

Bọn sơn tặc đều nói hiện tại Dê Bé chạy còn nhanh hơn lập tức, truy một mẻ, Thiếu Đương Gia liền đánh vỡ Mã Phi hô nhau mà lên phương pháp, chọn trúng cái này địa thế, không nghiên cứu nữ nhân, bắt đầu nghiên cứu Binh Pháp.

Hiện tại ăn cướp sách lược tại Binh Pháp bên trong nói, gọi là chia binh hai đường, tiêu diệt từng bộ phận.

Mã Ngũ cái kia kích động a, từ khi giống như Thiếu Đương Gia đi ra ăn cướp, vậy mà cùng bắt rùa trong hồ một dạng đơn giản, chưa từng thất bại thời điểm.

"Mã Ngũ, người nói lần này khủng long nhiều, vẫn là mỹ nữ nhiều a?" Một bên Dương Đại Bồng Từ chảy nước bọt, sắc mặt bộ dáng.

"Bất luận là khủng long vẫn là mỹ nữ, ta năng lượng chia một cái là được" Mã Ngũ cẩn thận nói ra.

Khủng long cái danh xưng này, cũng là Thiếu Đương Gia phát minh, nói cái nào nữ rất xấu, liền có thể nói là khủng long, giống như Đông Thi. Tuy nhiên không biết cái gì là khủng long, nhưng là Thiếu Đương Gia thông minh đâu, rất biết giải thích, hỏi bọn hán gặp qua Lão Mẫu Trư sao? Cùng này không sai biệt lắm, mọi người nghe về sau, bưng tỉnh đại ngộ, đều cũng khâm phục Thiếu Đương Gia không hổ là có tài năng người. Trong sơn trại người đều cảm thấy mình Thư nhân ít, có thể là Thiếu Đương Gia giống như xưa nay không Thư nhân, hán làm sao lại có thể nói ra nhiều như vậy xuôi tai câu nói, làm sao lại biết nhiều như vậy đâu?

Nói thí dụ như cái gì: Xuân ngủ không tắm rửa, khắp nơi con muỗi cắn, hôm qua không rửa chân, thú chết biết bao nhiêu.

Vẫn còn so sánh như nói: Ánh sáng mặt trời là cuộc sống khởi điểm, ngóng nhìn thịt vịt nướng treo trước giường, nước bọt lưu ba ngàn xích, sờ mó túi không mang tiền.

Thiếu Đương Gia Thi làm thực sự, cũng ngay thẳng, thuận miệng. Trại Chủ nghe được Thiếu Đương Gia Ngâm Thi Tác Đối, xem thường, nói vốn nên như vậy, nói Thiếu Đương Gia có trạng nguyên chỉ tài, làm sơn tặc quá đáng tiếc.

Kính sợ sùng bái nhìn xem Thiếu Đương Gia, Mã Ngũ cảm thấy Thiếu Đương Gia tư thế cũng không có khó coi như vậy, càng xem càng cảm thấy rất tiến. Nhưng là ăn cướp thuộc về ăn cướp, nhưng là Thiếu Đương Gia từ trước tới giờ không đã thương người tánh mạng, nếu không toàn bộ bắt, nếu không toàn bộ thả, cướp bóc cũng là thương những Hào Môn Đại Tộc đó, phổ thông người dân là sẽ không đi đoạt.

Thiếu Đương Gia nói cái gì tới, làm đạo chích cũng muốn làm nghĩa đạo chích, cũng phải hiểu được bảo vệ bách tính.

Vương Bình ánh mắt nhìn qua dưới núi, lẳng lặng chờ lấy Dê Bé đến cửa, trên mặt hán đường cong kiên cường, cái mũi thẳng tắp, tóc loạn một đồng, tùy ý kéo, có thể coi là nhìn như vậy đi lên, cũng là một cái điệu dáng rất tốt công tử a.

Từ khi đi theo lão cha, khuyên lão cha chờ đợi thời cơ khởi sự thời điểm, hán ảo tưởng qua cuộc đời mình, nếu không phải rộng rãi nhà đại thiếu gia,

Nếu không phải là nhất phương hào cường. Nhưng là cho tới nay không nghĩ tới, chính mình vậy mà có thể cùng thổ phỉ dính líu quan hệ.

Đi theo lão cha trở lại Dương Châu, Tế Bái chưa từng gặp mặt gia gia, lão cha liền bán gia sản lấy tiền, nói là đi Quan Trung, nói chỗ ấy có hán thế lực, rất nhiều người. Thế nào nghe xong, Vương Bình cao hứng hồng, xem ra lão cha bản sự không nhỏ nha, không chỉ có tiền, còn có người, rất nhiều người, tương tượng lấy chính mình chỉ huy thiên quân vạn mã, rong ruổi chiến trường, cũng là ngủ đều sẽ cười tỉnh.

Có thể là đến Quan Trung vừa nhìn, khá lắm, người xác thực không ít, chừng Thiên Nhân trở lên, nhưng là cũng là thổ phỉ. Mụ, Vương Bình vô số lần trong mộng hồ, ta làm sao đi làm thổ phỉ vì là.

Cái này thật sự là một cái cũng không có tiền đồ nghề.

Nhưng là tất nhiên muốn làm, muốn làm tốt nhất. Ba trăm sáu mươi đi, Hành Hành xuất Trạng Nguyên nha. Huống chi còn có nhiều người như vậy, mở miệng ngâm miệng Thiếu Đương Gia kêu.

Thế là hán Thành Sơn trại Thiếu Đương Gia, có cái lão cha gọi là rìa mép đại vương, Vương Bình hỏi qua lão cha, vì sao không lôi ra hán Cầu Nhiễm Khách danh hào, kết quả bị vào đầu đánh xuống đầu, người muốn cho cha người danh tiếng bại hoại đi, nếu để cho người biết cha người Cầu Nhiễm Khách là cái thổ phỉ, vậy người Xuất Trần cô cô không ép qua tới đánh ta, ta có thể nói tốt ngách, nếu như người biết, một cái đánh là người, cũng không phải ta, ta không dễ chịu, tiểu tử người cũng đừng hòng qua tốt. Đến, rìa mép đại vương cứ như vậy xuất hiện.

Có ngàn thanh cái huynh đệ, cũng không thể dựa vào những tài bảo đó miệng ăn núi lở đi, cho nên hán ngày ngày tính toán ăn cướp Dê Bé sinh hoạt, từ khi hán đến từ về sau, lão cha coi như lên vung tay chương quỹ, Mỹ Danh nói đoán luyện hán, nếu chính mình không biết tránh chỗ nào thanh nhân đi. Không phải sao, hiện tại lại không biết đi chỗ nào tiêu dao đi.

Hán tổng kết ăn cướp lợi và hại, nghiên cứu chế tạo đơn giản thiết bị, hán dù sao là nói người không thể dần chết đi, nhưng khi hán cảm thấy được những sơn tặc này khâm phục ánh mắt, Vương Bình có chút buồn vô cớ, đến, coi ta không nói, bọn họ liền sẽ dần chết.

Sờ lấy trên tay cung tiễn, Vương Bình cũng không lạ lắm, tuy nhiên lão cha là cái vung tay chưởng quỹ, nhưng là đối với dạy hắn một chút võ nghệ, kiếm pháp vẫn là cũng dụng tâm, cho nên đi qua mấy năm học tập rèn luyện, bây giờ đang thô phi bên trong, không có một cái nào người đánh qua hắn, đương nhiên, Tiễn Pháp hắn cũng là nói một không ai dám nói hai.

Con đường này là Quan Trung thông hướng Tây Thục thông đạo, đương nhiên đây nhất định không phải quan đạo, chỗ này đường tuy nhiên không dễ đi, nhưng là gần, cho nên vì là kén xù lợi nhuận, xách mà liều thương nhân, Hào Tộc cũng số lượng cũng không ít.

Vương Bình cũng là phụ cận Sơn Trại thô phi, chỗ này rời quan đạo xa, quan binh cũng không xen vào, với lại hiện tại cái loạn thế này, nào có thời gian để ý tới thô phi a. Cho nên hắn liền yên lặng ở chỗ này lớn mạnh lấy chính mình, đi qua mấy năm chiếm đoạt hắn thô phi, thu lưu chút lưu dân, hiện tại hắn, có thể là có hơn năm ngàn người thủ hạ, cũng là một cỗ không nhỏ thế lực.

"Thiếu Đương Gia, có Dê Béo."

Vương Bình lấy lại tinh thần, híp lại nhìn xem phương xa, a, là quân đội hộ tống.

"Thiếu Đương Gia, là quân nhân, chúng ta đoạt không đoạt, giống như không có gì đồ vật, liền mấy chục người hộ tống một chiếc xe ngựa."

"Tại sao không có." Vương Bình nhìn xem phương xa: "Bọn họ còn có mười mấy con chiến mã, đây là chúng ta bây giờ cần."

Mọi người kém chút bị Thiếu Đương Gia lý do lắng từ trên sườn núi ngã xuống đi, nhưng là bọn họ biết Thiếu Đương Gia ý đồ, hắn muốn làm sự tình, đã không có người có thể ngăn cản.

"Giống như hộ tống là nữ nhân, người xem, bên cạnh xe ngựa còn có thị nữ đâu?" Mã Ngũ chầy nước bọt nói ra.

"Ba mươi binh lính, một cái Đại Gia Khuê Tú, hai người thị nữ." Lúc này Vương Bình đã thấy rất rõ ràng, "Đương Đại Bồng Tử, người mang hai mươi cái huynh đệ chép bọn họ đường lui, Mã Ngũ, vẫn là Lão Sáo Lộ, mang mấy người thất lạc thạch đầu."

Mã Ngũ nghe được Vương Bình phân phó, có chút phản chấn, sờ lấy bên người Đầu Thạch Ky, "Tốt, nhìn tốt."

"Này Thiếu Đương Gia, người đây?" Mã Ngũ yếu ớt hỏi.

Vương Bình uể oải nói ra: "Cái kia còn phải hỏi, vẫn quy củ cũ, ta mang các huynh đệ đón đầu thống kích."

Mã Ngũ đã chết lặng, biết Thiếu Đương Gia ít có địch thủ, mỗi lần cũng là xung phong phía trước, liền xem như hung mãnh nhất người, hắn cũng làm theo ăn cướp không lầm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7 :Lang Gia Các (1)

Trong xe ngựa, ngồi một tên thân mang cảm phục lão giả, cùng một năm cấp mười sáu tuổi tiểu cô nương.

"Tổ Phụ, chỗ này núi cao rừng rậm, đường gấp ghe, không có sơn tặc đi." Tiểu cô nương thò đầu ra, nhìn sang bốn phía, sau đó lo lắng nói ra.

"Thanh nhi, cái này không có cách nào a, Tây Vực đến Đại Hưng đường bị Tiết Cử chiếm lấy, chúng ta chỉ có từ nơi này quay về Đại Hưng, chúng ta không phải còn có mười mấy cái thị vệ sao? Yên tâm đi, không có việc gì." Lão giả bất đắc dĩ lắc đầu.

"Vậy chúng ta tại sao phải quay về Đại Hưng, không phải thiên hạ đại loạn sao?" Tiểu cô nương hồn nhiên ngây thơ nhìn qua lão giả.

"Cũng là bởi vì thiên hạ đại loạn, ta Bùi gia cũng phải tìm một cái chỗ dựa, không có ngàn năm vương triều, lại có Ngàn Năm Thế Gia, đây là bất biến chân lý."

"Này Tổ Phụ nhìn trúng người nào?"

"Đến Quan Trung người được thiên hạ" nói xong do dự một chút, tiếp tục nói: "Đường Quốc Công Lý Uyên tất nhiên nhập quan trung."

Trên sườn núi, Vương Bình cánh tay vung lên, đi đầu giết tiếp.

Phía sau hấn đi theo hơn mười người, đối với Thiếu Đường Gia loại này hành động hiển nhiên đã nhìn lắm thành quen, đồng loạt lên ngựa, không rên một tiếng hướng về dưới núi đánh tới.

Thiếu Đường Gia nói qua, buồn bực thanh âm phát đại tài mới là chính đạo.

Nhóm này binh lính cũng coi là Bách Chiến binh, nhìn thấy có sơn tặc xông lại, đều cười rộ lên, khắp khuôn mặt là không gọt.

Hừng hờ bắn ra mấy mũi tên, bọn họ rất nhanh phát hiện, nhóm này sơn tặc cực kỳ cường hãn, từ sườn núi vọt tới dưới núi, chỉ có không đến một chén trà công phu. Chờ bọn hấn phát hiện không ổn thời điểm, Vương Bình bọn họ đã vọt tới dưới núi, bắt đầu tại bọn họ đánh giáp lá cà.

Mã Ngũ phát ra Đại Thạch Đầu về sau, nhìn thấy chính mình thành tựu, tại sườn núi nơi hưng phấn không thôi, duỗi ra hai ngón tay, làm chữ V hình, đây cũng là Thiếu Đường Gia phát minh, nói là thắng lợi thủ thế.

Vương Bình người trên ngựa, rút tiến kéo cung, một mạch mà thành, "Kéo căng" một tiếng rống, bắn đi ra, lúc này hấn cung tiến thủ động tác vậy mà lạ thường nhất trí. Hơn ba mươi tên lính trong nháy mắt bắn chết sáu bảy, Vương Bình lại là một vòng xuất kích, Mã Phi bọn họ đều vây quanh, vây quanh một nhóm người này.

Vương Bình thân hình nhất chuyển, cưỡi ngựa đi đến thiếu nữ che mặt cùng cảm y trước mặt lão già, ngắm nhìn nữ nhân này, tuy nhiên nàng che mặt, nhưng là ánh mắt thanh tịnh, cho người ta một loại kinh diễm cảm giác, Vương Bình không chút do dự trầm giọng nói ra: "Về sau, người chính là nữ nhân ta!"

Vương Bình bài sơn đảo hải, Thế bất khả kháng giải quyết hết đối thủ về sau, Dương Đại Bồng Tử mới dẫn người tới, nhìn thấy uy phong bát diện Thiếu Đường Gia, sắc mặt một mảnh không rõ, mỗi lần đều như vậy, mỗi lần đều như vậy, ta xuất hiện, thế mà không có ta sự tình gì, sau đó ta lại trở lại.

Vương Bình trong mắt mọi người cũng là thần, hấn nói nữ nhân này là hấn, đó chính là hấn.

Nữ nhân người mặc tơ lụa, eo nếu đẹp dễ buộc, vai như đao gọt, ánh mắt bên trong tuy nhiên mang theo một vẻ bối rối, nhưng là như mặt nước thâm thúy, thon dài cái cổ xinh đẹp tuyệt trần trượt Bạch, hoảng sợ làm người thương yêu thích.

Vốn là còn 20 tên lính, nhưng là lão già để bọn hấn bỏ vũ khí xuống, bởi vì hấn thấy rõ ràng, những người này muốn giết bọn hấn để như trở bàn tay, phản kháng chỉ là phí công, hấn cũng cũng kinh ngạc, vì sao lại xuất hiện mạnh mẽ như vậy thổ phi.

Vương Bình trở mình lên ngựa, để cho mọi người đi ra giải quyết tốt hậu quả công tác, giương cây gậy lớn xử lý thi thể, Mã Ngũ thu thập Đầu Thạch Ky, mọi người đầu vào đây vận hành. Ở trong mắt người khác, Vương Bình trong mắt chỉ có cái kia mỹ lệ nữ tử, nhưng là theo Vương Bình, lão già này mới là một cái cao nhân.

Tại gặp được bọn họ trước đó, vẫn là về sau, hấn sắc mặt chưa từng có thay đổi qua, giống như đây hết thấy đều không có quan hệ gì với hấn, nhìn thấy lao xuống người, hấn quả quyết từ bỏ chống lại, loại này trí giả, để cho Vương Bình cái này có hơn hai nghìn năm Trí Tuệ Kết Tinh người đều cảm thấy có điểm sợ hãi.

"Khiến cái này người chết ở chỗ này không phải được rồi, thu thập tổn nhiều sức lực a" Dương Đại Bồng Tử thu thập thi thể thời điểm, nhện không được oán giận nói.

Vương Bình cười nói: "Bọn họ vút ở chỗ này đến không quan trọng, nhưng chỉ sẽ đoạn chúng ta tài lộ, chúng ta muốn ở chỗ này tạo nên thái bình vô sự hoàn cảnh, dạng này mới có thể có Dê Bé liên tục không ngừng đưa tới cửa.

"

"Thiếu Đường Gia anh minh, Thiếu Đường Gia uy vũ" Mã Ngũ lần này đoạt Dương Đại Bồng Tử mộng ngựa, để cho mọi người mắt tròn trắng.

Mọi người cũng cũng thần phục, a đua nịnh hót không ngừng bên tai, đơn lấy Mã Thất, còn có tù binh, một đường hướng bắc bay đi.

Quần Sơn nguy nga, sơn mạch tương liên, sơn phong đột ngột từ mặt đất mọc lên, xuyên thẳng đám mây.

Mọi người vỗ mộng ngựa lên núi khu, địa thế dần dần trở nên dốc đứng đứng lên, dọc theo duy nhất một đầu tiểu lộ hướng về trên núi đi vào, đi qua một đầu hiểm ác hẻm núi, phía trước sáng tỏ thông suốt.

Đầu tiên thấy là một dòng sông nhỏ lưu, dòng nước chậm rãi, từ trước tới giờ không gián đoạn. Nói thật, lão cha tuyến nơi này thực là không tồi, nơi này không chỉ có lớn, Thủy Nguyên sung túc, với lại dễ Thủ khó Công, là một khối tuyệt hảo luyện binh chỗ.

Sơn Trại khắp nơi đều phiêu đăng khói bếp, gà gáy chó sủa, nhìn thấy mấy chục người cưỡi ngựa chạy tới, Lão, tiểu đều ra đón, reo hò một mảnh.

Vương Bình nhận lấy bọn họ anh hùng reo hò, nhiệt tình cùng những người này chào hỏi.

Ở chung như thế mấy năm, hấn từ nội tâm tâm lý cảm thấy những người này đối với hấn bảo vệ, tuy nhiên nhìn như nơi này là cái Thổ Phi Ồ, nhưng là từ hoan thanh tiểu ngữ trông được đến, nói là Thế Ngoại Đào Nguyên cũng không đủ, có đôi khi giấu lại, mình tại chỗ này thanh thần ổn định sống hết đời cũng không tệ, không đi nghĩ bên ngoài chém chém giết giết, không đi cùng bên ngoài người tranh Quyền đoạt Lợi.

Nhưng là đây cũng là ngấm lại, thử nghĩ, chờ Thiên Hạ thái bình, trong thiên hạ đều là vương thổ, đất ở xung quanh đều là vương thần, hấn lại có thể an an ổn ổn sinh hoạt sao?

"Thiếu Đương Gia, Tiền tổng quản đang chờ ngươi." Một cái tai to mặt lớn người đi tới, chậm rãi nói.

Nói ra Tiền tổng quản, Vương Bình liền trở nên đau đầu, Tiền tổng quản gọi Tiền Thanh Sơn, nguyên lai là một cái Phù Phong Quận một cái phú thương, cái này không thiên hạ đại loạn, Đạo Tặc hoành hành, nhà hấn bị thổ phi đoạt, người nhà cũng bị giết, liền một mình hấn sống sót, muốn chết muốn sống chuẩn bị treo ngược tự sát, kết quả bị Vương Bình cứu, hồi tưởng treo ngược thời điểm sợ hãi ấy, hấn sợ hãi tự sát, khi biết Vương Bình là Mã Phi, liền khóc lóc van nài muốn đi theo hấn, lúc đầu đầu, mang cả nhân trở về không có gì, nhưng là hấn lại mang về một cái Thủ Tài Nô, chính mình sẽ không dùng tiền, nhưng nhìn đến trong son trại người xài tiền bấy bả, liền chỉ trỏ, về sau Vương Bình tự hấn quản lý cái này son trại chi tiêu cùng lương thực. Mỗi lần ăn cướp đến đồ vật, đều sẽ bị Tiền tổng quản này hăm hại lửa gạt lấy đi, chính mình một chút cũng không để lại.

"Thiếu Đương Gia, ngươi trở về, hôm nay thu hoạch như thế nào." Lúc này, một cái sắc mặt hồng nhuận phon phớt, thân thể phúc hậu người tới Vương Bình trước mặt.

"Cút sang một bên, hôm nay cái gì đều không có, một chút đồ vật đều không có."

"Sao có thể chứ, ta đều nhìn thấy, đôi kia ông cháu xuyên tốt như vậy, làm sao lại không có Hoàng Bạch đồ vật đâu, ha ha, Thiếu Đương Gia, ta đây không phải đùa vì các huynh đệ tồn lấy đi"

"Đi đi đi, không có, không tin ngươi hỏi Mã Ngũ, đúng không Mã Ngũ, không có chứ." Nói liền chạy đâm đại sảnh.

"Không có, một chút cũng không có" Mã Ngũ đầu lắc giống như trống lúc lắc giống như.

Đi tới nơi này cái gọi Tự Nghĩa Sảng trong đại sảnh, lúc này đã tọa hạ hai người, Vương Bình đi đến thủ vị, ngồi xuống, lão cha không tại, hấn cũng là Lão Đại, ở chỗ này, không có nhị đương gia, Tam Đương Gia, chỉ có Trại Chủ cùng Thiếu Đương Gia, nói trắng ra, cũng là độc đoán, cha con bọn họ nói tính.

Hai người kia cũng là Vương Bình tâm phúc, đối với hấn trung thành tuyệt đối, một cái gọi Mã Thiệu, một cái gọi Lưu Kiến. Mã Thiệu là một cái cao lớn thô kệch người đàn ông, mà Lưu Kiến là một cái chán nản văn nhân, tuy nhiên còn lâu mới có được đặt tới phòng đồ chỉ tài, nhưng là trong lòng cũng là có Mặc Thủy người, chuyện quan trọng hấn đối với mình lòng trung thành, cho nên cái này hai người, một cái quản lý cái này hấn quân đội, một cái quản lý hấn tình báo.

"Thiếu Đương Gia, Lang Gia Các truyền đến tin tức." Lang Gia Các là cái gì đây, nói trắng ra cũng là tình báo tổ chức, kiếp trước có bộ truyền hình gọi Lang Gia bảng, nói cái gì một quyển Phong Vân Lang Gia bảng, túi chỉ thiên hạ Kỳ Anh mới, biết thiên hạ sự. Cho nên Vương Bình liền lấy Lang Gia Các tới mệnh danh.

"Há, tin tức gì, nói nghe một chút." Uống một ngụm nước, Vương Bình nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8 : Lang Gia Các (2)

"Thiếu Đương Gia, lão đầu kia khóc hô hào muốn gặp ngươi." Đang lúc Lưu Kiến muốn nói rõ Lang Gia Các tìm hiểu tin tức thời điểm, Mã Ngũ vội vã xông tới. Lúc này Vương Bình sắc mặt thay đổi rất khó xem, hấn nhiều lần cường điệu, làm chuyện gì tình cũng phải có quy củ, Vô Quy Củ Bất Thành Phụng Viên, mặc dù bây giờ bọn họ chỉ là Mã Phi, nhưng là hấn tham vọng cũng không phải những này, cho nên hấn tuy nhiên rất bảo vệ chính mình thuộc hạ, nhưng là đối với bọn hấn yêu cầu rất cao.

Không chỉ có trên quân sự dùng tiên tiến nhất lý niệm cùng phương pháp tiến hành huấn luyện, còn muốn cầu xin bọn họ biết cái gì là Quân Quy, cái gì là Trường Âu Tôn Tỉ, ở cái này ăn người thời đại, nếu như không có ước thúc, vậy cũng chỉ có diệt vong.

"Lui ra, có hay không quy củ, đi dẫn 20 đại bản, còn không mau cút đi" Mã Thiệu nhìn thấy Vương Bình âm trầm khuôn mặt, lập tức uống đến, không phải vậy tiểu tử kia cũng không phải là 20 đại bản sự tình.

"Mã Thiệu, ngươi cùng ta có mấy năm, biết ta quy củ, hấn là ngươi người, ngươi là thế nào quản, nếu như ngươi quản không tốt, ta không ngại đổi một người thay ngươi quản một chút, ngươi hạ xuống cũng dẫn 20 đại bản, trước mọi người mặt." Vương Bình lạnh lùng uống đến, hấn sự tình, hấn đều có thể mở một mặt lưới, duy chỉ có quy củ này, không thể lải cái này khơi dòng, nhất định phải nghiêm khắc một chút, không phải vậy nói chuyện gì đại nghiệp.

Son Trại bên trong giáo trường, mấy ngàn hùng tráng binh lính thẳng tắp đứng ở trên giáo trường, mặt trời chói chang trên, lại không có một người kêu

khô, không có châu đầu ghé tai âm thanh, chỉ có yên tĩnh, yên tĩnh đáng sợ. Lúc này, Vương Bình đi đến giáo trường trên điểm tướng đài, nhìn xem những này chính mình tỉ mỉ huấn luyện binh lính, rống to: "Mã Ngũ, không khỏi thông báo, lên xông vào Tụ Nghĩa Sảng, Mã Thiệu, ngự hạ bất nghiêm, đồng đều trọng trách 20, răn đe, hành hình."

Mấy ngàn người phía trước, Mã Ngũ cùng Mã Thiệu bị nhấn tại trên ghế dài, hai cái hùng tráng người hành hình, cầm Quân Côn, chỉ nghe thấy "Ba ba ba" Quân Côn âm thanh, từng tiếng vào thịt, nhìn xem đều đau.

P phía dưới hành hình lấy, Vương Bình tại trên điểm tướng đài tiếp tục nói: "Ta đã sớm nói với các ngươi qua, đến nơi đây, phải nghe theo ta, muốn giảng quy củ, cái gì là quy củ, Trường Ấu Tôn Ti là quy củ, một lòng đoàn kết là quy củ, bảo vệ bách tính là quy củ, không có quy củ liền không có ước thúc, loại kia đối đãi các ngươi cũng là từ vong, về sau các ngươi cũng là muốn lên chiến trường người, liền các ngươi cái dạng này, còn cần lấy địch nhân đến giết các ngươi sao? Chính các ngươi liền đem chính mình giết. Các ngươi là ta thân thủ điều giáo đi ra, ta không hy vọng các ngươi bất kỳ một cái nào người tại về sau trên chiến trường chết đi, các ngươi cũng là huynh đệ của ta, là tay chân, ta không muốn thân thủ mai táng các ngươi." Nói xong, Vương Bình ngửa mặt lên trời thở dài.

"Thiếu Đương Gia uy vũ." Không biết là người nào hô một tiếng.

"Thiếu Đương Gia uy vũ"

"Thiếu Đương Gia uy vũ" liên tiếp âm thanh truyền khắp Sơn Trại mỗi một hẻm lách, mỗi người đều nghiêm túc mà lại nghiêm túc hô hào.

Làm Mã Thiệu bọn họ chấp hành xong Quân Côn thời điểm, Vương Bình đi xuống tiến đến, tự mình đỡ dậy Mã Thiệu, "Vẫn tốt chứ, ngươi biết, ta không thể làm hư quy củ."

"Thiếu Đương Gia, cái gì cũng đừng nói, Lão Mã ta minh bạch, ngươi là làm đại sự người, chúng ta về sau liền theo ngươi, ngươi muốn ta làm gì, ta Lão Mã liền làm cái đó." Nói xong, Mã Thiệu bị người đỡ lấy rời đi, Vương Bình cũng gọi người đem ngựa 5 đờ xuống đi.

"Đi, Dương Đại Bồng Tử, chúng ta đi gặp gặp cái lão nhân này, hừ, để cho ta người giúp hấn truyền lời, sau đó bị đánh, thiên hạ nào có dễ dàng như vậy sự tình." Nghe được Vương Bình lời nói, Dương Đại Bồng Tử không khỏi đánh cái rùng mình, xem ra các ngươi ông cháu chịu lấy khổ, hi vọng các ngươi hảo vận đi.

Đi vào giam giữ lão đầu trong phòng, giờ phút này lão đầu ngồi nghiêm chỉnh, tựa như căn bản không có nhìn thấy Vương Bình tiến đến, sau đó cũng không ngừng đầu lên nói ra: "Thiếu Đương Gia thật là uy phong a."

Nhìn xem dạng này lão đầu, Vương Bình nhưng lại không biết nên như thế nào trả lời, thế là liền ngồi tại lão đầu đối diện, nhìn thần thờ nhìn xem lão đầu, giống như muốn đem hấn xem thấu một dạng, nhưng là lão đầu này một mặt mỉm cười nhìn xem hấn, để cho hấn nhìn không ra một điểm mách khõe.

"Xem ra tiên sinh là không có ý định nói cho ta biết ngươi là ai." Tất nhiên nhìn không ra, vậy thì tới cái chủ động xuất kích đi.

"Thiếu Đương Gia anh minh thần võ,

Chẳng lẽ còn cần ta lão già này nói sao?"

"Tiên sinh là đang khen ta, vẫn là tại khen ngươi chính mình" ta anh minh thần võ, nhưng lại nhìn không ra ngươi là ai, vậy ngươi không lâu cao minh hơn sao?

"Thiếu Đương Gia bình, rất mạnh, bình uy cũng thịnh, có cỗ thế lực này, đủ để làm một phương Hào Cường." Không có trả lời Vương Bình vấn đề, lão đầu trực tiếp nhắc lên hấn nhìn thấy bình trên thân.

"Chúng ta cũng là thô phi, kiếm miếng cơm ăn, chỉ cần có thể sống sót là được."

"Đáng tiếc, đáng tiếc, như thế quân đội, không thành lập một phen công lao sự nghiệp thật sự là đáng tiếc."

"Ngươi là ai?" Vương Bình cuối cùng nhịn không được, hấn không muốn cùng hấn pha trò, cùng dạng này Lão Đồ Cổ liên hệ, quá mệt mỏi, một không chú ý liền sẽ bị nắm cái mũi đi.

"Bùi Cù." Nói xong, cầm lấy chén trà, uống một ngụm

Vương Bình kinh hãi, đây chính là Bùi Cù, người xưng quan trường Bát Đảo Ông, ngang dọc Tây Vực nhiều năm, Văn Hi Bùi Gia gia tộc.

"Nghe qua Bùi Sứ Quân đại danh." Nghe nói là Bùi Cù, Vương Bình chấp tay một cái.

"Xem ra còn có người biết ta lão đầu từ danh tiếng, Thiếu Đương Gia, Nam Nhi Chí Tại Tứ Phương, bây giờ đang gặp loạn thế, cũng là chỗ nào kiến Công lập Nghiệp thời cơ tốt, bây giờ son động Vương Bạc, Giang Hoài Đỗ Phục Uy, Ngõa Cương Lý Mật, Hà Bắc Đẩu Kiến Đức cái nào không phải vùng cánh tay hô lên, người đi theo tụ tập, Thái Nguyên Lý Uyên cũng xuẩn xuẩn đục đục. Thiếu Đương Gia có tinh binh cường tướng, nếu như giờ phút này khởi sự, chưa chắc không bằng bọn họ, Thiếu Đương Gia nghĩ như thế nào."

Bùi Cù sẽ có hảo tâm như vậy, tới cùng mình đàm luận Thiên Hạ đại sự, hơn nữa còn là giúp đỡ chính mình, Vương Bình coi là không phải vậy. Chính mình chỉ là một cái Mã Phi, không có thể gia tích sức, Quan Trung Thế Gia sẽ không đáp ứng, hấn coi trọng nhất vẫn là Lý Uyên, Lý Uyên hiện tại sẵn

sàng ra trận , chờ đợi thời cơ, chỉ cần đến thời cơ thích hợp, liền thẳng đến Quan Trung, mình bây giờ khỏi sự chẳng qua là Chim đầu đàn thôi, hiện tại Đại Hung còn có Âm Thế Sư năm vạn đại quân, Đồng Quan còn trong tay Khuất Đột Thông, chính mình chút người này, còn chưa đủ cho người ta nhét kẻ răng. Bồi Cù là muốn cho chính mình đảo loạn Quan Trung cục thế, để cho Lý Uyên từ đó mưu lợi bất chính đi.

Nghĩ thông suốt đây hết thảy, Vương Bình cũng không khách khí nói ra: "Bồi Sư Quân giỏi tính toán a, khi đó Lý Uyên nhập quan trung liền sẽ không chút sức lực. Bồi Sư Quân, ta nói đúng sao?"

Bồi Cù nghe Vương Bình lời nói, tâm lý kinh ngạc không thôi, tiểu tử này tuổi còn trẻ, lại giống như là sống mấy chục năm một dạng, đa mưu túc trí , bình thường người đi qua chính mình một phen hào hùng giết đây, hào khí ngất trời, nhất định sẽ sẵn sàng ra trận, tướng tượng lấy thành tựu một phen Bá Nghiệp, nhưng là người trẻ tuổi này, hần xem không hiểu, nói đúng ra, người này mưu lược, tâm cơ cũng là nhất đẳng thiên tài.

"Há, tại hạ không rõ Thiếu Đường Gia nói cái gì" mặc dù mình bị vạch trần, nhưng là làm một cái Thế Gia Đại Tộc gia chủ, vẫn như cũ có thể làm được mặt không đỏ tim không nhảy, chậm rãi trả lời đến.

"Bồi Sư Quân không cần minh bạch, ta biết, trên đời không có ngàn năm vương triều, lại có Ngàn Năm Thế Gia, Bồi Sư Quân liền có thể khẳng định Lý Uyên nhất định có thể thành công sao? Trứng gà không thể thả tại một cái lồng bên trong, ta muốn, Bồi Sư Quân là minh bạch đạo lý này." Tuy nhiên Bồi Cù nhìn kỹ Lý Uyên, nhưng là Vương Bình biết đây là một cái cơ hội, tại hần trong ấn tượng, Lý Dương sang năm mới có thể khởi binh, mà chính mình không có khả năng luôn luôn đợi ở chỗ này làm thổ phi, dạng này đối với mình đại nghiệp bất lợi, lấy Bồi Cù nhân mạch quan hệ, cho hần chuẩn bị cái một quan nửa chức vẫn là có thể, liền nhìn hần có thể hay không thuyết phục.

"Há, chẳng lẽ Thiếu Đường Gia cũng muốn kiếm một chén canh sao? Thiên hạ mặc dù lớn, nhưng lại chỉ có một cái chủ nhân."

"Bồi Sư Quân, ta binh rất mạnh, mỗi cái lấy một chọi mười, mà ta có năm ngàn binh, đủ để ngang dọc Quan Trung . Còn ta xuất sinh, tại hạ hi vọng Bồi Sư Quân có thể vì ta mưu cầu một quan nửa chức, bình tự nhiên vô cùng cảm kích."

"Ha ha, người có này hùng tâm, cũng không hổ vì là thiếu niên anh tài, nhưng là khó khó khó a, Quan Lũng Quý Tộc đều duy trì Lý Uyên, người không có hi vọng, Thiếu Đường Gia vẫn là tự giải quyết cho tốt a."

"Nói như vậy Bồi Sư Quân là không nguyện ý giúp ta chuyện này?" Vương Bình lạnh lùng nói ra, sắc mặt âm trầm, nắm thật chặt kiếm trong tay.

Nhìn thấy Vương Bình nắm kiếm, khó tránh sẽ làm ra sự tình gì đâu, với lại tôn nữ vẫn còn ở trên tay hần đâu, "Thiếu Đường Gia muốn đi chỗ nào?"

"Tại hạ nguyện vọng đi cao long huyện, vì là Đại Tùy ngăn cản Tiết Cử."

Bồi Cù ngẫm lại, đây chính là nhất cử mấy sự tình, một cái cao long huyện lệnh, vẫn là cấp nỏ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9 :Lang Gia Các (3)

Cáo biệt Bồi Cù, Vương Bình đi vào Tụ Nghĩa Sảnh, lúc này trong tụ nghĩa sảnh chỉ có Lưu Kiến một người, nhìn thấy Vương Bình tiến đến, lập tức tiến lên chấp tay nói: "Thiếu Đường Gia, lão đầu kia nói thế nào."

Vương Bình ngồi xuống, mỉm cười nói ra: "Người biết hần là ai sao?"

"Là ai" Lưu Kiến cũng tò mò, nhin không được hỏi.

"Bồi Cù, Văn Hi Bồi Thị gia chủ." Nghe được câu trả lời này, Lưu Kiến hít sâu một hơi, đối với hần tới nói, Bồi Cù cũng là này cao cao tại thượng Quý Nhân, có thể ngộ nhưng không thể cầu, hiện tại thế mà bị Thiếu Đường Gia bắt được trong son trại tới. Hần ánh mắt tỏa ánh sáng, một mặt chờ mong nhìn qua Vương Bình, muốn biết càng nhiều tin tức.

"Thế đạo cảm loạn, khói lửa nổi lên bốn phía, chúng ta lập tức liền sẽ rời đi nơi này, làm thổ phi không phải cả một đời sự tình, ta cũng nên cho các huynh đệ tìm một chút đang lúc sống làm." Vương Bình nặng nề nói ra, con đường này quá gian nguy.

"Thiếu Đường Gia ý là chúng ta đi theo Bồi Cù?"

"Vậy làm sao khả năng, chính chúng ta thế lực, khẳng định nắm giữ ở trong tay mình, ta sẽ là cao long huyện lệnh, đến lúc đó các người cùng ta đi cao long, yên lặng nhìn thiên hạ phân tranh." Trên thực tế, hần đi tới nơi này cái trên đời, mới biết được nhân lực nhỏ bé, giống như cỏ rác, hần tuy nhiên có thể

biết trước tương lai, có thể là không biết có thể hay không mạnh mẽ quay về trời.

Giống như làm cái gì Đại Quyết Định, Vương Bình tinh thần một trận, coi như cái biến không đại thể, tu tu bỏ bỏ vẫn là rất có triển vọng, trong lịch sử mặc dù không có ghi lại Vương Bình nhân vật này, nhưng là thể sự vô thường, bây giờ loạn thế, lập tức liền sẽ làm to chuyện, ai có thể biết được chính mình vận mệnh đây.

"Nói một chút đi, Lang Gia Các mang đến tin tức gì." Lấy lại tinh thần, Vương Bình hỏi hôm nay Lang Gia Các tin tức.

"Thiếu Đường Gia, Trương Tu Đà chết trận."

"Cái gì, Trương Tu Đà chết trận, này Đại Tùy Vương Triều cái cuối cùng rom rã ngã xuống." Làm người tương lai, Vương Bình là rất đối với hấn tiếc hận, tuy nhiên hấn đến sau cùng chết trận, nhưng là hấn đến sau cùng đều trung với cái này vô pháp cứu vãn vương triều, có thể nói trọng dụng Trương Tu Đà là Dương Quảng làm sáng suốt nhất một việc, nếu không Đại Tùy đã sớm sụp đổ, khẳng định không thể chống đỡ đến bây giờ.

"Cẩn thận nói một chút." Vương Bình muốn biết hấn là làm sao chết trận.

"Tùy Đế bổ nhiệm Trương Tu Đà vì là Huỳnh Dương Thông Thủ, dẫn đầu tinh nhuệ tiến về phòng Dịch Nhượng Lý Mật, Lý Mật phản công mấy ngàn kỵ binh mai phục cùng đại hải chùa bị trong rừng cây, mà lấy chủ lực chính diện nghênh chiến. Trương Tu Đà lấy phương trận tấn công, Dịch Nhượng tiếp chiến lui lại, Trương Tu Đà thừa cơ truy kích trong vòng hơn mười dặm, Chỉ Đại biến chùa phụ cận, Ngõa Cương Quân phục binh xuất kích, Dịch Nhượng, Lý Mật, cùng Từ Thế Tích, Vương Bá Đường cầm Tùy Quân vây kín, Trương Tu Đà lực chiến có thể phá vây, nhưng gặp thuộc hạ vẫn bị vây, thế là lần nữa xông vào vòng vây nghĩ cách cứu viện, như thế bốn lần, thuộc hạ đều là tan tác. Trương Tu Đà hô to: Binh bại đến loại tình trạng này, cái nào Hải Âu mặt mũi thấy thiên tử? Thế là xuống ngựa cùng địch quân giao chiến, bị Lý Mật, Dịch Nhượng chém gết, lúc năm năm mươi hai tuổi. Bộ đội sở thuộc quan binh gào khóc không thôi."

"Thật là mãnh tướng." Vương Bình nghe xong, thần thức không thôi.

"Lý Uyên bên kia chuẩn bị như thế nào, nhưng có khởi binh động tĩnh?"

"Lý Uyên tựa hồ cùng Đột Quyết có tới lui, mặc dù không có khởi binh động tĩnh, nhưng là sẵn sàng ra trận, xem ra không ngoài một năm liền sẽ khởi binh."

"Ừm, Lang Gia Các gần nhất tình báo đều cũng chuẩn xác, không tệ, người cũng dụng tâm." Nhìn xem chính mình tự mình thành lập Lang Gia Các cuối cùng có tác dụng, Vương Bình cũng thật cao hứng.

"Thiếu Đường Gia, người tiêu nhiều tiền như vậy tài tại Lang Gia Các thượng diện, nếu như những này đều không nghe được, này thuộc hạ cũng liền không mặt mũi gặp người, có thể là vì cái gì Thiếu Đường Gia tốn nhiều như vậy tâm tư tại Lang Gia Các bên trên đây." Làm Lang Gia Các thủ lĩnh, Lưu Kiến chỉ biết là hoàn thành nhiệm vụ, đối với mấy cái này đều không lắm hiểu biết, cho nên không hiểu hỏi.

"Có câu nói gọi là biết người biết ta, Bách Chiến cũng không thua, Lang Gia Các chính là ta ánh mắt, cần ta thấy rõ bất cứ tin tức gì, về sau Lang Gia Các ở các nơi thành lập từ lâu, thanh lâu, ta mặc kệ các người dùng sinh mệnh biện pháp, ta chỉ cần biết, cũng là người nào đó ban đêm ăn cái gì, ta cũng phải biết rõ ràng, hiểu chưa?" Nhớ tới Lang Gia Các,

Vương Bình liền không khỏi nhớ tới Chu Nguyên Chương Cẩm Y Vệ, đây là hiệu quả như nhau chi diệu, khác biệt duy nhất là, Cẩm Y Vệ còn có thể xuất hiện ở trước mặt người đời, mà hấn Lang Gia Các, không cần người biết, người khác có thể không biết, bất luận kẻ nào cũng không thể điều động Lang Gia Các, đi ra hấn Vương Bình.

"Đúng, ta bảo người tìm người, người tìm được chưa." Nói xong, Vương Bình tiếp tục hỏi.

"Thiếu Đường Gia nói là Phòng Huyền Linh, Đỗ Như Hối?" Lưu Kiến yếu ớt hỏi.

"Đương nhiên là bọn họ, ta không phải đã sớm nói với người sao? Làm sao, không có bất kỳ cái gì tin tức sao?" Đối với từ tương lai người tới, Vương Bình đương nhiên biết cái gì trọng yếu nhất, trừ tướng quân, cái kia chính là mưu sĩ, Tùy Mật Đường Sơ, người nào mưu sĩ nổi danh nhất, trung thành nhất, đương nhiên là Phòng Huyền Linh cùng Đỗ Như Hối, hai người này, chính mình nhất định phải đạt được a, tiến về chỗ bị Lý Uyên cái kia Lão Tiểu Tử đạt được.

Nếu như Vương Bình nhớ kỹ không nói bậy, hiện tại Phòng Huyền Linh còn không có đầu nhập vào Lý Uyên, Phòng Huyền Linh là tại Lý Uyên nhập quan trung tại Vị Thủy đầu nhập vào Lý Đường.

"Phòng Huyền Linh người để cho Lang Gia Các người đi Vị Thủy phụ cận tìm kiếm, nhớ kỹ, coi như trời cũng cho ta trời đến, chúng ta là thổ phỉ, trời cá nhân, uy hiếp cái nói tính là gì."

"Ách, tốt, Thiếu Đường Gia." Không biết Thiếu Đường Gia vì sao đối với người này coi trọng như thế, nhưng là Thiếu Đường Gia có thể là trong lòng bọn họ thần, hấn nói người này rất lợi hại, vậy hấn nhất định rất lợi hại.

"Này Đỗ Như Hối đây."

"Người này thông thả, hấn ngay tại Đại Hưng Thành bên trong, sớm muộn gì ta sẽ nhìn thấy hấn. Đi thôi, làm việc đi "

Lang Gia Các, Lang Gia Các, Vương Bình biết cái này tại trong loạn thế, đây chính là hấn trong tay một thanh lợi kiếm, nhưng là tại Thái Bình Thịnh Thế, hấn liền sẽ biến thành thương tổn tới mình rắn độc. Nên như thế nào vận dụng tốt, nên như thế nào kiềm chế, Vương Bình còn không có nghĩ kỹ.

"Người tới." Lúc này trong đại sảnh cùng bên ngoài không có người, nhưng là Vương Bình lại đổi không khí kêu lên.

Bỗng nhiên, từ trong bóng tối đi ra một người, hắc y Hắc Diện, nhìn không thấy trên mặt hấn biểu lộ, khi hấn đi đến Vương Bình trước người thời điểm, quỳ một chân trên đất: "Lang Gia vệ sở hai tham kiến chủ nhân, chủ nhân có cái gì phân phó."

"Đứng lên đi, Vương Nhị, ngươi ở bên cạnh ta cũng hai năm, không cần như thế câu thúc."

"Chủ nhân cũng là chủ nhân, Vương Nhị không dám lỗ mãng." Hắc y nhân vẫn là cung cung kính kính chờ đợi ở một bên.

"Ngươi à, vẫn là như vậy, Thái Nguyên Vương gia có cái gì động tĩnh sao?" Nói ra Thái Nguyên Vương gia, Vương Bình trên thân nổi lên từng con ớn lạnh, hấn đối với Vương gia có thể là hận thấu xương.

"Vương gia đang giúp lấy Lý Uyên mưu đồ đại sự, nhưng là giống như Vương Thông cùng Vương Cơ có khác nhau, rồi đi Vương gia, hiện tại Vương Thông tại Đại Hưng Thành bên trong."

"Há, nhị thúc không có ở Thái Nguyên, này Thần nhi đâu, nàng ở nơi nào" Vương Bình lo lắng hỏi.

"Kể từ khi biết chủ nhân chết đi tin tức, Thần nha đầu liền bệnh, còn tốt luôn luôn có Vương Thông chiếu cố, Vương Thông đi hướng về Đại Hưng, cũng mang theo Thần nha đầu, chủ nhân không cần phải lo lắng, chủ nhân là muốn đi gặp bọn họ sao?" Vương Nhị chậm rãi nói tới.

"Tính, về sau tự sẽ gặp nhau, ngươi phải người bảo vệ tốt bọn họ liền tốt, đúng, gần nhất Lưu Kiến có chút lằng lằng, ngươi nhìn kỹ hấn, có việc lập tức báo cáo."

Nói xong, Vương Bình nhớ tới còn có nữ nhân, chính mình không phải nói nàng là mình nữ nhân sao? Chính mình cũng còn không có gặp qua nàng đâu, nói liền tiến về giam giữ nữ nhân này địa phương đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10 :lão cha trở về không yên ổn

"Thiếu Đường Gia, Thiếu Đường Gia, nữ nhân, nữ nhân. . . ." Dương Đại Bồng Tử chạy tới, thở hồng hộc nói ra.

"Nữ nhân làm sao, xảy ra chuyện gì tình sao?" Vương Bình biết bọn họ nói là cái kia Bùi gia tiểu nương tử, nghĩ đến cái kia tiểu nương tử kinh diễm, cũng là tìm đập thỉnh thích. Bất thành linh lấy lại tinh thần, nghĩ gì thế, đây chính là Bùi gia Đích Nữ, chính mình còn muốn dựa vào Bùi gia bên trên đây.

"Thiếu Đường Gia, nữ nhân kia không có xảy ra chuyện gì tình, chính là, cũng là Trại Chủ trở về, tại phòng ngươi nhìn thấy nữ nhân này, rất là cao hứng, nói là. . . . Nói là. . . ."

"Nói là cái gì, ngươi mau nói a." Nhìn thấy Dương Đại Bồng Tử ấp a ấp úng, tâm lý quýnh lên, "Không phải là lão cha xem ra a?"

"Không phải, Thiếu Đường Gia, không phải có chuyện như vậy, là Trại Chủ nói nữ nhân xinh đẹp, bảo hôm nay muốn ngươi thành thân đi vào động phòng."

"Ta ngoan ngoãn đâu, lão cha, ngươi làm sao lúc này trở về đâu, sớm không trở về buổi tối không trở về, trở về liền cho ta tới này ra, cái này cần phải không được đây. Ngươi cái Thăng Nhãi Con, làm sao không nói sớm" một chân đem Dương Đại Bồng Tử đá ra đi, cảm giác chạy tới.

Son thế dần dần dốc đứng, bốn phía cây cối bộc phát, Quái Thạch Lâm lập, Vương Bình không để bụng, một đường chạy vội, xuất mồ hôi trán, hơi có chút thở hắt hắt.

Một hơi chạy vội tới đỉnh núi đối với hấn mà nói, nhiệm vụ ít nhiều có chút gian khổ, chỉ là hấn so với ai khác đều hiểu, chính mình khiêu chiến chính là mình, hiện tại hấn đã rất cường tráng, đi theo lão cha học võ nghệ, còn có Tiễn Pháp, để cho hấn thật có điểm muốn đi cùng thời đại này những anh hùng so chiêu một chút, tí như cái gì Tàn Quỳnh, Ủy Trì Cung các loại.

Chờ đến đỉnh núi thời điểm, tiến vào trước mắt là một cái tinh xảo phòng nhỏ, bên cạnh có một cây đại thụ, nhưng là chung quanh lại không có một người, chờ hấn tiến vào trong phòng thời điểm, bên trong cũng không có một người.

"Ách, người đâu." Đang tại Vương Bình sầu muộn thời điểm, bên ngoài truyền đến Dương Đại Bồng Tử lớn tiếng tiếng hơi thờ ơ.

"Thiếu. . . Thiếu. . . Thiếu Đường Gia, ta còn chưa nói xong đâu, người liền chạy, Trại Chủ đem nữ nhân kia mang đến đại sảnh."

"Ta đi người cái cút đi, người làm sao không nói sớm, hại lão tử chạy tới tốn nhiều sức lực a, người không phải nói tại phòng ta sao?" Mụ, Vương Bình nhắc lên cũng là một chân.

"Thiếu Đường Gia, ta nói vừa rồi tại chỗ này, bây giờ không có ở đây, phòng người ở trên đỉnh núi, Trại Chủ nói trên đỉnh núi làm sao thành thân a, liền Đái Sơn xuống dưới."

Ta dựa vào, Vương Bình dở khóc dở cười, chính mình một hơi chạy lên, mệt chết, đặt mộng an vị hạ xuống, thở hổn hển, lúc này ánh mắt chăm chú vào trước mắt trên ngọn cây này.

Cây to này coi như mấy người hai tay bao quanh cũng không thể khép lại, nhìn mấy trăm năm đi, đặt ở hiện đại, làm sao đều sẽ trở thành quốc gia mấy cấp bảo hộ thực vật.

Trên tàng cây, cầm một cây thương, lúc trước đi vào Sơn Trại thời điểm, lão cha hỏi hắn muốn học cái gì võ nghệ, đao pháp, kiếm pháp vẫn là cái gì. Vương Bình nói mình muốn học Thương Pháp cùng Tiên Pháp, hắn có chính hắn suy nghĩ, đao pháp cùng kiếm pháp thích hợp với quy mô nhỏ đánh nhau, nhưng là ở cái loạn thế này, trên chiến trường là sớm muộn sự tình, mà thương là thích hợp nhất trên chiến trường tác chiến. Cho nên, Vương Bình lựa chọn Thương Pháp làm chủ, đương nhiên, Cận Thân Cách Đấu kiếm pháp, hắn cũng có luyện tập.

Ngày ngày chạy đến đỉnh núi, đâm ra một ngàn thương, đây là hắn định cho mình nhiệm vụ. Bây giờ tới những năm này, hắn cũng từ cái kia mười ba tuổi hài tử, biến thành mười bảy tuổi hết lần này tới lần khác công tử.

Lúc này, dù sao lão cha đã dạng này, liền không vội mà xuống núi, cầm lấy súng, Vương Bình lại bắt đầu luyện tập đứng lên, đâm, đột nhiên, nhận. Đợi đến luyện tập đến hơn tám trăm dưới thời điểm, hắn ngồi dưới đất, mồ hôi đầm đìa, thở dốc bất bình.

Chờ đến xuống núi thời điểm, sắc trời đã nhanh hoàng hôn, ngày từ đối diện đỉnh núi rơi xuống, nhuộm đỏ nửa bầu trời.

"Thiếu Đường Gia, tốt "

"Thiếu Đường Gia, nhà ta Lão Mẫu Kê dưới tử, buổi tối hôm nay cho người hầm canh gà" nói xong còn Tà Mị cười cười. Làm Vương Bình đi vào đại sảnh bên ngoài thời điểm, nhìn thấy lão cha cùng một cái xinh đẹp phụ nhân đứng chung một chỗ.

"Tới tới tới, Tu, tới bái kiến người Xuất Trần cô cô" thật xa chỉ nghe thấy lão cha này tráng kiện âm thanh,

Cô cô? Ngạch, Trương Xuất Trần, nàng làm sao tới.

"Cô cô? Bình nhi bái kiến cô cô." Biết là Trương Xuất Trần, Vương Bình tranh thủ thời gian bái nói.

"Mau dậy, tam ca bình thường sự tình gì đều làm không xong, cũng là nhận lấy cháu của ta còn tính là xử lý rộng thoáng, người nhìn người trước kia chim không thêm ị Sơn Trại, người lại nhìn hiện tại, ta liền không có ý tứ nói người, vẫn là Bình nhi có năng lực." Nhìn xem nhất biểu nhân tài Vương Bình, Trương Xuất Trần cũng không quên khoa khoa hắn.

"Đúng thế, muội tử nói là, con trai của ta đương nhiên lợi hại, ha ha." Sau đó lão cha rón rén nói ra: "Bình nhi, người niên kỷ cũng không nhỏ, cũng nên thành thân, trong sơn trại nữ cũng không nhiều, đều cũng có là những cái kia đầu bù thổ khuôn mặt, vung tay quá trán, người lại chướng mắt. . . ."

"Ừm?" Nghe đến mấy cái này, Xuất Trần tức giận hừ một tiếng, những này nữ lúc trước chính mình tìm đến, chỗ nào như vậy không chịu nổi.

Ngạch, lão cha cúi đầu xuống, nói tiếp: "Chiếu cố cách, chúng ta thô phi muốn thành cưới, cần từ Đại Hộ nữ tử đi uy hiếp. . . ."

Lại là một tiếng tức giận hừ. .

Lão cha hiểu ý nói: "Không phải đi kiếp, mà là đi nơi khác tìm, giờ có khỏe không, có cái có sẵn, người uy hiếp tới này nữ tử, trường không tệ, ta rất hài lòng, cho nên cứ như vậy quyết định, buổi tối hôm nay liền thành người thân."

"Lão cha, cái này không thể được. . . . Đó là. . . ." Vương Bình vừa muốn mở miệng.

Một bên Trương Xuất Trần liền mở miệng ngắt lời nói: "Ai nha, Bình nhi, hôn nhân sự tình, chính là phụ mẫu chi mệnh, việc này cha người làm chủ, cũng là định ra, cái này tiểu nương tử, ta xem qua, như nước trong veo, mộng lớn, không chỉ có mẫu tử, với lại sang năm khẳng định cho người thêm một cái đàn ông."

Ngạch, Vương Bình đang muốn nói cái này có thể là người nhà họ Bùi, bất thành linh liền nghe đến cái gì khóa a, gõ trống âm thanh. Chỉ nghe thấy Tụ Nghĩa Sảng ngoài cửa, hô to giờ lành đã đến!

Tuy nhiên ban ngày mới cướp tới người, lão cha mới trở về mấy canh giờ, nhưng là trong sơn trại lại trong khoảnh khắc đặt mua tốt hôn lễ cần thiết hết thảy, đầu tiên là có phụ nữ dùng chiến tịch trải đường, chỉ gấp chiến trên ghế, tại hai vị nữ quyền một trái một phải cưỡng ép phía dưới, đầu đội khăn cô

dầu, ăn mặc đồ thẩm hi phục, mặc dù không có trời gô, nhưng là cũng là để cho nàng động rung động không được, mấy tên phụ nữ càng là trước sau bận rộn, cầm tân nương bước qua chiến tịch nhật lên, chạy chậm đến tiếp tục hướng phía trước bộ.

Hắn mấy người, cầm kèn hiệu ở phía sau thổi, về sau là dựng Bách Tử sổ sách, niệm chú nguyện vọng Văn , chờ một chút.

Ngồi sổ sách về sau, tứ phía mang lên cao cao đỏ ngọn nến, một bên còn có một người ôm một cái Đại Nhạn. Tuy nhiên thời gian vội vàng, nhưng là Trương Trọng Kiên đối với hôn sự nhưng là hết sức trịnh trọng, mười phần dựa theo cưới hỏi đảng hoàng quy củ xử lý.

"Lão cha, cô cô!" Vương Bình lại phải mở miệng.

Một bên Xuất Trần cô cô tiến lên một bước, ngừng hẳn lời nói: "Bình nhi, xuân tiêu nhất khắc thiên kim a, ngươi không cần cảm tạ chúng ta, cái gì cảm kích lời nói ngày mai lại nói, hôm nay là ngày vui."

Cái gì ngày vui, nếu là Bùi Củ biết hẳn tôn nữ, cứ như vậy gả cho ta, còn Bá Vương Ngạnh Thượng Cung, cái kia chính là Đại Bi, hoàn toàn Đại Bi. Bùi gia, không phải tốt như vậy gây, đặc biệt là hiện tại chính mình còn chưa cường đại, còn cần cái này chỗ dựa thời điểm.

"Lão cha, ngươi biết. . . Cái kia. . ."

"Há, biết, ngươi nói là lão đầu từ kia đi, là hắn trưởng bối, khẳng định phải có mặt, ngươi tới, đem lão đầu kia tìm đến, để cho hắn có mặt."

PHỐC, Vương Bình trong lòng nghĩ thổ huyết, đây là chuyện gì tình a, để cho Bùi Củ tự mình đến xem cháu gái của mình bị Bá Vương Ngạnh Thượng Cung? Vương Bình thật sự là không biết nói cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11 :không khởi thành hôn

Bùi Củ được mời tới, nhìn thấy trước mắt hết thấy, có chút không khỏi diệu, trong sơn trại ai muốn thành hôn sao?

"Lão Tiên Sinh, hôm nay là con ta thành hôn ngày vui, nhìn thấy Lão Tiên Sinh ở trên núi, xin mời Lão Tiên Sinh tới làm cái chứng kiến, đến, cùng ta ngồi cùng một chỗ." Không đợi Bùi Củ biết rõ ràng tình huống như thế nào, Trương Trọng Kiên liền đến hàn huyên đến.

"Nguyên lai là Trại Chủ a, Tiểu Lão Nhi vốn không quen biết, làm sao dám ngồi Cao Đường đây." Bùi Củ cũng nghi hoặc, theo lý thuyết thành hôn Cao Đường hẳn là nam nữ còn dài đôi hoặc là phụ mẫu, chính mình ngồi lên tính là gì, vội vàng chối từ.

"Áy, hiện tại lớn tuổi, có thể tới cũng là khách quý, không sao không sao." Nói liền một cái kéo qua Bùi Củ.

Ta dựa vào, lão cha thật không biết xấu hổ, người ta tôn nữ muốn thành cưới cũng không nói lời nói thật, còn lừa dối người ta ngồi lên thủ.

"Lão cha, ngươi biết không biết. . . . Hắn là. . . ."

"Thiếu Đường Gia, chúc mừng a!"

"Thiếu Đường Gia đừng nhúc nhích, mặc quần áo cho ngươi."

Bất Đẳng Vương bình mở miệng, mấy tên thủ hạ một mặt vui mừng tiến lên, cho Vương Bình thay đổi Tân Lang y phục. Cái gọi là Tân Lang y phục, cũng là một kiện hồng sắc áo mỏng.

"Thiếu Đường Gia, chúc mừng chúc mừng a" Bùi Củ cũng tới trước chúc mừng đến, làm sao hôm nay hắn muốn thành cưới, mấy cái kia canh giờ trước làm sao không biết đây.

Chúc mừng con em ngươi a, ngươi không biết cái này nữ là tôn nữ của ngươi a.

Ngay sau đó liền có người đẩy qua, Vương Bình cùng Bùi gia Tiểu Nương đi vào Tụ Nghĩa Sảnh trước la lớn: "Nhất Bái Thiên Địa!"

Nghe cái này Nhất Bái Thiên Địa âm thanh, Bùi gia Tiểu Nương muốn giãy dụa, nhưng là bị người đè lại, cưỡng ép tiền chiết khấu.

Lúc đầu Vương Bình còn muốn nói điều gì, nhưng nhìn đến già cha mặt kia bên trên vui mừng, trong lòng cũng thiếu chút mâu thuẫn, tại nhìn thấy Bùi Củ

vui tươi hơn hờ, hần liền muốn cười, được rồi, Búi lão đầu, ban đầu người còn muốn âm ta, hiện tại ta cũng âm người, không phải liền là Búi gia Đích Nữ sao? Cười liền cười chứ sao.

"Nhị Bái Cao Đường!"

Trương Trọng Kiên cúi đầu gạt lệ, ngồi tại ghế xếp bên trên, hai tay hư đỡ, nói ra: "Mau dậy đi, ta Hảo Nhi Tử, Hảo Nhi Tức." Búi Cú cũng vui vẻ ha ha sờ lấy ria mép, một bộ trường bối bộ dáng.

"Phu Thê Đối Bái!"

Vương Bình ngẩng đầu nhìn lại, hần cảm giác đối diện khăn cô đầu dưới Búi gia tiểu nương tử tựa hồ nhận mệnh.

"Đưa vào động phòng!"

"Thiếu Đường Gia, sớm sinh quý tử" trong sơn trại người đều cùng kêu lên nói ra.

Trương Trọng Kiên ngửa mặt lên trời nói ra: "Con trai của ta hôm nay cũng thành cưới, nghĩ không ra ta cũng có thể có hôm nay."

"Đến đi, tam ca, hôm nay ngày vui, người thiếu phiền muộn"

"Vâng vâng vâng, hôm nay là chuyện cao hứng, tới thân gia, uống rượu" nói liền đối Búi Cú mời rượu.

"Thân gia? . . . ." Chẳng lẽ hần vâng đầu, Búi Cú một mặt mờ mịt.

Cổ nhân nói, đêm động phòng hoa chúc, Kim Bàng Đề Dành thì là nhân sinh khoái ý nhất thời điểm. Đối với hai đời chính mình mà nói, đây là một lần bước vào Hôn Nhân Cung Điện, chỉ là cái này hôn nhân đại sự, chỉ dùng mấy canh giờ liền quyết định, có thể xưng thiêm hôn bên trong thiêm hôn a. Năm nay hần mười bảy tuổi, đối với hiện tại người mà nói, là có thể thành hôn, mà đối diện tiểu nương tử cũng là đến lúc lập gia đình tuổi tác.

Hiện tại Búi gia tiểu nương tử, chính mình còn không biết người ta kêu cái gì đầu, đang ngồi ở trên giường, không có giấy dựa, cũng không có nói chuyện. Nếu nàng là nhận mệnh, chính mình cùng Tô Phụ bị sơn tặc bắt lên vùng núi, nàng liền biết chính mình không có khả năng bảo trụ Thanh Bạch Chi Thân, nhưng là nghĩ không ra hôm nay chính mình thế mà thành hôn ngạch, hơn nữa còn là ngay trước Tô Phụ mặt, chính mình lúc ấy nghĩ tới kêu to, nhưng là lúc trước bị uy hiếp nói kêu to liền đem Tô Phụ giết, cho nên hần không nói gì, chỉ có thể dạng này.

Đến động phòng, Búi Thanh Nhi tâm lý sợ hãi gấp, khăn trương ban tay hay mu bàn tay toàn thân mồ hôi, chờ đến cái này Thiếu Đường Gia lúc đi vào sau, cả người đều cứng ngắc, nàng biết đón lấy sẽ phát sinh cái gì, nhưng là hiện tại thế mà an tĩnh lại.

Động phòng bên trong, giăng đèn kết hoa, nam nhân này ngồi tại ghế xếp phía trên, chính đối nàng ngồi xuống, hần cảm trên bàn rượu giao bôi té ở chén rượu bên trong, tự rót tự uống, liền trong chén ăn thịt. Nam nhân này giống như tâm lý có tâm sự,

Một chén tiếp theo một chén, cũng không dừng tay.

Không biết qua bao lâu, hai cái đỏ ngọn nến đã đốt một nửa, giờ phút này Nguyệt nhi đã treo ở giữa không trung, trong sơn trại bên ngoài hoàn toàn yên tĩnh. Bất thành linh nam nhân này hướng đi bên cửa sổ, nhìn về phía trên bầu trời, "Trước giường mình nguyệt ánh sáng, nghi là mặt đất sương, ngẩng đầu nhìn mình nguyệt, cúi đầu nhớ cố hương." Giờ phút này cảnh này, Vương Bình cảm khái ngàn vạn, nhớ tới kiếp trước thân nhân.

Mà Búi Thanh Nhi thì là giật nảy cả mình, thổ phi đầu lĩnh cũng có thể ngâm ra tốt đẹp như vậy câu thơ, cái này đến là một cái cái dạng gì người.

Bất thành linh nam nhân này hướng đi chính mình, "Làm sao bây giờ, hần tới?" Lúc này hần hoảng, hoàn toàn chân tay luống cuống.

Vương Bình cũng nhìn ra tiểu nương tử khăn trương, chậm rãi để lộ khăn cô đầu, sau đó ôn hòa nói ra: "Búi tiểu thư, người yên tâm, ta không phải người xấu, hôm nay không phải người thấy dạng này, ta không thăm nghĩ lão cha trở về, liền thành dạng này, mong rằng Búi tiểu thư chớ trách."

Nhìn thấy Búi gia tiểu nương tử không nói gì, hần đi đến trước bàn, sau đó mỉm cười nói: "Đồ ăn vẫn là nhiệt, người một ngày không ăn đồ vật, đói đi, ăn chút đi, ta còn không biết tiểu thư phương danh đây."

"Ta gọi Búi Thanh Nhi" ma xui quỷ khiến, Búi Thanh Nhi liền nói ra chính mình tên, sau đó khuôn mặt một chút biến báo đỏ.

Vương Bình đưa tay cắt lấy một miếng thịt đến, đưa cho Búi Thanh Nhi, lại lấy ra một cái muối đĩa, đưa cho nàng, "Dính điểm gia vị để ăn một chút."

Búi Thanh Nhi có chút cảm động, nàng coi là trong sơn trại người đều là Hồ Hòa táo bạo nam nhân, hướng về hần dạng này cẩn thận quan tâm ngược lại là hiếm thấy, tiếp nhận đĩa cùng thịt, ăn mấy ngụm, vậy mà tư vị ngon, mồm miệng Lưu Hương. Búi Thanh Nhi cũng là đói, một miếng thịt đảo mắt liền ăn xong.

Không đợi hần mở miệng, Vương Bình đã lại cắt một miếng thịt đưa qua, "Từ từ ăn, không nóng nảy, nhiều nữa đây."

Búi Thanh Nhi trong lòng ấm áp, bất thành linh hỏi: "Không biết Thiếu Đường Gia tên."

Vương Bình sờ một chút, "Lão cha gọi ta Tu, ừ, ta gọi Vương Bình, chữ Tu."

Bất thành linh nhớ tới vừa mới hẳn gọi ta Bùi tiểu thư, chẳng lẽ hẳn biết chúng ta là người nào, "Thiếu Đường Gia biết chúng ta là người nào? Này. . ."

"Ừm, ta biết, xé chiều đi người Tô Phụ chỗ ấy đàm luận một ít chuyện, lúc đầu bảo ngày mai tiễn đưa các người xuống núi, nhưng là. . . Đây cũng không phải là ta sợ." Nói xong, Vương Bình thở dài.

"Vậy người và Tô Phụ nói chuyện gì, có thể cùng ta nói một chút sao?"

"Chúng ta không có khả năng cả một đời làm sơn tặc đi, cho nên muốn để người Tô Phụ giúp ta mưu cầu cái một quan nửa chức, mang theo các huynh đệ đi ra ngoài, lúc không ta chờ đợi a, Đại Tùy không có nhiều thời gian, đặc biệt là Lý Uyên cũng ngồi không yên." Vương Bình lâm vào trầm tư, thời gian quá gấp.

"Thiếu Đường Gia cũng biết Thiên Hạ đại sự, cũng biết Đường Quốc Công?" Bùi Thanh Nhi nghi hoặc hỏi, dạng này sơn tặc vẫn là sơn tặc sao? Nhất định cũng là nhất phương kiêu hùng, nằng nhưng nhìn gặp, hẳn có một đội tinh binh, trọn vẹn hơn năm ngàn người.

"Ha-Ha, không biết Bùi tiểu thư nghe qua một câu nói không?"

"Lời gì?"

"Vương hầu tướng lĩnh chẳng phải trời sinh?" Lúc nói những lời này sau, Vương Bình hào khí ngất trời, khí vũ hiên ngang.

Loại này khí khái cũng cảm nhiễm Bùi Thanh Nhi, hẳn không phải loại kia Nông Gia phụ nữ, cũng không phải loại kia phổ thông Nhà Giàu tiểu thư, hẳn nhưng là Bùi gia đại tiểu thư, cần đối với sự tình các loại đều muốn hiểu biết. Lời như vậy, dạng này người, nếu như không phải thân phận nguyên nhân, làm chồng mình cũng là có thể. Phi, chính mình nghĩ gì thế, trong nháy mắt khuôn mặt vừa đỏ, vụng trộm nhìn xem Vương Bình, gặp hẳn không có nhìn mình, mới thờ phào, ở thời đại này, Bái Thiên Địa, có trường bối tại, hơn nữa còn đi vào động phòng, vậy mình cũng là vợ hẳn, không thừa nhận cũng không có biện pháp, vậy sau này chính mình còn có thể làm sao đây.

"Này Thiếu Đường Gia có cái gì dự định?"

"Có cái gì dự định, đi một bước quên một bước, buồn ngủ, ngủ đi?" Nói, người khác khê đảo trên giường, tiếng ngáy đã vang lên.

Bùi Thanh Nhi lẳng ở nơi đó, ngược lại là xem không hiểu, hẳn không nghĩ tới, cái này Thiếu Đường Gia nhìn thấy chính mình chân dung về sau, không có mượn cơ hội chiếm hữu nàng, hẳn cảm thấy nam nhân này là cái chân chính nam nhân. Hẳn sẽ không giấu đồ bím leo, đối với nàng cũng là lấy Lễ đối đãi.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, Bùi Thanh Nhi cảm giác ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ chiếu lên trên người thoi điểm, chậm rãi mở to mắt, nàng phát hiện mình không biết lúc nào lộn lên giường, trên thân Cái một tầng hơi mỏng ga giường, không khỏi giật mình.

Bỗng nhiên quay đầu, phát hiện trên giường đã trống tuếch, Vương Bình cũng không biết lúc nào rời đi, nghĩ đến Vương Bình sở tác sở vi, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, vậy mà ngẩn người.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12 :Bùi gia con rể

Sáng sớm trong sơn trại, không có kinh thành phồn hoa huyền ảo, không khí trong lành thoải mái. Tại Sơn Trại trên diễn võ trường, Vương Bình mình trần thân trên, binh khí trong tay là một cây trường thương. Theo loạn thế ngày càng tới gần, Vương Bình buổi sáng Luyện Thương cũng càng ngày càng chăm, Tùy Mạt Đường Đại nhiều người dùng phương thiên hạ kích, chùy đẳng binh khí, nhưng là Vương Bình đến từ hậu thế, biết thương chính là chiến trường Chi Vương, trường thương phương pháp, bắt đầu tại Dương Thị (Dương Gia Tướng), gọi là nói Lê Hoa, thiên hạ mẫn vẫn còn; điệu ở chỗ quen mà thôi, quen thì tâm có thể quên tay, tay có thể quên thương; tròn tình dùng không trệ, lại chớ quý với yên tĩnh vậy. Yên tĩnh mà tâm không vọng động, mà nơi ung dung, biến hoá thất thường. Thần Hóa vô cùng.

Đâm, chọn một cây trường thương mùa mưa gió không lọt, một trận Lệ Phong gào thét mà lên, sát khí dần dần bao phủ toàn bộ Luyện Võ Trường, Thương Thế một cây phi thương cường đại sát thương tinh vũ khí, chỉ là đối với sử dụng yêu cầu cực cao, hiện tại rất ít người dùng.

Mà tại hẳn một bên khác, Bùi Thanh Nhi người mặc nhạt quần dài trắng, lẳng lặng ở một bên nhìn xem."Tiên Thiên Hạ Chi Ưu Nhi Ưu, Hậu Thiên Hạ Chi Nhạc Nhi Nhạc." Vương Bình lượn nửa canh giờ, cảm khái một câu, nghĩ đến hậu thế An Bình sinh hoạt, cảm khái hiện tại bách tính lại sinh hoạt tại chiến hỏa bên trong, không khỏi vì đó bi.

"Thơ hay, thơ hay." Một trận làn gió thơm nhàn nhạt mà đến, chỉ gặp Bùi Thanh Nhi chậm rãi đi tới.

"Bùi tiểu thư đứng lên, hôm nay Tu dự định tiễn đưa lão gia tử cùng Bùi tiểu thư quay về Đại Hưng, hai ngày này ừn khuất tiểu thư, mong rằng tiểu thư bỏ qua cho." Vương Bình ngẫm lại, tuy nhiên Bùi Thanh Nhi không chỉ có xinh đẹp, tươi mát thoát tục, có thể là để cho Bùi thị giới thiệu chính mình một cái thổ phỉ làm con rể, đó là khẳng định không có khả năng, hôm qua bởi vì lão cha cao hứng, cô cô lại nhiều lần cắt ngang hẳn nói chuyện, chính mình mới không kịp nói, nhưng là cái này chung quy là cái vấn đề.

"Thiếu Đường Gia chuyện này, ta... ." Bùi Thanh Nhi vừa định muốn nói chuyện, bất thình lình Bùi Cù nổi giận đùng đùng đi tới, sắc mặt khó coi, vài mét có hơn Vương Bình đều cảm giác được một cỗ lạnh lùng hàn khí.

"Vương Tu, ngươi có ý tứ gì, hôm qua còn cùng ta đàm luận cái này đàm luận này, đến tối thế mà cưới tôn nữ của ta, hừ, ngươi đây là không đem ta Bùi Cù đưa vào mắt, không đem Bùi thị đưa vào mắt, hừ."

"Bùi lão đại người, hôm qua sự tình ta xin lỗi người, nếu đem qua ta cũng không biết, là cha ta cùng cô cô quyết định, ta cũng không biết, kính xin... ."

"Cái gì, ngươi sự tình ngươi lại không biết, cha ngươi tính là thứ gì, một cái thổ phỉ đầu lĩnh thôi, còn muốn Cóc Ghè mà đòi ăn thịt Thiên Nga, quả thực là trò cười." Bùi Cù không chút khách khí nói ra.

Nghe được câu này, Vương Bình sầm mặt lại, người nói ta có thể, mắng ta cũng được, nhưng là người thế mà mắng lão cha là thứ gì, hừ, người Bùi Cù làm sao, Bùi gia thì thế nào, mặc dù mình không phải Trương Trọng Kiên con ruột, nhưng là Trương Trọng Kiên đối với mình so con ruột còn thân hơn, sự tình gì đều vì chính mình suy nghĩ, chính là mình tạo phản, hẳn cũng sẽ không chút do dự đứng tại chính mình một bên, nhưng là lão già này thế mà nói như vậy, thật là làm cho Vương Bình nhẩn không.

"Bùi Sứ Quân khẩu khí thật là lớn, Bùi thị thật lớn gia nghiệp, tại hạ mặc dù là thổ phỉ, nhưng lại biết cái gì gọi là Lễ Nghĩa Liêm Sỉ, tại hạ tự hỏi đối với Bùi Sứ Quân lấy Lễ đối đãi, Bùi Sứ Quân thế nào nói ta, mắng ta đều có thể, nhưng là, nếu như dính đến người nhà, xin thứ cho tại hạ không dám tán đồng, tại hạ lúc đầu muốn sáng sớm hôm nay tiễn đưa Bùi Sứ Quân cùng Bùi tiểu thư quay về Đại Hưng, xem ra Bùi Sứ Quân là không muốn như thế nở mày nở mặt trở lại."

"Người, người, người không cần quan chức?"

"Tại hạ muốn đồ vật, tại hạ sẽ tự mình đi lấy, cũng không nhọc đến Bùi Sứ Quân hao tâm tổn trí" Vương Bình là thật sinh khí, hừ, có cái gì không dậy nổi, không có người Bùi Cù, ta làm theo có thể chính mình đi lấy, hiện tại là loạn thế, không có triều đình trên danh nghĩa không quan hệ, vậy thì chính mình đi lấy.

Một bên Bùi Thanh Nhi nhìn đến đây, gấp, hẳn biết Tô Phụ là dạng gì người, nhưng là hẳn hiện tại cũng rõ ràng Vương Bình là dạng gì người, Bùi gia cùng đại đa số thế gia một dạng, đều muốn lớn mạnh chính mình gia tộc, chỉ cần đối với gia tộc có lợi, cái gì đều có thể hi sinh, nhưng là chỉ cần đối với gia tộc không có cái gì lợi ích, đó là như thế nào sự tình đều sẽ làm được, tựa như nếu như chính mình gả cho Vương Bình,

Cái kia chính là đối với gia tộc không có chỗ tốt sự tình, hẳn là thế nào sẽ không thừa nhận. Mà Vương Bình đâu, hữu dũng hữu mưu, thiên tư thông minh, nhất định có thể trở thành nhất phương kiêu hùng.

"Tô Phụ, Thiếu Đường Gia, các người không được ầm ĩ, sự tình gì ngồi xuống thật tốt nói chuyện."

"Hừ, Bùi Sứ Quân, mời" tuy nhiên Vương Bình sinh khí, nhưng là không liền nói rõ hẳn sẽ cùng Bùi Cù trở mặt.

Đi vào Tụ Nghĩa Sàng, vừa ngồi xuống, nghe được thuộc hạ nhân nói Vương Bình cùng lão đầu kia ầm ĩ lên, Trương Trọng Kiên cùng Trương Xuất Trần cũng gấp hùng hực chạy tới.

Vừa tiến đến, Trương Trọng Kiên liền cười ha hả đối với Bùi Cù chấp tay nói: "Thân gia, sớm như vậy liền đứng lên, a, ha ha "

"Không dám nhận, hôm qua hôn lễ, ta không thừa nhận, cũng không có các người dạng này thân gia." Bùi Cù nghe được Trương Trọng Kiên gọi mình thân gia, tức giận liền không đánh một chỗ đến, được rồi, người cường ép thành thân thôi, người còn mời ta cười ha hả đi tham gia, còn bị mơ mơ màng màng, hẳn cảm giác mình bị cái này ria mếp Bala lão đầu đùa giỡn.

"Cái gì gọi là không thừa nhận, đầu cũng đập, thiên địa cũng Bạch, động phòng cũng đi vào, chẳng lẽ lại tôn nữ của người còn có thể gả cho người khác, người khác nguyện ý cưới, tôn nữ của người nguyện ý tái giá sao?" Lúc này Trương Xuất Trần cũng không khách khí nói ra, còn một bên nói một bên cho Vương Bình nháy mắt?

Ý gì? Vương Bình không có hiểu rõ, cô cô đây là cái gì tình huống, một mặt mộng ép nhìn xem Trương Xuất Trần.

Lúc này Trương Xuất Trần cũng gấp, tiểu tử này làm sao lại không rõ đâu, tiểu tử người liền nói hôm qua người đem nàng xử lý, sang năm liền cuộc sống tiểu ngoại tôn, gạo sống gạo nấu thành cơm, dạng này người khác còn thế nào phản đối đâu, tiểu tử người làm sao lại đầu óc chậm chạp đây.

Nhìn thấy Vương Bình còn chưa hiểu, Trương Xuất Trần gấp, vội vàng tiếp tục nói: "Ta làm mai nhà, người đừng lo lắng a, tiếp qua mười tháng, cháu ta nàng dâu khẳng định cho người cuộc sống một cái mập mạp Trọng Tôn Tử."

PHỐC, khụ khụ, vừa cầm lấy một ly trà chuẩn bị uống Vương Bình nghe được, một chút nhịn không được, phun ra ngoài, sắc đến chính mình nói không ra lời nói tới.

"Ai nha, nghe được cho người cuộc sống nhitừ, người làm sao lại kích động như vậy đâu?" Trương Xuất Trần một bên nói, một bên giúp Vương Bình đầm lưng.

"Người, người, các người, khụ khụ" Bùi Cù bị tức không nhẹ, ngay cả nói chuyện cũng nói không rõ ràng.

Mà việc này một cái khác chủ giác Bùi Thanh Nhi lại khuôn mặt xoát đỏ, không biết nói cái gì, nói bọn họ cái gì đều không có? Nhưng là hai người cô nam quâ nữ cùng một chỗ một buổi tối, người nào tin tưởng a, nói có, này không đem Tổ Phụ tức giận cái nguy hiểm tính mạng.

"Lão cha, cô cô, các người đừng nói, ta vẫn là đến đem cho các người giới thiệu đi, vị này là Văn Hi Bùi Thị gia chủ, Bùi Cù, đây là hân tôn nữ Bùi Thanh Nhi. "

"Cái gì, người nói cái gì? Bùi, Bùi Cù?" Trương Trọng Kiên trừng mắt như chuông đồng mắt to, thật không thể tin hỏi.

Vương Bình bắt đắc dĩ gật gật đầu.

"Cái gì, cái kia, cái kia thân gia, a, Bùi Sứ Quân, người xem, vấn đề này đều như vậy, người sinh khí cũng vô dụng, người xem làm thế nào chứ."

"Được rồi, chính người làm tốt sự tình, hiện tại thế mà làm vung tay chưởng quỹ mặc kệ, còn hỏi ta làm sao bây giờ, người để cho ta làm sao bây giờ, ta có thể làm sao?" Bùi Cù lúc này là sụp đổ, tâm lý đem Trương Trọng Kiên cái này Lão Tiểu Tử tổ tông mười tám đời đều mắng mấy lần, nhưng là mình vẫn là muốn mở miệng nói chuyện, ai bảo chính mình là chỗ này lớn nhất tuổi già, nhất có tư lịch người nói chuyện đây.

"Thanh nhi ta trước tiên mang về, tiểu tử người muốn cưới Thanh nhi cũng không phải không thể, nhìn người biểu hiện, không có kiểm ra cá nhân dạng, cũng không cần nghĩ." Bùi Cù hung hăng nói ra.

Nhìn xem có chút, Trương Trọng Kiên lão tiểu tử này vội vàng nói: "Bình nhi, còn không bái kiến Tổ Phụ a? Kính trà a "

"A a a, Tổ Phụ, mời uống trà." Nghe được lão cha nói ra, tranh thủ thời gian tâm châm một ly trà, cung cung kính kính kính Bùi Cù một ly trà, nghĩ thâm, lão cha có thể a, không hồ là Lão Giang Hồ, nhìn xem lão cha đắc ý ánh mắt, giống như đang nói, thế nào, cha người lợi hại đi, Vương Bình cũng cho lão cha làm cái ánh mắt, sau đó nhìn xem Xuất Trần cô cô, tựa hồ muốn nói, lợi hại cái rắm, không phải vậy Xuất Trần cũng không phải là cô cô, là lão nương, giống như xem hiểu Vương Bình ánh mắt, Trương Trọng Kiên một mặt khổ tương.

"Ừm, tốt, cứ như vậy đi, hôm nay chúng ta liền quay về Đại Hưng, tiểu tử người làm rất tốt, Thanh nhi, thu dọn đồ đạc, chúng ta đi." Uống Vương Bình kính trà, sau đó nói, Bùi Thanh Nhi cũng cùng đi theo, thỉnh thoảng quay đầu nhìn xem Vương Bình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13 :Lang Gia vệ

Phái người đưa tiễn Bùi Cù về sau, trở lại Tự Nghĩa Sảng, Vương Bình một mặt đắng chát.

"Lão cha, nhìn người làm chuyện tốt."

"Ta làm sao biết hân là Bùi Cù, đó là Bùi Cù tôn nữ a? Đúng, vậy kế tiếp làm sao bây giờ?"

"Không có việc gì, ta đã giống như Bùi Cù đàm luận tốt, chúng ta không thể một mực đang tại đây làm thổ phi, ta sẽ đi cao long huyện đảm nhiệm một nhiệm kỳ huyện lệnh." Vương Bình nói ra.

"Tùy Triều lập tức đều nhanh vong, làm sao còn đi làm triều đình quan a?" Trương Trọng Kiên không hiểu hỏi.

"Lão cha, người đây liền không biết, tuy nhiên Tùy Triều nhanh vong, nhưng là Tùy là chính thống, là đại nghĩa chỗ, cho nên chúng ta muốn chiếm cứ đại nghĩa, lấy chính thống tự cho mình là, đúng, cô cô tại sao cùng người đồng thời trở về đâu, hôm qua còn chưa kịp hỏi đâu?"

"Người đừng đề cập người cái kia lão cha, mấy năm trước ta và người Cô Phụ đi Thái Nguyên, chuẩn bị tìm nơi nương tựa Lý Uyên, cha người đuổi theo, bị ta đuổi đi, sau đó gặp được người liền biến mất ngách, cha người nghe nói người Cô Phụ không có đạt được trọng dụng, liền đến tìm chúng ta, gọi chúng ta chớ cùng Lý Uyên, còn giống như Lý Uyên hồng nhân Bùi Tịch ra tay đánh nhau, ta và người Cô Phụ còn có thể chỗ ấy tiếp tục chờ đợi sao? Không phải sao, liền quay về Quan Trung, người Cô Phụ nghe nói các người là thổ phi, cao ngạo cũng, liền không có cùng chúng ta lên, tuy nhiên Bình nhi yên tâm, người Cô Phụ chỗ ấy có ta đây, ta nhất định gọi hân tới giúp người." Trương Xuất Trần toàn bộ nói ra.

Vương Bình nghe xong, liền biết lão cha là cố ý đi cùng Lý Uyên người nào, không cho Lý Tĩnh đi theo Lý Uyên, nhìn xem lão cha đối với mình tốt như vậy, Vương Bình không khỏi có chút cảm động, chính mình thân sinh phụ thân muốn giết chính mình, mà lão cha lại tận hết sức lực giúp mình làm một chuyện gì tình.

"Người nào, đi ra." Trương Trọng Kiên phát hiện trong phòng có người, lập tức cảnh giác lên, chỉ chốc lát sau, liền cùng một cái hắc y nhân đánh nhau.

"Lão cha, dừng tay, đó là ta người, Vương Nhị, người cũng dừng tay." Nhìn thấy đánh thành một đoàn hai người, Vương Bình tranh thủ thời gian ngăn cản nói.

"Ách, người người, ha ha, thân thù không tề, ừ, không sai." Trương Trọng Kiên là ai? Hẳn nhưng là Cầu Nhiệm Khách, võ nghệ đỉnh cao cao thủ, dạng này người giấu ở trong phòng, làm sao lại không bị hắn phát hiện đây.

"Vương Nhị, sự tình gì, nói một chút."

"Chủ nhân, Lang Gia vệ truyền đến mật báo, Lý Uyên sẽ cùng Đột Quyết kết minh, Đột Quyết sắp xuất hiện động ba vạn thiết kỵ trợ giúp Lý Uyên Nam Hạ đối kháng Tổng Lão Sinh, nếu như Đột Quyết xuất binh, này Hoắc Áp Tổng Lão Sinh khẳng định thủ không được." Lang Gia Vệ Vương hai lập tức bẩm báo nói.

"Há, này Lý Uyên khi nào hành động? Dò xét rõ ràng sao?"

"Theo Thái Nguyên Lang Gia vệ báo cáo, giống như có mấy hạng điều khoản không có đạt được, tuy nhiên cũng kém không nhiều ngạch, sang năm Lý Uyên xác định vững chắc xuất binh."

"Dò xét rõ ràng, còn có, Thái Nguyên Vương Thị cũng giám thị tốt, ta muốn biết bọn họ tình huống."

"Vâng, thuộc hạ minh bạch" nói xong cũng biến mất trong tầm mắt.

Trương Trọng Kiên cùng Trương Xuất Trần đối đãi, làm sao Bình nhi còn có bọn họ không biết thế lực, những người này là ai, Lang Gia vệ lại là cái gì tổ chức, có cái gì tác dụng đâu, bọn họ đều về mặt vô cùng nghi hoặc nhìn qua Vương Bình, một bộ người không nói cũng phải nói tư thế.

Đối với cái này hai cái hiện tại chính mình thân nhất người, Vương Bình vốn là không có ý định giấu diếm bọn họ, chỉ là trước kia bọn họ rất ít tại, cho nên chưa hề nói, với lại trước kia Lang Gia Các cùng Lang Gia vệ cũng còn không có đạt tới yêu cầu, còn không thể thành sự, cho nên hẳn cũng rất khó nói đi ra, hiện tại mặc kệ là Lang Gia Các, vẫn là Lang Gia vệ đều đã có thể vận chuyển binh thường đứng lên, hẳn cũng có thể đạt được một tay tình báo tin tức, cho nên hiện tại nói cho bọn hắn cũng là có thể.

"Lão cha, người đừng như vậy nhìn ta, đây là ta huấn luyện, Lang Gia Các chủ yếu là vì là thu thập tình báo, tại Lang Gia Các năng lực phát triển thế lực phạm vi bên trong phát sinh đại sự ta đều có thể trong lúc nhất thời nhận được tin tức, làm ra tốt nhất ứng đối, mà Lang Gia vệ là vì thanh trừ uy hiếp tiềm ẩn sát thủ tổ chức." Không có cách nào, Vương Bình vẫn là thành thành thật thật nói ra.

Nhìn thấy những này, Trương Trọng Kiên yên lặng, trước kia Sơn Trại hẳn biết, nói trắng ra cũng là đám người ô hợp, tiêu biểu thô phi kết cấu, nhìn nhìn lại, hiện tại, năm ngàn tinh binh, nghiêm chỉnh huấn luyện, xu thế khí cao trưởng.

Quân Lệnh Như Sơn. Nhìn nhìn lại trang bị, trường thương, đao, tiễn cũng là tân, còn có dự bị trang bị, còn có Đầu Thạch Kỵ, Nỗ Tiễn các loại Vương Bình thiết kế lợi khí. Còn có ngay tại lúc này trong tay hắn Lang Gia Các cùng Lang Gia vệ, đây là cái gì tổ chức, không cần nhiều lời, có thể nói hiện tại bọn hắn có tranh hùng thiên hạ đại bộ phận điều kiện, duy nhất khiếm khuyết cũng là lĩnh Binh đại tướng, xung phong đại tướng còn có cũng là Đinh Cấp Mưu Sĩ, nhưng nhìn cái gì Phòng Huyền Linh đều bị tìm đến, có thể nghĩ, những vấn đề này đối với Vương Bình tới nói, những này đều không phải là vấn đề, hẳn cũng có thể nghĩ ra được, đều sẽ nghĩ đến, đều có thể đạt được. Một người như vậy, hẳn càng ngày càng tin tưởng, hẳn có thể cùng Thiên Hạ Hào Kiệt, tranh một chuyến thiên hạ này.

Mà Trương Xuất Trần càng là nói không nên lời chấn kinh, làm tam ca một lần nói với hắn Vương Bình là như thế nào như thế nào lợi hại, như thế nào như thế nào thông minh thời điểm, hắn còn không phải cũng tin tưởng, hắn gặp qua Lý Thế Dân, biết đó là thiên hàng anh tài, bây giờ thấy đây hết thảy, hắn cảm thấy Vương Bình so Lý Thế Dân chỉ có hơn chứ không kém, vì cái gì đây? Bởi vì Lý Thế Dân từ dưới cũng là Danh Sư dạy bảo, lại sinh ra ở Thế Gia Quý Tộc, các phương diện ngoại bộ điều kiện so với Vương Bình tới nói, không nên quá tốt, nhưng là nếu như chân chính nhất chiến, này thắng bại liền không thể mà biết, lúc trước Lý Tĩnh chứng mất Vương Bình quê mùa như vậy đạo chích, nàng không nói gì, bởi vì xác thực dạng này, nhưng là hiện tại nàng không cho rằng như vậy, nàng muốn đem trước mắt hết thảy cao thủ Lý Tĩnh, hướng về cỡ nào không nói, dù nói thế nào hắn cũng là chính mình chất nhi a.

"Bình nhi, cha người ta tuy nhiên trước kia từng có cùng thiên hạ Hào Hùng độ sức ý nghĩ, đó bất quá là giấu lại, cha người bản sự tự mình biết, biết mình bao nhiêu cân lượng, nhưng là bây giờ thấy người dạng này, lão cha thật cao hứng, cũng vui mừng, người rất tốt, hi vọng người hoàn thành lão cha nguyện vọng, về sau người làm chuyện gì tình lão cha đều mặc kệ người, người tận lực đi làm, dầu gì còn có lão cha đâu, lão cha sẽ luôn luôn ủng hộ người."

"Lão cha." Vương Bình đi qua, cho Trương Trọng Kiên một cái to lớn ôm ấp.

"Tốt, tốt, các người hai cái, vẫn là đại nhân đâu, còn dạng này. Ta đi cấp các người làm điểm thức ăn ngon, các người hai người thật tốt uống một chén." Trương Xuất Trần cũng nước mắt Bà Sa nói, sau đó đi ra ngoài, chuẩn bị tự mình làm ăn chút gì.

"Lão cha, ta có chuyện muốn làm phiền người." Vương Bình giấu lại, cảm thấy chuyện này người khác đi làm, còn không bằng lão cha đi làm làm tốt, thứ

nhất là chính mình yên tâm, thứ hai lão cha trà trộn giang hồ nhiều năm như vậy, Hồ Bằng Cầu Hữu khẳng định thiếu không, Ha-Ha.

"Chuyện gì a" Trương Trọng Kiên nhìn xem nói nói, tiểu tử này thế mà cười rộ lên, chẳng lẽ là muốn cho lão tử gài bẫy.

"Cũng không phải cái đại sự gì, cũng là muốn cho lão cha đi mua mấy trăm con chiến mã trở về?"

"Cái gì? Chiến mã, còn mấy trăm thớt?" Nghe xong Vương Bình nói xong, Trương Trọng Kiên bất thành linh đứng lên, rống to. Điều này không khỏi làm cho hắn giật mình. Hiện tại tình huống như thế nào, loạn thế, khắp nơi đều là Đạo Tặc, Lưu Khấu, quan binh, phản tặc, chiến mã là dễ dàng như vậy đạt được sao? Còn mấy trăm thớt, khó trách tiểu tử này vẫn còn ở chỗ ấy cười đầu, hóa ra là cầm lão cha lừa dối đây.

"Ách, đúng vậy a, làm sao, lão cha không phải mới vừa nói có chuyện gì đều có thể tìm lão cha hỗ trợ à, ngại xem, ta cái này không không có cách, nhi tử nghĩ không ra biện pháp, ngấm lại lão cha bản lãnh lớn, khẳng định có biện pháp."

"Đi đi đi, để cho lão tử ngấm lại, đừng lừa phỉnh ta." Tục ngữ nói chính mình nói ra lời nói, làm sao đều phải viên hồi tới đi, cho nên Trương Trọng Kiên sau cùng cũng không thể không đáp ứng.

"Đến, đến, đến, ta cho các ngươi xào vài món thức ăn, chúng ta à, vừa ăn bên cạnh trò chuyện."

Lúc này Trương Xuất Trần cũng tới, mấy người cũng là đói, liền bắt đầu ăn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14 :Danh Sĩ Phòng Huyền Linh

Trên giáo trường, cờ xí phấp phới, sát khí ngút trời, dưới ánh mặt trời chiếu sáng, hàn quang bắn ra bốn phía, trong gió thu, thêm một chút ngay ngắn nghiêm nghị, ba ngàn binh lính đều là hắc y hắc giáp Đại Tùy Y Giáp, bọn họ hai mắt vô tình, ánh mắt thẳng tắp nhìn một chút cầm trên đài tên thiếu niên kia, thiếu niên bên phải là một cái sắc mặt an lành, mặt mũi không cần một người, trong tay hắn cầm màu vàng sáng ý chí.

Thiếu niên kia cũng là Vương Bình, mà bên cạnh hắn tới người kia là Đại Hưng Thành bên trong một cái Công Công, cầm trong tay là Đại Vương ý chí.

Bùi Cù trở lại Đại Hưng Thành về sau, lợi dụng Bùi gia sức ảnh hưởng, một cái cao long huyện lệnh tới rất có thể, nhưng là bởi vì cao long bây giờ bị một đám sơn tặc thổ phi chiếm lĩnh, mà triều đình hiện tại không dám tùy ý xuất binh, bọn họ muốn lưu lại binh mã tới ứng phó khả năng tạo phản Quan Lũng Quý Tộc, mà lúc này Vương Bình vừa vặn có binh, bởi vì bọn hắn cũng là thổ phi, cho nên xem như chiêu hàng, cũng phải để cho Vương Bình chính mình đi đoạt lại cao long, bình định này cỗ thổ phi.

Vị kia Công Công nhìn xem Vương Bình thủ hạ có như thế tinh binh, lúc đầu lúc đến sau cao cao tại thượng, còn muốn lấy vót một cái, nghĩ đến vẫn là quên, làm phát bực bọn họ liền hồngбет, cho nên đối với Vương Bình cũng là khách khí, "Vương Tu, mời tiếp làm cho đi!"

Wương Bình đi lên trước, quỳ một chân trên đất, hô to: "Bề tôi, vương Tu bái kiến thiên sứ, Đại Vương nghìn tuổi nghìn tuổi Thiên Thiên Tuế."

"Đại Tùy Đại Hưng Giám Quốc, Đại Vương điện hạ lệnh, tư có Lương Thần vương Tu, lòng trung thành vì nước, đặc biệt phong làm Bắc Địa Quận Đô Úy."

Wương Bình được, không phải nói chỉ là cao long huyện lệnh sao? Làm sao thành quận đô úy?

"Vương Đô úy, tiếp làm cho a?" Công Công xem Vương Bình nghe xong, cũng không có linh mệnh tạ ơn, liền nhắc nhở.

"Há, bề tôi tiếp lệnh." Kịp phản ứng Vương Bình lập tức bái nói tiếp lệnh.

"Vương Đô úy, Bùi đại nhân để cho ta mang cho người phong thư, nhà ta mang cho người tới."

"Há, làm phiền Công Công, người tới, Công Công, một điểm ý tứ, không thành kính ý, Công Công cùng chư vị huynh đệ đều vất vả ngách, một điểm tiền thưởng, kính xin vui vẻ nhận." Kêu lên người đến, cầm một túi bạc cho Công Công.

"Vương Đô úy khách khí, này nhà ta vẫn phải quay về Đại Hưng phục mệnh, liền cáo từ "

"Công Công đi thông thả."

Tiền biệt Đại Vương Đặc Sứ, Vương Bình giải tán quân đội, trở lại đại sảnh, bắt đầu xem Bù Cù gửi thư kiện, thông qua thư tín, Vương Bình biết, hiện tại Bắc Địa Quận đã thành việc không ai quản lý địa phương, ở vào Tiết Cử cùng Lương Sư Đô, thuộc về ba bên giao giới địa phương, nhưng là đều không có bị bất kỳ bên nào chiếm lĩnh, bởi vì Vương Bình vừa mới chiêu hàng, không thể cho quận Thái Thú cao như vậy quan, cho nên liền phong quận đô úy, nhưng là cái này quận đô úy nhưng là cái này quận một cái duy nhất quan viên, ý tứ rất rõ ràng, người có thể ăn dưới cái này quận, vậy trong này liền người nói quên, nếu như người ăn không vô, chỉ có thể nói người không có bản sự.

Vương Bình gọi tới Mã Thiệu bốn người, sau đó phân phó nói: "Các người trước tiên chuẩn bị tiến về Bắc Địa Quận chuẩn bị, nhớ kỹ, chỉ năng đi ba ngàn người, lưu hai ngàn người ở chỗ này, thứ nhất có thể chiêu cổ các huynh đệ người nhà, thứ hai ta có tác dụng lớn, ta cùng Mã Ngũ bốn người đi lợi cô cô chỗ ấy, chừng mười ngày sau khi trở về xuất phát." Tuy nhiên Vương Bình thủ hạ có tính bình, nhưng là trừ chính mình, thế mà không có hai cái năng lượng thống soái binh lính người tồn tại, cái này khiến Vương Bình phát sầu, xem ra phải đi mời Lý Tĩnh, không biết cô cô có thể hay không thuyết phục Cô Phụ.

"Lạc Hà cùng cô theo đuổi Tề Phi, Thu Thủy Cộng Trường Thiên Nhất Sắc." Vị Thủy bên cạnh, dòng chảy chậm rãi chảy qua, Vương Bình đứng ở một bên, nhìn qua phương xa, nhìn xem như thế cảnh đẹp, không khỏi nhớ tới câu thơ này câu. Ở bên cạnh hần, là Lang Gia Các các chủ, Lãnh Vũ, chỉ gặp nàng một thân màu lam nhạt y phục, tùy phong phát phối, thướt tha, như là tiên nữ trên trời.

Lãnh Vũ, là hai năm trước Vương Bình cứu, lúc ấy nàng và người nhà nàng đang bị quan binh truy sát, một đường máu chảy thành sông, lúc đầu Vương Bình không muốn cứu, bởi vì quan binh không tiếc dư lực truy sát, nói rõ những người này lai lịch không nhỏ, nhưng là mình chung quy là người, mà không phải thú loại, cũng có cảm tình, nhìn thấy mặc kệ nữ nhân, tiểu hài tử đều ở trước mặt mình bị tàn sát, trong lòng cũng không khỏi thương cảm, cho nên mới xuất thủ cứu nàng, tuy nhiên bởi vì hần do dự, chỉ cứu nàng cùng nàng đệ đệ, Vương Bình cũng không có hỏi nàng tên cùng lai lịch,

Chờ các nàng khi tỉnh dậy, các nàng nói thẳng nàng gọi Lãnh Vũ, đệ đệ của nàng gọi lạnh lùng, Vương Bình biết, nàng không muốn đề cập trước kia sự tình, cho nên hần cũng không còn hỏi đến, muốn nói thời điểm hần tự nhiên sẽ nói.

Từ đó nàng liền ở bên cạnh hần chiếu cố hần, xử lý một ít chuyện, dần dà, Vương Bình liền cảm Lang Gia Các giao cho nàng, để cho nàng quản lý, nhưng là Vương Bình làm chuyện gì tình đều sẽ lưu lại thủ đoạn, cho nên mới tự mình lại thành lập Lang Gia vệ, dùng để giám thị bên cạnh hần người, không phải hần không tin được những người này, mà chính là thân ở loạn thế, chính mình muốn nắm giữ chính mình sinh tử, cỡ nào một phần tâm tư a.

"Thơ hay thơ hay, đáng tiếc chỉ có hai câu, chưa đủ nghiền, chưa đủ nghiền a." Bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng khen, Vương Bình cùng Lãnh Vũ quay đầu lại nhìn lại, đã thấy không biết lúc nào tới một người, Thanh Y Trường Sam, sắc mặt thanh tú, một bộ nho nhã chi sắc, mi tâm ở giữa, ẩn ẩn có một tia chính khí, hiển nhiên là một vị Uyên Bác chi Sĩ. Trong đôi mắt, thâm thúy mê người, hiển nhiên là một cái trí tuệ người.

"Tiên sinh quá khen." Vương Bình dùng ánh mắt quát lui muốn lên trước Mã Ngũ bốn người, chấp tay nói ra.

"Là tại hạ quấy rầy."

"Tiên sinh muốn đi đâu đây? Hiện tại thiên hạ không yên ổn, tiên sinh vẫn là cẩn thận chút mới tốt."

"Đa tạ tiểu ca nhắc nhở, tại hạ tiến về Thái Nguyên, đúng lúc đi ngang qua nơi đây, nghe nói như thế câu hay, cho nên dừng lại."

"Ha-Ha, hiện tại nhưng là muốn tiến về Thái Nguyên Đường Quốc Công nơi?" Thái Nguyên? Hiện tại đi Thái Nguyên dạng này người, chỉ có một cái con mắt, cái kia chính là đầu nhập vào Lý Uyên, chẳng lẽ người này cũng đi đầu nhập vào Lý Uyên hay sao?

"Há, tiểu ca biết Huyền Linh muốn đi trước Đường Công nơi?" Phòng Huyền Linh biến sắc, cảm giác người này bất phàm, nhãn quang cư nhiên như thế lợi hại.

"Huyền Linh, có thể là Lâm Truy Phòng Huyền Linh ở trước mặt?" Vương Bình đột nhiên nhớ tới đối phương tự xưng Huyền Linh, trong lòng hơi động, tại Tùy Triều những năm cuối, tự xưng Huyền Linh, mà lại là cái cơ trí như vậy người, chỉ có vị này, chính mình có thể là phái người tìm xong lâu, không nghĩ tới ở chỗ này gặp gỡ.

"Chính là tại hạ."

"Tiên sinh tất nhiên muốn đi Thái Nguyên, không bằng ở ta nơi này mà nghỉ ngơi mấy ngày, cũng tốt để cho tại hạ mỗi ngày cung nghe tiên sinh dạy bảo." Vương Bình nằm mộng cũng nhớ đạt được Phòng Huyền Linh, người này nắm triều chính hai mươi năm lâu, đối với Lý Thế Dân trung thành tuyệt đối, tuân thủ nghiêm ngặt chức trách, không tự cho mình là công, mười phần Hiền Đức.

"Cái này?" Phòng Huyền Linh nhướng mày, chính mình là muốn đi Thái Nguyên, cái này tiểu ca tuy nhiên lễ ngộ có thừa, nhưng là chậm trễ việc của mình a, suy tư chỉ chốc lát, phương chấp tay nói: "Không biết tiểu ca tục danh."

"Tại hạ Vương Bình vương Tu, hiện vì là Bắc Địa Quận Đô Úy, Huyền Linh huynh, người đa mưu túc trí, Quân Ta bên trong vẫn còn Khuyết ký sự tòng quân chức, không biết Huyền Linh huynh có thể chịu thiệt?" Vị Thủy bên cạnh, Thu Phong mát mẻ, lúc này dòng nước trở nên chảy xiết, phát ra Ba Đào Hùng Dũng tiếng nước, Vương Bình nhìn qua Phòng Huyền Linh: "Mang Đường Quốc Công nhập quan trung về sau, chúng ta lại đi gặp Đường Công, không biết có thể?"

Phòng Huyền Linh thần sắc nhất động, ngấm lại, mặc dù mình nổi tiếng bên ngoài, nhưng không có một chút công lao, dạng này đi Đường Công chỗ ấy không nhất định bị xem ra, còn không bằng đi theo cái này Tiểu Tướng Quân, lập xuống chút công lao: "Đã như vậy, liền đa tạ Tiểu Tướng Quân." Sắc mặt nhàn nhạt, không vui không buồn, nhìn không thấy có bất kỳ dị dạng.

Vương Bình xem hết sức rõ ràng, trong lòng khe khẽ thở dài hơi thở, cái này Phòng Huyền Linh cùng mình không giống nhau, hần là một cái thuần túy văn

nhân, học thành Văn Võ nghệ thuật, bán cho Đế Vương Gia. Những người này học là Đồ Long Chi Thuật, tại trong loạn thế, khát vọng là đầu nhập chư hầu một phương, đã thu hoạch được thi triển chính mình mới hoa sân khấu. Hãn Vương Bình là cái gì? Tuy nhiên một thổ phi, tuy nhiên Nhất Quận Đồ Ủy, có thể hay không thu phục Bắc Địa Quận cũng còn chưa biết đây. Tại dưới tay mình, cũng không có để cho hãn thi triển tài hoa cơ hội, cái này ký sự tông quân, chẳng qua là hãn Lý Phiệt Quan Đồ bắt đầu mà thôi.

Cũng được, có thể sử dụng bao lâu, liền dùng bao lâu, đại không ép ở lại, lập tức trọng yếu nhất sự tình cũng là đi tìm Lý Tĩnh, sau đó liền tiến về Bắc Địa, đây cũng là chính mình mưu đồ bắt đầu, hết thảy thành bại đều sẽ từ nơi này bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15 :Danh Tướng Lý Tĩnh

Vương Bình cùng Phòng Huyền Linh cười ngửa đi tại trên quan đạo, thưởng thức hai bên cảnh đẹp, thỉnh thoảng ngâm xướng hai câu thi từ, Vương Bình trong lòng trừ danh thi từ có thể là không ít, để cho Phòng Huyền Linh kinh ngạc không thôi, liên tục ca tụng: "Xem ra Tu không chỉ có là một phương tướng lĩnh, vẫn là một văn nhâ cao nhân a, tại hạ kính nể, kính nể."

"Ai, Huyền Thành giây khen, tuy nhiên vài câu thi từ, cái nào cùng Huyền Thành trong lòng khe rãnh ngàn vạn, đó mới là bản lĩnh thật sự, Ha-Ha."

"Không biết chúng ta bây giờ tiến về nơi nào?" Phòng Huyền Linh nhìn xem Vương Bình chỉ lo đi tới, cũng không phải là tiến về Bắc Địa Quận.

"Há, là tại hạ thất lễ, quên nói cho tiên sinh, ta đi bái phỏng ta Cô Phụ, hi vọng hãn năng lượng rồi núi giúp ta."

"Ha-Ha, xem ra ngươi Cô Phụ không mua mặt mũi ngươi a, không phải vậy tướng quân sẽ không đích thân tiến về, không biết tướng quân Cô Phụ là người nào?"

Phòng Huyền Linh cũng rất tò mò, tại hãn một đường trong lúc nói chuyện với nhau, đối với Vương Bình có thể là khen không dứt miệng, bất luận là quân sự, vẫn là tài văn chương, vậy cũng là nhất đẳng, là người phương nào còn muốn cho hãn tự mình đi mời?

"Há, là Lý Tĩnh, hiện tại ở tại Vị Thủy bên cạnh." Vương Bình chậm rãi nói tới.

"Lý Tĩnh?" Phòng Huyền Linh hoảng sợ nói, đây chính là danh nhân a.

Lý Tĩnh, chữ Dục Sư. Ở thế gia bên trong rất nổi danh, nổi danh Đại Hưng thế gia cao tăng. Tuy trừ danh tướng lĩnh Hàn Cẩm Hồ Châu Ngoại, Tổ Phụ Lý Sùng nghĩa đã từng đảm nhiệm ân tiểu bang Thứ Sử, phong Vinh Khang công, phụ thân Lý thuyên ra làm quan Tùy Triều, quan đến Triệu Quận Thái Thú. Từ nhỏ đã chịu gia đình hun đúc, riêng có Văn Võ mưu lược, lại rất có Tiến Thủ Chi Tâm, được xưng là Vương Tá Chí Tài. Đoạn thời gian trước đầu nhập vào Lý Uyên, kết quả bị Trương Trọng Kiên làm hư, cho nên trở lại Quan Trung, tại Vị Thủy bên cạnh tìm nhất an yên tĩnh chỗ, bắt đầu ẩn cư, đối với Trương Trọng Kiên cái này tam ca nhưng là có chút bất đắc dĩ.

Lý Tĩnh trụ sở tại Vị Thủy mặt phía bắc, là chiếm diện tích tuy nhiên một mẫu tòa nhà, trong nhà chỉ có hãn cùng Trương Xuất Trần cùng hai đứa con trai tại, cho nên lộ ra trống rỗng.

Màn đêm buông xuống, Vương Bình một đoàn người đi vào Lý Tĩnh trong nhà, một tên canh cổng Lão Bộc chạy vội đi vào bẩm báo ngạch, chỉ chốc lát, tới là Trương Xuất Trần, mà không phải Lý Tĩnh.

"Cô cô, chất nhi mạo muội tới đây, kính xin cô cô chớ trách, Cô Phụ đâu?"

Trương Xuất Trần nghe nói Vương Bình đến, có thể là vui bên trên đuôi lông mày, lập tức liền ra nghênh tiếp: "Không trách không trách, ai, ngươi Cô Phụ liền cái tính khí kia, đi vào đi."

Đi vào đại sảnh, nhìn thấy Lý Tĩnh bệ vệ ngồi ở bên trong, một mặt không cao hứng, "Chất nhi Vương Bình, bái kiến Cô Phụ, Cô Phụ gần đây có mạnh khỏe."

"Hừ, nắm lão tử ngươi phúc, còn tốt." Lý Tĩnh một mặt ghét bỏ, lão tử đem ta hại, hiện tại nhi tử lại tới, chuyện gì nha.

Nghe được Lý Tĩnh không cao hứng, liền biết khẳng định là lão cha đắc tội hãn quá ác. Thế là Vương Bình cũng không làm phiền: "Chất nhi lập tức tiến về Bắc Địa Quận, sự tình đều an bài tốt, nhưng là duy chỉ có thiếu khuyết Cô Phụ, cho nên mới tới, kính xin Cô Phụ cùng ta trở lại."

"Tuồng mỹ." Nói xong, cầm lấy một bầu rượu, uống rượu một chén, Lý Tĩnh lớn nhất yêu thích cũng là uống rượu, lúc trước thời vận không đủ, hãn liền

mượn rượu giải sầu, thường thường uống say mềm, bởi vậy cũng phải một cái men sư tên hiệu, hiện tại có Xuất Trần cô cô trông coi, không còn giống như trước như thế uống rượu, nhưng là không có chuyện còn là uống một chén thói quen đổi không.

Lý Tĩnh bất thành linh nhìn thấy một nho nhã Văn Sĩ, trong lòng nghi hoặc, sau đó hỏi: "Vị này là?"

"Tại hạ Phòng Huyền Linh, bá kiến tướng quân." Lý Tĩnh đã từng đảm nhiệm qua Mã Ấp Quận Thừa, cho nên xưng là tướng quân cũng là có thể.

"Há, nguyên lai là Lâm Truy Phòng Huyền Linh, Hi Khách, Hi Khách, người tới, mang thức ăn lên Thượng Tù." Nghe nói là Phòng Huyền Linh, Lý Tĩnh thái độ tới cái Đại Chuyển Biến, cái này khiến Vương Bình dờ khóc dờ cười.

Ba người tại thư phòng ngồi xuống, Trương Xuất Trần cho bọn hán bùng tới mấy đĩa đồ nhắm, lại đánh một bầu rượu, Lý Tĩnh cho Phòng Huyền Linh ngược lại chén rượu, sau đó Phòng Huyền Linh cho Vương Bình rót một ly tửu, cái này khiến Lý Tĩnh nhìn ở trong mắt, đây là chuyện gì xảy ra?

Giống như nhìn thấu Lý Tĩnh ý nghĩ, Phòng Huyền Linh giải thích nói: "Tại hạ hiện tại là vua tướng quân trong quân ký sự tổng quân.", Phòng Huyền Linh nói xong, Lý gia bùng tỉnh đại ngộ, mặc kệ người danh khí bao lớn, bản sự cao bao nhiêu, hiện tại người là hán trong quân người,

Này Vương Bình cũng là người trưởng quan, này về tình về lý đều hẳn là cho hẳn rót rượu.

Lý Tĩnh khề thờ dài một cái nói: "Thiên hạ hỗn loạn như thế, uống rượu hào hứng đều không."

Vương Bình bùng chén rượu lên, nhìn chăm chú trong chén tửu, sau đó nhàn nhạt hỏi: "Cô Phụ cho rằng Đại Tùy lớn nhất uy hiếp là ai, là cái gì để cho Đại Tùy hướng đi sụp đổ?"

Lý Tĩnh chấn động, hẳn không nghĩ tới Vương Bình sẽ hỏi câu nói này, vấn đề này chắc hẳn rất nhiều người đều cân nhắc qua.

"Tất cả mọi người rất rõ ràng, là Quan Lũng Quý Tộc, là Thế Gia Môn Phiệt, vậy tại sao là Quan Lũng Quý Tộc cùng Thế Gia Môn Phiệt đây." Lúc này, Phòng Huyền Linh cũng nghe lên hứng thú, muốn nghe xem Vương Bình có thể nào cao kiến, liền nói ra "Huyền Linh nguyên nghe tường."

Vương Bình gật gật đầu, hẳn ngẩng đầu nhìn một chút nóc nhà, sau đó đứng lên, chậm rãi nói ra: "Quan Lũng Quý Tộc quyền lợi quá lớn, lúc trước Vũ Văn Thái bắt chức Bắc Ngụy năm đầu sắc lập bát đại Trụ Quốc, chính hẳn đảm nhiệm một, vì là toàn quân thống soái, một cái khác cho Bắc Ngụy Tông Thất, hẳn sáu cái cho cầm quyền sáu tên tướng quân, Trụ Quốc dưới lại là hai tên Khai Phủ tướng quân, đây chính là Thập đại tướng quân, cái này tạo thành Quan Lũng Quý Tộc, đối với những này Ngàn Năm Thế Gia, quanh năm nắm giữ địa phương chính quyền, làm địa phương chỉ biết là Địa Phương Thế Gia mà không biết có triều đình, Cô Phụ cùng Huyền Thành có hay không cảm giác được Đại Tùy lại tại đi Bắc Chu đường xưa?"

Lý Tĩnh cùng Phòng Huyền Linh gật gật đầu, sau đó Lý Tĩnh nói ra: "Hoàng Thượng quá mau, hẳn con nối dõi đơn bạc, tôn tử tuổi nhỏ, trần không được Quan Lũng Quý Tộc cùng thế gia, sợ sau cùng bị giam Lũng quý tộc chỗ soạn vị, cho nên mới nóng lòng tại trong tay mình hoàn toàn phế bỏ Quan Lũng Quý Tộc cùng thế gia, cho nên mới Tam Chính Cao Ly, nhưng là chính là như vậy mới biến thành cục diện như vậy."

"Cô Phụ muốn đầu nhập vào Lý Uyên, Cô Phụ liền thật sự cho rằng Lý Uyên có thể được thiên hạ sao? Hừ, người này bề ngoài trung hậu, kì thực âm hiểm nhiều gian trá, mặt ngoài nhất gan nhu nhược, kì thực dã tâm bùng bùng, Cao Ly Chi Chiến, đào vong quân đội rất nhiều, hẳn trong bóng tối thủ hạ không ít tinh binh. Cho nên ta khuyên Cô Phụ vẫn là đừng đi Lý Uyên chỗ ấy, hiện tại cục thế không rõ, quá sớm đem chính mình cột vào một cái thế lực bên trên, tuyệt không phải cử chỉ sáng suốt a." Vương Bình chậm rãi mà nói, hẳn chú ý tới Phòng Huyền Linh cùng Lý Tĩnh biến hóa.

Phòng Huyền Linh vốn là tạm thời tại cái kia, về sau muốn đi Lý Uyên chỗ ấy, bây giờ nghe Vương Bình nói như thế, có chút không vui, Lý Tĩnh thì là lâm vào trong trầm tư.

"Ta là hi vọng Cô Phụ đi theo ta, chúng ta đi Bắc Địa Quận, xem thiên hạ phân tranh, chờ cục thế rõ ràng, lại tính toán sau, như thế nào." Vương Bình rèn sắt khi còn nóng, lập tức nói ra.

Nếu Vương Bình lời nói Lý Tĩnh cũng không phải không nghĩ tới, chỉ là chính mình niên kỷ không nhỏ, còn có bao nhiêu thời gian tới kiến Công lập Nghiệp.

"Chất nhi dưới trướng binh mã tùy ý Cô Phụ điều động." Vương Bình hạ quyết tâm, ném ra ngoài lớn nhất mối nhựt. Lúc này Lý Tĩnh hai mắt tỏa ánh sáng, hẳn nhưng là nghe ra bụi nói qua, dưới tay hẳn toàn thân tỉnh bình, lợi khí cũng rất nhiều. Hiện tại lại có đại nghĩa chỗ.

Suy nghĩ thật lâu, Lý Tĩnh yên lặng gật gật đầu, thế là gọi người thu thập hành trang, chuẩn bị hai ngày trước kia cùng Vương Bình bọn người rời đi nơi đây.

Chờ Lý Tĩnh rời đi, lúc này chỉ có Vương Bình cùng Phòng Huyền Linh hai người, "Huyền Thành có thể là trách tại hạ lừa gạt người, tại hạ xin lỗi người, nếu như Huyền Thành muốn rời đi, tại hạ nguyện vọng phụng Bách Kim, lấy tư Lộ Phí, mong rằng tiên sinh chớ trách."

"Tướng quân nói chỗ nào lời nói, tại hạ đáp ứng tại tướng quân thủ hạ nghe lệnh, tự nhiên tuân theo, nào có rời đi đạo lý." Nếu Phòng Huyền Linh cũng tương thông, thiên hạ chưa định, ai có thể thành công còn chưa biết được, tuy nhiên đi sớm có Tông Long Chi Công, nhưng là cũng có cực độ mạo hiểm, xem ai có thể sau cùng đặt chân ở Quan Trung, sau đó lại dự định cũng không muộn.

"Này ủy khuất tiên sinh."

Như thế, trong vòng một ngày, Vương Bình thu nạp một đời Danh Sĩ Phòng Huyền Linh cùng một đại danh tướng Lý Tĩnh, có thể nói thu hoạch tương đối khá.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16 :muru đồ Bắc Địa Quận (1)

Trở lại Sơn Trại, Vương Bình cùng Lý Tĩnh, Phòng Huyền Linh bọn người ở tại đại sảnh thảo luận tiến binh lộ tuyến cùng phương pháp thời điểm, bỗng nhiên nghe nói hạ nhân tới báo, nói là dưới chân núi bắt lấy một nhóm người, nói là từ Bắc Địa Quận đi ra người, với lại tựa như là một cái phủ thượng.

"Tướng quân, chúng ta vừa vặn có thể giải dưới Bắc Địa Quận tình huống, gọi người dẫn tới đi." Phòng Huyền Linh đang tại vì là Bắc Địa Quận tình báo mà phát sầu đầu, bỗng nghe nói bắt được có bên kia người tới, lập tức liền nhớ lại.

Tên này phủ thượng còn chưa tới nơi đại sảnh, chỉ nghe thấy bên trong truyền đến từng đợt cười mở miệng cười, tâm lý có chút sợ hãi.

"Người từ Bắc Địa Quận thứ hai, nói một chút chỗ ấy tình huống, vị này là Đại Vương điện hạ thân phong Bắc Địa Quận Đô Úy, sẽ phát binh, thu phục Bắc Địa Quận." Nhìn người nọ trên mặt lộ ra một chút sợ hãi thần sắc, liền như thế nói ra, mặc dù lớn Tuy hấp hối, nhưng là quan binh dù sao cũng là quan binh, đều sẽ cho người ta một loại cảm giác an toàn cảm giác.

"Nguyên lai là Đô Úy đại nhân, tiểu nhân Trương Phú Quý, bái kiến Đô Úy đại nhân" nói xong liền hướng về Vương Bình bái nói, sau đó lại quay người hướng về Phòng Huyền Linh cùng Lý Tĩnh nói ra: "Bái kiến hai vị đại nhân."

"Đứng lên mà nói, đem Bắc Địa Quận tình huống nói một chút." Vương Bình vừa cười vừa nói, loại này thượng nhân đối với trong quân đội người vẫn là có chút sợ hãi, cho nên Vương Bình cười nói, một là hi vọng hắn không cần sợ hãi, có thể nói kỹ lưỡng hơn, thứ hai có thể cho hắn không có giữ lại, chính mình liền biết rõ ràng hơn, mặc kệ là Lang Gia Các vẫn là Lang Gia vệ cũng còn không có tiến vào Bắc Địa Quận, đoạn thời gian trước phải đi vào người, hiện tại cũng còn không có tin tức, cũng không biết phát sinh sự tình gì.

"Đô Úy đại nhân, Bắc Địa Quận hiện tại là Đạo Phi mọc lan tràn, bách tính khổ không thể tả a, với lại Cao Long Thành chỉ được phép vào không cho phép ra, Đạo Phi đầu lĩnh gọi Lưu Hiến, tự xưng cao long quân, Lưu Hiến vốn là một đám Lưu Phi, tụ tập một thế lực, nhìn thấy Bắc Địa Quận thành việc không ai quản lý địa phương, liền giết quan tạo phản, chiếm cứ Cao Long Thành, danh xưng cao long quân, người này tính tình Thô Bì, làm người tàn bạo háo sắc, liền đối lấy thù hạ một vạn đại quân cũng là như thế, tại Cao Long Thành tại hạ bách tính, không chuyện ác nào không làm, chỉ là trong tay nắm giữ đại quân, bách tính dám giận không dám nói, trước đó vài ngày, Tiết Cử giống như muốn tiến công Bắc Địa Quận, liền triệu tập Bắc Địa Quận phủ thượng lão bản, cần lương ăn, đòi tiền tài, không cho đều giết, cho nên chúng ta mới thoát ra đến, không muốn trở lại."

"Cô Phụ, thù hạ ta năm ngàn tinh binh, có thể hay không công chiếm Cao Long Thành?" Nghe Trương Phú Quý trả lời, Vương Bình cũng không nắm được chủ ý, đành phải hỏi thăm dưới Lý Tĩnh.

"Bây giờ các nơi khởi binh người không tính toán, xưng vương xưng bá lấy cũng số lượng cũng không ít, nhưng là có không cạnh tranh được Lý Uyên, Đậu Kiến Đức, Lý Mật bọn người, Quan Trung Âm Thế Sư tay cầm năm vạn Hùng Binh, nhưng không dám nhẹ ra, cho nên mới tạo nên cục diện như vậy, Lưu Hiến cầm binh hơn vạn, Cao Long Thành thành cao mà lại kiên cố, cường công khẳng định không được, chỉ có thể dùng trí." Một bên Lý Tĩnh, sâu lo nói ra.

"Phòng tiên sinh nhưng có cái gì cao kiến?" Nếu là dùng trí, vậy khẳng định thiếu không hỏi Phòng Huyền Linh ý kiến.

"Tướng quân, phạm là như thế Kiên Thành, cường công không được, bình thường mà nói cũng là từ nội bộ công phá." Phòng Huyền Linh ngừng lại, nói như vậy.

"Đúng thế, chỉ cần mở cửa thành ra, này Lưu Hiến một vạn Lưu Khẩu, như thế nào là đại quân ta đối thủ, Trương Phú Quý, người đi nghỉ trước dưới, ta có thể là thật tốt ý vào người." Nghe xong Phòng Huyền Linh lời nói, Vương Bình bừng tỉnh đại ngộ, mà mình đã có phương án ứng đối.

"Phòng tiên sinh, Cô Phụ, ta đã có dự định, về sau chúng ta có được Bắc Địa Quận, ta tại hướng đình bên trong cũng có nhất định quyền nói chuyện, nghe nói Âm Thế Sư phân tả hữu tam quân, mỗi quân tuy nhiên một hai vạn người, bây giờ cái này Cao Long Thành một chút, chính chiêu một vạn số lượng cũng là dễ như trở bàn tay thôi, những này quân đội chính là ta tư bản, tăng thêm cao long, đầy đủ ta cùng Âm Thế Sư có đồng dạng quyền nói chuyện."

"Bình nhi, người lần này thật có nắm chắc chiếm lĩnh cao long sao?" Lý Tĩnh trong lòng có chút nghi hoặc, vội vàng hỏi, liền ngay cả một bên Phòng Huyền Linh cũng không nhịn được nhìn chăm chăm Vương Bình.

"Ha-Ha, Muru Sự Tại Nhân, Thành Sự Tại Thiên." Vương Bình cười nhạt nói: "Này Lưu Hiến coi là phong tỏa Cao Long Thành, liền có thể cầm cao long bách tính, phủ thượng bọn người tụ tập cùng một chỗ, liền có thể cầm những cái kia hãm lợi thượng nhân,

Sĩ Tộc cột vào cái kia đầu thuyền hồng bên trên, hừ, vậy hấn bàn tính liền đánh sai, lần này không thể nói ra để cho hấn bồi phu nhân lại gây binh."

"Tướng quân kia như thế nào mưu đồ, tại hạ rửa tai lắng nghe." Phòng Huyền Linh nghe được Vương Bình có như thế nắm chắc, không nhịn được nghĩ trước hết nghe vì là kính.

"Cái này, ta tự có tính toán, nếu là không có gì bất ngờ xảy ra lời nói, này Lưu Hiến hiện tại Khuyết binh thiếu lương, tất nhiên cùng nội thành Đại Tiểu Gia Tộc cùng thương nhân ở giữa có to to nhỏ nhỏ mâu thuẫn, ta đi theo Trương Phú Quý lấy đưa tặng lương thực tiền tài tiến vào nội thành, sau đó lợi dụng nội thành mỗi cái giữa gia tộc mâu thuẫn, tiêu diệt từng bộ phận, khiến cho bọn hấn đứng tại chúng ta bên này, sau đó bình tĩnh chờ đợi, chờ hấn vì là thắng bằng mỗi cái thế lực thời điểm, chính là chúng ta cơ hội, sau đó Cô Phụ dẫn binh trú đóng ở ngoài thành, coi như hấn có được hơn vạn binh lính cùng Kiên Thành, vẫn là sẽ bại trong tay ta." Vương Bình cười lạnh nói.

"Tướng quân ý là, thừa dịp Lưu Hiến an tâm ngăn cản đại quân thời điểm, sau đó trong thành tùy thời mà động? Tướng quân quả nhiên lợi hại, Huyền Linh bội phục." Phòng Huyền Linh hai mắt sáng lên, đối với Vương Bình càng là lau mắt mà nhìn.

Vương Bình cười lạnh nói: "Này Lưu Hiến đem chúng ta lưu tại nội thành chính là hấn lớn nhất nét bút hồng, Cô Phụ có thể giả bộ đánh bại, chờ hấn ra khỏi thành kịch chiến, ta trong thành đánh giết lưu thủ tướng lĩnh, đóng cửa thành, nhìn hấn như thế nào vào thành, nếu như hấn không ra khỏi thành kịch chiến, ta cùng Mã Thiệu tới một cái lâm trận sát tướng, quân tâm tất nhiên đại loạn, ta dẫn mấy chục binh lính, thừa cơ chiếm trước thành môn, cao bao nhiêu long thành, cho nên vô luận hấn làm ra thế nào lựa chọn, hấn cũng khó khăn thoát khỏi cái chết." Nghe được Vương Bình kế hoạch, một bên Lý Tĩnh cùng Phòng Huyền Linh cũng nhao nhao gật đầu.

Cao Long Thành bên ngoài, Vương Bình, Phòng Huyền Linh, Mã Thiệu ba người vừa nói vừa cười, giống như nghênh đón mọi người căn bản không phải tràn ngập Sát Lược Chiến Trường, chỉ có Trương Phú Quý khẩn trương không được, trên mặt liên tục bốc lên mồ hôi.

Làm Trương Phú Quý biết Vương Bình bọn người cùng hấn sẽ lần nữa tiến vào Cao Long Thành, cả người đều bị hoảng sợ nằm sấp, chết sống cũng không nguyện ý đi, vẫn là Vương Bình cứng mềm đều đến, đến sau cùng lấy cả nhà của hấn tính mạng người uy hiếp hấn, mới đáp ứng đến đây, lúc này nội tâm của hấn khủng hoảng, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, chân tay luống cuống.

"Trương Phú Quý, nếu như ngươi còn như vậy, vậy ta có thể khẳng định, ngươi đi vào cũng là cái chữ chết, hừ, ngươi vẫn là tự nhiên điểm tốt, đến lúc đó đánh hạ cao long, có ngươi tốt nơi." Vương Bình nhìn xem nhất gan như vậy Trương Phú Quý, hấn không khỏi cau mày.

"Người đến người phương nào?" Cao Long Thành bên trên, một thành viên đại tướng, tay cầm Trường Sóc, chỉ dưới thành mọi người quát to: "Còn không xuống lập tức, như thật nói ra."

"Uống uống uống" thành môn mở ra, hơn trăm tên lính đi ra, đem bọn hấn bao vây lại.

Lúc này Vương Bình một phương, chỉ có hơn bốn mươi người, hơn mười chiếc chứa đầy Lương Hướng xe ngựa, mỗi cỗ xe ngựa bên cạnh là khoảng hai người, cũng là một thân Gia Bộc cách ăn mặc.

Phía sau hơn trăm tên lính nhao nhao hét lớn đứng lên, trường thương trong tay kích, phát ra ầm ầm âm thanh, hoặc là lấy đao kích thuận bài, phát ra một trận sắt thép va chạm âm thanh, Thanh Văn với thiên, trong nháy mắt chấn động ngoài thành, khiến người ta cảm thấy một cỗ Sát Lược Chi Khí.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 17 :mưu đồ Bắc Địa Quận (2)

"Dạng này rác rưởi nhân vật cũng dám ở trước mặt chúng ta làm càn, Thiếu Đường Gia, lão tử đi đem hấn cổ vạn hạ xuống." Mã Thiệu trong mắt lóe ra kim quang, trường đao trong tay không khỏi chặt chẽ, hiển nhiên chỉ cần Vương Bình một cái thủ thế, hấn liền sẽ không chút do dự xông đi lên, đem cái này cái gọi là tướng quân đánh thân nương cũng không nhận ra.

"Im ngay, tiểu tử ngươi cần thận một chút, quên mình bọn họ là làm gì tới sao, tiểu tử ngươi nếu như nặng như vậy không nhẫn nhịn, vậy thì cắt trở về cho ta." Vương Bình lạnh lùng quét Mã Thiệu liếc một chút, đem ngựa thiệu hoảng sợ không dám nói lời nào.

Lúc này, Trương Phú Quý nom nớp lo sợ đi lên, mắt lộ a dua chi sắc, sau đó nói: "Tướng quân, đừng vậy a, ta là Trương Phú Quý, Thành Bắc Trương Phu."

"Há, là ngươi, ngươi còn dám trở về, ngươi không phải chạy trốn sao? Hừ, Quân Thượng nói tìm được ngươi muốn đào ngươi da." Tướng quân nghe nói là Trương Phú Quý, mắt lộ hung quang, muốn đem hấn ăn giống như.

"Tướng quân hiểu lầm, hiểu lầm à, ta không có chạy trốn, người xem, ta không phải trở về sao? Ta là cho tướng quân gom góp Lương Hướng đi, người xem, ta mang đến hai ngàn sáng lương thực, cùng năm vạn lượng bạc ngân a, người cũng không thể oan uổng ta à."

Nghe nói Trương Phú Quý mang đến rất nhiều lương thực cùng bạc, vị tướng quân này mắt bốc kim quang, nước bọt đều chảy ra, sau đó đổi sau lưng binh lính nói: "Nhanh, đi nói cho Quân Thượng, nói có người tiến đưa lương thực cùng bạc tới." Người sau lưng, nghe, lập tức lao vút mà đi, hướng về Lư Hiển báo cáo đi.

"Người tới, đem những này người đều nhìn kỹ, đừng để cho bọn họ chạy?" Vị tướng quân này tiếp tục nói.

"Tướng quân, ta tiến đưa Lương Hướng đến, vì sao còn phải xem lấy chúng ta, chúng ta làm sao thành tù binh?" Trương Phú Quý nghe nói vẫn là muốn bắt chính mình, trên mặt mồ hôi chảy không ngừng, dọa đến đành phải nơm nớp lo sợ hỏi.

"Tướng quân đến, tự sẽ xử lý, chờ lấy đi."

Chỉ chớp lát sau, liền truyền đến đông đông đông tiếng vó ngựa, "Lương Hướng ở đâu, ở đâu." Người không có đến, âm thanh liền đến.

"Hồi Quân Thượng lời nói, Lương Hướng ở chỗ này, thuộc hạ đều đã phái người nhìn kỹ, cái này phú quý cũng là tiến đưa Lương Hướng người, mặt tướng cũng đem hấn nhìn, mời Quân Thượng xử lý." Tiếng vó ngựa rơi xuống, vị tướng quân này cũng cảm giác hướng về hấn bẩm báo nói, người này cũng là Lư Hiển, Vương Bình lạnh lùng nhìn xem hấn, từ Trương Phú Quý trong miệng cùng về sau Lang Gia Các thu tập được tư liệu, biết người này tàn bạo không thôi, chỗ phạm tội đi, cũng đầy đủ giết đến tận hơn một trăm tiếp theo.

"Quân Thượng, tiểu nhân không ngại cực khổ, bên ngoài gom góp mấy ngàn sáng lương thực và mấy vạn lượng bạc cho Quân Thượng đưa tới, hiện tại làm sao thành tù binh, tiểu nhân không hiểu, tiểu nhân có thể là đối Quân Thượng trung thành tuyệt đối, như thế đối đãi tiểu nhân, tiểu nhân đau lòng không thôi." Lúc này Trương Phú Quý đã qua sợ hãi thời điểm, bởi vì Vương Bình nói qua, hấn càng sợ hãi, vậy hấn chết liền càng nhanh, dứt khoát không thêm đếm xỉa.

Lư Hiển hung hăng trừng liếc một chút vị tướng quân này, lạnh giọng nói ra: "Lý cán, là ai để người làm như thế, Trương Đông người đưa tới Lương Hướng, chúng ta lúc này lấy Lễ Tướng chờ đợi, người vì sao ở đây làm khó dễ đâu, người đây không phải hồng thanh danh của ta sao? Còn không tranh thủ thời gian hướng về Trương Đông chủ đạo xin lỗi."

"Hồi Quân Thượng lời nói, mặt tướng biết sai, kém chút làm Quân Thượng đại sự, Lý cán biết tội, Trương Đông người, tại hạ thất lễ, kính xin thứ tội."

Mười mấy xe Lương Hướng tiến vào Cao Long Thành, đến là cao long dạng này Kiên Thành, thương nghiệp phồn hoa, nhân khẩu rất nhiều, tuy nhiên so ra kém Đại Hưng như thế kinh thành phồn hoa, nhưng là cũng so với bọn hấn Sơn Trại phụ cận Tiểu Huyện Thành lớn đến nơi đâu. Cỗ xe tiến lên, hai bên đường phố cũng vây xem không ít người, Vương Bình trên ngựa rõ rệt nhìn thấy những người dân này trong mắt căn bản không có biểu tình gì, có chỉ có khủng hoảng cùng hoảng sợ, thậm chí còn có một ít cừ hận, giống như những này lương thực đến, sẽ muốn mạng bọn họ một dạng.

Vương Bình nhẹ nhàng thở dài, bởi vậy có thể thấy được, Lư Hiển tiến vào Cao Long Thành, đạt được chỉ có bách tính hận, chỉ có cừ hận. Cho nên, dạng này thành trì, dù cho lại thế nào kiên cố, lại nhiều người, cũng không có khả năng phòng thủ lại địch nhân tiến công.

Trương gia đại trạch bên trong, Vương Bình, Phòng Huyền Linh, Mã Thiệu ngồi trong đại sảnh, mặc dù bây giờ là tại Trương gia, nhưng là Trương Phú Quý cũng không có xuất hiện,

Hấn đi tham gia Lư Hiển cho hấn tiếp phong yến đi, mà xem như Trương gia nô bộc thân phận tới ba người, thì là đi vào trong đại sảnh, giờ phút này ba người thay đổi tương đối buồn lòng phục trang, đang tại trò chuyện với nhau.

"Phòng Huyền, người vừa rồi lúc vào thành sau thấy cái gì?" Vương Bình nhàn nhạt hỏi.

"Thấy cái gì? Nhìn thấy lòng người bàng hoàng, thiên hạ khi nào mới có thể thái bình a?" Phòng Huyền Linh bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó cúi đầu không nói, lăm vào trong trầm tư.

"Hưng, bách tính khổ; vong, bách tính khổ." Vương Bình thở dài nói: "Thượng vị giả lấy tay bên trong trường kiếm chiếm lấy vinh hoa phú quý, lấy được công danh lợi lộc, có thể là những này công danh lợi lộc cũng là xây dựng ở những này Cùng Khổ Bách Tính trên cơ sở, Lư Hiển một vạn Lư Khẩu trú đóng ở tại đây, có thể là hấn cho bách tính mang đến cái gì, mang đến chỉ có thống khổ, mang cho bách tính chỉ có cửa nát nhà tan, hôm nay hấn dù cho có mấy vạn đại quân, thành cao mà lại kiên, nhưng là hấn thủ không được cái này thành, đây chính là nguyên nhân lớn nhất, coi như không có ta, hấn cũng thủ không được."

"Liên dựa vào bọn họ? Thiếu Đường Gia, người quá dễ mất bọn họ a" ở một bên Mã Thiệu trên mặt khinh thường nói ra: "Những người này tuy nhiên một cái xung phong liền có thể giải quyết ngách, đừng bảo là chúng ta này năm ngàn tinh binh, cũng là phổ thông Tùy binh, bọn họ cũng ngăn không được."

"Ta nói, đừng gọi ta Thiếu Đường Gia, gọi ta tướng quân, hừ, người chó xem thường những người này, coi như bọn họ không trải qua đánh, nhưng là nếu như Lư Hiển đến lúc đó đuổi bách tính Thượng Thành tường thủ thành, chúng ta làm sao có thể giống những người dân này tiến công đâu, bọn họ cũng là một cỗ lực lượng a."

"Những người dân này có làm được cái gì, nhiều lắm là tại thời gian chiến tranh vận chuyển dưới tiền, Cồn Mộc, tướng quân quá dễ mất những người dân này."

"Hừ, không nên xem thường những người dân này lực lượng, nhớ kỹ, bọn họ mới là anh hùng." Vương Bình lạnh lùng quát: "Quân, thuyền vậy. Bách tính,

nước vậy. Nước có thể nâng thuyền, cũng có thể lật thuyền, dân quý quân nhẹ a." Không ai có thể có Vương Bình dạng này cảm xúc, liền xem như nói câu nói này Lý Thế Dân cũng sẽ không có nhiều như vậy cảm xúc. Sinh hoạt tại hiện đại Vương Bình, liền biết bách tính tầm quan trọng, sau khi biết đời khai quốc gia gia, coi như đi nông thôn vây quanh thành thị lộ tuyến, làm bách tính được sống cuộc sống tốt.

Một bên Phòng Huyền Linh lần nữa đối với Vương Bình cảm xúc kinh ngạc không thôi, đây là một cái cái dạng gì người, mười mấy tuổi niên kỷ, nhưng là cảm giác hẳn là sinh hoạt mấy chục năm lão đầu từ giống như, để cho người ta thấy không rõ, đoán không ra, người này là một câu đố, có lẽ, hẳn thật có thể có một phen thành tựu.

Bỗng nhiên ngoài cửa đi tới một người, người này là Cao Long Thành bên trong Lang Gia Các bên trong người, hẳn bẩm báo nói, Lưu Hiến không chỉ có là vì là Trương Phú Quý đón tiếp, còn mời nội thành Các Đại Gia Tộc cùng Đông Chủ, mượn Trương Phú Quý chuyện này, để cho người khác cũng xuất tiền xuất lương ăn.

"Phòng Huyền như thế nào xem?" Nghe thủ hạ báo cáo, Vương Bình hỏi thăm Phòng Huyền Linh.

"Xem ra, đó là cái mười phần Hồng Môn Yến a, nếu như tất cả mọi người không giao tiền ra lương, đó là đừng đi ra Lưu Hiến phủ đệ, cho nên, Lưu Hiến nhất định có thể gom góp đến rất nhiều lương thực, nhưng lại đặc tội đại đa số người, tướng quân, đây chính là lung lạc những người này thời cơ tốt nhất a."

Vương Bình lộ ra một tia cười lạnh, chợt nhớ tới cái gì, sắc mặt một trận đại biến.

"Mã Thiệu, Lý Tĩnh tướng quân đại quân hiện tại ở đâu?"

"Tướng quân, theo Lang Gia Các tới báo, giờ phút này đại quân chỉ sợ rời Cao Long Thành không đủ ba mươi dặm, ngày mai liền có thể đến Cao Long Thành dưới, làm sao, tướng quân." Mã Thiệu hiếu kỳ hỏi.

"Ta sợ chúng ta hành động còn chưa bắt đầu, Lý Tĩnh tướng quân liền đã đến, dạng này sớm giao chiến, gây bất lợi cho Quân Ta, Mã Thiệu, truyền lệnh Lang Gia Các người, để cho Lý Tĩnh tướng quân chậm rãi tiến lên, không thể nóng vội." Vương Bình lo lắng nói ra.

"Tướng quân không cần phải lo lắng, Lý Tĩnh tướng quân chính là Bình Pháp Đại Gia, liền xem như sớm đến, cũng sẽ không ăn thiệt thòi." Phòng Huyền Linh mặt lộ vẻ thoải mái biểu lộ, từ tốn nói.

"Ừm, là ta suy nghĩ nhiều." Rất nhanh, Vương Bình liền đem chuyện này ném đến sau đầu, bởi vì hẳn còn có quan trọng hơn sự tình, coi như cùng nội thành phú thương Sĩ Tộc gia tộc gặp mặt, bắt đầu hẳn kế hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18 :mưu đồ Bắc Địa Quận (3)

Trăng sáng lên cao, Thu Phong lạnh rung, lúc này Trương gia đại trạch bên trong yên tĩnh đáng sợ, chỉ chốc lát sau, từ Trương gia đại chiêu đi cửa sau đâm rất nhiều người, những người này đều hắc y nón đen, sợ bị người phát hiện giống như.

Đi vào đại sảnh, Trương Phú Quý đầu tiên bắt đầu nói chuyện: "Chư vị, vị này cũng là tân nhiệm Bắc Địa Quận Đô Úy, Vương Đô úy, phụng mệnh đến đây tiểu trừ Lưu Hiến."

"Bái kiến Vương Đô úy." Tất cả mọi người hướng về Vương Bình bái nói, những người này cũng là Cao Long Thành Trung Sĩ tộc gia đình, phú thương các loại. Vương Bình nhanh chóng quét trong đại sảnh mọi người liếc một chút, lại phát hiện trừ rất nhiều gia chủ, Đông Chủ bên ngoài. Còn có một nam một nữ người trẻ tuổi, nam anh tuấn tiêu sái, chỉ là sắc mặt hơi có vẻ tái nhợt, hiển nhiên là Văn Nhượng người, trong hai mắt tinh thoáng hiện lên một tia cơ trí ánh mắt, đủ để thấy người này bất phàm. Nữ xinh đẹp phi phàm, trên trán hình như có anh tuấn uy vũ chi khí.

"Đến, mọi người mời ngồi đi." Vương Bình chỉ bên trái chiếu, nhiệt tình nói ra.

"Không biết vị tiểu thư này xưng hô như thế nào?" Vương Bình không có hỏi thăm tên nam tử kia thân phận, ngược lại hai mắt hướng người thiếu nữ kia trông đi qua, trong ánh mắt mang theo vẻ vui mừng.

"Hả, Đô Úy, chờ đợi tiểu nhân giới thiệu cho ngài một chút." Trương Phú Quý chỉ vị trẻ tuổi kia nói ra: "Vị này là Hà Đông Trương thị công tử Trương Khiêm, vị này là muội, đoạn thời gian trước tới Bắc Địa Quận, không ngờ Lưu Hiến đánh vào Bắc Địa Quận, bị nhốt ở đây, hiện tại ở tại cao Long Thành trong phủ đệ, hôm nay Đô Úy đến đây thu phục Bắc Địa Quận, hai người bọn họ cũng đến đây."

Vương Bình gặp hán cũng không có giới thiệu thiếu nữ kia tính danh, trong lòng không khỏi có chút thất vọng, cũng không phải là hán đối với thiếu nữ kia có cái gì ý đồ, mà chính là cảm thấy thiếu niên kia không đơn giản, muốn dạng này chọc giận dưới hán, để cho hán đối với mình có chút kiêng kỵ.

Hà Đông Trương thị, xuất từ tấn Tư Không Trương Hoa, từ Phạm Dương Thiên Tử nơi ở Hà Đông Trương thị, sau khi Lý Uyên khởi binh, Nam Hạ Hoắc Ấp, Hà Đông Trương thị vì là đi theo làm tùy tùng, hiện nay Hà Đông Trương thị người tới Quan Trung, vì là Lý Uyên đánh trước chiến, người này không thể không phòng a.

"Có thể là đầu Thái Nguyên Lý Uyên Hà Đông Trương thị? Hừ, Lý Uyên đã tâm bưng bưng, sẽ phản kháng triều đình, người Hà Đông Trương thị dám đầu nhập vào phản tặc." Vương Bình cố ý khích giận hai người này.

Vương Bình vừa dứt lời, nguyên bản náo nhiệt trong đại sảnh nhất thời an tĩnh lại, tất cả khiêm sắc mặt tái nhợt càng là xuất hiện một tia thanh sắc, cô gái kia trong hai mắt xuất hiện sát khí, hận không thể cầm Vương Bình chém giết tại chỗ.

Tuy nhiên giờ phút này Lý Uyên còn không có tạo phản, nhưng là tất cả mọi người lòng dạ biết rõ, Lý Uyên tại Thái Nguyên chiêu binh mãi mã, không tạo phản còn có thể làm cái gì. Nếu như là phụ tá Đại Hưng Đại Vương Dương Hựu Vệ Văn Thắng, Âm Thế Sư bọn người bắt lấy, chỉ có đường chết một đầu. Hiện tại Vương Bình ở trước mặt nói bọn họ là phản tặc, coi như Trương Khiêm tâm cơ thâm trầm, mưu lược phi phạm, cũng không nhận được đột nhiên biến sắc.

"Thế nào, Vương mỗ nói có cái gì không đúng sao?" Vương Bình ra vẻ kinh ngạc nói ra.

"Ha-Ha, Vương Đô úy khả năng tin đồn, ta Trương thị đối với Đại Tùy trung thành tuyệt đối, chưa từng có phản bội Đại Tùy, ngược lại là Vương Đô úy như thế nói xấu cùng người, là vì sao ý a." Trương Khiêm ổn định tâm thần, bỗng nhiên lên tiếng nói ra.

"Ta nghe nói Vương Đô úy tháng trước tuy nhiên Nhất Sơn kẻ trộm mà thôi, bây giờ lại là Bắc Địa Quận Đô Úy, không biết Vương Đô vi là cùng trong triều đình người nào cấu kết cùng một chỗ, muốn cát cứ một phương a." Thiếu nữ lộ ra một vẻ trào phúng, hiển nhiên thấy không rõ Vương Bình xuất sinh sơn tặc.

"Ha-Ha, trước đây không lâu, Vương mỗ cứu Bùi Cù Bùi đại nhân, Bùi đại nhân cầm Địch Tôn nữ gả cho tại hạ làm vợ, cho nên tại hạ là là Bùi gia con rể, chẳng lẽ Bùi gia sẽ còn cấu kết Lý Uyên bọn người, tạo phản Đại Tùy sao?" Vương Bình ha ha cười nói.

Mọi người sắc mặt đều là một bên, không nghĩ tới người này lại là Bùi gia con rể, trong lúc nhất thời nhìn qua Vương Bình ánh mắt đều biến khỏi đến, có thể tưởng tượng là, Bùi gia cùng Trương gia chênh lệch cũng không phải một chút điểm. Chỉ là Vương Bình phảng phất còn có thể cảm giác được Trương Khiêm trong ánh mắt còn có một tia nghi hoặc cùng phòng bị, để cho đầu hán thương yêu không dứt, loại này mưu trí sự tinh là khó khăn nhất đối phó.

Trương Khiêm khả năng có một chút tin tức, nhưng là không rõ, cái kia chính là Bùi gia cũng là hỗ trợ Lý Uyên, với lại người này lời không thể tin hoàn toàn, bởi vì một cái Thế Gia Đại Tộc làm sao có khả năng đem Địch Nữ gả cho một cái sơn tặc đây.

"Tốt, chư vị cũng là Cao Long Thành bên trong gia đình giàu có, cùng là triều đình hiệu lực, làm chân thành đoàn kết, đánh giết nghịch tặc, bảo vệ ta Đại Tùy Giang Sơn." Vương Bình ngấm lại, hiện tại là thời khắc mấu chốt, vẫn là không cần nhiều gây chuyện, thế là giờ lên trong tay chén rượu nói ra.

"Đô Úy đại nhân, hiện tại Lưu Hiến chiếm cứ thành trì, không biết tướng quân binh mã ở nơi nào, chúng ta lại đem ứng đối ra sao đâu?" Nói chuyện là Trương Khiêm, người khác không có cái gì tính kiến thiết ý kiến, chỉ có thể dựa theo mệnh lệnh làm việc mà thôi.

"Hắc hắc, đương nhiên là lên ngựa giết kẻ trộm chính là, ta tinh binh năm ngàn, chỉ cần đi vào trong thành, tiêu diệt Lưu Hiến dễ như trở bàn tay, các người cái gì Trương thị cái gì, ngay tại một bên phát cờ hò reo a." Mã Thiệu không cần nghĩ ngợi lớn tiếng nói.

"Hừ, người quá làm càn, Đô Úy đại nhân, đây chính là thù hạ người? Xem thường chúng ta, này muốn ta chờ đến làm gì?" Mã Thiệu vừa mới nói xong, Trương Khiêm liền lập tức chất vấn.

"Ha-Ha, là thù hạ ta lỗ mãng, mong rằng các vị không nên trách tội, đại quân ta ngày mai liền có thể đến Cao Long Thành dưới, đến lúc đó chỉ cần Lưu Hiến xuất kích hoặc là chúng ta đoạt lấy thành môn, liền có thể nhất cử cầm xuống Cao Long Thành, đến lúc đó mong rằng các vị năng lượng bỏ tiền một chút, xuất lực một chút a." Vương Bình nhẹ nói, nhưng trong lòng thì chuyển qua ngàn vạn suy nghĩ, đối với một bên Trương Khiêm càng thêm kiêng kỵ, Hà Đông Trương thị làm sao ra dạng này một cái mưu sĩ, trong lịch sử không có một người như vậy vật a, thật là sống gặp quý, người này không diệt trừ, về sau là cái đại phiền toái a.

Mọi người đang tại nói chuyện với nhau thời điểm, Vương Bình lâm vào trong trầm tư, "Tướng quân, cái kia Trương Khiêm có thể là nhìn chằm chằm vào theo người thì sao, người này không đơn giản đây." Tuy nhiên Phòng Huyền Linh rất ít nói chuyện, nhưng là một mực đang quan sát chung quanh tình huống.

Vương Bình gật gật đầu, từ Trương Khiêm vừa rồi biểu hiện đến xem, có thể rõ rệt cảm giác được hán đối với mình có chỗ hoài nghi, không được, Hà Đông Trương thị luôn luôn cột vào Lý Uyên trên xe ngựa, không thể vì bản thân ta sử dụng, vậy thì vì ta giết chết, nhất định phải diệt trừ người này, đến muộn có.

"Phòng Huyền có thể cái gì lương sách?"

Phòng Huyền Linh cúi đầu trầm tư một hồi mà, nhất thời mỉm cười, đối Vương Bình rỉ tai nói, Vương Bình nghe, liền tục gật đầu, "Phòng Huyền không hổ Định Cấp Mưu Sĩ, tại hạ bội phục."

Ngay sau đó Vương Bình giờ ly rượu lên, đối mọi người nói: "Chư vị, tại hạ đi ra Cao Long Thành, bình có một việc tình, mong rằng chư vị làm chứng cho ta."

"Há, Đồ Úy mời nói, chúng ta rửa tai lắng nghe." Các vị đều cười ha hả nói ra.

"Tại hạ đối với Trương gia tiểu thư vừa gặp đã cảm mến, muốn ta mặc dù là Bùi gia con rể, nhưng là thê tử lại tại Đại Hưng Thành bên trong, mấy tháng không thấy một mặt, cho nên muốn cầu hôn Trương gia tiểu thư, kính xin các vị làm chứng, thúc đẩy việc này." Vương Bình bỗng nhiên nói ra.

Trong đại sảnh lúc nào ở giữa yên tĩnh không tiếng động. Trương gia tiểu thư mặt tướng đỏ bừng, vừa thẹn lại náo, hận không thể cầm Vương Bình chém thành hai nửa. Mà người khác bao nhiêu cúi đầu không nói, bọn họ chỉ là Tiểu Môn Tiểu Hộ, so ra kém Trương gia cùng người nhà họ Bùi.

"Đồ Úy đại nhân, đại chiến sắp đến, lúc này lại nghĩ đến nhi nữ tư tình, quả thực là hoang đường nói như vậy, người tuy nhiên Nhất Thảo khấu, còn muốn cưới ta Trương gia người, lúc này hi vọng Đồ Úy đại nhân sau cuộc chiến lại nói, vừa vặn rất tốt." Trương Khiêm quả nhiên không thể khinh thường, nhưng là mình con mắt đã đạt tới, chỉ cần để cho tâm hấn cuộc sống loạn ý, sau đó lại tùy thời mà động a.

Mọi người sau khi đi, "Tướng quân, tất nhiên tám kia khiêm lợi hại như vậy, vì sao chúng ta không giết hấn, giết hấn bất quá là giết chỉ con kiến hôi mà thôi?" Mã Thiệu đầy mặt sát cơ, trong phòng đi tới đi lui.

"Mã Thiệu, người cả ngày liền biết giết, nhưng không biết tướng quân tính kế, người này là Lý Uyên người, xem ra Lý Uyên đã sớm tại Quan Trung bố trí xuống quân cờ ẩn, nếu như giết hấn, này Lý Uyên liền có chỗ phòng bị, dạng này ngược lại được chả bằng mất a" một bên Phòng Huyền Linh chậm rãi nói ra, nhưng là trên mặt ẩn ẩn có một tia lo lắng.

"Phòng tiên sinh mưu kế Vô Song, quả thật là bất phạm a" Vương Bình nhìn xem Phòng Huyền Linh, không khỏi nói ra.

"Ha-Ha, tướng quân khách khí, nói ra mưu kế, ai có thể so ra mà vượt tướng quân đây."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 19 :Hà Đông Trương thị

Ai, tốt keo kiệt đâu, lâu như vậy, quyển sách này một cái Fan đều không có, đáng thương, quên, vẫn là tiếp tục Mã Tự đi!

"Huynh trưởng, tiểu muội muốn giết cái kia Đãng Đồ Tử." Hà Đông Trương thị tại Cao Long Thành trong phủ đệ, thỉnh thoảng truyền Trương gia tiểu thư, Trương Mẫn từng đột tiếng nói chuyện, hai mắt đỏ bừng, đầy mặt sát cơ. Là cao quý Hà Đông Trương thị hôn ngọc quý trên tay, lúc nào chịu đến qua lúng túng như vậy sự tình, tại trước công chúng phía dưới, thế mà gặp người khác cầu hôn, mà lại là người có vợ, để cho hấn làm sao nhận được đây.

Ở một bên Trương Khiêm lại không có để ý chính mình muội muội lời nói, mặc cho Trương Mẫn ở nơi đó nổi giận, sắc mặt hơi có vẻ tái nhợt hấn phảng phát đang suy tư cái gì, chau mày, thỉnh thoảng phát ra tiếng thở dài.

"Huynh trưởng, người có nghe hay không tiểu muội nói chuyện a." Trương Mẫn nhú nhú mày, bất mãn nhỏ giọng nói ra.

"Ai, tiểu muội, vì huynh coi là, hấn không phải thật sự muốn cưới người, mà là tại chọc giận chúng ta, sau đó đuổi đi chúng ta, nghĩ không ra một cái nhỏ nhỏ son tặc, lại có như thế can đảm, như thế mưu kế a" Trương Khiêm thờ dài một tiếng.

"Há, nói như thế nào?" Trương Mẫn kinh ngạc hỏi.

"Tiểu muội, chúng ta đến Quan Trung tới là làm gì đến, là vì Đường Công tìm hiểu tin tức, hiểu biết thế lực khắp nơi, sau đó kích động thế lực khắp nơi đại chiến, dạng này, Đường Công khởi binh liền có thể rất nhanh bình định Quan Trung, nhưng là cái này hỏi Vương Đồ úy giống như biết cái gì, muốn đuổi đi chúng ta, muốn tại Bắc Địa Quận nhất gia độc đại, sau đó chiêu binh mãi mã, về sau tất thành Đường Công họa lớn, với lại người này tự xưng Bùi gia con rể, chẳng lẽ Bùi Cù xảy ra khác lạ, hỗ trợ hấn? Vì huynh không rõ."

"Hừ, tốt một cái gian trá người, một cái son tặc lại muốn tranh bá một phương, huynh trưởng, nếu không chúng ta cho Lưu Hiến báo tin, để cho Lưu Hiến điểm binh giết hấn" Trương Mẫn hung dữ nói, có thể thấy được hấn giờ phút này trong lòng là cỡ nào thống hận Vương Bình.

"Không thể, Lưu Hiến thật cả bách tính, nếu như chúng ta hướng về hấn mật báo, đây không phải là cùng hấn thông đồng làm bậy sao? Như thế chúng ta làm sao thủ tín tại dân, đến lúc đó Đường Công uy danh không phải là bị chúng ta hủy sao? Vậy ta Hà Đông Trương thị còn thế nào tại Quan Trung dừng

chân đây."

"Huynh trưởng, Lưu Hiến có tinh binh một vạn, chẳng lẽ chỉ bằng Vương Bình này năm ngàn tinh binh năng đánh hạ Cao Long Thành sao?" Trương Mẫn có chút lo lắng nói ra, dưới cái nhìn của nàng, tuy nhiên Lưu Hiến không hội trưởng lâu, hẳn phải chết không nghi ngờ, nhưng là dù sao hẳn có binh hơn vạn, tăng thêm Cao Long Thành thành kiên mà lại cố, dễ Thủ khó Công, này Vương Bình tuy nhiên hơn năm ngàn người, lần thì công, thập tắc vi chi, Vương Bình hai cái điều kiện đều không có đạt tới, sao có thể đánh hạ đây.

"Ai, Vương Bình nhất định có thể trở thành một phen kiêu hùng, tính toán như thế, Mẫn nhi, ngươi suy nghĩ một chút Lưu Hiến này hơn vạn đám người ô hợp có cái gì chiến lược, một khi ra khỏi thành Dã Chiến, Lưu Hiến khẳng định sẽ bị tiền hậu giáp kích, thế nào lại là Vương Bình đại quân đối thủ? Nếu như thủ vững không ra, này Vương Bình trong thành, thừa cơ chiếm trước thành môn, đại quân sau đó đánh lên tiến đến, bẻ vào hẳn đại quân, nhất định có thể nhất cử đánh tan Cao Long Thành Thủ Quân, thừa cơ chiếm lấy thành trì. Vô luận như thế nào dạng, hẳn đều đứng ở bất bại chỗ, ai, người này mưu kế Vô Song, ta không bằng." Trương Khiêm sắc mặt trưởng đồ bưng, hẳn tự phụ mưu kế Vô Song, hôm nay lại nhỏ nhìn Vương Bình, có như thế họa lớn, đối với Đường Công, đối với Trương thị, cũng là họa lớn trong lòng. Hẳn không nghĩ tới chính mình cũng bị người này đùa bỡn tại vớ tay bên trong a, để cho hẳn không thể không bội phục.

"Cái này gian trá tiểu nhân." Trương Mẫn ở một bên hung dữ nói ra.

"Phòng Huynh, mưa này khi nào năng lượng dừng lại a?" Sáng sớm, Vương Bình từ trên giường đứng lên, đi vào đại sảnh, nhìn thấy Phòng Huyền Linh đã tại, nghe phía trước cửa sổ ba ba ba trời mưa âm thanh, Vương Bình trong lòng không khỏi có một tia bóng mờ, mưa này dưới quả không phải thời điểm.

"Tướng quân, vẫn còn ở dưới đâu, xem ra nhất thời bán hội mà không dừng được a." Phòng Huyền Linh quét Vương Bình liếc một chút, trong lòng cũng rất ít lo nghĩ.

Wương Bình cùng Phòng Huyền Linh đi ra ngoài, chỉ gặp trời u ám,

Đen ngịt bao phủ bầu trời, giống như muốn sụp đổ xuống một dạng, mưa to từ trên trời giáng xuống, rơi trên mặt đất, thủy vụ tràn ngập, một bên Phòng Huyền Linh không từ rừng mình một cái.

"Chủ nhân, mật báo." Bỗng nhiên mái nhà cong dưới xuất hiện một người, nhanh chóng đi tới, thấy một lần Vương Bình, liền trình lên mật báo, sau đó đứng ở một bên, chờ chờ lấy Vương Bình mệnh lệnh.

Wương Bình nhìn xem mật báo, nhíu lên lông mày, sau đó a mật báo đưa cho Phòng Huyền Linh, Phòng Huyền Linh tiếp nhận mật báo, nghiêm túc nhìn, "Tướng quân, mưa này không dừng được, chỉ sợ thật sự là thiên ý, cái này cũng có thể cũng là đối với Lý Tĩnh tướng quân một cái khảo nghiệm đi." Phòng Huyền Linh nhìn qua mật báo, biết Lý Tĩnh đại quân cũng gặp gỡ mưa to, với lại gặp được lũ ông, không biết có thể hay không đến dưới thành.

"Tướng quân, tướng quân, Lý Tĩnh đại quân đến, đến dưới thành." Ngay tại Vương Bình đang trầm tư thời điểm, chỉ gặp Mã Thiệu này cao lớn thân thể xông tới.

"Ai, đến thì thế nào? Chẳng lẽ năng lượng đội mưa công thành sao?" Vương Bình quét mắt một vòng Mã Thiệu, bất mãn nói ra.

"A" lúc này Mã Thiệu mới nhìn ra Vương Bình mặt lộ vẻ không vui, vừa rồi hưng phấn cũng biến mất không thấy gì nữa tung tích.

"Tướng quân, bây giờ cái kia làm thế nào dự định, còn dựa theo ban đầu kế hoạch hành sự sao?" Phòng Huyền Linh một mặt lo lắng nói ra, nếu như cưỡng ép làm việc, kết quả kia cũng chưa biết vậy. Nếu như chờ xuống dưới, đối với Lý Tĩnh đại quân tiêu hao cũng là không nhỏ, ngược lại sẽ áp chế nhuệ khí.

"Hừ, coi như lão thiên đều không giúp đỡ lại như thế nào, chỉ cần vua ta bình đàm Cao Long Thành, vậy liền không phải do thượng thiên, Mã Thiệu, ngươi cho ta giám thị tốt Trương thị động tĩnh, đừng cho hẳn làm hỏng đại sự của ta, nếu có cái gì dị động, liền tiến đưa lễ hỏi đi qua, liền nói ta muốn cưới Trương gia tiểu thư, nhưng là không thể giống trống khua chiêng, không thể bị Lưu Hiến người phát hiện, để bọn hắn không thể xen vào chúng ta sự tình. Phòng Huynh, ngươi liên hệ mỗi cái gia tộc người, để bọn hắn chuẩn bị kỹ càng năng lượng chiến nô bộc, Tư Quân các loại, tùy thời nghe xong mệnh lệnh, Lý 5, ngươi đi nói cho Lý Tĩnh tướng quân, Vũ Đình liền công thành, đến lúc đó ta sẽ phối hợp bọn họ hành động."

Tất cả mọi người lĩnh mệnh ra ngoài, mưa to đánh tới, không khỏi Lý Tĩnh đại quân thời gian không dễ chịu, nhưng là cũng là một cái cơ hội, Lưu Hiến người là Lưu Khấu, nói trắng ra cũng là một đám Ngồi ăn rồi chờ chết người, mưa dầm liên tục, mọi người khẳng định trong thành ăn uống, đánh bạc, nào có tâm tư đi giám thị Các Đại Gia Tộc, nào có tâm tư đi thăm dò xem ngoài thành có hay không địch nhân đâu, Lưu Hiến bắt quả là thu được về châu châu, cũng không có mấy ngày có thể sống.

Trương thị trong phủ đệ, Trương Khiêm lâm vào trầm tư, mưa này dưới không biết là tốt là xấu, liền xem Vương Bình làm sao vận dụng, nếu như hẳn thật có thể thừa cơ đoạt lấy Cao Long Thành, này người này liền không được, hẳn là Đường Công đại địch a.

"Công tử, ngoài cửa có người cầu kiến, với lại mang rất nhiều lễ vật." Lúc này, người gác cổng tới bẩm báo.

"Há, nguyên lai là Vương Đô úy thủ hạ, không biết tới nơi này không biết có chuyện gì, những lễ vật này là có ý tứ gì, Trương mỗ nhưng không dám nhận a?" Nhìn thấy Mã Thiệu, Trương Khiêm lập tức liền nhận ra người này là Vương Bình thủ hạ.

"Trương công tử khách khí, những lễ vật này cũng không phải tặng cho ngươi, mà chính là đưa cho Trương gia tiểu thư, đại nhân nhà ta cùng ngươi nhà muội tử, cái kia, cái kia nhất kiến chung tình, muốn cưới vì là Bình Thê, cho nên mệnh ta đến đây, đưa lên lễ vật, đây là Lễ Đan, kính xin Trương công tử xem qua, từ đó, chúng ta cũng là người một nhà." Mã Thiệu tùy tiện nói.

"Người, người làm càn, người lớn nhà người là ai, muốn ta nhà muội tử gả cho hần." Trương Khiêm nghe, giận dữ nói.

"Hừ, đại nhân nhà ta nói, gả cũng phải gả, không gả cũng phải gả, chờ đánh hạ Cao Long Thành, cũng là nhà người muội tử cùng nhà ta đại nhân thành thân thời điểm, Trương Khiêm, nơi này là Quan Trung, là Bắc Địa Quận, không phải Hà Đông, hi vọng người sớm một chút chuẩn bị sẵn sàng." Mã Thiệu hưng hăng nói ra.

"Ta không gả, ta chết cũng không gả." Chỉ gặp một thân ảnh lao ra, khóc nói ra, Trương Mẫn ở một bên nghe nói Vương Bình muốn mạnh mẽ cưới nàng, ngồi không yên, liền lao ra.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20 :thu phục (1)

Cao Long Thành bên ngoài, Lý Tĩnh trong quân doanh, lúc này Lý Tĩnh ngồi cao trung quân đại tướng thủ vị, ngồi phía dưới Trương Trọng Kiên, Trương Xuất Trần, Lưu Kiến, Mã Ngũ, Lãnh Vũ cùng lạnh lùng hai huynh muội bọn người.

"Lãnh Vũ cô nương, Đô Úy có thể tới tin tức." Lý Tĩnh trên mặt lộ ra một tia lo lắng, Lãnh Vũ thân là Lang Gia Các các chủ, mà Lang Gia Các là chuyên môn tìm hiểu tin tức cùng trợ giúp Vương Bình truyền lại tin tức tồn tại, cho nên tuy nhiên Lãnh Vũ vì là thân nữ nhi, nhưng là tất cả mọi người không có xem nhẹ nữ nhân này, nữ nhân này hai năm ở giữa, đem Lang Gia Các thế lực tung ra ngoài, tuy nhiên không khỏi trải rộng Đại Tùy mỗi một hẻo lánh, nhưng là tại cái này liên quan bên trong Hà Đông, Hà Tây lại có không ít người tay.

"Công tử truyền đến tin tức, nói ra: Lý tướng quân vạn quyền Thư nhân, nhưng có biết làm mẹ Tào Tháo phá Lữ Bố sự tình?" Lãnh Vũ còn nguyên đem Vương Bình lời nói truyền tới.

"Tào Tháo phá Lữ Bố?" Lý Tĩnh trong mắt tinh quang lóe lên, ánh mắt trở nên chờ mong đứng lên, sau đó nói: "Lãnh cô nương có thể đem nội thành sự tình kỹ càng nói tới."

"Lưu Hiến làm phòng chuẩn bị người tiến công, cũng là vì phòng bị Cao Long Thành Trung Hào tộc, phú thương thừa cơ làm loạn, cho nên cầm những này Hào Tộc đều giám thị, để bọn hần xuất tiền xuất lương, một phương diện ổn định trong thành thế lực, một phương diện có thể uy hiếp bọn họ đừng có ý tưởng gì, công tử tiến vào nội thành, đã liên hệ Các Đại Gia Tộc, nếu như phỏng đoán không nói bậy, vậy công tử sẽ liên hợp nội thành Thế Gia Hào Tộc tại Quân Ta tấn công thời điểm, cướp đoạt thành môn, đến lúc đó nhất chiến có thể xuống."

"Tốt, Vũ Đình liền có thể công thành, tam ca, người mang về một ngàn chiến mã có thể là bảo bối, cũng đừng để bọn hần tham chiến, thật tốt huấn luyện đi." Lý Tĩnh nhìn thấy Trương Trọng Kiên nóng lòng muốn thử, lập tức nghĩ đến hần muốn đánh trận đầu, vội vàng ngăn cản nói.

"Lý Tĩnh, người có ý tứ gì, người để cho ta ở một bên làm nhìn xem? Không được, tuyệt đối không được." Trương Trọng Kiên đầu lắc giống như trống lúc lắc giống như.

"Đây là quân lệnh, ta là đại quân thống soái, hết thấy đều nghe ta, coi như Đô Úy đại nhân cầu tình, cũng không được." Từ khi Lý Tĩnh tiến vào trong quân, liền không để ý thân tình, liền lấy Vương Bình tới nói, hần là Vương Bình Cô Phụ, nhưng là trong quân đội, hần cho tới bây giờ không có xưng hô Vương Bình vì là Bình nhi, tùy thời đều xưng là Đô Úy đại nhân, mà bây giờ đại quân bởi hần nắm giữ, hần cũng giống vậy lực thân bất nhận.

"Tướng quân, mặt tướng nguyên vì trước bộ đi đầu, trợ tướng quân dẫn đầu phá địch." Lúc này, một Ngăn Giáp tiểu tướng đứng lên, chỉ gặp hần anh tuấn uy vũ phi phàm, hai mắt có Thần, người này cũng là Lãnh Vũ đệ đệ, lạnh lùng, mới mười sáu tuổi, nhưng lại võ nghệ phi phàm, quả thật một thành viên đại tướng.

"Tốt, lạnh lùng nghe lệnh, mệnh người vì là trước bộ đi đầu, suất quân một ngàn, bản tướng nhìn người dẫn đầu phá địch. Các vị tất cả đi xuống chuẩn bị đi thôi."

"Lý Tĩnh, người có ý tứ gì, lão tử giúp nhi tử, có cái gì không thể, người còn bắt người tướng quân giá đỡ uy hiếp ta?" Mọi người sau khi đi, Trương Trọng Kiên lập tức liền giống như Lý Tĩnh trở mặt.

"Tam ca, đây là quân đội, không phải người này Thổ Phi Ổ, nếu như người muốn Bình nhi thành tựu đại sự, cũng đừng dạng này cản trở a, Bình nhi Văn Võ Toàn Tài, là cái hiếm có nhân tài, tương lai có thể là làm đại sự, người không muốn hủy Bình nhi đại sự đi." Chính mình cái này tam ca là dạng gì người hần rõ ràng cũng, cùng hần giảng đạo lý là giảng không thông suốt, chỉ có cầm Vương Bình tới dọa hần, hần coi trọng nhất chính là mình cái này Nghĩa Tử, chỉ cần là là vua bình sự tình, cũng là chịu lại lớn khổ cùng ủy khuất, cũng sẽ không để ý.

"Ta chỗ nào nắm lui lại, người cũng đừng nói vậy, ta đi còn không được sao? Lão tử về son trại Đường Mã đi được rồi đi." Nghe nói chính mình dạng này sẽ hại Vương Bình, Trương Trọng Kiên lập tức không nháo, nói xong cũng đi.

"Ai, phu quân, nói như người vậy tam ca, Bình nhi biết có thể hay không trách tội cùng người a" Trương Xuất Trần xem Trương Trọng Kiên đi, liền lo lắng nói ra.

"Ha-Ha, người yên tâm đi, tuy nhiên tam ca cùng hắn sinh hoạt nhiều năm như vậy, nhưng là Bình nhi là dạng gì người, ta so với các người thấy rõ, hắn là làm đại sự người, cũng là người thông minh, hắn biết cái gì là đối với cái gì là sai, coi như hắn ở chỗ này, hắn cũng sẽ không trách tội cùng ta, yên tâm đi, chờ đợi đánh hạ cao long về sau, ta sẽ nói với hắn mình."

"Tướng quân, lạnh các chủ cầu kiến" lúc này,

Vừa rời đi Lãnh Vũ lại đi vào trung quân đại trướng.

"Lãnh cô nương, khi nào như thế kinh hoàng." Lý Tĩnh nhìn xem bình thường bình tĩnh tỉnh táo Lãnh Vũ ánh mắt bên trong có một vẻ bối rối. Trong lòng không khỏi có chút bận tâm.

"Tướng quân, vừa mới thu đến mật báo, Lý Uyên tam nữ nhi, Lý Tú Ninh tiến vào Quan Trung, tựa hồ muốn lại Quan Trung chiêu binh mãi mã, dùng để tiếp ứng Lý Uyên Nam Hạ, xem ra Lý Uyên nhanh chóng không nổi." Lãnh Vũ đem mới vừa từ Lang Gia Các bên trong tình báo nói cho Lý Tĩnh nghe, Lý Tĩnh nghe không khỏi cau mày.

Trước mắt Cao Long Thành không có đánh hạ, Lý Uyên đến chờ không nổi, cứ tiếp như thế, thời gian cấp bách a.

"Xem ra, đánh hạ Cao Long Thành thành phố lửa sém lòng mày."

Lý Tĩnh đại quân Vận rui cuối cùng đi qua, trên mặt đất ba ngày thời điểm, lão đầu cuối cùng tạnh, mặt trời lên rất cao, cuối cùng xua tan đại quân trên đầu về lo lắng. Thấy một lần khí trời sáng sủa, Lý Tĩnh đại hỉ, tranh thủ thời gian sai người lau sạch đao thương, khôi phục đại quân huấn luyện, chuẩn bị công thành.

Đối với Cao Long Thành bên trong Lưu Hiến tới nói, sắc mặt âm trầm, khí trời tạnh về sau, nhưng lại không biết từ địa phương nào tới một chi quân đội, khắp nơi đều là huấn luyện tiếng la giết âm. Xu thế khí cao trướng, so sánh quân đội mình, đó là một cái trên trời, một cái dưới đất, không thể so sánh nói, cũng may chính mình có Kiên Thành thủ hộ, cũng không trở thành không có cách nào.

"Cao Long Thành cao đồ dày, này Lý Tĩnh nếu là cường công, cũng không biết muốn tiêu hao bao nhiêu binh mã, chúng ta nếu như thủ vững không ra, đối phương chỉ có cường công một đường, đến lúc đó, bọn họ đánh hạ thành tường, còn có thể còn lại bao nhiêu binh mã, đến lúc đó chúng ta tùy thời mà động, nhất định có thể toàn bộ tiêu diệt bọn họ. Quân Thượng, mặt tướng cho rằng vẫn là thủ vững cho thỏa đáng." Một tên phó tướng ra khỏi hàng nói ra.

"Vương Tướng Quân nói rất đúng, đối phương chỉ có điều năm ngàn người mà thôi, Âm Thế Sư là sẽ không xuất động, Khuất Đột Thông tại phía xa Đồng Quan, cũng sẽ không có viện quân, chúng ta chỉ cần thủ vững là được, truyền mệnh lệnh của ta, tự tiện xuất chiến người trăm."

"Vâng!"

Lưu Hiến Bộ Tướng đều nghe lệnh đáp.

Lý Tĩnh trong đại doanh, tuy nhiên nhân số không nhiều, nhưng là Văn Thần Võ Tướng đều có, Văn Thần có Lưu Kiến, Lãnh Vũ bọn người, Vũ Tướng là Mã Ngũ, lạnh lùng các loại. Lý Tĩnh ngồi ngay ngắn ở thủ vị về sau, sau đó sắc mặt một trận, nói ra: "Phá địch ngay hôm nay, ban đêm, bản tướng sẽ cùng Đô Úy đại nhân tại Cao Long Thành vì là chư vị ăn mừng, hi vọng Chư Quân anh dũng giết địch, cầm xuống cao long."

"Mời tướng quân tuyên bố tướng lệnh."

"Lạnh lùng nghe lệnh, khiến cho người dẫn theo quân một ngàn, gần ép Cao Long Thành, đến dưới thành, nhục mạ Lưu Hiến, dụ ra khỏi thành, nếu như ra khỏi thành, liền vừa đánh vừa lui, nếu như không ra khỏi thành, liền cường ép tiến công, chờ Đô Úy đại nhân mở lên thành môn, Mã Ngũ theo ta dẫn đại quân ở phía sau, chờ thành môn vừa mở, liền hướng cầm đi qua, nhất cử cầm xuống Cao Long Thành."

"Mặt tướng lĩnh mệnh" nói xong liền đi điểm đủ binh mã, chuẩn bị xuất chiến.

Mà tại trong thành, Vương Bình trong ánh mắt đều là vẻ hưng phấn, còn có một vẻ khẩn trương, tuy nhiên hắn ăn cướp không ít, nhưng lại chưa từng có làm qua đại sự như thế tình.

"Để cho thủ hạ các huynh đệ chuẩn bị sẵn sàng, thông tri Các Đại Gia Tộc người chuẩn bị sẵn sàng, chờ ta mệnh lệnh tiếp quản thành môn." Vương Bình lạnh lùng nói ra, hắn biết thắng bại ở đây nhất cử.

Chương 21 :thu phục (2)

Làm Lưú Hiếủ trên thành hướng ngoài thành nhìn lên sau, nhìn thấy một Ngãủ Giáp tiểu tướng dẫn đầu hơn ngàn binh lính chạy như bay đến, mà Lý Tĩnh đại quân theo sát về sau, năm ngàn tinh binh chỉnh tề hành tẩu tại bên trên bình nguyên, bước ra tốc độ làm đại địa từng trận run rẩy, phát ra rầm rầm rầm rầm chân âm thanh, ngay cả Cao Long Thành tường đều phảng phất đang run rẩy.

"Ngừủg" trên chiến mã, lạnh lùng sắc mặt âm lãnh, nhìn qua trên thành Lưú Hiếủ bọn người, lạnh lùng kêu lên mấy người, bắt đầu đối với Lưú Hiếủ tiến hành nhục mạ, nhưng là trước mắt Lưú Hiếủ căn bản không hề bị lay động.

"Công thành." Lạnh lùng xem Lưú Hiếủ không có ra khỏi thành Dã Chiến ý tứ, bắt đầu đánh nghi binh, nhưng là đánh nghi binh cũng phải người người tin tưởng, cho nên cái gì thang mây, Trùng Xa đều dùng tới.

"Cung tiễn thủ, thả, Cỏủ Mỏủ, thả." Lưú Hiếủ tự mình chỉ huy nhân mã bắt đầu thủ thành.

"Quân Thượng, bọn họ rút lui." Chỉ chớp lát sau, công thành quân đội thương vong hơn mười người mà rời đi, "Xem, Quân Thượng, rút lui nhân mã cùng Lý Tĩnh đại quân đụng vào nhau, tách ra Lý Tĩnh đại quân."

"Ha-Ha, đều nói Lý Tĩnh dụng Binh như Thần, lại bị người trong nhà lập tức hướng người ngã ngựa đổ, nếu như bây giờ không xuất chiến, chờ đến khi nào, há không bị người trong thiên hạ giễu cợt sao?" Lưú Hiếủ khoe miệng rung động, kích động nói ra.

"Quân Thượng, mặt tướng xin chiến!"

"Quân Thượng, mặt tướng xin chiến!"

... .

Trên tường thành, quần tinh xúc động, hận không thể lập tức giết ra ngoài thành, cầm Lý Tĩnh đại quân đánh bại.

"Tốt, chúng tướng nghe lệnh, điểm binh mã, theo Bản Quân ra khỏi thành nghênh chiến." Lưú Hiếủ cười ha ha.

Sau một lát, chỉ nghe thấy cửa thành môn bị mở ra, Cầu Treo cũng bị buông ra, Lưú Hiếủ dẫn theo hơn chín ngàn binh mã giết ra Thành Khu, xem ra hẳn muốn đem Lý Tĩnh quân đội toàn bộ tiêu diệt, tới thành tự chính mình uy danh.

Khi bọn hãn đại quân sắp tiếp xúc Lý Tĩnh đại quân thời điểm, lại nhìn thấy vô số binh lính chen chúc mà tới, đối diện trên cờ lớn một cái to như vậy Lý Ngụ Phương Đại Kỳ, tùy phong tung bay, nhưng là Lý Tĩnh tự mình dẫn đại quân chạy đến, ở bên cạnh hẳn đứng thẳng một thanh niên, chính là vừa rồi Ngãủ Giáp tiểu tướng lạnh lùng.

"Lý Tĩnh, ngươi lại dám tiến công ta cao long, còn không ra nhận lấy cái chết?" Lưú Hiếủ thần sắc một bên, quát lớn.

"Hừ, Lưú Hiếủ, ngươi làm nhiều việc ác, Vương Đô úy phụng Đại Vương chỉ mệnh, đến đây thảo tặc, bản tướng thân là Phó Tướng, tự nhiên muốn vì là triều đình dựng lên một công." Lý Tĩnh thấy mình kẻ sách đã thành công, đã không đem Lưú Hiếủ để ở trong lòng.

"Hừ, Lý Tĩnh, ta nhìn ngươi là một nhân tài, hôm nay ta không giết ngươi, ngươi đầu nhập vào cùng ta, bảo đảm ngươi vinh hoa phú quý." Lưú Hiếủ cười lạnh nói, "Ta hơn vạn nhân mã, như thế nào ngươi có thể đánh bại, hừ."

"Lưú Hiếủ, xem ra ngươi chưa thấy quan tài chưa đổ lệ a, ngươi cho rằng ngươi hôm nay ra khỏi thành, còn có thể trở về sao?" Lý Tĩnh cười lạnh nói: "Ngươi chẳng lẽ không nghi hoặc sao? Ta chỉ là một cái Phó Tướng, mà chúng ta Chủ Tướng lại luôn luôn không tại, ngươi liền không muốn biết hãn ở đâu sao?"

"Không tốt, Trương Phú Quý?" Lưú Hiếủ biến sắc, trong đôi mắt lộ ra một chút hoảng hốt đến, lúc này, hẳn mới biết được chính mình thật mắc lừa, thế mà không nghĩ tới đã có người tiến vào nội thành, trong lúc nhất thời, Lưú Hiếủ tâm tính thiện lương như bị cắn một cái giống như, mặt mũi tràn đầy vẻ hối tiếc.

"Giết, các vị tướng sĩ, theo ta giết Lý Tĩnh, giết sạch bọn họ." Lưú Hiếủ cũng không hổ làm một phương Hào Cường, trong nháy mắt liền làm ra phản ứng, giờ phút này nội thành khả năng đã hành động, không thể để cho người một nhà biết nội thành thất thủ, không phải vậy đến lúc đó chính mình chẳng những đoạt không trở về thành trì, sẽ còn chết không nơi táng thân, biện pháp duy nhất, cũng là chính diện đánh tan Lý Tĩnh đại quân, chém giết Lý Tĩnh, nội thành người cũng chỉ có nhận lấy cái chết một đường.

"Lý tướng quân, Lưú Hiếủ giết tới." Lạnh lùng nhìn qua phía trước đánh tới chớp nhoáng đại quân, một bên nói với Lý Tĩnh.

Lý Tĩnh đang tại dựa theo ban đầu kế hoạch tạm thời rút lui thời điểm, bỗng nhiên nhìn thấy trên đầu thành tiếng kêu "giết" rầm trời, trong lòng hơi động,

quát lớn: "Cao Long Thành một nhà bị Quân Ta đánh hạ."

"Thành phá, thành phá."

"Thành phá, giết à."

Trên chiến trường, tiếng la giết chần thien, nhưng lại ngăn cản không Lý Tĩnh đại quân tiếng gào,

Âm thanh rất nhanh truyền khắp toàn bộ chiến trường. Lưu Hiến quân đội nhao nhao hướng đầu tường nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy trên công thành cờ xí đã sớm biến hóa. Một cái "Vương" từ Đại Kỳ tùy phong tung bay, biểu thị công khai lấy Cao Long Thành đã đổi chủ.

"Đó là cái gì?" Lưu Hiến nhìn qua phương nam, bỗng nhiên sắc mặt đại biến, nơi đó truyền đến một trận khói đen, tiếp theo đại địa một trận run rẩy, một đạo hắc tuyến nhất thời xuất hiện ở trước mặt mọi người.

"Kỵ binh, địch tập!" Từng đợt thê thảm tiếng gào trên chiến trường quát lên.

Tới chính là Mã Ngũ dẫn đầu một ngàn kỵ binh, là Trương Trọng Kiên từ Sơn Trại mang ra, luôn luôn mai phục tại bên ngoài.

Trên tường thành chiến đấu đã kết thúc, Vương Bình cùng Phòng Huyền Linh bọn người đang tại trên tường thành nhìn phía xa chiến đấu, "Tướng quân, mặt tướng cũng muốn đi vớt một chút công lao, để bọn hán kiến thức dưới ta Mã Thiệu lợi hại." Mã Thiệu nhìn qua dưới thành chém giết, trên mặt lộ ra một tia hưng phấn.

"Không cần, người đoạt thành công lao đã đủ lớn, không nên cùng lạnh lùng bọn họ tranh, người cùng bọn hán đoạt công lao, không sợ lạnh mặc hạ xuống tìm người phiền phức sao?" Vương Bình lắc đầu, đối với Mã Thiệu nói ra.

"Ha-Ha, Mã Thiệu, người ăn thịt, cũng nên cho bọn hán chừa chút canh đi, Lý Tĩnh tướng quân thật sự là lợi hại, không uổng phí thời bay lực lượng liền có thể đánh bại Lưu Hiến, tướng quân cũng là dũng mãnh Vô Song a, liền mấy trăm gia đình đều có thể chiếm lấy thành trì, Huyền Linh bội phục, bội phục a."

Vương Bình cười nhạt nói: "Cũng không phải ta có bao nhiêu lợi hại, một phương diện Lưu Hiến chạy vòng chung quy là Thảo Khẩu, trong thành binh lính vô ý chiến sự, hai, chúng ta chuẩn bị đầy đủ, bọn họ lại không có cái gì phòng bị, bị chúng ta đánh lên, mới có thể bị bại nhanh như vậy, ba, Lưu Hiến ở đây, không được ra chuộng, sớm muộn cũng sẽ thất bại và diệt vong." Phòng Huyền Linh nghe vậy, cũng liên tục gật gật đầu.

"Đại cục đã định, Lưu Hiến thất bại và diệt vong không xa." Vương Bình nhanh chóng đánh giá dưới thành chiến đấu, chỉ gặp lạnh lùng một cây trường thương, ngang dọc trong quân, không ai can nỏi, cùng Lý Tĩnh trung quân sẽ cùng, cầm Lưu Hiến gắt gao vây vào giữa.

Lưu Hiến ngửa đầu nhìn xem Vương Bình, quát to: "Người là ai, Bản Quân lấy người nói, người chết không yên lành." Âm thanh thê lương.

"Lưu Hiến, người tàn bạo bất nhân, đồ hại bách tính, Cao Long Thành bách tính hận không thể ăn mày thịt, ngu người da, người người như thế, không biết đại nghĩa chớ, không biết chính nghĩa tà ác, lại có gì khuôn mặt tồn tại ở thế gian, bản tướng đi không đổi danh, ngồi không đổi họ, tân nhiệm Bắc Địa Quận Đô Ủy, vương Tu là." Vương Bình trong quân bộ người đều biết hán là Vương Bình, nhưng là người khác chỉ biết là hán là vương Tu, Vương Bình là không muốn gây nên Thái Nguyên Vương Thị chú ý, mới luôn luôn lấy vương Tu tự xưng.

"Người. ." Lưu Hiến nghe vậy, sắc mặt đại biến, lúc này đã vô ý ham chiến, lại bị người đâm mấy phát, không khỏi đổ xuống xuống ngựa, Lý Tĩnh phái người xem xét, nhưng là đã chết.

Nhìn xem Lưu Hiến đã chết, Lưu Hiến thuộc hạ cũng bắt đầu đầu hàng, mọi người đại chiến thắng lợi sau khi tâm tình vui sướng, cá sổng nói nên lời, Lý Tĩnh dẫn đại quân tiến vào Cao Long Thành, Vương Bình gọi người mở cửa thành ra, chờ đợi đại quân vào thành.

"Mặt tướng tham gia tướng quân."

Cao Long Thành Quận Thủ Phủ bên trong, chúng tướng tụ tập, đều hướng về Vương Bình bái nói.

"Ừm, không tệ, tất cả mọi người vất vả, Huyền Linh, phân phó, khao thưởng tam quân, còn có phát ra bố cáo chiêu an, để tránh bách tính khủng hoảng, Lý tướng quân, tam quân cùng chúc, nhưng là nếu có người trái với Quân Kỳ, nghiêm trị không貸."

"Mặt tướng (thuộc hạ) lĩnh mệnh." Đánh hạ Cao Long Thành, đi ra khao thưởng tam quân bên ngoài, cũng là trấn an bách tính cùng nghiêm túc Quân Kỳ, không thể hướng về Lưu Hiến một dạng mất đi dân tâm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22 :Phòng Huyền Linh phiên não

Đại Tùý Địa Phương Quan cũng là có hai bộ ban tứ, một bộ là triều đình Lại Bộ bổ nhiệm, chủ yếu là Chủ Quan, giống châu quan, chính là Thứ Sử, ti mã, Trưởng Sử, Lục Sự Tham Quân các loại, quận bên trong cũng là Quận Thủ, Quận Thừa, cùng Đô Ủy, những này chủ yếu quan viên cũng là triều đình Lại Bộ bổ nhiệm, mà thuộc hạ rất nhiều Huyện Lại thì là Chủ Quan tự hành bổ nhiệm.

Nhưng là liền xem như tự hành bổ nhiệm, cũng trên cơ bản là địa phương Danh Vọng Sĩ Tộc đề cử, dùng cho Chủ Quan lung lạc địa phương Vọng Tộc Danh Môn. Hiện tại Bắc Địa Quận Quận Thành Cao Long Thành bị Vương Bình đánh hạ, nhưng là hấn Các Huyện nhưng là không người Quản Địa bước, chỉ là mấy nơi Vọng Tộc mới miễn cưỡng quản lý xuống.

Vương Bình hiện tại là toàn bộ Bắc Địa Quận Tối Cao Trưởng Quan, nhưng là cũng chính là một cái Đô Ủy, hiện tại bách phế đãi hưng, hấn lại không người có thể dùng, chính mình mang đến người xếp vào đăm Cao Long Thành đều không đủ, huống chi hấn huyện đâu, cái này khiến Vương Bình lâm vào trầm tư.

Hiện tại Bắc Địa Quận Trị Sở chỗ gọi là yên ổn huyện, nhưng là đã hoang phế, Cao Long Thành liền thành Bắc Địa Quận đến khi Trị Sở chỗ, tuy nhiên đi qua mấy năm loạn thế, Bắc Địa Quận nhân khẩu giảm bớt nghiêm trọng, nhưng là Bắc Địa Quận nhân khẩu cũng có hơn ba vạn hộ, hơn hai mươi vạn người, có thể trú quân hơn vạn người, dựa theo Tùy Vương Triều sáu hộ nuôi một tên binh lính tiêu chuẩn, Bắc Địa Quận Quân Dân gánh vác vẫn là hơi có chút nặng nề, tăng thêm các nơi ruộng đất hoang vu, hiện tại đã đến bách phế đãi hưng thời điểm.

"Tướng quân, cái này Huyện Nha hiện tại làm sao lại hai chúng ta người a!"

Phòng Huyền Linh đi một vòng, lãnh lãnh thanh thanh Huyện Nha để cho hấn một mặt cười khổ, chỉ có hai người bọn họ người, làm sao vận chuyển lại, còn muốn quản hạt Bắc Địa Quận mấy vạn hộ Quân Dân, liền xem như một cái huyện, ít nhất cũng phải mấy chục tên lệ thuộc quan lại, giờ có khỏe không, chỉ có hai người bọn họ người, Vương Bình người khác là vì tác chiến.

Vương Bình vỗ vỗ bả vai hấn, sau đó cười nói: "Đừng nóng vội, từ từ sẽ đến, hiện tại chủ yếu là yên ổn bách tính, Huyền Linh, người đi tìm ta lão cha, gọi hấn xuất ra mười vạn lượng bạc, cho bách tính cung cấp chúng từ, trâu cày, phát hạ bổ cáo, phạm là trở về người, Giảm Miễn Phú Thuế hai năm, để cho hoang vu Bắc Địa Quận một lần nữa toả ra sự sống, hiện tại là tháng mười, không lâu muốn mùa đông, chuẩn bị kỹ càng lương thực, không thể để cho bách tính trôi dạt khắp nơi, người liền tạm thời bằng vào ta Lục Sự Tham Quân chức vụ đi Quận Thủ sự tình, về phần hấn lệ thuộc quan lại, chúng ta ban bố mệnh lệnh, bắt đầu khảo thí chiêu mộ, người tới làm một nhiệm kỳ quan chủ khảo, đây chính là vất vả người nha."

Vương Bình nói công khai khảo thí chiêu mộ, Phòng Huyền Linh có thể là chưa từng nghe thấy, hấn có chút sững sờ.

"Tướng quân, cái này có chút không ổn đâu!" Hấn chần chờ nói ra.

"Có cái gì không ổn?" Vương Bình hỏi.

"Cái này khảo thí chiêu mộ giống như không có trước tiên liệt, nếu như triều đình biết, có thể sẽ không đồng ý."

Phòng Huyền Linh lo lắng, Vương Bình là minh bạch, Tùy Triều quan viên thực hành là Cửu Phẩm Trung Chính Chế độ, không ai có thể lý giải công khai khảo thí ý tứ, bình thường cũng là danh nhân, Đại Tộc đề cử thứ hai. Nhưng là nếu như là quá bình thường đòi, hấn không dám làm như vậy, bởi vì dạng này sẽ đắc tội rất nhiều rất nhiều người.

"Huyền Linh lo lắng ta hiểu, nhưng là bây giờ không phải là Thái Bình Thịnh Thế, nơi này là Luru Khẩu thường xuyên quá cảnh, Tiết Cử bọn người lại thường xuyên xâm lấn, địa phương Vọng Tộc đều chạy không sai biệt lắm, triều đình cũng sẽ không phái người đến, hiện tại ta là chỗ này Chủ Quan, vậy thì dựa theo ta nói đến đi, về phần Nha Dịch, ta chuẩn bị từ quân đội bên trong điều đi, người liền chuẩn bị chiêu mộ mấy huyện Chủ Quan là được."

"Ta minh bạch, ta hỗ trợ tướng quân ý nghĩ, vậy được rồi, công khai khảo thí chiêu mộ."

Vương Bình gật gật đầu, "Ta sẽ điều đi mấy người hiệp trợ người, chuyện này liền từ người toàn quyền phụ trách."

Những này Phòng Huyền Linh cảm giác được áp lực, đây chính là quận Thái Thú đại quyền, hấn thế mà toàn bộ giao cho mình, nhưng là hấn hiểu được, Vương Bình là chỗ này Chủ Quan, nhưng là hấn quan trọng hơn là Quân Chức, hấn không có thời gian cùng tinh lực quan nhiều địa phương như vậy vạn vật sự tình, cái này quận đại bộ phận sự tình đều sẽ giao cho mình.

Vừa nghĩ tới nơi đây, Phòng Huyền Linh nhất thời tinh thần đại chấn, hấn vốn là ôm thử đi theo Vương Bình lại tới đây, còn vì chính mình không có đi Lý Uyên chỗ ấy râu rĩ không vui đâu,

Lúc này hấn chợt phát hiện, Bắc Địa Quận hết thảy cũng là từ trống không bắt đầu, hấn hoàn toàn có thể dựa theo chính mình Học Thức cùng lý niệm tới quản lý nơi này, thực hiện hấn trong lòng ngực khát vọng, loại cơ hội này coi như đến Lý Uyên chỗ ấy, cũng là không có khả năng thực hiện.

Hấn lập tức hướng về Vương Bình thật sâu thi lễ nói, đây cũng là hấn một lần hướng về Vương Bình hành lễ, "Thuộc hạ nhất định sẽ không cô phụ tướng quân hậu ái, tận tâm tận lực quản lý tốt Bắc Địa Quận."

Lúc này sắc trời đã dần dần đến đang lúc hoàng hôn, Vương Bình một đường mệt mỏi, hôm nay an bài sự tình rất nhiều, để cho hấn có chút không chịu đựng nổi, cũng muốn đi về nghỉ, tại Thân Bình dẫn đường dưới, Vương Bình đi vào hấn tân phủ đệ, hấn không có ở tại Quận Thủ Phủ bên trong, Quận Thủ Phủ xây ở bên đường phố bên trên, bên trong Thụ đều thiếu đáng thương, trụi lủi, cái này khiến Vương Bình không thoải mái, cho nên liền cho hấn đổi

một chỗ.

Đi vào tòa nhà, đâm đầu đi tới một cái mười hai tuổi khoảng chừng cô nương, ăn mặc màu vàng nhạt y phục, chải lấy song Bím tóc, nàng tiến lên thì lễ nói: "Công tử là Đô Úy Vương đại nhân a?"

Lại là công tử lại là đại nhân, tuy nhiên nàng mồm miệng lanh lợi, Vương Bình đánh giá nàng, liền hỏi: "Ngươi là ai?"

"Ta là đại nhân nha hoàn, ta gọi tiểu Xuân."

Vương Bình sửng sốt, chính mình tại sao có thể có nha hoàn, người nào an bài a, chính mình không phải không để cho người ta chuẩn bị nha hoàn sao?

"Ngươi là nơi nào người, là ai đem ngươi an bài ở chỗ này?"

"Hồi đại nhân, ta chính là Bắc Địa Quận người đầu, là phòng tiên sinh đem ta mua được, đem ta an bài tới nơi này."

Nói tới chỗ này, tiểu nha đầu có chút khản trương, âm thanh Diệp trở nên có chút khiếp đảm. Vương Bình trong lòng cũng minh bạch, hẳn bây giờ không phải là thổ phỉ, Thảo Khẩu, hẳn hiện tại là một cái quận, một cái quân tổng quản, bao quát hẳn cùng dưới tay hẳn đều muốn chậm rãi ổn định lại, hẳn nhất định phải thích ứng dạng này sinh hoạt, nhìn thấy tiểu cô nương này, hẳn không khỏi nhớ tới Thần nhi, không biết nàng qua có được hay không, hiện tại nàng cũng mười sáu mười bảy tuổi, không biết lấy chồng không có.

"Ngươi ở lại đây đi, đừng gọi ta đại nhân, trong nhà gọi ta công tử liền tốt. "

Ngày kế tiếp, Vương Bình trời chưa sáng liền rời giường bắt đầu Luyện Thuật, ở chỗ này sắp bắt đầu mùa đông mùa vụ, loại này sáng sớm không thể nghỉ ngơi đối với ý chí lực cự đại khảo nghiệm, tuy nhiên đây cũng là hẳn bình thường luôn luôn làm sự tình. Lúc này, Mã Thiệu bước nhanh đi vào tại đây, nơi này là hẳn tiểu viện, trời còn chưa sáng, bóng đêm còn vẫn như cũ bao phủ tiểu viện, trong viện phi thường yên tĩnh, ầm ầm có thể nghe thấy Mã Thiệu tiếng bước chân, bởi vì trừ Mã Thiệu, người khác không dám dạng này đi tùy tiện.

"Mã Thiệu, ta nói với ngươi bao nhiêu lần, ngươi làm sao còn nhớ không được, nếu như ngươi lại không nhớ được, vậy ta liền đánh cho ngươi nhớ kỹ." Vương Bình nghiêm nghị nói ra.

"Hắc hắc, tướng quân, ta, ta đây không phải có việc gấp sao?" Mã Thiệu vui tươi hơn hờ cười lão lĩnh nói.

"Chuyện gì, mau nói."

"Ách, tướng quân, ngươi còn nhớ rõ Trương Khiêm sao? Mụ, lão tử từ từ vào thành liền bắt đầu tìm hắn, tìm tới hiện tại cũng không tìm được, kết quả hôm nay ta tuần thành thời điểm nghe nói, ngày đó chúng ta vào thành thời điểm, hắn liền mang theo người trốn, mụ, xem lão tử bắt được hắn không phá hắn da." Mã Thiệu hung hăng nói ra, hẳn trước kia liền định đem Trương Khiêm xử lý, cho nên lúc vào thành sau liền nghĩ đến, kết quả chạy, để cho hắn cũng không thoải mái.

"Tốt, chính là ta ta cũng sẽ chạy, không chạy chờ ngươi bắt hắn a, hắn lại không ngu ngốc." Vương Bình nói, cười nhạt nói.

"Há, còn có, Tiết Cử chiếm cứ Lan Châu Kim Thành, tự xưng Tây Tàn Bá Vương, sẵn sàng ra trận, giống như muốn tiến công Bắc Địa Quận."

"Cái gì, Tiết Cử phải vào phạm?" Nghe nói Tiết Cử xưng vương, cũng muốn tiến công Bắc Địa Quận, Vương Bình thần sắc lo lắng, xem ra cần phải đi quân doanh nhìn xem, Lý Tĩnh cùng Phòng Huyền Linh đều đi yên ổn huyện, không biết tân binh huấn luyện thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23 :Tiết Cử xâm chiếm (1)

Mã Thiệu đáp ứng một tiếng, quay đầu muốn đi, Vương Bình lại gọi lại hắn. . . "Chờ một chút!"

"Tướng quân, còn có chuyện gì tình sao?"

"Lần trước ta để ngươi trấn an bách tính sự tình, ngươi xử lý thế nào?"

Mã Thiệu lập tức vỗ bộ ngực nói ra: "Ta toàn bộ đều làm thỏa đáng, bố cáo cũng dán ra đi, bạc cũng gọi cho phòng tòng quân, tướng quân, ta cam đoan một lượng bạc đều không có tham ô, ta Mã Thiệu là có Tiết Khí người, dân chúng tiền ta là tuyệt đối sẽ không cầm."

Vương Bình vừa tức giận vừa buồn cười, liền hỏi hần một chuyện khác sự tình, "Cao Long Thành bên trong có bán nô lệ sao? Ta muốn mua mấy cái nha hoàn, hạ nhân cái gì."

Mã Thiệu hướng về hai bên nhìn xem, sau đó như tên trộm thấp giọng nói ra: "Chuyện này, người có thể cho Dương Đại Bồng Tử đi làm, hần mới từ Sơn Trại bên kia qua, nghe nói lão bà hần trước kia cũng là làm nghề này, kết quả bị hần đoạt tới làm lão bà, hần là có thể cho người chọn một chút xinh đẹp." Nói xong còn âm hiểm cười cho Vương Bình nháy dưới ánh mắt.

"Người suy nghĩ gì đi, ta muốn đem Bùi Thanh Nhi nhận lấy, không có nha hoàn sao được đâu, còn có, Dương Đại Bồng Tử đâu? Hần có hay không tham dự buôn bán nô lệ?" Nói ra buồn bán nô lệ, Vương Bình khuôn mặt có chút lạnh xuống tới.

"Cái này đến sẽ không, tiểu tử kia nghe nói tướng quân đánh xuống Bắc Địa Quận, nhất tâm muốn thăng quan phát tài, làm việc tương đối cẩn thận, đến không có làm gì phi pháp hoạt động."

Vương Bình trong lòng thật rất lo lắng, hần những này thủ hạ đại bộ phận cũng là thổ phi xuất sinh, cả đám đều không phải đèn càn dầu, tâm tư rất lợi hại, hần lo lắng những người này bởi vì một số việc giống như Phòng Huyền Linh các loại Văn Quan phát sinh tranh chấp, dạng này hần liền xử lý không tốt.

"Tướng quân, người có thể hay không giúp ta bắt cái tuyến, cái kia Lãnh Vũ, ta đối với nàng luôn luôn... ."

Mã Thiệu chưa nói xong, liền bị Vương Bình một lớn cỡ bàn tay chặn, "Đó là người việc của mình, người có thể thuyết phục nàng gả cho người, ta không phản đối, nhanh lên cho ta làm việc đi."

Nhìn qua Mã Thiệu chạy trốn chết mà đi, Vương Bình không khỏi cười lắc đầu, tại sở hữu trong thủ hạ, hần thích nhất gia hỏa này, Mã Thiệu giáo hoạt khôi hài, càng có tình vị.

Buổi sáng, Vương Bình cười ngửa đi vào trong quân doanh, Vương Bình quân đội Mã Quân cùng Bộ Quân hai cái quân doanh, Mã Quân doanh ở vào ngoài thành, mà Bộ Quân ở vào trong ngoài thành ở giữa, một chút quân đội hành chính sự vụ liền thiết lập tại Bộ Quân trong doanh, mà Bộ Quân doanh Chủ Tướng cũng là Lý Tĩnh, Mã Quân Chủ Tướng là lạnh lùng. Nếu Vương Bình trong thuộc hạ không phải là không có Văn Chức sĩ quan, quản lý mấy ngàn quân đội, sự tình rất nhiều, hần là tổng tam phẩm Đô Úy, hần thuộc hạ có phó tướng, Trương Sư, ti mã, Chư Tào tổng quân này một ít Levin Chức Quan thành viên.

Hần hoàn toàn có thể cho những người này kiêm nhiệm Các Huyện nha bên trong, chỉ là Vương Bình có chính mình suy nghĩ, hần cần lợi dụng những này chức vụ bồi dưỡng nhiều người hơn mới, hần quá cần nhân tài.

An bài tốt Mã Thiệu cùng Dương Đại Bồng Tử huấn luyện tân binh, Vương Bình ngựa không dừng vó liền chạy tới yên ổn huyện.

Yên ổn huyện nguyên lai là Bắc Địa Quận Trị Sở chỗ, từ Tùy khai quốc đến nay, tiến hành di dân đồn điền, khởi công xây dựng thủy lợi, tuy nhiên gần nhất gặp phải phá hư, nhưng là căn cơ vẫn còn, tăng thêm địa phương phi nhiều, nhân khẩu dày đặc, thành Bắc Địa Quận chủ yếu sản xuất lương khu.

Yên ổn huyện rồi Cao Long Thành ước chừng hơn hai trăm dặm, trên đường đi cũng là bình nguyên cùng thấp bé Khâu Lăng, mảng lớn rừng rậm bao trùm tại cái này phi nhiều thổ địa bên trên, hai ngày sau, Vương Bình dẫn đầu một trăm kỵ binh mang theo ba xe thịt dê đi vào yên ổn huyện bên ngoài.

Vương Bình tới yên ổn huyện tin tức đã truyền đến, Thủ Môn binh lính cũng là hần binh, đều biết hần, hướng về hần hành lễ liền trực tiếp thả hần vào thành.

Vương Bình tại yên ổn Huyện Nha trước dừng lại, tung người xuống ngựa, xa xưa liền nghe Lý gia tiếng cười từ trong cửa lớn truyền đến, Bình nhi, nhanh như vậy liền đến a."

Vương Bình chỉ huy các binh sĩ cầm thịt dê dỡ xuống, lúc này, Lý Tĩnh nhanh chân đi ra đến, nhìn thấy nhiều như vậy thịt dê, nhất thời cười rộ lên: "Bình nhi, đây là người đưa tới khao chúng ta a?"

"Vâng vâng vâng, từ Cao Long Thành mang đến, cho các người giải thêm một chút." Vương Bình cũng cười nói.

Hần mang theo Vương Bình đi vào Đại Đường, trong đại đường, Phòng Huyền Linh đang mang theo mấy tên Văn Chức sĩ quan đang tại xử lý sự tình,

Gặp Vương Bình cùng Lý Tĩnh tiến đến, Phòng Huyền Linh khoát khoát tay, ra hiệu người lui ra, bọn họ chỉ có thể liếc nhau, đành phải bắt đầu dĩ rồi đi.

Lý Tĩnh cũng không hàn huyên, liền trực tiếp cười khổ một tiếng nói: "Tiết Cử Nam Hạ sự tình, ta đã biết, tướng quân, hiện tại chỉ cần hai chuyện, một là lương thực, hai là tiền tài." Lý Tĩnh không tại xưng hô Vương Bình vì là Bình nhi, bắt đầu công sự công đàm luận.

Vương Bình nhướng mày, "Người cần lương ăn, ta có thể cho người, nhưng là người đòi tiền làm cái gì?"

"Bây giờ lập tức mùa đông, ta muốn tại mùa đông trước đó đem chỗ này thành tường tu sửa tốt, cần chiêu mộ Dân Phu công tượng."

Vương Bình cúi đầu trầm tư, hần hiểu được Lý Tĩnh ý tứ, nếu như Tiết Cử muốn tới, rất có thể tại mùa đông về sau tiến công, Tiết Cử danh xưng mang giáp 10 vạn, là một cái rất cường đại lực lượng, đủ để cùng Quan Trung Âm Thế Sư chống lại, nếu như Tiết Cử quy mô thật là lớn tiến công Bắc Địa Quận, đừng bảo là yên ổn huyện, cũng là toàn bộ Vương Bình quân đội không chống đỡ được, mà yên ổn huyện tay đưa ra phía trước, cho nên thành tường nhất định phải kịp thời tu sửa.

Vương Bình gật gật đầu: "Lương thực sự tình, Huyền Linh, Quân Ta còn có bao nhiêu lương thực, ta từ Cao Long Thành cho các người vận đến, về phần thành tường sự tình, lập tức liền tay làm, vẫn là Huyền Linh phụ trách, Huyền Linh, có khó khăn sao?"

Một bên Phòng Huyền Linh không khỏi cười khò một tiếng, hiện tại chính mình hận không thể một người làm mười người dùng, nhưng là những chuyện này cũng chỉ có hãn dạng này Văn Quan mới có thể làm, thời gian quá gấp, nhưng là hãn vẫn là hướng về Vương Bình cam đoan mùa đông trước đó hoàn thành.

Lúc này, Vương Bình cầm này từng cái quận thi bố cáo lấy ra, cười nói: "Còn có một chuyện khác tình, Huyền Linh người phải người bốn phía dân vừa kẻ sát, không chỉ là Bắc Địa Quận, cũng là Phù Phong Quận, Ngũ Nguyên Quận, Du Lâm quận, Thiên Thủy Quận, đều cho dân lên vài tờ, lại từ cũng là thay ta viết một phần yên ổn huyện tình thể báo cáo nhanh cho triều đình, dù sao một câu nói, đôi tiền, cần lương, hiện tại chúng ta là Đại Tùy binh lính, không thể toàn bộ nhờ chính mình a."

Phòng Huyền Linh tiếp nhận bố cáo, nghĩ không ra hãn vẫn là nói làm liền làm a, Vương Bình phổ biến quận thi, không có đi qua triều đình cho phép, chính mình liền quyết định, riêng là loại này quận thi, có thể nói là Đại Tùy lập quốc đến nay một lần, loại này sẽ khiến thiên hạ chú mục. Nhưng là hãn biết, hiện tại Vương Bình cũng là cát cứ nhất phương hào cường, triều đình là quản không tại đây, đành phải đáp ứng, không khuyên nữa hiểu biết, về phần cho triều đình báo cáo, hãn lại không có để ở trong lòng, đây chẳng qua là một cái tình thế thôi, hãn không kỳ vọng triều đình năng lượng ra bao nhiêu lực, đương nhiên, nếu như có thể giúp đến bọn họ đương nhiên là tốt nhất.

Tháng mười hai, Vương Bình tại trở về cao long trên đường, rơi xuống càng nhiều tuyết, Bạo Phong Tuyết vô cùng mãnh liệt, quá sớm hàng lâm mùa đông chung quy mang đến một chút không rõ sự tình.

Vương Bình một đoàn người bởi vì đại tuyết chậm trễ hai ngày, tại sáng sớm trong ánh nắng, bọn họ mới trở lại Cao Long Thành, Cao Long Thành bên trong cũng không quanh quẩn, từng đội từng đội binh lính tại trên đường cái bận rộn, quét sạch trên đường tuyết đọng, từng bày hai tử tại trong đồng tuyết chạy lẫn lộn, hi hi lấy, hoan thanh tiếng cười quanh quẩn trong thành, đây là mấy tháng qua, Vương Bình bọn người quản lý kết quả, mọi người an cư là rừng cũng là hãn vui lòng nhìn thấy sự tình.

Trong khoảng thời gian này, Vương Bình nhất định phải huấn luyện tốt tân quân, đầu năm Tiết Cử muốn xâm chiếm, cho nên Vương Bình chiêu mộ hai vạn tân binh, bên trong năm ngàn người là Lưu Hiến tù binh, năm ngàn người là Trương Trọng Kiên Sơn Trại phụ cận sơn tặc đưa tới, chính mình chỗ này trên thực tế chỉ chiêu mộ một vạn, tăng thêm trước kia năm ngàn tinh binh, hết thảy hai vạn năm ngàn người, đây chính là Vương Bình đối phó Tiết Cử toàn bộ lực lượng, chịu không được thất bại, thất bại cũng là diệt vong.

Hãn biết mùa đông thoáng qua một cái, cũng là huyết chiến bắt đầu, cho nên nhất định phải tự mình nắm lên bọn họ huấn luyện.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24 :Tiết Cử xâm chiếm (2)

Phòng Huyền Linh đối với yên ổn huyện tình thể cùng Tiết Cử xâm chiếm tình thể báo cáo cuối cùng hơn một tháng, đi qua triều đình tăng tăng báo cáo, cuối cùng đi vào Đại Hưng Thành Tối Cao Tầng trong tay, lúc này đã là đại nghiệp mười ba năm tháng giêng, tất cả mọi người vội vàng ăn tết.

Phòng Huyền Linh báo cáo cũng không có gây nên triều đình coi trọng, bởi vì triều đình thật lâu đều không có quản qua Bắc Địa Quận sự tình, bây giờ bị Vương Bình thu phục, vậy thì gọi Vương Bình chính mình đi quản a.

Vệ Văn Thăng nhìn kỹ Vương Bình đưa tới báo cáo, hãn không giống triều đình người khác như thế không có việc gì, hãn cũng quan tâm Bắc Địa Quận tình huống, bởi vì Bắc Địa Quận không chỉ là chống cự Tiết Cử cùng Lương Sư Đô tuyến đầu, còn quan hệ cái này Quan Trung an ủi, nếu như Tiết Cử đột phá Bắc Địa Quận, tiến quân thần tốc, thế tất Âm Thế Sư đại quân liền sẽ đi Bình Loạn, khi đó Đại Hưng Quan Lũng Quý Tộc liền không người có thể dùng trấn áp.

Hãn thả ra trong tay báo cáo ngẫm lại, lập tức hạ lệnh đến: "Phái người đi mời Âm Thế Sư cùng đi với ta gặp Đại Vương."

Một tên người hầu lập tức đi ra ngoài, hãn tiếp tục xem báo cáo, tại báo cáo phía sau cùng, có một câu nói gây nên hãn chú ý, hãn nhìn kỹ câu nói này.

"Bắc Địa Quận Đạo Phi ngang dọc, đến bệ tôi thu phục Bắc Địa Quận đến nay, quan viên khuyết thiếu, bệ tôi chú ý, Bắc Địa Quận Chư Huyền quan viên cùng quan lại nhân tuyển, quyết định lấy quận thi thu nhận phương thức chiêu mộ Bắc Địa Quận cùng phụ cận Uyên Bác chi Sĩ, Học Nhi ưu thi sĩ." Cái này có thể chưa từng nghe thấy đại sự a.

Đại Hưng hoàng cung trên đại điện.

"Điện hạ, Tiết Cử danh xưng cầm binh 10 vạn, lần này xâm chiếm Bắc Địa Quận, quả thật họa lớn, Bắc Địa Quận chính là Quan Trung Tây Bắc môn hộ, tuyệt không thể để cho Tiết Cử tiến quân thần tốc, không phải vậy Đại Hưng nguy rồi."

"Vương Bình không phải có hơn vạn quân đội đi, chẳng lẽ bằng vào thành trì kiên cố, không thể chống lại sao?" Một bên Âm Thế Sư lạnh lùng nói ra, hẳn là xem thường Vương Bình cái này Thảo Khẩu xuất sinh người, nhưng là hiện tại hẳn cũng minh bạch, bọn họ cần Vương Bình.

"Vương Bình tuy có quân hơn vạn, nhưng là có thể chiến Cường Bình cũng có mấy ngàn người, như thế nào ngăn cản Tiết Cử mấy vạn đại quân, nếu như Bắc Địa Quận bị đột phá, Tiết Cử liền có thể thừa lúc vắng mà vào, lúc ấy sau Âm Tường quân suất quân ngăn cản, những Quan Lũng đó quý tộc làm sao bây giờ?"

"Ngày Vệ Khanh có gì lương sách." Lúc này Dương Hựu chỉ là một cái mười mấy tuổi hài tử, sắc mặt non nớt, yếu ớt hỏi.

"Điện hạ có thể phong Vương Bình vì là Quan Nội đạo hạnh quân tổng quản, tiết chế Du Lâm quận, Thiên Thủy Quận, Bắc Địa Quận các vùng binh mã, chỗ này cũng không phải triều đình nặng lương quân hạt, giao cho Vương Bình để cho hắn tự hành mộ binh, sau đó trích cấp Lương Hưởng, hi vọng nó nặng lương chống cự Tiết Cử đi."

Trở lại Cao Long Thành nhaoáng một cái đã gần nửa cái nhiều tháng đi qua, lúc này đã là một tháng hạ tuần, đã không còn giống đoạn thời gian trước nào có lạnh lẽo, trong không khí có một tia Mùa xuân khí tức, băng tuyết còn không có tan chỉ, nhưng là bên trên bình nguyên bao trùm tuyết đã dần dần mỏng.

Tiếp qua nửa tháng, băng tuyết muốn hòa tan, hà thủy muốn làm tan, ý vị này đại chiến sắp xảy ra. Lúc này yên ổn nội thành vẫn là một mảnh cảnh tượng nhiệt náo, thành tường tu sửa đã tiến vào giai đoạn kết thúc, mấy ngàn tên từ các nơi chiêu mộ tới công tượng đang tại bận rộn tu sửa thành trì, yên ổn huyện Quân Dân cũng cùng xuất trận, xuất lực cộng đồng Trục Thành tường, dị thường bận rộn.

Cửa thành, một đội bởi mấy trăm chiếc xe vận tải tạo thành lương xe đang chậm rãi vào thành, trên xe chở đầy lương thực, Lý Tĩnh vừa vận dò xét ở cửa thành, vội vàng để cho binh lính nhường đường.

"Lý tướng quân!"

Áp Lương Quan Phi Mã tiến lên cho Lý Tĩnh thi lễ, "Ty chức tham gia Lý tướng quân!"

Áp Lương Quan hiện tại là Bắc Địa Quận Thương Tào tổng quân sự tỉnh, gọi đồ Võ, Chủ Quan Bắc Địa Quận Quân Lương, vẫn là Lý Tĩnh tự mình đề bạt, cho nên cùng Lý Tĩnh hết sức quen thuộc.

Lý Tĩnh cười đáp: "Đồ Võ, lần này tướng quân cho chúng ta yên ổn huyện vận tới bao nhiêu lương thực a?"

"Tướng quân nói yên ổn huyện muốn chuẩn bị chiến đấu, mệnh ta tiến đưa ba tháng lương thực, trọn vẹn một vạn sáng a, ta đã chạy rất nhiều lợi, chân đều chạy mỏi, Lý tướng quân cần phải thật tốt đền bù tổn thất ta à." Đồ Võ có ý oán giận nói.

Lý Tĩnh cười ha ha: "Tiểu tử ngươi, sống không làm xong liền muốn đền bù tổn thất, đi đi đi,

Chờ ngươi việc để hoạt động xong, ta tiến ngươi da ngựa tốt, được thôi."

Lúc này, đằng sau phát ra từng tiếng hò hét, lại có đại đội vận hàng xe vận tải tới, vận Bó cũi xe ngựa phải vào thành, trên xe ngựa là cự đại vật liệu gỗ, Lý Tĩnh biết đây là dùng để chế tạo Đầu Thạch Ky, yên ổn Thị Trấn bên trên hết thảy muốn bố trí hơn hai mươi đờ Đầu Thạch Ky.

Vận Bó cũi Dân Phu xem phía trước lương xe trì trệ không tiến, ở phía sau liền vội vàng quát lên.

Lý Tĩnh mau để cho lương xe đi đầu, hẳn cười ngựa tại trên công trường thị sát Trục Thành tiến triển, tu sửa thành tường là trọng yếu nhất, nhất định phải tại tháng hai tiến đến trước toàn bộ tu sửa hoàn tất.

"Tướng quân, vừa mới nhận được tin tức, Cao Long Thành Quân Dân buổi chiều liền có thể đến, Vương Tướng Quân cũng phải đến đây." Dương Đại Bồng Tử giục ngựa tiến lên báo đến, từ khi từ Sơn Trại tới, hẳn liền bị Vương Bình an bài đến Lý Tĩnh tại đây tới.

Cao Long Thành tuy nhiên cũng thành kiên, cao lớn kiên cố, nhưng là chỗ ấy không phải tiền tuyến, vội lại đi qua Lưu Hiến đồ hại, đã không có lấy trước như vậy phồn hoa, nếu như Tiết Cử dời đến tiến công Cao Long Thành, đó là khẳng định ngăn cản không nổi, cho nên Vương Bình liền mệnh lệnh Cao Long Thành Trú Binh cùng Quân Hộ đều toàn bộ dời đi yên ổn huyện.

"Dương Đại ân, nhìn thấy những Tu đó thiện thành tường lớn mạnh sức lao động a, phát cho bọn họ binh khí cùng khai giáp, binh khí không đủ, trước tiên huấn luyện đứng lên, ta sẽ hướng về tướng quân muốn."

Hai người đang nói chuyện, một tên thành môn binh lính chạy như bay đến, "Bảo tướng quân, Vương Đô úy tới."

Lý Tĩnh cười rộ lên, "Đang muốn tìm hắn, hắn liền đến, đại ân, huấn luyện công tượng sự tình liền giao cho ngươi."

"Tướng quân yên tâm, ta có biện pháp khiến cái này công tượng ngoan ngoãn nghe lời. "

Ngoài cửa thành, Lý Tĩnh đang bồi tiếp Vương Bình thị sát lấy yên ổn Thị Trấn tường, Vương Bình đi cả ngày lẫn đêm đuổi, trên mặt lộ ra một tia mỏi mệt. Lần này hấn nhiệm vụ là kiến tạo Đầu Thạch Ky, còn có cũng là chỉ huy toàn cục, mặc dù nói có Lý Tĩnh tại, nhưng là hấn vẫn là không yên lòng, chính mình tự mình tới.

Thị sát xong thành tường, một đoàn người đâm Huyện Nha, trong huyện nha có chút quanh quẽ, chỉ có mấy tên quân sĩ tại sửa chữa bị tuyết động ép hồng mái hiên, Phòng Huyền Linh mang theo mấy người đi Cao Long Thành chủ trì quận thi đậu, yên ổn huyện cục xu thế bất ổn, quận thi liền đặt ở Cao Long Thành, nếu như Tiết Cử tiến công Cao Long Thành, trong thành nhân viên thừa thốt, cũng tốt rút lui, với lại Vương Bình cũng an bài mấy trăm thám báo tùy thời dò xét địch tình, chính là cái này tháng, quận thi muốn cử hành.

Vương Bình cùng Lý Tĩnh tại Đại Đường ngồi xuống, một tên binh lính cho bọn hấn dâng trà, Lý Tĩnh uống một ngụm liền nói ra: "Bình nhi, người làm cái này quận thi có thể là gây nên không lớn không nhỏ phong ba a, chung quanh mấy cái quận người đều sôi trào đây."

Vương Bình nhìn một chút Lý Tĩnh, bất động thanh sắc nói ra: "Bắc Địa Quận không có người nào mới, chỉ có thể đi bên ngoài quận chiêu mộ, có thể lại không dám tùy ý tìm người, không phải người nào đều có thể tiền nhiệm, chỉ có thể dùng khảo thí biện pháp, sẽ không có chuyện gì, ta mới không sợ những quý tộc kia hào môn đây."

Vương Bình vô cùng coi trọng quận thi, không chỉ có là Cao Long Thành, Bắc Địa Quận sở hữu huyện Khuyết quan lại đều muốn cùng một chỗ chiêu mộ, cho nên Khuyết quan viên thực sự quá nhiều.

Lý Tĩnh nếu cũng chỉ là giống như Vương Bình đề tính một câu, cũng không có dừng ý tứ, bởi vì Vương Bình làm như vậy, khẳng định không phù hợp Quan Trung quý tộc lợi ích, cho nên khẳng định sẽ đắc tội rất nhiều người, sau đó Vương Bình muốn tại Quan Trung dừng chân, liền thiếu đi không cùng bọn hấn liên hệ, cho nên hấn không thể không nhắc nhở Vương Bình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25 :Tiết Cử xâm chiếm (3)

Theo thời gian dần dần đến tháng, đại chiến mây đen bắt đầu hướng về yên ổn Thị Trấn trên tường khoảng trống bay tới, Vương Bình phải đi ra thám báo đã lục tục ngo ngoe phát hiện Tiểu Cổ Tiết Cử du lịch trạm canh gác, năm người hoặc là mười người, tại yên ổn huyện bốn phía thăm dò địa hình, thu thập tình báo, không ngừng cùng hấn thám báo xảy ra ác chiến, đây là một cái không rõ báo hiệu.

Vương Bình biết, tại Vương Bình không làm chủ Bắc Địa Quận thời điểm, Tiết Cử liền ý đồ tiến công Bắc Địa Quận, nhưng lại không có bày ra hành động, hiện tại theo Tiết Cử thế lực tăng trưởng, không ngừng cùng thám báo giao chiến, cái này mang ý nghĩa chiến tranh khẳng định sẽ bạo phát.

Yên ổn huyện chuẩn bị chiến đấu cũng tại gia tốc tiến hành, thành tường đã tu sửa hoàn tất, mấy ngàn công tượng bắt đầu toàn bộ ngày tiến hành cường hóa huấn luyện, đội ngũ, đao pháp, mộc long, Dương Đại ân dẫn theo mấy trăm binh lính tàn khốc huấn luyện những này công tượng.

Mấy ngày trước, từ Cao Long Thành lại vận tới số lớn quân sự vật tư, đủ để vũ trang những người này, đây đều là Vương Bình hướng về chung quanh Quận Huyện uy hiếp muốn tới, dù sao bọn họ cũng không cần đến. Không chỉ có như thế, Vương Bình còn đem tân chiêu mộ quân đội đều phái tới, dạng này Vương Bình tại yên ổn huyện Quân Chính Quy đến một vạn năm ngàn người, tăng thêm mấy ngàn công tượng, năng lực chiến người có thể đạt tới hơn hai vạn người.

Vương Bình cùng Lý Tĩnh tại trên tường thành chậm rãi đi bộ, thương lượng sau cùng phòng ngự, ở bên cạnh họ, Dân Phu như nước chảy, cơ hồ toàn thành dân chúng đều động viên, nam vận chuyển tiền, Cỗ Mộc các loại quân dụng vật tư, bọn họ dùng đến Vương Bình phát minh trục cần cầu, cầm các loại vật tư treo lên đến, mọi người hô hào khẩu hiệu, các loại thủ thành vật tư liên tục không ngừng từ dưới thành vận chuyển lên, nữ nhân thì là nấu nước nấu cơm.

Vương Bình cùng Lý Tĩnh đứng tại đầu tường, nhìn xa xa phương xa, tại lúc này, một tên binh lính chỉ phương bắc hô to: "Tướng quân, Phong Hóa lang yên."

Vương Bình nhìn lại, chỉ gặp phương bắc hai mươi dặm bên ngoài Phong Hóa Thai gas lang yên, ý vị này địch quân đến, Vương Bình biết, địch nhân đi đầu đến, chủ lực đi đầu đến, cũng mang ý nghĩa Tiết Cử đại quân đang tại hướng bắc quận trên đường đi tới, đại chiến sẽ bạo phát.

Vương Bình lập tức hạ lệnh, "Nhóm lửa Phong Hóa lang yên, hướng về các nơi cảnh báo."

"Đông, đông, đông, đông" Tiết Cử quân đội tiếng trống trận âm tại rộng lớn bên trên bình nguyên quanh quẩn, tại mấy trăm con Đại Cổ đồng thời gõ vang Chấn Thiên Cổ âm thanh bên trong, năm ngàn kỵ binh chen chúc cái này Tiết Cử chậm rãi tới.

Tại cái này năm ngàn ky binh phương trận phía trước cùng hậu phương hai bên, riêng phần mình phân bố mấy vạn Bộ Binh, đen nghịt quân đội vô biên vô hạn, lần này tiến công Bắc Địa Quận, Tiết Cử tới sáu vạn đại quân, hẳn muốn nhất cử cầm xuống Bắc Địa Quận, cầm xuống Bắc Địa Quận, sau đó binh phong trực chỉ Đại Hưng, uy chấn Quan Trung, sau đó thành tựu chính mình Bất Hủ công lao sự nghiệp.

Tiết Cử xưng là Tây Tàn Bá Vương, hẳn giống như Hạng Vũ một dạng dũng mãnh, cưỡi tại một thớt cao lớn thần tuấn trên chiến mã, ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chú lên nơi xa, nhìn qua phía trước thành trì, trong đầu của hắn xuất hiện yên ổn huyện bị công phá tình hình, ánh lửa ngút trời, đầy đất Quân Dân quỳ gối hắn trước ngựa hướng hắn cầu tha, mà hắn cảm không lưu tình chút nào chặt xuống Vương Bình đầu, đem người khác đầu treo lên thật cao, để người ta biết, chống cự hắn kết cục.

Đình đầu hắn lấy Tiết Ngu Phương Đại Kỳ trong gió tung bay, sau lưng hắn là hơn mười người hắn đại tướng, với lại nương tựa ở bên cạnh hắn là đầu hắn hào đại tướng, Dewey, danh xưng Megatron, là một cái giống hệt Báo Tử hung ác người trẻ tuổi.

Hắn dùng Báo Tử lãnh khốc ánh mắt nhìn chăm chăm yên ổn huyện phương hướng, nghiêm nghị xin chiến: "Bá Vương, cho ta hai ngày thời gian, nhìn ta san bằng yên ổn thành."

"Tốt, ta bổ nhiệm người làm trước bộ đi đầu, trong hai ngày cho ta đánh hạ yên ổn thành."

Hắn dẫn tới mệnh lệnh, hét lên: "Toàn quân xuất động, hướng về yên ổn thành xuất phát!"

Bốn vạn đại quân trùng trùng điệp điệp hướng về yên ổn thành xuất phát, mấy trăm tám Đại Cổ xao động, tiếng trống như sấm, thanh thế to lớn, bốn vạn đại quân sát khí ngút trời, lít nha lít nhít trong quân đội đi theo mấy trăm thang mây cùng Trùng Xa, Tiết Cử đại quân lấy một loại Thế bất khả kháng sát khí hướng về hai mươi dặm Rayane định thành bao phủ mà đi.

Yên ổn trên tường thành tình kỳ pháp phối, năm ngàn tinh binh tại đầu tường xếp hàng mà đứng, bọn họ người mặc Minh Quang Khai Giáp, tay cầm cung tiễn cùng trường mâu, từng cái ánh mắt kiên nghị, 20 tòa cự đại Đầu Thạch Kỵ giống 50 tên cự nhân một dạng đứng sừng sững ở đầu tường.

Vương Bình đứng tại trên tường thành, ngắm nhìn phương xa đang chậm rãi ra Tiết Cử đại quân, một vết đen chậm rãi xuất hiện tại bên trên bình nguyên. Tiết Cử đại quân đi cũng không nhanh, bọn họ không phải tới Dã Chiến, mà chính là tiến hành Công Thành Chiến.

Tiết Cử đại quân tại yên ổn ngoài thành ngoài năm dặm dừng lại, tiếng trống dừng lại, bốn vạn đại quân bắt đầu đâm xuống doanh trường, lúc này Dewey đi ra sổ sách bên ngoài, hắn là lập xuống quân lệnh trạng, vô luận như thế nào, trong vòng hai ngày nhất định phải cầm xuống yên ổn thành.

"Đông, đông, đông" Chấn Thiên Cổ âm thanh vang lên lần nữa, một vạn Tây Tàn quân đội vây quanh hơn trăm đồn công thành thang mây, hướng về yên ổn huyện đánh tới, trăm chiếc thang mây xếp thành một hàng, rầm rầm rầm rầm hướng về yên ổn thành, một vạn binh lính người mặc Hắc Sắc Khai Giáp, tay cầm thuẫn bài trường mâu, tiếng la giết vang động trời, chiến tranh cuối cùng ở cái này lạnh lẽo Sơ Xuân bạo phát.

... ..

Tại thành tường cùng chủ thành khu ở giữa, một vạn tân binh cùng năm ngàn công tượng quân xếp hàng mà đứng, ngẩng đầu nhìn trên tường thành, đang muốn lắng nghe Chủ Tướng Vương Bình trước khi chiến đấu động viên.

Vương Bình giáp bọc toàn thân giáp, tay cầm trường thương, đứng tại trên tường thành, giống hệt Mars một dạng, hắn giơ lên cao cao trường thương, nghiêm nghị đối với các vị binh lính hét lên: "Các tướng sĩ, hôm nay thiên hạ, khói lửa nổi lên bốn phía, bách tính khổ không thể tả, tại chúng ta đến về sau, dân chúng thật vất vả vượt qua yên ổn sinh hoạt, nhưng là Tiết Cử lại tới xâm chiếm, hôm nay chúng ta không phải tại vì cá nhân mà chiến, cũng không phải vì là thành trì mà chiến, mà chính là vì bách tính mà chiến, cho chúng ta hướng tới cuộc sống tốt đẹp mà chiến, dù là sau cùng chỉ còn lại có một người, yên ổn thành, vẫn như cũ sẽ sừng sững ở chỗ này."

Ở ngoài thành truyền đến ầm ầm tiếng trống trận bên trong, các tướng sĩ nhiệt huyết sôi trào, bọn họ giơ cao trường mâu, lớn tiếng kêu gào: "Chiến, chiến, chiến, giết, giết, giết "

Tiếng la chấn động đầy thành, Liên Thành bên trong bách tính dân chúng đều bị lây bệnh, bọn họ nghe nói Chủ Tướng là vì bọn họ mà chiến, càng thêm kích động, từ xưa đến nay, bao nhiêu người chinh chiến chỉ vì vinh hoa phú quý, có rất ít người mình xác nói rõ là vì bọn họ phổ thông người dân mà chiến.

Vương Bình trường thương vung lên, nghiêm nghị quát: "Địch quân đã đến, binh lính riêng phần mình trở về vị trí cũ, chống lại quân lệnh, dao động quân tâm người, chém thẳng!"

Các binh sĩ nhao nhao rời đi, tại riêng phần mình trưởng quan chỉ huy dưới, chạy về phía riêng phần mình vị trí, một vạn tân binh cùng năm ngàn công tượng binh tiến vào bên trong thành, bởi vì thủ thành không cần đến nhiều người như vậy, nhiều người ngược lại sẽ chen chúc không chịu nổi, thành môn ầm ầm đóng cửa.

Vương Bình bước nhanh hướng đi thành tường, vừa đi bên cạnh đối với Mã Thiệu nói ra: "An bài tốt giao tiếp thủ thành sự tình, đừng cho các binh sĩ quá mức mệt nhọc, hơn không có an bài quân đội tạm thời lưu tại nội thành, chờ đợi ta mệnh lệnh."

"Mặt tướng mình bạch!"

"Còn có "

Vương Bình lại gọi lại Mã Thiệu, "Lý Tĩnh tướng quân đi sao?"

"Vâng, tướng quân, hôm qua liền đi." Nói xong, Mã Thiệu cũng quay người mà đi.

Trên đầu thành, năm ngàn quân đội đứng tại trên đầu thành, ánh mắt nghiêm túc, cùng một chỗ giờ lên cung tiễn, những người này cũng là hán tử trong sơn trại mang ra Lão Bình, không biết lần này đại chiến sau khi có thể còn sống sót bao nhiêu.

Chiến tranh đã bạo phát, công tượng quân phụ trách Đầu Thạch Ky, cự đại Đầu Thạch Ky cao chừng hai trượng, thật dài cánh tay cán sau khi treo thạch Kabuto, từ hơn một trăm người mới có thể phát động, có thể cầm mấy chục cân thạch đầu ném ra ngoài đi.

Vương Bình ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chú lên đèn nghị định quân xông lên, từng cái thang mây bên trên chiếm hết chuẩn bị công thành Tây Tàn binh lính, địch quân đã tiến vào trong hai trăm bước, Vương Bình rút ra trường đao, ra lệnh một tiếng, "Phóng ra!"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26 : yên ổn bảo vệ chiến (1)

Tại Vương Bình vung đao một khắc này, yên ổn đầu tường tiếng trống mãnh liệt, hơn hai mươi đỡ Đầu Thạch Ky đồng thời phát động, thật dài cánh tay cán vung ra, cầm nặng đến mấy chục cân tảng đá lớn ném ra ngoài đi, hơn hai mươi tảng đá, gào thét lên đánh tới hướng dày đặc Tây Tàn quân đội, chỉ nghe thấy tiếng ầm ầm vang lên, tảng đá lớn rơi xuống, tại Tây Tàn trong quân đội lẫn lộn, nhuộm đỏ huyết nhục văng tung tóe, một khối liền đem mười mấy người nện huyết nhục văng tung tóe, vô cùng thê thảm, ngay sau đó thạch đầu một khối hai khối, liền tiếp đập tới, tiếng kêu thảm thiết liền tiếp, kêu rên khắp nơi.

"Xoạt xoạt" một tòa thang mây cũng bị đập trúng, thang mây bẻ gãy số tròn lẻ, ầm ầm sụp đổ, thượng diện Tây Tàn binh lính nhao nhao rơi xuống. Ngần ngừ hai trăm bước khoảng cách, liền có tam tầng thang mây bị Đầu Thạch Xa đập trúng, nhưng là đại đa số thang mây vẫn là tới gần yên ổn thành tường.

Theo Tây Tàn quân đội tiến lên bên trong, bọn họ xông vào cung tiễn tầm bắn phạm vi bên trong, trên tường thành, Vương Bình chỉ huy binh lính tiến như mưa tóe, mấy ngàn con tiễn dày đặc bắn về phía địch quân, nhất thời sát thương một mảng lớn.

Tây Tàn quân giờ lên thuận bài, chậm rãi tiến lên, truyền cho bọn họ rống rống chinh tề tiếng gào.

Oanh một tiếng, một khung thang mây dựng vào đầu tường, ngay sau đó ba bốn mươi đỡ thang mây Hiền Hậu thấp lên đầu thành, mấy ngàn Tây Tàn quân đội như châu châu xông đi lên, dùng đao chém, dùng trường mâu chọc, dùng tên bắn, liều mạng muốn xông lên đầu tường, trên thành tiến như mưa xuống, Cồn Mộc, thạch đầu như Băng Bạc một dạng đập xuống, Đao Phách thương chọc, huyết nhục văng tung tóe, Vương Bình binh lính dùng thật dài cái xiên xiên lai thang mây hướng ra phía ngoài mãnh mẽ đẩy, từng cái thật dài thang mây bị đẩy đi ra, hướng ra phía ngoài rơi xuống.

Dưới thành Tây Tàn quân bắt đầu phản kích, ngựa đầu xạ tiễn, không ngừng có binh lính cùng công tượng quân bị bắn trúng, kêu thảm từ đầu tường té xuống, thương vong dần dần tăng lớn.

Lúc này, Tây Tàn quân đội ngột ngạt tiếng trống vang lên lần nữa đến, lưu tại hậu phương ba vạn đại quân đồng thời xuất động, đầu nhập chiến đấu, Trùng Xa cũng xuất hiện, bọn họ phải dùng Trùng Xa va chạm thành môn, ý đồ phá tan thành môn, sau đó đánh giáp lá cà. Trên tường thành chữ Vương Đại Kỳ phân khối, Vương Bình truyền đạt mệnh lệnh tăng binh mệnh lệnh, lại tới mấy ngàn quân đội vùi đầu vào chiến đấu kịch liệt ở trong.

Chiến tranh đã tiến vào gay cấn giai đoạn, thời thời khắc khắc đều có binh lính tử vong, tuy nhiên yên ổn thành lung lay sắp đổ, nhưng là vẫn kiên định đứng ở nơi đó, chưa bao giờ thất thủ qua.

Đại Hưng Thành bên trong Lưu Thủ Phủ bên trong, Vệ Văn Thăng chấp tay sau lưng đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn chăm chú yên ổn phương hướng, trong mắt tràn ngập sầu lo, Đại Tùy đã hấp hối, nhưng là hán tử trung với Đại Tùy, dốc hết toàn lực phụ trợ Đại Vương, Hoàng Thượng đi Giang Đô, Đại Tùy bốn phía khói lửa nổi lên bốn phía, năng lượng thuộc về Đại Tùy địa phương cũng chỉ có Quan Trung cùng Lạc Dương các vùng, hán tử còn tưởng tượng lấy Hoàng Thượng có thể đông sơn tái khởi, tựa như năm đó Nam Bình Trần Quốc thời điểm, đánh một trận kết thúc căn khôn, nhưng là Hoàng Thượng a Hoàng Thượng, ai, chẳng lẽ Đại Tùy cứ như vậy nhị thế mà chết sao? Vệ Văn Thăng biết Tiết Cử thế lực, hán tử có được 10 vạn Khả Chiến Chi Binh cường đại Phán Vương, coi như hiện tại sáu vạn người công kích yên ổn thành, Vương Bình có phải hay không năng lượng ngăn cản được?

Một khi Tiết Cử công hãm yên ổn thành, giết vào Bắc Địa Quận, này Tiết Cử cùng Đại Hưng Thành ở giữa chính là vùng đất bằng phẳng, đến lúc đó Âm Thế Sư không thể không xuất binh ngăn cản, mà Quan Lũng Quý Tộc không có Âm Thế Sư năm vạn đại quân trấn áp, vậy thì sẽ mất đi không chế, này Đại Hưng cũng không phải là Đại Vương vốn có, cho nên là rút giây động rừng a.

Vệ Văn Thăng thở dài, nói một mình đến: "Vương Bình, nếu là người năng lực giữ vững yên ổn thành, coi như để cho Đại Vương phong quan ban cho tước cũng có thể." Hán cho rằng Vương Bình chỉ là một phương Thảo Khấu, so với Quan Lũng Quý Tộc tới nói, chỉ là tiểu hoạn, coi như phong lại lớn

quan, cũng sẽ không đạt được Thế Gia Đại Tộc hỗ trợ, coi như thế lực lại lớn, cũng không phải Đại Tùy lớn nhất uy hiếp.

Yên ôn ngoài thành năm mươi dặm, Lý Tĩnh dẫn đầu năm ngàn kỵ binh kiên nhẫn chờ đợi, đây là Vương Bình sau cùng lực lượng, là Trương Trọng Kiên cái này mấy tháng đến nay thông qua các loại biện pháp mua được lập tức, đã trải qua mấy tháng huấn luyện, miễn cưỡng có thể xuất chiến sau cùng một cỗ lực lượng ngách, tại Vương Bình trong quân, hẳn chỉ là phó tướng, Vương Bình mới là Chủ Tướng, hẳn lúc đầu muốn chính mình thủ thành, gọi Vương Bình tới nơi này, nhưng là Vương Bình nói, ta là Chủ Tướng, ta cần ta các tướng sĩ nhìn thấy ta luôn luôn cùng với bọn họ,

Chưa bao giờ từng rời đi. Lý Tĩnh nghe, liền không nói thêm gì nữa.

Yên ôn thành bên kia đã rất lâu không hề tưởng tượng, mặc dù hẳn lòng nóng như lửa đốt, nhưng là vẫn không thể không kiên nhẫn chờ đợi, bởi vì hẳn biết, hẳn xuất động một cái cũng là quyết định thắng bại thời điểm, cho nên không thể tùy tiện xuất động.

Lý Tĩnh trong đại doanh, lít nha lít nhít che kín lều vải, Lý Tĩnh đứng tại doanh trường tiền trên tháp quan sát, hướng về nơi xa đi chơi, dựa theo hẳn cùng Vương Bình ước định, nếu như cần hẳn kỵ binh để lên thời điểm, liền thả Phong Hỏa làm hiệu, lúc này đã là hai ngày, nhưng là nơi xa Phong Hỏa vẫn không có bất luận cái gì động tĩnh, để cho trong lòng của hẳn kiểm chế không thôi.

Lúc này, một đội kỵ binh chạy vội mà quay về, đây là Lý Tĩnh phái đi ra thám báo trở về, Lý Tĩnh tranh thủ thời gian xuống dưới vội vàng hỏi: "Yên ôn tình hình chiến đấu như thế nào?"

Thám báo Đội Trưởng dưới lập tức trước, ôm quyền nói ra: "Bẩm báo tướng quân, yên ôn thành tình hình chiến đấu thảm thiết, ngoài thành trên vùng quê toàn bộ là thi thể, căn cứ ty chức quan sát, Tây Tàn quân đội chỉ ít chết trận hơn vạn người trở lên."

"Vậy chúng ta thì sao?" Lý Tĩnh vội vàng hỏi.

"Trong thành tình huống không rõ, hẳn không phải là rất lạc quan, hơn hai mươi đờ Đầu Thạch Xa chỉ còn lại có vài khung có thể dùng."

Lý Tĩnh lòng nóng như lửa đốt, hẳn sờ một cái trên trán mồ hôi, nói một mình nói ra: "Bình nhi a, ngươi làm sao còn không đi Phong Hỏa, nếu là xảy ra chuyện gì, lão tử ngươi không phải đào ta da không thể a?"

Một tên binh lính bỗng nhiên lập tức chỉ nơi xa hô to: "Tướng quân, Phong Hỏa!"

Lý Tĩnh ngẩng đầu một cái, chỉ gặp nơi xa Phong Hỏa lang yên, hẳn vui mừng quá đỗi, quay đầu lớn tiếng ra lệnh: "Truyền mệnh lệnh của ta, toàn quân chỉnh bị."

Tiếng kèn thổi lên, một canh giờ về sau, năm ngàn Tĩnh Nhuệ Kỵ Binh xuất hiện tại vô biên cánh đồng bát ngát bên trên, khí thế cuộn cuộn, Lý Tĩnh ra lệnh một tiếng, năm ngàn kỵ chia ra vì là hai đội, lạnh lùng dẫn đầu một ngàn thiết kỵ đi đầu, chính mình dẫn đầu Hậu Đội đuổi theo, sát khí đằng đằng hướng về yên ôn huyện chạy đi.

Yên ôn huyện Công Thủ Chiến đã tiến vào hai ngày, chiến tranh cực kỳ khốc liệt, hai ngày Công Thành Chiến bên trong, Tiết Cử Tây Tàn quân đội đã bỏ mình vượt qua một vạn người, mà Vương Bình quân đội cũng đã thương vong hơn ba ngàn người, công tượng quân cũng tử thương hơn hai ngàn người, thi thể chất đầy yên ôn dưới thành, cánh đồng bát ngát bị máu tươi nhuộm đỏ. Nhưng là yên ôn thành thủy chung sừng sững không ngã, với lại có bách tính hỗ trợ, Vương Bình quân đội mười bảy đất đỏ, càng đánh càng hăng.

Đầu tường đã an tĩnh lại, mấy ngàn tên lính bọc lấy thật dày Miên Áo cùng chắn lỏng, lẫn nhau chen chúc lấy, dựa vào đầu tường ngã trái ngã phải ngủ, lộ ra mỗi một không chịu nổi, hai ngày kịch chiến, phần lớn người đều không có chớp mắt, đã tình trạng kiệt sức.

Tại Tây Thành bên tường bên trên, mười mấy tên nhét chung một chỗ chìm vào giấc ngủ binh lính bên trong, Chủ Tướng Vương Bình cũng cùng các binh sĩ nhét chung một chỗ tiến vào mộng đẹp, hẳn trường thương thành hẳn cùng mấy người lính dựa địa phương, tại thời khắc này, không có Chủ Tướng cùng binh lính phân biệt, tại bảo vệ yên ôn thành trong lúc kịch chiến, mỗi người đều đang hưởng thụ lấy cái này trần quý thời gian nghỉ ngơi.

Mã Thiệu dẫn đầu một đội lính tuần tra tại trên đầu thành dò xét, đi ngang qua Vương Bình bên người thời điểm, hẳn nhặt lên trượt xuống chắn lỏng, nhẹ nhàng đắp lên vị này tuổi trẻ Chủ Tướng trên thân, đắp lên bọn họ Thiệu Đương Gia trên thân, quay đầu cười đối với các binh sĩ Hư Nhất âm thanh, sau đó mang theo lính tuần tra yên lặng rời đi.

Có thể là yên tĩnh cùng thời gian nghỉ ngơi cũng không có duy trì bao lâu, khi bầu trời trở nên sáng trưng thời điểm, Tây Tàn quân Đại Doanh tiếng trống vang lên lần nữa, "Đồng", đồng, đồng, đồng" cự đại tiếng trống cầm Vương Bình bọn người từ trong mộng bừng tỉnh, Vương Bình xoa xoa con mắt, sau đó nhìn phương xa.

Lần này, hẳn nhìn thấy sở hữu Tây Tàn quân đội đều tại điều động, Tiết Cử đem toàn bộ Đại Doanh quân đội đều điều động, bốn phương tám hướng hội tụ cùng một chỗ, thành từng mảnh từng mảnh đen ngịt phương trận, dần dần hình thành một loại ù ù kéo đến tiến công.

"Truyền mệnh lệnh của ta!"

Wương Bình quay người quát to: "Sở hữu binh lính cùng công tượng, toàn bộ đầu nhập chiến đấu."

Hắn lại quay đầu nhìn xem ùn ùn kéo đến địch quân, hẳn dĩ nhiên minh bạch, hôm nay chính là địch quân được ăn cả ngã về không chiến đấu, thắng bại ngay hôm nay quyết định.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27 :yên ổn bảo vệ chiến (2)

"Coong, coong, coong "

Tập hợp quân đội âm thanh vang lên, từng đội từng đội binh lính chạy nhanh, nhanh chóng hướng về cửa thành tập trung, đến khi vũ trang đứng lên công tượng quân cũng từ chủ thành khu chạy đến, tại dài tới năm dặm trên tường thành lít nha lít nhít bất mãn binh lính, đao thương lóe sáng, Cung Nỗ dày đặc, Vương Bình Đại Kỳ dưới ánh mặt trời tung bay, cho thấy kiên định tín niệm.

Ngoài thành, ùn ùn kéo đến địch quân đã xếp hàng hoàn thành, theo hai ngày công thành thất bại, Tiết Cử tự thân lên trận, không cảm xuống yên ổn thành, vậy hẳn cũng chỉ có thể tại Tây Bắc một góc xung vương xung bá, nhưng lại khó mà làm lớn, khó mà tranh bá thiên hạ.

Hắn tàn khốc ánh mắt nhìn chằm chằm cửa thành, hắn quay người hướng phía sau nhìn lại, một cái to lớn Trùng Xa đã xuất hiện sau lưng hắn, cái này đem là hắn sau cùng tuyệt sát, nhất định phải công phá thành môn, giết vào thành đi.

"Tiến công" Tiết Cử Trường Sóc vang lên, rồng to đến.

Tây Tần trống quân âm thanh bắt đầu thay đổi dày đặc, đây là tiến công tiếng trống, sáu vạn Tây Tần đại quân hướng về yên ổn thành đánh tới.

Chính diện chiến đấu đã tiến vào tàn khốc nhất giai đoạn, trên thành dưới thành mũi tên bay tứ tung, hơi không chú ý liền sẽ trúng tiễn, không ngừng có người trúng tên ngã xuống, Tây Tần binh lính bắt đầu điên cuồng tiến công, leo lên phía trên, bọn họ một tay gươm thuận, một tay dùng trường đao cùng Vương Bình quân đội kịch chiến, trên đỉnh đầu từng khối Cồn Thạch(Rolling Stone) nện xuống, tuy nhiên có binh lính kêu thảm quăng xuống thang mây, nhưng là lập tức lại có người mới ủa lên.

Trên tường thành, mỗi một đỡ thang mây trước đều nắm chắc mười tên binh lính tại cùng địch quân kịch chiến, tại Thành Đông một tòa thang mây trước, Dương Đại ân đã giết mất đỏ, hắn dẫn đầu 50 tên lính tại cùng ủa lên địch quân kịch chiến lấy, bọn họ đối mặt cũng là Tây Tần binh lính tinh nhuệ, ca ca nhắc nhở cao lớn.

Chiến đao bổ chặt, thang mây một người đứng đầu binh lính bị chặt trúng đầu, máu chảy ồ ạt, ngã xuống, một tên khác binh lính huy động trường mâu xông đi lên, đâm xuyên địch nhân lồng ngực, một lần nữa đứng vững lỗ hổng. Rất nhiều nơi đều xuất hiện dạng này tình cảnh, nhưng là không phải sở hữu địa phương đều có thể ngăn chặn những này lỗ hổng, một cái ngăn ngừa lỗ hổng, bị Tây Tần quân nắm lấy thời cơ, liền sẽ xông tới mười cái địch nhân.

Yên ổn đầu tường kịch chiến đã đến xế chiều, chỗ lỗ hổng Tây Tần quân đội xông lên đầu tường, sau lưng bọn họ, từ thang mây lên địch nhân Chính Nguyên ngọn nguồn không ngừng phun lên đi.

Một buổi sáng kịch chiến, trên đầu thành từ thi từng đồng, song phương đều thương vong thảm trọng, Tiết Cử sáu vạn đại quân đã toàn bộ để lên, binh lực chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, bọn họ dần dần chiếm thượng phong, đã có mấy ngàn địch nhân xông lên đầu tường, tình thế trở nên nguy cấp đứng lên.

"Tướng quân, Thành Tây đầu nhanh chịu không được" một tên binh lính chạy như bay đến báo cáo đến.

"Các người đi theo ta "

Vương Bình chỉ huy ba trăm binh lính hướng về Thành Tây chạy đi, Thành Tây là Dương Đại ân tại trấn giữ, còn có vài khung Đầu Thạch Xa, chủ yếu là công tượng quân làm chủ, Tây Tần quân đội ở chỗ này đỡ mấy chục đỡ thang mây, hơn ngàn địch quân đã giết đến tận đầu tường.

Công tượng quân dù sao không có cái gì huấn luyện, tại thủ thành bên trong bọn họ đã cố gắng, đối mặt địch nhân thời điểm, bọn họ bắt đầu hoảng.

"Tướng quân, người để cho bọn này không dùng người đều triệt hạ đi "

Dương Đại Bồng Từ gọi Dương Đại ân, hắn gặp Vương Bình suất quân tới trợ giúp, tức giận không được, "Không phải ta thủ không được, là bọn này không dùng người ảnh hưởng chúng ta tác chiến."

Vương Bình cũng nhìn thấy, lỗ hổng chủ yếu là Đầu Thạch Ky chỗ ấy, bên kia chật ních hơn ngàn tên công tượng quân, Dương Đại ân bọn họ không qua được, chính là người nơi đầu ngăn cản không nổi, làm địch nhân không ngừng xông tới, hiện tại Đầu Thạch Ky cũng không có tác dụng.

"Công tượng quân toàn bộ rút về nội thành "

Vương Bình truyền đạt mệnh lệnh công tượng quân mệnh lệnh rút lui, mấy ngàn công tượng binh như được đại xá hướng vào phía trong thành rút lui.

Theo công tượng quân rút đi, trên tường thành không còn như thế chen chúc, Dương Đại ân hét lớn một tiếng, dẫn đầu một đội nhân mã, bắt đầu phản công, tại đây đặc binh lính bên cạnh, Vương Bình nhìn xem Dương Đại ân, huy động đại đao, hướng về địch quân đánh tới, giết Tây Tàn quân không dám tới gần, lúc này, một tên Tây Tàn quân tay cầm trường mâu, vô thanh vô tức hướng về Dương Đại ân phía sau lưng đâm tới, Vương Bình lập tức loan cung cài tên.

Dương Đại ân đã phát hiện sau lưng đánh lên,

Muốn quay người đã tới không kịp, ngay tại cái này vạn phần thời khắc nguy cấp, Vương Bình tiến cũng đến, bắn xuyên địch nhân đầu lâu.

Dương Đại ân nhìn thấy Vương Bình, nhếch miệng cười, giơ lên đại đao hướng về hắn phát phát tay, còn a a a kêu. Lỗ hồng bên kia công tượng quân lui xong về sau, Vương Bình chỉ huy ba trăm binh lính giết đi qua.

"Đem bọn hắn giết trở về "

Vương Bình âm thanh đã khàn giọng, hắn khua tay trường thương, dẫn đầu binh lính anh dũng giết địch, tại hắn ủng hộ dưới, ba trăm binh lính sĩ khí dâng cao, giết địch quân thấy ngang khắp đồng, liên tục bại lui.

Nhưng là hiện tại đã có hơn năm ngàn địch quân từ mỗi cái lỗ hồng xông lên, cùng trên tường thành binh lính số lượng ngang hàng, xem ra thành tường là thù không được, chỉ có thể chậm rãi lui, đánh chiến đấu trên đường phố, đây cũng là Vương Bình đã sớm an bài tốt, hắn đã sớm đem Nội Thành đường đi cùng ngõ nhỏ cải tạo qua, tương đương với thấp bé thành tường, có thể vừa đánh vừa lui, hắn thấy, Lý Tĩnh nhân mã cũng nhanh đến, với lại nội thành còn để lại hơn vạn tinh binh, đây đều là không có tham gia chiến đấu người, nghỉ ngơi dưỡng sức, chuẩn bị truy sau khi một kích người.

"Phá hủy sở hữu Đầu Thạch Ky, rút về nội thành!"

Từng cái Đầu Thạch Ky bị phá hủy, từng đội từng đội binh lính bắt đầu rút lui, mấy trăm binh lính giơ lên thuẫn bài, che chở lấy rút lui, đội ngũ ngay ngắn trật tự.

Lúc này Dương Đại ân cũng suất quân rút về, nhưng là hắn chợt phát hiện trên đầu thành còn có Đầu Thạch Ky không có phá hủy, kinh sợ tâm hắn cũng phải nát, hắn biết nếu như lưu bọn hắn lại, vậy bọn hắn tại đầu đường cửa ngõ thiết trí chướng ngại liền sẽ hoàn toàn vô dụng, toàn bộ phòng tuyến đều sẽ bị phá hủy, vậy bọn hắn đợi không được Lý Tĩnh kỵ binh tới liền sẽ bị tiêu diệt.

Dương Đại ân gấp đầu đầy mồ hôi, hắn nhìn xem Vương Bình, an tường cười, sau đó nói: "Một đội, đi theo ta "

Hắn hét lớn một tiếng, mấy chục tên lính đi theo hắn hướng về Đầu Thạch Ky phương hướng phóng đi, hắn huy động trường đao, dũng mãnh vô cùng, hắn giống một cái trường kiếm sắc bén, dần dần giết ra một con đường máu, nhưng là trên tường thành địch quân quá nhiều, bọn họ bị vây quanh.

"Tướng quân, Dương Thiên giáo úy xông tới." Một tên binh lính vội vàng hướng về Vương Bình báo cáo.

Vương Bình nhìn thấy, hắn nhìn thấy hai khung Đầu Thạch Ky tại một cái có thể bị xem nhẹ trong góc, hắn cũng nhìn thấy đã bị địch quân bao phủ mấy chục tên lính, còn có Dương Đại ân, tay hắn nắm trường thương, càng ngày càng gấp.

Ngay tại lúc này, chỉ nghe thấy rống to một tiếng, toàn thân đầm máu Dương Đại ân mang theo mấy tên binh lính lao ra dày đặc lớp lớp vòng vây, hắn chạy như điên, vọt tới Đầu Thạch Ky dưới, vung đao chém mạnh dây lưng, dây lưng đứt đoạn, cự đại Đầu Thạch Ky trong nháy mắt sụp đổ, hắn lại chạy về phía một cái khác Đầu Thạch Ky, điên cuồng chém, địch nhân nhìn thấy hắn phá hư Đầu Thạch Ky, một tiến bắn ra, xuyên thấu cổ của hắn, Dương Đại ân trong nháy mắt ngã xuống.

Vương Bình ánh mắt đỏ, hắn sau cùng nhìn một chút Dương Đại ân, chậm rãi lui ra ngoài. Cái này còn tốt chiếc cuối cùng Đầu Thạch Ky ầm ầm sụp đổ, Dương Đại ân cũng bao phủ tại loạn trong đồng, sinh mệnh sẽ ly hắn mà mà lại, tiến bắn xuyên cổ của hắn, hắn đã vô pháp nói chuyện, Dương Đại ân sau cùng nhìn một chút Vương Bình, thê lương cười một tiếng, khỏe miệng khẽ nhúc nhích, sau đó hoàn toàn không có động tĩnh.

Nước mắt từ Vương Bình trong mắt dừng mãnh tiến ra, hắn hồi tưởng đến cái này từ trong sơn trại vẫn đi theo hắn người đàn ông, người khác không biết trong miệng hắn sau cùng nói là cái gì, nhưng là hắn biết, hắn sau cùng miệng bên trong kêu là "Thiếu Đường Gia", bốn phía tiến như mưa xuống, mấy trăm Tây Tàn quân đội đang điên cuồng đuổi theo bọn họ, các binh sĩ đều gấp, hô to: "Tướng quân, đi nhanh đi!"

Vương Bình cười trên chiến mã, hướng vào phía trong thành chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28 :yên ổn bảo vệ chiến (3)

Theo ngoài thành bị công phá, yên ổn nội thành dân chúng bắt đầu kinh hoàng, bọn họ có nghe nói qua Tiết Cử người này, chiếm cứ Kim Thành quận, lại công hãm Thiên Thủy Quận, xưng Tây Tần Bá Vương, người này một lòng chỉ bức tranh chính mình Bá Nghiệp, mặc kệ bách tính chết sống. Hiện tại yên ổn trong huyện tụ tập chung quanh năm ngàn hộ cư dân, còn có một vạn binh lính và mấy ngàn công tượng, hết thấy bảy, tám vạn người, thành tường người chung quanh bắt đầu hướng vào phía trong thành rút lui.

Vương Bình cười ngựa đi vào Dương Đại ân nhà, nhà hấn rồi Mã Thiệu nhà không xa, là một cái chiếm diện tích một mẫu đất Tiểu Viện Từ, Dương Đại ân không có hải tử, phụ mẫu cũng chết sớm, trong nhà chỉ có một tên nữ nhân trẻ tuổi, cùng hấn sinh hoạt mấy năm, là Dương Đại ân làm thổ phi thời điểm cướp tới, nhưng là thời gian cũng coi như đi qua, nàng cũng coi là vợ hấn.

Trong sân, nữ nhân này nghe nói trượng phu đã bỏ mình, đang ôm đầu khóc rống, bên cạnh Mã Thiệu cùng vợ hấn Lưu Phu Nhân đang thấp giọng an ủi bọn họ, Vương Bình thờ dài, hấn không biết hấn nên nói cái gì, chỉ có thể nói nói: "Người về sau sinh hoạt không cần lo lắng, ta sẽ thay người an bài tốt."

Hấn lại đối Mã Thiệu phu nhân nói ra: "Người đưa bọn hấn thối lui đến Nội Thành , bên kia an toàn một điểm."

Vương Bình nhất chuyển đầu ngựa, chuẩn bị rời đi, vừa vặn gặp được hấn Tiểu Nha Hoàn tiểu Xuân chạy tới, tiểu Xuân nhìn thấy hấn, không khỏi lộ ra nét mừng, hấn vốn là tại Cao Long Thành, nhưng là bị Phòng Huyền Linh tìm đến chiều cổ Vương Bình, nói có cái tiểu nha đầu ở bên người, lưu rú liền không có nhiều như vậy phiền lòng sự tình, "Công tử, ta nên làm cái gì?"

"Người đi theo Lưu Phu Nhân đi, cùng một chỗ thối lui, người không cần lo lắng, bọn họ công không vào thành."

Đi vào ngõ hẻm đầu, đối diện Tây Tần quân không đặt tiền, nhưng là tuy nhiên tại đây không phải thành tường, nhưng là bị Vương Bình cải tạo vẫn là có một trọng nửa cao, chừng cao hơn năm mét đầu,

"Trống quân, Phong Hóa người xem." Một tên binh lính chỉ nơi xa Phong Hóa kinh hi hô.

Vương Bình quay đầu nhìn một chút, đây là Lý Tĩnh kỵ binh khoảng cách yên ổn huyện không đủ hai mươi dặm tín hiệu.

Chỉ chớp lát, Mã Thiệu chạy lên, hô to: "Trống quân, có phải hay không có thể động thủ, này một vạn binh lính tinh nhuệ cũng chờ không kiên nhẫn, bọn họ nói nhìn xem các huynh đệ hai ngày trước chém giết, chính mình lại tại nghỉ ngơi."

"Đội thêm một chút!"

Vương Bình vẫn còn ở kiên nhẫn chờ đợi, còn chưa tới tốt nhất thời khắc.

Làm Tây Tần quân mấy vạn binh lính đều tập trung ở thành môn cùng Vương Bình quân đội ở giữa thời điểm, một tên Tây Tần thám báo chạy vội tới báo, "Bẩm báo Bá Vương, ngoài mười dặm phát hiện kỵ binh, ước chừng hơn năm ngàn người, đang hướng về chúng ta đánh tới."

Tiết Cử giật nảy cả mình, bọn họ viện quân đuổi tới? Hấn quay đầu ngựa lại hướng ra phía ngoài chạy đi, bỗng nhiên, phía sau hấn tiền như mưa xuống, hiển nhiên Vương Bình là không muốn để cho hấn trở lại, muốn ngăn chặn bọn họ.

Lúc này, to rõ tiếng kèn ở ngoài thành thổi lên, năm ngàn thiết kỵ đánh tới, chiến đao sắc bén, tuần mã như rồng, ùn ùn kéo đến ngập trời sát khí quét ngang hết thấy, giết chóc hết thấy. Chỉ gặp xông vào trước nhất mặt chính là một cái tướng quân giáp bạc, khí khái anh hùng hùng hực, trong nháy mắt liền đem mấy ngàn nghìn chiến Tây Tần quân đánh tan.

Hai ngày Công Thành Chiến để cho Tây Tần quân tình trạng kiệt sức, nội thành Tây Tần quân bị chen làm một đoàn, bị Vương Bình gắt gao ngăn chặn, mệnh mông cánh đồng bắt ngắn bên trên, ngàn vạn Tây Tần quân chạy tứ phía.

Một tên Thiên Tướng đầu đầy mồ hôi hô hào: "Bá Vương, đi mau, nếu người không đi liền đến không kịp, quân tâm đã tản ra." Tiết Cử không hổ là Tây Tần Bá Vương, chỉ gặp hấn tay cầm Trường Sóc, trái bức tranh phải đột nhiên, không người nào có thể chống lại, liền xem như lạnh lùng cũng đỡ không nổi, nganh sinh sinh để cho hấn giết ra một con đường máu.

Hấn mang theo hấn mấy ngàn Vệ Đội cùng hơn vạn tàn binh bại tướng, chật vật chạy trốn.

Một trận yên ổn bảo vệ chiến lấy Tiết Cử đại quân thảm bại mà kết thúc, trận chiến đầu này, Tiết Cử thương vong hơn bốn vạn người, đương nhiên, Vương Bình quân đội đồng dạng phải trả cái giá nặng nề, trước kia theo hấn Lão Bộ Hạ, năm ngàn người hiện tại là còn lại không đến một nửa, tàn binh cũng thương vong hơn bốn ngàn người, năm ngàn công tượng quân cũng chỉ còn lại hai ngàn người.

Nhưng là bọn họ lại lấy được yên ổn bảo vệ chiến thắng lợi huy hoàng, cái này cũng khiến cho hấn cái này tên không chuyển Kinh Truyện tướng quân trẻ tuổi danh chấn Thiên Hạ,

Không ai nhưng biết, tên này tướng quân trẻ tuổi thế mà không cần đến ba vạn người, bao quát hơn phân nửa tàn binh, thế mà đánh bại danh xưng Tây Tần Bá Vương Tiết Cử, cái này khiến người trong thiên hạ cũng không dám lại khinh thường bọn họ.

Vì biểu rõ Vương Bình tại yên ổn bảo vệ chiến bên trong đánh bại Tiết Cử công lao, đại nghiệp mười ba năm tháng ba, từ Đại Hưng Thành truyền đến Đại Vương Dương Hựu bổ nhiệm, bổ nhiệm Vương Bình vì là Ung Châu tổng quản kiêm nhiệm Ung Châu Thứ Sử, phong Khai Phủ Nghi cùng Tam Tỉ, thăng làm yên ổn Huyện Bá tước, nhưng là tài vụ ban thưởng là không có, hiện tại triều đình còn giết gấu và vai đầu, lúc này Vương Bình tập đoàn trên dưới chúc mừng không thôi.

Ung Châu tổng quản thống quản Phù Phong Quận, Bắc Địa Quận, Du Lâm quận mười xuyên quận này địa phương. Mà Tiết Cử vẫn như cũ chiếm cứ ngày này nước, Kim Thành các loại quận, mà Lương Sư Đồ chiếm cứ Sóc Phương, Trương Dịch các loại quận, lúc này ở Ung Châu chỗ hình thành Tam Túc Đình Lập Chi Thế.

Yên ổn thành sau cuộc chiến, Vương Bình tăng lớn đối với Bắc Địa Quận khai phát, trú quân từ một vạn gia tăng đến hơn hai vạn người, đồng thời tướng sĩ Bình Gia thuộc đồng loạt dời vào, khiến cho bọn hán năng lượng an tâm vì hán hiệu mệnh, với lại hán khai khẩn nông điền, khởi công xây dựng thủy lợi, thực hành Quân Truân, hán cũng đỡ gió quận, Du Lâm quận, mười xuyên quận đều từng cái đặt vào chính mình đất quân hạt, trước kia việc không ai quản lí những địa phương này đã từng Đạo Phi mọc lan tràn, Lưu Khẩu bốn xuyên, Hiện Tại Kinh qua mấy tháng Diệt Phi và nghiêm túc nội chính, bày biện ra một mảnh vui vẻ phồn vinh cảnh tượng.

Nhưng là Vương Bình cũng không có trầm tĩnh lại, bởi vì hán biết, Lý Uyên tháng chín liền sẽ khởi binh tạo phản, năm liền có thể công chiếm Đại Hưng Thành, cho nên thời gian còn rất khẩn cấp, hiện tại đã tháng sáu, khí trời đã chậm rãi nóng lên.

Ngày nọ buổi chiều, yên ổn huyện Ngoại Quan trên đường đi tới một cái vóc người trung đẳng, đầy quai hàm quần xoắn đỏ sợi râu, cao lớn thô kệch trung niên nhân, đằng sau còn đi theo một cái xinh đẹp phụ nhân, bọn họ đều dắt ngựa, chậm rãi hướng về nội thành đi đến.

Hai người kia đâu? Cũng là Trương Trọng Kiên cùng Trương Xuất Trần, bọn họ lần này thứ nhất là nhìn xem Vương Bình cùng Lý Tĩnh, thứ hai là có một kiện cực kỳ trọng yếu sự tình muốn tìm Vương Bình, nửa tháng trước, Lãnh Vũ thu đến Đại Hưng Thành truyền đến tin tức, Vương Thông bệnh nặng, người khác không biết Vương Bình là ai, nhưng là đi qua mấy năm này cùng một chỗ sinh hoạt, lại có cũng là Lãnh Vũ lần này không có gạt bọn họ, mà gọi là hán tới đưa tin, có thể thấy được Vương Bình cùng Vương gia nhân quan hệ không tầm thường, đặc biệt là cái này Vương Thông.

Nửa canh giờ về sau, Trương Trọng Kiên hai người cuối cùng đi vào Thị Trấn, rất nhanh bọn họ liền tới đến Ung Châu Tổng Quản Phủ, tuy nhiên Ung Châu tổng quản trông coi mấy cái quận, nhưng là Vương Bình vẫn là cầm Tổng Quản Phủ thiết lập tại yên ổn trong huyện.

Trương Trọng Kiên hai người đi vào Tổng Quản Phủ bên trong, cũng không có người cản bọn họ lại, bởi vì bọn hán biết đây là tổng quản phụ thân, bọn họ đối diện nhìn thấy là Trưởng Sử Phòng Huyền Linh, Phòng Huyền Linh hiện tại là Tổng Quản Phủ Trưởng Sử, đồng thời cũng là Bắc Địa Quận Quận Thủ, Tổng Quản Phủ cùng Quận Thủ Phủ thuộc về một cái Bản Từ, Quân Chính Hợp Nhất.

Phòng Huyền Linh hiện tại chừng ba mươi tuổi, da thịt trắng nõn, có lưu râu dài, đi theo Vương Bình lâu như vậy, giúp Vương Bình bày mưu tính kế, cầm Các Quận Huyện quản lý vẹn vẹn có đầu.

Trương Trọng Kiên cùng Trương Xuất Trần nhìn xem tổng quản phòng, sau đó hỏi: "Hán có ở đây không?"

"Tại, lập tức từ tốt." Ở cái địa phương này có thể sử dụng hán xưng hô Vương Bình cũng chỉ có Trương Trọng Kiên.

"Các người các loại tổng quản đi, ta có việc đi trước một bước." Nói xong Phòng Huyền Linh bước nhanh đi, xem Trương Trọng Kiên lo lắng thần sắc, khả năng có việc tư cùng Vương Bình nói, cho nên hán liền đi trước.

Trương Trọng Kiên lo lắng trong sân đảo quanh, trong lòng của hán cũng lo lắng Vương Bình, tuy nhiên hán đem mình làm thành thân thân thể phụ thân một dạng, nhưng là hán biết, Vương Thông mới là cùng hán có huyết mạch quan hệ tồn tại, Lãnh Vũ đã nói với hán, Vương Thông bệnh cũng bên trong không chịu uống thuốc, cũng không thấy bác sĩ, hán hiện tại còn không biết làm sao nói với Vương Bình.

Chỉ chốc lát sau, Vương Bình ra khỏi phòng, vừa quay đầu liền nhìn thấy Trương Trọng Kiên cùng Trương Xuất Trần trong sân, liền nhanh chóng chạy tới: "Lão cha, cô cô, các người làm sao tới, gần đây được chứ?"

"Ồi, chậm một chút a, đều là do tổng quản người, còn như cái hải tử một dạng chạy đây." Trương Xuất Trần nhìn thấy Vương Bình chạy tới, liền vừa cười vừa nói.

"Lời này ta liền không thích nghe, làm tổng quản làm sao, cũng là làm lại lớn quan, cũng không phải nhi tử ta, vẫn phải gọi ta lão cha sao?" Trương Trọng Kiên một mặt không vui nói ra.

"Vâng vâng vâng, lão cha, người vĩnh viễn là cha ta đây."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29 :đâm Trường An

Vương Bình mang theo lão cha cùng Xuất Trần cô cô đâm tổng quản phòng, nơi này là hắc văn phòng địa phương , bình thường trừ Phòng Huyền Linh, Lý Tĩnh, người khác là không thể tùy tiện vào, trong phòng bố trí rất đơn giản, một cái Giá sách, một cái bàn, hai, ba tấm ghế, trên mặt bàn chất đầy văn thư.

Vương Bình đi vào gian phòng cười nói: "Lão cha, các người làm sao tới, là muốn ta sao? Ha-Ha, ta còn chuẩn bị hai ngày nữa phái người đi mời người cùng cô cô tới đây chứ."

Nghe được Vương Bình như thế hàn huyền nói ra, Trương Trọng Kiên muốn nói lại thôi, sắc mặt thay đổi khó nhìn lên.

"Lão cha, làm sao?" Vương Bình nhìn xem lão cha biểu lộ có chút khác thường, không khỏi kỳ quái hỏi.

"Bình nhi a, ta đến bên này một là tới nhìn người một chút, hai là đầu, Lãnh Vũ gọi ta mang cho người tới một cái tin tức, người nghe tuyệt đối đừng kích động a?" Nhìn xem Trương Trọng Kiên cái dạng này, Trương Xuất Trần liền khinh bỉ hắc hắc không có tiền đồ, liền nói với Vương Bình.

"Tin tức gì a, thần thần bí bí, chẳng lẽ là lão cha tìm được nàng đầu a, lão cha, người yên tâm, người cưới vợ chính là ta nương." Vương Bình không biết là sự tình gì, liền trừu ghẹo nói.

"Bình nhi, chúng ta biết người không phải bình thường người, nhưng là người không nói, chúng ta cũng không có hỏi qua, nhưng là Lãnh Vũ nói, Vương Thông tại Đại Hưng Thành đến bệnh nặng, chính người xem Lãnh Vũ cho người tin đi." Nói xong, Trương Xuất Trần xuất ra Lãnh Vũ tin.

Câu nói này giống hệt ngũ lôi oanh đình, làm Vương Bình ngây người, Vương Bình xé mở tin, nhanh chóng một lần, hắc tựa như biến thành pho tượng một dạng, một tờ giấy viết thư từ trong tay hắc bay xuống xuống dưới, tuy nhiên hắc thật lâu chưa thấy qua nhị thúc Vương Thông, nhưng là hắc vẫn như cũ cũng quan tâm hắc, tại Vương gia, từ nhỏ đến, không có người quan qua hắc, trừ hắc nhị thúc, không có người quan tâm hắc, trừ hắc nhị thúc. Hắc là thật sự rõ ràng như thần nhân quan tâm chính mình, nếu là không có hắc, hắc cũng không biết tại Vương gia có thể hay không sống đến hơn mười tuổi.

Chạng vạng tối, Phòng Huyền Linh đã biết chuyện này, hắc chưa từng nghĩ Vương Bình lại là Thái Nguyên Vương gia nhân, hiện tại hắc cùng Vương Bình không chỉ là Thượng Cấp cùng Hạ Cấp quan hệ, càng là bằng hữu, Vương Bình tin nhiệm hắc, sự tình gì đều giao cho hắc. Phòng Huyền Linh trong lòng có chút lo lắng hắc, lại vội vàng trở về Tổng Quản Phủ, trong sân, hắc nhìn thấy Vương Bình, ngồi chung một chỗ trên tảng đá lớn không nhúc nhích.

Phòng Huyền Linh thờ dài, tiến lên khuyên hắc, "Tổng quản, vẫn là muốn yêu quý thân thể a, Vương Thông đại nhân chỉ là bệnh nặng, nói không chừng hiện tại đã tốt."

Nửa ngày, Vương Bình nói ra: "Huyền Linh, ta nắm người một sự kiện."

"Tổng quản mời nói, chỉ cần ta có thể làm được, ta nhất định đáp ứng người."

"Người thay thế ta xử lý một tháng này Chính Vụ, Tham Tán quân vụ, ta muốn về một chuyến Đại Hưng Thành, nhìn xem nhị thúc."

Phòng Huyền Linh yên lặng gật đầu, "Người yên tâm đi, ta sẽ đem sự tình làm tốt, nhưng là Đại Hưng Thành bên trong, Phong Vân tụ tập, Tổng Quản Đại Nhân vẫn là cẩn thận mới là tốt a."

"Ta biết, ta sẽ hành sự cẩn thận, vậy cái này mà liền xin nhờ Huyền Linh."

"Tổng quản lúc nào trở lại?"

Vương Bình ngẫm lại, sau đó nói, "Ta ngày mai đem quân vụ an bài một chút, sau này trước kia đi."

Một vầng minh nguyệt, ánh trăng bắn ra bốn phía, chiếu vào trong bụi cây, lộ ra một cái lầu các, trước giường đứng đầy một cái tiểu nữ tử, Họa Mi như xa lông này, hai tròng mắt giống như thu thủy, ngửa đầu nhìn trời bên cạnh mình nguyệt.

Ở sau lưng nàng cách đó không xa có một cái niên kỷ ít hơn thiếu nữ áo lục, nhìn xem hắc ngần người, thế là nói ra: "Tiểu thư, người đang suy nghĩ cái kia Thiếu Dương Gia a."

Thiếu nữ quay đầu, gắt giọng: "Từ nha đầu, nói nhăng gì đấy, ta nào có."

Thiếu nữ áo lục, nhẹ nói nói: "Tại sao không có, có đôi khi tiểu thư còn vụng trộm gọi hắc tên đây."

"Bảo người nói bậy, bảo người nói bậy" hai cái Tiểu Nương ngay tại trong phòng bắt đầu hi hi đứng lên. Hai người kia một cái cũng là Bùi Thanh Nhi, một cái là hắc Thông Phòng Nha Đầu, Lục Diệp. Bởi vì các nàng chủ tớ quan hệ tốt, cho nên Bùi Thanh Nhi sự tình gì đều nói với Lục Diệp, cho nên Lục Diệp mới biết được nhiều như vậy.

Vui đùa âm ỉ một hồi, hai người an tĩnh lại,

"Nghe nói Cô Gia tại yên ổn đánh thắng trận lớn, hiện tại trong tay có mấy vạn binh mã đâu, tiểu thư kia, người sau này sẽ là tướng quân phu nhân a."

"Đúng vậy a nghe nói chết thật nhiều người, không biết hấn có hay không thụ thương" Bùi Thanh Nhi có chút lo lắng nói ra.

Lúc này, một cái nha đầu chạy tới, nói với Bùi Thanh Nhi: "Tiểu thư, gia chủ gọi người đi lộ thư phòng."

"Há, biết." Đi thư phòng, Bùi Thanh Nhi cảm thấy mình có phải hay không nghe lầm, Bùi Cù thư phòng không cho phép nữ nhân đi vào, liền xem như nàng cũng không được, hôm nay làm sao đi thư phòng đâu, mang theo về mặt vô cùng nghi hoặc, Bùi Thanh Nhi hướng về Bùi Cù thư phòng đi đến.

Vương Bình là một lần tới Đại Hưng, cũng chính là Trường An, trên đường đi bảy tám ngày, trong lòng của hấn bi thương tình cũng dần dần nhạt đi, vào kinh triệu khu vực, hấn cũng có một điểm cười nhạt.

"Công tử, cái này trong không khí có một chút ẩm ướt, có phải hay không bởi vì tới gần Hoàng Hà?" Nha hoàn tiểu Xuân ở một bên hỏi.

Tiểu Xuân giống như Vương Bình hơn nửa năm, năm nay mười ba tuổi, chải lấy song nha sừng, ăn mặc một thân màu vàng nhạt quần áo, thông minh nhu thuận, khéo hiểu lòng người, Vương Bình cũng có chút thích nàng.

Lúc này, tiểu Xuân chỉ nơi xa cười nói: "Công tử người xem, kinh thành đến "

Vương Bình cũng nhìn thấy, một tòa to lớn thành thị tắm rửa dưới ánh mặt trời, đại khí bao la hùng vĩ, muôn hình vạn trạng.

Lại nói Bùi Thanh Nhi đi vào Bùi Cù thư phòng, tiến thư phòng, giật mình, làm sao nhiều người như vậy? Trừ gia gia Bùi Cù tại, còn có cha mình Bùi Tuyên chủ yếu, Đại Bá Bùi Nhân Cơ, còn có trưởng huynh Bùi Văn xong bọn người.

"Thanh nhi đến, đến, ngồi Tô Phụ bên này." Bùi Cù nhìn thấy Bùi Thanh Nhi đến, vui tươi hơn hờ bảo nàng đi qua, lúc này Bùi Cù trong lòng là thật cao hứng, chính mình không khỏi bị son tặc kiếp, tôn nữ còn cùng người ta thành thân, theo lý thuyết chính mình cái kia hối hận không thôi, nhưng là bây giờ thấy Vương Bình thể mà thành tay cầm Hùng Bình chư hầu một phương, hấn cứ vui vẻ, nhưng là điều này cũng làm cho hấn lo lắng, thân là chư hầu một phương, nữ nhân bên cạnh cũng không ít, trước kia không đem Bùi Thanh Nhi đưa qua, là bởi vì Vương Bình thực lực không đủ, hiện tại cũng không đồng dạng, nếu như sau cùng chính thể vị trí bị người đoạt, vậy thì phải không đền mất, cho nên, nhất định phải đem Bùi Thanh Nhi đưa qua.

"Phụ thân, người gọi chúng ta tới là vì sự tình gì tình, Thanh nhi làm sao cũng tới." Bùi Nhân Cơ bọn người cảm thấy nghi hoặc.

"Ha ha, không có gì, cũng là Thanh nhi không phải đã thành hôn sao? Cho nên ta suy nghĩ vẫn là để vợ chồng bọn họ đoàn tụ." Bùi Cù uống trà, chậm rãi nói.

"Cái gì?"

"Phụ thân, Thanh nhi thành hôn, lúc nào sự tình?" Bùi Tuyên chủ yếu được, nữ nhi thành hôn, chính mình làm sao không biết.

"Không phải hơn nửa năm trước chúng ta từ Tây Vực trở về trên đường, Thanh nhi liền thành cưới "

"Cùng Thanh nhi thành hôn người là người nào?"

"Ung Châu tổng quân kiêm Ung Châu Thứ Sử, vương Tu." Bùi Cù biết bọn họ còn có rất nói nhiều muốn hỏi, dứt khoát liền từng cái nói rõ một chút tình huống.

"Là hấn? Khó trách phụ thân lúc trước vì hấn tiến cử hiền tài làm quan, hiện tại Thành đại nhân vật."

"Đúng vậy a lúc trước tiến cử hiền tài hấn, hấn thất bại, không liên quan ta Bùi gia sự tình, Thanh nhi thành thân sự tình liền không có người biết, nếu như hấn thành công, đó cũng là ta Bùi gia công lao, nhưng là nghĩ không ra hấn hiện tại thể mà thực lực đại trưởng, cho nên ta không thể không vì là Bùi gia suy nghĩ, để cho Thanh nhi cùng hấn đoàn tụ." Bùi Cù ngầm lại, vẫn là cảm lúc trước ý nghĩ nói ra, tuy nhiên dạng này cũng đã kích Bùi Thanh Nhi, nhưng là thể gia người đều minh bạch, hết thảy đều là vì gia tộc.

"Thanh nhi, nghe nói hấn gần nhất muốn về Trường An, người cũng nên đi gặp hấn một chút."

"Vâng, Tô Phụ." Mặc dù mình đối với thể gia loại thái độ này cũng phản cảm, nhưng là cũng không có biện pháp, may mắn sự tình, hấn biết Vương Bình là một cái cái dạng gì người, dạng này nàng cũng sẽ không phản đối, nhưng là nói trắng ra, phản đối cũng không có gì tác dụng.

Chương 30 :ngẫu nhiên gặp

Trường An Tây Thị là phần hoa nhất khu vực, cũng là các nơi thương khách ở đây giao dịch địa phương, ở chỗ này, các loại nghề có hơn một trăm đi, cửa hàng mấy ngàn nhà, Thương Nhân tụ tập, chồng hàng như núi, trăm nghề đều hưng, phi thường náo nhiệt, hoàn toàn không có loạn thế một điểm cảnh tượng, dân chúng vẫn như cũ an cư ở đây, có lẽ là chiến hỏa còn không có thiêu đốt đến nơi đây, có lẽ bọn họ cũng không muốn đề cập bên ngoài loạn thế a.

Vương Bình đi ngang qua Tây Thị, liền muốn ở đây mua một chút lễ vật đi, nghe nói nhị thúc nhà có cái Tiểu Nữ Nhi, năm nay mới mười tuổi. Trời còn chưa có hoàn toàn hắc chỉ, bọn họ tại Tây Thị bên trên đi dạo lấy, ngăn ngui một con phố khác, liền có hai mươi mấy cửa hàng, mỗi cửa hàng chiếm diện tích đều rất lớn, cửa tiệm là một nhà sát bên một nhà, đằng sau phần lớn là Mộc Lâu.

Hắn giục ngựa đi tới nơi này mấy chục cửa hàng trước, tung người xuống ngựa, hướng về bên trong lớn nhất một nhà cửa hàng đi đến, cửa hàng này kinh doanh châu báu khí cụ, Vương Bình chuẩn bị mua một chút bình hoa, nhị thúc là văn nhân, đương nhiên ưa thích văn nhĩ một chút đồ vật.

Vương Bình đi vào, bên trong điểm tiểu nhị lập tức chào đón: "Vị công tử này, mời vào bên trong, cần phải mua chút gì?"

"Có giới văn phòng Tử Bảo a?"

"Có, mời vào bên trong "

Lúc này, cửa ra vào đi tới hai cái Tiểu Nương, đang tại bốn phía nhìn xem trong tiệm rực rỡ muôn màu thương phẩm. Hai người kia chính là Bùi Thanh Nhi chủ tớ, hắn từ Bùi Cù thư phòng đi ra, nghe nói Vương Bình trở về là gặp thân thích, cho nên nàng nghĩ đến mua chút thứ gì, liền tới đến nơi đây.

Vương Bình nhận ra Bùi Thanh Nhi, hơn nửa năm không thấy, nàng trở nên càng ngày càng xinh đẹp, tuy nhiên che mặt, nhưng là hắn vẫn là liếc một chút liền nhận ra nàng.

Lúc này Bùi Thanh Nhi đang cầm một cái tinh điêu tể trác chạm rồng bình hoa, bất thành linh dưới chân một cái lão đảo, muốn ngã sắp xuống.

"Ai nha" nàng một tiếng kêu sợ hãi, bên người một cái hắc ảnh chợt lóe lên, đưa tay ở nhờ nàng bình hoa, Vương Bình cầm bình hoa đưa cho nàng, cười nói: "Còn tốt, không có té."

"Đa tạ công tử "

Bùi Thanh Nhi vội vàng tiếp nhận, dịu dàng thi lễ, nhưng là cảm thấy thanh âm đối phương có chút quen tai, mượn dư quang nghiêng mắt nhìn qua đi, nhìn thấy Vương Bình, đôi mắt đẹp đột nhiên sáng lên.

"Thiếu Đường Gia, là người sao?" Nàng kinh hi kêu lên.

"Ách, Thanh nhi, người năng lượng đừng gọi như vậy a, ta hiện tại có thể là quan, không phải đạo chích a, người có thể là nương tử của ta a." Vương Bình nhàn nhạt mỉm cười nói.

Hơn nửa năm không thấy, Bùi Thanh Nhi cao lớn hơn một chút, thân thể cũng không giống trước kia đơn bạc, Yên Yên xinh đẹp, càng thêm thành thực.

Nghe được Vương Bình nói như vậy, trên gương mặt xinh đẹp không khỏi bay qua ý tứ đỏ ửng, hắn làm sao nói như vậy đâu, chỗ này còn có người ở đây, thế là nàng liền vội vàng hỏi: "Nghe nói người tại yên ổn đánh thắng trận lớn."

"Ừm, là, lần này trở về có chút việc nhà, vừa tới kinh thành mới một canh giờ, thật sự là đúng dịp a, thế mà gặp được người."

"Ta biết, ta nghe Tô Phụ nói qua."

"Tiểu thư, tiểu thư, đây là Cô Gia đi, Lục Diệp gặp qua Cô Gia." Lúc này, Bùi Thanh Nhi nha hoàn Lục Diệp cũng nghe hiểu, nguyên lai vị này cũng là Cô Gia a, liền muốn Vương Bình hành lễ đến, tiểu Xuân nhìn thấy Bùi Thanh Nhi, cũng hướng về vị này Chủ Mẫu thi lễ nói.

Vương Bình mua một bộ Văn Phòng Tử Bảo, Bùi Thanh Nhi mua một đôi bình hoa, hai người liền rời đi.

"Thanh nhi, Tô Phụ thân thể, giờ có khỏe không?"

Bất tri bất giác, Vương Bình liền cùng Bùi Thanh Nhi sống vai mà đi, lúc này Vương Bình là muốn cùng nàng thân cận hơn một chút, mà tiểu Xuân cùng Lục Diệp đều đi tại bọn họ đằng sau. Từ lần trước gặp mặt về sau, hai người rốt cuộc chưa thấy qua, hắn biết, Bùi Thanh Nhi là một cái không mảnh mai chế tạo, thẳng thắn chân thành nữ tử.

"Tô Phụ thân thể rất tốt, hôm trước nghe nói có chút cảm giác Diệp Vô Ngân, tất cả mọi người cũng lo lắng, có thể là nghỉ ngơi một đêm, hôm qua trước kia lại như thường vào triều."

Bùi Thanh Nhi chậm rãi cùng Vương Bình sống vai mà đi, sau đó lại xinh đẹp cười nói: "Hôm nay, Tô Phụ đang ở nhà nhắc tới người đâu, nói Bùi gia con em cũng là Văn Nhượng Thư Sinh, không giống người, cũng là thống lĩnh một phương đại tướng."

"Này nâng lên khi nào để người chính thức về nhà chồng tới đâu?" Nhìn xem nhỏ nhắn xinh xắn Bùi Thanh Nhi, Vương Bình trêu ghẹo nói ra.

"Ta, ta, ta không biết." Nói xong, khuôn mặt lập tức liền đỏ.

"Ha-Ha, Tô Phụ quá khen a, ta tuy nhiên một giới Vũ Phu, cũng chính là Văn Học không được tài học Võ a."

Bùi Thanh Nhi hé miệng cười một tiếng, hai má lúm đồng tiền như ánh sáng đập dòn, nói ra: "Ai nói người không biết Văn đâu? Ban đầu ở Sơn Trại, ta có thể là nghe qua người Thi Văn đâu, âm vang mạnh mẽ, khiến cho người sôi trào."

Bùi Thanh Nhi xong mắt đảo mắt, cười nói dịu dàng, để cho Vương Bình tâm động không thôi, trong lòng có chút đắc ý, cực kì người sùng kính, "Để cho Thanh nhi bị chê cười?" Vương Bình cười khan một tiếng, tuy nói bọn họ sớm đã Bái Đường Thành Thân, nhưng lại không có trở thành chân chính phu thê, cho nên khó tránh khỏi có chút câu thúc.

Bùi Thanh Nhi đương nhiên sẽ không bỏ qua Vương Bình, người nói người là Vũ Phu, lừa người khác, nhưng là lừa gạt không ta, nàng muốn cho Vương Bình lại viết một bài, bây giờ không phải là cơ hội tốt sao?

Hiện tại tiểu Xuân cùng Lục Diệp đã không thấy tăm hơi, mấy tên thù hạ xa xa đi theo đám bọn hắn, gió lạnh thổi qua, đêm tĩnh nhân tại, chính là làm thơ ngày tốt.

"Tướng quân có thể hay không lại viết một bài Thi a?" Bùi Thanh Nhi thấp giọng nói ra.

Vương Bình sững sờ một chút, nói ra sau cùng, lại làm cho hắn làm thơ, tuy nhiên hắn từ sau đòi đến, có rất nhiều Danh Ngôn Danh Ngôn, nhưng là như thế sao chép, không phải hắn muốn, liền nói ra: "Cái này, chỉ có thể có linh cảm thời điểm mới được, nếu là ta năng lượng hạ bút thành văn, vậy ta còn làm cái gì tướng quân a, trực tiếp làm Đại Học Sĩ."

"Ách, người liền làm một bài đi, ta cam đoan không nói ra đi, không nói cho người khác, chỉ một mình ta người biết, có được hay không vậy?" Bùi Thanh Nhi trong giọng nói mang theo thiếu nữ nũng nịu, hoạt bát một đôi lần thu thủy, để cho Vương Bình không đành lòng cự tuyệt.

Nhìn xem như thế rung động lòng người Bùi Thanh Nhi, Vương Bình nhớ tới Trương Cửu Linh một bài Thi đến, liền ngâm nói:

Hoàng Hà cuộc sống minh nguyệt, chân trời tổng lúc này.

Tĩnh nhân oán niệm xa đêm, lại tịch lên tương tư.

Diệt nển yêu chỉ riêng đây, khóa áo cảm giác lộ tư.

Không chịu nổi doanh tay tặng, còn ngủ mộng ngày cưới.

Bài thơ này là một thiên tư niệm thân nhân câu thơ, nhưng là ở thời điểm này nghe tới, cũng là đối với Bùi Thanh Nhi một loại thổ lộ, Hoàng Hà tăng lên lên minh nguyệt, người ta lại trời nam đất bắc cộng đồng nhìn xem cùng một vầng trăng sáng, hữu tình Nhân Oán hận đêm dài đằng đẵng, trắng đêm không ngủ đem người đau khổ tư niệm, muốn nhanh lên cùng người tổng đoàn tụ.

Ngâm xong câu thơ, chợt phát hiện Bùi Thanh Nhi đứng ở phía sau, trong mắt vậy mà mang theo nước mắt, nàng nghĩ không ra Vương Bình sẽ đối với chính mình dùng tình như này sâu, nhìn xem Vương Bình hướng về hắn đi tới, hắn bỗng nhiên nở nụ cười xinh đẹp, "Tướng quân, ta sẽ ở nhà chờ người."

Nói xong, Bùi Thanh Nhi khuôn mặt bỗng dưng đỏ đứng lên, ngượng ngùng cúi đầu xuống, sau đó nhanh chóng chạy trước rồi đi.

"Ai, đây coi là có ý tứ gì?" Vương Bình sững sờ, nhưng là lập tức kịp phản ứng, xem ra cái này tiểu nương tử là chạy không thoát, nghĩ đến liền phân phó chính mình Thân Binh đuổi theo, an toàn hộ tống Bùi Thanh Nhi về đến nhà.

Vương Bình cũng không tâm tư nghĩ quá nhiều, hiện tại chính yếu nhất sự tình, vẫn là đi nhìn xem nhị thúc thế nào, còn có rất lâu không có gặp Thành nha đầu, không biết nàng còn ở đó hay không, lấy chồng không có đây.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 31 : Thúc Chất thân tình

Vương Thông phủ đệ tại Trường An Thành vĩnh nghiệp phường, Lang Gia Các người một đường dẫn Vương Bình đi vào Vương Thông phủ đệ, khi hấn đến tại đây thời điểm, vương phủ đại môn đóng chặt, ngoài cửa ánh đèn đều lộ ra âm đạm không ánh sáng.

Một tên Thân Bình tiến đến kêu cửa, cửa mở ra, đi ra coi là năm mươi tuổi lão nhân, nhìn thấy một nhóm người này, nhất thời sửng sốt, cảm đầu là một tên công tử trẻ tuổi, bên người đi theo cái tiểu nha đầu, phía sau là mấy tên đứng mảnh thị vệ, "Xin hỏi công tử, có chuyện gì tình a?" Người gác cổng không dám đắc tội một nhóm người này, liền nhỏ giọng hỏi.

"Tại hạ là Vương Thông Vương đại nhân chất nhi, chuyên tới để thăm hỏi nhị thúc, kính xin dẫn đường?" Vương Bình từ tốn nói.

"Mời vào bên trong." Người gác cổng lão đây cũng không có nghe nói lão gia có chất nhi đến, nhưng nhìn đoàn người này, cũng không giống là Phò Thông Nhân Gia, thế là liền dẫn dẫn bọn họ đi vào.

Vương Thông phủ đệ xem như rất lớn, nhưng là phần lớn là Gangnam đặc sắc, đình đài lầu các, xen vào nhau tinh tế, Sơn Thủy ngang dọc, càng nhiều là cường điệu nước nhu hòa, có lẽ là hấn từng tại Gangnam đảm nhiệm qua quan, cho nên mới như thế cách ăn mặc đi.

Xuyên qua vài toà Thủy Tạ, liền đến đến Vương Thông trong phòng, Vương Bình còn không có đi vào, lại hỏi một cổ nòng đậm Trung thảo dược mùi vị, ẩn ẩn còn truyền đến Vương Thông từng đợt ho khan thanh âm, Vương Bình nhử nhử này đầu, xem ra nhị thúc bệnh rất nặng a.

Vương Thông đang tại nằm trên giường, nghe người ta tới báo, nói là chính mình chất nhi đến, nghĩ đến con trai của đại ca Vương Kiệt không phải chính cùng lấy Lý Uyên sao? Làm sao còn tới thăm chính mình, nếu hấn biết mình thân thể, từ khi Vương Bình sau khi chết, hấn đã cảm thấy có lỗi với hấn mẫu thân, cho nên tích lũy thành tật, mà đối mặt mình gia tộc vô tình, cũng không thể làm sao, còn không bằng tử toán, cũng tốt sớm một chút đi gặp mẹ con bọn hấn, cho nên hấn không muốn ăn thuốc.

Vương Bình hướng đi tiến đến, nhìn trước mắt nhị thúc, nhất thời nước mắt rơi như mưa, nói ra: "Nhị thúc, Bình nhi tới thăm ngươi."

Nghe được có người nói là Bình nhi, Vương Thông hai mắt tỏa ánh sáng, phóng tầm mắt nhìn tới, nhìn thấy một cái mười bảy mười tám tuổi Thiếu Niên Lang, anh tuấn tiêu sái, xem bộ dáng kia, xác thực cùng khi còn bé Vương Bình có chút giống nhau.

"Ngươi là Bình nhi?" Vương Thông có chút không thể tin được, vẫn là mang theo nghi hoặc hỏi.

"Vâng, ta là Bình nhi, ngươi nhìn ta, ta thật sự là Bình nhi a." Vương Bình đi ra phía trước, ngồi xổm ở trước giường, hai tay nắm Vương Thông gầy như que củi tay, kích động nói ra.

"Khụ khụ, là Bình nhi, là ta Bình nhi, tốt, tốt, tốt, còn sống liền tốt, khụ khụ." Tại xác định là Vương Bình về sau, Vương Thông kích động lại bắt đầu ho khan.

"Nhị thúc, ngươi thế nào, làm sao không nhìn bác sĩ đâu, nghe nói ngươi thuốc đều không ăn, như vậy sao được đâu, Bình nhi còn không có tốt tốt hiểu kính ngươi đây." Nhìn xem bệnh nguy kịch Vương Thông, Vương Bình rất là lo lắng.

"Ăn, ăn, ăn, ta lập tức liền uống thuốc, ta muốn tốt đứng lên, xem thật kỹ một chút Bình nhi." Nói, Vương Thông liền muốn ngồi dậy.

"Nhị thúc, ngươi đừng nhức nhích, an tâm Dưỡng Bệnh, ta sẽ ở chỗ này chờ đợi một thời gian ngắn, sẽ không đi, ngươi nghỉ ngơi trước, ta đi an bài một ít chuyện." Nói xong, Vương Bình giúp Vương Thông đắp kín mền, sau đó dặn dò hạ nhân cực kỳ nhìn xem.

"Công tử, ngươi là muốn đi nghỉ ngơi, vẫn là đi chỗ nào đâu?" Một bên tiểu Xuân nhìn thấy Vương Bình sắc mặt không vui, thế là cẩn thận nói ra.

Vương Bình dừng bước lại, ngẫm lại, sau đó nói với tiểu Xuân: "Tiểu Xuân, ngươi đi đem phủ thượng quản gia gọi tới cho ta, ta có lời muốn hỏi hấn, còn có, phái người thông tri Lãnh Vũ tới gặp ở kinh thành ta."

Vương Thông bệnh nặng, Thái Nguyên Vương gia thế mà không có phái một người đến thăm, cái này khiến Vương Bình đặc biệt thất vọng, đối với cái kia Lãnh Huyết gia tộc đã không có bất cứ tia cảm tình nào, hấn hiện tại muốn cân nhắc sự tình quá nhiều, kinh thành mưa gió cũng quá nhiều, Lý Uyên liên hợp Đột Quyết cũng phải khởi binh, chính mình tuy nhiên có mấy vạn đại quân, nhưng là đối với Lý Phiệt dạng này Môn Phiệt Thế Gia vẫn là không có bất kỳ phản thắng nào, nên đi như thế nào, hấn còn không có nghĩ rõ ràng, nhớ tới những này, hấn liền cảm thấy đau đầu, còn có cũng là nhị thúc bệnh, xem ra không phải cái gì bệnh nặng, chỉ là thân thể suy yếu, nếu như không có đại phu tốt, khó tránh khỏi sẽ phát sinh ngoài ý muốn.

Về phần Bùi Thanh Nhi sự tình cũng tương đối khó giải quyết,

Bùi Phiệt hiện tại là giúp đỡ chính mình vẫn là hỗ trợ Lý Uyên? Vẫn là hai đầu ngược lại? Quan Lũng Môn Phiệt đến tụ tập bao nhiêu người, Quan Trung những Thảo Khẩu đó ngày càng lớn mạnh, đã hình thành không nhỏ thế lực, nghe nói Lý Uyên nữ nhi, Lý Tú Ninh cũng tới đến Quan Trung, đang nổi lên đại sự.

Lý Tú Ninh hấn là biết, Lịch Sử Thư đã nói qua, cũng là Lý Tú Ninh đánh trước chiến, mới khiến cho Lý Uyên có thể đủ số tháng cầm xuống Quan Trung, ổn định Quan Trung, với lại Lý Tú Ninh còn tổ chức Nương Tử Quân, uy chấn Quan Trung, cho nên không được xem nhẹ.

"Bình thiếu gia, ngươi tìm ta." Lúc này tiến đến một quản gia bộ dáng người, ngoài năm mươi tuổi, tóc đã hoa râm, người này gọi Vương Đông, từ nhỏ đã

đi theo Vương Thông, có thể nói là Vương Thông người tâm phúc, hắn cũng vừa nghe nói Vương Thông chết nhĩ đến, lúc ấy hắn cũng không hiểu, Vương Kiệt không phải tại Thái Nguyên sao? Làm sao lại đến, nhưng là về sau hắn nghe nói không phải Vương Kiệt, mà chính là Vương Bình, nhất thời tâm lý liền kích động lên, hắn là nhìn xem Vương Bình lớn lên, Vương Thông không tại thời điểm, cũng là hắn thỉnh thoảng vẫn an Vương Bình, nghe thấy người nói hắn còn sống, chính mình cũng cũng kích động.

"Đồng thúc, ngươi vẫn tốt chứ!" Nhìn trước mắt người quen biết, Vương Bình không khỏi có chút cảm khái, nhớ ngày đó Vương Đông cũng là tinh thần vô cùng phấn chấn, nhưng là mấy năm không thấy, tóc trắng lại bò đầy cái trán.

"Bình thiếu gia, ngươi còn sống liền tốt, từ nghe nói ngươi không tại về sau, lão gia cả người cũng không tốt, vì thế, hắn còn cùng phụ thân ngươi đại sáo một nhà, trong cơn tức giận rồi đi Vương gia, mang theo Vương Dương công tử cùng u tiểu thư đi vào trong thành Trường An ở lại, nhưng là thân thể ngày càng lụn bại." Vương Đông kích động nói đến đây chút việc nhà, Vương Bình cũng kiên nhẫn nghe.

"Nhị thúc bệnh nặng, Thái Nguyên Vương gia không đến người xem coi như, nhưng là Vương Dương đâu, hắn đang làm gì, vương u lại tại làm gì?" Vương Bình rất tức giận, từ hắn tiến vào vương phủ đến bây giờ một canh giờ, nhưng là không nhìn thấy nhị thúc một đôi nhĩ nữ thân ảnh, cái này khiến hắn làm sao không sinh khí đây.

"Ai, u tiểu thư mới mười tuổi, vừa mới thiếp đi, Dương thiếu gia, hắn, hắn. . . ." Vương Bình nhìn xem Vương Đông lấp lóe từ, giống như nói không phải nói, nhất thời sắc mặt âm trầm, liền nói ra: "Nói, hắn hiện tại ở đâu." Dù sao Vương Bình thân ở Cao Vĩ lâu như vậy, nghiêm nghị nói đến vẫn là cũng đáng sợ, nhất thời đem Vương Đông giật mình.

"Hắn, hắn khả năng ở ngoài sáng Nguyệt lâu bên trong." Vương Đông ngượng ngùng nói ra.

"Hừ, nhị thúc đều bệnh thành dạng này, hắn còn có ý sự tình đi kỹ quản, thật sự là làm giận, Đồng thúc, chẳng lẽ các ngươi liền để hắn dạng này làm ầu sao?" Có lẽ cảm thấy mình vừa rồi ngữ khí có chút nặng, Vương Bình chậm rãi bình phục lại, chậm rãi nói ra.

"Bình thiếu gia, bình thường lão gia tại thời điểm, Dương thiếu gia không dám như thế, nhưng là lão gia bệnh nặng về sau, không ai quản hắn, chúng ta làm xuống người nói chuyện hắn lại không nghe, lại không dám nói cho lão gia nghe, sợ lão gia nghe tức giận ra cái nguy hiểm tính mạng đến, ai, tiếp tục như vậy sao được đâu, Bình thiếu gia, ngươi là huynh trưởng, ngươi trở về liền hảo quản quản hắn đi." Vương Đông cũng là bất đắc dĩ, chính mình làm sao quản, quản à không.

"Chuyện này ta là muốn thật tốt quản quản, Đồng thúc, Thần nha đầu vẫn còn ở phủ thượng sao? Lấy chồng chưa vậy? ."

Nghe được Vương Bình hỏi Thần nha đầu sự tình, Vương Đông bộ biết có nên hay không nói, ngẫm lại, vẫn là nói: "Thần nha đầu a, a, nàng đi Gangnam đi cho người mẫu thân Tào Mộ đi." Nói xong, ánh mắt hắn nghiêng mắt nhìn Vương Bình liếc một chút, không biết Vương Bình nghe giảng như thế nào.

"Thần nha đầu, ai, vẫn là Thần nha đầu nhớ kỹ mẫu thân ngày giỗ, gần nhất chính mình quá đặc ý, ngay cả mẫu thân ngày giỗ đều quên, chính mình thật không nên a, còn tốt có Thần nha đầu tại" Vương Bình trong lòng suy nghĩ, sau đó nói: "Đồng thúc, ngươi đi nhìn xem nhị thúc đi, hắn sự tình ta tới xử lý."

Nói xong, Vương Bình giống như nhớ tới sự tình gì, đưa tới chính mình Thân Bình, sau đó phân phó nói: "Ngươi phái người đi hoa ban đầu huyện tìm một cái dân gian đại phu, gọi Tôn Tư Mạc, dẫn hắn đến Trường An đến, không đến vậy cho ta tới đến, nhưng là muốn đối hắn khách khí, đừng đắc tội với người, còn có, nói cho Lãnh Vũ, phái người bảo vệ tốt Thần nha đầu."

Vương Bình nhớ kỹ hiện tại tốt nhất bác sĩ hắn là Tôn Tư Mạc, cho nên phân phó người đi tìm, có lẽ dạng này, nhị thúc bệnh nặng lượng thật nhanh một chút.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32 :Vương Bình giáo huấn đệ

Trường An đô phường ở vào Gwanghwamun, nơi này là Trường An Thành nổi danh Du Nhạc Tràng chỗ, phần lớn là văn nhân, Quý Tộc Từ Đệ đến chỗ này phương, Quan Kỹ, tư nhân nơi chốn phần lớn tụ tập ở chỗ này, tại cái này trong thanh lâu, nổi danh nhất không ai qua được Minh Nguyệt Lâu, tại đây nữ tử chẳng những giáo dưỡng vô cùng tốt, cuộc sống quốc sắc thiên hương, với lại Cẩm Kỳ Thư Họa mọi thứ tinh thông, có thể nói chỉ có người nghĩ không ra, không có người tìm không thấy nữ tử, có thể thỏa mãn các loại nhu cầu.

Bây giờ sắc trời đã muộn, nhưng là Minh Nguyệt Lâu đại sảnh Trang Nhã bên trên vẫn như cũ ngồi đầy đám người, bọn họ nhao nhao nhìn xem trên đài cao những yêu diễm đó nữ tử. Tại đài cao ngay phía trước, trưng bày một cái bàn tròn, trên cái bàn tròn lúc này ngồi vây quanh lấy mấy cái công tử áo gấm, bên trong một cái sắc mặt anh tuấn, khí độ bất phàm, hắn cũng cũng là tuấn lãng người trẻ tuổi.

"Vương Dương, người xem mấy cái kia nữ tử, nhìn không tới a." Lúc này một cái công tử nói ra. Những người này cũng là Quan Lũng Môn Phiệt người, có Vi Thị, có Độc Cô Thị các loại thiếu gia công tử.

Đang lúc bọn này công tử ca đang đàm luận những nữ nhân này thời điểm, Minh Nguyệt Lâu trung trùng tiến đến hơn mười người, mỗi cái tay cầm trường đao, hung ác dị thường, cầm đầu là một cái tuổi trẻ người, ăn mặc phổ thông, nhìn không ra có cái gì chỗ đặc biệt, tới chính là Vương Bình cùng hãn các thân binh.

Khi bọn hãn vừa tiến đến, tất cả mọi người yên tĩnh, tại sao có thể có người xông tới, cũng không nhìn một chút đây là cái gì địa phương, chỗ này mỗi một cái thanh lâu đằng sau đều có Thế Gia Môn Phiệt thân ảnh, không phải vậy sẽ không sừng sững ở đây. Những người này đều có chút đồng tình nhìn xem Vương Bình bọn người, lấy bọn họ xem ra, những người này đều sẽ bị loạn bổng đánh đi ra. Nhưng là để bọn hãn kinh ngạc sự tình phát sinh, không có người tới đuổi hãn đi bọn họ, mà bọn họ thẳng tắp hướng về Vương Dương cái này một hóa người đi tới.

Nếu Minh Nguyệt Lâu quản sự nhìn thấy bọn họ xông vào trong nháy mắt, liền muốn mang người đi đuổi hãn đi bọn họ, nhưng là bị một người ngăn lại, người này cũng là Vi Thị người, người này là Vi gia nhân vật số hai vì dân ra Vãn, chủ nhà họ Vi vì đình đệ đệ, nhà này Minh Nguyệt Lâu có thể nói là Vi Thị sở hữu, hôm nay hãn đang tại trên đường đi tới, bất thành linh nhận được tin tức, nói Vương Bình mang người đi Minh Nguyệt Lâu, hãn liền chạy đến, ngăn cản bọn họ, cũng không phải là hãn Vi Thị sợ Vương Bình, mà chính là không muốn ở cái này mấu chốt gây phiền toái.

"Vương Dương, cùng ta trở lại, lập tức, lập tức" Vương Bình lạnh lùng nói ra, thanh âm bên trong tràn ngập không thể hoài nghi ngữ khí.

"Người là ai, ta tại sao phải trở về với người." Vương Dương khinh thường nhìn xem cái này vốn không quen biết người, hãn nhưng là Thái Nguyên Vương gia nhân, người kia là ai, dám đối với ta như vậy nói chuyện. Hãn không biết Vương Bình rất bình thường, khi hãn mẩu thân sau khi qua đời, hãn vẫn sinh hoạt tại Trường An, chưa có trở về qua Thái Nguyên, hiện tại phụ thân bệnh, càng không có người quản hãn, cái này khiến hãn trở nên vô pháp vô thiên. Tuy nhiên hãn không có trở thành phụ thân như thế văn nhân, nhưng là hãn lại cuộc sống cường tráng, võ nghệ cũng rất tốt, chỉ là phụ thân không cho hãn Tông Quân, hiện tại thế mà biến thành dạng này, vẫn là cùng mình hoàn cảnh sinh hoạt có quan hệ.

"Người không cần biết Ta là ai, người tới, cho ta đem hãn mang đi, nếu như hãn dám phản kháng, liền đánh cho ta đoạn hãn chân." Vương Bình nói xong, mấy cái sắc mặt âm lãnh thị vệ liền tiến lên, nhưng là Vương Dương có thể là người luyện võ, ngay cả Vương Bình thân kinh bách chiến Thân Binh cũng không là đối thủ, chỉ gặp Vương Dương tả hữu khai cung, mấy lần liền đem bọn hãn đánh ngã trên mặt đất.

"Ha-Ha, liền mấy cái này tiểu tử, còn muốn đánh với ta, nhất định không biết sống chết." Vương Dương nhìn xem Vương Bình, sắc mặt lướt nhẹ, tràn ngập khinh thường.

"Ha ha, Vương Dương, người thật sự cho rằng người vô địch, người gặp qua cái gì? Trải qua cái gì, chẳng qua là Ngồi ăn rồi chờ chết Phú Gia Công Tử, người nói bọn họ không biết sống chết, nhưng là người biết mỗi một người bọn hãn cũng là từ núi thây biến máu bên trong đi tới, mỗi người trên thân cũng là vết thương chồng chất, không tề, bọn họ hiện tại là đánh không lại người, nhưng là nếu như là liễu sinh tử, là sinh tử chiến, bọn họ hoàn toàn có thể đem người giết chết, mà bọn họ vẫn như cũ có thể sống thật tốt, người biết không? Trong mắt ta, người cái gì đều không phải là, nếu không phải nhìn xem nhị thúc trên mặt, ta đều chẳng muốn quản người." Vương Bình hung hăng nói ra, nếu hãn cảm thấy Vương Dương người này không tề, chỉ là không có đi đối phương hướng về, đều nói gần sơn thì đỏ, gần mực thì đen, đi theo những này Môn Phiệt Thế Gia Hoa Hoa Công Tử(Playboy),

Sao có thể có tốt phát triển đây.

"Xem ra người là bọn họ đầu nhĩ, làm sao, nhìn người như thế, chẳng lẽ lại còn muốn cùng ta đánh? Ta không biết chiến tranh, người liền hiểu, không biết mùi vị."

Vương Bình cũng không cùng hãn nói nhảm, nếu là ngay cả tiểu tử này hãn đều thu thập không, vậy hãn còn mặt mũi nào mang Bình đầu, cho nên, chỉ gặp hãn xuất quyền nhanh, đúng, hung ác, Vương Dương chỉ có thể phòng thủ, tại phòng thủ đồng thời, Vương Dương có thể là hoảng sợ ra một thân mồ hôi lạnh, làm sao nhìn hãn yếu đuối bộ dáng, vì sao so với cái kia cường hãn thị vệ còn lợi hại hơn, người này đến là ai a, khi hãn còn đang suy nghĩ thời điểm, chỉ gặp trước mắt xuất hiện một cái quyền đầu, càng lúc càng lớn, đông một chút, đánh trúng hãn cái mũi, nhất thời máu tươi chảy dài, còn không có khi hãn kịp phản ứng, lại bay tới một cái chân, đá trúng bụng hãn, nhất thời đem hãn đồ nhào trên mặt đất, hãn chỉ có thể ôm bụng chỉ Vương Bình, nói không ra lời.

"Hừ, dẫn hãn đi." Vương Bình nói xong, mấy tên thị vệ đi qua, dựng lên Vương Dương liền rời đi Minh Nguyệt Lâu.

Vương Bình bọn người sau khi đi, cùng Vương Dương cùng một chỗ có cái công tử, bất thành linh nói ra: "Người này là ai? Lợi hại như vậy, ngay cả Vương Dương đều đánh không lại, Minh Nguyệt Lâu quản sự đâu, làm sao không ra quản quản, vì Vãn, đây không phải nhà người sao? Người đâu? ."

"Ta cũng không biết." Vị này gọi vì Vãn người trẻ tuổi nói ra.

"Các người không cần phỏng đoán, người kia là thằng điên, trong kinh thành không ai muốn cùng hãn phát sinh xung đột, về sau các người liền biết." Lúc này, Vi gia vì dân ra Vãn xuất hiện ở đây, "Hừ, đều hiện tại lúc này, các người còn ở lại chỗ này mà Phong Hoa Tuyết Nguyệt, mất mặt hay không, vẫn là trở lại cỡ nào giúp người một chút bọn họ gia tộc đi."

Trường An Thành Vương Thông phủ đệ, trên đại sảnh, Vương Bình ngồi ở vị trí đầu, hiện tại Vương Thông bệnh nặng, đem toàn bộ vương phủ sự tình đều giao cho Vương Bình. tại Vương Bình ngay phía trước, hai tên thị vệ áp lấy Vương Dương.

"Người là ai, dám quản nhà chúng ta sự tình, quản gia, đem hãn đuổi đi ra." Vương Dương nhìn xem Vương Bình bệ vệ làm lại nhà mình trên đại sảnh thủ, với lại người trong nhà giống như đều không dám nói chuyện, đối với hãn Đồ Chiến chiến nom nóp.

"Dương thiếu gia, vị này là Bình thiếu gia, lão gia dặn dò, hiện tại trong phủ sự tình đều giao cho Bình thiếu gia xử lý, mà Bình thiếu gia là người huynh trưởng." Một bên Vương Đông nhắc nhở Vương Dương nói, ý là chúng ta cũng không có cách, bây giờ trong nhà Vương Bình nói quên, chính người cần thận.

"Vương Bình, hẳn không phải chết sao? Làm sao còn sống, coi như người còn sống, cũng không quản lý nhà chúng ta sự tình."

"Nếu không phải xem ở nhị thúc trên mặt mũi, ta đã sớm đem người kéo ra ngoài đánh trước 20 Quân Côn, hừ, người suốt ngày đi theo những thế gia đó con em làm gì, làm như vậy một cái Ngồi ăn rồi chờ chết Phú Gia Công Tử được không? Người xứng đáng phụ thân người, xứng đáng người chết đi mẫu thân sao? Ta mặc kệ người trước kia thế nào, nhưng là về sau người liền không thể dạng này, người tới, lập tức đem hẳn cho ta đưa đến lạnh lùng nơi đó, nếu như tiểu tử này không nghe lời, tự lạnh lùng cho ta thật tốt trừng trị hẳn." Vương Bình không hy vọng nhị thúc con trai duy nhất trở thành một cái Hoa Hoa Công Tử(Playboy), làm huynh trưởng, hẳn nhất định phải thật tốt quản quản mới được.

"Không, ta không đi, người muốn để ta đi chỗ nào, ta cũng không đi đâu cả." Nơi xa truyền đến Vương Dương thê thảm gọi tiếng, Vương Bình bắt đầu đi lắc đầu.

"Bình thiếu gia, Dương thiếu gia chuyện này cần cùng lão gia bẩm báo sao?" Vương Đông thấp giọng hỏi, Vương Bình xem hẳn, sau đó lắc đầu, hẳn biết Vương Đông ý tứ, nói đến, hẳn là Vương Thông một phòng người, chủ nhân hẳn là Vương Thông, là Vương Dương, mà không phải hẳn Vương Bình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33 :Bùi Củ tới chơi

Mọi người Trung Thu Tiết khoái lạc, lại nói hôm nay đọc sách người đặc biệt ít, nhưng là vẫn đứng giờ đổi mới, hi vọng mọi người hỗ trợ.

Đưa tiễn Vương Dương, Vương Bình lại đi xem một chút Vương Thông, biết Vương Thông đã uống thuốc ngủ, Vương Bình mới yên tâm lại.

Hai ngày trước kia, Vương Bình vừa mới đứng lên, tiểu nha đầu tiểu Xuân liền chạy vội chạy tới, "Công tử, nhanh một chút a, có người tới tìm người."

Vương Bình khẽ giật mình, mình tại Trường An nhận biết ít người đáng thương, "Ai tìm ta?"

Tiểu Xuân cười giả dối, "Người đi phòng khách liền biết, cam đoan người cười đến không ngậm miệng được."

"Người đang nói cái gì?"

Vương Bình cong lại tại trên đầu nàng gỗ một chút, cười hỏi: "Ta làm sao lại không ngậm miệng được, đến là ai a?"

Tiểu Xuân bụm lấy đầu nói: "Công tử đến liền biết."

Vương Bình đi vào phòng khách, còn không có đi vào, tiểu Xuân liền lòng nóng như lửa đốt, sau đó đẩy hẳn đi vào nhanh một chút, "Công tử, người nhanh lên đem, đừng để cho người ta sốt ruột chờ."

Vương Bình vừa đi vào phòng khách đại môn, lại đối diện nhìn thấy Bùi Thanh Nhi đi tới, nàng cũng nhìn thấy Vương Bình, khuôn mặt lập tức đỏ, rất khó vì là tình củi đầu xuống, ngay sau đó liền truyền đến tiếng bước chân, theo sau chính là Bùi Củ tiếng cười, "đã tu luyện a."

Bùi Củ bước nhanh đi tới, sau đó cười nói: "Làm sao? Không chào đón ta tới? Ta có thể là người Tô Phụ đây."

Vương Bình lúc này mới nhớ tới, hẳn đêm qua để cho người ta hộ tống qua Bùi Thanh Nhi quay về Bùi gia, cho nên hôm nay Bùi Củ tới tìm hẳn không kỳ quái, Vương Bình liền vội vàng khom người hoàn lễ, "Tu thất lễ, để cho Tô Phụ đợi lâu."

Bùi Củ thân thiết vỗ vỗ bả vai hẳn, có chút trách cứ hẳn nói: "Hơn nửa năm không gặp mặt, đến Trường An vậy mà không đến phủ thượng đi ngồi một chút, cũng không tiếp vợ người trở lại, chẳng lẽ muốn trốn trốn được, vụng trốn trở lại, đem nàng đầu tiếp tục nhét vào Bùi gia không thành."

Vương Bình trên mặt có chút phát nhiệt, hẳn vẫn là một lần đạt được Bùi Củ thừa nhận, hẳn xác thực lần này tới vội vàng, hẳn đành phải cười khổ một tiếng."Ta là một mình Hồi Kinh, thăm hỏi xong nhị thúc, chờ nhị thúc bệnh tình đỡ một ít, ta muốn quay về Ung Châu, không dám quá khoa trương, kính xin Tô Phụ thứ lỗi."

"Người là không muốn khoa trương, cho nên ta còn không biết người hôm qua liền trở lại, như không phải hôm qua Thanh nhi đụng phải người, ta khả năng còn không gặp được người đây, bất kể thế nào nói, người bây giờ liền cùng ta Hồi Phủ, nhà ta tiệc rượu đã dọn xong, liền đợi đến phạt người ba chén tửu đầu, người đi không đi a?"

Bùi Cù giả vờ giận nhìn chăm chú lên hắn, đã vén tay áo lên, giống như Vương Bình không chịu đi, hắn muốn cưỡng ép dẫn hắn đi.

Vương Bình nhìn thấy Bùi Cù sau lưng mặt cách đó không xa Bùi Thanh Nhi, vừa vặn nàng vụng trộm nghiêng mắt nhìn chính mình liếc một chút, trong đôi mắt đẹp tràn đầy hi vọng, hàm tình mạch mạch, nàng ánh mắt cùng Vương Bình tiếp xúc, nhãn quang tựa như một cái chấn kinh Tiểu Lộc, bối rối tránh ra, đầu kém càng sâu, không dám cùng hắn đối mặt.

Bùi Thanh Nhi ánh mắt để cho Vương Bình khó mà cự tuyệt, hắn liền gật đầu cười cười nói: "Được rồi, vậy hôm nay liền quấy rầy Tổ Phụ."

Bùi Cù biết Vương Bình đêm qua đụng phải Bùi Thanh Nhi sự tình, cũng không phải là trong phủ người nói cho hắn biết, mà chính là Vương Bình hộ tống bọn họ trở về người, mỗi cái uy vũ hùng tráng, quân gia không dám giấu diếm, lập tức bẩm báo Bùi Cù, Bùi Cù lúc này hỏi Bùi Thanh Nhi, nàng không dám giấu diếm, liền cầm ban đêm sự tình nói cho hắn biết, hắn mới biết được Vương Bình sớm Hồi Kinh.

Trong xe ngựa, Bùi Cù trò đùa chỉ ý đã biến mất, trên mặt trở nên có chút nghiêm túc, hắn lắc đầu nói ra: "Tu, không phải ta nói người, người ở trong quan trường vẫn là lộ ra non nớt, làm việc không đủ khéo đưa đẩy, nếu như người cho rằng vụng trộm trở về, năng lượng giấu giếm được trong thành Trường An Môn Phiệt cùng Vệ Văn Thăng bọn họ, vậy người liền mười phần sai."

Bùi Cù thở dài một tiếng, lại lời nói trọng tình trường nói ra: "Tu, làm trư ngoại đại tướng, không có mệnh lệnh liền trở lại, mặc dù nói là thăm hỏi người nhị thúc,

Không có người sẽ nói cái gì, nhưng là người giấu diếm, đây chính là quan trường tối kỵ, với lại người còn muốn vụng trộm trở lại, không thể làm như vậy được a, mặc dù lớn Tùy đã không phải là trước kia Đại Tùy, nhưng khi nay Thánh Thượng còn tại, thiên hạ vẫn như cũ tôn Đại Tùy vì là chính thống a."

Vương Bình cái trán đầy mồ hôi, hắn cũng ý thức được chính mình suy nghĩ vấn đề không chu toàn, hắn vừa mới tiếp nhận Ung Châu, nguyên lai tưởng rằng dạng này ảnh hưởng không lớn, lại xem nhẹ giấu diếm hậu quả, nếu để cho Vệ Văn Thăng, Âm Thế Sư cùng Quan Lũng Môn Phiệt biết hắn cố ý giấu diếm trở về, sẽ nghĩ như thế nào? Sẽ muốn hắn cùng ai cấu kết, với lại hắn vừa về đến, thân phận của hắn cũng liền vạch trần, hắn là Vương Thông chất nhĩ, là Thái Nguyên Vương gia nhân, vậy liệu rằng cùng Lý Uyên cấu kết, với lại hắn vẫn là Bùi Cù Tôn Nữ Tể, hắn cùng Bùi Cù có phải hay không có cấu kết, đây đều là để cho người ta hoài nghi phương a.

Hắn lại nghĩ tới hôm qua ở ngoài sáng Nguyệt lâu gặp qua một chút Môn Phiệt công tử, hắn có thể khẳng định, Quan Lũng Môn Phiệt đều đã biết hắn trở lại Trường An.

Vương Bình trầm tư chỉ chốc lát, liền hỏi Bùi Cù: "Vậy theo chiếu Tổ Phụ ý tứ, vậy ta hiện tại nên làm cái gì?"

Bùi Cù thật cao hứng Vương Bình năng lượng hỏi như vậy, điều này nói rõ hắn đã bắt đầu tín nhiệm chính mình, đây là một cái tốt bắt đầu, Bùi Cù nhất tâm muốn đem Vương Bình kéo vào hắn Bùi Phiệt thế lực phạm vi bên trong, hiện tại Bùi gia làm nấy tay chuẩn bị, có thể nói Bùi Phiệt muốn mời chào Môn Sinh, làm Thế Gia Đại Tộc, chỉ có vung cánh tay hô lên, thiên hạ tuân kiệt đều sẽ tới, nhưng là Bùi Cù cũng biết, Bùi gia vấn đề là Văn Tài có thừa, nhưng là Vũ Tướng không đủ, Bùi Phiệt thế lực phạm vi bên trong nhất định phải có một tên uy chấn Thiên Hạ đại tướng, với lại tên này đại tướng không phải Quan Lũng Môn Phiệt, cũng không phải Quan Đông Thế Gia người.

Từ khi Vương Bình thu phục Bắc Địa Quận, đánh bại Tiết Cử, hắn liền nhìn ra người này tiềm chất, cũng bắt đầu lôi kéo hắn, cho nên hắn có một tia cảm giác nguy cơ, hắn lo lắng Vương Bình dừng dừng gia tộc cướp đi, đặc biệt là Thái Nguyên Vương gia, tuy nhiên hắn mơ hồ biết Vương Bình cùng Vương gia bất hòa, nhưng là hắn dù sao cũng là Vương gia nhân.

Cho nên lần này trở về, hắn sẽ để cho Thanh nhi đi theo Vương Bình, ngồi lên Vương Bình chính thể vị trí.

"Không gặp được vậy thì quang minh chính đại trở về."

Vương Bình nghe được Bùi Cù nói chuyện, mới bừng tỉnh đại ngộ, Bùi Cù không hổ là quan trường Bất Đảo Ông a, ở thời điểm này, nhất định phải để cho Vệ Văn Thăng, Âm Thế Sư cùng Đại Vương biết, hắn không phải một dã tâm bừng bừng người, chỉ là một cái muốn vinh hoa phú quý người bình thường.

"Tổ Phụ, xe ngựa năng lượng tại hoàng cung tiền chờ ta chỉ chốc lát sao?"

"Không tệ, không tệ, hiện tại đi gặp Đại Vương, chẳng khác nào đối người khác nói người trở lại qua, hiện tại canh giờ còn sớm, người về trước đi, ban đêm đến ta trong phủ tới liền có thể."

Đại Hưng trong hoàng cung Dương Hựu không nghĩ tới Vương Bình thế mà trở về, trả lại yết kiến chính mình, quả thực vượt quá hắn dự liệu, hiện tại trung với Đại Tùy cũng chỉ có Vệ Văn Thăng cùng Âm Thế Sư, bọn họ phiệt thế gia cũng là có đầu tướng. Chỉ chốc lát Vương Bình tại Hoạn Quan dẫn dắt hạ xuống đến Dương Hựu bên người.

Vương Bình đi lên trước, thật sâu thi lễ, "Bề tôi Ung Châu tổng quản Vương Bình, tham kiến Đại Vương điện hạ, điện hạ nghìn tuổi nghìn tuổi Thiên Thiên Tuế."

"Xin đứng lên, ái khanh khi nào đến Trường An." Dương Hựu vẫn là một cái mười hai tuổi hài tử, hơn nữa thoát nhìn rất là yếu đuối, Vương Bình nếu cũng đồng tình hắn, hắn biết Lý Uyên tiến vào Quan Trung hai năm, đem hắn hại.

Vương Bình thở dài một tiếng nói: "Bề tôi chuyên tới để hướng về điện hạ thỉnh tội?"

"Há, Vương Tướng Quân tội gì chỉ có a, là Tiết Cử lại đánh tôi, không có giữ vững thành trì sao?" Dương Hựu ngây thơ nhìn qua Vương Bình.

"Hồi điện hạ, Tiết Cử lần trước tổn thất nặng nề, gần đây sẽ không lại đến, bề tôi tội ở chỗ không có điện hạ cùng triều đình mệnh lệnh, tự tiện Hồi Kinh, thăm hỏi bệnh nặng nhị thúc..."

Dương Hựu gật gật đầu, "Thân nhân bệnh nặng, tông quyền mà đến, có thể lý giải, người năng lượng nhận thức đến người vì quy, đủ thấy người không phải bản ý, cô tha thứ người vô tội, người không cần phải lo lắng, cô sẽ không trách tội cùng người."

Vương Bình sau khi đi, từ sau tấm bình phong đi ra một cái mỹ mạo yêu kiều cô gái trẻ tuổi, đầy mặt sầu khổ chi sắc, Nga Mĩ nhú chặt, để cho người ta thương tiếc.

"Hoàng Cô, làm sao người tới." Dương Hựu nhìn xem nữ tử này, liền quan tâm nói ra, nữ tử này chính là Dương Quảng nữ nhi, Dương Hựu cô cô, Dương Nhượng Tích.

Dương Nhượng Tích khoe miệng một nụ cười khổ, nói: "Hựu con a, hôm nay thiên hạ đại loạn, bên cạnh bề hạ không có cái gì trung thần, mà người chỉ có Âm Thế Sư coi như trung với Đại Tùy, nhưng là làm sao có thể địch nổi những sai lang hồ báo đó a, người này là chúng ta hi vọng a, chỉ cần có hắn cùng Âm Thế Sư tại, lại thêm Đồng Quan Khuất Đột Thông, Đại Hưng liền sẽ vững như Bàn Thạch, cho nên nhất định phải lôi kéo cùng hắn."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34 :Bùi phủ Gia Yến

Bùi phủ bên trong, đang tại cử hành một trận quy mô tiểu mà long trọng Gia Yến. . . .

Quy mô tiểu là chỉ tham gia Gia Yến nhân số ít, chỉ có năm sáu người, trừ Vương Bình bên ngoài, hẳn cũng chỉ có năm người, món ngon cũng rất đơn giản, không còn nhỏ trên mặt bàn chỉ có năm đạo tinh xảo thức nhắm, còn có một bầu rượu, bởi đứng phía sau thị nữ thay bọn họ rót rượu, cái này cùng quý tộc người tiệc rượu khách, ít thì mấy trăm đạo đồ ăn, nhiều thì hơn trăm người so sánh, đúng là đơn giản cùng cực, đây cũng là Bùi gia đơn giản gia phong.

Mà long trọng thì là chỉ đãi ngộ rất cao, không chỉ có Bùi Cù tự mình có mặt, còn có hân trưởng tử, Bùi Nhân Cơ cũng tới cùng nhau người tiếp khách. Trừ bọn họ bên ngoài, còn có Bùi Cù thứ tử Bùi Tuyên chủ yếu cùng thê tử Thôi Thị, hai người bọn họ chính là Bùi Thanh Nhi phụ mẫu, Xem ra, Bùi gia là tiếp nhận Vương Bình.

Mà xem như hôm nay chủ yếu nhân vật, Bùi Thanh Nhi ngồi sau lưng mẫu thân, rụt rụt rè rè, không dám nói nhiều.

Bùi Cù cầm chén rượu lên, sau đó nói: "Đến, Tu, mọi người là người một nhà, cũng không cần khách khí như vậy." Nói xong, mọi người liền uống một chén.

Thôi Thị càng là quan sát tỉ mỉ lấy Vương Bình, người này chính là nàng con rể.

Bùi Tuyên chủ yếu tại Bùi phủ địa vị cũng không cao, đây là bởi vì hắn ưa thích Thư nhân, làm người chất phác, đã từng làm qua quan, nhưng là không hiểu nhân tình, chỉ coi một năm vốn nhờ vì là đắc tội với người quá nhiều mà Bãi Quan, mặc dù là Bùi Cù nhị nhi tử, nhưng là rất nhiều Bùi thị người đều chướng mắt.

Bùi Cù cũng không phải cũng ưa thích hắn, chỉ là cũng ưa thích nữ nhi của hắn Bùi Thanh Nhi, Thôi Thị xuất sinh Bác Lăng Thôi Thị, khí chất dịu dàng, hiếu kính cha mẹ chồng, tâm địa thiện lương, nhưng nàng lại so trọng phu nếu có thể làm một điểm, lo liệu nội trợ, nuôi dưỡng nhi nữ, tuy nhiên thời gian qua không có như vậy phú quý, nhưng là người một nhà cũng vui vẻ hoà thuận vui vẻ, cho nên Bùi Cù cũng ưa thích cái này tài giỏi hiếu thuận con dâu.

Bùi Tuyên chủ yếu phụ phụ cũng đã gần bốn mươi tuổi, nhưng là chỉ có Bùi Thanh Nhi cái này một đứa bé, Thôi Thị từ Vương Bình vừa vào cửa liền chú ý hắn, nàng nghe Công Công nói qua, người trẻ tuổi này là Thái Nguyên Vương Thị người, nhưng là giống như cùng Vương Thị bất hòa, đi qua Bùi Cù đề bạt, lại thêm chính mình đánh thắng trận, vẫn chưa tới mười tám tuổi, cũng đã là Nhất Châu tổng quản, Khai Phủ Nghi cùng Tam Tì, địa vị rất cao.

Vương Bình tướng mạo đáng người đều để Thôi Thị rất hài lòng, đáng người rất cao, dung mạo khí khái hào hùng, nhìn qua là Vũ Tướng, nhưng là trên thân lại không có Vũ Tướng loại kia thô lỗ chi khí, ngược lại ngược lại là giống một người thư sinh.

Gia Yến Thượng Khí phân rất hòa hợp, Bùi Cù bọn người là hay nói người, uống vài chén tửu, Bùi Cù liền cười ha hả hỏi: "Tu, khi nào đem Thanh nhi

tiếp đi a, các người đã thành hôn, cũng là người một nhà."

"Tổ Phụ, người. . . ." Bùi Thanh Nhi nghe nói muốn Vương Bình đem chính mình tiếp đi, khuôn mặt lập tức liền đỏ, sau đó không có ý tứ làm nũng nói.

"Thế nào, cũng là người một nhà, còn thẹn thùng, ha ha." Bùi Cù nhìn xem Bùi Thanh Nhi như thế, liền cười rộ lên.

"Tổ Phụ, Thanh nhi thói quen ở tại Bùi gia, với lại ta hiện tại chỗ ở phương cũng không phải cũng thuận tiện, chờ qua một thời gian ngắn an định lại, ta nhất định tới đón Thanh nhi đi qua." Vương Bình ngẫm lại, mình bây giờ ở tại Vương Thông phủ đệ, có nhiều bất tiện, thế là liền mở miệng nói ra.

Gia Yến thời gian không hề dài, Vương Bình liền cáo từ, từ Bùi phủ đi ra, trời đã dần dần hắc, Vương Bình mang theo mấy tên Thân Binh không vội không chậm hướng về vương phủ đi đến, Dạ Phong chăm chăm, mang theo một chút hơi lạnh.

Hôm nay cùng Bùi Cù nói chuyện với nhau, để cho hắn được lợi rất nhiều, khi hắn vừa mới đi vào phủ thời điểm, quân gia lại chạy tới, "Bình thiếu gia."

"Đồng thúc có chuyện gì tình sao?"

"Công tử, lão gia tỉnh, người đi một cái đi! Hắn muốn gặp người."

"Nhị thúc tỉnh."

Vương Bình nghe kích động không thôi, nhanh chân liền hướng về Vương Thông trong phòng chạy tới, Vương quân gia gấp ở phía sau hô to: "Thiếu gia, chậm một chút a."

Tại Vương Thông bên ngoài trong sân nhỏ, Vương Thông chống một cây quả trượng, ngồi tại một cái thạch đầu trên ghế, ngửa đầu nhìn xem một khóa rậm rạp Lão Thụ, Dạ Phong đánh tới, Vương Bình đi qua, cảm qua một kiện áo choàng, choàng tại Vương Thông trên thân.

"Nhị thúc vừa vận một điểm, vẫn là nghỉ ngơi nhiều mới tốt."

"Vương Bình đi đến Vương Thông trước mặt, nắm chặt hắn gầy như que củi tay, cảm giác hắn vẫn là như thế suy yếu, hắn nước mắt rớt cuộc nhìn không được."

Vương Thông nhẹ nhàng vuốt ve đầu hắn tóc, ánh mắt cũng có chút đỏ, đây là hắn lớn nhất chất nhĩ, hắn từ nhỏ nhìn xem hắn lớn lên, hắn còn tưởng rằng hắn đã sớm cách mình mà đi.

"Bình nhĩ, không cần lo lắng, nhị thúc thân thể chính mình rất rõ ràng, trong lúc nhất thời vẫn được."

"Nhị thúc, trở về phòng bên trong ngồi đi, nơi này có điểm lạnh."

"Không cần, ta muốn cùng người nói mấy câu, ta có quá nói nhiều muốn nói, quá nói nhiều muốn hỏi."

"Bình nhĩ, nhị thúc muốn nghe lời nói thật, người đến muốn làm cái gì, chẳng lẽ người thật nghĩ trả thù gia tộc, trả thù phụ thân người sao?"

Vương Thông chăm chú nhìn Vương Bình ánh mắt, sợ hắn nói ra để cho mình tuyệt vọng lời nói đến, mặc dù mình cũng trong cơn tức giận rồi đi Thái Nguyên Vương gia, nhưng là nơi đó dù sao cũng là sinh dưỡng chính mình địa phương, có chính mình Huyết Mạch Tương Liên thân nhân. Hắn cũng biết Vương Bình hiện tại là tay cầm Hùng Bình nhất phương hào cường, mà Thái Nguyên Vương gia hỗ trợ Lý Uyên, này chiếu Vương Bình dự định, là muốn cùng Vương gia cùng chết đến.

"Nhị thúc "

Vương Bình chậm rãi nói: "Ta Thân Mẫu họ Thảm, nhưng ta cũng không có sửa họ vì là trăm, ta vẫn như cũ họ Vương, ta vẫn là người chất nhĩ, Vương gia ta sẽ không lại trở lại, nhưng là ta có thể đáp ứng người, nếu là có một ngày, Vương gia gặp nạn, ta còn có chút thể lực lời nói, ta sẽ cố gắng trợ giúp bọn họ."

Vương Bình trả lời để cho Vương Thông trăm mối cảm xúc ngổn ngang, hắn hiểu được ý hắn, Vương Bình vẫn là Vương gia tử tôn, nhưng là giới hạn ở đây, hắn không còn cùng hắn Vương gia có bất kỳ liên quan, hơn nữa còn là nhìn thấy do mặt mũi hắn, không phải vậy hắn xác định vững chắc sẽ trả thù Vương gia.

"Há, nhị thúc, ta gọi người đem Vương Dương đưa đi Quân Ta doanh, hắn còn nhỏ, rất nhiều chuyện có thể nghe người khác lừa gạt, cho nên ta để cho người ta dẫn hắn đi học hỏi kinh nghiệm." Vương Bình nhớ tới Vương Dương, có cần phải giống như nhị thúc nói một câu.

"Chuyện này ta biết, ai, ta đưa con trai này không nên thân, là muốn để cho người ta thật tốt quản quản, đi quân doanh cũng tốt, cho hắn biết, cuộc sống này tới là cỡ nào không dễ a, Bình nhĩ, đón lấy người có cái gì dự định đây."

Vương Thông hỏi như vậy, để cho Vương Bình không biết nên không nên nói, chính mình sau cùng thủy chung sẽ cùng Lý Uyên đối đầu, cũng chính là cùng Thái Nguyên Vương gia đối kháng, nếu như nhị thúc biết, có thể hay không trách cứ chính mình, hoặc là nói, sẽ rất thương tâm.

Vương Bình yên lặng một hồi, sau đó nói: "Cho đến trước mắt, còn không có gì dự định, đi một bước là một bước đi, Lý Uyên hắn là chờ không nổi, Quan Trung Môn Phiệt cũng chờ không nổi, cái này trong thành Trường An cũng là một cái vòng xoáy, hơi không cẩn thận, liền sẽ vạn kiếp bất phục, nhị

thức, nếu không người rồi đi Trường An đi, ta phải người hộ tống người rồi đi."

"Ai, Lão, không muốn động, Bình nhi, người không cần thay ta lo lắng, không có việc gì, ở chỗ này, còn không người dám đụng đến ta đây."

"Có thể là nhị thúc, Lý Uyên khởi binh, cái kia chính là phản loạn, khi đó Vương gia cột vào Lý Uyên trên chiến xa, trong thành Trường An Âm Thế Sư trung với hoàng gia, đến lúc đó khó tránh khỏi sẽ liên lụy đến người a." Vương Bình vẫn là lo lắng nói ra.

"Ha-Ha, đây không phải còn người nữa nha, chẳng lẽ người cái này tay cầm mấy vạn đại quân Ung Châu tổng quân là ăn chay sao? Yên tâm đi, không có việc gì ngách, người an tâm xử lý người sự tình."

Nghe được nhị thúc còn có thể như thế nói đùa, Vương Bình cũng an tâm không ít.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35 :khói lửa 4 lên

Hoắc Áp huyện ở vào Lâm Phần quận phía bắc, là Thượng Đảng Quận, Tây Hà quận, Long Tuyền quận ba bên giao giới chỗ, Chiến lược Vị Trí mười phần trọng yếu, riêng là Hoắc Áp huyện phía bắc là núi non trùng điệp, sơn thế chấp trùng dốc đứng, năm đó Dương Tổ đại quân Đông Chinh Hán Vương Dương Lương, cũng là ở chỗ này làm sau cùng quyết chiến.

Hoắc Áp huyện bởi vì nó vị trí trọng yếu, trở nên không yên tĩnh đứng lên, một đám Tặc Khẩu tiến chiếm Hoắc Áp, phân binh cướp bóc Thượng Đảng, Tây Hà các loại Quận Huyện, cướp bóc đốt giết, không chuyện ác nào không làm

Lúc này, Hà Đông nói lấy bắt đại sứ, Thái Nguyên lưu thủ Lý Uyên dẫn đầu hai vạn đại quân Nam Hạ, cùng Tặc Quân giao đấu, tại ầm ầm tiếng trống bên trong, hai quân tại Phần Thủy tiến hành thảm thiết chém giết, Lý Uyên dẫn đầu một vạn Bộ Binh kết thành phượng trận, dùng sức mạnh cung Ngạnh Nỗ chống đỡ địch nhân chủ lực công kích, mà Lý Thế Dân dẫn đầu năm ngàn kỵ binh công kích Tặc Quân cánh trái, Lý Hiếu Cung công kích cánh phải.

"Đồng đồng đồng" khuấy động tiếng trống vang vọng Phần Thủy, tiếng la giết chấn thiên, tình xáo trạng bị làm Lý Uyên quân đội lấy ít đánh nhiều, không chút nào không rơi vào thế hạ phong, Lý Thế Dân suất quân một lần lại một lần trùng kích, dần dần, trong quân địch quân càng ngày càng mỏng manh, đã có thể nhìn thấy trung quân Soái Kỳ.

Lý Thế Dân xem thời cơ sẽ đến, lập tức cao giọng hô to: "Truyền mệnh lệnh của ta, chặt đứt Tặc Quân Soái Kỳ người, cùng Ngân ngàn lượng, quan thăng tam cấp!"

Nhất thời, xu thế tức giận đại chấn, thế công như thủy triều hướng về địch quân Soái Kỳ phóng đi, Lý Huyền Bá vùng vẫy Đại Chùy, tại trong quân địch mạnh mẽ đâm tới, những nơi đi qua, thân ngang khắp đồng, đánh đâu thắng đó.

Soái Kỳ bị Lý Huyền Bá chặt tới trên mặt đất, Tặc Quân xu thế Khí Động đông đưa, bắt đầu toàn tuyến sụp đổ, mấy vạn Tặc Binh chạy tứ phía, vô số binh lính quỳ xuống đất đầu hàng, một trận chiến này, Tặc Quân toàn quân bị diệt, mấy vạn đại quân bị chém giết hơn hai vạn người, chạy trốn vùn vụt hơn ngàn người, hơn ba vạn người đều toàn bộ đầu hàng, Tặc Quân Chủ Soái thì bị Loạn Tiễn bắn giết.

Lúc này, vài lần Thái Nguyên chạy đến đưa tin kỵ binh từ đằng xa gấp chạy mà tới, xa xa liên hô, "Lý Sứ Quân" âm thanh có chút lo nghĩ.

Lý Uyên mặt trầm xuống, chờ đợi mấy người chạy gần, hần không vui hỏi: "Phát sinh sự tình gì, vội vàng hấp tấp?"

"Bẩm báo Sứ Quân, Giang Đô truyền đến Thánh Chỉ, Bích Tiêu bảo người lập tức tiến về Giang Đô vì là Thừa Tướng."

"Cái gì?" Lý Uyên cảm thấy thật không thể tin, hần kinh ngạc đến ngây người.

.....

Thái Nguyên Thành Lý phủ, Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân xuyên qua một đầu hành lang, lo lắng đi vào phụ thân thư phòng trước, bọn họ đã không nhớ rõ, đây là mấy lần tìm đến phụ thân, phụ thân từ Hoắc Áp trở về, liền cảm chính mình nhốt tại trong thư phòng, không ăn cơm, cũng không thấy người, tất cả mọi người lo lắng tới cực điểm.

Huynh đệ hai người đương nhiên biết phụ thân vì sao thống khổ như vậy, nếu như mình đi Giang Đô, này phụ thân nhiều năm kế hoạch cảm biến thành trắng trong nước, mà không đi Giang Đô, chính mình kế hoạch vẫn chưa hoàn thiện, lúc này khởi sự còn quá sớm ngách, cực độ thất vọng trầm trọng đã kích phụ thân, nhưng là huynh đệ hai người cho rằng, sự tình còn chưa tới bất bất như vậy trình độ.

Hai người đứng tại bên ngoài thư phòng bâng hoàng, không biết nên như thế nào thuyết phục phụ thân, lúc này, Lưu Văn Tĩnh vội vàng chạy đến, hần đi lên trước cười nói: "Thế nào, phụ thân các người còn không có nghĩ thông suốt sao?"

Lý Kiến Thành lắc đầu, nói ra: "Không biết, không có một chút tin tức."

Lưu Văn Tĩnh thế là la lớn: "Thúc Đức huynh, ta là tới cho người báo tin vui, có muốn nghe hay không nghe?"

"Vào đi" không lâu liền truyền ra Lý Uyên âm thanh.

Ba người đi vào Lý Uyên thư phòng, Lý Kiến Thành huynh đệ hai người có chút sửng sốt, bọn họ phát hiện phụ thân trong phòng vẫn như cũ sạch sẽ, chỉ là dung nhan có chút tiều tụy, nhưng là tinh thần lại phi thường tốt, trên bàn bày đầy đĩa đồ, hai người mới hiểu được tới, phụ thân cũng không phải là bị đá kích, 20 đang tự hồi đối sách.

Lý Uyên nhìn xem ba người, lúc này mới nói với Lưu Văn Tĩnh: "Trước tiên nói một chút người hi sự đi, ta vẫn còn muốn nghe một chút."

Lưu Văn Tĩnh không chút hoang mang nói ra: "Thúc Đức huynh, Tam tiểu thư chỗ ấy truyền đến tin tức, nàng đã mộ binh mấy vạn, tất nhiên có thể ngang dọc Quan Trung, chờ đợi người tiến về, với lại Độc Cô Thế Gia các loại Quan Lũng Môn Phiệt đều duy trì người, bọn họ chỉ cần các loại Tam tiểu thư khỏi sự điều động Âm Thế Sư tiến đến Bình Loan,

Liền có thể khống chế Trường An, khống chế Đại Vương, đến lúc đó người liền có thể tiến quân thần tốc."

Lý Uyên ánh mắt lạnh lùng nói: "Thật sự là tin tức tốt, truyền lệnh cho Tú Ninh, để cho hần hoá tốc khỏi binh, ta suy nghĩ ba ngày, ta quyết định, chúng ta khỏi binh nhất định phải có Đột Quyết hỗ trợ."

Tại Lý Uyên mưu đồ đồng sự, thiên hạ Phản Vương lần nữa giục mây vùn, riêng là phượng nam cũng kéo ra thanh thế hạo đại tạo phản, Thành Phụ người Chu Kiệt tại Hoài Nam tụ tập dân chúng hơn mười vạn tạo phản, tự xưng hầu vương, dẫn đầu hơn mười vạn người một đường cướp bóc đốt giết Kinh Tương Các Quận, đảo qua chỗ, chỗ gà không tha.

Bà Dương Quận Hào Cường Lâm Sĩ Hoảng tụ tập dân chúng tạo phản, Lâm Sĩ Hoảng đánh bại Tùy Quân, suất quân công phá Dự Chương thành, Lâm Sĩ Hoảng tự lập làm đế, Quốc Hào Sở, có binh lực hơn hai mươi vạn, Bắc Tiến Cửu Giang, Nam Hạ Lâm Xuyên, trở thành phượng nam nhất đại tạo phản thế lực.

Mà tại Quan Lũng Địa Khu, Tây Lương Lý Quỹ ở gia tộc cùng Tùy quan duy trì dưới, khỏi binh chiếm lĩnh Võ Uy quận, tự xưng Lương Vương. Tiết Cừ công chiếm Thiên Thủy Quận về sau, tự xưng Tần Đế, suất quân hướng về Phù Phong Quận rất gần.

Mà lúc này đây, Trung Nguyên Phúc Địa Ngõa Cương cũng xuất hiện dị động. Một tên kỵ binh hướng về Lý Mật Đại Doanh bay đi.

Trung quân trong đại tướng, Lý Mật cùng thủ hạ đại tướng đang tại hiệp thương tiến công Huỳnh Dương sự tình, từ khi đánh bại Trương Tu Đà về sau, Lý Mật đã hoàn toàn khống chế lại hần quân đội, theo các nơi Phản Vương hưng khởi, hần cho rằng tấn công Huỳnh Dương thời cơ đã thành thực. "Tùy Đế đào vong Giang Đô, Lý Uyên chiếm cứ Thái Nguyên, Tùy Triều tan rã tư thế đã hình thành, hiện tại thời cơ chín muồi, Ngõa Cương Quân muốn trở thành bên trong lãnh tụ, nhất định phải Đông Tiến Huỳnh Dương, chiếm cứ bên trong Đại Thành, không thể cơ đầu rút cổ tại Đông Quận Tiểu Địa Phương, coi như Dịch Nhượng Lão Đại không chịu xuất binh, chúng ta cũng phải xuất binh."

Lý Mật thái độ phi thường kiên định, đứng dậy nói ra: "Tương lai chiếm lấy thiên hạ, Dịch đại ca vì là Thượng Hoàng, ta vì là dưới hoàng, tại làm chư vị cũng là khai quốc đại tướng quân, các vị, nguyện ý cùng ta khỏi binh không."

"Khỏi binh, khỏi binh" quần tình xúc động, nhao nhao thật cánh tay hô to.

Lúc này, một tên báo tin binh chạy đâm đại tướng "Bẩm báo Lý Công, nghe nói Quan Trung Đạo Phi mọc lan tràn, Lý Uyên đang muốn khỏi binh, Khuất Đột Thông chiếm cứ Đồng Quan, không dám nhệ ra."

Lý Mật mừng rỡ, hần cũng là đang đợi những tin tức này, chỉ cần Quan Trung Âm Thế Sư cùng Khuất Đột Thông binh mã không dám loạn động, trong lúc này ban đầu, vậy hần cơ hội liền đến.

Lý Mật lúc này nói ra: "Truyền mệnh lệnh của ta, đại quân thu thập doanh trường, chuẩn bị xuất phát."

Hần lại lấy ra một phong thư, giao cho Thân Binh nói: "Người đi một chuyến Kim Đề Quan, đem phong thư này giao cho Dịch Nhượng, nếu như hần nguyện ý đi với ta Huỳnh Dương, vậy thì mời hần lập tức xuất binh tới sẽ cùng."

"Hồn dân!"

Nhận được Lý Mật thư tín, Dịch Nhượng giận tím mặt, hần trùng trùng điệp điệp vỗ bàn một cái, "Không có ta mệnh lệnh, hần cũng dám tự tiện xuất binh, hần chẳng lẽ muốn tự lập sao?"

Bên cạnh, Dịch Nhượng tâm phúc nói ra: "Dịch Công, người này đã tâm bưng bưng, Tự Lập chi Tâm lâu vậy. Hần yếu đánh hạ Huỳnh Dương, ta lo lắng các huynh đệ chịu không hần dụ hoặc, đến lúc đó đều chạy tới chỗ của hần, đó là, Dịch Công cũng là người cô đơn, ta cảm thấy vẫn là càng sớm giết hần càng tốt."

Địch Nhưộng trầm tư một hồi, cười lạnh một tiếng nói ra: "Bây giờ không phải là sống mái với nhau thời điểm, tất nhiên hần nguyên ý đi chiếm lấy Huỳnh Dương, vậy liền để hần đi tốt, ta lưu tại Ngõa Cương Trại, chờ hần chặt vật trốn về đến hướng về ta khóc lóc kể lể thời điểm, ta lại trừng trị hần "

UU đọc sách hoan nghênh rộng lớn Thư Hữu quang lâm đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến đọc.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36 :Tùy Đế Dương Quảng

Làm một bên Từ Thế Tích nghe được có người chú ý giết Lý Mật thời điểm, hần liền khuyên đến: "Đại ca, ta cảm thấy Lý Mật chiếm lấy Huỳnh Dương là cao minh tiến hành, hiện tại Quan Trung hỗn loạn, triều đình không rảnh bận tâm chúng ta, thừa cơ hội này đoạt lấy Huỳnh Dương, công chiếm Lạc Khẩu Thương, tất nhiên sẽ bị chấn động ban đầu, khiến cho chúng ta lấy được lãnh tụ tư thế, hấp dẫn nhiều người hơn tìm tới dựa vào, đây là Ngõa Cương lớn mạnh thời cơ tốt, đại ca hần là thuận theo Thiên Thời, suất quân liên hợp Lý Mật, dạng này, chiếm lấy Huỳnh Dương cũng là đại ca công lao, mà không phải Lý Mật."

Địch Nhưộng hừ một tiếng, lạnh lùng nói ra: "Ta liền biết người đã sớm muốn đầu nhập vào Lý Mật, người cứ việc đi, ta sẽ không ngăn người."

Từ Thế Tích thực chất bên trong cũng là một cái tính bướng bỉnh, hần nghe cũng rất tức giận, liền trả lời đến: "Ta a chi là luận sự, chiếm lấy Huỳnh Dương là Ngõa Cương thành lập Bá Nghiệp trọng yếu một bước, đại ca không nên nói ta muốn đầu nhập vào Lý Mật, ta không lời nào để nói."

"Người muốn đi liền đi, ta không ngăn cản người, hừ."

Từ Thế Tích trở lại chính mình trong phủ, nghĩ đến chính mình không muốn gánh vác phản bội tên, nhưng là đi theo tâm thường đứng đầu, quả thật làm cho hần rất khó tiếp nhận, thế là hần đơn giản thu thập hành trang, liền dẫn đầu chính mình một trăm Thân Binh vọt ra thành môn, mới ra thành, liền nghe đằng sau có người hô to: "Từ lão đệ, chờ ca ca một chút."

Từ Thế Tích vừa quay đầu lại, thấy là Trình Giáo Kim khiêng Đại Phù Đầu đuổi theo, liền cười nói: "Người làm sao cũng theo tới."

"Ai, đi theo Địch lão đại buồn bực trong thành không có ý nghĩa, vẫn là đi theo người tốt, đánh một chút Hào Cường, vớt điểm chỗ tốt, cũng không uổng công ta bên trên Ngõa Cương một lần nha."

Từ Thế Tích cười ha ha, "Vậy được rồi, liền đi với ta đại Huỳnh Dương, Kim Ngân tài bảo cái gì cần có đều có."

Mọi người thôi thúc chiến mã, hướng về Lý Mật Đại Doanh chạy như bay.

Từ Thế Tích một đoàn người không lâu liền đuổi kịp bên trong, Từ Thế Tích cùng Trình Giáo Kim tìm tới, để cho bên trong đại hỉ, lúc này bổ nhiệm Từ Thế Tích vì là Phó Tướng, Trình Giáo Kim vì là sổ sách dưới đại tướng.

Lạc Khẩu Thương lại gọi là Hưng Lạc Thương, ở vào tứ phía hiểm yếu chỗ, là một tòa xung quanh dài hai trong vòng hơn mười dặm cự đại thành trì, nội thành có lương hơn ba ngàn miện, không có hàm năng lượng chứa đựng lương thực mấy ngàn thạch, tổng chứa đựng tại ngân vạn thạch trở lên, vì Thiên Hạ nhất đại kho lúa.

Lúc này mặc dù Lạc Khẩu Thương số lượng dự trữ không đến một nửa, nhưng là có hơn ba trăm vạn thạch, liền xem như dạng này, cũng là thiên hạ giàu có nhất chỗ, đến lương liền có thể Dưỡng Binh, liền có thể tranh bá thiên hạ.

Lý Mật cùng Từ Thế Tích mười lăm vạn đại quân binh lâm Lạc Khẩu Thương, Lạc Khẩu Thương chỉ có mấy ngàn Thủ Quân, bất chiến mà hàng, Lạc Khẩu Thương rơi vào Lý Mật trong tay, thiên hạ oanh động, Đại Tùy Vương Triều căn cơ trong nháy mắt sụp đổ.

Giang Đô trong ngự thư phòng, Dương Quảng yên lặng nghe Ngu Thế Nam báo cáo.

"Lý Mật tự lập làm Ngụy Công, lấy Hành Quân Nguyên Soái phủ vì là quân nha, thiết lập Tam Tĩ, Lục Vệ, trong phủ nguyên soái thiết lập Trường Sử, ti mã cùng Các Tào tông quân, ước thúc Quân Ký, Quận Huyện quan viên đều là đảm nhiệm chức vụ ban đầu. . . ."

Dương Quảng ra ngoài ý định không có nổi giận, hần thấp giọng thờ dài nói ra: "Thảo Mãng tạo phản không đáng sợ, đáng sợ là quý tộc tạo phản, bọn họ hiểu được thành lập chính quyền, quản lý Thiên Hạ, không có Lý Mật, Ngõa Cương bất quá là chia rẽ, đám người ô hợp, thiên hạ đại loạn, trầm làm như thế nào cho phải a?"

"Bệ hạ, từ khi Trương Tu Đà bỏ mình, Đại Tùy bên trong năng lượng mang Bình người vẫn là có, bệ tôi đề cử Giang Đô Thông Thủ Vương Thế Sung, người này trấn áp Gangnam tạo phản, thủ đoạn vô cùng ác độc, quét ngang Giang Hoài, đồng dạng trăm trận trăm thắng, hẳn có thể xưng Trương Tu Đà hai, có thể bởi hắn dẫn đầu quân đội, trấn áp Ngõa Cương loạn."

"Trẫm đứng, truyền trẫm ý chỉ, gia phong Vương Thế Sung vì là Tả Truân Vệ tướng quân, Hà Nam nói lấy bắt đại sứ, chịu Việt Vương tiết chế, lập tức đi đến bên trong Diệt Phi."

Dương Quảng xem một dạng Ngu Thế Nam, hỏi: "Ái khanh còn muốn nói cái gì?"

Ngu Thế Nam nói ra: "Bề tôi muốn nói Lý Uyên."

Dương Quảng sững sờ, "Lý Uyên làm sao, không phải hạ chỉ để cho hắn tới Giang Đô a?"

"Bề tôi nhận được Hà Đông nói Ngự Sử vạch tội, Lý Uyên tại tiêu diệt Tặc Khẩu thời điểm, đạt được mấy vạn Hàng Binh, hẳn cầm cái này sáu vạn Hàng Binh chinh đồn vì là quân, coi là tư dụng."

Dương Quảng sững sờ, lúc này, hắn nhớ tới buổi sáng nhận được Thái Nguyên phó lưu thủ Cao Quân Nhã mật báo, còn chưa kịp xem,

Dương Quảng lập tức tìm tới mật tín, xem một lần, hắn nhất thời giật nảy cả mình, cùng Ngu Thế Nam nói ra hoàn toàn tương tự, với lại hắn còn không phụng chiếu, không có tính toán đến đây Giang Đô, với lại Lý Uyên còn chiêu mộ quân đội hơn hai vạn người, dạng này, trong tay hắn liền có 10 vạn quân đội.

"Bệ hạ không thể xuyên phá việc này, không phải vậy Lý Uyên tất nhiên phản."

Dương Quảng trầm tư chỉ chốc lát, "Truyền lệnh Cao Quân Nhã, nếu Lý Uyên không phụng chỉ đến đây, coi như bắt, trảm chết."

"Bệ hạ, bề tôi cũng là ý tứ này."

Dương Quảng cầm Ngu Thế Nam lưu lại, cũng không phải là bởi vì Lý Uyên sự tình, mà chính là hắn sự tình, hắn nhìn xem nóc nhà, sững sờ một hồi, mới chậm rãi nói ra: "Nghe nói Quan Trung mới xuất hiện một nhân vật, Thảo Khẩu xuất sinh, lấy hơn hai vạn quân đội liền đánh bại Tiết Cử sáu vạn tinh nhuệ."

"Hồi bệ hạ, Đại Vương điện hạ trên viết nói rõ qua, người này thông minh hơn người, đừng nhìn giống như Thảo Khẩu xuất sinh, lại mưu kế chồng chất, thủ hạ tinh binh mấy vạn, có thể là một thành viên Nho Tướng a." Ngu Thế Nam chậm rãi nói tới.

"Hừ, Âm Thế Sư cùng Vệ Văn Thăng là làm gì, chẳng lẽ mấy vạn Kiều Quả đại quân, còn không đánh lại Tiết Cử sao? Giường nằm chếch, há lại cho người khác ngủ say, Đại Vương đây là nuôi hổ gây họa, hơn nữa còn là tại Quan Trung, trong nhà mình mật nuôi đứng lên." Dương Quảng hung hăng nói ra, làm đế vương, hắn tuy nghèo binh thiếu chiến, nhưng là cái kia nhìn ra cái gì liền có thể nhìn ra cái gì, tại Quan Trung Địa Khu xuất hiện không thuộc về triều đình thế lực, hơn nữa còn là lớn như thế một thế lực, này lại thế nào, ngầm lại liền biết.

"Bệ hạ, Đại Vương cũng là không có cách nào, Quan Lũng Môn Phiệt nhìn chăm chăm, Âm Thế Sư đại quân không thể nhẹ ra a." Ngu Thế Nam biết Dương Quảng cũng là một cái người biết chuyện, cho nên mới giải thích đến.

"Tốt, trăm một mỗi, người đi xuống đi."

Vương Thế Sung đạt được Tùy Đế Dương Quảng ân chuẩn, đứng hẳn mang ba ngàn Giang Hoài Quân đi đón quân Hà Đông Đạo Quân đội, Vương Thế Sung liền dẫn hắn huynh trưởng Vương Thế Kiệt chất tử Vương Nhân Tắc cùng mấy tên Đắc Lực Can Tướng trong đêm xuất phát Bắc Thượng.

Trung quân trong đại trường, Vương Thế Sung cùng hắn mấy tên huynh đệ chất tử khai hội thương nghị đại sự.

"Hiện tại thiên hạ đại loạn, Hào Hùng cát cứ, Vương gia chúng ta sao có thể lạc hậu hơn người?" Hắn hung ác ánh mắt đảo qua mấy cái huynh đệ chất tử, "Các người nói, Vương gia chúng ta giảng sơn ở đâu?"

Vương Thế Sung mấy cái huynh đệ cũng là thô lỗ hạng người, khuyết thiếu Vương Thế Sung đầu não cùng giáo hoạt, ở cái này vấn đề bên trên, bọn họ từ lẫn nhau giương mắt nhìn, không có hẳn tác dụng.

"Lạc Dương!" Châu hán Vương Nhân Tắc nói ra ngắn ngủi hai chữ, đây là hắn lần này mang đến một cái duy nhất văn bối, cũng là hắn phi thường tin cậy người, với lại hắn dồi dào mưu lược, một dạng giáo hoạt.

"Nói không sai."

Vương Thế Sung trùng trùng điệp điệp vỗ một cái chất tử bả vai, Vương Nhân Tắc nói ra trong lòng của hắn đáp án.

"Hà Đông Đạo Quân đội liền đem là ta Tư Quân, là ta tranh đoạt thiên hạ một thế lực, hôm nay đến đây nghị sự người, nếu như không đầu nhập vào chúng ta, toàn bộ giết chết."

Lúc này có Thân Binh tới báo: "Khởi bẩm tướng quân, đến đây nghị sự đại tướng đều đã tới."

"Tới mấy cái?"

"Tới sáu người."

Vương Thế Sung một tiếng giận mắng: "Mụ, làm sao mới đến sáu người, còn có mấy cái đây."

"Hồi bẩm tướng quân, ty chức không biết."

Lúc này Vương Nhân Tắc nói ra: "Tam thúc, mới đến sáu người, thiếu mấy cái, giết bọn hán sợ sinh biến, không bằng trước tiên nắm giữ Quân Quyền, về sau sẽ chậm chậm diệt trừ bọn họ."

Vương Thế Sung gật gật đầu, "Nói có đạo lý, cứ làm như thế, "

Nói xong, hán bước nhanh hướng về nghị sự đại tướng đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37 :Lý Uyên khởi binh

Lúc này Thái Nguyên, Lưu Văn Tĩnh đã xuất phát đi Đột Quyết Đại Doanh, chuẩn bị liên hợp Đột Quyết khởi binh, nhưng là Lý Uyên vẫn còn có chút tâm thần bất định bất an, một mình hán chấp tay sau lưng ở phía sau trong hoa viên chậm rãi dạo bước, từ hán bản ý tới nói, hán còn không nghĩ tới sự tình, hiện tại khởi sự còn không phải thời điểm, thời cơ còn không phải hoàn toàn chín muồi.

Tùy Triều mặc dù lớn xu thế đã qua, nhưng là còn chưa tới sụp đổ thời khắc cuối cùng, cũng không phải là tất cả mọi người nguyện ý phản bội Tùy Triều, Lý Uyên đối với thế cục xem cũng thấu triệt, bây giờ cách Tùy Triều tan rã còn thiếu một điểm hỏa hầu.

Nếu như có thể lại kéo mấy cái như vậy tháng hoặc là nửa năm, khi đó hán lại nổi lên thân thể, nắm chắc liên phần lớn, có thể là thời gian không đợi hán, Dương Quảng chiếu hán đi Giang Đô nhậm chức, hán muốn tìm các loại lý do đã kéo thật lâu, rốt cuộc kéo không đi xuống, quan trọng hơn là Quan Trung chính là loạn thời điểm, đó là cái cơ hội tốt, một khi Tùy Triều thêm vào Quan Trung viện binh, hán muốn lại chiếm lấy Quan Trung, cũng là khó hơn chỉ nạn.

Nghĩ tới đây, Lý Uyên trong lòng quyết tâm bắt đầu chậm rãi cứng lại, lúc này, một cái hắc ảnh từ đằng xa đi tới.

"Phụ thân "

Đây là Lý Kiến Thành âm thanh, trong tay hán cầm một phong thư.

"Sự tình gì?"

"Phụ thân, vừa rồi Độc Cô gia đưa tới một phong thư, nói là gấp vô cùng gấp."

Lý Kiến Thành đem thư đưa cho phụ thân, Lý Uyên tiếp nhận tin, bước nhanh trở lại thư phòng, hán tại thư phòng ngồi xuống, mở ra Độc Cô gia tin, vội vàng nhìn một chút tin, Lý Uyên ánh mắt lập tức sáng lên.

Trong thư nói ra, phương nam trừ Lâm Sĩ Hoảng tạo phản bên ngoài, còn có Tiêu Tiển cũng tạo phản, với lại bọn họ tại trong thành Trường An chuẩn bị kỹ càng, nếu như Âm Thế Sư đi tiến công Lý Tú Ninh, bọn họ liền không chế Trường An Thành, giam lỏng Đại Vương, chờ hán nhập quan, trong thư, bọn họ cho rằng thời cơ đã thành thực, có thể khởi binh, bọn họ Độc Cô Gia Tộc đều đang đợi hán.

Lý Uyên đã hạ quyết tâm, lúc này đối với Lý Kiến Thành nói: "Nhanh đi đem Bùi Tịch, Lưu Hoảng Cơ, Vương Cơ bọn người cho ta mời đến, ta muốn cùng bọn họ thương nghị sau cùng khởi binh đại sự."

... ..

"Cao Tướng Quân, bên này đi!"

Thái Nguyên Lý Uyên trong phủ đệ, Đại Quân Gia dẫn Thái Nguyên phó lưu thủ Cao Quân Nhã vội vàng hướng vào phía trong chỗ ở đi đến, lúc này trời đã hắc, hai tên nha hoàn dẫn theo đèn lồng ở phía trước dẫn đường.

"Làm sao lại nằm trên giường không dậy nổi đâu?" Cao Quân Nhã mày nhúu lại thành một đoàn, Lý Uyên đoạn thời gian trước còn rất tốt, hiện tại thể mà nằm trên giường không dậy nổi, Cao Quân Nhã trong lòng tràn ngập nghi hoặc, Thánh Thượng mệnh Lý Uyên đi Giang Đô làm quan, hẳn lại tìm các loại lý do trì hoãn, hiện tại thể mà nằm trên giường không dậy nổi, Cao Quân Nhã hoài nghi đây là Lý Uyên lấy cớ, cớ ý giả bệnh.

Hắn cười lạnh một tiếng, Thánh Thượng cho hắn Mật Chi, nếu Lý Uyên lại dám can đảm không đi Giang Đô, liền có mưu phản hiềm nghi, mệnh chính mình trăm hần, Cao Quân Nhã đã sớm hoài nghi Lý Uyên có tạo phản lòng, nhưng là hắn không có chứng cứ, với lại hắn tại Thái Nguyên thuộc về yếu thế lực, dưới tay hắn chỉ có mấy ngàn quân đội, hắn quân đội đều bị Lý Uyên chường quân lấy.

Quân gia mang theo Cao Quân Nhã đi vào hậu viện, đi thẳng đến đường tiền, quân gia dừng bước, cung cung kính kính nói ra: "Cao Tể Quân mời đến đi, người bên trong đều đang đợi người đây."

Tuy nhiên hắn cảm giác có chút không thích hợp, nhưng là vẫn đi vào, đi vào Nội Đường, bên trong ánh sáng sáng sủa, không giống như là bệnh nhân ở lại bộ dáng, khi hắn thấy rõ ràng thời điểm, trong nội đường mặt đã đứng đầy mấy chục người, bên trên ngồi hai người, một cái là Độc Cô gia gia chủ, Độc Cô Cô Chấn, một cái khác cũng là Lý Uyên, hắn về mặt tươi cười nhìn xem hắn, nào có nửa điểm sinh bệnh bộ dáng a.

Cao Quân Nhã hoàn toàn tỉnh ngộ lại, chính mình mắc lừa, Lý Uyên lừa gạt mình, hắn rút kiếm muốn đi ra ngoài, lại bị Lý Nguyên Cát dẫn người ép đến trên mặt đất, đoạt hắn kiếm.

Lý Uyên đi ra phía trước, khẽ cười nói: "Cao Tể Quân, ta cũng không muốn đối người như vậy, thật sự là bất đắc dĩ, mời người tới cùng bàn đại sự."

"Hừ, cái đại sự gì, đơn giản cũng là người Lý Uyên muốn tạo phản đại sự a."

Lý Uyên gọi người đem Cao Quân Nhã dẫn đi, sau đó phân phó Lý Hiếu Cung: "Tốc độ người mang ba trăm người tiến về Cao Quân Nhã phủ đệ,

Bắt nhà hắn người, đồng thời cầm tới hắn điều binh binh phù."

... ..

Một canh giờ về sau, Lý Uyên mượn Cao Quân Nhã lệnh tiền giả truyền mệnh lệnh, lấy hội nghị khẩn cấp vì là lấy cớ, cầm Cao Quân Nhã Bộ Tể triệu hội, đem bọn hắn toàn bộ bắt, lập tức tiếp quản Cao Quân Nhã quân đội.

Ba ngày sau, Tấn Dương Cung cung giám Bùi Tịch mở ra Tấn Dương Cung, hướng về Lý Uyên dâng lên Binh Giáp, lương thực, bạc , chờ các loại Quân Tư.

Lý Uyên lúc này hướng về Hà Đông Các Quận chiêu mộ binh mã, trong lúc nhất thời đáp ứng lời mời người không tính toán, mấy ngày, liền mộ binh hơn chín vạn người, toàn bộ thay đổi mới trang phục chuẩn bị, đến lúc này, Lý Uyên đã có được hơn hai mươi vạn binh lực, binh nhiều tướng mạnh, tiền thuế vô số. Lý Uyên tự lập làm đại đô đốc, thành lập Đại Đô Đốc Phủ, lấy Bùi Tịch làm trưởng sử, Lưu Văn Tĩnh vì là ti mã, Ôn Đại Nhã vì là Ký Thất Tham Quân, thuộc hạ đều nhất nhất phong thưởng.

Lý Uyên lại Phong thế tử Lý Kiến Thành vì là Lũng Tây công, phong thứ tử Lý Thế Dân vì là Đôn Hoàng công, riêng phần mình dẫn Tả Hữu Đô Đốc chức vụ, tất cả thống binh năm vạn, cho phép bọn họ Khai Phủ Kiến Nha, lại phong Lý Nguyên Cát vì là Thái Nguyên lưu thủ, dẫn đầu ba vạn quân lưu thủ Thái Nguyên, hộ vệ Tấn Dương Cung, hắn lập tức phân binh hai đường, hướng về Quan Trung tiến quân.

Đại nghiệp mười ba năm tháng bảy, Đường Quốc Công, Thái Nguyên lưu thủ Lý Uyên tuyên bố thảo phạt Hịch Văn, dẫn đầu mười lăm đại quân hướng về Quan Trung Địa Khu xuất phát, chính là kéo ra Lý Uyên phản Tùy mở màn.

... ..

Lúc này Trường An Thành, Độc Cô Thế Gia trong phủ đệ, đang mưu đồ bí mật lấy một kiện đại sự.

"Gia chủ, chúng ta thật muốn nghênh hợp Lý Uyên làm chủ Quan Trung sao?" Một cái người nhà họ Độc Cô nói với Độc Cô Chấn.

"Không chỉ là chúng ta, Quan Lũng Môn Phiệt cơ hồ đều sẽ đi theo Lý Uyên, đập vào Lý Uyên chiến xa, hiện tại Âm Thế Sư tại Trường An Thành có năm vạn đại quân, nếu như chúng ta tùy tiện hành động, sẽ bị vô tình trấn áp, cho nên nhất định phải đem Âm Thế Sư điều động ra ngoài." Độc Cô Chấn là cái rất cẩn thận người, không có hoàn toàn chắc chắn, hẳn là sẽ không hành động.

"Vậy làm sao điều động Âm Thế Sư ra ngoài đâu?"

"Ha-Ha, lập tức liền có cơ hội, Lý Phiệt Tam Nương Tử tại Quan Trung cứu tế Nạn Dân, đạt được tình nguyện hơn nghìn người, tăng thêm Lý Phiệt lưu tại Quan Trung gia đình cùng Tư Bình, cộng lại liền có hai ngàn người, sau đó Tam Nương Tử tại vô công một đời chiêu binh mãi mã, đến binh gần vạn nhân, trở thành chung quanh một cái khá lớn thực lực, Quan Trung rất nhiều nghĩa quân đều cam nguyện vì là thúc đẩy, lẫn nhau trợ giúp, khiến cho nàng tại Quan Trung tình thế rất tốt, kể từ đó, Âm Thế Sư là ngồi không yên, khẳng định sẽ đích thân ra Trường An tiến đến tiêu diệt bọn họ, đến lúc kia chính là chúng ta chiếm lấy Trường An thời điểm, tù binh Đại Vương cùng Vệ Văn Thắng bọn họ, chúng ta cũng là đại công cáo thành." Nói xong, Độc Cô Chấn trên mặt một mặt hưng phấn, giống như lúc này hắn đã chiếm cứ Trường An giống như.

... ..

Tại Lang Gia Các nỗ lực dưới, Tôn Tư Mạc bị Vương Bình mời đến vương phủ, lúc này Vương Thông bệnh đã rất tốt, tại hậu viện bên trong, Vương Bình cùng Vương Thông đang nói chuyện, Lãnh Vũ ở một bên hầu hạ, đứng nhìn Lãnh Vũ ở trong mắt người khác là băng lãnh Lang Gia Các các chủ, nhưng là tại Vương Bình trước mặt, nàng chỉ muốn làm một cái tiểu nha đầu, hầu ở bên cạnh hắn.

"Nhị thúc, Lãnh Vũ lúc đến sau mang đến tin tức, nói Lý Uyên đã khỏi bệnh, Lý Tú Ninh tại Quan Trung cũng có hơn vạn nhân mã, thanh thế hạo đại, xem ra, Trường An không yên ổn, ta dự định quay về Bắc Địa Quận đi, nhị thúc cùng đi với ta đi, Vương Dương cũng ở đó." Vương Bình không muốn nhanh như vậy quấy nhập quan trung khối này bần nhảo bên trong, tại khối này bần nhảo bên trong, có quan hệ Lũng Môn Phiệt, có Âm Thế Sư, có Vệ Văn Thăng, có Khuất Đột Thông, còn có các nơi cái gọi là nghĩa quân, Lý Tú Ninh bọn người, hắn muốn chờ, chờ bọn họ lẫn nhau đánh tình trạng kiệt sức thời điểm lại ra tay, đây chính là cái gọi là trai cò đánh nhau, ngư ông đắc lợi.

"Được rồi, ta liền đi người Bắc Địa Quận nhìn xem, chỗ này ta cũng không muốn ngồi, cũng không muốn quay về Thái Nguyên, ta liền đi chỗ người ngắm lại thanh phúc, , Ha-Ha." Từ khi Tôn Tư Mạc tới chữa cho tốt hắn bệnh về sau, tâm tình của hắn liền sáng sủa rất nhiều, nhưng là cũng phức tạp rất nhiều, tại Vương gia, Đại Tùy bên trong, hắn sau cùng lựa chọn là Vương Bình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38 :Trường An loạn (1)

Trong thành Trường An, Đại Hưng Lưu Thủ Phủ bên trong, trên đại sảnh, chủ vị ngồi ngay thẳng khuôn mặt khô gầy lão giả, trên mặt không có huyết sắc, ngẫu nhiên ho khan hai tiếng, chính là Vệ Văn Thăng, đảm nhiệm Đại Hưng lưu thủ, đang ngồi một bên một cái trung niên tướng quân, tướng mạo vẻ lo lắng, ẩn ẩn có một tia âm lãnh chi sắc, hắn cũng là Tả Dực Vệ đại tướng quân Âm Thế Sư.

"Vệ Lão, Quan Trung cục thế, đã thành huyền náo tư thế, nên làm thế nào cho phải a?" Âm Thế Sư cầm trong tay nhận được tin tức, đưa cho Vệ Văn Thăng, cau mày nói ra.

Vệ Văn Thăng mở to mắt, duỗi ra tay khô gầy nhận lấy, sau đó phất sức nhìn, qua một hồi lâu mới thờ dãi một tiếng nói ra: "Đại tướng quân, người trong này năng lượng nhìn ra cái gì?"

"Những Mao Tặc đó liền hợp lại, chẳng lẽ chỉ bằng mượn những người đó liền có thể ngăn cản ta Kiều Quả đại quân không thành." Âm Thế Sư một mặt cười lạnh, bất mãn nói ra.

"Ai, người cho rằng là như thế này liền sai, Lý Uyên đã khỏi bệnh, Lý Tú Ninh chỉ là đánh trước chiến, không có đóng bên trong thế gia gặt đầu, nàng cho là nàng một nữ tử năng lượng thành sự? Đại tướng quân, người muốn quá đơn giản."

"Vệ Lão, chỉ giáo cho?" Âm Thế Sư dù sao chỉ là một cái Thống Binh Đại Tướng, không phải Mưu Thần, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

"Khụ khụ!" Vệ Văn Thăng bất thành linh sắc mặt tái nhợt, trên mặt lộ ra một tia thống khổ, giờ phút này hắn đang tại bệnh nặng thời điểm, tuy nhiên đảm nhiệm lưu thủ chi vị, phụ tá Dương Hựu, nhưng lại không có bất kỳ cái gì tinh lực tới chủ trì Quan Trung đại cục, Quan Trung sự tình liền giao cho Âm Thế Sư tới phụ trách. Hôm nay nếu không phải chuyện rất quan trọng, Vệ Văn Thăng cũng sẽ không gặp cái này Âm Thế Sư.

"Vệ Lão, người cần phải bảo trọng thân thể a!" Âm Thế Sư trên mặt lộ ra một tia lo lắng đến, mấy tháng nay, trong thành Trường An mưa gió bất xâm, để cho hắn năng lượng an tâm thống binh, Vệ Văn Thăng không thể bỏ qua công lao, nếu không phải Vệ Văn Thăng đức cao vọng trọng, chỉ sợ trong thành Trường An những thế gia đó bọn họ, cũng sẽ không an tĩnh như vậy. Những người này cùng Lý Phiệt cùng Thái Nguyên Vương Thị có dạng này như thế quan hệ, mà hắn Âm Thế Sư chẳng qua là một cái Tiểu Thế Gia mà thôi, giờ phút này lại chủ chương Quan Trung sự tình, cũng không biết để cho bao nhiêu người không để vào mắt, nhưng là chỉ cần có Vệ Văn Thăng tại, Âm Thế Sư hậu viện liền sẽ không bốc cháy, nhìn thấy Vệ Văn Thăng bệnh nặng, hắn không khỏi khẩn trương lên.

"Không cần lo lắng, tạm thời còn chết không." Vệ Văn Thăng nhàn nhạt nhìn một chút Âm Thế Sư, nhìn nhìn lại chính mình, không khỏi ho khan, ai, hắn đã không còn năm đó dũng cảm, không có năm năm trước, rốt cuộc tìm không thấy năm đó dũng mãnh.

"Đại tướng quân, Lý Tú Ninh bắt quá là tôm tép nhai nhếp mà thôi, chỉ cần đại tướng quân cẩn thận dụng binh, tự nhiên năng tiêu diệt." Vệ Văn Thăng uống một ngụm trà nước, sau đó tiếp tục nói ra: "Lớn nhất nguy hại, lại không phải bọn họ, mà chính là những thế gia đó bọn họ, trong thành Trường An, ngoài thành, những thế gia này cấu kết cùng một chỗ, đây mới là ta Quan Trung lớn nhất nguy hại."

"Chẳng lẽ những người này cùng Lý Phiệt cấu kết cùng một chỗ?" Âm Thế Sư sắc mặt một bên, thật không thể tin nhìn qua Vệ Văn Thăng, nếu như là dạng này, vậy thì quá nguy hiểm.

"Hừ, năm đó bệ hạ hưng Khoa Cử, Đông Chinh Cao Ly các loại đã nguy hại đến Quan Lũng Môn Phiệt lợi ích, Lý Uyên là ai? Hắn cũng là Quan Lũng

một thành viên, bởi hấn tới lấy thay bệ hạ, tự nhiên là phù hợp Quan Lũng Thế Gia lợi ích, Lý Tú Ninh tại Quan Trung tập hợp nghĩa quân, liền cần lương thảo, Khí Giới, không có những vật này, nàng làm sao cầm những người đó tụ tập cùng một chỗ, những vật này cũng không phải đơn giản sự vật, không có đóng Lũng Môn Phiệt hỗ trợ, nàng lấy ở đâu nhiều đồ như vậy. Lý Tú Ninh tại Quan Trung đã không nhỏ yếu, đã uy hiếp được Quan Trung, bọn họ chính là muốn ngăn chặn người Bắc Thượng thời gian, chờ Lý Uyên đánh bại Khuất Đột Thông đại tướng quân, liền có thể tiến quân thần tốc Quan Trung."

"Cái này nên làm thế nào cho phải?" Âm Thế Sư biến sắc, nếu thật là dạng này, hấn Âm Thế Sư liền thật không có biện pháp, rồi đi Quan Trung tiến công Lý Uyên, tất nhiên sẽ cho Lý Tú Ninh đánh chiếm Quan Trung cơ hội, một khi làm cho đối phương đắc thủ, này Âm Thế Sư vạn Kiêu Quả đại quân liền không có hậu phương bảo chứng, cũng là Vô Căn Phủ Bình. Có thể là nếu như đi tiêu diệt Lý Tú Ninh, nhưng là chỉ bằng vào mụon Khuất Đột Thông, có thể hay không ngăn cản Lý Uyên tiến công cũng không biết, một khi Lý Uyên đột phá Đồng Quan, vượt qua Hoàng Hà, cùng Lý Tú Ninh hơ ứng lẫn nhau,

Đến lúc đó, coi như hấn có lại lớn bản sự, cũng chỉ có thể khốn thủ Cô Thành.

"Không cần phải lo lắng, chắc hấn này Lý Tú Ninh còn không có chuẩn bị kỹ càng, cho nên đại tướng quân trước mắt tình huống cũng chỉ có trước tiên tiêu diệt Lý Tú Ninh, dạng này, sau cùng sẽ cùng Lý Uyên làm sau cùng quyết đấu, chỉ là phải nhanh, không thể để cho nàng ngăn chặn người quá lâu."

Âm Thế Sư nghe xong, nhất thời yên lòng, "Muốn ngăn chặn đại quân ta, bọn họ muốn mười vạn đại quân mới được, Quan Trung Chi Địa, nơi nào đến mười vạn đại quân, lại có gì người có như thế thực lực đâu, huống chi, Quan Trung những thế gia đó đều tại ta Kiêu Quả đại quân trong khống chế, ta lưu lại một vạn nhân trong thành tùy ý Vệ Lão người điều động, ta giữa tháng định binh định đám này Thảo Khẩu."

Hà Đông Quận dưới thành, Lý Uyên đại quân tụ tập ở đây, đi qua hơn tháng chém giết, Lý Uyên đại quân cuối cùng đột phá trùng trùng điệp điệp khó khăn, đến Hà Đông dưới thành, Hà Đông địa lý vị trí là tiền công Trường An phải qua đường, môn hộ chỗ, mà đóng tại này càng là Đại Tùy Danh Tướng Khuất Đột Thông, Lý Uyên dùng sức lực khí toàn thân, tại cái này Hà Đông Kiên Thành phía dưới đụng đầu rơi máu chảy.

Lý Thế Dân trong doanh trường, Trường Tôn Vô Kỵ thật nhìn xem mặt ủ mảy chau Lý Thế Dân. "Nếu như dựa theo lẽ thường, cái này Hà Đông không xuống, chúng ta là vô pháp tiến vào Quan Trung, với lại cái này Khuất Đột Thông cũng là khó đối phó, thủ hạ lại có Tang Hiền cùng mạnh như vậy tướng, là tương đối khó đối phó a." Trường Tôn Vô Kỵ lộ ra một nụ cười khổ, những ngày này, bọn họ những này mưu sĩ có thể là ăn đau khổ lớn, chẳng những muốn xuất mưu đồ sách, hơi trọng yếu hơn là còn muốn đối mặt trong đại doanh Vũ Tướng chế giễu.

"Gần nhất Tam tiểu thư đưa tới tình báo, Âm Thế Sư chuẩn bị xuất binh tiêu diệt bọn họ, Trường An trống rỗng, không có cách nào, chỉ có gọi Quan Lũng Thế Gia chiếm cứ Trường An, chết đi Trường An, Khuất Đột Thông cũng không có đường lui, lại thế nào có bản lĩnh, cũng chỉ có rút lui một đường ngách, lúc kia, chính là quân ta tiến vào Quan Trung thời điểm." Nói chuyện là Lưu Văn Tĩnh, hấn không nghĩ tới, Lý Phiệt đại quân Nam Hạ, càng về sau, vẫn là muốn dựa Quan Trung Môn Phiệt.

... ..

Trong thành Trường An, Bùi phủ Bùi Cù trong thư phòng, Vương Bình cùng Bùi Cù ngồi đối diện nhau, Bùi Nhân Cơ tiếp khách.

"Tổ Phụ, ta chuẩn bị rồi đi Trường An, quay về Ung Châu đi, Trường An Thành gần nhất không yên ổn, các người muốn coi chừng a." Vương Bình trước khi đi, cẩn thận lượng với Bùi Cù một chút trước mắt tình thế.

"Âm Thế Sư hôm qua đã phát binh đi tiêu diệt Lý Tú Ninh, trong thành Trường An không yên ổn, Vương Bình, như là đã là người một nhà, có mấy lời chúng ta liền thẳng thắn nói."

"Cái này có kỷ cương Bạch."

Chính như Bùi Cù nói, như là đã là người một nhà, có một số việc liền không có tất yếu giấu diếm, hấn cũng hi vọng đạt được Bùi gia toàn lực ủng hộ, này môn hôn nhân đối với hấn có cực trọng yếu ý nghĩa.

Vương Bình yên lặng một chút, cũng không giấu diếm, liền từ đầu chí cuối đem chính mình thân thế, còn có một số dự định nói hết ra, nói ra sau cùng, hấn đem hấn ngày sau một chút dự định, tỉ như mình tại Quan Trung Phong Vân bên trong đóng vai là cái gì nhân vật, hấn sẽ lấy như thế nào tư thái tham gia, hấn đều nhất nhất nói rõ.

Giờ khắc này, Bùi Cù trong lòng rất khiếp sợ, nhưng nàng không nghĩ tới tại khích lệ Vương Bình, hấn hiểu được Vương Bình từ đầu chí cuối nói cho hấn biết, trên thực tế cũng là trung cầu ý hấn gặp, còn có cũng là hỗ trợ.

Hấn trầm tư một hồi, sau đó nói: "Vương Bình, người làm những chuyện này mạo hiểm rất lớn, người muốn các loại Âm Thế Sư cùng Lý Tú Ninh đánh lưỡng bại câu thương, sau đó Quan Trung Thế Gia ám thủ bị người phát hiện về sau, người tốt thừa cơ suất quân đi vào Trường An, từ đó khống chế Đại Vương, khống chế Trường An, sau đó lại hiệp thiên tử dĩ lệnh chư hầu, triệu hồi Âm Thế Sư, giải trừ hấn binh quyền, sau đó chiêu hàng Khuất Đột Thông, cùng cô Quan Trung, ngồi xem thiên hạ phân tranh, nhưng là người dạng này mạo hiểm cực độ, đến một lần Âm Thế Sư vạn nhất trong nhảy mắt đánh tan Lý Tú Ninh đâu, vạn nhất Quan Lũng Thế Gia thừa cơ đã khống chế Trường An đâu, Khuất Đột Thông không tiếp thụ người chiêu hàng đâu, đây đều là người muốn cân nhắc sự tình."

Vương Bình yên lặng gật gật đầu, hấn cũng cảm thấy dạng này mạo hiểm rất lớn, nhưng là vẫn giải thích đến: "Ta biết dạng này có phong hiểm, nhưng là bao lớn mạo hiểm liền lớn bấy nhiêu hồi báo, coi như Tổ Phụ nói đều phát sinh, vậy cũng không có gì, hiện tại ai biết ta những này kế hoạch đây."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39 :Trường An loạn (2)

Bùi Củ nghe Vương Bình lời nói, trầm tư một hồi, sau đó lời nói ý vị sâu xa nói ra: "Chúng ta là hi vọng người năng lượng tiếp tục đi tới đích, đi tốt hơn càng vững vàng, người đã là Bùi gia con rể, chúng ta lợi ích hoàn toàn nhất trí."

Vương Bình yên lặng gật gật đầu, mặc dù hắn cũng không cho rằng Bùi Củ nói, bọn họ lợi ích hoàn toàn nhất trí, nhưng là hắn hiện tại cần Bùi gia hỗ trợ, những chuyện này làm nhiều khi hắn đều đang bị giam giữ chủ, đang đánh cược, thắng tự nhiên là tốt, thua chính là vực sâu vạn trượng a.

Rời đi Bùi phủ, Vương Bình suy nghĩ ngàn vạn, chờ hắn đi xa, Bùi Củ đối với một bên Bùi Nhân Cơ nói ra: "Như thế nào? Nói một chút đối với hắn cảm giác."

Bùi Nhân Cơ thờ dài một tiếng, sau đó nói: "Tuy nhiên hắn rời thành thực khéo đưa đẩy còn kém một chút xiu, nhưng là cao chót vót đã lộ, có thể được kẻ này vì là tế, là Bùi gia may mắn vậy. Bất quá. . ."

"Tuy nhiên cái gì?" Bùi Củ nhìn chăm chú lên Bùi Nhân Cơ hỏi.

"Bất quá. . . Phụ thân tuyệt đối không nên muốn không chế hắn, người này bá khí mười phần, tuyệt đối không phải Kẻ tầm thường, chúng ta chỉ có thể cùng hắn hợp tác, thật tốt lời kéo hắn, nếu như Bùi gia muốn không chế hắn, này sau cùng tất nhiên sẽ bị hắn phản phệ."

Bùi Củ cúi đầu xuống, lâm vào trong trầm tư.

Hai ngày sau, Âm Thế Sư đại quân đã xuất phát, lưu lại năm ngàn quân để cho Vệ Văn Thăng tiết chế, đây cũng là trong thành Trường An đi ra Cẩm Quân bên ngoài duy nhất quân đội.

Trường An Thành Độc Cô phủ bên trong, Vũ Văn gia, Độc Cô gia hai nhà gia chủ đều ở nơi này.

"Hừ, Vi gia, Nguyên gia các loại lại muốn ở một bên quan vọng? Hừ, hiện tại cung trong thị vệ hơn ba ngàn người đã nắm giữ tại trong tay chúng ta, chỉ có nội cung tám trăm thị vệ ngày đêm canh giữ ở Dương Hựu bên người, nhưng là tăng thêm chúng ta Tư Quân, đủ để đối kháng Vệ Văn Thăng, chờ chúng ta không chế Trường An, từ binh Dương Hựu, xem bọn hắn còn ở bên cạnh quan vọng." Độc Cô Chấn lúc này trên mặt tràn ngập lệ khí, hắn nhất định phải thành công, như thế, hắn Độc Cô gia là sẽ trở thành hoàng tộc phía dưới nhất thế gia.

"Ngày khi nào động thủ?" Vũ Văn Gia Chủ ở một bên hỏi, tựa hồ có chút lo lắng.

"Ha-Ha, Vũ Văn Gia Chủ, không cần lo lắng, một khi Âm Thế Sư cùng Tam Nương Tử đưa trước tay, vậy hắn liền thoát không thân thể, đến lúc đó Trường An Thành nào có cái gì người cùng ta bọn họ đối kháng a."

Vũ Văn Gia Chủ gật gật đầu, nhưng là luôn cảm thấy nào có có chút không đúng, tâm lý có chút bất an.

Vương Bình trở lại trong phủ, nhìn thấy nhị thúc đang ở sân bên trong ngồi, liền tiến lên thi lễ.

"Bình nhi, chúng ta lúc nào rời đi Trường An a."

Vương Bình lập tức nói ra: "Chúng ta không lâu liền muốn rời khỏi, quay về Ung Châu đi, ta đã đưa lên sổ gấp, chắc hẳn liền hai ngày này thời gian a "

Lúc này, bên ngoài viện bỗng nhiên truyền đến một trận hét to: "Đại Vương có chỉ, tuyên Ung Châu tổng quản Vương Bình tiến Cung yết kiến!"

"Hoàng Cô, chúng ta tại sao phải gặp Vương Bình a, hắn muốn về Ung Châu, đúng là được."

"Điện hạ, người còn nhỏ, không hiểu được lời kéo người, đứng nhìn Vương Bình hiện tại là cái Ngoại Quan, nhưng là trong tay hắn có binh, chỉ cần hắn đứng tại chúng ta bên này, liền cỡ nào một phần lực lượng. Đại Tuy hiện tại tại khỏi lửa nổi lên bốn phía, người nhất định phải gánh vác phần này trách nhiệm tới." Dương Nhượng Tích tỉnh tể dạy Dương Hựu.

Lúc này, một tên Nội Vệ bỗng nhiên đến đây bẩm báo, nói cung trong thị vệ điều động bình thường, mỗi cái nhận và giữ đao thương, ngay cả Cung Nỗ đều tót, mơ hồ có vây quanh tại đây ý tứ.

"Cung trong thị vệ thống lĩnh là ai?" Dương Nhượng Tích lập tức hỏi.

"Độc Cô Thái Hòa Vũ Văn trí." Thị vệ hỏi đáp.

Dương Nhượng Tích bỗng nhiên ý thức được trong này ẩn tàng một cái thiên đại âm mưu, chẳng lẽ bọn họ muốn tiến hành Cung Đình Chính Biến, bắt lấy Âm Thế Sư ra ngoài cái này duy nhất cơ hội, không chế kinh thành, tù binh Dương Hựu, sau đó lợi dụng Dương Hựu để cho Khuất Đột Thông rút quân về, Lý Uyên liền có thể tiến quân thần tốc, chiếm lấy Quan Trung Địa Khu, khi đó. . . , nàng không dám nghĩ xuống dưới.

Nhất định là như thế này, bọn họ đã sách lược thật lâu, mồ hôi từ nơi này Đại Tù công chứa cái trán rơi xuống, nàng không biết hiện tại có phải hay không đã tới không kịp.

"Hựu, người bây giờ trung với người có bao nhiêu thị vệ?" Dương Nhượng Tích xoay người lại hỏi Dương Hựu.

"Hoàng Cô, ở giữa cung trong cái này mấy trăm thị vệ."

Lúc này, Dương Hựu đã đoán được nguy hiểm xuất hiện, trong lòng âm thầm kinh hãi, chẳng lẽ Trường An cứ như vậy thất lạc sao?

"Hoàng Cô, chúng ta lập tức rời đi hoàng cung đi."

"Không" Dương Nhượng Tích Cung Biến, quả quyết lắc đầu, "Lúc này chúng ta không thể rời đi, chúng ta nếu như rời đi, bọn họ liền sẽ nói chúng ta chết vào Cung Biến, sau đó vẫn như cũ có thể không chế kinh thành, hoàng cung, hiện tại liền xem Vệ Văn Thắng có thể hay không phát giác, chỉ cần qua hôm nay, người đó là người thắng lợi."

Dương Nhượng Tích biết bọn họ nhất định phải không chế lại Hoàng Cung Nội Viện, cái này thời khắc mấu chốt, bọn họ vẫn là muốn trông cậy vào Vệ Văn Thắng, nàng trầm tư chỉ chốc lát, gọi Dương Hựu viết xuống ý chỉ, sau đó đắp lên Kim Ấn, sau đó giao cho mình bên người lòng trung thành Hoạn Quan, "Người lập tức rời đi hoàng cung, tìm tới Vệ Văn Thắng, sau đó để cho hắn chỉ huy Kiêu Quả Quân vượt lên trước bắt Độc Cô gia cùng người nhà họ Vũ Văn, sau đó tiến Cung tiếp nhận thị vệ."

Dương Nhượng Tích ép buộc chính mình tỉnh táo lại, hiện tại nàng và Dương Hựu chỉ có thể phó thác cho trời.

"Đại Vương điện hạ, Vương Bình cầu kiến."

Dương Hựu cùng Dương Nhượng Tích đại hỉ, tựa như tại trong biển rộng bắt lấy một cây cứu mạng mộc đầu một dạng, hiện tại bọn họ quá cần một tên dũng mãnh tướng quân ở bên cạnh họ, Vương Bình là Thống soái một phương đại tướng, đúng là bọn họ cần.

Vương Bình cũng là vừa mới phụng mệnh đến đây yết kiến Đại Vương điện hạ, khi hắn lại tới đây thời điểm, đã nhìn thấy một tên người mặc Thân Vương phục nam tử hướng mình đi, Vương Bình lập tức liền nhận ra, là Đại Vương điện hạ, Đại Vương đằng sau còn đi theo nếu tiếc công chúa.

Hắn liền vội vàng tiến lên một chân quỳ xuống hành lễ, "Ty chúc Vương Bình, khấu kiến Đại Vương điện hạ, khấu kiến công chúa điện hạ."

Dương Hựu liền tranh thủ hắn đỡ dậy, ghé vào lỗ tai hắn nhanh chóng thấp giọng nói: "Độc Cô gia cùng Vũ Văn gia cầm Phát Động Chính Biến, muốn không chế cô cùng Trường An Thành, sau đó hô ứng Lý Uyên." Những lời này đều nói Dương Nhượng Tích dạy cho hắn nói.

"Có thể vì Đại Vương điện hạ làm cái gì?"

"Người làm chúng ta Thiếp Thân Thị Vệ, bảo hộ chúng ta, ai dám lên trước, lập tức giết chết, các loại Vệ Lão viện binh đến."

Bọn họ bây giờ còn đang tầm cung chỗ cửa lớn, bỗng nhiên đi tới hai mươi mấy tên quân sĩ, Vương Bình trong tay không có binh khí, chỉ gấp đi tới quân sĩ rút đao ra trong nháy mắt, hắn động tác nhanh chóng vô cùng, túm lấy một cái chiến đao, một đao hàn quang hiện lên, cái tên lính này huyết quang lóe ra, kêu thảm ngã xuống đất.

Vương Bình bất thành linh xuất kích, khiến người khác đều kinh ngạc đến ngây người, không chờ bọn họ phản ứng qua, Vương Bình thân thể như nhanh chóng như sét, đao như thiểm điện, liên sát người quen, trong chốc lát, rời đại môn gần nhất bốn người chết tại dưới đao của hắn, Dương Hựu cùng Dương Nhượng Tích muốn trong tầm cung đi đến.

Người khác phản ứng tới, vung kích hướng về Vương Bình đâm tới, Vương Bình quay người nhảy một cái, Thiết Kích đã đi vào tay hắn, hắn tay trái trả lời, tay phải múa kích, hung mãnh vô cùng, trong chốc lát, lại có mấy người kêu thảm té ở trong vũng máu, còn lại mấy người gấp hắn dừng mãnh vô cùng, Thế bất khả kháng, đều quay người chạy trốn, Vương Bình từ từ thì bên hông rút đao ra, sau đó hướng về Dương Hựu đuổi theo.

Vương Bình chỉ chốc lát đuổi kịp Dương Hựu, lúc này Dương Hựu Dương Nhượng Tích hai người trừ Vương Bình bên ngoài, không thể tin được bất luận kẻ nào, bất kỳ cái gì một tên thủ vệ đều có thể đã được thu mua, hắn không thể tin được những người này.

Lúc này, Dương Hựu Thân Bình nhìn thấy Đại Vương trên thân vết máu loang lổ, đằng sau còn đi theo một tên sĩ quan, bọn họ đều cả kinh không biết làm sao, không biết phát sinh sự tình gì?

Dương Nhượng Tích biết những người này là Dương Hựu tâm phúc thị vệ, không có khả năng được thu mua, nàng nghiêm nghị quát: "Độc Cô gia cùng Vũ Văn gia tạo phản, các người nguyện ý hộ vệ Đại Vương điện hạ hay không?"

"Nguyện vì điện hạ hiệu mệnh!"

Dương Nhượng Tích đại hỉ, hần nhất chỉ Vương Bình, "Các người có thể nghe Vương Tướng Quân mệnh lệnh."

Lúc này Vương Bình mới biết được mình tại làm gì, thâm cười khổ, nhưng lại không thể chọn, nếu như Đại Vương bị bắt, Trường An bị khống chế, Lý Uyên nhập quan trung, vậy hần kế hoạch liền toàn bộ loạn, hần đành phải thấp giọng làm cho nói: "Mười người giữ vững cửa cung, kẻ xông vào giết, hơn người theo ta bảo hộ Đại Vương."

Hần là chinh chiến qua tướng quân, trong ngôn ngữ tự có một loại không thể kháng cự uy nghiêm, bọn thị vệ không dám không nghe theo.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40 :Trường An loạn (3)

Độc Cô Chấn năm nay hơn bốn mươi tuổi, học thức uyên bác, quan bài Tây Kinh Bình Bộ Thượng Thư, có thể nói là quyền cao chức trọng, hần từ Dương Quảng đi Giang Đô sau khi liền bắt đầu liên hệ Lý Uyên, chờ đợi cơ hội, hiện tại Quan Trung Đạo Phi mọc lan tràn, Âm Thế Sư xuất chinh bên ngoài, ý hần biết đến đây là bọn họ cơ hội tốt nhất, hần liền liên hợp đồng đảng bắt đầu phát động.

Lúc này Độc Cô gia trong phủ đệ, hơn mười người trọng thần tụ tập dưới một mái nhà, không còn là hần cùng Vũ Văn gia hai nhà, bọn họ là sách lược hành động lần này nhân vật trọng yếu, hết thảy mười người, đối bọn hần mà nói, hành động lần này chỉ có thể thành công, không thể thất bại.

"Hôm nay là cơ hội tốt nhất."

Độc Cô Chấn ánh mắt chậm rãi đảo qua mọi người, dùng một loại không thể kháng cự giọng nói: "Nội cung truyền đến tin tức, hôm nay chúng ta đối đang trực, chân chính bắt Dương Hựu, mà chúng ta khống chế quân đội còn có một số Tư Quân các loại thành công liền khống chế Trường An."

"Ta cảm giác đem chuyện lớn như vậy tình, đặt ở nhà người Độc Cô Văn Tiểu Tướng Quân trên thân, có phải hay không có chút quá mức nguy hiểm?" Một tên trọng thần nói ra.

Độc Cô Chấn mỉm cười. "Đầu đại tướng quân lo ngại ngách, khống chế Trường An, từ binh Dương Hựu chỉ là chúng ta một bước từ binh Dương Hựu, còn có rất nhiều chuyện trọng đại, tỉ như khống chế kinh thành quân đội, truyền lệnh Khuất Đột Thông các loại cũng là vấn đề trọng đại, ngược lại bắt sống Dương Hựu ngược lại là đơn giản nhất, bên cạnh hần thị vệ đều điều đi, chỉ có hơn mười người ở bên người, Độc Cô Văn thủ hạ có hai ngàn người, tuyệt đối nghe theo hần chỉ huy, ta muốn dùng hai ngàn người đối phó mấy chục người, hần là đầy đủ đi."

"Nếu như thất bại làm sao bây giờ?" Người nhà họ Vi tiếp lời nói ra.

Độc Cô Chấn trầm tư chỉ chốc lát, mới lên tiếng: "Nếu như thất bại, ta là không thể may mắn thoát khỏi, nhưng là các người lại có thể, ta không ngại nói cho mọi người lời nói thật, những này văn thư ta cũng sẽ không lưu lại, không ai biết các người tham dự, chỉ cần mọi người không nói lời nào, liền không có người sẽ biết." Nói xong liền rời đi tự mình đi chỉ huy hành động lần này.

Ngay tại Độc Cô Chấn tiến về hoàng cung không lâu, một tên Hoạn Quan tìm tới Vệ Văn Thắng, lúc này Vệ Văn Thắng mới từ trong quân doanh trở về, tên này Hoạn Quan cầm ý chỉ đưa cho Vệ Văn Thắng, vội la lên: "Vệ Lão, Đại Vương tình huống không ổn a, Đại Vương mời Vệ Lão lập tức dẫn đầu quân đội tiến Cung, một khắc cũng không thể lại kéo."

Vệ Văn Thắng tiếp nhận mệnh lệnh, trầm giọng nói ra: "Vội cái gì, ta biết nên làm như thế nào, người tới, đi quân đội điều động Kiêu Quả Quân lập tức tiến Cung."

Mà lúc này Vương Thông phủ đệ, cũng là nhân viên tụ tập, Bùi Củ, Vương Thông, Lãnh Vũ còn có Vương Bình thị vệ đều chật ních toàn bộ đại sảnh.

"Lạnh các chủ, tình huống bây giờ như thế nào, người đến nói là a." Lúc này Vương Thông đã loạn lòng người, từ khi nghe nói Độc Cô làm loạn, khống chế Hoàng Thành, mà bây giờ Vương Bình cũng trong hoàng cung, cho nên mới gọi người tình Bùi Củ bọn người tới thương lượng.

"Vương lão đại người, hiện tại hoàng cung đều bị Độc Cô gia thu mua thị vệ chiếm lĩnh, chặt như nêm cối, Vệ Văn Thắng đã phái người đi điều động Kiêu Quả đại quân, trong hoàng cung tình huống không phải rất rõ ràng." Lãnh Vũ lúc này cũng loạn lòng người, nếu như Vương Bình xảy ra chuyện gì, vậy bọn hần liền thành Vô Căn Phủ Bình, hần không dám tưởng tượng.

"Lạnh các chủ, tổng quản hiện tại hãm sâu hoàng cung, chúng ta thân là tổng quản thân vệ, tự nhiên nghĩ cách cứu viện, huynh đệ chúng ta mấy cái, cái này xông vào thành đi cứu tổng quản." Nói xong, Vương Bình Thân Bình Đội Trưởng Phùng Dĩ liền muốn rời khỏi.

"Dừng lại, người bây giờ đến liền là chịu chết, dạng này cứu không các người tổng quản, chờ hần trở về xem lại các người chết trận, người xứng đáng các

ngươi tổng quân sao? Còn không đi xuống." Bùi Cù không hổ ngồi ở vị trí cao nhiều năm, trong lúc nhất thời đem bọn hắn đều trấn trụ, không dám nói lời nào.

"Lạnh các chủ, mời người phi báo Ung Châu, để bọn hắn suất quân đến đây, về phần tới bao nhiêu, Lý Tĩnh tự có tính toán, chúng ta tập hợp tốt chúng ta Tư Quân, tiến về cùng Vệ Lão sẽ cùng." Bùi Cù tiếp tục nói.

... ..

Trong hoàng cung, Dương Hựu, Dương Nhượng Tích cùng Vương Bình ở bên trong cung trong, Vương Bình chặt chẽ bảo hộ lấy Dương Hựu, hơn mười tên thị vệ tại phía trước mở đường, tại đây không thể tiếp tục chờ đợi, nhất định phải rời đi nơi này, nhưng là bọn họ vừa vọt tới Thái Cực Điện cửa cung, chỉ nghe thấy tiếng xé gió vang lên, một loạt mũi tên bay vút mà đến, thế tới bất thành linh, xông vào phía trước thị vệ xử chỉ không kịp đề phòng,

Hai người bị tiễn bắn trúng, ngã xuống đất bỏ mình.

Lúc này bọn họ đã thấy rõ bên ngoài quảng trường cùng hành lang gấp khúc bên trên lít nha lít nhít đứng đầy Tả Dực Vệ binh lính, phía trước một người là một tên hai mươi tuổi sĩ quan.

Dương Hựu nhìn người nọ, vừa sợ vừa giận, quát to, "Độc Cô Vân, ngươi dám tạo phản!"

Độc Cô Vân cười lạnh một tiếng, "Đại Vương điện hạ, người Tô Phụ Dương Quảng tàn bạo bất nhân, khiến thiên hạ đại loạn, Dương Thị giang sơn liền bị mất trong tay các người."

Dương Nhượng Tích nghe, hận nghiêng răng nghiêng lợi, chỉ hấn mắng: "Bản cung muốn diệt người cứu tộc."

Độc Cô Vân híp mắt lại đến, trong mắt lóe lên một tia màu sắc trang nhã, "Cho nên ta sẽ không để cho các người có cơ hội."

Độc Cô Vân vung tay lên, đối với thủ hạ binh lính hô to: "Dương Thị gia tộc tàn bạo bất nhân, Dương Thị nên bị diệt, còn sống cùng hoàng kim vạn lượng, quan thăng đại tướng quân, như có phản kháng lấy, giết không tha."

"Giết a "

Trọng thưởng phía dưới, hai ngàn binh lính kêu gào hô hào xông về Vương Bình bọn người, Dương Hựu giật dử, hẳn là đường đường Đại Vương, những binh lính này đều mất mù sao?

"Điện hạ, từ phía sau đi thôi!"

Một tên thị vệ hô to, Vương Bình cũng biết bây giờ không phải là nói đạo lý thời điểm, "Điện hạ, đi mau!" Thị vệ hộ tống Đại Vương, nhìn thấy Dương Nhượng Tích vẫn còn ở sững sờ, hần một phát bắt được tay nằng, liền hướng phía sau phóng đi, vài tên binh sĩ ở phía sau đoạn hậu.

Nhưng là Vương Bình không có phát hiện hắn giữ chặt Dương Nhượng Tích tay trong nháy mắt, vị này Đại Tùy công chúa điện hạ run rẩy một chút, khuôn mặt một chút đỏ, tại đây trừ ngoài cửa chính, còn có một cái Phi Tàn chuyên dụng thông đạo, không cần đâm đại điện, trực tiếp có thể từ bên cạnh hành lang gấp khúc quán ra ngoài, Dương Hựu thị vệ xe nhẹ đường quen, bọn họ trước sau hộ vệ lấy bọn họ một đường gấp chạy, trốn ở hai bên cung nữ Hoạn Quan đều dọa đến chạy tứ tán bốn phía.

Hành lang gấp khúc cuối cùng là một loạt bình phong, một tên thị vệ một chân đá ngã bên trong một khung, sau tấm bình phong lộ ra một cái cửa nhỏ, đằng sau cung nữ tiếng kêu thảm thiết vang lên liên miên, đông đông đông tiếng bước chân gấp rút, đại đội truy binh đã gấp phải, trong lúc nhất thời tiền như mưa tóc, lại có mấy tên thị vệ ngã xuống, Vương Bình vung vẩy Trường Kích, mưa mưa gió không lọt, nhanh chóng lui lại.

Lúc này Dương Nhượng Tích mất cả chân bị bình phong đụng một cái, cảm thấy đau đớn khó chịu, nằng vội la lên: "Ta chân hỏng!" Lúc này phía trước Dương Hựu nhìn thấy, sốt ruột lại trở về: "Hoàng Cô, Hoàng Cô, người làm sao."

"Không có việc gì, hựu, người đi trước, người đi mau a."

"Không, ta giống như Hoàng Cô cùng một chỗ."

Vương Bình gặp Dương Nhượng Tích mất cả chân đã sung lên đến, mà Dương Hựu còn không chịu đi, lập tức mệnh lệnh một tên thị vệ cầm Dương Hựu cõng lên đến, lập tức rời đi. Mà hần một tay chấp kích, một tay vịn Dương Nhượng Tích, vòng qua đằng sau hành lang, liền nhìn thấy một cái cửa nhỏ.

Mà phía sau truy binh tiếng la đã truyền đến, Vương Bình thấy tình huống khẩn cấp, hần đề cho thị vệ chiếu cố tốt Dương Nhượng Tích, liền hét lớn một tiếng, vung kích nhào tới, vung vẩy kín không kể hờ, rút ra Phi Tiễn mũi tên, sau đó trong nháy mắt xông vào trong đám người, duỗi tay ra, Trường Kích liền đâm xuyên một người lồng ngực, đem hắn đánh bay, tai nghe hậu phương phong thanh lên, một cái né người, rút đao bỏ tới, xoạt xoạt, một cái đầu người bay lên.

Vương Bình xu thế như mãnh hổ, đại khai sát giới, giống hệt lại trở lại bên trong chiến trường, giết địch binh đầu người cuộn cuộn, thân ngã khắp nơi trên đất, chỉ chốc lát sau, ba mươi mấy tên lính bị giết chết hơn hai mươi người, còn lại bảy tám phần người bị sợ mất mật, quay người tìm kiếm viện binh đi.

Dương Hựu cùng Dương Nhượng Tích đều nhìn thấy Vương Bình uy mãnh, loại kia đại sát tứ phương khí thế, không hổ là một thành viên mãnh tướng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41 : Trường An loạn (4)

Kinh tâm động phách đào vong, làm Dương Hựu vị kia tuổi nhỏ thân thể đã tình trạng kiệt sức, nhưng là hấn lại có một đôi kiên định ánh mắt, Vương Bình nhìn ra, nếu không phải Đại Tùy đã hấp hối, Dương Hựu chưa hấn không thể trở thành một đời Minh Chủ, nhưng sự thực là, đã không có khả năng.

Dương Hựu thở một ngụm, ổn định tâm tình, đối với đang tại cho Dương Nhượng Tích quản lý vết thương ở chân Vương Bình non nớt nói ra: "Vương tổng quản, hôm nay nhờ có có người tại, nếu không cô hôm nay liền bị Phản Tặc chop tới, người hộ vệ công lao, cô sẽ ghi sâu trong lòng."

"Đa tạ điện hạ, đây là ty chức chuyện bốn phận, nếu bọn họ cũng là đại công thần, mời điện hạ trùng trùng điệp điệp ban thưởng bọn họ."

Mấy tên thị vệ đều cảm kích hướng về Vương Bình trông lại, bên trong một tên Thị Vệ Đội Trưởng đối Đại Vương nói ra: "Ty chức Ngụy toàn bộ, ổn thỏa hộ vệ điện hạ chu toàn."

Hấn thị vệ cũng cùng một chỗ quỳ xuống, "Ty chức nguyện vì điện hạ quên mình phục vụ mệnh."

"Điện hạ, ta muốn đi bố trí phòng vệ, cái viện này là Tồi Hậu Phòng Tuyền, nhất định phải giữ vững, ta phát hiện cái viện này là cái Diễn Võ Trường giống như, có cung tiễn đao thương."

Vương Bình đi an bài, Dương Nhượng Tích lại tỉnh táo lại, nàng biết nếu như hôm nay đi qua, kinh thành đi qua đại chiến đã binh lực hư không, không có dư thừa binh lực, thế gia là không thể tin tưởng, người nào tới phòng vệ Trường An Thành đâu, khi hấn nhìn thấy Vương Bình này nghiêm túc bộ dáng, với lại người này thận trọng, chính mình thụ thương đối với mình chiếu cố có nhà, đặc biệt là tại trên lưng hấn. . . Nghĩ đến Dương Nhượng Tích khuôn mặt đều đó, nếu không, để cho Vương Bình phải bình tới chịu Trường An?

Vương Bình đi đến một đồng cung tiễn trước, chỉnh lý cung tiễn, hết thấy mười mấy thanh, trên trăm mũi tên."Các người đều tới chọn lựa cung tiễn!"
Vương Bình chào hỏi mấy tên thị vệ tới, chỉ chốc lát, tất cả mọi người trang bị tốt, Vương Bình đi đến Dương Hựu bên cạnh, "Điện hạ, bệ tôi muốn bố trí."

"Cô cùng Hoàng Cô an ủi liền giao cho người ngách, hết thấy bởi người phụ trách."

Vương Bình bắt đầu bố trí, cửa nhỏ miệng không cần thủ, chỉ cần tại môn hai bên trên núi giả thiết trí cung tiễn thủ, thế là, gọi người chia hai tổ, đều đi vài thả đi.

Vương Bình cùng Dương Hựu hai người đứng tại chỗ cao nhìn xem bên ngoài, hấn nhìn thấy bên ngoài xuất hiện đại lượng binh lính, đang nhanh chóng hướng về bọn họ bên này vây tới, bên trong hỗn tạp một tên người mặc tử sắc triều phục Văn Quan, vô cùng dễ thấy.

"Người kia cũng là Độc Cô Chấn." Dương Nhượng Tích nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Trong hoàng cung truyền đến tiếng báo động cùng tiếng la giết kinh động trong thành Trường An mỗi người, bách tính, quan viên đều nhao nhao đi ra phòng ốc, giặt mình hướng về hoàng cung phương hướng nhìn lại, có chút lớn bệ tôi bọn họ đều nghị luận âm ỉ, không biết phát sinh sự tình gì.

Âm Thế Sư lưu lại năm ngàn Kiều Quả Quân đang tại khẩn cấp động viên, hướng về hoàng cung cấp tốc chạy đi, phụ trách chi quân đội này thống lĩnh là người Đỗ gia, gọi là Đỗ Lâm.

"Đỗ tướng quân "

Vệ Văn Thắng vội vàng chạy đến, còn có chạy đến Bùi Cù, Vương Thông bốn người, Đỗ Lâm gặp tới là Vệ Văn Thắng, liền tiến lên thi lễ nói: "Vệ Lão còn có cái gì phân phó sao?"

Vệ Văn Thắng lo lắng nói ra: "Các Đại Thần đều cũng lo lắng điện hạ an toàn, điện hạ nếu có cái gì sơ xuất, vậy thì sẽ Quan Trung chấn động, hi vọng Đỗ tướng quân cho phép những này Tư Quân cùng nhau đi tới hộ vệ điện hạ."

Phải vào cung hoàng cung, là một kiện đại sự, không phải bình thường người có thể vào. Đỗ Lâm mặt lộ vẻ khó xử, "Hoàng cung có hoàng cung quy củ, Tư Quân đảm hoàng cung, ty chức rất khó xử lý a."

Vệ Văn Thắng thấp giọng nói: "Dần dần, Độc Cô gia muốn Phát Động Chính Biến, đến lúc đó nếu như Đại Vương đi ra chuyện gì, liền xem như Âm Thế Sư cũng không giữ được người."

"Cái gì? Độc Cô gia tạo phản?"

"Vâng, ta có tin tức xác thật, nhanh hành động đi."

Đỗ Lâm ôm quyền nói: "Mời Vệ Lão yên tâm, ta nhất định sẽ cứu ra điện hạ "

Năm ngàn Kiêu Quả Quân cùng mấy trăm Tư Binh hưởng về hoàng cung phóng đi, Phùng Dị xông lên trước, tâm hấn gấp như lửa đốt, e sợ cho Vương Bình ra cái gì ngoài ý muốn, hấn đến không quan tâm cái gì Đại Vương sinh tử, hấn chỉ để ý Vương Bình phải chăng bình an.

Vương Bình ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chú lên càng ngày càng gần những quân phản loạn kia, gần ngàn tên lính đã đem tại đây đoàn đoàn bao vây, nhưng là còn không có phát động công kích, nhưng là hấn là sẽ không quá lâu.

"Điện hạ, công chúa, thỉnh an ngồi, bọn họ muốn tiến công!"

Vương Bình cảm mũi tên đặt ở bên cạnh mình, hấn tiện tay cầm lấy hai chi tiễn, khoác lên trên dây cung, tại Sơn Trại thời gian bên trong, hấn đã nắm giữ xạ tiễn kỹ xảo.

Ngoài viện hơn ngàn binh lính bỗng nhiên phát ra một tiếng hô, đen ngịt quân đội bắt đầu mãnh liệt mà vào, hai tên binh lính dẫn đầu vượt lên tường rào, Vương Bình giương cung kéo tiễn, hai chi tiễn đồng thời bắn ra, chỉ gặp hai tiếng kêu thảm, hai người từ đầu tường rơi xuống.

Hai chi tiễn không ngăn cản được sát khí đằng đằng địch nhân, lại là hơn mười người trèo lên đầu tường, nhưng là Vương Bình liên tục trúng mục tiêu địch nhân, cực độ ủng hộ lấy những thị vệ này đầu chí, bọn họ cũng bắt đầu bắn tên, trong chốc lát hơn mười mũi tên đồng thời bắn ra, từng người từng người địch nhân kêu thảm ngã xuống đất, trong nháy mắt, bọn họ đã bắn giết hơn mấy chục người.

Độc Cô Vân hiện tại đã lòng nóng như lửa đốt, hấn đã nhận được tin tức, bọn họ Tư Quân cùng một chút cung nội thị vệ đang cùng Kiêu Quả Quân đang tại kịch chiến, không biết tình hình chiến đấu như thế nào, nếu như hấn năng lượng dẫn đầu bắt lấy Dương Hựu, liền đại sự nhất định, nếu như làm đối phương giết tới, chính mình còn không có bắt lấy Dương Hựu, vậy bọn hấn gia tộc liền sẽ bị diệt cửu tộc. Hấn hiện tại hận cái này bất thành linh xuất hiện người, nếu không phải hấn xuất hiện, Dương Hựu sớm đã bị hấn bắt lấy.

Độc Cô Vân rút ra chiến đao, nghiêm nghị hét lớn: "Phá tan này môn, một cái trùng kích đi người, cùng hoàng kim ngàn lượng."

Sớm có binh lính tại ngoài viện chặt tới một cây đại thụ, hơn trăm binh lính ôm đại thụ bắt đầu va chạm môn, Vương Bình lại cảm qua một chút tiễn, sau đó hét lớn một tiếng, "Tập trung bắn đùng mục "

Thanh âm hấn ở trong viện quanh quẩn, các vị thị vệ nhao nhao hưởng ứng, tập trung mũi tên hướng về ôm mục đầu binh lính vọt tới, ngăn ngừa hai mươi mấy bước, mục đầu vẫn là đánh tới cửa nhỏ.

"Oanh" một tiếng vang thật lớn, cánh cửa này chốt cửa đứt gãy, bỗng nhiên xuất hiện một cái cửa động, mười mấy tên binh lính cùng nhau chen vào.

Vương Bình đã an bài tốt, môn va chạm mở, liền đánh giáp lá cà, nơi cửa chật hẹp, chỉ cần giữ vững cửa ra vào, đối phương liền không thể cùng nhau chen vào, đương nhiên, bọn họ nhân số quá ít, cuối cùng vẫn sẽ thủ không được, nhưng là bọn họ muốn nhiều trì hoãn thời gian, đây mới là quan trọng, hấn đã cảm giác được, cảm giác được viện quân cũng nhanh đến.

Lúc này, Kiêu Quả Quân cùng Vương Bình thân vệ các loại Tư Quân đã xông vào hoàng cung, Phùng Dị xông lên trước, vung đao trái bả phải chém, chỉ huy dưới tay hấn hướng về Vương Bình chỗ sân nhỏ phóng đi.

Mà Đỗ Lâm quân đội gặp phải Độc Cô các loại thế gia quân đội kiên quyết chặn đánh, những thế gia này Tư Quân trang bị vô cùng tốt, nghiêm chỉnh huấn luyện, bởi vậy, hấn gặp phải phiền toái rất lớn, tổn thất nặng nề.

Mà giờ khắc này Độc Cô Chấn cũng lòng nóng như lửa đốt, bọn họ chậm trễ quá nhiều thời gian, một cái ngoài ý muốn xuất hiện người, cơ hồ đem hấn sở hữu mệnh tướng đều sụp đổ, hấn hiện tại chỉ còn một cơ hội, "Độc Cô Vân, lại không xông đi vào bắt sống Dương Hựu liền đến không kịp."

Độc Cô Vân ánh mắt đều gấp đỏ, hấn hét lớn một tiếng, tự mình chỉ huy người xông đi vào.

Sân nhỏ bên trong đã tiến hành huyết nhục chém giết, mấy trăm tên phản quân đã xông đi vào, trong không khí tràn ngập gay mũi mũi máu tươi, tại bọn họ đoạt, một người tay cầm Trường Kích, ngăn trở cho nên người tiến lên đường, không ngừng có tiếng kêu thảm thiết truyền tới.

Độc Cô Vân giận dữ, "Tránh ra, ta tới."

Các binh sĩ nhao nhao tránh ra, Độc Cô Vân một tay cầm đao, một tay cầm thuẫn, vọt mạnh mà đi, Độc Cô Vân là người nhà họ Độc Cô, mà Độc Cô gia là Tiên Ti hậu nhân, cao to lực lưỡng, võ nghệ cực kỳ cao cường, với lại Lực Đại Vô Cùng, hấn dùng thuẫn bài đứng vững mấy tên thị vệ tiến công, xuất thần nhập quỷ, chỉ một thoáng, liền có ba tên thị vệ bị hấn giết chết.

"Vương Tướng Quân, hấn muốn giết tới."

"Điện hạ không cần lo lắng, có bề tôi tại, có thể bảo vệ điện hạ không việc gì."

Lúc này Độc Cô Vân tâm kích động không thôi, hấn rời Dương Hựu đám người đã rất gần, chỉ cách mấy người, hấn phảng phát nhìn thấy thẳng lợi Thự Quang.

Nhìn thấy Vương Bình, Độc Cô Vân giận dữ, huy động trường mâu bổ nhào mà lên, trên không trung một mâu đâm về Vương Bình vì trí hiểm yếu, nhưng là Vương Bình cũng không trốn tránh, hấn Trường Kích cũng nhanh chóng vô cùng đâm về Độc Cô Vân, tại điện quang hỏa thạch ở giữa, Độc Cô Vân trường mâu rời Vương Bình vì trí hiểm yếu chỉ có một tác chỗ dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42 :Trường An loạn (5)

Vương Bình lạnh lùng nhìn xem Độc Cô Vân, trong mắt lóe lên một chút thương hại, Độc Cô Vân chậm rãi cúi đầu, có chút không dám tin tưởng nhìn xem chính mình trước ngực, hấn lồng ngực đã bị một kích đâm xuyên, hấn rõ ràng cảm thấy mình sẽ trước tiên đâm trúng hấn, vì sao chính mình sẽ bị trước tiên đâm trúng.

Độc Cô Vân trong cổ họng truyền ra một tiếng hét thảm, một tiếng này kêu thảm bao quát hấn vô tận tuyệt vọng, tại đến khi trước, hấn phảng phát thấy cái gì, không sai, hấn nhìn thấy gia tộc mình bị diệt cảnh tượng, phun ra một ngụm máu tươi, thân thể của hấn mềm xuống dưới, chậm rãi ngã xuống đất mà chết.

Cả viện bất thành linh an tĩnh lại, Độc Cô Vân là con trai của Độc Cô Chấn, đảm nhiệm Tả Dực Vệ Cung Vệ thống lĩnh đã mấy năm, vẫn luôn là hấn giết người khác, chưa bao giờ cảm thấy hấn sẽ bị người khác giết, hiện tại hấn chết, chung quanh binh lính đều sùng sốt.

Ngay tại lúc này, Dương Hựu âm thanh truyền tới, "Cô là Trường An trấn thủ, Đại Vương Dương Hựu, các người bị Độc Cô Thế Gia che đậy, phạm phải đại tội, hiện tại ác nhân đã đền tội, các người lập tức rời đi, cô không truy cứu, nếu không chém đầu cả nhà."

Các binh sĩ quân tâm đã tán loạn, bọn họ hoảng sợ dị thường, nhao nhao rời đi nơi này, ném đi binh khí tứ tán chạy trốn, lúc này, Phùng Di, Đỗ Lâm quân đội lập tức liền đã muốn đến, Độc Cô Chấn gặp đại thế đã mất, cười thảm một tiếng, rút ra Bội Kiếm, tự vẫn bỏ mình, trước khi chết không khỏi hô to, "Mưu sự tại Nhân, thành sự tại Thiên, trời không giúp ta à."

Vương Bình đã nhìn thấy Bùi Cù cùng Vương Thông, hấn biết đại cục đã định, nhất thời thật dài buông lỏng một hơi, hôm nay sinh tử treo ở một đường ở giữa, còn tốt hữu kinh vô hiểm.

Đỗ Lâm Kiều Quả Quân đã đem Dương Hựu bốn người hộ vệ hồi cung, Vương Bình chậm rãi đi ra sân nhỏ, đi tới cửa, nhìn thấy một đường hộ tống Dương Hựu mà chết đi những thị vệ kia, Vương Bình trong lòng có một loại nói không nên lời nặng nề.

Vương Bình hiện tại ở tại vương phủ Đông Viện, lúc này người đem liên đông vì là quý, cho nên Vương Bình ở tại Đông Viện, có thể tưởng tượng hấn trong phủ địa vị là rất cao, hai ngày trước kia, hấn liền đứng lên, hôm qua bởi vì sự vật nặng nề, Vương Thông cũng mệt mỏi, cho nên về đến nhà liền trực tiếp ngủ.

Lúc này, cửa ra vào truyền đến một trận chạy tiếng bước chân, "Công tử "

Đây là Vương Đông âm thanh, Vương Bình đi tới cửa, gặp Vương Đông xa xưa chạy tới.

"Đông thúc, xảy ra chuyện gì tình sao?"

"Cung trong người tới, tại cửa ra vào chờ người."

Vương Bình sững sờ, hiện tại còn sớm, cung trong có người tìm tự mình làm cái gì, hấn bước nhanh hướng về ngoài cửa phủ đi đến, ngoài cửa phủ đứng đầy hai tên Hoạn Quan, gặp Vương Bình đi tới, hai tên Hoạn Quan lập tức hành lễ nói: "Dương Tướng quân, Đại Vương triệu kiến, mời tướng quân tiến Cung."

Lúc này sắc trời đã tăng sáng, thái dương đã thẳng lên, tại hoàng cung Thiên Điện bên trong, Dương Hựu cùng mấy tên trọng thần đều tại, bao quát Vệ Văn Thăng, Bùi Cù, Vi gia bọn người tại.

Hiện tại bọn hấn thảo luận sự tình liền là ai tới trấn thủ Trường An, Âm Thế Sư đại quân bên ngoài, bị Lý Tú Ninh chặt chẽ ngăn chặn, không thể trở về quân, lưu tại trong thành Trường An năm ngàn Kiều Quả Quân đi qua hôm qua đại chiến, tổn thất nặng nề, đã không đủ ba ngàn người, với lại trong thành lòng người bàng hoàng, tuy nhiên xử quyết Độc Cô gia cùng Vũ Văn gia, nhưng là trong bóng tối địch nhân khẳng định không chỉ hai cái này, cho nên Trường An quá rộng tuếch, hiện tại chỉ cần hơn vạn quân đội liền có thể đánh hạ Trường An, cho nên không thể không từ chuyển đi binh trở về trấn thủ

Trường An.

Chủ nhà họ Vi vi đình nói ra: "Đại Vương, bề tôi cho rằng phái người nói cho Khuất Đột Thông rút quân về một vạn trấn thủ Trường An."

"Không thể, Lý Uyên đang cùng Khuất Đột Thông đại tướng quân kịch chiến, Khuất Đột Thông đại tướng quân lúc đầu Quân Lực liền giết gấu vá vai, hiện tại lại rút quân về một vạn, Lý Uyên trong nháy mắt liền có thể tấn công vào Quan Trung." Vệ Văn Thắng lập tức nói ra.

"Điện hạ, bề tôi đề nghị Ung Châu tổng quản Vương Bình suất quân đóng giữ Trường An." Bùi Cù biết đây là một cái cơ hội, cho nên đề nghị đến, chỉ cần Vương Bình đảm Trường An, quân đội là hần, nhất định có thể nhanh chóng ổn định Trường An, vậy sau này có thể hay không tiến thêm một bước hoặc là mấy bước cũng không phải không có khả năng sự tình.

Dương Hựu gặp Vương Thông cũng có lời muốn nói, liền nói ra: "Chẳng lẽ Vương đại nhân có cái gì khó xử sự tình sao?"

Wang Thông vội vàng nói: "Điện hạ, bề tôi không có cái gì vấn đề,

Chỉ là Bùi đại nhân đề cử Vương Bình đóng giữ Trường An, bề tôi có chút lo lắng, hần dù sao tuổi nhỏ, bề tôi sợ hần làm điện hạ đại sự."

"Vương đại nhân lo ngại, Vương tổng quản đến một lần có hộ giá công lao, đối với Đại Tùy trung thành tuyệt đối, thứ hai hần Dĩ Nhược Thắng Cường, đánh bại Tiết Cử, bởi hần dài an, lại phù hợp bất quá." Bùi Cù khẽ cười nói.

"Vệ Lão nghĩ như thế nào." Dương Hựu cẩn thận hỏi thăm đến, hần nếu là hi vọng Vương Bình đến, hiện tại hần tương đối tin Nhâm vương bình.

"Ai, điện hạ, hiện tại Quan Trung lấy vô binh lập tức, Vương tổng quản đóng giữ kinh thành, Lão Thần không phản đối." Vệ Văn Thắng thở dài, chậm rãi nói, tình huống bây giờ, cũng chỉ có Vương Bình một chi quân đội thuộc về Đại Tùy, hần cũng là phản quân, cũng là không có cách nào sự tình.

Lúc này, một tên Hoạn Quan tại cửa ra vào thông báo, "Khởi bẩm điện hạ, Vương Bình tướng quân đến."

Dương Hựu nghe nói Vương Bình đến, tâm lý một chút cao hứng trở lại, "Để cho hần tiến đến."

Chỉ chớp lát, Vương Bình bước nhanh đi tới, hần nhìn thấy Dương Hựu, lập tức hành lễ, "Ung Châu tổng quản Vương Bình tham kiến Đại Vương điện hạ."

Dương Hựu chạy tới, đỡ dậy Vương Bình, "Vương Tướng Quân xin đứng lên, ngươi cứu cô, liền không cần đa lễ như vậy."

"Tạ điện hạ."

Wang Bình đứng dậy, từng cái hướng về mấy tên đại thần hành lễ: "Các Vị Đại Nhân, bình ở đây hữu lễ."

Bùi Cù cười ha hả nói ra: "Vương tổng quản, ta hướng về điện hạ đề cử người dẫn theo quân đóng giữ Trường An"

Nghe được Bùi Cù lời nói, Vương Bình lắng một chút, thiên hạ lại có tốt như vậy sự tình, đây không phải so với hần tương tự hần kế hoạch tốt hơn mấy lần, Vương Bình không chút do dự nói ra: "Bề tôi định là điện hạ giữ vững Trường An."

Rời đi hoàng cung, Vương Thông có chút mỗi một không chịu nổi, ngồi ở trong xe ngựa hípc mắt nghỉ ngơi, lúc đầu hần hiện tại không có quan thân, là không tham dự trong triều sự tình, nhưng là ai bảo hần là một đời Đại Nho, hơn nữa còn là Vương Bình tại trong thành Trường An thân nhân duy nhất đâu, hần hiện tại trong đầu có chút loạn, hần không biết nên cảm tạ Bùi Cù hay là nên mắng hần một hồi, Vương Bình hiện tại liền tiến vào kinh thành quá làm người khác chú ý, nếu là, Trường An Thành thế lực phức tạp không chịu nổi, cục thế không rõ, hần có thể không chế sao?

Lúc này ở vương phủ cửa chính, đứng đây một tên tuổi trẻ Ngăn Giáp tiểu tướng, tay cầm trường thương, đang kiên nhẫn chờ đợi Vương Bình trở về.

Xe ngựa đến trước cửa dừng lại, Vương Bình nhảy xuống xe ngựa, bước nhanh về phía trước, "Lạnh lùng, là ngươi sao?"

Đang tại cửa ra vào các loại tiểu tướng, chính là lạnh lùng, hần tung người xuống ngựa, hướng về Vương Bình chấp tay nói: "Tổng quản, ta phụng Lý Tĩnh tướng quân mệnh lệnh, đến đây sẽ cùng tổng quản."

"Lý Tĩnh tướng quân tới sao?"

"Vâng, ngày mai liền có thể đến Trường An Thành dưới, với lại phòng Trưởng Sử cũng tới." Lạnh lùng trả lời đến.

"Các người đều đi, người nào tới đóng giữ Bắc Địa Quận a? Vạn nhất Tiết Cử lại đến làm sao bây giờ?" Vương Bình lo lắng hỏi.

"Tổng quản yên tâm, Lang Gia Các tại mặt trái rộng Quan Trung, Tiết Cử có cái gì cử động chúng ta sẽ trong lúc nhất thời biết, với lại người bị khốn tại Trường An, Lý Tĩnh tướng quân cùng phòng Trưởng Sử không yên lòng, liền đều đến, Bắc Địa Quận có Mã Thiệu tại, tạm thời sẽ không có việc."

"Người trẻ tuổi, các người suy nghĩ còn chưa đủ chu toàn a, Phòng Huyền Linh đến, này Bắc Địa Quận chính sự người nào tới xử lý a, đến lúc đó đừng được chửi bằng mắt a." Bên cạnh Vương Thông kéo ra màn xe khẽ cười nói.

Wang Thông vội vàng cấp Vương Thông giới thiệu lạnh lùng, "Nhị thúc, đây là lạnh lùng, thủ hạ ta đại tướng, là Lãnh Vũ đệ đệ."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43 :Bắc Địa Quận công

Đại nghiệp mười ba năm tháng chín, Vương Bình dưới trướng binh mã đến Trường An Thành dưới, chỉ gặp tình kỳ pháp phối, đao thương đồng thời, một tên Hoạn Quan mang đến Đại Vương ý chỉ, khiến cho Lý Tĩnh suất quân vào thành, chỉ tăng trưởng An Thành cửa mở ra, đại quân chậm chậm vào thành, đi qua Hưng Khánh Cung, qua thắng nghiệp, sùng nhân hai phường, liền đến Chu Tước Đại Nhai, đâm Chu Tước Môn, nơi này chính là Hoàng Thành chỗ.

Vương Bình theo đại quân mà đi, đã thấy hai bên đường đều là Chu Tử Công Khanh, đến Chu Tước Môn thời điểm, chỉ thấy Đại Vương Dương Hựu khuôn mặt nhỏ hồng nhuận phơn phớt, hai mắt tràn đầy vẻ kích động.

"Bề tôi, Ung Châu tổng quản kiêm Ung Châu Thứ Sử Vương Bình bái kiến Đại Vương điện hạ nghìn tuổi nghìn tuổi Thiên Thiên Tuế." Vương Bình yên lặng nhìn xem Dương Hựu, sau đó Lý Tĩnh, Phòng Huyền Linh cũng quỳ rạp xuống đất, lớn tiếng hô to, sau lưng bọn họ, hơn vạn đại quân hô to nghìn tuổi.

"Vương khanh Bình Thân." Dương Hựu này non nót âm thanh vang lên, quỳ rạp xuống đất Vương Bình thật sâu thở dài, tiểu hài tử này cũng nhưng là đáng thương, may mắn là chính mình đi vào Trường An, nếu là Lý Uyên đâm Trường An, vậy hẳn liền sống không bao lâu.

"Tạ nghìn tuổi." Vương Bình đứng dậy, tiến lên vịn Dương Hựu, hướng một bên Long Liễn đi đến, tự mình cầm Dương Hựu nâng lên long xa, lại tự mình kéo chiến mã, cho Dương Hựu lái xe, một bộ trung thành tuyệt đối bộ dáng, hướng Thái Cực Điện đi đến, ven đường bên trong, các vị quan viên Công Khanh gặp Dương Hựu long xa, nhao nhao quỳ rạp xuống đất, Sơn Hô nghìn tuổi.

Thái Cực Điện bên trong, Vương Bình nắm Dương Hựu đi đến bảo tọa, trên đại điện, một bên tràn đầy Công Khanh, cả triều Chu Tử, một bên nhưng là Minh Quang Khải Giáp, đây đều là Vương Bình thủ hạ quân đội, hẳn đã tiếp quản hoàng cung cùng Trường An Thành phòng vụ.

"Ung Châu tổng quản kiêm Ung Châu Thứ Sử Vương Bình, lòng trung thành yêu nước, công tại xã tắc, đặc biệt phong làm Bắc Địa Quận công, Tả Dực Vệ đại tướng quân Trường An Thành phó lưu thủ, dẫn Trường An trong ngoài Chư Quân Sự." Theo Dương Hựu này non nót âm thanh ở trong đại điện vang lên, Vương Bình tranh thủ thời gian bái tạ.

Tan triều về sau, Vương Bình đi vào Đại Vương tẩm cung, nhìn xem Dương Hựu một mặt sống ba ở một bên chơi đùa, chính mình cũng có một tia xúc động, nhìn thấy Vương Bình đến, Dương Hựu cũng dừng lại, "Đại tướng quân, người tới."

"Điện hạ, hiện tại Quần Hùng Tĩnh Khởi, thân là Đại Tùy Đại Vương, hẳn là nội tu chính lý, Rayane bách tính, làm thần dân làm gương mẫu, người tuy nhiên tuổi tác không lớn, nhưng cũng phải quan tâm nhiều hơn trong triều sự tình a." Vương Bình chậm rãi nói ra, làm người tương lai, khẳng định hi vọng bách tính an cư lạc nghiệp, Tử Hải Thăng Bình, hiện tại chính mình tuy nhiên tay cầm trọng binh, nắm giữ Trường An, nhưng không phải mình có thể vì sở dục vì là, Vệ Văn Thăng cùng rất nhiều thế gia đều nhìn chính mình, mình bây giờ cũng bắt quá là cái đại tướng quân.

"Đại tướng quân, ta không muốn xử lý Chính Vụ, có người cùng Vệ Lão là được." Dương Hựu một đôi ngây thơ ánh mắt nhìn xem chính mình.

"Cái này không thể được, Vệ Lão Lão, ta tuy nhiên một tướng quân, người là Đại Tùy Đại Vương, lẽ ra chưởng quản tại đây hết thảy a." Vương Bình cũng không cho rằng tiểu hài tử này là một cái Thiên chân nhân, từ ngày đó hẳn cứu hẳn quá trình bên trong, là hẳn biết, cái này Đại Vương không đơn giản.

"Điện hạ, ta đi xuống trước."

Làm Vương Bình sau khi đi, sau tám bình phong đi tới một nữ tử, chính là Dương Nhược Tích, "Hoàng Cô, đại tướng quân có thể lòng trung thành?"

Dương Nhược Tích ánh mắt cũng phức tạp, người này cứu bọn họ Cô Cháu hai người, nhưng là hiện tại hẳn nắm giữ lấy trong thành Trường An quân đội, cho nên chính mình không thể không cẩn thận một điểm, hôm nay gọi Dương Hựu thăm dò một chút hẳn là có phải có dã tâm, xem ra chính mình là lo ngại, có lẽ, hẳn thật sự là một cái trung với Đại Tùy người đi.

"Có lẽ đi." Dương Nhược Tích từ tốn nói.

Chỉ chốc lát, một tên Hoạn Quan tiến đến, nói Vệ Văn Thăng đến, Dương Nhược Tích cùng Dương Hựu lập tức đi nghênh đón, có thể nói trong thành Trường An người nào đáng giá nhất tín nhiệm, vậy khẳng định là Vệ Văn Thăng.

"Vệ Lão, người cảm thấy Vương Bình có thể tin nhiệm a?" Dương Nhượng Tích năm mươi tám, tuy nói có chút thông minh, nhưng nhìn người biết vật vẫn là muốn xem Vệ Văn Thăng.

"Cái này cũng khó mà nói, trước mắt xem ra, hấn vẫn tương đối lòng trung thành, nhưng là tay hấn nắm trọng binh nơi tay, không thể không phòng a, công chúa, trước tiên Âm Thế Sư cùng Lý Tú Ninh chiến sự không rõ, Khuất Đột Thông đại tướng quân bị Lý Uyên vây công rất gấp, sợ có diệt vong họa, hiện tại đã không có ý nghĩa binh mã có thể phái, không bằng liền phái tướng,

Quan Trung nạn trộm cướp rất nhiều, có thể giải sầu một thành viên đại tướng phụ tá âm đại Chuối Tiêu, tất nhiên năng lượng tiêu diệt Quan Trung nạn trộm cướp, đánh bại Lý Tú Ninh, thậm chí còn khả năng bình định Quan Trung."

"Phái tướng, Quan Trung tình thế phức tạp, chỉ là phái một thành viên tướng lĩnh, chỉ sợ không thể giải quyết khẩn cấp đi." Dương Nhượng Tích cau mày.

"Bình thường tướng lĩnh khẳng định là không được, nhưng là bề tôi ngược lại là có thể tiến cử một người, người này xuất mã, nhất định năng lượng vẫn hồi trước mắt cục thế, nói không chừng năng lượng bình định Quan Trung đây." Vệ Văn Thăng trong hai mắt lóe ra một chút ánh sáng.

"Người phương nào?" Dương Nhượng Tích kinh ngạc hỏi.

"Bắc Địa Quận công, Tả Dực Vệ đại tướng quân Vương Bình, người này bắt nguồn từ không quan trọng, yên ổn Nhất Chiến Thành Danh, với lại chúng ta không biết phải chăng là trung với Đại Tùy, vừa vận phái hấn tiến về, mà hấn quân đội lưu tại Trường An, chỉ cần hấn không tại Trường An, cũng lật không nói cái gì sống đến, thứ hai nếu như người này thật có thể bình định Quan Trung, đến lúc đó lại phong cùng cũng không muộn, Vương Bình tuổi trẻ, nhưng là tính thông Binh Pháp Thao Lược, năng lượng chiếm lấy Cao Long Thành, đánh bại Tiết Cừ, đủ để chứng minh hấn bất phàm." Vệ Văn Thăng chậm rãi nói ra.

"Tốt, vậy thì lập tức hạ lệnh."

Làm Vương Bình thu đến mệnh lệnh thời điểm, nhất thời mình bạch trước mắt cục thế, vô luận là Vệ Văn Thăng vẫn là trong thành Trường An thế gia, cũng không nguyện ý chính mình lưu tại nơi này nắm giữ lấy đại quân, người quân đội có thể đóng giữ Trường An, nhưng là người người không thể, người lập xuống đại công, thân ở Cao Vị, những người này khó tránh khỏi sẽ lòng nghi ngờ.

"Tướng quân, những người này đều không phải là người tốt." Một bên lạnh lùng nhưng là phản hận không thôi.

"Ai, người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu a?" Phòng Huyền Linh cùng Lý Tĩnh cũng không nhận được cảm khái đến, chúng ta tại Trường An bên trong thế lực vẫn là quá nhỏ.

"Bình nhi, người có cái gì dự định." Lý Tĩnh cũng không nhận được hỏi.

"Cô Phụ, người cùng Huyền Linh lưu lại, phạm là đều thánh phòng tiên sinh, lạnh lùng cùng ta quần áo nhẹ tiến về tiền tuyến, nhớ kỹ, quân đội nhất định phải nắm giữ ở trong tay mình, Huyền Linh, ta đã tiến cử hiên tài người vì là Kinh Triệu Phủ doãn, người có thể yên tâm thi triển người mới có thể." Vương Bình nghĩ một lát, liền đem sự tình đều an bài một chút.

"Tạ tướng quân tín nhiệm, tại hạ có thể thay tướng quân mời chào nhân tài?" Phòng Huyền Linh kích động một hồi, sau đó nói.

"Há, tiên sinh là muốn mời chào ai vậy?"

"Đỗ Như Hối."

"Tốt, trong kinh sự tình, tạm bởi Huyền Linh làm chủ."

... ..

Trở lại vương phủ, "Bình nhi, người không phải đi hoàng cung sao? Làm sao sớm như vậy liền trở lại?" Vương Thông bỗng nhiên hiếu kỳ hỏi.

"Nhị thúc, ta sẽ tiến về âm đại tướng quân nơi đó, chỗ ấy chiến sự căng thẳng, Quan Trung Địa Khu đã không có binh mã có thể phái, cho nên Đại Vương hạ chỉ để cho ta tiến đến tiếp viện, ta chỉ đem Lý Tĩnh tiến về liền có thể, lạnh lùng cùng Phòng Huyền Linh ta lưu tại trong thành Trường An, nếu như nhị thúc có chuyện gì tình, có thể thương lượng với bọn họ xuống." Vương Bình cười khổ nói.

"Đi bình định nạn trộm cướp?"

"Đại Vương truyền lời nói, chỉ cần ta năng lượng đánh bại Lý Tú Ninh, bình định Quan Trung, cũng là một cái công lớn, liền có thể mở nha kiến phủ, lấy Quốc Công chi vị đãi chi." Vương Bình gương cười chỉ sách.

"Mở nha kiến phủ? Quốc Công chi vị?" Vương Thông hai mắt sáng lên, kinh ngạc nhìn qua Vương Bình, nhưng là tâm tình kích động chỉ tiếp tục một hồi, liền muốn thông suốt "Bình nhi, chỉ sợ nhiệm vụ này rất khó đi!", Vương Thông cũng không vì vì cái này Quốc Công chi vị quên hết tất cả, ngược lại càng thêm tỉnh táo, Vệ Văn Thăng cùng Đại Vương mở ra lớn như vậy thẻ đánh bạc, bởi vậy có thể thấy được, Quan Trung cục thế đã thối nát đến cái tình trạng gì.

"Quan Trung vốn chính là Lý Phiệt tiếp theo bộ trọng yếu quân cờ, lúc đầu trú đóng ở Quan Trung Kiều Quả đại quân mấy vạn người, cũng là tình nhuệ, bởi Âm Thế Sư dẫn đầu, người này tính thông Binh Pháp, lại đối Đại Tùy trung thành tuyệt đối, Lý Uyên khởi binh, hấn đem Lý Uyên phản mộ tổ tiên đều

đào, nhưng là Lý Uyên chuẩn bị đầy đủ, lương thảo sung túc, với lại binh mã cũng rất mạnh lớn mạnh, ngăn chặn Âm Thế Sư, cầm Quan Trung cục thế chuẩn bị hỗn loạn không chịu nổi, mà Lý Uyên lại nhanh chóng chiếm lĩnh Hoắc Ấp, Hà Đông, trực đảo Trường An, nếu như không nhanh chóng đánh bại Lý Tú Ninh, này Lý Uyên đánh bại Khuất Đột Thông sau khi Quan Trung liền nguy hiểm, cho nên ta phải đi viện trợ Âm Thế Sư, một khi đánh bại Lý Tú Ninh, Âm Thế Sư đại quân Bắc Thượng, Lý Uyên cũng là có lại lớn khả năng chịu đựng, chỉ sợ cũng chỉ có thể bị Âm Thế Sư cùng Khuất Đột Thông đánh về Thái Nguyên đi "

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44 :mãnh tướng Tô Định Phương

Trong thư phòng, Vương Thông biến sắc, không nghĩ tới Lý Phiệt lúc trước dưới lớn như vậy tổng thể a, vòng vòng đan xen, nếu không phải Vương Bình xuất hiện, làm Trường An Thành ổn định, vậy cái này Quan Trung khả năng đã đổi chủ, thành hán Lý Phiệt vật trong bàn tay.

Vương Thông thật sâu hít một hơi, thờ dài nói: "Quan Trung là trọng yếu nhất, Lý Tú Ninh chi này quân yểm trợ gánh chịu nhiệm vụ là rất nhẹ nhàng, chỉ cần ngăn chặn Âm Thế Sư là được, lúc đầu, lấy quan to lộc hậu, mỹ nữ tiền tài các loại thủ đoạn tới lôi kéo Quan Trung rất nhiều Đạo Tặc, liền có thể thoải mái ngăn chặn Âm Thế Sư, hoàn thành Lý Phiệt nhiệm vụ, nhưng là nghĩ không ra chi này quân yểm trợ chẳng những có thể hoàn thành nhiệm vụ, còn có thể tốt hơn ngăn chặn Âm Thế Sư, Lý Phiệt vận khí thật đúng là tốt."

"Bọn họ còn có bao nhiêu binh mã?" Vương Thông ngừng lại, vẫn là vững vàng đi ra.

"Ta hoài nghi Lý Tú Ninh còn có bảy, tám vạn binh mã?" Vương Bình cười khổ nói.

"Bảy, tám vạn, Âm Thế Sư chỉ có hơn bốn vạn người, như thế nào đánh bại Lý Tú Ninh a? Liền chút người này, còn gọi người đơn thương độc mã đi?" Vương Thông mạnh mẽ đập bập đầu nói ra.

"Ừm, là Vệ Văn Thăng cùng hán trọng thần đề cử." Vương Bình gật gù đầu.

"Ta minh bạch." Vương Thông suy nghĩ một chút liền minh bạch nửa đường lý, "Bọn họ là sợ người khổng chế Trường An, rối loạn sự tình, cho nên muốn đem người phái đi ra, nhưng là lại cần người quân đội tới thủ vệ Trường An, cho nên liền phái một mình người đi."

"Nhị thúc nói rất chính xác."

"Vậy người chuẩn bị làm sao bây giờ?" Vương Thông nhìn chăm chăm Vương Bình hỏi.

"Bất kể thế nào dạng, tất nhiên tiếp nhận nhiệm vụ này, tự nhiên muốn đi liệu một phen , chờ ta trở về, xem bọn hán còn thế nào nói."

... ..

Trên quan đạo, mặt trời chiều ngã về tây, Vương Bình cùng lạnh lùng dẫn theo mấy cái Vệ Sĩ đi chậm rãi, đại khái là bởi vì Bình Tai duyên cớ, từ Trường An đến hộ Huyện Quan trên đường, khắp nơi đều là chạy nạn bách tính, tuy nhiên gặp Vương Bình bọn người ăn mặc ngăn nắp, tựa như nhà giàu sang, nhưng lại không dám bắt luận cái gì lòng xấu xa, chỉ bằng mượn lạnh lùng tám kia Lãnh Huyết ánh mắt, liền biết người này không phải nhân vật bình thường, càng không cần nhắc tới hộ vệ bên người mỗi cái đều là lưng hùm vai gấu, bên hông phình lên, hiển nhiên cũng là có giấu binh khí người, ai dám sinh sự tình, mà Vương Bình nhưng bởi vì lo lắng Quan Trung cục thế, tuy nhiên muốn vì những người dân này làm những gì, nhưng là lúc này, cũng chỉ có thể là không bột đổ gột nên hồ.

"Tướng quân, tới phía trước cái kia đỉnh núi, rồi Âm Thế Sư Đại Doanh cũng chỉ có trăm dặm, sắc trời sắp muộn, chung quanh cũng không có khách sạn cùng Tều Lầu, xem ra chỉ có ở chỗ này ngủ ngoài trời."

"Không nên gấp gáp, Quan Trung cục thế đã thối nát tới cực điểm, Âm Thế Sư trong tay còn có bốn vạn đại quân, không đến mức sẽ nhanh như vậy sụp đổ." Vương Bình lắc đầu.

Vương Bình bọn người tìm một cái căn gió nơi hẻo lánh, tự có hộ vệ chống ra lều vải, nhóm lửa đồng lửa, lại đi bắn giết một chút món ăn dân dã, bắt đầu đặt ở trên lửa nướng, không đến chỉ chốc lát, hương khí liền xuất hiện, gây trong mắt mọi người bốc kim quang.

"Công tử, có người để mắt tới chúng ta." Hộ vệ Vương Khuông bỗng nhiên đi đến Vương Bình bên người, nhỏ giọng nói ra, hán là vương phủ quân gia con trai của Vương Đông, đặc địa tới chiếu khán Vương Bình.

"Là ai?" Vương Bình biến sắc, nơi đây rồi Lý Tú Ninh cùng Âm Thế Sư giằng co lộ trình không phải rất xa, một khi bị Lý Tú Ninh nhân mã phát hiện,

Vương Bình ở chỗ này liền sẽ nã bước khó đi. Nếu như hắn bị người phát hiện, Lý Tú Ninh liền sẽ quay đầu lại thu thập mình, nếu như mình không bị phát hiện, Lý Tú Ninh liền sẽ an tâm đối phó Âm Thế Sư, mình tại trong bóng tối cũng tốt làm việc một điểm.

"Một cái tuổi trẻ công tử, còn có mấy cái hạ nhân, công tử trẻ tuổi bên cạnh cầm một cây trường thương, giống như rất lợi hại bộ dáng, ngay tại chúng ta bên phải." Vương Khuông cẩn thận từng li từng tí nói ra.

Trong bóng tối, ở nhò đồng lửa, Vương Bình hai mắt nhẹ nhàng đảo qua, quả nhiên nhìn thấy bên phải hai mươi mét nơi, có mấy người ngồi ở chỗ đó, Vương Bình nhìn ra người kia dừng mảnh bu hãn, khí lực hơn người, dừng khí Siêu Quân, là một cái không tốt trên chọc người. Loại người này không phải nhất phương kiêu hùng, cũng là một đại danh tướng, hắn rất muốn kết giao xuống người này.

Lúc này,

Đối diện người này cũng nhìn lấy chính mình, sau đó đứng dậy hướng mình đi tới.

"Vị công tử này, tại hạ có thể ngồi ở chỗ này, bên kia gió quá lớn, cuộc sống không hòa."

"Không sao, xin cứ tự nhiên."

"Xin hỏi công tử đại danh, tiến về phương nào." Người này ngồi xuống, sau đó hỏi thăm đến.

Ngạch, Vương Bình không biết nên trả lời như thế nào, nói là lời nói thật tốt hơn theo ý nói tên, nhưng là Vương Bình nhìn xem người này hắn không phải là cửa gì phiệt thế gia, cũng không giống Lý Uyên người, thế là nói ra: "Tại hạ Vương Bình, hiện vì là Bắc Địa Quận công, Tả Dực Vệ đại tướng quân."

"Có thể là thu phục Bắc Địa Quận, đánh bại Tiết Cừ Vương tổng quân ở trước mặt?" Thiếu niên kích động nói ra.

"Chính là? Không biết ngươi là người phương nào."

"Tại hạ Tô Liệt, Ngu Phương Định Phương, Ký Châu Vũ Ấp người, nghe qua Vương tổng quân đại danh."

Vương Bình gật gù đầu, nguyên lai người này cũng là Tô Định Phương, Vương Bình đi vào Tùy Triều đã thật lâu, đối với Tùy Triều Lịch Sử Danh Nhân sớm đã có lực miễn dịch, Tô Định Phương cứ việc trong lịch sử tiếng tăm lừng lẫy, nhưng là bây giờ đang Vương Bình trong mắt, đã không tính là gì.

"Há, nguyên lai là Định Phương huynh, hôm nay năng lượng nhìn thấy Định Phương huynh, quả thật chuyện may mắn a, không biết Định Phương huynh tiến về nơi nào?"

"Tại hạ cũng không biết nên đi nơi nào." Từ khi phụ thân sau khi chết, hắn trần trọc các nơi, đều chẳng làm nên trò trống gì.

"Ta muốn tiến đến bình định Quan Trung nạn trộm cướp, không biết Định Phương huynh có thể tại ta sổ sách dưới là, kiến Công lập Nghiệp?" Vương Bình nhìn thấy trong mắt của hắn mê mang, thế là bắt đầu mời chào cho hắn.

"Há, hiện tại Đại Tùy hấp hối, Vương tổng quân còn có thể ra sức bảo vệ Đại Tùy, tại hạ bội phục, xin hỏi Vương tổng quân ý chỉ?"

"Ta không muốn bị người khác tả hữu."

"Năng lượng tại tiếng tăm lừng lẫy Vương tổng quân dưới trướng, tại hạ có phúc ba đời?" Tô Định Phương nghe suy nghĩ một hồi, sau đó liền lập tức đáp ứng nói.

... ..

Hai ngày trước kia, Vương Bình ngồi trên lưng ngựa, nhìn qua phương nam, thật sâu hít một hơi, một hàng bảy tám người, cuối cùng tiến vào hộ huyện địa giới, tuy nhiên Vương Bình trên mặt lại không có mấy may vui mừng, liền đối lấy lạnh lùng bọn người không dám nói lời nào, bọn họ tuy nhiên nhìn ra Vương Bình trong lòng có tâm sự, nhưng lại không biết đến chỗ buồn lo chuyện gì.

"Tướng quân, Lưu Kiến tới." Lạnh lùng bỗng nhiên nhìn qua nơi xa, nói với Vương Bình.

Vương Bình theo quan đạo nhìn lại, quả nhiên gặp cách đó không xa tới một đội nhân mã, cầm đầu lấy, một thân Trường Sam, chính là Lang Gia Các lưu tại trong sơn trại Lưu Kiến, không nghĩ tới ở chỗ này có thể gặp được gặp hắn, cái này khiến nguyên bản phiền muộn Vương Bình cũng thoải mái không ít, lập tức vỗ mông ngựa nghênh đón.

"Thuộc hạ ra mắt công tử." Lưu Kiến gặp Vương Bình chạy như bay đến, nơi nào còn dám ngồi ở trên ngựa, tranh thủ thời gian tung người xuống ngựa, quỳ mọp xuống đất.

"Lưu Kiến, đứng lên mà nói, không nghĩ tới thế mà ở chỗ này đụng phải ngươi." Vương Bình cũng nhảy xuống ngựa đến, cầm Lưu Kiến nâng đỡ.

"Thuộc hạ thu đến lạnh các chủ tin tức, đã sớm lưu ý đến công tử hành trình, đoán được công tử hôm nay liền đạt tới tại đây, vì vậy đến đây đón lấy." Lưu Kiến trên mặt hiện ra vẻ tươi cười tới.

"Đều nói áo không bằng tân, người không như cũ, cái này cho nên chính là cái này ý tứ, Lưu Kiến, đem ngươi cùng Mã Ngũ lưu tại Sơn Trại, vất vả

ngươi, hiện tại Lang Gia Các có như thế quy mô, ngươi cũng là không thể bỏ qua công lao a 1 "

"Đó là công tử cùng lãnh các chủ có phương pháp giáo dục, Lư Kiến không dám giành công." Lư Kiến cung cung kính kính hồi đáp.

"Ừm, không sai!" Vương Bình vỗ vỗ bả vai hắn, nói: "Đi, chúng ta tới trước một bên, ngươi nói trước đi nói hiện tại cục thế thế nào, ngươi đại khái cũng biết, ta là phụng Đại Vương mệnh lệnh, tới nơi này hiệp trợ Âm Thế Sư, chỉ là hiện tại tình thế nghiêm trọng, nhưng lại không biết đến trình độ gì, liếc một chút mù, không biết ở nơi nào ra tay a!"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 45 :Lý Tú Ninh (1)

Vương Bình mấy người tìm một cái sạch sẽ địa phương ngồi xuống, mấy tên hộ vệ ở một bên canh giới.

"Hồi công tử lời nói, bây giờ Quan Trung cục thế là càng ngày càng tệ, lúc trước Lý Tú Ninh cứu tế Nạn Dân, đạt được mọi người hỗ trợ, tăng thêm Lý Phiệt tại Quan Trung bố trí, Quan Trung Thế Gia hỗ trợ, lại có mấy Thiên Nhân, sau đó lại tại hộ huyện, võ công các vùng chiêu binh mãi mã, đến binh mấy vạn người, Quan Trung Đạo Phi đều cung cấp hấn thúc đẩy, Âm Thế Sư suất quân tới công, Lý Tú Ninh tại Quan Trung một chút thế gia yểm hộ cùng duy trì dưới, mấy lần đánh bại Âm Thế Sư, Âm Thế Sư Kiều Quả đại quân tổn thất không nhỏ, hiện tại song phương đang đứng ở giai đoạn giằng co, có thể nói ai có thể chiếm cứ chủ động, người nào liền có thể đạt được thắng lợi."

"Cục thế làm sao lập tức biến thành cái dạng này?" Vương Bình cau mày, tại Trường An thời điểm, Âm Thế Sư thư tín tuy nhiên mấy trăm chữ, chỗ nào năng lượng miêu tả rõ ràng.

"Hừ, còn không phải những thế gia đó giờ trò quỷ, Âm Thế Sư chính là Danh Tướng, làm sao lại không chịu được như thế một kích đầu, Quan Trung Thế Gia thâm thông suốt tin tức, làm âm đại tướng quân trúng mai phục, tổn binh hao tướng, những thế gia đó còn đem trách nhiệm giao cho Âm Thế Sư, ý vào chính mình là hào môn quý tộc, tự cho là cao cao tại thượng, hoàn toàn không đem âm đại tướng quân để ở trong mắt."

"Công tử nhưng biết Trương Khiêm?"

"Há, ngươi cũng biết người này?" Vương Bình rõ ràng sờ một chút.

"Thế nào, người này ở chỗ này rất nổi danh, là cái Kỳ Tài, sách hay, tinh thông Âm Dương Chi Thuật, rất có mưu trí, Lý Tú Ninh sở dĩ như thế thành công, cùng hắn có rất lớn quan hệ, chỉ là người này không dễ dàng rời đi quân doanh, bất quá, theo thuộc hạ dò xét, giờ phút này, hắn tiến về Hà Đông Lý Uyên nơi, Lý Tú Ninh không có gặp có không quyết vấn đề, đều sẽ để cho hắn bày mưu tính kế, Âm Thế Sư sở dĩ thất bại, hắn cũng đứng lên tác dụng rất lớn."

"Nếu là thật sự như như lời ngươi nói, vậy chúng ta coi như không ổn, liên đới lấy Khuất Đột Thông đều muốn bị đánh bại, xem ra Khuất Đột Thông ngăn cản không bao lâu." Vương Bình là Chân Thế sẽ tới Trương Khiêm lợi hại, không nghĩ tới giờ phút này hắn thế mà trợ giúp Lý Tú Ninh, lại đi Hà Đông trợ giúp Lý Dương, Khuất Đột Thông tinh thông Binh Pháp Thao Lược, tại toàn bộ Lý Phiệt trong đại quân, chỉ sợ cũng chỉ có Lý Thế Dân có thể đối phó, hiện tại lại nhiều một cái Trương Khiêm, có thể tưởng tượng, Khuất Đột Thông muốn lấy thắng là cũng khó khăn.

"Công tử, vậy chúng ta nên làm cái gì?" Lư Kiến vội vàng hỏi.

"Tất nhiên đòi trước vương chiếc thuyền này, cũng liền sượng mặt, Lư Kiến, ngày sau tại đây tình báo phải nhờ vào ngươi, đây là chúng ta có thể hay không thủ thắng quan trọng, cũng là công tử ta có thể hay không bình định Quan Trung căn bản, đừng để ta thất vọng." Vương Bình lần nữa vỗ vỗ Lư Kiến bả vai.

"Thuộc hạ lĩnh mệnh."

"Đi, ngươi phái một người, dẫn ta đi gặp gặp cái này đại danh鼎鼎 Tam Nương Tử, liền lấy Thanh Phong trại Thiệu Đường Gia thân phận, các ngươi tại Sơn Trại lâu như vậy, cũng nên nhìn xem thực lực các ngươi."

"Công tử không đi Âm Thế Sư Đại Doanh sao?" Lư Kiến nghi hoặc hỏi.

"Hiện tại đi Âm Thế Sư nơi đó đã vu sự vô bổ, muốn đánh bại Lý Tú Ninh, vậy thì từ hấn nội bộ công phá a" nói xong, Vương Bình hăng hái, trở mình lên ngựa, chạy như bay.

... .

Một ngày này, hộ huyện bỗng nhiên tới mấy cái người bên ngoài, người cầm đầu chết một cái thư sinh áo xanh, tướng mạo tuấn tú, tại sau lưng, một cái là một mặt lãnh khốc người đàn ông, một cái là một cái khôi ngô người đàn ông, như là ngày xưa Triệu Vân, còn có mấy cái hộ vệ cách ăn mặc hạ nhân, vừa nhìn cũng làm người ta cảm thấy cái này Phú Gia Công Tử đi ra chơi.

"Lư Kiến, người xác định Lý Tú Ninh tại Khâu gia?" Đám người này chính là từ Trường An chạy đến Vương Bình bọn người.

"Sẽ công tử lời nói, Lý Tú Ninh đúng là Khâu gia, từ khi song phương bắt phân thắng bại, nàng liền không có tại quân doanh, cái này Khâu gia tại đây, Khâu gia là địa phương Phú Hộ, gia tài vạn kim, Tư Bình đều có trên vạn người, chung quanh Đạo Phi cũng không dám trêu chọc, Khâu Sư Lợi cùng đôi nhân cung cũng là Lý Tú Ninh giao nhau, lần này Lý Tú Ninh hẳn là tới nói phục bọn họ đầu nhập vào nàng."

"Há, tình hình hơn vạn, ngược lại là thật lớn Khí Phách a, chỉ sợ Âm Thế Sư cũng không có nghĩ đến, tại hộ huyện thế mà ẩn giấu đi lớn như vậy một cái thế lực, nếu quả thật bị Lý Tú Ninh thuyết phục,

Này Âm Thế Sư chỉ sợ không thể quay về." Vương Bình khóe miệng cười lạnh, đây chính là cái gọi là dưới đĩa đèn thì tối đi.

"Đi, chúng ta đi trước Khâu phủ, nhìn một chút cái này lớn mật Nhà Giàu người." Vương Bình đối với cái này Khâu gia vẫn là cũng để bụng, bởi vì cái gì đâu? Khâu Sư Lợi, Khâu Hành Cung cũng là mãnh tướng a.

"Người nào? Dám xông vào Khâu phủ?"

Khâu phủ phía trước đất trống rất lớn, Vương Bình bọn người mới vừa tiến vào quảng trường, đã nhìn thấy mấy chục cái nô bộc cách ăn mặc hạ nhân đi tới.

"Nói cho người biết gia lão gia, liền nói Thanh Phong trại Thiếu Đương Gia đến đây bái phỏng." Lư Kiến ngồi trên lưng ngựa, hơi có vẻ cao ngạo nói ra, hẳn là ai, hẳn nhưng là Bắc Địa Quận công, Tả Dực Vệ đại tướng quân người, tục ngữ nói Tề Tướng người gác cổng thất phẩm quan đây.

"Thanh Phong trại?" Cầm đầu một người trên mặt lộ ra một tia kỳ quái biểu lộ đến, nhưng là hẳn nhìn thấy Lư Kiến, người này hẳn nhận biết, nhưng là là Thanh Phong trại người, bình thường cũng là hẳn đại biểu Thanh Phong trại cùng ngoại nhân tiếp xúc.

Khâu phủ bên trái một cái Tiểu Đình Viện bên trong, ngồi ngay thẳng tầm hai ba người, một người mặc màu vàng nhạt quần áo nữ tử, khuôn mặt thanh tú, khí chất trầm ổn hào phóng, ẩn ẩn có một tia anh tuấn uy vũ chi khí, chính là Lý Uyên tam nữ nhi Lý Tú Ninh, người xưng Tam Nương Tử, hiện tại gả cho Sài Thiệu, tại bên người nàng, có một cái trung niên người đàn ông, dáng người khôi ngô cao lớn, còn có một người khuôn mặt tuấn tú, ẩn ẩn có nho nhã chi sắc, còn có một tia âm lãnh chi sắc, người này chính là Lý Uyên đệ đệ, Lý Uyên phong Quan Trung đạo hạnh quân tổng quản Lý Thần Thông, tại Lý Tú Ninh bên cạnh còn có một cái tuổi trẻ người, khuôn mặt trung hậu, hai mắt có Thần, đây chính là Lý Tú Ninh tâm phúc Mã Tam Bảo, người này đối với Lý Tú Ninh trung thành tuyệt đối.

"Phụ thân đến tin, nói Hà Đông công kích không thuận, tổn thất có chút nghiêm trọng." Lý Tú Ninh trên mặt lộ ra một tia sầu lo, đoạn thời gian này đến nay, đại quân từ không tới có, liên tiếp thắng lợi, cũng làm cho hẳn thoải mái không ít, nhưng là Hà Đông công kích không thuận, cần hẳn cho càng nhiều áp lực, lúc này áp lực không lồ đều rơi vào cái này tuổi trẻ mỹ mạo trên người nữ tử, đã để hẳn có chút mỏi mệt, lúc này mới đến Khâu gia tới tìm xin giúp đỡ, hy vọng có thể nhất cử đánh tan Âm Thế Sư đại quân.

"Tam Nương Tử không cần phải lo lắng, Đường Công tuy nhiên công kích không thuận, nhưng là tổn thất cũng không tính lớn, bây giờ Trương Khiêm tiến về, ta nghĩ không ra mấy tháng liền có thể đánh hạ Đông Quan, tiến vào Quan Trung, hiện tại chúng ta nhiệm vụ thiết yếu là đánh bại Âm Thế Sư." Khâu Sư Lợi trên mặt lộ ra một tia dị dạng tới.

"Đôi huynh không cần như thế lạc quan, Âm Thế Sư chính là một phương đại tướng, Binh Pháp Thao Lược tinh thông, liền ba bốn vạn Kiều Quả Quân liền có thể cùng ta bảy, tám vạn đại quân giằng co mà không rơi vào thế hạ phong, nếu không có người trong bóng tối ủng hộ chúng ta, chúng ta khả năng đã bị hẳn đánh tan, cho nên nói chúng ta chớ nói ngang dọc Quan Trung, cũng là đánh bại Âm Thế Sư đều không phải là đơn giản sự tình, cho nên mới tới mời đôi huynh tương trợ, giúp ta sớm ngày đánh bại Âm Thế Sư." Lý Tú Ninh thật sâu thở dài một hơi.

Khâu Sư Lợi nghe vậy, trên mặt lộ ra vẻ lúng túng đến, hẳn hiểu được Lý Tú Ninh là hi vọng hẳn sớm ngày xuất binh tương trợ, tuy nhiên hẳn rất muốn trở thành vì là thế gia một trong, đi theo Lý gia có lẽ liền có Tông Long Chi Công, nhưng là cũng phải nhìn chính mình đầu tư có thể hay không đạt được hồi báo, dựa theo bây giờ tình huống đến xem, khả năng này vẫn là rất lớn, nhưng là mình cũng sẽ không bốc lên này nguy hiểm, để cho mình Khâu gia cơ nghiệp hủy hoại chỉ trong chốc lát, cho nên hẳn cũng không có đáp ứng lập tức Lý Tú Ninh.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46 :Lý Tú Ninh (2)

Lý Tú Ninh đang cùng Khâu Sư Lợi chuyện phiếm thời điểm, một cái hạ nhân chạy vào, sau đó bẩm báo nói: "Chủ nhân, bên ngoài có mấy người tự xưng là Thanh Phong trại người, cầu kiến chủ nhân."

"Thanh Phong trại?" Khâu Sư Lợi trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Thanh Phong trại không phải không tham dự Quan Trung cục thế sao? Chúng ta luôn luôn nước vào không đáng hà thủy, hôm nay tới nơi này là có ý tứ gì?" Lý Tú Ninh trầm tư đến, lúc trước nâng khởi sự thời điểm, cũng từng đi thử Đồ Lạp khép lại qua Thanh Phong trại, nhưng là bị cự tuyệt, Thanh Phong trại có thể là tại đây chung quanh một cái rất cường thế lực, có binh mã mấy ngàn người, với lại phần lớn là kỵ binh, đây là hãn thế lực chưa từng có được, năng rất là trông mà thêm, nhưng là bọn họ tựa hồ cũng không muốn nhúng tay Quan Trung sự tình a.

"Tôi là người nào?" Một bên Mã Tam Bảo thần sắc nhất động, nhẹ nhàng đi lên trước, hỏi: "Tiểu thư, người này đến từ Thanh Phong trại, hơn nữa nhìn đi theo người cũng không phải lương thiện, đủ để chứng minh người này tại Thanh Phong trại địa vị không nhỏ."

"Chẳng lẽ là bọn họ Trại Chủ?" Lý Tú Ninh biến sắc, bởi vì hắn nghe nói Thanh Phong trại Trại Chủ rìa mép đại vương, võ công cao cường, có Vạn Phu Bất Đương Chi Dũng, thủ hạ kỵ binh cũng là từ Tái Ngoại buôn bán ngựa mua được, thế lực không nhỏ.

"Không, không phải, tôi là một cái tuổi trẻ người." Cái này hạ nhân nói ra.

"Đi, chúng ta đi gặp gặp người này, xem hãn Thanh Phong trại có phải hay không như truyền thuyết lợi hại như vậy." Lý Tú Ninh ngẫm lại, liền đứng dậy, hướng ra phía ngoài đi đến, hiển nhiên là muốn tự mình đi nhìn xem, Lý Thần Thông cùng Khâu Sư Lợi lẫn nhau liếc mắt một cái, cũng theo sát đằng sau.

"Người chính là Thanh Phong trại Thiếu Đương Gia?" Lý Tú Ninh tại lại lịch bên trên đã biết, tới là Thanh Phong trại Thiếu Đương Gia, rìa mép con trai của đại vương, nhìn qua trước mắt anh tuấn người trẻ tuổi, hai mắt thâm trầm, thâm bất khả trắc, quanh thân tràn đầy kỳ quái mị lực.

"Trương Bình gặp qua Tam tiểu thư, gặp qua Lý tướng quân." Vương Bình lại hướng Khâu Sư Lợi chấp tay nói: "Vị này đại khái cũng là lưng lầy nổi danh Khâu Công, Khâu Sư Lợi."

"Không dám không dám" Khâu Sư Lợi chỉ là nhàn nhạt nói, hiển nhiên đối với Vương Bình đến cũng không cảm thấy cao hứng, nếu như Vương Bình đầu nhập vào Lý Tú Ninh, có phải hay không chính mình tác dụng cũng không phải là trọng yếu như vậy đây.

"Trương thiếu Đương Gia này đến, là vì chuyện gì a?" Lý Tú Ninh cười nói.

"Ha ha, gia phụ để cho ta đến đây, phối hợp Tam tiểu thư hành động." Vương Bình nói, đồng thời hiếu kỳ nhìn xem đối diện Khâu Sư Lợi, người này giống như đối với mình đến mười phần không cao hứng.

"Thiếu Đương Gia đường xa mà đến, đòi một cái đi trước sai người an bài tiếp phong yến." Khâu Sư Lợi hiển nhiên không muốn cùng với Vương Bình nói chuyện, liền ngay trước Vương Bình mặt liền muốn rời đi, Lý Tú Ninh gật gật đầu, hãn liền trực tiếp rời đi.

"Thật lớn mật." Vương Bình sau lưng lạnh lùng sắc mặt đại biến, người này vô lễ như thế, liền chuẩn bị xông đi lên.

"Không thể như này." Vương Bình tranh thủ thời gian giữ chặt, nói: "Không thể không lễ."

"Vâng, Thiếu Đương Gia." Lạnh lùng oán hận lui về đến, đứng sau lưng Vương Bình, Tô Định Phương cũng sắc mặt không thích, cũng hung hăng trừng Khâu Sư Lợi liếc một chút, người này quá mức vô lễ.

"Cái này, Thiếu Đương Gia, đòi huynh không phải nhằm vào người, khụ khụ, cũng là hiểu lầm." Lý Thần Thông xem Lý Tú Ninh liếc một chút, sau đó xấu hổ nói.

"Không biết Thiếu Đương Gia như thế nào giúp ta?" Lý Tú Ninh sắc mặt như hoa, chậm rãi nói ra.

"Quan Trung cục thế thối nát, coi như tăng thêm ta, cũng không dám nói phần thắng, không biết Tam tiểu thư cùng tổng quân có biện pháp gì hay không." Vương Bình nhìn xem Lý Tú Ninh cùng Lý Thần Thông, nói ra.

"Cái này, Quan Trung nghĩa quân rất nhiều, phần lớn cũng là đối với Dương Quảng bất mãn, nếu như có thể liên hợp bọn họ, tất nhiên là một cỗ không Tiểu Lực lượng, lại thêm đại quân chúng ta, tất nhiên có thể đánh bại Âm Thế Sư, đến lúc đó tiếp ứng Đường Công nhập quan, đại sự nhất định." Lý Thần Thông sắc mặt đỏ lên, nói chuyện đều cùng kích động.

"Cái này đến là một cái biện pháp tốt, vậy tại sao Tam tiểu thư không đi áp dụng kế hoạch này đâu?" Vương Bình rất là kinh ngạc.

"Thiếu Đương Gia có chỗ không biết nói, lúc trước tiểu thư nhà ta nâng cờ khởi nghĩa thời điểm, Các Lộ Nghĩa Quân nhao nhao tìm tới, một chút tụ tập mười mấy vạn người lập tức, để cho Âm Thế Sư sợ hãi,

Không dám chính diện giao phong, về sau, Sài công tử từ Hà Đông chạy tới, nhìn thấy nghĩa quân phần lớn là Thảo Mãng xuất sinh, cho rằng bọn họ không đáng tin, về sau những người này bộ phận rời đi Tam tiểu thư, riêng phần mình là vua, tạo thành lực lượng phân tán, Tam tiểu thư mang củi công tử chạy về Hà Đông đi, mới dừng những người này rời đi, hiện tại cũng chỉ còn lại có mấy vạn nhân mã." Nói chuyện nhưng là Mã Tam Bảo.

"Người đại khái cũng là Tam tiểu thư đắc lực thuộc hạ Mã Tam Bảo." Vương Bình hiếu kỳ nhìn xem người trẻ tuổi này, trong lịch sử, cái này Mã Tam Bảo có thể là một vị truyền kỳ nhân vật, quan đến Tà Vũ Vệ đại tướng quân.

"Ba vật quý gặp qua Thiếu Đường Gia." Mã Tam Bảo gặp Vương Bình trong lời nói chẳng những không có xem thường hân, ngược lại còn có một số tán thưởng, cùng Sài Thiệu khác biệt, trong lòng kích động.

"Xin hỏi Thiếu Đường Gia mang đến bao nhiêu nhân mã?"

"Chỉ chúng ta mấy người." Vương Bình từ tốn nói.

"Há, Thiếu Đường Gia mấy người liền muốn diệt đi Âm Thế Sư mấy vạn Kiều Quả đại quân?" Lý Tú Ninh có chút không vui nói ra, giống như Vương Bình là đến xem trò cười, mà không phải tới tác chiến.

"Nơi đây có binh có lập tức, có người xông pha chiến đấu, vì sao không thể dùng?" Vương Bình hững hờ phát tay nói. Đi qua dọc theo con đường này Lang Gia Các truyền đến tình báo, Vương Bình trong lòng cũng có so đo, chỉ bằng vào Âm Thế Sư là tuyệt đối không thể bình định Quan Trung, cho nên hân mới đánh vào nội bộ bọn họ, đây cũng là vì sao lúc trước hân không mang đi Sơn Trại tất cả mọi người, mà chính là lưu lại một số người, bình thường cũng không có cùng bọn họ tới lui, chính là vì hiện tại. Quan Trung Chi Địa mặt ngoài Lý Tú Ninh chiếm thượng phong, giống như Âm Thế Sư bị đè lên đánh một dạng, nếu lại không phải, tại cái này mặt ngoài dưới nhưng là giấu giếm mãnh liệt, chỉ cần cơ hội một đạo, hân Vương Bình bình định Quan Trung vẫn là có khả năng, hân tin tưởng chỉ cần nghiêm túc mưu đồ, nhất định sẽ làm cục diện thay đổi.

"Thiếu Đường Gia nói là Khâu gia?" Mã Tam Bảo kinh ngạc hỏi, không riêng gì hân, Lý Tú Ninh cùng Lý Thần Thông trên mặt đều lộ ra một tia dị dạng đến, bọn họ cũng đang tại lời kéo hân, dù sao hân có hơn vạn binh lính, như thế có thể được đến, Lý Phiệt tại Quan Trung thực lực tất nhiên tăng nhiều, chỉ là đáng tiếc đoạn thời gian trước Sài Thiệu đắc tội bọn họ, để cho Khâu gia mặt ngoài đối với Lý Phiệt cũng cung kính, nhưng là bọn họ biết, Khâu Sư Lợi bọn người trên thực tế đối với Lý Phiệt Kính nhi viễn chi, một khi nói tới cái gì thực chất tính nội dung, liền sẽ các loại từ chối.

Lý Tú Ninh xấu hổ nói ra: "Đời huynh tuy nhiên không so đo nhiều như vậy, nhưng là phụ quân ta đắc tội hân quá sâu, coi như Thiếu Đường Gia đi lại như thế nào."

"Được hay không được, thử qua mới biết được, coi như không thành, không phải còn có ta mấy ngàn thiết kỵ sao?" Tuy nhiên không biết Sài Thiệu là như thế nào đắc tội Khâu gia, nhưng là qua nét mặt của Lý Tú Ninh đến xem, chỉ sợ là đắc tội không nhẹ.

"Thiếu Đường Gia nói rất đúng." Một bên Mã Tam Bảo lại đối với Vương Bình tràn ngập tự tin.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47 :cố tình bày Nghi Trận (1)

Vương Bình chuẩn bị đi thuyết phục Khâu Sư Lợi tương trợ, Lưu Kiến vội vã chạy tới, sau đó thấp giọng nói ra: "Thiếu Đường Gia, Lang Gia Các phát hiện một cái gọi Đường Phong tổ chức, tựa như là Lý Thế Dân Tinh Báo Nhân Viên."

"Há, ta đang lo không có gối đầu, Lý Thế Dân liền đưa tới, Lưu Kiến, người mà lại tới, người tự mình đi xử lý một ít chuyện. . ." Vương Bình tại Lưu Kiến bên tai thì thầm vài câu.

... . .

Mặt trời chiều ngã về tây, một đám Tùy Quân kỵ binh tại trên quan đạo chạy như bay, ước chừng mười cười. Khi bọn họ đến Hoàng Hà Độ Khẩu thời điểm, trời đã hắc, chuẩn bị qua sông rất nhiều người, đều đang chuẩn bị nghỉ ngơi một ngày, sáng sớm ngày mai qua sông, phụ cận chỉ có một cái Tửu Bàng, bên trong ngồi đầy người, điểm tiểu nhị đang nhiệt tình chiêu đãi những này khách hàng.

"Tiểu nhị, hảo tửu thức ăn ngon lên, nhanh lên." Nhóm này binh lính tìm một cái nơi hẻo lánh, liền bắt đầu ngồi xuống nghỉ ngơi.

"Mấy vị Quân Gia, mời vào trong, muộn như vậy là muốn đi nơi nào a?" Điểm tiểu nhị một bên cho bọn họ trộn lẫn lấy tửu thủy, một bên hỏi lời nói.

"Hừ, hỏi nhiều như vậy làm gì, người một mực hảo tửu thịt ngon bên trên là được, đừng như vậy nói nhảm nhiều, chúng ta còn đi đường đây." Mươi tên Tùy Quân bên trong dẫn đầu một người nói ra.

"Được, lập tức tới ngay."

... ..

"Mã Ngũ, người Trang thật giống, ta đều cho là chúng ta là quan quân đây." Một tên binh lính nói ra.

"Mắc lừa nhà nói qua, không muốn làm tướng quân binh lính, cùng cá ướp muối có cái gì khác nhau, cho nên chúng ta hiện tại cũng là quan quân, Ha-Ha" không sai, đây chính là Vương Bình lưu tại trong sơn trại Mã Ngũ bọn người, bọn họ lần này đi ra ngoài là phụng Vương Bình mệnh lệnh tới làm đại sự.

"Tiểu Lục Từ, người xác định đây chính là Lưu Phó Các Chủ nói cửa tiệm kia a." Mã Ngũ nghi hoặc hỏi, tiệm này mở ra tại đây quá vắng vẻ đi, người mặc dù nhiều, nhưng là trước không đến phía sau thôn không đến cửa hàng, liền không sợ bị đoạt a.

"Mã Ngũ, không sai, chính là chỗ này, một hồi chúng ta có thể diễn kịch diễn tốt, không phải vậy Thiếu Đường Gia liền cả một đời đem chúng ta lưu tại Sơn Trại."

... ..

Mã Ngũ bọn người thấp giọng đàm luận thời điểm, vào lúc này cửa hàng đằng sau, điểm tiểu nhị đang hỏi báo cái gì.

"Nhóm này Tùy Quân cái gì lai lịch, Nhị Công Tử đang tại tấn công mạnh Khuất Đột Thông, cũng không thể ra loạn gì, Hoàng Hà Độ Khẩu qua lại nhiều người, rồi Hà Đông tương đối gần, chúng ta nhất định phải cẩn thận là hơn, một khi có cái gì gió thổi cỏ lay, lập tức muốn báo cáo." Một tên quản sự người lạnh lùng nói ra.

"Chương quỹ, ta cũng không biết bọn họ là làm gì, bọn họ giống như cũng cảnh giác, không cho ta hỏi nhiều, nhưng là ta nghe nói bọn họ ăn xong liền sẽ đi, sẽ không dừng lại, giống như có nhiệm vụ khẩn cấp gì." Điểm tiểu nhị cung cung kính kính nói ra.

"Tốt, chuyện này ta tự mình đi tìm hiểu, người tranh thủ thời gian phân phó nhà bếp làm chút đồ ăn ngon đồ ăn."

... ..

Tên này chương quỹ cười ha hả hướng đi Mã Ngũ bọn người, sau đó cung cung kính kính nói ra: "Quân Gia, cái này đã ngoại hoang vu, khí trời thay đổi lạnh, Tiểu Lão Nhi cho mấy vị Quân Gia chuẩn bị tốt nhất tửu, coi như ta mời, kính xin mấy vị Quân Gia vui vẻ nhận."

"Há, chương quỹ còn như thế chiều cổ chúng ta quan quân?"

"Đúng thế, Lý Uyên muốn đánh tới, chúng ta vẫn phải dựa vào các người bảo hộ chúng ta những người dân này đâu, cho nên điểm ấy không thành kính ý."

"Liền hướng người phản nhân tình này, ta sẽ nói cho người biết, Lý Uyên đánh không lại đến, các người yên tâm đi." Một tên binh lính kết quả tửu, sau đó tùy tiện nói đến.

"Há, thật sao? Nhưng là chúng ta có thể nghe nói Lý Uyên tấn công mạnh Khuất Đột Thông đại tướng quân, Tam Nương Tử cũng tụ tập dân chúng tại Quan Nội đánh bại Âm Thế Sư" chuyện cũ về mặt vô cùng nghi hoặc nói ra, sau đó thỉnh thoảng lo lắng nhìn xem Mã Ngũ bọn người.

"Nói thực cho người biết người đi, chương quỹ, người biết tân nhiệm Tả Dực Vệ đại tướng quân là ai chẳng? Đó là đánh bại Tiết Cử mấy vạn tinh binh Vương đại tướng quân, Vương Tướng Quân đã trú quân Trường An, với lại suất quân gấp rút tiếp viện Âm Thế Sư đại tướng quân, Lý Tĩnh suất quân chạy vội Khuất Đột Thông, chúng ta cũng là Lý Tĩnh tướng quân thám báo, đến đây thăm dò địch tình,

Lý Uyên đánh không đâm Quan Trung." Tiểu Lục Từ, uống rượu, chậm rãi mà nói, không có chút nào bất luận cái gì bận tâm, sau đó tiếp tục nói ra: "Với lại Vương đại tướng quân thuyết phục Khâu Sư Lợi bọn người, liền chờ tiêu diệt Lý Tú Ninh, sau đó. . ."

Không đợi Tiểu Lục Từ nói xong, Mã Ngũ hét lớn một tiếng: "Làm càn, Tiểu Lục Từ, người dám tiết lộ quân cơ, quên quân pháp sao? Lại không im ngay, người uống rượu đầu liền dọn nhà, chương quỹ, tiểu tử này uống chút rượu liền nói lung tung, chúng ta liền cáo từ." Nói xong, Mã Ngũ bọn người không đợi chương quỹ kịp phản ứng, liền vội vã rời đi.

Ngay trước một đám Tùy Quân lúc rời đi sau, chương quỹ khuôn mặt âm trầm có chút đáng sợ, bởi vì hần hôm nay nghe được một cái đáng sợ tin tức, nhưng là vì là xác định tin tức thật giả, hần còn phải người đi tìm hiểu dưới Lý Tĩnh đại quân đến chỗ nào, tin tức này nhất định phải nhanh truyền cho Nhị Công Tử.

... ..

Hà Đông, Lý Thế Dân trong đại doanh tụ tập hơn mười người, cũng là tâm hần bụng người, phóng tầm mắt nhìn tới, Trương Tôn Vô Kỵ, Úy Trì Cung, Hầu Quân Tập bọn người bỗng nhiên xuất hiện.

"Chư vị, Hà Đông đánh lâu không xong, Tam Muội tại Quan Nội trong lúc nhất thời cũng không thể đánh bại Âm Thế Sư, nên làm thế nào cho phải?" Lý Thế Dân tay nâng trán đầu, một mặt vẻ sầu lo.

"Nhị Công Tử yên tâm, Khuất Đột Thông đã là nỏ mạnh hết đà, chống đỡ không bao lâu, với lại Hà Đông Trương thị đưa tới lương thảo vô số, chúng ta không sợ cùng hần giằng co lấy, ngược lại là Khuất Đột Thông không có viện binh, sớm muộn muốn diệt vong." Trương Tôn Vô Kỵ chậm rãi nói đến, lấy hần ý nghĩ đến xem, đánh xuống Hà Đông là sớm muộn sự tình, bởi vì Trường An đã không có viện binh, Khuất Đột Thông kiên trì không bao lâu.

Đang tại lúc này, bên ngoài bỗng nhiên đi tới một tên hắc y thị vệ, "Bẩm báo Nhị Công Tử, Đường Phong đưa tới khăn cấp tình báo."

Lý Thế Dân kết quả tình báo vừa nhìn, nhất thời mặt lộ vẻ kinh hãi, trợn mắt hốc mồm, sau đó ngồi liệt tại thủ vị phía trên.

"Nhị Công Tử, Nhị Công Tử?" Trương Tôn Vô Kỵ nhìn xem Lý Thế Dân thất thố như vậy, nhẹ giọng hô.

"Các người tất cả đi xuống đi, Trương Tôn Vô Kỵ lưu lại." Lý Thế Dân gọi lui người khác, lưu lại Trương Tôn Vô Kỵ, sau đó đem tình báo đưa cho hắn.

Trương Tôn Vô Kỵ xem hết cũng giật nảy cả mình, "Làm sao có khả năng, Quan Trung làm sao xuất hiện một người như vậy vật?"

"Xem ra, chúng ta tình báo còn không có đuổi theo a, trước kia hắn tại Quan Trung tiểu đả tiểu nháo không ai chú ý, hiện tại thế mà cố tình bùng nổ lớn, Vô Kỵ, người còn không biết đi, người này là con trai của Vương Cơ." Lý Thế Dân bắt đầu cười khổ một tiếng.

"Cái gì, Thái Nguyên Vương Thị con em? Đây. . ."

"Đừng nghĩ, không có khả năng, nghe nói lúc trước Vương Cơ phu nhân Trịnh Thị suất chút nữa thì mạng hắn, Vương Cơ nghiệp kém chút giết hắn, nhưng là không biết làm sao bị hắn chạy đi, người cho là hắn sẽ còn nghe theo Vương gia lời nói sao?"

"Này Vương gia biết không? Ta đã gọi người đem tin tức đưa cho Vương gia, xem bọn hắn xử lý như thế nào đi, hiện tại chủ yếu vấn đề là, Vương Bình để cho Lý Tĩnh suất quân đến đây trợ giúp Khuất Đột Thông, chính mình suất quân công kích Tam Muội, với lại Khâu Sư Lợi đã bị hắn thu mua, khả năng hiện tại Tam Muội chỗ ấy cũng không giữ được, Quan Trung khó dưới a, Phụ Cơ, cùng ta đi gặp phụ thân đi." Lý Thế Dân sầu lo cùng lo lắng cũng làm cho Trương Tôn Vô Kỵ không có cách nào, chỉ có thể đi Đường Công nơi đó thương lượng đối sách.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48 :cổ tình bày Nghi Trận (2)

"Cái này Vương Bình là ai, là ai? Ai có thể nói cho ta biết" trong đại trường, Lý Uyên đang nộ hỏa công tâm, khuôn mặt đỏ bừng lên, không khí chung quanh hạ xuống đến Băng Điểm, ai cũng không dám nói chuyện.

"Phụ thân, Vương Bình là Thái Nguyên con trai của Vương Cơ, suất nữa bị Vương gia giết, về sau chạy đi, làm thổ phi, về sau bị chiêu hàng thu phục Bắc Địa Quận, đánh bại Tiết Cử, đánh chán Quan Trung, trước đó vài ngày, Độc Cô Thế Gia liên hợp Vũ Văn Thế Gia ý đồ cưỡng ép Dương Hựu, đúng lúc Vương Bình tại kinh, hộ vệ Dương Hựu chu toàn, Tam Muội khởi sự, Âm Thế Sư rời kinh, Trường An trống rỗng, vô binh đóng giữ, thế là Dương Hựu hạ chỉ để cho Vương Bình bảo vệ Trường An, hiện tại lại phân binh Âm Thế Sư cùng Khuất Đột Thông, ý đồ ngăn cản chúng ta tiến vào Quan Trung." Lý Thế Dân một hơi cảm Vương Bình cuộc đời nói đơn giản đi ra, Lý Uyên mấy người nghe thẩn thẫn không thôi.

"Hiện nay làm sao bây giờ? Lý Tĩnh quân đội thật tới sao?" Lý Uyên ngồi xuống, sau đó tiếp tục hỏi.

"Phụ thân, Đường Phong truyền đến tin tức, tại rời Hoàng Hà cách đó không xa phát hiện Lý Tĩnh Đại Doanh, kéo dài vài dặm, lều vài ngàn đỉnh, sợ có hơn hai vạn người, trong doanh trại treo trên cao Lý Ngụ Phương Đại Kỳ, ngoài doanh trại trạm gác khắp nơi có thể thấy được, hẳn là thật." Lý Thế Dân đem Đường Phong đó xét đến tình huống từng cái nói tới.

"Chư vị, Khuất Đột Thông vốn chính là một thành viên đại tướng, hiện tại tăng thêm Lý Tĩnh cùng hắn đại quân, xem ra chúng ta đánh hạ Hà Đông rất khó a." Lý Uyên lúc này thật dài thở dài một hơi, cũng đã không có chủ ý.

"Đường Công, Tam tiểu thư không phải còn có mấy vạn đại quân sao? Chỉ cần Tam tiểu thư đánh bại Âm Thế Sư, như chúng ta có thể Lưỡng Diện Giáp Kích Khuất Đột Thông." Lúc này, Bùi Tịch ra khỏi hàng nói ra.

"Bùi cung giám, Tam Muội chỗ ấy là không cần trông cậy vào, Tam Muội bây giờ có thể chạy ra Quan Trung thế là tốt rồi." Lý Thế Dân cắt ngang Bùi Tịch nói chuyện, chậm rãi nói ra.

"Chỉ giáo cho?" Lý Uyên nhất thời kinh hãi, sững sờ, không biết Lý Thế Dân câu nói này hàm nghĩa.

"Gần nhất Tam Muội không phải muốn chiêu hàng Khâu Sư Lợi chờ ai? Hiện tại theo Đường Phong báo cáo, Vương Bình đã chiêu hàng Khâu Sư Lợi, chỉ chờ hắn đại quân vừa đến, liền nội ứng ngoại hợp, tiêu diệt Tam Muội nhân mã? Người nói Tam Muội năng lượng ngăn cản Vương Bình cùng Âm Thế Sư tiến công sao?" Tuy nhiên Lý Thế Dân cũng không tin những tin tức này, nhưng là hắn không thể không tin tưởng, đây là Đường Phong xuyên qua, Đường Phong có thể nói là hắn lợi hại nhất tình báo tổ chức, cho tới bây giờ không có đi ra sai lầm, với lại hắn không tin còn có người nào năng lượng giấu

điểm được Đường Phong ánh mắt.

"Cái gì, Tú Ninh chỗ ấy cũng có Vương Bình? Hắn muốn làm gì, chẳng lẽ hắn muốn thống trị Quan Trung sao? Không, ta tần tần khổ khổ trù tính lâu như thế, chẳng lẽ chỉ là cấp làm áo cưới sao?" Lý Uyên nói điên giống như gà mết, hắn không thể tin được, chính mình nhiều năm mưu đồ thế mà bị một cái bị ném bỏ thứ từ đại loạn.

"Đường Công không cần bị quan, Vương Bình xuất sinh tuy nhiên một thổ phi, liền xem như Vương gia nhân, cũng bất quá là Khí Tử, Quan Trung Thế Gia là sẽ không để cho hắn làm lớn, chỉ bất quá hắn hiện tại có binh mà thôi, còn nữa, coi như hắn bình định Quan Trung, không phải còn có Âm Thế Sư tay cầm trọng binh sao? Âm Thế Sư cao bao nhiêu ngạo một người, hắn sẽ nhìn xem một cái thổ phi cùng hắn bình khôi bình tọa sao? Đến lúc đó lưỡng hô tương tranh, tất có một bị thương. Đường Công chỉ cần chờ chờ đợi thời cơ, nhất định có thể lần nữa làm chủ Quan Trung." Trương Tôn Vô Kỵ biết hiện tại chuyện không thể làm, đã nghĩ kỹ lui, lúc này nói ra, một là vì an ủi Lý Uyên, thứ hai hi vọng Lý Uyên năng lượng sớm làm quyết đoán.

"Phụ Cơ có gì lương sách?" Lý Uyên lúc này đã tỉnh táo lại, hắn biết bọn họ hiện tại không thể tồn tại tại đây, ở chỗ này lâu, chẳng những Quan Trung công không được, hắn địa phương cũng không có hắn phân.

"Đường Công, chúng ta có thể rút quân về Thái Nguyên, Đông Chinh H B Bắc Thượng U Châu, nam chống đỡ Lạc Dương, đến lúc đó sẵn sàng ra trận, chờ đợi thời cơ." Trương Tôn Vô Kỵ nói ra.

"Các vị nghĩ như thế nào?"

"Thuộc hạ coi là có thể thực hiện?" Bùi Tịch nói ra.

"Thuộc hạ đồng ý." Lưu Văn Tĩnh cũng tán thành nói.

"Phụ thân, không thể, Tam Muội vẫn còn ở Quan Trung đâu, nếu như chúng ta rút quân, này Tam Muội bên kia sẽ gặp phải vây công, vậy thì thoát không thân thể a?" Nói chuyện là Lý Kiến Thành, tất cả mọi người đồng ý rút quân quay về phương bắc, cùng có Thái Nguyên các vùng,

Hắn cũng không có cách nào thuyết phục, nhưng là mình thân muội muội vẫn còn ở Quan Trung, cứ như vậy vứt xuống mặc kệ sao?

"Đại công tử, không phải không quản, là quản à không, nếu như chúng ta còn ở lại chỗ này bên cạnh giăng co, đánh lâu không xong, chờ Lý Tĩnh đại quân vừa đến, liền hợp Khuất Đột Thông, sau đó Lạc Dương đại quân cũng giết tới, chúng ta hai mặt thụ địch, này nói xong đừng nói Tam Nương Tử khó giữ được, chính là chúng ta đều khó mà thoát thân a." Bùi Tịch biết Lý Kiến Thành cùng Tam Nương Tử cảm tình tốt, nhưng là tại cái này sống còn thời điểm, không phải nói chuyện cảm tình thời điểm.

"Có thể là. . ."

"Tốt xây xong, ta sẽ để cho Sài Thiệu đi đón Tú Ninh trở về, hiện tại thương nghị lui quân công việc đi."

... ..

Hoàng HN bờ Lý Tĩnh trong đại doanh.

"Tướng quân, chúng ta này một ngàn người năng lượng hù dọa Lý Uyên người sao?" Nói chuyện là vừa vận hoàn thành nhiệm vụ trở về không lâu Mã Ngũ, khoẻ mạnh kháu khỉnh hỏi.

"Ha-Ha, cái này không biết, Bình nhi kẻ sách thật sự là diệu, đổi lại là ta, ta cũng sẽ bị dọa đến nhanh rút quân, Lý Uyên nha, khả năng sẽ còn phái người tới điều tra một chút, bất quá hắn Đường Phong làm sao so ra mà vượt chúng ta Lang Gia Các, bọn họ nhất cử nhất động đều nắm giữ tại trong tay chúng ta, đi gọi các huynh đệ giữ vững tinh thần, đừng để cho đối phương biết chúng ta chỗ này chỉ có ngàn thanh cá nhân, hồng Bình nhi đại sự." Lý Tĩnh cười ha ha, vừa cười vừa nói, hắn gần nhất có thể là thanh nhân không ít, từ Vương Bình truyền về tin tức, để cho lạnh lùng tiếp nhận trong thành Trường An phòng thủ, chính mình liền mang theo một đám người ở chỗ này vui chơi giải trí là được. Trong kinh thành có Phòng Huyền Linh tại, đúng, còn nhiều một cái Đỗ Như Hối, Chính Vụ cũng xử lý ngay ngắn rõ ràng, không có ra cái gì gốc rễ. Hiện tại liền đợi đến Lý Uyên cuốn gói rời đi.

Nhưng là còn có một cái chuyện trọng yếu là, Vương Bình để cho lạnh lùng đổi chính mình ra Trường An, còn có một việc cũng là hắn muốn cho Âm Thế Sư mấy vạn Kiều Quả đại quân về không được Trường An, tuy nhiên Quan Trung Địa Khu thối nát, nhưng là Vương Bình không cho phép còn có hai cái đại quân tồn tại, dạng này sẽ để cho chỗ hắn tại cũng bị động cục diện.

"Tướng quân, chúng ta còn tiếp tục đi tới sao?" Thuộc hạ người nhìn thấy Lý Tĩnh nhìn qua phương xa, cũng không có nói lời nói, thế là thấp giọng hỏi.

"Không, chúng ta ở chỗ này đóng giữ mấy ngày, chờ Lý Uyên đại quân thoái lui về sau, đi vòng Quan Trung, cùng đại tướng quân sẽ cùng, nhanh chóng diệt đi Lý Tú Ninh chỉ này một mình, dạng này Quan Trung mới có thể an ổn xuống." Lý Tĩnh ngầm lại, tuy nhiên Vương Bình kẻ sách có chút mạo hiểm, nhưng là mạo hiểm cùng kỳ ngộ cùng tồn tại, chỉ cần nắm chặt, này Quan Trung Địa Khu liền không còn hai nhánh quân đội có thể cùng Vương Bình chống lại, khi đó, không chỉ có thể thực hiện chính mình khát vọng, còn có thể để cho Quan Trung bách tính miễn ở chiến hỏa, đây đều là bọn họ chỗ chờ mong sự tình.

Chương 49 :Vương Bình kỳ mưu (1)

Tùy đại nghiệp mười ba năm tháng mười, Lý Uyên công lâu Hà Đông không xuống, từ bỏ Hà Đông, rút quân về Thái Nguyên. Từ đó, Lý Uyên làm chủ Quan Trung kế hoạch bị Vương Bình hóa giải.

"Phụ thân, Tam Muội chỗ ấy làm sao bây giờ." Tuy nhiên rút quân đã là ván đã đóng thuyền sự tình, nhưng là Lý Kiến Thành vẫn là hỏi thăm Lý Uyên liên quan tới Lý Tú Ninh sự tình.

Đối với Lý Tú Ninh, Lý Uyên từ cảm giác có lỗi với này cái nữ nhi, nàng lấy nữ nhi thân, vì là Lý gia đại nghiệp, không chối từ vất vả, thụ mệnh tại nguy nan bên trong, mà chính mình nhưng lại không thể không từ bỏ, nhưng là mình cũng không thể không làm như vậy, so với Lý gia đại nghiệp, bất kỳ cái gì người đều là có thể từ bỏ.

"Xây xong, người yên tâm, ta đã phái Sài Thiệu đi đón Tú Ninh ngay, Sài gia Ứng Vệ cũng không phải ăn chay, nhất định sẽ đem Tú Ninh mang về." Nói lên Sài gia Ứng Vệ, Lý Uyên nhìn xem đều trông mà thêm, bọn họ chẳng những có thể mang đến rất nhiều tin tức tình báo, với lại có thể tổ chức nhiệm vụ ám sát, với lại tỷ lệ thành công cực cao, cho nên Lý Uyên lần này chẳng những phải cứu ra Lý Tú Ninh, còn để cho Sài Thiệu chỉ huy Ứng Vệ diệt trừ Vương Bình, hẳn đối với Vương Bình có thể nói là hận thấu xương, nếu không phải Vương Bình, hẳn đã sớm tiến vào Quan Trung, Thống Nhất Thiên Hạ ở trong tầm tay, nhưng là cũng là bởi vì Vương Bình, chính mình chẳng những không có làm chủ Quan Trung, ngược lại muốn co đầu rút cổ tại Thái Nguyên này Bắc Phương Chi Địa.

.....

H huyện Khâu phủ bên trong, bởi vì Khâu Sư Lợi đối với Vương Bình bọn người không thích, cho nên mấy ngày nay đều đóng cửa từ chối tiếp khách, cái này khiến Vương Bình không chờ được, hẳn nhất định phải kiên định Khâu Sư Lợi bọn người.

"Xin hỏi đôi tiên sinh ở nơi nào." Vương Bình giữ chặt một cái hạ nhân, mỉm cười hỏi.

"Há, quay về công tử lời nói, lão gia có chuyện quan trọng khác, giờ phút này đã ra khỏi thành, phân phó tiểu nhân cực kỳ chiêu đãi tốt chứ vị, công tử có chuyện gì sao?" Vị kia hạ nhân trên mặt nụ cười, lễ độ cung kính trả lời.

"Ra khỏi thành? Thật là đúng dịp a." Vương Bình khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh đến, sau đó tiếp tục nói ra: "Thôi được! Tất nhiên quý chủ nhân có chuyện quan trọng, chúng ta cũng không cần cưỡng cầu, chỉ là thỉnh cầu nói cho quý chủ nhân, nếu là không muốn chết lời nói, liền để hân ban đêm đến Trương mỗ nơi một lần."

"Vâng, đợi ta gia chủ người sau khi trở về, tiểu nhân tự nhiên bẩm báo chủ thượng." Vị này hạ nhân nhưng là mặt không đổi sắc, không có chút nào bởi vì Vương Bình ngôn ngữ mà có bất kỳ cải biến, mà chính là cung cung kính kính tình trước mọi người hướng về tiểu viện lệch sảnh dùng cơm.

"Xem ra người này là không muốn tham gia bên trong." Tô Định Phương xem phân minh, tự nhiên biết cái này Khâu Sư Lợi là cố ý né tránh Vương Bình bọn người.

"Hừ, đã lên thuyền, há có xuống thuyền đạo lý, nếu không đi theo Lý Phiệt, nếu không đi theo ta, không có hai ngày đường có thể đi." Vương Bình cười lạnh nói.

Màn đêm buông xuống, toàn bộ Khâu phủ lại như cũ đèn đuốc sáng trưng, tại ánh đèn này chiếu rọi xuống, toàn bộ Khâu phủ lại có vẻ lãnh lãnh thanh thanh. Khâu phủ trong thư phòng, Khâu Sư Lợi chau mày, hẳn biết Vương Bình là cùng Lý Tú Ninh một đám, chuyến này mục đích chính là muốn để cho hắn đi theo đám bọn hắn, nhưng là trong lòng chân chờ không chừng, Lý Tú Ninh trọng phụ Sài Thiệu để cho hắn cảm thấy nổi giận, thế mà ngay trước rất nhiều người mặt, quở trách hắn là cái du côn lưu manh, cao cao tại thượng, xem thường hắn. Không có chút nào cảm chính mình để ở trong mắt, để cho hắn cảm thấy cũng phần nộ, nhưng là hắn không thể không thừa nhận, thế gia cũng là thế gia, dù là hắn Khâu Sư Lợi có tiền nữa tài, tại đương kim thời đại này, dù là tại người khác trong mắt chính mình có lẽ cao quý, nhưng là ở trong mắt thế gia, chính mình chỉ là một cái bé nhỏ không đáng kể tiểu nhân vật.

"Chẳng lẽ chúng ta muốn kém một bậc sao?" Khâu Sư Lợi trên mặt lộ ra một tia tức giận.

"Thôi được, xem trước một chút cái này Trương Bình muốn nói cái gì đi!"

Tại H huyện quát tháo phong vân Khâu Sư Lợi quyết định gặp một lần cái này Vương Bình, chỉ ít hắn cùng mình không sai biệt lắm, hẳn là thổ phi xuất sinh.

"Chỉ là không biết lần này bọn họ sẽ cho ta chỗ tốt gì, lại sẽ đá ra yêu cầu gì đây." Khâu Sư Lợi khoe miệng lộ ra một nụ cười khổ tới. Minh bây giờ là cái gia đình giàu có, cầm binh hơn vạn, nhưng là có thể khẳng định, chỉ cần cục thế một khi ổn định, mặc kệ sau cùng người nào chiến thắng, chính mình cũng lấy không chỗ tốt, Âm Thế Sư chiến thắng, hẳn mấy vạn Kiều Quả đại quân lập tức sẽ san bằng H huyện cầm chính mình cả nhà tru sát sạch sẽ.

"Trưởng quân,

Khâu Sur Lợi tới."

"Đề cho hấn vào đi!"

Nghe trong phòng vang lên âm thanh, Khâu Sur Lợi khước miệng lộ ra một nụ cười khổ, nơi này là địa phương nào, là hấn Khâu phủ, hấn mới là tại đây chủ nhân, nhưng là giờ phút này muốn vào nhà mình sân nhỏ, vẫn phải để cho người ta tiến vào bấm báo. Khâu Sur Lợi cảm thấy mình trước đó chưa từng có biệt khuất. Nhưng là hấn không thể không chờ ở bên ngoài, bởi vì cửa ra vào mấy cái hộ vệ quanh thân sát khí đằng đằng, hiển nhiên là từ trong đồng người chết leo ra, chính mình mới sẽ không tự mình chuốc lấy cực khổ đây.

"Công tử nhà ta mời người đi vào." Một thanh âm như là tiếng sấm đồng dạng tại chính mình vang lên bên tai, Khâu Sur Lợi chỉ chờ cái này tất nhiên là này khôi ngô thiếu niên, mặc dù mình cũng là dũng mãnh sĩ, nhưng lại biết người trước mắt, nghĩ như thế giết chính mình lời nói, tuy nhiên mấy hiệp sự tình.

"Mời ngồi!" Âm thanh nhẹ nhàng, lại có một tia uy nghiêm, đề cho Khâu Sur Lợi không khỏi ngồi xuống, cúi đầu, đợi hấn ngồi xuống về sau, mới hiểu được người này không đơn giản, khẳng định không phải bình thường thổ phi đầu lĩnh, khước miệng không khỏi lộ ra một nụ cười khổ, chẳng lẽ hấn cũng là cái gì con em thế gia?

"Đôi huynh năng lượng quản lý tốt trong nhà phần cơ nghiệp này, với lại quản lý ngay ngắn rõ ràng, bình rất ít bội phục a, không biết Lệnh Đệ Khâu Nhân cung ở nơi nào a, tới mấy ngày, lại không có gặp qua." Vương Bình hiểu kỳ nhìn chăm chăm người này, tuy nhiên chừng ba mươi người, thế mà cảm bình hơn vạn.

"Ha ha, tiểu đã tiểu nháo, đề cho công tử bị chê cười, Xá Đệ đi nơi khác quản lý một chút sinh ý đi, không ở trong nhà." Khâu Sur Lợi không mò ra Vương Bình trong lời nói ý tứ.

"Đúng vậy a tiểu đã tiểu nháo, muốn nào ra Diệt Môn Chi Họa." Vương Bình hơi hơi đảo qua Khâu Sur Lợi liếc một chút.

"Diệt Môn Chi Họa?" Khâu Sur Lợi sắc mặt hoảng hốt, miễn cưỡng cười nói: "Trương công tử thật sự là nói giỡn."

"Nói giỡn sao? Người cho là ta nói là cười sao?" Vương Bình cười lạnh nói: "Loạn thế đến, Quan Trung Chi Địa Đạo Phi đầy đất, đôi huynh nhà đại nghiệp lớn, cảm bình hơn vạn, người không có tranh bá thiên hạ dự định, nhưng là luôn có người sẽ tìm tới cửa."

"Công tử nói rất chính xác." Khâu Sur Lợi thật sâu thở dài một hơi.

"Người cũng không nghĩ đắc tội Âm Thế Sư, cũng không muốn đắc tội Lý Phiệt, có lẽ người khi đó một kiện Lý Tú Ninh khởi binh thời điểm, liền cho rằng cơ hội tới, chỉ cần gia nhập Lý Tú Ninh môn hạ, bằng vào trong tay người lực lượng, ngày sau coi như không thành đại tướng quân, nhưng là một cái chi là Quận Thủ loại hình quan chức vẫn là có thể đạt được, dạng này chẳng những thỏa mãn người nguyện vọng, còn có thể làm gia nghiệp tiếp tục làm lớn, có thể là không khéo là, hiện tại hai quân giằng co, người bắt đầu trong lòng run sợ, một phương diện người sợ hãi Lý Phiệt Nam Hạ thành công làm chủ Quan Trung, một phương diện người lại sợ Âm Thế Sư diệt Lý Tú Ninh, cho nên người do dự, Khâu Sur Lợi, bản công tử nói có thể là sự thật a?"

Khâu Sur Lợi nghe vậy hoảng sợ sắc mặt xám ngoét, trên trán mồ hôi lạnh chảy ròng, không nghĩ tới đối phó cư nhiên như thế lợi hại, tuổi còn trẻ, có như thế mưu lược, thế mà cảm chính mình tâm tư muốn nhất thanh nhị sở, nghĩ đến đây bên trong, hấn liền hối hận đơn độc lại tới đây, bất kỳ cái gì một cái thượng vị giả đều không hy vọng có một cái hai đầu ngược lại người tồn tại, hiện tại vạn nhất đối phó nổi lên lời nói, coi như mình có hơn vạn tinh nhuệ, giờ phút này chạy không thoát cái này cửa phòng.

"Khâu Sur Lợi a Khâu Sur Lợi, Khâu Hành Cung hiện tại ở đâu nhân huynh so ta rõ ràng, tại Quan Trung nghĩa quân Lý Trọng Văn chỗ nào, người đây không phải hai mặt ngược lại, mà chính là ba mặt ngược lại a, người là một cái người thông minh, hiện tại xem ra, người là vô cùng ngu xuẩn." Vương Bình cười lạnh nói "Theo ta thấy, người là tại tự tìm đường chết, người cho rằng ba mặt đều không được tội, nếu bên trên ba bên cạnh đều đắc tội, người tự nhận là đứng ở bất bại chỗ, nhưng lại không biết người đã bại, này Âm Thế Sư là người phương nào, hấn là triều đình đại tướng quân, chuyên môn đối phó các người những này Quan Trung Đạo Tặc đại tướng quân, Lý Phiệt là ai, là thế gia, hấn biết người dạng này sự tình, sẽ còn trọng dụng người sao? Còn có Lý Trọng Văn, tự xưng nghĩa quân, có thể là thật sự là nghĩa quân sao? Cũng là một cỗ thổ phi, người giống như thổ phi tương đạo lý, không phải tự tìm đường chết sao?"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50 :Vương Bình kỳ mưu (2)

Nghe được Vương Bình lời nói, Khâu Sư Lợi toàn thân đều đang phát run, nơi nào còn dám có chút phân biệt, đành phải cúi đầu không nói, bỗng nhiên ánh mắt hắn sáng lên, giống phát hiện cái gì Tần Đại Lục một dạng, vừa rồi hắn nói là các người những này Đạo Tặc, mà không phải chúng ta, nói rõ hắn không phải Đạo Tặc, không phải cùng Lý Tú Ninh một đám, vậy hắn là ai, hắn chăm chú nhìn Vương Bình.

"Nhìn ra?" Vương Bình cười ha ha, cũng không có nói lời nói.

"Công tử nhà ta chính là Bắc Địa Quận công, Trường An phó lưu thủ, Tả Dực Vệ đại tướng quân Vương Bình." Một bên Tô Định Phương nhìn xem người này, lạnh lùng nói ra.

Phù phù một tiếng, Khâu Sư Lợi hoảng sợ rớt xuống ghế, trợn mắt hốc mồm nhìn qua Vương Bình.

"Thanh Phong trại vốn chính là ta người, ta cũng là Thanh Phong trại Thiếu Đương Gia, Đại Vương điện hạ trời sinh tính nhân từ, có lẽ sẽ không truy cứu người cái gì, nhưng là người cũng đừng hòng có cái gì công lao." Vương Bình lại nói tiếp: "Bây giờ Quan Trung cục thế thối nát, ta không ngại nói thực cho người biết người, Lý Tú Ninh tất bại, ta tất thắng, người nghe rõ ràng, là ta tất thắng, mà không phải Âm Thế Sư, Lý Uyên công lâu Hà Đông không xuống, ít ngày nữa liền sẽ rút quân, Lý Tú Ninh liền thành một mình, tất nhiên vong, nếu như người bây giờ không chọn đối với người, vậy sau này diệt người một cái Khâu Sư Lợi cũng bất quá là cúi đầu ở giữa sự tình."

"Vâng, là, là." Khâu Sư Lợi mặt lộ vẻ về tuyệt vọng, lúc này hắn mới biết được chính hắn sai đến cỡ nào không hợp thói thường.

Vương Bình gấp đã đạt tới chính mình cơn mắt, biết lúc này Khâu Sư Lợi không có bất kỳ cái gì may mắn tâm lý, việc của mình liền thành công một nửa, lập tức lại từ tốn nói: "Nếu người tâm tư bản công tử minh bạch, không phải liền là muốn người để mất địa vị, làm rạng rỡ tổ tông sao? Âm Thế Sư cùng Tam Nương Tử cũng sẽ không để cho các người theo vì là chỗ dựa, cho nên người bây giờ chỉ có một con đường, cái kia chính là đi theo ta, ta không phải thế gia, ta sẽ không xem thường người, ngược lại ta sẽ trọng dụng cùng người, liền nhìn người lựa chọn thế nào."

"Công tử nói rất chính xác."

"Vương hầu tướng lĩnh chẳng phải trời sinh, tại Trung Nguyên đại địa bên trên, luận công không ai qua được cứu giá cùng Tòng Long, người nếu là đầu nhập vào Âm Thế Sư, tánh mạng có thể giữ được hay không là một chuyện, coi như giữ được tính mạng, nhiều lắm là cho người một cái hỗn tạp tướng quân, dù sao hiện tại Hàn Môn không cao quan, mà Lý Uyên chính mình vận mệnh đều không nắm giữ tốt, người làm sao đi có được Tòng Long Chi Công đầu, không ngại nói cho người biết, ta tại Bắc Địa Quận có nấy vạn tinh binh, trong thành Trường An đóng giữ quân đội cũng tất cả đều là ta, hiện tại Quan Trung Địa Khu chỉ có Âm Thế Sư cùng Lý Tú Ninh hai nhánh quân đội có thể cùng ta chống lại, cho nên, ta muốn để cái này hai nhánh quân đội biến mất, đến lúc đó người đi theo ta, chỉ là một cái Hầu Tước chi vị còn không phải dễ như trở bàn tay sao?" Vương Bình nhìn xem Khâu Sư Lợi, sau đó khẽ cười nói.

Khâu Sư Lợi hai mắt sáng lên, không khỏi nói: "Tiểu nhân nghe nói Hà Đông Khuất Đột Thông cầm binh năm vạn chúng, nhưng là Lý Uyên xuất binh mười lăm vạn, với lại chiếm cứ Hoắc Ấp, Khuất Đột Thông năng lượng giữ vững sao?"

Vương Bình nghe vậy, biết hắn đã tâm động, lập tức cười nói: "Lý Uyên xác thực lợi hại, thủ hạ Mạnh Tướng như Vân, với lại có Lý Thế Dân, Trương Tôn Vô Kỵ, Trương Khiêm bọn người bày mưu tính kế, nhưng là Đồng Quan thành cao tri sâu, cường công khẳng định tử thương vô số, với lại có thể hay không đánh hạ tới vẫn là ẩn số, ta đã dùng Nghi Binh Chi Kế, để cho Lý Tĩnh tướng quân suất quân tiến về, với lại thả ra phong thanh, nói ta xuất binh mấy vạn, một phương diện trợ giúp Khuất Đột Thông, một phương diện trợ giúp Âm Thế Sư, Lý Uyên nghe nói khẳng định không đánh mà chạy, khả năng lúc này hắn đã rút quân về Thái Nguyên."

"Tướng quân thật sự là thần nhân vậy!" Khâu Sư Lợi hoảng sợ nói: "Nếu là tướng quân Lĩnh Quân, tiểu nhân nguyện vọng đi theo làm tùy tùng đi theo tướng quân, bình định Quan Trung."

"Ha-Ha, như thế rất tốt." Vương Bình vui vẻ nói: "Bản tướng cam đoan, ngày sau người nhất định không mất Hầu Tước chi vị." Điểm ấy Vương Bình ngược lại là có thể bảo chứng, chỉ cần mình có thể đứng vững gót chân, này đến về sau, bên cạnh mình người cái nào không phải đại tướng quân chi vị đây.

"Tạ tướng quân, này Lý Tú Ninh chỗ này,

Chúng ta là không phải đem hắn bắt lại?"

"Không cần, ta còn muốn để cho hắn đối phó Âm Thế Sư, sau đó thu nạp Quan Trung quân hùng, nhớ kỹ, ta hiện tại là Thanh Phong trại Thiếu Đương Gia, không phải cái gì tướng quân."

"Khâu Hành Cung muốn đi Thái Bạch Sơn chỗ ấy đi, Lý Trọng Văn chỗ ấy có bao nhiêu người a."

"Tướng quân, Âm Thế Sư chỉ huy đại quân ngang dọc Quan Trung, những người này lúc trước cũng tử thương thảm trọng, nhưng là còn lại cũng là lực lượng cường đại, nhân số rất nhiều đại quân tinh nhuệ, nhưng là vẫn không phải Âm Thế Sư đối thủ, trừ Lý Tú Ninh mấy vạn đại quân, những người này đều bị từ Quan Trung Phúc Địa đuổi tới vùng núi đi, những này Đạo Tặc năng lượng từ Âm Thế Sư trong tay sống sót, cũng không phải đơn giản mặt hàng, liền quyết định liên hợp lại, thành Quan Trung mặt khác một thế lực, cho nên bọn họ tại Thái Bạch Sơn Tự Nghĩa, thương nghị khôi phục sự tình, Xá Đệ cũng tiến về Thái Bạch Sơn." Khâu Sư Lợi hiện tại tất nhiên dự định đi theo Vương Bình đi, vậy hắn cũng không có cái gì tốt giấu diếm, giống như nói thật đi ra.

"Ừm, ta dự định đi lợi Thái Bạch Sơn, người chuẩn bị một chút, cùng đi với ta." Vương Bình ngẫm lại, cái này ba cỗ thế lực, hắn là tình thế bất buộc, nhất định phải nắm giữ ở trong tay mình, Bắc Địa Quận binh lực cần phòng thủ Tiết Cử, trong thành Trường An quân đội cũng không thể tùy tiện xê dịch,

Thanh Phong trại còn có mấy ngàn người, lần này hắn sẽ cùng nhau mang đi, tăng thêm Khâu Sư Lợi một vạn người, hắn có nắm chắc thu phục bọn họ.

"Tướng quân muốn đi Đạo Tặc trong ổ, vạn nhất xảy ra chuyện gì, nên làm thế nào cho phải?" Khâu Sư Lợi một mặt vẻ lo lắng.

Nhìn xem Khâu Sư Lợi bộ dáng như thế, Vương Bình đi qua vỗ vỗ bả vai hắn, sau đó cười nói: "Sợ cái gì, mạo hiểm càng lớn, hồi báo lại càng lớn, lại nói, chúng ta cũng không phải đơn thương độc mã đi, ta cũng không phải đơn đao phó hội Quan Vân Trường, chúng ta có thể là mang theo hơn vạn quân đội đi, không cần lo lắng."

"Đúng đúng thuộc hạ lo ngại."

... ..

Hôm sau trời vừa sáng, Vương Bình vừa lên liền nghe nghe Lý Tú Ninh đến đây tiếp, đơn giản thu thập một chút, đi vào trong tiểu viện, liền nhìn thấy một thân áo xanh đứng ở trong viện, đưa lưng về phía Vương Bình, một mảnh lá rụng tại nàng đầu vai, nàng tựa hồ tại đang suy nghĩ cái gì sự tình, cũng không có phát hiện, Mã Tam Bảo đứng ở một bên, cũng không muốn đã quấy rầy cùng nàng.

Vương Bình nhẹ nhàng đi tới, lấy tay nhẹ nhàng bắn ra này một mảnh lá rụng, lúc này Lý Tú Ninh kịp phản ứng, chậm rãi quay đầu, nhìn thấy Vương Bình dọn dẹp lấy trên người mình lá rụng, nhất thời lộ ra tiểu nữ nhân nhỏ nhắn xinh xắn chi sắc.

"Công tử đến, không biết tối hôm qua cùng Khâu Sư Lợi đàm luận như thế nào." Thu hồi Tiểu Nữ Nhi thần thái, nàng lại biến thành này thiết huyết Nữ Tướng Quân.

"Tam tiểu thư yên tâm, ta đã thuyết phục Khâu Sư Lợi, nàng nguyện ý đi theo chúng ta." Vương Bình nhìn xem Lý Tú Ninh chậm rãi nói ra, nói thời điểm, tuy nhiên hắn là từ hiện đại tới, tư tưởng tương đối khai phóng, nhưng là hắn cũng không nguyện ý nữ nhân cuốn vào trong cuộc chiến tranh này, riêng là giống Lý Tú Ninh dạng này một vị nữ nhân ưu tú.

"Vậy công tử là như thế nào an bài, khi nào hành động." Nghe nói Vương Bình thuyết phục Khâu Sư Lợi, nàng hưng phấn không thôi, phụ thân Lý Uyên nơi đó tiến triển chậm chạp, phía bên mình nhất định phải nhanh hành động.

"Ta dẹp an lập, Tam tiểu thư chính diện cùng Âm Thế Sư giao chiến, Khâu Sư Lợi một vạn tinh binh cùng ta Thanh Phong trại ba ngàn thiết kỵ từ sau đoạn Âm Thế Sư Lương Đạo, sau đó Lưỡng Diện Giáp Kích, nhất định có thể thu hoạch được toàn thắng, việc này không nên chậm trễ, ta cùng đôi huynh hôm nay liền đi, Tam tiểu thư cũng trở về quân doanh đi thôi, ta một khi đắc thủ, sẽ phái người bẩm báo, mong rằng Tam tiểu thư nắm chắc cơ hội tốt a." Vương Bình chậm rãi mà nói.

"Công tử như thế giúp ta, ngày sau Tú Ninh tất nhiên hướng về phụ thân vì là công tử thỉnh công." Nói xong, hai người ôm quyền hành lễ, riêng phần mình trở lại.

Nhìn xem đi xa Lý Tú Ninh, Vương Bình trong lòng cũng có chút không đành lòng, chính mình như thế lừa gạt một nữ tử, ai, thờ dài một hơi về sau, Vương Bình nâng người lên, trong mắt càng thêm kiên định, người thành đại sự, như thế nào như thế lòng dạ đàn bà đâu, "Định Phương, truyền lệnh xuống, lập tức xuất phát."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 51 :Sài Thiệu đường đến chỗ chết (1)

Hoàng Hà Độ Khẩu, Vương Bình lại tới đây là muốn cùng Lý Tĩnh sẽ cùng, sau đó đi vòng tiến về Thái Bạch Sơn, bây giờ sắc trời đã muộn, tại đây còn có rất nhiều chưa kịp cùng vượt qua Hoàng Hà tiến về Hà Đông người, những người này phần lớn là hành tẩu thương nhân, chờ đợi Vương Bình một đoàn người đến Hoàng Hà Độ Khẩu thời điểm, những người này cái nào không phải vào Nam ra Bắc người, vừa thấy được Vương Bình bọn người cách ăn mặc, liền biết không phải nhân vật đơn giản, liếc mắt một cái về sau, liền riêng phần mình quản riêng phần mình.

Vương Bình bọn người tìm một cái sạch sẽ địa phương, xuất ra lương khô, chuẩn bị ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm, lại nhìn thấy một đám hộ vệ hộ tống một cái tuổi trẻ công tử tới, Vương Bình liếc một chút trông đi qua, gặp người trẻ tuổi kia cuộc sống một bộ tướng mạo thật được, chỉ là bờ môi hơi bạc, hai mắt ẩn ẩn có một cổ âm hiểm chi sắc, Vương Bình nhìn xem người này, cau mày một cái, căn cứ Vương Bình nhiều năm kinh nghiệm, loại người này hắn là không thích, vừa nhìn liền biết người này là cái thiên tính lương bạc người.

"Cộc cộc cộc", lúc này vang lên tiếng vó ngựa, nơi xa một tên hộ vệ áo đen hướng về Vương Bình bên này cấp tốc chạy tới, chờ tới gần Vương Bình thời điểm, Tô Định Phương xuất ra trường thương, hộ vệ tại Vương Bình bên cạnh thân.

"Định Phuong, không cần khẩn trương, người một nhà." Người đến là Lang Gia Vệ Nhân, Lang Gia Các cùng Lang Gia vệ tuy nhiên tên không sai biệt lắm, nhưng là không thuộc về một tổ chức, Lang Gia Các là Lãnh Vũ chủ chương, người mặc Thanh Y, Lang Gia vệ là Vương Bình tự mình chủ chương, người mặc hắc y, ngực trái thêu một cái giao nhau tinh hồng Song Đào đồ án.

Chỉ thấy người này đi đến Vương Bình bên người, lạnh lùng nhìn xem một cái kia công tử trẻ tuổi, sau đó cùng Vương Bình thì thầm vài câu, liền đứng dậy giục ngựa rời đi.

"Công tử, có chuyện gì sao?" Mặc dù nói Khâu Sư Lợi vừa mới gia nhập Vương Bình trận doanh, theo lý thuyết chỉ cần làm nhiều sự tình, không nên hỏi nhiều, nhưng nhìn đến Vương Bình sắc mặt lộ ra cao chót vót, đồng thời lạnh lùng nhìn xem này một nhóm người, cũng cảm giác được một chút hơi lạnh.

"Ha ha, Định Phuong, đôi huynh, người biết người trẻ tuổi kia là ai chăng?" Vương Bình quay đầu, sau đó khẽ cười nói.

"Há, tổng quân, chẳng lẽ là cái gì Quý Tộc Từ Đệ a?" Tô Định Phuong cau mày, nhóm người này lại già bất thiện, mà lại là từ Hà Đông tới, một bên Khâu Sư Lợi cũng trông mong nhìn qua Vương Bình, hiển nhiên cũng muốn biết thứ gì.

"Lý Uyên lui quân, phái người tới tiếp ứng Tam Nương Tử rồi đi Quan Trung, người này gọi Sài Thiệu, là Tam Nương Tử phu quân, cũng là Lý Uyên phái tới tiếp Tam Nương Tử người." Vương Bình ăn lương khô, sau đó uống một ngụm nước, chậm rãi tiếp tục nói: "Đôi huynh, người này đã biết người phản bội Lý Tử Ninh, đang muốn tiến đến nói cho nàng, để cho nàng đề phòng lấy chúng ta, hơn nữa còn muốn nói cho nàng, Lý Uyên đã rút quân, Quan Trung không thể làm, sớm ngày rời đi."

"A, thật là như thế nào cho phải, nếu để cho Tam Nương Tử biết, vậy chúng ta kế hoạch không phải toàn bộ ngâm nước nóng sao?" Khâu Sư Lợi nghe xong kinh hãi, liên tục lau cái trán mồ hôi.

"Tổng quân, có muốn hay không chúng ta đi lên đem bọn hắn bắt lại?" Tô Định Phuong đi theo Vương Bình tác công chưa lập, giờ phút này gặp Sài Thiệu là tới phá hư Vương Bình kế hoạch, hận không thể lập tức xông đi lên, cầm những người này một mực bắt lại.

"Không cần, bọn họ đã nhận ra đôi huynh, khẳng định sẽ tự mình tìm tới cửa, hiện tại trước công chúng phía dưới, không nên động thủ." Vương Bình khoát tay nói.

"Công tử, thuộc hạ xem bọn hắn đáng về hừng hực, này Sài Thiệu nhìn qua mây trôi nước chảy, trên thực tế trong ánh mắt để lộ ra một tia sát ruột chỉ sắc, giống như vôi vã rồi đi giống như." Khâu Sư Lợi nói ra.

"Đó là đương nhiên gấp a, nếu như không nhanh chóng thông tri Lý Tử Ninh, này Lý Tử Ninh liền không thể rời bỏ Quan Trung, chỉ có thể cùng nàng quân đội toàn quân bị diệt, chờ lấy đi, Sài Thiệu nhìn thấy Khâu Sư Lợi, khẳng định sẽ tìm chúng ta phiền phức." Vương Bình ngầm lại nói ra, chỗ này rời Hoàng Hà Độ Khâu không xa, một khi phát sinh sự tình gì, chỉ sợ không đến mấy canh giờ liền bị Lý Uyên người biết, Vương Bình không muốn ở thời điểm này, địa điểm này gây chuyện tình.

Vương Bình vừa dứt lời, đã nhìn thấy đối diện đi tới một cái khuôn mặt âm u người đàn ông, chỉ gặp hắc vóc người gầy cao, ngón tay mạnh mẽ, hành động ở giữa như đồng hành Vân như nước chảy, mắt tam giác bên trong, quang mang lấp lóe, nhưng là như là một con rắn độc một dạng, Vương Bình nhìn xem người này, sắc mặt bắt đầu ngưng trọng lên,

Người trước mắt không đơn giản a, giống như, đúng, khẳng định là thích khách.

Lúc này, Tô Định Phuong cũng cảm giác được một tia không đúng, đối phó lại già bất thiện a, lập tức ngăn tại Vương Bình trước người, rút ra bên hông trường đao, quát lớn: "Người đến người phương nào?"

"Tiểu nhân phụng chủ thượng tên, đến đây tiếp Khâu Công, nhưng nhìn tới Khâu Công không phải tại đây chủ nhân, ngược lại là vị này Tiểu Công Tử là nói chuyện người." Người kia đối mặt bình khí, không có một chút hoảng hốt, ngược lại mắt mang một tia trêu tức nhìn xem Vương Bình.

"Mặc kệ là Khâu Công tử, vẫn là công tử nhà ta, cũng không thấy khách, vẫn là mời trở về đi!" Tô Định Phuong chậm rãi lui lại hai bước, cùng đôi phương kéo ra một khoảng cách, hai mắt lại gắt gao nhìn chăm chăm đối phương hai tay, thích khách đều có ám khí, hắn không thể không phòng.

"Vị công tử này, công tử nhà ta cùng Khâu Công là Thị Tổ giao, muốn mời công tử có thể làm cho Khâu Công tử theo chúng ta đi một chuyến." Người kia trong lúc lơ đãng tiến lên đi mấy bước, tay phải chậm rãi xuất ra một cái Đoản Đao, trong ngọn lửa, lóe ra dị dạng quang mang, cũng hiển nhiên, nếu là Vương Bình không đề vào, vậy hắn chỉ có cưỡng ép mang đi.

"Trò cười, công tử nhà ta người, là các người nói mang đi liền mang đi sao? Liền các người những người này, cũng dám trắng trợn cướp người?" Lúc này, chính là khảo nghiệm Tô Định Phuong thời điểm, tại một nhóm người này bên trong, trừ hắn không biết Vương Bình thân thủ như thế nào, nhưng là hắn dám khẳng định người khác không có hắn lợi hại, cho nên hắn nhất định phải đứng ra, thả lại trường đao, rút lên cầm trên mặt đất trường thương, chỉ gọi là làm Sài Thiệu công tử cười lạnh nói.

"Hừ, liền mấy người các người người, làm thế nào có thể ở trong mắt bản công tử." Sài Thiệu khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh, đối với người sau lưng vẫy tay, chỉ gặp lại có mấy cái hắc y trắng hán đi tới, rút ra Đoản Đao.

Vương Bình quét mắt một vòng, nhất thời hít một hơi lạnh khí, lúc này hắn mới nhớ tới trước kia Lang Gia Các bên trong tin tức, đang nói chuyện Sài gia không chỉ là phú thương quý tộc, vẫn là làm sát thủ cái này một cái hoạt động, bọn họ bồi dưỡng sát thủ xưng là Ứng Vệ, ngoan độc vô cùng, ám sát tỷ lệ thành công cực cao, hiển nhiên những người áo đen này cũng là Sài gia Ứng Vệ, nghĩ không ra Sài gia lại có thực lực như thế.

"Thế nào, chứ nói các ngươi chỉ có bảy tám người, liền xem như mấy chục người, bản công tử cũng không để tại mắt bên trong, bản công tử nhìn ngươi cũng là thức thời người, đem Khâu Sư Lợi để cho chúng ta mang đi, ta liền bỏ qua các ngươi, như thế nào?" Sài Thiệu thần sắc cao ngạo, khoe miệng lộ ra một tia khinh miệt sừng cong, không ai có thể ngăn trở cái này năm tên Ung Vệ, đây là bọn họ tinh nhuệ nhất lực lượng.

"Không có ý tứ, ta sẽ không để ngươi mang đi hán, nếu để cho ngươi mang ta đi người, vậy ta Vương Bình làm sao phục chúng, như thế nào thống soái mấy vạn đại quân." Vương Bình lắc đầu, mặc dù biết chính mình hôm nay thân ở trong nguy hiểm, nhưng là mình vẫn sẽ không như thế từ bỏ một cái đi theo người một nhà, coi như hán mới gia nhập, đó cũng là người khác, không thể để cho người khác mang đi, lần này đi Thái Bạch Sơn, không biết trên núi tình hình, vẫn phải dựa vào Khâu Sư Lợi, cho nên hán làm sao có thể thả.

"Cái gì, ngươi là Vương Bình, hừ, cũng là người ngăn cản Lý Phiệt tiến vào Quan Trung, còn để cho Tú Ninh thuộc về trong nguy hiểm, vừa nếu như ngươi biết cất nhắc, ta còn muốn buông tha ngươi một mã, hiện tại coi như ngươi thả Khâu Sư Lợi tới, ta cũng sẽ không buông tha ngươi." Sài Thiệu khuôn mặt tuấn tú nhất động, trong hai mắt đều là vẻ dữ tợn, người trước mắt quả thực đáng hận, nếu không phải hán, chúng ta đã sớm tiến vào Trường An, chính mình cũng sẽ không tự mình tiến về Quan Trung tiếp ứng Lý Tú Ninh, cái này liên quan bên trong chỗ khắp nơi là nguy hiểm, chính mình cũng không biết khi nào mới có thể thoát ly cái này địa phương nguy hiểm đây.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52 :Sài Thiệu đường đến chỗ chết (2)

"Công tử, làm sao bây giờ, tình huống có chút không đúng a." Khâu Sư Lợi nhỏ giọng nói ra.

Vương Bình khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh, nhìn qua cách đó không xa chậm rãi vây quanh bên mình những người kia, cái này Sài Thiệu, trời sinh tính cao ngạo, há lại ăn thiệt thòi người, vừa mới nếu như giao ra Khâu Sư Lợi còn tốt, hiện tại coi như giao ra, cũng sẽ không buông tha mình, bởi vì bọn hán đã biết mình lai lịch, coi như hán không tìm chính mình phiền phức, chính mình cũng sẽ không buông tha hán, hán một khi rời đi, tụ họp Lý Tú Ninh, vậy mình kế hoạch đều sẽ thất bại, cho nên hán biết sớm muộn sẽ có nhất chiến, hán là ai, hán nhưng là uy chấn An Định Vương bình, Đại Tùy Tả Dực Vệ đại tướng quân, sẽ bị những này thích khách hù dọa lại sao?

"Mọi người cẩn thận một chút, đối phương chỉ sợ muốn động thủ, tất nhiên bọn họ muốn giết chúng ta, vậy chúng ta liền nhìn xem, đến là ai giết ai." Vương Bình nhàn nhạt phân phó nói, trong loạn thế, cũng không biết sẽ chết bao nhiêu người, dù chết nhiều mấy người thì thế nào đâu? Với lại những này thích khách trên thân đều bốc lên sát khí, hiển nhiên cũng không biết có bao nhiêu người chết trong tay bọn hán, hôm nay liền để ta tới thanh lý những này rác rưởi.

"Hừ, thật sự là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, Vương Bình cùng Khâu Sư Lợi hai người, nếu như không giết, há có thể tiêu trừ trong lòng ta mối hận a, Sài Vũ, cầm những người này đưa đến trong Hoàng hà cho cá ăn đi!" Sài Thiệu lạnh lùng quét Vương Bình bọn người liếc một chút.

"Vâng, công tử." Cái kia gầy cao người đàn ông cung cung kính kính nói ra.

"Ừm, giết bọn hán, chúng ta lập tức đi tìm Tú Ninh, đến lúc đó Vương Bình vừa chết, Tú Ninh lại thu nạp binh mã, nói không chừng có thể đánh bại Âm Thế Sư, đến lúc đó ở giữa nghiêng nhạc phụ ta nhập quan trung, đến lúc đó, các người đi theo bản công tử, tự nhiên cũng có thể thu hoạch được một phần công lao, chờ đến nhạc phụ ta đăng cơ làm đế, bản công tử là cao quý phò mã Đô Úy, các người tự nhiên cũng là nước lên thì thuyền lên, hưởng thụ vinh hoa phú quý, không cần lại lư lạc giang hồ." Sài Thiệu nói xong, trên mặt lộ ra hưng phấn biểu lộ tới.

"Đa tạ công tử thưởng thức, chúng thuộc hạ cam nguyện hiệu mệnh." Sài Vũ sắc mặt đại hi, thần sắc càng ngày càng cung kính, đối với bọn hán đồng cùi này nuôi trong nhà sát thủ, nếu như một ngày năng lượng quang minh chính đại xuất hiện ở trước mặt người đời, đó là cỡ nào làm cho người chờ mong sự tình a.

Đêm tối mông lung, Hoàng Hà Chi Thủy cuộn cuộn, người chung quanh đều đã hoảng sợ trốn trốn, chạy trốn, rốt cuộc nghe không được bất kỳ thanh âm gì, chỉ có chung quanh đồng lửa vẫn đang thiêu đốt, không phải phát ra đùng đùng âm thanh, đồng lửa chiếu rọi xuống, những người này rút đao ra, chỉ gặp hàn quang lập loè.

"Giết" Sài Thiệu khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh, vung tay lên, chỉ gặp Sài Vũ xông lên trước, hướng phía trước đánh tới.

"Tặc tử nhận lấy cái chết!" Phảng phất chân trời vang lên một tiếng tiếng sấm, chỉ gặp Tô Định Phương nhảy ra, trường thương trong tay liền hướng Sài Vũ đã đâm đi, Sài Vũ lập tức sững sờ, trong tay mình chỉ là ám sát đoản kiếm, đối phó nhưng là trường thương, nhất thốn Trường nhất thốn Cường, ở đâu là đối phương đối thủ, mấy hiệp về sau, liền bị đối phương đâm chết.

Chỉ thấy chung quanh thế mà tụ lại một chút hắc y nhân, cầm trong tay trường đao, ở ngực một đóa tinh hồng Song Dao đồ án lộ ra vô cùng làm người khác chú ý, tiếp theo phía sau bọn họ lại nhảy ra mấy người, cũng hướng phía Sài Thiệu hộ vệ giết đi qua, trong nháy mắt liền truyền đến từng đợt tiếng

kêu thảm thiết, mấy cái này hộ vệ không đến chỉ chốc lát liền tử thương hầu như không còn, không sai, đây chính là Vương Bình Lang Gia vệ, tất nhiên bọn họ đưa tới tin tức, vậy nói rõ phụ cận đây có bọn họ người, sở hữu Vương Bình mới có ý lại không sợ gì.

Lang Gia vệ người dẫn đầu đi đến Vương Bình trước người, quỳ một chân trên đất, "Thuộc hạ tới chậm, kính xin công tử thứ tội." Đón lấy, sở hữu Lang Gia vệ đều quỳ một chân trên đất, cùng kêu lên hô to: "Kính xin công tử thứ tội."

"Đều đứng lên đi, không có gì tội không tội, các người rất tốt, không sai." Nói, Vương Bình nhìn về phía Sài Thiệu, người khác chết hết, chỉ còn lại chính hắn, lúc này hắn bắt đầu hoảng.

"Các người không thể giết ta, các người không thể giết ta, nhà chúng ta có rất nhiều tiền, muốn bao nhiêu có bao nhiêu, ta là cui. . . ."

"Chậm!"

Vương Bình sắc mặt chấn động, nhìn qua đã bị Tô Định Phương đâm chết Sài Thiệu, thật sâu thờ dài.

"Tổng quản, làm sao?" Tô Định Phương tại trên thi thể chà chà trường thương, hiếu kỳ hỏi Vương Bình.

Vương Bình không nói gì, lúc đầu Vương Bình là muốn lợi dụng Sài Thiệu làm chút bố trí, nhưng lại bị Tô Định Phương giết, hắn phát phát tay nói: "Nhanh lên thu thập sạch sẽ, chìm vào Hoàng Hà."

Đứng tại hoàng HN bờ, Vương Bình nhìn qua phương bắc, sau đó cười ngửa chạy vội hướng về Lý Tĩnh quân doanh.

Vương Bình một đoàn người chạy vội đâm Lý Tĩnh quân doanh, Mã Ngũ bọn người nhìn thấy Vương Bình, nhất thời hoan hô lên, "Thiếu Đường Gia đến, Thiếu Đường Gia tới."

Vương Bình cau mày một cái, sau đó cười mắng: "Các người bọn này Thăng Nhãi Con làm sao còn không đối được a, về sau cũng là quan quân, không phải thô phi, mẹ nó, đừng gọi ta Thiếu Đường Gia a."

"Đứng vậy a Thiếu Đường Gia, ta đối với người kính ngưỡng như là Hoàng Hà Chi Thủy, thao thao bất tuyệt a." Mã Ngũ một mặt sùng kính nhìn qua Vương Bình, trên mặt toát ra một bộ cần ăn đòn biểu lộ.

"Cút, đi một bên" Vương Bình nhẹ nhàng đạp hắn một chân, mẹ nó, Mã Ngũ tiểu tử này đi theo chính mình lâu nhất, bản lãnh gì không có học được, đem lão tử trên miệng lời nói lại không sót một chữ học qua đi.

Đi vào trong đại tướng Lý Tĩnh sớm đã các loại ở đây, "Thuộc hạ tham kiến đại tướng quân." Lý Tĩnh nói xong đồng thời hướng về Vương Bình hành lễ.

"Cô Phụ xin đứng lên, không cần đa lễ." Vương Bình tranh thủ thời gian hướng về phía trước đỡ dậy Lý Tĩnh.

"Trong quân quy củ như thế, Thượng Cấp cũng là Thượng Cấp, không có thân tình phân chia." Lý Tĩnh lớn tiếng nói, hắn cái này không chỉ là nói với Vương Bình, cũng là đối với nơi này mỗi người nói, người ở đây cũng là sớm nhất đi theo Vương Bình, khó tránh khỏi có quan hệ thân thích, như vậy sao được, Vô Quy Củ Bất Thành Phương Viên.

Tiến đến đại tướng, Vương Bình ngồi ở vị trí đầu, hạ phong phân biệt ngồi tại Lý Tĩnh, Tô Định Phương, Khâu Sư Lợi bọn người.

"Đại tướng quân an bài như thế nào." Mọi người ngồi thoi, Lý Tĩnh đầu tiên mở miệng hỏi.

"Cô Phụ, Khâu Sư Lợi một vạn đại quân cùng Thanh Phong trại ba ngàn thiết kỵ người tới chỉ huy, ta cùng Định Phương, Khâu Sư Lợi tiến về Thái Bạch Sơn Lý Trọng Văn nơi." Vương Bình ngẫm lại, cảm ý nghĩ của mình nói ra.

"Đại tướng quân, Lý Trọng Văn chính là Quan Trung cự đạo chích, giết người không nháy mắt, tục ngữ nói quân tử không đứng dưới tường sắp đổ, người tự mình tiến về, như gặp đến ngoài ý muốn, như thế nào cho phải." Lý Tĩnh vẻ mặt buồn thiu, không hài lòng Vương Bình tự mình phó hiểm.

"Cô Phụ yên tâm đi, có Định Phương cùng đời huynh tại, không có việc gì, không phải còn người nữa đại quân ở bên sao? Nếu như điểm ấy nguy hiểm đều sợ, vậy ta còn nói chuyện gì ngang dọc Quan Trung, cùng Lý Uyên tranh bá đây." Vương Bình an ủi nói ra, cho Lý Tĩnh một cái yên tâm biểu lộ.

"Vậy thì tốt, vậy người hết thấy cẩn thận, Định Phương, người nhất định phải bảo vệ tốt tướng quân an toàn, trên núi tình huống không rõ, toàn bộ nhờ các người." Lý Tĩnh cũng không lay chuyển được Vương Bình, đành phải đáp ứng.

"Tốt, vậy chúng ta liền xuất phát, đời huynh, truyền tin cho Lý Tú Ninh, để cho nàng có thể tiến công Âm Thế Sư, chúng ta cái này đi Thái Bạch Sơn, Cô Phụ, tại đây hết thấy đều nhờ người." Vương Bình nói xong, đứng dậy, dẫn theo Tô Định Phương, Khâu Sư Lợi tăng thêm mấy tên Thân Binh, liền giục ngựa vọt ra ngoài doanh trại.

Lý Tĩnh nhìn xa xa Vương Bình, đây mới là hắn nhìn trúng cái kia Vương Bình, Trương Tam Ca có thể là tìm một cái tốt Nghĩa Từ a, hữu dũng hữu mưu, võ lực Vô Song, mưu trí chồng chất, thiên hạ người phương nào có thể cùng hắn sánh vai a, "Truyền lệnh, liên hợp Khâu Sư Lợi đại quân cùng Thanh Phong trại kỵ binh, nhổ trại xuất phát."

Chương 53 : mở rộng thế lực (1)

Thái Bạch Sơn từng sống tại Quan Trung Địa Khu, tọa lạc tại ZZ huyện chung quanh, là một cái dễ Thủ khó Công địa phương, theo Âm Thế Sư đại quân đến, các nơi nghĩa quân đều tập trung ở tại đây, bọn họ không phải Âm Thế Sư đối thủ, lại không muốn chịu đến Lý Tú Ninh tiết chế, cho nên đều tại Thái Bạch Sơn liên hợp, lẫn nhau cấu kết.

Thái Bạch Sơn trong tụ nghĩa sảnh, quần hùng tụ tập, mấy chục cái bàn, ghé ngồi lấy các lộ Hào Hùng. Một người cầm đầu dáng người khô ngô, hai mắt có Thần, cho thấy hãn Dũng Vũ phi phạm, người này chính là những người này thực lực mạnh nhất Lý Trọng Văn. Tại hãn hai bên ngồi hai cái người đàn ông, bên trong một cái mặt như ngọc, anh tuấn tiêu sái, như là mặt trắng tiểu sinh, tại rất nhiều người bên trong rất là dễ thấy, nhưng lại không có người xem nhẹ hãn, hãn cũng là Khâu Hành Cung, một cây Ngăn Thương sử dụng mưa gió giới không đâm, hết sức lợi hại.

"Lý đầu dẫn, các vị đang ngồi ở đây cũng là đầu xách tại đây lưng quần trên người, người có cái gì ý nghĩ, liền ngay trước đoàn người mặt nói ra, dù sao mọi người đều bị Âm Thế Sư đuổi tới chỗ này đến, hiện tại Lý Tú Ninh cùng Âm Thế Sư đại chiến, mặc kệ sau cùng người nào chiến thắng, sau cùng chúng ta đều ăn không ôm lấy đi a." Lúc này, Khâu Hành Cung nói ra, hãn đã thu đến đại ca Khâu Sư Lợi tin tức, cũng biết mình bây giờ thuộc về Vương Bình người.

"Bây giờ Âm Thế Sư ngang dọc Quan Trung, Lý Tú Ninh cũng là đánh đầu thắng đó, chúng ta kẹp ở trong hai người này ở giữa thật sự là khó xử a, hiện tại nên như thế nào cho thỏa đáng, mọi người vẫn là cầm cái chủ ý đi." Lý Trọng Văn nhìn quang lưu động, quét trong đại sảnh mọi người liếc một chút, mọi người cũng nhao nhao gật đầu, đồng ý hãn nói chuyện.

"Lúc đầu chúng ta thời gian qua cũng tạm được, nhưng là Lý Phiệt Tam tiểu thư dẫn tới Âm Thế Sư đại quân, để cho chúng ta chịu nhiều đau khổ, liên lụy chúng ta, hiện tại không chỉ có Âm Thế Sư hận chúng ta, Lý gia Tam tiểu thư cũng là không tốt ứng phó người a." Lý Trọng Văn khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh nói: "Hôm nay triệu tập mọi người đến, cũng là thương nghị một chút, Ta tin tưởng, coi như không có Lý Phiệt, Âm Thế Sư một dạng trở về tiêu diệt chúng ta, hiện tại là Âm Thế Sư thắng lợi, vậy hãn sẽ thừa thắng xông lên, diệt chúng ta, nếu như Lý Phiệt thắng lợi, năng đồng dạng sẽ tìm kiếm nghĩ cách nhận chúng ta, cho nên ta đang nghĩ, chúng ta là không phải thừa dịp Lý Tú Ninh cùng Âm Thế Sư đại chiến thời điểm, ngư ông đắc lợi một lần."

"Lý thủ lĩnh, hiện tại Lý Tú Ninh cùng Âm Thế Sư đại chiến, chúng ta thừa dịp Âm Thế Sư đại chiến cháy bỏng thời điểm, giúp Lý gia Tam tiểu thư một cái, muốn đến Tam Nương Tử tình thông Thao Lược, liền ngay cả Âm Thế Sư đều thua ở dưới tay nàng mấy lần, nếu như vậy, chúng ta mai phục Âm Thế Sư, liền có thể trợ giúp Tam Nương Tử đánh bại hãn." Lại có một người nói ra.

"Đúng vậy a ta có thể nghe nói Đường Quốc Công mười lăm vạn đại quân vây quanh Hà Đông Khuất Đột Thông, muốn không lâu sau đó, liền có thể đến Quan Trung, giống như Lý gia Nương Tử, ngày sau Đường Quốc Công nắm chính quyền thời điểm, chúng ta cũng là Khai Quốc Công Thần, nhất định có thể phú quý chung thân a."

"Đúng vậy a!"

"Đúng vậy a!"

... . .

Nghe quần hùng ngôn ngữ, Lý Trọng Văn biến sắc, nhìn quang lưu động, quét mắt một vòng bên người Khâu Hành Cung, cũng không biết Khâu gia huynh đệ là thế nào nghĩ.

"Chư vị đầu lĩnh nguyện vọng ngược lại là tốt, chỉ là chỉ sợ còn không biết, Lý Phiệt đã từ Hà Đông rút quân, hiện tại Quan Trung liền thừa Lý gia Tam Nương Tử một nhánh một mình, mà Lý Tú Ninh cùng Âm Thế Sư nhất chiến, mặc kệ thắng bại như thế nào, đều sẽ bại lui Quan Trung, trở lại Thái Nguyên đi." Nói chuyện là Khâu Hành Cung, Vương Bình sự tình hãn là biết, với lại Vương Bình sắp tới Thái Bạch Sơn, hãn trong lúc nhất thời liền đã biết được, với lại hãn còn không phải không an bài người bảo hộ hãn an toàn.

"Há, đây là chuyện gì xảy ra?" Quần hùng bên trong lại là một hồi la hét âm ỉ âm thanh.

"Các người có biết, hiện tại Quan Trung thế lực lớn nhất là ai? Không phải Âm Thế Sư, cũng không phải Lý Tú Ninh, mà chính là Bắc Địa Quận công, Tà Dục Vệ đại tướng quân Vương Bình, người này đã khống chế Trường An, dưới trướng binh mã bảy, tám vạn người, cũng là hãn để cho Lý Uyên ôm hận Hà Đông dưới thành, rút quân quay về Thái Nguyên, hiện tại hãn dẫn đầu đại quân đã đi tới Thái Bạch Sơn, ít ngày nữa liền đem giết tới." Khâu Hành Cung tiếp tục nói.

"Vương Bình, thứ gì, chỗ nào xuất hiện." Một người bắt đầu kêu lên, hiển nhiên đối với Vương Bình người này không phải cũng sinh bệnh, giờ phút này bắt thình lình nghe nói toát ra một cổ không nhỏ thế lực,

Nhao nhao chửi rủa đứng lên.

Lý Trọng Văn thấy thế, sắc mặt tốt không ít, hắn là kiêu hùng, cũng không muốn tìm nơi nương tựa bất luận kẻ nào, lập tức vỗ vỗ cái bàn, trong đại sảnh nhất thời an tĩnh lại, nghe thấy hắn nói ra: "Lý Uyên vừa lui, này Tam Nương Tử chỉ sợ không thể ngăn cản Âm Thế Sư đại quân, chỉ sợ nếu không bao lâu cũng sẽ quay về Thái Nguyên đâu, chúng ta cũng là nổi tiếng nam tử hán, cần gì phải cầm hi vọng ký thác vào một nữ tử trên thân đâu? Chẳng lẽ chúng ta ngay cả một nữ tử cũng không bằng. Ta tin tưởng, chỉ bằng chính chúng ta, cũng có thể đánh bại Âm Thế Sư, tại Quan Trung đứng vững gót chân."

"Đúng đấy, là được." Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người la ầm lên, thậm chí hô to Lý Trọng Văn tên, để cho hắn lãnh đạo quân hùng, chống cự Âm Thế Sư đại quân tiến công.

"Muốn nói lấy thiên hạ Nhất Thực lực, thuộc về tại Lý Mật Ngõa Cương, khí thế kia là tương đối cường hãn, có thể là tiến công Lạc Dương thời điểm, bị Vương Thế Sung bọn người ngăn cản tại Lạc Dương Thành bên ngoài, không chút nào có thể nhúc nhích, phương bắc lại là Đậu Kiến Đức, Từ Viên Lăng bọn người, phía nam càng là Dương Quảng, Đỗ Phục Uy đem hãn kệp ở giữa, để cho hãn không thể động đây, Lý Uyên càng là đáng thương, vừa mới ra Thái Nguyên, công hãm Hoắc Ấp các loại, lại bị Vương Bình dụng kế mưu đánh về nhà đi, chớ nói Trường An Thành, cũng là Hà Đông đều không có đánh hạ đâu, bây giờ Quan Trung tình thế chỉ có mấy trăm Khuất Đột Thông, mới có thể là chúng ta linh hoạt a." Lý Trọng Văn cũng không phải Thảo Khẩu, phân tích ra đạo lý rõ ràng, rất nhiều người đều đi theo gật đầu.

"Chúng ta những nhân thủ này dưới riêng phần mình có được binh mã, có lẽ có một hai ngàn, hoặc là ba bốn ngàn, hoặc là bảy, tám ngàn, mấy chục người nhà lập tức tụ họp cùng một chỗ cũng có năm sáu vạn nhân lập tức, có thể là Vương Bình một người liền có được mấy vạn nhân mã, tất cả đều là tinh nhuệ, tại Quan Trung địa giới bên trên cũng là lưng lầy nổi danh, đặc biệt là hãn lấy hai ba vạn tân binh thế mà đánh bại Tiết Cử sáu vạn tinh nhuệ, không phải dễ đối phó như vậy a." Khâu Hành Cung từ tốn nói.

"Hắn?" Lý Trọng Văn sắc mặt một bên, nguyên bản cao hứng tâm tình cũng thay đổi vô ảnh vô tung, hãn nhưng là có tự mình hiểu lấy, tại cái này Thái Bạch Sơn bên trên, hãn có lẽ là thực lực mạnh nhất, danh vọng tối cao, nhưng là tại Quan Trung Địa Khu nhưng là không kịp Vương Bình, không phải hãn Lý Trọng Văn có thể so sánh với.

"Đòi tướng quân có thể nói là Vương Bình? Hừ, hãn cũng là thổ phỉ xuất sinh, có cái gì danh vọng, có cái gì tốt sợ, người này cũng là bình hùng tướng mạnh lại có thể thế nào, như thế người này đầu hàng người này, để cho hãn có được Quan Trung, để cho chúng ta làm sao chịu nổi, với lại người này sẽ tiếp nhận chúng ta sao? Hãn hiện tại là Âm Thế Sư người bên kia, hãn không thể giết sạch chúng ta đây." Lý Trọng Văn tâm phúc Lưu An con mắt hơi chuyển động, lộ ra một tia cười lạnh, oán hận nói ra.

"Cái này?" Khâu Hành Cung nghĩ không ra Lý Trọng Văn thù hãm sẽ như thế nói, xem ra hãn là nhất định phải làm nghĩa quân thù lĩnh, không có hãn thụ mệnh, Lưu An dám như thế nói, lúc này Khâu Hành Cung xem Lý Trọng Văn liếc một chút, nhìn thấy hãn mắt lộ hung quang, hung dữ ánh mắt, giống như người nào không theo mệnh, liền giết ai giống như, chỉ cần chính hợp những này nhân mã, đủ để cho hãn ngang dọc Quan Trung.

"Đại Tùy Bắc Địa Quận công, Trường An phó lưu thủ, Tả Dực Vệ đại tướng quân Vương Bình nói." Ngay tại lúc này, bỗng nhiên truyền đến một tiếng hét lớn, mọi người nghe được Vương Bình đến, kinh hãi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mật Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54 : mở rộng thế lực (2)

Mọi người hỗ trợ mời bỏ ra phiếu đề cử a, cảm ơn a

"Cái gì? Hãn làm sao tới." Quân hùng kinh hãi, không chút nào thua kém chấn động, vừa mới còn nâng lên Vương Bình cái này danh chấn Quan Trung nhân vật, không nghĩ tới người này nhanh như vậy liền đến vì là.

Lý Trọng Văn bọn người lẫn nhau nhìn xuống, Khâu Hành Cung từ bọn họ ánh mắt bên trong nhìn ra một tia đề phòng đến, lúc này Vương Bình đến, cũng không phải vô cùng đơn giản cùng mọi người gặp mặt nhận việc, chỉ sợ là dự định hợp nhất mọi người, có thể là Lý Trọng Văn vốn định chính mình khởi sự làm Lão Đại, hiện tại tới cái Vương Bình, hãn đương nhiên sẽ không cao lắm hưng.

"Tất nhiên triều đình phái người đến đây, chúng ta làm muốn đi đón lấy a." Khâu Hành Cung con mắt hơi chuyển động, liền chuẩn bị đứng dậy.

"Hừ, một cái giống như chúng ta thổ phỉ xuất thân, cũng không phải Âm Thế Sư đến đây, chẳng lẽ còn muốn chúng ta đi nghênh đón sao?" Lưu An xem Khâu Hành Cung liếc một chút, lạnh lùng nói ra.

"Không tệ, ta Lý Trọng Văn mặc dù là người thô hào, nhưng lại cũng minh bạch, Âm Thế Sư bản lĩnh phi thường, chính là triều đình đại tướng quân, ta Lý mỗ cũng là rất bội phục, nhưng là cái này Vương Bình, hừ, một cái thổ phi thời, chỉ có điều không biết đi cái gì vận, loại người này đến đây, chúng ta cũng đi nghênh đón?" Lý Trọng Văn khoe miệng lộ ra một vẻ trào phúng, nhưng là Khâu Hành Cung xem ra, cái này rõ ràng cho thấy trần trụi ghen ghét, muốn nói cái gì, nhưng là cũng không nói ra lời nói tới.

"A, ta đại ca cũng tới." Tới chỉ chớp lát, chỉ gặp nơi xa lằng lằng đi tới mấy người, một người cầm đầu mặt như ngọc, phong tư tuấn nhã, tiêu sái một cái tuổi trẻ người, chỉ sợ vẫn chưa tới hai mươi tuổi, rất nhiều người tuy nhiên không biết, nhưng là cũng đoán được, người này đại khái cũng là Vương Bình, nhưng là bên cạnh hắn một người, mọi người đến là hết sức quen thuộc, cái kia chính là Khâu Hành Cung đại ca, Khâu Sư Lợi. Tuy nhiên Lý Trọng Văn không thích, trong lòng thâm hận, nhưng là bất kể thế nào dạng, vẫn là đứng dậy, tiến lên chấp tay nói:

"Vương đại tướng quân đường xa mà đến, Trọng Văn hữu lễ, không biết Vương đại tướng quân này đến, có gì muốn làm?" Lý Trọng Văn trong lời nói tuy nhiên cũng tôn kính, nhưng là ngữ khí nhưng là cũng ngạo mạn, có thể nói là một sự coi thường.

"Nghe nói Quan Trung nghĩa quân đều tụ tập tại cái này quá Bạch bên trên, vua ta bình cũng là bình định Quan Trung nạn trộm cướp Người chủ sự, loại chuyện này làm sao thiếu vua ta bình đầu, cho nên ta liền đến đây nhìn xem, nhìn xem các người có phải hay không như trong truyền thuyết như vậy dũng mãnh." Vương Bình khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, như vui sướng thối qua đại sảnh, quần hùng nghe vậy, cũng là kinh hãi, trong lòng tự nhủ muốn tiêu diệt chúng ta, lại có đám lượng chính mình đưa tới cửa.

"Ha-Ha, nói như vậy, Vương đại tướng quân muốn bằng vào Tam Thốn không nát miệng lưỡi tới bình định chúng ta, người cho chúng ta nơi này là cái gì, là người muốn đến liền có thể tới sao? Đã người đưa tới cửa, vậy thì không sợ chúng ta trăm người tề công sao?" Lý Trọng Văn vừa dứt lời, trong đại sảnh nhất thời yên tĩnh không tiếng động, tất cả mọi người nắm tay đặt ở trên chuôi đao, nhao nhao nhìn qua Vương Bình, nếu như Vương Bình có một tia dị động, bọn họ sẽ không chút do dự giết hắn.

"Ha ha ha, vua ta một cái ngang dọc Quan Trung Địa Khu, thu phục Bắc Địa Quận, huyết chiến Tiết Cử, giết qua người không có một ngàn cũng có một trăm, là các người nói uy hiếp liền uy hiếp đến, hừ." Vương Bình biết, hắn muốn thời gian ngắn hoàn toàn thu phục những người này là cũng khó khăn, nếu như mình sợ, vậy bọn hắn là gan càng lớn hơn, cho nên chính mình đầu tiên muốn so với bọn hắn càng thêm hung ác, cái này kêu là đảo khách thành chủ.

"Vị này chắc hẳn cũng là Lý Trọng Văn Lý tướng quân." Vương Bình chấp tay một cái nói: "Tướng quân nhất tâm muốn thành lập chính mình Bá Nghiệp, nhưng làm cái này Thái Bạch Sơn các huynh đệ tánh mạng đề vào mắt? Chẳng lẽ người Lý Trọng Văn đại Bá Nghiệp so tại đây mấy vạn huynh đệ mệnh đáng tiền sao?"

"Làm càn?" Lưu An cười lạnh nói: "Vương đại tướng quân lời ấy sai rồi, Lý thủ lĩnh làm sao lại mặc kệ các huynh đệ tánh mạng, tất cả mọi người là vì là kháng Tùy đại nghiệp."

"Ha-Ha, vị này là?" Vương Bình trong hai mắt lộ ra một tia sát cơ, hắn nhưng là rõ ràng cảm giác được, vừa rồi lời đã để cho mọi người cảm thấy nhất định lo lắng, do dự, nhưng là người này lời vừa nói ra,

Mọi người biểu lộ lại có biến hóa.

"Ha-Ha, tại hạ King Kong trại Trại Chủ Lưu An." Lưu An sắc mặt đắc ý.

"Người chính là Lưu An!" Vương Bình sắc mặt băng lãnh, lóe ra lạnh lùng hàn quang, Lang Gia Các thu tập được tư liệu biểu hiện, người này tàn bạo bất nhân, giết người vô số, hắn tội ác, đủ để tru diệt cử tộc.

"Chính là tại hạ!" Lưu An gặp Vương Bình trong mắt hàn quang lóe lên, nhất thời sắc mặt thay đổi, nhin không được lui lại một bước, mãnh mẽ lại nghĩ tới chính mình cũng là một cái đầu dẫn, liền tăng thêm lòng dũng cảm hướng về phía trước nói ra, nếu quan quân tự có quan quân uy nghiêm, mặc dù lớn Tùy đã Đại Hạ tương khuynh, nhưng là dù sao cũng là chính quy triều đình, bọn họ những người này vẫn là sẽ kính sợ ba phần.

"Lưu An, người lui ra đi, Vương đại tướng quân, người đến muốn làm gì?" Lý Trọng Văn sắc mặt âm lãnh, lạnh lùng đảo qua mọi người liếc một chút, từ tốn nói, nhìn hắn khí thế, ngược lại có mấy phần đầu lĩnh uy phong.

"Các vị tụ tập ở này, không biết là làm gì?" Vương Bình đột nhiên hỏi.

"Đây còn phải nói, tự nhiên là vì là đối phó Âm Thế Sư cùng Đại Tùy quân đội." Quần hùng bên trong, có người la lớn.

"Há, thì ra là thế." Vương Bình khoe miệng lộ ra nụ cười thần bí, nói ra: "Ta cũng là quan quân, Đại Tùy quan quân, nhưng là các người biết không? Dưới núi tụ tập ta mấy vạn đại quân tinh nhuệ, còn có mấy ngàn thiết kỵ, cũng là tới tiêu diệt các người, hi vọng các người nghĩ rõ ràng."

"Thế nào, người Vương đại tướng quân muốn nhận hàng chúng ta hay sao? Không nên quên, chúng ta đều là bạo dân, người là triều đình đại tướng quân, chúng ta đầu nhập vào người, người liền không sợ thất lạc thân phận, bị người vạch tội sao?" Nói chuyện là một vị nhìn không phải người Trung Nguyên người nói chuyện, Vương Bình hơi suy nghĩ một chút, liền biết người này là ai, Lang Gia Các bên trong thông tin bên trong nói qua, quần hùng bên trong có một vị Người Hồ, gọi là Hà Phan Nhân, xem ra cũng là người này, nghe nói người này Dừng Vũ hơn người, có binh mã trên vạn người.

"Ha-Ha, vua ta bình mặc dù là Đại Tùy tướng quân, nhưng là hiện tại trong thành Trường An còn không người dám vạch tội cùng ta, các người đều phải biết, Trường An Thành trú quân cũng là Quân Ta đội, người nào dám tố cáo ta, lại nói, ta trước kia cùng chư vị cũng giống vậy, bắt quá là thổ phi." Vương Bình từ tốn nói, trong lời nói, không có chút nào loại kia cao cao tại thượng tư thái, để cho mọi người sắc mặt tốt không ít.

"Nói như vậy, Vương đại tướng quân là muốn thống soái chúng ta năm vạn đại quân?" Lưu An cười lạnh nói, mọi người nghe vậy, trên mặt đều lộ ra vẻ

khác lạ, ai cũng biết, nắm tay người nào lớn người đó là đại gia, giờ phút này Lý Trọng Văn tay cầm trọng binh, nơi đây cũng là hắc địa bàn, vì mọi người đứng đầu, cho nên hắc ngòi thủ vị, lại không người dám phản đối.

"Đó là đương nhiên, ta lại tới đây, chính là muốn để cho các ngươi đầu hàng, không phải vậy, ta sẽ tự mình đến đây, hừ, đại quân ta có thể trong nháy mắt thực sự phá các ngươi Sơn Trại, không chút lưu tình, các ngươi chỉ có một canh giờ thời gian suy nghĩ, nếu không, cũng đừng trách ta vô tình."

Vương Bình một lời nói để cho người chung quanh giận tím mặt, cách hắc gần nhất Lưu An hét lớn một tiếng, rút đao hướng về hắc bờ tới, đao chỉ tới một nửa liền dừng lại, Tô Định Phương đầu thương đã cách hắc cổ chỉ có nửa thước khoảng cách, chỉ cần hắc lại hướng trước một bước, hắc liền sẽ bị xuyên thủng cổ họng.

"Hừ, Vương Bình, ngươi không nên quá làm càn, tại đây cũng là ta người, người dám can đảm chỉ đem mấy người liền vào đến, có bao giờ nghĩ tới, ngươi năng lượng đi ra cái này cửa trại sao?" Lưu An rống to, sau đó quăng xuống chén trà, trong nháy mắt trong đại sảnh đậm ngoài trào ra ngoài tiến đến mấy trăm Đao Phủ Thủ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55 :mở rộng thế lực (3)

"Không được vô lễ!"

Lý Trọng Văn một tiếng quát chói tai, người chung quanh nhao nhao lui ra, Lưu An hung hăng trừng liếc một chút Tô Định Phương, hừ một tiếng, cầm đao thu hồi đi, lui xuống đi, Tô Định Phương cũng cầm trường thương thu hồi đi, Vương Bình lại nói nói cười cười, Lưu An đao muốn chém hắc cổ thời điểm, ánh mắt hắc đều không nháy một chút, khiến người khác không thể không bội phục hắc tinh táo, còn có tự tin.

Lý Trọng Văn nhìn chăm chú lên Vương Bình ánh mắt nói ra: "Vương đại tướng quân không khỏi khẩu vị quá lớn, nếu để cho ngươi tới thống soái những này nhân mã, vậy chúng ta còn có cái gì tiền vốn?"

"Lý thủ lĩnh coi là hiện tại liền có tiền vốn sao?" Vương Bình trong giọng nói tràn ngập khinh thường.

Lý Trọng Văn sững sờ, chậm rãi đến: "Vương đại tướng quân cùng thủ hạ ngươi không phải đều trong tay ta sao?"

Vương Bình ngửa đầu ha ha cười rộ lên, "Ta? Lý thủ lĩnh cứ như vậy có nắm chắc cầm xuống ta? Ngươi cũng đã biết ta làm sao cầm xuống Cao Long Thành sao?"

"Chẳng lẽ ngươi liền không sợ chúng ta đầu nhập vào ngươi, sau đó đổi ý sao?" Lý Trọng Văn nói ra.

"Hừ, đổi ý? Các ngươi có tư cách này sao?" Vương Bình khinh thường nói ra: "Đổi ý, các ngươi đầu tiên muốn đổi mặt đại quân ta, còn có Âm Thế Sư đại quân, ta khả năng sẽ còn thủ hạ chưa chút tình, nhưng là Âm Thế Sư đối phó các ngươi những này Thảo Mãng là sẽ không thủ hạ lưu tình, hắc sẽ mệnh lệnh Dương Bình Quan thủ tướng quan bề tiến vào Ba Thục thông đạo, Quan Trung phương bắc đã bị Tiết Cử cùng Lương Sư Đồ chiếm cứ, bọn họ là sẽ không để cho các ngươi tiến vào bọn họ thế lực phạm vi, như thế, các ngươi chỉ có thể ở tại đây cùng Âm Thế Sư liều mạng, hoặc là Âm Thế Sư đem bọn ngươi toàn bộ giết chết, hoặc là các ngươi đánh bại Âm Thế Sư, lại nói, coi như các ngươi đánh bại Âm Thế Sư cũng chiếm cứ không liên quan bên trong, bởi vì, còn có ta tại."

"Ngươi nói không sai, nhưng là ngươi khẳng định vẫn là đối với chúng ta không yên lòng, cho nên ngươi vẫn là có yêu cầu." Lý Trọng Văn lạnh lùng nói ra.

"Đó là tự nhiên, nếu như các ngươi gia nhập ta trận doanh, vậy các ngươi là không thể trực tiếp tiếp quản các ngươi quân đội, muốn bởi ta người thống nhất phân phối, với lại, trọng yếu nhất sự tình là, các ngươi đến xuất ra thành ý tới." Vương Bình cười lạnh nói.

"Cái này có thể, chúng ta đầu nhập vào ngươi, quân đội đương nhiên bởi ngươi phân phối, nhưng là ta hi vọng ngươi năng lượng thật tốt đối đãi các huynh đệ, còn có, chúng ta nên làm như thế nào?" Lý Trọng Văn nghi hoặc hỏi.

Vương Bình ngẫm lại, sau đó chậm rãi nói ra: "Ta muốn các ngươi nghe theo Lý Tĩnh tướng quân chỉ huy, tại Âm Thế Sư đại chiến Lý Tú Ninh thời điểm, mai phục bọn họ, ta muốn các ngươi nhất cử đánh tan Lý Tú Ninh còn có Âm Thế Sư, nhớ kỹ, Âm Thế Sư tuyệt đối không thể để cho chạy trốn." Đây cũng là không có cách nào sự tình, nếu để cho người biết hắc Vương Bình thừa cơ diệt đi Âm Thế Sư, triều đình sẽ nghĩ như thế nào, người trong thiên hạ sẽ nghĩ như thế nào, cho nên không thể bỏ qua Âm Thế Sư đoàn người này.

"Há, đại tướng quân là muốn ngay cả Âm Thế Sư cùng một chỗ chiếm đoạt, sau đó Quan Trung nhất gia độc đại? Xem ra đại tướng quân chỉ hướng không nhỏ a." Lý Trọng Văn hai mắt lộ ra một tia kim quang, nghĩ không ra Vương Bình cũng muốn tranh bá thiên hạ, nguyên lai tưởng rằng hắc chỉ là triều

đình tướng quân, nghĩ không ra lại có như thế dự định, nhưng là nghĩ một lát liền thoải mái, hôm nay thiên hạ đại loạn, Quân Hùng Tranh Bá, người nào lại sẽ chết trung với Đại Tùy đâu, cũng sẽ ở trong loạn thế xông ra Nhất Phiến Thiên Địa.

"Vương hầu tướng lĩnh chẳng phải trời sinh, chỉ cần ta chiếm cứ Quan Trung, ngồi xem Thiên Hạ Quân Hùng tranh đấu, tích góp thực lực, sau đó tất nhiên năng lượng Bình Định Thiên Hạ, những này tiền đề cũng là chiếm lĩnh Quan Trung, đây là ta cố định sách lược, sao lại tha cho các ngươi những người này sửa đổi, các ngươi muốn chiếm cứ Quan Trung, đây là đường đến chỗ chết, vô luận là ta, vẫn là Âm Thế Sư cũng sẽ không cho phép các ngươi tồn tại, cho nên các ngươi đầu nhập vào ta, là sáng suốt nhất lựa chọn." Vương Bình cười lạnh nói.

Lý Trọng Văn thừa nhận Vương Bình nói cũng là lời nói thật, bọn họ tuy nhiên có mấy vạn người, nhưng là dù sao chỉ là Thảo Khẩu, được không đại sự, sau cùng tất nhiên sẽ bị tiêu diệt, "Không biết nếu như vừa chúng ta ra tay với đại tướng quân, phần thắng bao nhiêu?" Lý Trọng Văn lúc này hỏi ra hấn vẫn muốn hỏi vấn đề.

"Há, ha ha, Lý tướng quân, quên mình làm sao đi Cao Long Thành sao?" Vương Bình mỉm cười nhìn xem Lý Trọng Văn, cũng không có tiếp tục nói chuyện.

"Chẳng lẽ. . . ."

"Không sai,

Lý thủ lĩnh, nếu như ngươi xuất thủ, vậy ta cùng ta đại ca tất nhiên sẽ hộ vệ đại tướng quân chu toàn, với lại ta Khâu gia đại quân giờ phút này ngay tại dưới núi, tùy thời chuẩn bị tiến công." Lúc này, Khâu Hành Cung đứng ra, lạnh lùng nói ra.

Quân hùng nghe được Khâu Hành Cung lời nói, nhất thời mồ hôi lạnh ứa ra, Khâu gia huynh đệ không gần như chỉ ở dưới núi có hơn vạn binh lính, cũng là ở chỗ này người cũng không ít a, may mắn không có động thủ, nếu không mình những người này chết như thế nào cũng không biết. Lý Trọng Văn cũng chà chà trên trán mồ hôi, nghĩ không ra chính mình tín nhiệm nhất một người thế mà đã bị Vương Bình thu mua.

"Hết thầy đều ở đại tướng quân trong lòng bàn tay, Trọng Văn không lời nào để nói." Lý Trọng Văn cười khổ nói, chính mình còn dự định tự lập đây.

Lý Trọng Văn chậm rãi đi đến Vương Bình trước mặt, đưa tay mời Vương Bình ngồi lên thủ vị, Vương Bình gật gật đầu, chậm rãi đi lên trước, sau đó quay người ngồi xuống. Tô Định Phương cùng Khâu Sư Lợi đứng ở bên cạnh thân, tại Lý Trọng Văn chỉ huy dưới, mấy chục tên Hào Cường chia hai ban, Lý Trọng Văn cùng Khâu Hành Cung tại phía trước nhất, sau đó quý một chân trên đất, cùng kêu lên hô to: "Tham kiến đại tướng quân."

"Các vị xin đứng lên, mệnh Lý Trọng Văn vì là Tả Quân Đô Đốc, thống lĩnh nguyên ban nhân mã, Khâu Hành Cung vì là Hữu Quân Đô Đốc, thống lĩnh nguyên ban nhân mã, Khâu Sư Lợi vì là Mã Quân tổng quản, Tô Định Phương làm hậu tướng quân, các vị có thăng chức, lập tức tiến về dưới núi, nghe theo Lý Tĩnh đại tướng quân chỉ huy." Vương Bình lớn tiếng hô to , bổ nhiệm các cấp quan viên.

"Thuộc hạ tuân mệnh." Mọi người hô to.

... ..

"Tướng quân vì sao còn để bọn hấn dẫn đầu bản bộ nhân mã?" Tô Định Phương kinh ngạc hỏi.

"Những này Đạo Tặc bên trong, có ba cỗ thực lực lớn nhất, một là Lý Trọng Văn, hai là Khâu gia huynh đệ, ba vì là cái kia Lư An, giờ phút này vừa mới thu phục liền xáo trộn Biên Chế, tựa hồ không tốt lắm, với lại Lư An người này ánh mắt kiệt ngạo bất thuần, Ưng Thị Lang Cổ, không cam lòng người phía dưới, với lại bách tính mười phần căm ghét, sẽ ảnh hưởng Quân Ta uy danh, người này là họa lớn, người nói cho Lý tướng quân, trên chiến trường cảm người này trừ bỏ, người là ta tín nhiệm nhất người, cho nên mới để người làm hậu tướng quân, tới giám thị những người này, mong rằng Định Phương chó có trách ta không cho người lập công a!" Vương Bình đối với Tô Định Phương nói rõ chi tiết nói, Tô Định Phương là dưới tay hấn một thành viên đại tướng, đã sớm muốn kiến Công lập Nghiệp, chính mình hôm nay an bài như vậy tuy nhiên hấn không biết nói cái gì, nhưng là nhất định phải nói rõ một chút, để tránh hấn tâm hấn.

"Định Phương minh bạch, sẽ không cô phụ tướng quân hi vọng."

"Người tới, chuẩn bị ngựa đi Lý Tú Ninh Đại Doanh, ta tự mình đi nói phục binh đã chuẩn bị tốt, tùy thời chuẩn bị xuất kích, nhìn Tam Nương Tử sớm ngày quyết chiến, đánh tan Âm Thế Sư, tiếp ứng Đường Công nhập quan." Vương Bình mạnh tay nặng nắm một chút, một trận chiến này, cảm quyết định Quan Trung bố cục, cũng sẽ đặt vững địa vị hấn, cho nên không thể sai sót.

... ..

Lý Tú Ninh trong quân trong đại tướng, Vương Bình đã tự mình đến nói rõ với nàng, phục binh đã chuẩn bị kỹ càng, liền chờ Âm Thế Sư suất quân đến đây quyết chiến, đến lúc đó phục binh vừa ra, liền có thể nhất cử đánh tan Âm Thế Sư, Lý Tú Ninh nhìn xem Vương Bình ngấm lại, đang muốn phát binh, bỗng nhiên một cái thân vệ xông tới, sau đó nói: "Tam tiểu thư, có Thám Mã tới báo, Sài đại công tử tại Hoàng Hà bên bờ bị người giết."

"Cái gì, Sài Thiệu bị giết, người nào giết?" Lý Tú Ninh ở ngực tê rần, nhất thời ngất đi.

Chương 56 :trong bóng tối đấu sức

Thái Nguyên củi thị là Thiên Hạ Môn Phiệt bên trong có tiền nhất, đây cũng là vì sao bọn họ năng lượng nuôi nhiều như vậy từ sĩ, bọn họ hỗ trợ Lý Uyên, liền thành Lý Uyên túi tiền, Lý Uyên sở dĩ dám khởi binh tạo phản, cũng củi thị hỗ trợ là không thể tách rời, có tiền liền có thể chiêu mộ càng nhiều quân đội, chế tạo càng nhiều khai giáp, bởi vì Lý Tú Ninh cùng Sài Thiệu hai người hôn nhân quan hệ, củi thị có thể nói là tận hết sức lực hỗ trợ Lý Uyên. Bây giờ Sài Thiệu đã chết, như vậy hai cái này Môn Phiệt chỉ gặp quan hệ nhất định rất là suy yếu, mất đi củi thị hỗ trợ Lý Uyên, tất nhiên sẽ tồn thất nặng nề.

Lý Tú Ninh trong đại doanh, giờ phút này trong đại sảnh mọi người tâm tư dị biệt, Vương Bình ngồi tại Lý Tú Ninh vị trí đầu dưới, mà Lý thị tộc nhân ngồi ở bên trái, Vương Bình cùng Tô Định Phương ngồi ở bên phải. Chỉ là Tô Định Phương ngồi trên ghế tựa hồ không quan tâm, ngẫu nhiên nghiêng mắt nhìn nghiêng mắt nhìn Vương Bình cùng Lý Tú Ninh, để cho người ta cảm thấy rất là kỳ quái, cũng chỉ có Vương Bình biết trong lòng của hắn nghĩ như thế nào, không ở ngoài, này Sài Thiệu từ vong tin tức truyền tới, Tô Định Phương trong lòng có quý, sợ bị người phát hiện, lúc trước vẫn là hắn tự mình đâm chết Sài Thiệu.

Vương Bình nghĩ tới đây, không khỏi nhìn một chút Lý Tú Ninh, tuy nhiên tú lệ khuôn mặt không có cái gì biểu lộ, nhìn không ra nàng là bi thương, khổ sở, thống khổ, nhưng là Vương Bình rõ ràng cảm giác được, nàng lòng đang run rẩy, mặc dù là Lý gia đại nghiệp, hiện tại tinh lực chủ yếu vẫn là muốn đặt ở phía trên này, nhưng là Sài Thiệu dù sao cũng là chồng mình, cứ như vậy không mình bạch chết, để cho mình Thành quả phụ.

"Trung thiếu Đường Gia, bây giờ binh mã khí cụ đã chuẩn bị đầy đủ, nên như thế nào hành động?" Lý Tú Ninh nhìn không ra mây may buồn vui đến, vẫn là hỏi thăm Vương Bình nói.

"Có thể hành động!" Vương Bình từ tốn nói, hắn vốn là không phải một cái thiện lương người, thiện lương người sẽ không khoảnh khắc a nhiều người, đi tới nơi này trên thế giới này, từ Thái Nguyên Vương Thị chỗ ấy bị người khi nhục sinh hoạt, cho tới bây giờ tay cầm Hùng Bình chư hầu một phương, tại cái này trong loạn thế, đầu tiên là muốn bảo trụ tính mạng mình, tất nhiên Sài Thiệu muốn tính mạng mình, vậy thì phải trả giá đắt, mà cái này đại giới cũng là tính mạng hắn, tất nhiên sự tình đã làm, vậy thì không thể hối hận, dù cho về sau Lý Uyên hoặc là Lý Tú Ninh biết Sài Thiệu là mình giết chết, muốn đến lúc kia, chính mình cũng có tự vệ lực lượng, không phải người nào đều có thể động.

"Tốt, các người tất cả đi xuống đi! Nghiêm túc chuẩn bị, lưu cho chúng ta thời gian không nhiều." Lý Tú Ninh lòng mảy chốt chốt, nàng còn không biết Lý Uyên đã lui quân, chỉ biết là Lý Uyên đại quân đã đạt tới Hà Đông, đang cùng Khuất Đột Thông giao chiến, thắng bại cũng chưa biết.

"Tú Ninh, nghe nói Sài công tử thi thể đã chở về Thái Nguyên, người có phải hay không?" Lý Thần Thông trên mặt lộ ra một tia làm khó, hắn là Lý thị người, biết củi thị cùng Lý thị ở giữa quan hệ, bây giờ Sài Thiệu tân vong, Lý Tú Ninh hẳn là trở lại Thủ Hiếu, vì là Lý thị suy nghĩ một chút, bây giờ Lý Phiệt không có thống nhất Quan Trung, càng không có Thống Nhất Thiên Hạ, tại một ít chuyện bên trên, còn nhiều hơn dựa vào củi thị cự đại tài phú, bất kể như thế nào, Lý Tú Ninh đều hẳn là quay về Thái Nguyên một chuyến.

"Biết, thần thông thúc, Tú Ninh biết nên làm như thế nào." Lý Tú Ninh sắc mặt biến thay đổi, khoát khoát tay tay, Lý Thần Thông thấy thế thật sâu thở dài một hơi, sau đó hướng Vương Bình chấp tay một cái, đi ra đại sảnh.

Vương Bình nhìn xem Lý Tú Ninh, không khỏi có chút đau lòng, "Giờ phút này Quan Trung cục thế cũng là hướng phía người ta đoán trước phương hướng đi, nơi đây còn có thần thông tướng quân, Tam Nương Tử như thế quay về Thái Nguyên, chính là thời điểm." Ai, Vương Bình trong lòng vẫn là băn khoăn, dựa theo chính mình kế hoạch, chỉ cần vừa khai chiến, Lý Tú Ninh tất bại, đến lúc đó nàng một nữ tử như thế nào chịu đến dạng này đã kích, như thế nào đối đãi chính mình tính kế nàng, đến lúc đó chính mình là bắt lấy nàng vẫn là thả nàng, đây đều là để cho Vương Bình đau đầu sự tình, Quan Trung không lâu liền sẽ bị chính mình bình định, thậm chí Trường An Thành cũng tại bàn tay mình nắm bên trong, không ai có thể phản đối chính mình, cứ như vậy, nàng lưu tại nơi này không có bất kỳ cái gì chỗ tốt, mà chính mình cũng không đành lòng giết nàng, nếu Vương Bình là không hy vọng Lý Tú Ninh trở lại, nàng chính là Căn Quốc Anh Hùng, sở tác sở vi, rất nhiều tự khoe là nam nhi người đều cam bái hạ phong, nếu như thả lại Thái Nguyên, có lẽ một số năm sau, nàng này tất nhiên sẽ hận chính mình tận xương, đến lúc đó tất nhiên đối địch với tự mình,

Phóng Hồ Quy Sơn, đây không phải Vương Bình tính cách, cho nên hắn bắt đầu có chút do dự.

"Trung huynh, người cho rằng ta nên trở về Thái Nguyên sao?" Tốt nửa ngày, mới nghe thấy Lý Tú Ninh nhẹ giọng hỏi.

"Cái này, cái này." Vương Bình trên mặt lộ ra vẻ lúng túng đến, lắp lóe từ, sờ đầu một cái, nhưng lại không biết nên nói cái gì.

"Hừ, chỉ sợ người là không hy vọng ta quay về Thái Nguyên đi, chỗ này sự tình giao cho thần thông thúc xử lý, người là không quá nguyên ý, với lại những người này chỉ có ta chỉ huy động, người sợ ta sau khi đi chậm trễ sự tình đi." Lý Tú Ninh gặp Vương Bình áp a áp ứng, còn tưởng rằng hắn không muốn để cho chính mình đi đây.

"Chỉ sợ ngày sau củi thị sẽ tìm làm phiền người." Vương Bình ngẫm lại nói ra, xã hội này nói đến là Nam tôn Nữ ti xã hội, coi như người ngày sau là công chúa cao quý, người cũng là Sài gia nàng dâu, làm sao lại như thế không để ý Sài gia mặt mũi đây.

"Tốt, Tam Nương Tử, ta cũng nên đi chuẩn bị, hi vọng người. . . Không nên hối hận. . ." Vương Bình trước khi đi, vẫn là không nhịn được nói hơn hai

câu.

... ..

Sài Thiệu chết cũng không phải là chỉ ở Lý Tú Ninh chỗ này gây nên phản ứng, tại Thái Nguyên, phản ứng như vậy càng thêm kịch liệt, Sài Thiệu, Lý Uyên vốn là chường mặt, danh khí tuy nhiên rất nhiều, nhưng là Lý Uyên biết, đây chỉ là bởi vì cùi thị gia tộc, cho nên mới danh khí lớn, giống Sài Thiệu dạng này Hoa Hoa Công Tử(Playboy), hấn chết, Lý Uyên vốn là không để tại trong lòng, nhưng là không có cách nào, ai bảo Sài Thiệu có cái tốt gia thế đâu? Sài gia gia tài vạn kim, danh xưng thiên hạ một bài giàu, Lý Uyên khởi binh đại bộ phận tiền tài cũng là Sài Thiệu gia tộc hỗ trợ, cái này bên trong rất lớn một bộ phận nguyên nhân cũng là bởi vì Sài Thiệu cùng Lý Tú Ninh là vợ chồng quan hệ, hiện tại cùi thị một người thừa kế thế lực, lần này vấn đề liên đánh, Sài Thiệu hiện tại không có con nối dõi, Lý Tú Ninh cũng không có vì là Sài Thiệu sinh hạ một đứa con nửa nữ, lần này liên đoạn Lý Uyên cùng cùi thị gia tộc mối quan hệ.

Sài Thiệu chết, trừ đối với Lý thị gia tộc có ảnh hưởng, đối với hấn gia tộc ngược lại là không có bao nhiêu ảnh hưởng, mà tại Lý thị trong gia tộc ảnh hưởng lớn nhất không ai qua được Lý Thế Dân, bởi vì Sài Thiệu tương đối thân cận Lý Thế Dân, Lý Thế Dân đối với Lý Tú Ninh hai vợ chồng cũng là rất tốt, Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân hai người, một cái vì là trưởng tử, một cái vì là thống quân đại tướng, song phương thực lực sai biệt không lớn, lần này Lý Thế Dân mất đi cùi thị hỗ trợ, lần này chênh lệch coi như xuất hiện.

Lý Thế Dân phủ đệ, hấn sắc mặt vẻ lo lắng, trong thư phòng đi tới đi lui, tại hấn một bên, có Trương Tôn Vô Kỵ, Hầu Quân Tập, Lưu Văn Tĩnh bọn người ngồi ở một bên, sắc mặt đều không phải là đẹp như thế. Lý Thế Dân cũng nổi nóng, hận không thể cầm cái kia sát hại Sài Thiệu hung thủ thiên đao vạn quả.

"Sài Thiệu chết, Thế Dân bên này lực lượng coi như kém rất nhiều." Lưu Văn Tĩnh thở dài nói: "Đừng nhìn hiện tại đại công tử cùng Nhị Công Tử trên mặt hòa thuận, nhưng là một khi Đường Công Xung Đế, hấn coi như sẽ đem Thế Dân coi là cái đinh trong mắt, muốn trừ cho thống khoái, Nhị Công Tử nhất định phải tìm kiếm tân đồng bọn hỗ trợ, với lại phải nhanh."

"Không tệ, Lưu đại nhân nói rất chính xác, chỉ sợ không lâu, Đường Công liền sẽ Đông Chinh U Châu, H B các vùng, đến lúc đó coi như không chiếm được Quan Trung, Đường Công đại nghiệp cũng tắt thành, đời này Từ Chi vị trí có thể là tương đối quan trọng, trước kia còn có cùi thị hỗ trợ, bây giờ cùi thị có thể hay không hỗ trợ Thế Dân coi như nói không chừng." Trương Tôn Vô Kỵ gật gật đầu.

"Này người phương nào nhưng vì bản thân ta sử dụng đâu?" Lý Thế Dân vui đầu khổ tư, trong lúc nhất thời cũng không nghĩ ra người phương nào có thể thay thế cùi thị địa vị.

"Thái Nguyên Vương Thị." Lưu Văn Tĩnh bỗng nhiên nói ra.

"Cái gì, Thái Nguyên Vương Thị?"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57 :Thái Nguyên Vương Thị (1)

"Tại sao là Thái Nguyên Vương Thị?" Lý Thế Dân kinh ngạc nhìn xem Lưu Văn Tĩnh, Thái Nguyên Vương Thị cũng là Đại Thế Gia, cũng thành tâm thành ý chủ trì Lý Uyên, có thể nói đúng Lý thị gia tộc là cũng lòng trung thành, không đúng, hấn là đối với Lý Uyên cũng lòng trung thành, cho nên không hao lạp khép.

"Nhị Công Tử nhưng biết Vương Bình người này?" Lưu Văn Tĩnh từ tốn nói.

"Làm sao không biết, cũng là người này bắt nguồn từ không quan trọng, đánh bại Tiết Cử, ổn định Trường An, lại trợ giúp Khuất Đột Thông cùng Âm Thế Sur, để cho ta Lý gia không thể vào người Quan Trung, chỉ sợ ta Lý thị gia tộc không ai không biết hấn, cũng bởi vì như thế, phụ thân đối với Vương gia có chút bất mãn, tận lực đang chen ép Vương gia." Lý Thế Dân chậm rãi nói ra.

"Không sai, mới đầu Thái Nguyên Vương gia chỉ trung tâm với Đường Công, hiện tại Đường Công không thích Vương gia, mà Vương gia muốn tại quá nguyên sinh tích trữ đi, tất nhiên sẽ lựa chọn đại công tử hoặc là Nhị Công Tử bên trong một người hỗ trợ, đây là khẳng định sự tình, liền xem Nhị Công Tử cùng đại công tử ai có thể đã động Vương gia." Lưu Văn Tĩnh xem tương đối thấu triệt, Vương Bình lực lượng mới xuất hiện cũng không có để cho Vương gia thăng chức rất nhanh, ngược lại để cho Vương gia lâm vào tình cảnh lúng túng, tại Lý Uyên trong trận doanh thuộc về một loại rời rạc trạng thái, Thái Nguyên Vương gia tuân theo vương mà không Vương gia giáo huấn, khẳng định sẽ hỗ trợ Đường Công đời sau, không phải vậy Vương gia cảm tại cái này một thời đại xuống dốc, cho nên Vương gia không có lựa chọn chỗ trống.

"Vâng, xem ra là muốn tìm tìm Vương gia, bất quá, gần nhất Tam Muội đưa tới Quân Báo, khả năng nàng lại phải vừa ngã vào Vương Bình trong tay,

chúng ta rút lui cùng Khâu Sư Lợi đầu nhập vào Vương Bình tình báo Sài Thiệu không có đưa ra ngoài, Tam Muội bị Vương Bình hóa thành Trương Bình người mưu hại, xem ra Tam Muội thất bại và diệt vong không xa, Quan Trung cũng sẽ để cho Vương Bình bình định, xem ra ta Lý gia không có làm chủ Quan Trung thời vận, chỉ có thể xưng hùng cùng phương bắc, lại mưu cầu thống nhất đi." Nói chuyện là Lý Thế Dân, hẳn từ Lý Tú Ninh đưa tới Quân Báo liền biết nàng bị Vương Bình tính kế, hẳn không nghĩ tới, Lý Phiệt mười lăm vạn đại quân Nam Hạ đều không có làm chủ Quan Trung, sau cùng thế mà để cho một cái tên không chuyên Kinh Truyện người thành lớn nhất bên thắng.

"Không có khả năng, thuộc hạ có thể là nghe nói Vương Bình dưới trướng tuy nhiên mấy vạn người, lại phải đề phòng Tiết Cử, lại phải đóng giữ Trường An, còn muốn trợ giúp Khuất Đột Thông cùng Âm Thế Sư, hẳn nào có nhiều như vậy binh lực, bây giờ lại như thế nào năng lượng bình định Quan Trung đâu?" Hầu Quân Tập sắc mặt đại biến, hẳn tuy nhiên tự xưng là tinh thông Binh Pháp Thao lược, nhưng là cũng không dám cam đoan chính mình mấy vạn người năng lượng tại ba bên đồng thời khai chiến mà năng lượng thủ thắng, cái này còn muốn tiêu diệt Quan Trung hơn mười vạn Đạo Phi, bình định Quan Trung, nhưng là giờ phút này Lý Thế Dân thế mà đều nói Quan Trung sẽ bị Vương Bình bình định, làm sao không để cho hắn kinh ngạc a.

"Xác thực như thế a" một bên Trương Tôn Vô Kỵ thật sâu nhìn Hầu Quân Tập liếc một chút, thờ dài nói: "Người khác không có cái kia lúc đầu, nhưng là hẳn là Vương Bình, người này thật sự là lợi hại, can đảm can trọng, thế mà có thể thu phục H huyện Đại Hào Khâu Sư Lợi huynh đệ, tình như huynh đệ mà hơn vạn, trọng yếu nhất là, thế mà năng lượng giấu diếm được Tam tiểu thư, để cho Tam tiểu thư cam nguyện vì hắn đi tiền trạm, cùng Âm Thế Sư chính diện chống đỡ, có thể tưởng tượng, một khi Âm Thế Sư cùng Tam tiểu thư khai chiến, nhất định là lưỡng bại câu thương cục diện, coi như Âm Thế Sư thắng lợi, cũng là thắng thảm, mà liền tại song phương mỗi một thời điểm, Vương Bình có thể ngồi nhận Ngự Ông Chi Lợi, đánh bại Tam tiểu thư cùng Âm Thế Sư tuy nhiên vậy tay một cái, bình định Quan Trung cũng là ở trong tầm tay, khi đó, Quan Trung không còn một thế lực có thể cùng chống lại."

"Không sai, bất quá, may mắn Vương Bình cùng Vương gia có thâm cừu đại hận, nếu như không phải như vậy, bằng vào hẳn Vương Thị báng hiệu còn có thể đạt được Quan Lũng Môn Phiệt hỗ trợ, nhưng là hiện tại coi như Vương Bình bình định Quan Trung, hẳn cũng không chiếm được Quan Lũng Môn Phiệt hỗ trợ, Vương gia càng sẽ không hỗ trợ hắn, sẽ chỉ càng thêm chèn ép hắn, mà hắn cũng sẽ không dẫn Vương gia tình, cho nên chúng ta lúc này đi Vương gia tìm kiếm hỗ trợ, Vương gia là tất nhiên sẽ đáp ứng, dù sao hắn cũng không muốn sau cùng Vương Bình đánh tới diệt hẳn cả nhà đi." Lưu Văn Tĩnh nói tiếp.

"Tốt, chúng ta mau sớm tiến về Vương gia." Lý Thế Dân chém đinh chặt sắt nói ra.

... ..

Thái Nguyên Vương Thị trong gia tộc, lão thái gia Vương Khuê ngồi tại Đại Đường thủ vị, ngồi phía dưới gia chủ Vương Cơ các loại trọng yếu tộc nhân.

"Lão Đại, người nhìn người cuộc sống Hào Nhi Từ,

Hiện tại để cho chúng ta tại Đường Công trước mặt mất hết mặt mũi, mất hết vua ta thị gia tộc thể diện." Vương Khuê phẫn hận đối Vương Cơ cũng là nể một chấp.

"Phụ thân, ai biết hẳn còn sống, hiện tại thế mà hoàn thành thành tựu, bây giờ nên làm cái gì, người cầm cái chủ ý đi." Lúc đầu biết Vương Bình còn sống thời điểm, Vương Cơ là thật cao hứng, hẳn không phải thật sự hận con của hắn, mà là tại Trịnh phu nhân dẫn đạo dưới đối với hắn không phải như vậy quan tâm a.

"Hừ, Vương Bình tiểu tử kia hiện tại khẳng định đối với ta Vương gia hận thấu xương, ước gì diệt ta Vương gia, hiện tại hắn có như thế thế lực, càng là như vậy, chúng ta chỉ có áp sát vào Lý gia chiếc thuyền này bên trên, các loại Đường Công Thống Nhất Thiên Hạ, đến lúc đó tại sao phải sợ hẳn không thành." Người nói chuyện là Vương Khuê đệ đệ, Vương Thạch, trong gia tộc chương quân Gia Tộc Sinh Ý, bình thường đều ở các nơi bên ba, nghe nói Vương gia tại Thái Nguyên bị xa lánh, đặc địa gấp trở về.

"Không sai, gia gia, hiện tại chúng ta là đặc tội Đường Công, hiện tại chỉ có thể đi Lý Thế Dân cùng Lý Kiến Thành hai con đường này, chờ Đường Công cầm xuống U Châu, H B các vùng, Đường Công khẳng định xưng vương, đến lúc đó Thế Từ Chi Vị ngay tại trong hai người này sinh ra, chúng ta nhất định phải tuyển một bên đứng, nếu như hai bên đều không chọn, cái kia chính là hai bên đều đặc tội." Nói chuyện là Vương Bình đại ca Vương Kiệt, nếu như không phải nghe được Vương Bình tin tức, hẳn đều nhanh quên có Vương Bình người này, theo lý thuyết làm Vương gia người thừa kế, hẳn nhân quang hẳn là rất tốt, chính mình có một cái có thế lực đệ đệ, đối với Vương gia là tương đối tốt, hẳn cũng nghĩ qua đi hòa hoãn một chút quan hệ, nhưng là bất đắc dĩ lúc ấy mẫu thân đặc tội hẳn quá ác, chính mình cũng không khá hơn chút nào, chỉ sợ căn bản không có hòa hoãn chỗ trống, cho nên chỉ có thể cùng hắn đối nghịch, làm Vương gia người thừa kế, tất nhiên tuyển suy nghĩ gia tộc kéo dài, mà Vương Bình tồn tại, sẽ chỉ đối với gia tộc tạo thành thương tổn.

"Phụ thân, nếu không ta đi Trường An thuyết phục Bình nhi, để cho hắn quy thuận Đường Công, dạng này đối với tất cả mọi người tốt, lại nói nhị đệ vẫn còn ở Trường An, nghe nói Bình nhi đối với hắn tốt, xem ra Bình nhi cũng không phải đối với Vương gia không có bất kỳ cái gì cảm tình." Vương Cơ thực sự không muốn để cho Vương Thị gia tộc người tiếp qua hận Vương Bình, mới như thế nói với Vương Khuê, hẳn cũng biết cái này độ khó là tương đối lớn.

"Phụ thân, người quá ngây thơ, Vương Bình hiện tại là ai, địa vị gì? Hẳn là Đại Tù đại tướng quân, bây giờ hắn muốn bình định Quan Trung, tương đương với toàn bộ Quan Trung Địa Khu đều tại hắn nắm giữ bên trong, đã là nhất phương kiêu hùng, hẳn như thế nào chịu quy thuận Đường Công, còn có hẳn không phải đối với Vương gia niệm tình, mà chính là đối với nhị thúc niệm tình thôi, đây là không cần nhớ." Vương Kiệt tuy nhiên cùng Vương Bình bất hòa, nhưng là không thể không nói Vương Kiệt cũng là một phương tuấn tài, suy nghĩ vấn đề muốn phi thường thông thấu, cái này khiến Vương Khuê rất là vui mừng.

"Tốt, đừng bảo là, hiện tại không đề cập tới Vương Bình, chỉ nói nói ta Vương gia nên lựa chọn như thế nào, như thế nào mới có thể để cho Vương gia qua đạo khảm này." Nghe Vương Kiệt lời nói, Vương Khuê lúc này đánh nhịp, từ bỏ cùng Vương Bình hoà giải biện pháp, trực tiếp lựa chọn mặt khác đồ.

Đang lúc mọi người vẫn còn ở tranh luận thời điểm, bên ngoài truyền đến hạ nhân thông báo thanh âm: "Đường Quốc Công phủ Nhị Công Tử Lý Thế Dân đến đây bái kiến Vương gia lão gia tử."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58 :Thái Nguyên Vương Thị (2)

"Nhị Công Tử đến, phụ thân, đây là ý gì?" Nghe nói Lý Thế Dân đến, Vương Cơ đương thời cũng không hiểu đối phương ý đồ đến, mở miệng hỏi.

Vương Khuê thất vọng nhìn một chút Vương Cơ, trên thực tế Vương Cơ là không thích hợp làm gia chủ, hắn không có hân nhị đệ học vấn, không có con trai của hắn đầu não, sự tình gì đều nhìn không thấu, tuy nhiên từ xưa Trường Ấu Tôn Ti, không thể loạn quy củ, cho nên mặc kệ hắn như thế nào khiến người ta thất vọng, hắn cũng nhất định phải là gia chủ, cũng may hắn có một cái Hảo Nhi Tử, cái này con trai của tốt cũng không phải Vương Bình, mà chính là Vương Kiệt, "Lý Thế Dân mất đi Sài gia, xem ra muốn tìm tân hợp tác đồng bọn, lòng trước hắn cũng là vì chuyện này." Vương Khuê từ tốn nói, sau đó đứng dậy chuẩn bị đi gặp Lý Thế Dân.

Nhìn xa xa đi tới trong đám người, cầm đầu một tên công tử, khí vũ hiên ngang, anh tuấn tiêu sái, ánh mắt bên trong để lộ ra một cỗ khác hẳn với thường nhân trí tuệ, chính là Đường Quốc Công Lý Uyên Nhị Công Tử, Lý Thế Dân.

"Vương Công tốt, Thế Dân không khỏi đến đây quấy rầy, mong rằng Vương Công thứ lỗi." Lý Thế Dân trông thấy Vương Khuê tự mình đến nghênh đón chính mình, chính mình tự nhiên cũng bày ra lấy tốt, hướng về Vương Khuê bọn người chấp tay một cái.

"Nhị Công Tử có thể tới, khiến cho ta Vương gia bỗng tất sinh huy a, Nhị Công Tử mời vào bên trong." Vương Khuê là cái Lão Hoạt Đầu, đương nhiên biết Lý Thế Dân hôm nay là muốn cầu cạnh hắn, cho nên cũng biểu hiện khách khí, nhưng là cũng không có như vậy nịnh bợ.

Mọi người đi tới khách đường, song phương ngồi thôi, Vương Khuê nhìn xem Lý Thế Dân, sau đó nói: "Không biết Nhị Công Tử hôm nay đến đây, là vì chuyện gì?"

Lý Thế Dân mỉm cười, sau đó nói: "Vương Công làm gì cẩn thận như vậy, ta tới đây con mắt, Vương Công làm sao lại đoán không được đâu, Sài Thiệu đã chết, Sài gia có phải hay không còn giống như trước như thế ủng hộ ta, ta không biết, nhưng là ta biết, ta cùng Sài gia đã có khoảng cách, cho nên muốn mời Vương Công giúp ta."

"Nhị Công Tử nói giỡn, ta Vương gia đi theo Đường Công, tự nhiên cũng là đi theo Nhị Công Tử, làm gì phân rõ ràng người ta đây." Vương Khuê cảm lấy bên người trà, uống một ngụm, sau đó từ tốn nói.

"Vương Công làm gì biết rõ Cố Vấn đâu, bởi vì Lệnh Tôn Vương Bình sự tình, Vương gia đã xa lánh trung tâm, nếu Vương Công ủng hộ ta, này Thế Dân nhất định có hồi báo, với lại theo ta được biết, Sài Thiệu chết cùng Vương Bình thoát không can hệ, chẳng lẽ Vương gia cũng phải đắc tội Sài gia a." Trường Tôn Vô Kỵ đứng dậy chấp tay nói ra, Bất Đẳng Vương khuê nói chuyện liền tiếp theo nói ra: "Sài Thiệu chết vào Hoàng Hà Độ Khẩu, lúc ấy nhân viên rất nhiều, cho nên tra được tới đồng thời không khó khăn, chỉ cần là người có quyết tâm, cũng có thể từ Vương Bình hành động về thời gian suy tính ra, ai cũng năng lượng tại Hoàng Hà Độ Khẩu tìm tới chứng cứ, nếu như Sài gia biết là Vương Bình giết Sài Thiệu, có thể hay không giận chó đánh mèo Vương gia cũng không biết."

"Hừ, Vương Bình sớm đã cùng ta Vương gia không có quan tâm, coi như như thế, chẳng lẽ vua ta thị còn sợ Sài gia không thành, Nhị Công Tử đến đây là uy hiếp ta các loại sao?" Vương Khuê dù sao thân ở Cao Vị nhiều năm, nói chuyện tự có một phen uy nghiêm, liền Đại đội trưởng tôn Vô Kỵ đều bị sững sốt.

"Vương Công bớt giận, chúng ta không có uy hiếp ý tứ, phụ thân không lâu liền sẽ Đông Chinh U Châu, H B Nam Hạ bên trong, đến lúc đó đóng đô phương bắc chắc chắn sẽ Xung Đế, đến lúc đó Vương gia vị trí vì sao xấu hổ, Thái Nguyên Vương gia tuân theo vương mà không Vương gia giáo huấn, chẳng lẽ ngay tại Vương Công trong tay suy sụp sao?" Lý Thế Dân cũng đứng dậy, nói ra.

"Ngay cả như vậy, vậy chúng ta vì sao không tuyển chọn đại công tử, đại công tử chính là trưởng tử, Đường Công bên trên, đại công tử tất nhiên vì là thế tử, mà Nhị Công Tử tuy nhiên một Thân Vương thời, mà ta Vương gia dựa vào đại công tử, tương lai đại công tử bên trên, ta Vương gia không phải càng thêm huy hoàng à." Lúc này Vương Kiệt đứng dậy, trước tiên hướng về Lý Thế Dân chấp tay một cái, sau đó từ tốn nói.

"Ha-Ha, về sau sự tình ai nói rõ ràng đâu, đại ca sở sách dưới hiện tại có Bùi Tịch bọn người, còn cần Vương Thị gia tộc a, mong rằng Vương Công nghĩ lại."

"Nhị Công Tử, Đường Công có mệnh, để cho Nhị Công Tử Hồi Phủ nói chuyện."

Bỗng nhiên oa người sao truyền đến Ân Khai Sơn âm thanh, Lý Thế Dân bọn người biến sắc, lẫn nhau liếc mắt một cái, thật sâu thở dài một hơi, nhìn xem Đường Công Lý Uyên là biết Sài Thiệu cái chết là Vương Bình gây nên, trước mắt sự tình đã không phải là chính mình có thể khống chế, tuy nhiên cay đắng thua thiệt mình đã có đối sách,

Liền xem Lý Uyên đến như thế nào quyết định.

"Mong rằng Vương Công sớm làm quyết đoán?" Lý Thế Dân nói xong liền cáo từ.

Trưởng Tôn Vô Kỵ nói không tệ, Sài Thiệu cái chết tại Lý Phiệt nội bộ gây nên kịch liệt tiếng vọng. . Cùng Lý Thế Dân khác biệt là, Lý Kiến Thành nội phủ, Bùi Tịch đám người đã ở bên trong, Lý Kiến Thành trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, đây là Lý Phiệt vây công Hà Đông thất bại vừa đến, Lý Kiến Thành lần đầu lộ ra nụ cười, tuy nhiên giờ phút này hắn còn không có cảm Lý Thế Dân xem như cái đinh trong mắt, nhưng là cũng không muốn để mình lực lượng quá mức cường đại, lần này tốt, Sài Thiệu chết, luôn luôn hỗ trợ Lý Thế Dân cũi thị lần này cũng phải đổi mặt lựa chọn lần nữa, Lý Thế Dân cũng tương đương đoạn một cái cánh tay.

"Đại công tử, theo dò xét, Sài Thiệu chết vào trường thương, lại tại Hoàng Hà Độ Khẩu, Sài công tử đi theo người, cũng là Hồ Bí người, không phải bình thường người có thể đánh giết, với lại giết như thế gọn gàng, có thể thấy được giết người người cũng không phải cái gì nhân vật đơn giản, mà năng lượng tại Hoàng Hà Độ Khẩu giết chết Sài Thiệu người có thể đếm được trên đầu ngón tay, rất có thể cũng là người kia." Bùi Tịch chậm rãi nói ra, trên mặt trời lên một tia cười lạnh tới.

"Không biết Bùi Công nói là người phương nào?" Lý Kiến Thành hiếu kỳ hỏi.

"Vương Bình." Bùi Tịch lạnh lùng nói: "Trương truyền Vương Bình lúc ấy đi Lý Tĩnh quân doanh, đi ngang qua Hoàng Hà Độ Khẩu, về thời gian đối đầu, đại công tử, bây giờ chúng ta đã biết Sài công tử là Vương Bình giết chết, chúng ta hẳn là khai thác hành động gì, là nói cho Sài gia, để bọn hắn Ứng Vệ đi ám sát Vương Bình, vẫn là chen ép Vương gia, để cho hắn đầu nhập vào chúng ta?"

"Cái này?" Lý Kiến Thành nhìn qua hai người liếc một chút, trên mặt lộ ra một tia lăm khó.

"Đại công tử, Vương Bình người này tay cầm trọng binh, bây giờ lại đem chiếm cứ Quan Trung, ngày sau nhất định là chúng ta đại địch, vẫn là mau sớm trừ bỏ tốt." Bùi Tịch thở dài một hơi, hắn cũng không nghĩ tới, Vương Bình cư nhiên như thế có bản lĩnh, cũi đầu ở giữa, liền đem Quan Trung cục thế ổn định, lúc này không xuất thủ, về sau thì càng khó xuất thủ, vẫn là muốn đại cục làm trọng a.

"Vậy được rồi, việc này liền giao cho Bùi Công."

... ..

Lúc này Thái Nguyên trong vương phủ, lạ thường an tĩnh lại, không có một cái nào người nói chuyện, liền ngay cả luôn luôn cỡ nào mưu Vương Kiệt cũng không có âm thanh.

"Vương Kiệt, người nói một chút, nên như thế nào ứng đối." Nhìn xem tất cả mọi người không nói lời nào, Vương Khuê đành phải điểm danh để cho Vương Kiệt đến nói một chút, ai bảo hắn là Vương gia đời sau bên trong, dồi dào nhất mưu lược người đâu.

"Gia gia, ta cảm thấy chúng ta hẳn là dựa vào hướng về Lý Thế Dân một bên." Vương Kiệt suy nghĩ một hồi, sau đó nói.

"Nói một chút lý do."

"Lý Thế Dân người này, thiên tư thông minh, quảng nạp Hiền Tài, riêng có tài đức sáng suốt, mưu lược Vô Song, nhất định có thể thành tựu đại sự, mà trái lại đại công tử, không quả quyết, đối với thuộc hạ người cũng là mười phần nghi kỵ, không thể thành tựu đại sự" Vương Kiệt phân tích là rất có đạo lý, cái này khiến Vương Khuê không khỏi cảm khái, nếu như hai người bọn họ huynh đệ không có cừu hận, thật là tốt biết bao a, vậy cái này thiên hạ nói không chừng cũng là Vương Thị sở hữu, đáng tiếc, hắn nhìn sang Vương Cơ, nhìn thấy hắn vẻ mặt buồn thiu, cũng không dễ nói hắn, chỉ có thể thuận tự nhiên.

"Tốt, vậy sau này cùng Nhị Công Tử liên lạc, liền có Vương Kiệt người tới phụ trách, cần phải để cho ta Vương gia lại xuất hiện huy hoàng." Vương Khuê quyết định chủ ý, tay vỗ bàn một cái, ánh mắt thâm thúy mà xa xăm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59 :Vương Bình lại thi kế

Mi thành, mặc dù là một cái huyện thành nhỏ, nhưng là trong lịch sử cũng rất là nổi danh. Nó sở dĩ nổi danh là bởi vì một người, hẳn cũng là Đồng Trắc, tại Mi thành mới xây một cái đại quân sự tinh pháo đài, chỉ có điều, bây giờ càng nổi tiếng, bởi vì nơi này thành Quan Trung nghĩa quân đại bản doanh.

Mấy ngày trước, Lý Tú Ninh tại Vương Bình hướng dẫn dưới, nhất cử đánh hạ Mi thành, để cho Lý Tú Ninh thanh thế đại chấn, dứt khoát trực tiếp tại Mi thành dựng thẳng lên Lý Uyên Đường Đại cờ. Quả nhiên tuy nhiên chừng mười ngày, liền có mấy vạn nghĩa quân nhao nhao đến đây, hoặc là hơn mười người, hoặc là mấy trăm người không giống nhau, nhao nhao đến đây tìm nơi nương tựa, trong lúc nhất thời Mi thành cái này Tiểu Địa Phương thế mà hội tụ mười vạn đại quân, nhìn thềm thường Quan Trung, Quan Trung đại chấn.

Hộ thành Huyện Nha giờ phút này đã sớm ngồi Lý Tú Ninh Hành Dinh chỗ, trong đại sảnh, Lý Tú Ninh người mặc cẩm bào, Văn Võ phân liệt tả hữu, Lý Thần Thông, Mã Tam Bảo, Khâu Sư Lợi, Khâu Hành Cung bốn người ngồi tại Đường Hạ, tất cả mọi người trên mặt nụ cười. Tuy nhiên lúc trước bị Âm Thế Sư đánh rớt phách, nhưng là theo mọi người gia tăng, mọi người cũng không sợ Âm Thế Sư. Mã Tam Bảo ngồi ở phía trên thờ ơ lạnh nhạt, nhìn kỹ mọi người hết thấy, nhao nhao không đem Quan Trung Kiều Quả để vào mắt, tuyên bố trong nửa tháng quét ngang Quan Trung, nhất định buồn cười cùng cực, Lý Tú Ninh cũng cảm thấy gần nhất có chút quá thuận, với lại hơn nửa tháng chưa lấy được Hà Đông tin tức, không biết Lý Uyên tiến công đến như thế nào, các vị đều đắm chìm trong vui sướng, nhưng là hẳn lại cảm thấy nơi đó có điểm không đúng, nhưng là lại nói không ra.

Mã Ngũ ngồi tại hạ tay nhìn xem mọi người cao hứng không thôi, nhất thời cũng vui vẻ mở lời, các người cao hứng đi, càng cao hứng càng tốt, dạng này vừa vặn để cho Thiếu Đường Gia kế sách đạt được.

Mã Ngũ lập tức chấp tay nói: "Hạ Tam tiểu thư Mi thành Đại Thắng, ta phụng Thiếu Đường Gia lệnh, đưa tới lương thực vạn thạch, Jean trăm cân, thượng đẳng Đột Quyết chiến mã trăm thớt."

"A" trong đại sảnh chúng tướng sắc mặt giật mình, ngay cả Lý Tú Ninh đều bị kinh ngạc, không nghĩ tới Trương Bình xuất thủ thế mà hào phóng như vậy, lương thực vạn thạch, Jean trăm cân cũng là tiếp theo, nhưng là cái này thượng đẳng Đột Quyết chiến mã có thể là không đơn giản, bây giờ nghĩa quân tuy nhiên có kỵ binh, nhưng là đây đều là số ít, trừ phi trong lúc nguy cấp, là không cần, đã sớm nghe nói Thanh Phong trại một mực đang Tái Ngoại buôn bán ngựa, chiến mã vô số, nghĩ không ra đúng như này.

"Như thế liền thay ta đa tạ Trương công tử." Lý Tú Ninh thở dài nói: "Trương huynh người bên kia thiếp tay liền không nhiều, còn muốn gánh chịu phục kích trách nhiệm, Trương công tử còn giải sầu Mã huynh đệ đưa tới lương thảo, Tú Ninh rất là cảm tạ."

"Thiếu Đường Gia nói, tất cả mọi người là vì là đối phó Âm Thế Sư, những này tự nhiên là hẳn là, Tam tiểu thư không cần như thế." Mã Ngũ chấp tay nói: "Bây giờ Tam tiểu thư dưới trướng mười vạn đại quân, đã có thể ngang dọc Quan Trung, không ai cản nổi, Quan Trung tất nhiên vì là Đường Công sở hữu, không biết Tam tiểu thư khi nào xuất binh a."

"Trở về nói cho Trương công tử, chúng ta ít ngày nữa liền sẽ xuất binh, mời Trương công tử đợi thêm chờ đợi mấy ngày." Nếu Lý Tú Ninh là không có thu đến Hà Đông tin tức, tâm lý cảm giác có chút bất an, sở hữu mới có ý nói các loại mấy ngày.

Mã Ngũ nghe vậy, nhất thời cũng sợ một chút, cái này nhưng như thế nào là tốt, nếu như Lý Tú Ninh không tiến binh, vạn nhất biết Hà Đông tình huống này Vương Bình tình cảnh sẽ không hay, tuy nhiên Lang Gia Các cùng Lang Gia vệ kiệt lực ngăn cản Lý Uyên nơi tới Tín Sứ, phạm là tiếp cận Lý Tú Ninh chung quanh nhân vật khả nghi, đều bị Lang Gia vệ trong bóng tối xử lý, nhưng là không sợ Nhất Vạn chỉ sợ Vạn Nhất xuất hiện cá lọt lưới, vậy nhưng như thế nào cho phải a, Mã Ngũ gấp có chút xuất mồ hôi, lúc này, Mã Ngũ nhìn xem Đường Hạ Khâu Sư Lợi hai huynh đệ, đúng a, Thiếu Đường Gia không phải lưu lại hai người kia, không phải là vì là để phòng vạn nhất sao?

Mã Ngũ nhất thời tại Khâu Sư Lợi nhìn về phía hẳn thời điểm cho hẳn thi một ánh mắt, Khâu Sư Lợi cũng không phải tầm thường măng phu, một chút liền hiểu Mã Ngũ ánh mắt, lập tức thở dài nói:

"Tam Nương Tử, lúc không thể chờ đợi a, Trương công tử đại quân cùng kỵ binh rất có thể bị phát hiện, nếu như bị Âm Thế Sư thám báo dò xét đến, này đến lúc đó hẳn coi như có đề phòng, không thể ra bất ngờ."

"Đúng vậy a Tam Nương Tử, cơ hội mất đi là không trở lại a." Khâu Hành Cung cũng giật gậy nói.

"Đúng vậy a tiến binh đi."

"Hạ lệnh a "

Chúng tướng sĩ đều cực lực tán thành xuất binh.

"Tốt, ít ngày nữa chúng ta liền xuất phát." Lý Tú Ninh nghe nói tất cả mọi người quân tình phấn khởi, quân tâm có thể dùng, thế là không do dự nữa, hạ lệnh tiến binh mệnh lệnh.

... ..

Khâu Sư Lợi trong đại trướng, lúc này chỉ có hai người huynh đệ.

"May mắn chúng ta lúc trước đầu nhập vào Vương đại tướng quân, không phải vậy chúng ta thật sự là chết cũng không biết chết như thế nào." Khâu Sư Lợi cảm thán nói.

"Đại Huynh, lời này nói như thế nào?" Khâu Hành Cung cũng luôn luôn do dự muốn hỏi Khâu Sư Lợi vì sao lúc trước liền giống như Vương Bình đâu,

những ngày này hẳn không nói, chính mình cũng không dễ hỏi, hiện tại cuối cùng có thể hỏi một chút.

Khâu Sư Lợi thờ dài nói: "Ngươi cho rằng lúc trước Tam Nương Tử bốc lên nguy hiểm tính mạng tại Đại Hưng Thành (Trường An Thành) dưới khỏi sự là đầu não ngu ngốc sao? Không phải, nàng lúc trước chính là muốn đảo loạn Quan Trung, để cho Quan Trung Âm Thế Sư vô pháp Bắc Thượng trợ giúp Khuất Đột Thông, dạng này Lý Uyên liền có thể nhanh chóng đột phá Khuất Đột Thông, sau đó cùng Tam Nương Tử sẽ cùng, hiện tại đều bị Vương đại tướng quân đảo loạn, Lý Uyên đã rút quân, Tam Nương Tử đã là một mình, không lâu sau Quan Trung cục thế liền sẽ ổn định lại."

"May mắn lúc trước ta quả quyết a, Vương đại tướng quân thật sự là lợi hại a." Khâu Sư Lợi ánh mắt lộ ra một tia ngưỡng mộ đến, tán thưởng nói: "Một bước tiếp theo một bước, đầu tiên là bức lui Lý Uyên, sau đó lấy được Lý Tú Ninh tín nhiệm, sau đó thu phục Thái Bạch Sơn nghĩa quân, cầm Tam Nương Tử bọn người đâu? Đều bốn trong lòng bàn tay, thay hẳn tác chiến, hiện tại còn muốn cảm ơn hẳn, lúc này chỉ sợ này Âm Thế Sư còn không biết hẳn chỗ chờ đợi viện quân lại là hẳn đoạt mệnh tay đâu, ngươi có thể từng nghĩ tới, về sau chủ chương Quan Trung lại là một cái chưa nhọc quán người trẻ tuổi, thật sự là lợi hại, hiện tại Lý Tú Ninh lập xuống Đường Công cờ xí, Âm Thế Sư khẳng định sẽ nóng lòng quyết chiến, hắc hắc, nếu là ta đạt được một quân, không cần nhiều, chỉ cần hơn vạn tinh nhuệ là được, tại song phương đại chiến thời điểm, nhất cử từ phía sau lưng giết ra, có thể đủ tiêu diệt hai phe, huống chi, Vương đại tướng quân có mấy vạn binh mã, bọn họ bất kỳ bên nào đều chạy không khỏi."

Khâu Hành Cung nghe xong Khâu Sư Lợi lời nói, sắc mặt lộ ra tái nhợt, nhưng là nghĩ đến mình bây giờ cũng là Vương Bình người, cũng tỉnh táo lại, xuất hiện một tia vẻ ước ao.

"Vương đại tướng quân mưu trí Vô Song, tại tăng thêm Tô Định Phương dũng mãnh, Lý Tĩnh dụng binh, trận chiến này tất thắng, ngươi biết không? Tam Nương Tử tiến công Mi thành cũng là Vương đại tướng quân đề nghị." Khâu Sư Lợi hai mắt vừa mờ, trong nháy mắt nghĩ rõ ràng. "Vương đại tướng quân đây là muốn tận diệt a, thử nghĩ Tam Nương Tử đánh hạ Mi thành, có lương thực, có Kiên Thành, khẳng định chú ý Đạo Phi Tặc Khẩu đều tìm tới chạy, vừa vặn có thể nhất cử tiêu diệt, giảm bớt rất nhiều phiền phức, có thể nghĩ Tam Nương Tử sổ sách hạ nhân nhưng lại không biết a." Khâu Sư Lợi ngửa mặt lên trời thờ dài nói.

"Này Đại Huynh, chúng ta còn cần làm cái gì sao?" Khâu Hành Cung tâm thần bất định hỏi, hẳn cho rằng hiện tại đối với bọn họ sự tình gì, hẳn là có thể rời đi Mi thành.

"Thế nào, ngươi muốn đi, không có khả năng, ngươi xem cái này, đây là Mã Ngũ trong bóng tối giao cho ta?" Khâu Sư Lợi nói, móc ra một phong thư kiện đến, sau đó đưa cho Khâu Hành Cung.

Khâu Hành Cung kết quả thư tín, từ từ xem đứng lên, trên mặt càng ngày càng nghi hoặc, "Đại Huynh, tại sao phải để cho chúng ta bảo vệ tốt Tam Nương Tử, không là sống bắt hẳn, hoặc là giết hẳn càng tốt sao?"

"Xem ra chúng ta là không thể quay về đại tướng quân chỗ ấy, có lẽ chúng ta muốn đi theo Tam Nương Tử quay về Thái Nguyên đi." Khâu Sư Lợi thờ dài, trên mặt nhìn không ra là buồn vẫn là mừng.

"Vì sao?"

"Quên, về sau chậm rãi giải thích cho ngươi, hiện tại ngươi đi trước chuẩn bị một chút đi, ngươi phải biết, chúng ta về sau có lẽ có thể được đến một cái khai quốc Quốc Công vị trí, ngâm lại liền kích động a."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 60 :Thái Nguyên củi thị

Quá nguyên là là Đại Tùy phương bắc quân sự Trọng Trấn, từ khi Lý Uyên khởi binh về sau, tại đây liền thành Quan Lũng Môn Phiệt căn cứ, củi thị cũng từ Quan Trung Địa Khu đem đến Thái Nguyên, củi thị trong mắt thế nhân địa vị không có Ngũ Tinh Thất Vọng cao như vậy, cho nên cũng muốn thành tựu một phen sự nghiệp, từ khi cưới Lý gia nữ nhi về sau, củi thị liền tận hết sức lực vì là Lý Uyên bày mưu tính kế, xuất tiền xuất lực, có thể nói tận tâm tận lực.

Tuy nhiên ngay tại củi thị làm lấy Hoàng Thân Quốc Thích mộng tưởng thời điểm, lại truyền đến nhà mình Đích Tử, củi thị người thừa kế tại Hoàng Hà bị người giết hại tin tức, như là Tình Thiên bỏ một dạng, đã kích cái này củi thị mỗi người, đặc biệt là Sài Thiệu phụ thân, phẫn phất trong vòng một đêm già nua tốt nhiều tuổi.

Tuy nhiên Lý Uyên không có làm chủ Quan Trung, nhưng là mất thấy Lý Uyên sẽ đông lấy U Châu các vùng thời gian càng lúc càng ngắn, Lý Uyên tại phương bắc đại nghiệp sắp thành, củi thị cũng nên đến hưởng thụ vinh diệu thời điểm, ở cái này thời điểm then chốt, làm hai nhà nhân vật mấu chốt cứ như vậy không minh bạch chết, làm sao có thể để cho củi thị cam tâm a, có thể tưởng tượng, chỉ cần Lý Uyên Xung Đế, Lý Uyên lúc kia sẽ để ý tới mất đi Sài Thiệu củi thị sao? Điều này hiển nhiên là không thể nào.

"Phụ thân." Sài phủ đại sảnh quang tuyến rất tối, nhìn âm u khủng bố, đi tới một cái tuổi trẻ công tử ca, đây là Sài Thiệu Thử Xuất đệ đệ, củi Văn xong.

"Sự tình đều tìm hiểu rõ ràng sao?" Sài Thiệu phụ thân Sài Thận nói ra, tuy nhiên củi Văn xong cũng là con trai mình, nhưng là hẳn vẹn vẹn một cái Thứ Xuất.

"Tìm hiểu rõ ràng, Nhị Công Tử nói Đại Huyên hạ táng ngày ấy, hẳn sẽ đích thân đến đây." Củi Văn xong cẩn thận từng li từng tí nói ra: "Về phần đại tẩu, truyền tin trở về, nói Quan Trung cục thế khẩn trương, thoát thân không ra, chỉ sợ không thể trở về Thái Nguyên."

"Ha-Ha! Lý Uyên, người chưa thành tựu đại nghiệp, liền muốn vứt bỏ ta củi thị sao?" Sài Thận ngửa mặt lên trời cười to, thần sắc vô cùng bị phẫn, nhớ ngày đó Lý Uyên khởi binh, củi thị ra bao nhiêu lực khí a, bây giờ Lý Uyên binh hùng tướng mạnh, đại nghiệp sắp thành, liền không kịp chờ đợi muốn đem củi thị vứt qua một bên a.

"Đối với Tự Xương chết, người thấy thế nào?" Sài Thận sắc mặt âm lãnh hỏi.

"Đã tìm hiểu rõ ràng, hẳn là Vương Bình gây nên, lúc ấy Hoàng Hà Độ Khẩu nhiều người, hẳn không có khả năng giấu diếm quá lâu." Củi Văn xong cũng lộ ra một tia hung ác tới.

"Vương Bình, cũng là cái kia ngăn cản Lý Uyên đại quân Vương Thị thứ tử?" Sài Thận hiếu kỳ hỏi: "Hắn làm sao lại cùng Tự Xương lên xung đột, còn giết Tự Xương?"

"Cái này hài nhi cũng không biết."

"Hừ, khó trách Lý Uyên muốn thay hắn che lấp." Sài Thận sắc mặt âm lãnh, cười lạnh nói: "Lý Uyên vẫn là vì là lôi kéo Thái Nguyên Vương Thị, Thái Nguyên Vương Thị có thể là Ngũ Tinh Thất Vọng đại gia tộc, tuy nhiên Vương Bình là Thứ Xuất, với lại đã cũng Vương gia không có liên quan, nhưng là nếu để cho người biết Vương gia nhân giết Tự Xương, đối với Vương gia danh tiếng cũng là không tốt, bây giờ Vương Bình tại Quan Trung gây sóng gió, sẽ bình Quan Trung, nếu như ta đoán không sai lời nói, Vương Bình nhất định là Lý Uyên đại địch,

Nhưng là Lý Uyên hiện tại còn không muốn đắc tội Vương Bình, hẳn muốn Thống Nhất Bắc Phương, sau đó lại cùng Vương Bình phân cao thấp."

"Phụ thân chuẩn bị làm sao bây giờ?" Củi Văn xong khẩn trương hỏi.

"Hừ, tất nhiên Lý Uyên không giúp đỡ, vậy chúng ta liền tự mình động thủ, ta mặc kệ có phải hay không Vương Bình giết, nhưng là thù giết làm, cũng không thể buông tha đạo lý ta vẫn là minh bạch." Sài Thận hai mắt lóe ra ngoan độc quang mang, cười lạnh nói: "Nói không chừng ta sát vương bình, ngược lại để cho Quan Trung càng thêm loạn, còn giúp Lý Uyên một đại ân đây."

"Phụ thân muốn sát vương bình, hài nhi có thể nghe nói cái này Vương Bình phi thường dũng mãnh, ban đầu ở đối kháng Tiết Cử thời điểm, giết người vô số, một người đơn độc cản mấy ngàn tinh nhuệ a." Củi Văn xong kinh ngạc nói ra.

"Người suy nghĩ nhiều, có thể là nghe nhầm đồn bậy thôi, nghe nói này Vương Bình một thân đáng về thư sinh, mưu kế chồng chất, người muốn một cái trí tuệ người sẽ có bao lớn dũng lực, bất quá là bên cạnh hắn đại tướng hộ vệ hẳn chu toàn a."

"Đi, nói cho Ứng Vệ thống lĩnh, ta muốn Vương Bình đầu." Sài Thận từ trong ngực móc ra một khối lệnh bài đến, đưa cho bên người củi Văn xong: "Giờ phút này, khối này lệnh bài liền giao cho người." Ứng Vệ là Sài gia nuôi sát thủ tử sĩ, bây giờ Sài gia nhà đại nghiệp lớn, gấp nghe Sài gia tài phú người số lượng cũng không ít, cho nên cần nhiều người hơn tới bảo hộ, củi Văn xong chương quản Ứng Vệ, nói cách khác mình hẳn cũng là Sài gia về sau gia chủ.

... ..

Âm Thế Sư vạnG huyện trong đại doanh, Âm Thế Sư ngồi cao bên trên, tả hữu Chiến Tướng phân liệt, Âm Thế Sư trên tay nắm Vương Bình đưa tới một phong thư, cười ha hả nói: "Giờ phút này chút Tặc Khẩu thế mà đều bị Vương đại tướng quân dụng kế tập hợp một chỗ, chúng ta lại có đối phương binh mã bán đồ phân bố, chúng ta chỉ cần đến chu đáo, liền có thể cầm những này Tặc Khẩu một mẻ hốt gọn, từ đó Quan Trung liền thái bình."

"Đại tướng quân mưu tính sâu xa, mặt tướng các loại mưu phản bội phục." Rất nhiều tướng lĩnh nhao nhao gật đầu.

"Ha-Ha, không nghĩ tới Vương Bình tiểu tử này lợi hại như vậy, đã sớm làm tốt bố trí, khó trách ngay cả Vệ Lão đều tiến cử hiền tài hẳn tới tương trợ, không mang binh Mã Lai, liền có thể bày mưu tính kế bên trong, quyết thắng ngoài ngàn dặm a, lão phu rất là bội phục a." Âm Thế Sư sờ sờ cái cằm dưới không nhiều sợi râu, hai mắt lộ ra một tia không khỏi thần sắc tới.

"Đại tướng quân, chỉ cần diệt Lý Tử Ninh, Quan Trung liền lại vô địch tay, đến lúc đó xua quân Bắc Thượng, bình định Lý Uyên, đến lúc đó đại tướng quân cũng là cứu vãn Đại Tùy công thân a." Một cái tướng quân đứng dậy, khoe miệng lộ ra chất phác nụ cười.

"Không tệ, không tệ." Âm Thế Sư đắc ý gật gật đầu, ngay tại hôm nay trước đó, Vệ Lão trả lại tin tức giục chính mình nhanh chóng tiêu diệt, rút quân về Đại Hưng, Vệ Lão vẫn là đối với Vương Bình không tin nhiệm, "Ừm, truyền lệnh, chuẩn bị tiến quân."

... ..

Lý Tĩnh trong đại doanh, Vương Bình, Lý Trọng Văn, Tô Định Phương bọn người thành lĩnh xuất hiện.

"Cô Phụ, phía dưới liền nhìn người, người nói một chút đi." Vương Bình ngồi ngay ngắn một bên, nhìn qua Lý Tĩnh, trong đại sảnh sở hữu tướng lĩnh đều đang đợi lấy.

"Đại tướng quân, Lý Tú Ninh danh xưng hai mươi vạn binh mã, nếu chúng ta đều biết, nàng tuy nhiên 10 vạn binh mã, bên trong còn có một số Lão Nhược, cho nên hấn tinh nhuệ cũng có thể đạt tới sáu vạn số lượng, với lại từng cái đều người mặc khải giáp, trái lại Âm Thế Sư mặc dù nói chỉ có bốn vạn binh mã, tuy nhiên tất cả đều là tinh nhuệ Kiều Quả, không thể khinh thường, nếu song phương khai chiến, cái kia chính là không chết không thôi cục diện, song phương thực lực nếu không sai biệt lắm, liền xem ai có thể chống đến sau cùng, Quân Ta dùng khỏe ứng mệt, chờ đợi hai bên tình trạng kiệt sức thời điểm, chủ động xuất kích, tất nhiên toàn thắng, cho nên đến lúc đó chỉ cần dựa theo ta bố trí trận pháp nghênh chiến, Quân Ta gần như không sẽ có quá lớn thương vong." Lý Tĩnh đối với gần đây tình huống từng cái nói rõ, nhưng là cũng không có nói mình nên như thế nào tiến quân, tất cả mọi người vẫn là không có manh mối nào.

"Tốt, các người xuống dưới chuẩn bị đi, tùy thời chuẩn bị xuất phát." Vương Bình nhìn thấy Lý Tĩnh có chút do dự, thế là gọi mọi người đi xuống trước, sau đó hỏi thăm "Cô Phụ có thể là có cái gì khó nơi?"

"Bình nhi, những này Hào Cường cao thấp không đều, rất nhiều người không đáng tin nhiệm, người cho ta nói cái kia Luru An, ta cũng cảm thấy giữ lại không được, lần này tiến quân lộ tuyến phải giữ bí mật, không phải vậy chúng ta sẽ toàn quân bị diệt, đến lúc đó không thể vẫn hỏi cấp độ." Lý Tĩnh ngẫm lại, vẫn là đem ý nghĩ của mình nói ra, nói đến hấn cũng là Vương Bình Cô Phụ, đều là vì hấn tốt.

"Cô Phụ nói có lý, ta sẽ để cho Lang Gia Các thời khắc cảnh giác, nếu có người dị động, Lang Gia vệ trực tiếp thanh trừ hết, ai dám làm hỏng đại sự của ta, ta liền để hấn không gặp được hai ngày thái dương." Vương Bình hưng hăng nói ra, lúc này không cho phép một điểm qua loa. :

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61 :Quân Thần Lý Tĩnh

"Người tới, mời Tô Định Phương, Lý Trọng Văn, Mã Ngũ bọn người đến đây." Lý Tĩnh nói với Linh Liên Lạc, Vương Bình cũng biết, Lý Tĩnh sẽ dụng binh, hấn cũng muốn nhìn xem Lý Tĩnh là như thế nào dụng binh, yên ổn chiến là bảo vệ chiến, còn nhìn không ra Lý Tĩnh mới có thể tới.

Chờ trước mọi người đến, Lý Tĩnh lập tức hai mắt không khỏi nhìn Vương Bình, hấn biết những người này không phải tại Bắc Địa Quận những người kia, sẽ không nghe hấn chỉ huy, cho nên nhất định phải đạt được Vương Bình khẳng định, dụng nên hấn quân uy mới được.

"Lý tướng quân cứ việc dùng binh." Vương Bình vốn chính là muốn cho Lý Tĩnh chỗ dựa, những người này nói dễ nghe một chút là nghĩa quân, Thuyết Nạn nghe điểm cũng là Đạo Tặc, Vương Bình lập tức cười nói: "Khẩu Sư Lợi này một vạn binh không có, ta có an bài khác, hiện tại có Thanh Phong trại đi ra ba ngàn kỵ binh, còn có chính là chỗ này năm vạn nghĩa quân, hợp lại có năm ngàn kỵ binh, hơn bốn vạn Bộ Binh, Cung Nỗ Thủ bốn ngàn, không biết Lý tướng quân muốn dùng người nào binh mã?"

"Ta vẫn là dùng Bộ Binh đi, kỵ binh vẫn là tướng quân chính mình quản lý đi." Lý Tĩnh nhìn qua Vương Bình, trong lòng tự nhủ hai người là thân thích, nhưng là vẫn bị Vương Bình loại kia vô điều kiện tin nhiệm cảm động, cái này bốn vạn Bộ Binh bên trong có hai ba vạn tinh binh, dựa theo Vương Bình kế sách, bước kế tiếp cũng là đi Ngư Ông Chi Lợi, tại Âm Thế Sư cùng Lý Tú Ninh giữa hai bên, đi hô khẩu đoạt rằng kế sách, bây giờ hai quân giằng co cùng chu đáo, chu đáo cỡ nào vùng núi, có bảy vùng núi hai nước một điểm ruộng mà nói, chu đáo dựa vào núi mang bờ sông, lấy Sơn Trọng Thủy Phục mà gọi tên, đủ thấy đường sông ngang dọc, kỵ binh tuy nhiên lợi hại, nhưng là ở chỗ này, kỵ binh cũng không thể phát huy bao lớn tác dụng, Lý Tĩnh am hiểu nhất cũng là sử dụng Bộ Binh, hoàn mỹ chấp hành Vương Bình kế hoạch.

"Tốt, Lý Trọng Văn cho người." Vương Bình không có chút nào do dự, liền đem ba vạn tinh binh cho Lý Tĩnh, ai bảo chính mình tin nhiệm nhất hấn đây.

"Mặt tướng còn muốn một người cùng một vật." Vương Bình vừa mới đáp ứng, Lý Tĩnh còn nói thêm, cười ha hả nhìn qua Vương Bình.

"Muốn người phương nào vật gì?" Vương Bình hỏi.

"Tô Định Phương Tô tướng quân cùng đại tướng quân ân tin."

"Lý Tĩnh, người quá làm càn, chẳng lẽ chúng ta còn có thể không nghe mạng người làm cho sao?" Lý Trọng Văn biến sắc, nhin không được hết lên: "Lý Tĩnh, đại tướng quân tin nhiệm người, để người chương quản toàn bộ binh mã, người thế mà còn muốn đại tướng quân ân tin, người muốn làm cái gì, chẳng lẽ là nhìn ta các loại không vừa mắt sao?" Lý Trọng Văn nổi trận lôi đình, âm thanh vang vọng đại sảnh, trước kia Lý Trọng Văn thủ hạ cũng nhìn qua Lý Tĩnh, phần hấn không thôi, hiển nhiên đều cho rằng Lý Tĩnh làm thực sự quá phận, đại tướng quân ân tin là cái gì, đó là thống lĩnh cái này mấy vạn nhân mã bằng chứng, có sinh sát đại quyền, nếu như Lý Tĩnh dùng để chèn ép Lý Trọng Văn bọn người, vậy bọn hấn không phải nghênh cổ liền giết sao?

Wương Bình nhìn xem Lý Trọng Văn bọn người thần sắc, liền biết Lý Tĩnh nói không sai, những người này là chó đói không, nếu như không ai ước thúc,

trên chiến trường nhất định phải chuyển xấu, nhưng là minh hiện tại còn cần bọn họ, bây giờ không phải là trở mặt thời điểm, chờ một trận đánh xong, bọn họ cũng không có chỗ trống, đến lúc đó chính mình muốn thế nào thì làm thế đó.

Ngay sau đó Vương Bình vỗ vỗ tay, ha ha cười nói: "Trọng Văn huynh, Lý Tĩnh tướng quân làm sao lại nhằm vào các người đâu, thống soái đại quân tự nhiên muốn thống nhất mệnh lệnh, người cũng không cần chú ý, chờ một trận đi qua, ta nhất định thật tốt khao dưới các huynh đệ" sau đó Vương Bình lớn tiếng nói: "Người tới, lấy ta Bội Kiếm Ân Tín tới."

Sau một lát, quả nhiên nhìn thấy Vương Khuông bụng lấy Vương Bình Bội Kiếm Ân Tín đi tới, Vương Bình với tay cầm, đứng lên, đi đến Lý Tĩnh trước người, nói ra: "Lý Tĩnh tướng quân, đây là ta Bội Kiếm Ân Tín, mặt khác, Định Phương cũng Quy Tướng quân dưới trướng."

Lý Tĩnh trầm ổn trên khuôn mặt không có lộ ra một tia dị dạng đến, hai tay tiếp nhận Ân Tín, sau đó nói: "Mặt tướng tất nhiên sẽ không cô phụ đại tướng quân kỳ vọng cao, vì là đại tướng quân gỡ xuống Âm Thế Sư cùng Lý Tú Ninh hai người đầu tới."

Ngạch? Cái này Lý Tĩnh, Lý Tú Ninh có thể là một nữ tử, nói như vậy để cho Vương Bình cảm giác có chút khó chịu, nhưng là cũng không thể nói không được đi, thế là nói: "Tốt, đến Lý Tĩnh tướng quân một câu nói, bản tướng cũng có thể gối cao không lo." Vương Bình gật đầu, Lý Tĩnh là ai, Đại Đường Quân Thần, nhất ngôn cửu đỉnh, tất nhiên hẳn có thể nói gỡ xuống Âm Thế Sư đầu, như vậy nhất định nhưng năng lượng thu hồi lại.

"Này Lý tướng quân chuẩn bị khi nào xuất binh?" Lý Trọng Văn lạnh lùng hỏi,

Trong mắt hắn mây may cảm giác không thấy đối với Lý Tĩnh tôn kính.

"Bình quý thần tốc, giờ phút này Âm Thế Sư đại quân sắp đến chu đáo, chờ hắn đến chu đáo thời điểm, Lý Tú Ninh cũng cần phải đến, đến lúc đó song phương hẳn là huyết chiến, cho nên Quân Ta chỉ cần nhanh đuổi tới chu đáo, thừa dịp song phương lưỡng bại câu thương thời điểm, khởi xướng đột kích, dạng này mới có thể ngồi nhận Ngự Ông Chi Lợi."

"Tốt, liền theo tướng quân." Vương Bình vỗ tay nói.

"Bình nhi, nghe nói chu đáo Bắc Bộ một vùng vùng đất bằng phẳng." Đám người sau khi đi, Lý Tĩnh đi đến Vương Bình trước người, nhỏ giọng nói ra.

"Bình nhi biết, Cô Phụ xin yên tâm là được." Vương Bình hai mắt sáng lên, gật đầu nói.

"Đã như vậy, ta cũng xuống dưới chuẩn bị" Lý Tĩnh chấp tay nói.

"Ừm, tốt, Cô Phụ bên ngoài cũng phải cẩn thận a, Định Phương." Vương Bình lại đem Tô Định Phương chiêu tới, chỉ Lý Tĩnh nói ra: "Ta Cô Phụ là Bình Pháp Đại Gia, quân sự Kỳ Tài, không phải ta có thể so sánh, người đi theo tả hữu, cỡ nào học một ít như thế nào dụng binh, tương lai người có thể là ta cánh tay a, còn có chính là muốn bảo vệ tốt Lý tướng quân."

Tô Định Phương nhãn tình sáng lên, rất nhanh lại bình tĩnh trở lại, cúi đầu nói: "Mặt tướng biết"

Thời gian khẩn cấp, Lý Tĩnh cũng không dám sơ suất, hướng Vương Bình chấp tay một cái, liền ra đại sảnh, sau lưng hắn, Tô Định Phương hiển nhiên bắt nắn chính mình muốn đi theo Lý Tĩnh, trong lòng của hắn nguyện vọng là cùng theo Vương Bình thành lập bất thể công huân.

"Công tử, người cứ như vậy kỹ càng hẳn? Hẳn dù sao không phải ta Vương gia người." Lý Tĩnh sau khi đi, sau lưng Vương Khuông nói ra, hẳn là Vương gia đây đó, nói đến Vương Bình phú quý hẳn cũng phú quý, Vương Bình gặp nạn hẳn cũng thoát không, cho nên làm đầy tớ mọi chuyện đều muốn là chủ nhân suy nghĩ.

"Không cần phải nói ngạch, Lý Tĩnh là ta Cô Phụ, mà lại người mang đại tài, hẳn là sẽ không có lỗi với ta, không phải vậy Xuất Trần cô cô cùng lão cha cũng là sẽ không bỏ qua hẳn, chuyện này tại ta chỗ này nói một chút là được, không thể nói lung tung, biết không?" Vương Bình mặc dù biết Vương Khuông cũng là muốn tốt cho mình, nhưng là trong lòng vẫn là cũng không thoải mái.

"Vâng, công tử, hiện tại quân đội đều để Lý Tĩnh mang đi, chúng ta làm cái gì?"

"Ha-Ha, người không có nghe thấy hắn sau cùng nhắc nhở ta nói chu đáo Bắc Bộ vùng đất bằng phẳng sao? Hẳn là để cho ta dẫn kỵ binh đến đó, tốt đánh tan những cái kia hội binh, thành tựu ta công lao, ta uy vọng mà thôi." Vương Bình cười nói: "Lý Tĩnh người phi thường, về sau loại lời này đừng bảo là, cũng không cần tại nhị thức trước mặt nói, tin tưởng ta, Lý Tĩnh tuyệt đối là Ta tin tưởng người."

"Ngày mai chúng ta liền theo kỵ binh hành động."

"Công tử, lúc trước Nhị Lão Gia đưa tới tin tức, nói phòng tiên sinh đã lên đường tới nơi này, chàng vạng tối liền có thể đến, mà lại nói Vệ Văn Thắng bệnh nặng, chỉ sợ không lâu tại nhân thế." Vương Khuông nghe nói Vương Bình ngày mai muốn xuất chinh, cho nên đem hôm nay vừa lấy được tin tức nói cho hắn nghe.

"Vệ Lão, ai, người này lòng trung thành Đại Tùy, vì là Đại Tùy trông chừng Đại Hưng Thành, không ngờ." Vương Bình đối với Vệ Văn Thắng là cũng tôn kính, người này lo lắng hết lòng phụ trợ Dương Hựu, không có chút nào lười biếng, cũng là Đại Tùy bây giờ ít có trung thành, nhưng là tại hắn thời khắc hấp hối, có thể hay không lưu lại hậu thủ gì đây.

"Truyền tin cho Lãnh Vũ, mặt thiết chú ý Lưu Thủ Phủ bên trong tình huống, có biến lập tức tới báo, người cũng đi xuống đi, cho Huyền Linh an bài tốt chỗ ở."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62 :ngư ông đắc lợi (1)

Chu đáo ngoài thành ba dặm, chính là Tùy Quân Đại Doanh, trong đại doanh, tiếng la giết chấn thiên, bốn vạn đại quân đang huấn luyện bên trong, Âm Thế Sư đã hạ lệnh, ngày mai liền sẽ đối với Lý Tú Ninh khởi xướng tiến công, đến lúc đó giết vào thành đi có thể tùy ý hoạt động hai ngày, nói cách khác mình, ngày mai chỉ cần đánh bại Lý Tú Ninh, liền sẽ đối với chu đáo tiến hành Đồ Thành, cái này dưới trướng bốn vạn đại quân trong chốc lát sĩ khí đại chấn, hận không thể lập tức tiến công.

Mà giờ khắc này trung quân trong đại trướng Âm Thế Sư thì là sắc mặt âm lãnh, không nói một lời, lạnh lùng nhìn tả hữu tướng lĩnh.

"Chuyện gì xảy ra, Thám Mã còn không có truyền đến tin tức không thành, Vương đại tướng quân quân đội đến nơi nào?" Âm Thế Sư lạnh lùng nói, trong đại trướng nhiệt độ không khí đều theo hạ xuống, các vị tướng lĩnh cũng đều không dám lên tiếng.

"Hồi đại soái, Thám Mã tới báo, không có phát hiện Vương đại tướng quân hành tung, mặt tướng coi là, Vương đại tướng quân khả năng cùng địch nhân tao ngộ, Vương đại tướng quân độc thân đến đây, không có mang Binh lập tức, chỉ ở chung quanh thu nạp một chút tàn binh, không đủ năm ngàn người, chỉ sợ không phải Lý Tú Ninh đối thủ." Nói chuyện là một cái tuổi trẻ tướng quân, người này tới nói Quan Lũng Nguyên Thị người, gọi là nguyên hoàng.

"Nguyên hoàng tướng quân nói có lý." Âm Thế Sư nhìn qua nguyên hoàng, lâm vào trong trầm tư. Vương Bình đến đây trợ chiến, đầu tiên là cung cấp Lý Tú Ninh Bồ Phòng Đồ, sau đó lại dẫn dụ Lý Tú Ninh tụ binh cùng một chỗ, có thể nói đã lập xuống công lao, hiện tại nếu như bị hại, vậy như thế nào giống như Đại Vương dặn dò, với lại đóng giữ Trường An có thể là Vương Bình quân đội, nếu như Vương Bình ra cái gì ngoài ý muốn, này những quân đội kia có thể làm ra sự tình gì liền không thể mà biết.

"Bây giờ, Quân Tà phái ra bốn đường Thám Mã đều không có trở về, dù thấy đều có thể cùng người nào gặp nhau, bị giết, bây giờ Lý Tú Ninh hư thực đều bị chúng ta nắm giữ, năng lượng một hơi ăn hết ta bốn đường thám báo, xem ra còn có cái gì thế lực là chúng ta không biết, chẳng lẽ Quan Trung Địa Khu còn có hãn thế lực a?" Âm Thế Sư lạnh lùng nói ra.

"Điểm ấy không có khả năng." Nguyên hoàng bất thành linh cười lạnh nói, "Trừ phi là Thái Bạch Sơn đám kia thổ phi, nhưng là các ngươi không nên quên, đám kia thổ phi bị đại soái giết đều sợ hãi, có đầu rút cổ ở nơi đó, nơi nào còn dám đi ra cùng chúng ta là địch, trừ Lý Tú Ninh, không có khả năng còn có ba cổ thế lực."

"Ừm, tốt, Nguyên Tướng quân nói không sai, liền không cần thảo luận." Âm Thế Sư nhún một cái lông mày, tuy nhiên trong lòng có chút bất an, nhưng là hãn cũng là tán thành nguyên hoàng nói chuyện.

Hà thủy chảy qua chu đáo thành, dựng dục Bắc Bộ nhẹ nhàng khu vực, giờ phút này Mùa thu sẽ đến, nơi này là hộ huyện bắc, mặc dù lớn chiến hết sức căng thẳng, nhưng là ở chỗ này, vẫn là bình tĩnh vô cùng, ngẫu nhiên có chút thám báo đến đây, nhưng là cũng rất nhanh bị giết sạch sẽ, tại đây bây giờ là Vương Bình suất lĩnh kỵ binh sở tại địa.

Đại Doanh bên ngoài, Vương Bình cùng Phòng Huyền Linh ngồi trên đồng cỏ, bên cạnh chỉ có người đốt nước trà, Mã Ngũ bọn người đang tại nướng món ăn dân dã, từng đợt hương khí thỉnh thoảng truyền vào ra, để cho người ta thêm nhỏ dãi.

"Đoạn tai mắt, khiến cho bọn hãn tự sinh lo nghĩ, Lý tướng quân không hổ là Binh Pháp Đại Gia, cũng cho mọi người mang đến sung túc thời gian a," Phòng Huyền Linh cười ha hả nói ra: "Cũng là để cho đại tướng quân ở chỗ này, bình Thiếu Tướng quả, bị phát hiện có thể là không được a."

"Ha-Ha, Lý Tinh dụng binh Kỳ Chính Tương Hợp, đã sớm tính toán rõ ràng rõ ràng Sở." Vương Bình cười nói: "Chi cần Lý Tú Ninh còn tin tưởng chúng ta là người năng, hãn liền càng thêm tin tưởng, chỉ cần đánh bại Âm Thế Sư, năng liền có thể chường khổng Quan Trung, năng liền sẽ không muốn sống tiến công Âm Thế Sư, sau cùng liền sẽ lưỡng bại câu thương, cứ như vậy, chúng ta liền thành công, nếu là Âm Thế Sư không có hoài nghi đến ta, như vậy Lý Tinh sau cùng liền có thể chính diện cùng Âm Thế Sư quyết chiến, mà chúng ta cái này năm ngàn kỵ binh cũng là Kỳ Binh, ở lúc mau chóng, chen chân bên trong chiến trường, liền có thể quyết định chiến tranh hướng đi, bất kể thế nào dạng, chúng ta đều đứng ở bất bại chỗ."

"Huyền Linh, trong thành Trường An thế nào." Vương Bình nói xong tình thế trước mắt, cũng hỏi thăm trong thành Trường An tình huống.

"Tướng quân yên tâm, lạnh lùng hiện tại làm trường an thủ thành tướng quân, ngày đêm dò xét, tăng thêm lạnh các chủ Lang Gia Các trải rộng các ngõ ngách, trong thành Trường An Chính Vụ ta đã giao cho Đỗ Như Hối, chắc hẳn tướng quân là không có ý kiến đi,

Tin tưởng sẽ không ra loạn gì" Phòng Huyền Linh từ tốn nói: "Bất quá, gần nhất giống như nếu tiếc công chúa lộ diện có chút phảng phất, không biết là ý gì."

"Có người cùng Đỗ Như Hối tại, ta cứ yên tâm rất nhiều, về phần nếu tiếc công chúa, nàng tuy nhiên muốn lôi kéo một số người thôi, không cần quan hân, Bắc Địa Quận như thế nào, nơi đó có thể là chúng ta cơ nghiệp chỗ a." Vương Bình có chút lo lắng nói ra, từ khi bọn họ tiến vào Trường An vừa đến, đại bộ phận Văn Thần Võ Tướng đều bị điều đi đến Quan Trung Địa Khu đến, Bắc Địa Quận lưu lại người không phải rất nhiều.

"Ha-Ha, nói lên Bắc Địa Quận, tướng quân lúc trước có thể là thả một cái đại tướng đi qua a, Vương Dương hiện tại có thể là tại Bắc Địa Quận lẫn lộn phong sinh thủy khởi a, ngay cả Mã Thiệu đều bội phục hân châu, một mình hân mang theo mười cái thám báo liền dám giống như Lương Sư Đồ trên trăm thám báo làm, thật sự là một thành viên Hồ Tướng a, về phần Chính Vụ, trước mắt là người nhà họ Bùi trông coi." Phòng Huyền Linh nói ra Bùi gia thời điểm, ánh mắt bên trong có một ít do dự.

Vương Bình xem như nhìn ra Phòng Huyền Linh về do dự, Bùi gia là thế gia, với lại về sau Bùi gia sẽ còn bởi vì Vương Bình địa vị tăng lên mà tăng lên, nếu như bây giờ cho Cao Vị, chương quán Nhất Quận Chi Địa, không phải cử chỉ sáng suốt a, nhưng là Vương Bình cũng không có cách, ai bảo dưới tay mình người quá ít, không thể không dựa vào Bùi gia.

Nhìn thấy Vương Bình nhú mày không nói lời nào, Phòng Huyền Linh cũng có chút xấu hổ, thế là nói ra: "Tướng quân có thể nhận biết Lý Tĩnh tướng quân thuộc hạ trận pháp."

"Lý Tĩnh tướng quân cầm ba vạn Bộ Binh chia làm Lục Bộ chia, lực lượng sẽ không phân tán, bởi vì đó là Lục Hoa Trận, ta đã nghe nói, hiện tại Lý Tĩnh tướng quân luyện tập cũng là Lục Hoa Trận bên trong duệ trận, bằng không hân cũng sẽ không muốn Định Phương đi qua, có Định Phương làm mũi tên, tin tưởng hân sẽ không đem bất luận kẻ nào để ở trong mắt." Vương Bình mỉm cười nói.

Tại trong đại tướng đầu khổ trầm tư thật lâu Âm Thế Sư, cũng không có nghĩ đến có chỗ nào không đúng phương, nhưng là lúc này, đã không phải là hân suy tư thời điểm, bởi vì hôm nay chính là mình cùng Lý Tú Ninh song phương quyết chiến thời điểm, hoặc là Âm Thế Sư thắng lợi, chính mình liền có thể bình định Quan Trung, sau đó xua quân Bắc Thương, đánh giết Lý Uyên, thành tựu Âm Thế gia tộc vinh hoa phú quý, hoặc là chính mình chiến bại, Lý Tú Ninh bao phủ Quan Trung, trở thành Lý Uyên làm chủ Quan Trung lớn nhất Kếch Mã. Bốn vạn Đại Tùy Kiều Quả, giao đấu 10 vạn Lý Tú Ninh phản tặc, nói thật, hân cũng không lo lắng, Lý Tú Ninh quân đội tuy nhiên Lưu Khẩu mà thôi, nhưng là hân lo lắng có loại nguy hiểm thủy chung tiềm phục tại chính mình bốn phía, một khi chính mình lộ ra một điểm sơ hở đến, liền sẽ bị trong bóng tối người nắm lấy cơ hội, sau đó để cho mình thất bại thảm hại.

Nhưng là cái này cảm giác bất an cảm giác, từ đầu đến cuối không có đầu mối, chính mình muốn một buổi tối cũng không có nghĩ thông suốt, sau cùng cảm thấy có thể là đại chiến sắp đến, chính mình suy nghĩ nhiều thôi, Âm Thế Sư sửa sang một chút Y Quan, sau đó chính chính tức giận, làm chính mình tinh thần, đem lo lắng đều lặt tại sau đầu, trước mắt trọng yếu nhất sự tình cũng là đánh tan Lý Tú Ninh, bình định Quan Trung, mình không thể để cho việc khác vật để cho mình phân thần, cần đem hết thảy tinh lực đều đặt ở trước mắt đại chiến bên trong tới.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63 :ngư ông đắc lợi (2)

Âm Thế Sư mới vừa đi ra đại tướng, chỉ nghe thấy ngoài doanh trại tiếng trống như sấm, uy danh chấn thiên, đó là Lý Tú Ninh tại khiêu chiến. Âm Thế Sư khòe miệng lộ ra một tia cười lạnh, gặp qua ngu xuẩn, chưa từng gặp qua cái này ngu xuẩn, nếu như Lý Tú Ninh thủ vững thành trì, hân muốn đánh hạ chu đảo là cũng khó khăn ngách, bây giờ Lý Tú Ninh thế mà bằng vào trong tay hân nhân mã cùng Đại Tùy Kiều Quả Dã Chiến, hân không khỏi hoài nghi đây là không phải Lý Tú Ninh đang chỉ huy. Đại Tùy Kiều Quả là cái gì quân đội, đó là Đại Tùy binh mã bên trong cường hân nhất lực lượng, chính là thiên hạ tinh nhuệ, không phải Lý Tú Ninh dưới trướng những đám người ở hợp đó có thể chiến thắng. Âm Thế Sư lập tức liền sai người điếm tướng xuất binh, mấy vạn Kiều Quả đốc toàn bộ lực lượng, muốn cùng Lý Tú Ninh phân cao thấp, đặt vững Quan Trung cục thế.

"Đại soái, có quân tình khẩn cấp." Âm Thế Sư đứng ở Đại Kỳ phía dưới, Trường Sóc treo ở một bên, tay cầm trường đao, đang muốn hiệu lệnh toàn quân thời điểm, bỗng nhiên nơi xa một đạo Thám Mã đối diện chạy tới.

Âm Thế Sư thấy thế, nhướng mày, về bất an càng đậm. Trước đó vài ngày Thám Mã đều không có trở về, cái này bây giờ Thám Mã lại từ đâu mà đến. Nhưng nhìn người này nhưng là là Đại Hưng Kiều Quả, lập tức suy tư chỉ chốc lát, sau đó hỏi: "Người hãy nói."

"Hồi đại soái, Vương Bình đã đầu nhập vào Lý Tú Ninh, hiện tại Lý Tĩnh đã đến Vương Bình trong quân, chính thống dẫn binh lập tức, chuẩn bị phục kích đại soái." Tên này Kiều Quả không dám thất lễ, tranh thủ thời gian lớn tiếng nói.

"Cái gì?" Âm Thế Sư biến sắc, chung quanh các vị tướng sĩ cùng tướng quân cũng đều nghị luận ầm ĩ, khi thì nhìn xem Âm Thế Sư, khi thì thấp giọng thì thầm.

"Hừ, thế mà báo cáo sai Quân Tình, loạn Quân Tà tâm, nên chém." Âm Thế Sư lập tức biến sắc, tay cầm trường đao, thuận tay rút ra, nhất thời cảm hiệu quả kia đầu người rơi xuống đất, chỉ sợ tên này Kiều Quả đến chết cũng không biết, hân đột phá trùng trùng điệp điệp vây quanh đến đây báo tin, kết quả

lại bị nhà mình đại soái lấy báo cáo sai Quân Tinh làm lý do giết.

"Chư vị, Vương Bình đại tướng quân tại Đại Hưng Thành bên trong, ra sức bảo vệ Đại Vương điện hạ, với lại lập xuống công lao hiển hách, làm sao lại đầu nhập vào Lý Tú Ninh, hưởng hồ thủ hạ cớ nào tại Đại Hưng, không có đến đây, chẳng lẽ hẳn không muốn những người này tánh mạng sao?" Âm Thế Sư lớn tiếng nói: "Mấy ngày nay Quân Ta thám báo đều bị Lý Tú Ninh nói cái gì, cái này Thám Mã là từ đâu đến, bản soái coi là, nhất định là Lý Tú Ninh muốn loạn Quân Ta tâm, tốt nhất cứ đánh tan chúng ta, hừ, không dối gạt chư vị, Quân Ta sớm có Lý Tú Ninh các loại Đại Doanh Bồ Phòng Đồ, đến lúc đó coi như chúng ta kiến Công lập Nghiệp thời điểm, bệ hạ cùng Đại Vương điện hạ tất nhiên sẽ khao tam quân, thăng quan tiến tước."

"Đại Tùy tất thắng" Âm Thế Sư giọng cao trường đao, quát lớn.

"Đại Tùy tất thắng "

"Đại Tùy tất thắng "

Không thể không nói, Âm Thế Sư vẫn rất có khả năng chịu đựng, cứ việc bởi vì vừa rồi tin tức, để cho quân tâm có chỗ tan rã, nhưng là tại hán một phen cổ động phía dưới, điểm ấy ảnh hưởng liền trong nháy mắt có thể không đáng kể, tùy theo mà tới là phồn vinh mạnh mẽ chiến đấu dục vọng.

Tại đối diện Lý Tú Ninh cũng không sợ Âm Thế Sư, làm một cái nữ tử, năng lượng thông lĩnh nhiều nhân mã như vậy cũng là tương đối không dễ dàng, tại Lý Tú Ninh bên cạnh là Lý Thần Thông, Mã Tam Bảo, Khâu Sư Lợi huynh đệ bọn người, hiện tại Khâu Sư Lợi huynh đệ vẫn là dẫn đầu Bán Bộ một vạn binh mã, mà Lý Thần Thông thì là dẫn đầu tinh nhuệ thiện đốc sức doanh, địa vị gần với Lý Tú Ninh.

"Thần thông thúc, không bằng bởi người chỉ huy Bán Bộ Binh Mã tiến đến gặp một lần cái này Âm Thế Sư." Lý Tú Ninh quét liếc chung quanh, phát hiện có thể đứng hàng hào liền mấy cái này tướng lĩnh, đành phải để cho Lý Thần Thông đi tiền trạm.

Ngay sau đó Lý Thần Thông hét lớn một tiếng, vỗ một cái tọa hạ chiến mã, dẫn hơn hai vạn Bộ Tốt hướng phía trước công tới, cái này hai vạn Bộ Tốt nhưng là bất phàm, mỗi cái đều là cao to lực lưỡng, cũng là từ quân đội bên trong lựa đi ra tinh nhuệ bộ đội, phía trước năm ngàn người, sắc mặt băng lãnh, hai mắt vô tình, giống như người chết, đây chính là thiện đốc sức doanh, mỗi cái dùng cho chịu chết, chẳng sợ hãi, cũng là võ nghệ cao thủ, giết người vô số, dũng mãnh bất phàm. Trung gian năm ngàn người cũng là phòng theo Lý Thế Dân Huyền Giáp Kỳ Binh, tuy nhiên không phải kỳ binh, nhưng là mỗi cái người mặc khôi giáp, sau khi bên trên năm trường đao, lạnh cả người, đằng sau một vạn người tay cầm trường mâu, chuẩn bị xông pha chiến đấu. Đương nhiên còn có Lý Thần Thông thân vệ, người mặc trọng giáp, trường đao cuộn cuộn, rất là lợi hại,

Không thể không nói, cái này Lý Thần Thông luyện binh vẫn là có một tay, trừu đời thị huynh đệ thiết kỵ bên ngoài, là thuộc hán lợi hại nhất, nhưng là đời thị huynh đệ kỵ binh là sau cùng xung phong dùng, không thể đánh trận đầu, cho nên Lý Thần Thông việc nhân đức không nhường ai xung phong.

Hai vạn đại quân đi chậm rãi, thế mà năng lượng mang ra mấy vạn đại quân có khả năng có được khí tức đến, liền đối mặt Kiều Quả đại quân cũng theo đó động dung, Âm Thế Sư thật sâu nói ra: "Lý Phiệt bên trong, anh tài quả nhiên rất nhiều, người trước mắt, cũng là một nhân tài, chỉ là đáng tiếc, gặp được là ta, hôm nay liền đem Táng Thân vu thử, cũng được, liền để ta tới kết người, cũng làm cho người bị chết chỗ."

"Ba trăm bước!"

"Hai trăm bước!"

"Một trăm năm mươi bước!" Một tên Lệnh Kỳ binh lớn tiếng hô hào đối phương quân đội khoảng cách.

"Cung Nổ Thủ, thả." Âm Thế Sư nghe được một trăm năm mươi bước thời điểm, tiện tay vung lên, chỉ thấy Lệnh Kỳ huy động, Cung Nổ Thủ tướng lĩnh nhìn thấy cờ xí, lớn tiếng một tiếng: "Ném bắn "

Chỉ nghe thấy không trung một trận gió âm thanh, đầy trời mũi tên, che khuất bầu trời, từ không trung rơi xuống, đánh tới hướng chậm rãi đi tới Bộ Binh trong phương trận, Lý Thần Thông tay cầm Trường Súc, không ngừng đẩy ra ném bắn xuống tới cung tiễn, nhưng là sau lưng Bộ Binh phương trận liền không có dạng này thân thủ, một cái lại một người lính bị bắn trúng, tiếng kêu thảm thiết nối liền không dứt.

Nhưng là để cho người ta kinh ngạc là, dạng này cũng không có làm phương trận loạn trận cước, bọn họ không có chút nào bối rối, vẫn theo sát Lý Thần Thông, hướng Tùy binh đại trận bỏ nhào đi qua.

"Tốt một cái Lý Thần Thông, tốt một cái Bộ Binh phương trận." Âm Thế Sư xem phân minh, nhin không được tán thưởng nói: "Nhân vật như vậy, thế mà đi theo Lý Uyên cái này phản tặc, thật sự là đáng tiếc." Trong miệng mặc dù nói đáng tiếc, nhưng lại hạ lệnh trung quân Đại Kỳ vung vẫy, sau đó chỉ gặp không trung gió gào thét không ngừng, đã nhìn thấy Tùy Quân Cung Nổ Thủ mấy lần ném bắn, mấy vạn con mũi tên trong nháy mắt liền bay ra ngoài, rơi vào Lý Thần Thông Bộ Binh trong phương trận.

Tuy nhiên đối diện có địch binh vô số, không trung liên tục rơi xuống mũi tên đến, nhưng là vẫn ngăn cản không được những bộ binh này phương trận tiến lên yên tâm, giống như chạm mặt tới cần bàn không phải từ vong, một bước tiếp theo một bước, chấn động đại địa, cuối cùng đến 50 bước khoảng cách, chỉ nghe thấy Lý Thần Thông hét lớn một tiếng: "Giết." Nhất thời Bộ Binh phương trận tăng tốc trùng kích cước bộ, tiếng la giết chấn thiên vang lên.

"Kỵ binh, Trùng Trận, trung quân, lùi cò." Âm Thế Sư nhìn thấy đối phương xông lại, cũng phải tăng tốc tiến công tốc độ, chẳng những là vì là càng nhanh tiêu diệt Lý Tú Ninh, quan trọng hơn là, tiềm tàng từ một nơi bí mật gần đó cổ thế lực kia để cho Âm Thế Sư cảm thấy rất bất an, phải biết, hộ huyện đến chu đảo cũng không có bao nhiêu khoảng cách, chỉ có tốc chiến tốc thắng, mới có thể có đầy đủ tinh lực Đốc Phủ hán địch nhân.

Trong chốc lát, đứng sừng sững ở trên chiến xa Đại Kỳ huy vũ liên tục, chỉ nghe thấy dưới chân đại địa run rẩy kịch liệt đứng lên, một đạo hắc tuyến từ

đăng xa chạy như bay đến, Kiều Quả đại quân thiết kỵ cuối cùng lộ ra hấn dữ tợn khuôn mặt tối. Một trận gào thét mà qua, từng nhánh mũi tên phá không mà ra, rơi vào Lý Thần Thông trong phương trận, lần này cũng không phải vừa rồi ném bắn, mà chính là những kỵ binh này bắn ra mũi tên, vô cùng lợi hại, chẳng những cứng cáp mười phần, mà lại là binh bắn, một vòng bắn xuống đến, lại có hơn ngàn người ngã xuống đất mà chết, không thể đứng lên, thụ thương người càng nhiều hơn

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64 :ngư ông đắc lợi (3)

Gần nhất nghĩ, cùng người nhà cùng một chỗ, cho nên không có nhiều thời gian như vậy Mã Tự, nhưng là sẽ không quít canh, chỉ là mỗi ngày chỉ có thể canh một , chờ nghĩ trở về, tiếp tục hai canh, cảm ơn mọi người hỗ trợ.

-

Lý Thần Thông một giáo bốc lên một tên Tùy Quân kỵ binh, sau đó đâm xuyên thân thể của hắn, nhưng là kỵ binh đối phương đã đem hấn trận hướng loạn, hiện tại hấn tràn đầy là máu, không khỏi nhìn qua Lý Tú Ninh.

Lý Tú Ninh cũng nhìn thấy Lý Thần Thông bị vậy, thế là hạ lệnh toàn quân xuất kích, muốn dùng đại quân chủ lực mau sớm phá tan Tùy Quân Chủ Trận.

"Toàn quân tiến công!" Âm Thế Sư khoe miệng lộ ra một tia tàn nhẫn đến, đến bây giờ mới thôi, liều cũng là ngành thực lực, liền xem ai có thể dẫn đầu đem đối phương phá tan.

"Ô ô ô" cự đại tiếng kèn từ Âm Thế Sư trong đại doanh truyền tới, trong chốc lát, tiếng la giết kinh thiên động địa, mấy vạn Tùy Quân Kiều Quả nhao nhao giết ra đến, hướng về Lý Tú Ninh trung quân phóng đi, nhất thời, song phương mười mấy vạn đại quân trong nháy mắt muốn tiếp xúc đến cùng một chỗ, đại chiến đã bắt đầu.

Lý Tú Ninh thân là nữ tử, lại xông lên trước, dẫn đầu xông tới, Mã Tam Bảo một tác cũng không rời đi theo nàng, sợ nàng ra cái gì ngoài ý muốn, "Mệnh lệnh đòi thị huynh đệ kỵ binh, thẳng đòi sư trung quân."

Khâu Sư Lợi huynh đệ nhìn thấy Đại Kỳ vung vẩy, hạ lệnh xuất kích, mười mấy vạn nhân ở giữa, đã nhìn thấy một cái màu trắng bạc thân ảnh tại trong loạn quân và xung hữu đột, hướng Âm Thế Sư giết đi qua, Lý Tú Ninh gặp đối thị huynh đệ dừng cảm không thể cản, quay đầu ngựa lại, chỉ huy trung quân cũng nhao nhao hướng Âm Thế Sư đánh tới, toàn bộ chiến trường tuôn ra cự đại sát cơ đến, hiện tại chiến trường đã loạn, là chân chính loạn, không có cái gì phương trận, không có cái gì chiến thuật, chỉ có trần trụi đánh giáp lá cà.

Chiến tranh đang kéo dài lấy, ai cũng không chịu rút lui, bởi vì rút lui liền mang ý nghĩa thất bại, hoặc là tử vong, "Bầm báo Tam tiểu thư, cánh trái bị đột phá, Lý Thần Thông tướng quân bị vậy."

"Bầm báo Tam tiểu thư, cánh phải bị đột phá, Khâu Sư Lợi kỵ binh vô pháp phá vậy."

Theo chiến tranh tiếp tục, Lý Tú Ninh đại quân dù sao chỉ là Lưu Khẩu tạo thành, tuy nhiên đi qua huấn luyện, nhưng là vẫn không phải Âm Thế Sư Kiều Quả đại quân đối thủ.

"Ba vật quý, Trương Bình phục binh đâu, làm sao còn chưa tới." Đẩy ra một tên Tùy binh, Lý Tú Ninh lớn tiếng chất vấn, nếu như viện binh còn chưa tới, vậy bọn hắn có thể sẽ bị Âm Thế Sư hoàn toàn phá tan, sau đó cũng là vô tận tàn sát, bởi vì có Vương Bình phục binh, nàng mới quyết định cùng Âm Thế Sư Dã Chiến, nhưng là bây giờ nhưng không nhìn thấy viện binh ở nơi nào, Lý Tú Ninh lo lắng thần sắc cảm nhận rất nhiều rất nhiều người, để bọn hắn tan tác càng nhanh.

"Tam tiểu thư, thuộc hạ cũng không rõ ràng , dựa theo ước định, phục binh đã sớm cái kia xuất kích, hiện tại song phương đại chiến đi qua, đều đã mệt mỏi, lúc này phục binh cũng là tới thu hoạch chiến trường a, có thể là bọn họ đi chỗ nào?" Mã Tam Bảo cũng sinh lòng lo nghĩ, lớn tiếng trả lời đến.

Nhìn qua chiến trường hỗn loạn, Âm Thế Sư trên khuôn mặt cũng không có mấy may vui mừng, mặc dù bây giờ chính mình chậm rãi chiếm cứ lấy thượng phong, theo lý thuyết Lý Tú Ninh bại một lần, Quan Trung xem như bình định, nhưng là hấn bắt an lại càng đậm, hai mắt lộ ra một tia lo nghĩ tới. Đây là chiến trường, tại chiến trường hỗn loạn bên trong, lẫn nhau bao hàm cái này lẫn nhau, đã không có cái gì thành kiến chế binh lính, cũng là Đại Tùy Kiều Quả đều tại thừa cơ mở rộng chiến quả, những này chiến công cũng không phải là người tù binh bao nhiêu người, mà chính là người giết bao nhiêu người. Hiện tại lúc này, chính là chiến loạn thời điểm, những này Kiều Quả bọn họ làm sao lại từ bỏ cơ hội tốt như vậy, tại toàn bộ chiến trường bên trên không ngừng chém giết lấy. Lần này ngay cả Âm Thế Sư cũng không thể làm sao, thật sâu thở dài một hơi, chỉ có thể hi vọng lúc này, che dấu địch nhân còn chưa tới nơi.

Chỉ là đáng tiếc, Lý Tĩnh không phải Âm Thế Sư, ông trời chủ định lấy, vận khí này không phải tại Âm Thế Sư bên kia.

"Đông! Đông! Đông!" Chiến trường Đông Nam Phương Hướng truyền đến từng đợt tiếng trống trận, tiếng trống vang tận mây xanh, chấn động toàn bộ chiến trường, Âm Thế Sư sắc mặt tái nhợt, đang tại chém giết Lý Tú Ninh bọn người thì tương phản,

Mỗi một không chịu nổi trên khuôn mặt lộ ra đã lâu nụ cười, bọn họ chờ đợi viện quân cuối cùng đến, sau khi nghĩ thông suốt, tranh thủ thời gian dẫn chính mình binh lính hướng phía bắc đánh tới, nàng muốn rất rõ ràng, nếu như mình dẫn đầu những này tàn binh bại tướng tiến về cùng Vương Bình sẽ cùng, làm không cần thận sẽ trùng kích đối phương phương trận, tạo thành đối phương hỗn loạn, đến lúc đó, chính mình ngược lại thành tội nhân, sẽ còn liên lụy Vương Bình, chỉ có hướng về bắc, chẳng những có thể điều động Âm Thế Sư đại quân, khiến cho hắn không thể triệu tập hữu sinh lực lượng tới ứng phó Vương Bình bọn người, còn có thể tìm kiếm địch nhân yếu kém địa phương tiến hành phá vỡ.

"Lý Tĩnh!" Âm Thế Sư cười tại trên chiến mã, nhìn qua Đông Nam Phương Hướng xuất hiện quân đội, Đại Kỳ phía trên, một cái cự đại "Lý" Ngu Phương long ánh quang mang, Đại Kỳ phía dưới, một người mặc Kim Giáp tướng quân, tay cầm trường kiếm, chính là Lý Tĩnh.

"Nhanh, huy động Đại Kỳ, tụ tập nhân mã, bày trận, có địch tập." Âm Thế Sư nghiêng rằng nghiêng lợi quát, hắn không nghĩ tới Lý Tĩnh đối chiến trận nắm chắc cư nhiên như thế lợi hại, tại loại này chính mình phải thắng vẫn còn không có thắng lợi, mà đối phương sẽ tan tác mà không có hoàn toàn tan tác thời điểm, bất thành linh xuất hiện, hiển nhiên là đánh lấy làm ngư ông tâm tư đến, nghĩ không ra Vương Bình thật cùng Lý Tú Ninh cấu kết cùng một chỗ, chẳng lẽ hắn đã đầu nhập vào Lý Uyên sao? Đây Quan Trung? Đại Hưng? Đại Vương? Ngắm lại đều cảm thấy đáng sợ, nhân vật như vậy.

"Lý Tĩnh, ta hôm nay muốn xem xem, ngươi cái này bị Dương Tổ đều tán dương người đến có cái gì thủ đoạn." Âm Thế Sư khuôn mặt dữ tợn, hắn đánh bại Lý Tĩnh, sát vương binh cái này Phản Tặc, nếu như không phải Vương Bình, hiện tại hắn đã sớm đánh tan Lý Tú Ninh, bình định Quan Trung, sau đó xua quân Bắc Thượng, trở thành Đại Tùy công thần lớn nhất.

"Kỵ binh, cho ta ngăn lại Lý Tĩnh." Âm Thế Sư sai người huy động Đại Kỳ, chỉ huy kỵ binh tiến công, đến một lần Lý Tĩnh thủ hạ phần lớn là Bộ Binh, thứ hai, bây giờ tại Âm Thế Sư dưới trướng, chỉ có kỵ binh chính là hoàn chỉnh xây dựng chế độ, vừa vận dụng để chống cự Lý Tĩnh, tốt lưu lại càng nhiều thời gian thu nạp Kiều Quả binh sĩ.

Theo Âm Thế Sư mệnh lệnh được đưa ra, chỉ thấy nguyên hoàng dẫn ba ngàn thiết kỵ bao phủ mà ra, hướng phía Lý Tĩnh giết đi qua. Một mảnh hắc sắc mây khói bao phủ trời cao, chấn động đại địa, trường đao trong tay hàn quang lập lòe, một mảnh lại một mảnh, như là Đào Sơn một dạng, hướng Lý Tĩnh trung quân bộ nhào qua.

"Tướng quân." Tô Định Phương thấy thế, trong hai mắt lóe ra một tia hưng phấn, tọa hạ chiến mã cũng rất giống bị chiến trường sát khí lây, hưng phấn hi lên đứng lên, như thế đại trận cảm, hắn còn không có trải qua, nghĩ không ra hôm nay liền đem tiến đến.

"Không nên gấp gáp, Bối Trận." Lý Tĩnh hai mắt tinh quang lập lòe, không dừng lại thông suốt mệnh lệnh này, các loại cờ xí cũng liên tục khua tay, theo chiến trường tình thế đột biến, Lý Tĩnh đến, chính thức bắt đầu Vương Bình đóng đô Quan Trung mở màn.

Này nguyên hoàng tuy nhiên cũng là Tướng Môn Chi Hậu, nhưng là ở đâu là Lý Tĩnh đối thủ, nhìn thấy Lý Tĩnh tất cả đều là Bộ Binh, mà mình là kỵ binh, căn bản không đem Lý Tĩnh để ở trong mắt, khoe miệng còn nổi lên một tia cười lạnh, hiện tại là kỵ binh thiên hạ, Bộ Binh chỉ có thể bị động phòng thủ, nguyên hoàng dẫn ba ngàn thiết kỵ tại trong đại quân mạnh mẽ đâm tới, đã thấy không có địch, trong lòng càng là vô cùng đắc ý, lớn tiếng cười nhạo nói: "Lý Tĩnh cũng bất quá như thế mà thôi, gặp mặt không bằng nổi tiếng, âm đại tướng quân quá dễ mất người, bây giờ ta kỵ binh tại đại trận bên trong mạnh mẽ đâm tới, không có bất kỳ cái gì ngăn cản, ngươi cũng bất quá như thế, nhìn ta hôm nay giết ngươi lập công, ta cũng có thể dương danh thiên hạ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 65 : ngư ông đắc lợi (4)

Làm nguyên hoàng chính mình đắc ý thời điểm, hắn lại không có phát hiện phía sau hắn đại trận khép lại, không ngừng co rút lại kỵ binh không gian, chậm rãi, kỵ binh bị chen tại một đoàn, không thể động đậy, kỵ binh tác dụng lớn nhất là cái gì, cũng là kéo dài khoảng cách, trùng kích lực lớn, có thể trong nháy mắt đánh tan đối phương, nhưng là hiện tại, lại không có đoạn này khoảng cách, trong chốc lát liền bị vây quanh, sau đó thành đợi làm thịt cừu con nuôi, chỉ chốc lát sau, những kỵ binh này liền biến mất ở bên trong đại trận.

Khi hắn quay đầu lại nhìn thấy sau lưng kỵ binh đều bị vô tình giáo sát về sau, nhất thời lòng như đao cắt, đắm chìm trong một lần bi thương ở trong. Bất thành linh, nguyên hoàng nhìn thấy Lý Tĩnh cười chiến mã, đứng sừng sững ở cách đó không xa trong trận, cách xa nhau tuy nhiên mấy chục bước khoảng cách, hét lớn một tiếng: "Lý Tĩnh, ta muốn giết ngươi." Nói xong thúc giục dưới hông chiến mã, trong tay Trường Sóc thẳng tiến không lùi, xông về phía trước.

"Bành" một tiếng, chỉ nghe thấy binh khí tiếng va chạm, một cổ lực lượng không lồ đánh tới, để cho hắn hở khẩu một trận đau, trong tay Trường Sóc kém

chút bị đẩy ra, ngẩng đầu nhìn lại, lại nhìn thấy đối diện một cái khuôn mặt anh tuấn, nhưng là cũng khôi ngô tuổi trẻ tiểu tướng, đang ngồi trên lưng ngựa, khinh miệt nhìn xem chính mình, hoàn toàn không đem mình làm đối thủ.

"Người là ai, dám đến ngăn cản bản tướng." Nguyên hoàng nghiêm nghị quát to.

"Bản tướng, Tô Định Phương, đến đây lấy người đầu chó." Tô Định Phương lớn tiếng cười nói: "Lý tướng quân dụng binh quả nhiên bất phàm, mấy ngàn thiết kỵ tuy nhiên chỉ chốc lát liền bị tiêu diệt sạch sẽ, thật sự là lợi hại, đến đem, mau mau xuống ngựa bị trói, tha cho người khỏi chết."

"Đại Tù tướng quân, há có thể quý mà sống, chỉ có thể đứng đây chết, xem chiêu." Nguyên hoàng lúc nào nhận qua như thế vũ nhục, trong chốc lát, dưới hông chiến mã huyết dài, chạy vội mà lên, trong tay Trường Sóc lóe hàn quang, liền hướng phía Tô Định Phương giết đi qua.

"Điều tròng tiểu kỹ, thế mà tại bản tướng trước mặt làm càn" Tô Định Phương thấy thế, khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, trong tay Trường Sóc vẩy một cái, sau đó lại là một cái húc đầu đập xuống, Tô Định Phương Lực Đại Vô Cùng, ở đầu là nguyên hoàng có thể ngăn cản, một trận kịch liệt tiếng va chạm đi qua, này nguyên hoàng tựa như Đại Thạch Đầu ngăn chặn ở ngực một dạng, đau đớn một hồi, liền bị đánh ra một ngụm máu tươi, tiếp theo Trường Sóc cũng bị đánh bay, rơi xuống trên mặt đất.

"Chịu chết đi, tiểu tử." Tô Định Phương trường thương đâm một cái, đâm xuyên hẳn lồng ngực, cứ như vậy, Âm Thế Sư kỵ binh ngay tiếp theo Chủ Tướng đều bị toàn bộ tiêu diệt.

"Lý tướng quân, mặt tướng giết địch cầm một tên." Tô Định Phương sắc mặt ửng đỏ, cười ha ha.

"Không tệ, làm ghi công." Lý Tĩnh gật gật đầu, sắc mặt tinh táo, nhìn qua phương xa Âm Thế Sư Kiêu Quà Quân vẫn còn ở tập kết, còn nói thêm: "Tô tướng quân, bản tướng phải đổi trận, người làm mũi tên, xung phong phía trước."

"Vâng, mặt tướng lĩnh mệnh." Đối với Lý Tĩnh dụng binh, Tô Định Phương đã tâm phục khẩu phục, không có chút nào do dự, tranh thủ thời gian trở lại trước trận, chuẩn bị làm sau cùng trùng sát.

"Đại Kỳ truyền lệnh, Trùy Hình Trận, tiến lên, Tô Định Phương tướng quân làm tiền đầu, trùng sát." Lý Tĩnh lớn tiếng truyền lệnh đến, theo hán ra lệnh một tiếng, ba vạn tướng sĩ nhao nhao động, cũng chỉ gặp trong chốc lát, toàn bộ đại quân liền như là một cây cái dùi một dạng, trong nháy mắt hình thành, hướng Âm Thế Sư đại quân bổ nhào đi qua, cầm đầu một thành viên đại tướng, người mặc Ngân Giáp, tay cầm trường thương, như Trường Phán Pha Triệu Văn Tái Thế, ngựa mặt lên trời trường rồng, hướng phía Âm Thế Sư trung quân giết đi qua.

"Đại soái, ba ngàn thiết kỵ bị vây, mời đại soái trợ giúp!"

"Đại soái, Nguyên Tướng quân bị Dịch Tướng đâm chết, ba ngàn thiết kỵ toàn quân bị diệt "

"Đại soái, Lý Tĩnh đại quân đánh tới."

Âm Thế Sư vẫn còn ở tụ lại dưới trường đại quân, lúc đầu cho là mình ba ngàn thiết kỵ tuy nhiên không thể đánh bại Lý Tĩnh, nhưng là ngăn cản một thời gian ngắn vẫn là có thể, không nghĩ tới mới trong chốc lát, liền đã toàn quân bị diệt.

"Làm sao bại nhanh như vậy a?" Âm Thế Sư sắc mặt đại biến, nhìn qua phía trước, quả nhiên nhìn thấy có một nhánh đại quân giết tới, khí thế như hồng, xa xa xua đều có thể nghe thấy bọn họ tiếng la giết.

"Lý Tĩnh, Lý Tĩnh" Âm Thế Sư sắc mặt tái nhợt, hẳn làm sao lợi hại như vậy, đối phó tất cả đều là Bộ Binh, mà hẳn có ba ngàn thiết kỵ, thế mà ngắn như vậy thời gian liền toàn quân bị diệt, hẳn là có bao nhiêu đáng sợ a,

Như thế người này là chính mình sử dụng, coi như lại đổi mặt mấy lần địch nhân, hẳn Âm Thế Sư cũng không đề tại mắt bên trong, đáng tiếc, lại bị Vương Bình thu nạp đến đây người.

"Toàn quân nghe lệnh, cho ta tiến công." Âm Thế Sư rút ra trường đao, chỉ về đằng trước lớn tiếng nói: "Vì là Đại Tù, tiến lên, cho ta hướng."

Ở vào chùy nhọn Tô Định Phương nhìn thấy đen ngịt người giết tới, cầm đầu một thành viên tướng lĩnh mặt đen nói bừa vung, trường Cự Hung xấu, sắc mặt một bên, coi là đối phương cũng là một cái rất lợi hại nhân vật, trường thương trong tay tranh thủ thời gian bắt đầu phòng thủ đứng lên.

Một trận giao phong đi qua, Tô Định Phương phát hiện người này không gì hơn cái này mà thôi, chỉ có điều khí lực hơi lớn thôi, trường thương trong tay thuận tay đã đâm đi, sắc bén mũi thương lóe kim quang, phá không mà ra, đối phó một tia phòng ngự đều không có, trong nháy mắt bị đâm cái xuyên thấu, thi thể rơi xuống dưới ngựa, bị giẫm đạp vỡ nát.

Đại quân ép qua, trên đường đi, khắp nơi đều là thi thể, Tô Định Phương cười chiến mã đứng ở trung quân, liên tục đánh thẳng vào đối diện Tù Quân, nếu Tô Định Phương khoảnh khắc Danh Tướng dẫn thời điểm, cổ này đi đầu liền đã thuộc về bọn họ biên giới.

Đi đầu bị diệt về sau, Âm Thế Sư đằng sau đại quân đã Chính Quân hoàn tất. Âm Thế Sư đối Lý Tĩnh lớn tiếng nói:

"Lý Tĩnh, Vương Bình cũng là triều đình người, tại sao phải bán mình từ kẻ trộm, Lý Phiệt đến tốt cùng cho Vương Bình chỗ tốt gì? Là khai quốc Quốc Công? Vẫn là Phong Vương Bái Tướng? Những này triều đình cũng có thể cho người, chỉ cần Vương đại tướng quân một câu nói, bản tướng trên viết Đại Vương, chuyện cũ sẽ bỏ qua, như thế nào?" Âm Thế Sư cau mày, đối diện đại quân liền giống như cao sơn, khó mà vượt qua, hướng chi, sau lưng còn có Lý Tú Ninh tàn binh bại tướng nhìn chăm chăm

"Âm đại tướng quân, người sai, Vương đại tướng quân không có đầu nhập vào Lý Phiệt, Lý Tú Ninh phản quân vẫn như cũ sẽ bị tiêu diệt, Vương đại tướng quân vẫn như cũ sẽ tôn hoàng thất, Tru Diệt gian tà, lại như thế nào là phản tặc đâu, âm đại tướng quân, Vương đại tướng quân trú quân Trường An, nhìn thềm thường Quan Trung, nếu người bình định Quan Trung về sau, sẽ để cho Vương đại tướng quân toàn thân trở ra sao? Quan Trung chỉ có thể có một thanh âm, cái kia chính là Vương Bình đại tướng quân âm thanh." Lý Tĩnh sắc mặt tỉnh táo, lạnh lùng nói ra: "Hôm nay, chúng ta chính là ở đây, nhìn xem người nào diệt người nào."

"Tất thắng, tất thắng" một bên Tô Định Phương nghe vậy, không khỏi giờ lên cao cao trường thương, hét lớn đứng lên, sau lưng hắn, ba vạn tướng sĩ cũng nhao nhao quát lên, trong lúc nhất thời chấn động toàn bộ chiến trường, khắp nơi đều là tất thắng âm thanh.

Âm Thế Su nghĩ tới lui binh, nhưng là hắn biết lúc này một khi lui binh, chính mình không còn có lật bàn khả năng, với lại chính mình cũng không nhất định năng lượng lui ra ngoài, bởi vì hắn phát hiện một cái rất rất lớn nguy hiểm, cái kia chính là, Vương Bình sở hữu tướng lĩnh đều đi ra tác chiến, duy chỉ có Vương Bình chính mình không có tới, với lại Vương Bình là có kỵ binh, nhưng là chỗ này lại không có khởi binh, điều này nói rõ cái gì, nói rõ Vương Bình còn có một cỗ hữu sinh lực lượng, đủ để phá hủy tại đây hết thảy, nếu như mình rút lui, đó mới là lâm vào vạn kiếp bất phục trong thâm uyên, cho nên bất kể thế nào dạng, cũng không thể lui binh, chỉ có đánh bại Lý Tĩnh, chính mình mới năng lượng một lần nữa chương không chủ động, mới có sinh cơ hoặc là đàm phán khả năng, nếu không, chờ đợi chính mình chỉ có diệt vong.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66 :ngư ông đắc lợi (5)

"Lay động Đại Kỳ, truyền lệnh toàn quân, cho ta tiến công." Âm Thế Su lạnh lùng quát, không nghĩ tới chính mình sẽ thành công thời điểm, thế mà bị Vương Bình cùng Lý Tĩnh một chút đánh tới trong vực sâu, hắc chỗ nào chịu cam tâm a, này Vương Bình tuy nhiên Thái Nguyên Vương Thị một cái thứ tử, mà lại là làm Mã Phi xuất sinh, nếu không phải Quan Trung hỗn loạn, nào có hắn quật khởi đạo lý, như thế rất tốt, thế mà cùng mình giao đầu chiến trường, nếu là sớm biết như thế, liền nên sớm một chút diệt trừ hắn.

"Lúc này mới nghĩ rõ ràng, đã trễ." Lý Tĩnh một mặt hưng phấn, nghĩ đến chính mình một lần Chi Huy Đại Quân quyết chiến, liền đem lấy được thắng lợi, tuy nhiên yên ổn chiến gia thắng lợi, nhưng là cũng là Vương Bình một mình ôm lấy mọi việc, chính mình chỉ có điều chấp hành mệnh lệnh thôi, nhưng là lần này không giống nhau, mười mấy vạn đại quân quyết đấu, hạng gì hùng vĩ a, nhìn qua chạm mặt tới mấy vạn Kiều Quả, hắn không có nửa điểm về khản trương, chiến tranh đạt tới bây giờ cục diện, thắng lợi đã không phải là Âm Thế Su, hoặc là nói Lý Tú Ninh năng lượng ngăn cản. Làm Vương Bình kể lui Lý Uyên, đến đỡ Lý Tú Ninh thời điểm, hắn liền đã thua trận trận chiến tranh này.

Chạm mặt tới Kiều Quả đại quân, rất nhanh liền vọt tới đại trận trước đó, đánh tới phía trên đại trận, Tô Định Phương đứng ở phía trước nhất, trường thương trong tay không ngừng khuỷa tay, thu gặt lấy một cái lại một cái sinh mệnh, ở bên cạnh hắn, là Thanh Phong trại hơn ngàn cái thổ phi, những người này khuôn mặt hung ác, tay cầm trường đao, mỗi một đao đều có thể thu hoạch một cái Đại Tùy Kiều Quả.

"Chuyển" tại trung quân thấy rõ rõ ràng Sở Lý gia, lớn tiếng la lên đến, gặp Đại Kỳ phi vũ, toàn bộ đại trận liên tục biến hóa trận hình, cầm một nhóm lại một nhóm dịch nhân cuốn vào, sau đó không thấy tăm hơi, không ngừng thôn phệ lấy những này Đại Hưng Kiều Quả, giảm bớt đối phương hữu sinh lực lượng.

Lý Tĩnh sắc mặt hòa ái, Âm Thế Su sắc mặt tái nhợt, từ hai người đều trên mặt liền có thể nhìn ra chiến đấu thắng bại, hắn cũng không nghĩ tới Lý Tĩnh vậy mà như thế lợi hại, thế mà năng lượng rung chuyển chính mình mấy vạn đại quân.

Ân thế sau lưng tướng lĩnh đã sớm sắc mặt tái nhợt, cái này Lý Tĩnh thật sự là quá lợi hại, hơi trọng yếu hơn là trước mắt Âm Thế Su đã điên, hắn đã hoàn toàn điên, chiến tranh từ buổi sáng đánh tới buổi chiều, xuất động toàn bộ nhân mã, không giống với Lý Tĩnh đại quân, Lý Tĩnh quân đội là giữa trưa mới xuất hiện, đó là dùng khỏe ứng mệt, mà bọn họ đã kịch chiến một ngày, đến bây giờ cũng là bị đối đại chiến, coi như Đại Hưng Kiều Quả là toàn bộ Đại Tùy tinh nhuệ, nhưng là loại này cự đại tiêu hao, coi như lại thế nào lợi hại quân đội cũng chịu không được dạng này, vẫn là có lúc bất lực sau.

"Trên chiến trường, trọng yếu nhất chính là muốn hiểu được lấy hay bỏ, cái này Âm Thế Su liền không biết, nếu như hắn sớm một chút từ bỏ, còn có thể mạng theo mấy vạn đại quân quay về Trường An, khi đó ngược lại phiền phức." Lý Tĩnh thật sâu thở dài một hơi, Âm Thế Su bất quá là hắn thành danh đá đặt chân mà thôi, nhân vật như vậy, tại Lý Tĩnh sinh mệnh, sẽ xuất hiện rất nhiều, tại hắn sau này quân sự kiếp sống bên trong, Âm Thế Su dạng này người, sẽ từng bước từng bước xuất hiện.

"Quan Trung, đại cục đã định." Lý Tĩnh thở dài, sau đó mệnh lệnh lần nữa huy động trung quân Đại Kỳ, đã nhìn thấy Lý Tĩnh đại quân lần nữa vây quanh Âm Thế Su quân đội, lần này là hoàn toàn vây quanh, song phương chém giết khoảng một canh giờ, vẫn không thấy thắng bại, chỉ là Lý Tĩnh rất là bình tĩnh, sắc mặt đồng thời không lo lắng bộ dáng, mà Âm Thế Su nhưng là giết mất đỏ, hắn đã thua không nổi, thua về sau chẳng những Quan Trung khó giữ được, mấu chốt là toàn bộ Đại Tùy khả năng liên vong.

"Chúng Quân nghe lệnh, theo ta giết." Âm Thế Sư rút cuộc chịu không được, hẳn phải dùng chính mình hành động tới kích lệ sĩ khí, sau lưng hẳn còn có ba ngàn Thân Binh, đây đều là tinh nhuệ bên trong tinh nhuệ, vẫn luôn là hẳn an thân lập mệnh căn bản, nhưng là hôm nay, hẳn cần bọn họ xung phong.

"Rầm rầm rầm" đại địa truyền đến từng đợt run rẩy thanh âm, chân trời phảng phất đang như sét đánh, nơi xa trên mặt đất xuất hiện một cổ hắc tuyến, nhanh chóng hướng về chiến trường cuốn tới.

"Kỵ binh! Vương Bình" Âm Thế Sư sắc mặt tái nhợt, hẳn biết, chính mình bại.

Âm Thế Sư bại, hẳn dẫn đầu bốn vạn Đại Hưng Kiều Quả, giao đấu Lý Tĩnh ba vạn Bộ Binh, thế mà bị đối phương giết chặt vật chạy trốn, đợi cho Hàm Dương thời điểm, chỉ có năm ngàn tàn binh, bị Vương Bình vây khốn ở đây,

Hẳn biết, Vương Bình là chắc chắn sẽ không buông tha hẳn, hẳn là sẽ không để cho chính mình đi Đại Hưng Thành nói thiên hạ biết người, hẳn phản bội Đại Tùy, chỉ cần mình chết, những tiểu nhân vật đó nói chuyện ai có thể tin tưởng đây. Vương Bình thu nạp binh mã, đã trên chiến trường tù binh, đến binh hơn ba vạn người, lập tức lại đem Lý Tú Ninh vây khốn cùng chu đáo dưới thành.

Lý Tĩnh dẫn ba vạn đại quân quét ngang Quan Trung, tuy nhiên mấy ngày, toàn bộ Quan Trung trừ chu đáo Lý Tú Ninh, Hàm Dương Âm Thế Sư, Đồng Quan Khuất Đột Thông, đều truyền hịch mà định ra. Mà giờ khắc này Vương Bình dưới trướng đại quân đã bành trướng đến hơn mười vạn chúng, thực lực đã thắng bức Lý Uyên mười lăm vạn đại quân.

Chu đáo trong thành, Lý Tú Ninh chỉ còn lại có hơn vạn binh mã, bên trong đại đa số cũng là Khâu Sư Lợi huynh đệ binh mã, bọn họ binh mã sau cùng tham chiến, cũng không có tổn thất quá nhiều, giờ phút này Huyện Nha bên trong chỉ nhìn thấy Lý Tú Ninh, Lý Thản Thông, Mã Tam Bảo, còn có đôi thị huynh đệ mấy người, tất cả mọi người sắc mặt đều âm trầm vô cùng, trong hành lang yên tĩnh đáng sợ, không có một cái nào người nói chuyện, ngay cả ngoài cửa bồi bàn đi đường đều rón rén, sợ chọc giận trong nội đường người.

"Các người nói hiện tại nên làm cái gì, Vương Bình bội bạc, không chỉ có gạt chúng ta, còn lừa gạt Âm Thế Sư, hiện tại toàn bộ Quan Trung đều tại hẳn nắm giữ bên trong, người này cầm binh hơn mười vạn, đã thành châu báu a" Lý Tú Ninh cuối cùng mở miệng nói chuyện, chắc hẳn giờ phút này đau lòng nhất chính là nàng, ngông cuồng nàng luôn luôn như vậy tin nhiệm hẳn.

"Bảo, Tam tiểu thư, Đường Công sử giả đến, nhưng là sinh mệnh thở hơi cuối cùng, đã dẫn tới." Lúc này, bỗng nhiên thuộc hạ nhân tới báo.

Mọi người đi ra Đại Đường, nhìn thấy một cái máu me khắp người người xuất hiện ở trước mặt hẳn, Lý Tú Ninh sốt ruột hỏi: "Mau nói, chuyện gì xảy ra, phụ thân ta đâu, hiện tại như thế nào."

"Bầm. . Cáo ba. . Tiểu thư, Vương Bình. . Dụng kế bức lui. . Đường Công, Đường Công phái Sài công tử. . . Đến đây tiếp tiểu thư quay về Thái Nguyên, không ngờ. . . Bị Vương Bình. . . Giết chết, với lại cực lực. . . Ngăn cản Đường Công tin. . Khiến cho đến đây, Đường Công trước sau. . Phái năm lần sóng Tín Sứ. . . Đều bị hẳn. . . Chặn giết, lần này chỉ có. . Ta một người. . Trốn qua. . Một kiếp." Nói xong liền cúi đầu xuống, Lý Tú Ninh vừa nhìn, đã chết.

"Vương Bình thực sự đáng hận, ta cùng hẳn không đội trời chung." Lý Tú Ninh nghĩ không ra chính mình thế mà cùng giết phu cừu nhân cùng một chỗ cộng sự, hơn nữa còn giúp hẳn làm áo cưới, hiện tại chính mình còn bị vây quanh ở tại đây, nhất thời ở ngực tê rần, ngất đi.

"Tam tiểu thư "

"Tam tiểu thư "

Làm Lý Tú Ninh khi tỉnh dậy, đã là nửa đêm, giờ phút này trong mắt của hẳn không có một tia biểu lộ, nàng đã mất lý trí, nàng hận Vương Bình, cho nên nàng muốn giết hẳn.

Lý Tú Ninh đổi qua y phục, sau đó mang theo mấy cái chính mình Thiếp Thân Thân Vệ, đứng nhìn những này thân vệ là nữ, nhưng là mỗi cái hùng tráng vô cùng, lực lượng không thua tại nam nhi.

Các nàng vụng trộm ra khỏi thành, hướng về Vương Bình Đại Doanh bên cạnh sờ qua đi, nàng biết Vương Bình có một cái thói quen, cũng là ưa thích một người ra ngoài thăm dò địa hình, hoặc là nhìn xem phong cảnh, cho nên nàng nhớ nàng nhất định có thể gặp phải hẳn, khi đó cho dù chết, nàng cũng phải sát vương bình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67 :ám sát (1)

Ngày mùa hè sáng sớm, sớm liền đã hừng đông, tuy nhiên đã đi vào hạ, nhưng là chu đảo thành chung quanh, vẫn là để người cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái không thôi, lúc này chu đảo ngoài thành, Vương Bình cùng Phòng Huyền Linh dạo bước tại khe núi trên đường nhỏ, thỉnh thoảng nhìn xem phong cảnh, cười cười nói nói.

"Huyền Linh, nơi đây phong cảnh không tệ, hồi lâu không có đi ra nhìn xem ngày mùa hè triều dương, hôm nay ta liền bởi Huyền Linh ở trên đỉnh núi đi xem một chút, bây giờ triều dương là thế nào." Vương Bình mỉm cười nói ra.

Phòng Huyền Linh là người nơi nào, làm sao lại nghe không hiểu tới Vương Bình lời nói bên trong ngữ điệu đâu, triều dương, cũng là bắt đầu, cũng là tân sinh, Vương Bình lời này, nói đúng là hẳn cũng là này tân sinh triều dương, sẽ chiếu sáng đại địa, "Đại tướng quân uy chấn Quan Trung, nhìn thềm thường thiên hạ, chắc chắn sớm ngày kết thúc cái này phân tranh loạn thế."

"Huyền Linh a, bây giờ tuy nhiên ta thống ngự Quan Trung, nhưng là địa phương lớn, trong tay nhân tài nhưng là thiếu thốn, ngươi xem nên như thế nào a?" Vương Bình dừng lại, nhìn xem Phòng Huyền Linh.

"Tha thứ tại hạ nói thẳng, mặc dù lớn tướng quân không thích thế gia, nhưng khi đương thời nhà vẫn như cũ cường thịnh, còn cần dựa thế gia mới được, Đại Hưng Thành bên trong Vi Thị, Bùi thị các loại đều có thể dùng, có thể gia hỗ trợ, mới có thể tốt hơn chương không triều đình a, đại tướng quân lúc trước đi Khoa Thi, chờ Quan Trung ổn định về sau, lại cử hành không muộn."

"Huyền Linh nói như vậy, sâu hợp ta ngoài ý muốn a, nhưng là Bùi gia khẳng định là ủng hộ ta, hẳn thế gia cũng không biết, chờ trở lại Đại Hưng Thành rồi nói sau."

"Vương Bình, để mạng lại." Làm Vương Bình cùng Phòng Huyền Linh tại sườn núi nơi chuyện phiếm thời điểm, bất thành linh lao ra mấy người, tay cầm trường đao, hắc y che mặt, khí thế hung hung giết tới.

Vương Bình thấy đối phương người không phải rất nhiều, với lại chính mình cũng không phải nhìn mặt trắng thư sinh, hẳn cảm Phòng Huyền Linh bảo hộ ở sau lưng, một người phía trước.

"Đại tướng quân cẩn thận a." Phòng Huyền Linh nhìn xem Vương Bình che chở chính mình, cảm kích không thôi, chính mình chỉ là một cái mưu sĩ, trói gà không chặt lực lượng, đối lại người khác, tại sống chết trước mắt, không coi hẳn là tầm mọt đã không tệ, rất khó tại che chở chính mình, có thể gặp được đến như thế Minh Chủ, còn cầu mong gì đây.

Chỉ gặp Vương Bình hiện lên nhất đao, người đứng đầu bắt lấy đối phương cổ áo, bất thành linh phát hiện đối phương là nữ, nhưng là khí lực quá lớn, cực kỳ hùng tráng, chính mình cũng không lo được nhiều như vậy, một cái sau lưng vai đánh ngã, đưa nàng té ngã trên đất, sau đó túm lấy trường đao, nhất đao trăm dưới, đến lúc này, hẳn mới mặc kệ đối phương là nam hay là nữ, phạm là muốn giết mình, cũng là địch nhân.

Làm Vương Bình chỗ này xảy ra chuyện thời điểm, bởi vì Vương Bình cùng Phòng Huyền Linh đàm luận, cho nên thân vệ đều không ở bên người, nhưng là cách không xa, nghe được chỗ này động tĩnh, nhất thời sắc mặt đại biến, nếu là Vương Bình xảy ra chuyện gì tình, này làm thân vệ, bọn họ đều phải chết, với lại người nhà mình đều sẽ không ngóc đầu lên được đến, chính mình ngay cả nhà mình Chủ Soái không gánh nổi, còn có thể có làm được cái gì.

Hơn mười tên thân vệ sát khí đằng đằng xông lại, lúc này Vương Bình đã giết hai người, đối diện bên trên cái này một nhóm người đầu mục, "Vì sao giết ta?" Vương Bình lạnh lùng hỏi.

"Vì sao? Ta giết ngươi còn cần lý do chứ", nói chuyện chính là ra khỏi thành Lý Tú Ninh, nàng tự biết chu đảo Thành Thủ không bao lâu, bị đánh hạ chỉ là vấn đề thời gian, nhưng là hẳn hận Vương Bình, cho nên nàng muốn giết hẳn, cho dù chết, cũng phải giết hẳn.

"Tam Nương Tử?" Vương Bình nghe ra nàng âm thanh, nhưng là vẫn không dám xác định, thế là nghi hoặc hỏi.

Lý Tú Ninh giật xuống khăn che mặt, nhất thời một chương tuyệt thế khuôn mặt xuất hiện tại Vương Bình trước mặt, nhìn trước mắt người, Vương Bình một mặt đáng chất, hẳn biết một ngày này sớm muộn sẽ đến, không sai, Lý Tú Ninh giết chính mình xác thực không cần lý do gì, chính mình giết hẳn trượng phu, ngăn cản Lý Phiệt làm chủ Quan Trung kế hoạch, chính mình ở trong mắt nàng cũng là cừu nhân, địch nhân. Chính mình cùng nàng chung đụng một thời gian ngắn, biết nàng là Nữ Trung Hào Kiệt, Càn Quốc Anh Hùng, nhưng là cái này lại như thế nào, tại cái này trong loạn thế, cũng là giết cùng bị giết quan hệ, các phương Hào Cường đều vì tranh đoạt địa bàn mà lẫn nhau công sát, mình đương nhiên cũng là bên trong một thành viên.

"Tam Nương Tử? Ngươi là thế gia người, biết đại nghiệp cùng nhân mạng so ra không tính là gì, vậy cũng là không hơn ta lừa gạt ngươi, ngươi lừa ta gạt vốn là chúng ta làm sự tình.

" Vương Bình từ tốn nói.

Tại Vương Bình nói chuyện đồng sự, Lý Tú Ninh thân vệ hoặc là bị giết, hoặc là bị bắt sống, chỉ còn lại có nàng một người, nàng cũng biết, hôm nay chính mình sẽ chết ở chỗ này, không ai có thể cứu chính mình, coi như Vương Bình không giết chính mình, vậy hẳn thuộc hạ đâu? Làm một cái kiêu hùng, sẽ không lòng dạ đàn bà.

Vương Bình tìm một khối sạch sẽ địa phương, sau đó dọn dẹp sạch sẽ, làm một cái mời thủ thế, để cho Lý Tú Ninh ngồi xuống. Phòng Huyền Linh chưa tỉnh hồn, cũng bị Vương Bình mời đi theo, ba người ngồi trên mặt đất.

"Ngươi nói không sai, ở trong mắt thế gia, cái này cũng không tính là cừu hận, nhưng là ngươi phải biết, ta là nữ nhân, tâm nhãn rất nhỏ." Nói xong, lưu lại thương tâm nước mắt, đang nghe Sài Thiệu khi chết sau, nàng không khóc, đang nghe Lý Uyên rút quân thời điểm, nàng không khóc, đang nghe là hẳn tín nhiệm người đối kháng gia tộc của hẳn, giết nàng trượng phu thời điểm, nàng không khóc, nhưng là lúc này, nàng khóc, nàng gánh chịu rất rất nhiều, trừ bỏ

thân phận nàng, nàng chỉ là một cái tiểu nữ tử a.

"Tam tiểu thư, biết ta tại sao phải cùng Lý Phiệt đối nghịch sao? Vì sao ta muốn cùng người Lý Phiệt xung đột vũ trang sao?" Vương Bình từ tốn nói.

"Vì sao?" Lau khô nước mắt, Lý Tú Ninh lại biến thành cái kia lạnh lùng Tam tiểu thư.

"Bởi vì ta là Thái Nguyên Vương Thị người, Vương Cơ là phụ thân ta, nhưng là, người biết không? Cũng bởi vì ta đắc tội Vương gia đại công tử, bọn họ muốn giết ta, Ha-Ha, phụ thân ta muốn giết ta, nếu không phải ta trốn, thế gian sẽ không có Vương Bình, chỉ nhiều một bộ hài cốt thôi" Vương Bình đắng chát nói ra, "Ta biết Lý Phiệt rất cường đại, cùng Lý Phiệt đối nghịch cũng là cùng trời đối nghịch, nhưng là ta không có cách nào, nếu như Lý Phiệt được thiên hạ, cái kia thiên hạ cầm không có ta đất dung thân, Lý Phiệt chịu vì một cái thứ tử, chờ tội to lớn Thái Nguyên Vương Thị sao? Hiển nhiên không có khả năng, cho nên, nhất định, chúng ta chỉ có thể là địch nhân, không thể nào là bằng hữu."

"Tam tiểu thư, thế sự vô thường, thiên hạ phân tranh cuối cùng sẽ bình tĩnh trở lại, chiến tranh từ trước đến nay là không có đúng sai." Phòng Huyền Linh cũng nói.

"Trương công tử, không, hẳn là Vương đại tướng quân, ta có thể đơn độc cùng người nói chuyện sao?" Lý Tú Ninh biết mình tất bại, nhưng là trong thành còn có trung tâm với chính mình hơn vạn quân đội, mình có thể chết, nhưng là nàng không muốn Vương Bình đem bọn họ đều đồ sát, cho nên muốn cầu tình.

Phòng Huyền Linh nhìn qua Vương Bình, tựa hồ có chút lo lắng, "Đại tướng quân, cái này?"

"Huyền Linh về trước Đại Doanh đi thôi, không có việc gì." Vương Bình cho Phòng Huyền Linh một cái yên tâm ánh mắt.

Phòng Huyền Linh đi, lưu lại mấy tên Vương Bình thân vệ, hiện tại to như vậy trên núi, chỉ còn lại có Vương Bình cùng Lý Tú Ninh hai người, Vương Bình nhìn trước mắt người, tâm lý nhưng là có chút áy náy, chính mình dù sao cũng là hậu thế đến, không có như vậy ý chí sắt đá, có lẽ, chính mình sẽ thả nàng và nàng quân đội rời đi đi.

Lý Tú Ninh nhìn xem Vương Bình nhìn lấy chính mình, nhất thời khuôn mặt liền đỏ, nghĩ đến nếu như hẳn xem ra chính mình, làm sao bây giờ? Nàng tin tưởng mình mỵ mạo để cho rất nhiều người đều si mê, chẳng lẽ hẳn cũng là như thế người sao? Quên, dù sao tính mạng mình đều khó giữ được, nhưng là vì là này hơn một vạn huynh đệ tánh mạng, cái này lại tính là gì đâu, bọn họ có thể vì chính mình không thêm đếm xia mệnh, chẳng lẽ mình còn không nỗ lực chính mình cái này thân thể Tui da sao?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68 :ám sát (2)

Non xanh nước biếc, Vương Bình ngồi dưới đất, tuy nhiên đã là mùa hè, tại đây không có điều hoà không khí cùng quạt điện, nhưng là đồng dạng không có toàn cầu nhiệt độ không khí lên cao mang đến ảnh hưởng, mát mẻ vô cùng.

Một bên Lý Tú Ninh nhìn qua Vương Bình, có lẽ đã nghĩ thông suốt, có lẽ là bởi vì đừng nguyên nhân gì, nàng đã không có như vậy cừu hận Vương Bình.

"Vương đại tướng quân, ta hi vọng người thả qua chu đao trong thành ta những bộ hạ kia, bọn họ đã không thể uy hiếp được người, thả bọn họ đi đi, chỉ cần người thả qua bọn họ, người có cái gì yêu cầu có thể xách." Lý Tú Ninh nói xong, sắc mặt xấu hổ đỏ bừng, nhìn xem Vương Bình trợn to hai mắt nhìn xem chính mình, nhìn không được nguyền hán một cái.

Vương Bình khuôn mặt tuần tú đồ lên, nhìn không được phớt qua đầu đi, đây coi là cái gì? Giậu đồ bìm leo? Vương Bình thật sâu hít một hơi, nam nhân này cùng nữ nhân không thể ngốc thời gian quá dài, riêng là giống như dạng này một cái mỹ nữ, Vương Bình không thể không thừa nhận, chính mình tâm động.

"Ài, được rồi, người cũng đi thôi, mang theo người người, quay về Thái Nguyên đi thôi." Vương Bình ngẫm lại, suy nghĩ thật lâu, vẫn là đáp ứng, hẳn vốn cũng không muốn giết Lý Tú Ninh, chu đao trong thành đại quân là Khâu Sư Lợi huynh đệ, những này hẳn đều biết, cho nên hẳn mới dám thả bọn họ.

"Người thả chúng ta tất cả mọi người?" Lý Tú Ninh cảm thấy mình không nghe lầm chứ, hẳn chẳng những không có nói cái gì yêu cầu, hơn nữa còn thả chính mình.

"Đi thôi." Vương Bình thúc giục Lý Tú Ninh rời đi, hẳn cũng không muốn để cho mình đổi ý.

Lý Tú Ninh nghe vậy đang chuẩn bị rời đi, bỗng nhiên Vương Bình sắc mặt một bên, mãnh mẽ hướng Lý Tú Ninh bỏ nhào qua, Lý Tú Ninh còn không có

kịp phản ứng, chỉ nghe thấy một tiếng tiếng xé gió truyền đến, tận lực bồi tiếp mấy tiếng tham gia, nhưng là Vương Bình thân vệ phát ra tiếng kêu thảm âm thanh.

"Ám sát?" Lý Tú Ninh biến sắc, trong chớp lát kịp phản ứng.

"Quân dụng Liên Nỗ?" Vương Bình nhìn xem cầm ở trên cánh tay Nỗ Tiễn, sắc mặt một trận đại biến, tranh thủ thời gian ôm lấy Lý Tú Ninh liền hướng trong rừng cây xông tới, tuy nhiên không biết những người này là người phương nào chỗ phải, cũng không biết ám sát đối tượng là mình vẫn là Lý Tú Ninh, nhưng là có thể sử dụng quân dụng Liên Nỗ hiển nhiên không phải bình thường người đâu, lúc này, chỉ có trốn vào rừng cây, mới có thể đào thoát đối phó truy sát, tại trong rừng cây, những này Liên Nỗ Lực sát thương mới có thể giảm xuống.

"Phốc phốc" hai tiếng nhẹ vang lên, Vương Bình biến sắc, hừ lạnh hai tiếng, đập mạnh đâm trong rừng cây, biến mất không thấy gì nữa tung tích, sau lưng bọn họ, nhảy ra mấy chục cái thân ảnh đến, quần đen áo đen, từng đôi màu tro tàn ánh mắt, để cho người ta cảm thấy sợ hãi.

"Bọn họ trốn không." Một cái tay cầm trường đao sát thủ, nhìn qua cách đó không xa rừng cây, ánh mắt bên trong tràn đầy một tia đỏ như máu, phát phát tay, đã nhìn thấy mấy chục sát thủ nhao nhao vút xuống trong tay Liên Nỗ, từ bên hông mò ra một cái Đoàn Đao đến, đây mới là ám sát tốt công cụ, sau đó hai, ba người một đội, chậm rãi hướng về trong rừng cây sờ qua đi.

Một cây đại thụ dưới, Vương Bình sắc mặt tái nhợt, bờ môi cắn chặt, ở sau lưng nàng, Lý Tú Ninh mặt mũi tràn đầy vẻ kinh hoàng, nhìn qua Vương Bình, ngọc thủ nhưng là hướng phía Vương Bình phía sau Nỗ Tiễn sờ qua đi, mãnh mẽ quyết định chắc chắn, chỉ nghe thấy một tiếng vang nhỏ, Nỗ Tiễn tùy theo bị rút ra, một đạo Huyết Tiễn phun ra ngoài, Vương Bình phát ra chỉ chỉ âm thanh, sắc mặt chặt chẽ, lại gật gật đầu, Lý Tú Ninh lần nữa hướng một cái khác Nỗ Tiễn sờ qua đi, một tiếng vang nhỏ, Nỗ Tiễn lần nữa bị rút ra, máu tươi đi ra, phun Lý Tú Ninh một thân.

"Đưa cho ta, nhanh lên." Vương Bình cắn răng nói ra, thanh âm bên trong tràn ngập không thể hoài nghi ngữ khí', "Bộ cung tên cho ta, bọn họ à đuổi theo." Lý Tú Ninh nhìn xem Vương Bình, cảm giác bộ cung tên đưa cho Vương Bình.

Trong nháy mắt này, chỉ thấy hai cái hắc y nhân sờ qua đến, đoàn kiếm trong tay phát ra lạnh lẽo quang mang, hai người cẩn thận từng li từng tí tra xét chung quanh hết thấy, bỗng nhiên một sát thủ hai mắt sáng lên, nhìn xem mặt đất vết máu, chậm rãi hướng về bọn họ tới gần.

Vương Bình xem phân mình, biết là chính mình vết máu làm cho đối phương phát hiện, nghĩ tới đây, Vương Bình dùng hết sức cuối cùng một tia rời đi, bước nhanh đi qua, đầu tiên là thừa dịp bọn họ không chú ý, Nỗ Tiễn cắm vào một sát thủ trong cổ, mắt thấy liền không thể sống, một cái khác sát thủ phát hiện,

Tay cầm Đoàn Đao, hướng về hắc y nhân tới, Vương Bình bắt lấy Đoàn Đao, mũi dao liên tục chảy xuống máu, sát thủ một chân đem Vương Bình đá ngã trên mặt đất, sau đó muốn đánh tới, Vương Bình mắt thấy đối phương nhào tới, bỏ rơi sau cùng một nhánh Nỗ Tiễn, một thân nhẹ vang lên đi qua, chỉ gặp Nỗ Tiễn chui vào sát thủ trán bên trong, ngay cả hừ đều không hừ ra một tiếng, liền ngã xuống, Vương Bình giờ phút này đã mất máu quá nhiều, hai mắt trốn vào trong bóng tối, toàn thân đã không có khí lực.

"Ừ" Vương Bình khuôn mặt tuấn tú co quắp một trận, tuy nhiên Vương Bình thân thể khỏe mạnh, nhưng là cũng không phải Kim Cương Bất Hoại Chi Thân, này Nỗ Tiễn bắn vào lưng phía trên, tuy nhiên có bắp thịt ngăn trở, nhưng là vẫn thụ thương, lại giết hai người, đã đem vết thương kéo ra, máu tươi trong nháy mắt liền ướt đầm phía sau lưng, mặt đất cũng toàn thân vết máu.

"Vẫn là bằng bó một chút a" Lý Tú Ninh chậm rãi đi tới, nhìn xem Vương Bình này tái nhợt trên mặt, vội vàng nói, nàng có thể là biết, nếu không có Vương Bình vừa rồi đưa nàng ôm ở trước ngực, chỉ sợ trên người mình cũng đã bị bắn mấy cái lỗ thủng.

"Không có việc gì, chết không." Vương Bình nhanh chóng tại hai cái "gai" khách trên thân sờ sờ, mò ra mấy cái đoản kiếm đến, cầm ở phía sau phía trên, hắc y nhân cũng dừng dừng mãnh, nhưng là đến trên thân không có binh khí, tại trong rừng cây, ứng phó như thế nào mấy chục cái sát thủ, hai cái này sát thủ đưa ra đoản kiếm vừa vặn có thể cho hắc y nhân sử dụng.

"Ứng Vệ? Cui thị?" Sau lưng Lý Tú Ninh bất thành linh kêu đi ra, nàng nhìn thấy một sát thủ trên đai lưng treo Thiết Bài, sắc mặt đại biến nói.

Vương Bình thuận tay nhìn sang, nhìn thấy này Thiết Bài bên trên một cái Hùng Ứng Triền Sí, Hùng Ứng bên trên đại đại một cái cui Ngu Phương thành linh xuất hiện.

"Đây là cui thị Ứng Vệ, lúc trước ta nghe Sài Thiệu nói qua, bên trong tất cả đều là Sài gia nuôi sát thủ, hung tàn vô cùng, không nghĩ tới, lần này ám sát ngay cả ta đều muốn giết?" Lý Tú Ninh sắc mặt lạnh lùng nói ra, không nghĩ tới cui thị ngay cả mình cũng phải giết, nàng chưa từng có có lỗi với cui thị, cái này không khỏi để cho nàng cảm thấy rất thất vọng, chính mình còn vì Sài Thiệu ám sát Vương Bình báo thù cho hắn, nghĩ không ra chính mình kém chút chết tại Sài gia trên thân, mà Vương Bình nhưng từ cui thị trên tay cứu chính mình, đây thật là châm chọc a.

Lý Tú Ninh từ quần áo bên trên kéo xuống một đầu vải đến, Bất Đẳng Vương bình mở miệng, liền đem Vương Bình vết thương bắt đầu trói lại.

"Cui thị?" Vương Bình biến sắc, hắc y nhân biết Lý Tú Ninh khả năng chịu tai bay vạ gió thôi, chỉ sợ cái này cui thị muốn giết chính là mình, chính mình giết Sài Thiệu, chắc hẳn Lý Phiệt người cũng đã biết, cho nên mới tận hết sức lực muốn đem chính mình đánh giết, làm tốt cui thị người thừa kế Sài Thiệu báo thù a.

"Xem ra ngươi giết Sài Thiệu rất nhiều người đều biết, muốn đến đối với ngươi hận không nhỏ, với lại ngay cả ta đều hận lên, cũng đúng, ta cùng mình giết phu cừu nhân cùng một chỗ, bọn họ đương nhiên muốn cùng một chỗ giết, tuy nhiên hai quân đối chiến, không chỗ không cần vô cùng, Sài Thiệu chết cũng coi là chiến trường mưu kế một bộ phận, nhưng là dù sao ngươi giết cui thị người thừa kế, bọn họ sẽ không bỏ qua ngươi, tốt, chúng ta đi nhanh đi."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69 :trong rừng một chỗ (1)

"Lão Cửu, Lão Thập Nhị?" Bỗng nhiên một trận tìm tòi âm thanh truyền tới, lại nhìn thấy hai người từ bên cạnh xuất hiện, liếc thấy gậy nằm trên mặt đất hai cổ thi thể.

"Nhanh, tiếng còi, nói cho Lão Đại, bọn họ khẳng định chạy không xa." Một tên hắc y nhân nói ra.

"Đi mau!" Vương Bình biến sắc, hai mắt khẩn trương nhìn chăm chú lên chung quanh, ẩn ẩn nhìn thấy có người đang lẩn lút, biết đối phương đã phát hiện đến nơi đây dị thường, nơi nào còn dám tiếp tục dừng lại, lôi kéo Lý Tú Ninh, cẩn thận từng li từng tí hướng rừng cây chỗ sâu đi đến, tuy nhiên nơi này cách quan đạo rất gần, nhưng là trên thực tế nhưng là nguy hiểm nhất địa phương, hẳn biết tại rừng cây bên ngoài trên quan đạo, khẳng định còn có đối phương mai phục, chỉ có trốn vào trong rừng, mới có thể tránh thoát đối phương truy sát.

"Ở nơi đó, bọn họ ở nơi đó." Tại rừng cây phía trên, Vương Bình quần áo màu trắng vô cùng dễ thấy, những sát thủ này xem phi thường rõ ràng, trong lúc nhất thời nhao nhao chạy tới, hướng về bọn họ chạy tới.

"Làm sao bây giờ!" Lý Tú Ninh trên mặt lộ ra kinh hoàng mười hai, không giống với Vương Bình, nàng tại cũi thị mấy năm, đối với cái này Ứng Vệ sát thủ, nàng là biết rất rõ ràng, Sài gia sở dĩ có được hôm nay thực lực, những sát thủ này ở trung tâm tác dụng rất lớn.

"Yên tâm, không có việc gì." Vương Bình cau mày, nhưng là vẫn an ủi, hẳn một bên an ủi, một bên dùng thân thể của mình ngăn tại Lý Tú Ninh phía trước, Lý Tú Ninh thấy thế, trong lòng rất là cảm động, Vương Bình làm như vậy, là bởi vì sợ những này bụi gai thương tổn chính mình.

"A. ." Vương Bình tay phải vung lên, một đạo hàn quang hiện lên, đã nhìn thấy ngọn cây phía trên, rơi xuống một thân ảnh đến, Lý Tú Ninh trong lòng giật mình, nhưng là rất nhanh liền kịp phản ứng, đó là một cái Sài gia sát thủ, nhưng là càng làm cho hắn kinh ngạc là Vương Bình, hẳn thể mà lợi hại như vậy, thể mà tại loại này thụ thương tình huống dưới, còn có thể phát hiện sát thủ, hơn nữa còn năng lượng vừa đánh trúng, giết hẳn.

"Làm người giết người đủ nhiều, hoặc là trải qua quá nhiều, liền sẽ đối sát khí đặc biệt mẫn cảm." Vương Bình vừa nói, một bên không ngừng bỏ trước mặt bụi gai cây cối, sau đó nói: "Những sát thủ này tuy nhiên lợi hại, nhưng là một thân sát khí nhưng là không thể che giấu." Điểm ấy Vương Bình khẳng định là không sai, lấy hắn phán đoán, những sát thủ này trên thân không có trên trăm cũng có hơn mười đầu nhân mạng, một thân sát khí há lại dễ dàng như vậy ẩn tàng sao?

"Đáng tiếc, cũng là vũ khí trong tay quá ít." Vương Bình quét mắt một vòng trong tay còn lại sau cùng một cái Đoản Dao, thở dài một hơi, sau đó nói với Lý Tú Ninh: "Những người này thật sự là năng lượng chờ đến cơ hội, ngay cả ta Lang Gia Các tại Quan Trung người đều không có phát hiện bọn họ, thể mà khiến cái này gia hỏa từ Thái Nguyên giết tới tại đây tới."

"Há, người Lang Gia Các? Ta Lý gia cũng có Đường Phong, cũng không sánh nổi cũi thị Ứng Vệ, người Lang Gia Các mới bao lâu, năng lượng gặp phải cũi thị Ứng Vệ? Bọn họ những sát thủ này hành tung quỷ bí, chúng ta cũng là so ra kém bọn họ, riêng là hiện tại Quan Trung người nào đều có, những người này xông tới không một chút nào hiếm lạ." Lý Tú Ninh hoàn toàn không tin Vương Bình cái gọi là Lang Gia vệ năng lượng có cái gì Đại Tác Vi, khả năng ngay cả bọn họ Lý gia Đường Phong đều kém xa cũng, lại như thế nào có thể cùng cũi thị có thể so sánh.

"Bành!" Vương Bình bỗng nhiên một chân đá ra, vừa vặn đá trúng một cái hắc ảnh, thuận tay tiếp nhận không trung rơi xuống một thanh đoản kiếm, thân hình hướng trước mặt chạy tới, trong miệng nói ra: "Ta lo lắng nhất vẫn là Hàm Dương, tất nhiên Sài gia đều có thể tại ta trùng trùng điệp điệp giám thị dưới năng lượng chạy tới giết ta, này Âm Thế Sư có thể hay không thừa cơ chạy ra Hàm Dương, vậy ta phiền phức coi như lớn đi." Vương Bình nói có thể là lời nói thật, nếu như Âm Thế Sư trốn về Đại Hưng Thành, này những Lão Đại đó liền sẽ biết là chính mình phục kích Âm Thế Sư, vậy mình đến lúc đó liền không thể dùng Đại Tùy cái này danh nghĩa, vậy dạng này phiền phức có thể lớn.

"Giết!" Một đạo dao quang từ khoảng trống mà đến, hướng Vương Bình chém tới.

"Thân thủ tốt, Hảo Dao." Vương Bình cầm trong tay duy nhất một cái Đoản Dao ném đi qua, sau đó xông tới, một cái bóp lấy cổ đối phương, sau đó uốn éo, người này một điểm phản kháng đều không có liền bị Vương Bình vặn gãy cổ, trường dao trong tay cũng rơi vào Vương Bình trong tay.

Có trường dao Vương Bình, trong lòng nhất thời buông lỏng một hơi, đối mặt với đối phương ám sát,

Trong tay nếu như không có phù hợp binh khí, coi như Vương Bình thân thủ đến, muốn tại dạng này trong hoàn cảnh nhanh chóng đào thoát, vẫn là cũng khó khăn, bây giờ có trường dao, chính mình cũng coi như có chút tự vệ lực lượng, chính mình cũng không phải Văn Nhục Thư Sinh, khiến người khác tùy ý xâm lược.

Quả nhiên, chưa tới một canh giờ, chỉ bằng mượn tay này bên trong trường đao, Vương Bình đã liên tục giết bảy tám cái giết người, nhưng là đồng dạng, trên thân lại nhiều mấy vết thương, toàn thân máu me đầm đìa, mà Lý Tú Ninh liền không giống nhau, có Vương Bình ở bên cạnh, làm sao lại để cho nàng một nữ tử đi ra chém giết đâu, cho nên nàng không có thụ thương, ngay cả da đều không chà phá một điểm, lúc này Lý Tú Ninh trong lòng nổi lên một tia gọn sóng, có chút vết thương vốn là có thể miễn roi, đáng tiếc Vương Bình vì bảo vệ nàng, để cho mình cỡ nào mấy vết thương, Lý Tú Ninh tuy nhiên cũng là Nữ Trung Hào Kiệt, nhưng là ở cái này trong hoàn cảnh, hành động không có sát thủ nhanh chóng, càng không có Vương Bình phản ứng nhanh, cho nên nàng mục tiêu cũng tương đối rõ ràng, nếu không phải Vương Bình bảo hộ, nàng cũng sớm đã hương tiêu ngọc tồn. Để tìm lập tức liền có thể đi vào mệnh mông đại sơn, tiến vào trong núi lớn, đối phương chỉ sợ cũng chỉ có thể từ bỏ.

Không lâu sau đó, đã nhìn thấy mấy cái hắc y nhân đứng dưới chân núi, nhìn qua nơi xa mệnh mông Thanh Sơn, song phương đã tại trong rừng cây chém giết nhanh một ngày, bọn họ cũng không có nghĩ đến Vương Bình cư nhiên như thế giáo hoạt, hơn nữa thoát nhìn thư sinh cách ăn mặc, nhưng lại dũng lực Vô Song, võ nghệ Siêu Quần, một thanh trường đao thế mà khoảnh khắc a cỡ nào huynh đệ tánh mạng, thông dong trốn vào trong núi sâu, cũng không biết trốn đến nơi đâu đi.

"Đi, trở lại nói cho công tử." Cầm đầu hắc y nhân liếc mắt một cái nơi xa, phát phát tay, thở dài, nhất thời lại trốn vào trong núi rừng.

Dưới một cây đại thụ, Vương Bình thân trên, sắc mặt tái nhợt, trên mặt lộ ra một nụ cười khổ đến, sau lưng Lý Tú Ninh nhưng là toàn tâm toàn ý, ngọc thủ nhẹ nhàng bao vây lấy Vương Bình vết thương trên người.

"Yên tâm, tại đây sơn mạch rất nhiều, đối phương cũng bị chúng ta giết không ít, nhân thủ không đủ, muốn đến trong lúc nhất thời còn không biết, cũng không dám đến nơi đây, như hôm nay sắc đã muộn, bọn họ càng sẽ không đến tìm kiếm, chờ đến ngày mai, Phòng Huyền Linh tất nhiên sẽ đến tìm kiếm chúng ta, có đại quân bảo hộ, những người này liền càng thêm không dám." Vương Bình từ tốn nói.

"Là ta liên lụy người, nếu như không phải ta, chính người đã sớm chạy đi." Sau lưng Lý Tú Ninh sắc mặt ửng đỏ, lúc này mới ổn định lại tâm thần, mãnh mẽ phát hiện mình thế mà đối mặt cái này Vương Bình thân trên, sắc mặt đỏ bừng, đây là nàng trừ Sài Thiệu bên ngoài nhìn thấy một cái duy nhất nam tử thân thể, hẳn cảm giác được một cỗ nồng đậm nam nhân khí tức, để cho Lý Tú Ninh không dám nhìn thẳng.

Vương Bình bỗng nhiên hít vào một hơi, nguyên lai tại Lý Tú Ninh hoảng hốt thời điểm, tay chân tăng thêm, nhất thời toàn thân vết thương như là đao giáo truyền tới, để cho hắn kém chút đau nhức ngất đi, tâm lý đang nghĩ, cái này Lý Tú Ninh đang làm gì đâu, băng bó cái vết thương đều như thế tốn sức a, nhưng là ngẫm lại, hẳn là thế gia tiểu thư, khi nào làm qua việc như thế, trong lúc nhất thời liền thoái mái.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70 :trong rừng một chỗ (2)

"Thật xin lỗi, là ta không cẩn thận." Lý Tú Ninh trên mặt một trận bối rối, vội vàng nói. Nàng mặc dù là Nữ Trung Hào Kiệt, tại Hào Môn Thế Gia bên trong chỗ nào làm qua những này, với lại bởi vì xuất từ Lý Phiệt, sau đó lại gả cho Sài Thiệu, cho nên tạo thành sát phạt quyết đoán, tính cách kiên nghị tính tình, để cho nàng cho người khác xử lý vết thương, loại chuyện này nhưng xưa nay không có phát sinh qua, lộ ra tay chân vụng về.

Vương Bình cũng không trách nàng, chỉ là khoe miệng lộ ra một nụ cười khổ đâu, hẳn không nghĩ tới cùi thị thế mà ngay cả Lý Tú Ninh cũng dám giết, chẳng lẽ không sợ Lý Uyên biết, để cho hắn Sài gia không dễ chịu sao?

"Không có gì, may mắn những sát thủ này binh khí bên trên không có tàn hại, không phải vậy ta cũng không gặp được ngày mai thái dương." Vương Bình khoe miệng lại run rẩy một chút, bất quá lần này hẳn là nhẹn xuống, không có để cho xuất ra thanh âm tới.

"Đó là người võ nghệ tốt, với lại cẩn thận như vậy, không nghĩ tới, ngoại giới đồn đại Vương đại tướng quân chỉ là một cái Nho Tướng, không muốn một thân dũng lực cũng không tại những mãnh tướng đó phía dưới, từ người vừa xuất thế, chỉ nghe nghe người đang tính kế người khác, cho nên người khác cũng không biết người là một cái mãnh tướng đâu? Xem ra người trong thiên hạ đều bị người bề ngoài cho lừa gạt đi." Lý Tú Ninh gặp vết thương cũng cảm băng bó xong thành, trong lòng cũng buông lỏng một hơi.

"Ta nhưng không có cố ý giấu diếm cái gì, là bọn họ quên cái gì gọi là biết người biết ta trăm trận trăm thắng, xem ra, cái kia phía sau sách lược người, vẫn là tuổi còn rất trẻ, cần bản không có nghe ngóng ta hư thực, mới khiến cho chúng ta trốn qua một kiếp a." Vương Bình nhẹ nhàng cười nói. Nếu cũng không phải Sài gia tình báo không được, trên thực tế là Vương Bình quật khởi thời gian quá ngắn, tại thu phục Bắc Địa Quận, đánh lui Tiết Cử, vẫn là bấy giờ Quan Trung, cho người ta ấn tượng cũng là Vô Song mưu kế, mà không phải một cái trước trận trăm tướng tướng quân, để cho người ta quên hẳn cũng là một thành viên Vũ Tướng a.

"Người về sau cũng phải cẩn thận, lần này Sài gia sát thủ không thành công, lần sau sẽ còn xuất hiện, lần tiếp theo người nhưng không có vận khí tốt như vậy." Lý Tú Ninh từ tốn nói, nàng từ một bên lấy ra Vương Bình Trường Sam, nhẹ nhàng choàng tại Vương Bình trên thân, lạnh nhạt mà ôn nhu, cần bản

không giống một cái sát phạt quyết đoán Nữ Tướng Quân, chỉ là như vậy trắng cảnh, hai người đều không có chú ý tới dạng này biến hóa a.

Vương Bình nghe, nhướn mày, hai mắt hàn quang lóe lên, sát cơ vừa lộ, hần có Hoa Hạ mấy ngàn năm chỉ huy cùng một chút gợi ý, biết chỉ có mười năm giết Tặc Đạo lý, nhưng là không có mười năm đề phòng cướp đạo lý. Chỉ cần Sài gia còn ở lại chỗ này trên thế giới này, vậy bọn hắn liền sẽ tận hết sức lực muốn để chính mình không dễ chịu, muốn diệt trừ chính mình, cho nên, chỉ có cầm Sài gia nhỏ tận gốc, mới có thể để cho những sát thủ này yên tĩnh xuống, từ đó thoát khỏi bị ám sát vận mệnh. Nhưng là hắn cũng biết, trong cái loạn thế này, Cường Quyền cũng là chân lý, chỉ cần mình tham dự tranh bá, vậy mình địch nhân cũng rất nhiều rất nhiều, không chỉ cùi thị một cái, đối mặt mình ám sát cũng sẽ không chỉ có cùi thị, cho nên, tăng cường Lang Gia Các cùng Lang Gia vệ kiến thiết là cấp bách, nhất định phải để bọn hắn tại nguy hiểm đến trước đó, liền giải quyết hết.

"Hừ, tới một cái liền giết một cái, tới hai cái liền giết một song, ta liền nhìn xem cùi thị có bao nhiêu người giết cho ta." Vương Bình phẫn hận nói, sau đó cẩn thận di chuyển, hắn hiện tại cũng không lo lắng cùi thị lại đến ám sát chính mình, mà chính là lo lắng cho mình thương thế, bởi vì là người hiện đại, hắn nhưng là biết vết thương không xử lý tốt, đó là muốn mạng người, cái gì Uốn ván, cảm nhiễm, nhiễm trùng, ở cái này tình huống dưới, liền sẽ tùy thời đối mặt tử vong nguy hiểm, hiện tại nơi nào có trị liệu những bệnh này độc phương pháp a, cho nên, vẫn là cẩn thận một chút cho thỏa đáng.

"Đúng, sắc trời đã tối, mặt đất lạnh, ta đi làm chút cỏ khô đến, đáng tiếc không thể nhóm lửa." Lý Tú Ninh nhìn một chút Vương Bình, sau đó cười khổ nói.

... ..

Trong đêm tối, tại một gốc cây dưới cây lớn, Vương Bình nằm tại trên cỏ khô, sắc mặt tái nhợt, thân thể liên tục run lên, thỉnh thoảng phát ra răng trên răng dưới răng va va chạm chạm âm thanh.

"Làn này tốt, xem ra thật sự là nhiễm trùng, nhưng là tốt nhất đừng là Uốn ván, nếu không thật sự là không cứu được, trực tiếp ợ ra rắm." Vương Bình trong đầu chuyển qua rất nhiều rất nhiều hình ảnh, kiếp trước đủ loại, cùng kiếp này hết thảy,

Hắn phát hiện mình thật còn có tốt nhiều rất nhiều việc không làm xong, chính mình thật còn không muốn chết a.

"A! Lạnh quá, lạnh quá" Vương Bình trong miệng liên tục kêu, thân thể co lại thành một đoàn.

"Vương Bình, Vương Bình?" Trong lúc ngủ mơ Lý Tú Ninh bị từng đợt rên rỉ giật mình tỉnh lại, cảm giác đứng dậy, hướng về Vương Bình bên này đi tới, nàng nhìn thấy Vương Bình sắc mặt đỏ bừng, thân thể đang không ngừng phát run, hàm răng cũng liên tục run rẩy, sắc mặt đại biến, xem ra Vương Bình là sống bệnh nặng, ở loại tình huống này dưới, nàng ngược lại không biết nên làm sao bây giờ, chính mình lại thể nào lợi hại, nói đến cũng là một nữ tử, cũng có sợ hãi thời điểm, Vương Bình nếu như xảy ra chuyện gì tình, Lý Tú Ninh cũng chỉ sợ sống không bao lâu, tại cái này dã ngoại hoang vu, bên ngoài khắp nơi là sát thủ, lúc nào cũng có thể truy sát tới, tự mình một người, có thể đi ra hay không đại sơn đều không nhất định, huống chi còn muốn ứng phó sát thủ.

Lý Tú Ninh đưa tay hướng Vương Bình cái trán sờ qua đi, "Trời a, thật là nóng a, cái này nên làm thế nào cho phải?" Lúc này hắn sắc mặt đại biến, Vương Bình thuộc về trong nguy hiểm, chính mình nên làm cái gì, là cứu hay là không cứu, nói thật, mình đã không có như vậy hận hắn, trong cái loạn thế này, làm thế giới đại tiểu thư nàng, biết cái gì gọi là thân bất do kỷ, biết thù địch song phương không chỗ không cần vô cùng, Sài Thiệu chết có thể nói là chết tại song phương tranh bá bên trên, nếu như là nàng, nàng cũng sẽ làm như thế.

Lý Tú Ninh quét liếc chung quanh, lại phát hiện chung quanh không có bất kỳ cái gì có thể lấy ấm đồ vật.

"Xem ra chỉ có nhóm lửa." Lý Tú Ninh nghĩ đến, nhanh lên đem chung quanh cỏ khô thu thập tới, lại đi dọn dẹp một chút nhánh cây khô trở về, xuất ra Đá đánh lửa đến, nhẹ nhàng Gõ mấy lần, trong nháy mắt tại đây liền dấy lên lửa cháy hùng hực, nhóm lửa nhánh cây cỏ khô. Nguyên bản có chút lạnh địa phương, nhất thời ấm áp, mặc dù là ngày mùa hè, nhưng là tại núi rừng bên trong ban đêm, vẫn còn có chút lạnh, bây giờ có cái này chồng hỏa, chung quanh đều nhiệt đứng lên, nàng hiện tại chỉ hy vọng không bị người phát hiện liền tốt, nếu như bị người phát hiện, vậy bọn hắn thật là liền chết không nơi táng thân.

"Lạnh a, lạnh" bên cạnh Vương Bình lần nữa rên rỉ lên, cứ việc có đồng lửa, chung quanh nhiệt độ không khí cũng tại người cao, nhưng là Vương Bình lại vẫn cảm giác được lạnh lẽo, nhưng là khuôn mặt lại bị nhiệt đỏ bừng.

"Này làm sao xử lý đâu, làm sao bây giờ đâu?" Lý Tú Ninh ở chung quanh đi tới, đi qua, hoàn toàn không có chú ý, nàng đã vô kế khả thi. Ở cái địa phương này, coi như năng lượng ra ngoài, rồi chu đáo còn có hơn hai mươi dặm, với lại thành môn đã quan bế, Lý Tú Ninh cũng không có biện pháp tìm tới đại phu, Vương Bình quan hệ quá lớn, không chỉ là bởi vì hắn là một cái đại tướng quân, mà chính là hắn có một đám lòng trung thành thuộc hạ, Vương Bình một khi xảy ra chuyện, vậy hắn vừa mới bình định Quan Trung khả năng lần nữa lâm vào hỗn loạn chỉ là, dạng này khả năng có lợi cho Lý Phiệt, nhưng là hắn lòng trung thành thuộc hạ nhất định sẽ tấn công vào chu đáo trong thành, chó gà không tha, với lại sẽ kiệt lực bóp chết Lý Phiệt thế lực, như thế hắn thuộc hạ sẽ nổi điên giống như cùng Lý Phiệt đối kháng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tội Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 71 :trong rừng một chỗ (3)

Giờ phút này Lý Tú Ninh gấp giống trên lò lửa con kiến, hiện tại nàng không muốn Vương Bình có việc, nàng hi vọng nàng còn sống, chỉ cần hắn có thể còn sống, Lý Tú Ninh đã cảm thấy chính mình cứu thật nhiều người, không chỉ là chu đáo trong thành này hơn một vạn người lập tức, còn có rất nhiều Quan Trung bách tính, bọn họ liền sẽ không lẫn nửa kinh lịch trải qua chiến loạn.

"Thôi được, cũng chỉ có như thế." Lý Tú Ninh đột nhiên dừng lại, nhìn qua Vương Bình này anh tuấn khuôn mặt, trong hai mắt lộ ra một tia phức tạp, nhưng là chỉ chốc lát lại lộ ra vẻ kiên nghị tới. Chỉ gặp Lý Tú Ninh chậm rãi đi đến Vương Bình bên người, cúi người cúi Vương Bình quần áo trên người, lại chậm rãi cúi trên người mình ngoại y, vền vền lưu lại một kiện áo lót, sau đó chậm rãi ngang nhiên xông qua, hai tay chặt chẽ bảo trụ Vương Bình thân thể, hai cổ thân thể chặt chẽ dựa chung một chỗ.

Vương Bình trong giấc mộng, phảng phất ôm lấy một khối Noãn Ngọc một dạng, ấm áp vô cùng, không khỏi cảm thấy cũng dễ chịu, với lại cảm giác mình ôm lấy một cái mềm mại đồ vật, để cho mình không khỏi đem nàng ôm chặt gấp, hô hấp cũng bắt đầu tăng thêm, sau đó khóe miệng khát khô, ừ ừ ừ lấy liền phát hiện một cái Cam Đồi địa phương, sau đó bắt đầu liên tục đồng ý hút. Mà Lý Tú Ninh phát hiện Vương Bình thể mà bắt đầu hôn chính mình, lập tức sững sờ, khuôn mặt trắng đỏ bừng, mặc dù là vì cứu hắn, nhưng là mình là nữ nhân, thân thể của mình cũng liền chồng mình chạm qua, khi nào đối mặt như vậy qua hắn nam nhân, bây giờ ngược lại tốt, chẳng những đụng hắn nam nhân, vẫn là chính mình chủ động đưa đi lên cửa. Giờ phút này nội tâm của nàng là sụp đổ, nhưng là lúc này Vương Bình động tác, đã không phải là nàng năng lượng ngăn cản, chỉ chốc lát sau, yên tĩnh trong rừng cây, nhớ tới nam nhân tiếng gầm cùng nữ nhân tiếng thở gấp.

Sắc trời Cuồng Minh, khe núi liền truyền đến từng đợt thanh thúy tiếng chim hót, một sợi ánh sáng mặt trời từ kẽ cây bên trong bắn tới, Lý Tú Ninh đem qua nhóm lửa đồng lửa đã thiêu đốt sạch sẽ, Vương Bình chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn xem đỉnh đầu cây cối, khóe miệng lộ ra một tia vui mừng, hắn cuối cùng tránh thoát một kiếp, ở thời đại này, to lớn vết thương tỉ lệ tử vong là rất cao, đặc biệt là Uốn ván các loại tật bệnh căn bản là không có cần phải trị liệu, hắn năng lượng bảo trụ một cái mạng đã là ông trời phù hộ.

"A" Vương Bình bỗng nhiên biến sắc, hắn đã phát hiện chính mình thân thể béo đang nằm tại một nữ nhân, mà lại là không mảnh vải che thân, hắn nhìn nhìn lại chính mình, cũng là không mảnh vải che thân, lúc này Vương Bình trên mặt lộ ra một tia thần sắc phức tạp, hắn đối với Lý Tú Ninh không phải là không có động tâm, chỉ là hai người cùng một chỗ khả năng cơ hồ không có, trọng yếu nhất một nguyên nhân coi như mình giết Sài Thiệu, liền xem như Lý Tú Ninh không trách tội chính mình, nhưng là nàng cũng sẽ không cùng với tự mình, dù sao hai người thuộc về hai phe cánh, hai cái lập trường khác biệt liền đã quyết định hai người không có khả năng tiến tới cùng nhau, nhưng là bây giờ mình tại loại tình huống này, chính mình thể mà cứ như vậy muốn Lý Tú Ninh thân thể, làm sao cảm giác có chút gấu đồ bìm leo hiềm nghi đâu, với lại hắn cũng biết, Lý Tú Ninh chẳng những không có bỏ xuống hắn, còn cứu mình, nếu như không phải nàng, chính mình đem qua có thể hay không gắng gượng qua tới cũng là một cái dấu chấm hỏi.

Vương Bình nhẹ nhàng thở dài một hơi, cúi đầu thật sâu nhìn xem tựa ở trên bả vai mình Lý Tú Ninh, phát hiện nàng lông mi không khỏi động một cái, biết đối phương nếu đã tỉnh, chỉ là không biết như thế nào đối mặt chính mình, nghĩ đến đây bên trong, Vương Bình trên mặt lộ ra vẻ tươi cười đến, nhẹ nhàng lật người đến, tại Lý Tú Ninh trên trán hôn một chút, sau đó liền phát hiện Lý Tú Ninh sắc mặt trắng đỏ bừng, hiển nhiên là ngượng ngùng bối trí. Lập tức liền tranh thủ thời gian đứng dậy, chậm rãi hướng một bên đi đến.

Nằm tại trên cỏ khô Lý Tú Ninh chậm rãi mở ra đôi mắt thanh tú, phức tạp nhìn Vương Bình liếc một chút, đứng dậy chà chà thân thể, cảm quần áo mặc vào, nếu nàng đã sớm tỉnh, chỉ là không biết như thế nào đối mặt Vương Bình, cũng không biết làm sao thuyết phục chính mình nội tâm, đem qua nàng mất tích tại Vương Bình mạnh mẽ đập vào cùng vuốt ve ở trong. Nghĩ đến Vương Bình không để ý tự thân an ủi, vì nàng ngăn lại Nỗ Tiễn, lại một lần lại một lần cứu mình, để cho nàng rất là cảm động, trong lòng không khỏi đem hắn cùng Sài Thiệu tương đối một phen, cảm giác cả hai chênh lệch thực sự cự đại, đem qua mặc dù là vì cứu Vương Bình, nhưng là hai người làm nam nữ làm sự tình, nghĩ đến những này,

Sau đó nhìn qua nơi xa Vương Bình thân ảnh, càng là cảm thấy sắc mặt nóng hổi.

"Ai!" Hơn nửa ngày Lý Tú Ninh mới lấy lại tinh thần đến, sau đó hướng phía Vương Bình bên kia đi đến.

Hai người cùng một chỗ đi tới, cũng không có nói lời nói, giống như sự tình gì đều không có phát sinh một dạng, cẩn thận từng li từng tí xuyên qua thua, phát hiện trong rừng sớm đã không có những thi thể này, ngay cả binh khí dấu vết đều biến mất không có tung tích, muốn đến là những người đó thu thập sạch sẽ, đây cũng chính là nói, những sát thủ này đã toàn bộ rút đi.

"Xem ra bọn họ đã rút đi." Vương Bình quay đầu xem Lý Tú Ninh liếc một chút, thấy đối phương thần sắc đã khôi phục trước kia băng lãnh, sắc mặt lạnh lùng, như là như băng sơn, trong lòng sững sờ, nhưng cũng không có nói thêm cái gì, liền quay đầu, lại không có nhìn thấy Lý Tú Ninh hơi đỏ mặt, phức tạp nhìn chính mình liếc một chút.

"Bọn họ sẽ còn tìm người, người tự cầu phúc a" Lý Tú Ninh lạnh lùng nói ra.

Vương Bình trong lòng hơi động, khóe miệng lộ ra một nụ cười khổ, âm thầm suy nghĩ nói: "Không cần dạng này băng lãnh đi, loại thái độ này cũng quá lạnh nhạt đi."

"Tướng quân, tướng quân" trên quan đạo, Vương Bình hai người vừa mới đến quan đạo, chỉ nghe thấy đối diện chiến mã lao nhanh, lại nhìn thấy một ngựa Bạch Mã chạy như bay đến, thượng diện người, mặt lạnh Hàn Thương, nhưng là Tô Định Phương đến đây, nhưng là không biết làm sao ở chỗ này gặp hắn.

"Định Phương, " Vương Bình sắc mặt bên trên xuất hiện một tia cảm động đến, đến là người một nhà mới quan tâm chính mình.

"Tướng quân, tướng quân, người không sao chứ!" Tô Định Phương ánh mắt trợn Lão Đại, nhìn qua Vương Bình này sắc mặt tái nhợt cùng cánh tay trên lưng vết thương, sắc mặt đại biến, từ trên yên ngựa nhảy xuống, ôm chặt lấy Vương Bình.

"Không cần đưa, không có bị người giết, làm không cần thận bị người đưa chết." Vương Bình khoe miệng lộ ra một nụ cười khổ, hai tay hơi động một chút, mau chóng rời đi Tô Định Phương hai tay, cười mắng.

"Ai dám giết người, là Lý Tú Ninh sao? Hừ, thật lớn mật" Tô Định Phương sắc mặt một trận đại biến, trợn mắt nhìn qua Lý Tú Ninh.

"Tốt, không phải Tam tiểu thư, trở về rồi hãy nói." Vương Bình trong lúc lơ đãng quét Lý Tú Ninh liếc một chút, đã thấy sắc mặt nàng ửng đỏ, hai mắt nhưng là nhìn xem phương xa, tranh thủ thời gian khua tay nói: "Cho chúng ta tới hai con ngựa, chúng ta quay về Đại Doanh."

"A" Tô Định Phương sắc mặt biến thay đổi, nhìn qua Lý Tú Ninh vừa nhìn, lập tức liền kịp phản ứng, nói: "Tướng quân xin chờ một chút, phòng tiên sinh đang dẫn mấy trăm người ở phía sau đâu, ta sai nha, trước hết đến, thuộc hạ cái này đi gọi bọn họ." Tuy nhiên không biết Vương Bình vì sao không đề cập tới đêm qua sự tình, nhưng là hắn đã thành thói quen Vương Bình phân phó, lập tức cũng không còn hỏi thăm, tranh thủ thời gian nhảy tót lên ngựa, hướng nơi xa chạy đi, nhưng là đi tìm Phòng Huyền Linh bọn người.

Làm Phòng Huyền Linh dẫn trăm người hộ vệ đến về sau, Vương Bình cùng Lý Tú Ninh hai người từ đầu đến cuối không có nhắc lên tối hôm qua sự tình, Phòng Huyền Linh tuy nhiên phỏng đoán bọn họ bị ám sát, nhưng là Vương Bình không nói tự có hần đạo lý, cho nên hắn cũng sẽ không hỏi. Lý Tú Ninh không muốn nhắc lên chuyện này là không muốn Lý Phiệt cùng củi thị phân liệt, suy yếu Lý Phiệt thực lực, mà Vương Bình nhưng là bởi vì trong lòng có quý, sợ người biết hắn cùng Lý Tú Ninh ở giữa sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72 :phân biệt

Chu đáo ngoài thành, Vương Bình trong đại doanh, Lý Tú Ninh đã hồi thành bên trong đi, Vương Bình trong đại trường chỉ có Tô Định Phương cùng Phòng Huyền Linh hai cái có thuộc hạ.

"Thả bọn họ rồi đi Quan Trung, quay về Thái Nguyên đi thôi." Yên lặng hồi lâu, Vương Bình mở miệng nói ra.

"Đại tướng quân, không thể thả a, Lý Tú Ninh là ai, Lý Uyên nữ nhi, lại là Văn Thao Vũ Lược, nếu như thả nàng trở lại, không thể nghi ngờ là Phóng Hồ Quy Sơn a." Tô Định Phương tùy tiện, không thể lý giải Vương Bình vì sao thả nàng rồi đi, mở miệng liền nói cự tuyệt.

"Khụ khụ, Tô tướng quân, đại tướng quân tự có đại tướng quân đạo lý, mở ra một lỗ hổng, thả nàng đi thôi." Phòng Huyền Linh cố ý ho khan một tiếng, nhắc nhở Tô Định Phương.

"Có thể là. "

"Không có cái gì có thể là, đại tướng quân mệnh lệnh người không nghe sao?" Không đợi Tô Định Phương nói xong, Phòng Huyền Linh liền ngắt lời nói.

"Vâng, tướng quân." Hắn đành phải đáp ứng nói, sau đó ra ngoài bố trí mở ra một lỗ hổng, thả Lý Tú Ninh trở lại.

"Chúc mừng đại tướng quân, quét ngang Quan Trung, bình định Quan Trung loạn thế." Các loại Tô Định Phương sau khi đi, Phòng Huyền Linh liền chúc mừng đến.

"Ách, cùng vui, cùng vui, về sau kính xin Huyền Linh nhiều hơn phụ tá mới là."

Chu đáo ngoài thành, Vương Bình đại quân đao thương san sát, quân uy hách chính là, Vương Bình tư thể hiển ngang cười tại trên chiến mã, bên trái là Phòng Huyền Linh, bên phải là Tô Định Phương. Lý Trọng Văn mấy người cũng đứng sừng sững ở tả hữu, chỉ gặp Vương Bình con mắt chăm chú nhìn chăm chăm cửa thành, lúc này chu đáo trên thành, đã không có Thủ Quân, cửa thành cũng im ắng, trừ chiến mã phát ra tiếng phì phì trong mũi âm thanh, không có thanh âm hân.

"Chi chi" bỗng nhiên cửa thành truyền đến âm thanh, chỉ gặp thành môn từ từ mở ra, sau đó liếc nhìn là Lý Tú Ninh, nàng người mặc Tố Y, ngồi trên lưng ngựa, vẫn như cũ có thể cảm nhận được nàng này lạnh lùng hàn khí, Lý Thần Thông cùng đội thị huynh đệ theo sát về sau, đằng sau là xếp hàng hoàn tất quân đội, tuy nhiên đã chiến bại, nhưng là bọn họ không có lộ ra một điểm suy sụp tinh thần chi khí.

Lý Tú Ninh chỉ huy bọn họ chậm rãi đi tới, Tô Định Phương vung tay lên, chỉ gặp mấy trăm tên thân vệ đem Vương Bình vây quanh ở trung ương.

"Lui ra." Vương Bình lạnh lùng nói ra.

"Có thể là tướng quân. . ." Tô Định Phương lo lắng nói ra.

"Ta nói lui ra, Ta tin tưởng Tam Nương Tử là thủ tín người."

Lý Thần Thông bọn người dẫn đầu còn sót lại quân đội thay đổi lộ tuyến, chậm rãi hướng về quan ngoại đi đến, lộ tuyến nổi thẳng Thái Nguyên phương hướng, chỉ có Lý Tú Ninh một mình đơn mã Lai đến Vương Bình trước mặt.

"Vương đại tướng quân, có thể hay không mượn một bước nói chuyện." Lý Tú Ninh đôi mắt thanh tú nhìn xem Vương Bình, ánh mắt bên trong để lộ ra không thể cự tuyệt ý tứ, giống như Vương Bình không đáp ứng liền sẽ ăn hấn liếc một chút.

"Tốt, mời."

Hai người cưỡi ngựa đi tại trên quan đạo, đều không có nói chuyện, Vương Bình không biết nên như thế nào mở miệng, mà Lý Tú Ninh là bởi vì tâm lý có như vậy một chút ngượng ngùng, thẳng đến hai người chung quanh đã không có ba người thời điểm, Lý Tú Ninh mới lấy dũng khí nói ra:

"Ta muốn đi."

"Ta biết."

"Người thả ta, nhưng là chúng ta sau này sẽ là địch nhân."

"Ta biết."

"Lần sau gặp mặt, ta sẽ không thủ hạ lưu tình."

"Ta biết."

"Người liền không có hấn lời nói muốn nói với ta sao?" Lý Tú Ninh phần hận không thôi, chính mình nói nhiều như vậy, hấn cũng sẽ chỉ nói ta biết a? Chính mình cũng không phải tới nghe hấn nói cái này.

"Người bảo trọng, lần sau gặp mặt, ta. . . Ta hi vọng không phải trên chiến trường, người trở lại Thái Nguyên, vẫn là muốn cẩn thận Sài gia, ta cũng sẽ lo lắng người." Vương Bình lấy hết dũng khí, sau cùng nói ra, khi hấn nói ra về sau, liền quay đầu ngựa lại, mãnh mẽ sừ roi ngựa, nghênh ngang rời đi.

Mà lúc này Lý Tú Ninh lại như cũ sừng sốt ở nơi đó, hấn sẽ muốn ta? Thực biết muốn ta sao? Sau đó bỗng nhiên một nụ cười khổ, chính mình cùng hấn nhất định là địch nhân, không phải Lý gia vong, cũng là hấn Vương Bình chết, không có hai con đường có thể đi, muốn ta, vậy thì có cái gì sử dụng đây.

Nhìn xem nghênh ngang rời đi Vương Bình, Lý Tú Ninh bất thành linh cao thâm hô to, "Người bảo trọng." Có lẽ đây là chính mình duy nhất có thể nói chuyện, về sau gặp nhau, chỉ có thể là đao thương gặp nhau,

Không phải người chết, chính là ta vong.

"Tam tiểu thư, thần thông tướng quân hỏi, phải chăng từ Hà Đông quay về Thái Nguyên, nghe nói Hà Đông Trương thị bởi vì trợ giúp chúng ta, mà chúng ta không có đánh xuống sông đông, Khuất Đột Thông phái người đem Hà Đông Trương thị diệt cả nhà, không biết là có phải có người sống." Một cái Thám Mã chạy như bay đến, sau đó đối với Lý Tú Ninh cung kính nói ra.

"Ai, quên, Hà Đông đừng đi thông suốt, đi vòng đi, thông tri đòi thị huynh đệ, phải thêm thám báo, tùy thời báo cáo tình huống, chúng ta muốn an toàn đến Thái Nguyên." Lý Tú Ninh nhướng mày, nghĩ không ra phụ thân vừa mới rút khỏi Hà Đông, Khuất Đột Thông liền đem Hà Đông Trương thị cho đồ, ai, vì sao phụ thân không cứu? Nhiều như vậy đề cho người ta thất vọng đau khổ a.

Giục ngựa trở lại Đại Doanh Vương Bình lúc này là muốn nhiều phát sấu có bao nhiêu phát sấu, vì sao, bởi vì đánh xuống cái này đại địa phương, nhưng là phát hiện bên người thế mà không có mấy cái người có thể dùng được, những này Thứ Sứ, Trường Sứ a, cũng là địa phương đại quan, cần nắm giữ ở trong tay mình, như vậy thì muốn bổ nhiệm người bên cạnh, tuy nói Vương Bình thủ hạ đại tướng thật nhiều, nhưng là Văn Quan liền thiếu đi, cái này có thể là ngạnh thương a.

"Huyền Linh, giờ phút này, nên làm như thế nào." Vương Bình mặt ủ mày chau nhìn xem Phòng Huyền Linh, lúc này hấn chỉ có thể hỏi hấn.

"Tướng quân, bây giờ Quan Trung bình định, mà tướng quân trong tay tay cầm mười mấy vạn đại quân, chắc hấn không dám có nhân tạo tiếp theo, tướng quân có thể quay về Đại Hưng, bổ nhiệm một chút thế gia người làm quan, sau đó dán thông báo Khai Khoa Thủ Sĩ, bổ sung đến địa phương hạ cấp quan viên, chờ vượt qua mấy năm, những người này cũng có kinh nghiệm, cũng có thể chống đỡ chút tràng diện." Phòng Huyền Linh suy tính một chút, sau đó nói.

"Chẳng lẽ ta tần tần khổ khổ đánh xuống địa bàn, lại phải giao cho những thế gia đó tới thống trị sao?" Vương Bình rầu rĩ không vui nói ra, dạng này giao cho bọn hấn, tương đương với đôi canh không đổi thuốc, cùng trước kia Đại Tùy có cái gì khác nhau, vẫn là mục nát thế gia chế độ.

"Tướng quân, đây chỉ là phương tiện, không có cách nào sự tình, cải cách từ tuần tự tiến dần, không thể nóng vội a, với lại hiện tại Đại Hưng Thành, còn

lâu mới có được tướng tượng bình tĩnh như vậy, Vệ Văn Thăng vẫn còn, nghe nói nếu tiếc công chúa tại tích cực tìm kiếm hỗ trợ Đại Vương người, xem ra là đối với tướng quân có chỗ kiêng kỵ a." Phòng Huyền Linh đến không phải lo lắng không người có thể nắm quyền tình, mà chính là lo lắng Đại Hưng Thành trúng gió mưa a.

"Ai, cũng được, những thế gia này cũng không phải tất cả cũng không có tác dụng, một chút con cháu thế gia vẫn là có tài cán, đến lúc đó chỉ hy vọng nhithúc có thể giúp ta coi chừng những thế gia này." Vương Bình thở dài, cũng chỉ đành như thế, hiện tại bách phế đãi hưng, chỉ cần giữ vững Quan Trung, liền có thể lớn mạnh chính mình, đến lúc đó sẽ cùng Lý Phiệt tranh một chuyến, nhìn xem thiên hạ này, đến tột cùng là ai làm người.

"Người tới, mệnh Lý Tĩnh tướng quân, trong vòng mười ngày, diệt đi Âm Thế Sư, sau đó quay lại đại quân, cùng ta đại quân tại Đại Hưng Thành bên ngoài Hội Sư, mệnh Mã Thiệu cùng Vương Dương lập tức quay về Đại Hưng, mệnh Lý Trọng Văn vì là Bắc Địa Quận Quận Thủ, tiếp nhận Mã Thiệu, nói cho Lý Trọng Văn, đừng có đùa hoa chiêu gì, không phải vậy đại quân ta khoảng cách mà tới." Vương Bình một hơi tuyên bố mấy cái mệnh lệnh, đây đều là hấn đi qua nghĩ sâu tính kỹ.

"Đại tướng quân quả nhiên cao minh, Bắc Địa Quận là đại tướng quân đại bản doanh, chắc hẳn Lý Trọng Văn đi, cũng lật không nổi cái gì sóng lớn tới a" Phòng Huyền Linh không thể không bội phục Vương Bình, tuy nói tuổi trẻ, nhưng là suy nghĩ vẫn đề vô cùng chu đáo cẩn thận.

"Hừ, nếu như hấn năng lượng làm rất tốt, ta không ngại ngày sau trọng dụng hấn, nhưng là nếu như hấn có cái gì tâm tư, vậy cũng đừng trách ta không khách khí. Truyền lệnh, đại quân tu chỉnh bốn ngày, sau đó nhổ trại Hồi Kinh."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 73 :Vệ Văn Thăng chết bệnh (1)

Đại Hưng Thành trong hoàng cung, Dương Nhượng Tích đã chân tay luống cuống, trong phòng đi tới đi lui, hoàn toàn mất đi đúng mực.

"Hoàng Cô, sự tình không có bất bất như vậy đi, Vương đại tướng quân bình định Quan Trung, không phải một cái công lớn a, vì sao người còn như thế lo lắng a." Một bên Dương Hựu về mặt vô cùng nghi hoặc nhìn xem nếu tiếc công chúa.

Dương Nhượng Tích dừng lại, nhìn về mặt ngây thơ chất tử, nhất thời mềm lòng hạ xuống, "Hựu, người còn nhỏ, không biết, lúc trước để cho Vương Bình đi Bình Loạn là vì phụ trợ Âm Thế Sư, giờ có khỏe không, Âm Thế Sư bại, hẳn Vương Bình thắng, với lại tay cầm mười mấy vạn binh mã, người biết ý vị này cái gì không? Âm Thế Sư tại, vậy ít nhất tại cái này Đại Hưng Thành bên trong, người vẫn là cao cao tại thượng Đại Vương điện hạ, hiện tại Âm Thế Sư bại, Vương Bình nhìn cũng là đã tâm bưng bưng gia hóa, hẳn còn có thể trung với Đại Tùy, trung với người sao?"

"Có thể là, Vương đại tướng quân đã cứu ta, hẳn sẽ không phản bội Đại Tùy." Dương Hựu vẫn như cũ kiên định nói ra.

"Ai, người. . ." Dương Nhượng Tích thật sâu thở dài một hơi, chẳng lẽ Đại Tùy thật sự dạng này vong sao? Phụ hoàng, người ở chỗ nào, vì sao vẫn chưa trở lại a, nữ nhi nhanh không chịu đựng nổi. Nói đến, tuy nhiên nàng là công chúa cao quý, nhưng là cũng là một cái tiểu nữ tử, bây giờ Dương Hựu tuổi nhỏ, sự tình gì đều đặt ở trên người nàng, nàng cảm thấy mệt mỏi quá, chính mình bái phỏng Bùi gia, Nguyên gia, Vi gia, bọn họ tuy nhiên đối với mình cung kính, nhưng là mỗi khi nàng nói ra hỗ trợ nàng sự tình về sau, đều lấp lóe từ, chú ý Tả Ngôn hấn, căn bản chính là đang lừa dối chính mình, để cho mình cảm thấy tốt bất lực.

Lúc này, một cái Công Công đi tới, sau đó đối với Dương Nhượng Tích bái nói: "Khởi bẩm công chúa, ngoài cung có Vệ Lão gia quuyến, nói là có chuyện quan trọng mời công chúa điện hạ." Tiểu Công Công cẩn thận từng li từng tí nói ra.

Lúc này Dương Nhượng Tích đã rời đi hoàng cung, tiến về Vệ Lão trụ sở, sắc mặt nàng có chút nặng nề, Vệ Lão luôn luôn gia quy rất nói, bình thường cũng sẽ không phái gia quuyến đi hoàng cung, nhưng là hôm nay lúc này, thế mà phái gia quuyến đến đây mời nàng đi hấn trong phủ, đủ để gặp việc này là trọng yếu cỡ nào, thế là bước nhanh đi ra hoàng cung, Vệ Văn Thăng có thể là bọn họ Cô Cháu mà sau cùng dựa, thiếu hẳn, như vậy hậu quả thiết tưởng không chịu nổi a.

"Người là người phương nào? Ta làm sao không có ở Vệ Lão phủ thượng gặp qua người?" Dương Nhượng Tích vừa mới ra hoàng cung, đã nhìn thấy bên cạnh xe ngựa đứng thẳng một cái không biết hạ nhân, lập tức trên mặt lộ ra vẻ ngờ vực đến, vội vàng hỏi.

"Công chúa điện hạ, ta là Vệ Lão nhà đến, chủ nhân nhà ta bệnh tình nguy kịch, muốn mời công chúa đi một lần." Chỉ gặp này hạ nhân sắc mặt rất là sốt ruột.

"Người nói cái gì, Vệ Lão bệnh tình nguy kịch?" Dương Nhượng Tích trở nên hoảng hốt, giống như trời sập xuống một dạng, cái kia tới vẫn là muốn tới, từ khi Âm Thế Sư suất quân xuất chiến thời điểm, Vệ Văn Thăng thân thể liền ngày càng lụn bại, thế là khoát tay một cái nói: "Lên xe đi!" Nói liền lên ngựa mình xe, tên kia hạ nhân cũng không dám sơ suất, tranh thủ thời gian dẫn xe ngựa hướng Lưu Thủ Phủ ngược lên đi.

Đi vào Đại Hưng Lưu Thủ Phủ, trước kia Lưu Thủ Phủ trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, bây giờ nhưng là im ắng, ngay cả người gác cổng đều không có tinh thần, Dương Nhượng Tích biết, đây là bởi vì Vương Bình nguyên nhân, mọi người đều biết, bây giờ Quan Trung không còn là Vệ Văn Thăng nói quên, mà chính là Vương Bình nói quên, mười mấy vạn đại quân, cũng không phải một cái số lượng nhỏ. Bây giờ Đại Hưng Thành bên trong, nghị luận nhiều nhất chính là cái này Tân Quan bên trong chủ nhân.

Đi qua thật dài hành lang, đi vào Vệ Văn Thăng Suồng Phòng bên ngoài, rất xa đều có thể nghe thấy hẳn không ngừng tiếng ho khan, để cho người ta cảm thấy đau lòng, đau lòng cái này vì là Đại Tùy cả một đời tâm người.

Đi vào trong nhà, toàn thân các loại mùi dược thảo nói, đi vào Vệ Văn Thăng bên người, Dương Nhượng Tích nhẹ nói nói: "Vệ Lão, người tốt chút sao? Người muốn đuổi nhanh tốt a, Đại Tùy còn cần người a."

Vệ Văn Thăng nghe được Dương Nhượng Tích lời nói, nhất thời giống như tới tinh thần, mở to mắt, chăm chú nhìn nàng, sau đó ra hiệu người chung quanh tất cả đi xuống.

Khi tất cả người đều đi ra, Vệ Văn Thăng lại khóc lớn lên, liên tục nói ra: "Bệ hạ, bệ tôi vô năng a, phụ lòng bệ hạ nhờ vả, lớn nhất cái kia muôn lần chết a."

"Vệ Lão, người lão đừng như vậy, Đại Tùy đi đến hôm nay một bước này,

Cũng không phải người sai, người đã vì Đại Tùy thao toái tâm, không nên tự trách a, người còn muốn bảo trọng thân thể, tiếp tục phụ tá Đại Vương điện hạ a, người có thể ngăn vạn không thể có sự tình a." Dương Nhượng Tích vừa nói, vừa bắt đầu nhỏ giọng khóc thút thút, nàng biết, Vệ Văn Thăng đã cố gắng, Đại Hưng Thành còn có thể hoàn hảo đứng vững vững ở Quan Trung Đại Địa bên trên, cùng hẳn tận tâm tận lực là không thể tách rời.

"Công chúa, Lão Thần không được, khả năng không thể lại phụ tá Đại Vương điện hạ, Đại Tùy cũng đã không được, Lão Thần sắp chết, nhưng là cũng phải vì công chúa cùng Đại Vương điện hạ mưu đồ một phen mới tốt, Lão Thần có tâm phúc nói như vậy, mong rằng công chúa lắng nghe."

"Vệ Lão mời nói, ta nhất định sẽ nghe theo Vệ Lão an bài." Nghe nói Vệ Văn Thăng muốn vì chính mình cùng hựu mà mưu đồ một phen, trong lòng một trận cảm kích, cảm khái đến, Vệ Văn Thăng đều nhanh chết, cũng đang vì mình cùng hựu mà sự tình vất vả, trong lòng rất là không đành lòng.

"Khụ khụ, công chúa cho rằng, hôm nay thiên hạ tình hình như thế nào." Vệ Văn Thăng cố hết sức nói ra.

"Hôm nay thiên hạ quần hùng cát cứ, Lý Uyên theo Thái Nguyên, Đậu Kiến Đức theo H B Vương Thế Sung theo Lạc Dương, Lý Mật chiếm cứ bên trong, phụ hoàng tại Giang Đô, Tiêu Tiễn chiếm cứ Tương Dương các vùng, Từ Viên Lăng, Lâm Sĩ Hoảng các loại quần hùng cũng cầm binh mấy chục vạn, thiên hạ đã không phải là ta Dương gia sở hữu." Tuy nhiên Dương Nhượng Tích sống cung trong, nhưng là vẫn biết hôm nay thiên hạ tranh bá, quần hùng cát cứ.

"Người còn thiếu nói mấy cái, Tiết Cử, Lương Sư Đô bọn người, trọng yếu nhất là Vương Bình, người này bắt nguồn từ không quan trọng, vô thanh vô tức thể mà trong vòng hai năm trở thành Quan Trung thực tế chủ nhân, dạng này mưu lược là hẳn chứ hầu cũng không thể bằng được, với lại trọng yếu nhất là, hẳn không phải thể gia, với lại đem Bắc Địa Quận các vùng quản lý chặt chẽ cố đầu, thâm thụ bách tính kính yêu, người này thành tựu bất khả hạn lượng a." Vệ Văn Thăng so Đại Hưng Thành bên trong tất cả mọi người xem thông thấu, Thiên Hạ Chư Hầu bên trong, năng lượng thành sự tuy nhiên hai, ba người, Vương Bình tuyệt đối là bên trong một trong, bây giờ hẳn chiếm cứ Quan Trung, càng là trở thành thiên hạ số một số hai đại thế lực, chỉ cần hẳn không mưu quá tranh bá, nhất định sẽ thành tựu đại sự.

"Vệ Lão ý là?"

"Lung lạc người này, phụ thuộc người này, chỉ cần hẳn tại, liền không có người dám xem thường người, cũng sẽ không để Đại Vương đi đến không đường về." Vệ Văn Thăng nói xong, lặng lẽ nhìn xem Dương Nhượng Tích.

Dương Nhượng Tích nghe xong, thể mà không rõ Vệ Văn Thăng ý tứ, cúi đầu trầm tư, lấy bây giờ Vương Bình quyền thế, làm sao lung lạc người này, với lại hẳn Bá Nghiệp thành, Dương Thị còn có làm sao đáng giá hẳn lưu niệm, thể là mở miệng dò hỏi:

"Vệ Lão, ta không rõ? Kính xin Vệ Lão chỉ điểm."

"Khụ khụ, mời công chúa tha thứ Lão Thần vô tội." Vệ Văn Thăng ho khan một tiếng, sau đó tiếp tục nói ra: "Mời công chúa gả cho Vương Bình."

"Cái gì? Gả cho cái này muốn đánh cấp Đại Tùy Giang Sơn người?" Dương Nhượng Tích sắc mặt đại biến, nhin không được kinh hãi.

"Công chúa điện hạ, bây giờ bên cạnh bệ hạ lại không một cái trung thần, cũng không có binh mã hồi sư Đại Hưng, Vương Bình chủ chương Quan Trung, thủ hạ mười mấy vạn đại quân, đóng giữ Đại Hưng Thành các nơi, người này là cam đoan công chúa cùng Đại Vương điện hạ năng lượng bình an duy nhất hi vọng, mong rằng công chúa nghĩ lại a." Vệ Văn Thăng nói xong, liên tục ho khan, sắc mặt biến càng thêm tái nhợt, muốn đến là không còn sống lâu nữa.

Chương 74 :Vệ Văn Thăng chết bệnh (2)

"Vệ Lão, người đừng kích động, ta biết, nhưng là nghe nói Vương Bình không phải muốn cưới Bùi gia con gái sao? Như thế như vậy, ta gả đi chẳng lẽ làm tiểu thiếp a, muốn ta đường đường Đại Tỳ công chúa, thế mà gả cho người làm tiểu thiếp, cái này khiến người trong thiên hạ như thế nào nhìn ta a?" Dương Nhượng Tích cũng nói nói lấy, bắt đầu kích động lên, nàng hiện tại vẫn là Đại Tỳ công chúa đâu, chẳng lẽ muốn đi cho một cái tướng quân làm tiểu lão bà, nghĩ đến đều để nàng không chịu nhận.

"Công chúa, Bùi gia tất nhiên không có công khai việc này, vậy nói rõ còn có khoan nhượng, đại không phải công chúa cùng Bùi gia tiểu thư cùng nhau gả cho Vương Bình, hiện tại Vương Bình còn tôn Đại Vương đâu, người gả đi chắc chắn sẽ không so Bùi gia tiểu thư địa vị kém, ngược lại cao hơn, Vương Bình còn cần Đại Tỳ cái này Đại Kỳ đâu, sẽ không dễ dàng nói toạc." Vệ Văn Thăng sắc mặt càng ngày càng tái nhợt, giống như một hơi tiếp không được, liên tục ho khan.

"Vệ Lão, ta minh bạch người ý tứ, yên tâm, ta sẽ bảo vệ tốt chính mình, cũng sẽ bảo vệ tốt huyệt, người lão nghĩ ngơi trước đi." Cực kỳ an ủi một chút Vệ Văn Thăng, Dương Nhượng Tích một người lẳng lặng rời đi, lúc này nàng cảm thấy tốt bất lực, tốt bất lực, Dương gia thiên hạ, hoặc là nói Dương gia tánh mạng, còn muốn dựa vào nàng nữ nhân này tới đời lấy, nhưng là sự thật cũng là như thế, nếu như cùng Vương Bình trèo không lên bất luận cái gì một chút quan hệ, này sau cùng Dương gia vận mệnh liền có thể muốn mà biết, bất kỳ cái gì một cái để vương Bá giả con đường, đều không cho phép có trở ngại cản hấn tồn tại, mà Dương gia cũng là ngăn cản hấn Bá Nghiệp một chương ngại, tuy nhiên cái này chương ngại không có một tia sức phản kháng, nhưng là lưu lại cũng là một cái uy hiếp, coi như Vương Bình không giết, vậy sau này đâu, hấn đại thần, hoặc là hấn kế tục người đâu, chung quy đem Dương Thị trăm thảo trừ căn, trừ phi mình gả cho hấn, cũng sẽ lưu lại Dương Thị huyết mạch, hấn tổng sẽ không ngay cả mình hậu nhân cũng giết đi, nghĩ thông suốt đây hết thảy, nàng ánh mắt trở nên kiên định, tốc độ cũng tăng tốc rất nhiều.

Làm Dương Nhượng Tích vừa mới trở lại cung trong, một cái tiểu thái giám vội vã chạy tới, sau đó bái nói: "Công chúa điện hạ, Đại Hưng lưu thủ Vệ Văn Thăng chết bệnh."

"Cái gì, Vệ Lão đi?" Dương Nhượng Tích nghe nói, giật nảy cả mình, tuy nhiên giờ khắc này sớm muộn muốn tới, nhưng là nàng không nghĩ tới nhanh như vậy, chính mình mới từ hấn trong phủ trở về, liền đã qua đời, Dương Nhượng Tích nhất thời đầu choáng váng hoa mắt, một chút ngất đi.

"Công chúa!"

"Công chúa!" Chung quanh Thái Giám Cung Nữ nhìn thấy công chúa té xỉu, một bên vội hấn đi bên giường, đi một bên gọi Thái Y đi.

Ban đêm hoàng cung yên tĩnh không tiếng động, chỉ có cung vệ quân tuần tra âm thanh, tại nếu tiếc tâm cung công chúa bên ngoài, cung nữ bọn thái giám đều cẩn thận thám báo lấy, không dám phát ra một điểm âm thanh, sợ quấy nhiễu người bên trong.

Trong tâm cung, lúc này chỉ gặp nằm trên giường nếu tiếc công chúa, bên giường yên lặng nhìn xem nàng Đại Vương Dương Hựu, còn có một cái là Đại Vương tùy thân thái giám.

Dương Nhượng Tích đôi mắt đẹp động một cái, sau đó chậm rãi mở to mắt.

"Hoàng Cô, người tỉnh, người đem hựu mà có thể hù dọa, Hoàng Cô, người làm sao." Dương Hựu nắm chắc Dương Nhượng Tích tay, trên mặt một mặt khổ trương, nhất thời bắt đầu nhỏ giọng khóc thút thít.

"Hựu, đừng khóc, Hoàng Cô không có việc gì, về sau cũng chỉ có chúng ta Cô Cháu hai người sống nương tựa lẫn nhau, Vệ Lão cũng đi, Âm Thế Sư cũng không biết phải chăng còn còn sống, ai" nhìn xem nước mắt Dương Hựu, Dương Nhượng Tích cũng phiền muộn không thôi, hiện tại nàng mới cảm giác được cái gì là Thế nhỏ Lực yếu, cái gì gọi là một thân một mình.

"Hoàng Cô, vệ lưu thủ đi, vậy chúng ta về sau làm sao bây giờ, Vương đại tướng quân thực biết phản bội Đại Tỳ sao? Hấn sẽ giết cô sao?" Lúc này, Dương Hựu mới cảm giác được một điểm khẩn trương, trước kia có Vệ Văn Thăng tại, hấn cái gì đều không cần quản, cái gì đều không cần sợ hãi, hiện tại hết thảy đều nắm giữ tại cái kia đã cứu chính mình Vương đại tướng quân trong tay, chính mình lúc đầu cũng tin tưởng hấn, nhưng là hiện tại Hoàng Cô nói không thể tin, liền thân bên cạnh Thái Giám Cung Nữ đều đang lên lên nói, nói cái này Đại Hưng Thành là Vương Bình, muốn làm cái gì làm cái gì, cũng là làm hoàng đế đều có thể, tục ngữ nói Tam Nhân Thành Hổ, Dương Hựu nghe nghe những này ngôn luận, bắt đầu sợ hãi, hiện tại Dương Nhượng Tích là hấn duy nhất có thể dựa vào người.

"Yên tâm đi, hựu, Hoàng Cô sẽ bảo hộ người,

Người nhất định sẽ không có việc gì." Dương Nhượng Tích ngồi xuống, một tay sờ lấy Dương Hựu đầu, một tay giúp hấn lau nước mắt, "Nhớ kỹ, người là Đại Tỳ Đại Vương, không thể khóc a, về sau người đều phải kiên cường còn sống, biết không?"

"Biết." Dương Hựu mãnh mẽ gạt đầu nói, sau đó chính mình lau khô chính mình nước mắt, đôi một bộ nụ cười, đối Dương Nhượng Tích cười.

"Ừm, cái này đúng, hựu, Vương Bình Hồi Kinh về sau, người chỉ cần đối với hấn thắng quan tiền tước là được, bất kỳ cái gì sự tình cũng đừng hỏi đến, mặc kệ là quân sự, vẫn là chính trị, đều chẳng qua hỏi, biết không? Hết thảy đều giao cho Vương Bình xử lý, chỉ có dạng này, Hoàng Cô mới có thể tốt

hơn bảo hộ người, biết không?" Dương Nhượng Tích lo lắng nói ra, nàng sợ Dương Hựu cùng Vương Bình sinh ra xung đột, nói như vậy, là nàng không muốn nhất nhìn thấy sự tình.

... ..

Đại Hưng Thành bên trong Vương Thông phủ đệ, lúc này không phải Vương Thông một người tại, trong đại sảnh ngồi đầy người, bên trên ngồi Vương Thông cùng Bùi Cù hai người, ngồi phía dưới người có Lãnh Vũ, lạnh lùng, Bùi Nhân Cơ, Bùi Tuyên chủ yếu, còn có Đỗ Như Hối bọn người.

"Vương đại nhân, Bùi Sứ Quân, chủ thượng đã bình định Quan Trung, ít ngày nữa liền đem quay lại Đại Hưng, hôm nay Vệ Văn Thăng đã chết bệnh, bây giờ Đại Hưng Thành bên trong không có một cái nào người năng lượng uy hiếp chủ thượng quyền uy, chúng ta hẳn là chuẩn bị sớm." Lãnh Vũ lạnh lùng nói ra, nàng không phải quan trường người, cũng không phải trong quân đội người, nói đến cũng là Vương Bình Gia Bộc mà thôi, cho nên nàng gọi là chủ thượng.

"Không vội, không vội, Đại Hưng Thành bên trong cũng không phải một phen thuận gió, tất cả Đại Thế Gia mặt ngoài thuận theo, nhưng là sau lưng không biết đang mưu đồ cái gì, đại tướng quân không có truyền ra mệnh lệnh đến, vẫn là không cần mù quáng hành động đi, chúng ta chỉ cần bảo vệ tốt Đại Hưng Thành không ra loạn gì là được, hẳn sự tình, chờ đại tướng quân trở về lại định đoạt." Bùi Cù từ tốn nói, có thể nói hiện tại đại cục đã định, hẳn là cao hứng nhất một người, nghĩ không ra lúc trước ngẫu nhiên cơ hội, sẽ trở thành liền Bùi thị cả nhà phú quý.

"Đỗ Phủ duẩn, hiện tại Đại Hưng Thành thế gia phản ứng như thế nào, bách tính có thể nào nói?" Vương Thông trầm tư một hồi, thế là hướng về cái này vừa đầu nhập Vương Bình không lâu, liền bị bổ nhiệm làm Kinh Triệu Phủ doãn Đỗ Như Hối hỏi, nghe nói người này là Vương Bình chỉ mặt gọi tên muốn thu nạp đại tài, bây giờ Phòng Huyền Linh không tại, chỉ có hỏi hắn.

"Vương đại nhân, Bùi Sứ Quân, đại tướng quân tài đức sáng suốt, từ Bắc Địa Quận đã sớm truyền đến kinh thành, bách tính đều gọi khen không thôi, đại tướng quân bình định Quan Trung, càng là phần chấn nhân tâm, cho nên bách tính an cư lạc nghiệp, không có không tốt nghe đồn, mà những Môn Phiệt Thế Gia đó, gần nhất đều đóng cửa từ chối tiếp khách, ít có tới lui, chỉ sợ là sợ ra mặt sẽ đưa tới tai họa, đều tránh không kịp đâu, chắc hẳn cũng lật không nổi cái gì sóng lớn tới." Đỗ Như Hối bình tĩnh trả lời đến, lúc trước Phòng Huyền Linh tới mời chào hắn, hắn vốn là không nguyện ý, cho rằng Vương Bình không có thành ý, không tự mình đến, nhưng là mình vừa mới đến Vương Bình tập đoàn, cũng không chút nào do dự trao tặng chính mình Cao Vị, không có bất kỳ cái gì ngờ vực vô căn cứ, để cho mình rất là cảm động, tục ngữ nói, Kẻ sĩ vì người tri kỷ mà chết, hẳn hiện tại liền đem bản thân sở học bán tại Vương Bình.

"Tốt, vậy chúng ta liền làm tốt nghênh đón đại tướng quân Hồi Kinh chuẩn bị đi."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75 :Định Quốc Công

Tùy đại nghiệp mười ba năm hạ, Tả Dực Vệ đại tướng quân Vương Bình tụ họp Âm Thế Sư đại tướng quân bình định Quan Trung Lý Tú Ninh cùng các nơi nạn trộm cướp, Âm Thế Sư đại tướng quân chết trận, Vương Bình sau đó bình định các nơi giặc cướp, sau cùng cùng Lý Tinh Hội Sư cùng Đại Hưng Thành bên ngoài.

Lạnh lùng tại Đại Hưng Thành trên tường, nhìn xem dưới thành uy phong凛凛 mười mấy vạn đại quân, rất là kích động, hạ lệnh mở lên thành môn, đại quân chậm chậm vào thành, đi qua Chu Tước Môn, liền đến Hoàng Thành sở tại địa phương.

Vương Bình cưỡi ngựa cao to đi tại phía trước nhất, nhìn thấy đến đây nghênh đón Vương Thông, Bùi Cù bọn người, đến Chu Tước Môn thời điểm, đã nhìn thấy Dương Hựu tại Dương Nhượng Tích dẫn dắt dưới, lại tới đây, Dương Nhượng Tích sắc mặt lạnh lùng, không có chút nào biểu lộ, Dương Hựu khuôn mặt nhỏ tái nhợt, hai mắt lộ ra vẻ sợ hãi, hai tay chặt chẽ lôi kéo Dương Nhượng Tích, nếu không phải bên cạnh Dương Nhượng Tích vịn, tại nhìn thấy nhiều như vậy quân đội thời điểm, hẳn liền đã đứng không vững, liền xem như hiện tại, thân thể của hắn cũng đang không ngừng run rẩy.

"Bê tôi Tả Dực Vệ đại tướng quân Vương Bình phụng Đại Vương chi mệnh, bình định Quan Trung nạn trộm cướp, đến điện hạ tín nhiệm, tam quân dùng mệnh, bê tôi không có nhục sử mệnh, hiện Quan Trung đã định, chuyên tới để giao lệnh, Đại Vương điện hạ nghìn tuổi nghìn tuổi Thiên Thiên Tuế." Vương Bình đi ra phía trước, hướng về Dương Hựu bái nói, sau lưng Văn Võ tướng lĩnh, cũng nhao nhao xuống ngựa, hô to nghìn tuổi.

Vương Bình từ Dương Nhượng Tích trong tay dắt qua Dương Hựu tay, sau đó nắm hắn hướng đi trên đại điện, Văn Võ Quan Viên đều theo sát sau khi. Dương Hựu, Dương Hựu ngồi tại trên đại điện, non âm thanh non tức giận nói ra:

"Hiện có Tả Dực Vệ đại tướng quân, phụng mệnh thảo tặc, bình định tứ phương, công lao quá lớn, đặc biệt phong làm Phiêu Kỵ Đại Tướng Quân, Định Quốc Công." Dương Hựu nói xong, Vương Bình lập tức tạ ơn Lãnh Chi, mặc dù nói những này quan chức cũng phải cần hoàng đế bổ nhiệm, nhưng là Dương Quảng tại phía xa Giang Đô, hết thấy đều lấy Đại Vương ý chỉ vì tôn.

Vương Bình gia phong về sau, Vương Bình có đại phong công thần, Phòng Huyền Linh được bổ nhiệm làm Định Quốc Công phủ Trường Sử, Đỗ Như Hối bổ nhiệm làm Định Quốc Công phủ ti mã, Lý Tĩnh được phong làm Tả Dực Vệ đại tướng quân, Tô Định Phương được phong làm Tả Truân Vệ tướng quân, lạnh lùng được phong làm Hữu Truân Vệ tướng quân. Mà như là Bùi Củ, Vương Thông bọn người, vốn là người trong triều đình, đã đứng hàng Chu Tử, tuy nhiên Phòng Huyền Linh bọn người chỉ là Định Quốc Công người trong phủ, nhưng là mọi người đều biết, liền xem như triều đình những Thượng Thư đó cũng không sánh nổi những người này. Trong lúc nhất thời, Đại Hưng Thành bên trong, Vương Bình thế lực nhanh chóng bành trướng.

... ..

Từ khi yên ổn sau cuộc chiến, Vương Bình đối với Bắc Địa Quận tăng lớn khai phát, trú quân bởi hai vạn gia tăng đến ba vạn người, đồng thời đem bọn hãn gia thuộc người nhà đồng thời dời vào, để bọn hãn năng lượng an tâm vì chính mình hiệu lực, lại khai khẩn nông điền, khởi công xây dựng thủy lợi, thực hành Quân Truân, nhất thời Bắc Địa Quận bắt đầu phồn vinh.

Khí trời đã tiến vào giữa hè thời tiết, Bắc Địa Quận mùa hè cũng vô cùng viêm nhiệt, trên bầu trời phảng phất dưới hỏa, yên ổn huyện Ngoại Quan trên đường, mỗi đi một bước đều để người mồ hôi đầm đìa, viêm nhiệt không chịu nổi.

Ngày nọ buổi chiều, yên ổn Huyện Quan trên đường đi tới một tên một mặt thiếu niên ngăm đen tướng quân, hãn nắm một con ngựa, hãn binh khí Khôi Giáp đều treo ở lập tức.

Người này chính là Vương Dương, từ khi Vương Bình gọi người tiền hãn tới Bắc Địa Quận về sau, tựa như cùng đối một người giống như, không phải là cái kia Hoa Hoa Công Tử(Playboy), mà chính là bắp thịt cả người chiến sĩ, hãn hiện tại đã là Bắc Địa Quận Đô Uy, phụ trách Bắc Địa Quận chung quanh an toàn, Mã Thiệu đã là Bắc Địa Quận Quận Thủ, Vương Bình cũng chỉ có thể đem cái này địa phương giao cho tín nhiệm người tới quản lý.

Lúc đầu Vương Bình là để cho Lý Trọng Văn tiếp nhận Mã Thiệu bọn người, để cho Mã Thiệu bọn họ Hồi Kinh, nhưng là gần nhất Tiết Cử lại khác thường động, đang đánh lấy Phù Phong Quận chú ý, cho nên Mã Thiệu liền không có rời đi, tiếp tục ở chỗ này trông coi.

Nửa canh giờ về sau, Vương Dương cuối cùng đi vào Thị Trấn, tại râm mát cửa thành, từng ngum từng ngum thở hổn hển, lúc đầu thân là tướng quân, không nên đi làm thám báo, nhưng là Vương Dương ưa thích đi, cho nên thường xuyên một người đi tìm hiểu tin tức, Mã Thiệu bọn người biết hãn là Vương Bình đệ đệ, sợ hãn ra cái gì ngoài ý muốn, nhưng là Vương Dương dù sao là không nghe, nói cái gì: "Ta là đại tướng quân đệ đệ không sai, nhưng là ta cũng là một tên tướng sĩ, người sẽ không để cho ta tại huynh trưởng ta trước mặt mất mặt đi.

" cho nên không có cách nào nói hãn.

Thủ Môn binh lính biết hãn, vội vàng cầm túi nước đi qua, "Vương Tam tướng quân, người uống nước, đây là vừa đánh lên tới nước giếng, còn băng đây!"

Tại sao là Vương Tam tướng quân đâu, bởi vì hãn nói hãn ở nhà sắp xếp Lão Tam, lão nhị cũng là Vương Bình, Lão Đại cũng là Vương Kiệt, cho nên tất cả mọi người gọi hãn Vương Tam tướng quân, nhưng là cái này cũng có thể chỉ năng lượng ở chỗ này gọi gọi, có thể là không dám ở Vương Bình trước mặt nói.

Vương Dương đoạt lấy túi nước, ừng ực ừng ực uống, rét lạnh nước giếng để cho hãn thoải mái trở mình, hãn thật dài thở ngum khí, sau đó cười nói: "Các người nhất định quá may mắn, tiến vào năng lượng trông coi nước giếng, lần sau ta cũng tới trông coi, ta thà rằng làm một cái trông giữ giếng nước tiểu binh."

Các vị binh lính đều cười ha ha, Vương Dương vỗ vỗ đưa nước binh lính bả vai, hướng về Quận Nha phương hướng đi đến.

Vương Dương đi vào Quận Nha, đối diện đã nhìn thấy Quận Thủ Mã Thiệu, Mã Thiệu là Vương Bình tâm phúc, vốn là một cái Mã Phi, nhưng là người này lại có làm văn nhân tiềm lực, chớ nhìn hãn xuất sinh không tốt, nhưng là đem Bắc Địa Quận quản lý rất tốt, đây cũng là Vương Bình năng lượng yên tâm đi tại đây giao cho hãn nguyên nhân.

Nửa năm trước, Mã Thiệu liền nhận biết Vương Dương, Vương Dương là Vương Bình tự mình để cho hãn chiếu cố, cho nên hai người đã rất quen, quan hệ cũng không tệ, gặp Vương Dương đầu đây mở lời, không khỏi cười nói: "Nóng như vậy khí trời, thế mà chạy tới, không sợ bị phơi thành thịt khô?"

"Chỉ cần còn có một hơi, ta nguyện ý a, trước kia sinh hoạt ngược lại là không có hiện tại sinh hoạt thoải mái."

"Tốt, người có lời gì cứ nói đi, cùng ta còn như thế khách khí." Mã Thiệu trêu ghẹo nói.

"Ta Quận Thủ Đại Nhân, huynh trưởng gọi chúng ta đi kinh thành, chúng ta đã trì hoãn, khi nào năng lượng xuất phát a, ta cũng không muốn lại bị ăn gãy đây." Vương Dương có thể là bị Vương Bình đánh lấy tới, cho nên rất là sợ Vương Bình.

"Ai, Tiết Cử xuẩn xuẩn dục động, ta không yên lòng a, nơi này là tướng quân hậu phương lớn, không thể sai sót a, Lý Trọng Văn là ai? Hãn nhưng là đường đường chính chính thổ phi, tại đây giao cho hãn, người yên tâm sao? Tướng quân như thế tín nhiệm chúng ta, ta liền không thể dạng này đem tướng quân cơ nghiệp thất lạc." Mã Thiệu thở dài nói ra.

"Vậy làm sao bây giờ, chẳng lẽ chúng ta chống lại mệnh lệnh sao?" Vương Dương vừa nói còn bên cạnh lắc đầu, hãn là đánh chết cũng không dám.

"Dạng này, người quần áo nhẹ lên đường, Hồi Kinh, nói rõ tại đây tình huống, với lại Tiết Cử cũng là Quan Trung họa lớn, để cho tướng quân sớm làm quyết đoán, thừa cơ diệt Tiết Cử mới tốt."

"Cũng chỉ đành như thế, vậy ta đi quản lý hành trang, lập tức xuất phát, người ở chỗ này phải bảo trọng a." Vương Dương cùng Mã Thiệu đã là quá cứng giao tình, trước khi đi, thật là có chút không nỡ đây.

Tại Bắc Địa Quận hướng về Đại Hưng Thành trên quan đạo, một thót Khoái Mã nhanh chóng lao vọt lên, một khắc cũng không có dừng lại, theo Vương Dương, sớm một chút đến Đại Hưng Thành, liền có thể sớm một chút thông tri Vương Bình phòng bị Tiết Cử, Vương Bình căn cơ vừa lập, không thể có bất kỳ sơ suất nào, cho nên hẳn cũng là tương đối gấp, chỉ cầu nhanh lên đến Đại Hưng Thành.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76 :Tứ Hôn (1)

Sùng nghiệp phường, tới gần Chu Tước Môn, điểm này bởi vì tới gần Hoàng Thành, phần lớn là Đại Tùy cao quan môn ở lại chỗ, Phiêu Kỵ Đại Tướng Quân, Định Quốc Công phủ đệ ngay ở chỗ này, Vương Bình đã độc lập Khai Phủ, liền không có tất yếu ở tại Vương Thông nơi đó.

Bây giờ Vương Bình bị mệnh vì là Phiêu Kỵ Đại Tướng Quân, thủ hạ có tướng quân mấy người, Lý Tĩnh, Tô Định Phung, lạnh lùng, Mã Thiệu bọn người, Trương Sử cùng ti nữ là Phòng Huyền Linh cùng Đỗ Như Hối, lúc này Phiêu Kỵ Đại Tướng Quân phủ, đèn đuốc sáng trưng, trong đại sảnh ngồi Phòng Huyền Linh bọn người.

"Huynh trưởng, phía tây Tiết Cử đã trọng binh vây quanh Phù Phong, nếu Phù Phong có sai lầm, này Bắc Địa Quận cũng khó giữ được a, huynh trưởng nhưng có cái gì đối sách?" Trong đại sảnh, nói chuyện là vừa vặn trở về Vương Dương, chỉ gặp hẳn hai mắt chăm chú nhìn Vương Bình, khẩn trương hỏi, hẳn vốn là cũng đứng mảnh, đáng tiếc không có cơ hội lập đại công, nghe nói Tiết Cử đại quân tập kích Quan Trung, nhất thời trong lòng ngực đầy lên hùng lực chiến ý.

"Lý Tĩnh tướng quân, người thấy thế nào?" Vương Bình người mặc tử sắc cổ tròn bào phục, một bộ vừa mới tan triều bộ dáng.

"Lần này Tiết Cử đại quân tới gần Phù Phong, Quan Trung chấn động, đại tướng quân nhất định phải phái binh xuất chinh, nhưng là lần này đại tướng quân chỉ sợ không thể tự mình tiến về." Lý Tĩnh từ tốn nói.

"Lý tướng quân nói không sai, bây giờ đại tướng quân tọa trấn Đại Hưng, không thể nhẹ ra a, có thể giải sầu đại tướng tiến về, dựng nên đại tướng quân uy vọng." Phòng Huyền Linh cũng bổ sung nói ra.

"Lý tướng quân cùng Huyền Linh nói rất đúng." Vương Bình suy tư chỉ chốc lát, gật đầu một cái nói: "Lần này Tiết Cử tuy nhiên danh xưng ba mươi vạn, nếu binh mã tuy nhiên mười mấy vạn mà thôi, Tây Lương khôn khéo, Tiết Cử chỗ nào năng lượng nuôi nhiều như vậy binh mã, lấy Lý Tĩnh tướng quân năng lực, đánh bại một cái chỉ là Tiết Cử, vẫn là dễ như trở bàn tay sự tình a."

"Đại tướng quân cất nhắc ta, tuy nhiên đại tướng quân không nên quên Khuất Đột Thông, hẳn còn có mấy vạn Kiều Quả tại Hà Đông Địa Khu, không thể khinh thường a." Lý Tĩnh có chút lo lắng nói ra.

Vương Bình gật gù đầu, bỗng nhiên nói với Lý Tĩnh: "Lý tướng quân, chắc hẳn người có lẽ lâu không gặp cô cô, cũng nên đem bọn hẳn nhận lấy, người cũng là một vị đại tướng quân, ta đã gọi người tại trong phường mua lại một cái chỗ ở, cùng ta liền nhau, người liền dời đi qua đi, chờ một lúc ta để cho người ta trong phủ tuyển chọn mấy cái tỷ nữ, đưa qua cho người, cực kỳ hầu hạ cô cô, lão cha làm sao còn muốn chờ đợi tại cái kia Thổ Phỉ Ô sao? Cũng không tới nhìn xem ta."

"Ha-Ha, tam ca quen biết nhắc, hiện tại người cũng không biết hẳn ở đâu, ai, hẳn cũng là này tính cách, người cũng là biết."

"Vương Dương, người để cho Vương Khuông tuyển chút hạ nhân, cho Chư Vị Đại Nhân đều đưa chút đi qua." Vương Bình đối với một bên Vương Dương khoát tay một cái nói.

"Đại tướng quân, chỉ sợ Đại Vương điện hạ đối với đại tướng quân..." Đỗ Như Hối quét liếc chung quanh, đối với Vương Bình nhẹ nhàng nói ra.

"Cái này tại hạ Diệp Minh Bạch." Vương Bình thật sâu thở dài một hơi, sau đó đối bọn hẳn đều nói: "Đang roi xuống là tuổi trẻ, lại nắm giữ lấy mấy chục vạn đại quân, lại cùng thế gia không có quan hệ, chỉ sợ không để cho tại Quan Lũng Thế Gia a, Đại Vương điện hạ nhìn non nớt, nhưng là chỉ sợ chỉ có ta mới biết được, tâm hẳn chủ yếu là cỡ nào thâm trầm, chó nhìn hẳn vô thanh vô tức, khẳng định sẽ liên hợp những thế gia đó, bắt đầu chèn ép ta, nhưng là hẳn dù sao chỉ là một đứa bé, chẳng lẽ ta còn đấu không lại một đứa bé sao? Chỉ là, đến lúc đó liền sợ chư vị trên lưng bêu danh."

"Ha ha, tất nhiên chúng ta là quân hiệu lực, tự nhiên cũng không sợ người khác nói thứ gì." Phòng Huyền Linh cười lạnh nói ra, "Thiên hạ này chính là người có đức nơi ở, không phải dễ dàng như vậy lợi dụng sơ hở."

"Huỳnh trưởng, huỳnh trưởng!"

"Sự tình gì, hốt hoảng như vậy." Vương Bình biến sắc, đột nhiên quát.

"Phụ thân truyền nói chuyện đến, nói. ." Vương Dương nhìn xem Lý Tĩnh bọn người, không biết nên nói không nên nói.

"Nói, người ở đây đều là người huỳnh trưởng người tâm phúc, có chuyện gì tình cứ việc nói là được."

"Bùi lão đại người cho phụ thân đưa đi tin tức, trong cung truyền ra tin tức, Đại Vương điện hạ sẽ hạ chỉ ý, muốn đem nếu tiếc công chúa gả cho cho huỳnh trưởng, để cho huỳnh trưởng sớm làm quyết đoán mới tốt." Vương Dương khẩn trương nói ra, hẳn là con trai của Vương Thông.

Đương nhiên biết Vương Bình cùng Bùi gia quan hệ, nhưng là hiện tại Đại Vương cầm nếu tiếc công chúa gả cho lại là cái gì cái tình huống a.

"Nếu tiếc công chúa?" Vương Bình trong đầu nhất thời hiện ra nếu tiếc công chúa này lạnh lùng khuôn mặt, không khỏi đánh rùng mình một cái, dạng này Băng Mỹ Nhân, tôi gần đây cảm thấy một luồng hơi lạnh, chính mình cưới nàng không phải tìm tai vạ sao? Mặc dù mình cùng Bùi Bùi Thanh Nhi quan hệ không có công khai, nhưng là đã đã bái thiên địa, đã coi như là phu thê, chẳng lẽ muốn cưới một cái công chúa làm tiểu thiếp sao? Điều này hiển nhiên là không thể nào sự tình, vậy cái này đến là thể nào một chuyện đây.

Đại Hưng trong hoàng cung, Dương Hựu chính là một khuôn mặt sắc mặt giận dữ nhìn qua Dương Nhượng Tích.

"Hoàng Cô, người tại sao phải gả cho cái kia phản tặc, hẳn muốn đoạt Đại Tỳ Giang Sơn, người còn muốn gả cho hắn, đây là vì sao, vì sao, Hoàng Cô, ta sẽ không để người gả cho cái kia phản tặc." Dương Hựu nghi tư bên trong quát.

"Hựu, chẳng lẽ người thật sự không rõ sao? Người tại những đại thần kia, hoặc là Vương Bình trước mặt giả ngu mạo xưng lăng coi như, chẳng lẽ tại Hoàng Cô tại đây còn như vậy phải không? Hiện tại tình huống như thế nào người so ta rõ ràng hơn, Vương Bình thực lực, muốn phế bỏ người, giết người, đó là dễ như trở bàn tay sự tình, Hoàng Cô không làm như vậy, sao có thể bảo trụ người, sao có thể bảo trụ Dương Thị gia tộc còn có thể tiếp tục sinh tồn xuống dưới." Nghĩ đến chính mình toàn tâm toàn ý vì hắn dự định, hắn cư nhiên như thế lớn tiếng tự nhủ lời nói, Dương Nhượng Tích tâm lý tê rần, có lẽ rất nhiều người không hiểu Dương Hựu, nhưng là hắn hiểu biết, hoàng gia từ tôn, nào có biểu hiện như vậy nhu nhược, chỉ có điều biết chuyện không thể làm, tại ẩn nhẫn thôi, nhưng là đây cũng là nàng lo lắng nhất, trên thế giới khôn khéo người không chỉ hắn một cái, vạn nhất bị phát hiện, không phải biến khéo thành vụng sao?

"Hoàng Cô, vậy làm sao bây giờ?" Lúc này Dương Hựu biết mình giấu diếm không Dương Nhượng Tích, giảm xuống ngữ khí, nhỏ giọng nói với Dương Nhượng Tích.

"Yên tâm đi, Hoàng Cô sẽ bảo hộ người, ngày mai ta sẽ phái người đi hỏi thăm Vương Bình ý kiến, tin tưởng hẳn là sẽ không phản đối, hẳn còn cần Đại Tỳ cái này một cây cờ lớn."

Ngay tại Vương Bình chuẩn bị xử lý Dương Nhượng Tích gả cho sự tình thời điểm, hắn nghĩ không ra là, tại Định Quốc Công bên ngoài, đã có người vung một cái lưới lớn, mà đối với tượng cũng là vừa mới thụ phong Định Quốc Công phủ.

"Định Quốc Công, Phiêu Kỵ Đại Tướng Quân nội phủ không chỉ có Vương Bình, còn có mãnh tướng Tô Định Phương, còn có một cái Lý Tĩnh, mưu sĩ có Phòng Huyền Linh, Đỗ Như Hối bọn người, những người này cũng là khó được người, nếu như có thể đạt được những người này hỗ trợ, như vậy Vương Bình liền không đáng để lo, cung trong vị kia muốn cho chúng ta tới thay hắn quét dọn Vương Bình, quả thực là trò cười, Đại Tỳ đã nhanh vong, chúng ta làm sao sẽ còn đi theo cái này sắp diệt vong triều đình đâu, chỉ cần chúng ta diệt trừ Vương Bình, nghênh đón Đường Công nhập quan, đại sự nhất định a." Đại Hưng Thành một chỗ trong phủ đệ, một người ngồi cao bên trên, dưới cờ ngồi tại mấy người, thế nào vừa nhìn cũng là trong triều đình hiển hách người, bên trên một người chính là Quan Lũng Môn Phiệt Nguyên Thị gia chủ, Nguyên Lăng, nhi tử nguyên hoàng tại Âm Thế Sư thủ hạ, cũng không biết bị người phương nào giết chết, ngồi phía dưới có Vi Thị, sau chớ Trần Thị, Hạ Lan thị các loại Quan Lũng Tập Đoàn người.

"Nguyên gia người, chúng ta thuyết phục Tiết Cử tiến binh, nhưng là Vương Bình tựa hồ không có tự mình xuất chinh dự định, chắc là không muốn rời đi Đại Hưng Thành." Hạ Lan thị gia tộc, Hạ Lan nếu nói nói.

"Không sao, chúng ta trước tiên yên lặng nhìn thay đổi, gần nhất tất cả mọi người khiêm tốn một chút, không cần thiết để cho Vương Bình phát hiện manh mối gì."

PS: Đề cử một quyển sách 《 từ Nguyên Thủy Tùng Lâm đến tinh thần đại hải 》， là một cái Mạnh Mạnh con thỏ sờ tác, viết là mang theo một cái văn minh đến Nguyên Thủy Xã Hội, chậm rãi chỉ huy người ở đây hướng đi tinh thần đại hải, hi vọng cảm thấy hứng thú có thể đi nhìn xem

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77 :Tứ Hôn (2)

"Tu, Tu, không tốt." Trời sắp giữa trưa, Vương Bình vừa mới bước vào đại sảnh, chỉ nghe thấy một trận kinh hoàng thanh âm truyền qua, đã thấy là Bùi Cù sắc mặt bối rối, từ bên ngoài xông tới.

"Nha, là Bùi lão đại người a, nhiều ngày không thấy, sắc mặt tốt không ít a!" Vương Bình hai mắt sáng lên, đứng dậy, tiến lên nghênh đón Bùi Cù, lại đối tả hữu cười nói: "Dàng trà."

"Ai! Người còn có tâm tư thưởng thức trà." Bùi Cù hưng hăng cầm ống tay áo rút ra, một bộ muốn ăn thịt người bộ dáng, chỉ Vương Bình nói ra: "Bây giờ phương thị bên trên truyền cho người vì là cùng cố địa vị, vứt bỏ vợ cả lời đồn a, người a người!"

"Cái gì vứt bỏ vợ cả a, Tổ Phụ đại nhân, vua ta bình gần nhất có thể là thành thật a!" Vương Bình lắc đầu, ha ha cười nói.

"Người còn bật cười, không biết người nào đem người cùng Thanh nhi sự tình truyền đi, hiện tại lại có người đồn đại người muốn cưới nếu tiếc công chúa, kết quả là thành dạng này."

Vương Bình nghe vậy, biến sắc, hẳn cùng Bùi Thanh Nhi sự tình không giả, nhưng là dạng này tùy ý lời đồn người càng là dụng ý khó dò, nếu tiếc công chúa có thể hay không gả cho vẫn phải hai chuyện đâu, như thế như vậy đồn đại, chính mình liền không thể cưới nếu tiếc công chúa.

"Tổ Phụ, vậy như thế nào là tốt, đây nhất định là người có quyết tâm cố ý muốn đánh ép ta." Vương Bình nhìn qua Bùi Cù nói ra.

Bùi Cù nghe vậy sững sờ, thật sâu thở dài, sau đó nói: "Cưới nếu tiếc công chúa coi như người không đồng ý, chúng ta cũng sẽ tán thành người cưới nàng, đây là đại sự, cưới nếu tiếc công chúa, của người vị tướng sẽ càng thêm ổn định, nhưng là chúng ta tưởng tượng là đồng thời cưới vào môn, hiện tại đồn đại gây bất lợi cho chúng ta a."

"Người nào dám như thế lời đồn?" Vương Bình hai mắt tinh quang lấp lánh, tràn ngập sát cơ trái tim, ngay cả Bùi Cù đều cảm giác được từng tia ý lạnh.

"Bình nhi, ta biết người đối với Thanh nhi rất tốt, bây giờ thời khắc, chỉ có ta hướng ngoại giới tuyên bố các người chỉ là có hôn ước, nhưng là không có lập gia đình, sau đó người lại đồng thời cưới nếu tiếc công chúa cùng Thanh nhi hai người, nhưng là dạng này liền khổ Thanh nhi." Bùi Cù thật sâu thở dài một hơi, nhớ ngày đó tại Sơn Trại thời điểm, hai người đã thành qua cưới, bây giờ lại thành hôn, cái này khiến nữ tử nên nghĩ ra sao đâu, nghĩ đến đây bên trong, Bùi Cù trên mặt liền lộ ra một tia khổ sở chi sắc.

Lúc này, Phòng Huyền Linh nghe nói việc này, cũng đã chạy tới.

"Huyền Linh đa mưu túc trí, có thể hay không ngăn lại, đây là người phương nào mới có thể nghĩ ra như thế kế sách tới? Cố ý tổn hại thanh danh của ta, chẳng lẽ lúc này liền bắt đầu?" Vương Bình sắc mặt tái nhợt.

"Mộc Tú Vu Lâm, gió tất nhiên thúc." Phòng Huyền Linh thở dài nói: "Đã bắt đầu, ai bảo người quá lợi hại đâu? Giờ phút này Định Quốc Công, Phiêu Kỵ Đại Tướng Quân, có thể tưởng tượng, chỉ cần thời cơ chín muồi, người tất nhiên sẽ tiến thêm một bước, nếu tiếc công chúa nghĩ mãi mà không rõ đạo lý này, vì bảo vệ Dương Hựu hoặc là nói Dương gia, nàng là sẽ không truyền, về phần Dương Hựu, hẳn muốn bảo mệnh, cũng sẽ không thương tổn hẳn Hoàng Cô, như thế nói đến, chỉ có người khác "

"Huyền Linh nói rất có lý." Vương Bình gật gật đầu, trong lòng ngầm thừa nhận Phòng Huyền Linh quan điểm.

"Diệt trừ những người này, chỉ có ba cái hoài nghi đối tượng." Phòng Huyền Linh không hổ là danh xưng Phòng Mưu Đổ Đoạn nhân vật, chỉ gặp hẳn trên mặt lộ ra vẻ trầm tư, từ tốn nói: "Một, là hẳn Phản Vương thế lực, không muốn người tiếp tục làm lớn, nhưng là đây là nhỏ nhất, hai cũng là Sài gia, ba cũng là Quan Lũng Thế Gia, cuối thì là muốn báo nổi thù giết con, mà Quan Lũng Thế Gia nhưng là không muốn để cho người càng chạy càng cao, một khi người cưới Dương Nhượng Tích, thế lực đại tăng, có thể đủ quét ngang trong triều đình Quan Lũng Thế Gia, đến lúc đó liền không có bọn họ ngày sống để chịu, cho nên bọn họ mới có thể để người không thể lấy công chúa, ừ, tất nhiên là điểm này." Phòng Huyền Linh khẳng định nói ra.

"Huyền Linh làm sao có thể khẳng định việc này?" Vương Bình hiếu kỳ hỏi.

"Nếu là không có gì bất ngờ xảy ra lời nói, Đại Vương điện hạ chỉ sợ không lâu sau đó, liền sẽ triệu kiến tướng quân, không biết tướng quân chuẩn bị như thế nào cho phải?"

"Huyền Linh đa mưu túc trí, không biết có thể hay không ra lại một sách?" Vương Bình lắc đầu, trên mặt lộ ra một tia khổ tương đến, lúc này, hẳn nơi nào còn có cái gì kế sách đâu, như thế không có kế sách hay,

Cũng chỉ đành chiếu Bùi Cù nói xử lý.

"Chuyện này, tướng quân không cần tự mình nói, chỉ cần phái người và Đại Vương điện hạ nói là được, đến lúc đó Đại Vương điện hạ trực tiếp hạ chỉ Tứ Hôn, chớ nói Quan Lũng Thế Gia không đồng ý, liền xem như toàn bộ quan viên phản đối cũng không hề dùng, người chỉ là tuân theo Đại Vương ý tứ thôi, chắc hẳn công chúa điện hạ cũng sẽ không phản đối." Phòng Huyền Linh lắc đầu cười khổ nói: "Tướng quân nếu là muốn trở thành liên đại sự, nhất định phải cưới Dương Thị con gái, duy nhất lựa chọn cũng là Dương Nhượng Tích công chúa."

"Công tử, Nhị Lão Gia tới." Ngay tại lúc này, Vương Khuông ở đại sảnh bên ngoài cẩn thận từng li từng tí nói ra.

"Nhị thúc?" Vương Bình trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, chắc hẳn nhị thúc cũng biết tin tức.

"Tất nhiên tướng quân có chuyện quan trọng, hạ quan trước hết đi cáo từ." Phòng Huyền Linh một bên xem phân minh, tranh thủ thời gian chấp tay nói ra.

"Làm phiền Huyền Linh." Vương Bình nhớ tới hai người vừa rồi chỗ nói chuyện đề, không khỏi cau mày, hẳn biết Phòng Huyền Linh nói tới đúng là có đạo lý, chính mình muốn thành sự tình, vậy thì nhất định phải cưới Dương Thị con gái.

"Bình nhi." Bỗng nhiên một trận trong sáng âm thanh truyền tới, đã thấy Vương Thông nhanh chân đi tiến đến.

"Nhị thúc." Vương Bình tiến lên bái nói: "Nhị thúc đến đây, vì sao không thông tri chất nhi, chất nhi cũng tốt tiến lên nghênh đón a."

"Ha-Ha, tuy nhiên mấy bước đường, người nhị thúc cũng không phải ba tuổi tiểu hài tử, còn muốn người đi đón." Vương Thông cười ha hả nói ra.

"Tam thúc đến đây, muốn không đã biết tin tức, không biết nên như thế nào cho phải?"

"Bùi lão đại người, đến, đều ngồi, ta cho rằng thả ra tin tức, nói người cùng Bùi gia đã đính hôn, ta ngay cả Hôn Thư đều mang đến, người xem một chút." Vương Thông nói, liền xuất ra một cái màu đỏ chót Hôn Thư.

Vương Bình tiếp nhận Hôn Thư, xem, sau đó tâm tình sáng tỏ thông suốt, nhị thúc là mình trưởng bối, tăng thêm có cái này Hôn Thư, chắc hẳn liền không có vấn đề gì, đến lúc đó phái người và Dương Hựu nói một tiếng, dạng này Bùi Thanh Nhi cũng có thể quang minh chính đại gả tới, chính mình cũng coi như không có phụ lòng nàng một phen tình nghĩa, về phần công chúa điện hạ, vậy chỉ có thể đi một bước xem một bước, chính mình cần cùng nàng hôn nhân tới cùng cố chính mình thể lực, cho nên cứ việc chính mình cũng không thích dạng này một cái Băng Mỹ Nhân, nhưng là cũng là không có cách nào sự tình.

"Nhị thúc, Tam Đệ đã đi theo Lý Tĩnh tướng quân cùng đi xuất chinh, sau khi trở về, tất có ban thưởng, niên kỷ của hắn cũng không nhỏ, cũng nên có môn việc hôn nhân, ta nghe nói này Trương Tôn Thị Tiểu Nương không tệ, không nếu như để cho hắn cưới nàng a" Vương Bình bỗng nhiên nói ra: "Trương Tôn Thị tuy nhiên không phải cái gì gia đình giàu có, nhưng là cũng là Danh Môn Vọng Tộc, nhị thúc nghĩ như thế nào?"

"Chỉ sợ Trương Tôn Thị không muốn a "

"Bọn họ là không dám không nguyện ý." Vương Bình cười lạnh nói ra, cái này Trương Tôn Thị cũng là Trương Tôn Vô Kỵ một nhánh, hiện tại Trương Tôn Vô Cầu gả cho Lý Thế Dân, Trương Tôn Vô Kỵ cũng tại Lý Thế Dân sổ sách dưới nghe lệnh, nhưng là Trương Tôn Thị nhà vẫn còn ở Đại Hưng Thành, cho nên muốn lấy Lý Uyên, Vương Bình liền không muốn để cho hắn tốt hơn, để bọn hắn chỉ hướng hoài nghi đi, nếu như không đồng ý, Vương Bình không ngại giết mấy người, hắn cũng đang hoài nghi có phải hay không chính mình biểu hiện quá thiện lương, là cá nhân đều có thể đi ra khiêu khích, có lẽ giết một một số người, bọn họ sẽ an tĩnh một chút.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78 :Tứ Hôn (3)

Ngày kế tiếp, Tào Triều phía trên, Vương Bình vừa đi vào trong đại điện thời điểm, liền phát hiện Dương Nhượng Tích xuất hiện tại hướng đường phía trên, lúc này Dương Nhượng Tích, thốt tha, trên mặt cũng có một chút nụ cười, không giống trước kia như thể băng lãnh, Vương Bình sửng sốt, chắc hẳn chính mình truyền cho bọn họ lời nói, bọn họ đã suy nghĩ tốt.

"Chúng thần bái kiến Đại Vương điện hạ, nghìn tuổi nghìn tuổi Thiên Thiên Tuế." Tất cả mọi người bái qua Đại Vương Dương Hựu, hô to nghìn tuổi.

"Xin đứng lên." Dương Hựu nở nụ cười hướng Vương Bình gật gật đầu, tuy nhiên để cho mình cô cô làm người khác Bình Thê trong lòng có chút không nguyện ý, nhưng là đây cũng là không có cách nào sự tình, hẳn tin tưởng một ngày nào đó, chính mình sẽ đem vận mệnh nắm giữ ở trong tay mình, sẽ không trở thành trong tay người khác để tuyên con rồi, với lại Vương Bình tuổi còn trẻ, năng lượng lấy sức một mình, bình định Quan Trung, cũng chỉ có dạng này đại tài, mới có thể xứng với chính mình Hoàng Cô, hẳn những thế gia đó tử, không phải tham sống sợ chết, cũng là ngộp trong vàng son, chính mình càng sẽ không Dương Nhượng Tích gả cho bọn họ.

"Tạ điện hạ." Lúc này, Vương Bình cũng đứng dậy đứng lên.

Dương Hựu hướng Dương Nhượng Tích liếc mắt một cái, đã thấy hắn sắc mặt đỏ bừng, nhìn thấy Dương Hựu nhìn lấy chính mình, Tự Nhiên chi Đạo Dương Hựu ý tứ, hơi hơi gật gật đầu, ra hiệu hắn có thể hạ chỉ, lại hướng Dương Hựu bái bai, phương đi ra đại điện, trước khi đi, hướng Vương Bình thật sâu liếc mắt một cái.

Lúc này, một cái tiểu thái giám xuất ra Đại Vương ý chỉ, bắt đầu niệm đi ra, "Phiếu Kỵ Đại Tướng Quân, Định Quốc Công Vương Bình, lòng trung thành vì nước, không chối từ vất vả, lũ lập kỳ công, bình định Quan Trung loạn, cô lòng rất an ủi, nhớ tới đại tướng quân tuổi gần 20 mà chưa lập gia đình, nhưng đại tướng quân cùng Bùi thị sớm có hôn ước, đặc biệt Tứ Hôn nếu tiếc công chúa cùng Bùi thị con gái cùng gả cho đại tướng quân làm vợ... ." Sau đó rất nhiều lời nói, Vương Bình cũng không có nghe vào, dù sao cũng là một câu nói, hấn cưới Bùi Thanh Nhi cùng Dương Nhục Tích hai nữ nhân.

"Bê tôi Tạ điện hạ hậu ái." Vương Bình mặt không đổi sắc, hướng Dương Hựu chấp tay một cái, tiếp tục nói "Đa tạ điện hạ nâng đỡ, Vương Bình sẽ làm trung với cương vị công tác, vì là điện hạ hiệu khuyến mã cực khổ." Vương Bình biết, chính mình lời xã giao vẫn phải nói, tuy nhiên hấn không phải cũng ưa thích Dương Nhục Tích, nhưng là hấn đã không phải là đại biểu cái này chính mình, mà chính là đại biểu cái này Vương Bình tập đoàn này, có thể tượng trưng, nếu là Vương Bình không cùng Dương Nhục Tích thành hôn, này phản đối người một nhà sẽ càng ngày càng nhiều, chính mình cảm không có đại nghĩa, không có chính thống, này đầu nhập vào Lý Uyên người cũng sẽ càng ngày càng nhiều.

"Ừm, rất tốt." Dương Hựu gật đầu nói: "Đại tướng quân, quay đầu, cô sẽ để cho Khâm Thiên Giám thật tốt tính toán lúc nào là Good Day - Ngày đẹp, đem các người ba người sự tình làm."

"Đa tạ điện hạ." Vương Bình trên mặt lộ ra một tia cười lớn đến, nghĩ đến cái này mười hai tuổi hài tử lại có như thế tâm cơ, hôm nay biểu hiện, hoàn toàn là một cái người trưởng thành tư duy.

"Hoàng Cô cha, sau này sẽ là người một nhà." Dương Hựu trên mặt lộ ra một tia hưng phấn đến, mà Vương Bình lại cảm giác được một tia dị dạng, hôm nay Dương Hựu làm sao ngay trước chúng thần mặt như này gọi hấn, hấn cảm giác được thật không thể tin.

Chỉ gặp Dương Hựu từ bên người thái giám cầm trong tay qua một bản Tấu Chương đến, đứng dậy, tự mình đưa cho Vương Bình, sau đó nói: "Đêm qua thu đến Quân Báo, Khuất Đột Thông đã rời đi Hà Đông, tiến về Đồng Quan, đại tướng quân cũng biết Đồng Quan là Quan Trung môn hộ, là không thể nắm giữ trong tay ngoại nhân, người xem có cái gì biện pháp, để cho cái này liên quan trung môn hộ nắm giữ tại chính chúng ta trong tay."

Cái gì? Khuất Đột Thông là người ngoại nhân? Vậy ta tính là gì, Khuất Đột Thông có thể là cuối cùng Đại Tùy, tại Hà Đông đem Lý Uyên đánh bại, thế sống chết thù hận lấy Quan Trung, chỉ sợ trong mắt người, ta mới là ngoại nhân đi, Vương Bình trong lòng suy nghĩ, đối với Dương Hựu những lời này khịt mũi coi thường, nhưng là người muốn nói như vậy, ta cũng không dễ không trả lời a.

"Điện hạ, bê tôi cho rằng, Khuất Đột Thông tướng quân tất nhiên sẽ nghe theo triều đình mệnh lệnh." Vương Bình bình thản nói ra, nói đến, Dương Hựu là muốn cho chính mình rời đi Đại Hưng thôi, nhưng là bây giờ tình huống, coi như mình rời đi Đại Hưng, hấn cũng không hứng nổi gió, làm không dậy sóng tới.

"Há, đại tướng quân tin tưởng như vậy?" Dương Hựu cười ha hả nói ra.

"Không sai." Vương Bình gật gật đầu,

Xác định nói ra: "Điện hạ, Khuất Đột Thông tướng quân trung với Đại Tùy, bây giờ Quan Trung vẫn là Đại Tùy thiên hạ, hấn không có lý do gì không nghe theo triều đình mệnh lệnh, còn nữa nói, Đồng Quan mặc dù là nơi hiểm yếu, nhưng là nó có một cái rất lớn khuyết điểm, cũng là phòng bên ngoài không phòng bên trong, này Đồng Quan nắm đó vốn chính là vì là hộ vệ Quan Trung sở tu xây, thử nghĩ, hấn sẽ dùng tới phòng bị Quan Trung tiến công sao? Hai, Khuất Đột Thông đại quân cần thiết Lương Hướng đều muốn từ Quan Trung vận chuyển đi qua, nếu như không nghe theo triều đình mệnh lệnh, hấn đại quân cũng là Vô Căn Phù Bình, không có dựa, làm sao có thể đủ dài lâu đâu, Khuất Đột Thông là một đời quân sự mọi người, cho nên là năng lượng mình bạch Lương Hướng tầm quan trọng, Đồng Quan đứng ở Lạc Dương cùng Đại Hưng Thành chính mình, mấy vạn đại quân mỗi ngày cần thiết cự đại, nếu như Khuất Đột Thông không nghe theo chúng ta ra lệnh, chẳng lẽ đi nghe theo Lý Uyên hoặc là Vương Thế Sung sao? Hấn tại Hà Đông đại bại Lý Uyên, đã đắc tội Lý Uyên, với lại hấn cùng Vương Thế Sung có thù, cho nên hấn không có lựa chọn chỗ trống."

"Đã như vậy, Hoàng Cô cha nói rất đúng." Dương Hựu lời kéo Vương Bình tay nói ra: "Vậy thì phiền phức Hoàng Cô cha đi Đồng Quan, thay cô triệu hồi Khuất Đột Thông, nói cho hấn biết, cô có tác dụng lớn khác. "

Lúc này Dương Hựu, cuối cùng lộ ra hấn diện mục chân thật, Vương Bình bình tĩnh nhìn xem hấn, tuy nhiên Dương Hựu vẫn là một bộ đối với hấn cũng cung kính bộ dáng, nhưng là Vương Bình biết, hấn chạy tới chính mình mặt đối lập, cùng mình đã dần dần từng bước đi đến, Vương Bình khe khẽ thở dài, sau đó đáp ứng, mới cáo từ rời đi.

Tại ngoài cung, Vương Khuông đã sớm các loại lâu ngày, gặp Vương Bình đến đây, tranh thủ thời gian kéo ra màn xe, để cho Vương Bình lên xe ngựa, một trận bánh xe tiếng vang lên, xe ngựa lẳng lặng tại Chu Tước trên đại đạo đi đứng lên. Trong xe Vương Bình hai mắt hơi hơi khép kín, nghĩ đến tại trên đại điện phát sinh hết thảy, nghĩ đến Dương Hựu tâm tư, hấn lắc đầu, người tại giang hồ, thân bất do kỷ a, riêng là đến Vương Bình cái địa vị này người, rất nhiều chuyện đều không phải là chính mình có thể đem nắm, tất nhiên Đại Vương lựa chọn cùng mình đối lập, vậy mình cũng chỉ có thể đón lấy, lúc này không nên lòng dạ đàn bà.

Nếu hấn vốn muốn cho Dương Hựu bình an sinh hoạt, nhưng là hiện tại là không thể nào, hiện tại Vương Bình đời này đã không phải là đại biểu một mình hấn, sau lưng hấn, làm theo có to lớn Lợi Ích Tập Đoàn, tại chính mình chân chính nắm giữ thực lực trước đó, những người này có thể giúp chính mình, cho nên nếu như mình bị tiêu diệt, vậy bọn hấn cũng sẽ đi theo ngã vào thâm uyên.

Vương Bình là nên ngẫm lại, bây giờ chính mình thế lực ngày càng to lớn, liên lụy đồ vật cũng càng ngày càng nhiều, chính mình phải giống như một cái thượng vị giả một dạng để suy nghĩ vấn đề, không nên lo trước lo sau, với lại cho tới bây giờ cục diện này, coi như mình ngừng suy nghĩ hạ xuống đều nói không có khả năng, Lý Tĩnh, Phòng Huyền Linh bọn họ đều sẽ đẩy chính mình tiến lên, sẽ không để cho chính mình dừng lại, bọn họ tự nhiên mà vậy đều đã biết mình mục tiêu, mà bọn họ con mắt cũng là để cho mình đạt tới cái mục tiêu kia.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79 :Giang Đô thay đổi (1)

Đang lúc Vương Bình tại Quan Trung lực lượng mới xuất hiện, Lý Uyên củng cố Thái Nguyên, Vương Thế Sung tại Lạc Dương xưng hùng thời điểm, lúc này Giang Đô nhưng là mặt khác một phen cảnh tượng.

Mùa hè cầm qua, Trung Thu tiến đến, Giang Đô Các Đại Thần đều lưu tại Giang Đô Thành riêng phần mình trong phủ, chuẩn bị vượt qua ở chỗ này một cái Trung Thu Tiết, Giang Đô Cung điện ở vào Giang Đô Thành tây nam phương hướng, Dương Quảng mệnh lệnh Quan Phủ tu kiến một đầu rộng rãi con đường nối thẳng nội thành, có thể để cho Các Đại Thần mỗi ngày vào triều thời điểm có thể tiết kiệm không ít thời gian.

Nếu Các Đại Thần vào triều đã không có bất cứ ý nghĩa gì, thiên hạ các nơi tấu chương đã rất khó đưa đến Giang Đô, mỗi một phần tấu chương đều phải tốn phí rất đại lực tức giận, có đôi khi mười ngày mới có một phần tấu chương đưa tới, Các Đại Thần mỗi ngày vào triều một việc, cũng là tập hợp một chỗ hỏi thăm có hay không tin tức gì truyền đến.

Hai ngày trước Đại Hưng Thành vì đình đưa tới một phần tấu chương tấu chương, đang trực quan viên là Tể Tướng Quốc Ngưu Thế Cơ, hắn nhìn thấy bản này tấu chương, Vương Bình đã bình định Quan Trung, tình báo này đối với Ngưu Thế Cơ tới nói có ý nghĩa trọng đại, hắn biết mình nên rời đi Giang Đô.

Ngưu Thế Cơ bí mật liên hệ hơn mười người tâm phúc quan viên, tầu thuyền cũng đã an bài tốt, hiện tại liền đợi đến rồi đi thời cơ.

Hắn ngồi ở trong xe ngựa suy tính chính mình tiền đồ, trong lòng của hắn rất rõ ràng, Đại Vương Dương Hựu tại Vương Bình trong tay, Vương Bình tất nhiên sẽ lập Dương Hựu là đế, như vậy dựa theo tư lịch cùng sức ảnh hưởng, chính mình cũng có thể đi vào cùng nhau, nếu như muốn cân nhắc đến gia tộc mình, chính mình cũng cần phải quay về Đại Hưng.

Tại Ngưu Thế Cơ đang trầm tư thời điểm, xe ngựa bất thành linh ngừng, truyền đến xa phu âm thanh: "Lão gia, phía trước đường hỏng, xe ngựa không qua được."

Ngưu Thế Cơ có chút kỳ quái, đầu này con đường là mới tu không bao lâu, làm sao lại hỏng đâu, hắn thăm dò hướng ra phía ngoài nhìn lại, quả nhiên gặp lộ diện đã sụp đổ, không thể quá trán, nơi này là tiến về Giang Đô Cung phải qua đường, làm sao lại hỏng đâu, vậy đi Giang Đô Cung người nhưng làm sao bây giờ, nơi này chật hẹp, một bên là đường sông, một bên là vùng núi, Ngưu Thế Cơ hướng bốn phía nhìn xem, bốn phía im ắng, không có một cái nào người.

"Lão gia, nếu không đòi con đường đi." Một tên tùy tùng đề nghị.

Mặt khác một đầu là Giang Đô Cung mặt phía nam tiểu đạo, đường chật hẹp, gồ ghề nhấp nhô, có rất ít người đi, vấn đề là muốn quán mấy chục dặm lộ trình, đoán chừng đến ngạch Giang Đô Cung, Thiên Đô hắc.

Ngưu Thế Cơ mất hứng khoát tay chặn lại, "Hồi thành đi!"

Đi Giang Đô Cung cũng không có việc gì, hắn không muốn lại đi, hắn dự định hồi thành đi tìm Tư Mã Đức Kham phái người sửa đường, nếu không ngày mai đảm quan chức liền vô pháp vào triều.

Ngưu Thế Cơ xe ngựa quay đầu hướng về Giang Đô Thành mà đi, chỉ dừng đi đến hai dặm, phía trước có mấy người cưỡi ngựa chạy gấp mà tới, phía trước một người đầu đội mũ Ô Sa, thân mang Lục Bào, liên tục quát Mã Thất gia tốc, đằng sau đi theo mấy tên Nha Dịch.

"Trương Huyện lệnh!" Ngưu Thế Cơ bỗng nhiên nhận ra người này, là Giang Dương huyện huyện lệnh Trương Lâm, vội vàng hô to.

Trương Lâm ghì chặt dây cương, hắn thấy là Ngưu Thế Cơ, lập tức mừng lớn nói: "Nguyên lai Ngưu Tướng Quốc ở chỗ này, ta có tình huống khẩn cấp muốn hướng Thánh Thượng bẩm báo."

Ngưu Thế Cơ gặp hắn biểu lộ lo lắng, trong lòng nghi ngờ, liền hỏi: "Phát sinh chuyện gì?"

"Khởi bẩm Ngưu Tướng Quốc, Tư Mã Đức Kham hai vạn quân sáng hôm nay biến mất, mà vốn hắn nên trú đóng ở Giang Đô Cung một vạn quân lại xuất hiện tại Giang Dương Thị Trấn bên ngoài, bình thường loại điều động này đều sẽ báo cho Huyện Nha! Nhưng hôm nay lại không có bất luận cái gì thông tri, ty chức cảm thấy trong này có vấn đề, liền muốn đi Giang Đô Cung bẩm báo."

Ngưu Thế Cơ nhướng mày, đây là chuyện gì xảy ra? Giang Đô Cung trú quân thế mà bị điều đi Giang Dương huyện, này tất cả Giang Đô Cung người nào tới trấn thủ?

Ngũ Thế Cơ lại quay đầu nhìn một chút, liên tưởng đến mới xây lục thể mà đoạn, trong lòng của hắn bắt đầu có một loại bất an, một cái lớn mật mà khủng bố ý nghĩ nháy vào đầu óc hắn, chẳng lẽ là...

"Trương Huyện lệnh, phía trước đường đã đoạn, ta không qua được, đành phải quay đầu."

Trương Lâm giật nảy cả mình, luôn miệng nói: "Làm sao lại, đó là ty chức Tu tân đường, làm sao lại đoạn, trừ phi là có người tận lực phá hư."

Hai người nhìn nhau, lập tức đều hiểu, bình thường người còn phá hư không,

Chỉ có thể là quân đội.

Ngũ Thế Cơ lúc này hạ lệnh, "Lập tức đi Bắc Đại doanh!"

Giang Đô Thành bởi hai cái huyện tạo thành, mặt phía bắc gọi huyện Giang Đô, mặt phía nam gọi Giang Dương huyện, Bắc Đại doanh vào chỗ Vu Giang đều huyện mặt phía bắc, có hai vạn trú quân, bởi Hữu Truan Vệ tướng quân Trần Lăng dẫn đầu, nam đại doanh thì ở vào Giang Dương huyện mặt phía nam, cũng có hai vạn trú quân, bởi Hồ Bí Lang Tướng Tư Mã Đức Kham dẫn đầu.

Hiện tại xuất hiện dị thường cũng là nam đại doanh hai vạn trú quân biến mất, mà Giang Đô Cung một vạn trú quân lại xuất hiện tại nam đại doanh phía nam.

Ngũ Thế Cơ lập tức đoán được trong này Huyện Cơ, nhất định là Tư Mã Đức Kham dẫn đầu nam đại doanh hai vạn quân đội tiếp quản Giang Đô phòng vệ.

Đây là một cái cực kỳ nghiêm trọng sự kiện, một khi Tư Mã Đức Kham có dị tâm, như vậy Thánh Thượng liền sẽ có nguy hiểm tính mạng, Ngũ Thế Cơ lòng nóng như lửa đốt, hướng bắc Đại Doanh chạy gấp, mặc dù hắn đã quyết định rồi đi, nhưng hắn dù sao cũng là thần tử, hắn không hy vọng Dương Quảng có sinh mệnh nguy hiểm, làm thần tử, hắn muốn hết tất cả khả năng cứu Thánh Thượng tánh mạng.

Ngũ Thế Cơ cùng Trương Lâm đi vào Bắc Đại doanh, sau đó cùng giáo úy hướng về đại tướng đi đến, vừa đi giáo úy một bên giải thích, "Tối hôm qua đêm trung thu, tướng quân ngắm trăng kết quả cảm giác Diệp Vô Ngân, hiện tại còn nằm tại trên giường dậy không nổi, không thể tự mình đến nghênh đón Ngụ Tướng Quốc, mời Tướng Quốc thứ lỗi!"

"Không ngại, ta tìm các người tướng quân có khẩn cấp đại sự."

Ngũ Thế Cơ cũng nghĩ đến chính mình cảm giác Diệp Vô Ngân còn không có tốt, lại bốn phía chạy, không thể nằm xuống nghỉ ngơi, hắn không khỏi thở dài.

"Phía trước là được!"

Giáo úy chỉ phía trước đình đầu doanh trưởng cười nói, chỉ gặp doanh trưởng Tiền Trạm đầy binh lính, đề phòng sâm nghiêm.

"Ngụ Tướng Quốc mời đến, Trần Tướng Quân liền tại bên trong các loại."

Ngũ Thế Cơ cùng Trương Lâm đi vào đại tướng, nhất thời sững sốt, trong doanh trưởng trống rỗng, cái gì đều không có, Ngũ Thế Cơ bỗng nhiên kịp phản ứng, quay người liền phóng ra ngoài, mấy chỉ trường mâu đứng vững hắn trước ngực.

Ngay tại Ngũ Thế Cơ bị giam lỏng tại quân doanh cùng thời khắc đó, Giang Đô Thành cửa thành đóng, từng đội từng đội binh lính trong thành chạy, bọn họ lấy có bắt Ngõa Cương Quân gian tế, xông vào rất nhiều trọng thần phủ đệ, Tiêu Vũ, Viên Sung các loại đại thần nhao nhao bị tóm, đem bọn họ tập trung giam cầm, mà mười mấy tên ở tại nội thành hoàng tộc cũng cùng nhau bị tóm, đưa vào quân doanh.

Quân đội lập tức thực hành giới nghiêm, không cho phép bất luận kẻ nào đi ra gia môn, trong Giang Đô Thành lòng người bàng hoàng, phảng phất một trận đại tai nạn sắp xảy ra.

Giang Đô Cung vẫn như cũ mười phần yên tĩnh, may may không cảm giác được Giang Đô Thành kịch biến, Giang Đô thủ vệ cùng sở hữu tam tầng, phía ngoài cùng là một vạn Kiều Quả Nội Vệ, bọn họ trú đóng ở Cung Thành bên ngoài, không thể tiến vào cung nội.

Trung gian một tầng là phổ thông thị vệ, cũng là Kiều Quả Vệ, ước hai ngàn người, bọn họ đóng giữ Giang Đô Cung bên ngoài Cung Thành, cũng chính là đại điện cùng phòng nghỉ các nơi.

Mà nội cung thì bởi một ngàn tên trong điện Túc Vệ trấn giữ, hộ vệ lấy Dương Quảng nội cung, bọn họ lại được xưng là cho làm, cũng là từ dừng mảnh thiện chiến Kiều Quả bên trong chọn lựa ra tinh nhuệ, hưởng thụ tối ưu hậu đãi đãi ngộ, thậm chí còn năng lượng cưới cung nữ làm vợ.

Này một ngàn tinh nhuệ Túc Vệ bình thường chia làm hai ban đang trực, ban ngày cùng trong đêm tất cả ban một, giữ vững thông hướng nội cung các nơi cửa cung, bọn họ cũng không thể tiến vào hoàng đế cùng phi tử tâm cung, nhưng nay tham gia sáng sớm truyền Thánh Thượng ý chỉ, Trung Thu Tiết toàn thể nghỉ, cho phép bọn họ đi Giang Đô Thành du ngoạn uống rượu, Túc Vệ bọn họ nhao nhao rời đi Giang Đô Cung, đi trong Giang Đô Thành, khiến cho lưu thủ nội cung Túc Vệ không đủ hai trăm người.

Dương Quảng Ngự Thư Phòng có hai nơi, một chỗ ở bên ngoài Ngoại Điện bên trong, đây là hắn bình thường xử lý Triều Vụ chỗ, mà đổi thành một chỗ Ngự Thư Phòng thì tại nội cung bên trong, đồng dạng tại ban đêm hoặc là nghỉ ngơi ngày, hắn lại ở chỗ này xử lý Triều Vụ.

Hôm nay là Trung Thu Holiday, Dương Quảng liền tại trong ngự thư phòng xử lý Triều Vụ, bởi vì sự tình không nhiều, hắn cũng là buổi chiều mới đến, bình thường muốn tới ban đêm mới có thể quay về tẩm cung.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80 :Giang Đô thay đổi (2)

Giang Đô Cung bên ngoài đường sông phía trên, một chiếc Thuyền Hoa bên trong, thượng diện xuất hiện mấy cái khuôn mặt âm lãnh người, cầm đầu ngồi một người, một thân thư sinh cách ăn mặc, nhẹ phẩy quạt lông, ánh mắt lộ ra một tia lo lắng, người này cũng là Vương Bình thủ hạ lâu không lộ diện Lang Gia Các Phó Các Chủ Lưu Kiến, Lưu Kiến đã đi tới Giang Đô một thời gian ngắn, hắn phụng Vương Bình mệnh lệnh, đến đây Giang Đô, thử nghiệm mang đi Truyền Quốc Ngọc Tỷ cùng Thánh Chi, Vương Bình cũng không hy vọng Dương Quảng năng lượng tiếp tục sống sót, chỉ có Dương Quảng chết, Vương Bình mới có thể danh chính ngôn thuận cầm Đại Vương đến bờ bên trên.

Giờ phút này Giang Đô Cung, đối phương xuất hiện một cái ngăn ngại phòng thủ lỗ thủng, hắn là có thể lợi dụng Thủy Lộ cầm Dương Quảng cứu ra ngoài, nhưng là, nếu như hắn cứu Dương Quảng, liền nghiêm trọng chống lại Vương Bình mệnh lệnh, chuyện này với hắn cực kỳ bất lợi, nhưng là không cứu Dương Quảng, vậy cái này Truyền Quốc Ngọc Tỷ cùng Thánh Chi, liền không nhất định năng lượng cầm được đến, cái này khiến Lưu Kiến trong lòng thuộc về cực độ mâu thuẫn cùng trong thống khổ, tại cứu cùng không cứu ở giữa liên tục gây dằn vặt.

Lúc này, một tên hắc y nhân chạy tới, sau đó bẩm báo nói: "Các chủ, Giang Đô Cung mặt phía nam xảy ra ác chiến, xem ra, Tư Mã Đức Kham bắt đầu tiến công Giang Đô, Trần Lăng còn chưa có xuất hiện."

Lưu Kiến giờ mới hiểu được, khó trách hai bên bờ sông không có Thủ Quân, nguyên lai quân đội đều điều đi mặt phía nam, giờ khắc này, Lưu Kiến quyết định, muốn đi gặp Dương Quảng một mặt, về phần có thể hay không cứu, cũng chỉ có nhìn lên chủ yếu.

"Đi theo ta!"

Lưu Kiến mang theo hơn mười người thị vệ bên trên Thuyền Hoa, hướng vào phía trong công hạnh lái vào đi.

.....

Yến Vương Dương Viêm dẫn đầu phát hiện dị thường, hắn phát hiện đại bộ phận thị vệ đều nghỉ vào thành, nhưng là coi như nghỉ cũng không có khả năng toàn bộ đều thả, vẫn là muốn lưu lại một số người, nhưng là bây giờ tại đây đã không có thị vệ.

Hắn một đường chạy vội hướng về Dương Quảng Ngự Thư Phòng chạy tới, "Hoàng Tổ Phụ!"

Lúc này Dương Quảng đang tại trong ngự thư phòng đọc sách, đây là hắn khó được nghỉ dưỡng thời gian, nghe được Dương Viêm cao giọng hô hào chính mình, nhất thời có chút sinh khí.

"Có chuyện gì tình sao?"

"Hoàng Tổ Phụ có phải hay không hạ chỉ để cho thị vệ đều nghỉ?"

Dương Quảng sững sờ, sau đó lắc đầu nói, "Trẫm chỉ là để cho bộ phận thị vệ nghỉ, không có hạ chỉ toàn bộ nghỉ, phát sinh sự tình gì?"

Dương Viêm có chút gấp, vội vàng nói: "Tôn nhi phát hiện thị vệ cũng không thấy, nghe nói đều nghỉ đi Giang Đô Thành."

"Cái gì?"

Dương Quảng lúc này mới ý thức được sự tình nghiêm trọng, nhất thời giận dữ, nhưng là không đợi hắn nổi giận, chỉ nghe thấy bên ngoài có người hét lên: "Người nào, không cho phép hướng về phía trước."

Dương Quảng trong ngự thư phòng còn có hơn mười người Thiếp Thân Thị Vệ, đây là bọn họ âm thanh truyền gần đây, tiếp theo chỉ nghe thấy bên ngoài có người hô: "Bệ hạ, bệ tôi là từ Đại Hưng Thành đến, bệ tôi nghe nói phải có đại sự phát sinh."

Dương Quảng trong lòng kinh ngạc, tại đây lại có Đại Hưng người tới, với lại cứ như vậy tiến đến, xem ra bên ngoài xác thực không có bất kỳ cái gì thị vệ, chỉ gặp nấy chục bước bên ngoài trên bờ sông đứng đầy một người, chính là Lưu Kiến.

Lưu Kiến cũng nhìn thấy xuất hiện tại phía trước cửa sổ Dương Quảng thân ảnh, lo lắng hô lớn: "Bệ hạ, Vũ Văn Hóa Cập muốn tạo phản, đã cấu kết Tư Mã Đức Kham cùng Trần Lăng. Nội Vệ quân đã bị điều đi, bên ngoài tất cả đều là hán quân đội, bệ hạ đi nhanh đi!"

"Người là người phương nào, đừng dựa vào cái gì tin tưởng người." Dương Quảng vẫn là đối không tin đảm nhiệm, không phải người nói người là người nào, liền là ai, phải có tín vật mới được.

"Bệ hạ, bệ tôi có Đại Hưng Đại Vương điện hạ thân bút thư tín cùng Ân Chương, còn có Đại Vương điện hạ tân phong Phiêu Kỳ Đại Tướng Quân thư tín cùng Ân Chương." Lưu Kiến đem Vương Bình chuẩn bị cho hán đồ tốt, hai tay cầm trên tay, để cho Dương Quảng có thể nhìn thấy.

Dương Quảng vẫn có chút chần chờ, sau đó cao giọng nói: "Người có thể lên đến nói chuyện."

Lưu Kiến Phi nhanh chạy về phía Ngự Thư Phòng, bị thị vệ mang vào Ngự Thư Phòng, hán quý một gối xuống nói: "Bệ hạ, tình thế mười phần nguy cấp, bên ngoài bây giờ thủ vệ không nhiều, bệ hạ có thể từ đường sông rời đi, bệ tôi sẽ hộ tống bệ hạ quay về Đại Hưng." Lưu Kiến vừa nói, một bên cầm trong tay tín vật đưa cho Dương Quảng.

Dương Quảng cầm tín vật vừa nhìn,

Xác thực hựu mà Ân Chương cùng thư tín, đương nhiên, còn có Dương Hựu một mình phong Phiêu Kỳ Đại Tướng Quân thư tín cùng Ân Chương, Dương Hựu tín, Dương Quảng không có nhìn kỹ, nhưng là Vương Bình tín Dương Quảng nhìn kỹ, bên trong cường điệu tự thuật hán một mình trong hoàng cung cứu Dương Hựu, sau đó lại bình định Quan Trung sự tình, hiện tại lại phái người tới cứu mình, Dương Quảng xem hết, lâm vào trong trầm tư, hán không tín Vương Bình là một vị trung thần, tại dạng này ngàn xuyên trăm lỗ Đại Tùy, chỗ nào còn tìm được một cái trung thần, nhưng là hán phái người tới cứu mình là có ý tứ gì, ai, quên, vẫn là trước tiên giải quyết trước mắt vấn đề đi.

"Người mới vừa nói là Vũ Văn Hóa Cập?"

"Vâng! Bệ tôi nghe nói Vũ Văn Hóa Cập đã quan bế Giang Đô Thành, đang tại bắt quan viên cùng hoàng tộc, bệ hạ, đi nhanh đi."

Nhưng vào lúc này, nơi xa truyền đến tiếng la giết, từ Nam Cung môn truyền đến, Dương Quảng cũng ngồi không yên, hán lập tức đối với thị vệ làm cho nói: "Các người nhanh đi mang Hoàng Hậu cùng Triệu Vương điện hạ, lập tức đến trẫm tại đây tới."

Mấy tên Thiếp Thân Thị Vệ chạy như bay, nghe bên ngoài tiếng la giết không ngừng, Dương Quảng trong lòng mười phần khẩn trương, hán ôm lấy trang bị Ngọc Tỷ bình phù Jean hộp, do dự một chút, lại từ trong ngăn kéo lấy ra một cái bình nhỏ, thiếp thân thăm dò tốt, bước nhanh đi ra ngoài, mới vừa đi tới trong viện, chỉ nghe nơi xa truyền đến oanh! tiếng nổ lớn, đây là cửa cung bị phá tan, bốn phía truyền đến kêu thảm liên miên âm thanh.

"Thánh Thượng, nhanh lên thuyền!" Lưu Kiến lo lắng vạn phần hô, lúc này hán không lo được nhiều như vậy, coi như Vương Bình sau cùng muốn giết hán, hán cũng không thể không đem Dương Quảng mang đi.

Lúc này một tên thị vệ trên thân mang theo trên tên lão đạo chạy tới, "Bệ hạ, phản quân đã giết tiến Cung, Hoàng Hậu tẩm cung đã bị vây quanh, Triệu Vương. . . Triệu Vương bị Trần Lăng giết."

Dương Quảng quát to một tiếng, nhất thời ngắt đi, Lưu Kiến tâm hoảng ý loạn cảm Dương Quảng trên lưng thuyền, Dương Đàm cũng nhảy lên thuyền, Thuyền Hoa theo Ngự Hà hướng về ngoài cung chạy tới.

Giờ phút này, Tư Mã Đức Kham cùng Trần Lăng đã dẫn đầu đại quân giết tới, sắc trời cũng tối xuống, mấy vạn binh lính điểm bó đuốc, cầm Giang Đô Cung chiếu giống như ban ngày một dạng.

Vũ Văn Hóa Cập đứng tại trên đài cao hô to: "Dương Quảng Vô Đạo, tàn bạo bất nhân, chúng ta phải phế bỏ Hôn Quân, còn Thiên Hạ một cái thái bình, ta Vũ Văn Hóa Cập sẽ mang dẫn mọi người Quang Diệu Môn Mi."

"Huỷ bỏ Hôn Quân "

"Huỷ bỏ Hôn Quân" mấy vạn người cùng một chỗ vung tay hô to.

Trần Lăng rút ra Kiếm Lệnh nói: "Sở hữu hoàng tộc, toàn bộ giết chết, một tên cũng không để lại "

Mấy trăm người xông vào lịch cung, cầm ở bên trong hơn mười người hoàng tộc toàn bộ giết chết, một cái cũng không có lưu lại, Trần Lăng lại cao giọng làm cho nói: "Không cho phép quấy nhiễu Hoàng Hậu, dám can đảm cướp bóc đốt giết người trẫm."

... ..

Lưu Kiến mặc dù chỉ là muốn cầm Ngọc Tỷ các loại vật kiện, nhưng lại vô ý cảm Dương Quảng mang ra, nhưng là hán vẫn là trễ một bước, hán thuyền vừa rời đi Giang Đô Cung, liền bị Thủ Quân phát hiện, trên vạn người tại hai bờ sông cầm thuyền vây quanh.

Dương Quảng đã tỉnh, hán trở nên dị thường yên lặng, yên lặng nhìn chăm chú lên hai bên bờ binh lính, không khỏi thật dài thở dài.

Lưu Kiến ở trước mặt hán quý xuống, nói ra: "Bệ tôi không thể cứu đi bệ hạ, tội đáng chết vạn lần."

Dương Quảng mỉm cười, "Lưu Kiến, nếu như trẫm không có đoán sai lời nói, người hán là Vương Bình người đi!"

"Bê tôi là Phiêu Kỵ Đại Tướng Quân dưới trướng, Lang Gia Các Phó Các Chủ."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81 : Giang Đô thay đổi (3)

Dương Quảng thờ dài, từ trong ngực lấy ra một phần ý chỉ, xếp xong bỏ vào trong hộp ngọc, cầm ngọc hạp đưa cho Lưu Kiến, "Trẫm biết ngươi nếu là Vương Bình Nội Vệ, tự nhiên có năng lực chạy ra lớp lớp vòng vây, với lại chỉ cần có trẫm tại, bọn họ không có tâm tư đuổi bắt ngươi. Cái hộp này là Đại Tùy Ngọc Tỷ cùng binh phù, bên trong còn có trẫm cho hẳn một phần ý chỉ, ngươi mang cho Vương Bình, để cho hẳn chuyển giao Đại Vương, hoặc là cho trẫm Trương Tôn."

Lưu Kiến biết Dương Quảng khẳng định không trốn thoát được, hẳn gánh vác Trương Tôn, có lẽ còn có hi vọng, hẳn lại nhìn phía Dương Đàm, "Bê tôi có thể gánh vác Hoàng Thái Tôn rồi đi."

Dương Đàm kiên định lắc đầu, "Tôn nhi không đi, Đại Hưng Thành có đệ đệ tại là được, tôn nhi cùng với Tổ Phụ." Dương Đàm trên thực tế so cái gì mình bạch, chính mình chạy trốn tới Đại Hưng Thành lại có thể thế nào, vẫn là một cái khôi lỗi, với lại Dương Hựu tại, Vương Bình không cần chính mình.

"Hỗn đản!"

Dương Quảng hung hăng cho Dương Đàm một cái cái tát, mắng to: "Trẫm có thể chết, nhưng ngươi không thể chết."

Dương Đàm quỳ xuống đến, "Tôn nhi tình nguyện cùng Hoàng Tổ Phụ cùng chết!"

"Tốt! Tốt! Tốt!"

Dương Quảng liên tiếp nói ba tiếng tốt, đối với Lưu Kiến nói: "Lưu Kiến, ngươi đi đi! Hoàng Trương Tôn giống như trẫm cùng một chỗ thù xã tắc."

Lưu Kiến vạn bất đắc dĩ, đành phải hướng về Dương Quảng dập đầu ba cái, cầm ngọc hạp bao khóa tốt, trói tại bên hông, thừa dịp bóng đêm tiến vào trong sông, trong sông chỉ có Lang Gia Các nhân viên tiếp ứng, chỉ chốc lát sau liền từ trong sông chạy thoát.

Lúc này, Dương Quảng đi ra thuyền, đối với hai bên bờ binh lính quát: "Trẫm là Đại Tùy hoàng đế, các ngươi dám can đảm Phạm Thượng tạo phản sao?"

Trên bờ vạn tên lính hoàn toàn yên tĩnh, không có người đáp lại, Dương Quảng lại hô lớn: "Các ngươi nếu bỏ vũ khí xuống, trẫm xá các ngươi vô tội, phong các ngươi cao quan!" Dương Quảng cũng không phải chờ chết ở đây, hẳn vẫn là muốn ý đồ thu mua những binh lính này, thu hoạch được một đường sinh cơ. Nhưng là vạn tên lính vẫn là hoàn toàn yên tĩnh, không có một cái nào người bỏ vũ khí xuống, tất cả mọi người lạnh lùng nhìn xem hẳn.

Lúc này, Trần Lăng đi tới, cất cao giọng nói: "Bệ hạ bỏ xuống Tông Miếu không để ý, quanh năm bên ngoài tuần hành, đối ngoại cực kì hiếu chiến, Đối Nội quy mô Công Sự, mười mấy năm qua chưa bao giờ ngừng qua, khiến thiên hạ cường tráng nam nhân chết vào đao binh, phụ nữ kẻ yếu chết vào khe rãnh, Đạo Tặc nổi dậy như ong, dân chúng lầm than, thôn trang hoang vu, ngàn dặm Xích Dã, chẳng lẽ bệ hạ không có tội sao?"

Dương Quảng im lặng, hẳn lại chậm rãi nói: "Trẫm là có tội khắp thiên hạ Lê Minh, nhưng trẫm đối với các ngươi không tệ, trẫm có thể bị thiên hạ Lê Minh giết chết, nhưng không thể chết tại các ngươi đao hạ, trẫm đầu lâu, ai dám cầm."

Lúc này Vũ Văn Hóa Cập đã đi tới tại đây, nhìn trước mắt hoàng đế, trong lòng cũng là Bách Vị Tọa Trần, dù sao hẳn đối với mình bọn người không tệ, thế là mệnh lệnh Tư Mã Đức Kham dừng hoàng lăng lạc chết.

Đại nghiệp mười ba năm mười sáu tháng tám ngày, Vũ Văn Hóa Cập phát động Giang Đô binh biến, Dương Quảng bỏ mình, Vũ Văn Hóa Cập lập tức ủng lập Yên Vương Dương Đàm là đế, tôn Tiêu Hậu vì là Hoàng Thái Hậu, hẳn tự phong vì là Đại Thừa Tướng, Tổng Lý Chính Vụ, phong Tư Mã Đức Kham cùng Trần Lăng vì là tả hữu đại tướng quân, Vũ Văn Trí Cập vì là Tả Phó Xạ, Vũ Văn Sĩ Cập vì là Nội Sử Lệnh.

... ..

Đại Hưng Thành, Vương Bình trong phủ đệ, Dương Quảng tin chết còn không có truyền đến, nhưng là tại đây lại ngồi đầy Vương Bình tập đoàn trừ suất quân xuất chinh Lý Tĩnh bọn người toàn bộ nhân viên.

Bùi Cù bước nhanh đi vào đại sảnh, đi lại có chút nhẹ nhàng, hoàn toàn nhìn không ra là một cái hơn sáu mươi tuổi lão nhân, ngay cả chính hẳn bản thân đều cảm giác mình thanh xuân toả sáng.

"Tham kiến đại tướng quân." Lâm Vương Bình đi vào đại sảnh thời điểm, tất cả mọi người hướng về hắn hành lễ nói. Vương Thông cũng không ngoại lệ, tự mình bọ họ là Thúc Chất, nhưng là công và tư phải phân minh, hiện tại cũng là công sự, Vương Thông cũng là làm qua Quan Nhân, đương nhiên hiểu Lâm Quan chi Đạo.

"Mọi người mời ngồi!" Vương Bình khoát tay chặn lại, khẽ cười nói.

Tất cả mọi người ngồi xuống, Bùi Củ gặp Vương Bình bên cạnh bày đầy các loại văn thư, chồng chất như trên, liền nói ra: "Đại tướng quân Khai Phủ Kiến Nha, lại cả ngày bị những chuyện nhỏ nhặt này dây dưa a."

Tuy nhiên Vương Bình biết Bùi Củ đây là để cho hắn Phân Phong công danh, nhưng là hắn cũng không thể không nói, Bùi Củ nói rất đúng,

Những này vụn vặt sự tình hao tổn hắn rất nhiều tinh lực.

"Đây cũng là ta tìm các người tới nguyên nhân, ta dự định chinh đồn Đại Hưng quan trường, thiết trí Nội Các, tỵ Văn Uyên các, các người có cái gì đề nghị, có thể nói một chút." Vương Bình nói xong, sau đó nhìn tọa hạ những người này, Vương Thông không nói gì, Phòng Huyền Linh cùng Đỗ Như Hối đang trầm tư.

Gặp tất cả mọi người không nói lời nào, Vương Bình đành phải chính mình mở miệng, thế là mỉm cười nói: "Ta là nghĩ như vậy, các người nếu như không có gì ý kiến, cứ dựa theo cái này xử lý đi, Phòng Huyền Linh vì là Thượng Thư Tả Phó Xạ kiêm nhiệm Lại Bộ Thượng Thư, Bùi Củ vì là Thượng Thư Hữu Phó Xạ kiêm nhiệm Công Bộ Thượng Thư, Vương Thông vì là Trung Thư lệnh kiêm nhiệm Lễ Bộ Thượng Thư, Đỗ Như Hối vì là Hộ Bộ Thượng Thư, Hình Bộ Thượng Thư bởi vì đình đám nhiệm, Binh Bộ Thượng Thư tạm thời do ta Đại Lĩnh, các người Ngũ Nhân Tổ thành Nội Các, quân xưng Tướng Quốc, đều trao tặng Văn Uyên các Đại Học Sĩ xưng hào, không biết chư vị cảm thấy thế nào?"

Mọi người nghe nói, đều đang trầm tư lấy, Bùi Củ cũng tại cẩn thận tính toán, năm cái Tướng Quốc bên trong, Phòng Huyền Linh là Vương Bình thân tín, Vương Thông khả năng đại biểu Thái Nguyên Vương Thị, hoặc là nói về sau Tông Thất, chính mình đại biểu Quan Đông Sĩ Tộc, vì đình đại biểu Quan Lũng Tập Đoàn, Đỗ Như Hối thuộc về Vương Bình cùng Quan Lũng Tập Đoàn ở giữa, có thể nói năm cái Tướng Quốc bao quát Đại Hưng Thành bên trong mỗi cái thế lực, có thể tương tượng về sau càng ngày càng nhiều lãnh thổ thời điểm, Văn Uyên các liền không chỉ năm người này, với lại bọn họ kiêm nhiệm quan chức cũng sẽ chậm rãi phân ra đi.

"Chúng thuộc hạ vô ý nghĩa." Mọi người đối với cái này bổ nhiệm vẫn là rất hài lòng, Vương Bình nhìn xem người ở đây, không khỏi cảm khái đến, chính mình cuối cùng đi đến con đường này, chỉ cần mình thiết lập Nội Các, vậy tương đương liền đem toàn bộ chính quyền nắm giữ ở trong tay mình. Còn tướng quân Phân Phong, Vương Bình là còn không có nghĩ kỹ, hết thảy chờ Lý Tĩnh còn hướng về sau lại nói.

Ngay tại lúc này, ngoài cửa truyền đến một trận gấp chạy tiếng bước chân, có người bên ngoài cao giọng bẩm báo: "Đại tướng quân, Giang Đô khẩn cấp tình báo!"

"Tiến đến"

Cửa mở, một tên Thân Binh bước nhanh đi tới, cầm một nhánh hồng sắc tim trình lên, Vương Bình mở ra tim, rút ra tim nhìn xem, nhất thời lãng hạ xuống, sau đó cầm tim đưa cho Bùi Củ.

Bùi Củ xem một lần, nhất thời quỳ rạp xuống đất, lên tiếng khóc lớn, "Bệ hạ!"

... ..

Vũ Văn Hóa Cập tại Giang Đô phát động binh biến, giết chết Đại Tùy hoàng đế Dương Quảng tin tức cuối cùng truyền đến Đại Hưng Thành bên trong, cứ việc Dương Quảng không được dân tâm, nhưng là hắn dù sao cũng là Đại Tùy hoàng đế, hắn tin chết vẫn là để vô số người cảm thấy thương cảm, vì thế còn trì hoãn đại tướng quân Vương Bình cùng nếu tiếc công chúa hôn sự, Đại Vương Dương Hựu cùng Dương Nhược Tích đã khóc không thành tiếng.

Vương Bình là muốn tôn Tùy, cho nên hạ lệnh Quan Trung Các Quận khóc tang ba ngày, dùng cái này tới tưởng niệm Đại Tùy hoàng đế cái chết. Mấy ngày sau, Lưu Kiến đi qua gian nan hiểm trở, cũng đến Đại Hưng Thành bên trong.

Đại Hưng trong hoàng cung, đến từ Quan Trung Các Quận Thái Thú, Trưởng Sử cùng Đại Hưng Thành tiếng Trung Vũ Quan thành viên mấy trăm người đều tụ tập tại trên đại điện, bọn họ đều đang đợi lấy đón lấy hàng loạt mệnh lệnh.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 82 :Giang Đô thay đổi (4)

Đại Hưng Thành Thái Cực Điện bên trong, Đại Vương Dương Hựu ngồi cao tại Ngự Tọa phía trên, bên cạnh đứng đầy Bùi Cù cùng Vương Thông, Vương Bình thì ngồi ở một bên, đại điện hai bên chiếm hết khôì ngôi vị, tay cầm các loại binh khí, mười mấy tên thái giám cùng cung nữ phân biệt đứng tại Đại Vương Dương Hựu sau lưng.

Đại điện bên trong, mấy trăm tên thần tử đứng thành bốn nhóm, lắng lắng nghe Lưu Kiến giảng thuật Dương Quảng bị hại toàn bộ quá trình, khiến cho mọi người không thảng thốt, sau cùng Lưu Kiến nói ra: "Bệ hạ tự biết vô pháp chạy trốn, liền ủy thác ta cầm Ngọc Tỷ đưa đến Đại Hưng, còn có một phần di chiếu."

Lưu Kiến quỳ một chân trên đất, cầm ngọc hạp giơ lên cao cao, Vương Bình đứng dậy, cầm ngọc hạp đặt ở Đại Vương Dương Hựu trước mặt, Dương Hựu đã khóc đỏ hai mắt, hân cầm ngọc hạp mở ra, cầm di chiếu lấy ra, đưa cho Bùi Cù.

Bùi Cù mở ra di chiếu, cao giọng niệm đến: "Đại Tùy loạn, trăm chi tội vậy. Nhưng trăm đã vô lực quay về trời, đau lòng nhức óc, nhưng Đại Tùy cuối cùng rồi sẽ tiếp tục, hoặc Trường Tôn Yến Vương, hoặc Thứ Tôn Việt Vương, hoặc ba tôn Đại Vương, ba tôn thông minh, đều có thể kế thừa Đại Thống, nhưng thế sự hay thay đổi, vận mệnh khó định, trăm do đó Hạ Chiếu, lấy Đại Tùy Truyền Quốc Ngọc Tỷ để tin, ba Tôn Trung đến Truyền Quốc Ngọc Tỷ người có thể kế thừa Đại Thống, nhìn Các Vị Ái Khanh phụ tá Tân Đế, chớ phụ trăm nhìn, trăm phía dưới cử tuyển, cũng có thể nhầm mắt, do đó Hạ Chiếu, báo cho thiên hạ."

Trong đại điện quần thần quỳ xuống, Vương Bình đứng dậy nói với mọi người: "Các vị đại thần, quốc không thể một ngày Vô Quân, bệ hạ có chỉ, chờ Ngọc Tỷ người vì là chính thống, chúng ta ứng tuân theo di chiếu, lập Đại Vương là đế."

Mọi người nghe nói, cổ nói: "Thành như đại tướng quân nói!"

Vương Bình cầm Đại Vương Dương Hựu nâng đỡ ngồi xuống, Dương Hựu con mắt chăm chú nhìn xem Vương Bình, phảng phất đang nói cho Vương Bình, hân mới là hoàng đế, Vương Bình ánh mắt cũng nhìn xem Dương Hựu, hơi hơi thở dài, sau đó đi xuống bậc thang.

Bùi Cù cùng Vương Thông cũng đi theo Vương Bình đi xuống bậc thang, đứng sau lưng Vương Bình, Vương Bình mang theo mọi người quỳ xuống đến, cao giọng nói: "Ngô Hoàng Vạn Tuế Vạn Tuế Vạn Vạn Tuế!"

"Ngô Hoàng Vạn Tuế Vạn Tuế Vạn Vạn Tuế "

Dương Hựu trong ánh mắt không có bi thương, có là một chút chờ mong cùng một điểm hận sắc, nhưng là hân vẫn là nói: "Các Vị Ái Khanh Miễn Lễ Bình Thân!"

Đại nghiệp mười ba năm tháng chín, Đại Vương Dương Hựu cầm Ngọc Tỷ tại Đại Hưng đăng cơ, hân Hạ Chiếu Đại Xá Thiên Hạ, đổi Niên Hào vì trở thành nghiệp, truy thụy Tiên Đế Dương Quảng vì là Vũ Hoàng đế, Hoàng Hậu Tiêu Thị vì là Thái Hoàng Thái Hậu.

Ba ngày sau, Dương Hựu đặc biệt ban cho Vương Bình chấp hoàng việt, Tri Tiết, ủy thác đại đô đốc trong ngoài Chư Quân Sự, Thừa Tướng, Thượng Thư Lệnh, tấn phong Ung Vương, Tổng Lý Quốc Sự.

Vương Bình lập tức thiết lập Văn Uyên các, mệnh Phòng Huyền Linh, Đỗ Như Hối, Bùi Cù, Vương Thông, vì đình không người đi vào các vì là cùng nhau.

Lý Tĩnh vì là Định Quốc đại tướng quân kiêm nhiệm Ung Châu tổng quản, Bùi Nhân Cơ vì là Nội Sử Lệnh, lạnh lùng vì là Tả Dực Vệ đại tướng quân, Tô Định Phương vì là Tả Truân Vệ tướng quân, Mã Thiệu vì là cấm vệ quân thống lĩnh, sở hữu đại thần đều có phong thưởng.

Đại Hưng Vương Bình nhận được tin tức không lâu sau đó, tại phía xa Thái Nguyên Lý Uyên cùng Lạc Dương Vương Thế Sung đồng thời cũng nhận được Dương Quảng tin chết, lúc này, Lý Mật suất lĩnh Ngõa Cương Quân công Lạc Dương không xuống, đã rút quân, tay cầm Quân Quyền Vương Thế Sung, Lô Sở bọn người ủng lập Lạc Dương Việt Vương Dương Đồng là đế, Đại Xá Thiên Hạ, đổi Niên Hào vì là hoàng thái.

Thái Nguyên Lý Uyên nghe nói Dương Quảng tin chết, rất là bi thương, sau ba ngày tại quần thần yêu cầu dưới, Lý Uyên bị ép tại Tấn Dương Cung đăng cơ, đổi Quốc Hào vì là Đường, Niên Hào Vô Đức, lập trưởng tử Lý Kiến Thành vì là thái tử, thứ tử Lý Thế Dân vì là Tần Vương, Thiên Sách Thượng Tướng Quân, Lý Nguyên Cát vì là Tề Vương.

Không lâu sau đó, người trong thiên hạ cầm Thái Nguyên Lý Uyên trở thành bắc Đường, Lạc Dương Tùy Đế Dương Đồng xưng là đông Tùy, mà Trường An Tùy Đế Dương Hựu được xưng là tây Tùy, người trong thiên hạ lấy cái này tam đế vì là chính thống, hơn như là Đậu Kiến Đức, Lý Mật, Tiết Cử, Vũ Văn Hóa Cập, Tiêu Tiển bọn người đều là các nơi Phản Vương.

Một cái Quân Hùng Tranh Bá thời đại mở màn.

Lúc này Đại Hưng Thành bên trong Ung Vương Phủ bên trong, canh một đã sớm qua, Đại Hưng Thành bên trong hoàn toàn yên tĩnh, bóng tối bao trùm mỗi một hẻo lánh, nhưng là Ung Vương Phủ trong thư phòng, Vương Bình cũng không có chìm vào giấc ngủ, mà chính là khó mà ngủ, hân cũng không có bị phong Vương Hỷ vui mừng choáng váng đầu óc, với hân mà nói, Vương hào bất quá là một cái xưng hào, đối với hân thực lực tăng trưởng không có bất kỳ cái gì trợ giúp,

Đặc biệt là Văn Uyên các thiết trí, chia hết hân một nửa quyền hành chính lực, nhưng là hân cũng minh bạch, nếu như hân muốn đi càng vững vàng, thắng

được nhiều người hơn hỗ trợ, nhất định phải phân ra một bộ phận quyền lợi, để cho hỗ trợ người khác năng lượng thăng quan tiến tước, mới có thể để cho bọn họ càng thêm kiên định đứng sau lưng tự mình.

Dương Hựu nhất định phải là khôi lỗi, thậm chí không thể để cho hắn tham dự một điểm Chính Vụ, dạng này mới có thể lại sau cùng thuận lợi hoàn thành quyền lực quá độ, điểm này không thể nghi ngờ, với lại Dương Hựu không phải một cái đơn giản tiểu hài tử, từ trong mắt của hắn, Vương Bình nhìn ra hung ác, cho nên càng không thể để cho hắn tiếp xúc đến bất kỳ quyền lực gì.

Tướng Quyền cũng phải chịu đến chế ước, Văn Uyên các không thể xen vào quân đội, đây cũng là một cái vấn đề nguyên tắc, nhưng là hiện tại chế độ trả không hết thiện, cho nên hắn cũng không biết có cái gì địa phương là sơ hở chỗ.

Chính mình còn muốn lung lạc Quan Lũng người, còn muốn thu phục trung với Đại Tùy Cựu Nhân, xem ra là cái kia sớm một chút thành hôn, lúc không ta chờ đợi a, Vương Bình một người trong thư phòng lâm vào trầm tư.

Thừa Nghiệp hai năm tháng giêng tùy theo mà đến, hơn nửa năm này, thiên hạ xu thế thái bình, không có phát sinh Đại Chiến Tranh, giống như tất cả mọi người tại tích góp sau cùng lực lượng, là nhất sau khi tranh giành thiên hạ làm sau cùng chuẩn bị, năm ngoài Tiết Cử binh vây Phủ Phong, đại tướng quân Lý Tĩnh thống lĩnh mười vạn đại quân Tây Chinh, Tiết Cử không chiến từ lui, từ đó Quan Trung lại không loạn thế.

Hôm nay là đại đô đốc, Thừa Tướng, Ung Vương ngày vui, Tân Lang là đương kim sau cùng Quyền Thế Nhân Vật, cái này khiến toàn bộ Đại Hưng Thành đều oanh động.

Từ nửa tháng trước đó, đến đây Ung Vương Phủ bên trong tặng lễ cũng không biết có bao nhiêu, toàn bộ Ung Vương Phủ trước, xe tới người hướng về, đi đầy đường cũng là người mặc Chu Tử cao quan. Liền liền cùng Vương Bình không cùng nhau tới lui Thái Nguyên Vương Thị cũng phải người đến đây, trừ bọn họ, Thanh Hà Thôi Thị, Văn Hi Bùi Thị, Phạm Dương Lô Thị các loại Quan Đông Thế Gia, Đại Hưng Đỗ Thị, Vi Thị các loại Quan Lũng Thế Gia, Gangnam Tiêu Thị đại biểu Giang Nam Sĩ Tộc đều đến đây chào , có thể nói, hôm nay Đại Hưng Thành bên trong thế gia tụ tập, đương kim mấy Đại Thế Gia nhao nhao đến đây.

Cũng không phải là nói những thế gia này cùng Vương Bình có cái gì quan hệ, đặc biệt là Thôi Thị, Lô thị các loại, mà chính là thế gia cũng là đang bị giam giữ bảo bối, không có ngàn năm vương triều, nhưng là có Ngàn Năm Thế Gia, hiện tại thiên hạ chưa định, ai có thể cuối cùng đoạt được chí tôn kia chỉ vị vẫn là một cái ẩn số, cho nên thế gia dự định là, đều không được tội, đều đi nịnh nọt, ngày sau tốt gặp nhau dự định.

Với lại cái này bên trong trọng yếu nhất là, Vương Bình đã tại Quan Trung dùng chân, Quan Trung đã vững như Bàn Thạch, Vương Bình đã có căn cơ, có tranh bá thiên hạ tư bản, cho nên, dạng này thực lực cũng đủ làm cho bọn họ không xa ngàn dặm chạy đến.

"Đại đô đốc, Ung Vương đến." Sung làm môn dụng cụ chính là Phòng Huyền Linh, Hạo Nhiên Chính Khí, cũng chỉ có Vương Bình có thể sử dụng một nước chỉ tướng quốc tới làm môn dụng cụ.

Trong đại sảnh, mọi người nhao nhao xin đợi ở một bên, không dám có chút sơ suất, người này là ai, là toàn bộ Tây Tùy có quyền thế nhất một người, so hoàng đế quyền lực đều đánh, cho nên khi Vương Bình đi tới thời điểm, tất cả mọi người không dám cao giọng nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83 :Đại Hôn (1)

"Gặp qua đại đô đốc, chúc mừng đại đô đốc, chúc mừng đại đô đốc." Trong đại sảnh, mọi người nhao nhao chấp tay nói.

"Ha-Ha, hôm nay chỉ luận khách mời, đồng thời vô thượng dưới quân thần phân chia." Vương Bình trên mặt chất đầy nụ cười, lúc đầu Vương Bình tướng mạo liễm và văn nhã tuấn lãng, giờ phút này cười lộ lên càng là lộ ra khí khái anh hùng hùng hực. Nếu không phải một thân cát phục cùng hắn thượng vị giả uy nghiêm, hiện tại chỗ nào như cái gì đại đô đốc, Ung Vương nha, phân minh cũng là một cái anh tuấn người trẻ tuổi.

"Thân gia." Lúc này Bùi Cù nhìn thấy trong đám người đứng đầu Vương Thông, nhiệt tình đi ra phía trước, hiện tại Đại Hưng Thành bên trong, Vương Bình thân nhân duy nhất, chỉ có thể là hắn Vương Thông cùng con trai của hắn Vương Dương, nghĩ đến đại ca của mình Vương Cơ, không khỏi thở dài, không biết hắn biết Bình nhi có như thế tiền đồ, sẽ làm như thế nào cảm tưởng a, nghe nói Thái Nguyên Vương Thị cũng phải người đến, cũng không biết là người phương nào, nếu như là Vương Kiệt đến đây, vậy coi như náo nhiệt.

"Gặp qua Bùi Tướng Quốc" Vương Thông lấy lại tinh thần, không đi nghĩ Thái Nguyên Vương Thị sự tình, sắc mặt lộ ra mỉm cười đến, đối Bùi Cù nói ra. Nói thật, Vương Thông cũng biết Vương Bình phát tích con đường, là cùng Bùi Cù không thể tách rời , có thể nói, không có Bùi Cù, liền không có bây giờ Vương Bình, hiện tại Bùi Cù cùng bọn hắn kết thân, cũng là Vương Bình báo đáp Bùi thị cơ hội, tại ngày sau lịch sử trong chính quyền, Bùi gia tuyệt đối là số một.

"Thôi Quân nhả gặp qua đại đô đốc."

"Lô Trọng Thăng gặp qua đại đô đốc." Lúc này, tại khách mời bên trong đi ra hai người, một người khuôn mặt gầy gò, nhưng là ánh mắt kiên định, một người sắc mặt trắng nõn, ôn tồn lễ độ, hai người này hiển nhiên không phải một cái nhân vật đơn giản, bọn họ cũng là Thanh Hà Thôi Thị cùng Phạm Dương Lô Thị gia chủ người thừa kế, bên trong Thôi Quân nhả càng thêm văn nhã một chút.

"Thôi tiên sinh cùng Lô tiên sinh đường xa mà đến, vất vả, vất vả." Vương Bình đối bọn hắn rất là nhiệt tình, hiện tại Quan Đông Thế Gia trừ Bùi gia bên ngoài, gia tộc của hắn chính mình cũng còn không có liên lạc qua, lần này đang cùng ý hắn, bọn họ đến, nói rõ bọn họ cũng muốn tại phía bên mình áp chú.

Dựa theo Lễ Chế, làm Tân Lang Vương Bình cũng không phải là hiện tại đi ra gặp khách, nhưng là Lô thị cùng Thôi Thị cũng là tên truyền ngàn năm Đại Thế Gia, cho nên Vương Bình cho dù bọn họ mặt mũi, để bọn hắn hai người cảm thấy cũng kinh ngạc, trong lòng nhất thời đối với Vương Bình càng thêm lau mắt mà nhìn.

Trở lại hậu viện, Vương Thông cũng cùng theo vào.

"Vi Thần gặp qua Ung Vương điện hạ." Vương Thông xoay đầu lại, chấp tay bái nói.

"Nhị thúc, đây là ý gì?" Vương Bình bị Vương Thông bắt thành linh cử động giật mình.

"Ung Vương điện hạ, Thái Nguyên Vương Thị phái người tới." Vương Thông không có bởi vì Vương Bình lời nói mà thay đổi xưng hô, mà là tiếp tục cung kính nói ra.

Thái Nguyên Vương Thị người tới? Vương Bình nghe xong Vương Thông lời nói, không khỏi lộ ra một nụ cười khổ, hắn hiểu được Vương Thông ý nghĩ, Vương Thông là sợ chính mình một lời không hợp liền đem Thái Nguyên Vương gia nhân đuổi đi ra, mà hắn xưng hô như vậy chính mình, là muốn nhắc nhở chính mình, muốn lấy một cái thượng vị giả, hoặc là nói Ung Vương phương thức đi suy nghĩ vấn đề, dạng này, chính mình liền sẽ không xuất hiện cái gì xấu hổ sự tình.

"Nhị thúc biết là ai tới sao?" Vương Bình trầm tư một hồi, sau đó từ tốn nói.

"Là người nhị gia gia, Nhị thúc ta, Vương Tự, hắn muốn gặp người." Vương Thông lập tức nói ra.

... ..

Khách đường bên trong, trên bàn trà đã lạnh, bát trà một chút cũng không có chạm qua, Vương Tự đang chấp tay sau lưng đi qua đi lại, trong lòng của hắn có chút tâm thần bất định bất an, không biết hôm nay chuyện này có thể hay không hoàn thành đại ca giao cho hắn nhiệm vụ.

Vương Tự tại năm nay Lý Uyên Xung Đế thời điểm đảm nhiệm Thái Nguyên Kinh Triệu Phủ doãn, lần này Vương Bình thành hôn, Lý Uyên đặc cách Vương Thị đến đây chào, Vương Khuê vì là bắc Đường Hình Bộ Thượng Thư, không tiện rời đi, Vương Cơ vì là bắc Đường Công Bộ Thị Lang, tăng thêm cùng Vương Bình quan hệ cứng nhắc, cũng chỉ đành phải chính mình đến đây.

Vương Tự là Thái Nguyên Vương gia bên trong duy nhất cùng Vương Bình quan hệ không có như vậy cứng nhắc người, bởi vì hắn cùng Vương Bình tiếp xúc tương đối ít, cho nên tính không được quen thuộc, nhưng là dù sao cũng so Vương Cơ bọn họ mạnh một điểm, tại hắn đến đây một lần Tộc Hội bên trên, nhất trí cho rằng năm đó đối với Vương Bình xử phạt bất công.

Đối với năm đó sự tình khuyết thiếu điều tra, biểu thị đối với hắn áy náy, hi vọng hắn năng lượng thừa nhận chính mình là Thái Nguyên Vương Thị tử tôn, cho nên Vương gia nhân nhất trí đem cái này nhiệm vụ giao cho hắn.

Vương Tự trong lòng âm thầm thở dài, hắn còn nghe nói năm đó Vương Bình tại Vương Khuê chỗ nào bị phạt thời điểm nói qua, "Các người một ngày nào đó sẽ vì quyết định này hối hận." Đã cách nhiều năm, một ngày này cuối cùng sắp đến.

"Nhị thúc, đã lâu không gặp!"

Sau lưng truyền đến Vương Thông âm thanh, Vương Tự vừa quay đầu lại, gặp Vương Thông xuất hiện tại cửa ra vào, hắn không thể không bội phục Vương Thông lúc trước rời đi Vương gia quyết định, hiện tại Vương Thông không phải bình thường người có thể so sánh với, một khi Vương Bình Xung Đế, này Vương Thông khẳng định có một cái Tông Thất Vương gia Hàm Cấp.

Vương Tự cười khổ một tiếng nói: "Lần trước nhìn thấy người, cũng vẫn là mấy năm trước sự tình, Bình nhi không muốn gặp ta?"

Vương Thông cười cười, khoát tay chặn lại, "Nhị thúc mời ngồi, Bình nhi lập tức đi ra."

Nghe nói Vương Bình một hồi liền đi ra gặp hắn, để cho trong lòng của hắn an tâm một chút, hắn ngồi xuống, một tên nha hoàn bụng tới hai chén trà nóng, đặt lên bàn.

Chỉ chốc lát sau, Vương Bình lại tới đây, Vương Tự nhìn thấy một cái tuổi trẻ nam tử đi vào, cùng Vương Cơ chiều dài chút tương tự, liền biết hắn là Vương Bình, hắn cho người ta một loại cường ngạnh lãnh túc cảm giác, với lại ánh mắt của hắn sắc bén, thâm bất khả trắc, Vương Tự cùng hắn đối mặt thời điểm, vậy mà cảm thấy từng đợt tim đập nhanh.

Chân chính đáng sợ cũng không phải là đại hồng đại khiếu, mà chính là vô thanh vô tức, hiển nhiên Vương Bình thuộc về cái sau.

Vương Bình ngồi lên thủ vị, tất nhiên nhị thúc đều gọi chính mình vì là Ung Vương, cái kia chính là công sự, chính mình nên ngồi thủ vị.

Chỉ gặp Vương Tự lấy ra một cái hồng sắc phong thư, đưa cho Vương Bình, vừa cười vừa nói: "Hôm nay ngươi thành hôn, đây là hạ nghị, mời nhận lấy."

Vương Bình liếc liếc một chút phong thư, cười nhạt nói: "Đây là nhị gia gia hạ nghị sao?" Vương Bình tuyệt đối rất bất đắc dĩ, Vương Tự năm nay cũng bất quá 50, chính mình cũng là hai mươi tuổi người, thế mà gọi hắn gia gia.

Vương Tự trên mặt lộ ra một tia xấu hổ, hắn vốn định đánh cái liếc mắt đại khái lẫn lộn đi qua, không ngờ vẫn là không thể gạt được Vương Bình khôn khéo, đành phải nói ra: "Đây là Vương gia cho ngươi hạ nghị, mỗi cái Vương Thị con em thành hôn đều có, cho nên, ngươi cũng có."

"Nếu như là nhị gia gia cho hạ nghị, ta sẽ thủ hạ, nếu như là Vương Khuê hoặc là Vương Cơ để ngươi đại biểu Vương Thị đến cho hạ nghị. . . ."

Vương Bình lắc đầu, đem thư phong trở lại đi, "Rất xin lỗi, ta không thu!"

Vương Tự trên mặt một bên, hắn vừa muốn nói chuyện, Vương Bình đoạt lấy lấu cá, cười nói: "Hôm nay là ta ngày vui, nhị gia gia cần phải ở chỗ này uống nhiều mấy chén, đến lúc đó ta mang ngươi tại Đại Hưng Thành đi dạo, cảm thụ dưới Đại Hưng Thành phồn hoa."

Vương Tự biết Vương Bình không muốn nói chuyện gia tộc, nhưng là có một số việc hắn nhất định phải nói, hắn không có tiếp Vương Bình đề tài, mà chính là trầm tư một chút, nói ra: "Bình nhi, đại ca năm đó là hồ đồ, phụ thân ngươi cũng cảm thấy có lỗi với ngươi..."

"Nếu như nhị gia gia nguyện ý lưu tại Đại Hưng Thành bên trong làm quan, ta có thể cho nhị thúc đem Nội Sử Lệnh chức vị tặng cho ngươi, như thế nào."

Hai người một cái nói đông, một cái nói tây, riêng phần mình nói riêng phần mình lời nói, để cho người ta cảm thấy được không xấu hổ, bên trong tư vị, kẹp ở giữa Vương Thông là có thể nhất trải nghiệm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84 :Đại Hôn (2)

"Bình nhi, năm đó đối với ngươi xử phạt, sau đó Trịnh phu nhân đối với ngươi vu hại, tất cả mọi người nhận thức đến như thế sai lầm, nguyện ý hướng tới ngươi bồi tội, Bình nhi, ngươi tại Đại Hưng Thành dù sao cũng là một người, nếu có gia tộc ủng hộ ngươi, vô luận ngươi làm chuyện gì tình đều có sức mạnh có thể dùng, Vương gia tài lực tuyệt đối sẽ để ngươi kinh ngạc." Vương Tự cũng không vì là vua bình chú ý Tả Ngôn hắn mà phân thân, thành khẩn nói ra.

Vương Bình cười lạnh nói: "Ta không may tuyệt đối Vương gia có bao nhiêu tài lực, một cái Kim Sai không thấy đều có thể đánh chết một người, dạng này gia tộc, ta thực sự nghĩ không ra hắn sẽ có cỡ nào có tiền, với lại ta không thiếu tiền, ngươi biết nghĩa phụ ta có bao nhiêu tiền sao? Rất nhiều rất nhiều, cho hết ta, huống hồ coi như ta bây giờ trở lại gia tộc, Vương gia cảm làm cho ta ở chỗ nào? Là Đường Gia tộc người thừa kế sao? Vương Thị sẽ vứt bỏ Lý Uyên, đến đây ủng hộ ta sao?"

"Điều đó không có khả năng, Vương Thị đã bị trời tại Lý Uyên trên chiến xa, có thể là Bình nhi, ngươi có thể ủng hộ Lý Uyên, đến lúc đó cũng có thể bia một cái khác phái vương?" Vương Tự nói ra.

"Ha ha ha ha, ngươi biết không? Đây là ta năm nay nghe qua buồn cười nhất trò cười, hỗ trợ Lý Uyên? Hừ, ta hiện tại là thân phận gì, chấp hoàng việt, Trì Tiết, ủy thác đại đô đốc trong ngoài Chư Quân Sự, Thừa Tướng, Thượng Thư Lệnh, Ung Vương, Tổng Lý Quốc Sự, ngươi để cho ta đầu nhập vào Lý Uyên, quả thực là trò cười."

"Đại đô đốc, giờ lành đã đến." Lúc này, bỗng nhiên truyền đến Phòng Huyền Linh âm thanh.

Vương Bình thật sâu hít một hơi, ra hiệu Vương Tự cùng đi ra, vô luận như thế nào dạng, làm người nhà mình, có thể tới, đã rất tốt.

Trong đại sảnh, Vương Bình tay cầm chén rượu, du dương tại tửu trung hải dương, hắn ai đến cũng không có cự tuyệt, hắn đã sớm quen hôm nay thân phận, này hai vợ cũng bị hắn không hề để tâm, hôm nay Vương Tự nhắc lại chuyện cũ, để cho hắn cảm giác được về bị thương, ai, chờ sự tình ổn định về sau, cũng nên đi bái tế dưới mẫu thân.

Đại Hưng Thành bên trong căn bản không có gì gọi là bí mật, càng ở thời điểm này, Thái Nguyên Vương Thị thế mà phái người đến đây, chẳng lẽ Vương gia là muốn quy thuận Vương Bình sao? Hiển nhiên là không có khả năng, đó là cái gì tình huống đâu? Tất cả mọi người không phải rất rõ ràng.

"Đại đô đốc, đại đô đốc." Bí mật chấu bên trong, Vương Bình bên tai cảm giác có một cái thanh âm trong trẻo lạnh lùng ở bên tai vang lên, Vương Bình miễn cưỡng mở to mắt, mơ hồ nhìn thấy đứng trước mặt một cái toàn thân hồng y nữ tử, Ngọc Diện Phù Dung, như là người trong bức họa một dạng, Vương Bình không khỏi cười hắc hắc, chấp tay nói: "Nhà ai cô nương a, hắc hắc, Vương Bình cái này toa hữu lễ." Ai, Vương Bình thật sự là uống say, ngay cả Dương Nhượng Tích cũng không nhận ra.

Nếu như Vương Bình là thanh tỉnh lời nói, hẳn trong lúc nhất thời khẳng định muốn đi Bùi Thanh Nhi bên kia, mà không phải tới này cái băng lãnh Dương Nhượng Tích tại đây, nhưng là người trong phủ cũng không nghĩ như vậy, ngay cả Bùi Cù đều cho rằng ở thời điểm này, hẳn là đi trước Dương Nhượng Tích trong phòng, dù sao hiện tại nàng vẫn là Đại Tỳ công chúa, cho nên khi Vương Bình say thời điểm, Bùi Cù bọn người tự người diu hẳn đi Dương Nhượng Tích tại đây.

"Đại đô đốc, đại đô đốc, chúng ta cái kia đi vào động phòng." Âm thanh như Cam Tuyền, hẳn không thể để cho người ta tiến lên nhắm nháp hai cái, lúc này, nếu như không nói với Vương Bình rõ ràng một điểm nên làm cái gì, vậy cái này say khướt khẳng định đặc biệt gây vò người, dù sao chính mình cũng là hân thê tử, cho nên mới không xấu hổ không khô nói đi vào động phòng.

"Đứng, đứng, động phòng, động phòng, hôm nay ta thành hôn nha." Vương Bình cười hắc hắc nói: "Ai, hôm nay vốn là ngày tháng tốt, có thể là lão cha không có tới, Thái Nguyên Vương Thị thế mà người tới, ai, người vịn bàn công tử a! A, ta hiện tại cũng là Hoàng Thân Quốc Thích, ai, hoàng đế nếu như an phận điểm, ta sẽ để cho hẳn bình an." Vương Bình thân hình nhất động, mất đi Dương Nhượng Tích nâng, bành một tiếng, té ngã trên đất.

"Nguyên lai người cũng không phải một cái Lãnh Huyết người a." Thanh âm trong trẻo lạnh lùng vang lên lần nữa đến, Dương Nhượng Tích thật sâu nhìn nằm trên mặt đất Vương Bình liếc một chút, hai mắt lấp lóe qua một tia kiên quyết, sau đó nhẹ nói: "Tuy nhiên người tài trí tuyệt, Thiên Hạ Chi Gian, không hề có địch thủ, nhưng là đến bây giờ thể lực còn không tính mạnh nhất, làm chuyện gì tình đều vẫn là lo trước lo sau, nhà ta thù Quốc Hận cũng không thể toàn bộ ghi tạc trên người người." Nói liền chậm rãi cầm Vương Bình nâng đỡ,

Miên cưỡng vịn Vương Bình hướng trong sương phòng đi đến, nàng không thích nha hoàn ở chỗ này, cho nên đã sớm đem bọn nha hoàn đuổi đi.

La trưởng khinh động, phiến vân phúc vũ ở giữa, truyền đến một trận nhẹ nhàng thống khổ thanh âm, rất nhanh, từng đợt mê người rên rỉ thanh âm từ trong trướng truyền tới, to như vậy Ung Vương Phủ trong hậu viện, đèn đuốc dần dần ảm đạm xuống, liên đới lấy sừng sững tại Quan Trung Đại Hưng Thành đều tại hoàn toàn yên tĩnh bên trong, trong yên tĩnh, cũng không biết che dấu bao nhiêu u ám, bao nhiêu âm mưu.

Qua một đoạn thời gian, Vương Bình lắc lắc đầu, đang chờ đưa tay xốc lên La trưởng thời điểm, bỗng nhiên cảm giác ở ngực một trận áp lực, lại nhìn thấy trước mặt một đầu đen nhánh tỏa sáng mái tóc tại ở ngực, một đôi ngọc thủ bao quanh cổ mình, một cổ mùi hương ngậy ngát xông vào mũi, để cho mình không khỏi say mê.

"Là ai? A, đêm qua ta đã thành thân, chỉ là không biết cùng vị nào người nào cùng một chỗ, hẳn là Bùi Thanh Nhi đi." Vương Bình cau mày, lúc này mới nhớ tới chính mình hôm qua thành hôn, nghĩ đến đây bên trong, nhẹ nhàng cảm nằm ở trên người người nâng đỡ.

Ngạch, Vương Bình vượt qua một khối, là Dương Nhượng Tích, lúc này Dương Nhượng Tích cũng đã tỉnh, chỉ thấy mặt nàng sắc đỏ bừng, hai mắt phảng phất năng lượng chảy ra nước một dạng, cắn răng đứng dậy, từ dưới đất nhật lên mấy bộ y phục cho Vương Bình mặc vào, sau đó nói: "Tướng công, sắc trời không còn sớm, người, người cái kia đến Bùi gia Nương Tử nơi đó đi."

Vương Bình nhìn qua cái kia Như Tuyết da thịt, mê người dáng người, tăng thêm vừa mới phá qua sau khi một điểm ngưng ngừng, Vương Bình kém chút lần nữa xách thương lên ngựa, nhưng là vừa nghĩ tới trong hậu viện còn có một cái Nương Tử thời điểm, loại này xúc động liền biến mất không còn tăm hơi vô tung, hẳn nhẹ nhàng sờ lấy Dương Nhượng Tích khoắc lên trên bả vai mình ngọc thủ, nhẹ nhàng nói ra: "Ta biết người gả cho ta ý nghĩ, người yên tâm đi, ta đều hiểu."

"Cảm ơn tướng công." Dương Nhượng Tích âm thanh giống con muỗi một dạng, cúi đầu nói ra, lúc này, nàng không phải là Đại Tỳ công chúa, mà chính là Vương Bình thê tử, về sau sự tình nàng cũng bất lực, nàng chỉ muốn Vương Bình năng lượng buông tha hựu, buông tha Dương gia, cái này đã thỏa mãn, huống chi, Vương Bình vừa rồi cũng đáp ứng, để cho nàng cảm thấy một cổ thoải mái.

"Người tốt nhất nghỉ ngơi đi!" Vương Bình vuốt ve âm minh nguyệt này trắng nõn da thịt nói ra.

"Ừm!" Dương Nhượng Tích trong miệng tuy nhiên đáp ứng, nhưng là hai tay lại không có nghe hạ xuống, tiếp tục hầu hạ Vương Bình mặc quần áo tử tế, phảng phất thật sự là một cái ôn nhu hiền lành thê tử một dạng, cùng ban đầu ở trên đại điện nhìn thấy Dương Nhượng Tích căn bản khác biệt. Ngược lại để Vương Bình kinh ngạc không thôi.

Bất quá hẳn là không có thời gian còn muốn những vấn đề này. Bởi vì chân trời đã ần ần có thể thấy một tia đỏ bừng, thái dương sắp thẳng lên. Vương Bình lúc này còn muốn đến Bùi Thanh Nhi trong phòng đi một lần, sau đó còn muốn dẫn bọn họ bái qua Vương Thông, cùng hôm nay có thể chạy tới lão cha cùng Xuất Trần cô cô.

Chương 85 : Đại Hôn (3)

Dương Nhượng Tích nhìn qua Vương Bình rồi đi bóng lưng, hai mắt đỏ bừng, lộ ra một tia thần sắc phức tạp đến, lúc này nàng, giống như khóc, nàng là một cái cô gái yếu đuối, một cái gia tộc ở vào nơi đầu sóng ngọn gió cô gái yếu đuối, vì bảo vệ Dương Hựu, bảo toàn gia tộc, nàng không thể không gả cho Vương Bình, cái này có thể tính bên trên Đại Tùy cừu nhân người, nàng không tin Vương Bình lại không biết ý nghĩ của mình, nhưng là Vương Bình đối với mình vẫn như cũ rất tốt, cũng tôn trọng, nhưng là đây không phải chính nàng muốn, nàng biết, tại Vương Bình che chở cho, nàng hoặc là Dương Hựu đều có thể bình an vượt qua cả đời, sẽ không có người đem bọn hắn thế nào.

Nhưng là, đây là nàng muốn không? Hiển nhiên không phải, Dương Thị gia tộc hi vọng đều ký thác vào trên người mình, phụ hoàng cùng tộc nhân cừu hận đồng dạng khiến nàng quên không, có thể là nàng muốn một cái cô gái yếu đuối có thể làm cái gì đâu?

Nam nhân thông qua chinh phục thế giới, từ đó chinh phục nữ nhân, đồng dạng, nữ nhân đồng dạng có thể chinh phục nam nhân đến chinh phục cái thế giới này, nàng cần nhờ Vương Bình đến báo thù, hướng về Vũ Văn Hóa Cáp báo thù, hướng về Lý Uyên báo thù, hướng về những phản bội đó Đại Tùy người báo thù, cứ việc Vương Bình cũng là bên trong hung thủ một trong, nhưng là nàng có thể tha thứ hắn, nhưng là sẽ không tha thứ người khác. Cho nên hắn ép buộc chính mình gả cho chính mình cừu nhân, yêu chính mình cừu nhân, căm chính mình Thanh Bạch Chi Thân hiền cho chính mình cừu nhân, đem đôi lấy cơ hội báo thù. Nàng đã là Vương Bình nữ nhân, chắc hẳn ngày sau chỉ cần Vương Bình có thể Nhất Thống Thiên Hạ, chính mình cũng có báo thù hi vọng, nàng tin tưởng điểm này.

Rời đi Dương Nhượng Tích khuê phòng Vương Bình cũng không biết tối hôm qua cùng mình cùng giường chung gối nữ nhân sẽ có dạng này tâm tư, nên đồ bao phủ, chiếu sáng Tân Phòng, trên giường, có một mặt trang nữ tử ngồi ngay ngắn bên trên, không nhúc nhích, nếu như không phải chung quanh yên tĩnh không tiếng động, chắc hẳn ngay cả nàng tiếng hít thở đều nghe không được, còn tưởng rằng là một cái cọc gỗ một dạng.

Cửa phòng kết kết một tiếng vang nhỏ, hồng cái đầu hạ thân hình run nhè nhẹ một chút, có lẽ là kích động, có lẽ là khẩn trương, nhưng là rất nhanh liền bình tĩnh trở lại.

Theo một cây Jean xưng đưa qua đến, đồ khăn cô dâu chậm rãi bị nhấc lên, đập vào mắt bên trong là một cái ngồi ngay ngắn tú lệ nữ tử, khí chất phi phàm, đây chính là Bùi Thanh Nhi, tuy nói cái này có thể nói là hai người hai lần đi vào động phòng, nhưng là lần này là như thế chính thức, cũng làm cho Vương Bình trong lòng hơi động.

"Gặp qua tướng công." Bùi Thanh Nhi chậm rãi bái nói, âm thanh nhu hòa, ung dung rộng lượng, để cho lòng người thư sướng.

"Nương Tử xin đứng lên, ngươi còn như thế câu thúc à?" Vương Bình tiến lên đỡ lên Bùi Thanh Nhi, cảm giác da thịt một trận rung động, Vương Bình trong lòng tạo nên một trận gọn sóng, lần trước thành thân, Vương Bình có thể là ngay cả tay nàng đều không có chạm qua đâu, hai người dựa vào rất gần, một cổ mùi thơm tóc thẳng vào mặt, Vương Bình say mê không thôi.

"Thời gian đều muộn như vậy, vì sao không đi ngủ đây." Vương Bình đau lòng nói với Bùi Thanh Nhi, tuy nhiên hai người đã sớm xác lập quan hệ, nhưng là Vương Bình dù sao là tại bốn phía chinh chiến, gặp mặt cơ hội không phải rất nhiều, cho nên Vương Bình cảm thấy rất là có lỗi với nàng.

"Tướng công mới từ tỷ tỷ nơi đó tới?" Bùi Thanh Nhi nhu hòa nói ra, nàng tuy nhiên bất mãn trong lòng, nhưng là không thể làm gì, những việc này, Bùi Cù đã sớm giao phó xong, tuy nhiên Dương Nhượng Tích công chúa cùng mình đều nói Bình Thê, nhưng là nàng hiện tại dù sao cũng là công chúa, vẫn là muốn thấp hèn một đầu, nói xong, Bùi Thanh Nhi thân thể chậm rãi tựa ở Vương Bình trên thân.

"Cái này, khụ khụ." Vương Bình mặt mớ đỏ ửng, sau đó nói: "Nghĩa phụ ta đường xa mà đến, chờ đợi hừng đông, chúng ta liền đi nhìn một chút, ả, nghĩa phụ cũng là thích chạy loạn, chỉ sợ hôm nay gặp qua về sau, hắn lại muốn đi, không biết lại phải đợi bao lâu mới gặp mặt." Trương Trọng Kiên Bùi Thanh Nhi là gặp qua, Trương Xuất Trần nàng cũng đã gặp, nàng cũng biết, Vương Bình nghĩa phụ không thích bị người ước thúc, ưa thích hành tẩu trong giang hồ, đi chung quanh một chút.

"Vâng, tướng công, sắc trời không còn sớm, vẫn là sớm đi an giấc đi!" Bùi Thanh Nhi mặt xấu hổ đỏ bừng, nhỏ giọng nói ra.

"Quên, hôm nay coi như, Thiên Đô đã sáng, ban đêm đến ngươi tại đây đến, hiện tại chúng ta có thể đi Thần Luyện, buổi sáng là Thần Luyện thời điểm tốt." Vương Bình lộ ra mỉm cười, cũng tại Bùi Thanh Nhi trên trán hôn một cái, xấu hổ Bùi Thanh Nhi một mặt đỏ bừng.

"Tướng công là muốn luyện võ sao?" Bùi Thanh Nhi biết Vương Bình có sáng sớm luyện võ thói quen,

Tại Sơn Trại thời điểm nàng liền đã gặp qua.

"Ha-Ha, gần nhất chỉ đánh một chút Thái Cực là được." Nếu như là người hiện đại nhìn thấy một cái hai mươi tuổi tiểu hòa tử đánh Thái Cực, nhất định cũng kinh ngạc, nhưng là Vương Bình cảm thấy đánh Thái Cực rất tốt, thân là thượng vị giả, liền cần bình tĩnh, đối mặt đại sự mà không hoảng hốt, mà Thái Cực vừa có thể tu thân dưỡng tính, để cho mình có thể tĩnh táo suy nghĩ rất nhiều vấn đề.

"Thanh nhi, về sau nội trạch liền từ ngươi tới quản lý đi, những sản nghiệp đó cũng bởi ngươi tới quản lý." Vương Bình tiếp tục nói, tuy nhiên Dương Nhượng Tích cũng được, nhưng là Vương Bình dù sao còn không thể hoàn toàn tin nhiệm hắn, còn nữa nàng làm công chúa, chỗ nào hiểu được quản lý những sản nghiệp đâu, Bùi Thanh Nhi thân là Thế Gia Đại Tộc tiểu thư, gia tộc đã sớm bồi dưỡng bọn họ quản lý sản nghiệp năng lực, cho nên giao cho Bùi Thanh Nhi, hắn cũng yên tâm.

Nhưng là Bùi Thanh Nhi nghe nói về sau, cũng cảm giác không giống nhau, hẳn cảm thấy rất thật không thể tin, đây là Chủ Mẫu mới có đãi ngộ a.

"Thiếp thân có thể đi nhìn xem sao?" Bùi Thanh Nhi hai mắt lộ ra một tia hướng tới tới.

"Nương Tử người có thể là thế gia đại tiểu thư, Tài Nữ, cũng thích xem luyện võ đánh quyền sao?" Vương Bình kinh ngạc hỏi.

"Trong loạn thế, Tài Tử Tài Nữ có làm được cái gì nơi, cũng không thể tự vệ, chỉ có tướng công dạng này Đại Trưởng Phu, mới có thể kiến Công lập Nghiệp, tiểu ngao chiến trường, thiếp thân trong nhà mặc dù là Danh Môn Đại Gia, nhưng là cũng là ưa thích chơi chữ, trừ Tổ Phụ mấy cái bên ngoài, cũng là một chút khoa khoa đàm luận hạng người đây." Bùi Thanh Nhi cẩn thận nói ra, nàng nói là lời nói thật, trừ Bùi Cù, Bùi Nhân Cơ bọn người, hẳn con em cũng là bất tranh khí người, để cho Bùi Cù rất là lo lắng Bùi gia tương lai, cho nên Bùi Cù đối với nàng hôn nhân rất là coi trọng, liên tục căn dặn nàng đa số Bùi gia suy nghĩ.

Vương Bình gật gù đầu, trong lịch sử, Bùi gia giống như cũng không có gì Danh Tướng, giống như có một cái Bùi đi nghiêm, nhưng là hẳn thế mà không nghe nói Bùi gia có cái này nhân vật có tiếng tăm, có lẽ trong lịch sử cũng có chút bất công đi.

"Đi thay đổi một bộ y phục." Vương Bình phát phát tay nói, sau đó tự thân ra khỏi cửa phòng.

Sau một lát, tại hậu viện trong tiểu viện, Vương Bình người mặc màu trắng áo dài, quần dài màu trắng, cũng là người hiện đại Thái Cực trang phục, hai tay tại giữa ngực chậm chậm phổ biến, hai chân di động cũng rất là chậm chậm, nếu Vương Bình cũng không hiểu chính tông quá cực kỳ cái dạng gì, chỉ là bất chú trước kia nhìn thấy tới liên hệ dưới a.

Tại hẳn một bên khác, Bùi Thanh Nhi người mặc hồng sắc áo, lẳng lặng ở một bên nhìn xem, Vương Bình dạng này luyện tập phương thức, hoàn toàn không phải một cái mãnh tướng, ngược lại giống như là một cái lão đầu tử đang luyện tập.

Vương Bình luyện nửa canh giờ, một bên Bùi Thanh Nhi nhu thuận dâng lên sạch sẽ khăn mặt, Vương Bình chậm rãi lau sạch lấy trên thân mồ hôi, sau đó ngẩng đầu nhìn thấy một nữ tử người mặc màu đỏ nhạt y phục, duyên dáng, chậm rãi đi tới, người này cũng là Dương Nhượng Tích, tuy nhiên nàng chỉ nghĩ ngợi chỉ chốc lát, nhưng là trên trán vẫn có lưu Vạn Cổ phong tình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86 :Đại Hôn (4)

Dương Nhượng Tích chậm rãi đi đến Vương Bình trước mặt hai người, một cái nắm chặt Bùi Thanh Nhi tay, sau đó nói: "Vị này chắc hẳn cũng là Thanh nhi muội muội, ngày sau hai người chúng ta cần phải thân cận một phen."

Vương Bình nhìn thấy Dương Nhượng Tích động tác cùng lời nói, không khỏi cau mày, tuy nhiên nàng nói nhẹ giọng thì thầm, nhưng là ngôn từ ở giữa, cho thấy một phần kinh hoàng, hoặc là nói thô cực kỳ, giống như có người cùng nhau dạy, để cho hẳn có ý nói như thế đi ra một dạng.

"Bùi Thanh Nhi gặp qua công chúa điện hạ." Bùi Thanh Nhi là ai vật, thân là Bùi gia Đích Nữ, thế gia ở giữa lục đục với nhau, không chút nào trời mưa trên triều đình, như thế nào nhìn không ra Dương Nhượng Tích cũng là miệng cộp gan thố, chỉ sợ trừ địa vị cao hơn chính mình một chút bên ngoài, hẳn phương diện vẫn là kinh nghiệm không đủ. Quả nhiên, Dương Nhượng Tích nghe thấy Bùi Thanh Nhi gọi mình là tỷ tỷ, nhất thời buông lỏng một hơi, Vương Bình cùng Bùi Thanh Nhi lẫn nhau liếc mắt một cái, nhìn nhau cười một tiếng.

Cái này Dương Nhượng Tích mặc dù là Đại Tỳ công chúa, cao cao tại thượng, nhưng là cái này cũng tạo nên nàng sinh hoạt kinh nghiệm không đủ, tâm cơ chẳng phải thâm trầm sự thật. Dùng người hiện đại lời nói tới nói, nàng này cũng là một cái ngọc Bạch ngọc nữ tử.

"Tốt, đã người cùng tới, đợi lát nữa liền cùng đi với ta gặp nghĩa phụ cùng nhị thúc đi." Vương Bình trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, nghĩ đến cưới hai nữ tử này giống như cũng là một kiện không sai sự tình a.

Trong đại sảnh, Trương Trọng Kiên sáng sớm hôm nay mới cùng Lý Tĩnh phụ phụ chạy tới nơi này, Lý Tĩnh bức lui Tiết Cừ về sau, tiến về Sơn Trại tiếp Trương Xuất Trần đi, hiện tại cùng Trương Trọng Kiên cùng đi đến Ung Vương Phủ, nhưng là cũng bỏ lỡ Vương Bình hôm qua hôn lễ.

Vương Bình dẫn Dương Nhượng Tích cùng Bùi Thanh Nhi hai người quý gói Trương Trọng Kiên cùng Vương Thông trước mặt, hai tay đều bưng lấy nước trà, tám kia Trọng Kiên cùng Vương Thông đầy mặt nụ cười, cười không ngấm miệng được, đặc biệt là Trương Trọng Kiên, nhìn Vương Bình liếc một chút, không khỏi trấn an gật gù đầu, có con như thế, cũng đủ để cảm thấy an ủi bình sinh, cũng xứng đáng Trương gia liệt tổ liệt tông, đừng nhìn Vương Bình hiện tại là cái gì Vương gia, đại đô đốc, nhưng là trong mắt hẳn, hẳn vẫn là cái kia quật cường, cơ trí tiểu tử thú, nhớ ngày đó chính mình cứu hẳn thời điểm, toàn thân là thương tổn, suy nghĩ lại một chút hiện tại hẳn, không khỏi thôn thốc không thôi, bất quá hẳn ngồi lại lớn quan, vẫn là đối với mình cung

cung kính kính, cái này làm sao không để cho mình cảm thấy vui mừng đây.

"Đứng dậy, đứng lên, Ha-Ha" Trương Trọng Kiên liên tục gật đầu, Vương Thông cũng vui vẻ ha ha hừ đồ một cái.

Vương Bình tranh thủ thời gian đứng dậy, lại đem hai nữ nâng đỡ, bên trên Trương Trọng Kiên xem càng là hoan hỉ, Vương Thông cũng liên tục gật đầu, cười hai nữ nhân này, chắc hẳn ngày sau cũng có thể khai chi tán diệp, Vương Bình mẫu thân cũng có thể nhắm mắt.

"Thanh nhi, người Tô Phụ vẫn còn ở phòng trước, người đi gặp gặp hắn đi!" Vương Thông xem ra Bùi Thanh Nhi liếc một chút, thoáng chút dăm chiêu gật gật đầu.

"Tạ nhị thúc" Bùi Thanh Nhi không dám thất lễ, hướng Vương Thông bái bai, tại hai cái nha hoàn chỉ huy dưới, hướng tiền thính mà đi, mà một bên Dương Nhược Tích nhìn xem Vương Thông an bài như thế, cũng biết bọn họ nói ra suy nghĩ của mình, cũng tranh thủ thời gian bái bai, cũng cáo từ, toàn bộ trong đại sảnh chỉ còn lại có, Vương Bình, Vương Thông, Trương Trọng Kiên, còn có Lý Tĩnh phụ phụ, đây đều là Vương Bình người thân nhất.

"Bây giờ người cũng là có Gia Thất người, Bình nhi, mọi việc phải cẩn thận cẩn thận a, coi như người bây giờ là đại đô đốc, Ung Vương cũng giống vậy." Trương Trọng Kiên thở dài, nhìn qua Vương Bình, tràn ngập một mặt từ ái, sau đó nói: "Vi phụ hôm nay liền rời đi Đại Hưng vân du tứ xứ đi, về sau người ở chỗ này muốn nhiều điểm tâm mắt, người nhị thúc cùng Cô Phụ bọn họ sẽ giúp người."

Lý Tĩnh nghe nói Trương Trọng Kiên muốn đi, Vương Bình hiện tại đã dưới một người trên vạn người, Trương Trọng Kiên vừa lúc ở Đại Hưng Thành bên trong hưởng phúc, làm sao lại đi đâu, thế là nói ra: "Tam ca, người làm sao muốn đi."

Nếu những người này, Vương Thông xem như xem lớn nhất thông thấu, hắn nhìn qua Trương Trọng Kiên, sau đó nhìn Vương Bình, ai, một cái nghĩa phụ đối với hắn, so với hắn thân sinh phụ thân tốt quá nhiều ngách, Vương Thông tiến lên nói ra: "Thôi gia cùng Lô gia còn không có hạ quyết tâm, Hà Bắc Đâu Kiến Đức cùng Thái Nguyên Lý Uyên đều nhìn chăm chăm, bọn họ có phải là thật hay không tâm trợ giúp người còn hai chuyện, nghĩa phụ của người đây là muốn đi giúp người bốn phía nhìn xem đâu, người bây giờ tại Quan Trung thế lực rất lớn, nhưng là dù sao hiện tại đại quân vẫn còn ở Quan Trung,

Rời Hà Bắc rất xa a."

"Lão cha, người. . ." Vương Bình nghe, nhất thời hai mắt đỏ lên, không biết nên nói cái gì cho phải.

"Tốt, Bình nhi, cha người bình thường tự do quen, chịu không quy củ nhiều như vậy, hắn đi xem một chút cũng tốt, không phải sao?" Trương Xuất Trần an ủi nói ra.

"Được rồi, lão cha, người bảo trọng a "

... ..

"Công tử, bệ hạ Thánh Chi đến, truyền chỉ Công Công đang tại trong tiền thính." Vương Bình đưa tiễn Trương Trọng Kiên về sau, Vương Khuông mặt lộ vẻ kinh ngạc nói ra.

"Thánh Chi?" Vương Bình kinh ngạc đứng dậy, lộ ra một chút gợn dừ, thế mà không an lòng làm một cái thái bình hoàng đế, trả lại cho mình dưới Thánh Chi, Phòng Huyền Linh đâu, Đỗ Như Hối cùng Bùi Cù bọn họ đâu, bắt tài sao? Vương Bình rất là phẫn nộ, mất quyền lực Dương Hựu là không thể sửa đổi quyết định, nhưng là hiện tại trong cung, Đại Hưng Thành bên trong, tất cả đều là người khác, nhưng là hắn thế mà hiện tại mới biết được Dương Hựu cho hắn dưới Thánh Chi, cái này làm sao không làm hắn tức giận.

Vương Bình đi đón Thánh Chi về sau, đi vào trong đại sảnh, lúc này trong đại sảnh Phòng Huyền Linh đám người đã đến, nhưng nhìn nổi giận Vương Bình, đều không dám nói chuyện.

"Đại đô đốc, bệ hạ vòng qua Nội Các, một mình phái người đến đây hạ chỉ, chúng ta cũng là trò tay không kịp a." Bùi Cù có thể nói là trong này Tư Cách Tối Lão, với lại lại là Vương Bình Nhạc Phụ, cho nên hắn trước tiên mở miệng.

"Bất kể thế nào dạng, cũng là chúng thần không làm tròn bổn phận, mời đại đô đốc trách phạt." Phòng Huyền Linh nói xong, đối với Vương Bình quỳ rạp xuống đất.

"Mời đại đô đốc trách phạt."

"Mời đại đô đốc trách phạt."

Ở chỗ này những này Tướng Quốc, tướng quân, mặc kệ là hắn Nhạc Phụ, nhị thúc, vẫn là Cô Phụ, đều quỳ rạp xuống đất, ở thời điểm này, không có thân tình, có chỉ là Quốc Sự.

"Đứng lên đi, việc này, ta liền không truy cứu, về sau đối với bệ hạ muốn chặt chẽ trông giữ, hiện tại đến nói một chút cái này Thánh Chi sự tình đi, các người nói nên làm cái gì." Vương Bình nổi giận là nổi giận, nhưng là hiện tại việc cấp bách cũng không phải là muốn xách hiện hắn uy nghiêm, hai là giải quyết vấn đề.

"Đại đô đốc, bệ hạ để người tự mình đi Đồng Quan trấn an Khuất Đột Thông, cái này đúng trọng tâm nhất định có lừa dối, đại đô đốc không thể tùy tiện ra Đại Hưng Thành a." Đỗ Như Hối có chút do dự nói ra.

"Vậy các ngươi nói một chút, cái này bên trong có âm mưu gì?" Vương Bình cau mày, từ tốn nói.

Bùi Củ đứng dậy, sau đó chấp tay nói ra: "Đại đô đốc, bệ hạ phái ngươi đi trấn an Khuất Đột Thông, nói thật không hơn âm mưu, có thể nói là dương mưu, đầu tiên ngươi cự tuyệt không hấn Thánh Chi, bởi vì đại đô đốc hiện tại là Đại Tù thân tử, nếu như không tuân theo Thánh Chi, cần phải để người mượn cớ, đối với đại đô đốc thanh danh bất hảo, cho nên, đại đô đốc phải đi."

"Không sai, đại đô đốc, nếu như ngươi rời đi Đại Hưng Thành, hưng thịnh như vậy thành thiếu khuyết ngươi, liền sẽ mất đi người đáng tin cậy, như vậy âm thầm các loại thế lực liền sẽ vụng trộm lộ đầu ra, không thông báo làm ra sự tình gì, còn nữa, đại đô đốc đi Khuất Đột Thông nơi đó, Khuất Đột Thông không nhất định sẽ nghe theo đại đô đốc mệnh lệnh, vạn nhất đánh nhau, thắng bại cũng chưa biết." Phòng Huyền Linh đứng dậy, chậm rãi mà nói.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tù Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87 :đâm Đồng Quan (1)

Có phiếu đề cử bằng hữu cảm ơn các ngươi đầu một chút a, đây cũng là đối với ta hỗ trợ, cảm ơn

-----

"Hừ, coi như ta đi ra Đại Hưng Thành, chẳng lẽ là hấn có thể lật ra cái gì sóng đến, quả thực là trò cười." Vương Bình đối với mình có tuyệt đối tự tin, bởi vì cái gì, Lang Gia Các cũng không có truyền đến càng nhiều tin tức, điều này nói rõ Đại Hưng Thành bên trong người cũng không dám động. "Ly Tinh tướng quân tiếp quản Tả Dực Vệ đại quân, tọa trấn Đại Hưng Thành, lạnh lùng theo ta điểm binh ba vạn, thẳng đến Đồng Quan, Nội Các xử lý cơ yếu Chính Vụ, mặt khác, nói cho Tô Định Phương, phòng bị Tiết Cử tái phạm." Vương Bình một hơi truyền đạt mệnh lệnh nhiều cái mệnh lệnh, tóm lại một câu nói, hấn ngày mai liền điểm binh lao thẳng tới Đồng Quan.

"Tuân mệnh." Mọi người nhao nhao lĩnh mệnh.

... ..

Ngày kế tiếp, đại quân ra Đại Hưng Thành môn, Vương Bình dẫn đại quân, đi theo tướng lĩnh cũng chỉ có lạnh lùng, Mã Thiệu hai người mà thôi, hai người các lĩnh tả hữu hai quân, Vương Bình từ dẫn trung quân.

"Huynh trưởng, huynh trưởng." Đại quân tuy nhiên qua hai ba dặm, chỉ nghe thấy phía sau truyền đến âm thanh, tiếp theo chỉ nghe thấy một trận tiếng vó ngựa truyền tới.

Vương Bình quay đầu nhìn lại, lại nhìn thấy Vương Dương giờ roi phi vũ, hướng chính mình chạy vội tới, sau lưng hấn còn có mấy tên thân vệ, vội lại phía sau hấn còn có một cái màu vàng nhạt thân ảnh, Vương Bình vừa nhìn liền biết đây cũng là Vương Dương Tân Hôn thê tử, Trưởng Tôn Dung Nhi, Vương Bình ra lệnh đại quân tiếp tục đi tới, chính mình nghênh đón.

"Tiểu tử ngươi vì sao tới đây." Vương Bình cười nắc nẻ.

"Phụ thân để cho ta đến đây theo quân điều khiển, Nội Từ cũng tốt Võ, cho nên cũng cùng đi theo." Vương Dương cúi đầu nói ra, "Ta nghe nói huynh trưởng phải xuất chinh, cầu xin Phụ Thân Đại Nhân rất lâu, mới đáp ứng ta đến đây theo quân điều khiển." Vương Dương khắp khuôn mặt là vẻ hưng phấn, lúc trước Vương Dương là một cái Hoa Hoa Công Tử(Playboy), bị hấn nhét vào Bắc Địa Quận thật tốt rèn luyện đi qua, tính cách cũng thay đổi, cái này khiến Vương Bình cũng vui mừng, chính mình cũng muốn một cái huynh đệ tại bên cạnh mình giúp đỡ chính mình.

Mà đối với Vương Dương tới nói, tại Bắc Địa Quận cũng là nghe được cũng là Vương Bình thế nào, thế nào lợi hại, trong lòng bội phục không thôi, trong lòng cũng hướng tới cùng hấn cùng đi xuất chinh, giờ phút này nghe nói Vương Bình muốn phát binh Đồng Quan, tranh thủ thời gian hướng về Vương Thông thỉnh cầu, để cho hấn theo quân mà động.

Vương Bình xem hấn một mặt hưng phấn, chắc hấn Vương Thông cũng muốn hấn ở trước mặt mình lập xuống chút công lao, tốt giúp đỡ chính mình đem, lập tức gật gật đầu, nói: "Ngươi chuyển này rất có đạo lý, ta mười sáu tuổi liền bắt đầu cưỡi ngựa tác chiến, mười tám tuổi đã một mình Lĩnh Quân, bây giờ ngươi cũng mười tám tuổi, cùng ta cũng là huynh đệ, tự nhiên hấn là học hỏi kinh nghiệm, theo quân mà đi cũng là phải, bất quá, ta nhưng có nói trước đây, ngươi đi vào trong quân, ta cũng sẽ không coi ngươi là đệ đệ ta, mà chính là một cái binh thường binh lính, giáo úy, không có bất kỳ cái gì ưu đãi."

"Vâng, tiểu tướng nghe lệnh." Vương Dương mặt mũi tràn đầy vẻ hưng phấn, trước kia tại Bắc Địa Quận đánh tới đánh lui cũng là mấy cái thám báo tại tác chiến, căn bản không giống hiện tại đại quân tác chiến, hấn khát vọng mạo hiểm, không nguyện ý tại phụ thân cùng huynh trưởng che chở cho lớn lên.

"Huynh trưởng, vì sao ngươi muốn đích thân đi Đồng Quan, phụ thân nói ngươi không nên đi ra." Vương Dương một bên nhìn qua hành quân đại quân,

trên mặt một mặt hưng phấn, một bên hiếu kỳ hỏi.

"Ha-Ha, ta vì là đại đô đốc, Ung Vương, tay cầm mười mấy vạn binh mã, ngang dọc Quan Trung, không người là đối thủ, nhưng là bởi vì ta tồn tại, mọi người đoán chừng tụ cùng một chỗ, nếu như ta xảy ra chuyện gì, chắc hẳn thế lực ta cũng sẽ sụp đổ, ta căn cơ ngay tại Đại Hưng Thành bên trong, này Thừa Nghiệp hoàng đế bắt quá là cái khô lồi thối, hẳn muốn thoát khỏi khô lồi vận mệnh, nhất định phải để cho ta về không được Đại Hưng Thành."

"Người huynh trưởng kia, hoàng đế như thế không đơn giản, vậy cái này thời điểm, huynh trưởng biết hẳn mưu kế, tại sao phải rời đi Đại Hưng Thành đâu, này Khuất Đột Thông thật khó đối phó a?" Vương Dương vẫn là một mặt mờ mịt.

"Rời đi Đại Hưng Thành là bất đắc dĩ sự tình, là vì ngăn chặn ung dung miệng a, hắc hắc, Khuất Đột Thông là người nơi nào ư? Từ khi Trương Tu Đà chết trận về sau,

Khuất Đột Thông luôn luôn đình lấy Đại Tùy Giang Sơn, bây giờ ta khống chế Quan Trung Địa Khu, tương đương với nắm chặt hẳn vị trí hiểm yếu, hiện tại hoàng đế để cho ta đi Đồng Quan, là muốn mượn Khuất Đột Thông tay, diệt trừ ta thôi, vậy ta chính là muốn đi Đồng Quan, đánh tan hoàng đế sau cùng một tia hi vọng, để cho hẳn có thể an phận, không cần giống hẳn sự tình."

"Ai, đáng tiếc." Một bên lạnh lùng bất thành linh thờ dài nói, "Có lẽ hoàng đế còn chuẩn bị mời Khuất Đột Thông phản công Đại Hưng đâu? Đáng tiếc là lại muốn bị đại đô đốc phá hư." Lạnh lùng là trước hết đi theo Vương Bình người, hẳn biết Vương Bình có bao nhiêu đáng sợ, hẳn không dùng võ lực, chỉ bằng mưu trí tuệ cùng đầu não, liền có thể chiến thắng bất cứ địch nhân nào, đây cũng là lạnh lùng đối với Vương Bình tín nhiệm, đối với hẳn cũng rất có lòng tin, vì hẳn địch nhân cảm thấy tiếc hận.

"Đi thôi, cái này Đồng Quan nhưng là muốn lấy, qua lần này, có lẽ phải ta xuất chinh cơ hội liền thiếu đi." Đây cũng là không có cách nào sự tình, nếu như cho tới bây giờ địa vị, mọi chuyện cũng còn muốn hẳn tự mình xuất chinh, này chẳng phải đột xuất dưới tay hẳn những tướng quân kia cùng mưu sĩ vô năng sao? Liền xem như hẳn nguyện ý xuất chinh, hẳn thuộc hạ cũng sẽ không để cho hẳn xuất chinh.

Đồng Quan chính là dựng nên tại Quan Trung cùng Lạc Dương ở giữa trọng áp cửa khẩu, quan phòng kiên cố, thành cao mấy trượng, chính là Quan Trung trên đường một cái vô cùng kiên cố pháo đài, Đại Tùy Giang Sơn trọng yếu Yếu Tắc. Khuất Đột Thông kể từ khi biết Đại Hưng bị công phá Vương Bình khống chế về sau, liền minh bạch Hà Đông liền không thể thủ, chỉ huy đại quân phá vây mà ra, đóng giữ Đồng Quan, lấy tùy thời thu hồi Quan Trung. Chỉ tiếc là, Đồng Quan mặc dù là nơi hiểm yếu, nhưng là phòng thủ đối tượng nhưng là Quan Đông phương hướng. Hơi trọng yếu hơn là, lúc này đã không phải là Đại Tùy thiên hạ, nguyên bản có thể làm hậu phương Lạc Dương, lúc này, lại làm cho Khuất Đột Thông thời khắc đều muốn phòng bị đến từ cùng là một cái có thể là cùng một chiến tuyến chiến hữu tập kích, Đồng Quan tuy tốt, nhưng là lương thảo khuyết thiếu, căn bản không thể cho ba vạn đại quân sử dụng.

"Đại tướng quân, Vương Bình tới." Đồng Quan bên trong Tướng Quân Phủ bên trong, Khuất Đột Thông tóc bạc trắng, hẳn cũng đã Lão, từ khi từ Hà Đông phá vây về sau, hẳn cũng cảm giác được chính mình tinh lực càng ngày càng kém, giờ phút này bó tay Đồng Quan, còn muốn thời khắc phòng bị phía sau Vương Thế Sung tập kích. Lần này tốt, Vương Bình lại dẫn đầu đại quân tới.

"Ha-Ha, tướng quân, cái này Vương Bình lá gan thật sự là đủ lớn a, thế mà lấy chỉ là ba vạn binh mã liền muốn phá Đồng Quan, hẳn cho là hẳn là ai a? Thật đúng là đem mình làm chuyện đâu, chúng ta để cho hẳn có đến mà không có về, chết ở chỗ này, sau đó lại bình tức Đại Hưng Thành." Một bên Tang Hiền cùng sắc mặt hưng ác, bây giờ Vương Bình tại Quan Trung phong sinh thủy khởi, nhóm người mình vẫn còn ở Hà Đông không công thay hẳn cản Lý Uyên tiến công, để cho hẳn mới có cơ hội nhất cử bình định Quan Trung, chính mình vốn cũng không phục, lần này tốt, Vương Bình chính mình tìm tới cửa, hẳn làm sao có thể không cao hứng.

"Cây dâu tướng quân, ta Đồng Quan mặc dù là nơi hiểm yếu, nhưng là lương thảo không đủ, hẳn Vương Bình căn bản không cần tiến công, liền có thể đem chúng ta ép lương thảo đoạn tuyệt, sau cùng không chiến mà thắng a." Khuất Đột Thông thờ dài nói: "Ta đã hướng Đông đô Lạc Dương thúc cần lương thảo, cho tới bây giờ còn không có hồi phục, chỉ sợ Vương Thế Sung bọn họ là sẽ không hướng về chúng ta trích cấp lương thảo."

Tang Hiền cùng nghe vậy biến sắc, hẳn cũng không có nghĩ đến, lương thảo sẽ trở thành hiện tại bọn hẳn lớn nhất khó khăn.

PS: Đề cử một quyển sách 《 từ Nguyên Thủy Tùng Lâm đến tinh thần đại hải 》 đây là một cái văn minh trường thành tiếng trống, đời này Bất Hối đi vào Hoa Hạ, kiếp sau vẫn còn ở China nhà. Cảm thấy hứng thú có thể đi nhìn xem

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88 :đâm Đồng Quan (2)

"Tướng quân có thể liên hợp Vương Thế Sung để ngăn cản Quan Trung Vương Bình." Tang Hiền cùng bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng, không khỏi nói ra.

Khuất Đột Thông nghe vậy nhất động, hẳn tự nhiên là biết Tang Hiến cùng trước mắt chỉ ý, cũng là đầu hàng Vương Thế Sung, dạng này chẳng những có thể đạt được lương thảo, còn có thể mượn đến Vương Thế Sung Đông Đô đại quân để chống đỡ Vương Bình. Có thể là, đầu hàng Vương Thế Sung cùng đầu hàng Vương Bình cũng không có cái gì khác nhau, hai người này cũng là kiều hùng, phân biệt đến đỡ Dương Đồng cùng Dương Hựu đăng cơ, nhưng là Dương Đồng cùng Dương Hựu thủy chung là bọn họ khôi lỗi, nói trắng ra, hiện tại hai cái Tùy Đình tuy nhiên cũng là đánh lấy Đại Tùy chiêu bài xác rõ ràng, Vương Thế Sung cùng Vương Bình hai người cũng không có cái gì khác nhau.

Với lại Khuất Đột Thông cũng không nhìn kỹ Vương Thế Sung chỗ Đông Đô Lạc Dương, này Đông Đô tuy nhiên có hiểm yếu Quan Khẩu, nhưng là chẳng những không có Quan Trung dồi dào, hơi trọng yếu hơn là không có không gian phát triển, phía tây là Vương Bình Quan Trung, phía đông là bên trong Lý Mật, phía bắc là nhìn chăm chăm Lý Uyên cùng Đậu Kiến Đức, phía nam thăm hại hơn, là chur hầu rất nhiều Hỗn Loạn Chi Địa, nơi nào có hẳn không gian phát triển, đầu hàng hẳn, cũng bất quá là chết mượn mấy ngày a.

Cho nên đầu hàng Vương Thế Sung không bằng đầu hàng Vương Bình, có thể là?"Ai, lộ ra cùng a, người đi theo ta nhiều năm, ta cũng không gạt người, Vương Thế Sung bất quá là thu được về châu châu, nhảy nhót không bao lâu, đầu hàng Vương Thế Sung cùng đầu hàng Vương Bình cũng không có cái gì khác nhau a." Khuất Đột Thông tỉnh táo nói ra, đối với cái này trung tâm với chính mình không được, nói ra lời trong lòng.

"Vậy chúng ta liền đầu nhập vào Vương Bình, giấu lại này Lý Trọng Văn tuy nhiên Nhất Thảo khấu, đầu nhập vào Vương Bình thế mà cũng có thể trở thành một phượng đại tướng, bây giờ chúng ta mang theo ba vạn Kiều Quả Quân đầu nhập vào hẳn, chắc hẳn cũng có thể bảo trụ một cái mạng, với lại tướng quân cũng có thể bảo vệ tốt những này các huynh đệ." Tang Hiến cùng biết Khuất Đột Thông cũng là không thể làm gì, thế là an ủi nói ra, chính hẳn cũng minh bạch, đầu nhập vào Vương Bình là bọn họ lựa chọn tốt nhất.

"Có thể là, ai, người xem một chút a?" Khuất Đột Thông do dự một chút, sau đó lấy ra một tờ phong thư, đưa cho Tang Hiến hòa.

Tang Hiến cùng về mặt vô cùng nghi hoặc tiếp nhận thư tín, sau đó mở ra xem, nhất thời sửng sốt, "Đại tướng quân, Thừa Nghiệp Thiên Tử để cho chúng ta sát vương bình? Cái này sao có thể, không nói Vương Bình mưu kế Vô Song, chỉ riêng cái kia ba vạn đại quân cũng không phải là đại quân, mà chính là theo hẳn nhiều năm tinh nhuệ a."

"Thừa Nghiệp Thiên Tử muốn quá ngây thơ, thật sự cho rằng sát vương bình, là hẳn có thể quấy Phong Vân, từ đó mưu lợi bất chính sao? Vương Bình tập đoàn là dựa vào Vương Bình một người ngưng tụ, nhưng là dưới tay hẳn cũng là trung thành nhất, đáng tiếc, ta vốn là Đại Tùy trung thành, bây giờ lại muốn phản bội Đại Tùy, đối với Vương Bình chấp tay Xung Thần a." Khuất Đột Thông nhàn nhạt cảm thán nói.

"Tất nhiên đại tướng quân đã quyết định, mệnh tướng tuân mệnh là được." Tang Hiến cùng cũng không có nói thêm cái gì, hẳn là mãnh tướng, mà không phải Danh Tướng, sẽ chỉ xông pha chiến đấu, sẽ không đùa giỡn chính trị thủ đoạn, hẳn hẳn không biết, hẳn chỉ cần đi theo Khuất Đột Thông đi liền tâm lý.

"Chỉ là đáng tiếc Thừa Nghiệp Thiên Tử." Khuất Đột Thông lắc đầu: "Hắn cho rằng Dương Thị thiên hạ là muốn diệt tại Vương Bình trong tay, nhưng lại không biết, cái này Dương Thị một môn địch nhân lớn nhất là Vũ Văn Hóa Cập, còn có những Quan Lũng đó thế gia, hẳn đến vẫn là tuổi còn rất trẻ, rất nhiều quan trường sự tình, phía sau thủ đoạn hẳn cũng không biết."

"Báo đại tướng quân, địch nhân đã tại ngoài ba mươi dặm hạ trại." Bỗng nhiên Thám Mã hướng về Khuất Đột Thông báo cáo Vương Bình đại quân tình huống.

"Nhanh như vậy?" Tang Hiến cùng sắc mặt biến đổi, không nghĩ tới, Vương Bình thế mà đến như vậy nhanh, hẳn không phải mới kết hôn sao? Vì là đối phó chúng ta, thế mà vút xuống Tần Hồn thế tử.

"Hắn là tự nhiên muốn nhanh, Đại Hưng Thành bên trong không an phận, lần này hẳn không thể không đến đây, cho nên cũng phải nhanh lên trở lại." Khuất Đột Thông trên mặt lộ ra một tia thần sắc phức tạp, nói: "Thừa Nghiệp Thiên Tử coi là năng lượng giấu diếm được Vương Bình, thật tình không biết, Vương Bình sớm đã xuyên thủng hẳn trò xiếc, lộ ra hòa, hôm nay người không cần lo lắng, Vương Bình ngày mai liền sẽ phái người đến đây hợp nhất, nhân vật này cũng không phải bình thường lợi hại, thế mà chỉ đem ba vạn người liền muốn tới thu phục chúng ta, cảm xuống Đồng Quan nơi hiểm yếu, xem ra, hẳn đã sớm ngờ tới lão phu muốn đầu hàng, cái này ba vạn đại quân, chẳng qua là làm phòng chuẩn bị Đông Đô Lạc Dương Vương Thế Sung a.

"

"A, hẳn thật có thể xác định chúng ta sẽ đầu nhập vào hẳn?" Tang Hiến cùng hít vào một hơi, cảm thấy thật không thể tin, nếu như Vương Bình cái này đều có thể có nắm chắc, vậy hẳn cũng quá đáng sợ a.

Đồng Quan bên ngoài, Vương Bình trong đại doanh.

"Huynh trưởng, chúng ta lúc nào tiến công Đồng Quan? Huynh trưởng chỉ đem ba vạn nhân mã đến đây, có thể ứng phó được sao?" Vương Dương đã sớm không kịp chờ đợi, muốn mở ra thân thủ.

"Ha-Ha, Tam Công Tử, tướng quân mang đến ba vạn nhân mã, không phải vì đối phó Đồng Quan Khuất Đột Thông, cái này Khuất Đột Thông giáng xuống, mang bao nhiêu nhân mã đều là giống nhau." Một bên lạnh lùng chậm rãi cho Vương Dương giải thích đến, bởi vì Vương Bình đã nói với hẳn, Khuất Đột Thông khẳng định sẽ đầu hàng, không phải vậy không cần bọn họ đánh, hẳn đều sẽ toàn quân bị diệt.

"Đại đô đốc lòng không tại Đồng Quan, tại Đồng Quan bên ngoài Đông Đô Lạc Dương a." Lạnh lùng tiếp tục nói: "Nghe nói này Đông Đô Vương Thế Sung tuy nhiên trời sinh tính tàn nhẫn, nhưng lại cũng là một cái âm hiểm xảo trá chi đồ, hẳn năng lượng từ bỏ Giang Đô rất tốt thực lực, Bắc Thượng tới Đông Đô Lạc Dương, có thể thấy được người này nhãn quang tinh chuẩn. Cái này Đồng Quan chính là đi vào Lạc Dương môn hộ, Vương Thế Sung sẽ không đem Đồng Quan nhường cho bọn ta. Đại đô đốc mang những này nhân mã đến, là vì phòng bị Vương Thế Sung!"

Vương Bình nhìn xem lạnh lùng, tán thưởng gật gật đầu, có thể nói lạnh lùng mới là chính mình chân chính dòng chính, coi như Tô Định Phương, Lý Tĩnh bọn người so ra kém, chỉ là đáng tiếc hai người bọn họ tỷ đệ, toàn tâm toàn ý vì chính mình sự tình bên ba, sau đó tiếp tục hưởng về Vương Dương giải thích nói:

"Lạnh lùng nói rất đúng, thiên hạ đại thế hết sức rõ ràng, Đông Đô Lạc Dương, Kinh Sư Đại Hưng, vì Thiên Hạ Quận Thành vị trí đầu não. Bây giờ tuy nhiên Thiên Hạ Quần Hùng cùng nổi lên, Lý Uyên, Đậu Kiến Đức, Từ Viên Lăng, La Nghệ, Tiết Cử, Lý Mật các loại, chẳng lẽ một thời đại này kiêu hùng, thủ hạ binh mã mấy vạn đến mấy chục vạn không giống nhau, xưng hùng cả đời, hoặc vì là xưng vương, Lý Uyên dứt khoát Xưng Đế, những người này bất quá là sinh nhất thời hùng mà thôi, không phải Vạn Thế Cơ Nghiệp."

Vương Bình dừng lại, uống một ngụm Trà xanh, sau đó tiếp tục nói ra: "Này Lý Mật cũng đàn sao? Không phải, hán mấy năm qua chỉ là đang vây công Lạc Dương, mà từ bỏ Nam Hạ hoặc là Bắc Thương, cũng là nhìn ra Lạc Dương tầm quan trọng. Cho nên luôn luôn bồi hồi tại Lạc Dương Thành xuống. Vương Thế Sung làm chủ Lạc Dương, hán muốn ngồi vững vàng Lạc Dương, một mặt là muốn ngăn cản Lý Mật đại quân tiến công, một phương diện khác lại muốn mở rộng chiến lược không gian, hướng về tây đánh vào Quan Trung, dạng này mới có đầy đủ thực lực Thống Nhất Thiên Hạ, tối thiểu nhất cũng phải đoạt được Đồng Quan, lấy hộ vệ Đông Đô Lạc Dương. Hán tuy nhiên cùng Khuất Đột Thông có khoảng cách, nhưng là tại quan hệ đến chính mình đại nghiệp tình huống dưới, vẫn là sẽ buông xuống tư thái, để Vọng Hoạch lấy Khuất Đột Thông đầu hàng. Khuất Đột Thông là một vị xuất sắc quân sự thông soái, nhưng là tuyệt đối không phải một vị xuất sắc quân sự mưu lược gia, hán nhìn thấy vền vẹn Đồng Quan bên trong lương thảo khuyết thiếu, hai bên thù địch hiện tượng, hán là người trong cuộc, lo lắng cho mình trong nhà mười mấy miệng tánh mạng, cho nên hán không tin Vương Thế Sung, tình nguyện đầu hàng Quan Trung."

"Này Lý Uyên đâu?" Vương Dương nghi hoặc hỏi.

"Lý Uyên hiện tại muốn cùng có Thái Nguyên, sau đó Tây Chinh U Châu La Nghệ, Nam Hạ Hà Bắc, Thống Nhất Bắc Phương, cho nên, hán đã không để ý tới Lạc Dương, hiện tại chúng ta chỉ cần thuận tiện Vương Thế Sung là được."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89 :đâm Đồng Quan (3)

"Khuất Đột Thông chiêu hàng là đại sự, nên sớm không nên chậm trễ, lạnh lùng, ngày mai ta tự mình bên trên Đồng Quan, đại quân tạm thời do người chủ chương." Vương Bình sau đó từ tốn nói.

"Cái gì, đại đô đốc chuẩn bị tự mình tiến về, cái này không thể được, quá mạo hiểm, phòng Tướng Quốc bọn họ biết, khẳng định sẽ đào ta da, còn có tỷ tỷ của ta khẳng định sẽ quất ta một hồi." Lạnh lùng nghe vậy, sắc mặt đại biến, lắc đầu liên tục, chết sống đều không đồng ý Vương Bình tiến đến, nếu như này Khuất Đột Thông không phải đại đô đốc suy đoán như thế đầu hàng, vậy thì nguy hiểm, mình có thể nói là muốn lần chết không thể chuộc tội, không được, không được, lạnh lùng đem đầu đang đưa giống như trống lúc lắc giống như.

"Ai, Khuất Đột Thông là Đại Tùy Danh Tướng, càng là chúng ta tiền bối cao nhân, nếu như ta không tự mình tiến về, làm sao có thể biểu hiện ta thành ý đây." Vương Bình nghiêm mặt, lắc đầu nói ra: "Việc này không cần nhiều lời, lạnh lùng người cứ việc yên tâm, người lúc nào nhìn ta làm qua không có nắm chắc sự tình, ta mới hai mươi tuổi đâu, mới không muốn nhanh như vậy chết chứ."

"Đại đô đốc cũng không nên nói chữ chết, tất nhiên đại đô đốc đã quyết định, vậy ta lạnh lùng cũng không còn kiên trì, nếu như đại đô đốc có cái gì sơ xuất, vậy bản tướng liền đồ Đồng Quan, sau đó lấy cái chết tạ tội."

... ..

Ngày kế tiếp, trời còn chưa sáng rõ, tháng giêng khí trời quả thực có chút lạnh lẽo, trong không khí tràn ngập vụ khí, đã nhìn thấy một ngựa hướng Đồng Quan mà đến, trên chiến mã, một tuổi trẻ người, người mặc Thanh Y, khuôn mặt anh tuấn, đối mặt với Đồng Quan nơi hiểm yếu, nhìn xem Đồng Quan bên trên lộ ra điểm một chút hàn quang, không chút nào không cảm thấy sợ hãi, hơn nữa còn trên mặt nụ cười.

"Quan dưới người phương nào? Báo lên tính danh." Thành Quan truyền lên ung dung tiếng la, xuyên thấu sương mù tầng, truyền ra rất rất xa, cũng làm cho Đồng Quan người bên trong đều bình tĩnh.

"Đại Tùy Thừa Tướng, Ung Vương dưới trướng, đại đô đốc dưới trướng sử giả cầu kiến Khuất Đột Thông đại tướng quân, mau mau thông báo." Vương Bình la lớn, lúc này sở dĩ không có lộ ra thân phận, là vì đề phòng dụng ý khó dò người, Đồng Quan trong thành cũng không phải toàn thân Khuất Đột Thông nhân mã, vạn nhất có bộ mở mang tầm mắt người làm loạn, hậu quả kia thiết tưởng không chịu nổi.

"Ha-Ha, thật có sử giả đến đây." Trên cổng thành, Khuất Đột Thông vừa nghe đến tiếng la liền đã bước nhanh chạy tới, trên mặt cũng lộ ra vẻ tươi cười tới.

"Mau mời!"

"Đại tướng quân, Đồng Quan bên ngoài ngoài trăm dặm có đại quân đến đây, tựa hồ là Vương Thế Sung, Vương Thế Sung tự mình đến đây, nói là trợ giúp đại tướng quân chống cự Vương Bình." Thủ hạ một tên thân vệ báo cáo đến.

"A, Vương Thế Sung tự mình đến?" Khuất Đột Thông biến sắc, Vương Thế Sung tự mình đến đây, xem ra không phải đơn giản như vậy sự tình.

"Vương Thế Sung tới cũng là bình thường sự tình, lão tướng quân cần gì phải kinh ngạc đâu?" Ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến một trận trung khí mười phần âm thanh, Khuất Đột Thông phóng tầm mắt nhìn tới, nhìn thấy một cái tuổi trẻ mặt người cho anh tuấn, đột xuất một cỗ thượng vị giả khí tức, người này tuyệt đối không phải đơn giản như vậy sử giả.

"Xin hỏi các hạ là người nào? Ta muốn, người bình thường không có các hạ như vậy Khí Phách đi." Khuất Đột Thông nhãn quang là bức nào độc ác, liếc thấy ra hẳn người sử giả này không phải một cái nhân vật đơn giản.

"Cô, Vương Bình vậy. Lão tướng quân từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a." Vương Bình hướng Khuất Đột Thông chấp tay một cái, cũng không có bày ra cao cao tại thượng tư thái, nhưng là cũng nhìn không thấy trên mặt hắn có bất kỳ dị dạng.

"Đại đô đốc?" Khuất Đột Thông hai mắt sáng lên, trong mắt tràn ngập vẻ kinh ngạc, nhưng là cũng không có quý bối hoặc là ý hấn, dù sao hiện tại hắn còn chưa nói rõ hẳn muốn đầu nhập vào đến Vương Bình dưới trướng.

Trước mắt cái này nhiều lắm là hai mươi tuổi người trẻ tuổi, để cho mình không công cho hắn ngăn cản Lý Uyên mười lăm vạn đại quân, sau đó từ đó mưu lợi bất chính, nhất cử đặt vững Quan Trung cơ nghiệp, chính mình cũng bị bách tử bỏ Hà Đông, ại, chính mình thân là một thành viên đại tướng, lại thua ở một cái tuổi trẻ nhân thủ bên trên, lúc đầu chính mình là không phục, nhưng là hôm nay gặp mặt, Vương Bình có như thế Khí Phách, như thế đảm lược, lại giống như kẻ này mưu, chính mình không thể không phục a.

"Đại đô đốc mời." Khuất Đột Thông khuôn mặt nghiêm, đề xuống trong lòng mình rung động cùng kinh ngạc, hướng Vương Bình chấp tay nói ra.

Đồng Quan nội thành,

Hai người cách án mà ngồi, Khuất Đột Thông sai người Thượng Tể cỗ, sau đó phía trên một chút thịt rượu, lại tự mình cho Vương Bình rót đầy một chung tửu, nói: "Đại đô đốc hẳn không sợ lão phu cầm đại đô đốc giết, hoặc là đưa cho Vương Thế Sung?"

"Ha-Ha, ta tuy nhiên tuổi trẻ, nhưng là lão tướng quân uy danh vẫn là biết, lão tướng quân làm đầu hoàng tọa hạ Danh Tướng, nhãn quang sắc bén, không phải bình thường người có thể so sánh, tự nhiên là người biết chuyện, bây giờ lão tướng quân kẹt ở Đông Đô cùng Đại Hưng ở giữa, nhất định phải làm ra lựa chọn, chắc hẳn lấy lão tướng quân cơ trí, sẽ làm ra sáng suốt lựa chọn."

Khuất Đột Thông mặt giả bên trên lộ ra một nụ cười khổ, gật gật đầu, nói: "Đại đô đốc phân tích không tệ, ta cũng biết Vương Thế Sung không phải đại đô đốc đối thủ, chắc hẳn đại đô đốc cũng là tính trước kỹ càng đi, nếu không, hôm nay chỉ sợ cũng sẽ không tới này, càng là sẽ không chỉ đem ba vạn đại quân đến đây."

"Lão tướng quân nói rất đúng." Vương Bình cũng không có phủ nhận, chỉ là gật gật đầu, sau đó nói: "Vua ta bình hiện tại ngang dọc Quan Trung, không ai địch nổi, nói xưa nay không đánh không có nắm chắc cầm, lão tướng quân vốn là cơ trí người, bây giờ lão tướng quân thuộc hạ phần lớn là Quan Trung người, cũng không nguyện ý đối địch với Quan Trung, cho nên ta mới chỉ mang ba vạn quân đội tới Đồng Quan, đồng thời nói cho ta biết thuộc hạ, sẽ không lãng phí một binh một tốt, lão tướng quân có đức độ, tự sẽ đem Đồng Quan giao cho ta, sau đó quay lại Đại Hưng đi gặp Thừa Nghiệp bệ hạ, mà ta tự mang Bản Bộ tinh binh, đóng giữ Đồng Quan, phòng bị Vương Thế Sung."

"Một cái thụ nhiều quốc ân, lịch tùy tùng hai người, thu nhập ân huệ, bây giờ lại không thể chỉ Nhân Thần lễ, hổ thẹn tại Tiên Đế, hổ thẹn tại Thừa Nghiệp bệ hạ a" Khuất Đột Thông bỗng nhiên thật sâu thở dài một hơi nói.

Vương Bình gặp Khuất Đột Thông thần sắc khẩn thiết, nhất thời biết hắn bất đắc dĩ mà đầu hàng chính mình, mà không phải cam tâm tình nguyện, thế là nói ra: "Lão tướng quân lời ấy sai rồi, người chỉ mới, vật chỉ dùng, lão tướng quân đi theo một cái, ngày sau nhất định năng lượng xây lại công lao sự nghiệp, khôi phục Thiên Hạ thái bình, dạng này mới có thể biểu hiện lão tướng quân chính là Trung Nghĩa người a."

Khuất Đột Thông thật sâu nhìn một chút Vương Bình, trong lòng tự nhủ người đến lúc đó thực sự người a, để cho hắn đầu hàng, thế mà nói rõ là đầu hàng cho hắn, mà không phải cái kia khôi lỗi Thừa Nghiệp Thiên Tử.

Vương Bình nhìn xem Khuất Đột Thông còn có chút lo nghĩ, thế là nói ra: "Phi Ngã Vương Bình không phải Trung Nghĩa người, cũng Phi Ngã Vương Bình đại nghịch bất đạo, hôm nay thiên hạ phân tranh, quân hùng cát cứ, Đại Tùy khởi lửa nổi lên bốn phía, lấy Vô Hối thiên chi lực, lão tướng quân tướng rằng Lạc Dương Hoàng Thái Đế vẫn là Đại Hưng Thừa Nghiệp để năng lượng binh phục thiên hạ?"

Khuất Đột Thông sắc mặt hơi đổi, hẳn làm sao không biết Đại Tùy diệt vong chính là chiều hướng phát triển, lập tức nói ra: "Không biết Ung Vương điện hạ cảm an bài như thế nào chúng ta?"

Bây giờ Khuất Đột Thông gọi hắn Ung Vương điện hạ, ngụ ý, nhưng là đã đáp ứng đầu nhập vào chính mình, nhất thời để cho mình buông lỏng một hơi, Đồng Quan thuộc về chính mình, này Quan Trung càng là phòng thủ kiên cố, cũng không tiếp tục sợ bất kỳ thế lực nào.

Chương 90 :bức lui Vương Thế Sung (1)

Vương Bình nhìn xem Khuất Đột Thông, sau đó từ trong ngực móc ra Thánh Chỉ, đưa cho Khuất Đột Thông, đây là Vương Bình ra Đại Hưng thời điểm liền chuẩn bị tốt, Ngọc Tỷ cái gì đều tại Vương Bình chỗ này, cũng không có tại Dương Hựu nơi đó, "Lão tướng quân trở lại Đại Hưng về sau vì là Vệ Quốc Công, thụ Binh Bộ Thượng Thư, dạng này người có thể yên tâm?"

Khuất Đột Thông sắc mặt đỏ lên, cung cung kính kính cầm Thánh Chỉ nhận lấy, đặt ở kỷ án bên trên, lui lại mấy bước, bái mấy bái, sau đó phượng đứng dậy, nói với Vương Bình: "Đã như vậy, xin mời đại đô đốc tiếp thu Đồng Quan chính là, lão phu lập tức liền quay về Đại Hưng gặp mặt bệ hạ, lộ ra hòa, tới gặp qua đại đô đốc." Khuất Đột Thông cảm thấy Vương Bình như thế dứt khoát, chính mình cũng không thể lè mề lè mề, mau sớm giao ra binh quyền mới tốt.

"Đại tướng quân không vội, không vội, ta vừa tới Đồng Quan, làm sao nhìn tâm liền đem lão tướng quân đuổi đi đâu, nếu như lão tướng quân nguyên ý, chờ gặp qua bệ hạ về sau, lão tướng quân cũng có thể tiếp tục chỉ huy Bản Bộ Binh Mã đóng giữ Đồng Quan, còn có, Vương Thế Sung muốn đến, lão tướng quân tốt hơn theo ta sẽ một hồi cái này giả hoạt Hùng Vương Thế Sung đi." Biết Khuất Đột Thông đón lấy chính mình ý chỉ, Đồng Quan cũng đã tới tay, nhất thời thờ phào, vội vàng đối với tiến đến Tang Hiến cùng nói ra: "Tướng quân nhưng biết Vương Thế Sung đã đến nơi nào?"

"Thế nào, đại đô đốc chuẩn bị đại chiến Vương Thế Sung sao?" Tang Hiến cùng nghi hoặc hỏi, Vương Thế Sung có thể là mang 10 vạn binh mã mà đến a.

"Đại chiến? Ta vì sao muốn cùng hắn đại chiến?" Vương Bình một mặt bình tĩnh, sau đó tiếp tục mỉm cười nói: "Vương Thế Sung mang 10 vạn binh mã tới, đơn giản là cảm thấy lão tướng quân do dự, liên quan tới lão tướng quân cùng Vương Thế Sung cừu hận, tại hắn đại nghiệp trước mặt không quan trọng gì, hắn có thể vứt bỏ hiềm khích lúc trước, cùng lão tướng quân nói cùng, nhưng là hắn sao ngờ tới là, ta tới trước một bước, bằng vào Đồng Quan kiên cố, hắn 10 vạn binh mã làm sao có thể vượt qua Đồng Quan?"

"Đại đô đốc nói rất đúng, không biết chúng ta nên như thế nào chuẩn bị?" Khuất Đột Thông nghe vậy, cũng là liên tục gật đầu nói phải.

Vương Bình không có trả lời, mà chính là cười ha hả từ trong ngực lấy ra lệnh tiễn, giao cho Tang Hiến hòa, sau đó nói: "Cây dấu tướng quân cầm lệnh tiễn tiến về Đại Doanh, để cho Lãnh Tướng quân Lĩnh Quân đảm quan, Quân Ta muốn tại Đồng Quan gặp gỡ cái này Vương Thế Sung."

"Mặt tướng lĩnh mệnh." Tang Hiến cùng không dám thất lễ, muốn tiếp nhận lệnh tiễn.

"Chậm." Khuất Đột Thông hai mắt sáng lên, lại hướng Vương Bình nói ra: "Kính xin đại đô đốc Thủ Thư một phong."

Vương Bình nghe vậy, nhất thời minh bạch Khuất Đột Thông tâm tư, tán thán nói: "Vẫn là lão tướng quân cẩn thận a." Lập tức lại Thủ Thư một phong, đưa cho Tang Hiến hòa, phượng để cho hắn rời đi, nếu như mình không Thủ Thư một phong, này lạnh lùng có thể hay không cho rằng Vương Bình tại Đồng Quan là bị ép, hoặc là nói Tang Hiến cùng là giả truyền mệnh lệnh, cho nên Vương Bình rất bội phục Khuất Đột Thông suy nghĩ.

... ..

Đồng Quan mặc dù là cái cửa khẩu Yếu Tắc, nhưng lại là Quan Trung cùng Quan Đông thậm chí Lạc Dương các vùng phải qua đường, cho nên đi qua thời gian dài tu sửa, tại đây dần dần hình thành một thành trì, trở thành một cái cự đại pháo đài, Vương Thế Sung đại quân giờ phút này liền đến đến ngoài cửa đông.

"Hùng Tín, người cho rằng Khuất Đột Thông năng lượng đầu nhập chúng ta sao? Cô nghe nói Vương Bình cũng tiến đại quân đến đây." Trên chiến mã, ngồi một cái hơn bốn mươi tuổi trung niên nhân, đầy mặt nụ cười, nhưng là ánh mắt bên trong ẩn ẩn có vẻ hung ác, người này cũng là Vương Thế Sung, nhớ ngày đó, Tùy Đế Dương Quảng bởi vì Lý Mật tấn công Lạc Dương, phái Vương Thế Sung tiếp quản Trương Tu Đà quân đội tới tiếp viện, nghĩ không ra người này đánh lui Lý Mật về sau, ngưng lại Lạc Dương, sau đó lại mất quyền lực Việt Vương Dương Đồng, làm Dương Quảng thân từ thời điểm, liền lập Dương Đồng là đế, tự xưng Trịnh Vương, trong tay nắm giữ hai mươi vạn Hùng Bình, cũng là không thể khinh thường một thế lực.

"Phụ vương, Khuất Đột Thông hoặc là đầu nhập vào chúng ta, hoặc là đầu nhập vào Vương Bình không có hai cái lựa chọn, hiện nay Vương Bình suất quân đến đây, nếu như hắn không muốn bị diệt, chỉ có đầu nhập chúng ta, a, phụ vương, xem, thành tường kia bên trên có phải hay không Khuất Đột Thông." Đan Hùng Tín liếc thấy gấp trên tường thành người.

"Không tệ, không tệ, chính là Khuất Đột Thông lão tướng quân." Vương Thế Sung hướng trên tường thành nhìn lại, sau đó gật gật đầu, đối Khuất Đột Thông đám người nói: "Mấy năm không thấy,

Lão tướng quân phong thái vẫn như cũ a."

"Vương Tướng Quân từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a, ở chỗ này ta nuôi lớn Đô Đốc giống người hỏi hay." Khuất Đột Thông từ tốn nói.

"Đại đô đốc?" Vương Thế Sung vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, bất thành linh phát hiện tại Khuất Đột Thông bên người có một cái tuổi trẻ người, tư thế oai hùng bất phàm, hẳn còn tưởng rằng là Khuất Đột Thông con cháu đâu, chẳng lẽ hẳn là?

"Không sai, vị này cũng là Đại Hưng Thừa Nghiệp Thiên Tử dưới đại đô đốc, Ung Vương điện hạ, Vương Bình đại đô đốc." Khuất Đột Thông lúc này, một mặt mỉm cười cho Vương Thế Sung giới thiệu đến.

"Hắn cũng là Vương Bình, Quan Trung Vương Bình." Vương Thế Sung hai mắt tràn ngập vẻ kinh hãi, không nghĩ tới, nghe đồn thiên hạ Vương Bình thế mà xuất hiện tại trước mắt mình.

"Phụ vương, hẳn cũng là trong vòng hai năm, điên cuồng quét khỏi, mưu kế Vô Song, ngang dọc Quan Trung Vương Bình sao?" Một bên Đan Hùng Tín sắc mặt một bên, hẳn cũng nhìn thấy Khuất Đột Thông bên cạnh người trẻ tuổi, trong mắt tràn đầy kinh ngạc cùng vẻ kính nể.

Khuất Đột Thông ruồi ngựa hướng về phía trước, sau đó hướng phía Khuất Đột Thông cùng Vương Bình chấp tay đến: "Phía trước có thể là Vương đại tướng quân ở trước mặt, nhà ta bệ hạ nghe nói Tiết Cử tiến công Quan Trung, liền mệnh mặt tướng dẫn binh gấp rút tiếp viện Quan Trung, kính xin đại đô đốc mở cửa thành ra, để cho mặt tướng gấp rút tiếp viện Quan Trung."

"Ha-Ha, Vương Thế Sung, nghe nói người miệng lưỡi bén nhọn, hôm nay gặp mặt, quả nhiên bất phàm, thế mà tìm ra dạng này một cái lấy cớ, thật là khiến người ta bội phục a, chẳng lẽ vua ta bình giống như này không chịu nổi, còn có thể tin vào người lời nói, vậy ta còn không bằng chấp tay kiểm tra bên trong tặng cho người thôi, nhất định không biết mùi vị." Vương Bình không có nổi giận, mà chính là phát ra một trận mĩa mai tiếng cười.

"Đại đô đốc nói rất đúng, gia hỏa này thật sự là vọng tưởng, thế mà tìm một cái nát như vậy lấy cớ." Khuất Đột Thông khinh miệt cười cười, hẳn thật sâu thờ dài nói, đến Vương Thế Sung cấp độ này người, da dày như thành tường, với lại da dày người, phần lớn là khó đối phó người, tuy nhiên cái này lấy cớ rất dở, nhưng là không thể không nói, hẳn để cho Khuất Đột Thông thật khó khăn, để cho mình danh tiếng không phải quá tốt.

"Vương Tướng Quân, Tiết Cử người thế nào, bất quá là cái bên trên xuyên dưới nhảy tiểu nhân mà thôi, ta đại đô đốc dưới trướng tinh binh mấy chục vạn, Lương Tướng ngàn thành viên, đánh bại một cái Tiết Cử tuy nhiên đang lúc trở tay mà thôi, cũng không nhọc đến Vương Tướng Quân hao tâm tổn trí, huống chi, Tiết Cử nghe nói đại đô đốc phái Lý Tĩnh đại tướng quân tiến về, sớm đã hoảng sợ qua loa lui binh." Khuất Đột Thông từ tốn nói: "Vương Tướng Quân, nơi này cách Đại Hưng không hơn trăm bên trong mà thôi, tướng quân sao không theo đại đô đốc đi vào Đại Hưng bái kiến Thừa Nghiệp Thiên Tử, cũng có thể biểu hiện tướng quân đối với bệ hạ một mảnh lòng trung thành a."

"Hừ, Vương Bình, người Bối Chủ Phẫn Quốc, đáng chém diệt cửu tộc, Khuất Đột Thông lão tướng quân chính là rường cột nước nhà, vì sao cùng nghịch tặc làm bạn, lão tướng quân sao không đầu tại Hoàng Thái Đế, sẽ làm trọng dụng, cần gì phải đi theo Vương Bình, tự rước Từ Vong Chi Đạo." Vương Thế Sung nghe vậy sắc mặt nhất động, trên mặt khô khốc một hồi cười, lại bắt đầu lừa dối Khuất Đột Thông.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91 :bức lui Vương Thế Sung (2)

Trên tường thành Vương Bình nghe Vương Thế Sung lời nói, không khỏi cười rộ lên, đi theo Hoàng Thái Đế? Thua thiệt hẳn Vương Thế Sung nói ra miệng, không khỏi Vương Bình nhớ tới một câu nói, nước Chí Thanh thì không cá, người đến tiện thì không địch a, Vương Thế Sung cũng là loại người này.

"Vương Thế Sung, người da mặt không phải bình thường dày a, làm còn muốn lập Bài Phò, thiên hạ nhưng không có tốt như vậy sự tình, ta có Đồng Quan nơi hiểm yếu, nếu như người không muốn nuốt hận Đồng Quan phía dưới, liền thức thời một chút, cho Bản Đô Đốc chạy trở về Lạc Dương, người trên cổ đầu người, ta tự sẽ đi lấy." Vương Bình âm thanh như là chuông lớn một dạng vang dội, trong nháy mắt truyền khắp toàn quân, trên tường thành quân đội nghe, sĩ khí đại chấn, truyền đến từng đợt tiếng la giết, để cho người ta không khỏi sợ hãi.

"Nghe nói vương đại đô đốc tại Quan Trung lấy Nhân Nghĩa lấy xung, hôm nay gặp mặt, không gì hơn cái này, nói như thế, không để ý đại đô đốc uy danh, chẳng lẽ không sợ người trong thiên hạ chế nhạo sao?" Đan Hùng Tín không phải Vương Thế Sung như thế người, hẳn ngưỡng mộ thiên hạ anh hùng, cũng thích kết giao thiên hạ anh hùng nếu không phải Lý Mật cùng Dịch Nhượng sống mãi với nhau, hẳn cũng sẽ không rời đi Ngõa Cường, đầu nhập vào Vương Thế Sung, nhưng là bây giờ hẳn lại không có biện pháp lựa chọn, hẳn lấy Vương Thế Sung nữ nhi, nhất định là muốn vì hẳn bán mạng, hẳn cũng rất bội phục Vương Bình, nhưng là hôm nay Vương Bình nói chuyện, tựa hồ quá mức.

"Đan Tướng quân, người là anh hùng hào kiệt, Bản Đô Đốc hôm nay không tính toán với các người, các người lặn lội đường xa tới đây, Đồng Quan nơi hiểm yếu không phải dễ dàng như vậy công phá, các người rời đi đi, Bản Đô Đốc cam đoan sẽ không truy kích các người." Vương Bình vừa nói, một bên lắc đầu, đây là đối với Đan Hùng Tín tiếc hận, người này là Chân Anh Hùng, Chân Hào Kiệt, có thể là không vì mình sử dụng.

"Lui binh." Vương Thế Sung lạnh lùng quét mắt một vòng trên tường thành hai người liếc một chút, giống như muốn đem hai người khắc sâu vào trong đầu một dạng. Hắn biết lần này tiến binh Đồng Quan kế hoạch đã bị phá hư, nhưng là nếu để cho hắn cứ như vậy lui binh quay về Lạc Dương, trong lòng lại rất là đáng tiếc. Chẳng những hắn một tiền không phát, tác công không xây, cứ như vậy xám xịt lui về Lạc Dương, chỉ sợ trong thành Lạc Dương bách tính muốn cười chết. Hơi trọng yếu hơn là Đồng Quan địa lý vị trí. Nó bóp chặt hai kinh ở giữa thông đạo, qua Đồng Quan về sau, Đông Đô liền không có bất luận cái gì có lợi phòng ngự địa hình, có thể luôn luôn đánh tới Lạc Dương Thành xuống. Lúc này, để cho hắn không khỏi hối hận, vì sao không sớm một chút chiếm cứ Đồng Quan, bây giờ bị Vương Bình chiếm cứ, Đông Đô Lạc Dương tùy thời đều tại hắn phạm vi công kích bên trong.

"Vương Thế Sung xem như lui binh, đại đô đốc chuẩn bị lúc nào quay về Đại Hưng a? Đại đô đốc không sợ hiểm trở đến đây Đồng Quan, mặt tướng cũng thỏa mãn, buổi tối đừng đi như sớm đi, ta cái này lên đường tiến về Đại Hưng." Lúc này, Khuất Đột Thông cũng buông lỏng một hơi, nếu quả thật đánh nhau, không biết phải thương vong bao nhiêu binh lính, đây là hắn không nguyện ý nhìn thấy, nhưng là hắn cũng biết, trong loạn thế, tùy thời đều muốn bạo phát chiến tranh, hôm nay không có đánh, không nói rõ ngày mai không đánh, Vương Bình muốn thành lập chính mình cơ nghiệp, còn rất dài đường muốn đi, mà con đường này nhất định là xây dựng ở núi tây bắc máu bên trong, có lẽ là mình Lão, không có trước kia hùng tâm tráng chí, cũng được, chính mình liền quay về Đại Hưng Dưỡng Lão đi, với lại Vương Bình năng lượng tự mình đến đây, đã cho mình rất lớn mặt mũi.

"Không vội, không vội, vừa tới Đồng Quan, còn không có cảm nhận được Đồng Quan nơi hiểm yếu bao la hùng vĩ, làm sao lại đi đâu, tại đây mặc dù là Hiểm Quan Yếu Tắc, nhưng là cũng là sơn thanh thủy tú, chờ đợi hai ngày lại trở lại? Lại nói, cũng đừng để cho người ta cảm thấy ta thuyết phục người dễ dàng như vậy." Vương Bình cười ha hả nói với Khuất Đột Thông.

"Đại đô đốc thật nghĩ nhìn xem Đồng Quan hiểm trở gió êm dịu cảnh." Khuất Đột Thông kinh ngạc hỏi.

"Đương nhiên."

"Thật làm cho đại đô đốc nói. Đồi này người chỉ biết là Tam Sơn Ngũ Nhạc, không biết tại Đồng Quan cũng có mấy đại mỹ cảnh, những cảnh đẹp này không cần Danh Sơn Đại Xuyên kếm, ngày mai trời vừa sáng, a, không, ngày mai trời còn chưa sáng, ta liền bồi đại đô đốc đi xem cảnh, đầu một cảnh, Đồng Quan Nhật Xuất." Khuất Đột Thông chậm rãi mà nói, trong lòng kích động không nên, Vương Bình làm như vậy, là đối chính mình bao lớn tôn trọng, bao lớn mặt mũi, sao có thể để cho hắn không cảm động, sao có thể để cho hắn không vì hắn máu chảy đầu rơi đây.

Ngày kế tiếp, trời còn chưa sáng, Khuất Đột Thông liền bồi Vương Bình đi vào Đồng Quan bên ngoài một tòa Thanh Sơn phía trên, đi theo bao quát lạnh lùng,

Vương Dương bọn người.

Mãn Thiên Hồng Vân, đầy Lâm Kim Ba, Hồng Nhật hướng về một lò sôi trào nước thép, dâng lên mà ra, trong suốt loá mắt. Lúc này, thái dương trắng bệch bên trong mang vào một tia như máu hồng quang ba, phóng xạ ra vạn đạo quang mang. Ánh sáng mặt trời xuyên qua rừng cây, xuyên thấu qua sương sớm dày đặc nghiêng nghiêng rải đầy đại địa Thiên Biến cùng nhau treo một bức ngũ thái tân phân họa thướt tha chói mắt.

"Trời a, thật xinh đẹp." Vương Dương nhìn xem Nhật Xuất, không khỏi kêu đi ra, sau đó nhìn tất cả mọi người nhìn qua hắn, nhất thời không có ý tứ cúi đầu xuống.

"Trăm ngàn năm qua, nó khoan thai dâng lên, khoan thai hạ xuống, chiếu sáng rực rỡ loạn thế, cũng chiếu sáng thiên hạ anh hùng, trên đời vạn vật, vô luận sinh tử Vinh Nhục vẫn là công danh đại nghiệp, cùng cái này vòng Hồng Nhật so sánh, đều chẳng qua là nửa mảnh cây cỏ, một giọt sương mai, đảo mắt tức tan biến mà thôi a." Nhìn xem cái này vòng Nhật Xuất, Vương Bình không khỏi cảm khái đến.

"Đại đô đốc, mặt tướng không thể sớm ngày quy về dưới trướng, thật sự là hổ thẹn, sau này đại đô đốc trường kiếm chỉ, chính là ta Khuất Đột Thông phụng hướng đi tới, thề chết cũng đi theo đại đô đốc." Khuất Đột Thông nghe vậy, nhất thời sinh lòng sùng kính, tuy nhiên Vương Bình tuy nhiên hai mươi tuổi tuổi tác, nhưng là có như vậy cảm ngộ, tựa như kinh lịch trải qua thế gian tang thương, nhất thời quỳ một chân trên đất, cung cung kính kính bái nói.

"Thề chết cũng đi theo đại đô đốc."

"Thề chết cũng đi theo đại đô đốc. "

Chúng tướng đều cúi đến Khuất Đột Thông cảm nhiễm, đều hướng về Vương Bình cúi đầu mà bái.

"Chúng tướng xin đứng lên, đi theo ta, thành lập một cái không giống nhau thiên hạ, còn bách tính một cái thái bình, hỏi mặt đất bao la, Thù Chủ Trầm Phù." Vương Bình cao giọng nói ra.

... ..

Vương Bình bọn người ở tại non xanh nước biếc ở giữa xuyên toa, bát tri bát giác đã mặt trời lên cao thượng cấp, mọi người cũng chuẩn bị trở về Đồng Quan trong thành đi.

"Công tử, công tử!" Trở lại trụ sở, bỗng nhiên lộ ra Lưu Kiến này gầy gò thân ảnh tới.

"Làm sao người tới, sự tình gì, hốt hoảng như vậy?" Vương Bình trong lòng hơi động, kinh ngạc hỏi, Lãnh Vũ vì là Lang Gia Các các chủ, Lưu Kiến làm phó các chủ, cùng một chỗ phụ trách tình báo các loại sự nghi, bây giờ Lãnh Vũ tiến về Gangnam, hiện tại Lang Gia Các bên trong sự tình phần lớn là bởi Lưu Kiến phụ trách, không nghĩ tới, Lưu Kiến cũng tới.

"Trương Mẫn." Lưu Kiến giống như gặp quỷ, lớn tiếng nói: "Công tử, tầm kia nhanh nhảy làm sao lại tại người phủ đệ, vẫn là một cái nha hoàn."

"Trương Mẫn?" Vương Bình trong đầu nhất thời nhớ tới này mỹ lệ mà cao ngạo thiếu nữ đến, đột nhiên minh bạch tới, Khuất Đột Thông tại Lý Uyên rời khỏi Hà Đông thời điểm, tàn sát Hà Đông Trương thị cả nhà, không nghĩ tới Trương thị tộc nhân bị ban thưởng cho thủ hạ người làm nô vì là tỳ, Khuất Đột Thông lại đem Trương Mẫn ban cho chính mình, cũng là không biết Trương Khiêm ở nơi nào.

"Ách, đại đô đốc, một nhọc một ngày, mặt tướng liền tạm thời cáo từ." Lạnh lùng nhìn thấy loại tình huống này, tranh thủ thời gian chuẩn bị chuẩn đi, chuẩn bị rời đi.

Nhìn qua lạnh lùng rời đi bóng lưng, Vương Bình thật sâu thở dài, liền hướng về sau viện đi đến, chỉ sợ Khuất Đột Thông cũng không biết mình cùng Hà Đông Trương thị liên quan đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92 :gặp lại Trương Mẫn

Vương Bình hiện tại lại phủ đệ, nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, là Khuất Đột Thông an bài trong thành lớn nhất phủ đệ, nhưng là liền xem như lớn nhất, so với Đại Hưng Thành bên trong tới nói, cũng là nhóc đáng thương.

Bởi vì Vương Bình cũng là một lần đến, cho nên lúc này tìm Trương Mẫn vẫn là tại Lưu Kiến chỉ huy dưới, mới trong phủ một cái góc bên trong tìm tới, tại đây cũng là hạ nhân chỗ ở phương, phòng ốc hơi có vẻ cũ nát mà thấp bé, còn có một cỗ mộc meo vị đạo.

"Trương Mẫn liền ở tại đây?" Vương Bình không khỏi nhú một cái lông mày, cái này nhanh nhảy dù sao cũng là Hà Đông Trương thị Dích Nữ, ở tại nơi này dạng một chỗ, không khỏi làm Vương Bình thôn thức không thôi, cái này cũng nói rõ, trong loạn thế, tùy thời cũng có thể trước một khắc vẫn là cao cao tại thượng, sau một khắc nhưng là dưới thềm tù.

"Hồi công tử lời nói, nơi này có nam đốc sức chỗ ở phương, cũng có nữ hầu chỗ ở phương." Lưu Kiến cung cung kính kính nói ra, giờ phút này Lưu Kiến không chỉ là Lang Gia Các Phó Các Chủ, vẫn là Ung Vương, Đại Đô Đốc Phủ bên trên quản gia, cũng coi là có thân phận người, tục ngữ nói, Tề Tướng trước cửa thất phẩm quan, mà Lưu Kiến địa vị cũng không phải thất phẩm giác quan đủ bằng được, liền xem như một chút Đại Hưng Thành bên trong cao quan, cũng sẽ cho hắn ba phần mặt mũi.

Vương Bình nghe vậy, tâm lý cũng không thoải mái, nam đốc sức cùng nữ hầu sao có thể cùng một chỗ đâu, thế là nói ra: "Về sau ta phủ thượng, trung gian phải có tường cao ngăn cản, tách ra nam đốc sức cùng nữ hầu, miễn cho hòng Đại Đô Đốc Phủ danh tiếng."

Nói xong, Vương Bình Triều Đình trong viện liếc mắt một cái, đã thấy một cái minh mị thiếu nữ, mặt đỏ bừng, non mịn hai tay đang ngâm mình ở nước lạnh bên trong, liền tục xoa xoa y phục, động tác rất là lạnh nhạt, tại xoa y phục quá trình bên trong, trong chậu nước lạnh bốn phía tung toé, thiếu nữ y phục trên người đã sớm ướt đầm, với lại đây chính là tháng giêng, trong một năm tương đối lạnh thời điểm, nước lạnh lạnh lẽo thấu xương, Vương Bình nhìn xem hán toàn bộ thân thể đều đang phát run.

Thiếu nữ này chính là ban đầu ở Bắc Địa Quận gặp Trương Mẫn, lúc ấy Trương Mẫn là xinh đẹp như vậy, cao ngạo như vậy, không chút nào đem chính mình để ở trong mắt, nhưng là trước mắt Trương Mẫn, là như thế này thê thảm, này như hành ngọc thủ bị nước lạnh đông lạnh đỏ bừng, ần ần có một tia bị thương, với lại làm Nhà Giàu tiểu thư, lúc nào làm qua dạng này sống, cũng chưa từng có làm qua dạng này sự tình, tăng thêm tháng giêng bên trong, lạnh lẽo vô cùng, lúc này giặt quần áo, quá mức vất vả, huống chi là một cái mười ngón không dính nước mùa xuân Trương Mẫn.

"Đều nhanh ban đêm, làm sao chỉ giặt ngần ấy! Hừ, đến là gia đình giàu có đi ra nhỏ nhắn xinh xắn Nương Tử, điểm ấy việc để hoạt động không, hừ hừ, người đừng tưởng rằng người vẫn là Hà Đông Trương thị Dích Nữ, Hà Đông Trương thị đã bị Khuất Đột Thông đại tướng quân đồ cả nhà, người bây giờ bất quá là một cái hạ nhân, người cũng không cần sinh khí, quái thì trách tại lúc trước các người Trương thị đầu nhập vào là Lý Uyên, mà không phải vương đại đô đốc, hừ hừ, nói cho người biết, cơm tối trước đó, người không thể đem những y phục này tẩy xong, cũng không cần ăn cơm." Ở thời điểm này, một cái sắc mặt hung ác nữ nhân, hai tay chống nạnh, chỉ Trương Mẫn phần nộ quát.

Chỉ gặp tầm kia nhanh nhảy hai mắt ngâm lấy lệ quang, nhưng lại không dám mạnh miệng, chỉ có thể liên tục xoa xoa y phục, liên tục tắm y phục.

"Kéo ra ngoài, để cho hán cút ra khỏi tại đây, đừng để ta nhìn thấy hán." Vương Bình biến sắc, âm lãnh nói ra.

"Vâng!" Lưu Kiến cũng biến sắc, Vương Bình nổi giận để cho hán càng thêm cung kính, cẩn thận từng li từng tí nhìn qua đối diện Trương Mẫn, trong lòng cũng không biết đang suy nghĩ gì.

"Để cho Trương gia tiểu nương tử đi đổi một kiện quần áo sạch, tìm một gian tốt đi một chút gian phòng, để cho hán ở lại, lại phối hợp hai cái nha hoàn,

liền, liền theo người lương bổng chiếu cố đi." Vương Bình thật sâu nhìn qua cách đó không xa Trương Mẫn liếc một chút, quay người muốn đi.

Nói thật ra, hấn đối với Trương Mẫn không có bất kỳ cái gì thù địch tâm tư, thậm chí còn có một tia xin lỗi tâm tư, ban đầu ở Bắc Địa Quận thời điểm, hấn liền mượn Trương Mẫn tên tuổi, tính kế Trương Khiêm, cũng làm cho hấn cuối cùng lấy nhỏ nhất đại giới đạt được Bắc Địa Quận, tăng thêm binh định Quan Trung thời điểm, nếu không phải mình tính kế, Lý Uyên cũng sẽ không từ Hà Đông rút quân, không rút quân, Trương thị cũng sẽ không bị Khuất Đột Thông diệt cả nhà, có thể nói, Trương Mẫn trước mắt bị thảm, là mình một tay tạo thành,

Cho nên cảm thấy xin lỗi hấn.

Nhưng là, thất bại cũng là thất bại, chiến tranh cũng là tàn khốc như vậy, người không chết thì là ta vong, tuy nhiên cảm thấy xin lỗi hấn, nhưng là Vương Bình cũng không cảm thấy mình có lỗi, nếu như không làm như vậy, vậy hôm nay Trương Mẫn cảnh ngộ có lẽ chính là mình tạo ngộ, được làm vua thua làm giặc, đây là tuyền cô bất biến.

"Vương Bình, ta không cần người đáng thương ta!" Bỗng nhiên sau lưng truyền đến một trận khẽ kêu thanh âm, Vương Bình quay người hướng nàng nhìn lại, lại nhìn thấy cách đó không xa Trương Mẫn, đầy mắt vẻ cừ hận, nhìn lấy chính mình, hận không thể giết chính mình một dạng.

"Đây không phải thương hại người, đây là người nên được đến." Vương Bình quyết tâm trong lòng, hút khẩu khí, sau đó tiếp tục nói ra, "Khuất Đột Thông lão tướng quân đem người đặt ở cái này trong phủ, cũng là đưa cho Bản Đô Đốc, người chính là Bản Đô Đốc người, nếu là Bản Đô Đốc người, liền không thể làm những chuyện này, chiếu cố thật tốt chính mình, đem chính mình dưỡng tốt tốt, qua mấy ngày, theo ta quay về Đại Hưng."

"Người? Ta chính là chết cũng sẽ không để người đụng ta." Trương Mẫn biến sắc, sắc mặt càng đỏ.

"Ta cùng người ca ca, hoặc là nói Trương thị gia tộc tất cả làm chủ, điểm này người muốn rõ ràng, còn có, nghe nói đại ca người Trương Khiêm cũng đào thoát, không biết bây giờ ở nơi nào, đại ca người là một nhân tài, không thể vì bản thân ta sử dụng, liền bị ta giết chết, cho nên, nếu như người nghĩ người huynh trưởng bị ta giết, vậy người bây giờ có thể đi chết, đáng tiếc, người liền rút cuộc không gặp được người huynh trưởng."

"Người?" Trương Mẫn sắc mặt lộ ra vẻ vui mừng, sau đó nói: "Huynh trưởng ta còn sống?"

"Tạm thời còn chưa chết." Vương Bình cười lạnh nói: "Bất quá, về phần về sau sự tình, cũng không biết, muốn nhìn chính hấn, nếu như hấn còn muốn đối địch với ta lời nói, chỉ sợ sẽ là Lý Uyên cũng không giữ được hấn."

"Tốt, Vương Bình, người nói huynh trưởng ta còn sống, ta tin người một lần, nếu như người gạt ta lời nói, ta đến chết cũng sẽ không buông tha người, người chờ." Nói phần hận nhìn qua Vương Bình.

"Mang nàng đi phòng nàng." Vương Bình phân phó Lưu Kiến nói.

"Chúc mừng công tử ôm thuộc về mỹ nhân." Lưu Kiến gầy yếu trên mặt chất đầy nụ cười.

"Hừ, ta diệt cả nhà của nàng, người nói ta dám muốn nàng sao? Lưu Kiến, ta nhìn người là ngứa da a" Vương Bình nhìn không được quát to,

Lưu Kiến nghe vậy trên mặt thay đổi tái nhợt vô cùng, lúc này, hấn mới nhớ tới, Trương thị sở dĩ có hôm nay, không phải là bởi vì người trước mắt duyên cớ sao? Chính mình còn thể mà thuyết phục Vương Bình nhận nàng này, không phải rõ ràng cảm Vương Bình đặt trong nguy hiểm sao? Nghĩ đến đây bên trong, Lưu Kiến trên trán bắt mắt mồ hôi lạnh.

"Lưu Kiến, Thái Nguyên bên kia an bài tốt sao?" Vương Bình đột nhiên hỏi.

Lưu Kiến nghe vậy biến sắc, Thái Nguyên bên kia sự tình là Vương Bình đã sớm phân phó tốt, hiện tại Lãnh Vũ không tại, hết thảy bởi chính mình phụ trách, tuyệt đối không nên có cái gì sai lầm, thế là nói ra: "Thái Nguyên bên kia, Mã Ngũ tự mình tiến đến, ở bên kia mua một cái tửu lâu, nhưng là tạm thời còn không có tin tức truyền đến."

"Có cái gì tin tức, lập tức báo ta, còn có, để cho Mã Ngũ cùng đòi thị huynh đệ bắt được liên lạc." Tuy nhiên Vương Bình chiếm cứ Quan Trung, nhưng là hấn vẫn là coi Lý Uyên là làm địch nhân lớn nhất, bao giờ cũng không đang giám thị Lý Phiệt nhất cử nhất động.

"Về phần Trương Mẫn, về sau vẫn là không cần chuyển biến tốt." Vương Bình thật sâu thở dài, hấn cũng không biết nên như thế nào đối đãi Trương Mẫn một người như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93 :tân binh huấn luyện dã ngoại

Vương Bình đã từ Đồng Quan trở lại Đại Hưng Thành mấy tháng, bởi vì Vương Bình không đánh mà thắng thu lấy Đồng Quan, để cho Thừa Nghiệp Thiên Tử không dám loạn động, quan ngoại Quân Hùng Tranh Bá hùng lực khí thế tiến hành, nhưng là Quan Nội nhưng là một mảnh an bình, không có chiến tranh, bách tính cũng có thể an cư lạc nghiệp.

Vương Bình từ Thanh Phong trại thời điểm liền có một cái thói quen, mỗi lần mới tới binh, hắn đều sẽ tự mình đi giám sát, sau đó cùng bọn họ luyện tập, đứng nhìn Vương Bình một thân dáng vẻ thư sinh, nhưng là khí lực, võ lực là có, cũng không so Tô Định Phương bọn người kém.

Trong bóng tối, Bùi Thanh Nhi từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh, nàng nghe được một trận rất thưa thớt âm thanh, cái này trong phủ có thể đi vào phòng nàng chỉ có Vương Bình.

"Phu quân, hiện tại lúc nào, hừng đông sao?"

Cửa sổ treo thật dày màn cửa, ngăn trở bên ngoài quang tuyến, nhìn không ra hiện tại là giờ nào.

"Người ngủ tiếp đi, hiện tại canh giờ còn sớm, mới bốn canh."

Nàng biết Vương Bình muốn đi ra ngoài làm cái gì, hôm nay là một ngày tân binh huấn luyện dã ngoại, nếu dựa theo Vương Bình ý nghĩ, hẳn là ở tại quân doanh, nhưng là Bùi Cù bọn người không đồng ý, đành phải sáng sớm đứng lên.

"Làm cái đại đô đốc cũng không dễ dàng a."

... ..

Tại Quan Trung bình tĩnh hơn nửa năm Vương Bình, cũng phải lộ ra hần rảnh rảnh, trước kia hai mươi vạn binh mã cũng không thể để cho hắn nhìn thềm thường thiên hạ, cho nên, đầu năm nay liền quyết định chiêu mộ tân binh, Quan Trung thực hành là Phủ Bình Chế cùng Mộ Bình Chế lẫn nhau kết hợp Bình Chế, mỗi cái nam tử mười tám tuổi về sau đều muốn Tổng Quân, con trai độc nhất không nhập ngũ, Nhị Tử rút một cái, cha con cùng ở tại trong quân, cha nước lưu, huynh đệ cùng ở tại trong quân, huynh đi đệ lưu, đây là Vương Bình căn cứ hậu thế một chút chế độ cải biến, dạng này có thể bảo chứng Quan Trung có đầy đủ binh lực, cũng có đầy đủ nhân chủng lương thực, cũng không trở thành để cho người một nhà chết hết.

Vương Bình quân đội có hai mươi vạn, bên trong 10 vạn bởi Lý Tĩnh tướng quân dẫn đầu, phòng bị Tiết Cử cùng Lương Sư Đồ, sáu vạn bởi Tô Định Phương phòng thủ Đồng Quan, ba vạn binh mã bởi lạnh lùng đóng giữ Đại Hưng Thành.

Năm nay quân đội muốn tăng mạnh đến ba mươi vạn, cho nên năm nay mộ binh nhân số là mười vạn đại quân. Chỉ cần cái này mười vạn đại quân thành quân, là hẳn có thể hiện lên ở phương đông Đồng Quan, nam chống đỡ Kinh Tương.

Đối với Quan Trung dạng này nhân khẩu rất nhiều, Nông Nghiệp giàu có địa phương tới nói, 10 vạn binh mã gia tăng, cũng không tính nặng nề, Quan Trung Địa Khu địa phương phi nhiều, tưới tiêu tiện lợi, có đôi khi quân đội cũng tiến hành đồn điền tự dưỡng, trên cơ bản có thể giải quyết bộ phận Quân Lương vấn đề, bách tính gánh vác cũng không phải rất nặng.

Tân binh đi vào doanh một việc, chính là Thể Năng Huấn Luyện, mỗi ngày muốn chạy năm mươi dặm, liên tục nửa tháng, loại này cường độ cao huấn luyện, chỉ là vì bọn họ năng lượng mau sớm từ dân chuyển hóa làm binh.

Tân binh huấn luyện dã ngoại từ canh năm bắt đầu, từ Đại Hưng Thành bên ngoài quân doanh bắt đầu xuất phát, hướng về chu đáo thành phương hướng chạy, vũ trang đầy đủ, phụ trọng hơn hai mươi cân.

Mạn thiên tình quang dưới, 10 vạn tân binh chia hơn hai mươi đội, tại rộng lớn trên đường chạy, đây thật là một đạo cực kỳ hùng vĩ phong cảnh, từng đội từng đội binh lính đội ngũ chỉnh tề, yên lặng không nói chạy, bên cạnh sĩ quan cười ngựa đi theo, bọn họ nhận cảm roi ngựa, thái độ khắc nghiệt, dám có trộm gian dùng mảnh lối lấy, cũng là chịu roi da.

Tại rồi ba dặm thời điểm, một cái hắc ảnh yên lặng gia nhập đội ngũ, ngay sau đó mười cái hắc ảnh cũng gia nhập đội ngũ, một tên sĩ quan nhìn thấy, yên lặng đánh giá cái bóng đen kia, hẳn bỗng nhiên thấy rõ ràng, người này lại là ăn mặc quân phục phổ thông đại đô đốc, để cho hắn kinh ngạc không thôi.

Tên này sĩ quan khẩn trương, làm sao đại đô đốc xuất hiện tại trong đội ngũ, nếu như xảy ra chuyện gì tình, hẳn làm sao bây giờ? Nếu hắn lo lắng là dư thừa, đằng sau mười cái hắc ảnh bên cạnh Vương Bình Thân Binh, tùy thời bảo hộ lấy hắn.

Sắc trời dần dần sáng, tất cả mọi người chạy ra mồ hôi, cuối cùng tại mấy canh giờ sau khi chạy xong, ngồi ở một bên nghỉ ngơi. Lúc này một cái hơn hai mươi tuổi tân binh nhìn thấy Vương Bình, sau đó nói với hắn: "Tiểu tử người nơi đâu a, ta là Phủ Phong người, họ Trương."

Vương Bình cười ha ha, "Ta à, quá người vợ, họ Vương."

Tân binh lập tức có hứng thú, liền vội vàng hỏi: "Quá người vợ làm sao đến Quan Trung tới làm binh a,

Không phải là Lý Uyên thám tử đi."

"Làm sao lại, đại đô đốc cũng là quá người vợ đây." Một cái khác tân binh nói ra.

"Đúng vậy a đại đô đốc cũng là quá người vượn, vậy các người gặp qua đại đô đốc không có a." Họ Trương tân binh tiếp tục hỏi.

"Gặp qua a, trước mấy ngày còn cùng với hần một chỗ." Vương Bình nói ra

"Nghe nói đại đô đốc mưu kế Vô Song, vậy có phải hay không đại đô đốc đáng người có phải hay không rất nhỏ gầy a."

"Hần à, mưu kế, so ra kém Phòng Huyền Linh bọn họ. . . ."

"Người là ai, dám ở chỗ này nói vớ nói vẩn!" Vương Bình vẫn chưa nói xong, sau lưng liền truyền tới một hung dữ âm thanh.

Vương Bình vừa quay đầu lại, nhìn thấy sau lưng một cái vóc người khôi ngô người trẻ tuổi, đang mặt mũi tràn đầy sắc mặt giận dữ nhìn xem hần, "Chúng ta đại đô đốc mưu kế Vô Song, đây là người trong thiên hạ đều bội phục, người tính là cái gì, vậy mà nói?"

Thanh âm hần to, tràn ngập phẫn nộ, nhất thời dẫn tới rất nhiều người, một tên sĩ quan giận dữ, huy động roi da hướng về người trẻ tuổi quát tới, Vương Bình tay mất lạnh lẽ, trở tay một phát bắt được roi da, quát mắng hần, "Không cho phép lại quát binh lính."

Sĩ quan dọa đến kinh hồn táng đảm, lập tức quên không thể bại lộ Vương Bình thân phận, liền vội vàng khom người nói: "Vâng, ty chức tuân mệnh, nhìn đại đô đốc thứ tội."

Vương Bình hung hăng trừng mắt tên sĩ quan liếc một chút, hần biết rất khó ẩn giấu đi, liền dứt khoát đứng tại chỗ cao, đối với bên người tân binh phát tay nói ra: "Các vị huynh đệ, ta chính là Đại Tù đại đô đốc Vương Bình, hôm nay cùng các vị cùng một chỗ chạy bộ, năm đó ta cũng chỉ là một tên người bình thường, ta hi vọng các người về sau cũng có thể trở thành tướng quân."

Trong đội ngũ, các binh sĩ nhiều tiếng hô kinh ngạc, cũng là bất khả tư nghị nhìn qua cùng bọn hần ăn mặc một dạng Vương Bình, đây chính là bọn họ đại đô đốc, cùng bọn hần huấn luyện chung, rất nhiều binh lính đều quát to lên, "Đại đô đốc Vạn Tuế."

Vương Bình cười nói: "Vạn Tuế cũng không cần hô "

"Đại đô đốc Vạn Tuế "

"Đại đô đốc Vạn Tuế" hần không cho phép hô, không ngờ tất cả mọi người cùng một chỗ quát lên.

Tên kia khôi ngô binh lính hung hăng quát chính mình một bạt tai, mắng: "Người cái này ngu ngốc, trừ đại đô đốc, ai còn dám nói hần mưu trí đây."

Đây là hần sùng kính người, hần kích động nước mắt đều đi ra.

Vương Bình cũng vui mừng, nếu những binh lính này cũng giản dị, bọn họ không cần người làm chuyện gì tình, chỉ cần tên kia từng chút một cảm động, liền sẽ để bọn họ khăng khăng một mực vì người chiến đấu, đây cũng là vì sao Vương Bình nguyện ý cùng chính mình binh lính đi cùng một chỗ nguyên nhân.

Bỗng nhiên, Vương Bình sắc mặt thay đổi nghiêm túc lên, lúc này hần, là bọn họ đại đô đốc: "Chính đốn đối với vị trí, không cho phép lại nói tiếp, gia tốc chạy về quân doanh."

Các binh sĩ tinh thần phấn chấn, bước nhanh hướng về Đại Hưng Thành chạy về đi, đội ngũ chỉnh tề.

Đang huấn luyện xong chạy bộ về sau, Vương Bình trở lại Đại Hưng Thành, mới vừa đi tới bên ngoài phủ, liền nhìn thấy một tuổi trẻ tiểu hòa tử đi tới, đây là tân nhiệm Lang Gia Vệ Phó thống lĩnh Vương Khuông, hần là con trai của Vương Đông, trước kia chỉ là chiếu cố Vương Bình sinh hoạt hàng ngày, nhưng là Vương Bình cảm thấy hần lòng trung thành có thể, thế là để cho hần đảm nhiệm Lang Gia Vệ Phó thống lĩnh.

"Thuộc hạ có việc bẩm báo."

Vương Bình gật gật đầu, "Đi vào nói đi!"

Vương Khuông khom người đến: "Hồi bẩm tổng quản, Mã Ngũ có tin tức."

"Nói thế nào?"

Vương Khuông lấy ra một phong thư, đưa cho Vương Bình, "Hần đã thành công liên lạc đối thị huynh đệ, trở thành Lý Uyên người."

Vương Bình lấy ra tin xem một lần, gật gật đầu, Mã Ngũ không phụ trọng thác, trở thành Lý Uyên trong tập đoàn một thành viên. Bước kế tiếp liền nhìn hần làm sao áp dụng chính mình sách lược.

Chương 94 :Khoa Cử (1)

Thừa Nghiệp hai năm tháng bảy, cùng tân binh cùng một chỗ huấn luyện đã ngoại một tháng Vương Bình trở lại Đại Hưng Thành bên trong, Vương Bình vừa về tới trong thành, lúc này Phòng Huyền Linh, Bùi Cù, Vương Thông, Đỗ Như Hối, vi đình năm tên Tướng Quốc cùng một chỗ chào đón.

"Đại đô đốc cuối cùng trở về."

"Đại đô đốc tháng này vất vả."

Vương Bình cũng chấp tay hướng về năm tên Tướng Quốc đáp lễ nói: "Tân binh đã huấn luyện hoàn thành, về sau phía trước tác chiến, còn cần hậu phương ổn định, các vị Tướng Quốc ổn định triều đình, phía trước tướng sĩ mới có thể an tâm tác chiến a."

Phòng Huyền Linh tuy nhiên so Bùi Cù bọn người tuổi trẻ, nhưng lại là Ngũ Tướng đứng đầu, cười nói: "Trong triều đình cũng tích lũy xuống không ít trọng yếu Quân Quốc Chính Vụ các loại đại đô đốc trở về phê chuẩn đây."

Vương Bình cười ha ha, sau đó nói: "Ta mình bạch phòng Tướng Quốc ý tứ, cũng là không cho phép ta nghỉ ngơi, ngày mai sẽ phải vào triều làm việc."

Mọi người cười ha ha đứng lên, Bùi Cù cũng nói: "Sao có thể không cho đại đô đốc nghỉ ngơi đâu, nhưng là cũng không thể thời gian quá dài, nhiều nhất ba ngày, chúng ta đều nói tốt, đại đô đốc từ phương nam Đại Doanh trở về, trên đường tổng cộng là hai ngày, tăng thêm nghỉ ngơi ba ngày, hết thảy năm ngày, đầy đủ."

"Bùi Tướng Quốc lúc nào đổi nghề, làm lên thương nhân, bắt đầu có kẻ mặc cả, Ha-Ha."

Vương Bình một trận lời nói lại dẫn tới một trận tiếng cười, sau đó lại hỏi: "Thị Hương chuẩn bị thế nào." Thị Hương thử năm nay Quan Trung Địa Khu một kiện đại sự tình, từ đầu năm Vương Bình hạ lệnh đến nay liền bắt đầu chuẩn bị, đây cũng là lần đầu tiên quan tâm nhất sự tình ngạch, triều đình cùng Địa Phương Quan Viên phổ biến không đủ, nhu cầu cấp bách bổ sung tươi mới người, cho nên năm nay thi Hương tại Đại Hưng Thành trùng cử đi.

Lần này thi Hương là từ Lại Bộ cùng Lễ Bộ cộng đồng cử hành, Phòng Huyền Linh vì là Thượng Thư Tả Phó Xạ kiêm nhiệm Lại Bộ Thượng Thư, cho nên tiến về phía trước một bước nói ra: "Thị Hương các hạng chuẩn bị đầu đã hoàn thành, liền chờ đại đô đốc trở về chuẩn bị bắt đầu."

Đại Hưng Thành cửa ra vào cùng đám quan chức gặp mặt tròn vẹn tiêu hao hơn nửa canh giờ, theo chúng thần bọn họ rời đi, Vương Bình mới rốt cục có cơ hội nhìn một chút người nhà mình, không có người so Vương Bình càng thêm coi trọng người nhà, kiếp trước cùng người nhà chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, kiếp này có bị người nhà chỗ vứt bỏ, cho nên lần không muốn lấy sau lại xuất hiện vấn đề như vậy.

Vương Bình tuy nhiên được phong làm Ung Vương, nhưng lại không có người gọi hắn Ung Vương điện hạ, đều để hắn đại đô đốc, đây cũng là Vương Bình yêu cầu, hắn không thích điện hạ hoặc là nói Vương gia xưng hô thế này, vợ hắn bây giờ cũng chỉ có hai cái, Bùi Thanh Nhi cùng Dương Nhượng Tích, chúng thần bọn họ cũng không có kêu cái gì Vương Phi, cũng là gọi phu nhân.

Làm Vương Bình đi vào bên ngoài phủ thời điểm, Bùi Thanh Nhi, Dương Nhượng Tích đã mang theo gia nhân ở cửa ra vào nghênh đón, Vương Bình nhìn thấy, lập tức chạy tới, bây giờ Bùi Thanh Nhi nghi ngờ mang thai, làm thu đến tin tức này thời điểm, Vương Bình kích động một đêm không có chợp mắt, chính mình cuối cùng có hài tử, chính mình muốn làm phụ thân.

Vương Bình vịn Bùi Thanh Nhi, nhẹ nói nói: "Cẩn thận, đều để người đừng tới tiếp."

"Mới hơn hai tháng, nào có như vậy dễ hồng." Bùi Thanh Nhi ngượng ngùng nói ra.

"Phu quân bận rộn nhiều như vậy thời gian, sớm một chút đi tắm một cái phong trần đi." Một bên Dương Nhượng Tích cũng nói, thỉnh thoảng nhìn xem Bùi Thanh Nhi bụng, sau đó mắt tự nhiên sờ sờ chính mình bụng, nghĩ đến chính mình làm sao lại không có mang thai đây.

"Ừm, người cũng phải nỗ lực nha." Vương Bình trêu ghẹo đối Dương Nhượng Tích nói ra, thực hiện tại Dương Thị đã đối với hắn không tạo thành uy hiếp, Dương Nhượng Tích cũng rất giống nhận mệnh một dạng, không tại giống như trước như vậy tích cực hướng về trong hoàng cung chạy, mà chính là đem tinh lực đều đặt ở cái này to như vậy Ung Vương Phủ bên trong, cái này khiến Vương Bình lau mắt mà nhìn, đối với nàng cũng yêu thương phải phép.

"Ừm." Dương Nhượng Tích nghe vậy, thấp giọng ngượng ngùng nói ra, gây tất cả mọi người cười rộ lên.

... ..

Vương Bình trở về, để cho có chút âm u đây từ khi Triều Cục lập tức biến dạng, đầu tiên chính là Lại Bộ cùng Lễ Bộ liên hợp tuyên bố, vạn chúng chú mục thi Hương cầm tại Nguyệt Hậu cử hành, đây là tây Tùy thành lập sau khi một lần Khoa Cử, cầm trúng tuyển ba trăm người, bổ sung đến Quan Trung Các Quận cùng trong triều đình khan hiếm quan viên,

Bởi vậy vô cùng làm cho người ta chú ý.

Mà đối với Vương Bình cùng Phòng Huyền Linh, Bùi Cù các loại tây Tỳ cao quan tới nói, lần này Khoa Cử còn có một cái con mắt, cái kia chính là thăm dò một chút tây Tỳ chính quyền chính thống tính, năng lượng nhìn ra hấn ở thế gia hoặc là trong dân chúng hỗ trợ trình độ, bởi vì lần này Khoa Cử không phải nói chỉ nhắm vào Quan Trung Địa Khu Sĩ Tử, là đối cả nước các nơi phát ra mời, bởi vậy, tây Tỳ Triều đình phi thường trọng thị lần này Khoa Cử.

Lần này Khoa Cử cùng ba năm trước đây Bắc Địa Quận quận thi lại không giống nhau, ba năm trước đây Bắc Địa Quận quận thi bởi vì bản thân tương đối vắng vẻ, Thư nhân người không nhiều, mà lại tới không dễ, cho nên toàn bộ ăn ngủ đều bởi Quan Phủ một mình ôm lấy mọi việc, chỉ cần qua Thư nhân đều có thể tham gia khảo thí, cùng nói là Giám Khảo, không bằng nói thi lại, mà lần này khác biệt, tới trên cơ bản cũng là Uyên Bác chi Sĩ, Quan Phủ tại trên sinh hoạt cũng hỏi đến không nhiều, Đại Hưng Thành bên trong khách sạn đề cử hàng rất nhiều, rất nhiều Tự Viện cũng có thể tá túc, giải quyết những này Sĩ Tử ăn ngủ hoàn toàn không có vấn đề, với lại nếu như là đạt được Huyện Học đề cử Sĩ Tử, có thể được nhất định ăn ngủ phụ cấp.

Bởi vì cái gọi là có người địa phương liền có giai cấp, những này Sĩ Tử lại phân thành tam đại giai tầng, một cái là tất cả đại danh môn nhà học con em, bao quát Danh Môn Từ Đệ cùng tại Danh Môn nhà học Trung Thư Dị Tịch con em, như trứ danh Bùi thị gia tộc cùng đến từ Hà Bắc Phạm Dương Lô Thị, Bác Lăng Thôi Thị, Thanh Hà Thôi Thị các loại, bọn họ đều có nhà học, đều là phái ra ưu tú nhất con em tới tham gia lần này tây Tỳ Khoa Cử khảo thí.

Nhưng là lần này Khoa Cử trong cuộc thi, trừ Quan Trung cùng Hà Bắc Địa Khu thí sinh, một chút đến từ hấn khu vực con em cũng có chút làm người khác chú ý, cái kia chính là đến từ Gangnam Thẩm Thị, Tạ Thị, còn có đến từ Thục Trung tuần kiệt cũng xuất hiện tại Đại Hưng Thành bên trong.

Dương Nhượng Tích khuê phòng cùng Bùi Thanh Nhi khuê phòng đối lập, mặc dù mọi người đều biết hấn cùng Bùi Thanh Nhi là Bình Thê, nhưng là tự mình cũng đều biết, ở cái này trong phủ, Bùi Thanh Nhi mới là Đại Phu Nhân, chính mình chẳng qua là Nhị Phu Nhân a.

Lúc này đã là giữa hè, khí trời cũng dị thường viêm nhiệt, Dương Nhượng Tích mới từ Vương Bình thư phòng đi ra, Vương Bình một đường mệt nhọc, đã đi nghỉ ngơi.

"Phu nhân!" Sau lưng truyền đến Dương Nhượng Tích Thiếp Thân Nha Hoàn âm thanh.

Nếu tiếc quay người hỏi: "Có chuyện gì tình sao?"

"Tiểu phu nhân đến, muốn gặp phu nhân."

Dương Nhượng Tích tại Đại Hưng Thành bên trong thân thích đã không nhiều, trừ Dương Hựu, hấn đi theo Dương Quảng Giang Đô đều bị giết, cái này tới chơi Tiểu phu nhân chính là mình Cữu Cữu Tiểu Vũ phu nhân, Dương Nhượng Tích cũng phải gọi hấn là Mợ. Nhớ ngày đó Vũ Văn Hóa Cập tạo phản thời điểm, bắt rất nhiều quan viên, bên trong liền có Tiểu Vũ, nhưng là trước đó không lâu bị Vương Bình người cứu ra, đi vào Đại Hưng Thành bên trong, cái này khiến hấn lại nhiều một cái thân thích, thường xuyên có tới lui, cũng không phải là ngoại nhân, Dương Nhượng Tích liền gật đầu, "Mời hấn vào đi."

Đi vào khách đường trước cửa, Dương Nhượng Tích liền ra đón, "Mợ hôm nay làm sao có rảnh tới?"

Tiểu phu nhân vội vàng khuất thân hành lễ, "Tham kiến phu nhân."

"Mợ, ngươi lại tới, không phải nói không cần khách khí như vậy sao? Ta tại Đại Hưng Thành bên trong, vốn là không có nhiều thân thích." Dương Nhượng Tích có chút oán giận nói.

"Hôm nay có chính sự tìm phu nhân, cho nên lễ nghĩa muốn chu toàn." Tiểu phu nhân khẽ cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95 :Khoa Cử (2)

Dương Nhượng Tích đem Tiểu phu nhân đưa vào phòng khách ngồi xuống, một tên nha hoàn cho hai người dâng trà, Dương Nhượng Tích mới hỏi: "Mợ tìm ta có chuyện gì khẩn yếu sao?"

Tiểu phu nhân có chút do dự, không biết làm sao mở miệng, qua một hồi lâu mới ấp a ấp úng nói ra: "Cữu cữu ngươi từ khi bị đại đô đốc cứu trở về, cả ngày trong phủ không có chuyện để làm, trong lòng phiền muộn, ta không đành lòng, đành phải đi cầu ngươi."

"Ta có thể giúp gì không? Triều đình sự tình, hấn luôn luôn không cho phép chúng ta nhúng tay." Dương Nhượng Tích thờ dãi nói ra.

"Cữu cữu ngươi cũng coi là Uyên Bác chi Sĩ, một đời Đại Nho, cái này không cần Khoa Cử khảo thí, để ngươi Cữu Cữu giúp đại đô đốc đi, chắc hấn lấy

cửu cửu người uy vọng, vẫn là không có vấn đề." Tiêu phu nhân cẩn thận nói ra.

Đúng lúc này, ngoài cửa truyền đến nha hoàn bẩm báo: "Lão gia tới."

Đây là Vương Bình đến, Tiêu phu nhân hoảng sợ đứng dậy, vậy phải làm sao bây giờ? Dương Nhượng Tích bái bái tay, "Mợ cũng không phải ngoại nhân, không cần lo lắng như vậy."

Lúc nói chuyện, Vương Bình đã nhanh chân đi tới, tuy nhiên hần tại thư phòng nghỉ ngơi, nhưng lại ngủ không được, nghĩ đến đến xem thử Dương Nhượng Tích, an ủi một chút nàng, liền tới đến nơi đây.

Vừa vào nhà lại nhìn thấy khách đường bên trong đứng đầy một người trung niên quý phụ, hoảng sợ hần nhảy một cái.

Tiêu phu nhân tiến lên hướng về Vương Bình thi lễ nói: "Tham kiến đại đô đốc."

"Phu nhân không cần đa lễ." Sau đó nói với Dương Nhượng Tích: "Người có khách, vậy bọn ta sẽ lại đến đi."

Tiêu phu nhân lại hai mắt sáng lên, Tiêu Vũ sự tình không nếu như để cho Vương Bình nghe một chút, có lẽ có thể ít một chút phiền phức đâu, nàng nhìn thấy Vương Bình muốn đi, liền nói ra: "Nếu ta cũng không có việc gì tình, chỉ là ta già lão gia Tiêu Vũ nghĩ ra được làm chút chuyện, cho nên. . ."

Quả nhiên, Vương Bình cước bộ dừng lại, trong mắt lộ ra nồng hậu dày đặc hứng thú, quay đầu lại hỏi nói: "Là Tiêu Vũ Tiêu Các Lão?" Tiêu Vũ là Tiên Triều Cự Thần, uy vọng khá cao, Vương Bình đương nhiên cảm thấy hứng thú, hần còn nhớ rõ, đoạn thời gian trước Lãnh Vũ nói cho hần từ Gangnam đưa tới một món lễ vật, hần còn muốn lấy là cái gì đâu, kết quả vừa nhìn, cũng là Tiêu Vũ, nhưng là hần nhưng lại không biết an bài như thế nào hần, tăng thêm đoạn thời gian trước tân binh huấn luyện dã ngoại, liền đem vấn đề này cấp quên mất, hần cười rộ lên, "Đây là chuyện tốt a, dạng này, người trở lại nói cho Tiêu Các Lão, ta có rảnh đi xem hần."

Tiêu phu nhân sau khi đi, Vương Bình ôm chầm Dương Nhượng Tích, nếu người không cần đối với ta như vậy sợ, chúng ta là phu thê, có chuyện gì tình đều có thể nói với ta, ta nói qua, sẽ để cho Dương Thị gia tộc bình an vượt qua.

... ..

Tiêu phu nhân trở lại chính mình trong phủ, đây là Vương Bình cố ý an bài cho Tiêu Vũ,

Nhi từ bây giờ đang Gangnam, tại đây chỉ có lão lưỡng khẩu ở cùng một chỗ.

Tiêu Vũ hơn sáu mươi tuổi, Trường Thanh gầy nghiêm trọng, cứ việc lúc trước được cứu đi ra về sau, Nam Lương Tiêu Tiên mấy lần phái người tới mời hần đi Lương Triều ra làm quan, nhưng đều bị hần cho cự tuyệt, trong lòng của hần rõ ràng, có Tùy Triều Thống Nhất Thiên Hạ kế sách, phương nam sớm muộn sẽ bị phương bắc thống nhất, Nam Lương chống đỡ không bao nhiêu đâu, hần cần cho Tiêu gia tìm đầu đường lui, vì là Tiêu Thị tương lai, không thể không cự tuyệt Tiêu Tiên.

Ánh mắt của hần liền rơi vào phương bắc tam đại chính thống chính quyền bên trên, bắc Đường tuy nhiên rất cường đại, có Thế Gia Quý Tộc hỗ trợ, nhưng là những thế gia đó quý tộc đối với Giang Nam Sĩ Tộc cũng rất bài xích, mà Lạc Dương đông Tùy ngay cả lương thực đều giải quyết không, tuy nhiên cũng gọi chính thống, nhưng lại là kéo dài hơi tàn, khó mà lâu dài.

Ánh mắt của hần sau cùng khóa chặt tây Tùy Đại Hưng, Tiêu Thị gia tộc có thể ở cái này triều đình lẫn lộn có thể, có Vương Bình thế tử Dương Nhượng Tích là mình cháu gái, đương kim hoàng đế cũng là thân nhân mình, mặc dù nói hần chỉ là một cái khô lồi, trọng yếu là, Vương Bình hiện tại thiếu khuyết giống hần dạng này có uy vọng người, cho nên hần mới đi đến Đại Hưng.

Bỗng nhiên quán gia bên ngoài bẩm báo, "Lão gia, phu nhân trở về."

Tiêu phu nhân về đến nhà, nhìn thấy Tiêu Vũ liền lập tức nói ra, "Đại đô đốc nói qua đoạn thời gian tới thăm người, chắc hần sẽ bắt đầu dùng người."

Nghe được tin tức này, Tiêu Vũ như trút được gánh nặng.

... ..

Thừa Nghiệp hai năm nhất làm cho người quan tâm cũng là Khoa Cử, trước kia Khoa Cử cũng là thế gia cầm giữ, ở trong mắt thế gia có hay không Khoa Cử đều không đủ nặng nhẹ, đại đa số cũng là tiến cử tiến lên là được, những người này không coi Khoa Cử là chuyện, Khoa Cử chỉ là lừa gạt người trong thiên hạ một cái chiêu số mà thôi.

Nhưng là bây giờ khác biệt, đương kim chủ trì triều chính chính là Vương Bình, đại đô đốc, Ung Vương điện hạ, hơi trọng yếu hơn là, vị này đại đô đốc không giống với trước kia Hoàng Đế Bệ Hạ, không phải nói nói mọi chuyện tình, chuyên môn thiết trí Văn Học Quán, tuyển nhận những Hàn Tộc đó Thư nhân người, chẳng những cung cấp bọn họ ăn uống, kính xin người dạy bọn họ Thư nhân, ngay cả đại đô đốc nhị thúc, một đời Đại Nho Vương Thông đều đi cho những Hàn Tộc đó đi học, Vương Thông có thể tính thượng tông thất người, cho nên đã từ đi Nội Sử Lệnh các loại chức vụ, chuyên môn phụ trách dạy học.

Hơi trọng yếu hơn là, năm nay Khoa Cử đãi ngộ trên diện rộng tăng lên, chỉ bằng mượn cái này quan chủ khảo liền biết, khá lắm, tân nhiệm Lễ Bộ Thượng Thư Tiêu Vũ, vị lão đại này người không liên quan là Kinh Học Đại Nho, hơi trọng yếu hơn là Danh Dương Tử Hải a, còn lại quan chủ khảo là ai, Phòng Huyền Linh là người nơi nào vậy. Mặc dù không có Trứ Tác kinh điển, nhưng lại là đương kim đại đô đốc một mưu sĩ, đương nhiên sẽ không đem Vương

Bình Khoa Cử cho chuẩn bị nện a.

So sánh với trước kia Khoa Cử khảo thí, vẹn vẹn chỉ là giải sầu một chút Lại Bộ Viên Ngoại Lang chủ trì, tuy nhiên cái này Viên Ngoại Lang cũng là muốn hai quan viên, nhưng là phẩm cấp cùng danh tiếng cũng không thể cùng hai vị này đánh đồng, bởi vậy có thể thấy được, vị này đại đô đốc không liên quan là mồm mép nói một chút mà thôi, hơi trọng yếu hơn là, hắn đã đang ngồi.

Cái này để cho những cao đồ môn quý tộc cảm thấy bất mãn, những này bất mãn bên trong càng nhiều là cảm thấy một tia hoảng, nhưng là đối với những Hàn Môn Tử Đệ đó, cũng không nghi ngờ là thiên đại hi sự, mặc dù bây giờ tây Tùy cương vực chưa đủ lớn, không có thống nhất, nhưng lại vô pháp ngăn cản những này đám sĩ tử từ cả nước các nơi tuôn hướng Đại Hưng Thành, trong lúc nhất thời, Đại Hưng Thành nhân khẩu tăng nhiều, khắp nơi có thể thấy được đây là Sĩ Tử Phong Lưu Nhân Vật.

... ..

Đại Hưng Thành trong hoàng cung, một tên nội thị đang hướng về Thừa Nghiệp Thiên Tử bẩm báo lấy.

"Bệ hạ, hiện tại Đại Hưng Thành Trung Sĩ Tử Vân tụ, cũng là hướng về phía lần này Khoa Cử tới." Dương Hựu đang cầm một quyển sách nhìn xem, hắn ra không được hoàng cung, sự tình gì đều muốn người khác bẩm báo mới có thể biết ra giới tình huống, giống như trong lòng tiểu điều một dạng, tên này nội thị là một cái hầu hạ hắn lão nhân, là hắn tin được người.

"Cho nên nói đại đô đốc cử động lần này đang thuận theo khắc sâu trong lòng, ta Đại Tùy có đại đô đốc tại, tự nhiên sẽ tiêu diệt Vương Thế Sung, Lý Uyên các loại quần hùng, cuối cùng lần nữa Nhất Thống Thiên Hạ." Dương Hựu từ tốn nói, cũng không biết hắn nói có đúng hay không lời thật lòng, bởi vì hắn chính mình cũng không biết hiện tại cái kia lấy hạng gì tâm tính đi đối mặt Vương Bình.

"Điện hạ, chỉ sợ đến lúc đó Nhất Thống Thiên Hạ không phải Đại Tùy, cũng không phải bệ hạ ngài, mà chính là này gian tặc Vương Bình." Ở chỗ này, tên này nội thị không chút do dự đối với Vương Bình tiến hành ác độc công kích.

"Làm càn, đại đô đốc cũng là người năng lượng bình luận sao?" Dương Hựu phần nộ đối với tên này nội thị quát, sau đó đối hắn nháy mắt, nhìn về phía cửa ra vào địa phương.

Tên này nội thị lập tức kịp phản ứng, hoảng sợ mất hồn mất vía, đây là cái gì địa phương, khắp nơi đều là Vương Bình nanh vuốt, Dương Hựu là đang nhắc nhở hắn tại vách mạch rừng a. :

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96 :Khoa Cử (3)

Theo khảo thí tới gần, Đại Hưng Thành bên trong đã bốn phía có thể thấy được đến đây dự thi Sĩ Tử, tháng tám đã qua, hiện tại đã là khảo thí trước mấy ngày, dựa theo Đại Đô Đốc Phủ ra lệnh, sở hữu thí sinh cảm tại làm thiên tử lúc ra trận, nghe nói có hơn hai vạn người tham gia thi Hương, nhưng là chỉ trúng tuyển 200 người, nhưng là bởi vì lần này là tây Tùy một lần Khoa Cử, sở hữu Sĩ Tử đều ma quyền sát chương, chuẩn bị thi thố tài năng.

Tại Đại Hưng Thành một nhà tửu lâu bên trong, có người thấp giọng ghé tai nói, có người cao giọng ồn ào, tại tới bốn phương tám hướng Sĩ Tử bên trong, lấy Hà Đông cùng Hà Bắc học sinh biểu hiện nhất là đây mạnh, lần là Thôi Thị các gia tộc.

"Ta cho người biết bọn họ một cái nội mạc tin tức, lần này sở hữu trúng tuyển người bên trong, chúng ta Hà Đông Sĩ Tử khẳng định là nhân số một, không có khả năng làm đến công bằng trúng tuyển." Một tên Thôi Thị Sĩ Tử âm thanh vô cùng lớn, gây nên toàn bộ tửu lâu Sĩ Tử chú ý, với lại cái đề tài này quá miễn cảm, làm cho cả tửu lâu đều an tĩnh lại.

Lúc này, ngồi tại phía trước cửa sổ một tên Vi Thị con em phát ra cười lạnh một tiếng, hắn gọi là Tùng Hạc, là Vi Thị một cái Bàng Chi, hắn lúc đầu không muốn nhiều chuyện, nhưng là nghe thấy cái này Quan Trung Sĩ Tử càng nói càng cuồng vọng, hắn cuối cùng nhịn không được tiếp lời nói ra: "Coi như làm không được công bằng trúng tuyển, cũng không tới phiên Hà Đông Sĩ Tử nhiều người như vậy."

Tửu lâu cũng yên tĩnh, hắn câu nói này âm thanh trên thực tế không lớn, nhưng là mỗi người đều nghe rõ ràng cũng, cho nên một tên Quan Trung Sĩ Tử lạnh lùng hỏi: "Vi nhân huynh này quý danh, người ở nơi nào?"

"Không dám nhận, tại hạ họ Vi, Quan Trung người." Bùi Tùng hạc ngao ngễ nói.

Trong tửu lâu nhất thời nhiều tiếng hô kinh ngạc, nguyên lai là Vi Thị con em, khó trách kêu ngao như vậy tức giận, sau đó là Tùng Hạc nói ra: "Đại đô đốc cũng là xuất thân thế gia, cho nên trúng tuyển người, khẳng định là thế gia người, hắn còn muốn dựa vào thế gia giúp hắn giành chính quyền đây."

Trong tủ lâu nhất thời vỡ tổ, rất nhiều người hỏi: "Chiếu người thuyết pháp này, lần này Khoa Cử không có khả năng công bằng, đại bộ phận Hàn Môn Sĩ Tử cũng là làm vật làm nền sao?"

"Thịnh thế đều không có công bằng, hưởng chi loạn thế, thiên hạ này vẫn là Môn Phiệt Thế Gia thiên hạ, đại đô đốc muốn tranh đoạt thiên hạ, hẳn nhất định phải thi Môn Phiệt Thế Gia hỗ trợ, cho nên lần này Khoa Cử là vì những Môn Phiệt Thế Gia đó mà thiết lập." Vì Tùng Hạc tiếp tục nói.

"Có thể là nghe nói đại đô đốc năm đó ở Bắc Địa Quận thời điểm liền cũng công bằng, trúng tuyển người đều là Hàn Môn Sĩ Tử, đây là sự thật a?"

Vì Tùng Hạc khinh thường cười một tiếng, "Đó là bởi vì Bắc Địa Quận căn bản là không có có thể gia tham gia, cho nên mới cho Hàn Môn Sĩ Tử." Có một số việc, là thuộc về Họa là từ ở Miệng mà ra, Bùi Tùng hạc không nghĩ tới sự tình, hẳn lời nói làm cho cả Đại Hưng Thành Trung Sĩ tử lâm vào trong khủng hoảng, tựa như một dòng lũ lớn sẽ đến, mà hẳn cũng không sót một chữ truyền đến Vương Bình trong tai.

... ..

"Ai, Huyền Linh, người nói ta có phải hay không quá nóng vội, nhìn xem, thế gia người đều khi dễ đến trên đầu ta đến, cái này khiến ta như thế nào phục chúng a." Vương Bình phần hận đem một tờ thư tín vứt trên mặt đất: "Nếu là có thể, ta hận không thể không cần những thế gia này người a."

Phòng Huyền Linh nhặt lên thư tín, sau đó nhìn xem nói ra: "Nói thật ra, giờ phút này đại đô đốc vẫn là cần những thế gia này a, thiên hạ còn chưa cùng nhau, hơi không chú ý liên sẽ lâm vào bị động bên trong, đại đô đốc còn cần nhân nãi chút, không thể nóng vội a, đại đô đốc, bề tôi làm phó Chủ Khảo, lần này nhất định sẽ vì đại đô đốc tranh thủ thêm mấy cái danh ngạch tới." Phòng Huyền Linh Tự Nhiên chỉ Đạo Vương Bình để cho hắn đảm nhiệm Phó Chủ Khảo ý nghĩa chỗ, chính là vì cho những Hàn Môn Sĩ Tử đó cung cấp một cơ hội nhỏ nhoi, để cho lần này Khoa Cử xử lý danh phó nếu, gia tăng những Hàn Môn Sĩ Tử đó tự tin.

"Điểm ấy ta tự nhiên biết." Vương Bình sắc mặt không vui nói ra: "Ai, ta cũng không nghĩ tới, đối với việc này bên trên, chúng ta muốn giống như Tiêu Vũ cùng Bùi Cù đầu trí Đầu Lực, những thâm đồ bên trong địch nhân chỉ sợ cũng không muốn để cho lần này Khoa Cử xử lý thuận lợi đứng lên, bọn họ muốn mượn Khoa Cử tên tuổi, tới để cho mình con em tiến vào quan trường, tả hữu triều chính biến hóa tới."

"Đại đô đốc, khảo thí sắp tới, này Tiêu lão phu tử có thể là chờ thật lâu, nếu không phải đại đô đốc muốn đích thân Mệnh Đề,

Chỉ sợ Tiêu lão phu tử đã sớm tự hành Mệnh Đề." Phòng Huyền Linh cười nói.

"Hắn đã trở lại, chắc hẳn, lúc này, hẳn phủ thượng khẳng định có không ít người, Các Đại Gia Tộc người đều đi phiên hắn." Vương Bình cười ha ha nói ra: "Loại phiên toái này sự tình, vẫn là hẳn nhất biết xử lý, ta đã mệnh lệnh Tả Dực Vệ đại quân hộ vệ Trường Thi, bên trong ngay cả con chim cũng bay không đi vào, ta đến là muốn nhìn xem, bọn họ là như thế nào tính kế lần này Khoa Cử, đây là cuộc thi lần này đề mục, Huyền Linh lấy trước đi, ta sẽ để cho Lang Gia Vệ Nhân hộ tống tiên sinh." Nói vỗ vỗ tay, đã nhìn thấy trong bóng tối, xuất hiện bốn cái sắc mặt băng lãnh người trẻ tuổi tới.

"Bề tôi tuân mệnh." Phòng Huyền Linh tranh thủ thời gian đưa tay nhận lấy, liền hướng ra phía ngoài đi đến, chuẩn bị Khoa Cử khảo thí sự tình.

Phòng Huyền Linh mới vừa đi ra đến, đã nhìn thấy Bùi Nhân Cơ người mặc Chu Tử Quan Phục, một mặt mỉm cười đi tới, Bùi Nhân Cơ hiện vì là Công Bộ Thị Lang, bởi vì hẳn phụ thân Bùi Cù vì là Thượng Thư Hữu Phó Xạ kiêm Công Bộ Thượng Thư, thực sự Công Bộ, Bùi Cù bình thường đều giao cho Bùi Nhân Cơ tới quản lý, cho nên hẳn mặc dù chỉ là Công Bộ Thị Lang, nhưng là cũng coi là Công Bộ người đứng đầu, sau lưng hắn, còn đi theo một cái sắc mặt nho nhã người trẻ tuổi.

"Phòng Tướng Quốc cũng tại a." Bùi Nhân Cơ thấy một lần Phòng Huyền Linh trên tay cầm lấy một quyển bài thi từ trong đường đi tới, hai mắt sáng lên, sau đó tiến lên chấp tay nói: "Muốn đến đây chính là lần này Khoa Cử khảo thí bài thi đi."

"Đúng vậy." Phòng Huyền Linh trên mặt cũng lộ ra vẻ tươi cười đến, nói: "Hạ quan phụng đại đô đốc chi mệnh, làm lần này khảo thí Phó Chủ Khảo, lần này là phụng mệnh tới cung thỉnh bài thi, không biết Bùi Thị Lang tới đây là vì chuyện gì a?"

"Há, hạ quan cũng là hướng về đại đô đốc tới tiến cử nhân tài." Bùi Nhân Cơ trên mặt lộ ra một mặt vẻ đắc ý đến, nói: "Không phải hạ quan làm can, cái này Khoa Cử khảo thí thời gian quá mức dài đằng đặc, chỗ hao phí tinh lực cũng lớn, không phải chính đạo a, không bằng cái này tiến cử tới tốt, biết căn biệt, thuận tiện cũng a!"

"Vị này là?" Phòng Huyền Linh trong lòng âm thầm cười lạnh, trên mặt lại lộ ra một tia hân thưởng đến, chỉ Bùi Nhân Cơ đằng sau người trẻ tuổi hỏi.

"Vị này là Văn Hi Bùi Thị đến, gọi Bùi cảnh, nói đến vẫn là cùng đại đô đốc phu nhân là huynh muội đầu, thiên tư thông tuệ, kiến thức uyên bác, là cái khó được nhân tài." Bùi Nhân Cơ ha ha cười nói: "Phòng tương hòa gia phụ đều đứng hàng Tề Phụ, tự nhiên vì nước tiến cử nhân tài, nếu không cũng là không làm tròn bổn phận a, phòng Tướng Quốc, người nói có đúng hay không a!"

"Văn Hi Bùi Thị cũng là Thế Gia Đại Tộc, người trong tộc mới nhiều, chắc hẳn vị này cũng là bên trong nhân tài kiệt xuất." Phòng Huyền Linh lấy lòng nói ra.

"Không dám cực khổ Phó Xạ đại nhân tán dương." Bùi cảnh cảm giác chấp tay nói.

"Nếu là Bùi Thị Lang vì người tiến cử, muốn đến đại đô đốc cũng là sẽ không cự tuyệt, nhưng là vì là đại đô đốc Mục Thủ Nhất Phụng, muốn nhiều thương cảm bách tính, biết rõ bách tính khó khăn, đây mới là trọng điểm." Phòng Huyền Linh gật đầu một cái nói.

"Hạ quan ghi nhớ Phó Xạ đại nhân dạy bảo."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97 :Khoa Cử (4)

Tại cùng Bùi Thị Lang hàn huyền vài câu về sau, Phòng Huyền Linh chấp tay nói ra: "Bùi Thị Lang, Phòng mỗ có việc trước tiên cáo từ."

"Đại nhân xin cứ tự nhiên." Bùi Nhân Cơ tranh thủ thời gian đáp lễ nói: "Đại nhân sự tình quan trọng, hạ quan sẽ không quấy rầy."

"Cáo từ." Phòng Huyền Linh gật gật đầu, ngay tại bốn tên Vệ Sĩ hộ vệ dưới, rồi đi Ung Vương Phủ.

"Hừ, đại đô đốc đối với hần ngược lại là tốt, thế mà phái bốn tên Lang Gia hộ vệ vệ tả hữu, người này tuổi còn trẻ, quan vị thế mà xếp tại phụ thân phía trên, phụ thân đối với đại đô đốc như thế giữ gìn, còn đem Thanh nhi gả cho hần, thế mà cũng không có được Thượng Thư Tả Phó Xạ chức vị." Bùi Nhân Cơ các loại Phòng Huyền Linh sau khi đi xa, bất mãn nói ra.

"Thế Bá, người này như thế chịu đại đô đốc tín nhiệm a?" Bùi cảnh cẩn thận từng li từng tí nói ra.

"Hừ, ta Bùi thị có phụ thân tại, còn có Thanh nhi tại, thì sợ gì hần một cái Phòng Huyền Linh, hần phòng thị không phải cái gì Thế Gia Đại Tộc, lật không nổi cái gì sóng đến, lần này Khoa Cử có Phòng Huyền Linh tại, chỉ sợ con em thế gia là vớt không đến chỗ tốt gì, liền xem Tiêu lão phu tử." Bùi Nhân Cơ cau mày một cái nói ra.

"Này đại đô đốc lần này Khoa Cử ý đồ là cái gì?"

"Còn không phải là vì nhiều một ít Hàn Môn Tử Đệ, nhượng chế nhất định Quan Lũng Thế Gia cùng Quan Đông Thế Gia thôi, bây giờ chúng ta đến không lo lắng những này Hàn Môn, bọn họ còn không có trưởng thành, không thể cấu thành uy hiếp, lo lắng nhất hần là Quan Lũng Thế Gia, những người này là ngăn không được đại đô đốc, cho nên bọn họ muốn chống lại Quan Đông Thế Gia con em cùng Hàn Môn Tử Đệ, nghĩ sai phải triều chính, có thể là bọn họ cũng không tin, đại đô đốc là người nơi nào, cũng là bọn hần năng lượng tính kế?" Bùi Nhân Cơ từ tốn nói, đây đều là Bùi Cù nói với hần, nói đến Bùi thị cũng là thế gia, là Quan Đông một thành viên, cũng cần cam đoan thế gia địa vị không bị dao động.

"Thế Bá nói rất đúng, đại đô đốc tất nhiên sẽ nể trọng Bùi gia, nể trọng Quan Đông Thế Gia." Bùi cảnh ở một bên cung kính nói ra.

"Đó là tự nhiên, nhớ kỹ, đại đô đốc nhìn thấy đại đô đốc thời điểm, nhất định phải cẩn thận từng li từng tí, tuyệt đối không nên nâng lên phu nhân." Bùi Nhân Cơ lại dặn dò: "Đại đô đốc không thích chúng ta Bùi thị Lão cầm phu nhân nói chuyện."

"Cảnh ghi lại." Bùi cảnh tuy nhiên trong lòng hiếu kỳ, nhưng lại cũng thức thời không hỏi bao nhiêu, hai là theo sát lấy Bùi Nhân Cơ sau lưng, hướng cách đó không xa Vương Bình nơi đi đến.

... ..

"Bề tôi Bùi Nhân Cơ bái kiến đại đô đốc." Bùi Nhân Cơ tuy nhiên tại Phòng Huyền Linh trước mặt duy trì cái này thân phận của mình tôn nghiêm, nhưng là tại Vương Bình trước mặt nhưng cũng không dám, tuy nhiên hần cũng coi như chính mình đồng lứa nhỏ tuổi, vẫn là cung cung kính kính thi lễ.

"Bề tôi Bùi cảnh bái kiến đại đô đốc." Không dùng cho Bùi Nhân Cơ, Bùi cảnh tuy nhiên cũng là Bùi thị người, nhưng là đến không có quan vị tại người, nhưng là quỳ xuống tới.

"Bùi cảnh?" Gặp Bùi Nhân Cơ dẫn một cái Bùi thị con em đến đây, Vương Bình cau mày, chẳng lẽ người này muốn tham gia Khoa Cử, đến chỗ của ta đi quan hệ.

"Điện hạ, kẻ này kiến thức bất phàm, kiến thức uyên bác, ở trong tộc rất có tài tên, cũng là đại đô đốc phu nhân tộc huynh, nghe nói đại đô đốc Chiêu Hiền Nạp Sĩ, cho nên đến đây họp nhau." Bùi Nhân Cơ tranh thủ thời gian giải thích nói.

"Nếu là Bùi thị con em, lại là phu nhân tộc huynh, đứng lên mà nói."

"Tạ đại đô đốc." Bùi cảnh không dám thất lễ, đứng dậy, cung cung kính kính đứng ở một bên.

Vương Bình quét mắt một vòng Bùi Nhân Cơ, liền đoán được bọn họ ý đồ đến, Bùi Cù lão hồ ly này, muốn cho Bùi thị muốn quan, chính mình không tự mình đến, để cho con trai của hần đến, để tránh để người mượn cớ, "Bản Đô Đốc cho người hai con đường, một con đường cũng là đi tham gia Khoa Cử,

có thể hay không thi đậu ta không biết, nếu là thi không trúng, chỉ có thể về sau lại Phấn Phong, một con đường là, không tham gia Khoa Cử, tùy tiện tuyển chọn một cái huyện đi quản lý, người tùy ý tuyển một dạng đi." Vương Bình hận những thế gia này đến đây muốn quan, nhưng là mình bây giờ lại không được không nể mặt bọn họ.

"Cái này đại đô đốc, bề tôi coi là cái này Khoa Cử bắt quá là làm bộ dáng mà thôi. Dùng để mời chào thiên hạ Thư nhân người người tâm mà thôi. Nếu thiên hạ này có tài năng người đều là xuất từ thế gia bên trong. Điện hạ sao không tại y theo Cửu Phẩm Trung Chính Chế tới chọn rút ra nhân tài.

Dạng này chẳng những có thể đạt được thượng đẳng nhân mới, còn có thể tiết kiệm tốt nhiều thời gian." Thôi nhân sư tấu nói: "Những Nê Thối Từ đó xuất thân người, nơi nào có bao nhiêu chân chính đại tài. Huống chi, lần này điện hạ lần này Khoa Cử khảo thí, đến đây báo danh phần lớn là Quan Lũng nhân sĩ, cái này một khi để cho Quan Lũng Thế Gia con em tràn ngập triều đình, đại đô đốc lại như thế nào năng lượng an tâm quản lý Thiên Hạ đâu?"

"Được." Vương Bình cũng không đợi Bùi Nhân Cơ cảm nói cho hết lời, liền cắt ngang nói ra: "Bùi cảnh liền đi hộ huyện làm một nhiệm kỳ Tri Huyện đi, chờ đợi ba năm Khảo Sát Kỳ đây, liền có thể làm một cái bên trên huyện Tri Huyện, không ra sáu năm, liền có thể đảm nhiệm Nhất Châu Thứ Sử."

"Bề tôi đa tạ đại đô đốc hậu ái, bề tôi nhất định tận hết chức vụ, vì là đại đô đốc hiệu mệnh." Bùi cảnh tranh thủ thời gian cong xuống đến, quan vị tuy nhiên nhỏ, nhưng là có Vương Bình cam đoan, sáu năm nhậm chức Thứ Sử, e là cho dù hấn con em thế gia cũng làm không được một bước này, đây cũng là Bùi thị đặc thù địa vị cho hấn, hấn đã rất thỏa mãn.

... ..

Trường Thi của ra vào, hơn hai vạn tên sĩ tử bài xuất 20 đội trưởng hàng dài ngũ, Giám Khảo đơn giản thẩm tra đối chiếu một chút thi điệp, liền thả Sĩ Tử đảm Đại Doanh, nhanh chóng mà có thứ tự, vèn vèn nửa canh giờ, hơn hai vạn tên thí sinh liền lục tục ngoe vào sân.

Một tên dáng dấp mặt vuông tai lớn tuổi trẻ Sĩ Tử rất mau tìm đến chính mình vị trí, hấn rất hài lòng, là một tám hai người giường gỗ, nhưng chỉ ngồi hấn một người, hấn ngồi xuống, bàn nhỏ bên trên thả có Bút Mặc Nghiêm Mực cùng bột nhão, tên này Sĩ Tử lại ngoài ý muốn phát hiện trên bàn cỡ nào một tờ giấy.

Hấn nhặt lên tờ giấy, thượng diện in ấn một đoạn văn tự, ý là trừ trúng tuyển hai trăm tên kẻ ưu tú nhất trực tiếp làm quan bên ngoài, mặt khác còn muốn chuẩn bị lại chọn ưu tú trúng tuyển Thiên Nhân liên Văn Học Quán, vô luận là Vọng Tộc vẫn là Hàn Môn đều có thể liên, miễn phí ăn ngủ, đồng thời triều đình mỗi tháng khác phụ cấp Ngũ Đẩu Mễ cùng bốn xâu tiền để mà nuôi gia đình, phía dưới Cái một cái mộc đỏ, ấn có Đại Tùy đại đô đốc vương sáu cái chữ lớn.

Tên này Sĩ Tử vạn phần kinh ngạc. Ngẩng đầu hướng bốn phía nhìn lại, hấn phát hiện sở hữu thí sinh đều chiếm được một tấm đồng dạng tờ giấy, đều như thế mà kinh ngạc không thôi.

Lúc này, màn cửa miệng Quan Giám Khảo đối với chúng Sĩ Tử giải thích nói: "Tờ giấy này là trung cầu mỗi người ý nguyện, nguyện ý liền Quốc Tử Học Văn Học Quán người, có thể tại trên tờ giấy viết xuống chính mình tên, sau đó cùng bài thi cùng tiến lên giao, không nguyện ý liền người. Thi đem tờ giấy mang đi hoặc là thiêu hủy liền có thể. Không cần lên giao, bất quá ta xin khuyên mọi người suy nghĩ kỹ càng, Lạc Dương đầu gạo tám ngàn tiền. Dạng này cơ hội không phải mỗi người đều có thể gặp được."

Tên này Sĩ Tử cực kỳ thông minh, hấn lập tức ý thức được cái này nếu là tây Tùy tại dự trữ nhân tài, vì là về sau chiếm lấy thiên hạ mà làm chuẩn bị. Trong lòng của hấn rất là kích động, mặc kệ chính mình có thể hay không thi đậu, chỉ ít lại nhiều một đầu đường lui, hấn đối với mình rất có lòng tin, thi được trước một ngàn tên khẳng định không có vấn đề.

Hấn lập tức nhắc bút lên tại dưới tờ giấy mặt đoạn đoạn chính chính viết xuống chính mình tên: Tôn Ân nấu già.

Theo ba tiếng kéo dài chuông vang, Khoa Cử khảo thí bắt đầu, sở hữu thí sinh đều tại mùa bút thành văn, khảo thí cùng lúc trước Bắc Địa Quận quận thi một dạng, thi ba trận: Dán trải qua, sách luận cùng làm thơ. Ngay cả thi hai ngày, một ngày thi dán trải qua cùng làm thơ, hai ngày thi sách luận.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 98 :Khoa Cử (5)

Một ngày Khoa Cử khảo thí cuối cùng kết thúc, đám sĩ tử tốp năm tốp ba trở về nội thành, cho Đại Hưng Thành rót vào tươi mới sức sống, Đại Hưng Thành vừa nóng náo đứng lên.

Sĩ Tử tôn Ân nấu già một đường chạy chậm, chạy đến một cái khách sạn bên trong.

"Phụ thân!"

Cửa phòng mở, một tên hơn năm mươi tuổi trung niên nam tử mở cửa, hần chính là tôn ả nấu già phụ thân, Tôn Lượng, gặp nhi tử trở về, hần liền từ ái cười rộ lên, "Tiểu tử thú, nhanh như vậy liền trở lại? Có phải hay không thi bất quá, nộ giấy trắng a." Nếu tôn ả nấu già vốn là một cái Pháp Tào, thời gian qua vẫn được, nhưng là vẫn năn nỉ phụ thân để cho hần tới tham gia Khoa Cử, Tôn Lượng không lay chuyển được hần, đành phải cùng hần đến đây.

Tôn ả nấu già cười nói: "Hài nhi thi rất tốt, dán trải qua có thể cam đoan cảm max điểm, ngày mai thi sách luận, hài nhi rất có lòng tin."

"Há, vậy là tốt rồi, vậy hôm nay cũng không cần ôn tập, chúng ta ra ngoài ăn cơm."

Hai cha con xuống lầu, ngồi xuống, tôn ả nấu già kích động nói ra: "Phụ thân, ta cho ngươi biết một tin tức, hôm nay khảo thí trước tuyên bố một việc "

Tôn ả nấu già liền cảm có thể Văn Học Quán sự tình kỹ càng nói cho phụ thân, Tôn Lượng hí mắt nghe xong, nhin không được thờ dài nói: "Thế mà tháng cho Ngũ Đầu Mễ, bốn xâu tiền, tây Tùy bỏ được dốt hết vốn liếng a!"

"Phụ thân, hài nhi cảm thấy tây Tùy không tệ, chỉ ít tại coi trọng Thư nhân người phương diện làm được rất tốt, Lý Đường cũng chưa chắc có nó làm tốt, có cái này Ngũ Đầu Mễ cùng bốn xâu tiền, hoàn toàn có thể nuôi gia đình, rất nhiều Sĩ Tử liền có thể chuyên tâm nghiên cứu học vấn, không cần vì cuộc sống mà vất vả, chỉ bằng điểm này, liền thắng được Sĩ Tử lòng."

Tôn ả nấu già mười phần cảm khái, hần cảm thấy cái này cũng không ở chỗ một cái triều đình phải chăng giàu có, mà ở chỗ cái này triều đình có hay không coi trọng Thư nhân người lòng, không có tài lực có thể thiếu cho một điểm, tỉ như một đầu gạo, hoặc là hai xâu tiền, đây đều là một loại tâm ý, trong thiên hạ, chỉ có tây Tùy Triều đình làm đến điểm này.

... ..

Vạn chúng chú mục tây Tùy Khoa Cử cuối cùng tại đám sĩ tử một mảnh tiếng hoan hô bên trong kết thúc, đón lấy mấy ngày thời gian bên trong, đám sĩ tử thi tại Đại Hưng Thành thành phủ cận du sơn ngoạn thủy, hoặc uống rượu tụ hội tâm tình thiên hạ sự, hoặc lấy Văn Hội bằng hữu, làm thơ đầu chũa, tuổi trẻ hoặc tuổi già đám sĩ tử đều tại thỏa thích hưởng thụ trong cuộc đời này cũng khó gặp một lần Khoa Cử nữa.

Mà tại Văn Uyên các bên trong, tại đây, Tiêu Vũ, Phòng Huyền Linh các loại cầm đầu Khoa Cử khảo thí các quan chấm thi, ngay ở chỗ này mấy ngày liền mang làm đêm làm, nơi này có hơn vạn Sĩ Tử bài thi ở chỗ này, chờ sau bọn họ đi đọc, ở trung rút ra người ưu tú, đưa đến Vương Bình trước mặt.

"Ha-Ha, Lão Đại Nhân tuy nhiên cao tuổi, lại là như thế tinh lực dồi dào, ngược lại để Văn Sinh bội phục a!" Phòng Huyền Linh nhìn qua Chấn Tai thẩm duyệt Tiêu Vũ, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười tới.

"Ngươi cũng không tệ a!" Tiêu Vũ phòng nghị Huyền Linh gật gật đầu, hần đối với tình nghịch dưới trướng thủ tịch Mưu Thần vẫn là cũng khách khí, cũng không có cày già lên mặt.

"Nghe nói qua mấy ngày, Tiêu Hoàng Hậu liền sẽ bị Lang Gia Các đưa đến Trường An?" Phòng Huyền Linh cười nói: "Có hạ quan tại đây chúc mừng Lão Đại Nhân, vài chục năm tỷ đệ cuối cùng có thể gặp lại."

Tiêu Vũ nghe vậy, hướng Đại Đô Đốc Phủ phương hướng chấp tay nói ra: "Cái này muốn nhiều tạ đại đô đốc có thể cứu ra Tiêu Hoàng Hậu, nghe nói còn gãy không ít Lang Gia vệ cao thủ, lão phu rất là cảm kích đại đô đốc."

"Tiêu lão đại người đối với đại đô đốc trung thành tuyệt đối, Tiêu Hoàng Hậu cũng là phu nhân mẫu thân, đại đô đốc tự nhiên sẽ toàn lực giải cứu." Phòng Huyền Linh lấy lòng nói ra.

"Hai vị, chờ nói chi, đến xem vị này bài thi đến, lão phu cảm thấy người này có thể làm hình dáng đầu." Một bên một vị khác Phó Chủ Khảo Không Đinh Đạt nói ra, Không Đinh Đạt chính là Không Tử Đích Tôn, Biên Chế 《 Ngũ Kinh chính nghĩa 》 bài trừ Kinh Học nội bộ gia pháp Sư Thuyết các loại Môn Hộ Chi Kiến, tại chúng học bên trong chọn ưu tú mà định ra nhất tôn, Nghiễm hải chuẩn bị đọc nhiều, từ đó kết thúc từ Tây Hán đến nay các loại phân tranh; hần vứt bỏ nam học cùng bắc học địa vực thành kiến, kiêm dung trăm họ, dung hợp Nam Bắc, cảm Tây Hán đến nay Kinh Học thành quả chỉ đi bảo tồn, làm trước sư mà nói không đến nỗi phai mờ, đời sau Học Giả có chỗ xuyên ngữ, cũng là một đời Nho Học mọi người,

Cho nên làm một Phó Chủ Khảo không đủ.

"Là cái nào toàn gia đệ, thế mà có thể được đến Không tiên sinh khích lệ." Tiêu Vũ nghe vậy không khỏi hai mắt sáng lên, liền lập tức hỏi. Bên người Phòng Huyền Linh cũng theo sát lên.

"Là một cái tên là tôn ả nấu già người." Không Đinh Đạt nói ra.

"Tôn ả nấu già?" Tiêu Vũ mày nhíu lại nhìn, nghĩ đến cũng không phải là Ngũ Tinh Thất Vọng liệt kê, không tính là cái gì đại gia tộc, nhưng là cũng coi là một cái nho nhỏ Quận Vọng, nhưng là cùng Hàn Môn không có gì khác nhau, nếu là người này đến đầu danh, này Bùi thị, Vương Thị bọn người năng lượng đáp ứng không?

"Nơi này có Bùi thị hoặc là Vương Thị sao?" Tiêu Vũ lông mày càng ngày càng gấp, hỏi trong đại điện người khác, tuy nhiên Vương Bình cùng Thái Nguyên Vương Thị có khoảng cách, Thái Nguyên Vương Thị sẽ không tới tham gia khảo thí, nhưng là Lang Gia Vương Thị cũng coi như đồng tông, Vương Bình là muốn đăng cơ người, nếu như đối với Vương Thị chèn ép, sẽ đối với hần danh vọng bất lợi, Thái Nguyên Vương Thị không thể làm Tông Thất, nhưng là Lang Gia Vương Thị lại có thể.

"Hồi Thượng Thư Đại Nhân lời nói, này Bùi thị cùng Vương Thị người là sẽ không tham gia Khoa Cừ." Khổng Đình Đạt lắc đầu, nói: "Bọn họ cũng là không cần tham gia Khoa Cừ, phòng đại nhân, người nói đúng không?"

Phòng Huyền Linh cười cười nói: "Vương Thị xem như đại đô đốc Tông Thân, tự nhiên là không cần tham gia Khoa Cừ, cái này Bùi thị sao? Bùi thị là phu nhân nhà mẹ đẻ, Bùi thị sợ rằng sẽ tự mình hướng về đại đô đốc tiến cử, cũng không cần tham gia lần này Khoa Cừ."

"Hừ." Tiêu Vũ nghe vậy sắc mặt giận dữ, hừ lạnh nói: "Vương Thị không tham gia Khoa Cừ, trực tiếp chịu quan cũng đã nói đi, cái này Bùi thị lại có cái gì tư cách trực tiếp thụ quan đầu, Bùi gia đây là bại hoại đại đô đốc danh tiếng."

"Này người này nên xử trí như thế nào?" Khổng Đình Đạt chỉ trong tay tôn án nấu già bài thi.

"Có thể đi vào trước hai trăm đi, đầu này tên cũng không phải chúng ta năng điểm, liền giao cho đại đô đốc đi." Tiêu Vũ nghe vậy trên mặt lộ ra một tia thất lạc tới.

Nói thật trúng tuyển hai trăm người, chỉ có một trăm bảy mươi người là thông qua khảo thí công bằng trúng tuyển, còn có ba mươi danh ngạch là cần Vương Bình tự mình đến quyết định, hần căn cứ cần cần cái này ba mươi danh ngạch phân phối cho tất cả đại danh môn thế gia.

Trên đời không có tuyệt đối công bằng, cứ việc Vương Bình cũng muốn đánh ra không cần Môn Phiệt, muốn công bằng khẩu hiệu, nhưng là Vương Bình vẫn là làm không được chân chính trên ý nghĩa công bằng.

Tương lai thịnh thế thiên hạ có lẽ có thể làm được chân chính công bằng, nhưng là trong loạn thế hần làm không được, hần cần thông qua khoa học kỹ thuật phương thức cầm tất cả đại danh môn thế gia lôi kéo đến bên cạnh hần đến, chuyện này với hần ngày sau chiếm lĩnh các nơi nhanh chóng ổn định cục diện chính trị có cực kỳ trọng yếu ý nghĩa.

Phòng Huyền Linh cũng có thể lý giải Vương Bình nỗi khổ tâm, hần cũng yên lặng tiếp nhận loại này an bài, nếu trong lòng của hần minh bạch, Vương Bình xuất ra ba mươi danh ngạch, đây đã là đối với thế gia bọn họ cực đại nhượng bộ.

Cho nên Phòng Huyền Linh biết, cái này mặt khác một trăm bảy mươi cái danh ngạch bên trong, hần cần tuyển ra càng nhiều Hàn Môn Từ Đệ, cái này vì tương lai Vương Bình kế hoạch có rất sâu xa ý nghĩa, đến lúc đó biến đổi thời kỳ, những người này cũng có thể một mình gánh vác một phương.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99 :Kim Bảng Đề Danh

Ba ngày bình quyền thời gian rất nhanh liền đi qua, ngày này buổi sáng, Tiêu Vũ mang theo một cỗ đã bị kín tốt cặp da đi vào Văn Uyên các, đi vào đại điện bên trong, Vương Bình cùng bốn tên Tướng Quốc đã đợi chờ lâu ngày.

"Thật có lỗi! Hơi chậm một điểm." Tiêu Vũ đi vào gian phòng, đối với mọi người áy náy nói.

"Tiêu Các Lão mấy ngày nay vất vả." Vương Bình cười cười, sau đó tiếp tục nói ra: "Chúng ta đã chờ mong lâu ngày, không biết cái này hình dáng thủ sẽ tiêu roi nhà ai đây."

Vương Bình tiếp nhận bằng danh sách, biến sắc, nhất thời rống to: "Tiêu Các Lão, người là đương thời Đại Nho, vì sao như thế lấy người? Cũng là Thế Gia Đại Tộc, Hàn Môn Từ Đệ thiếu đáng thương, người cầm Bản Đô Đốc Khoa Cừ xem như cái gì? Thế gia Hậu Hoa Viên a, Bản Đô Đốc đã cho thế gia ba mươi danh ngạch, làm sao còn như thế lòng tham không đáy?"

"Đại đô đốc, bề tôi dựa theo Cổ Lễ chấm bài thi, cũng không có cái gì sai lầm." Tiêu Vũ thấy thế, trở lại nói.

"Cái gì Cổ Lễ, ta làm sao không biết a?" Vương Bình lạnh lùng nói ra.

"Bách tính chia Tam Lục Cửu Đẳng, lúc này mới thành lễ, quốc gia mới có thể trật tự rành mạch, lấy quý tộc Trị Quốc là từ Hán đến nay vậy không bằng này, lão phu đi chỉ là Cổ Chế, cũng không có vi quy."

"Đại đô đốc, bề tôi coi là Tiêu lão đại người chấm bài thi cũng không có vấn đề, Cổ Chế như thế có này có thể thấy được, thế gia nên làm quan." Bùi Cù nghe vậy, giúp Tiêu Vũ nói ra.

"Đại đô đốc thống ngự tứ phương, cái này Cổ Chế cũng có thể sửa lại." Đỗ Như Hối lúc này cẩn thận từng li từng tí nói ra: "Những này Vọng Tộc đại tính

con em, đòi đòi Công Khanh, chuyên môn bán chạy chuẩn bị Ngụy Tấn di phong, dạng này người, để bọn hắn đi làm các cấp quan lại, này quốc gia như thế nào Đại Trị đâu? Huống chi, lần này Khoa Cử chỗ trúng tuyển là nhân tài, phần lớn là vì quốc gia dự trữ nhân tài, phải đến các nơi làm vị trí trọng yếu, trước mắt quốc gia tới lúc gấp rút cần Trị Quốc nhân tài, đại đô đốc, bề tôi coi là cái này Khoa Cử bầu không khí có thể cách tân." Đỗ Như Hối từ khi đi theo Vương Bình vừa đến, cũng là quan trường người hoà giải, nhưng là hắn cũng biết lần này Khoa Cử quan hệ trọng đại, không thể không trong lúc nhất thời đứng tại Vương Bình bên này.

"Mấy trăm năm qua, quý tộc hào môn chính là quốc gia rường cột, muốn vứt bỏ bọn họ tương đương tự hủy cột trụ a!" Tiêu Vũ nghe vậy giải thích.

"Tiêu lão đại người chỉ cấp Hào Môn Từ Đệ làm quốc gia cột trụ quyền lợi, có thể là nếu như cho Hàn Môn Từ Đệ dạng này một cơ hội, Lão Đại Nhân làm sao lại biết bọn họ không thể làm quốc gia cột trụ đâu?" Phòng Huyền Linh xem mọi người tranh chấp không nghỉ, chính mình cái này Thủ Phụ nhất định phải nói chuyện, thế là thành khẩn nói ra: "Đại đô đốc, bề tôi coi là lần này chúng ta nhất định phải một lần nữa chấm bài thi, dạng này mới có thể tìm được chân chính nhân tài."

"Phòng đại nhân tuy nhiên là cao quý Thủ Phụ, nhưng là dù sao tuổi trẻ, có một số việc suy nghĩ còn không phải cũng chu đáo." Bùi Cù khẽ cười nói: "Huyền Linh, người cũng đã biết những bài thi tốn hao Tiêu lão đại người bọn họ bao nhiêu thời gian sao? Thời gian mười ngày a, nếu là một lần nữa chấm bài thi, đó còn là để cho những cái kia tại Đại Hưng Thành Trung Sĩ từ bọn họ các loại bao lâu thời gian a! Đại Hưng vì là Kinh Sư, nơi ở không dễ. Những Hàn Môn Sĩ Tử đó bọn họ nơi nào có nhiều thời gian như vậy cùng tiền tài lại ở chỗ này chờ xuống dưới, bề tôi coi là. Lần này liền y theo Tiêu đại nhân, chờ đến lần tiếp theo khảo thí thời điểm, lại cho những này Hàn Môn Sĩ Tử một chút cơ hội là được."

"Lần tiếp theo, Bùi đại nhân nhưng biết lần tiếp theo phải chờ tới lúc nào sao? Ba năm, căn cứ đại đô đốc sở định dưới Khoa Cử khảo thí quy củ, muốn ba năm về sau mới một lần nữa mở Khoa Cử. Bùi đại nhân người này cả đời có mấy người ba năm a!" Đỗ Như Hối trong lời nói tràn ngập một tia vội vàng tới. Chắp tay nói: "Đại đô đốc, bề tôi đề nghị lập tức một lần nữa chấm bài thi. Cho dù là lại đợi thêm mười ngày nửa tháng, tới thiểu nhất cũng so chờ thêm ba năm tốt!"

"Ừm, đồ Tướng Quốc nói như vậy cũng không phải là không có đạo lý. !" Vương Bình ngẫm lại, gật đầu nói: "Một vạn năm quá lâu. Chỉ tranh sớm chiều a! Nếu như chờ đến lần sau, còn phải chờ thêm ba năm, sang năm tân quân thành quân, làm Nam Hạ bình định Gangnam, Gangnam quan lại khuyết thiếu, cũng các loại chẳng phải lâu. Nếu không, đến lúc đó Gangnam không có người quản lý, chỉ sợ lại có tâm người cổ động dưới, lại sẽ một lần nữa đứng lên tạo phản, tuy nhiên đến không cần một lần nữa chấm bài thi, chỉ cần gia tăng lần này trúng tuyển nhân số, từ còn thừa bài thi bên trong tuyển ra trăm tên Hàn Môn Từ Đệ đi,

Xuống dưới xử lý đi." Vương Bình không đợi Tiêu Vũ bọn người mở miệng, liền quyết định.

Giữa trưa, hơn hai vạn tên sĩ tử từ bốn phương tám hướng đuổi tới Bắc Thành bên cạnh bên trong giáo trường, cảm trận bao vây đến chật như nêm cối, chỉ nhìn thấy lít nha lít nhít đầu người.

Kim Bảng đã dán ra đến, dán tại ba mươi khối đại mộc bài thượng, hạ mặt có binh lính bảo hộ, trừ thi đậu ba trăm tên sĩ tử bên ngoài, còn hai ngàn tên bị Văn Học Quán trúng tuyển bảng danh sách.

Cái này cho rất nhiều người một cái an ủi, tuy nhiên thi không đậu Tiến Sĩ, nhưng ít ra có thể đi vào Văn Học Quán Thư nhân, tương lai cũng sẽ có đi vào con đường làm quan cơ hội.

Có quan viên tại cao giọng hô to: "Các vị Sĩ Tử mời về đi, Bảng danh sách sẽ giữ lại mười ngày, mai kia lại đến xem bảng cũng có thể!"

Hắn kêu khan cả giọng, nhưng không có người nghe hắn khuyến cáo, Bảng danh sách dưới chật ních vô số đầu người đang tra xem bảng danh sách, thỉnh thoảng truyền đến kinh hi hô to.

Có lẽ là một lần Khoa Cử duyên cớ, yết bảng quan viên cũng có không có suy nghĩ chu toàn chỗ, đám sĩ tử sẽ không xem một lần liền đi, bọn họ một lần tìm không thấy chính mình tên, sẽ còn tìm hai lần, ba lần thậm chí bốn lần, cứ như vậy, người phía sau liền không nhìn thấy Bảng danh sách, gấp đến độ la to.

Tôn ả nấu già tới chậm một bước, phía trước đã chen lít nha lít nhít hơn nghìn người, nửa ngày không thấy một người rời đi, trong lòng của hắn khẩn trương, cái này muốn nhìn bảng thấy cái gì thời điểm đi?

Liền lúc này, hắn bỗng nhiên nghe thấy có người gọi hắn tên, Thanh Hà tôn ả nấu già, hắn vội vàng nhấc tay hô to: "Ta ở chỗ này!"

Trên giáo trường lập tức an tĩnh lại, phía trước mấy ngàn ánh mắt đồng loạt hướng về hắn trông lại, thấy trong lòng của hắn chột dạ, không biết phát sinh chuyện gì?

"Xảy ra chuyện gì?" Hắn cười khan một tiếng hỏi người chung quanh nói.

Một tên Sĩ Tử theo dõi hắn, chậm rãi, mỗi chữ mỗi câu nói: "Thanh Hà tôn ả nấu già, cũng là lần này Khoa Cử Đầu Danh Trạng Nguyên!"

Lúc này mọi người chợt phát hiện trúng cử bảng danh sách lại có ba trăm người nhiều, hơi trọng yếu hơn là Hàn Tộc Sĩ Tử thế mà chiếm cứ hơn phân nửa, chỉ đứng thẳng phần lớn cũng là bài danh cuối cùng, nhưng là đây cũng là mở lịch sử khơi dòng. Trong lúc nhất thời, lớn lên hưng thành đều oanh động lên. Những Hàn Môn Sĩ Tử đó nhao nhao hướng Đại Đô Đốc Phủ phương hướng gõ không thôi, lấy cảm niệm đại đô đốc cho Hàn Tộc đám sĩ tử cơ hội. Mà càng khiến người ta kinh ngạc là. Ngay tại rất nhiều Tiến Sĩ đang tại vì chính mình thông qua Lễ Bộ khảo thí mà reo hò thời điểm, bỗng nhiên những Trường An Thành đó nhiệm Quan to Quyền quý nhao nhao tìm tới cửa, yêu cầu chiêu chính mình vì là tể, thậm chí hai nhà còn có vì là tranh đoạt một cái Hào Nữ Tể mà lẫn nhau đánh nhau tranh cãi, cái này bên trong còn có một số Vọng Tộc lớn. Như là cùng Hán Vương phủ kết thân Hà Đông Trương thị,

Vì Thị các loại, trong lúc nhất thời, những cái kia thì rớt thì sinh đối với thi đậu Tiến sĩ bằng các bạn cùng học càng thêm hâm mộ. Nhao nhao thề ba năm về sau lại đến tham gia Khoa Cừ.

Cái này cũng xác minh vậy thì chuyện xưa: Trong sách tự có Nhan Như Ngọc, trong sách tự có Hoàng Kim Ốc.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100 :Lý Đường sử giả (1)

Khoa Cừ đã qua, nhưng là ảnh hưởng lại không có tán đi, Vương Bình phương pháp làm tuy nhiên bảo hộ Hàn Môn Tử Đệ thành quả, nhưng là đồng dạng, đặc tội không ít Quan Lũng Thế Gia Môn Phiệt, những thế gia này Môn Phiệt tuy nhiên khinh thường tại đã qua Tiến Sĩ danh ngạch, nhưng lại không muốn để cho Vương Bình đạt được cơ hội này, đem những Hàn Môn đó cất nhắc lên, kẻ thống trị cũng là số ít người, chỉ có bọn họ cao cao tại thượng, mới có thể hưởng thụ chương không thiên hạ quyền lợi, cái này quyền lợi vốn là rất ít, bây giờ cỡ nào như thế Hàn Môn Sĩ Tử, lập tức từ trong tay bọn họ phân đi lớn như vậy một khối, bọn họ có thể không tức giận sao?

Có thể nói, lần này Khoa Cừ khảo thí, là Thế Gia Đại Tộc hoàn toàn đánh một cái đánh bại, duy nhất người thắng lợi cũng là này đỉnh cao nhất Vương Bình.

"Đại đô đốc, có một số việc vẫn không thể nóng vội, càng là không thể đem những Quan Trung đó thế gia ép quá ác, hơi trọng yếu hơn là bây giờ đại cục chưa định, vẫn là không cần quá chen ép tốt." Tại Vương Bình trong thư phòng, Phòng Huyền Linh nói ra.

Một bên Đỗ Như Hối cũng cau mày, "Tiêu Vũ mặc dù là người bảo thủ, nhưng là trong triều riêng có uy vọng, lại là Gangnam Văn Đàn lãnh tụ, đại đô đốc có thể dùng người này thăng bằng Quan Lũng cùng Quan Đông cục thế, miễn cho Quan Lũng cùng Quan Đông bên trong bất luận cái gì một nhà làm lớn."

"Khác Minh ý là?" Vương Bình nghi ngờ hỏi.

"Đại đô đốc có thể từ thế gia bên trong lại lựa chọn một số người làm quan, dùng cái này tới tiêu trừ khoảng cách, đại đô đốc chuyện trọng yếu là bồi dưỡng những Hàn Môn đó Tiến Sĩ, để bọn hắn đến phía dưới Quận Huyện bên trong đi, từng bước một trèo lên trên, về phần những thế gia đó Đại Tộc con em, liền lưu tại trong kinh chính là, tiêu ít tiền, đem bọn hắn nuôi dưỡng lên chính là, cứ như vậy, đại đô đốc đạt được quyền lợi, những thế gia đó Đại Tộc lại lấy được mặt mũi, nhất cử lưỡng tiện a, muốn đến bọn họ cũng là sẽ không phản đối." Đỗ Như Hối ngừng lại, bình tĩnh nói ra.

"Thôi được, theo ý người bọn họ nói tới a" Vương Bình gật đầu nói ra.

... ..

Đây đã là dẫn thông báo sau khi hai ngày, vì đình nội phủ, Quan Trung Thế Gia tụ tập, cũng là Quan Đông Thế Gia cũng gia nhập bên trong."Đây là chuyện gì tình sao? Số người này nói mở rộng liền mở rộng, hơn nữa còn là cho những Hai Lúa đó."

"Ai, Tiêu lão đại người đến là Lão, thế mà không thể dựa vào lý lẽ biện luận." Một cái Quan Đông Thế Gia gia chủ thở dài nói.

"Ngược lại không phải là Tiêu lão đại người già, mà chính là này Vương Bình quá mức giáo hoạt, muốn này Tiêu lão phụ từ chính là Chí Thành quân tử, chỗ nào đầu qua được trí kế bách xuất Vương Bình." Đâu Thị gia tộc trưởng Đâu Kháng nói ra.

"Không tệ, còn có này Đỗ Như Hối, nếu không có hắn đưa ra cái gì một lần nữa chấm bài thi, làm Vương Bình muốn ra gia tăng nhân số biện pháp, mới rơi vào dạng này một loại kết quả, cũng là một cái không tốt đối phó người." Thôi Thị gia chủ hừ lạnh một tiếng, sau đó tiếp tục nói ra: "Những này tốt, này Vương Bình vốn là đối với Hàn Môn Sĩ Tử coi trọng như vậy, dùng để tỉ mỉ bồi dưỡng thăng bằng Triều Cục, đối phó chúng ta những thế gia này Đại Tộc."

"Nghe nói Lý Đường sử giả muốn tới, là vì chuyện gì?" Đâu Kháng nghi hoặc hỏi.

"Hừ, bất quá là Lý Uyên muốn chinh phạt H B các vùng, mà đại đô đốc tân binh sẽ thành quân, sợ chúng ta từ phía sau tiến binh Thái Nguyên thôi, cố ý đến đây nói cùng." Vì đình thân là Ngũ Tướng một trong, đương nhiên biết cái này bên trong sự tình.

"Thì ra là thế "

... ..

Đại Hưng Thành bắc, một đội tây Tùy binh hộ vệ lấy hơn mười người từ Đường Triều Sứ giả người dẫn đến Đại Hưng Thành, người cầm đầu ước ba mươi tuổi, thoảng có chút béo phì, Trường Mi xong con mắt xuất sắc, người này chính là Thiên Sách Thượng Tướng Quân Lý Thế Dân thủ tịch Mưu Thần Trường Tôn Vô Kỵ, Thượng Đảng Quận công, phủ Tàn Vương Trường Sứ, hiện vì là bắc Đường Sứ người.

Trường Tôn Vô Kỵ là từ Phong Lăng Độ tiến vào Quan Trung, hẳn năm trăm tên lính không thể Nhập Cảnh, mà chính là cải thành Tùy Quân hộ tống hẳn một đường Nam Hạ đến đây Đại Hưng.

Đây là Trường Tôn Vô Kỵ một lần tiếp nhận lớn như vậy nhiệm vụ, hẳn vốn chỉ là phủ Tàn Vương người, vẫn chưa tiến vào bắc Đường Triều đình cao tầng, nhưng là Lý Thế Dân cố ý tiến cử hẳn đến, cho nên tâm tình của hẳn có chút khẩn trương, Lý Uyên lập tức sẽ bình H B các vùng, nhưng là nghe nói Vương Bình quân đội tăng mạnh hơn mười vạn,

Thủ hạ nắm giữ Hùng Bình hơn ba mươi vạn, để cho bắc Đường cảm nhận được trước đó chưa từng có áp lực, không dám tùy tiện động binh.

Tại bắc Đường Triều sẽ lên, Lý Thế Dân chú ý trước tiên cùng tây Tùy hoà giải, sau đó tại Đông Chinh Đâu Kiến Đức, La Nghệ bọn người.

Đi đến chỗ cửa thành, chỉ gặp thành môn bên cạnh chờ một tên quan viên, hẳn lập tức chào đón, khom người thi lễ nói: "Tôn giá có thể là Đường Triều sứ giả?"

"Tại hạ Trường Tôn Vô Kỵ, chính là Đường Sứ."

"Hạ quan Nội Sứ Xá Nhân vì nói, phụng Văn Uyên các chi lệnh chờ đợi ở đây Đường Sứ, đại nhân một đường vất vả."

Trường Tôn Vô Kỵ gặp hẳn tuy nhiên hai mươi mấy tuổi bộ dáng, có chút có tri thức hiểu lễ nghĩa, ứng đối thông dong, không khỏi đối với hẳn có mấy phần hảo cảm, liền cười nói: "Đa tạ!"

Đúng lúc này, Trường Tôn Vô Kỵ bỗng nhiên nghe thấy nội thành truyền đến khua chiêng gõ trống âm thanh, rất là náo nhiệt, hẳn không khỏi sửng sò, không biết phát sinh sự tình gì?

Vì nói khẽ cười nói: "Hôm nay đúng lúc là Tân Khoa Tiến Sĩ thụ quan, cho nên nội thành rất náo nhiệt."

Trường Tôn Vô Kỵ giật mình, trong lòng tràn ngập hiếu kỳ, liền cười nói: "Có thể vào thành nhìn qua?"

"Đương nhiên có thể, đại nhân mời "

Trường Tôn Vô Kỵ một đoàn người đi vào Đại Hưng Thành, toàn bộ Thái Nguyên bên trong phảng phất đang ăn tết, khua chiêng gõ trống, kèn từng tiếng. Lúc này chỉ gặp một đội tuổi trẻ đám sĩ tử từ từ đầu đường xuất hiện. Bọn họ ước ba trăm người, phi hồng quải thái, thân mang màu đỏ thắm cấm bào. Đầu đội Song Sí mũ sa, trước ngực treo một đoá đám cầm Đại Hồng Hoa, mỗi người đều hồng quang đầy mặt. Tâm tình vui sướng dật vu nhan biểu.

Trường Tôn Vô Kỵ cười ngửa tại phía ngoài đoàn người đi chậm rãi. Trong lòng của hẳn cảm khái vạn phần, Đường Triều còn đang vì muốn hay không cử hành Khoa Cử mà kịch liệt tranh luận thì tây Tùy đã thay đổi thực hiện, dùng vinh diệu cùng tôn trọng lung lạc viết sách nhân tâm. Tây Tùy không gần như chỉ ở trên quân sự rất cường đại, nó các phương diện đều đang nhanh chóng phát triển. Trường Tôn Vô Kỵ nghĩ đến chính mình một đường Nam Hạ nhìn thấy dân chúng an cư lạc nghiệp, nhìn thấy Quan Phủ tổ chức dân chúng khởi công xây dựng thủy lợi, nhìn thấy nhiều như vậy trẻ trung cường tráng nam tử tại trong ruộng lao động, mà không phải mặc giáp tham gia quân ngũ, đây chính là tây Tùy tinh binh làm dân giàu phương lược áp dụng, là tây Tùy Trung Bình chế độ hợp lý tính, để bọn hẳn cảm đại lượng trẻ trung cường tráng dùng cho sinh sản mà không phải chiến tranh, dạng này liền cam đoan tây Tùy có thể ứng phó thời gian dài chiến tranh tiêu hao.

Trường Tôn Vô Kỵ đi vào Văn Uyên các trước cổng chính, Bùi Cù cùng Tiêu Vũ hai vị Lão Thần đã tại chỗ này chờ đợi hẳn lâu ngày, Trường Tôn Vô Kỵ nhận biết Tiêu Vũ, cũng nhận biết Bùi Cù, đây đều là năm đó Tùy Triều cao quan, cang Tiêu Vũ, Văn Đàn lãnh tụ, hai cái này trọng lượng nhân vật ngênh đón khiến cho hẳn cảm thấy một loại áp lực thật lớn.

Từ khi Tiêu Vũ đi vào tây Tùy về sau, hẳn liền tiếp nhận Vương Thông chức vụ, vì là Nội Sứ Lệnh kiêm nhiệm Lễ Bộ Thượng Thư, mà Vương Thông làm Vương Bình Tông Thất, nhưng là không có vì quan.

Bùi Cù cười nói: "Vốn nên là để ngươi nghỉ ngơi mấy ngày, nhưng là chúng ta đoán chừng Trường Tôn Đại Nhân trong lòng cũng rất gấp, trước hết đơn giản nói chuyện đi!"

"Chính là, ta cũng muốn trước cùng tây Tùy Triều đình nói một chút, nghỉ ngơi ngược lại không gấp."

"Vậy thì mời đi!"

"Hai vị Tướng Quốc mời "

Trường Tôn Vô Kỵ đi theo Bùi Cù cùng Tiêu Vũ thâm Văn Uyên các, nơi này chính là tây Tùy Vương Triều tối cao quyền lực trung tâm, Vương Bình cũng là ở chỗ này xử lý Chính Vụ, không biết hẳn có thể hay không thấy mình? Trường Tôn Vô Kỵ tâm lý rất là tâm thần bất định, nhưng là làm Đường Triều sứ giả, hẳn cũng ưỡn ngực, đi vào bên trong.

Chương 101 :Lý Đường sử giả (2)

Trưởng Tôn Vô Kỵ tâm thần bất định đâm Văn Uyên các, nghênh đón hấn nhưng là Phòng Huyền Linh cùng Đỗ Như Hối, Bùi Củ cùng Tiêu Vũ hai người lại không có theo tới, trong lòng của hắn có chút kỳ quái, Phòng Huyền Linh cười nói: "Rất xin lỗi, hôm nay là Tiến Sĩ thụ quan thời gian, có cũng long trọng nghi thức, Bùi, Tiêu hai vị Lão Tướng Quốc Tướng Chủ cảm nghi thức, vì Tướng Quốc cảm dạy học đạo quan, cho nên chỉ có ta cùng đỗ Tướng Quốc cùng Trưởng Tôn Vô Kỵ đàm luận."

Bên cạnh Đỗ Như Hối cũng nói: "Đại đô đốc hai ngày này đang tại bận bịu quân vụ cùng Khoa Cử sự tình, ngày mai hoặc là sau này sẽ chuyên môn tiếp kiến người."

Trưởng Tôn Vô Kỵ thật tâm bên trong cũng kinh ngạc, bởi vì Phòng Huyền Linh có thể là Vương Bình Thủ Tịch Mưu Sĩ, tây Tùy Thủ Phụ, Đỗ Như Hối cũng là một nhiệm kỳ Tướng Quốc, chính mình mặc dù là cái sử giả, nhưng là chức vị nhưng là không cao, thế mà có thể làm cho hai vị Lão Tướng Quốc nghênh đón, Thủ Phụ đại nhân tự mình đến đây đàm luận, cái này đã cho hắn rất lớn mặt mũi, trong lòng của hắn cũng minh bạch, Vương Bình trên thực tế cũng là để cho Phòng Huyền Linh hai người cùng mình ban đầu đàm luận, có chỗ tiến triển về sau lại ra mặt, đây cũng là bình thường phương pháp làm, hắn không có gì lạ.

"Vậy thì phiền phức phòng Tướng Quốc cùng đỗ Tướng Quốc."

Trưởng Tôn Vô Kỵ được mời vào nghị sự phòng, tại đây cũng là Văn Uyên các tối cao, bí ẩn nhất chỗ, nói nó bí ẩn không phải nói nó rất khó tìm, mà chính là tại đây thủ vệ sâm nghiêm, không phải bình thường người năng lượng tùy tiện vào đi. Ở chỗ này có thể nhìn thấy ngoài hoàng cung, chỉ gặp ba trăm tên Tiến Sĩ đã đến ngoài hoàng cung, trước cửa cung phủ kín thăm cùng đài cao, Tiêu Vũ cùng Bùi Củ mang theo mười mấy tên quan viên đang đợi, Trưởng Tôn Vô Kỵ bỗng nhiên nhìn thấy đứng tại trên đài cao một cái tuổi trẻ người, có thể đứng ở nơi đó, chắc hẳn cũng là Vương Bình bản thân.

Phòng Huyền Linh cười cười, giải thích nói: "Hôm nay là đại đô đốc thụ quan, ba hạng đầu còn muốn lưu chân dung tại Văn Học Quán bên trong, sau đó cử hành đại yến, bệ hạ sẽ còn tiếp kiến bọn họ, lễ nghi cũng phức tạp, ngày mai những người này sẽ nghỉ ngơi một ngày, sau đó tiến vào Lại Bộ thụ chức quan."

Lúc này, Vương Thông, vì nói hai người cũng đi vào Nghị Sự Đường, Vương Thông tuy nhiên đã không có làm quan, nhưng lại là cực trọng yếu nhân vật, là Vương Bình tại tây Tùy Triều đình bên trong duy nhất Tổng Thất, vì nói thì là phụ trách nghị sự ghi chép, đây là một lần cũng chính thức hội đàm.

Trưởng Tôn Vô Kỵ cũng ngồi xuống, có bồi bàn cầm cửa sổ đều thường thức, lập tức lui xem nhẹ, Nghị Sự Đường trở nên cũng yên tĩnh.

Phòng Huyền Linh đứng dậy nghiêm nghị nói: "Đường Triều hoàng đế trước đó đưa tới thư tín chúng ta đều đã nhìn qua, trong thư đưa ra kết thúc cấm thù thái độ, hai quốc hoà giải đối đãi, đối với cái này, tây Tùy thái độ cũng rất rõ ràng, chúng ta hoan nghênh dạng này hoà giải, nhưng là có rất nhiều chi tiết cần chứng thực, cho nên song phương ngồi xuống phải từ đàm luận, hy vọng có thể tại năm trước đạt được một cái hoàn chỉnh hoà giải phương án."

.....

Hai canh giờ về sau, Phòng Huyền Linh xuất hiện tại Vương Bình quan trọng phòng, lúc này, Tân Khoa Tiến Sĩ bọn họ thụ quan đã kết thúc, ba trăm tên Tiến Sĩ cảm tiến về vì bọn họ chuẩn bị tiệc rượu, Vương Bình thì là trở lại chính mình quan phòng.

Đối với Tiến Sĩ bọn họ điển lễ, Vương Bình nếu càng trọng thị Trưởng Tôn Vô Kỵ hỗ trợ bí mật viếng thăm, hoặc là nói càng trọng thị Trưởng Tôn Vô Kỵ, cái này tại hắn cái kia thời đại Lý Thế Dân một công thần, hắn muốn nhìn một chút người này là như thế nào lợi hại.

Ngay tại Trưởng Tôn Vô Kỵ đến trước đó, hắn liền đã nhận được Lý Uyên phái người đưa tới một phong tự tay viết thư, trong thư biểu đạt hi vọng hai cái triều đình hoà giải nguyện vọng.

Wang Bình tuy nhiên cũng cừu thị Lý Uyên, hoặc là nói Thái Nguyên Vương Thị, nhưng là trong lòng của hắn minh bạch, tây Tùy nuốt không xong bắc Đường, bắc Đường cũng diệt không tây Tùy, cùng dạng này không ngừng nghỉ đông dài, tại song phương biên cảnh bố trí trọng binh, còn không bằng tạm thời ngưng chiến, riêng phần mình đi phát triển chính mình thế lực, hắn Vương Bình cần Nam Hạ Gangnam, Tây Bình Tiết Cử vững chắc cơ nghiệp, mà Lý Uyên cũng phải hoàn toàn Thống Nhất Bắc Phương, diệt La Nghệ, bình Đậu Kiến Đức.

Hai cái triều đình đều có riêng phần mình khẩn cấp nhân vật, dạng này khiến cho giữa bọn họ hoà giải trở thành khả năng, đương nhiên, bên trong chi tiết muốn chứng thực, tỉ như tây Tùy Nam Chinh cùng Tây Chinh thời điểm, Hà Đông làm sao bây giờ, Hà Đông làm song phương giảm xóc khu vực, do ai tới quản lý, những vấn đề này đều phải thông qua đàm phán đến giải quyết, bắc Đường nhất định phải nhượng bộ,

Cho nên Vương Bình để cho Phòng Huyền Linh vì là đàm phán quan, toàn quyền phụ trách cùng Trưởng Tôn Vô Kỵ đàm phán, tận lực đem đàm phán kéo dài, tốt nhất kéo dài đến năm, bởi vì Lý Tĩnh giờ phút này đã suất quân 10 vạn, thẳng đến Tây Tần Tiết Cử mà đi, ý đồ tại năm tiêu diệt Tiết Cử, vì

sao Vương Bình có như thế nắm chắc tiêu diệt Tiết Cử đầu, bởi vì Tiết Cử bệnh nặng, hai đứa con trai vì là tranh vị trí, thế tất thành thủy hỏa tư thế, hẳn liền có thể từ đó thủ lợi.

"Dựa theo đại đồ đốc yêu cầu, chúng ta đã thắng thần mà nói nói Hà Đông sự tình, hi vọng bác Đường Phóng vứt bỏ Hà Đông." Phòng Huyền Linh nói ra.

"Này Trương Tôn Vô Kỵ nói thế nào?"

"Hắn nói muốn trở về bẩm báo Lý Uyên, hẳn không thể làm chủ."

"Hừ, bất quá là cò kè mặc cả thôi, bọn họ lại đưa ra yêu cầu gì?" Vương Bình lại hỏi.

Đỗ Như Hối khom người nói: "Trương Tôn Vô Kỵ nói bọn họ biết chúng ta trong bóng tối ủng hộ Đậu Kiến Đức, Đường Triều hi vọng chúng ta từ bỏ đối với Đậu Kiến Đức hỗ trợ."

Nếu Vương Bình đối với Đậu Kiến Đức hỗ trợ chỉ cần có ý đi thăm dò đều sẽ biết, Vương Bình phái Lãnh Vũ đi Gangnam cũng không phải để cho nàng đi chơi, Gangnam đất lành, chỉ cần có đầy đủ tiền, liền có thể mua được đầy đủ lương thực, vì là có thể ngăn chặn Lý Uyên Thống Nhất Bắc Phương tốc độ, Vương Bình không ngại vì hắn cung cấp lương thực viện trợ, mà Lý Uyên đối với Vương Thế Sung hỗ trợ, cũng là muốn Vương Thế Sung ngăn chặn Vương Bình a.

Nếu như Đường Triều chịu từ bỏ đối với Vương Thế Sung hỗ trợ, đòi lấy hắn từ bỏ đối với Đậu Kiến Đức hỗ trợ, đây cũng không phải là không thể, chỉ là cần một loại chính thức hội đàm, không phải cái gọi là Mật Sứ.

Vương Bình chấp tay sau lưng đi mấy bước, lại đối Phòng Huyền Linh nói: "Người có thể nói cho Trương Tôn Vô Kỵ, ta hi vọng hai cái triều đình ở giữa hội đàm hoà giải hiệp nghị phải có Ước Thúc Lực, mặt khác, người phải hiểu ta để cho người tri hoãn đàm phán thời gian nguyên nhân thực sự."

Phòng Huyền Linh không có trả lời, chờ đợi lấy Vương Bình giải thích, Vương Bình đi đến bắc phía trước cửa sổ, nhìn chăm chú Tây Bắc phương hướng, nửa ngày, hắn thần nhiên nói: "Lý Tĩnh cùng Vương Dương đã suất quân đi Tây Bắc, ta hi vọng tại cùng hiểu biết hiệp nghị ký tên trước cầm xuống Tây Tán Tiết Cử. "

... ..

Tây Tán Bá Vương Tiết Cử từ khi bị Vương Bình tại yên ổn đại bại về sau, liền luôn luôn không có năng lượng khôi phục nguyên khí, tuy nhiên trước mắt hắn còn chiếm dẫn Phu Hân quận, Tây Bình quận, tưới bờ sông quận, Hà Nguyên Quận cùng Tây Hải Quận các loại 5 quận, cương vực bao la, nhưng nhân khẩu lại hết sức thưa thớt, tiền thuế cũng không đủ, khiến cho hắn bổ sung binh lực thành vấn đề lớn.

Tiết Cử nghĩ hết biện pháp, thậm chí trung tập Khương, để, Thổ Cốc Hồn các loại Dị Tộc quân đội hơn hai vạn người, hẳn binh lực vẫn là không có năng lực vượt qua năm vạn, cùng hắn toàn thịnh lúc mười mấy vạn đại quân so sánh, ít hơn nhiều.

Càng làm cho Tiết Cử đau đầu là, hắn trung tập Tây Nhung làm vũ khí, khiến cho Thổ Cốc Hồn cùng Khương Nhân thể lực nhanh chóng Hưong Đông khuếch trương, này trường kia tiêu, đại lượng Hán Nhân thi hướng lên trời nước, Kim Thành, Lũng Tây một vùng di chuyển, mà bên kia đã trở thành tây Tùy Triều địa bàn, không chỉ có là Hán dân đông dôi, hẳn trong triều đình rất nhiều Hán Thần cũng nhao nhao đi không từ giả, đầu hàng tây Tùy.

Ngắn ngủi hơn một năm thời gian bên trong, hắn Triều Thần liền giảm bớt hơn phân nửa. Cái này làm Tiết Cử thâm thụ đã kích, phần lớn thời gian bên trong, hắn đều mượn rượu giải sầu. Sa vào tại Tử Sắc trong ca múa, không hỏi triều chính.

Mà đúng lúc này, hắn hai đứa con trai, thái tử Tiết Nhân Cảo cùng Tấn Vương Tiết Nhân Việt phát sinh nội chiến tranh quyền, Tiết Nhân Cảo đạt được đại tướng Tông La Hầu hỗ trợ, có được hai vạn quân đội, mà Tấn Vương Tiết Nhân Việt cũng đồng dạng có được hai vạn quân đội, hai người Minh tranh Âm đấu. Lẫn nhau cướp bóc nhân khẩu cùng lương thực, nội đấu mười phần kịch liệt, cực đại suy yếu Tây Tán thực lực.

Đối với Tây Tán quốc xuất hiện loạn tượng, Tiết Cử làm như không thấy. Tâm hắn bụng mưu sĩ Hác Viện thu hồi binh quyền, ngăn lại huynh đệ nội đấu. Hắn cũng ngoảnh mặt làm ngơ, không lâu, Hác Viện buồn giận thành tật mà chết, càng không có người dám khuyên Tiết Cử.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102 :xuất chinh

Tây Tán trong vương cung Kim Bích Huy Hoàng, ánh đèn cầm đại điện chiếu như ban ngày, Nhạc Sư tại hai bên thổi lấy du dương từ khúc, một đội Vũ

Cơ đang uyển chuyển nhảy múa.

Tại Ngọc Giai đài Ngà Voi Jean chất trên bàn đầy đều có mỹ vị món ngon, Tiết Cử đã không biết uống bao nhiêu tửu, hần đã thuộc về một loại say chũnh choáng trạng thái, nhưng tinh thần lại hết sức phấn khởi, hai bên đều có ba tên xinh đẹp thiếu nữ, xách hần rót rượu đầm chân, thay hần vò đầu bứt tai, làm Tiết Cử mười phần hưởng thụ.

"Tốt! Nhảy tốt." Tiết Cử lớn tiếng vỗ tay.

Lúc này, hần thiếp thân Hoạn Quan Đa Bảo bụng lấy một con tượng rỗng trên cái hộp trước, cười nịnh nói: "Bệ hạ, đây là thái tử đưa tới duyên thọ hoàn tới."

Tiết Cử đã bệnh nguy kịch, nghe nói có duyên thọ hoàn, tinh thần đại chấn, "Lấy ra cho ta!"

Hần vội vã không nhịn nổi tiếp nhận hộp mở ra, chỉ gặp bên trong để đó ba cái màu đỏ thẫm viên thuốc, lớn nhỏ như chim trứng.

Tiết Cử cười ha ha, "Dùng từ ăn vào, tốt! Ta thích."

Hần không chút do dự đem viên thuốc bỏ vào trong miệng nuốt xuống, nâng chén uống một hơi cạn sạch, chậm rãi nhắm mắt lại, phảng phất đang chờ đợi được lực phát huy.

Đêm đó, Tiết Cử chết bất đắc kỳ tử, thái tử Tiết Nhân Cao thừa dịp lúc ban đêm không chế Tây Tần quốc đô thành, hần phong tỏa tin tức, bí mật không phát tang, lập tức Giả Chiêu tuyên Tần Vương Tiết Nhân Việt vào kinh thành, Tiết Nhân Việt không biết rõ tình hình, vào kinh thành sau khi bị giết, hai ngày Tiết Nhân Cao Đăng Cơ Xung Đế.

.....

"Phòng Tướng Quốc, người nói Lý Tĩnh đại tướng quân năng lượng đánh vào Tây Bình quận, trực đảo Tây Tần kinh thành sao? Tại hạ nghe nói bây giờ Tây Tần Tiết Nhân Cao đã thu nạp mấy vạn binh mã." Một bên Đỗ Như Hối có chút lo lắng nói ra, bây giờ hai người bọn họ tại ngăn chặn Trường Tôn Vô Kỵ, nếu như không thể diệt đi Tây Tần, vậy cái này hoà giải là chiếm không rẻ.

"Khắc Minh không cần phải lo lắng, Lý Tĩnh dụng binh Kỳ Chính Tương Hợp, không phải bình thường tướng lĩnh có thể làm đến, chỉ sợ lúc này hần đã đánh vào Tây Bình quận." Phòng Huyền Linh trên mặt không thấy có chút vẻ lo lắng, ngược lại sờ lên cằm sợi râu ha ha cười nói: "Quân Ta nhanh chóng như vậy xuất binh, Tây Tiến tiến công Tiết Nhân Cao, chỉ sợ sẽ là Tiết Nhân Cao chính mình cũng không có nghĩ đến."

"Phòng Tướng Quốc thật có như thế nắm chắc?" Tang Hiến cùng một bộ không tin bộ dáng, Tang Hiến cùng là phụng Khuất Đột Thông mệnh lệnh đến đây nghe lệnh, bởi vì cái này thời điểm, Vương Bình là muốn hai mặt tác chiến, Lý Tĩnh diệt mười vạn đại quân diệt Tây Tần, mà hần tự mình dẫn mười vạn đại quân Nam Chinh, cho nên Vương Bình điều Tô Định Phương trở về, để cho Tang Hiến cùng đi thủ Đồng Quan, tương đối hần đối với Đồng Quan vẫn tương đối quen thuộc.

"Người khác không được. Cũng không phải là đại biểu cho Lý Tĩnh không được. Làm sao, cây dầu tướng quân, người ta sao không đánh cá một cái" Phòng Huyền Linh cười ha ha một tiếng, hai mắt nhìn chăm chăm Tang Hiến hòa, chờ đợi hần trả lời chắc chắn.

"Tốt, lộ ra cùng cũng không tin hần Lý Tĩnh có dạng này khả năng chịu đựng. Nói, tiên sinh, đánh cái gì cược?" Tang Hiến cùng mặt mũi tràn đầy tự tin.

"Nếu là Phòng mỗ thua, là quân dẫn ngựa, nếu là tướng quân thua, vậy thì làm phiền tướng quân vì ta chấp kích canh gác. Như thế nào?" Phòng Huyền Linh cười ha ha.

"Tốt, liền theo tiên sinh" Tang Hiến cùng đắc ý gật gật đầu.

"Lộ ra hòa, chỉ sợ lần này người phải thất vọng." Một bên Vương Bình mặt mỉm cười, chỉ Phòng Huyền Linh, cười nói: "Phòng Tướng Quốc thông minh có trí, cùng người đánh cược sao lại thua, xem ra, người cái này chấp kích thị vệ là chạy không thoát. Tuy nhiên người vẫn là đi trước Đồng Quan đi."

"Tuân mệnh, đại đô đốc." Tang Hiến cùng nghe nói, lĩnh mệnh với lại, đi thay thế Tô Định Phương.

"Huyền Linh, ta sẽ tự mình Nam Chinh, nhưng là Đại Hưng Thành, ta không yên lòng." Vương Bình ngẫm lại, sau đó nói: "Huyền Linh cùng Khắc Minh các người mỗi ngày xử lý chính sự khá nhiều, ta sợ các người ứng phó không đến, ta liền đem Lang Gia Các giao cho Huyền Linh, Lưu Kiến nghe theo mệnh người lệnh, người cho ta cần thận nhìn chăm chăm trong thành Trường An hết thấy, cần thận trong thành hết thấy, về phần Lang Gia vệ, ta sẽ để cho Lang Gia vệ phối hợp người."

"Bè tôi Lân Chi." Phòng Huyền Linh trong lòng nóng lên. Lang Gia vệ là bậc nào cơ cấu, hần là sớm nhất đi theo Vương Bình. Cái này Lang Gia vệ cũng là Vương Bình lập thân căn bản, mà Lang Gia vệ cũng là hần sau cùng bảo chứng, lần này thế mà ở thời điểm này, cầm Lang Gia Các cùng Lang Gia vệ giao cho mình,

Đù thấy hần đối với mình tín nhiệm.

Ngày kế tiếp, Thừa Nghiệp Thiên Tử Dương Hựu Đường Triều hạ chỉ, mệnh Vương Bình Lĩnh Quân xuất chinh, Nam Hạ Kinh Tương, bình định Gangnam.

Vương Bình hạ lệnh, tại xuất chinh trong lúc đó, bởi Thượng Thư Tả Phó Xạ Phòng Huyền Linh, Thượng Thư Hữu Phó Xạ Bùi Cù, Trung Thư Lệnh Tiêu Vũ, Hộ Bộ Thượng Thư Đỗ Như Hối, Hình Bộ Thượng Thư vì đình năm người phụ trách Văn Uyên các chính sự, mệnh Mã Thiệu phụ trách Trường An Thành phòng vụ. Dương Thiên nghị Văn phụ trách hoàng cung phòng ngự, Dương Thiên nghị Văn chính là một tên mười bảy tuổi tiểu tướng, là tại yên ổn bảo vệ chiến trận vong Dương Thiên con trai của đại ân, cho tới nay đều tại trong Ngự lâm quân đang trực, Vương Bình bởi vì đối với Dương Đại ân tự niệm, đối với hân chiếu có có thừa, để cho tuổi còn trẻ liền vì là Ngự Lâm Quân thống lĩnh, đương nhiên đây cũng là xây dựng ở Dương Thiên nghị Văn đối với Vương Bình trung thành tuyệt đối cơ sở phía trên.

Vương Bình cùng Lý Tĩnh đồng thời xuất chinh, triều đình sự tình nhưng là an bài thỏa mãn. Tháng đến sau ba ngày. Vương Bình ở trường trận Thệ Sư xuất chinh, Thừa Nghiệp Thiên Tử Dương Hựu tự mình đưa ra, Mãn Triều Văn Võ cũng tụ tập ở cửa thành xuống.

"Cuối cùng đi!" Nhìn qua đi xa đại quân. Dương Hựu non nớt khuôn mặt anh tuấn bên trên lộ ra vẻ tươi cười. Thật sâu thở dài. Có Vương Bình tại Đại Hưng Thành, mặc dù là như thế ổn định, nhưng là đồng dạng là như thế làm cho người kiềm chế, riêng là làm cho Dương Hựu rất là kiềm chế. Bây giờ cái này Vương Bình cuối cùng là đi, Dương Hựu cũng buông lỏng không ít.

Một bên Bùi Cù xem cũng phân minh, khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh, tuy nhiên không biết Vương Bình vì sao nóng lòng Nam Chinh, nhưng là Vương Bình là một cái dã tâm gia, nhưng khác biệt tại bình thường dã tâm gia, hắn chưa từng có hoài nghi tới Vương Bình mưu lược, riêng là hiện tại, Đại Hưng Thành trông được giống như bình tĩnh, trên thực tế sóng ngầm phun trào, Vương Bình đoạn thời gian trước cũng là tự mình tọa trấn kinh thành, chính là vì phòng bị những thâm đồ bên trong âm mưu gia, nhưng là Vương Bình bây giờ lại Nam Chinh, điều này nói rõ Vương Bình có đầy đủ nắm chắc có thể khống chế cục thế.

Chỉ là đáng tiếc, không biết Lang Gia Các là rơi vào trên tay người nào, vì sao xuống dốc tại trên tay của ta, xem ra cần phải nhắc nhở Thanh nhi, muốn nhiều thời một chút Lời nói nhẹ bên tai, có thể là bây giờ Bùi Thanh Nhi mang bầu tại người, vẫn là không nên quá rầy rỗi.

... ..

Yên ổn nội thành, Vương Dương từ trong ngực dâng lên Vương Bình thư tín đưa cho Lý Tĩnh, Lý Tĩnh tiếp nhận thư tín, nhìn kỹ chỉ chốc lát, sờ sờ cái cầm dưới sợi râu, cau mày một cái, nghiêm túc suy tư chỉ chốc lát, mới nói: "Mệnh lệnh Lý Trọng Văn, Lưu An hai người chinh đồn binh mã, ngày mai ba canh nấu cơm, canh năm ra khỏi thành." Lý Trọng Văn cùng Lưu An hai người từ khi đi vào yên ổn thành, lại vượt qua sống yên ổn thời gian, cũng làm hao mòn bọn họ này kiêu hùng tâm, lần này Lý Tĩnh suất quân đến đây, để bọn hắn cũng có cơ hội lập công, nhất thời kích động không thôi.

"Bình nhi Lương Tuyền Tác Chiến, ta vẫn là không yên lòng, được nhanh nhanh giải quyết Tây Tàn, sau đó hoặc là hồi viên Đại Hưng Thành, hoặc là trợ giúp Bình nhi." Lý Tĩnh lắc đầu nghĩ đến những này, "Xem ra chỉ có đoạn Tây Tàn Lương Đạo, sau đó lại quyết chiến, nhất chiến định căn khôn."

Theo Lý Tĩnh từng đạo từng đạo quân lệnh truyền đạt mệnh lệnh, chiến tranh mây đen dần dần bao phủ tại Lũng Tây một đời, đại chiến hết sức căng thẳng.

Nơi xa, Tiết Nhân Cảo đại quân đi chậm rãi, hắc sắc trung quân Đại Kỳ trực chỉ vân tiêu, mà cách đó không xa, Lý Tĩnh đại quân cũng đi chậm rãi, hồng sắc trung quân Đại Kỳ tung bay theo gió, chung quanh mấy vạn Kiều Quả theo quân mà đi, ý chí chiến đấu sục sôi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103 : diệt Tây Tàn (1)

Thừa Nghiệp hai năm tháng chín, Lý Tĩnh đến Phù Phong Quận cao 墟 thành, Tiết Nhân Cảo phái đại tướng Tông La Hưu chống cự, Tông La Hưu mấy lần khiêu chiến, Lý Tĩnh đều thủ vững Đại Doanh không ra, Lý Tĩnh thủ hạ đại tướng đều xin chiến, Lý Tĩnh đối với các vị đại tướng nói ra: "Tiết Nhân Cảo mang theo lương thảo không nhiều, ta đã phái Lý Trọng Văn đi uy hiếp hán Lương Đạo, chỉ cần chúng ta thủ vững không ra, chờ hán lương thảo hao hết sẽ cùng quyết chiến."

Một tên Thân Binh đi vào đại tướng nói ra: "Đại tướng quân, Lũng Châu Thứ Sử thường thông suốt tới."

"Mau mời."

Thường thông suốt lại tên Thường Hà, mặc kệ Lũng Châu Thứ Sử, hắn tại lộ xuyên công kích Tiết Nhân Cảo, giết địch mấy ngàn người, không ngờ cuối cùng vẫn là không địch lại, thế là dẫn đầu tàn binh đến đây cùng Lý Tĩnh tụ hợp.

... ..

Lý Tĩnh đại quân đã cùng Tây Tàn quân đội giằng co hơn tháng, từ khi Lý Tĩnh như thiểm điện công chiếm Tây Bình quận về sau, liền cùng Tiết Nhân Cảo

tại Phù Phong Quận lâm vào trong giằng co.

Lý Tĩnh trong đại trường, kỷ án giường trên lấy một tấm hành quân bức tranh đến, Lý Tĩnh đối với mọi người cười nói: "Hai ngày sau đó, cũng chính là ngày mười tháng mười, chính là quân ta cùng Tây Tần đại quân quyết chiến R B cảm mệnh Vương Dương phía trước bày xuống Đại Doanh, bày ra một bộ cùng Tiết Nhân Cảo đại quân quyết chiến bộ đáng đến, này Tiết Nhân Cảo Lương Đạo bị Lý Trọng Văn đoạn, hiện tại trong quân lương thực khuyết thiếu, tất nhiên sẽ đến đây quyết chiến. Sau đó bản tướng lại tự mình tại phía tây lại đâm Nhất Doanh, đối phương công không được Vương Dương Đại Doanh về sau, tất nhiên sẽ tới tiền công bản tướng Đại Doanh, lúc này, Lý Trọng Văn liền sẽ tại địch nhân đằng sau đánh lên, dẫn đầu này một vạn kỵ binh nhất cử đánh tan Tiết Nhân Cảo đại quân, sau đó đại quân đánh vào Tây Tần kinh thành, diệt."

"Hạ quan lo lắng Lý Trọng Văn tướng quân có thể kịp thời đuổi tới sao? Lúc này, Lý Trọng Văn một vạn kỵ binh không hề có một chút tin tức nào a." Bắc Địa Quận Trưởng Sử, Bùi Tuyên chủ yếu nói ra, Bùi Tuyên chủ yếu là Bùi Thanh Nhi phụ thân, làm người mộc nạp, nhưng là Vương Bình không lay chuyển được Bùi Thanh Nhi khẩn cầu, mới phái hán đến Bắc Địa Quận tới làm trưởng sử, lần này lại theo Lý Tĩnh đại quân tiến công Tây Tần, vì là Tùy Quân Chủ Bộ.

"Không phải là không có tin tức, mà chính là Bùi huynh không có chú ý a! Này Tiết Nhân Cảo Quân Lương hôm nay ở nơi nào bị bắt cóc, ngày mai ở nơi nào bị tiêu hủy, đây chính là tin tức." Lý Tĩnh ha ha cười nói: "Bây giờ tại Quân Ta chung quanh đều đã bố trí Tiên Công Lực Lượng, duy nhất hoạt động cũng là Lý Trọng Văn kỵ binh, đáng thương này Tiết Tiết Nhân Cảo hiện tại cũng cạn lương thực, hiện tại cũng không rút quân, còn muốn cùng ta quân quyết chiến, Bùi huynh. Người không có phát hiện, Tiết Nhân Cảo gần nhất bị cướp cướp lương thảo cách nơi này rất gần sao? Cái này Lý Trọng Văn chỉ sợ sớm đã tiềm phục tại chỗ này phụ cận."

Bùi Tuyên chủ yếu nghe vậy thần sắc sững sờ, phương cảm giác xác thực như là Lý Tĩnh nói tới như thế. Như thế mới điếm một chút. Hắn chứng tướng cũng nhao nhao lấy kính nề từ chỉ riêng nhìn qua Lý Tĩnh.

Tây Tùy Thừa Nghiệp hai năm ngày mười tháng mười, đã đóng cửa không chiến Lý Tĩnh cuối cùng xuất động, khiến cho Vương Dương cái dẫn đầu ba vạn đại quân trú đóng ở trước. Tiết Nhân Cảo thấy thế, tranh thủ thời gian mệnh đại tướng Tông La Hưu dẫn đầu năm vạn thiết kỵ tấn công mạnh Doanh Trại, đã từng một lần làm Vương Dương đại quân binh lâm sụp đổ, nhưng là Vương Dương suất quân liều chết chống cự, ngạnh sinh sinh cầm Tông La Hưu ngăn tại ngoài doanh trại. Tiếp theo Lý Tĩnh tự mình dẫn đại quân trú đóng ở phía tây, Tiết Nhân Cảo nghe Lý Tĩnh tự mình xuất binh, nhất thời tụ hợp Tông La Hưu dẫn đầu mười vạn nhân mã tấn công mạnh Lý Tĩnh Đại Doanh. Song phương chém giết thật lâu, không thể không nói, cái này Tây Tần binh tướng đúng là dũng mãnh vô cùng. Liền xem như đánh vài ngày, vẫn cùng tây Tùy binh lính đánh tương xứng. Nhiều khi, cũng là Lý Tĩnh dẫn đầu thân vệ tự thân lên vọt tới trước phong, mới đánh lui đối phương tiến công.

Đang chờ Lý Tĩnh nghỉ ngơi một hồi hồi nhỏ sau, bỗng nhiên cảm giác đại địa một trận run rẩy. Một làn khói bụi từ Tiết Nhân Cảo Hậu Quân cuốn cuộn mà tới, chính là Lý Trọng Văn dẫn đầu kỵ binh chạy đến

To rõ tiếng kèn tại Tiết Nhân Cảo Hậu Quân thổi lên, một vạn thiết kỵ đánh tới, chiến đao sắc bén, tuần mã như rồng, ùn ùn kéo đến ngập trời sát khí quét ngang hết thấy, giết chóc hết thấy. Chỉ gặp xông vào trước nhất mặt chính là một cái hắc giáp cường tráng tướng quân, tay cầm Trường Sóc, trong nháy mắt liền đem Tiết Nhân Cảo Hậu Quân đánh tan, người tới cũng là Lý Trọng Văn, hắn dẫn đầu một vạn thiết kỵ đã đến.

Tiết Nhân Cảo quân đội trước cùng Vương Dương quân đội đại chiến một trận, sau đó lại cùng Lý Tĩnh đánh giáp lá cà, cũng sớm đã tình trạng kiệt sức, lúc này một vạn kỵ binh đến,

Thổi lên Tiết Nhân Cảo diệt vong kèn lệnh, chỉ gặp Tây Tần quân bốn phía tán loạn, binh bại như núi đổ.

Tuy nhiên Tiết Nhân Cảo Dũng Vũ hơn người, nhưng là quân tâm xu thế tức giận đã tàn ra, quân đội sớm đã không có chiến tâm, hắn cũng không thể làm sao, chỉ có thể mang theo hơn vạn tàn binh lui giữ gậy 墟 thành.

"Đại tướng quân, nơi này chính là gậy 墟 thành, đáng tiếc bọn họ sai nha, không phải vậy ở ngoài thành đều bắt được bọn họ." Vương Dương tuổi trẻ khí thịnh, lúc này lại đánh thắng trận, hăng hái, mà Lý Tĩnh cũng cũng kích động, lại một thế lực cầm tại trong tay mình bị bình định.

"Đại tướng quân, gậy 墟 trong thành còn có ba vạn nhân mã, đại tướng quân chuẩn bị như thế nào lấy?" Lý Tĩnh thủ hạ đại tướng Đậu Quỹ nói ra, Đậu Quỹ chính là Tùy Triều Ung Châu mục Đậu Cung con trai, Nội Sử Lệnh Đậu Uy chất, hắn ban đầu đảm nhiệm tư dương quận Đông Tào huyện, Tùy Mạt tụ tập dân chúng khôi nghĩa, tại Vương Bình phong làm Ung Châu tổng quản thời điểm quy thuận Vương Bình, làm Vương Bình bình định Quan Trung, tấn phong đại đô đốc, Ung Vương thời điểm, phong làm ZH Huyện Công, quan bá đại đô đốc tứ đề nghị tông quân, người kế nhiệm mệnh vì là Tần Châu tổng quản. Lần này Lý Tĩnh tiến công Tây Tần, Đậu Kháng cũng suất quân đến đây trợ chiến, trở thành Lý Tĩnh thủ hạ đại tướng.

Nghe tới Đậu Quỹ hỏi mình thời điểm, Lý Tĩnh cười ha ha, cười dưới hông chiến mã, hướng về trung quân đại tướng đi đến.

"Truyền lệnh Lý Trọng Văn, Lư An dẫn đầu kỵ binh, bảo vệ Tả Hữu Lưỡng Dực, ngăn chặn trận cước." Lý Tĩnh trở lại trung quân đại tướng sau khi hạ lệnh đến, sau đó đối với sau lưng Thân Bình truyền xuống mệnh lệnh, "Mệnh Vương Dương, Đậu Kháng, thường thông suốt dẫn đầu Bản Bộ Binh Mã vây quanh gậy 墟 thành, ta dẫn đầu trung quân sau đó liền đến."

Trời sắp tối thời điểm, tây Tùy đại quân lần lượt đến, vây quanh gậy 墟 thành. Lý Tĩnh trung quân trong đại trường, chứng tướng tụ tập, Bùi Tuyên chủ yếu hai tay xé thịt dê, không có chút nào Thư nhân người nhả nhận bộ đáng, Lý Trọng Văn, Lư An, Đậu Quỹ bọn người đều là như thế. Chiến tranh mất thấy muốn thắng lợi, không có gì bất ngờ xảy ra lời nói, mấy ngày sau, liền sẽ khai hoàn hồi triều, tiếp nhận triều đình phong thưởng, chư vị đang ngồi lại có thể thắng quan tiến tước, nào có không sung sướng đạo lý.

"Vẫn là đi theo đại tướng quân sau lưng thoải mái, mỗi lần tác chiến, mỗi lần đều sẽ thắng quan tiến tước a." Lý Trọng Văn ha ha cười nói, hơn... người cảm cũng nhao nhao gật đầu.

"Ha-Ha, Lý Trọng Văn tướng quân giầy khen, đây đều là các tướng sĩ công lao, cũng là đại đô đốc Thước Nhân mình mới có chúng ta hôm nay a, cho nên ở chỗ này, ta đề nghị, chúng ta lấy trà thay rượu xa kính đại đô đốc một chén." Lý Tĩnh người thế nào, mặc dù mình cùng Vương Bình là thân thích, nhưng là cũng không dám tự cao tự đại, bọn họ đều là bám vào Vương Bình thủ hạ, không dám như thế khinh thường, cho nên mới nói như thế.

"Ha-Ha, đại tướng quân nói rất chính xác, chúng ta xa kính đại đô đốc một chén." Đậu Kháng cũng nói.

"Kính đại đô đốc."

"Kính đại đô đốc."

"Bẩm báo đại tướng quân, nội thành có người đến đây đầu hàng, nói hán là Tây Tàn đại tướng quân đục làm." Bỗng nhiên sổ sách ngoại thân binh đưa tin.

"Đục làm? Hạ quan biết người này, người này đúng là Tiết Nhân Cảo thủ hạ đại tướng." Bùi Tuyên chủ yếu nghe vậy sững sờ, vội vàng nói: "Xem ra cái này Tiết Nhân Cảo là nhện không được, liên thủ dưới đại tướng đều tìm tới hàng."

"Truyền cho hán tiến đến." Lý Tĩnh ngẫm lại hay là chuẩn bị chiêu hán tiến đến.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104 :diệt Tây Tàn (2)

Sau nửa ngày, chỉ thấy một cái người đàn ông bị mang vào, người này tướng mạo Tho Bì, mũi cao thẳng, Mi Cốt đột xuất, vừa nhìn cũng không phải là Hán Nhân, hán nhìn thấy Lý Tĩnh ngồi ở vị trí đầu, lập tức quỳ gối: "Tướng bên thua đục làm bá kiến đại tướng quân."

"Đục tướng quân năng lượng khí Âm đầu Minh, Bản Tướng Quân hết sức vui mừng, đứng lên mà nói." Lý Tĩnh từ tốn nói.

"Tạ đại tướng quân." Vị này Tiết Nhân Cảo dưới trướng Kiêu Tướng đục làm giờ phút này trên trán mồ hôi lạnh chảy ròng, lúc này, mới biết được Hàng Tướng là khó thực hiện, hơi có chút vô ý, liền sẽ đầu người rơi xuống đất.

"Đục tướng quân, bản tướng hỏi ngươi, trong thành còn có bao nhiêu lương thảo?" Lý Tĩnh âm thanh như chuông lớn một dạng vang dội, để cho đục làm hoảng sợ thẳng bồi trăn đầu mồ hôi, hán cũng nghe không ra Lý Tĩnh trong lòng đến ra sao tâm tư.

Đục làm không dám thất lễ, vội vàng nói: "Trong thành ngay cả nửa viên lương thực đều không có, xu thế tức giận sa sút, nhân tâm tan rã, tướng quân không cần công thành, chỉ cần vây thành, gãy 墟 thành cầm tự sụp đổ."

"Tốt! Đục tướng quân không có lừa gạt bản tướng, ngươi trước tiên thuộc về Đậu Kháng tướng quân dưới trướng, xuống dưới nghỉ ngơi đi! Chờ đợi hồi triều R B cầm chắc chắn sẽ tấu mình đại đô đốc, đối với ngươi gia quan tán tước." Lý Tĩnh vỗ tay cười nói.

"Mạt tướng cảm ơn đại tướng quân." Lúc này. Đục tài năng buông lỏng một hơi. Nhẹ nhàng nâng ngẩng đầu lên, nhìn Lý Tĩnh liếc một chút, bái cúi đầu, mới lui xuống đi.

"Chúc mừng tướng quân, chúc mừng tướng quân, Tiết Nhân Cảo ngốc sẽ thất bại và diệt vong." Bùi Tuyên chủ yếu cười ha ha.

"Cũng là dựa vào đại đô đốc phúc, đều là nhện chư tướng công lao, mời!" Lý Tĩnh ha ha cười nói. Trong nháy mắt trong đại tướng đều là hoan thanh tiểu ngữ.

Quả nhiên, theo đục làm đầu hàng, vào lúc ban đêm. Lại có mấy ngàn Tây Tàn binh lính đến đây đầu hàng, đến ngày kế tiếp thời điểm, Tiết Nhân Cảo biết đại thế đã mất, mà gãy 墟 thành bị Lý Tĩnh vây chặt như nêm cối. Hán cũng là chấp cánh khó thoát, rơi vào đường cùng, đành phải khai thành đầu hàng. Từ đó Tiết Cử hai cha con tại Tây Lương thành lập thế lực cuối cùng bị Lý Tĩnh quét sạch sành sanh, quy về Đại Tùy phía dưới.

Ba ngày. Lý Tĩnh trái mệnh làm cho Đậu Kháng trấn thủ gãy 墟 thành. Sai người truyền hịch tứ phương, yên ổn Lương Châu, Lan Châu các vùng, để cho thường thông suốt áp giải Tiết Nhân ngốc các loại Tây Tàn Tổng Thất Hậu Cung Tàn Phi hướng Đại Hưng Thành chậm rãi đi, mà chính mình thì là mang theo Vương Dương dẫn đầu mười vạn đại quân hỏa tốc hướng về Đại Hưng Thành mở đi ra.

Lý Tĩnh không thể không sốt ruột, bởi vì Vương Bình Lưỡng Tuyến Tác Chiến, Trừng Tôn Vô Kỵ lại tại Đại Hưng Thành bên trong đàm phán, những chuyện này cũng là không gat được, khẳng định sẽ truyền đến Lý Uyên, Vương Thế Sung nơi đó đi, vạn nhất Lý Uyên, Vương Thế Sung không để ý đàm phán, suất quân tới công, tăng thêm Đại Hưng Thành bên trong ám lưu, sẽ để cho tây Tùy lâm vào bị động bên trong, cho nên, Lý Tĩnh nhất định phải

nhanh chạy trở về, đến một lần hán mười vạn đại quân không chỉ có thể chấn nhiếp Lý Uyên, Vương Thế Sung, còn có thể uy hiếp Đại Hưng Thành bên trong những âm mưu gia đó, thứ hai bình định Tây Tán, có thể làm tây Tuyền tại trong dân chúng uy vọng lại một lần nữa tăng lên, cũng có thể để cho Phòng Huyền Linh bọn người ở tại tại Trường Tôn Vô Kỵ đàm phán bên trong thu hoạch được tiên cơ.

Tân Dương Cung trong đại điện, Đường đế Lý Uyên đang cùng hơn mười người trọng thần thương nghị cùng tây Tuyền hoà giải cụ thể phương án ứng đối, ước chừng tại mười ngày trước, bọn họ thu đến Trường Tôn Vô Kỵ thư tín, mang về Vương Bình ý kiến, trên nguyên tắc đồng ý hai triều hoà giải.

Đây là một cái cớ chính thức đàm phán, Lý Uyên tiếp nhận Vương Bình phương án, tất nhiên Vương Bình đã minh xác tỏ thái độ có thể cùng đàm luận, như vậy hán cũng chuẩn bị lấy một loại triều đình chính thức đường tắt cùng tây Tuyền hòa đàm, dạng này đối với song phương đều ước hẹn buộc lực, hán cũng có thể ổn định lại tâm thần, chuyên tâm đối phó Đậu Kiến Đức cùng La Nghệ.

Hiện tại ngăn ở trong bọn hán một cái lớn nhất chướng ngại cũng là Hà Đông, Lý Uyên rất rõ ràng, tây Tuyền không có khả năng nhượng bộ, sau cùng hoặc là đàm phán thất bại, hoặc là Đường Triều nhượng bộ.

Lúc này, Nội Sử Lệnh Lưu Văn Tĩnh tiến lên phía trước nói: "Bệ hạ, bề tôi có lời nói."

Lưu Văn Tĩnh là Lý Uyên tâm phúc, bởi vậy hán muốn nói chuyện, Lý Uyên là sẽ không phản đối. "Lưu ái khanh thỉnh giảng."

"Bệ hạ, bề tôi biết Hà Hoàng 5 quận đại lượng Hán dân đông trốn, địa phương đặt Hoang. Ít ỏi Thuế Phú căn bản không đủ để nuôi mấy vạn quân đội, loại tình huống này, Tiết Cử tất nhiên sẽ hướng về Thổ Cốc Hồn cùng Khương Nhân xin giúp đỡ, thu hoạch bọn họ Ngưu Dương trợ giúp, cứ như vậy. Hán vô cùng có thể sẽ cắt nhượng Tây Hải cùng Hà Nguyên hai quận cho Thổ Cốc Hồn,

Khôi phục lại đại nghiệp năm năm trước cương vực, Vương Bình cũng hán là minh bạch điểm này, cho nên hán khẳng định sẽ mau chóng diệt đi Tiết Cử, để tránh cho Tây Hải cùng Hà Nguyên hai quận rơi vào Thổ Cốc Hồn trong tay, cho nên hán mới có thể cùng chúng ta hoà giải, bởi vì hán cũng phải Đối Ngoại Tác Chiến."

Lý Uyên gật gật đầu, hán trầm ngâm một chút, nói ra: "Vậy chúng ta nên như thế nào khôi phục Vương Bình, Vương Bình tất nhiên cũng phải Đối Ngoại Tác Chiến, vậy có phải hay không nói chúng ta có thể nhắc lại đừng yêu cầu, là ý tứ này sao?"

Lưu Văn Tĩnh nghĩ một hồi, sau đó gật gật đầu, "Bệ hạ, bề tôi là ý tứ này, bề tôi đề nghị có thể gia tăng yêu cầu Vương Bình giám sát Hà Đông các vùng trú quân điều kiện này, lấy giám sát chúng ta đối với U Châu, vì sao bắc Các Quận áp lực, điều kiện này đối với chúng ta có chỗ tốt, ta muốn hán cũng có chỗ tốt."

Lý Uyên cười rộ lên, Lưu Văn Tĩnh đề nghị hoàn toàn nói ra trong lòng của hán đi, không hổ là chính mình trọng thần, riêng là Lý Uyên rất nhiều lúc đầu thương lượng với Bùi Tịch sự tình, đều cái kia thương lượng với Lưu Văn Tĩnh, cái này khiến Bùi Tịch trong lòng cũng không thoải mái, hán muốn tìm cơ hội thay đổi cục diện này.

Lúc này Lý Uyên hỏi thăm đối phó La Nghệ biện pháp, hán lập tức nắm lấy cơ hội tiến lên nói ra: "Bệ hạ, bề tôi nói ra suy nghĩ của mình."

"Bùi ái khanh thỉnh giảng!"

"Bệ hạ, bề tôi rất rõ ràng, U Châu chỗ Bắc Địa, bắc có Đột Quyết, nam có Đậu Kiến Đức, là không có phát triển cơ hội, chỉ cần chúng ta hứa lấy lợi lớn, chắc hán La Nghệ sẽ quy thuận chúng ta, chúng ta có thể không bổ nhiệm quan viên, cũng không cần khống chế hán quân đội, chỉ cần La Nghệ tại chúng ta tấn công Đậu Kiến Đức thời điểm năng lượng an phận điểm là được, chờ cảm xuống Đậu Kiến Đức, La Nghệ cũng chỉ là cá trong chậu a."

"Tốt, quả nhiên cao minh."

Lý Uyên liền thanh tán thưởng, Lưu Văn Tĩnh cùng Bùi Tịch đều không có làm hán 10 vạn, lúc này, trong điện nội thị tại cửa ra vào bẩm báo nói: "Bệ hạ, Quan Trung khẩn cấp báo cáo!"

"Sự tình gì?"

Lý Uyên trong lòng căng thẳng, không biết phát sinh sự tình gì, nhưng là luôn cảm giác sẽ có đại sự muốn phát sinh.

Một tên thị vệ đi vào đại điện, một chân quỳ xuống bẩm báo nói: "Bệ hạ, Quan Trung khẩn cấp Quân Báo, tây Tuyền Tả Dực Vệ đại tướng quân tại một tháng trước dẫn đầu 10 vạn binh mã tiến công Tây Tán, mà sau nửa tháng, tây Tuyền đại đô đốc Vương Bình tự mình dẫn mười vạn đại quân Nam Chinh."

"Cái gì?" Lý Uyên lớn tiếng nói, sau đó đứng lên, trong lòng của hán kinh thán không thôi, tây Tuyền cũng dám hai đường tác chiến, sau đó suy nghĩ một chút, sau đó giận dữ: "Đại sự như thế tình, vì sao hiện tại mới biết được."

"Bẩm bệ hạ, Lý Tĩnh xuất binh là bí mật xuất binh, mà Vương Bình xuất binh sau khi phong tỏa tin tức, cho nên hiện tại mới biết được." Tên này thị vệ cẩn thận bẩm báo lấy, bởi vì hán biết vị này cao cao tại thượng hoàng đế đang đứng ở trong lúc tức giận, hơi không cẩn thận, chính mình liền sẽ trở thành tai bay vạ gió.

Chương 105 :đánh bại Tiêu Tiền

Tây Tùy Thừa Nghiệp hai năm mười lăm tháng mười ngày, đại đô đốc Vương Bình dẫn đầu 10 vạn tinh nhuệ Tùy Quân ra Vũ Quan thảo phạt Nam Dương Chu Kiệt, Vương Bình đến Kinh Tương Chi Địa, truyền hịch các phương, lấy không so sánh tội mãnh liệt khiến trách Chu Kiệt ăn thịt người, Tịnh Phong Tô Định Phương vì là Nam Chính đại quân đi đầu, Khuất Đột Thông các tướng lĩnh theo Vương Bình dẫn trung quân.

Ngay tại tây Tùy xuất động mười vạn đại quân tiến công Kinh Tương thời điểm, Đường Quân cũng phát động phương bắc chiến ý, xuất động hai mươi vạn đại quân tiến công Đậu Kiến Đức.

Chu Kiệt là Thành Phụ người, khởi binh sau khi danh xưng có thể đạt tới hàn kẻ trộm, tự xưng Già Lâu La Vương, tại Kinh Châu, Cái Dương các vùng đánh cướp, bộ đội sở thuộc đi qua chỗ cướp bóc đốt giết không chuyển ác nào không làm, dân chúng ghét cay ghét đắng, cho nên Vương Bình bình, bên trên Thừa Thiên ý, dưới Thuận Dân ý, trong vòng mười ngày liền đem Chu Kiệt bộ đội sở thuộc đánh bại, Chu Kiệt đào vong, tìm nơi nương tựa Vương Thế Sung,

Vương Bình cầm 10 vạn quân đội chia làm hai bộ, một bộ bởi hãn tự mình dẫn đầu, một bộ bởi Khuất Đột Thông dẫn đầu, tả hữu giáp công, tại Nam Quận nhất chiến đánh tan Tiêu Tiền tự mình dẫn hai mươi vạn đại quân, Tiêu Tiền hốt hoảng đồng trốn, danh xưng có được 40 vạn đại quân Tây Lương quốc trong vòng một đêm tan rã.

Tùy Quân thế như chẻ tre, liên tục chiếm lĩnh Di Lăng, Nam Quận, Hán đông, An Lục, Cánh Lăng, Trường Sa các loại Kinh Tương hơn mười quận, Tiêu Tiền lùi bước đến Dự Chương quận, lúc này Tiêu Tiền quân đội không đủ năm ngàn người, nhưng là thủy quân đại tướng quân Lai Hộ Nhi dẫn đầu mấy trăm chiếc Chiến Thuyền, hơn năm vạn thủy quân lại không có tán loạn, thành Tiêu Tiền hy vọng cuối cùng.

Tuy nhiên hãn là một cỗ làm tức giận tiêu diệt Tiêu Tiền, nhưng là lúc này, Vương Bình đợi đến Đường Quân tại vì sao bắc chiến sự kết thúc, hãn dứt khoát hạ lệnh đình chỉ Hướng Đông tiến công, chỉ lưu Khuất Đột Thông dẫn đầu ba vạn Tùy Quân cùng hơn sáu vạn Hàng Binh, tổng cộng 10 vạn tinh nhuệ trấn thủ Kinh Tương Chi Địa, hơn đại quân tập kết tại Tương Dương, chuẩn bị trở về Quan Trung.

An Lục quận bên trong, một nhánh mấy vạn đại quân người đang dọc theo quan đạo hướng về Tây Tiến tốc, trong đội ngũ, Khuất Đột Thông có chút lo lắng hỏi Vương Bình, "Đại đô đốc, chúng ta không có cầm Tiêu Tiền toàn bộ tiêu diệt, phải chăng có chút Bất Trí?"

Vương Bình mỉm cười, "Lão tướng quân cảm thấy Tiêu Tiền thảm bại nguyên nhân là cái gì không?"

Khuất Đột Thông suy nghĩ một chút nói: "Hai ngày trước ta cùng đầu hàng Giang Châu tổng quản Cái Ngạn nói qua việc này, nghe nói Tây Lương trong nước bộ có hai cái phe phái, một là lúc trước ủng hộ Tiêu Tiền Quân Tướng phe phái, một cái là Tiêu Tiền Xung Đế sau khi Sĩ Tộc phe phái, hai cái phe phái công kích lẫn nhau, tranh Quyền đoạt Lợi, đấu tranh kịch liệt, Tiêu Tiền thiên hướng về Sĩ Tộc phe phái, không ngừng suy yếu Quân Tướng phe phái binh quyền, dẫn đến hãn các tướng lĩnh phổ biến bất mãn, năm ngoái Tấn Vương Đồng Cảnh Trân cùng Tàn Vương lời đòi mãnh mẽ phân loạn tạo phản bị giết, bị cùng nhau tru sát hơn trăm người, tạo thành quân tâm tán loạn, ta coi là đây mới là Tiêu Tiền thất bại căn nguyên."

Vương Bình cười cười, đồng ý Khuất Đột Thông phán đoán, "Tiêu Tiền người này bên ngoài nhu hòa bên trong lệ, nghi kỵ tâm cực nặng, thêm nữa lòng dạ hẹp hòi, không thể chứa người, ngay cả theo hãn nhiều năm, nhất tâm đến đỡ hãn bên trên Đồng Cảnh Trân cũng bị ép phản loạn. Như thế chỉ có thể cùng chung hoạn nạn mà không thể cùng phú quý người, năng lượng thành cái đại sự gì? Cho nên ta không đem hãn để ở trong lòng, chỉ cần lược thi tiểu kế, liền có thể đem hãn nội bộ lại phân hóa, sớm muộn sẽ bị Lâm Sĩ Hoảng tiêu diệt."

Nói đến đây, Vương Bình vừa khổ cười một tiếng, "Nói đi thì nói lại, Tiêu Tiền tuy nhiên nghi kỵ lòng cực nặng. Nhưng hãn cũng chỗ hơn người. Bằng không hãn không có khả năng tại trong khoảng thời gian ngắn bên trong phục tân Tiêu Lương quốc, ỷ thế ý đến ta hãn là đem hãn toàn bộ tiêu diệt, chấm dứt hậu hoạn. Nhưng vì sao bắc chiến sự kết thúc, Lý Thế Dân tất nhiên suất quân quay về Hà Đông, Quan Trung binh lực không đủ. Ta nhất định phải nhanh rút quân về, Kinh Tương sự tình liền giao cho người."

Khuất Đột Thông yên lặng gật đầu, hãn việc cấp bách cũng không phải là muốn tiếp tục toàn diệt Tiêu Tiền, mà chính là muốn cùng cổ Tùy Quân đối với Kinh Tương chiếm lĩnh, làm tốt ngày sau thống nhất phương nam làm chuẩn bị.

Bỗng nhiên, một tên kỵ binh chạy tới, hướng về Vương Bình bẩm báo nói: "Đại đô đốc, phía trước phát hiện một đám tặc nhân, võ nghệ đến, bị Quân Ta bao bọc vây quanh, Tô tướng quân đang cùng một tên đại hãn mặt đen đại chiến hơn trăm hội hợp, không phân thắng thua."

"Há, đi, đi xem một chút." Vương Bình lòng nghi ngờ, Tô Định Phương võ nghệ hãn là biết, có thể cùng Tô Định Phương đại chiến hơn trăm hội hợp không phân thắng thua người, vẫn là rất ít gặp.

Làm Vương Bình đám người đi tới nơi đây thời điểm, chỉ gặp hơn mười người bị hãn đại quân gắt gao vây quanh, coi như lại lớn bản sự cũng không có khả năng lao ra,

Nơi này chính là có hãn 10 vạn binh mã, nếu như cái này đều để người chạy trốn, vậy hãn Vương Bình chẳng phải là bị người trong thiên hạ trò cười.

"Đại đô đốc đến." Nhìn thấy Vương Bình đi tới, một tên binh lính la lớn. Chung quanh trong nháy mắt an tĩnh lại, chỉ gặp Tô Định Phương đẩy ra đại hán mặt đen lười búa, sau đó phần hân quay người, hướng về Vương Bình đi tới.

"Đại đô đốc, mặt tướng vô năng." Tô Định Phương hiện tại là Vương Bình thù hạ số một Chiến Tướng, hán thể mà không có đánh bại đám người này, để cho hán mặt mũi không quan hệ, xấu hổ giận dữ hướng về Vương Bình bái nói.

"Định Phương, không cần như thế, thắng bại là chuyện thường binh gia, hướng chỉ người cũng không có bại đây." Vương Bình an ủi nói ra, hán cũng không muốn đầu hán hào Chiến Tướng tâm lý có cái gì gánh vác, sau đó đổi nhóm người kia hô: "Ta chính là tây Tuyền đại đô đốc Vương Bình, người đến người phương nào, báo lên tính danh."

"Ta là Trình Giáo Kim, có bản lĩnh lại đến nhất chiến." Chỉ gặp này đại hán mặt đen tay cầm Tuyên Hoa Phủ, đối Vương Bình bên này cũng là một cái đại cuồng hợ.

"Tại hạ Từ Thế Tích, gặp qua đại đô đốc." Tại Trình Giáo Kim đằng sau, một vị khuôn mặt thanh tú, người mặc tướng quân giáp bạc nói ra, người này có thể tính một thành viên Nho Tướng.

Vương Bình nghe xong hai người trả lời, nhất thời kinh hãi, đây chính là trong lịch sử tiếng tăm lừng lẫy hai viên đại tướng, tại sao lại xuất hiện ở đây, thế là đối Từ Thế Tích đám người nói: "Nguyên lai là uy chấn bên trong Ngụy Công thủ hạ đại tướng, bình rất là ngưỡng mộ, không biết hai vị tướng quân vì sao tới chỗ này, chẳng lẽ Ngụy Công cũng muốn tiến công Kinh Tương Chi Địa, tuy nhiên bình đã đánh bại Tiêu Tiến, chuẩn bị trở về quân Quan Trung."

"Không dám nhận đại đô đốc tán dương, hiện tại hai ta người cùng những thân binh này đã rời đi Ngụy Công, mà Ngụy Công phái người tìm kiếm khắp nơi chúng ta, chúng ta đành phải Hướng Nam mà đi."

Sau đó, Từ Thế Tích nói với Vương Bình mình một chút tình huống, nguyên lai Lý Mật cùng Địch Nhượng sống mái với nhau về sau, Đan Hùng Tín liền rời đi Ngõa Cung, về sau Lý Mật cáo ốm, dẫn dụ Địch Nhượng đến đây, nhất cử bắn giết Địch Nhượng, một trận nhằm vào Địch Nhượng thanh tây tại Lạc Khâu thành tiến hành, Địch Nhượng sở hữu tâm phúc và thân vệ hơn ngàn người đều toàn bộ bị giết, Địch Nhượng trong thành mười vạn đại quân cũng bị Lý Mật tiếp quản, cứ việc Lý Mật muốn lấy nhỏ nhất tổn thất tiếp quản Địch Nhượng quân, nhưng là vẫn có cuối tại Địch Nhượng tướng lĩnh rời đi Ngõa Cung.

Mà Từ Thế Tích cùng Trình Giáo Kim bởi vì Lý Mật giết Địch Nhượng mà giận dữ rời đi Ngõa Cung, mà Lý Mật biết Từ Thế Tích cùng Trình Giáo Kim rời đi, thế là phái người bốn phía đuổi bắt, muốn vây hỏi hai người, hai người bọn họ bắt buộc đi đánh phái Nam Hạ, thế là ở chỗ này đụng phải Vương Bình khai hoàn hồi triều đại quân, chắc là bởi vì đại quân những nơi đi qua nhất định phải thanh lý chung quanh nguy hiểm, cho nên bọn họ bị vây quanh ở tại đây, từ đó cùng Tô Định Phương đánh nhau.

"Hai vị tướng quân hiện tại nhưng có chỗ, Vương mỗ bất tài, muốn mời hai vị tương trợ, không biết hai vị ý như thế nào." Vương Bình nghe xong Từ Thế Tích thuyết pháp, nhất thời cảm thấy người này quả nhiên như Sách Sử ghi chép như thế trung nghĩa vô song, với lại chính mình tất nhiên muốn đánh thiên hạ, vậy thì cần nhiều người hơn mới, hai người này đúng lúc là chính mình cần thiết, thế là đối bọn hán hai người đưa ra mời chào chi ý.

Từ Thế Tích ngừng lại, sau đó nói: "Từ mỗ bất tài, tất nhiên đại đô đốc như thế để mắt tại hạ, tại hạ nguyện vì đại đô đốc hiệu lực." Từ Thế Tích mặc dù chỉ là nghĩ một lát, nhưng lại là đi qua nghĩ sâu tính kỹ, Vương Bình thế lực là mấy cái đại thế lực một trong, với lại người này tri hạ dân, đều đối xứng khen, cho nên đứng là mình cần thiết loại kia Minh Chủ.

"Này Trình Tướng Quân?"

"Lão Từ đi nơi nào, ta liền đi nơi đó." Trình Giáo Kim trở lại nói.

"Tốt, bái Từ Thế Tích vì là Tả Vũ Vệ đại tướng quân, Trình Giáo Kim vì là Mã Quân tổng quản." Vương Bình lập tức đối với hai người tiến hành bổ nhiệm.

"Ta đại đô đốc." Hai người lập tức quỳ gối, từ đó Vương Bình thù hạ lại nhiều hai viên đại tướng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuyền Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106 :Vương Bình còn hướng

Vào lúc giữa trưa, Đại Hưng Thành cửa thành tụ tập rất nhiều Văn Võ Quan Viên, có chút Văn Võ Quan Viên cũng chờ không kiên nhẫn, nhưng là tại rất nhiều quan viên phía trước là ăn mặc một thân Chu Từ Quan Phục Phòng Huyền Linh bọn người, vẫn như cũ đứng ở nơi đó, không có chút nào không

kiên nhẫn, cho nên rất nhiều người cũng an tĩnh lại, thành thành thật thật đứng ở nơi đó chờ lấy.

Bất quá, rất nhanh, đã nhìn thấy cách đó không xa bay lên một cỗ bụi mù, tiếp theo chỉ nghe thấy tiếng vó ngựa cuộn cuộn mà đến, mọi người không khỏi buông lỏng một hơi, như thế tại trên quan đạo hành quân, chỉ sợ cũng chỉ có đại đô đốc Vương Bình.

Quả nhiên, trong nháy mắt, đã nhìn thấy một đôi kỵ binh chạy như bay đến, cầm đầu kỵ sĩ mặt đen như than, tay cầm Tuyên Hoa Phù, người này chính là tại Tương Dương đầu nhập vào Vương Bình Trình Giảo Kim.

"Đại đô đốc chỉ chốc lát liền đến, sợ các vị đợi lâu, phái mặt tướng đến đây thông báo." Trình Giảo Kim tiếng như chuông lớn, để cho cửa thành quan viên đều có thể nghe thấy.

Sau một lát, chỉ gặp Vương Bình người mặc Kim Giáp, hăng hái, hai mắt thanh tịnh có Thần, trên trán thần uy tự sinh, quả thật là một cái bất phàm người.

"Bề tôi Phòng Huyền Linh (Lý Tĩnh, Đỗ Như Hối) bái kiến đại đô đốc."

"Bái kiến đại đô đốc." Nhìn thấy Vương Bình đến, các vị quan viên đều hướng về Vương Bình bái nói.

Wương Bình nhìn thấy quý mọp xuống đất hơn trăm quan viên, trong lòng rất là cảm khái, sau đó lại nhìn thấy phía trước nhất Phòng Huyền Linh, Lý Tĩnh, Đỗ Như Hối bọn người, tung người xuống ngựa, đi ra phía trước.

"Huyền Linh, Dục Sư, Khắc Minh xin đứng lên, các vị cũng đều đứng lên đi." Vương Bình hướng về phía trước, đối mấy người hư đỡ một cái, để bọn hắn đứng dậy.

"Đại đô đốc, chúng ta chúc mừng đại đô đốc bình định Kinh Tương, đại đô đốc công cao cái thế, chắc chắn Nhất Thống Thiên Hạ." Phòng Huyền Linh cười ha hả nói ra.

"Các vị đồng liêu, Bản Đô Đốc là Đại Tùy chinh chiến thiên hạ, nhất thống Tứ Hải." Vương Bình cũng hăng hái, lớn tiếng nói.

"Hoàng Thượng giá lâm." Bỗng nhiên một trận lạnh lạnh âm thanh truyền tới, mọi người quay đầu nhìn lại, gặp một cỗ màu vàng sáng xe ngựa từ cửa thành chậm rãi tới.

"Hoàng Thượng cũng tới?" Vương Bình thấy thế, hai mắt nhú lại, lạnh lùng nhìn qua chậm rãi tới màu vàng sáng xe ngựa, tại xe ngựa chung quanh ngược lại là có vài chục cái kỵ binh hộ vệ người, xe ngựa tả hữu có vệ hiếu thi, vì đình bọn người, hiển nhiên những người này cũng là ngoan cố Bảo Hoàng Phái, Trung Vệ hiếu thi là con trai của Vệ Văn Thắng, quan đảm nhiệm Thông Sự Xá Nhân, Binh Bộ Thừa Vụ Lang.

"Hoàng Thượng làm sao tới?" Vương Bình kinh ngạc nhìn qua Phòng Huyền Linh bọn người.

"Chúng ta cũng không biết nói." Phòng Huyền Linh mấy người cũng lắc đầu.

Wương Bình ngênh đón, chấp tay nói: "Bề tôi không biết bệ hạ đến, không có từ xa tiếp đón, kính xin bệ hạ thứ tội."

"Ha-Ha, bây giờ triều đình đại sự cũng là quyết định bởi tại đại đô đốc tay, đại đô đốc tự nhiên là không thông suốt biết bệ hạ." Vì đình khuôn mặt lạnh lùng, trong hai mắt tràn đầy bất mãn, trong khoảng thời gian này, hẳn là cảm nhận được trước đó chưa từng có thất bại, chính mình mặc dù là Ngũ Tướng một trong, nhưng lại không có bất kỳ cái gì thực quyền, hoàn toàn cảm chính mình mất quyền lực, Dương Hựu Mậu Phi là Vi Thị người, Vương Bình phong hẳn làm cùng nhau, chẳng qua là vì là ngăn chặn ung dung miệng thôi, bây giờ hoàng đế đã Thành Vương bình khôi lỗi, chính mình cũng là không có chuyện để làm, đây là hẳn không thể chịu đựng sự tình.

"Đại đô đốc, hạ quan chúc mừng đại đô đốc bình định Kinh Tương, bệ hạ biết đại đô đốc đang tại giờ phút này đến Đại Hưng Thành, cho nên hạ quan xin mời bệ hạ đến đây ngênh đón đại đô đốc." Vệ hiếu thi đi lên trước, trên mặt lộ ra phần hận sắc mặt, nhớ năm đó phụ thân hẳn có thể là Đại Hưng Thành bên trong dưới một người trên vạn người tồn tại, bây giờ Vệ gia lại không còn năm đó.

"Đại đô đốc ở đâu?" Màn xe nhếch lên mở, liền xuất hiện Dương Hựu này gây gò thân ảnh đến, hơi có vẻ non nớt ánh mắt trong đám người quét mắt một vòng, nhìn một cái gặp Vương Bình, cũng không dám tới đối đầu.

"Bề tôi Vương Bình bái kiến bệ hạ." Vương Bình lần nữa hướng về phía trước, chấp tay nói: "Tha thứ bề tôi áo giáp tại người, không thể toàn bộ lễ." Chúng đại thần biến sắc, tuy nhiên Vương Bình mới là Quan Trung chủ nhân, nhưng là trước kia nhìn thấy Thừa Nghiệp Thiên Tử thời điểm vẫn là quy quy củ củ hành lễ, hôm nay lại nói chính mình áo giáp tại người, không thể hành lễ, cái này rõ ràng cho thấy hai loại thái độ, bên trong hàm nghĩa liền không cần nói cũng biết.

Dương Hựu tuy nhiên tuổi nhỏ, nhưng là cũng là Hoàng Tộc Tử Đệ, thấy một lần Vương Bình bộ dáng như thế, chỗ nào không biết bên trong duyên cớ, là mình không có hân cho phép liền một mình xuất cung, chộc giận hẳn.

"Cái này giang sơn là ta Dương Thị, mà không phải hẳn Vương Bình, ta phải nhẫn, luôn luôn nhịn xuống đi, dạng này mới có cơ hội đoạt lại thuộc về ta Dương Thị giang sơn." Dương Hựu trong lòng điên cuồng nghĩ đến, khuôn mặt trướng đỏ bừng, nhưng là hẳn biết hiện tại không thể phát tác, thế là hẳn tiến lên đỡ lấy Vương Bình hai tay, cười nói: "Hán Thi có Chu Á Phu bình định Thất Quốc Chi Loạn, hiện có đại đô đốc bình tứ phương, trăm coi là đại đô đốc cũng là trăm Chu Á Phu."

"Bệ hạ, cái này Chu Á Phu tì như vẫn là không nên đánh tốt." Lúc này, ở một bên Bùi Cù chen lên đến, cười nói: "Năm đó Chu Á Phu công cao cái thế, vì

là Hán Cảnh Đế bình định Thất Quốc Chi Loạn, sau cùng lại bị Hán Cảnh Đế cho ban được chết. Đại đô đốc công lao quá lớn, công lao tại Chu Á Phu phía trên. Bây giờ bệ hạ lấy Chu Á Phu dụ. Chẳng lẽ cũng muốn sau cùng bức tử đại đô đốc hay sao?"

Bưng ác độc, ác độc đã không thể lại ác độc. Chung quanh chúng đại thần nghe vậy sắc mặt một trận đại biến, cũng là Lý Tĩnh Vương Bình lạnh lùng trên mặt cũng thay đổi thay đổi. Nay Dương Hựu không nghĩ tới chính mình một phen thế mà bị Bùi Cù giải thích thành loại ý tứ này, ý hấn là Chu Á Phu là trung thần, tay cầm Hùng Bình cũng trung với hoàng thất, muốn dùng cái này tới nói Vương Bình cũng là trung thần, sẽ trung với Đại Tù. Non nót trên gương mặt không khỏi lộ ra một chút hoảng hốt đến, hai mắt thói quen hướng lộ chiếu từ liếc mắt một cái.

"Phó Xạ đại nhân, không được vô lễ như thế. Bệ hạ ngây thơ lãng mạn, lời này bất quá là thuận miệng nói một chút mà thôi, không cần chăm chỉ. Muốn đến bệ hạ đối bản Đồ Đốc cũng là tôn kính hữu gia, sao lại ban được chết Bản Đồ Đốc, lui ra đi!" Vương Bình thở dài, ban được chết? Thừa thiệt hấn Bùi Cù nói ra, Dương Hựu có thực lực kia, có lá gan kia a, Vương Bình khoát khoát tay nói ra. Nay Dương Hựu nghe vậy mới thở phào, nhìn về phía Vương Bình trong ánh mắt toát ra vẻ lưng tung tới.

"Bề tôi trông mặt mà bắt hình dong, hiểu lầm bệ hạ. Kính xin bệ hạ thứ tội." Bùi Cù cũng rất nghe lời. Vương Bình ra lệnh một tiếng, hấn lập tức hướng về Dương Hựu chịu tội. Chỉ là biểu hiện trên mặt là như thế không quan trọng, hiển nhiên là không có cảm Dương Hựu vị hoàng đế này để ở trong mắt. Tự như là một cái bình thường người một dạng.

Nay Dương Hựu xem lửa giận trong lòng dấy lên ba ngàn trượng, liền đối lấy nhìn xem Vương Bình ánh mắt cũng thay đổi đứng lên, nơi nào còn có vẻ rồi xấu hổ cùng áy náy đến, rõ ràng là sinh tử cừu địch một dạng.

Wang Binh thấy thế, thật sâu thở dài nói: "Bản Đồ Đốc một đường hành trình mệt mỏi, muốn sớm đi đi về nghỉ, nếu là bệ hạ có việc. Ngày mai Tảo Triều phía trên rồi nói sau." Ngụ ý, hiện nay người cũng nên trở lại.

Dương Hựu nghe vậy hơi hơi hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng nhìn qua Vương Bình, trong lòng càng là vừa thẹn vừa giận, sau lưng áo khoác hát lên, thẳng lên ngựa liền, hồi cung bên trong.

"Đi! Hồi Phủ." Vương Bình lập tức liền lên chiến mã, cũng không tuân theo những quan viên kia, thẳng hướng Ung Vương Phủ chạy như bay, sau lưng hấn, Phòng Huyền Linh mấy người cũng hướng Hán Vương phủ mà đi. Chúng thần thấy thế, nhao nhao lác đầu, cũng đều tản ra đến, không đến chỉ chốc lát, thành môn trước cửa rất nhiều quan viên liền tản ra không còn một mảnh.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tù Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107 :ly gián kế

Wang Binh trở lại trong phủ, Bùi Thanh Nhi cùng Dương Nhượng Tích hai người đã sớm các loại ở đây.

"Ung Vương!" Bùi Thanh Nhi cùng Dương Nhượng Tích tranh thủ thời gian chào đón, thần sắc đều cực kỳ kích động, đến là mình trọng phu đến, đặc biệt là Bùi Thanh Nhi, chính mình đang có mang, phòng không gói chiếc lâu như vậy, hiện tại phảng phất tìm tới một cái dựa vào.

"Người đang có mang không cần đa lễ như vậy." Vương Bình trên mặt lộ ra một tia ôn nhu đến, một tay lấy Bùi Thanh Nhi nâng đỡ. Sau đó cũng ra hiệu Dương Nhượng Tích cũng đứng lên, Vương Bình bỗng nhiên bắt đầu quan sát tỉ mỉ lấy Bùi Thanh Nhi bụng, sau đó ha ha cười nói.

"Nhìn xem, nhi tử ta, Ha-Ha." Vương Bình nhìn xem Bùi Thanh Nhi, sau đó lại chỉ Bùi Thanh Nhi cao cao nổi lên bụng, không chút nào quan tâm nơi này có nhiều như vậy người hầu ở đây.

"Điện hạ làm sao biết là nhi tử, vạn nhất là cái nữ nhi đây." Nếu mặc kệ là Ung Vương Phủ, vẫn là Bùi thị người trong nhà, hoặc là nói đi theo Vương Bình những đại thần kia, đều hi vọng Bùi Thanh Nhi nghỉ ngơi là đối thủ tử, nếu như Bùi Thanh Nhi cuộc sống con trai, nói rõ Vương Bình có người kế tục, ở thời đại này coi trọng nhất cũng là có người kế tục, cho nên Bùi Thanh Nhi cũng hy vọng là con trai, nhưng là mình vạn nhất cuộc sống là cái nữ nhi đâu, Vương Bình có phải hay không sẽ rất không cao hứng, cho nên nững nịu giống như trả lời đến.

"Nhi tử, khẳng định là nhi tử, bất quá, liền xem như nữ nhi, ta cũng giống vậy ưa thích, người cũng không cần có áp lực, an tâm nuôi là được." Vương Bình làm sao không biết Bùi Thanh Nhi ý nghĩ, ngầm lại, cuối cùng vẫn là an ủi nâng, đừng cho hấn có áp lực.

"Ung Vương điện hạ, phòng Tướng Quốc bọn họ đã đến thư phòng." Lúc này, trong phủ thân vệ đến đây bẩm báo nói.

"Người tới, tiến đưa Vương Phi xuống dưới nghỉ ngơi." Vương Bình sờ sờ Bùi Thanh Nhi cái trán, sau đó hướng phía một bên thị nữ nói ra: "Cực kỳ chăm sóc Vương Phi, nếu là có cái gì sai lầm, cái nào các người là hỏi, người đi xuống trước đi, ban đêm ta đi người nơi đó." Sau cùng, Vương Bình vỗ nhè nhẹ đập Bùi Thanh Nhi nói ra.

"Thần thiệp cáo lui." Bùi Thanh Nhi trên mặt lộ ra một tia hồng nhuận phon phớt đến, mắt phượng càng là ngập nước như là một vũng Thanh Thủy một dạng. Nói tại mấy cái thị nữ hầu hạ xuống. Liền xinh đẹp lượn lờ hướng về sau đình đi đến, này Dương Nhượng Tích trên mặt tuy nhiên có thất vọng chỉ sắc, nhưng là vẫn hướng Vương Bình bái cúi đầu, cũng theo sát về sau, liền chuẩn bị hướng về sau viện mà đi.

Hướng đi hậu viện Bùi Thanh Nhi lúc này mới nhớ tới Vương Bình đối với mình xưng hô có chút khác biệt, từ trước kia Thanh nhi đã biến thành hiện tại Vương Phi, đây là Vương Bình Phong Vương về sau, một lần mình xác gọi mình là vua phi, đây cũng là biểu thị nàng từ đó về sau, cũng là Hán Vương Chính Phi, nếu là không có gì bất ngờ xảy ra lời nói, một khi Vương Bình Đăng Cơ Xung Đế, Bùi Thanh Nhi cũng là Đường Triều Hoàng Hậu, Mẫu Nghi Thiên Hạ, nghĩ đến đây bên trong, Bùi Thanh Nhi trên mặt cũng lộ ra vẻ vui sướng tới.

Mà đối với Vương Bình tới nói, trước kia Bùi Thanh Nhi cùng Dương Nhượng Tích cùng là Bình Thê, là mình cần một cái quá độ quá trình, cần ổn định Quan Trung, hiện tại hấn diệt Tây Tần, thu phục Kinh Tương Chi Địa, không cần thiết tại cẩn thận như vậy, với lại cái này Chính Phi vị trí, tất cả mọi người nói biết, thuộc về Bùi Thanh Nhi, cũng là Dương Nhượng Tích cũng minh bạch, Vương Bình chỉ là đem nó công khai nói xong.

"Nương nường, Vương gia có thể là nhìn ngài vì là trong lòng bàn tay chi bảo." Một bên thị nữ mang theo lấy lòng ngữ khí nói ra.

"Vương gia là người trong thiên hạ Vương gia, chúng ta đi thôi." Bùi Thanh Nhi tiếp tục hướng hậu viện đi đến, bên người mấy tên thị nữ tranh thủ thời gian hầu hạ hai bên, hộ vệ lấy Bùi Thanh Nhi, sợ xuất hiện dù cho một chút vấn đề.

Vương Bình đổi một thân rộng rãi y phục, đi vào trong thư phòng, lúc này Phòng Huyền Linh đám người đã trong thư phòng chờ lấy hấn.

"Các người cùng Trương Tôn Vô Kỵ đàm luận như thế nào." Vương Bình vừa tiến đến liền mở miệng dò hỏi.

"Không có cái gì tiến triển, giống như song phương đều cũng ăn ý, đại đô đốc tiến công Kinh Tương, Lý Uyên thu phục vì sao bắc, mà hòa đàm liền gác lại, Trương Tôn Vô Kỵ mấy lần đưa ra quay về bắc Đường, đều bị chúng ta chặn ở trở lại, đại đô đốc không về nữa, chúng ta cũng không biết dùng cái gì lấy có." Phòng Huyền Linh cười ha hả nói ra.

"Ừm, ngày mai dẫn hấn tới gặp ta đi, gặp qua về sau, người khác có thể trả về, hấn cũng không cần trở lại.

"Vương Bình trầm tư đến, người này là tuyệt đối không thể thả trở lại, không phải vậy sẽ trở thành hấn nhất đại kinh địch.

"Đại đô đốc ý là?" Phòng Huyền Linh nghi hoặc hỏi.

"Trương Tôn Vô Kỵ là Lý Thế Dân thù hạ số một Mưu Thần, muội Trương Tôn Vô Cầu vì là Lý Thế Dân Vương Phi, người nói ta năng lượng tùy tiện để cho hấn lập tức sao? Nếu như người nọ trở lại Lý Thế Dân bên người, chính là chúng ta đại địch, cho nên không thể để cho hấn dạng này trở lại." Vương Bình thờ dài một hơi, sau đó tiếp tục suy nghĩ đối sách.

"Ta có một kế, không biết làm giăng không làm giăng?" Đỗ Như Hối trầm tư một hồi, sau đó nói.

"Khắc Minh mời nói." Vương Bình hai mắt sáng lên, không biết Đỗ Như Hối sẽ có cái dạng gì kế sách.

"Đại đô đốc, chúng ta để cho hấn Đường Triều tùy tùng trở lại, sau đó lấy Trương Tôn Vô Kỵ đối với đại đô đốc nói năng lỗ mãng làm lý do, giam Trương Tôn Vô Kỵ, dạng này cũng sẽ không bởi vì giam Sứ Thần để người mượn có, mà thân là Lý Thế Dân thù tịch Mưu Thần, hấn khẳng định sẽ phải người tới thương lượng, chúng ta liền để Lý Thế Dân giao nộp tiền chuộc, mới thả lại Đường." Đỗ Như Hối chậm rãi mà nói.

"Như thế sau cùng, chúng ta vẫn là muốn thả hấn trở lại, điểm này tiền chuộc đối với Lý Thế Dân tới nói có cũng được mà không có cũng không sao, chúng ta được chả bằng mất a." Vương Bình suy nghĩ một hồi, sau đó nói.

"Đại đô đốc mà lại hãy nghe ta nói hết, tại Lý Thế Dân phái người tới thương lượng thời gian bên trong, chúng ta nhưng để Trương Tôn Vô Kỵ viết Phong gia tín, sau đó gọi người bắt chúc bút ký, ở nhà tín sau khi thêm vào mấy câu a. "

"Hả, không tại Khắc Minh cần thêm vào lời gì?" Vương Bình cười ha hả hỏi, hấn đã biết, cái này Đỗ Như Hối sẽ sử dụng ly gián kế, để cho Lý Thế Dân đối nhau giết.

"Tăng thêm cái này vài câu: Thấy Quan Trung bách tính an cư lạc nghiệp, sinh hoạt giàu có, Đại Hưng Thành phồn vinh vô cùng, rất là hướng tới." Đỗ Như Hối nói ra.

Vương Bình nghe xong, bưng tỉnh đại ngộ, tuy nhiên cái này vài câu chỉ là bình thường câu nói, không thể nói rằng cái gì, nhưng là tại Lý Thế Dân, Lý Uyên trong miệng vậy thì không giống nhau, sẽ để cho Lý Uyên cảm thấy, người Trương Tôn Vô Kỵ có phải hay không cho rằng tây Tùy so ta Đường Triều tốt, người rất nhớ đi nơi đó, sau đó Vương Bình bãng vào tại Thái Nguyên thế lực, chế tạo một chút sự tình, vậy thì sẽ để cho Lý Uyên bọn người đối với Trương Tôn Vô Kỵ nghi kỵ, sau cùng vứt bỏ, hoặc là sát hại.

"Quả nhiên kế hay, giống như lần này đi xử lý." Vương Bình không khỏi vỗ án tán dương.

... ..

Vương Bình ra thư phòng, đi đến Bùi Thanh Nhi trong sương phòng, đang nắm Bùi Thanh Nhi này mềm mại um tùm mảnh tay.

"Người nào bên ngoài mậu lén lút lút lút?" Bùi Thanh Nhi bỗng nhiên mắt phượng quét qua, một đạo hàn quang liền hướng trông đi qua, bùng uy nghiêm. Cái này nhân tâm hình dáng sinh biến hóa, trên thân khí tức tự nhiên cũng sinh biến hóa. Bùi Thanh Nhi đạt được Vương Bình ngầm đồng ý, quản lý Ung Vương Phủ thời điểm, liền tự có một phen uy nghiêm, hôm nay tức thì bị định là Chính Phi. Tự nhiên cảm chính mình xem như ngày sau Hoàng Hậu, uy nghiêm nhưng là càng sâu giờ tay nhắc chân ở giữa, một cổ nhân nhật uy áp tuôn hướng bốn phía.

"Nô tỳ gặp qua điện hạ, gặp qua Vương Phi Nương Nương." Lúc này một tên thị nữ cúi đầu cẩn thận từng li từng tí từ ngoài cửa đi tới.

Vương Bình nhú mày, chẳng lẽ phát sinh sự tình gì?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108 :Ngụy Trịnh Chi chiến

Ung Vương Phủ quy củ cũng nghiêm, cho nên lúc này quấy rầy Vương Bình người, khẳng định là có chuyện trọng yếu.

"Có chuyện gì sao?" Vương Bình từ tốn nói.

"Hồi điện hạ lời nói, Lang Gia Các Lưu Phó Các Chủ cầu kiến." Tên này thị nữ cẩn thận từng li từng tí nói ra.

"Lưu Kiến?" Vương Bình cau mày một cái, quét Bùi Thanh Nhi liếc một chút, nghĩ đến chính mình nói tốt theo nàng, thế là nói với thị nữ: "Nói cho Lưu Phó Các Chủ, liền nói ta bề bộn nhiều việc, liền không thấy hắn, để cho hắn trở về đi." Thị nữ kia thấy thế tranh thủ thời gian đáp ứng đến, đang chờ lui xuống đi.

"Chậm rãi, điện hạ vẫn là gặp gỡ đi, nếu để cho người biết bởi vì ta chậm trễ quốc gia đại sự, nói không chừng những quan viên kia muốn tại sau lưng nói như thế nào đây." Bùi Thanh Nhi vừa cười vừa nói, hắn cũng không muốn bị người tại sau lưng chỉ trích.

"Cũng tốt, vậy người đi nghỉ trước đi, về sau ở nhà đừng kêu điện hạ, gọi phu quân liền tốt." Vương Bình ngẫm lại, nói với Bùi Thanh Nhi.

"Bái kiến đại đô đốc." Lưu Kiến tại hậu viện trong sảnh các loại lầu ngày, thấy một lần Vương Bình đi tới, tranh thủ thời gian đứng dậy bái nói trên mặt đất.

"Không cần đa lễ" Vương Bình từ tốn nói: "Người không phải Triều Đình Quan Viên, là trong nhà của ta người, ngày sau trong nhà cũng không cần như vậy hành đại lễ." Lưu Kiến nghe vậy sững sờ, nhưng là nhưng trong lòng thì thật cao hứng.

"Sự tình gì, nói đi." Vương Bình từ tốn nói.

"Đại đô đốc, Ngụy Vương Lý Mật cùng Trịnh Vương Vương Thế Sung khai chiến, đây là lệnh các chủ từ Gangnam truyền về thư tín." Lưu Kiến nói xong cầm thư tín đưa cho Vương Bình.

Vương Bình tiếp nhận thư tín nhìn xem, nhất thời cau mày.

... ..

Bên trong Vương Thế Sung cùng Lý Mật kịch chiến đã tiến hành gần một tháng, song phương chiến dịch chủ yếu tập trung ở Hồ Lao Quan một đường, tiến hành thâm thiết đánh giăng co, Lý Mật mấy lần chiếm lấy Hồ Lao Quan đều bị Vương Thế Sung đánh lại, song phương đều thương vong thảm trọng.

Ngụy Trịnh khai chiến nguyên nhân rất đơn giản, Lạc Dương mất đi Lạc Khẩu Thương lương thực, dân chúng trong thành đào vong, bắt đắ dĩ cùng Lý Uyên kết minh, Lý Uyên hỗ trợ Vương Thế Sung 10 vạn thạch lương thực, để cho hắn thừa dịp Lý Mật diệt Vũ Văn Hóa Cập thời điểm đoạt lấy Lạc Khẩu Thương, chờ Lý Mật tiêu diệt Vũ Văn Hóa Cập thời điểm, Lạc Khẩu Thương đã mất đi.

Lý Mật đã giết đồ an, không chỉ là mấy chục vạn thạch lương thực vấn đề, hắn cùng các tướng lĩnh gia quyến đều tại Lạc Khẩu thành, nếu như không đoạt lại Lạc Khẩu thành, hắn cảm vô pháp hướng về các tướng sĩ dận dò, đồng thời cũng không có cách nào hướng về thiên hạ người dận dò, Lạc Khẩu thành thị hấn đồ thành, hấn ngay cả đồ thành cũng thất lạc, còn có cái gì tư cách tranh đoạt thiên hạ.

Lý Mật Đại Doanh ở vào Hồ Lao Quan lấy đông Huỳnh Dương, tại đây đóng quân cái này Lý Mật hai mươi vạn đại quân, mấy ngày nay song phương đều không có giao chiến, thuộc về một loại tình trạng giăng co.

Lúc này, Lý Mật Mưu Thần Bình Nguyên Chân đi theo một tên binh lính hướng về trung quân đại tướng đi đến.

"Phát sinh chuyện gì?" Bình Nguyên Chân hỏi binh lính nói, trong lòng của hắn có một loại trực giác, Ngụy Vương như thế vội vàng đem chính mình gọi tới, nhất định là phát sinh cái đại sự gì.

"Cụ thể không biết chuyện gì, nhưng là giống như thám báo cho tới bây giờ một phong thư kiện, cùng vì sao bắc có quan hệ, Ngụy Vương biểu lộ rất khẩn trương, hẳn là phát sinh đại sự."

Bình Nguyên Chân trong lòng giật mình, chẳng lẽ là Đâu Kiến Đức bại sao? Trong khoảng thời gian này, hắn một mực đang chú ý vì sao bắc chiến sự, Lý Uyên cùng Vương Thế Sung có minh ước, nếu như vì sao bắc chiến sự kết thúc, Lý Uyên Đường Quân rất có thể sẽ rảnh tay can thiệp bên trong chiến cục, sự tình liền có chút phiền phức.

Trong lòng của hắn lo lắng, một đường vội vã đi vào trung quân đại tướng trước, một tên Thân Binh lập tức thay hắn bẩm báo, "Điện hạ, binh Thượng Thư tới."

"Mời hắn vào"

Bình Nguyên Chân bị Lý Mật phong làm Lại Bộ Thượng Thư, chủ quản quan viên Bổ nhiệm và Bãi miễn đại quyền, nhưng trên thực tế, hắn là Lý Mật thủ tịch quân sư, tham dự quyết định biện pháp Quân Quốc sự việc cần giải quyết.

Bình Nguyên Chân nhắc lên màn lều, đi vào trong đại tướng, trong đại tướng trừ Lý Mật một người bên ngoài, còn có Nạp Ngôn kiêm Hộ Bộ Thượng Thư Sài Hiếu Hòa, hắn ngồi ở một bên, thần sắc nghiêm túc dị thường.

Lý Mật thì chấp tay sau lưng tại trong đại tướng đi qua đi lại, từ tốc độ gấp nhanh, nhìn ra được nội tâm của hắn ứng mười phần nôn nóng,

Lý Mật vừa mới đạt được đưa tới khẩn cấp tình báo, đã qua nhiều ngày như vậy, hắn mới thu đến tình báo, cái này khiến hắn rất không hài lòng, trong tình báo nói Đâu Kiến Đức hai mươi vạn đại quân tại đề S huyện bị Đường Quân đánh tan.

Kết cục này tại Lý Mật trong dự liệu, Đâu Kiến Đức đi cũng là Ngõa Cương Quân lúc trước Định Nhượng lộ tuyến, cũng chính là mỗi cái thể lực Tập Hợp Thể, hai mươi vạn trong đại quân đỉnh núi san sát, mỗi cái thể lực đều có chính mình dự định, hai mươi vạn đại quân nhìn như rất cường đại, nhưng trên thực tế từng trăm ngàn lỗ, chỉ cần Đường Quân giết đi vào, liền sẽ trở nên hỗn loạn tung búng, làm sao có thể bất bại?

Cứ việc Đâu Kiến Đức tại vì sao bắc thất bại tin tức tại Lý Mật trong dự liệu, nhưng khi tin tức này chân truyền lúc đến, Lý Mật vẫn là cảm thấy một loại khó mà ức chế khủng hoảng.

Đâu Kiến Đức thất bại, này kế tiếp sẽ là ai? Lý Uyên có thể hay không lợi dụng vì sao Bắc Đại thắng Đông Phong, thừa dịp hắn cùng Vương Thế Sung kịch chiến cơ hội, công kích mình hậu phương?

Đường Quân Lĩnh Quân tướng lĩnh là Lý Thế Dân, mà chính mình trước kia đại tướng Tàn Quỳnh đầu nhập vào hắn, lấy Lý Thế Dân mưu trí, Đường Quân sẽ làm như vậy, bọn họ sẽ thừa dịp quân đội mình bị kiềm chế cơ hội công kích mình sau lưng.

Lo lắng cùng lo lắng làm Lý Mật trong lòng hỗn loạn tung búng, thiên đầu vạn tự, hắn không biết chính mình cái kia từ nơi nào lấy tay.

"Tham kiến Ngụy Vương điện hạ!" Bình Nguyên Chân đi vào đại tướng khom người thi lễ.

Bình Nguyên Chân đến làm Lý Mật mừng rỡ, hắn tựa như tại dòng nước xiết bên trong bắt lấy một khối cứu mạng mộc đầu, vội vàng nói: "Tiên sinh Miễn Lễ, mời ngồi xuống!"

Bình Nguyên Chân tại đại tướng một bên khác ngồi xuống, cùng Sài Hiếu Hòa Dao Dao đối lập, hai người nhìn nhau, lại đồng thời đem ánh mắt tránh đi, hai người trong ánh mắt đều mang một tia địch ý, đây là văn nhân cố tật, có văn nhân địa phương liền có ám đấu. , Sài Hiếu Hòa nguyên do Đại Tùy Cùng Huyền huyện trưởng, Ngõa Cương Quân đánh hạ Lạc Khẩu Thương thời điểm đầu hàng Lý Mật, đạt được Lý Mật trọng dụng.

Lý Mật lúc này đã không có tâm tình bận tâm giữa bọn hắn ám đấu, hắn liền tranh thủ đưa tới thư tín đưa cho Bình Nguyên Chân.

Bình Nguyên Chân mở ra thư tín, cùng ý hắn muốn một dạng, Đâu Kiến Đức tại vì sao bắc thảm bại, hai mươi vạn đại quân bị Tùy Quân toàn diệt, Đâu Kiến Đức tung tích không rõ.

Hắn thở dài, "Chúa công hẳn là có dạng này chuẩn bị tâm lý đi!"

Lý Mật gật đầu nói: "Ta nghĩ đến, nhưng bây giờ trong lòng ta rất loạn, không biết nên từ đâu lấy tay, mời tiên sinh dạy ta."

Bình Nguyên Chân liếc liếc một chút Sài Hiếu Hòa, khẽ cười nói: "Không biết cùi Thượng Thư có cái gì tốt ý nghĩ?"

Sài Hiếu Hòa cười lạnh một tiếng, "Ta khuyên chúa công phái người đi cùng Lý Uyên đàm phán. . . ."

Sài Hiếu Hòa chỉ nói một, không nói hai, đằng sau lời nói liền ngậm miệng không nói, Lý Mật bắt đắc dĩ, đành phải tiếp theo hắn câu chuyện nói: "Cùi Thượng Thư là ý nói, Lý Uyên đối thủ chủ yếu là Vương Bình, khuyên ta cùng Lý Uyên nghị hòa, để cho Lý Uyên tạm thời từ bỏ mưu đồ bên trong, ngược lại đi đối phó Vương Bình."

"Có thể cùi Thượng Thư có muốn hay không qua, tây Tùy cùng bắc Đường ở giữa đang tại hòa đàm hiểu biết hiệp nghị, bọn họ sẽ dựa theo cùi Thượng

Thư an bài đánh nhau sao?" Bình Nguyên Chân giọng nói mang vẻ một tia trào phúng.

"Hừ! Ta chưa hề nói để bọn hán tại Quan Trung đánh, tây Tùy Quân quy mô Nam Hạ, nghe nói đã đánh tan Tây Lương hai mươi vạn đại quân, Lý Uyên sẽ khoanh tay đứng nhìn sao? Chúng ta đi cùng Lý Uyên đàm phán, cung cấp quá cảnh tiện lợi, để cho Đường Quân có thể quá cảnh đi trợ giúp Tiêu Tiễn."

Bình Nguyên Chân trong mắt trào phúng chỉ ý càng thêm nồng hậu dày đặc, "Cúi Thượng Thư có thể nghe qua tá Đạo diệt Quốc hay không?"

"Người —— "

Sài Hiếu Hòa cả giận nói: "Người đây là cổ hủ góc nhìn!"

"Tốt!"

Lý Mật ngăn lại giữa bọn hán tranh cãi, có chút không vui đối với Bình Nguyên Chân nói: "Hiện tại tình thế khẩn cấp, ta muốn nghe xem tiên sinh kể sách."

Bình Nguyên Chân sớm đã nghĩ kỹ đối sách, hán chậm rãi nói: "Ta đối sách rất đơn giản, gần cùng Lạc Dương, xa Giao Đại hưng, bắc kháng Đường Triều!"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 109 :quỷ dị bình tĩnh

Tại Vương Thế Sung đoạt lại Lạc Khẩu Thương về sau, tỉnh mệnh Lạc Dương Thành cuối cùng bắt đầu khôi phục một điểm sinh cơ, luôn luôn làm phức tạp Lạc Dương lương thực nguy cơ cuối cùng đạt được làm dịu, Vương Thế Sung đạt được Lạc Khẩu Thương năm mươi vạn thạch lưu giữ lương, trừ trả lại bắc Đường 10 vạn thạch lương thực bên ngoài, còn lại lương thực để cho Vương Thế Sung có khí. (ㄟ(￣▽￣) Trung Văn Vững 1.

Cứ việc Hồ Lao Quan chiến sự thảm thiết, nhưng là cũng không có ảnh hưởng đến Lạc Dương Thành khôi phục sinh cơ, Lương Giới cũng bắt đầu hạ. Cái này khiến Vương Thế Sung thu hoạch được cực độ hỗ trợ.

Ngày này buổi sáng, một đội Vương Thế Sung binh lính hộ vệ lấy Bình Nguyên Chân xe ngựa lái vào Lạc Dương Thành, Vương Thế Sung thế tử Vương Huyền Ứng đã đợi chờ ở cửa thành bên cạnh.

"Ta đại biểu phụ vương hoan nghênh bình Thượng Thư tới Lạc Dương!"

Vương Huyền Ứng tuổi chừng ba mươi tuổi, dáng dấp nhưng là ôn tồn lễ độ, không có nửa điểm Vương Thế Sung cường hãn âm lãnh, hán nụ cười chân thành, mang trên mặt từ nội tâm chỗ sâu lóe ra vui sướng, Vương Thế Sung tuy nhiên tay cầm Chính Vụ Đại Quyền, nhưng trên thực tế, đại bộ phận Chính Vụ cũng là bởi Vương Huyền Ứng tới xử lý, Vương Thế Sung chủ yếu vẫn là phụ trách quân vụ.

Vương Huyền Ứng kiên quyết đồng ý cùng Ngụy Quân ngưng chiến, hán biết rõ hiện tại triều đình cùng dân chúng nhu cầu cấp bách khôi phục nguyên khí, chính là Vương Huyền Ứng cực lực thôi động, Vương Thế Sung cuối cùng đáp ứng cùng Lý Mật hòa đàm.

Bình Nguyên Chân kéo ra màn xe đáp lễ cười nói: "Đa tạ thế tử từ tự mình đến tiếp, hi vọng chúng ta lần này hòa đàm, năng lượng lấy vui sướng vì là bắt đầu, hài lòng là kết cục."

"Thành như bình Thượng Thư nói, ta cũng hi vọng như thế!"

Vương Huyền Ứng cùng Bình Nguyên Chân nhìn nhau, cùng một chỗ cười ha hả, xe ngựa tăng tốc độ, hướng về Cung Thành chạy tới.

...

Tuy nhiên Vương Huyền Ứng tích cực thôi động cùng Lý Mật hòa đàm, nhưng cũng không phải là tất cả mọi người nguyện ý Trịnh Ngụy hoà giải, Vương Thế Sung nội bộ cũng có kịch liệt tiếng phản đối, chủ yếu là lấy Vương Nhân Tắc vì là quân đội phản đối, Vương Nhân Tắc suất quân tại Hồ Lao Quan tác chiến, tướng sĩ thương vong thảm trọng khiến cho hán vô pháp đối mặt hiện thực này.

Vương Thế Sung Chính Vụ trong phòng, Vương Nhân Tắc bệnh đau tim, thuyết phục Vương Thế Sung đổi dây cung dễ dàng rút lui, "Nhị thúc, hơn hai vạn huynh đệ vì là bảo vệ Hồ Lao Quan mà bỏ mình, các tướng sĩ thì cốt chưa hàn, hôm nay nhưng lại cùng Lý Mật nắm tay ngôn hoan, cái này khiến các huynh đệ sao có thể tiếp nhận? Đây lại cực độ đã kích sĩ khí, nhị thúc, người cũng là mang Bình người, người hán là so chất nhi minh bạch."

Vương Thế Sung thở dài nói: "Ta biết quân đội khó mà tiếp nhận, có thể là người cũng phải từ đại cục suy nghĩ, người cho rằng Lý Mật nguyện ý từ bỏ Lạc Khẩu thành sao? Hẳn làm ra quyết định này so với chúng ta còn thông khổ, nhưng không có cách nào, Lý Uyên đã cầm xuống H B hẳn kế tiếp mục tiêu tất nhiên là bên trong, chúng ta lại cùng Lý Mật đánh xuống, chỉ có thể lưỡng bại câu thương, sau cùng tiện nghi Lý Uyên, người hiểu chưa?"

"Có thể là ta cùng Đường Triều là đồng minh, chúng ta sẽ còn cộng đồng đối phó tây Tỳ Triều, nhị thúc, nguy cơ chỉ là đối với Lý Mật mà nói,

Cùng chúng ta có liên can gì?" Vương Nhân Tắc vẫn như cũ không phục phản rờ nói.

"Người đừng ấu trĩ, Lý Uyên là một con sói, Vương Bình là một đầu hổ, chúng ta một cái cũng không thể trêu vào, bọn họ giường nằm chếch, há lại cho người khác ngủ say, bọn họ sớm muộn sẽ làm rơi chúng ta, thậm chí còn có thể sớm hơn Lý Mật, hẳn cùng chúng ta cái gọi là kết minh bất quá là đang lợi dụng chúng ta, người cho rằng hẳn thật ngu như vậy, làm một cái cái gọi là mặt mũi liền bỏ qua chúng ta? Chúng ta phải nghĩ biện pháp để cho Lý Uyên cùng Vương Bình đánh nhau "

Vương Thế Sung đứng dậy vỗ vỗ bả vai hắn, cười tủm tỉm nói: "Cùng Lý Mật hoà giải sẽ chỉ đối với chúng ta có lợi, người cũng không cần phản đối nữa, chuyện này ta đã quyết định."

Vương Nhân Tắc nửa ngày không thể làm gì nói: "Có thể là để cho ta làm sao cho các binh sĩ dạn dò?"

Vương Thế Sung mỉm cười, "Liền xem nói thế nào, người liền nói cho các tướng sĩ, Lý Mật đã bắt lực cùng chúng ta tái chiến, hướng về chúng ta xin hòa, người muốn đem chuyện này miêu tả thành là chúng ta thắng lợi, hiểu chưa?"

Mà tại Ngụy Trịnh Hòa đàm luận thời điểm, Tỳ Đường hoà giải cũng đã tiến vào khâu cuối cùng.

Tri hoãn trọn vẹn nửa tháng Tỳ Đường hoà giải đàm phán cuối cùng tại Đường Triều sau cùng nhượng bộ bên trong đạt được hiệp nghị, song phương hứa hẹn từ bỏ căm thù, thừa nhận lẫn nhau cương vực, chỉ ít trong vòng một năm, cam đoan quân đội mình chưa đối phương đồng ý, không bước vào đối phương lãnh địa, ngoài ra song phương lại ước định hai mươi mấy đầu hãn ước thúc, hiệp nghị Nhất Thức hai phần, bởi thái tử Lý Kiến Thành cùng tây Tỳ đại đô đốc Vương Bình là cao nhất xác nhận người ký tên, mười ngày sau, Vương Bình tại cùng hiểu biết hiệp nghị bên trên Cái ấn đồng thời ký tên.

Từ đó, Tỳ Đường hai triều chính thức giảng hòa, mỗi người bọn họ điều chỉnh binh lực bố trí, tây Tỳ Tướng bố trí tại Quan Trung đông bộ phòng ngự bắc Đường sáu vạn đại quân điều đi Tương Dương, mặt khác Hoàng Hóa quận cùng Thượng Quận ba vạn binh lực cũng rút về Quan Trung.

Mà Đường Triều thì cầm trú đóng ở Hà Đông Quận bên cạnh ba vạn binh lực bố trí đến Thái Nguyên Quận Tinh Hinh, đồng thời cầm Linh Vũ quận cùng Quan Bắc sáu quận hai vạn quân đội cắt giảm vì là năm ngàn trú quân, hơn hai vạn quân đội triệu hồi Thái Nguyên, bố trí đến Nhạn Môn Quận Phi Hồ Hinh phụ cận, Đường Triều bắt đầu bên trong chiến dịch chuẩn bị.

Từ Ngụy Trịnh Hòa đàm luận về sau, ngay sau đó là Tỳ Đường hoà giải, cái này mấy cỗ thế lực bãi binh, nhất thời làm cho cả thiên hạ đều bình tĩnh trở lại, nhưng là cái này bình tĩnh nhưng là cũng quý dị, quần hùng đều tại khôi phục nguyên khí, chuẩn bị nghênh đón một vòng mới đại chiến. Liền tựa như trước bão táp bình an , chờ đến bạo thời điểm, liền sẽ tới oanh oanh liệt liệt, một không có thể thu thập.

... ..

Tháng mười một mười lăm, ngay tại Tỳ Đường đạt được hoà giải hiệp nghị sau khi hai ngày, một chiếc xe ngựa chậm rãi từ Nam Môn lái vào Đại Hưng Thành, xe ngựa hai bên có hơn mười người tùy tùng, đều mặc lấy Thanh Y, eo đeo trường đao, cưỡi ngựa đi theo tại xe ngựa tả hữu.

Tại chiến loạn thời đại, loại tình huống này là tương đối phổ biến , bình thường gia đình giàu có xuất hành đều sẽ có tuổi trẻ Võ Sĩ đi theo, trường đao tại Tỳ Triều đã từng là hàng cấm, mà bây giờ tại Quân Hùng Trục Lộc thời đại, tại Trung Nguyên, vì sao bắc các vùng, chớ nói trường đao, cũng là Liên Nỗ cũng có thể xuất hiện.

Thủ thành môn binh lính nhìn thấy những người này trang phục, căn bọn họ lại, làm một tên người áo xanh xuất ra một cái lệnh bài một dạng vật, cho phòng thủ giáo úy vừa nhìn, nhất thời đem tên này giáo úy hoảng sợ ngóc, cung cung kính kính đem lệnh bài còn trở về, tranh thủ thời gian gọi người lập tức cho đi.

"Giáo úy, những sự tình này người nào a, địa vị tên này lớn." Một tên binh lính dò hỏi.

"Không nên hỏi đừng hỏi, cẩn thận ta đập nát người cái mông." Tên này giáo úy cười mắng, nhưng là trong lòng vẫn có chút nổi khiếp sợ vẫn còn, Lang Gia vệ a, chuyện này với hắn tới nói là trong truyền thuyết tồn tại, từ trước tới nay chưa từng gặp qua, là ai căn tên này cỡ nào Lang Gia hộ vệ tiễn đưa? Tuy nhiên hẳn rất muốn biết, nhưng là đây cũng là hắn không thể biết sự tình.

"Thần nha đầu, tại đây nhưng so sánh chúng ta Giang Lăng thành náo nhiệt nhiều a." Một người trung niên phụ nữ cười nói, nàng nói một cái phương nam khẩu âm.

"Đó là đương nhiên, nơi này chính là công tử địa phương, ta cũng đã lâu không gặp công tử, phu nhân, công tử nếu như biết người còn sống, cái kia không biết cao húng biết bao nhiêu a." Một tên tuổi trẻ nha đầu nói ra, tên này nha đầu hai mươi tuổi tả hữu, nhưng là từ nàng ăn mặc đến xem, cũng không phải là người hầu nha hoàn, giống như là cái Nhà Giàu tiểu thư.

"Người nói, hẳn có thể hay không trách ta, hoặc là hận ta?" Trung niên phụ nữ lo lắng hỏi.

"Yên tâm đi, phu nhân, công tử rất tốt." Cái này gọi là Thần nha đầu nữ hài vui vẻ nói ra, không biết là bởi vì đến Đại Hưng Thành vui vẻ, hay là bởi vì muốn gặp được công tử mà vui vẻ.

Chiếc xe ngựa này tại Lang Gia hộ vệ vệ dưới, hướng vào phía trong thành chạy mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 110 :phương nam tới thân nhân

Chiếc xe ngựa này tại Lang Gia hộ vệ đưa tiễn chậm rãi đi vào Vương Bình trước cửa phủ dừng lại, trung niên phụ nữ tại tên kia nha đầu nâng đỡ xuống xe ngựa, nàng ngẩng đầu liếc thấy trên cửa chính Bảng Hiệu, "Ung Vương Phủ", trong nội tâm nàng không khỏi thật dài cảm thán, nàng không khỏi nghĩ lên Vương Bình hai tuổi thời điểm bộ dáng, mà bây giờ đứa bé này lớn lên, hần vậy mà thành Ung Vương, với lại nghe nói hần tương lai sẽ còn trở thành hoàng đế, không biết hần vẫn sẽ hay không nhận ta cái này mẫu thân, nàng gọi tạ Từ Hinh, cũng là Vương Thông trong miệng nói tới Hinh nhi.

Tạ Từ Hinh lau đi khóe mắt chảy ra nước mắt, một bên Lang Gia hộ vệ tiến lên người gác cổng bấm báo, nói đại đô đốc thân nhân từ phương nam tới.

Chỉ chớp lát, một trận vang động, Vương Bình thê tử Bùi Thanh Nhi cùng Dương Nhượng Tích tại mấy chục tên nha hoàn tới chèn chúc dưới đi ra cửa phủ, Bùi Thanh Nhi đã đoán được là Vương Bình mẫu thân đến, nàng không dám thất lễ, tự mình ra nghênh tiếp, tại Vương Bình quay về Đại Hưng thời điểm, đêm hôm đó Lang Gia Các Phó Các Chủ Lưu Kiến không chỉ có mang đến Lý Mật cùng Vương Thế Sung khai chiến tin tức, còn mang đến Lãnh Vũ cho hần thư tuyệt mật kiện, cái kia chính là nàng tại Gangnam đi tìm Thần nha đầu thời điểm, thế mà phát hiện Thần nha đầu cùng một cái trung niên phụ nữ cùng một chỗ, tìm hiểu kĩ càng một chút, để cho hần kinh thần không thôi, người trung niên này phụ nữ lại là Vương Bình chết đi nhiều năm mẫu thân.

Nhưng là Lãnh Vũ không dám có kết luận, tại nhiều mặt điều tra về sau, xác nhận tin tức sau khi mới phát cho Vương Bình, về phần trung gian đến tột cùng phát sinh sự tình gì, chỉ có chờ Vương Bình tự mình hỏi thăm.

Wương Bình cùng Bùi Thanh Nhi cũng không biết các nàng lúc nào có thể tới Đại Hưng, cho nên không có phái người đi nghênh đón, bây giờ nghe nói đã đến ngoài cửa phủ, để cho Bùi Thanh Nhi một hồi lâu khẩn trương.

Bùi Thanh Nhi bọn người cuống quýt đi ra cửa, tiến lên hai bước khom người thi lễ, "Bái kiến Mẫu Thân Đại Nhân, mẫu thân nhìn thân thể cứng rắn, khiến cho người vui mừng."

Tạ Từ Hinh nhìn xem người mang Lục Giáp Bùi Thanh Nhi, đau lòng không thôi, "Ôi, cẩn thận một chút, không có quy củ nhiều như vậy, Bình nhi trong phủ sao?"

"Hần vẫn chưa về, ta lập tức phái người đi thông tri hần, khí trời lạnh lẽo, mẫu thân mời tiên tiến trong phủ nghỉ ngơi, trước mấy ngày phu quân vẫn còn ở nhớ tới mẫu thân đây." Bùi Thanh Nhi nói, bỗng nhiên nhìn thấy tạ Từ Hinh sau lưng một tên tuổi trẻ nha đầu, một đoán liền biết là Vương Bình nhớ mãi không quên lan Thần cô nương.

"Thần tỷ tỷ, ngươi cũng tới, mời đến đi."

"Phu nhân gọi ta Thần nha đầu là được, đảm đương không nổi xưng hô thế này." Lan sáng sớm xuất sinh chỉ là một cái nha đầu, nhưng là coi như Vương Bình đối với hần cho dù tốt, nàng cũng là không dám khinh thường, để cho chính thức phu nhân gọi mình tỷ tỷ, tuy nhiên nàng tuổi tác so Bùi Thanh Nhi lớn.

"Vậy ta gọi ngươi Thần muội muội đi, đi thôi, đều đi vào đi."

Tạ Từ Hinh được mời vào vương phủ, Bùi Thanh Nhi mệnh quản gia đem tùy tùng đều an bài tốt, lại phái người đi thông tri Vương Bình, lúc này mới dẫn tạ Từ Hinh vào phủ chỗ ở.

... ..

Văn Uyên các bên trong, Vương Bình đang tại tổ chức Nội Các hội nghị, Tùy Đường song phương đã bãi binh, hiện tại song phương đều tại khôi phục nguyên khí, chuẩn bị đón lấy đại chiến, Lý Uyên mục tiêu khẳng định là U Châu La Nghệ cùng son động (đông) Từ Viên Lăng, lại từ cũng là bên trong Lý Mật, mà Vương Bình một mục tiêu là phương nam, sau đó cũng là Lương Châu cùng Tây Vực.

"Phương nam cục thế trở nên phức tạp, từ khi chúng ta đánh bại Tiêu Tiển về sau, Tiêu Tiển đồng rút lui về sau, Tiêu Tiển, Lâm sĩ hoàng, Đỗ Phục Uy đám người đã thuộc về tình trạng giằng co, bọn họ lẫn nhau là địch, đồng thời cũng sẽ liên hợp đối phó bên trong Lý Mật, cho nên nếu như chúng ta thế

lực lẫn nữa Nam Hạ, rất có thể dẫn đến bọn họ ba bên liên hợp lại đối phó chúng ta, ta có thể đoán được, cái này đem là một trận bền bỉ chiến."

Vương Bình nhìn xem liếc một chút mọi người, lại chậm rãi nói ra: "Đối với chúng ta mà nói, khó khăn không chỉ là cầm xuống phương nam, hơn nữa còn muốn đối mặt phương nam bách tính, Gangnam một vùng không cần nhiều lời, nhưng là Kinh Tương một vùng bị Chu Kiệt tàn phá bừa bãi, sau đó lại đi qua Lương Quốc nội loạn, sớm đã dân sinh khó khăn, chúng ta muốn chuẩn bị đại lượng tiền thuế, riêng là lương thực, trong loạn thế, cái này so hoàng kim còn trân quý, còn có để cho các vị Tướng Quốc đầy đủ nhận thức đến chiếm lấy phương nam tầm quan trọng."

Phòng Huyền Linh đứng dậy nói ra: "Năm nay Quan Trung Các Quận,

Còn có Hà Đông bộ phận tại chúng ta quân hạt phía dưới Quận Huyện lương thực đều bội thu, Quan Trung kho lúa còn có lưu giữ lương trăm vạn hơn thạch, có thể giải quyết lương thực vấn đề, mặt khác đại đô đốc, người mở ở các nơi từ lâu, cửa hàng kiếm không ít tiền, chúng ta cũng không thiếu tiền đi."

Bùi Củ cũng cười nói: "Triều đình nếu có thể đem phương nam mười mấy cái quận bỏ vào trong túi, chúng ta cầu còn không được a, Gangnam giàu có, chúng ta liền sẽ không lại lương tiền, với lại có thể đối với bên trong các nơi hình thành bao bọc tư thế, về phần Tây Vực, Ha-Ha, ta lão đầu tử cũng là Tây Vực bên kia tới, Tây Vực Nhân thiếu quốc nhiều, lẫn nhau chinh phạt, chỉ cần phái vừa lên tướng, hơn vạn binh lính liền có thể cùng nhau Tây Vực."

Hôm nay Văn Uyên các hội nghị chủ yếu là thương nghị Nam Chinh hậu cần, chiến tranh đánh cũng là Quốc Lực, nguồn mộ lính, tiền thuế cùng các loại vật tư trợ giúp, những này đều muốn từng cái chứng thực.

Hội nghị trọn vẹn tiến hành một canh giờ mới tán đi, phía dưới còn có đại lượng sự vật cụ thể muốn an bài, Vương Bình vừa mới trở lại chính mình quan phòng, một tên thị vệ hướng về hắc bẩm báo nói:

"Đại đô đốc, vừa rồi Đại Phu Nhân phái người tới bẩm báo, nói đại thân nhân từ phương nam đến, mời người trở về một chuyến."

Vương Bình khẽ giật mình, lập tức mừng rỡ trong lòng, làm ngày đó hắc thu đến mẫu thân còn sống tin tức về sau, nửa ngày không có lấy lại tinh thần, một hồi cười, một hồi khóc, để cho Bùi Thanh Nhi đều lo lắng một lúc lâu, tuy nhiên hắc là hậu thế linh hồn, nhưng là hắc khát vọng thân tình, đặc biệt là Vương Thị năm đó như thế đối với hắc, hắc thì càng khát vọng thân tình, hắc cũng có tốt nhiều tốt nhiều vấn đề muốn hỏi, tỉ như vì sao Vương Cơ cùng Vương Thông muốn nói mẫu thân đã qua đời, hắc nhìn xem sắc trời, đã nhanh đến giữa trưa, liền hớn hớ nói: "Về trước phủ đi!"

Vương Bình ngồi lên xe ngựa hướng mình phủ đệ chạy tới, hôm nay khí trời sáng sủa, ánh sáng mặt trời từ trong cửa sổ xe bắn vào, làm trong xe vô cùng ấm áp, Vương Bình hít thở, hưởng thụ lấy cái này khó được chỉ chốc lát nhân hạ, xe ngựa chậm rãi chạy qua phủ cầu, ở trước cửa phủ dừng lại.

"Lão gia trở về!"

Người gác cổng nhìn thấy hắc xuống xe ngựa, lập tức gào thét chạy vào phủ bên trong đi bẩm báo, chỉ chốc lát, Bùi Thanh Nhi ra đón, nàng xinh đẹp cười nói: "Còn tưởng rằng người sẽ rất bận bịu, không rảnh trở về, cho nên để cho mẫu thân cùng Thân nha đầu đi nghỉ trước."

Nàng vừa dứt lời, tạ Từ Hinh liền xuất hiện tại Đông Viện cửa ra vào, một mặt hiền lành cười nói: "Ta chỗ nào ngủ được, ngay ở chỗ này các loại Bình nhi trở về đây!" Nói ánh mắt hắc không nhúc nhích đánh giá Vương Bình, trước mắt cái này anh tuấn nam tử chính là mình nhi tử, nghĩ đến những này, nước mắt không đứng ở trong hốc mắt đảo quanh.

Vương Bình cũng quan sát tỉ mỉ lên trước mắt cái này vì là phụ nữ, đáng người gây yếu, nhưng là khí sắc rất tốt, hiền lành khuôn mặt để cho hắc cảm giác được một tia Huyết Mạch Tương Liên khí tức, nàng chính là mình mẫu thân.

Vương Bình liền vội vàng tiến lên khom người thi lễ, "Bình nhi gặp qua Mẫu Thân Đại Nhân!"

Tạ Từ Hinh có chút chân tay luống cuống, liên tục khoát tay, "Tốt tốt tốt, đứng lên, đứng lên, mẫu thân năng lượng gặp lại người, đã rất thỏa mãn, người bây giờ là Vương gia, đứng lên." Nói liền lôi kéo Vương Bình đứng lên.

"Hiện tại là nhi tử gặp mẫu thân, cùng ta có phải hay không Vương gia không quan hệ." Nói liền hướng về tạ Từ Hinh đập ba cái khẩu đầu, mới bị mẫu thân nâng đỡ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Chân tướng

"Công tử." Làm Vương Bình bái xong mẫu thân về sau, một cái tú lệ nha đầu xuất hiện ở trước mặt hắc, đầy mắt lệ quang, ngăn không được chảy xuống.

"Thần nha đầu." Vương Bình đi qua, đem nàng ôm vào trong ngực, cái này ôm ấp không phải mang bất kỳ tình yêu nam nữ gì, mà chính là Vương Bình đối với lan sáng sớm cảm kích, tại Thái Nguyên Vương Thị thời điểm, Vương Bình cảm kích hân chiếu cố chính mình, cùng mình sống nương tựa lẫn nhau, rồi đi Vương Thị về sau, nàng lại lẻ loi một mình tiến về Gangnam vì chính mình chỉ hiểu, làm bạn mẫu thân mình, mà nàng, cho tới bây giờ cũng là không oán không hối, luôn luôn đem Vương Bình sự tình đặt ở một vị, từ phân biệt đến bây giờ, bọn họ đã có bảy tám năm không gặp, lúc ấy 13, bốn tuổi tiểu cô nương đã trở nên duyên dáng yêu kiều, Vương Bình lau khô trong mắt nàng nước mắt nói ra:

"Đừng khóc, ngọc nha đầu, trở về liền tốt."

Mọi người đi tới trong hành lang ngồi xuống, bọn thị nữ đều cho bọn hân dâng trà, sau đó đều tự giác rời đi, giờ phút này Vương Thông nhận được tin tức, cũng tới đến đại sảnh bên trong, hân kích động nhìn xem người ở vị trí đầu tạ Từ Hinh, sau đó thờ dài, không nói gì, cũng ngồi vào một bên đi.

Hiện tại trong hành lang ngồi cũng là Vương Bình thân nhân, hân có rất nhiều lời muốn hỏi, đều muốn mẫu thân tạ Từ Hinh đến trả lời.

Tạ Từ Hinh nhìn Vương Thông liếc một chút, nhìn xem Vương Thông cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì, sau đó cười khổ nói: "Ta không biết nên nói như thế nào lên chuyện này, nhưng là có mấy lời là không thể không nói."

Vương Bình trên mặt không có lộ ra bất kỳ biểu lộ gì, thân ở Cao Vị đã lâu, coi như trời sập xuống, hân cũng không thể lộ ra thanh sắc tới.

"Mẫu thân kia liền từ hai ta tuổi cỡ nào khi đó nói lên đi." Vương Bình uống một ngụm trà, sau đó nói, hân biết hơn hai tuổi lúc hân cũng là mẫu thân rồi đi hân thời điểm.

Tạ Từ Hinh gặp Vương Bình cũng không có biểu hiện đặc biệt kích động, hân một trái tim cũng hơi buông xuống, điều này nói rõ Vương Bình cũng không trách nàng, khe thờ dài một cái nói: "Mười tám năm trước, người vừa mới hai tuổi, phụ thân người cùng nhị thúc tại Gangnam làm quan, Vương Thị gia tộc trước đó cũng không biết ta tồn tại, nhưng là năm đó mùa đông, Trịnh phu nhân rốt cuộc biết ta và người tồn tại, Vương Thị gia tộc phái Đại Quân Gia Vương Phúc đến đây, nói là tiếp chúng ta quay về Thái Nguyên, lúc ấy sau ta lòng tràn đầy hoan hỉ, bởi vì ta nhi tử cảm đạt được gia tộc thừa nhận, không còn là một cái Con riêng, nhưng là để cho ta nghĩ không ra sự tình, một đêm bên trên, Vương Phúc thừa dịp phụ thân người cùng nhị thúc không tại thời điểm, mang đến Trịnh phu nhân lời nhắn, nói đúng không hi vọng ta trở lại Thái Nguyên."

Nói tới chỗ này, tạ Từ Hinh lại nhìn liếc một chút Vương Thông, chỉ gặp Vương Thông toàn thân đều đang run rẩy, cúi đầu, nàng biết hân hiện tại cũng là thống khổ, "Ta hỏi hân vì sao, hân nói nếu như không muốn con trai của người chết, như vậy thì được người biến mất, hai người chỉ có thể có một cái có thể còn sống sót, bọn họ vì sao tàn nhẫn, lúc ấy người mới hai tuổi a, ta sao có thể nhẫn tâm, vì người, thể là ta ăn vào Vương Phúc mang đến viên thuốc, nhưng khi ta khi tỉnh dậy, ta lại phát hiện ta bị ném vứt bỏ tại hoang dã phía trên, ta không biết vì sao ta không có chết đi, nhưng là không có người, ta cuộc sống không thể yêu, quyết tâm nhảy sông tự vẫn, có lẽ là mệnh ta không có đến tuyệt lộ đi, ta lại bị người cứu, với lại trong bụng ta mặt lại có hài tử, cho nên mới sống tạm đến bây giờ."

Nghe xong mẫu thân nói tới, Vương Bình đều hiểu, mẫu thân khả năng không rõ, nhưng là làm bây giờ Đại Tùy kẻ thống trị, hân làm sao lại không rõ đâu, Vương Thị cùng Trịnh phu nhân là không cần một cái Con riêng xuất hiện, cái này không chỉ có hồng Vương Thị danh tiếng, hơn nữa còn cho Trịnh phu nhân mang đến uy hiếp, cho nên bọn họ là sẽ không cho phép mẹ con bọn hân hai người quay về Thái Nguyên, nếu như bọn họ năng lượng yên ổn tại Gangnam sinh hoạt, này không có gì vấn đề, nếu như là muốn về đến gia tộc, đó là tuyệt đối không có khả năng, về phần tại sao bọn họ đều có thể còn sống, Vương Bình liếc mắt một cái Vương Thông, sau đó nói:

"Nhị thúc, những chuyện này, người cũng là biết."

Vương Thông thờ dài một hơi, nhìn trước mắt mẹ con hai người, sau đó nói: "Không sai, ta đều biết, làm Vương Phúc đi vào Gangnam thời điểm, ta liền biết sẽ phát sinh cái gì, ta cùng đại ca cũng cùng thống khổ, nhưng là không có cách nào, gia tộc mệnh lệnh là không thể kháng cự, vì là bảo trụ người, chỉ có thể từ bỏ mẫu thân người,

Nếu không chúng ta một cái cũng không giữ được, cho nên ngày đó ta cùng đại ca đều không ở nhà, là bởi vì chúng ta cũng tự trách, cho nên không dám đi đối mặt đầy hết thảy."

"Nhưng là mẫu thân bây giờ còn sống, nhị thúc chẳng lẽ không muốn nói thử gì sao?" Nếu đã nói đến đây, bằng vào Vương Bình trí tuệ, hân đã đoán được mẫu thân hân vì sao còn sống, đây đều là bởi vì Vương Thông, Vương Thông đối với mẫu thân này phản thích.

"Không sai, vẫn là ta." Vương Thông đột ngột kích động lên, hân đứng dậy, yên lặng nhìn xem tạ Từ Hinh, sau đó thê lương nói ra: "Ta trước hết cùng Hinh nhi nhận biết, Hinh nhi luôn luôn đi theo ta, nhưng là vì sao, ta mới rời khỏi một ngày, sự tình liền biến thành dạng này, người Thành đại ca nữ nhân, ta thống khổ, nhưng là ta muốn, chỉ cần hân đối với người tốt, người qua tốt, ta cũng buông xuống, có thể là, vì sao, hân sau cùng thể mà hạ quyết tâm muốn giết người, ta cũng hận gia tộc này, nhưng là không có cách nào, ta thật không có biện pháp." Vương Thông nói nói vậy mà trong mắt chứa nước mắt, biểu hiện trên mặt rất là thống khổ.

"Ta không muốn xem lấy người chết, cho nên ta vụng trộm đi đòi Vương Phúc viên thuốc, cái này viên thuốc sẽ để cho người đình chỉ nhịp tim đập, nhưng là sẽ không chết đi, sẽ chỉ Ngủ say, làm người bị Vương Phúc ném ra ngoài cửa phủ thời điểm, ta để cho Vương Khuông đem người đưa đến nơi xa, cho người đắp lên thật dày chăn mền, chỉ hy vọng người có thể sống sót, về sau ta phái người đi tìm người, nhưng là ta tìm ròng rã hơn mười năm đều không có tìm tới, ta cũng liền từ bỏ." Vương Thông đi lên trước, lẳng lặng nhìn xem tạ Từ Hinh, sau đó kích động tiếp tục nói:

"Trời có mắt rồi, người còn sống, người biết không? Coi ta biết người còn sống thời điểm, ta có bao nhiêu kích động sao?" Vương Thông quay đầu hướng Vương Bình nói: "Bình nhi, nhị thúc có lỗi với người."

Vương Bình nghe xong những này chuyện ly kỳ, thờ dài một hơi, sau đó đi đến Vương Thông bên người, lôi kéo tay hắn nói ra: "Nhị thúc, hết thầy đều không phải là người sai, người là ta cùng mẫu thân ân nhân, nếu như không có người, mẫu thân khả năng không sống tới hiện tại, nếu như không có người, ta tại Vương gia, khả năng đã sớm chết, hiện tại ta vốn có hết thầy, cũng là bắt nguồn từ người ân đức."

Vương Bình nói không có sai, Vương Thông là Vương Thị gia tộc người, nhưng là hắn lại cùng Vương Thị gia tộc không giống nhau, hắn không có bọn họ máu lạnh như vậy, hắn là có máu có thịt người, là Vương Bình thân nhân, Vương Bình đặc biệt cảm kích hắn.

"Cái gì? Bình nhi, người tại Vương gia, bọn họ cũng phải diệt trừ người?" Tạ Từ Hinh nghe, rất tức tối, chính mình dùng chính mình mệnh đổi lấy, lại là cái này, chẳng lẽ đây chính là gia tộc vô tình sao?

"Không có việc gì, mẫu thân, người nhìn ta không là sống thật tốt sao? Một ngày nào đó, ta sẽ để cho Vương Thị gia tộc ngay trước người trong thiên hạ mặt thừa nhận nó là cớ nào ngu xuẩn, với lại, một ngày này sẽ không quá xa."

PS: Đề cử hai quyển Thư nhân , có hứng thú Thư Hữu có thể đi nhìn xem, một quyển là Tam Quốc Thời Đại 《 Tam Quốc triệu hoán Thủy Hử 》 nghe nói Tác Giả đăng sau muốn để Quan Thắng chém chết Quan Vũ!

Mặt khác một quyển là Minh Mạt Thư nhân , người xuyên việt Minh Mạt thiết huyết thành quân lộ. —— 《 Đại Minh 1629 》

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 112: Lương Châu Sứ giả

Mấy ngày nay Vương Bình thời gian qua rất là hài lòng, gần nhất thiên hạ tương đối thái bình, không có chiến tranh, Vương Bình đem Chính Vụ đều giao cho Văn Uyên các, nhìn chút thời gian tới cỡ nào bồi bồi mẫu thân, ngẫu nhiên mang nàng dạo chơi Đại Hưng Thành, ngẫu nhiên theo nàng tâm sự, hưởng thụ lấy cái này khó được nhân nhả thời gian.

"Đúng, mẫu thân, người từng nói qua, năm đó người rời đi ta thời điểm Hư Hải Tử, vậy hắn ở đâu?" Vương Bình cùng tạ Từ Hinh đang trò chuyện, chợt nhớ tới ngày đó trong hành lang nói chuyện, nhớ kỹ mẫu thân lúc ấy là mang thai.

"Ta, hắn. . ." Tạ Từ Hinh không biết nên như thế nào nói với Vương Bình, nhất thời ấp a ấp ứng.

"Khởi bẩm đại đô đốc, Tây Lương Lý Quỹ phái một tên sứ giả đến đây, cầu kiến đại đô đốc." Một tên Thân Binh chạy tới bẩm báo nói, vừa vặn cắt ngang tạ Từ Hinh lời nói, để cho hắn buống lỏng một hơi.

Tin tức này để cho Vương Bình nao nao, trong lòng của hắn bất thành linh cảm giác ra có thể sẽ có chuyện tốt phát sinh, hắn từ tốn nói: "Mời đến người đến Văn Uyên các Nghị Sự Đường các loại."

Lý Quỹ phái tới sứ giả là đệ đệ hắn Lý Mậu, cũng là Lý Quỹ tâm phúc tướng lĩnh, lúc này Lý Mậu ngồi tại Nghị Sự Đường bên trong, một bên uống trà, một bên suy nghĩ làm như thế nào đàm luận Lý Quỹ sự tình.

Lúc này, trong viện vang lên tiếng bước chân, Vương Bình chấp tay sau lưng chậm rãi đi tới, nếu mặc kệ là Tiêu Tiễn cũng tốt, Lý Quỹ cũng tốt, đối với Vương Bình đều không có quá đại chiến hơi giá trị, thực lực bọn hắn đều không thể cùng Đường Triều đánh đồng, tại đây thực lực cũng không phải là hắn quân đội chiến đấu lực mạnh bao nhiêu, mà chính là chỉ trưởng kỳ tác chiến năng lực, Lý Quỹ chiếm đoạt chỗ, nhân khẩu thừa thớt, Thuế Phú căn cỗi, nguồn mộ lính tài lực cũng không chiếm được bảo chứng.

Tuy nhiên Vương Bình có Tây Vực chiếm đóng, khi đó Lý Quỹ liền có thể phát huy được tác dụng, Vương Bình vẫn là quyết định tiếp kiến Lý Quỹ sứ giả, nghe một chút hắn muốn tự nhủ cái gì?

Lý Mậu gặp Vương Bình đi vào gian phòng, lập tức tiến lên một chân quỳ xuống hành lễ, "Mạt tướng Lý Mậu, phụng Đại Lương Vương chi mệnh đi sứ tây Tùy, bái kiến Ung Vương điện hạ!"

Cái này Lý Mậu coi như có tự mình hiểu lấy, Vương Bình đối với hắn thái độ tương đối hài lòng, liền gật đầu khoát tay nói: "Lý tướng quân Miễn Lễ, mời ngồi."

"Đa tạ Ung Vương điện hạ ban cho ngài!"

Lý Mậu không dám cùng Vương Bình xếp hàng ngồi xuống, mà chính là ngồi tại mặt bên vị trí bên trên, biểu thị một loại cấp dưới gặp được ty cung kính, một tên Thân Binh cho hắn bên trên một ly trà.

Vương Bình tỉnh té uống một ngụm trà, mới không chút hoang mang hỏi: "Lý tướng quân không xa ngàn dặm chạy đến, có thể là có chuyện gì tình sao?"

"Điện hạ, Lý Uyên đã hướng về tây mở rộng đến Linh Vũ quận, không lâu liền sẽ cùng Đại Lương quốc giáp giới, Lương Vương biết không có thể chống cự Lý Uyên, đặc biệt hướng về điện hạ cầu viện." Nói, Lý Mậu xuất ra một phong Lý Quỹ tự tay viết thư đưa cho Vương Bình.

Trong phòng yên lặng, Vương Bình không nói gì, mà Lý Mậu tim cũng nhảy lên đến cuồng hống, không biết hẳn gặp phải một cái cái dạng gì kết quả, đối với Lý Quỹ mà nói, tây Tùy hỗ trợ thật sự là quá trọng yếu, nếu như không có tây Tùy hỗ trợ, bọn họ nhin không quá nửa năm, mà bọn họ lại không thể đầu hàng Lý Uyên, năm đó lưu truyền cái này Đào Lý tử được thiên hạ thuyết pháp, mà Lý Quỹ cũng họ Lý, Lý Uyên là sẽ không bỏ qua hắn.

Nửa ngày, Vương Bình mới từ tốn nói: "Lý Quỹ vì sao không nghĩ đầu hàng tây Tùy, trở thành triều đình Lương Châu đại đô đốc?"

"Cái này... ." Lý Mậu không biết nên trả lời thế nào, hẳn giờ mới hiểu được Vương Bình ý tứ, nguyên lai là hi vọng Lý Quỹ đầu hàng, cái này khó làm, Lý Mậu tâm lý rất rõ ràng, Lý Quỹ nằm mộng cũng nhớ tự lập làm đế, để cho hắn đầu hàng tây Tùy, trở thành tây Tùy Lương Châu đại đô đốc, làm sao có khả năng đáp ứng chứ.

"Cái này ty chức cũng không biết, rất khó trả lời, mời điện hạ thứ lỗi."

Vương Bình biết Lý Quỹ không có ý nghĩ này, hắn cười cười: "Được rồi, ta cũng không làm khó các ngươi, Lý Quỹ muốn ta làm sao hỗ trợ hắn?"

Lý Mậu đại hi, vội vàng nói: "Điện hạ, nhà ta đại vương có hai cái thỉnh cầu, một cái là hi vọng tây Tùy năng lượng phái sử giả tiến đến Đại Lương quốc, tham gia đại vương đăng cơ nghi thức, trợ giúp ổn định Lương Châu các vùng cục thế, một cái khác thỉnh cầu cũng là hi vọng tây Tùy có thể cung cấp lương thực trợ giúp, để báo đáp lại, đại vương chuẩn bị cục thế ổn định về sau,

Sẽ ngăn chặn Lý Uyên đại quân, đại vương ở trong thư đều có nói rõ."

Vương Bình mở ra thư tín xem ra một lần, trong lòng của hắn ngược lại là có chút động tâm, nếu như Lý Quỹ có thể ngăn chặn Lý Uyên tiến vào Tây Vực thời gian, cũng không tệ, nhưng là Vương Bình cũng biết, một khi Lý Quỹ tự lập, như vậy hẳn trường viễn mục tiêu khẳng định cũng là Tây Vực, một khi để cho hắn làm lớn, sau cùng chính mình nhất định là nuôi hổ gây họa.

Nghĩ tới đây, Vương Bình liền từ tốn nói: "Ta có thể viện trợ các ngươi lương thực, ta sẽ để cho tôn ả nấu già đi chúc mừng Lý Quỹ đăng cơ, sau đó để cho ba ngàn quân đội hộ tống lương thực tiến đến." Lý Mậu tâm sự nặng nề cáo từ, Vương Bình lại không có rời đi.

Vương Bình ý nghĩ rất đơn giản, phương pháp tốt nhất cũng là tại Tây Vực cũng đánh vào canh một cái đinh, duy trì tây Tùy tại Tây Vực sức ảnh hưởng. Mà căn này cái đinh ngay tại Đôn Hoàng quận.

Nếu như đem Hà Tây hành lang so sánh là gắn bó bên trong cùng Tây Vực một cây mối quan hệ, như vậy Đôn Hoàng quận chính là cái này mối quan hệ bên trên cục áo, hoặc là nói hẳn là Tây Vực thông hướng bên trong vì trí hiểm yếu, tại Trịnh Tây Vực đều có ảnh hưởng rất lớn Chiến lược Địa Vị.

Đôn Hoàng quận đồng thời cũng là một cái cũng kỳ lạ địa vực, khi hẳn Tây Vực Các Quận đều bị Tiên Ti, bị Nhu Nhiên, bị Đột Quyết các loại Thảo Nguyên Thiết Kỳ bao phủ mà dần dần Hồ Hóa thời điểm, Đôn Hoàng quận lại như cũ duy trì cường đại Hán Văn hóa, liên phảng phát mệnh mông trong sa mạc một khối Ốc Đảo.

Lúc này Đôn Hoàng quận liên tiếp Đại Lương quốc, nhưng là Đại Lương quốc lại không có khống chế nó. Vương Bình dự định rất đơn giản, cái kia chính là giải sầu một chi quân đội khống chế Đôn Hoàng quận, nhưng là nếu như muốn phái quân đội, thế tất sẽ xuyên qua Lý Quỹ địa bàn, hoặc là đường vòng Linh Vũ quận đi qua, nhưng là Linh Vũ quận bây giờ đang Lý Uyên khống chế phía dưới, hiện tại song phương ký kết hoà giải hiệp nghị đình chiến, Vương Bình không muốn nhanh như vậy đánh vỡ thăng bằng, hẳn mục tiêu là Giang Nam Địa Khu.

Mà vận chuyển cho Lý Quỹ lương thực ba ngàn quân đội, cái này ba ngàn quân đội tiến vào Đại Lương quốc về sau, giao phó lương thảo về sau, thừa dịp Lý Quỹ lúc lên ngôi, nhanh chóng Tây Khứ, vượt qua Ngọc Môn Quan liền đến Đôn Hoàng, liền cũng là Vương Bình tiến công Đôn Hoàng duy nhất nhân mã. Nhưng là phái ai đi đâu, hẳn lâm vào trong trầm tư.

Bỗng nhiên, Vương Bình nghĩ đến một người, Tô Định Phương, ở đời sau trong lịch sử, Tô Định Phương đảm nhiệm Hành Quân Tổng Quân, Chinh Tây Đột Quyết, bình Thông Lĩnh, cầm Đường Triều quốc thổ hướng về tây khai thác đến Trung Á, lập tức thiết lập An Tây Đô Hộ Phủ, Tô Định Phương đối với Tây Đột Quyết thực hành phân hóa cùng trọng điểm đả kích đem kết hợp phương lược, Công Thủ dùng cùng lúc nhiều phương pháp, ra bất ngờ, đuổi đánh tới cùng, cuối cùng lấy được đại thắng, Đại Đường Đế Quốc thế lực cũng bởi vậy kéo dài đến Trung Á. Người này trong lịch sử chủ yếu chiến tích cũng là đánh bại Tây Đột Quyết, hẳn công huân cũng là tại Tây Vực khối này thổ địa bên trên thu hoạch được.

Nghĩ tới đây, Vương Bình càng thêm kiên định, không sai, cũng là Tô Định Phương.

Vương Bình tại Nghị Sự Đường triệu kiến Tô Định Phương, khiến cho hóa thành hộ Lương Quan, chỉ huy ba ngàn tướng sĩ, tiến về Đại Lương, đến lúc đó vận chuyển lương thực Mã Thất cầm làm chiến mã sử dụng.

PS: Đề cử ba quyển sách, 《 Bắc Tống quật khởi 》 dùng quang minh cùng hắc ám ben mộng tưởng, lấy quyền mưu cùng thiết huyết đúc kim loại Phong Bì

《 thượng phẩm Khanh Tướng 》 chủ giác đầu tiên đứng trước nan đề là: Đến muốn hay không cùng tiểu cô nương Động Phòng...

《 từ Nguyên Thủy Tùng Lâm đến tinh thần đại hải 》 đời này Bất Hối đi vào Hoa Hạ, kiếp sau vẫn còn ở China nhà.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Tây Vực chiếm đóng (1)

Văn Uyên các Nghị Sự Đường, Vương Bình đang tại tại đây tiếp kiến tôn ả nấu già cùng Tô Định Phương.

"Tôn ả nấu già, người cũng đã biết lần này phái người đi nhiệm vụ tương đối nặng nề, người có thể nguyện vọng đón lấy?" Vương Bình đối với tôn ả nấu già vị này người trẻ tuổi có chút bận tâm, thế là trước tiên hỏi thăm đến.

"Đại đô đốc yên tâm, bề tôi nhất định sẽ đem hết khả năng, tuyệt không để cho đại đô đốc thất vọng." Tôn ả nấu già rất là kích động, hẳn không nghĩ tới Vương Bình sẽ để cho hắn đi hoàn thành gian cực như vậy nhiệm vụ, nhưng là cái này cũng phản ứng Vương Bình đối với hắn coi trọng, cái gọi là Kê sĩ vì người tri kỷ mà chết, trong lòng của hắn nghĩ đến nhất định phải vì là đại đô đốc làm tốt lần này việc phải làm, không cho đại đô đốc mất mặt.

"Tốt, vậy ta liền đem Tây Vực hết thảy Chính Vụ đều giao cho người, nếu như người có khó khăn liền để Định Phương tướng quân hỗ trợ? Định Phương, người nhiệm vụ liền càng thêm gian nan, không chỉ có muốn đối mặt Tây Vực các quốc gia, còn có Đại Lương quốc, còn có Đột Quyết, tôn ả nấu già tuổi trẻ, người cũng phải cố gắng đỡ một điểm." Vương Bình từ tốn nói.

"Mời đại đô đốc yên tâm, mặt tướng nhất định đem Đôn Hoàng một mực khống chế trong tay, chờ đợi đại đô đốc đại quân đến." Tô Định Phương cũng kích động, đây cũng là hắn một lần đơn độc lãnh Binh, tuy nhiên binh lực không nhiều, nhưng là Vương Bình cho hắn tại Đôn Hoàng mộ binh quyền lực, điều này cũng làm cho hắn đối với tiền cảnh tràn đầy hi vọng.

"Tốt, Tô Định Phương, tôn ả nấu già nghe lệnh." Vương Bình đứng dậy, lớn tiếng nói.

"Mặt tướng (bề tôi) tại."

"Hai người các người tại Đôn Hoàng một lần nữa thành lập An Tây Đô Hộ Phủ, Tô Định Phương vì là Đô Đốc, tôn ả nấu già vì là Đô Đốc Phủ Trưởng Sử." Hán Triều thiết lập An Tây Đô Hộ Phủ bây giờ đã không có, cho nên Vương Bình cho bọn hắn nhiệm vụ cũng là tại Đôn Hoàng thành lập An Tây Đô Hộ Phủ, nhưng là cũng không phải là cần bọn họ đi chinh phục Tây Vực, chỉ cần duy trì đối với Tây Vực sức ảnh hưởng là được, chờ hắn Bình Định Thiên Hạ, lại đến an tâm chế tạo hắn thịnh thế thiên hạ.

"Tuân mệnh."

"Đây là ta cho Đôn Hoàng Tác thị gia chủ tự tay viết thư." Vương Bình xuất ra chuẩn bị kỹ càng một phong thư kiện, đưa cho tôn ả nấu già. Tôn ả nấu già hai tay tiếp nhận phong thư này kiện, cảm kích bái cúi đầu, có phong thư này, hẳn tại Đôn Hoàng sẽ phải thoải mái nhiều, hẳn không thể không cảm kích Vương Bình, mọi chuyện đều vì hắn muốn cũng chu đáo.

Tô Định Phương cùng tôn ả nấu già lĩnh mệnh xuống dưới, nhưng là Vương Bình lại lâm vào trầm tư, hẳn không thể không suy nghĩ nhiều một điểm, dù sao tôn ả nấu già không giống Bùi Củ như thế là cái Lão Du Đề.

Tô Định Phương xuất phát, cùng Tân Khoa Trọng Nguyên tôn ả nấu già cùng rời đi, Vương Bình đối với Tô Định Phương là cũng yên tâm, nhưng là đối với vị này tuổi trẻ Trọng Nguyên Lang lại có chút bận tâm, không biết hắn có thể hay không gánh chịu trọng yếu như vậy nhiệm vụ, bởi vì hắn không chỉ có làm tây Tùy Sử người tiến về Đại Lương quốc, hơn nữa còn cùng giải quyết Tô Định Phương tiến về Đôn Hoàng, xử lý nơi đó hết thảy Chính Vụ, gặp một lần nơi đó Vọng Tộc, Tác thị gia tộc, Vương Bình cũng là từ Bùi Củ chỗ ấy cố ý coi xuống Đôn Hoàng tình huống, dù sao Bùi Củ tại Tây Vực kinh doanh nhiều năm.

Đôn Hoàng Tác thị gia tộc từ Hán Mạt bắt đầu vẫn đầy mạnh tại Đôn Hoàng, là tại đây Danh Môn Vọng Tộc, bên trong Tác thị gia tộc đời trước tộc trưởng vì là Tùy tâu ra đại phu Tác triết, hiện tại Đôn Hoàng quận Trần tướng quân Tác Khác là cái này một nhiệm kỳ Tác Thị Tộc trưởng, Pháp Tào tông quân Tác nghệ thuật H Huyền Học trường học Thư nhân chúng Tác đồng ý cũng là Tác thị gia tộc người, có thể nghĩ Tác thị gia tộc tại Đôn Hoàng địa vị là cao bao nhiêu, tăng thêm Trung Nguyên Đại Loạn, Tác thị gia tộc cũng là Đôn Hoàng vương.

Lúc đầu Vương Bình là muốn phái Đỗ Như Hối đi, dạng này đã năng lượng thể hiện tây Tùy coi trọng, lại có thể quyết định thật nhanh quyết định, tiếc rằng Vương Bình sẽ phát động diệt xà nhà chiến, trong triều đình không thể rồi bỏ hắn, cho nên chỉ có để cho tôn ả nấu già người trẻ tuổi kia tiến đến.

Tháng mười một Đôn Hoàng gió lạnh gào thét, Sa Trần đầy trời, lạnh lẽo đã xem để mặt đất bên trên không có sinh cơ, Đôn Hoàng tiến vào ngày đông giá rét, ngày xưa phồn vinh Ti Trù Chi Lộ cũng bắt đầu trở nên quanh quệ đứng lên, rốt cuộc không nhìn thấy thương đội bóng dáng, các thương nhân tất cả về nhà nghỉ ngơi, chờ đợi năm sau Mùa xuân.

Nhưng lại tại cái này lạnh thấu xương trong gió lạnh, lại ảm ảm truyền đến lực ảm tai tiếng leng keng, tối tăm dưới bầu trời, quả nhiên có một đội Lạc Đà bốc lên gió lạnh cùng Sa Trần tại khó khăn hướng về Đôn Hoàng thành phương hướng bốn ba, tại mặt đất bao la bên trên lộ ra vô cùng làm người khác chú ý.

"Tôn Sứ Quân, rồi Đôn Hoàng thành vẫn còn rất xa? Ta nhanh không kiên trì nổi.

" trong bão cát, một tên tiểu nhị bộ dáng người trẻ tuổi ghé vào Lạc Đà bên trên, giật ra cuống họng la lớn.

Vị này tôn Sứ Quân cũng là tôn ảm nấu già, khi hắn tham gia xong Lý Quỷ đăng cơ đại điển về sau, liền rời đi, hiện tại hắn mang theo 20 tên thủ hạ ra về một nhánh từ đông mà đến thương đội, tại Ngọc Môn huyện mua mười mấy đầu Lạc Đà, trên thân cũng có Đại Lương quốc quan điệp, tôn ảm nấu già là một lần tới Đôn Hoàng, cũng không thích ứng loại này ác liệt đại phong khí trời, nhưng là hắn lại luôn luôn kiên trì, bởi vì đây là hắn một cái nhiệm vụ, mà lại là một cái cũng gian khổ nhiệm vụ, cho nên bất luận cỡ nào khổ, hắn đều phải kiên trì, hắn nhìn xem sắc trời, sắc trời tối tăm, nhìn không ra canh giờ. Nhưng đoán chừng nhanh đến chạng vạng tối. Hắn liền lớn tiếng hỏi bên cạnh dẫn đường, "Harry đại thúc. Đôn Hoàng thành vẫn còn rất xa?"

Dẫn đường tên là Harry, là cái ngoài sáu mươi tuổi lão già, trên người có một nửa Hán Nhân huyết thống, hắn đã từng là một cái thương nhân, quanh năm tới lui tại Hà Tây hành lang, đối với vùng này địa hình cũng thành thạo như lòng bàn tay, hắn là bị Tô Định Phương quân đội tìm tới làm dẫn đường.

Harry ha ha cười nói: "Nhanh, lại đi vài dặm liền có thể nhìn thấy thành trì hình dáng."

Mọi người lại đi vài dặm, quả nhiên loáng thoáng nhìn thấy một tòa thành trì hình dáng, 20 tên thủ hạ nhất thời một mảnh reo hò, tại trong bão cát bốn ba gần nửa tháng, cuối cùng nhìn thấy bọn họ chuyến này mục đích địa.

Đôn Hoàng thành kiểm tra muốn so Tùy Quân bọn họ muốn rộng rãi được nhiều, tuy nhiên tại đây Đại Lương quốc không có trú quân, nhưng vẫn là thuộc về Đại Lương quốc phạm vi quản hạt, thủ thành binh lính chỉ đơn giản nhìn một chút quan điệp, liền thả bọn họ vào thành.

Cùng ngoài thành gió lạnh lạnh thấu xương, không hề dấu chân người so sánh, Đôn Hoàng nội thành nhưng là một phen khác cảnh tượng, trên đường cái người đến người đi, có chút náo nhiệt, không ít cửa hàng trước cửa có tiểu nhị đang lớn tiếng gào to, rất nhiều Người bán hàng rong tại hai bên đường phố bày lên hàng vỉa hè, bán thực vật cùng Thủ Công Nghệ phẩm, tương đạo hai bên đường chặn ở đến chật như nêm cối, rất nhiều xe ngựa hành tẩu gian nan, xa phu đang lớn tiếng chửi rủa.

Một đoàn người nắm Lạc Đà tại trên đường cái chậm rãi đi đi, mỗi người trong lòng đều có một loại một lần nửa trở lại nhân gian hưng phấn, cảm thụ được loại này dường như đã có mấy đời náo nhiệt, tại đây cùng bên trong cũng không có khác nhau quá nhiều, vô luận là kiến trúc vẫn là mặt người lỗ, cũng là bên trong một tòa Đại Thành, ngẫu nhiên xuất hiện một chút Dị Vực gương mặt, mới khiến cho bọn hắn bỗng nhiên ý thức được, tại đây nếu là cùng bên trong cách xa nhau vạn dặm Tây Vực.

Tôn ảm nấu già bọn người ở tại một cái khách sạn bên trong dàn xếp lại, đi theo tôn ảm nấu già đến trả có Lang Gia vệ bốn người, bọn họ là vì bảo hộ tôn ảm nấu già an toàn, bởi vì Lang Gia Các thế lực cũng không có đến Tây Vực, tại đây thế lực rắc rối phức tạp, bọn họ không thể không bảo vệ tốt hắn, cho nên khi bọn họ đến khách sạn thời điểm, bốn người liền bốn phía điều tra, quan sát chung quanh tình huống, mà tôn ảm nấu già cũng phái người đi đại sảnh Đôn Hoàng nội thành Tác thị gia tộc vị trí, hắn quyết định hai ngày tiến đến bãi phóng đương đại Tác thị gia tộc tộc trưởng, tại đây tướng quân, Tác Khác.

Mà tôn ảm nấu già thì tại suy nghĩ, nên như thế nào ứng đối đón lấy cùng Tác thị gia tộc hội đàm, lúc này hắn, mới cảm thấy nhất định áp lực, hắn nắm thật chặt nắm tay, đề cho mình kiên định.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Tây Vực chiếm đóng (2)

Hôm sau trời vừa sáng, tôn ảm nấu già tại bốn tên Lang Gia hộ vệ vệ dưới vôi vàng tiến đến Thành Nam, theo hôm qua dò thăm tin tức, Tác phủ ngay tại Thành Nam, rất nhanh, bọn họ tìm đến Tác phủ, một tòa Hắc Môn Đại Trạch Viện, tại Trung Nguyên, giống Tác nhà loại này không có tước vị Đại Hộ là không cho phép có môn lâu, nhưng là tại Đôn Hoàng, lại không có loại này hạn chế, tôn ảm nấu già thậm chí còn nhìn thấy cửa ra vào có hai tòa Thạch Sư Trụ, đây là quyền quý trước cửa phủ đánh dấu, Tác nhà thế mà cũng có, có thể thấy được Tác nhà tại Đôn Hoàng là bậc nào địa vị.

Tôn ảm nấu già đi đến bậc thang, đối với một tên đang tại quét rác lão nhân gia chấp tay nói ra: "Xin chuyển cáo chủ nhân nhà người, liền nói bên trong có khách nhân đến thăm?"

Tên này lão nhân gia liếc hắn một cái, quay người chậm rãi Thôn Thôn vào phủ đi, sau một lát đi ra một tên quản gia bộ dáng người, khôn khéo tài giỏi, hắn chấp tay cười nói: "Không biết vị tiên sinh này tôn tính đại danh, tới ta Tác nhà là vì chuyện gì?"

"Ta đến từ Đại Hưng, chuyên tới để tiễn đưa một phong thư."

"Đại Hưng?" Quân gia miệng bên trong nhấc tới hai lần, lại nghĩ đến nhà mình tại Đại Hưng cũng không có cái gì người quen, lão thái gia tuy nhiên đã từng là Đại Tùy tàn ra đại phu, nhưng là đã qua đời nhiều năm, cùng bên trong ít có tới lui.

"Chúng ta là Quan Gia người." Tôn ả nấu già xem người này do dự, thế là điểm danh thân phận, .

Giờ phút này quân gia búng tỉnh đại ngộ, đến từ Đại Hưng Quan Gia người, này địa vị cao bao nhiêu, đừng nhìn Tác nhà tại Đôn Hoàng là nhất đẳng Đại Tộc, thực sự bên trong cũng chỉ có thể quên Tiểu Môn Tiểu Hộ, "Trước hết mời vào phủ chờ một chút."

Quân gia cảm tôn ả nấu già mời đến cửa phủ, sau đó chính mình hướng vào phía trong tại chạy đi, sau một lát, một tên đầu đội mũ sa, người mặc cẩm bào trung niên nam tử tại mấy tên người nhà cùng đi, bước nhanh đi tới, sau đó hỏi: "Người đưa tin ở đâu?"

Nam tử này chính là hiện tại Đôn Hoàng Trần tướng quân Tác Khác, từ khi phụ thân Tác triết tại mấy năm trước sau khi qua đời, hắn liền trở thành Tác thị gia tộc tộc trưởng. Tác nhà là Danh Môn Vọng Tộc, nhưng lại không có tước vị, tuy nhiên bọn họ tại Đôn Hoàng nhất gia độc đại, xưng vương xưng bá, nhưng là khôn khéo Tác Khác có thể là biết, bởi vì bên trong phát sinh biến động lớn, cho nên mới không rảnh bận tâm Tây Vực, Tân Vương Triều một khi hưng khởi, vậy hắn Tác nhà bất quá là sóng lớn bên trong một chiếc thuyền nhỏ, lúc nào cũng có thể sẽ đắm chìm.

Lúc đầu Tác nhà là có thể đầu nhập vào Lý Quý, nhưng là Tác Khác cũng không cho rằng Lý Quý năng lượng trong đối kháng ban đầu vương triều, hắn không muốn cùng Lý Quý cùng một chỗ diệt vong, cho nên hắn không hề cho Đôn Hoàng rơi vào Lý Quý trong tay, bây giờ nghe nói Đại Hưng Quan Gia tới tìm hắn, để cho hắn kích động bước nhanh đi tới, hắn nhưng là nghe nói Đại Hưng tây Tùy cầm binh 40 vạn, ngay cả Lý Quý cũng phải làm cho tây Tùy Sứ người tham gia hắn đẳng cơ đại diện, như thế để cho hắn nhìn thấy Tác nhà phong quan ban cho tước cơ hội.

Tôn ả nấu già tiến lên thì lễ, "Ồ trước mặt có thể là Đôn Hoàng Trần tướng quân, Tác thị gia tộc tộc trưởng Tác Khác Tác tướng quân?"

"Chính là, chính là "

Tác Khác nghe được đối phương gọi mình Trần tướng quân, cũng cao hứng ha ha cười không ngừng, có thể nói dạng này tây Tùy chính quyền liền thừa nhận địa vị mình, tôn ả nấu già lấy ra Vương Bình cho hắn một phong thư, đưa cho Tác Khác, cười nói: "Tại hạ tôn ả nấu già, phụng đại đô đốc chi mệnh, đến đây Đôn Hoàng."

Tác Khác nghe ra đối phương cũng không phải là phổ thông người đưa tin, vội vàng khách khí nói ra: "Tôn Sứ Quân mời cùng nhau vào bên trong đường nói chuyện."

Tác Khác cảm tôn ả nấu già mời đến Nội Đường, lại sai người dâng trà, tuy nhiên bọn họ thân ở xa xôi Tây Vực, nhưng là Tác nhà vẫn như cũ duy trì người Trung Nguyên tập tục, Trà Diệc cũng là từ Trung Nguyên chở tới đây.

Tác Khác xem Vương Bình tin, sắc mặt có chút ngưng trọng, nhưng là trong mắt cũng tràn ngập vui sướng ánh mắt, bọn họ Tác nhà tuy nhiên tại Đôn Hoàng là gia đình giàu có, hiện tại loạn thế đã từ Trung Nguyên quét đến Tây Vực, Lý Quý, Tây Vực Tam Thập Lục Quốc, Đông Tây Đột Quyết, mỗi một cái thế lực đều sẽ để cho Tác nhà vạn kiếp bất phục, bởi vì Tác nhà chiếm cứ là Đôn Hoàng, cái này Ti Trù Chi Lộ phải qua đường, mỗi cái thế lực đều đối với Đôn Hoàng thêm nhỏ dãi.

Vương Bình trong thư nói rất rõ ràng, chờ hắn thống nhất bên trong về sau, nhất định sẽ tiến quân Tây Vực, chỉ cần Tác nhà có thể cùng Vương Bình phái tới người thủ hộ tốt Đôn Hoàng, hắn về sau cần phải phong Tác Khác vì là Đôn Hoàng công. Dạng này hứa hẹn khiến cho Tác thị gia tộc thu hoạch được tước vị, mà lại là một cái Đôn Hoàng công,

Để cho Tác thị đạt được trước đó chưa từng có phát triển cơ hội, cái này khiến tâm tình của hắn kích động không thôi, thật lâu khó mà lắng lại.

Tác Khác nhìn thấy tin sau cùng, thế mới biết trước mắt vị này người đưa tin thân phận, hắn quan sát tỉ mỉ người trẻ tuổi trước mắt này, trước mắt vị này tuổi còn trẻ người, lại là sắp lên Nhâm An Tây Đô hộ phủ Trưởng Sứ, cái này có thể tính được là Đại Tướng nơi Biên Cương, điều này cũng làm cho Tác Khác đối với Đại Hưng Thành vị kia đại đô đốc rất là tán thưởng, hắn thật đúng là dám dùng người, trẻ tuổi như vậy người thế mà cũng dám ủy thác trách nhiệm, cái này cũng nói rõ Vương Bình dùng người phương thức, chỉ cần người lòng trung thành, có năng lực, liền sẽ đạt được trọng dụng, hơn nữa nhìn người trẻ tuổi trước mắt này, có tri thức hiểu lễ nghĩa, ôn tồn lễ độ, ánh mắt kiên định bên trong tràn đầy vô hạn nhiệt tình.

Tác Khác nhìn một chút tôn ả nấu già, vội vàng áy náy nói, "Nguyên lai là Tôn đại nhân, thất kính thất kính."

Tôn ả nấu già mỉm cười, "Tác nhà nghĩ có đúng không?" Tôn ả nấu già đây là đang hỏi thăm Tác nhà phải chăng là vua bình hiệu lực, chỉ có đạt được khẳng định trả lời chắc chắn, bọn họ mới có thể tiếp tục nói tiếp.

"Tác nhà nguyên ý vì đại đô đốc hiệu mệnh." Tác Khác muốn không nghĩ liền nói, Tác thị gia tộc hiện tại có thể nói là ôm Jean gạch hài tử, bị tứ phương người đều nhìn chăm chăm.

"Tốt, này Tác gia chủ cho rằng Tùy Quân tại tứ phương trong thế lực giữ vững Đôn Hoàng khả năng lớn bao nhiêu?"

"Cái này khó mà nói a."

Tác Khác hơi hơi thờ dãi nói ra: "Từ khi Lũng Tây Lý Thị thành lập Đại Lương Quốc Hậu, chúng ta những gia tộc này liền ngày càng suy thoái, mà mới

tới gia tộc cũng bắt đầu chèn ép chúng ta, mặc dù lớn Lương Quốc còn không thể trực tiếp khống chế Đôn Hoàng, nhưng là cũng từ đó đến đờ Đôn Hoàng quận bên trong gia tộc của hân, bắt đầu trừng kích gia tộc bọn ta."

Tôn ả nấu già mình bạch bọn họ tình cảnh, hiện tại bên trong chiến loạn, không rảnh bận tâm Tây Vực, để cho Tây Vực bên trong ngu quỳ xà thần đều đi ra, Đôn Hoàng quận trú quân chỉ có Tác thị khống chế hai ngàn quân đội, Lý Quỹ hiện tại đang bận Đẳng Cơ Xung Đế, sau đó chống cự Lý Uyên tiến công, tạm thời vô pháp bận tâm, Đông Tây Đột Quyết cũng không ngừng xung đột, hiện tại bọn hân hàng đầu địch nhân cũng là Tây Vực Tam Thập Lục Quốc người.

"Tôn đại nhân cảm mang đến bao nhiêu binh mã?" Tác Khác hiện tại quan tâm nhất cũng là Đại Hưng phái bao nhiêu binh mã tới, nếu như liền mấy người kia, vậy bây giờ chen vào tây Tuyền cớ gì, cái kia chính là muốn chết.

"Đại đô đốc để cho Tô Định Phương tướng quân, dẫn đầu ba ngàn tinh nhuệ đến đây, hiện tại trú đóng ở Ngọc Môn." Tôn ả nấu già tinh táo nói ra, hân không biết quân sự, không biết ba ngàn người có thể hay không giữ vững, nhưng là hân tin tưởng Vương Bình, Vương Bình nói có thể làm, vậy thì nhất định được.

"Ba ngàn người? Này miễn cưỡng đầy đủ." Tây Vực tuy nhiên có ba mươi sáu quốc gia, nhưng là mỗi cái quốc gia quân đội cũng là không nhiều, tỉ như Cao Xương qua mới mấy ngàn nhân mã, Vương Bình phái ba ngàn người miễn cưỡng có thể.

Nếu Tác Khác đánh giá thấp cái này ba ngàn người chiến đấu lực, coi là tây Tuyền Quân đội cùng Lý Quỹ quân đội một cái chiến đấu đẳng cấp.

Trở lại khách sạn, tôn ả nấu già lập tức viết một phong tin nhắn, gọi tới một tên thủ hạ, cầm tin đưa cho hân phản phó nói: "Người cùng dẫn đường lại đi một chuyến Ngọc Môn Quan, cầm phong thư này giao cho Tô tướng quân, phải nhanh một chút giao cho hân."

Binh lính đáp ứng một tiếng, lập tức đi tìm dẫn đường, hai người vội vàng rời đi, lúc này trời đã dần dần hắc, đám lái buôn thu quán về nhà, Đôn Hoàng nội thành lại an tĩnh lại.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuyền Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 115: Đôn Hoàng đổi màu cờ (1)

Lúc này ở Đôn Hoàng mặt khác một tòa đại trạch bên trong, tòa này đại trạch giờ phút này cũng yên tĩnh, nhìn không ra có cái gì chỗ dị thường, một chiếc xe ngựa tại Đại Trạch Môn trước dừng lại, đi xuống một vị trung niên nhân, chỉ gặp hân bước nhanh đi đến bậc thang, người gác cổng lại ngăn lại hân. (V) (-) bên trong Ω Văn ⊥ Ω mạng n* 1.

"Người là người phương nào, tới nơi này làm gì?"

Trung niên nhân có chút nóng nảy nói: "Ta có khẩn cấp đại sự muốn gặp Đô Úy đại nhân, mời người thay ta thông báo một tiếng."

Lúc này, trong phủ đệ đi ra một tên văn nhân, người này gọi là Lưu Văn Khởi, là bác Downer nói Lưu Văn Tĩnh huynh đệ, đã bí mật đến đây Đôn Hoàng một thời gian ngắn, mà trước mặt trung niên nhân là Đôn Hoàng Tào Thị gia chủ Tào rượng. Tào gia cùng Tác nhà cũng là Đôn Hoàng Danh Môn Vọng Tộc, nhưng là Tào gia luôn luôn thuộc về Tác nhà phía dưới, hân vẫn muốn qua Tác nhà, trở thành Đôn Hoàng một gia tộc, cho nên Lưu Văn Khởi đến đây tìm tới hân thời điểm, hân cũng không chút nào do dự đầu nhập vào Lý Uyên, bây giờ hân nhận được tin tức, tây Tuyền Nhân đã tiến vào Đôn Hoàng, hân sốt ruột, cho nên đến đây tìm Đôn Hoàng Đô Úy Lý Thúc Văn.

Đôn Hoàng quận mặc dù lớn Lương Quốc không có quản lý, nhưng là trừ Trần tướng quân Tác Khác bên ngoài, còn có một tên Đô Úy Lý Thúc Văn, mà Lý Thúc Văn nhưng là Lý Quỹ người.

Lưu Văn Khởi đi ra đại môn, chấp tay cười nói: "Tào gia người làm sao tới, Lý Đô Úy đã uống say, nếu không chờ Đô Úy đại nhân tỉnh rồi nói sau."

Tào rượng gấp, "Văn lên huynh, ta xác thực có chuyện trọng yếu a, nếu như kéo tới ngày mai, chỉ sợ cũng không kịp a."

Lưu Văn Khởi tiến lên cười nói: "Sự tình gì, không ngại cùng ta nói một chút, nói không chừng ta có thể giúp một chút bận bịu."

Tào rượng ngẫm lại, Lưu Văn Khởi không có binh mã, làm sao có thể thành sự a, nhưng là hiện tại cũng không có hân biện pháp, thế là thấp giọng nói ra: "Khẩn cấp tình báo, tây Tuyền thám tử vào thành."

Lưu Văn Khởi nghe, lập tức hoảng, nếu như Đôn Hoàng bị tây Tuyền chiếm cứ, này Lý Đường Tây Vực kế hoạch liền thất bại a, phải đi gọi Lý Đô Úy xuất binh, Lý Thúc Văn cũng đã bị Lý Uyên thu mua, trong tay hân cũng có hơn một ngàn quân đội.

... ..

Tôn Ân Náu Già trở lại trong khách sạn, thủ hạ đều đã sớm ngủ, tại trong bão cát bốn ba nhiều ngày như vậy, bọn họ cũng sớm đã mỗi một không chịu nổi, chỉ có này bốn tên Lang Gia vệ, tựa như không biết mệt mỏi, vẫn có hai người canh giới lấy, hai người bọn họ trong thành dò xét, tôn Ân Náu Già cũng dùng nước nóng rửa chân, chuẩn bị lên giường nghỉ ngơi, đúng lúc này, bỗng nhiên một tên Lang Gia vệ vội vàng chạy tới, sau đó nói: "Đại nhân, chúng ta bị hiện, phải lập tức rời đi tại đây, nếu người không đi quân đội cầm lập tức tới bắt chúng ta mà đến."

Tôn Ân Náu Già bị kinh ngạc: "Chẳng lẽ Tác nhà phản bội chúng ta?"

"Không biết, nhưng là tại đây đã không thể chờ đợi,

Chúng ta đi nhanh đi, thành môn hiện tại đã quan, chúng ta chỉ có thừa dịp bọn họ còn chưa tới đến hồi lộ ra khỏi thành." Như thế Lang Gia vệ lo lắng nói ra, hần là Vương Bình phái tới bảo hộ tôn Ân Náu Già, nếu như tôn Ân Náu Già xảy ra chuyện gì tình, vậy hần cũng không cần trở lại, trực tiếp cắt cổ quên.

Tôn Ân Náu Già không kịp nghĩ lại, hần xoay người đi vỗ tay nhà dưới môn, lo lắng hô: "Các người mau dậy đi."

Sau một lát, tôn Ân Náu Già cùng dưới tay hần nắm Lạc Đà lao ra có biết, hướng về trong bóng tối bao phủ xuống thành môn chạy đi.

Nửa canh giờ về sau, đại đội binh lính chạy lên đường đi, nhanh chóng cầm khách sạn bao bọc vây quanh, ngay tại lúc đó, mặt khác một chi quân đội cũng bắn tới, cùng lúc trước tới quân đội giăng co lấy, tới trước là Lý Thúc Văn quân đội, cùng hần giăng co cũng là Tác gia quân đội.

"Lý Đô Úy, người là làm gì?" Tác Khác phần nộ quát, tôn Ân Náu Già là ai? Có thể nói là Vương Bình sử giả, nếu như tại Đôn Hoàng xảy ra chuyện, này Tác nhà mấy trăm cái đầu người cũng là không đủ chém, khi hần nghe nói Lý Thúc Văn phái quân đi ra bắt tôn Ân Náu Già thời điểm, hần cũng chạy tới.

"Hừ, Tác Khác, người cấu kết tây Tù, nghĩ đi Đôn Hoàng chấp tay tặng người, hôm nay ta liền đem người bên trong giết, để người cùng tây Tù kết thù kết oán, hai người chúng ta cùng nhau vì là Đường để hiệu mệnh." Lý Thúc Văn muốn rất rõ ràng, hần Peso Khác thể lực nhỏ hơn, liều mạng không được, chỉ có đem hần kéo xuống ngựa, cùng mình buộc chung một chỗ.

"Người mơ tưởng." Tác Khác tức giận rống to, nhưng là song phương cũng không dám động binh, một khi đánh, cái kia chính là ngọc nát đá tan kết quả.

Tôn Ân Náu Già mang theo thủ hạ kiếm ra thành môn, một đường hướng bắc chạy trốn, dẫn đường đã trước một bước rời đi, trong đêm tối gió lạnh lạnh thấu xương, bão cát già thiên tế địa, bọn họ căn bản không phân rõ được đường, chỉ có thể dựa vào bão cát ít hơn lúc bầu trời lộ ra một điểm mờ hồ tinh quang chỉ dẫn, hướng bắc mà chạy, mọi người lại lạnh vừa mệt, ước chừng chạy ra trong vòng ba bốn dặm, chợt phát hiện phía trước có một mảnh Hồ Dương Lâm, tôn Ân Náu Già đại hỉ, vội vàng làm cho nói: "Đâm rừng cây nghỉ ngơi!"

Hơn hai mươi người nắm Lạc Đà, đỉnh lấy bão cát, khó khăn hướng về rừng cây đi đến, đúng lúc này, bên người bỗng nhiên truyền đến một mảnh tiếng vó ngựa, một nhánh kỵ binh từ Hồ Dương trong rừng lao ra, ước chừng có mấy trăm người, đem bọn hần bao bọc vây quanh, mấy trăm thanh Nỗ Tiên đồng loạt giơ lên, nhắm ngay bọn họ, một tên đại tướng giục ngựa từ trong rừng đi ra, đối bọn hần cười lạnh nói: "Không nên phản kháng, phản kháng các người hần phải chết không nghi ngờ!"

Tôn Ân Náu Già mượn dư quang nhìn chăm chú lên người tướng quân này, bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng, lớn tiếng kêu lên: "Ô tướng quân, là ta à, ta là tôn Ân Náu Già a."

"Cái gì, tôn Ân Náu Già, Tôn huynh đệ?" Tên này đại tướng cũng là thu đến tôn Ân Náu Già thư tín chạy đến Tô Định Phương, Tô Định Phương nếu tuổi không lớn lắm, cũng không so tôn Ân Náu Già lớn hơn bao nhiêu, chỉ là đi theo Vương Bình thời gian lâu dài, tất nhiên hai người tương lai cùng một chỗ cộng sự, song phương liền lấy gọi nhau huynh đệ.

Tôn Ân Náu Già bọn người đi theo đại đội kỵ binh đi vào cách đó không xa một tòa quân doanh, quân doanh chu vi có cự đại hàng rào, cầm cuồng phong thổi lên Sa Trần ngăn tại quân doanh bên ngoài, đỉnh đầu đỉnh đại tướng chính tề sắp hàng, chừng mấy trăm đỉnh đại tướng, đây chính là Tô Định Phương mang đến ba ngàn tinh nhuệ.

"Tôn huynh đệ biết là ai muốn bắt các người sao?" Tô Định Phương nhìn xem tôn Ân Náu Già hỏi.

"Ta không nghĩ sẽ là Tác nhà." tôn Ân Náu Già hiện tại đã bình tĩnh trở lại giấu lại, hần từ cùng Tác Khác nói chuyện với nhau thời điểm, nhìn ra được hần đối với đầu nhập vào tây Tù khát vọng, cho nên không phải là Tác nhà, cái kia chỉ có gia tộc của hần.

"Ừm, tất nhiên Tác nhà sẽ không, này sẽ là ai đây?" Tô Định Phương nghi ngờ hỏi.

"Tại Đôn Hoàng có thể mang Quân đội bắt chúng ta, trừ Tác nhà, vậy cũng chỉ có vị kia Đô Úy, Lý Thúc Văn, khẳng định là hần, nghe nói hần cùng Tào gia quan hệ không tệ, mà Tào gia cùng Tác nhà lại là đối đầu." Tôn Ân Náu Già nhân tình sáng lên, bất thành linh nhớ tới Lang Gia vệ đem dò xét đến tình huống muốn dưới, liền một chút liền minh bạch.

"Há, Lý Thúc Văn, ta ba ngàn tinh nhuệ đã đến, liền không sợ bọn họ, chỉ cần có thể mở cửa thành ra, coi như bọn họ đều là địch nhân chúng ta ta đều không để ý, sau cuộc chiến quân lý còn cần Tôn huynh đệ xử lý." Tô Định Phương trải qua mấy chục vạn đại chiến tương dẫn, đối với mình có lòng tin tuyệt đối, ước thúc cũng tự tin nói ra.

"Tô huynh yên tâm, tại hạ nhất định dốc hết toàn lực."

"Tốt, truyền lệnh, đại quân ngày mai bốn canh nấu cơm, canh năm ra." Tô Định nhanh chóng hạ lệnh đến.

Đôn Hoàng tình thế đến mấu chốt nhất thời điểm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Đôn Hoàng đổi màu cờ (2)

Hôm nay Vương Bình một phong từ Ngọc Môn Quan truyền đến thư tín, cũng trên cơ bản hiểu biết Đôn Hoàng quận phát sinh một ít chuyện, Vương Bình chấp tay sau lưng đi đến bên tường, nhìn chăm chú treo trên tường Lũng Hữu địa đồ, Đôn Hoàng quận ở vào xa xôi Tây Bắc, nhưng là nó nhưng là bên trong cùng Tây Vực quan trọng điểm kết nối, nếu có thể ở Tây Vực đánh xuống cái này cái đỉnh, không chế lại Đôn Hoàng hẻm, như vậy hẳn tương lai vô luận là thu phục Lũng Hữu, vẫn là tiến quân Tây Vực, hẳn đều có một cái tốt nhất vấn đề.

Bất quá, Vương Bình biết Lý Quý cùng Lý Uyên hai người cũng sẽ không dễ dàng buông tha Đôn Hoàng cái này Chiến Lược Yếu Địa, Lý Uyên nếu như cầm xuống Đôn Hoàng, hẳn tương lai liền có thể từ Lũng Hữu cùng Hà Đông hai lộ ra binh, vây khốn Quan Trung, đem Vương Bình vây chết tại Quan Trung Địa Khu. Mà Lý Quý thì cần muốn bắt lại Đôn Hoàng, từ đó bình định Tây Vực, đạt được Tây Vực rộng lớn địa bàn, dùng cái này tới lớn mạnh chính mình.

Nhưng là Lý Quý hiện tại còn không dám trắng trợn cùng mình giằng co, nhưng là Lý Uyên liền không giống nhau, hẳn nhất định sẽ phái quân đội nhanh chóng chạy tới Đôn Hoàng, nhưng là Lý Uyên khẳng định cũng sẽ không phải quá nhiều người đi qua, hiện tại liền xem Tô Định Phương cùng tôn ả nấu già có thể hay không chịu nổi? Vương Bình ánh mắt lóe lên một tia thật sâu sắc lo.

Tây Tùy Quân đội đã rời đi Ngọc Môn Quan, trú đóng ở Đôn Hoàng quận Thành Nam mặt. Trong đại trường, Chủ Tướng Tô Định Phương đứng tại chỗ bức tranh bên cạnh đang nghiêm túc nghe thám báo báo cáo mới nhất.

"Lý Uyên phái Lý Hiếu Cung suất quân một vạn đã đến Đôn Hoàng quận, Tác thị gia tộc binh quyền bị giải trừ, giam lỏng trong thành, hiện tại Lý Hiếu Cung đã phát hiện chúng ta, đang suất quân đến đây cùng chúng ta quyết chiến, khoảng cách nơi đây không đủ bốn mươi dặm."

Tô Định Phương năm nay mới hai mươi sáu tuổi, đi theo Vương Bình đã ba bốn năm, từ một tên non nớt thiếu niên đã từng bước một trưởng thành là một mình gánh vác một phương đại tướng, lần này, Vương Bình mệnh hẳn vì là An Tây Đô Hộ Phủ Đô Đốc, cùng tôn ả nấu già cùng một chỗ phụ trách Đôn Hoàng cùng Tây Vực, Tô Định Phương cảm thấy mình gánh vác trách nhiệm, nhưng là hẳn đối với mình cũng đồng dạng tràn ngập tự tin.

Hắn đã chiếm được Tác Gia Truyền đi ra tình báo, Lý Hiếu Cung hết thảy một vạn người, tăng thêm Lý Thúc Văn hai ngàn người, hiện tại Lý Hiếu Cung tự mình dẫn đầu một vạn người đến đây quyết chiến, như vậy lưu thủ Đôn Hoàng quận người cũng chỉ có hai ngàn người, hiện tại hẳn cần cùng Tác Khác bắt được liên lạc.

Sau một lát, một tên hắc y nhân bị bắt lại đưa vào trong đại trường, hẳn nhìn thấy Tô Định Phương cùng tôn ả nấu già về sau, sau đó một chân quỳ xuống ôm quyền nói: "Tôn đại nhân, ta là Tác Khác con trai, Pháp Tào tông quân Tác nghệ thuật."

"Ừm?" Tô Định Phương nghi hoặc nhìn xem tôn ả nấu già, bởi vì chỉ có hắn đi qua Tác phủ.

"Không sai, hẳn là Tác nghệ thuật." Tôn ả nấu già nhìn kỹ một chút, tuy nhiên hẳn đi Tác phủ thời điểm chỉ là cùng Tác Khác nói chuyện với nhau, nhưng là Tác Khác nghề đón thời điểm, tôn ả nấu già bốn gấp qua người này, thế là khẳng định nói ra.

Xác định thân phận, Tác nghệ thuật một phần tình báo trình lên, Tô Định Phương tiếp nhận tình báo chậm rãi triển khai, cẩn thận một thiên, thủ Đôn Hoàng chỉ có hai ngàn người, cũng là Lý Thúc Văn thủ hạ, mà Tác nhà binh lính đều bị tháo binh khí bị trông giữ đứng lên.

"Tác Khác tướng quân hiện tại ở đâu bên trong?" Tô Định Phương lại hỏi.

"Hồi bẩm tướng quân, Lý Thúc Văn vẫn vì là giao nộp binh khí, giam lỏng phụ thân liền có thể không chế Đôn Hoàng thành, quả thực là trò cười, cũng không nghĩ một chút ta Tác nhà tại Đôn Hoàng kinh doanh nhiều năm như vậy, cũng không phải không có chuẩn bị ở sau, chỉ cần Tướng Quân Lệnh dưới, liền có thể đoạt lấy Đôn Hoàng." Tác nghệ thuật tự hào nói ra, đây cũng là hướng về bọn họ tranh công.

Tô Định Phương gật gù đầu, có Tác Khác cái này lớn nhất nội ứng tại, như vậy trận này chiếm lấy Đôn Hoàng chiến dịch liền trở nên đơn giản, hẳn lập tức hạ lệnh đến: "Truyền mệnh lệnh của ta, kỵ binh lên ngựa, Bộ Binh nhanh chóng tập hợp, vòng qua địch nhân đại quân, tiến vào Đôn Hoàng nội thành."

Lúc đầu Vương Bình là muốn phái ba ngàn kỵ binh, tiếc rằng áp giải lương thảo dùng không nhiều như vậy lập tức, cỡ nào sẽ cho người hoài nghi, cho nên

hiện tại chỉ có một ngàn kỵ binh.

Ba ngàn tinh nhuệ sớm đã chuẩn bị sẵn sàng, theo Tô Định Phương ra lệnh một tiếng, kỵ binh lên ngựa vọt ra cửa doanh, Bộ Binh cũng nhanh chóng đi tới, bốn mươi dặm khoảng cách, cũng không phải là rất xa, một canh giờ sau khi liền có thể giết tới, nhưng là Tô Định Phương nhưng từ khía cạnh quân quay về Đôn Hoàng quận, để cho Tác Khác tại trong thành tiếp ứng.

Lúc này, bốn mươi dặm bên ngoài một nhánh hơn vạn quân đội đang chậm rãi đi tới,

Cầm đầu tướng lĩnh cũng là Lý Hiếu Cung, hần là Lý Uyên Đường Chất, được phong làm Triệu Quận Vương, cũng là một tên không đến ba mươi năm nhẹ tướng lĩnh, Lý Uyên mệnh hần chiếm lấy Đôn Hoàng, kiêm nhiệm Đôn Hoàng Thái Thú, không chế Đôn Hoàng quận Quân Chính Đại Quyền.

Lý Hiếu Cung vốn định chậm rãi ăn mòn Đôn Hoàng, cũng không muốn mạnh đến, dù sao Đôn Hoàng rồi Thái Nguyên dù sao xa xôi, nếu như mạnh tới không phải Lý Uyên dự tính ban đầu, Lý Hiếu Cung đã từng hai lần phái người tới nói cùng Tác Khác, nhưng là Tác Khác giống như cũng không vì là mà thay đổi, coi như Lý Uyên phong hần làm Đôn Hoàng quận Vương Tha cũng không có đáp ứng, song phương cũng ở vào nói chuyện với nhau trong giằng co, nhưng là tây Tùy thế mà cũng phái người đến đây chiếm trước Đôn Hoàng, với lại lại còn nói phục Tác Khác, để cho hần cũng không hiểu, chẳng lẽ Vương Bình ra giá nghiên cứu còn cao hơn Đường Triều? Thế là hần liền không thể không tiên hạ thủ vi cương.

Nếu Tác Khác cũng có ý nghĩ của mình, Phong Vương? Cái kia chính là muốn chết, chờ người Lý Uyên Thống Nhất Thiên Hạ, sẽ còn chứa chấp được một cái Dị Tinh Vương sao? Với lại hần cũng không cho rằng Lý Uyên có thể được đến thiên hạ, ngược lại Vương Bình mở Đôn Hoàng công tương đối thực tế, cho nên hần mới đáp ứng Vương Bình.

Lý Hiếu Cung trong lòng rất khẩn trương, cũng may tây Tùy quân chỉ có ba ngàn binh mã, hần có gấp năm lần cùng địch quân đội, đủ để đem tiêu diệt, Lý Hiếu Cung tự mình dẫn đầu một vạn đại quân tiến đến quyết chiến tây Tùy Quân, ý đồ nhất cử tiêu diệt, để cho Đôn Hoàng tại Đường Triều lực không chế càng mạnh hơn.

Lúc này, một tên Lĩnh thám dò nhanh chóng chạy tới, hô lớn: "Vương gia, Tùy Quân vòng qua Quân Ta, hướng về Đôn Hoàng thành mở đi ra "

"Cái gì?" Lý Hiếu Cung nhất định không thể tin được chính mình nghe lời, chỉ bằng này ba ngàn Tùy Quân năng lượng đánh hạ Đôn Hoàng thành, nhất định nói chuyện viễn vông đi. Đôn Hoàng thành kinh lịch trải qua Lương Tấn Nam Bắc Triều chiến hỏa tây lễ, thành trì bị hủy lại nặng xây, một lần so một lần kiên cố, là một tòa thành cao hai trượng kiên cố Đại Thành, coi như Lý Thúc Văn chỉ có hai ngàn quân đội, cũng không phải Tô Định Phương ba ngàn nhân mã năng lượng đánh hạ, đây không phải lấy trứng chọi đá sao?

"Tướng quân, có quân đội đến đây." Đôn Hoàng trên thành một tên binh lính nhìn thấy nơi xa chạy tới quân đội, chừng hơn ba ngàn người, thế là hướng về Lý Thúc Văn Báo cáo nói.

"Ba ngàn người cũng muốn công thành, trò cười." Lý Thúc Văn không thêm để ý chút nào, lạnh lùng nói ra.

Đối phương một thành viên đại tướng chậm rãi tiến lên, la lớn: "Lý Thúc Văn Tướng quân ở đâu? Mời lên trước trả lời." Đây chính là cấp tốc chạy tới Tô Định Phương quân đội.

Lý Thúc Văn Tâm bên trong do dự một chút, hần không muốn để ý đến hần, nhưng là bên người vị này thân vệ lại thuyết phục hần, "Tướng quân không ngại nghe hần nói cái gì, chẳng lẽ còn sợ hần sao?"

Lý Thúc Văn trầm tư chỉ chốc lát, liền thò đầu ra, chỉ lộ ra một cái đầu lâu bên ngoài, bên người thân vệ ở một bên hộ vệ lấy hần.

"Ta là Lý Thúc Văn, người muốn cùng ta nói cái gì?"

Tô Định Phương lạnh lùng nói ra: "Nếu như người không muốn chết, liền lập tức mở cửa đầu hàng, nếu không, giết không tha "

Lý Thúc Văn giận dữ, "Trò cười, chỉ bằng người cái này ba ngàn nhân mã? Có thể giết ta."

"Ta giết người "

Vừa mới thuyết phục hần tiến lên nói chuyện với nhau thân vệ hô to một tiếng, trường đao từ sau [Bối Thử] xuyên Lý Thúc áo ngực thân, sau đó cắt lấy đầu của hần, giơ lên cao cao. Mấy tên Lý Thúc Văn Thân vệ giật nảy cả mình, nhao nhao rút đao mà ra, muốn ăn như thế binh lính giống như, giờ khắc này ở trước cửa thành, Tác Khác xuất hiện, chỉ gặp hần la lớn:

"Lý Thúc Văn đã chết, người đầu hàng không giết, người phản kháng giết không tha, người tới, mở cửa thành ra, để cho Tô tướng quân vào thành."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham).Net).

Chương 117: Đôn Hoàng đổi màu cờ (3)

Giờ phút này, Lý Hiếu Cung dẫn đầu một vạn Đường Quân đang tại cấp tốc hướng bắc mà đi, Khôi Giáp lóe sáng, sát khí đằng đằng.

Mà tại Đôn Hoàng nội thành, Tô Định Phuong đã đem Tác Khắc hai ngàn quân, Lý Thúc Văn Hàng Bình cùng mình ba ngàn quân đã chinh biên hoàn thành, hết thấy bảy ngàn quân đội, Tô Định Phuong sai người gia cô thành tường, chuẩn bị nghênh đón sẽ đến đại chiến.

Một tên thám báo từ đằng xa gấp chạy mà tới, sau đó chạy lên thành tường, chỉ chốc lát liền đến Tô Định Phuong trước mặt, thám báo lập tức chấp tay nói ra: "Khôi bầm tướng quân, phát hiện Đường Quân, hơn vạn người, một khắc đồng hồ liền đến."

"Chủ Tướng có thể là Lý Hiếu Cung?"

"Vâng, là bắc Đường Triệu Quận Vương Lý Hiếu Cung."

"Quả nhiên là hắn."

Tô Định Phuong tự nhủ, trong lòng của hắn nhanh chóng làm ra phản ứng, sau đó hắn lập tức ra lệnh: "Đóng lại thành môn, Cung Nỗ Thủ Thượng Thành tường, Cồn Thạch(Rolling Stone) lõi mộc chuẩn bị kỹ càng."

...

Đường Quân cũng không có tăng tốc hành quân tốc độ, mà chính là thả chậm tốc độ, bởi vì Lý Hiếu Cung biết Đôn Hoàng thành đã không vì hắn sở hữu, chỉ có thể chậm rãi tiến lên, tranh thủ tu chỉnh thời gian, đến giữa trưa thời khắc thời điểm, bọn họ đến Đôn Hoàng thành, một vạn Đường Quân trùng trùng điệp điệp, tinh kỳ phấp phới, một cây Soái Kỳ phía dưới, Lý Hiếu Cung toàn thân Khôi Giáp, ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chú lên Đôn Hoàng thành.

Từ khi hai tháng trước đó, Vương Bình điều động Lý Tĩnh đại quân diệt Tây Tần về sau, nguyên bản kinh lược Linh Vũ các vùng Lý Thần Thông bị triệu hồi Thái Nguyên, hắn liền bị điều tới tạm thời dẫn đầu Linh Vũ Chư Quận quân đội, hiện tại Linh Vũ đại bộ phận quân đội cùng Lý Quỹ giằng co lấy, hắn đành phải tự mình dẫn đầu một vạn binh lính đến đây Đôn Hoàng.

Lý Hiếu Cung trong lòng nếu không nguyện ý cùng tây Tùy Quân ngồi tại, hiện tại Đường Quân đang tại tiêu hóa vừa mới chiếm lĩnh vì sao bắc các vùng, với lại Đường Quân đối với tây Tùy còn không có tiến hành đại chiến, nếu như lần này hắn thất bại, vậy thì sẽ để cho Đường Quân cho là mình đánh không lại Tùy Quân, cho Đường Quân lưu lại ám ảnh trong lòng, dạng này thế tất hắn liền sẽ trở thành Lý Uyên đối với Đường Quân dạn dò kẻ thế mạng.

Từ khi Thái Nguyên khởi binh đến nay, trừ tại Hà Đông bị ngăn cản bên ngoài, Đường Quân một đường Đông Chinh quá trình bên trong, thế như chẻ tre, duy trì cái này Lũ Chiến Lũ Thắng chiến tích, nhưng là Lý Hiếu Cung cũng là biết, Vương Bình quân đội một bộ phận tại tiêu diệt Tây Tần, một bộ phận tại Nam Chinh, bọn họ mới thuận lợi như vậy.

Lý Hiếu Cung nhìn xa xa tòa này Kiên Thành, trên mặt lộ ra một tia khó mà che giấu đắng chát, Tùy Quân đã toàn diện tiếp quản Đôn Hoàng, hắn chỉ có một vạn binh mã, muốn tiến công một tòa Kiên Thành, muốn gấp sáu lần cùng địch binh lực, tình huống bây giờ, để cho hắn làm sao công thành?

"Truyền mệnh lệnh của ta, quân đội tại thành trì ba dặm ngoại trú doanh!"

Đường Quân tại ba dặm bên ngoài bắt đầu đóng quân doanh địa, bọn họ không có mang doanh rào các loại đồ quân nhu, chỉ có thể dùng chiến hạ trại phương thức, dùng đại lượng trường mâu cắm thành đâm Lâm Bảo hộ doanh trường, đỉnh đầu đỉnh đại trường đứng sừng sững đứng lên, từng bảy binh lính chạy đến bờ sông lấy nước.

Lý Hiếu Cung tự mình bố trí hạ trại, hắn đối với lương thực an toàn càng coi trọng, bọn họ lần này Bắc Thượng là đoạt thời gian, Kinh Bình giản đi, mang lương thực cũng không nhiều, chỉ có thể duy trì nửa tháng không đến, hơn nhất định phải dựa vào sau cần lương thực vận chuyển, hỗ trợ bọn họ cùng Tùy Quân giằng co.

Lúc này, hắn phó tướng đi đến Lý Hiếu Cung bên cạnh, thấp giọng nói ra: "Quận Vương điện hạ, trận chiến đầu này đối với chúng ta rất bất lợi a."

Lý Hiếu Cung làm sao không rõ, hắn phát hiện Tùy Quân không có cùng bọn hắn tác chiến chi ý, muốn tốc chiến tốc thắng căn bản không có khả năng, khiến cho hắn trong lòng mười phần sầu lo, bọn họ chỉ quân đội này là Lý Thần Thông Thuộc Hạ, nếu tại Đôn Hoàng quân thảm bại, hắn trở lại vô pháp hướng về Lý Thần Thông dận dò.

Với lại bọn họ vấn đề lớn nhất là lương thực không đủ, Lương Đạo quá dài, một khi bị địch quân đoạn chúng ta Lương Đạo, tràng chiến dịch này cảm không chiến tự tan, với lại bão cát rất lớn, trong đêm thành tựu cực thấp, các binh sĩ đều sẽ mười phần phản nản.

Lý Hiếu Cung thở dài, "Ta biết, nhưng là chúng ta hôm nay vừa tới liền rút đi, vô pháp hướng về Thánh Thượng dận dò, cũng sẽ bị Tùy Quân trò cười, trước tiên kiên trì mấy ngày, nếu như tình thế thực sự không ổn suy nghĩ thêm rút quân, người đi trước trấn an quân tâm, nói cho bọn hắn, Tùy Quân lương thiếu binh quả, bọn họ cũng hỗ trợ không mấy ngày."

Phó tướng bất đắc dĩ, đành phải tiến đến trấn an binh lính, biết rõ là nói dối,

Cũng chỉ có thể lừa một chút binh lính, giấu bớt trong lòng bọn họ hoảng sợ.

Trên đầu thành, Tác Khác nhìn chăm chú lên Đường Quân hạ trại, đối phương thế mà không có mang doanh rào, bọn họ không biết Đôn Hoàng ban đêm bão cát sao? Khóe miệng của hắn lộ ra một tia cười lạnh lạnh ý.

"Tướng quân, Đường Quân hạ trại thế mà không có doanh rào, Đôn Hoàng ban đêm bão cát lớn, chúng ta có thể theo con gió Sa, nhóm lửa bao lấy du liêu hỏa cầu, theo con gió hướng về, thổi hướng về địch nhân, dạng này chúng ta cũng không chiến mà thắng." Tác gia thế đời ở tại Đôn Hoàng, Tác Khác cũng đối tại đây thành tựu điều kiện như lòng bàn tay, lập tức hướng về Tô Định Phương bậm bỏa nói.

"Tốt, Tác tướng quân, ngươi mang năm trăm kỵ binh ra khỏi thành, mang lên du liêu cầu cùng dẫn hỏa đồ vật, chờ ngươi công thành về sau, ta cảm báo cáo đại đô đốc, vì ngươi xin công." Tô Định Phương ngầm lại, lập tức đối với Tác Khác nói ra.

Tác Khác nghe vậy đại hỉ, kích động nói ra: "Tướng quân yên tâm, mặt tướng chắc chắn công thành."

Trong đêm, cuồng phong tàn phá bờ bãi, Sa Trần đầy trời, lạnh thấu xương Tây Bắc Phong phát ra tiếng rít giống hệt đại địa đang khóc, khiến cho nhân tâm kinh sợ run sợ, trước mắt là u ám một mảnh, vài chục bước bên ngoài liền thấy không rõ bóng người.

Đôn Hoàng Cửa Tây chậm rãi mở ra, Tác Khác dẫn đầu hơn năm trăm người đội kỵ binh từ trong thành vọt ra, chỉ chớp lát liền biến mất ở vô biên vô hạn trong bão cát.

Đường Quân Đại Doanh tại Bắc Thành bên ngoài, Tác Khác dẫn đầu năm trăm người dắt ngựa tại trong bão cát gian nan hành tẩu, luôn luôn vây quanh Đường Quân Đại Doanh phía tây bắc, nơi này là theo gió, Phong Lực mạnh mẽ, khiến cho người chân đứng không vững, nếu như không ngồi xuống lời nói, phảng phất muốn sẽ bị đại phong thổi đi.

Ba trăm tên lính làm thành bức tường người, ngăn cản cái này cuồng đại Phong Lực, hơn mười người binh lính phân biệt từ trên lưng ngựa đỡ xuống mấy trói vật nặng, đây là một khung tiểu hình Máy Ném Đá, bị mang ra thành mấy bộ chia bởi Mã Thất gửi vận chuyển, có thể cảm nặng mười mấy cân thạch phát ra hơn trăm bước xa.

Mấy chục cái binh lính nhanh chóng buộc chặt lắp đặt, rất nhanh liền lắp ráp thành một tòa tiểu hình Máy Ném Đá, lúc này một tên binh lính từ trong bóng tối chạy tới, chỉ tây nam phương hướng nói: "Đường Quân quân doanh ngay tại bên ngoài trăm bước, từ bên ngoài mấu đâm đến bên trong đại trường ước chừng có 50 bước xa."

Tác Khác cười lạnh một tiếng, Đường Quân hạ trại phương thức vẫn là giống như bên trong, cũng không có suy nghĩ đến Đôn Hoàng tình huống thực tế, tới nay liền để bọn họ ném thử Đôn Hoàng Dạ Phong lợi hại, hắn lập tức làm cho nói: "Chuẩn bị hỏa cầu!"

Các binh sĩ từ Lạc Đà trong rừng lấy ra mười mấy con hắc sắc hỏa cầu, là dùng Dầu Hỏa vải quấn quanh mà thành, lớn nhỏ như giò liêu, cầu tâm là gang hoàn, dạng này liền khiến cho nó trọng lượng đạt tới mười cân, tại không gió trạng thái dưới có thể bắn ra ra chừng trăm bước, nhưng ở Phong Lực mạnh mẽ ban đêm, mượn thế gió, có thể bắn ra ra một trăm năm mươi bước xa, đủ để quăng vào Đường Quân trong doanh trường.

Một cái hỏa cầu bỏ vào sắt túi, mười mấy tên binh lính kéo ra Đầu Thạch Kỵ, hai trượng dài năm thước đầu cán bị kéo cong đến cực hạn, một tên binh lính nhóm lửa hỏa cầu, hỏa cầu tán mảnh thiêu đốt, tại gió mạnh bên trong kéo ra thật dài ngọn lửa.

"Phóng!" Tác Khác ra lệnh một tiếng, hỏa cầu bay lên không, tại u ám bầu trời đêm hình thành một cái sáng ngời chấm tròn, hướng về Đường Quân Đại Doanh bay vút lên mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Đôn Hoàng đổi màu cờ (4)

Làm Tác Khác một tiếng "Thả" Ngu Phương ló ra, hỏa cầu nhanh chóng hướng về Đường Quân Đại Doanh bay đi, vượt qua Tháp Canh, oanh một tiếng đập trúng đỉnh đầu lều vải, số sách bên trong binh lính bị bùng tình, nhao nhao kinh hoảng lao ra đại trường, ngay sau đó đại trường bị hỏa cầu nhóm lửa, theo con gió xu thế, nhanh chóng bốc cháy lên.

"Đương! Đương! Đương!" Tháp Canh bên trên cảnh báo tiếng chuông khẩn cấp gõ vang, tại chói tai tiếng cảnh báo bên trong, lại một viên hỏa cầu xẹt qua hắc ám bầu trời đêm, bay vào Đường Quân Đại Doanh, lần này đập xuống đất, hỏa cầu bắn ngược. Xông vào đỉnh đầu trong đại trường, trong trường binh lính lộn nhào chạy ra, hỏa cầu cầm đại trường trường mạn chiếu rọi đến đỏ bùng, hỏa hoạn rất nhanh từ trong trường bốc cháy lên.

Hỏa cầu bắn vào Đường Quân góc Tây Bắc, nơi này là Bộ Binh Doanh, lúc này các binh sĩ nhao nhao từ trong mộng bừng tỉnh, vạn phần hoảng sợ vọt ra

doanh trường, tụ tập tại ngoài trường Địa Không mặt đất. Rất nhiều người vẫn là chân trần, trong gió rét bị đông cứng đặc chỉ sắt phát run, mấy trăm tên binh lính tại đập lấy mấy đỉnh thiêu đốt đại trường. Lý Hiếu Cung cũng bước nhanh chạy vội tới góc Tây Bắc, nghiêm nghị quát hỏi: "Xảy ra chuyện gì?"

"Điện hạ, mau nhìn!"

Lý Hiếu Cung ngẩng đầu một cái, chỉ thấy bầu trời bên trong một cái hỏa cầu gào thét mà tới, mấy tên Thân Binh vội vàng đẩy hẳn ra, hỏa cầu lướt qua đỉnh đầu hẳn, oanh đập trúng một tòa doanh trường, đại trường chỉ chốc lát đốt ra một cái động lớn, hỏa cầu rơi vào trong trường, trường mạn nhanh chóng bốc cháy lên.

"Đập tắt đại hỏa. Không cho phép nó lan tràn!"

Lý Hiếu Cung lớn tiếng quát lệnh, hẳn tức hỗn hỗn vội tới đại trường một bên, một tên binh lính chỉ trong bão cát ầm ầm điểm sáng, "Điện hạ, là ở chỗ này!"

Lý Hiếu Cung nhìn chăm chú chỉ chốc lát, quay đầu hướng một tên tướng lĩnh nói: "Tốc độ một ngàn kỵ binh tiến đến tiêu diệt phóng ra hỏa cầu Tùy Quân!"

Tướng lĩnh quay người chạy đi. Lúc này lại có một khóa hỏa cầu nện vào trong doanh trường, cứ việc Đường Quân binh lính liều mạng dập lửa, nhưng Phong Lực quá mạnh mẽ, Hỏa tá Phong thế, đỉnh đầu đại trường dây thừng bị đốt đoạn, thiêu đốt đại trường toái phiến bị thổi lên trên trời, liên tiếp nhóm lửa bảy tám tòa doanh trường, đại hỏa bắt đầu đốt thành một mảnh...

Trong bóng tối, Tùy Quân binh lính lại đem một khóa hỏa cầu để lên Đầu Thạch Ky, đúng lúc này, một tên Lính Gác chạy vội mà tới, la lớn: "Đi mau! Đường Quân kỵ binh đi ra."

Tác Khác lúc này quyết đoán làm cho nói: "Hủy đi Đầu Thạch Ky, lập tức rút đi."

Tùy Quân binh lính nhao nhao rút đao bỏ chặt, chỉ chốc lát, Đầu Thạch Ky tan ra thành từng mảnh đồ sập, hướng phương bắc chạy đi, rất nhanh biến mất tại trong bão cát.

Không bao lâu, Đường Quân kỵ binh tìm tới công kích địa điểm, trừ một khung bị tổn hại đầu cơ bên ngoài, hơn người cùng đồ vật đều không ảnh hưởng.

Đường Quân trong đại trường, Lý Hiếu Cung phát hiện tình thế đã nghiêm trọng, căn bản dập tắt không hóa, toàn bộ góc Tây Bắc hơn một trăm lều vài đều bị nhen lửa, ngọn lửa bay lên không trung, tại gào thét trong tiếng gió cháy hùng hực, trong lòng của hắn minh bạch, hoặc là toàn bộ doanh địa toàn bộ bị thiêu hủy, hoặc là tự hủy một nửa.

"Sở hữu doanh trường toàn bộ dỡ bỏ!"

Lý Hiếu Cung cười ngựa chạy hạ lệnh, ứng phó loại này đại hỏa, chỉ ít còn muốn có hai trăm bước Khu cách ly, hẳn rơi ngựa nhất chỉ cách đại hỏa hai trăm bước bên ngoài một mảnh doanh trường, "Trước tiên mang ra bên này, phân ra Khu cách ly!"

Lúc này, phó tướng chạy lên nói: "Điện hạ, muốn phòng ngừa Tùy Quân thừa cơ đánh lên!"

Một câu nói nhắc nhở Lý Hiếu Cung, hẳn vội vàng làm cho nói: "Người dẫn theo bốn ngàn kỵ binh ra doanh phòng ngự, nếu có động tĩnh, vô luận là ai, đều cho ta Loạn Tiễn bắn giết!"

"Tuân mệnh!" Phó tướng quay đầu ngựa lại tiến đến tập hợp kỵ binh, Bộ Binh binh sĩ thì bận rộn để phát trừ doanh trường, nhóm lớn binh lính thì chạy trốn tới góc tây nam, lúc này, hỏa thế càng đốt càng lớn, mấy trăm đỉnh đại trường bị nhen lửa, đây là toàn bộ Bộ Binh Doanh khu vực, đều tại trong cuồng phong cháy hùng hực, hình thành một cái biển lửa.

Lý Hiếu Cung cười ngựa đi vào doanh trường bên ngoài, tại đây đã tụ tập sáu, bảy ngàn Bộ Binh, đại bộ phận người đều không có Khôi Giáp, rất nhiều người là chân trần, ăn mặc đơn bạc Áo trong, trong gió rét còng đến cuộn thành một đoàn, cũng nhìn không thấy thuận bài trường mâu, ước một nửa nhân thủ bên trên có một cái hoành đao, Lý Hiếu Cung quay đầu nhìn về phía trong biển lửa, các binh sĩ vũ khí trang bị trên cơ bản đều bị đại hỏa nuốt hết, hẳn thời thật dài một tiếng, trận chiến này để cho hắn đánh như thế nào xuống dưới?

Trận này đại hỏa tuy nhiên không đến mức để cho Đường Quân thương vong thảm trọng,

Nhưng ít ra có thể cho Đường Quân sĩ khí một cái trầm trọng đã kích, khiến cho bọn hắn tại Quân Tư bên trên tao ngộ cự đại tổn thất, chờ đối phương lương thảo không tốt, sĩ khí cực độ mê thì chính là hắn xuất kích thời khắc.

Đại hỏa luôn luôn đốt tới canh một thời gian mới dần dần dập tắt, ngoài thành lại khôi phục giống như chết yên tĩnh, chỉ có cuồng phong sắc nhọn mà chói tại gào thét lên. Đầy trời Sa Trần, che đầy tầm mắt.

Ngày kế tiếp, trời dần dần sáng, gió cũng nhỏ rất nhiều. Trên vùng quê lộ ra màu vàng sẫm bản sắc, mông lung tia nắng ban mai bên trong, ầm ầm có thể nhìn thấy Đường Quân Đại Doanh, doanh trường cũng không thấy, chỉ còn lại có một mảnh cháy đen.

Lúc này, một tên thám báo cười ngựa tạt tốc chạy tới, tại dưới đầu thành hô to: "Tô tướng quân!"

Tô Định Phương thăm dò hỏi: "Đường Quân tình huống như thế nào?"

"Bẩm báo Tô tướng quân. Đường Quân đã không thấy, bọn họ đã trong đêm rút lui!"

Tô Định Phương lập tức sững sốt, đây là chuyện gì xảy ra, khí thế hung hung mà đến, lại ngay cả đêm chạy trốn, một lần đánh lên như lửa công liền đem bọn hắn sợ mất mật sao?

"Còn có cái gì còn lại vật tư sao?"

"Hồi bẩm tướng quân, trừ mấy trăm đỉnh thiêu hủy đại tướng, không còn sót lại bất cứ thứ gì. Lương thực, lều vải, mũ giáp đều bị bọn họ mang đi."

Tác Khác đại hi, "Tô tướng quân, địch quân hoảng hốt mà chạy. Đúng là chúng ta truy sát cơ hội, hạ lệnh đi! Thuộc hạ nguyện vọng suất kỵ binh truy kích."

Tô Định Phương lắc đầu, Đường Quân một dạng vật tư đều không có lưu lại, nói rõ bọn họ là đầu vào đẩy rút lui, bọn họ năm ngàn kỵ binh không có chịu đến bất luận cái gì tổn thất, tối hôm qua đều ra doanh, lấy Lý Hiếu Cung mang Binh cần thận, hẳn tuyệt sẽ không chủ quan, tuyệt sẽ không lưu lại cho mình truy kích cơ hội, thả bọn họ đi đi.

"Không thể truy kích! Truyền mệnh lệnh của ta. Hôm nay không cho phép khai thành!"

Ngoài mấy chục dặm một mảnh đồi cát về sau, năm ngàn kỵ binh xếp hàng chỉnh tề, Lý Hiếu Cung đầu đội Kim Khôi, người mặc Ngân Giáp, tay cầm một cây Mã Sốt, mục quang lãnh lệ nhìn qua phương xa. Sau lưng bọn họ, Đường Quân Bộ Binh đã đi xa, nhưng Lý Hiếu Cung cũng không vội rút lui, hẳn đang chờ đợi Tùy Quân truy kích, có lẽ hẳn còn có thể bắt được sau cùng cơ hội, chân chính Tùy Quân chỉ có ba ngàn người, hơn quân đội cũng là Đôn Hoàng đánh lấy Lương Quân chiêu bài trú quân, bọn họ chinh biên thời gian quá ngắn, còn chưa đủ lấy hình thành cường đại chiến đấu lực, Đường Quân còn có một cơ hội.

Lý Hiếu Cung kiên nhẫn chờ đợi, một mực chờ đến giữa trưa, xa xa, một tên Đường Quân thám báo chạy vội mà tới, "Khởi bẩm điện hạ, Tùy Quân không có bất kỳ cái gì động tĩnh, Đôn Hoàng thành đại môn đến bây giờ vẫn không có mở ra."

Lý Hiếu Cung bất đắc dĩ thở dài, hẳn biết mình phục binh kế sách đã bị đối phương khám phá, đối phương không chịu cùng mình liều mạng, hẳn đành phải quay đầu làm cho nói: "Rút quân!"

Năm ngàn kỵ binh quay đầu ngựa lại, trùng trùng điệp điệp hướng về Linh Vũ quận phương hướng mà đi, Đường Quân đầy cõi lòng hi vọng mà đến, lại thất vọng về cùng rút lui.

Làm Đường Quân rút lui về sau, Đôn Hoàng trong thành tuyên bố sửa cờ xí, trước kia Đại Lương Quốc Kỳ xí không đang dùng, thay đổi tây Tùy Triều đình cờ đỏ cách mạng, từ đó, Đôn Hoàng quận hoàn toàn rơi vào Vương Bình khống chế phía dưới.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 119: Lang Gia Các vs Đường Phong (1)

Đôn Hoàng đổi màu cờ tin tức truyền đến Đại Hưng Thành, Đại Hưng Thành đầy thành oanh động, dân chúng mừng rỡ, hiện tại Quan Trung trăm tin an cư lạc nghiệp, tại Vương Bình chỉ huy dưới, tây Tùy Quân đội không hướng về không thắng, tuy nhiên Đôn Hoàng đổi màu cờ không tính là đạt được thật lớn một khối địa bàn, nhưng là ý hân nghĩa lại không thể bảo là không lớn.

Nội thành biến thành sung sướng hải dương, cái này không chỉ có bởi vì Đôn Hoàng đổi màu cờ sự tình, cũng bởi vì hôm nay là Đông Chí, Vương Bình đã hạ lệnh, vào khoảng dân cùng đề, hẳn muốn đem trăm Nobuyuki phúc cảm giác tăng lên đến lại một cái chút cao. Chỉ gặp Vương Bình ăn mặc cẩm bào, đứng tại Văn Học Quán trước cửa, hẳn mặt mỉm cười, liên tục hướng về đám người phát tay thăm hỏi.

"Bên ngoài tuổi!"

Không biết người nào trước tiên quát to lên, trong đám người nhất thời bộc phát ra một mảnh kinh thiên động địa tiếng kêu to, "Vạn Tuế! Hoàng Đế Bệ Hạ Vạn Tuế!"

Vương Bình trong lòng rất bất đắc dĩ, dân chúng tâm là lớn nhất chất phác, bọn họ chỉ biết là bọn họ hiện tại an bình sinh hoạt là Vương Bình cho bọn họ, giờ phút này bọn họ mặc kệ cái gì kiêng kỵ, chỉ là tại biểu đạt trong bọn họ tâm chân thật nhất ý nghĩ, Vương Bình trong lòng một trận xúc động, hẳn chỉ là mỉm cười hướng về mọi người phát tay, ngộ ý cảm ơn bọn họ đối với mình kính yêu.

Gặp qua bách tính về sau, Vương Bình bỗng nhiên nhìn thấy mấy tên Lang Gia Các người trong đám người vội vàng, người khác có lẽ không nhận ra những người này là Lang Gia Các, nhưng là Vương Bình một tay thành lập Lang Gia Các, hần vừa nhìn liền biết.

"Lệnh Lưu Kiến tới gặp ta!" Vương Bình cau mày, lập tức làm cho nói.

Sau một lát, Lưu Kiến đi vào Vương Bình bên người, "Tham kiến đại đô đốc!"

Vương Bình ra hiệu Lưu Kiến nhìn xem trong đám người Lang Gia Các người, "Là thế nào chuyện?"

Lưu Kiến trên mặt lộ ra vẻ xấu hổ, hồi lâu nói: "Phát hiện Đường Triều thám tử, sợ bọn họ thừa dịp loạn nháo sự."

Vương Bình biến sắc, lạnh lùng nói ra: "Điều tra ra ở nơi nào sao?"

Lưu Kiến lắc đầu, "Hiện tại còn tạm thời không biết, không có bất kỳ cái gì manh mối."

Vương Bình chạy tới Văn Uyên các bên ngoài, hần không kịp hỏi, lập tức phân phó một tiếng: "Đề cho Vương Khuông tới gặp ta!"

Văn Uyên các cửa ra vào, triều đình Bách Quan cũng ở nơi đây, hôm nay trùng hợp Đông Chí, Vương Bình cảm cùng Bách Quan cùng nhau dùng cơm, bọn họ cũng toàn bộ đi ra, chuẩn bị nghênh đón Vương Bình đến, bao quát Thừa Nghiệp Thiên Tử Dương Hựu cũng đi ra, hiện tại hần đã rất ít lộ diện, đây là Vương Bình yêu cầu, làm hoàng đế, hần càng nhiều chỉ là một loại ý nghĩa tượng trưng, trừ đại hướng hoặc là trọng đại Khánh Điện hoạt động bên ngoài, Vương Bình cũng là không cho phép hần lộ diện.

Hiện tại Dương Hựu cũng thông minh, hần đã không có lấy trước như vậy phong mang tất lộ, hần biết làm như thế nào bảo vệ mình, bất kỳ cái gì họa sát thân cũng là bắt nguồn từ quyền lực dục vọng, hần cầm loại dục vọng này hoàn toàn ngăn chặn, là, áp chế mà không phải trừ khử, chỉ cần có cơ hội, hần đồng dạng sẽ lộ ra hần răng nanh.

Vương Bình bước nhanh về phía trước, tại Dương Hựu trước mặt một chân quỳ xuống, "Bề tôi Vương Bình tham kiến Ngô Hoàng Bệ Hạ, Vạn Tuế Vạn Tuế Vạn Vạn Tuế!"

Dương Hựu liền vội vàng tiến lên đem hần đỡ dậy, ôn nhu nói: "Ung Vương mời Miễn Lễ."

Tại hần đỡ dậy Vương Bình trong nháy mắt, hần lại tại Vương Bình bên tai thấp giọng nói ra: "Hoàng Cô cha, ta muốn rời đi hoàng cung, đi bên ngoài lại, trong này quá buồn bức."

Vương Bình biết trong lòng của hần đang suy nghĩ gì, nhưng là Vương Bình là sẽ không cho hần cơ hội này, hần nhất định phải trong hoàng cung tiếp tục chờ đợi, hần mỉm cười, cũng thấp giọng nói ra: "Người cứ việc an tâm Thư nhân, không có bất cứ chuyện gì."

Lúc này, năm cái Tướng Quốc cũng đều tiến lên chấp tay chào nói: "Tham gia điện hạ."

Vương Bình cũng lớn tiếng đối với sở hữu quan viên nói ra: "Hôm nay, không chỉ là ngày lễ thời khắc, càng là thu phục Đôn Hoàng thời khắc, đây không phải ta một người thắng lợi, tuy nhiên đây không phải đại thắng, nhưng là đối với toàn bộ tây Tùy ý nghĩa chắc hần tất cả mọi người là biết, không thua gì Trương Dương chiến, đây là toàn bộ tây Tùy Triều đình thắng lợi, không có Chư Vị Đại Thần hỗ trợ, chúng ta cũng sẽ không lấy được thắng lợi, để cho bách tính an cư lạc nghiệp, ở chỗ này, ta muốn cảm tạ mọi người."

.....

Tại cùng các vị Triều Thần dùng qua bữa ăn về sau, Dương Hựu cũng trở về đến nội cung,

Vương Bình thì cùng Các Đại Thần trở lại Văn Uyên các, hần đi vào chính mình quan phòng, Phòng Huyền Linh cùng Bùi Cù lập tức theo vào tới.

"Điện hạ, ta hướng về người thỉnh tội, đô thành bên trong trà trộn vào tới không ít Đường Triều thám tử, vì là không quấy rầy bách tính, ta phải đành phải phải ra nhân thủ duy trì trị an." Phòng Huyền Linh hồ thẹn nói ra.

Vương Bình khoát khoát tay, "Chuyện này ta đã biết, cái này cũng không trách người bọn họ, ngay cả Lang Gia Các đều không có tra được bọn họ, có thể nghĩ, bọn này thám tử không phải một đám nhân vật bình thường."

Phòng Huyền Linh cùng Bùi Cù nhìn nhau, bọn họ đều đoán được, khẳng định là Lưu Kiến đã nói cho Vương Bình, Bùi Cù vội vàng nói: "Chúng ta cũng vẫn còn ở điều tra, bất quá, tiến triển không phải cũng thuận lợi."

"Ta mặc kệ bọn hần có bao nhiêu khôn khéo, có bao nhiêu người, những này đều không trọng yếu, trọng yếu là, ta muốn biết bọn họ tới làm gì, là tìm hiểu tin tức, vẫn là ám sát? Cho nên hiện tại không chỉ có là người nhà của ta, còn bao gồm các người, đều muốn cẩn thận, các người Văn Uyên các thương nghị một chút, cho ta một phần quan viên bảng danh sách, ta sẽ an bài Lang Gia vệ tiến hành chuyên môn bảo hộ."

Phòng Huyền Linh cùng Bùi Cù trong lòng đều âm thầm tán thưởng, không hổ là tối cao thống trị giả, lập tức liền nghĩ đến nhiều như vậy, với lại có cụ thể phương án.

Làm Phòng Huyền Linh cùng Bùi Cù sau khi rời đi chỉ chốc lát, Lang Gia Vệ Phó thống lĩnh Vương Khuông vội vàng đi vào gian phòng, một chân quỳ xuống thi lễ, "Thuộc hạ tham kiến đại đô đốc!"

"Đứng lên đi!"

Vương Bình Lang Gia vệ đã phát triển đến một vạn năm ngàn người, nhưng là tuyệt đại đa số đều Phân Bộ tại cả nước các nơi, Trung Nam phương khu vực Lang Gia vệ bởi thống lĩnh Vương Nhị dẫn đầu, phối hợp Lang Gia Các các chủ Lãnh Vũ xử lý phương nam sự vật, hần khu vực cũng là thuộc về Vương Khuông thủ hạ.

Vương Bình trầm ngâm một chút liền hỏi: "Thế nào, truy tung đến sao? Nhưng có cái gì tiến triển." Vương Bình đối với Vương Khuông cũng tín nhiệm, không chỉ có là hần đối với mình trung thành, với lại hần khôn khéo tài giỏi, có rất mạnh năng lực, hiện tại coi như Vương Bình để cho hần điều tra phụ thân hần Vương Đông, hần đều sẽ không chút do dự, hần cũng là Lang Gia vệ bên trong một cái duy nhất không biết cái gì võ nghệ người, chủ yếu cũng là phối hợp Lang Gia Các tiêu diệt tiềm ẩn địch nhân.

Vương Khuông gật gật đầu, "Chúng ta bốn phía tung lưới, Lang Gia Các người che kín kinh thành các nơi, đã tìm tới bọn họ chỗ ẩn thân, ngay tại trong kinh thành, cái kia mưa gió từ lâu cũng là bọn họ căn cứ, mưa gió từ lâu cũng là Lý Thế Dân thủ hạ Đường Phong người, ở chỗ này tìm hiểu tin tức."

"Tốt, mật thiết giám thị động tĩnh, nhớ kỹ, tuyệt đối đừng đã thảo kinh xà."

... ..

Phong Vũ Lâu là Đường Phong tại tây Tùy trọng yếu tình báo chỗ, bọn họ đã ở chỗ này cảm rữ thật lâu, vẫn luôn rất cẩn thận, lúc này, một tên Đường Phong thám tử lên lầu, đẩy ra một cánh cửa, phía sau cửa là một đầu hành lang, cuối hành lang đứng đấy một cái uy vũ đại hán, chủ yếu là không cho phép ngoại nhân tiến vào cùng quan sát tình huống bên ngoài.

Hắn gõ gõ cửa, "Thủ lĩnh, là ta!"

"Tiến đến" trong phòng truyền ra một người nam nhân thanh âm trầm thấp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120 :Lang Gia Các vs Đường Phong (2)

Phong Vũ Lâu bên trong, thám tử đẩy cửa đi vào, trong phòng điểm đèn, quang tuyến yếu ớt, màn cửa quanh năm suốt tháng đều che đầy lấy, cũng không Thông Phong, để cho trong phòng ra một cỗ ề ẩm mùi nấm mốc, cũng để cho người ta không thoải mái. (V) (—) tiếng Trung Δ mạng * 1.

Nhưng là trong phòng người tựa hồ không một chút nào quan tâm sinh hoạt tại trong hoàn cảnh như vậy, trong phòng chỉ có một cái giường, một cái bàn, trên mặt bàn chất đầy các loại tình báo, một ngọn đèn dầu lúc sáng lúc tối, một cái hơn hai mươi tuổi người trẻ tuổi đang tại dựa bàn bên trên viết cái gì?

Nam tử dáng người cũng không cao lớn, tựa hồ có chút gầy yếu, dáng dấp mi thanh mục tú, nhưng là ánh mắt lạnh lùng, ẩn lý thuyết dạng này một cái tuổi trẻ người không nên sinh hoạt tại trong âm u, nhưng là tiếc rằng hần là một cái Con riêng, mà phụ thân hần là bắc Đường Hữu Dực Vệ đại tướng quân, Hoài An Vương Lý thần thông, cái này nhất định hần muốn vì bắc Đường bán mạng, mà chính là bởi vì hần ít có người biết, cho nên mới để cho hần đến đây Đại Hưng làm Đường Phong tình báo đầu lĩnh, hần gọi Lý Hiếu cùng, đã đi tới Đại Hưng Thành hơn nửa năm.

Tuy nhiên đi vào Đại Hưng Thành đã nửa năm, hần cũng thu hoạch được không ít Tùy Quân tình báo, tỉ như Lý Tĩnh diệt Tây Tàn, Vương Bình Nam Chinh, Tô Định Phương đi vào Đôn Hoàng, nhưng là mỗi lần hần tình báo đều sẽ chậm một bước, đây không phải bởi vì hần bẩm báo trễ, mà chính là bởi vì Vương Bình bọn họ hành động quá nhanh, không có khi bọn hần tình báo truyền đến Thái Nguyên thời điểm, bắc Đường Triều đình lại làm ra phản ứng thời điểm, đã chậm.

Thám tử đi vào gian phòng khom mình hành lễ, "Tham kiến dẫn!"

Lý Hiếu cùng để bút xuống hỏi: "Có cái gì tin tức, vì sao Tùy Đình sẽ biết chúng ta sẽ tiến công Đôn Hoàng, người phương nào mật báo." Lý Hiếu Cùng nhận được quả nguyên lai một cái nhiệm vụ, cũng là điều tra phải chăng có người thâm thông suốt Tùy Đình, để bọn hần mỗi lần đều lạc hậu hơn Tùy Đình, chuyện này Lý Hiếu cùng ở tại Đại Hưng Thành nhiều mặt nghe ngóng cũng không chiếm được tình báo, hần không thể không mạo hiểm ở cái này ngày lễ, nhiều người thời điểm sở cảnh sát có thám tử ra ngoài tìm hiểu.

"Bẩm báo dẫn, trước mắt không có cái gì tin tức, nhưng là ta dò thăm một cái khác tin tức."

"Mau nói."

"Joe Quốc Công cảm tạ chúng ta Phong Vũ Lâu mở tiệc chiêu đãi Trưởng Tôn Vô Kỵ." Thám tử thấp giọng nói ra.

"Joe Quốc Công? Vương Bình đệ đệ Vương Dương, hẳn vì sao cùng Trưởng Tôn Đại Nhân đi cùng một chỗ." Lý Hiếu cùng nghi hoặc hỏi, Vương Dương hẳn biết, hiện tại vẫn chưa tới hai mươi tuổi, có chút quân công, lại là Vương Bình đệ đệ, được phong làm Joe Quốc Công, mà Trưởng Tôn Vô Kỵ bị Vương Bình giam tại Đại Hưng, vì sao lại cùng Vương Dương đi cùng một chỗ đây.

"Khởi bẩm dẫn, nghe nói là Vương Bình nói Vương Dương tuổi trẻ không hiểu chuyện, gọi hẳn trong khoảng thời gian này cỡ nào cùng Trưởng Tôn Đại Nhân học tập."

"Cái gì?"

Lý Hiếu cùng ăn giật mình, hẳn bỗng nhiên ý thức được cái gì, chẳng lẽ lại là Trưởng Tôn Đại Nhân, không có khả năng a, Trưởng Tôn Đại Nhân muối muối hiện tại là Tân Vương phi, hẳn không khỏi mắng: "Trưởng Tôn Vô Kỵ thẳng ngu này, vậy mà cùng Vương Bình người đi gần như vậy, liền không sợ bị người biết nói cho bệ hạ,

Nếu thật là dạng này, sau cùng khả năng đem hẳn muối muối Trưởng Tôn Vô Cầu đều góp đi vào." Lúc đầu hẳn là muốn liên lạc Trưởng Tôn Vô Kỵ, nhưng là sợ Trưởng Tôn Vô Kỵ bên cạnh giám thị quá nhiều người, cho nên luôn luôn không có đi liên hệ hẳn, như bây giờ tình huống, để cho hẳn càng không thể bại lộ thân phận đi gặp hẳn.

"Dẫn, còn có chuyện gì tình sao?"

Lý Hiếu cùng khoát khoát tay, "Lui ra đi!"

Lúc này, Phong Vũ Lâu chuông quý vợ vang đi tới, đối với Lý Hiếu cùng nói nhỏ vài câu, Lý Hiếu cùng nhăn tình sáng lên, "Thật tới."

"Thiên chân vạn xác, ta đem hẳn an bài đến lầu hai phòng cao thượng, chúng ta có thể tại sát vách nghe được bọn họ nói chuyện."

Lý Hiếu cùng trầm tư chỉ chốc lát, lập tức đứng dậy nói: "Ừm, chúng ta bây giờ liền đi qua."

... ..

Từ lâu lâu hai một gian đơn độc trong gian phòng trang nhã, Vương Dương cùng Trưởng Tôn Vô Kỵ ngồi đối diện nhau, bên ngoài thỉnh thoảng truyền đến nữ tử hát khúc âm thanh.

"Joe Quốc Công, đại đô đốc khi nào để cho ta quay về Thái Nguyên, ta ở chỗ này tên này thời gian dài, cũng nên trở lại." Trưởng Tôn Vô Kỵ bất đắc dĩ nói ra, hẳn cũng biết Vương Bình là có ý tạm giam hẳn, nhưng là hẳn nhưng lại không biết vì sao Vương Bình muốn tạm giam một cái tại bắc Đường cũng không phải là trọng yếu như vậy một nhân vật.

"Ha-Ha, Trưởng Tôn Đại Nhân, đây là huynh trưởng sự tình, ta cũng không rõ ràng, hôm nay mời đại nhân đến đây, là vì cảm tạ đại nhân trong khoảng thời gian này đến nay dạy bảo." Vương Dương mỉm cười nói ra.

"Ừm, chẳng lẽ Joe Quốc Công muốn rời khỏi Đại Hưng hay sao? Không biết Joe Quốc Công muốn đi đâu." Trưởng Tôn Vô Kỵ nghe nói Vương Dương là cảm tạ chính mình, tất nhiên Vương Bình không có ý định thả chính mình đi, như vậy dĩ nhiên chính là Vương Dương muốn rời khỏi, Vương Dương thân là Vương Bình đệ đệ, hẳn rời đi khẳng định lại là đại sự.

"Ha ha, hôm nay chỉ tự quan hệ cá nhân, bất luận chính sự, đến, Trưởng Tôn Đại Nhân, ném thử tại đây thịt rượu, rất không tệ." Vương gia cười cho Trưởng Tôn Vô Kỵ giới thiệu tại đây món ngon.

Mà giờ khắc này Trưởng Tôn Vô Kỵ nào có tâm tư ăn những này món ngon đâu, liền hỏi: "Đại đô đốc cảm xuống Đôn Hoàng, phải chăng muốn Nam Chinh?"

"Trưởng Tôn Đại Nhân cảm thấy Quan Trung như thế nào, tây Tỳ như thế nào?" Vương Dương chú ý trái mà nói hẳn.

"Quan Trung màu mỡ, bách tính yên ổn, quan lại Thanh Liêm, thật sự là Thiên Hạ Sĩ Tử hướng tới, chính là trong loạn thế một khối tịnh thổ a." Trưởng Tôn Vô Kỵ nói là lời nói thật, từ hẳn những ngày này đến nay kiến thức, Vương Bình có thể làm cho tri hạ bách tính quản lý tốt như vậy, để cho hẳn không thể không bội phục hẳn, thế là không cần nghĩ ngợi nói ngay.

"Đúng vậy a huynh trưởng hùng đồ mơ hồ, sớm muộn gì Nhất Thống Thiên Hạ." Vương Dương nói xong, liền tục cho Trưởng Tôn Vô Kỵ mời rượu, Trưởng Tôn Vô Kỵ không lay chuyển được, đành phải uống xong, nhưng lại không thắng Từ Lực, nhất thời hỗn loạn.

"Trưởng Tôn Đại Nhân, nhờ có là người đến đây đàm phán hoà giải hiệp nghị, giúp chúng ta ngăn chặn thời gian, để cho chúng ta năng lượng an tâm Nam Hạ đánh bại Tiêu Tiển, nếu không phải người, hiện tại Quan Trung nào có như thế yên ổn a, người có thể là công lao hàng đầu a." Vương Dương ha ha cười nói.

"Joe Quốc Công, cũng chớ nói lung tung, ta cũng không có... ."

"Ta biết, tại vách mạch rừng sao? Ta sẽ không nói lung tung, tới uống rượu, uống rượu."

Tại sát vách Lý Hiếu cùng giết này cả mình, hấn làm sao cũng sẽ không nghĩ đến, Trương Tôn Vô Kỵ vậy mà phản bội Đại Đường, lần trước đàm phán hấn là biết, làm Vương Bình xuất chinh đánh bại Tiêu Tiễn thời điểm, bọn họ mới biết được chuyện này, cái này khiến bọn họ không có phản ứng thời gian, hấn là hấn lộ ra Đường Triều muốn tiến công vì sao bất sự tình, mới khiến cho Vương Bình có thể an tâm Nam Hạ, sau cùng còn để cho Đường Triều nhưng bộ, rời khỏi Hà Đông.

Lý Hiếu cùng không có nghe xuống dưới, mà chính là về đến phòng bên trong, hấn lấy ra một tấm lụa giấy. Viết xuống tình báo, Lý Hiếu cùng chờ đợi tình báo khô ráo, liền cẩn thận xếp xong, nhét vào một cái thùng thư bên trong, sau đó sai người lập tức đưa ra ngoài.

Đại Hưng Thành bên ngoài, Lưu Kiến cùng Vương Khuông nhìn xem Lý Hiếu cùng thám tử chạy như bay, lộ ra hài lòng nụ cười.

"Vương thống lĩnh, để người người ven đường đi theo đi, đừng để cho hấn ven đường ra cái gì ngoài ý muốn, vậy ta người coi như không tiện bàn giao." Lưu Kiến ha ha cười nói.

"Ừm, ta đã phái người tiến lên, Lang Gia Các không hổ là Lang Gia Các a, tục ngữ nói đại ẩn ẩn tại thành thị, Phong Vũ Lâu vẫn là bị các người hiện, ta cần phải mời người uống một chén, cảm tạ cảm tạ a, nếu như không phải là các người hiện, ta tại đại đô đốc nơi đó ta có thể là không tiện bàn giao a" Vương Khuông cũng cười nói.

"Lão Đệ chuyện này, cùng là đại đô đốc hiệu mệnh, lẽ ra như thế, lẽ ra như thế, mời."

"Lão ca mời."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 121: Ly gián tiến hành lúc (1)

Đường Phong dẫn là Lý Hiếu cùng, mà phụ thân hấn Lý Thần Thông cùng Tần Vương Lý Thế Dân quan hệ mật thiết, cho nên Đường Phong là thuộc về Lý Thế Dân, có thể nói là Lý Thế Dân lực lượng tư nhân, giống như Lý Thế Dân, làm bắc Đường thái tử, Lý Kiến Thành cũng có chính mình mạng lưới tình báo, nhưng là hấn mạng lưới tình báo, căn bản không có biện pháp cùng Đường Phong muốn so, càng không cần cùng Vương Bình Lang Gia Các so sánh. (\\(-) bên trong ΔΔ Văn mạng n 1.

Lý Kiến Thành tình báo tổ chức gọi thiên Ứng đường, mà Thiên Ứng đường tại Đại Hưng cũng có một yểm hộ thân phận dùng cửa hàng, tuy nhiên cùng Đường Phong không giống nhau, bọn họ chỉ là một cái bán vải vóc, gọi Trịnh nhớ vải trang.

Vải Trang chủ quản gọi là Trịnh xuân, tuổi chừng bốn mươi tuổi, trưởng vóc người trung đẳng, là Lý Kiến Thành Thiên Ứng đường tại Đại Hưng Người chủ sự, cũng là Đường Triều Thái Tử Phi Trịnh Thị gia tộc người. Có thể là tại bọn họ mới vừa vào lai Đại Hưng Thành không lâu liền bị Vương Bình Lang Gia Các bí mật bắt.

Cơ hồ tại Lý Hiếu Đồng Phái người ra khỏi thành cùng một thời gian, một tên nam tử đi vào vải trước trang, mà đang tại bận rộn Trịnh xuân nhìn thấy tên nam tử này, trên mặt lập tức thay đổi khăn trương lên.

"Khách nhân có cái gì cần sao?" Hấn một mặt mỉm cười đi tới.

"Ta muốn thượng đẳng vải vóc, người nơi này có sao?" Nam tử lạnh lùng nói.

"Vậy thì mời theo ta đến Hậu Đường đi nói đi." Trịnh chủ quản cuồng quát đem nam tử đưa vào vải sau trang đường.

Đi vào Hậu Đường, tại đây cái này có hai người bọn họ người, Trịnh xuân đóng cửa thật kỹ, thấp giọng hỏi: "Các người Lưu các chủ tìm ta có chuyện gì tình sao?"

Nam tử cầm một phong Lưu Kiến thư tín đưa cho hấn, sau đó nói: "Trên thư đều có, chính người xem đi!"

Tên nam tử này quay người ra ngoài, Trịnh xuân mở ra tin xem một lần, lại có chút sửng sốt, Thái Tử Điện Hạ sẽ tin tưởng hấn lời nói sao? Hấn không khỏi cau mày, nhưng là hấn biết hấn nhất định phải dựa theo theo như trong thư đi làm, không phải vậy nhà hấn Nhân Tuyệt đối với sẽ chết không nơi táng thân, huống chi hấn đã sớm bị bắt qua, coi như Vương Bình buông tha hấn, để cho bắc Đường biết, gia đình hấn cũng không sống được.

... ..

Thái Nguyên, trời còn chưa sáng, một đội mấy trăm người binh lính xông vào Trương Tôn Vô Kỵ phủ đệ, cầm bên trong đoàn đoàn bao vây.

"Phu nhân "

Người gác cổng mặt mũi tràn đầy kinh hoàng chạy như bay đến Trường Tôn Vô Kỵ thê tử Vệ thị ngoài viện, Vệ thị chỉ là một cái tiểu gia tộc, tại Trường Tôn Vô Kỵ chán nản thời điểm cùng hần, Trường Tôn Vô Kỵ đối với nàng cũng tương kính như tân, lúc này hần đã nghe được động tĩnh, đã đi ra Sương Phòng, "Xây ra chuyện gì" Vệ thị đối với hần bối rối rất bất mãn.

"Phu nhân, bên ngoài. . . Bên ngoài tới tốt nhiều quân đội, nói muốn bắt người."

"Cái gì!"

Nàng bước nhanh đi ra cửa phủ,

Chỉ gặp ngoài cửa phủ hòa quang đầy trời, mấy trăm tên vũ trang đầy đủ binh lính đứng đầy ngoài cửa, không đợi Vệ phu nhân mở miệng, một tên tướng quân tiến lên chấp tay nói: "Tại hạ Đông Cung sáu dẫn đầu Tà Vệ dẫn đầu thống lĩnh mở đầu đến sông phụng thái tử chi mệnh bắt Tùy Triều thám tử, người này liền ẩn thân tại Trường Tôn Đại Nhân phủ thượng, mời phu nhân không nên làm khó chúng ta."

Vệ phu nhân giận dữ, "Các ngươi vì sao không nói lão gia nhà ta cũng là Tùy Quân thám tử?"

Thống lĩnh vẫn như cũ lạnh lùng nói ra: "Mặt tướng chỉ là phụng mệnh làm việc, chúng ta muốn hoàn toàn điều tra toàn bộ phủ, đi với ta lục soát."

Không đợi Vệ phu nhân mở miệng, mười mấy tên binh lính đi theo hần bước nhanh đi vào cửa phủ, Vệ phu nhân nhìn qua bọn họ bóng lưng, không thể làm gì, chính mình một cái nữ lưu hạng người, trong nhà không có nam nhân, năng lượng có cái gì biện pháp đâu.

Thời gian từng giờ trôi qua, bỗng nhiên, Trắc Viện bên trong truyền đến một trận rất nhỏ rối loạn, binh lính tựa hồ tìm tới cái gì, quản gia vội vàng hấp tấp chạy tới hướng về Vệ phu nhân bẩm báo, "Phu nhân, quân sĩ tại sân nhỏ dưới cây đào ra một cái bao, bên trong có không ít Kim Ngân cùng một khối lệnh bài, giống như cùng Tùy Quân có quan hệ."

Vệ phu nhân tâm lập tức lạnh thấu, làm sao lại dạng này? Lúc này thống lĩnh dẫn các binh sĩ bước nhanh đi tới, Vệ phu nhân lần này hoàn toàn hoảng, cuồng quát tiến lên phía trước nói: "Tướng quân, trong này khả năng có hiểu lầm"

Thống lĩnh lạnh lùng hừ một tiếng, "Vệ phu nhân, khả năng chỉ có Trường Tôn Đại Nhân biết bên trong sự tình, các ngươi đi cho Thánh Thượng giải thích đi!"

Hần bước nhanh đi ra cửa phủ, hô to một tiếng, "Chúng ta đi "

Các binh sĩ nhanh chóng rút lui, rất nhanh biến mất ở phương xa, chỉ để lại miệng trọn mắt ngốc Vệ phu nhân, khi hần kịp phản ứng thời điểm, người cũng đã đi thật xa, "Quản gia, nhanh đi thông tri Tần Vương cùng Tần Vương phi."

"Điện hạ, điện hạ, huynh trưởng làm sao có khả năng tư thông Tùy Triều, điều đó không có khả năng, nhất định là các ngươi tính sai." Trong phủ Tần Vương, Trường Tôn Vô Cấu trần ngập nước mắt nói với Lý Thế Dân, Trường Tôn nội phủ cuộc sống hết thảy, Vệ phu nhân để cho người ta truyền tin cho phủ Tần Vương, hiện tại bọn hần đều đã biết.

Lý Thế Dân bắt đầu dĩ thử dài, sau đó móc ra một phong thư kiện, đưa cho Trường Tôn Vô Cấu, "Đây là Đường Phong mới từ Đại Hưng Thành đưa tới tình báo, chính ngươi xem một chút đi."

Trường Tôn Vô Cấu tiếp nhận thư tín chính là Lý Hiếu cùng cầm Trường Tôn Vô Kỵ cùng Vương Dương tại Phong Vũ Lâu nội dung nói chuyện, phong thư này, Lý Thế Dân đã trong ngực thăm dò thật lâu, cái này khiến hần hạo tâm đau nhức.

"Không, không, điện hạ, đây là nói xấu, huynh trưởng không có khả năng phản bội chúng ta, nhà hần người vẫn còn ở Thái Nguyên, ta vẫn còn ở Thái Nguyên, ta là Đại Đường Tần Vương phi a." Trường Tôn Vô Cấu nhìn qua thư tín về sau, đã không chế không tâm tình mình, kích động nói ra.

"Điện hạ, bệ hạ triệu kiến, cho ngươi đi Tuyên Đức điện yết kiến." Lúc này, Tấn Dương Cung triệu kiến Lý Thế Dân lệnh truyền cũng đã đến, Lý Thế Dân vừa định rời đi, bất thành lình dừng bước lại, sau đó quay người ôn nhu nói với Trường Tôn Vô Cấu: "Yên tâm đi, bất luận thế nào, ta đều sẽ bảo vệ hần người nhà, ngươi đừng lo lắng, đi nghỉ ngơi đi."

Trong ngự thư phòng, Lý Uyên vạn phần tức giận, vượt Ngự Án, quát mắng Lý Thế Dân, "Đây chính là người đề cử sử giả? Cái gọi là Uyên Bác chi Sĩ, hiện tại chứng cứ vô cùng xác thực, ngươi còn có bảo vệ cho hần, chẳng lẽ nhất định phải hần chỉ huy Tùy Quân đánh tới Thái Nguyên, mới có thể xác nhận hần là Tùy Triều gian tế sao?"

Ngự Án trước, một trái một phải đứng đầy thái tử Lý Kiến Thành cùng Tần Vương Lý Thế Dân, Đại Hưng tình báo cùng tìm ra chứng cứ, Lý Kiến Thành đã giao cho phụ hoàng, nhưng là hần chưa hề nói Trường Tôn Vô Kỵ là gian tế, nếu nội tâm của hần cũng cảm thấy không có khả năng, Trường Tôn Vô Kỵ thân phận, làm sao có khả năng làm loại chuyện này.

Tuy nhiên Đại Hưng vì đình thân là tây Tùy Tướng Quốc, cũng âm thầm cùng bọn hần tới lui, cho nên hần không thể khẳng định là oan án, với lại Thiên Ưng đường là hần thiết trí Tình Báo Cơ Cấu, nếu như hần ngay cả người mình cũng không tin, vậy thì không thể nào nói nổi, cho nên hần đem tất cả mọi thứ đều giao cho Lý Uyên, bởi Lý Uyên định đoạt.

Lý Thế Dân đã đầu đầy mồ hôi, trong lòng cũng khấn trương cũng, cứ việc Lý Uyên đã giận không thể nói, nhưng là hắn nhất định phải nói chuyện, nếu không Trường Tôn một nhà đều sẽ liên lụy, mà Vô Cấu cũng sẽ cùng mình cuộc sống khoảng cách, đây là hắn không nguyện ý nhìn thấy sự tình.

Lý Thế Dân thật sâu hít một hơi lại nói: "Với lại nhi thần nhớ kỹ rất rõ ràng, lúc ấy chúng ta cũng phải tiến công vì sao bắc, coi như nói cho Tùy Triều lại có ý nghĩa gì? Phụ hoàng, nghĩ lại a!"

Ba! Lý Uyên tướng lệnh bài trên bàn trùng trùng điệp điệp vỗ, hung ác nói: "Vậy ngươi cho trăm giải thích, từ Trường Tôn Vô Kỵ trong phủ tìm ra Tùy Quân lệnh bài lại là chuyện gì xảy ra?"

Lý Thế Dân chà chà trên trán mồ hôi lạnh, nhanh chóng liếc liếc một chút Lý Kiến Thành, cúi đầu nói: "Phụ hoàng, không bài trừ có người cô ý vu oan!"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Ly gián tiến hành lúc (2)

"Vu oan? Thế Dân, ngươi ý là bản cung vu oan cho Trường Tôn Vô Kỵ sao?" Một bên Lý Kiến Thành nhin không được gằm thét đến, khi hắn nhìn thấy Lý Thế Dân xem chính mình thời điểm, là hắn biết, hôm nay sự tình không thể thiện.

"Ta chưa hề nói ngươi vu oan."

Lý Thế Dân trong lòng lại là kinh hoàng lại là bi thương, hắn bỗng nhiên tại Lý Uyên trước mặt quỳ xuống đến, "Phụ hoàng, có lẽ đây là Tùy Quân thám tử vu oan, nhi thần hoài nghi cái này từ đầu tới đuôi cũng là một cái bẫy, bởi vì Đôn Hoàng quân sự tình, chúng ta tại song phương hoà giải thời điểm động binh, để cho Vương Bình ôm hận tại tâm, hắn thiết lập một cái bẫy, từng bước một dụ dỗ chúng ta thượng sáo, hắn con mắt chính là muốn để cho chúng ta xử trí Trường Tôn Vô Kỵ, gây nên huynh đệ chúng ta không cùng a, phụ hoàng."

Lý Kiến Thành ở bên cạnh cười lạnh một tiếng, "Nhị đệ thật biết chê cười lời nói, Vương Bình nếu như xử trí Trường Tôn Vô Kỵ, dùng đến phí lớn như vậy sức lực sao? Hiện tại Trường Tôn Vô Kỵ có thể là tại Đại Hưng Thành, không phải tại Thái Nguyên, hắn hoàn toàn có thể đem hắn giết, sau đó giả họa cho ta, nhưng là hiện tại Trường Tôn Vô Kỵ tại Đại Hưng Thành sống thật tốt, còn cùng hắn đệ đệ Vương Dương giao hảo, hừ, hắn dù sao cũng là Ung Vương, lấy thân phận của hắn, sẽ đối với một cái địch hướng đại thần dụng tâm như vậy?"

"Tốt, không nên nói nữa, hoàng nhi tâm tình trăm có thể hiểu được, nhưng là sự thật như thế, hoàng nhi thân là Tần Vương, Thiên Sách Thượng Tướng Quân, không cần roi người uy danh."

Lý Thế Dân trong lòng âm thầm, phụ hoàng câu nói này cơ hồ cũng là định âm điệu, một kiếp này Trường Tôn gia là chạy không khỏi, hắn lại đập một cái đầu, "Phụ hoàng, nhi thần không còn dám tranh luận, nhưng xem ở Trường Tôn Vô Kỵ đi theo ta nhiều năm, lại là Vương Phi ruột thịt huynh trưởng phân thượng, nhi thần khẩn cầu phụ hoàng tha cho hắn người nhà tánh mạng."

Lý Uyên nhìn một chút lệ rơi đầy mặt nhị nhi tử. Trong lòng sát cơ thoáng hòa hoãn một điểm. Liền khoát khoát tay, "Các ngươi đều lui ra đi! Để cho trăm suy nghĩ thật kỹ suy nghĩ."

Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân đều khom người lui ra, trong ngực thư phòng chỉ còn lại có Lý Uyên một người. Hắn chấp tay sau lưng trong phòng đi qua đi lại, lúc này, hắn nghĩ tới cái gì. Từ Ngự Án dưới lấy ra một cái hộp, Lý Uyên cầm hộp mở ra, bên trong có mấy phong thư, hắn lật qua, tìm ra bên trong một phong.

Đây là đoạn thời gian trước Trường Tôn Vô Kỵ bị tạm giam thời điểm viết cho thế tử tin, Lý Uyên luôn luôn giữ ở bên người. Hắn mở âm thầm mở ra tin, sau đó lại mở ra Thiên Ứng đường truyền đến Trường Tôn Vô Kỵ cùng Vương Dương đối thoại, bên trong có một câu tương tự lời nói, đại ý là:

"Quan Trung màu mỡ, nhân tâm yên ổn, quan lại Thanh Liêm, khiến cho Thiên Hạ Sĩ Nhân hướng tới. Chính là trong loạn thế một khối tịnh thổ vậy!"

Lý Uyên trong lòng sát cơ lại lần nữa dấy lên, hắn suy đoán đây chính là Trường Tôn Vô Kỵ phản bội Đường Triều căn nguyên, thân là đường đường Đại Đường sử giả, phủ Tần Vương Trường Sử, vậy mà như thế tôn sùng Dịch Quốc, cái này khiến hắn vô luận như thế nào không thể chịu đựng.

Hắn lập tức hạ chỉ nói: "Truyền trẫm ý chỉ, Trường Tôn Vô Kỵ tư thông Dịch Quốc, tội không để cho xá, Đại Đường người, gặp bản thân, đồng đều có thể Thông Dịch tội giết không tha, Thế Nhi sau ba ngày chém đầu răn chúng, Gia Bộc lưu phóng Tái Ngoại, vĩnh viễn không được trở về!"

... ..

Thái Nguyên Thành bên trong một chỗ đại trạch bên trong, tuy nhiên đã tiến vào đêm khuya, nhưng là giờ phút này trong hành lang đèn đuốc sáng trưng,

trong đại đường ngồi bốn người, cầm đầu hai người cũng là đôi thị huynh đệ, từ khi ra sức bảo vệ Lý Tú Ninh trở lại Thái Nguyên, sau khi theo Lý Thế Dân đánh hạ vì sao bắc, Khâu Sư Lợi thăng làm trái người gác cổng đại tướng quân, Khâu Hành Cung vì là trái một phủ Phiếu Kỵ Tướng Quân, xuống thủ ngồi là, Lang Gia Các quá nguyên chủ sự tình, Hồ Phong, Lang Gia Vệ Thái ban đầu Phân Đà Đà Chủ Đồi Tổng.

"Đại đô đốc làm cho bọn ta cứu ra Trường Tôn Vô Kỵ gia quyến, đòi tướng quân có gì lương sách?" Hồ Phong thấp giọng nói ra, đôi thị huynh đệ là Vương Bình tại Lý Đường bên trong chôn xuống thế lực lớn nhất, không phải vạn bất đắc dĩ, hẳn là sẽ không bắt đầu dùng, nhưng là vì là đạt được Trường Tôn Vô Kỵ hiệu mệnh, hẳn không thèm đếm xia, để cho Lang Gia vệ cùng Lang Gia Các song song hiệp trợ đôi thị huynh đệ cứu ra Trường Tôn Vô Kỵ gia quyến.

"Chúng ta vốn là chiến trường sát phạt tướng quân, đối với mưu kế không lắm hiểu biết, cũng không có biện pháp gì, không biết nói bừa chủ sự có gì lương sách?" Đồi thị huynh đệ cùng Lang Gia vệ cũng là người sát phạt sự tình, để bọn hắn suy nghĩ gì biện pháp, cũng là làm khó bọn họ, mà Lang Gia Các người,

Vốn là thông minh người, cho nên lúc này, tất cả mọi người nhìn qua vị này Lang Gia Các chủ sự đại nhân.

Hồ Phong là một cái tuổi gần hai mươi mấy tuổi người trẻ tuổi, có lẽ rất nhiều người cũng không biết hắn là ai, cũng không biết người này từ đâu mà đến, chỉ biết là đây là Vương Bình tự mình cất cử, cho nên Thái Nguyên Thành Trung Tây Tùy thế lực đều đối với hắn rất là tín nhiệm.

Người này là Vương Bình tỉ mỉ chọn lựa tới chủ trì Thái Nguyên sự tình, Hồ Phong là Khoa Cử trong cuộc thi rất nhiều Hàn Môn Tử Đệ một trong, Vương Bình trong lúc vô tình phát hiện kín đáo tâm tư, cho rằng rất là có thể dùng, thế là để cho hắn thi rớt, không vì người khác biết, mà khi hắn chán nản thời điểm, xuất hiện ở trước mặt hắn, ủy thác trách nhiệm, cái này không chỉ có thể để cho hắn lòng trung thành vì chính mình làm việc, còn có thể để cho hắn vật chỉ dùng, mà Hồ Phong đến Thái Nguyên về sau, không chỉ có bí ẩn rất tốt, còn đưa ra rất nhiều tình báo, để cho Vương Bình có thể rất nhanh ứng đối.

Hồ Phong trầm tư một hồi, sau đó thấp giọng nói ra: "Không biết đòi tướng quân cùng phủ Tàn Vương quan hệ như thế nào."

Khâu Sư Lợi không biết Hồ Phong hỏi cái này làm gì, nhưng là vẫn hồi đáp: "Chúng ta bản lệ thuộc vào Tam Nương Tử dưới trướng, nhưng là Tam Nương Tử quay về Thái Nguyên không lâu sau liền không thấy tăm hơi, chúng ta liền thành Vô Căn Phù Bình, về sau tấn công vì sao bắc, Tàn Vương nhớ tới chúng ta, để cho chúng ta theo quân xuất chinh, lập xuống một chút công lao, tổng tới nói, quan hệ cũng không tệ lắm."

"Ta ngoài ý muốn nghĩ là, liên hệ Tàn Vương phi, Trường Tôn Vô Cấu" Hồ Phong ngẫm lại, sau đó tiếp tục nói ra: "Tàn Vương phi là Trường Tôn Vô Kỵ ruột thịt muội muội, không có khả năng thấy chết không cứu, đến lúc đó Lang Gia vệ có thể nói rõ thân phận cùng Tàn Vương phi đàm luận, nói là đại đô đốc phái người tới nghĩ cách cứu viện, chắc hẳn Tàn Vương phi nhớ tới Huỳnh Muội Chi Tinh, cũng sẽ giúp chúng ta, với lại sẽ giúp chúng ta ân tảng hành tung, mà đòi tướng quân thân là giám môn tướng quân, không chỉ có chương quản Cung Cẩm, còn chương quản lấy Thiên Lao, ta muốn, đến lúc đó năng nhất định sẽ tìm người nói chuyện với nhau, người chỉ cần cố ý bán cá nhân hẳn tình."

"Có thể là, mất đi Trọng Phạm, ta cũng khó từ tội trạng a." Khâu Sư Lợi có vẻ khó xử.

"Đòi tướng quân không cần khó xử, đến lúc đó một mực giao cho Tàn Vương phi chính là, hẳn là Vương Phi, người chỉ là một cái giám môn tướng quân, đến lúc đó nhiều nhất chịu đánh gãy thôi, người phải suy nghĩ một chút, ngày sau đại đô đốc Nhất Thống Thiên Hạ, người chính là Khai Quốc Công Thần, lúc này ủy khuất đòi lấy ngày sau rất tốt tiền đồ, Hà Nhạc mà không vì đây." Hồ Phong không hổ là Vương Bình đích thân chọn quá nguyên chủ sự tình, làm việc giọt nước không lọt, nói chuyện cũng làm cho người tin phục, trong nháy mắt liền đem Khâu Sư Lợi sầu lo bỏ đi.

"Đáng tiếc, liên lụy Tàn Vương phi, việc này đi qua, chỉ sợ Trường Tôn Vô Cấu không để cho tại Lý thị gia tộc." Khâu Sư Lợi thở dài một hơi nói ra, Tàn Vương phi tài đức sáng suốt là rõ như ban ngày, thụ nhiều người yêu mến, như thế như vậy, cũng làm cho hắn không đành lòng.

"Đây cũng không phải là đòi tướng quân quan tâm vấn đề, đại đô đốc tự có xử trí biện pháp." Hồ Phong nghe Khâu Sư Lợi lời nói, cau mày, như thế như vậy lòng dạ đàn bà, như thế nào tại cường địch bao quanh Thái Nguyên ở trong có chỗ đứng đâu, xem ra là thời điểm cho hắn gõ vang cảnh báo, thế là lạnh lùng nói ra: "Đòi tướng quân thân ở vinh hoa phú quý bên trong, chẳng lẽ quên đại đô đốc nhiệm vụ không thành, hừ, nếu kết thúc không thành đại đô đốc nhiệm vụ, hoặc là có chỗ sơ xuất, không cần ta bẩm báo, người biết hậu quả là cái gì."

Đôi thị huynh đệ nghe vậy đại biến, liếc mắt một cái Đồi Tổng, chỉ gặp Đồi Tổng sắc mặt lạnh lùng, giờ tay nhắc chân chỉ gặp sát khí bao quanh, có thể nghĩ đây là giết bao nhiêu người, đôi thị Huỳnh Đệ Liên nói gấp: "Nói bừa chủ sự xin yên tâm, chúng ta nhất định hoàn thành đại đô đốc dặn dò nhiệm vụ." Nói đùa, Lang Gia vệ là cái gì, là giết vào không nháy mắt máy móc, để cho người ta không rét mà run.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương thứ một trăm hai mươi ba Trường Tôn Vô Cấu

Trưởng Tôn Vô Cầu sinh ra ở Tùy Văn Đế Nhân Thọ Nguyên Niên, là phái Kiêu Vệ tướng quân Trưởng Tôn Thịnh Ấu Nữ, đại nghiệp chín năm, năm gần mười bốn tuổi Trưởng Tôn Vô Cầu liền gả cho lúc ấy mười sáu tuổi Lý Thế Dân, bây giờ đã qua sáu năm, hắn cùng Lý Thế Dân Phu Thê Ân Ái, duy nhất không đủ địa phương là, không có cho Lý Thế Dân sinh con, bây giờ huynh trưởng sinh từ không biết, gia tẩu cùng chất nhi cũng tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc, để cho hắn cảm thấy cũng đau lòng, không biết làm sao.

Hôm nay khó được xuất hiện vào đông ánh sáng mặt trời, quang mang bắn ra bốn phía, chiếu vào trong phủ Tần Vương, tại hậu viện bên trong có một Tiểu Đình, Chu cột khúc khúc, màn trúc đóm nửa cuốn, trên lan can lại dựa một cái Quý Phu Nhân, Họa Mi như xa lông mây, hai tròng mắt giống như thu thủy, trong mắt lộ ra một cổ nói không nên lời phiền muộn, nàng cũng là đương kim bắc Đường Tần Vương Phi Trưởng Tôn Vô Cầu.

Nàng nghĩ đến từ nay trở đi gia tẩu cùng chất nhi liền sẽ bị nơi lấy cục hình, nhưng mình lại không thể làm gì, trong lòng rất là bi thương.

"Vương Phi." Một tên nha hoàn chạy ào tới, sau đó thấp giọng nói ra.

"Sự tình gì a." Nàng tâm tình không tốt, lúc này có người tới quấy rầy nàng, để cho hắn rất không cao hứng.

"Vương Phi, Cửa sau ngoại lai một người muốn gặp Vương Phi, nói một chút trước kia Trưởng Tôn Đại Nhân phủ thượng người." Nha hoàn nhỏ giọng nói ra.

"Cái gì? Ở nơi nào, để cho hắn lập tức tới gặp ta" Trưởng Tôn Vô Cầu nghe nói là gia huynh phủ thượng người, lập tức nói ra, làm nha hoàn vừa muốn rời đi thời điểm, bị nàng gọi lại, sau đó nói: "Đừng để cho người trong phủ nhìn thấy, đi thôi."

Làm Trưởng Tôn Vô Cầu tại hậu viện nhìn thấy người tới thời điểm, nàng lại cau mày, người này tuy nói một bộ người hầu cách ăn mặc, nhưng là mặc kệ là thần thái, vẫn là ánh mắt, cũng có thể làm cho nàng cảm giác được đây không phải bình thường người.

"Người không phải Trưởng Tôn nội phủ người, người là ai?" Trưởng Tôn Vô Cầu lạnh lùng nói ra, nàng là Tần Vương phi, tự có một cỗ uy nghiêm.

"Không hổ là Tần Vương điện hạ Hiền Nội Trợ, Trưởng Tôn Đại Nhân muội muội, ta liền nói ta cái này cách ăn mặc giấu diếm không Vương Phi, còn gọi ta xuyên ra tới mất mặt xấu hổ." Người tới mỉm cười nói.

"Người đến là ai? Người không nói, ta liền để thị vệ đem người bắt lại."

"Vương Phi có thể gọi ta Hồ Phong, tại hạ phụng tây Tùy đại đô đốc lệnh, đến đây cứu Trưởng Tôn Đại Nhân gia quyến, hiện hữu khó xử, chuyên tới để xin giúp đỡ Vương Phi." Người này cũng là Lang Gia Các quá nguyên chủ sự tình Hồ Phong, hôm nay hắn tự mình đến đây tăng trưởng tôn Vô Cầu.

"Hừ, người là Tùy Triều thám tử, không trốn ở u ám chỗ đi cầu thả sự tình, còn đến gặp ta, liền không sợ ta gọi người đem người cầm xuống sao?" Trưởng Tôn Vô Cầu lạnh lùng nói ra.

Hồ Phong cười nhạt một chút, sau đó thấp giọng nói ra: "Vương Phi không muốn cứu Trưởng Tôn Đại Nhân gia quyến, hoặc là nói muốn để nhà người tẩu cùng vị kia tuổi nhỏ chất nhi đầu người rơi xuống đất, cứ việc gọi người tới bắt ta, nhìn ta sẽ hay không nhú một cái lông mày."

Trưởng Tôn Vô Cầu nghe vậy, yên lặng, nàng lâm vào trong hai cái khó này, nếu như hợp tác với bọn họ, cái kia chính là phản bội Lý Thế Dân, phản bội Đại Đường, nếu như không hợp tác với bọn họ, vậy cũng chỉ có thể trở mặt nhìn xem gia tẩu cùng chất nhi chết ở trước mặt mình, đây đều là nàng không muốn đối mặt.

Hồ Phong nhìn xem nàng không nói lời nào, tâm lý biết hắn khó xử, thế là nói ra: "Vương Phi Nương Nương yên tâm, chúng ta chỉ là vì cứu Trưởng Tôn Đại Nhân gia quyến, cũng không phải là tìm hiểu Đại Đường bí mật, cũng không phải tới Thái Nguyên gây chuyện thị phi, chúng ta cứu người về sau, lập tức hộ tống quay về Đại Hưng, sẽ không ở Thái Nguyên lưu lại."

Trưởng Tôn Vô Cầu nghe vậy, nhãn tình sáng lên, thấp giọng nói ra: "Chuyện này là thật?"

"Đương nhiên, chúng ta đối với Đại Đường sự tình không cảm thấy hứng thú, Tùy Đường hai phe đã hòa giải, song phương bãi binh hai năm, cho nên Đường Triều cũng không tại đại đô đốc trong kế hoạch."

"Như thế nào nghĩ cách cứu viện?"

"Vậy thì xem Tần Vương phi thủ đoạn."

"Ta?" Trưởng Tôn Vô Cầu nghi hoặc hỏi, nàng một nữ nhân, năng lượng có cái gì tác dụng, nhưng là tất nhiên bọn họ tìm đến mình, vậy khẳng định là nghĩ kỹ nên như thế nào đi làm, nhưng là nếu như là nguy hại Tần Vương cùng Đại Đường lợi ích sự tình, nàng là tuyệt đối sẽ không đáp ứng, thế là nàng nghĩ hoặc nói ra: "Đã các người tới tìm ta, liền không cần tha phân công, có chuyện cứ việc nói, ta sẽ cân nhắc."

"Tần Vương phi có thể mang ta người đi Thiên Lao."

"

"Cái này có thể, nhưng là người không thể quá nhiều, ta muốn, ta đi xem nhà ta tẩu cùng chất nhi một lần cuối, chắc là không có vấn đề, nhưng là Thiên Lao thủ vệ sâm nghiêm, đi vào, làm sao đi ra." Trưởng Tôn Vô Cầu thở dài một hơi.

"Đối với Tần Vương tôi nói, hoặc là đối với Đại Đường tôi nói, một cái triều đình không đủ nặng nề phạm nhân trọng yếu, vẫn là Tần Vương phi tánh mạng trọng yếu." Hồ Phong từ tốn nói, sau đó hơi hơi xem ra Trương Tôn Vô Cấu liếc một chút.

Trương Tôn Vô Cấu nghe vậy, suy nghĩ một chút, trong nháy mắt mình bạch bọn họ ý tứ, bọn họ là muốn cứu ra về sau đem mình làm làm con tin, sau đó lại thoát đi ra ngoài, có thể là, coi như như thế, bọn họ năng lượng có thể chạy thoát được sao? Nơi này là Thái Nguyên, Đại Đường đô thành, nếu như vậy đều để người chạy đi, này há không để cho người trong thiên hạ chế nhạo sao?

Hồ Phong đã nhìn ra nàng nghĩ là cái gì, thế là mỉm cười nói ra: "Vương Phi không cần phải lo lắng, chỉ cần ra Thiên Lao, chúng ta tự có biện pháp đưa bọn hán rời đi, chỉ là muốn ủy khuất Vương Phi Nương Nương chịu chút quở trách."

"Tốt, chỉ cần không nguy hại Đại Đường, có thể cứu ra bọn họ, chịu chút quở trách đến không có gì, chỉ hy vọng các người tốt cuộc sống đối đãi gia huynh, nếu không, ta sẽ không buông tha các người." Trương Tôn Vô Cấu lạnh lùng nói ra,

"Vương Phi yên tâm, Trương Tôn Đại Nhân là ta Đại Tùy người, nhà ta đại đô đốc tự nhiên sẽ trọng dụng Trương Tôn Đại Nhân." Nói xong, Hồ Phong cáo từ, trở lại các loại Trương Tôn Vô Cấu tin tức.

.....

Đêm đó, Lý Thế Dân bận rộn một ngày, đi vào Trương Tôn Vô Cấu trong phòng, nhìn trước mặt giai nhân, đầy mắt lệ quang, không khỏi tâm tê rần, đi ra phía trước, ôn nhu nói: "Ta đã cố gắng, có thể là ta hiện tại cũng nghĩ không thông, ta kết bạn với huynh trưởng tại Bồ Y, quan hệ không phải so với thường nhân, hán tại sao lại như thế a, chẳng lẽ hán không coi trọng ta Đại Đường sao?"

Trương Tôn Vô Cấu không có đón hán lời nói, nếu hán hiểu được một cái đạo lý, giống Trương Tôn Vô Kỵ dạng này Uyên Bác chi Sĩ, bọn họ đều là thuần túy văn nhân, học thành Văn Võ nghệ thuật, bán tại Đế Vương Gia, những người này học là Đồ Long Chi Thuật, tại trong loạn thế, khát vọng đầu nhập chư hầu một phương, thu hoạch được thi triển chính mình mới hoa sân khấu, mà bọn họ đầu nhập vào người nhất định là có tranh đoạt thiên hạ thực lực người, nếu như huynh trưởng đầu nhập vào Vương Bình, chỉ có thể nói rõ, hán càng nhìn kỹ Vương Bình sau cùng năng lượng Thống Nhất Thiên Hạ, không có hai cái khả năng.

"Tần Vương, ta muốn đi sau cùng nhìn xem gia tẩu cùng chất nhĩ."

"Ừm, cũng tốt, ta đến mai cùng đi với người đi." Lý Thế Dân quan tâm nói ra.

Trương Tôn Vô Cấu nghe Lý Thế Dân cũng muốn đi, cũng sờ một chút, sau đó thấp giọng nói ra, "Ta một người đi là được, người bây giờ cũng không tiện đi, đến lúc đó người cho đòi tướng quân lên tiếng kêu gọi là được." Nếu như Lý Thế Dân đi, cái kia còn làm sao cứu người đây.

"Được rồi, chính người đi cũng tốt, ta không mặt mũi gặp Vệ phu nhân, ai." Lý Thế Dân thở dài một hơi, một mặt ưu thương, sau đó tiếp tục nói ra, "Người nghỉ ngơi trước đi, ta còn muốn đi xử lý một chút Chính Vụ."

Nói xong Lý Thế Dân cũng liền rời đi, Trương Tôn Vô Cấu hiện tại đây trong đầu cũng là ngày mai sự tình, chỗ nào ngủ được đâu, hán ngăn đầu nhìn trời, sau đó nói một mình nói ra, "Ca ca, chúng ta còn có thể gặp mặt sao?"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 124: Nghĩ cách cứu viện

Hôm sau trời vừa sáng, Tần Vương phi xe ngựa tại thị vệ hộ vệ dưới đi vào Thiên Lao bên ngoài, nếu có tâm người hơi chú ý một chút những thị vệ này, liền sẽ phát hiện một chút không tầm thường, những thị vệ này đều thần sắc lạnh lùng, bọn họ đều yên lặng đi theo Trương Tôn Vô Cấu.

"Tham kiến Tần Vương phi." Thủ vệ Thiên Lao giáo úy nhìn thấy Trương Tôn Vô Cấu xuống xe ngựa, lập tức tiến lên hành lễ đến, hán đã thu đến người gác cổng đại tướng quân Khâu Sur Lợi lời nói, nói hôm nay Tần Vương phi sẽ đến đây thăm hỏi Vệ phu nhân, hán không dám thất lễ, sớm ngay ở chỗ này các loại.

"Ừm, dẫn đường đi, chúng ta muốn đi vào." Trương Tôn Vô Cấu từ tốn nói, sau đó chậm rãi đi thẳng về phía trước.

Giáo úy lắng một chút, nghĩ thầm, cái gì? Những thị vệ này cũng phải đi vào sao? Vậy sao được, thế là tiến lên đối với Trương Tôn Vô Cấu cung kính nói ra: "Vương Phi, Thiên Lao quy củ, người thị vệ có phải hay không chờ đợi ở đây?"

"Cái gì? Các loại, Thiên Lao là địa phương nào, không có chúng ta bảo hộ, Vương Phi xảy ra chuyện gì tình các người làm sao giống như Tần Vương điện

hạ dần dò, chẳng lẽ lại đòi tướng quân chính là như vậy dạy các người sao?" Trang điểm Thành thị vệ Đồi Tổng giật dữ nói, lúc này bọn họ không thể yếu thế, không phải vậy bọn họ vào không được, vào không được làm sao đàm luận cứu người đây.

"Này đi vào bốn người được chứ?" Giáo úy tâm thần bất định hỏi.

"Tốt, đừng làm khó dễ hần, liền bốn người các người theo ta đi vào đi." Trương Tôn Vô Cấu chỉ muốn nhanh lên cứu ra người đến, không muốn ở chỗ này tốn hao lấy, thế là thúc giục nói.

Đồi Tổng theo bọn hần đi vào, hần đã chiếm được Khâu Sư Lợi tình báo, đem tại đây Trú Binh, trong thiên lao Ngục Tốt nhân số đều hiểu biết rõ ràng, trong thiên lao cùng sở hữu Ngục Tốt hơn ba mươi người, ngoài có Thủ Quân hơn sáu mươi người, nếu như người cho rằng chỉ có nhiều như vậy người thủ vệ Thiên Lao, vậy thì sai, cùng ngày bên vững bị cướp, phụ cận cung vệ quân sẽ trong lúc nhất thời trợ giúp.

Tuy nhiên bởi vì Khâu Sư Lợi tồn tại, sẽ giúp bọn họ trì hoãn một chút thời gian. Lần này bọn họ có thể là xuất động hơn năm mươi tên Lang Gia vệ, bên ngoài tiếp ứng người càng là nhiều đến mấy trăm người.

Một đạo cổng kênh cửa nhà lao tại Trương Tôn Vô Cấu trước mặt mở ra, trong thiên lao ánh đèn tối tăm, nàng cùng nhau đi tới, một đường ngưng thần đảo qua lối đi nhỏ hai bên từng gian phòng giam, trong phòng giam phạm nhân áo tù nhân ô ứ, bản thủ, từng cái không thành hình người, thấy một lần có người ngoài đến, liền nhảy dựng lên lớn tiếng kêu oan, tựa ở phòng giam trên cột gỗ, khàn cả giọng hô to, giống như lệ quỷ, rất là dọa người.

Tại đây Ngục Tốt, khua tay roi da hướng bọn họ quật đi qua, trong miệng liên tục nhắc tới, không cho phép ồn ào, Trương Tôn Vô Cấu lần đầu tới này loại địa phương, tâm khó tránh khỏi rụt rè, nhưng là cũng càng kiên định nàng phải cứu ra mẹ con bọn hần hai người quyết tâm.

Một đoàn người đi vào một gian tương đối sạch sẽ trước cửa phòng giam, nhìn xem co rút lại thành một đoàn Vệ thị mẹ con, trong lòng không khỏi giọt lệ, "Chị dâu, Trùng nhi, ta tới thăm đám các người."

Gian phòng này trong phòng giam giữ chính là Vệ thị mẹ con, bọn họ đã biết ngày mai cũng là bọn họ hành hình thời gian, cũng may tại đây Ngục Tốt đối bọn hần không tính hà khắc, sau cùng thời gian cũng sẽ không thống khổ như vậy, làm Vệ phu nhân nghe được có người để bọn hần thời điểm, hần đã không có cảm giác gì, liền xem như Tần Vương cũng không thể cứu bọn họ, huống chi là Tần Vương phi đây.

"Quan Âm từ, người đến, đáng tiếc không thể gặp người huynh trưởng một mặt." Vệ phu nhân từ tốn nói.

"Mở ra." Trương Tôn Vô Cấu đối Ngục Tốt lạnh lùng nói ra.

"Vương Phi, cái này, cái này không cùng quy củ." Ngục Tốt mở hôi lạnh tràn trề, không biết nên như thế nào cho phải, Vương Phi bọn họ đắc tội không nổi, nhưng là mở ra cửa nhà lao, bọn họ một dạng đâm đương không nổi a.

Bỗng nhiên, phía sau Đồi Tổng đối hai tên Ngục Tốt sau đầu cũng là nhất chương, hai người nhất thời ngắt đi, Đồi Tổng dùng Đao Phách mở khóa cửa, sau đó đối Vệ phu nhân nói ra: "Đi mau."

Đột nhiên Như Lai biến hóa, để cho Vệ phu nhân không biết làm sao, vẫn là Trương Tôn Vô Cấu phản ứng nhanh, lập tức nói ra: "Bọn họ là tây Tỳ phái tới cứu các người, muốn đem các người tiếp đi Đại Hưng Thành."

"Có người cướp ngục a, có người cướp ngục a." Lúc này, một tên Ngục Tốt nhìn thấy té xỉu ở một bên hai tên Ngục Tốt, nhất thời hét to đứng lên.

"Đi mau a.

"Đồi Tổng lo lắng hô hào, Khâu Sư Lợi cho bọn hần một khắc đồng hồ thời gian, nếu như còn không có ra ngoài rồi đi, vậy hần cũng không có biện pháp, đại đô đốc nói, Khâu Sư Lợi không thể bại lộ.

"Vậy các người năng lượng mang lên hần a?" Vệ phu nhân đột nhiên hỏi, sau đó chỉ chỉ sát vách trong phòng giam một cái bản thủ người.

"Hần là ai?" Đồi Tổng nghi hoặc hỏi.

"Mang lên đi, các người đại đô đốc sẽ thích lễ vật này." Vệ phu nhân cũng không có nói người này là ai.

Đồi Tổng nghe xong, chẳng lẽ là nhân vật lợi hại gì, quân chẳng phải nhiều, mang hai cái cũng là mang, mang ba cái cũng là mang, dù sao bọn họ nhân thủ đầy đủ, Đồi Tổng bọn họ đeo cái này vào hôn mê nam nhân.

Trời âm u trong lao nhóm lửa bó đuốc, đao quang kiếm ảnh đang lóe lên toát ra bó đuốc chiếu chiếu dưới, càng thêm kích thích nhân trái tim.

Tiến đến bốn tên Lang Gia vệ, Đồi Tổng cùng một người khác phía trước mở đường, một người che chở Vệ phu nhân mẹ con, một người trên lưng nam nhân kia.

Trương Tôn Vô Cấu há to mồm ngậy ngốc lấy nhìn xem lại một đám hắc y nhân lấy không thể ngăn cản tư thế xông vào, sắc bén đao pháp, thoăn thoắt thân thủ, tràn ngập nghệ thuật cảm giác tại đám kia bao cò Ngục Tốt trên thân thể vẽ xuống từng đoá từng đoá rực rỡ huyết hoa, tươi đẹp chất lỏng màu đỏ giống nhẹ nhàng con bướm phi vũ trên không trung. Từng cái thân thể tại trước mặt ngã xuống, hắc y nhân cầm kiếm vung vẩy, mỗi một tư thế cũng giống như vũ đạo như vậy ưu mỹ hoa lệ. nhất định đang biểu diễn giết người nghệ thuật!

"Đi mau, Vương Phi, ủy khuất người, chúng ta cưỡng ép người." Nói xong, Đồi Tổng cầm đao gác ở Trường Tôn Vô Cầu trên cổ, hàn quang Lãng Lãng, để cho người ta sinh ra sợ hãi.

Hon mười tên hắc y nhân cùng sáu bảy mươi tên thủ vệ cùng Ngục Tốt giằng co lấy.

"Thả Vương Phi, tha các người không chết." Đang trực đến giáo úy lạnh lùng nói ra, khi hắn nghe được có người cướp ngục thời điểm, đang muốn hướng bên trong đuổi, không ngờ Thiên Lao bên ngoài lại lao ra mười mấy người, những người này võ nghệ cao cường, học cũng là Bát Sát Chi Thuật, chính mình thủ vệ căn bản không phải đối thủ của bọn họ, cũng may đối phương ít người, bây giờ đang Thiên Lao cửa ra vào đem bọn hắn vây quanh, hắn đã phái người đi thông tri Khâu Sư Lợi tướng quân, có thể là những người này thể mà cưỡng ép Tân Vương phi, để cho hắn không dám tự ý động.

"Tránh ra, nếu không, các người Vương Phi là chúng ta chôn cùng, khi đó, các người cũng sẽ cùng chúng ta chôn cùng, Ha-Ha." Đồi Tổng nói, đao lại rời Trường Tôn Vô Cầu cổ gần một chút, mơ hồ có thể nhìn thấy chảy ra một chút huyết dịch.

"Chậm rãi." Giáo úy mắt thấy Vương Phi sẽ chết mệnh ở đây, lập tức kêu dừng, sau đó nói: "Tránh ra một con đường, thả bọn họ đi." Hắn không dám cầm Vương Phi tánh mạng tới cược, hắn không đánh cược nổi.

Đồi Tổng bọn người đi đến Thiên Lao bên ngoài trên quảng trường, mơ hồ có thể nghe thấy có số lớn nhân mã đang hướng bên này bắn tới, bỗng nhiên lao ra một chiếc xe ngựa, đi vào Đồi Tổng bọn người trước mặt, Đồi Tổng cầm Vệ thị mẹ con cùng cứu ra nam tử để vào trong xe ngựa, sau đó đánh cho bất tỉnh Trường Tôn Vô Cầu, xe ngựa cùng đi theo hắc y nhân chạy nhanh lấy.

Nhưng là bọn họ cũng không có vứt bỏ đằng sau truy binh, Khâu Sư Lợi dẫn đầu nhân mã đã đến, Thái Nguyên Thành bên trong đội ngũ tuần tra đối với bọn hắn tiến hành bao vây chặn đánh.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Thoát khốn

"Đà Chủ, đằng sau truy binh quá gấp, ta bây giờ đi ngăn chặn bọn họ." Mấy tên Lang Gia vệ nói xong, lập tức xoay người, nhảy xuống xe ngựa, sau đó hướng về sau mặt truy binh đánh tới.

Trong xe ngựa Vệ phu nhân nhìn qua Đồi Tổng, nàng biết những người này xuống dưới về sau, cũng là hướng đi tử vong, nhưng là Đồi Tổng không nói gì, ngay cả trên mặt cũng không có một tia biểu lộ, giống như bọn họ sinh tử không có quan hệ gì với nàng, cái này khiến Vệ phu nhân rất là kinh hãi.

Nhưng là hắn không biết là, làm Lang Gia vệ, tùy thời đối mặt với tử vong, liền ngay cả Đồi Tổng chính hắn đều không thể né tránh, hắn gọi Đồi Tổng, cũng là chịu chết ý tứ, tương lai một ngày nào đó, có lẽ hắn cũng sẽ lao ra, chịu chết.

Bọn họ là sát thủ, đối đãi địch nhân lãnh khốc, đối đãi chính mình càng thêm vô tình, nhưng là cái này cũng không đại biểu bọn họ sẽ không khổ sở, sẽ không đau thương tâm, tại đây mỗi người cũng là hắn huynh đệ, cũng là hắn đồng sinh cộng tử huynh đệ, nhưng là vì là nhiệm vụ, hắn chỉ có thể nhìn bọn họ xông về địch nhân chiến nhóm bên trong, tranh thủ một chút như vậy thời gian.

Nơi xa tiếng đánh nhau càng ngày càng xa, cũng càng ngày càng nhỏ, thậm chí sắp biến mất không thấy gì nữa, Đồi Tổng trong mắt chứa nước mắt, "Giá" nhanh chóng co rúm cái này roi ngựa.

Khi bọn hắn lái vào một cái trong ngõ nhỏ thời điểm, truy binh lại đến, nhưng khi bọn họ đi ra thời điểm lại biến thành hai chiếc giống như đực xe ngựa, hướng phương hướng khác nhau chạy đi, truy kích Đường Quân không thể không phân binh đuổi theo.

Nhưng khi bọn họ sắp đuổi tới thời điểm, lại phân ra một cỗ giống như đực xe ngựa đến, dạng này mỗi qua một cái ngõ nhỏ, liền phân ra một cỗ, một chia làm hai, hai chia làm bốn, bốn phân tám, tám điểm mười sáu, đến sau cùng, Đường Quân cũng không biết tại Thái Nguyên Thành bên trong có bao nhiêu loại này giống như đực xe ngựa, sau cùng một cỗ cũng không có đuổi tới.

Tân Dương Cung Lưỡng Nghi Điện bên trong, Lý Uyên nổi trận lôi đình.

"Phế vật, một đám phế vật, để cho người ta từ thiên lao bên trong cướp đi người không nói, tại Đại Đường đô thành, thế mà truy kích hơn mười tên Kiếp Phi đều sẽ một cái đều bắt không được, thẩm nuôi các người có làm được cái gì." Lý Uyên vừa nói vừa vuốt Ngự Ấn, mặt đất rải đầy từ Ngự Ấn bên trên rơi xuống tấu chương văn thư, phía dưới hai bên trái phải phân biệt đứng đầy thái tử Lý Kiến Thành, Tân Vương Lý Thế Dân, cúi đầu không nói lời nào, mà trung gian quỳ đôi thị huynh đệ, nằm sấp thừa nhận Lý Uyên tội lỗi, không dám nói lời nào, cũng không dám đứng dậy.

Lý Thế Dân xem ra xem quỳ đôi thị huynh đệ, cau mày, sau đó tiến lên chấp tay nói ra: "Phụ hoàng, đôi thị huynh đệ nhận được tin tức đã là thời khắc này

tiến đến bao vây, chỉ có thể nói địch nhân quá mức giáo hoạt, lại bức hiếp Tần Vương phi, khẩn cầu phụ hoàng khoan dung đối tượng quân." Nói xong, Lý Thế Dân cũng quý xuống đến, cho Lý Uyên đập một cái đầu, sau đó tiếp tục nói ra:

"Đời thị huynh đệ lúc trước ra sức bảo vệ Tú Ninh trở lại Thái Nguyên, sau đó theo ta xuất chinh vì sao bắc, lập xuống không ít công lao, kính xin phụ hoàng nhìn xem bọn họ lòng trung thành Đại Đường phân thượng, để bọn hắn lấy đi." Lý Thế Dân nếu cũng coi trọng đời thị huynh đệ, với lại bọn họ đi theo chính mình tác chiến, đã đánh lên phủ Tần Vương nhân hiệu, nếu như mình không cứu, vậy mình như thế nào phục chúng, như thế nào để cho thủ hạ người tin phục đâu, cho nên hắn không thể không cứu.

"Hừ" Lý Uyên hừ lạnh một tiếng, sau đó ngồi tại Ngự Tọa bên trên, lâm vào trong trầm tư.

Giờ phút này một bên Lý Kiến Thành xem Lý Thế Dân liếc một chút, trong lòng tự nhủ Lý Thế Dân cầu tình lại tại thu mua nhân tâm, nhưng là Khâu Sư Lợi nói đến là Tam Nương Tử thù hạ, có thể hay không cùng người còn chưa nhất định đâu, lại nói, vì là hai phạm nhân sát thủ dưới đại tướng, Lý Uyên cũng là sẽ không như vậy làm, nhiều nhất phạt bổng hoặc là chịu đánh gậy, chính mình sao không thuận nước đẩy thuyền, cũng cầu tình, rút ngắn dưới quan hệ đâu, nghĩ thông suốt những này, Lý Kiến Thành cũng tới trước một bước nói ra: "Phụ hoàng, đời tướng quân lao khổ công cao, vì là hai cái râu ria Tội Phạm mà xử trí đại tướng, nhi thần coi là không đáng, mong rằng phụ hoàng nghĩ lại."

Nghe hai đứa con trai thuyết pháp, Lý Uyên đứng dậy, lớn tiếng nói: "Đời thị huynh đệ, tự ý rời vị trí, truy kích và tiêu diệt bất lợi, nhưng niệm lòng trung thành Đại Đường, phạt bổng một năm, cầm trách ba mươi, răn đe, ngày rằm sau khi cờ nào lực tấn công, mang xuống."

"Ta bệ hạ ân không giết." Đời thị huynh đệ bị kéo xuống dưới, nhưng là Lý Uyên lại không có để cho Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân rời đi ý tứ.

"Thế Dân,

Hiện tại không có người ngoài tại, người không nói sao?" Lý Uyên lạnh lùng nhìn xem Lý Thế Dân.

"Nhi thần không rõ phụ hoàng ý tứ." Lý Thế Dân minh bạch Lý Uyên muốn hỏi điều gì, nhưng là cái này đầu không nên chính mình tới lên, cũng không nên chính mình tới nói, nếu không đối với mình đối với Vô Cấu quá bất lợi.

"Không rõ, tốt, ta để người minh bạch." Lý Uyên đi đến Lý Thế Dân trước mặt, rống to: "Vô Cấu thị vệ bên trong vì sao lại xuất hiện tây Tùy Nhân, vì sao Khâu Sư Lợi sẽ thả Vô Cấu đi xem phạm nhân, những này người không rõ?"

"Phụ hoàng, nhi thần cho rằng Vô Cấu đi xem Vệ phu nhân, cái này cũng không có cái gì sai, là ta để cho đời tướng quân thả Vô Cấu đi xem, về phần thị vệ bên trong vì sao lại có tây Tùy Nhân, nhi thần cũng không rõ ràng, nhưng là nhi thần làm sao lại cùng tây Tùy Nhân có liên quan đây." Lý Thế Dân thấp giọng nói ra, hắn biết bên trong Vô Cấu đóng vai cái dạng gì nhân vật, nhưng là nằng là mình thê tử, mình không thể để cho nàng có chuyện gì.

Lý Kiến Thành gặp Lý Uyên bắt đầu quở trách Lý Thế Dân, vậy cũng đừng trách ta hóa thượng kiều du, thế là nói ra: "Phụ hoàng, nhi thần coi là, tất nhiên tây Tùy Nhân xuất hiện tại phủ Tần Vương, này trong phủ Tần Vương nhất định có tây Tùy nội gián, nhị đệ bảo vệ thủ hạ, mong rằng đối với thủ hạ quân thúc không nghiêm, mới đưa đến tây Tùy có cơ hội để lợi dụng được."

"Đại ca, Thái Tử Điện Hạ, người đây là nói xấu." Lý Thế Dân phẫn hận nhìn qua Lý Kiến Thành, ánh mắt bên trong tràn đầy hận ý.

"Tốt, không được âm ỉ, tại trên đại điện cãi nhau, còn thể thống gì" Lý Uyên cảm giác được đau đầu, người nói nếu như mình có thông minh hải từ hắn là cảm thấy cao hứng, nhưng là hắn Lý Uyên hai đứa con trai đều không phải là nhân vật đơn giản, cái này khiến hắn không biết là cái kia lo lắng hay là nên vui mừng, "Các người hai cái là huynh đệ, Đại Đường hiện tại cường địch bao quanh, còn cần huynh đệ các người hai người đồng tâm đồng lực, vì là Đại Đường, vì ta, phân ưu a"

"Vâng, nhi thần biết." Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân đồng thời nói ra.

"Ừm, Thế Dân, chắc hẳn ta không nói người cũng cần phải làm thế nào, làm bên trong, không lấy trọng phu cùng gia tộc lợi ích làm trọng, có gì năng lực đảm đương Tần Vương Chính Phi đâu, người xuống dưới cực kỳ cân nhắc đi."

Lý Thế Dân lui xuống đi, hắn ngờ ngợ ngắc ngắc đi tại rộng lớn trên đại đạo, bên người thị vệ cũng không dám đi quấy rầy hắn, hắn hiểu được Lý Uyên là có ý tứ gì, trước kia có Trương Tôn gia tộc tại, hiện tại Trương Tôn gia tộc đã xuống dốc, chỉ còn một cái Trương Tôn Vô Kỵ tại, người này học rộng tài cao, là hiếm có nhân tài, bây giờ lại đầu nhập vào tây Tùy, này Trương Tôn Vô Cấu còn có cái gì sử dụng đây.

Ở cái này thế gia làm chủ thiên hạ bên trong, một hoàng tộc con em, là không thể nào để cho dạng này một cái không có bối cảnh nữ nhân làm Chính Phi, nhưng là Lý Thế Dân cùng hắn cảm tình rất tốt, như thế để cho hắn phế bỏ một cái Vương Phi, để cho hắn không biết nên như thế nào đối mặt Trương Tôn Vô Cấu.

"Vương gia trở về." Người gác cổng nhìn thấy Lý Thế Dân trở về, đến đây nghênh đón hắn, mà hắn lại phảng phất nghe không được bất luận kẻ nào nói lời nói, chậm rãi hướng nội viện đi đến.

Chương 126 :Trưởng Tôn Vô Cầu bị phế

Lý Thế Dân đi vào Trưởng Tôn Vô Cầu trong phòng, đang nhìn xem hán điền tình ngời tại bên cửa sổ, yên lặng nhìn phía xa, hán ra hiệu bọn thị nữ chờ có lên tiếng, sau đó nhẹ nhàng đi tới, xuất ra một kiện lông tơ áo choàng, phủ thêm cho nàng.

Trưởng Tôn Vô Cầu cảm giác được có người cho hán phủ thêm áo choàng, nhìn lại, thấy là Lý Thế Dân, mỉm cười nói: "Ngươi trở về? Vẫn khỏe chứ."

Lý Thế Dân mỉm cười nói ra: "Ừm, không có việc gì, mọi chuyện đều tốt, không cần phải lo lắng."

"Trời lạnh, ta gọi người cho ngươi thịnh chén canh đến, Thu nhi. ." Làm Trưởng Tôn Vô Cầu đang tại gọi thị nữ thời điểm, Lý Thế Dân cắt ngang nàng lời nói: "Không cần, chúng ta thật tốt nói chuyện một chút."

Lý Thế Dân cảm Trưởng Tôn Vô Cầu ôm vào trong ngực, "Vô Cầu."

"Điện hạ, làm sao? Phát sinh sự tình gì a?" Trưởng Tôn Vô Cầu nhìn xem Lý Thế Dân ấp a ấp úng, thế là ngừng đầu, nhìn qua hán.

"Ừm, chúng ta đã sáu năm phu thê, ngươi hiểu biết ta, ta cũng hiểu biết ngươi, có thể là, ngươi cũng biết, ta không có lựa chọn" Lý Thế Dân chậm rãi nói ra.

Trưởng Tôn Vô Cầu đẩy ra Lý Thế Dân, sau đó nghi hoặc nói ra: "Lời này của ngươi là có ý tứ gì? Phát sinh sự tình gì."

"Phụ hoàng sau đó chỉ, miễn đi ngươi Tần Vương phi Hàm Cấp, xuống làm Trắc Phi." Lý Thế Dân biết hán nhất định phải nói, nếu như bây giờ không nói, làm ngày mai Thánh Chi lúc đến sau, không biết nàng có thể hay không tiếp nhận.

Trưởng Tôn Vô Cầu thất hồn lạc phách lui lại một bước, nàng nếu đã sớm dự liệu được những này sẽ chuyện phát sinh, có thể là, không nghĩ tới đến như vậy nhanh, nhanh nàng đều còn không có chuẩn bị kỹ càng, ha ha, nàng không khỏi cười nhạt một chút, đây chính là thế gia vô tình, vì gia tộc lợi ích, sự tình gì đều có thể từ bỏ, bao quát lâu như vậy tình cảm vợ chồng, Trưởng Tôn gia tại Thái Nguyên không có bất kỳ cái gì thế lực, bọn họ đã không cần chính mình , chờ đợi chính mình tương sĩ cái dạng gì vận mệnh, nàng rất rõ ràng, từ xưa đến nay, bị phế Vương Phi cái nào sẽ rơi xuống kết cục tốt.

Nhìn xem Trưởng Tôn Vô Cầu thất hồn lạc phách bộ dáng, Lý Thế Dân cũng đau lòng, tiến lên an ủi: "Ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho người khi dễ ngươi, ngươi tốt cuộc sống nghỉ ngơi, ta, ta ngày mai trở lại thăm ngươi."

Hôm sau trời vừa sáng, Lý Thế Dân vừa mới thu thập xong, chuẩn bị vào triều, liền nhận được truyền chỉ thái giám đến tin tức, thế là to như vậy phủ Tần Vương đều nhanh nhanh chuẩn bị tiếp chỉ.

"Dưới thánh chỉ, Tần Vương tiếp chỉ." Thái giám cao vút bèn nhón âm thanh truyền đến mỗi người trong lỗ tai, Lý Thế Dân phía trước, sau lưng theo thứ tự là Trưởng Tôn Vô Cầu, Yên Trắc Phi bọn người.

"Phụng Thiên Thừa Vận, hoàng đế chiếu viết, Tần Vương phi Trưởng Tôn Thị Vô Đức, miễn đi xưng hào, u cư phủ Tần Vương hương thom trong các, không chiếu không được xuất các, Yên phi tài đức vẹn toàn, đặc biệt ban cho vì là Tần Vương Chính Phi, Khâm Thừa."

Cùng ngày làm tuyên chỉ hoàn tất, Lý Thế Dân cả người đều được, đây là giam cầm kết quả a, cùng đẩy vào Lãm Cung không có khác nhau, làm sao lại dạng này, làm sao lại dạng này? Mà Trưởng Tôn Vô Cầu lại mặt không biểu tình, từ đó cắt ra bắt đầu, nàng cũng là mạng tội thân, tuyệt không đặc xá khả năng, hán là một cái mạnh hơn nữ nhân, nàng sẽ không khóc, cũng sẽ không náo, càng sẽ không cầu tình.

"Tần Vương, Lãm Chi a." Thiên sứ nhìn thấy Tần Vương không hề bị lay động, thiện ý nhắc nhở.

"Nhi thần Lãm Chi."

Làm truyền chỉ thái giám chạy sau, hán quay đầu muốn giải thích một chút, lại nhìn thấy Trưởng Tôn Vô Cầu phối hợp mình hướng hậu viện chỗ sâu hương thom các đi đến, Lý Thế Dân thở dài, thật lâu không nói.

Bây giờ Trưởng Tôn Vô Kỳ tại Đại Hưng Thành bên trong không có chuyện để làm, cả ngày hoặc là nhìn xem Thư nhân , hoặc là mân mê mân mê chút hoa cỏ, hán tới Đại Hưng Thành đã mấy tháng lâu, trừ cùng Joe Quốc Công Vương Dương quen thuộc điểm, thường thường ra ngoài du ngoạn bên ngoài, cũng không có cùng tây Tùy bất kỳ quan viên nào từng có tiếp xúc, chớ đừng nói chi là gặp Vương Bình.

Sáng sớm hôm đó, Joe Quốc Công Vương Dương đi vào hán chỗ ở phủ đệ, hàn huyên vài câu, sau đó gọi cho hán một phong thư, liền rời đi. Trưởng Tôn Vô Kỳ mở ra thư tín vừa nhìn, nhất thời sắc mặt đại biến, trong miệng lớn tiếng mắng: "Vương Bình tên gian tặc này, như thế hại ta." Lúc này đầu hán đau muốn nứt, nói không nên lời khó chịu.

Trưởng Tôn Vô Kỳ sắc mặt xám trắng, hai mắt vô thần,

Hiện tại Thê Nhi đem bị trăm thủ, chính mình cũng thành bắc Đường tội nhân, Lý Thế Dân cũng sẽ không lại dùng chính mình, cái này cũng đại biểu cái này hán Trương Tôn Vô Kỵ không còn có phụ tá đối tượng, một thân tài học cũng bởi vậy không có thực hiện cơ hội, trừ sống tạm lấy đầu này tánh mạng bên ngoài, không còn có hân.

Nhớ năm đó phụ thân sau khi chết, các huynh trưởng liền bắt đầu khi dễ chính mình cùng Vô Cấu, hai người đành phải ở tại Cửu Cửu Cao Sĩ Liêm trong nhà, từ lúc kia bắt đầu, hán liền quyết định nhất định phải sống ra cá nhân dạng đến, cho nên về sau hán liền đầu nhập vào Lý Thế Dân dưới trướng, giúp hán bày mưu tính kế, để cho Lý Thế Dân có thể vẫn định chỉ tôn vị trí, cũng làm cho mình có thể thực hiện chính mình khát vọng, bây giờ loại tình huống này, hán Trương Tôn Vô Kỵ không còn có tác dụng.

Chính mình cũng không thể lập tức phủ đệ, tại chính mình chung quanh, cũng không biết có bao nhiêu Vương Bình Mật Thám đang ngó chừng chính mình, chính mình lại có thể làm cái gì đây? Trương Tôn Vô Kỵ thật sâu thở dài, phát phát tay, cự tuyệt thị nữ nâng, chính mình hướng bên trong đi đến.

"Đại nhân, đại nhân." Lúc này, theo hán tới Đại Hưng lão quản gia chạy tới, lộ ra một tia kinh hoàng.

"Vương Bình muốn phái người tới giết chúng ta?" Trương Tôn Vô Kỵ trên mặt lộ ra một nụ cười khổ.

"Ung Vương, Ung Vương điện hạ tới." Quản gia ấp a ấp úng khẩn trương nói ra.

"Hừ, không phải liền là Vương Bình tới sao? Ta liền muốn gặp hán một chút, hại ta cửa nát nhà tan, ta còn sợ hán sao." Trương Tôn Vô Kỵ nghe xong là Vương Bình tự mình đến đây, trên mặt chẳng những không có bất kỳ vui sướng nào chi sắc, ngược lại là lửa giận ngút trời, hán không thể tìm tới một thanh bảo kiếm, giết hán, nhưng là hán biết, đây là không có khả năng sự tình.

"Thế nào, Phụ Cơ. Người nào chọc giận người sinh khí, ta có thể là một lần tới a!" Lúc này, ngoài cửa đi tới tới một người, sắc mặt anh tuấn, Long Hành Hồ Bộ ở giữa, có một phen đặc biệt uy nghiêm, tới cũng là Vương Bình, vừa mới Vương Dương đưa tới tình báo vẫn là vài ngày trước, hiện tại hán tới cũng là vì an ủi dưới hán.

"Vương Bình, người cũng đừng như thế giả tâm giả ý, hừ, ta thật sự là mất mìn, cư nhiên như thế bội phục, tôn sùng cùng người, nghĩ không ra người cư nhiên như thế ác độc, hại ta cửa nát nhà tan." Trương Tôn Vô Kỵ không sợ hãi chút nào, hừ lạnh nói ra.

"Phụ Cơ nghe thấy bất quá là quá hạn sự tình, ta không dám gạt bừa." Vương Bình quét tóa ra bốn phía liếc một chút, cười nói: "Làm sao Phụ Cơ không cho ta đi vào sao?"

"Hừ, nếu là khách nhân. Ta tự nhiên sẽ lấy Lễ đối đãi, nhưng là nếu là cừu nhân, sao lại có dạng này đãi ngộ?" Trương Tôn Vô Kỵ nổi giận mắng: "Người Vương Bình chính là ta Trương Tôn Vô Kỵ cừu nhân, nhanh cút ra ngoài cho ta. Tại đây không chào đón người cái này Ung Vương."

Trương Tôn Vô Kỵ tức hỏn hỏn, đối Vương Bình cũng là một châu thóa mạ, có thể là Vương Bình cũng không để ý gì tới sẽ, mà chính là tự lo đi vào, đuổi ta đi, tại đây tựa như là Đại Hưng Thành, không phải Thái Nguyên, đây chính là cửa ta bàn, Vương Bình cười ha hả đi vào, chỉ cấp Trương Tôn Vô Kỵ lưu lại một bóng lưng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Trương Tôn quy tâm

"Ai, nguyên lai tưởng rằng Trương Tôn Đại Nhân thân thể phụ Vương Tá Chi Tài, không tầm thường, cùng hán dung tục người khác biệt, hôm nay gặp mặt không gì hơn cái này mà thôi, chỉ biết là Ngụ Trung tại một nhà một cái triều đình, không biết biến báo." Vương Bình lắc đầu, thờ dài nói: "Tiếc rằng làm trưởng Tôn đại nhân, hi sinh nhiều người như vậy, Bản Đồ Đốc thật vì ta những huynh đệ này cảm thấy không đáng a." Nói, quay người liền muốn rời đi nơi này, nếu như Trương Tôn Vô Kỵ cồ hủ không thay đổi, hán cần gì phải lại đi vào cùng hán tổn nhiều môi lưỡi đây.

"Vương Bình, người chờ một chút, người dừng lại." Trương Tôn Vô Kỵ tuy nhiên không phải danh động thiên hạ, nhưng là cũng là tai to mặt lớn nhiệm vụ, lúc này nghe được Vương Bình những lời này, biến sắc, biết rõ Vương Bình là tại kích thích hán, nhưng là hán cũng không thể không ngăn lại nói: "Vương Bình, người không cần phải nói những những lời này kích động ta, nói đi, đến là chuyện gì tình, người nói những này có làm được cái gì, ta đến là muốn nghe một chút." Nói xong, liền xoay người đâm Đại Đường.

Vương Bình thấy thế, khoe miệng lộ ra mỉm cười, không chút nào quái Trương Tôn Vô Kỵ vô lễ, theo sát về sau, cũng đâm Đại Đường, chính mình tìm một cái địa phương ngồi xuống, mà Trương Tôn Vô Kỵ đối với Vương Bình vẫn là không có cái gì tốt sắc mặt, chỉ là nhân nhạ nhìn xem Vương Bình, cái này khiến Vương Bình cười khổ không được, đến, tại chính mình địa phương bên trên, vẫn phải ăn không ngồi chờ, không có trà, không có nước uống.

Vương Bình nhìn xem Trương Tôn Vô Kỵ, mỉm cười nói ra: "Ta đã phái người đi Thái Nguyên, chuẩn bị giải cứu phu nhân cùng công tử." Vương Bình từ

trong ngực mò ra một phong thư kiện: "Đây là Lang Gia Các vừa mới đưa tới, với lại, ta cũng phái người đi tìm hiểu, đã xác định, phu nhân cùng công tử đã thành công cứu, hiện tại đang hướng về Đại Hưng Thành đến, ngày mai liền có thể đến Đại Hưng, không biết Phụ Cơ có thể yên tâm?"

"Đúng như này?" Trương Tôn Vô Kỵ đưa tay tiếp nhận thư tín, nghiêm túc nhìn xem, trên mặt lộ ra kinh ngạc biểu lộ, nhìn qua Vương Bình.

"Cô chính là tây Tuyền Ung Vương, đại đô đốc, chẳng lẽ còn muốn lừa gạt người không thành, mấy ngày nữa, người liền sẽ nhìn thấy phu nhân cùng công tử." Vương Bình khoe miệng lộ ra một nụ cười khổ đau, chẳng lẽ mình cứ như vậy không khiến người ta tin tưởng a, sau đó từ tốn nói: "Phụ Cơ, cô tuy nhiên tung hoành thiên hạ, không một lần bại, nhưng là cô lại thiếu khuyết giống như người mưu sĩ, cô thừa nhận, cô thủ đoạn là bỉ ổi một chút, nhưng là Trương Tôn Đại Nhân dạng này nhân tài, không vì cô sử dụng, tất nhiên vì là cô giết chết, không có một cái nào thượng vị giả cần nhìn thấy nhân vật như vậy xuất hiện tại chính mình mặt đối lập, trở thành chính mình địch nhân, hi vọng người mình bạch."

"Chẳng lẽ người liền không sợ cứu không ra bọn họ, ngược lại để cho ta càng thêm hận người, đây chính là bởi vì đại đô đốc cái gọi là chiều hiền đãi sĩ sao?" Trương Tôn Vô Kỵ lộ ra một vẻ trào phúng.

"Phụ Cơ có Quốc Sĩ chi tài, cô cũng không tin người không rõ nửa đường lý tới" Vương Bình nghe xong đối phương đã từ gọi thẳng tên, đổi tên là đại đô đốc, trong lòng không khỏi dâng lên vẻ vui sướng đến, cười ha hả nói ra: "Cô làm sao lại tính sai, cô đã sớm dự liệu được, hiện tại tây Tuyền tuy nhiên binh hùng tướng mạnh, nhưng lại muốn phòng bị nhiều mặt địch nhân, cô cũng không sợ người sinh khí, mặc kệ cứu vẫn là cứu không được, Lý Uyên cũng sẽ cùng cô khai chiến, đây chỉ là một lấy cớ mà thôi, song phương hợp đồng phía trước, không có hợp lý lấy cớ, là không tốt ngăn chặn thiên hạ ung dung niệm, Lý Uyên như thế bị ta lừa dối, tất nhiên sẽ xuất binh Hà Đông, đến lúc đó động thủ trước cũng không phải là tây Tuyền, mà chính là hãn bắc Đường."

Trương Tôn Vô Kỵ gật gù đầu, tranh bá thiên hạ, cho là không chỗ không cần vô cùng, nếu như lòng dạ đàn bà, sẽ chỉ trở thành trong miệng người khác bữa ăn, nhìn xem trong tay mình thư tín, suy tư chỉ chốc lát, mới miễn cưỡng đứng lên, hướng thư phòng mình đi đến, Vương Bình thấy thế, trong lòng hết sức kinh ngạc, biết Trương Tôn Vô Kỵ khẳng định là muốn đến cái gì, cũng không có theo sau, chính mình ngay tại trong đại sảnh các loại.

Quả nhiên, sau một lát, chỉ thấy Trương Tôn Vô Kỵ ôm một chút văn quyển đi vào trên đại sảnh, lập tức đặt ở trên bàn, sau đó nói: "Trước kia ta xác thực Lý Thế Dân người tâm phúc, xử lý cơ yếu văn kiện, nhưng là Lý Thế Dân rất là có mưu lược, điện hạ, người này có thể là tương đối khó đối phó a."

"Không tệ, Lý Thế Dân Huyền Giáp Kỵ Binh, điểm ấy cô cũng là biết, cho nên mới cảm thấy có điểm khó xử." Vương Bình gật gù đầu,

Nói: "Triều đình binh mã có hạn, tại không có thống nhất Gangnam cùng Ba Thục trước đó, liền cùng Lý Uyên giao đấu, chỉ sợ là lưỡng bại câu thương, vô luận là Vương Thế Sung vẫn là Lý Mật cũng sẽ không từ bỏ cơ hội này, cô đã mệnh lệnh Lý Tĩnh tiến đến thống lĩnh Nam Chinh đại quân, mau sớm tại một tháng bên trong thu hoạch Gangnam, như thế, ta còn có cơ hội đánh với Lý Uyên một trận."

"Một tháng?" Trương Tôn Vô Kỵ nghe vậy, hai mắt tròn Lão Đại, hần mặc dù biết Lý Tĩnh cùng Khuất Đột Thông liên thủ, Tiêu Tiển căn bản không có hoàn thủ chỗ trống, nhưng là muốn tại một tháng bên trong tiêu diệt Tiêu Tiển, đó cũng không phải là khó khăn.

"Cô cũng là không có cách nào a?" Hiện tại Từ Thế Tích cùng Trình Giáo Kim dẫn đầu tám vạn đại quân đang tại thẳng tiến Ba Thục, Lý Trọng Văn năm vạn đại quân muốn phòng bị Lý Quỹ, lạnh lùng tại Đông Quan chống cự Vương Thế Sung, Vương Bình cũng không có gạt Trương Tôn Vô Kỵ, thờ dài nói: "Nếu là một tháng không thể tiêu diệt Tiêu Tiển, liền đề Lý Tĩnh Hồi Kinh, tọa trấn Đông Quan chống cự Vương Thế Sung, cô dẫn mười vạn đại quân, tự mình đi Hà Đông gặp một lần Lý Thế Dân."

"Một tháng?" Trương Tôn Vô Kỵ lại một lần nữa cau mày, cẩn thận suy nghĩ một phen, vừa rồi thờ dài nói: "Nếu là điện hạ năng lượng tín nhiệm bề tôi, bề tôi nguyện ý đi một lần Thái Nguyên, đi gặp một lần Lý Thế Dân, năng lượng thuyết phục hần tuân thủ hợp đồng liền tốt, nếu là không thể, bề tôi cũng có thể vì là điện hạ kéo dài thêm một thời gian ngắn."

"Phụ Cơ nguyện ý đi Thái Nguyên?" Vương Bình kinh ngạc nhìn qua Trương Tôn Vô Kỵ, hần mới vừa từ Lý Thế Dân chỗ ấy tới, bây giờ lại giúp đỡ chính mình đi thuyết phục Lý Thế Dân, cái này. . . , chính mình năng lượng tin tưởng hần sao? Lý Thế Dân sẽ giết hần, hoặc là giữ lại hần sao?

"Kẻ thức thời là tuân kiệt, điện hạ, hiện tại bắc Đường đã không để cho tại ta, còn nữa ta cũng là bí mật tiến về, sẽ không cơ nào để người ta biết, chắc hần ta trình bày lợi hại, coi như Lý Thế Dân lại hận ta, cũng sẽ không đối với ta thế nào." Trương Tôn Vô Kỵ hai mắt lóe ra một tia tinh quang, hần vốn là không nguyện ý là vua bình hiệu lực, tối thiểu nhất hiện tại sẽ không, nhưng là hần lại không đường có thể lựa chọn, Lý Thế Dân là cái thanh cao người, không nguyện ý thần phục người khác, hần sẽ không miễn cưỡng, cái này cũng nhất định hần Trương Tôn Vô Kỵ không trở về được Lý Thế Dân trận doanh bên trong.

Hần gia nhập Lý Thế Dân dưới trướng, liệu chết vì là Lý Thế Dân chiếm lấy Thái Tử Chi Vị, không phải liền là vì là ngày sau năng lượng có cơ hội giương quang đại hần Trương Tôn Thị sao? Bây giờ tình huống, cùng lúc trước hần gia nhập Lý Thế Dân trong trận doanh tình huống không phải cũng tương tự sao? Chính mình một khi trợ giúp Vương Bình giải quyết việc này, chính mình cũng sẽ ở Vương Bình tại đây tìm tới vị trí của mình, đồng dạng có thể thực hiện chính mình khát vọng, chỉ có thể nói thành người Vương Hầu, Bại giả khẩu, hần cũng chỉ có liều một lần.

"Tốt, như thế, liền gia phong Phụ Cơ vì là tây Tuyền Lại Bộ Thị Lang, bí mật đi sứ Lý Thế Dân." Vương Bình tuyệt đối chính mình hần là quả quyết một điểm, nghi người thì không dùng người, dùng người thì không nghi ngờ người.

"Bề tôi Tạ điện hạ, chờ đợi bề tôi an bài tốt về sau, lập tức lên đường tiến về Thái Nguyên." Trương Tôn Vô Kỵ quả nhiên là chịu đựng không nổi khôi phục Trương Tôn, thị uy vọng dụ hoặc, tại chỗ liền đáp ứng hạ xuống, hần không muốn hần bình sinh sở học nước chảy về biển đông.

"Tốt, chờ đợi Phụ Cơ trở về ngày, cô đích thân hướng về ngoài mười dặm nghênh đón" Vương Bình đứng dậy, vỗ Trương Tôn Vô Kỵ bả vai nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: 2 cái Ung Vương thế tử (1)

Thừa Nghiệp ba năm tháng hai, chiến tranh về lo lắng tiếp tục bao phủ tại Trung Nguyên đại địa, mà Quan Trung Địa Khu nhưng là một mảnh an lành, Mùa xuân sẽ đến, vạn vật sẽ khôi phục, dân chúng vội vàng trở mình cây thiên địa, gieo xuống Sơ Xuân một khóa chủng tử.

Trưởng Tôn Vô Kỵ bí mật đi sứ bắc Đường, quả nhiên không có phụ lòng Vương Bình hi vọng, bắc Đường tại Lý Thế Dân khuyên bảo, đã bắt đầu đối với sát đông Từ Viên Lăng tác chiến, mà cũng không có cùng tây Tùy tại Hà Đông tranh hùng, có thể là, Trưởng Tôn Vô Kỵ nhưng từ này không có tin tức, ngay cả Thái Nguyên Thành bên trong Lang Gia Các cũng không biết hắn hiện tại thân ở nơi nào, điều này không khỏi làm Vương Bình phiền muộn không thôi, là mình quá mức chủ quan, vẫn là mình đã trở nên coi trời bằng vung, quá coi thường Lý Thế Dân lòng dạ cùng quyết tâm? Hắn không được biết.

Làm Vương Bình tại quan trong phòng trầm tư thời điểm, một tên thị nữ chạy ào tới, sau đó thở hổn hển nói ra: "Điện hạ, điện hạ, Vương Phi nhanh cuộc sống."

"Cái gì, Vương Phi muốn cuộc sống?" Vương Bình nghe được tin tức này, kích động không biết nên như thế nào cho phải, trong phòng xoay một vòng, "Người tới, thông tri Bùi Tường Quốc cùng nhị thúc, đến ta phủ thượng đi."

Đây là Vương Bình đi tới nơi này cái trên đời một đứa bé, từ năm trước tháng bảy biết Bùi Thanh Nhi mang thai hai tháng, cái kia chính là từ năm trước tháng năm cho tới bây giờ tháng hai, sắp tới mười tháng, hẳn cuối cùng có thể làm cha, đây là hậu thế hẳn không hề nghĩ ngợi qua sự tình.

Ung Vương Phủ trong hậu viện, nha hoàn Vũ giả bụng chậu nước khăn mặt ra ra vào vào, trăng diện này đã tiếp tục một canh giờ, Vương Bình cùng Bùi Cù cùng Vương Thông hai vị lão gia tử, tưởng rằng gặp gỡ khó sinh, nhưng là tạ Tử Hinh đi ra nói, hết thầy bình thường, cũng là không rất, lúc đầu làm Ung Vương Phủ Lão Phu Nhân, tạ Tử Hinh là không nên đi vào thăm cuộc sống, nhưng là làm chính mình một cái tôn tử, nằng bên ngoài các loại lo lắng, tâm thần bất định bất an, thế là kéo tay liền đi vào.

Vương Bình ba người đang tại lo lắng chờ đợi, bên ngoài Lưu Kiến vội vàng đi tới, nằm ở Vương Bình bên tai nhẹ nói vài câu.

Vương Bình hơi nhíu lại Mi, thấp giọng mắng: "Trình Giảo Kim cái này Nhị Hóa! Ta nhìn hắn là đầu bị cửa kẹp." Cái gọi là Nhị Hóa, cũng là Vương Bình từ hiện đại dẫn đi lời nói, cũng là ngốc tử, ngu ngốc ý tứ.

"Phòng Tường Quốc mời các người nhanh đi Văn Uyên các." Lưu Kiến nhỏ giọng nói ra.

"Không đi, ta phải ở chỗ này theo giúp ta Tức Phụ Nhi." Vương Bình hơi vung tay, oán hận nói ra: "Để cho cái kia Nhị Hóa chết đi, lão tử mặc kệ hắn."

"Đại đô đốc, phải tỉnh táo, tỉnh táo a, đừng hờn dỗi." Vương Thông trầm giọng nói: "Các người ở chỗ này Diệt vô dụng, vẫn là nhanh đi xử lý chính sự đi, nơi này có ta và người nương đây."

Bùi Cù cũng lo lắng nói: "Sẽ không ra cái đại sự gì a? Chúng ta mau đi đi."

Vương Bình cau mày, sắc mặt âm tình bất định, có chút lo lắng trong sân dạo bước, Trình Giảo Kim cái này hành vi ngu xuẩn, sẽ mang tới vô số phiền phức, đối với hắn Thông Nhất Thiên Hạ đại nghiệp có không thể tầm thường so sánh ảnh hưởng.

Vương Bình thật nghĩ buông tay mặc kệ, nhưng là hắn biết đó là không khả năng, một khi Ba Thục có chút dị động, phía sau mình liền sẽ bất ổn, với lại sẽ kiềm chế chính mình mười mấy vạn đại quân, nghĩ tới đây, Vương Bình cũng cảm giác được trở nên đau đầu, ai, thôi, việc đã đến nước này, mặc kệ gặp được bao nhiêu khó khăn, đều muốn trước tiên đem nó giải quyết.

Nghĩ tới đây, hắn phương thật sâu hút khẩu khí nói ra: "Được rồi." Quay đầu thật sâu liếc mắt một cái trong phòng sinh, hắn bắt thành linh la lớn: "Thanh nhi, cố lên." Liền cùng Bùi Cù quay người ra ngoài.

"Đại đô đốc, ta đã chuẩn bị ngựa xe" Lưu Kiến đuổi kịp nói.

Khi hắn đi vào Văn Uyên các thời điểm, đã nhìn thấy bao quát Phòng Huyền Linh, Đỗ Như Hối, Tiêu Vũ, vì đình các vị Tướng Quốc đều đang đợi lấy chính mình, sau đó bước nhanh về phía trước ngồi xuống, nói ra: "Nói một chút tình huống cụ thể đi."

Phòng Huyền Linh tiến lên một bước, cười khổ nói: "Cái này Trình Giảo Kim đi theo Từ Thế Tích tướng quân bình định Ba Thục, lúc đầu đã đại công cáo

thành, sao liệu Trình Giảo Kim cũng muốn tới cái Thất Cầm Mạnh Hoạch trò xiếc, đem bắt lấy Ba Thục Hào Tộc thủ lĩnh đem thả, sau đó lại đi bắt được, Ba Thục các nơi vừa mới bình, dân tâm bất ổn, vị thủ lĩnh này lại liên lạc phương nam Man Tộc thủ lĩnh,

Cầm Từ Thế Tích đại quân vây khốn tại Nam Trung một đời, tiên sinh tình thế nguy cấp, kính xin đại đô đốc quyết định."

Vương Bình sắc mặt tái xanh, vỗ vỗ cái bàn, lớn tiếng nói: "Từ Thế Tích là làm gì ăn, mặc cho hắn làm ầu, hắn cái này Ba Thục đạo hạnh quân tổng quản là thế nào làm."

"Đại đô đốc, lúc ấy Từ tổng quản tại Mi thành trấn an bách tính, cũng không có trong quân đội, hết thảy cũng là Trình Giảo Kim một mình làm chủ." Đỗ Như Hối cũng giải thích đến.

Nếu Vương Bình cũng biết, bằng Từ Thế Tích đầu não, làm sao lại phạm như thế sai lầm, nhưng là một tướng vô năng, liên lụy toàn quân, Trình Giảo Kim chính là cái này vô năng tướng lĩnh, "Trình Giảo Kim là Từ Thế Tích thủ hạ, liên kết Hạ Đô không quân được, chẳng lẽ liền không có ngự hạ bất nghiêm tội?"

"Vâng, đại đô đốc nói rất chính xác." Vi đình cũng phụ họa nói.

Một bên Bùi Củ cũng cau mày, thấp giọng nói ra: "Hiện nay, nên làm thế nào cho phải?"

Vương Bình tại Nghị Sự Đường bên trong đi qua đi lại, suy tư đối sách, sau đó thở dài, ra lệnh: "Truyền lệnh Lý Tĩnh đại tướng quân, truy kích Tiêu Tiên sự tình tạm hoãn, nhanh chóng từ Kinh Tương phái ra viện quân, tiến vào Ba Thục, hiệp trợ Từ Thế Tích, mau sớm bình định phản loạn."

"Này đại đô đốc phải chăng ghi chú rõ phái người nào đi vào Ba Thục?" Phòng Huyền Linh nhẹ giọng hỏi, vấn đề này cũng bén nhọn, bây giờ Nam Chinh trong đại quân bởi Lý Tĩnh làm chủ, Khuất Đột Thông làm phụ, Lý Tĩnh không cần nghĩ, chắc chắn sẽ không đi, hắn muốn nhìn lấy phương nam, nếu như phái Khuất Đột Thông đi qua, Từ Thế Tích phải chăng năng lượng trấn được hắn, liền cũng chưa biết, mà hắn tướng lĩnh nhưng là không có uy vọng, sợ không thể thống soái tiếp viện đại quân.

Vương Bình nghe vậy, trầm tư một hồi, sau đó dừng lại, hạ lệnh đến: "Mệnh Joe Quốc Công Vương Dương vì là Ba Thục đạo hạnh quân Phó Tổng Quản, lập tức Nam Hạ thống lĩnh tiếp viện đại quân lái hướng Ba Thục."

"Tuân mệnh." Phòng Huyền Linh bọn người hỏi đáp, theo Phòng Huyền Linh, Vương Bình cái này bổ nhiệm có thể nói là gõ đến chỗ tốt, Vương Dương tuổi trẻ, nhưng là không táo bạo, trầm ổn, Bất Tham công, với lại hắn là Vương Bình đệ đệ, bởi hắn thống lĩnh không người không phục, đây chính là Vương Bình chỗ lợi hại, xem sự tình xem thông thấu, nếu như từ Quan Trung xuất binh, không nói trước có thể hay không giải quyết vấn đề, nhưng là về thời gian liền đến không kịp, mà từ Kinh Tương xuất binh, không chỉ có nhanh chóng, với lại Kinh Tương binh luôn luôn thuộc về trạng thái chiến tranh, sĩ khí đang vượng, nhưng vì một cổ Cường Quân.

"Không biết Trình Giảo Kim xử trí như thế nào?" Đỗ Như Hối hỏi thăm đến.

"Thôi, chờ bọn hắn khai hoàn hồi triều rồi nói sau." Vương Bình từ tốn nói, người khác khả năng không hiểu Trình Giảo Kim người này, có thể là tại Hiện Đại Sử trong sách ghi chép rất rõ ràng, là một tên tính cách ngay thẳng, thô bên trong có mảnh Phúc Tướng, gặp rắc rối rất nhiều, lập xuống công lao cũng không ít, với lại hắn đặc biệt chuẩn bị Trường Thọ, nghe nói sống hơn một trăm tuổi.

Vương Bình bắt đầu đi lắc đầu, Trình Giảo Kim lòng trung thành dũng mãnh, hắn làm sao có thể nhịn đau xử trí hắn đây.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 129: 2 cái Ung Vương thế tử (2)

Vương Bình xử lý xong Chính Vụ, trở lại phủ đệ, hỏi ra đón nhị thúc Vương Thông: "Cuộc sống sao?"

"Còn không có!"

"Tiến nhanh đi." Vương Bình một bên nói, một bên hướng hậu viện phóng đi, đây cũng là hắn một lần ghét bỏ phủ đệ mình quá lớn, chạy đến hậu viện thời điểm, hắn đã thở hồng hộc.

Hắn vừa mới chạy đến, chỉ nghe thấy trong viện truyền đến một tiếng vang dội hài nhi khóc nỉ non âm thanh, tâm hắn buông lỏng, nhất thời đặt mộng ngủ dưới đất, ngây ngốc cười.

Một tên nha hoàn chạy tới mừng rỡ như điên nói ra: "Điện hạ, điện hạ, chúc mừng điện hạ, thêm một vị Tiểu Thế Tử."

Vương Bình hoan hỉ một chút bắn lên đến, ngao ngao trực khiêu nói: "Ta có nhi tử, ta có nhi tử."

Theo sát Vương Bình đến mấy vị Tướng Quốc, nghe được Vương Bình tiếng la, đều cười ha hả chúc mừng đến, "Chúc mừng đại đô đốc mừng thế tử, đại đô đốc có người kế tục a."

"Chúc mừng đại đô đốc." Bùi Cù trên mặt nhất thời cười đến giống như hoa.

"Cùng, đều có cùng." Vương Bình cười ha hả nói ra.

Đối với Bùi Cù tới nói, Bùi Thanh Nhi sinh hạ thế tử, vậy sau này cũng là Chính Cung Hoàng Hậu, Bùi thị gia tộc liền có thể trở thành hoàng tộc phía dưới một gia tộc, mà đối với Phòng Huyền Linh, Đỗ Như Hối những người này tới nói, thế tử nhưng là để cho Vương Bình hoàn toàn tại Đại Hưng đứng vững gót chân, để quốc có hậu, cũng vững chắc Vương Bình tập đoàn.

Đang lúc mọi người thuộc về trong hưng phấn thời điểm, lại nghe được bên trong nha hoàn nói ra: "Đừng có gấp, còn có một cái đây. . . ."

"Còn có một cái?" Vương Bình có chút hồ đồ nói: "Còn có cái gì?"

"Đàn tiểu tử, vợ ngươi nghi ngờ là song bào thai", năng lượng dạng này nói với Vương Bình lời nói người, chỉ sợ trừ tạ Tử Hinh, không có người khác, chỉ gặp nàng từ trong phòng chậm rãi đi tới, vui tươi hơn hờ nói ra.

"Đoán xem là sống tên tiểu tử, vẫn là Thiên Kim a?"

"Đều được a." Vương Bình cười ha ha.

"Là một đôi tiểu tử thú vị đây." Lần này người có thể cao hứng đi, nói, tạ Tử Hinh liền vội vã muốn rời khỏi, Vương Bình cũng không ngăn trở, hẳn biết, mẫu thân là bởi vì cao hứng, muốn đi hậu viện Phật Đường bên trong bái Phật đầu, cảm kích trời xanh.

Vương Bình bước nhanh đi vào trong nhà, lúc này trong phòng chỉ có Vương Bình cùng Bùi Thanh Nhi hai người, Vương Bình nhìn thấy Bùi Thanh Nhi sắc mặt tái nhợt chính mình mỉm cười, bên người yên tĩnh nằm hai cái ngủ say bảo bảo, một loại Huyết Mạch Tương Liên cảm giác tự nhiên sinh ra, để cho hẳn không khỏi mũi mũi như.

Gấp đi hai bước tiến lên, nhẹ nhàng nắm chặt Bùi Thanh Nhi tay, bốn mắt nhìn nhau ở giữa, liền đã là thiên ngôn vạn ngữ.

Đối với Vương Bình cái này Ung Vương tới nói, hài tử sinh ra tới, liền làm sao đều tốt xử lý, đã sớm chuẩn bị kỹ càng Nhũ Mẫu, nha đầu, sẽ gánh vác đại bộ phận dưỡng dục nhiệm vụ, Bùi Thanh Nhi hiện tại muốn làm, Thị Phục Nguyên Thân thân thể, khôi phục nguyên khí.

"Điện hạ, là hai người nam hài." Bùi Thanh Nhi lộ ra vẻ tươi cười đến, ánh mắt bên trong tràn ngập Mẫu Tính Quang Huy.

"Ừm, là nam hài, truyền lệnh, Dữ Dân Đồng Nhạc." Tuy nói hiện tại Vương Bình đại quyền trong tay, nhưng là dù sao không phải hoàng đế, Dữ Dân Đồng Nhạc chỉ có hoàng đế năng lượng hạ chỉ, nhưng là Vương Bình hôm nay cao hứng, quản chẳng phải nhiều.

"Từ đó đại đô đốc có hậu, đây là ta Đại Tùy hưng vượng chi tượng chính a, đại đô đốc đương nhiên muốn cùng dân cùng để" Bùi Cù cười ha hả nói ra.

"Điện hạ, còn không có cho hài tử đặt tên đâu?" Bùi Thanh Nhi nhẹ nhàng lung lay Vương Bình cánh tay.

"Há, đúng đúng đúng." Vương Bình liên tục gật đầu, sau đó bắt đầu trầm tư, "Ừm, Lão Đại tự Vương Thuật thành, lão nhị gọi Vương Thuật công "

"Thuật thành, thuật công." Bùi Thanh Nhi ngốc si ngốc kêu, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười tới.

Thừa Nghiệp ba năm tháng hai, Vương Bình một đứa con trai sinh ra, không, phải nói là một đôi tử sinh ra, tin tức truyền khắp kinh thành, có người hoan hỉ, có người đổ kỵ, đến cửa chúc mừng quan viên các phu nhân nói liền không dứt.

Hôm nay, Vương Bình cũng nhàn nhã, không có Chính Vụ, không có phiền não, có rảnh đi xem một chút chính mình hai đứa con trai kia, thời gian qua rất là sáng khoái, thổi gió, hát khúc tại sân nhỏ đập lấy hạt dưa.

"Điện hạ, Lưu các chủ cầu kiến.

"lan chạy bộ sáng sớm tới nói ra, từ lan sáng sớm trở lại Vương Bình trong phủ thời điểm, nếu hẳn rất ít gặp đến nàng, nàng trên cơ bản đều đang chiếu cố Lão Phu Nhân sinh hoạt thường ngày.

"Há, mời hẳn vào đi, đúng, Thần nhi, ngươi niên kỷ cũng không nhỏ, có hay không vừa ý người?" Vương Bình nhìn xem lan sáng sớm nói ra.

"Không có." Nói xong một mặt không cao hứng liền đi, lưu lại một bóng lưng.

"Ách." Vương Bình một mặt mờ mịt, chính mình đắc tội nàng?

Chỉ chốc lát sau, Lưu Kiến đi vào Vương Bình bên cạnh, sau đó thấp giọng nói ra: "Điện hạ, Trương Khiêm ồn ào muốn gặp người."

"Trương Khiêm?" Vương Bình nghĩ một lát mà mới nhớ tới, ban đầu ở Thái Nguyên, Lang Gia Các từ thiên lao bên trong cứu ra vị nam tử kia, đi theo Vệ phu nhân hai người tới Đại Hưng Thành, nếu như không phải Lưu Kiến lúc này nói ra, Vương Bình cơ hồ đều muốn quên người này, đúng, còn có Trương Mẫn, Trương Mẫn thực sự Vương Bình trong phủ đệ, nhưng là tại một chỗ không đáng chú ý nơi hẻo lánh Tú Lâu bên trong, Vương Bình cũng sắp quên.

Trương Khiêm? Đây là một nhân vật đáng kể, nếu như không phải mình, chỉ sợ Trương thị gia tộc sẽ không lưu lạc đến tận đây, nói đến, chính mình vẫn là hán cừu nhân, coi như không phải diệt tộc cừu nhân, cũng là đồng lõa. Nhưng là hán biến mất về sau, tại sao lại xuất hiện tại bắc Đường Thiên trong lao, lúc này chính mình còn không có nghĩ kỹ nên như thế nào cùng gặp mặt hán.

Trương Khiêm người này, tâm cao khí ngạo, tự cao tài cao, được thật tốt trị trị hán uy phong, hiện tại hán tại Vương Bình an bài trong phủ chờ đợi không kiên nhẫn, nhớ tới ta, hừ, nào có tốt như vậy sự tình: "Tùy tiện lập một cái tội danh, đem hán nhốt vào đại lao một tháng, ăn ngon uống sướng cung cấp, không thăm không hỏi, lơ đi không để ý tới, một tháng bên trong, không cho phép bất luận kẻ nào cùng hán giảng một câu nói, cô muốn đem gia hỏa này nghẹn gần chết, giết giết hán ngạo khí."

"Thuộc hạ tuân mệnh."

Đại Hưng Thành Trung Thiên trong lao, Trương Khiêm nghĩ không ra chính mình từ Thái Nguyên trong thiên lao trở về không có vượt qua an tâm thời gian, hiện tại lại đắm Đại Hưng trong đại lao, lúc này Ngục Tốt đưa tới cho hán đồ ăn, hán lập tức đứng dậy, la lớn: "Vị tiểu ca này, ta tiến đến mấy ngày, mười ngày, hai mươi ngày?" Nhưng là Ngục Tốt cũng không có dừng lại thêm một khắc, xoay người rời đi.

"Trở về, trở về, nói, lão tử phạm tội gì, các người đại đô đốc không đem vương pháp sao? Dựa vào cái gì vô duyên vô cớ đem ta bắt vào tới a, nhanh để cho Vương Bình giết lão tử, để cho lão tử chết thống khoái." Trương Khiêm đối cửa nhà lao bên ngoài cũng là một trận rống to, nhưng lại không người để ý đến hán.

Lại qua mấy ngày, lần này Ngục Tốt lại đến cho hán tiến đưa ăn, hán nhìn thấy, lập tức đối với Ngục Tốt thấp giọng nói ra: "Xin chuyển cáo đại đô đốc, liền nói mau mau giết ta à, giết ta còn không được sao? Làm sao. . . Lại đi? Các người đến nói là lời nói a" Trương Khiêm đỏ nhào đưa tới đồ ăn, "Đừng cứ mãi từ a, đồ ăn a, cầm một quyển sách tới cũng tốt, cầm một quyển sách tới a, cho dù là năm cũ lịch cũng được a "

Trương Khiêm sắp bị ép điên, ở chỗ này, không ai cùng hán nói chuyện, bốn phía dù sao là an an tĩnh tĩnh, cái này khiến hán so chết còn khó chịu hơn, hán muốn gặp Vương Bình, nhất định muốn gặp đến hán, hán không thể dạng này biệt khuất mà chết, muốn chết cũng phải chết đường đường chính chính.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130 :Tiêu Hậu thăm dò

"Chư Vị Đại Nhân, bây giờ ta hướng binh hùng tướng mạnh, lương thực dư dả, chính là dụng binh thời cơ tốt a." Vương Bình tại Văn Đức Điện triệu kiến tại kinh mười mấy tên quan viên, thương thảo Bình Nam đại kế.

"Bây giờ Lý Uyên cùng Từ Viên Lăng kịch chiến say sưa, Lý Mật cùng Vương Thế Sung lẫn nhau bó tay chân, chính là bình định phương nam thời cơ tốt a, bệ tôi mười phần đồng ý lúc này tiến quân, chỉ là Tiêu Tiên có được mấy vạn thủy quân, trấn giữ Trường Giang vì trí hiểm yếu, ta tây Tùy Tướng sĩ tuy nhiên dũng mãnh, lại bất lực có thể dùng a." Phòng Huyền Linh tiến lên một bước nói ra.

Wương Bình tại trên bậc thang đi qua đi lại suy nghĩ, sau đó nhìn qua nói tiếp Võ Bách Quan nói ra: "Ta tháng trước đã mệnh Khuất Đột Thông vì là thủy quân đại tướng quân, huấn luyện Thủy Sư, bây giờ ta lo lắng nhất vẫn là Ba Thục phương diện tình huống, Vương Dương đã gấp rút tiếp viện hơn tháng, bây giờ lại không có tin tức đi ra, cô cũng lo lắng a."

"Báo, khởi bẩm đại đô đốc, Ba Thục Hành Dinh chiến báo." Lâm Vương Bình vẫn còn ở sầu lo thời điểm, lại truyền đến Ba Thục chiến báo, để cho hán kích động không thôi.

Phòng Huyền Linh tiếp nhận chiến báo, lớn tiếng niệm đến: "Bề tôi Ba Thục đạo hạnh quân tổng quản đập đầu bái lạy đại đô đốc, Thừa Nghiệp ba năm mười lăm tháng hai ngày, Joe Quốc Công dẫn đầu viện quân đuổi tới, nội ứng ngoại hợp, đại bại Ba Thục Địa Phương Hào Tộc cùng Man Bình, ngày hai mươi sáu tháng hai, bình định Ba Thục toàn cảnh, hiện dâng lên Ba Thục địa phương Quân Dân bản sách."

Wương Bình đưa lưng về phía các vị đại thần nghe xong tấu báo, sau đó xoay người lại, bình tĩnh nói ra: "Chư Vị Đại Nhân, Ba Thục thu phục."

Phòng Huyền Linh lập tức quỳ xuống nói ra: "Đại Tùy Vạn Tuế, đại đô đốc Vạn Tuế."

"Đại Tùy Vạn Tuế, đại đô đốc Vạn Tuế." Quân thần lập tức phụ họa nói.

"Chư vị xin đứng lên, truyền lệnh, phong Từ Thế Tích vì là Phiêu Kỵ Đại Tướng Quân, Vương Dương vì là lạnh Quận Vương, hơn... người cảm có khác phong thưởng, lấy Lý Trọng Văn vì là Thực Quận Thái Thủ, Từ Thế Tích Hối Kinh thụ phong, Vương Dương điều đi Trương Dương, vì là thủy quân phó tướng, hiệp trợ Khuất Đột Thông đại tướng quân."

"Tuân mệnh."

"Đúng, Trương Khiêm còn sống không?" Vương Bình chợt nhớ tới trong đại lao còn có một nhân vật, liền hỏi.

"Khởi bẩm đại đô đốc, hần sống tốt tốt." Đỗ Như Hối mở miệng hồi đáp.

"Ngày mai gọi hần văn kiện đến uyển các Nghị Sự Đường."

Tại Vương Bình tại nghị sự thời điểm, một chiếc xe ngựa tại mười mấy tên thị vệ hộ vệ dưới chạy chậm rãi đâm hoàng cung, xe ngựa đứng ở trước bậc thang, mấy tên Hoạn Quan trước đó đã chờ đợi ở đây, cửa xe mở, một tên thị nữ vịn Ung Vương phi từ trong xe ngựa đi ra.

"Vương Phi coi chừng" thị nữ cẩn thận nhắc nhở Bùi Thanh Nhi chú ý dưới chân.

Bùi Thanh Nhi gật đầu, từ trong xe ngựa đi tới, mấy tên Hoạn Quan vội vàng chào đón, một tên tuổi già Hoạn Quan khom người thi lễ, "Lão nô phụng Thái Hoàng Thái Hậu chi mệnh ở đây nghênh đón Vương Phi, mời Vương Phi theo chúng ta tiến Cung."

Bùi Thanh Nhi khẽ cười nói: "Làm phiền các người mấy vị, vậy thì đi thôi!"

Bọn họ trong miệng Thái Hoàng Thái Hậu cũng là Dương Hựu Tổ Mẫu, Dương Quảng thê tử, trước kia Tiêu Hoàng Hậu, bây giờ Thái Hoàng Thái Hậu, nàng đã trở lại Đại Hưng Thành có một thời gian ngắn, Vương Bình từ hần lúc đến sau nghênh đón qua nàng, hần thời gian cũng không có cùng nàng gặp qua, hôm nay Bùi Thanh Nhi là đại biểu Vương Bình đến thăm nàng, lúc đầu Dương Nhược Tích cũng phải đến, nhưng là Dương Nhược Tích đang có mang, không tiện đến đây.

Vừa đi vào đại môn, Tiêu Hậu liền ra đón, cười rạng rỡ, "Vương Phi làm sao tự mình đến, có chuyện gì, để cho thị nữ tới nói một tiếng là được."

Tuy nhiên Bùi Thanh Nhi lúc này đã là Mẫu Nghi Thiên Hạ, sớm đã trở thành Đại Tùy thần dân công nhận Nhất Quốc Chi Mẫu, tại dưới một người, ngàn vạn người phía trên, nhưng lễ không thể bỏ, Tiêu Hậu dù sao vẫn là Thái Hoàng Thái Hậu.

Bùi Thanh Nhi dịu dàng thi lễ, "Cho Thái Hoàng Thái Hậu thỉnh an! Đã lâu không gặp Thái Hậu, đối diện xem nhìn một chút Thái Hậu."

Tiêu Hậu vội vàng kéo lại nàng cánh tay, cười nói: "Giữa chúng ta liền không cần đa lễ, liền tùy ý một điểm, coi như là bằng hữu gặp mặt một dạng."

"Vẫn muốn đến xem Thái Hậu, chỉ là sự tình thực sự quá nhiều, rút không ra thời gian, gần nhất nếu tiếc công chúa lại mang thai hài tử, càng là loay hoay vằng đẩu trường não, chỗ thất lễ, mời Thái Hậu thứ lỗi."

"Vương Phi không có thất lễ, ta hiểu, quản cả một nhà sự tình, thật không dễ dàng,

Ung Vương bề bộn nhiều việc công vụ, trong nhà hết thấy đều muốn bởi người quan tâm, ai! Thật sự là làm khó người."

Hai người đang nói, bỗng nhiên ngoài điện truyền đến một trận giận dữ âm thanh, "Hoàng Cô là ta Đại Tùy công chúa, nhưng là tại Ung Vương Phủ bên trong nhưng là Trắc Phi, Ung Vương muốn ngồi thiên hạ này, cầm lấy đi chính là, làm gì giả mù sa mưa."

Bùi Thanh Nhi cùng Tiêu Hậu đều sững sờ, tuy nhiên hần nói là lời nói thật, nhưng là lớn tiếng như thế nói ra, để cho Vương Bình mặt mũi ở đâu, Tiêu Hậu tức giận xanh cả mặt, thấp giọng mắng: "Tên súc sinh này."

Nàng nhanh chóng đứng lên sinh ra: "Bệ hạ uống say, Vương Phi ngồi tạm, ta đi một chút liền đến."

Tiêu Hậu đi ra vừa nhìn, chỉ gặp Dương Hựu hai mắt đỏ bừng, đầy người từ khí, tựa hồ muốn xông vào đến, bị mấy tên Hoạn Quan tóm chặt lấy, trong miệng hần hô to: "Đây là trẫm hoàng cung, trẫm muốn đi đâu liền đi nơi đó." Theo Vương Bình thế lực càng ngày càng vững chắc, Dương Hựu càng ngày càng không có cơ hội, cả ngày Tá Tửu Tiêu Sầu, đã không có ngày xưa thông minh.

Tiêu Hậu xanh mặt, không nói một lời, tiến lên chính là một cái cái tát quất vào trên mặt hần, chỉ mắng to: "Cút, chạy trở về người trong cung đi."

Ở chỗ này, chỉ sợ cũng chỉ có Tiêu Hậu có thể đánh hần cái tát, liền xem như Vương Bình đều mặc kệ dạng này đánh một cái hoàng đế cái tát, Dương Hựu bùm mặt, hung hăng giậm chân một cái, quay người chạy như điên.

Nàng trở lại trong điện, Bùi Thanh Nhi bình tĩnh như trước như thường, không có kinh ngạc, cũng không có nổi nóng, đoạn chính ngồi tại trên giường, Tiêu Hậu ngồi trở lại chính mình vị trí, thờ dài, "Bệ hạ uống nhiều tửu, ở nơi đó hồ ngôn loạn ngữ."

Nói đến đây, Tiêu Hậu vừa oán hận nói: "Ta nhất định phải thật tốt tra một chút, đến là ai nói cho hần biết, Vương Phi đến, lại cho ta tại họa."

Bùi Thanh Nhi khẽ cười nói: "Dù sao hần vẫn là hài tử, không hiểu chuyện, Thái Hậu không nên cùng hần so đo."

Tiêu Hậu lắc đầu, thờ dài nói: "Hắn không nhỏ, sang năm liền mười lăm." Dừng một cái, Tiêu Hậu cẩn thận từng li từng tí lại nói: "Vương Phi, có chuyện ta không biết nên không nên nói, ần lý có một số việc ta không nên hỏi, nhưng là ta vẫn là muốn hiểu biết một chút "

Bùi Thanh Nhi biết, tất nhiên Tiêu Hậu nói như vậy, này nàng khẳng định là muốn nói ra. Thế là Bùi Thanh Nhi cười nói: "Thái Hậu tâm lý có việc, nói ngay, giấu ở trong lòng lâu. Sẽ còn sinh bệnh."

"Vương Phi, không biết Ung Vương điện hạ khi nào Kế Vị, một cái trưởng thành hoàng đế trong cung hồ ngôn loạn ngữ, sớm muộn cũng sẽ trâu ra rất nhiều phiền phức, với lại..."

Bùi Thanh Nhi mình bạch nàng chưa hết nói như vậy, trưởng thành hoàng đế là không dễ khổng chế, nếu như bây giờ không phé bỏ, vậy sau này cũng chỉ có thể giết chết, Tiêu Hậu đã đối với Đại Tùy không ôm hi vọng, chỉ hy vọng có thể cho Dương gia lưu lại một tia huyết mạch.

"Thái Hậu, ta cũng không biết tình huống cụ thể, Ung Vương chưa từng có đề cập qua việc này, tuy nhiên người yên tâm, Ung Vương nhân từ, sẽ đối xử tốt bề hạ."

Nếu mỗi người đều tại quan vọng Vương Bình khi nào Kế Vị, nhưng là Vương Bình đều không có bất kỳ bày tỏ gì, liền xem như Bùi Thanh Nhi là hán bên gối người, cũng không biết Vương Bình dự định.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Dừng lên Trương Khiêm (1)

Làm Bùi Thanh Nhi rời đi hoàng cung về sau, Tiêu Hậu đi vào Dương Hựu tam cung, Tiêu Hậu đối cung nội Hoạn Quan Cung Nữ phân phó nói: "Các người đều lui ra đi, Ai Gia muốn cùng hoàng đế nói riêng hai câu nói."

Hắn những lời này là nói cho giám thị bọn họ người nói, trong hoàng cung, khả năng mỗi người cũng là Vương Bình tai mắt, nếu như mình không nói rõ, liền sẽ bị hoài nghi.

Hoạn Quan cùng cung nữ tất cả lui ra đi, trong cung điện chỉ còn lại có bọn họ Tô Tôn hai người, Tiêu Hậu thờ dài, lúc này mới chậm rãi nói với Dương Hựu: "Hựu, có mấy lời, Tô Mầu muốn cùng người nói một chút."

Lúc này Dương Hựu đã tỉnh táo lại, đang tại vì chính mình hôm nay sở tác sự tình hối hận, "Tôn nhi nguyện ý nghe Tô Mầu dạy bảo."

Tiêu Hậu từ ái cười cười, trong mắt lóe lên một tia lo âu, "Người là thông minh hải tử, so hai người ca ca đều thông minh, nhưng người lại so hai cái ca ca cổ chấp, đây cũng là Tô Mầu lo lắng nhất địa phương, Tô Mầu sợ người thấy không rõ tình thế, làm ra chuyện điên rồ, hựu, Tô Mầu phải nói cho người, Đại Tùy nếu đã diệt vong, này Tùy không phải kia Tùy, người hiểu chưa?"

Dương Hựu cúi đầu không nói, Tiêu Hậu thật sâu liếc hắn một cái, trong mắt sầu lo càng thêm sâu, thờ dài nói: "Tô Mầu biết người nhất tâm muốn kế thừa Hoàng Tô Phụ di chí, khôi phục Đại Tùy Giang Sơn, nhưng Tô Mầu phải nói cho người, cái này đã không thực tế, Vương Bình làm người không tệ, Quan Trung người đều kính ngưỡng hắn, với lại hắn còn cưới người Hoàng Cô, nếu như hắn muốn giết người, đã sớm giết, sẽ không đề cho người lưu tại hiện tại."

Dương Hựu yên lặng gật gật đầu, điểm này hắn hiểu được, có thể là Đại Tùy Giang Sơn cứ như vậy tan thành mây khói, khiến cho hắn lại không cách nào tiếp nhận sự thật này.

Tiêu Hậu vừa khở miệng bà tâm khuyên hắn, "Hiện tại Vương Bình vẫn là lấy Tùy làm quốc hiệu, chỉ ít người người Tô Phụ Vũ Đế, Đại Tùy xã tắc vẫn còn, khác biệt là hoàng đế phải đổi, nếu như làm tức giận hắn, đến lúc đó chỉ sợ ngay cả Đại Tùy Quốc Hào đều không gánh nổi, người Tô Phụ ở dưới cửu tuyền cũng sẽ không tha thứ người, nếu như người năng lượng thuận theo hắn an bài, chỉ ít người năng lượng thật yên lặng qua cả đời, Tô Mầu tuổi già cũng có thể tại vinh hoa phú quý bên trong vượt qua, người Tô Phụ Từ Tôn Hậu Đại cũng có thể tiếp tục sinh sôi xuống dưới."

Dương Đàm thờ dài, "Tô Mầu yên tâm đi! Tôn nhi tâm lý minh bạch, sẽ không lại làm ngu xuẩn sự tình."

... . .

Hôm sau trời vừa sáng, Trương Khiêm sớm đi vào Văn Uyên các, lúc này Văn Uyên các, hắn đại thần cũng còn không có đến, Trương Khiêm từ trên giá sách gỡ xuống một quyển sách, bắt đầu nhìn.

Tại Trương Khiêm đến thời điểm, liền có người thông tri Vương Bình, Vương Bình chậm rãi đi vào ngoài cửa, nhìn xem Trương Khiêm yên tĩnh ở nơi đó Thư nhân, thế là mở miệng nói ra: "Người còn hận cô sao?"

Lúc này Trương Khiêm đã nghĩ thông suốt, thế là chấp tay nói: "Không hận, thành người Vương Hầu, Bại giả khẩu là bất biến đạo lý, ngược lại hiện tại ta hận là Lý Uyên, hấn rút quân thế mà không cho ta biết Trương thị, để cho ta Trương thị nhất tộc cả nhà bị diệt, mà đại đô đốc làm ra sự tình chỉ là thuận thế mà làm a."

"Người xem cũng thông thấu, cho nên người liệu chết đi mắng Lý Uyên, mà không phải tới mắng cô, cô hừ, người cho rằng Lý Uyên sẽ bỏ qua người sao? Người biết người trong lòng ta, so mười cái Lý Uyên cũng còn đáng sợ, cho nên cô, hận không thể giết người." Vương Bình ngồi xuống, lẳng lặng nói ra.

"Đại đô đốc lời nói, để cho tại hạ, tại hạ. . ."

Vương Bình giận dữ đứng dậy, đi đến Trương Khiêm bên người, lớn tiếng nói: "Trang, người quá sẽ Trang, Trương Khiêm, trong lòng người có quá nhiều hận, hận Lý Uyên, hận Khuất Đột Thông, hận cô, người xem thường tùy Triều đình, mỉa mai cô, cho nên, người tình nguyện mắng Lý Uyên, tình nguyện tại trong đại lao đợi, cũng không muốn trợ giúp cô, đúng không."

Trương Khiêm nghe vậy, nhất thời quỳ xuống đến, "Đại đô đốc nói đúng, nói đúng."

"Trương Khiêm, nếu, cô đã sớm biết người nội tâm căn nguyên là cái gì, người là con em thế gia, tuân thủ nghiêm ngặt thế gia sinh tồn chỉ đạo, thủy chung cho rằng, chỉ có thế gia mới có thể thống trị thiên hạ, Hàn Môn Sĩ Từ liền nên vì là thế gia phục vụ, hừ, liền nói hiện tại đi, tuy nói người quý gồi cô trước mặt, nhưng là trong lòng người chưa hẳn coi trọng cô, người cho là ta cũng là Hàn Tộc, không gọt cùng ta làm bạn, trọng dụng Hàn Môn chỉ có thể là nhất thời sắc,

Còn kém rất rất xa thế gia ngàn năm truyền thừa, nhưng là cô cũng không phải vô dụng thế gia, hiện tại năm tên Tướng Quốc, bốn tên cũng là thế gia người, cô nếu như nói sai, người có thể phản bác." Vương Bình tại Trương Khiêm trước mặt chậm rãi mà nói.

Trương Khiêm quỳ trên mặt đất, sớm đã bình tĩnh đứng lên, "Đại đô đốc nói, có thể nói tận xương ba phần, ta, ta rất lâu chưa từng nghe qua như thế tri tâm lời nói, ta xác thực như đại đô đốc nói, ta không lời nào để nói, ta. . ."

Không đợi Trương Khiêm nói xong, Vương Bình liền ngắt lời nói: "Cô hận nhất là loại người như người, lớn nhất không có cách nào cũng là loại người như người, Trương Khiêm, cô ở trong lòng đã giết người một ngàn lần." Vương Bình đi đến Trương Khiêm trước mặt, ngồi xổm xuống, tiếp tục nói: "Có thể là cô vẫn không thể giết người, người là nhân tài, vô luận tương lai người là có hay không vì là cô sử dụng, cô cũng sẽ không giết người."

"Từ xưa đến nay, Tyrant vô cớ giết người, thánh quân vô tội không giết người."

"Này thánh quân đều làm gì?" Vương Bình nghi hoặc hỏi.

"Thánh quân tru tâm, đại đô đốc là một đời thánh quân."

"Huyền Linh, người ra đi, người nói đúng a, người này miệng thật đúng là điều độc a." Vương Bình cười ha ha nói.

Phòng Huyền Linh tại Vương Bình cùng Trương Khiêm đối thoại thời điểm liền đã đến, nhưng là hấn không nói gì, cũng không có rời đi, mà là tại một bên nghe, giờ phút này bị Vương Bình kêu đi ra, thế là áy náy đối với Vương Bình chấp tay một cái, sau đó nói: "Trương Khiêm, người nói sai, thánh quân đã tru tâm, cũng giết người."

"Ha-Ha, nói đúng, Trương Khiêm, hôm nay Nghị Sự Đường nghị sự, muốn nghe xem người cao kiến. "

... ..

Sau một lát, Đỗ Như Hối, Tiêu Vũ, Bùi Củ, vi đình, còn có một số trọng yếu đại thần đều tới.

Vương Bình để cho các vị đại thần tất cả ngồi xuống, sau đó nói: "Đương kim thời khắc, có một cái phiền toái, cũng là Gangnam sự tình, Lý Tĩnh đại tướng quân cùng Khuất Đột Thông không có chút nào tiến triển, Bình Nam nhiều lần bị ngăn trở, cô muốn nghe xem các người ý kiến, a, Trương Khiêm, người nói trước đi nói."

Trương Khiêm một thân áo xanh, tiến lên chấp tay nói: "Đại đô đốc, liệt vào đại nhân, đại đô đốc không chỉ một phiền phức, phía bắc Lý Đường, phía nam Tiêu Tiên, phía đông Vương Thế Sung, phía tây Lý Quỹ, hiện tại việc cấp bách cũng là phương nam Tiêu Tiên."

"Xem ra, người ngồi tù không có ngồi hồ đồ, ngược lại là càng thêm thanh tỉnh, nói tiếp." Vương Bình cười nói.

"Vâng, bề tôi coi là đối với Tiêu Tiên cảm phân hai bước mà đi, một là chiến, hai là xoa, hai bên kết hợp mà đi, Lý Tĩnh tướng quân sở dĩ không thể tiến lên, là bởi vì Tiêu Tiên thủy quân quá mức lợi hại, tại Lai Hộ Nhi sau khi qua đời, từ Lai Tề kế nhiệm thủy quân đại tướng quân, tôi hoàn vì là Tiêu Tiên Nạp Ngôn, Lai Tề thông hiểu Thủy Chiến, không hướng về không thắng, coi như Khuất Đột Thông đại tướng quân huấn luyện thủy quân cũng chưa hẳn là đối thủ, cho nên nhất định phải tiêu diệt Tiêu Tiên thủy quân, Gangnam bách tính cũng là thiên hạ một nhà, an dân cũng là việc cấp bách."

"Người ý là, ân uy cùng tồn tại, chiến xoa muốn kết hợp, ta đang muốn thành lập cường đại Đại Tùy Thủy Sư, bằng vào Đại Tùy Quốc Lực, xây số lượng một trăm chiếc Chiến Thuyền không nói chơi, đáng tiếc a, cần phải đạt được một vị tinh thông Thủy Chiến tướng quân, cũng không phải dùng Quốc Lực có thể chòng chát đi ra a, đã người ra nhiều như vậy ý kiến hay, ra lại cá nhân, cô làm người tiến cử một người." Vương Bình tâm lý hiện tại đề mở hoa,

Trương Khiêm không hổ là mình nhìn trộm người.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 132: Dừng lên Trương Khiêm (2)

Trương Khiêm nhìn xem Vương Bình, suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Bề tôi đề cử Tiêu Tiển Thủy Sư đại tướng quân, Lai Tề."

Làm Trương Khiêm nói xong thời điểm, toàn bộ Nghị Sự Đường đều an tĩnh lại, ngay cả Vương Bình cũng yên tĩnh không nói gì, Lai Tề là ai? Là con trai của Lai Hộ Nhi, Tiêu Tiển Thủy Sư đại tướng quân, Trương Khiêm đề cử người này, không phải để cho người ta khó xử à.

"Trương Khiêm, đây là triều đình, không thể hồ ngôn loạn ngữ." Bùi Củ từ tốn nói.

Trương Khiêm nhìn Bùi Củ liếc một chút, sau đó quay đầu về Vương Bình nói ra: "Đại đô đốc, Lai Hộ Nhi cùng gia phụ là bạn cũ, trước kia Lai Tề báỉ qua gia phụ vì sự, có thể nói là bề tôi sự đệ, về sau lại bởi vì Chính Kiến không hợp, nhiều năm không tới lui, hiện tại vì là Tiêu Lương Thủy Sư đại tướng quân, nếu như có thể đưa tới tể tìm tới, này cảm Hóa Hủ Hủ Vi Thần Kỳ."

Vương Bình yên lặng nhìn xem Trương Khiêm, sau đó chậm rãi đi xuống bậc thang, "Thì ra là thế, tuy nhiên giống Lai Tề dạng này tướng quân, dù cho không vì cô sử dụng, chỉ cần hắn không bị Tiêu Tiển sử dụng, cái kia chính là một chuyện tốt, Bình giả, không ở chỗ dừng cảm hung ác, ở chỗ vương đạo chính khí, năm đó Văn Đế Thống Nhất Thiên Hạ, dựa vào là cái gì, cũng là Hành vương nói cảm chính khí, hiện tại, vương đạo chính khí chạy đến cô bên này, Trương Khiêm, Lai Tề chuyện này cô liền ủy thác cùng người."

Trương Khiêm nghe vậy, lại không có lập tức trở lại, mà chính là lâm vào trong trầm tư, hắn hiện tại là người cô đơn, tại tây Tùy Triều đình bên trong không có bất kỳ cái gì thế lực, hiện tại Hà Đông Trương thị đã không có, không có cái gì người có thể chống đỡ chính mình, nếu như Vương Bình ủy thác trách nhiệm, vậy dĩ nhiên là chuyện tốt, nhưng là khó tránh khỏi bị người chỉ trích, dạng này sẽ để cho chính mình lâm vào cảnh lưỡng nan, thế là Trương Khiêm tiến lên một bước, sau đó chấp tay nói ra: "Nếu đại đô đốc đáp ứng bề tôi một sự kiện, bề tôi sẽ vì đại đô đốc máu chảy đầu rơi, thần phục đại đô đốc."

Vương Bình nghe vậy, cau mày, Trương Khiêm tất nhiên nói ra, này sẽ là chuyện gì chứ? Vương Bình nhìn xem Trương Khiêm trên mặt không kiêu ngạo không tự tị biểu lộ, sau đó thờ dãi một hơi nói ra: "Nói nghe một chút, nếu cô làm được, nhất định làm được."

"Bề tôi có một muội, đại đô đốc gặp qua, nghe nói hiện tại ở tại Ung Vương Phủ để bên trong, bề tôi không có dừng yêu cầu, chỉ hy vọng đại đô đốc Tương Thần muội thu nhập trong phòng, cũng làm cho bề tôi năng lượng an tâm vì là đại đô đốc làm việc." Trương Khiêm muốn rất rõ ràng, Trương Mẫn bây giờ lại Vương Bình trong phủ còn có thể gả ra ngoài người khác sao? Hiển nhiên không có khả năng, nếu như gả cho Vương Bình, đến một lần để cho Trương Mẫn có một cái dựa vào, mà đến, chính mình tuy nhiên trong triều không có cái gì thế lực, nhưng là chỉ ít tại về sau trong hậu cung có một cái giúp mình người nói chuyện.

Vương Bình nghe xong, cũng minh bạch Trương Khiêm ý tứ, cũng biết Trương Khiêm đây là muốn an tâm vì chính mình làm việc, nếu không như thế nào sẽ đưa ra dạng này yêu cầu đâu, Vương Bình nghĩ một lát, nói ra: "Tốt, cô đáp ứng người."

Hắn chậm rãi đi đến các vị đại thần trung gian, lớn tiếng nói: "Từ đó về sau, Trương Khiêm chính là ta tây Tùy Nhân, về sau có ai nhắc lại cùng đã từng nhục mạ cô sự tình, trảm!"

"Tuân mệnh." Đang ngồi đại thần đều phụ họa nói.

"Trương Khiêm, cô sắc phong Trương Mẫn vì là Trắc Phi, khiến cho người vì là Gangnam nói lấy xoa đại sứ, lãnh Binh bộ Thượng Thư hàm, phụ trách Binh Nam chiến lược cùng Chính Lược, quân chế Kinh Tương một đời sở hữu Địa Phương Quan Lại, hiệp đồng Lý Tĩnh đại tướng quân bình định Gangnam, nghe rõ không có."

"Bề tôi lĩnh mệnh."

Vương Bình nói xong, quay người rồi đi, lưu lại còn quỳ ở nơi đó Trương Khiêm, Trương Khiêm cũng không khỏi thở dài một hơi, thế sự vô thường, chính mình một ngày trước vẫn còn ở trong đại lao, bây giờ nhưng là tay cầm quyền cao triều đình cao quan, cái này khiến hắn không khỏi đối với Vương Bình lòng dạ, bá lực cảm thấy bội phục, nhân vật như vậy, không được thiên hạ, vậy ai còn có tư cách đạt được thiên hạ này đây.

... .

Trương Khiêm đi vào Ung Vương Phủ, hắn là đến xem Trương Mẫn, cũng là tới cùng nàng dặn dò một ít chuyện.

"Dừng lại, người là người phương nào." Ung Vương Phủ bên ngoài phòng vệ sâm nghiêm, hơn mười tên hộ vệ lấy cửa phủ.

"Đại đô đốc tân nhiệm Gangnam nói lấy xoa đại sứ Trương Khiêm, phụng đại đô đốc làm cho đến đây thăm hỏi Xá Muội." Trương Khiêm thấy thế, sắc mặt bình tĩnh, lạnh lùng báo lên chính mình tân nhiệm quan vị.

"Đại nhân, mời." Nghe nói là Ung Vương mệnh lệnh, tranh thủ thời gian thả Trương Khiêm đâm Ung Vương Phủ.

Trương Khiêm tại người hầu chỉ dẫn dưới đâm Ung Vương Phủ, chỉ gặp Ung Vương Phủ bên trong cũng không hoa lệ, thị nữ người hầu ăn mặc cũng phổ thông, những người hầu này, thị nữ đi tại đình đài lầu các chỉ gặp, trên mặt cũng là tràn đầy vui sướng thần sắc, Trương Khiêm không khỏi trong lòng khe khẽ thở dài, làm tây Tỳ trên thực tế tối cao thống trị giả, lại như thế đơn giản, nhìn xem người hầu thị nữ trong mắt vui sướng, có thể nghĩ đối đãi hạ nhân cũng là rất tốt, cái này không khỏi dễ cho Trương Khiêm lần nữa đối với Vương Bình xem trọng một phen.

Trương Khiêm đi vào Trương Mẫn Tú Lâu bên ngoài, chậm rãi đi lên, nhìn xem Trương Mẫn chính đối ngoại cửa sổ ngẩn người.

"Muội muội." Trương Khiêm thấp giọng kêu lên.

Mà Trương Mẫn nghe được tiếng la, xoay đầu lại, nhìn xem Trương Khiêm, nhất thời sững sốt, sau đó nước mắt rơi như mưa, hướng về Trương Khiêm nhào tới.

Một phen khóc lóc kể về sau, hai người ngồi xuống, "Huynh trưởng đầu nhập vào Vương Bình."

"Triều đình đại quân tại Gangnam bị ngăn trở, Ung Vương phong làm huynh vì là Gangnam nói lấy xoa đại sứ, mệnh vì huynh tiến về Kinh Tương chủ trì đại cục." Trương Khiêm tranh thủ thời gian giải thích đến.

"Gangnam cỡ nào tuần kiệt, với lại Khuất Đột Thông cũng ở nơi nào thống lĩnh Thủy Sư, huynh trưởng lần này đi nhất định phải cẩn thận một chút a." Trương Mẫn nhẹ nhàng nói ra, hắn cũng không còn là cái kia lỗ mãng nữ hài, kinh lịch trải qua nhiều như vậy, hắn cũng đã nghĩ thông suốt, hắn cũng lý giải huynh trưởng tình cảnh, có lẽ đầu nhập vào Vương Bình là lựa chọn tốt nhất, còn có thể khôi phục Trương thị gia tộc ngày xưa vinh quang.

"Còn có một việc, vì huynh hôm nay đã đem người gả cho đại đô đốc, đại đô đốc đã sắc phong người vì là Ung Vương sắc phong, hi vọng muội muội có thể lý giải huynh trưởng." Trương Khiêm cúi đầu, nhẹ nhàng nói ra, cũng không dám xem Trương Mẫn, hắn không biết Trương Mẫn sẽ có cái dạng gì phản ứng, nhưng là hắn cũng không hối hận chính mình quyết định.

Sao liệu, Trương Mẫn cũng không có nổi giận, mà chính là lộ ra rất bình tĩnh, tại ngẩn ngui yên lặng về sau, Trương Mẫn nhẹ nhàng thở dài một hơi, nàng cũng không dễ mĩa mai Trương Khiêm lấy bán chính mình đem đổi lấy Vương Bình tín nhiệm, nhưng là hắn biết, huynh trưởng quyết định khẳng định cũng là muốn tốt cho mình, Vương Bình năng lượng đáp ứng, cũng là vì lôi kéo Trương Khiêm, hào môn ở giữa, lẫn nhau quan hệ thống gia, đây cũng là một kiện bình thường sự tình, huống chi Vương Bình bây giờ tuy nhiên không phải hoàng đế, nhưng là tương lai khẳng định là hoàng đế, ngày sau Đăng Cơ Xưng Đế, không chỉ có huynh trưởng có thể thu hoạch được cao quan, quang diệu gia tộc, chính mình cũng sẽ là một cái Hậu Cung phi tử một trong, nói đến, vẫn là chính mình huynh muội chiếm tiện nghi đâu, "Ta biết, huynh trưởng yên tâm đi thôi, ta biết nên làm như thế nào."

Trương Khiêm gật gật đầu, sau đó nói: "Muội muội còn có cái gì yêu cầu có thể nói với huynh trưởng, huynh trưởng sẽ làm đến, muội muội tại trong vương phủ, muốn cần tuân vương phủ quy củ, Vương Phi nhân từ, chắc hắn cũng là sẽ không làm khó người, chắc hắn không lâu muội muội liền sẽ dời xa gian phòng này Tú Lâu, đến lúc đó ở trong vương phủ cũng phải cẩn thận một chút a."

"Muội muội biết, huynh trưởng yên tâm là được." Trương Mẫn kiều trên mặt lộ ra một tia nụ cười nhàn nhạt đến, là như thế làm người thương yêu thích.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133: Cải cách đầu sức (1)

Trương Khiêm đã trước khi đến Gangnam trên đường, hai ngày trước, Vương Bình đã đem Trương Mẫn thu nhập trong phòng, sắc phong làm Trắc Phi, vì phòng ngừa Trương Khiêm cùng Khuất Đột Thông phát sinh xung đột, Vương Bình cảm Khuất Đột Thông triệu hồi Đại Hưng báo cáo công tác, lúc này lại lại có vấn đề mới khôn nhiều Vương Bình.

Vương Bình cảm thấy, Triều Đình Quan Viên quá nhiều, một cái chức vị liền có mấy người đảm đương, tục ngữ nói nhiều người dễ làm sự tình, nhưng là quan viên cỡ nào ngược lại hiệu suất cực thấp.

Hai ngày trước, Hà Đông Hoàng Hà bờ đê tu sửa, trình báo lên Công Văn đã tại Công Bộ thả một tháng đều không người phát hiện, dẫn đến Hà Đông

Hoàng Hà vỡ, bao phủ mảng lớn ruộng đất, truy tra hạ xuống. Công Bộ chủ sự có ba người, đều coi là đối phương đã trình báo đi lên, sao liệu đều không có trình báo đi lên, Vương Bình giận dữ, tuy nói trùng trùng điệp điệp xử phạt bọn họ, nhưng là cũng làm cho Vương Bình đối với hiện tại quan chế cảm thấy lo lắng, cho nên cải cách bắt buộc phải làm.

Bây giờ Vương Bình thống trị địa bàn bao quát Quan Trung, Ba Thục, Kinh Tương Địa Khu, còn không tính rất lớn, nếu như Thống Nhất Thiên Hạ lại đến cải cách, vậy thì lại nhận càng nhiều thế gia quấy nhiễu, liền sẽ khó càng thêm khó, bước đi liên tục khó khăn, cho nên nhất định phải lấy lợi đình thủ đoạn nhanh chóng giải quyết, xem ra là muốn động đao nhỏ, Vương Bình nghĩ đến những này, sau đó hai tay một nắm, ánh mắt cũng biến thành kiên định.

"Người tới, ngày mai Tào Triều, kinh thành Ngũ Phẩm trở lên quan viên đều muốn tham gia, khiến cho Dương Thiên nghĩ Văn Minh ngày tự mình trực ban." Vương Bình lạnh lùng nói ra.

Hôm sau trời vừa sáng, Chu Tước Môn trước, đã sớm tụ tập rất nhiều quan viên, những quan viên này cũng không biết hôm nay triều hội cảm phát sinh sự tình gì, trên mặt đều lộ ra vẻ sầu lo, Chu Tước Môn dưới giờ phút này đã tụ tập mấy trăm người nhiều, không trung thái dương cũng dần dần thăng lên.

Từ xưa đến nay, quan vị lớn nhất dù sao là sau cùng mới đến, tại cái này Chu Tước Môn trước cũng là như thế, theo các bộ Thị Lang đến, cuối cùng là Văn Uyên các mấy vị Tể Tướng Quốc, Phòng Huyền Linh, Đỗ Như Hối, Bùi Cù, Tiêu Vũ, vi đình, Vương Thông cũng tới.

"Chúng thần xếp hàng, Bách Quan Tào Triều."

Ngay tại lúc này, Chu Tước Môn bên trên truyền đến một trận tiếng la, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, lại nhìn thấy Mã Thiệu vị này Đại Hưng Thành thủ tướng toàn thân mặc giáp, thần sắc uy nghiêm đứng tại Chu Tước Môn bên trên, đang lạnh lùng nhìn xem mọi người.

"Mã Thiệu, hán không đi thủ thành môn, làm sao lại ở chỗ này? Chu Tước Môn làm sao đến phiên hán tới thủ vệ?" Bùi Cù nhìn qua Mã Thiệu, đầu nhất thời mơ hồ.

"Phòng Tể Tướng Quốc, sự tình có chút không đúng a?" Trong đám người, Đỗ Như Hối yên lặng đi vào Phòng Huyền Linh bên người, nói ra: "Mã Thiệu thế mà xuất hiện tại Chu Tước Môn, trong cung này thị vệ cũng bắt đầu nhiều, chẳng lẽ muốn phát sinh cái đại sự gì?" Đỗ Như Hối cùng Phòng Huyền Linh quan hệ rất tốt, thế là cũng hỏi tới.

"Ta cũng không biết, chờ lấy đi." Phòng Huyền Linh lắc đầu, nếu hán đã đoán được là chuyện gì tình, Vương Bình không chỉ một lần đề cập với hán muốn cải cách quan chế, nhưng là bởi vì triều đình không ổn định, cho nên không có biến thành hành động, hiện tại toàn bộ triều đình đều chú ý không tại Vương Bình trong tay, hán cũng phải thực hành hán kế hoạch.

"Bách Quan xếp hàng, chúng thần Tào Triều." Ngay tại lúc này, Thái Cực Cung bên trong bỗng nhiên đi ra một viên tiểu tướng đến, hô một tòa ánh sáng, người này cũng là Dương Thiên nghĩ Văn, tuổi còn nhỏ vẫn luôn đảm nhiệm cấm vệ quân thống lĩnh.

"Ứng Vương điện hạ đến." Ngay tại lúc này, một cái lạnh lạnh âm thanh truyền đến.

"Tham kiến điện hạ." Bách Quan hướng về Vương Bình hành lễ.

"Không cần đa lễ, theo ta vào triều đi." Vương Bình đi ở trước nhất, Các Đại Thần chia làm hai ban, Hưởng Thái vô cùng điện đi đến.

"Hoàng Thượng giá lâm." Làm Vương Bình bọn người đi vào Thái Cực Điện thời điểm, hoàng đế Dương Hựu cũng đến, đây cũng là Vương Bình yêu cầu, đại hướng không có hoàng đế còn thể thống gì a.

"Ngô Hoàng Vạn Tuế Vạn Tuế Vạn Vạn Tuế." Bách Quan đều quỳ nghênh Dương Hựu, chỉ có Vương Bình đứng đấy chấp tay thi lễ.

"Đều Bình Thân đi, hôm nay triều hội trầm chỉ là Dự Thính, hết thảy bởi Ứng Vương điện hạ chủ trì." Dương Hựu âm thanh truyền đến, Vương Bình cũng không khách khí, đi đến bậc thang, đến Dương Hựu trước mặt dừng lại, sau đó quay người nói ra:

"Cổ cảm thấy Đại Tuyền quan viên quá nhiều, quá nhiều người, cổ đều cảm thấy ta Đại Tuyền quan viên không đáng tiền, người nào đều có thể đảm nhiệm ta Đại Tuyền quan viên,

Cho nên cổ cảm thấy cải cách quan chế bắt buộc phải làm."

Vương Bình lời nói, tại Thái Cực Điện bên trong gây nên một trận cuồng phong, không đứng ở trong đại điện quanh quần, Phòng Huyền Linh cùng Đỗ Như Hối đều nhìn qua Vương Bình, nghĩ đến quả là thế.

"Thế nào, các ngươi không nói lời nào?" Vương Bình rất nhanh liền phát hiện trong đại điện bầu không khí dị thường, không khỏi cau mày, sau đó nhãn quang đảo qua chính mình mấy cái Phụ Chính Đại Thần.

"Điện hạ, Lịch Triều Lịch Đại, kinh lịch trải qua đại biến về sau, đến Bình Định Thiên Hạ thời điểm, mặc kệ lúc trước quan viên, vẫn là hiện tại quan viên đều nhất nhất lưu nhiệm, cho nên hiện tại quan viên nhiều, tạo thành bây giờ phân công không rõ, hiệu suất cúi xuống, là bệ tôi không làm tròn bổn phận." Phòng Huyền Linh không hổ là đi theo Vương Bình lão nhân, trong nháy mắt liền minh bạch Vương Bình phải lớn đao khoát phủ cải cách, chính mình hán là toàn lực ủng hộ, mà không phải ngang ngược can thiệp.

"Điện hạ, lúc này cải cách không ổn a, bây giờ Lý Tề đại tướng quân đang tại chinh phạt Tiêu Tiễn, Lý Đường cũng mài đao xoèn xoẹt, lúc này, chúng ta triều đình cũng không thể loạn a." Bùi Cù tranh thủ thời gian ra khỏi hàng nói ra.

"Điện hạ, lúc này nếu là cải cách nhấc lên phong ba, chỉ sợ thế gia không phục, Các Đại Gia Tộc con em cỡ nào tại hướng đình quan trường nhậm chức, nếu như thế gia làm loạn, này toàn bộ triều đình liền sẽ loạn đứng dậy a." Vì đình nghĩ thâm không thể khuyên can, vậy liền để Vương Bình biết, thế gia lợi hại, chắc hẳn Vương Bình cũng sẽ nhiều hơn suy nghĩ.

"Vi Đại Nhân lời ấy chính là lời lẽ sai trái. " Đỗ Như Hối cũng chấp tay nói ra: "Điện hạ, Đại Tùy cương thổ cầm từ từ lớn lên, bây giờ không cải cách chờ đến khi nào."

"Điện hạ cử động lần này không phù hợp Thánh Nhân Chỉ Đạo, trước kia, điện hạ Khai Khoa Thủ Sĩ, đã phá hư mấy trăm năm tuyển bạt quan lại chế độ, những Thảo Cẩn đó bọn họ dựa vào cái gì có thể cùng chúng ta bình khởi bình tọa, dựa vào cái gì danh xưng đại nhân, bọn họ lại có gì tư cách như thế, còn không phải bởi vì điện hạ duyên cớ sao? Cả triều Chu Từ bên trong, tất cả đều là Huyết Thống Cao Quý người, những này đề tiện người, lại có gì tư cách năng lượng đặt chân ở trên triều đình, bây giờ điện hạ một câu nói lại phải cải cách quan chế, cầm thế gia hết thấy tức giận, chẳng lẽ bệ hạ cũng muốn học Vũ Hoàng đế sao? Chẳng lẽ liền không sợ có người tới lật đổ người sao?" Vì đình không giống với Bùi Cù, hẳn biết nếu như cải cách, này Vi Thị sẽ cái gì đều không có.

"Ha-Ha, cô là Vũ Hoàng đế?" Vương Bình sắc mặt đại biến, sau cùng cười ha ha, chỉ vì đình nói ra: "Người nói cô là Vũ Hoàng Đế Nhất dạng người đầu, trò cười, nếu như ta là như thế người, người còn có thể sống ở chỗ này không thành, vì đình, người là sợ ta cải cách về sau, người Vi Thị gia tộc sẽ thành đi qua, cho nên người mới chó cùng rứt giậu giống như cô đối nghịch? Hừ, ta xem cũng không hoàn toàn như thế đi, người sự tình, cô biết rõ ràng, người bên ngoài là Đại Tùy Tướng Quốc, nếu người trong bóng tối câu kết Lý Đường, bán ta Đại Tùy lợi ích, người nói như thế bất quá là muốn gây nên thế gia địch ý, sau đó loạn ta Đại Tùy Triều đình, nhưng là người còn ở nơi này phát ngôn bừa bãi, người như thế không sợ cô diệt người Vi Thị cả nhà sao? Như thế, người làm sao xứng đáng người Vi Thị liệt tổ liệt tông, người Vi Thị Tổ Tiên trên trời có linh hồn nói, cũng không biết lại là cái dạng gì ý nghĩ."

Wang Binh lạnh lùng nhìn xem Triều Trung Đại Thần, sau đó nói: "Cô ý đã quyết, lại Giám giả, trăm."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Cải cách đầu sức (2)

"Điện hạ, Khai Khoa Thủ Sĩ, vì là triều đình cung cấp đại lượng nhân tài ưu tú, khiến cho Đại Trị, mà cải cách quan chế càng năng lượng gia tăng làm việc hiệu suất, càng lợi cho điện hạ thống ngự Bách Quan, có thể nói, cử động lần này là Lợi Quốc Lợi Dân chuyện thật tốt, Vi Thị cuồng vọng, cản trở điện hạ, cũng là cùng điện hạ đối nghịch, cùng Đại Tùy Triều đình đối nghịch, với lại vì đình câu kết Lý Đường, thật sự là lớn nhất xấu vô cùng, bệ tôi coi là người này đáng chém diệt cửu tộc, đòi đòi kiếp kiếp đều biến thành Thử Dân." Bỗng nhiên trong đám người, một cái quan lại đi tới, chỉ gặp hần nghĩa chính ngôn từ, lớn tiếng nói, người này là Lại Bộ Viên Ngoại Lang Dư Thành.

"Dư Thành, người cái ăn cây táo rào cây sung đồ vật." Vì đình thấy thế, lớn tiếng mắng, Dư Thành là dựa vào lấy hần quan hệ mới từng bước một lên làm quan, bây giờ lại ở chỗ này nói mình không phải, sao có thể để cho hần không mắng chửi người đây.

"Dư Thành? Lại Bộ Viên Ngoại Lang, không phải cái gì tốt đồ vật." Vương Bình nhìn qua Dư Thành cười lạnh nói: "Làm Vi Thị cường đại thời điểm, người liền đầu nhập vào Vi Thị, bây giờ Vi Thị sẽ xuống dốc, người lại bán người chủ từ, để lấy lòng nịnh bợ cô, dạng này thần tử lại có gì tư cách đặt chân ở trên triều đình, người tới, kéo xuống, trăm."

"Đúng." Dương Thiên nghĩ nói cảm vệ quân đã sớm ở ngoài điện các loại, hẳn biết hôm nay là muốn gặp Huyết Nhật từ, mấy tên thị vệ một phát bắt được Dư Thành, kéo lấy hần liền hướng đi ra ngoài điện.

"Điện hạ, điện hạ tha mạng a điện hạ tha mạng a." Dư Thành trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, lớn tiếng cầu xin tha thứ, chỉ là đáng tiếc, trên đại điện cũng không có bất luận kẻ nào tiến lên cầu tình, một phương diện cố nhiên là bởi vì người này vô si, để cho mọi người Kinh nhi viễn chi, quan trọng hơn là, giờ phút này Vương Bình thái độ càng làm cho trong lòng người e ngại, này Dư Thành ngay cả câu phân biệt đều không có, liền bị Vương Bình kéo xuống trăm thủ, bởi vậy có thể thấy được, Vương Bình trong lòng ác liệt trình độ, căn bản là không có có người dám đi tới cầu tình.

"Vì đình, cô tạm thời là sẽ không giết người, từ cô tiến vào Đại Hưng vừa đến, người mặc dù là cô lập tiếp theo chút công lao, tí như ổn định Quan Lũng Thế Gia, đang làm quan bên trên cũng coi như chuyên nghiệp, đáng tiếc là, người bạo ngược, thế mà thâm thông suốt Lý Đường, Bản đơn lẽ cho là người chỉ là nhất thời xúc động, không ngờ người lại khăng khăng một mực đi theo Lý Đường, đây chính là cô không thể nhất dễ dàng tha thứ sự tình, người ngay tại trong đại lao suy nghĩ thật kỹ người đã từng phạm phải sai lầm đi, cũng tại trong đại lao bảo dưỡng tuổi thọ đi." Vương Bình thần sắc băng lãnh nói ra.

"Ha-Ha, phi điều chỉ, lương cung giấu a, Chư Vị Đại Nhân cũng sẽ rơi vào giống như ta kết cục, Ung Vương điện hạ, người như thế chèn ép thế gia, không rõ vật cực tất phản sao? Coi như người diệt ta Vi Thị, chẳng lẽ người còn có thể diệt đi thiên hạ sở hữu thế gia sao? Thế gia tự có thể gia sinh tồn chỉ đạo, người đây là tự tìm đường chết, Ha-Ha." Vì đình đã sớm ý thức được chính mình kết cục, không khỏi cười ha ha đứng lên, bên cạnh sớm có

người đem hấn áp đứng lên, Hoàng Cung đi ra ngoài.

Vương Bình nghe vậy, cũng cười ha ha đứng lên, "Người cũng xứng gọi lương cung, cô có thể hay không ngồi vững vàng thiên hạ này, không phải dựa vào thế gia quyết định, nếu có người nào thế gia muốn ném thử cô đao phải chăng sắc bén, cứ tới, cô chờ lấy bọn họ."

Nghe xong Vương Bình lời nói, vì đình ánh mắt bắt đầu âm đạm đứng lên, hấn biết mình đã xong, Vi Thị cũng xong, mắt đi hấn Vi Thị trong tương lai thời kỳ cũng đã không thể trở thành Quan Lũng Thế Gia tại Đại Hưng Thành Trung Lĩnh Quân nhân vật, có lẽ vài chục năm, mấy chục năm, Vi Thị sẽ biến mất tại Lịch Sử Trường Hà bên trong, đây không phải hấn nguyện ý nhìn thấy, nhưng là bây giờ hấn tự thân khó đảm bảo, lại có gì biện pháp cứu Vi Thị đây.

Thái Cực Điện bên trong hoàn toàn an tĩnh lại, không có một tia âm thanh, ngay cả Dương Hựu ngồi thẳng đang, hấn nghĩ không ra Vương Bình hiện tại tàn nhẫn như vậy, ai chống đỡ hấn hấn liền giết ai.

"Các vị đại thần còn có cái gì ý nghĩa sao?" Vương Bình lạnh lùng nhìn xem bọn họ, nhưng là bây giờ lại không có người trả lời hấn, cũng không dám trả lời hấn.

Làm đi theo Vương Bình lão nhân, tâm phúc đại thần, mặc kệ Vương Bình làm cái gì quyết định, chỉ cần với đất nước có lợi, Phòng Huyền Linh đều sẽ hỗ trợ, mặc dù bây giờ cái cách lại nhận quấy nhiễu, sẽ nguy cấp Đại Tùy Giang Sơn, nhưng là hơn ngàn năm truyền thừa bộ này quan chế xác thực đã ngăn cản thời đại phát triển, nếu như có thể có tốt cái cách, sẽ đem đế quốc đẩy hướng cường thịnh con đường, thế là hấn tiến lên một bước nói ra:

"Bề tôi đồng ý điện hạ đề nghị,

Cải cách quan chế, nhưng bề tôi có cái đề nghị, nhìn điện hạ tiếp thu."

Vương Bình cau mày, nhưng là trong nháy mắt lại thư giãn ra, Phòng Huyền Linh là tâm hấn bụng người, tất nhiên hấn nói vô ý nghĩa, đó chính là giúp đỡ chính mình, mà hấn đề nghị chỉ là đề cho cải cách càng thêm thông thuận thôi, "Phòng Tướng Quốc mời nói."

"Bề tôi coi là, cải cách làm đi chậm rãi, từng bước một đến, không thể nóng vội, hoặc trước tiên đổi quân lại đổi chính, hoặc trước tiên đổi chính lại đổi quân, như thế mới có thể vững chắc tiến lên." Phòng Huyền Linh lớn tiếng nói.

Vương Bình ngẫm lại, cảm thấy là hấn là chậm rãi mưu toan, thế là chỉ Phòng Huyền Linh nói ra: "Huyền Linh, người trở lại muốn cái điều lệ đến, nhìn xem, hấn Tướng Quốc cũng cùng một chỗ ngẫm lại, nên như thế nào cải cách, quay đầu chúng ta lại bàn, nhưng là, cải cách sự tình, chắc chắn tiến hành, ai dám nói bừa, cô chắc chắn nghiêm trị không tha." Nói xong, hung hăng nhìn chăm chăm dưới thềm Các Đại Thần, dọa đến hấn đại thần đầu kém thấp hơn.

Vương Bình quay đầu ra hiệu hát ban Hoạn Quan, chỉ gặp tên này Hoạn Quan đi lên trước, dùng này bèn nhọn cuống họng la lớn:

"Bãi Triều."

... .

Tại Bãi Triều về sau, lớn nhất lo lắng người muốn thuộc về Bùi Cù, Bùi gia cũng là thế gia, Vương Bình cải cách khả năng đầu tiên muốn cầm Bùi gia khai đao, Vi Thị bất quá là một bước, Vi Thị sau khi kết thúc, liền đến phiên Bùi gia.

Nếu Bùi Cù cũng đã sớm biết sẽ có dạng này kết quả, hiện tại Bùi gia, tại hiện tại trong triều đình thế lực quá lớn, hấn hai đứa con trai, Đại Nhi Tử Bùi Nhân Cơ hiện tại vì là Lại Bộ Thị Lang, nhị nhi tử Bùi Tuyên chủ yếu, cũng chính là Thanh nhi phụ thân, hiện tại là Thái Châu Thứ Sử, tiểu bối bên trong Bùi cảnh vì là Tần Châu Thứ Sử, Bùi Nhân Cơ nhi tử Bùi Văn xong vì là Văn Uyên các hành tẩu, đây chính là rất nhiều người nghĩ ra được cũng không chiếm được quan chức, làm một tên lão tư cách Tướng Quốc, trong lòng của hấn rất rõ ràng, Bùi gia đã uy hiếp được Vương Bình, nếu như Bùi gia không thức thời, hậu quả rất nghiêm trọng, tương lai Hoàng Hậu rất có thể liền sẽ không là Bùi Thanh Nhi.

Bùi Cù dưới hướng về sau không có đi Văn Uyên các, mà chính là chậm rãi đi vào Ung Vương Phủ, tôn nữ Bùi Thanh Nhi sinh con về sau, hấn còn không có tới thăm qua.

"Bùi Tướng Quốc đến, có thể là đến thăm Vương Phi?" Quán gia nghe hỏi đi ra, tiến lên cười nói.

Bùi Cù gật gật đầu, lại hỏi: "Vương Phi có ở đây không?"

"Vương Phi tại, lão gia cùng phu nhân cũng tại."

"Cái nào lão gia phu nhân?" Bùi Cù có chút không hiểu hỏi.

"Là được. . . Vương Phi phụ mẫu."

Nguyên lai là Bùi Tuyên chủ yếu phụ thê hai người, Bùi Tuyên chủ yếu đã triệu hồi Đại Hưng, sắp xuất hiện đảm nhiệm Công Bộ Thị Lang, đây càng thêm kiên định Bùi Cù sẽ co rút lại Bùi gia thế lực dự định.

Bùi Cù cười ha ha, "Vừa vặn, thay ta bẩm báo một chút Vương Phi."

Tuy nhiên Bùi Cù là Bùi Thanh Nhi Tô Phụ, nhưng hấn thân phận dù sao cũng là Tướng Quốc, là thần tử, hấn không thể như quá khứ như thế tùy ý, quá mức tùy ý sẽ để cho Vương Bình phản cảm, không biết từ lúc nào bắt đầu, cũng không biết vì sao, Bùi Cù trong lòng có điểm e ngại Vương Bình, chẳng

lẽ đây chính là thượng vị giả uy nghiêm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 135: Thức thời Bùi Củ (1)

Chỉ chốc lát sau, đi vào bẩm báo quân gia trở lại Bùi Củ bên người, vừa cười vừa nói: "Bùi Tướng Quốc, Vương Phi mời người đi vào!"

Bùi Củ chậm rãi đi vào vương phủ, rất nhanh liền đi vào Bùi Thanh Nhi chỗ sân nhỏ, Bùi Thanh Nhi là Ung Vương Chính Phi, cho nên ở tại Đông Viện, đâm Đông Viện từ, đã nhìn thấy nhi tử Bùi Tuyên chủ yếu cùng thê tử đều ngồi ở chỗ đó cùng Bùi Thanh Nhi nói chuyện.

Bùi Củ lại tới đây thời điểm, phu thê hai cái vội vàng đứng dậy, khom mình hành lễ, "Phụ thân."

Bùi Củ cười khoát khoát tay, "Không cần khách khí như thế, tại đây không phải Bùi phủ, là vương phủ, các người cũng ngồi xuống đi."

Bùi Thanh Nhi cũng cười nói ra: "Tổ Phụ Diệp mời ngồi."

Bùi Củ ngồi xuống, sau đó lấy ra một cái vòng tay, đưa cho Bùi Thanh Nhi, "Thanh nhi, đây là người Tổ Mẫu truyền thừa, người cuộc sống nhi tử, ta còn không có tiền đưa lễ vật gì đâu, cái này người liền thu cất đi, tuy nhiên không đáng mấy đồng tiền, nhưng là cũng là ta một điểm tâm ý."

"Tổ Phụ nói cái gì lời nói, lễ vật ta liền nhận lấy, người tâm ý Thanh nhi biết." Bùi Thanh Nhi mỉm cười nói ra.

Bên cạnh Thôi Thị lại có chút không cao hứng, Bùi Tuyên chủ yếu trước kia tại Bùi gia Lưu không nhận chờ thấy, cay đắng thua thiệt có cái Hảo Nữ Tế, mới có địa vị hôm nay, tuy nhiên hẳn là Bùi gia nàng dâu, nhưng là đối với Bùi gia Diệp không phải như vậy dễ bụng, thế là nói ra: "Phụ thân thật thiên vị, con trai của đại ca cuộc sống, phụ thân tiền đưa trăm mẫu ruộng tốt còn có một cái trang viên, Thanh nhi cuộc sống, lại chỉ là một cái vòng tay."

Bùi Tuyên chủ yếu nghe, sợ Bùi Củ sinh khí, liền hỏi: "Phụ thân, vì sao điện hạ còn không lập xuống Thế Tử Chi Vị? Mặc dù mọi người đều cho rằng thuật thành chính là thế tử, nhưng là điện hạ nhưng vẫn không tỏ thái độ, sẽ có biến cố gì sao?"

Bùi Củ lắc đầu, cười khổ một tiếng: "Ta cũng không biết, thời điểm đến, tự nhiên sẽ tuyên bố." Nếu lấy Bùi Củ khôn khéo, làm sao lại không biết đâu, Vương Bình đây là đang nhắc nhở Bùi Củ, nếu như Bùi gia còn không có rút lại, này Thế Tử Chi Vị liền sẽ không định ra tới.

"Đúng, các người hôm nay đến đây, là vì chuyện gì?" Bùi Củ nghĩ đến hôm nay cũng không phải cái gì ngày lễ, vợ chồng bọn họ tới đây con mắt là cái gì đây?

Bùi Thanh Nhi trên mặt lộ ra khó xử chi ý, cũng không dám nói, Bùi Tuyên chủ yếu cũng không để ý tứ trả lời, thế là Thôi Thị vội vàng nói: "Phụ thân, chúng ta cảm thấy Công Bộ Thị Lang chức vị này quá kham khổ, phu quân không thích hợp làm cái này, chúng ta nghe nói Hộ Bộ Thị Lang trống chỗ, cho nên muốn đề cho Thanh nhi..."

Lời còn chưa nói hết, Bùi Củ đã dựng râu tròng mắt, sắc mặt đại biến, "Tuyệt đối không được, đây tuyệt đối không được."

Bùi Tuyên chủ yếu chỉ có Bùi Thanh Nhi cái này một đứa bé, hiện tại hẳn phụ thân là Tướng Quốc, huynh trưởng là Lại Bộ Thị Lang, liền ngay cả con trai của huynh trưởng đều đã là Văn Uyên các hành tầu, chính mình cái này Ung Vương Nhạc Phụ lại muốn đi Công Bộ giải quyết việc công, Bùi Tuyên chủ yếu lúc đầu người già nếu, không nghĩ tới tìm đến nữ nhi, nhưng là thê tử cả ngày đều ở nói, thế là hôm nay mới đến.

Nữ nhi cũng không có từ chối, đều đã đáp ứng, không ngờ lại bị phụ thân phủ định hoàn toàn, Bùi Tuyên chủ yếu trên mặt lộ ra vẻ xấu hổ, Thôi Thị trong mắt nhưng là tràn ngập nộ hỏa, nằng tức giận máu lập tức phun lên trán, phần nộ nói ra:

"Phụ thân, đại ca cùng con trai của đại ca cũng là quý giả người, duy chỉ có ta tướng công chính là như vậy không còn gì khác."

Bùi Củ nghe, cũng tức giận, lạnh lùng nói ra: "Người đây là đang đối với người nào nói chuyện? Người là đang giáo huấn ta sao?"

Bùi Tuyên chủ yếu gặp phụ thân tức giận, hẳn cũng dọa sợ, hẳn vốn chính là nhát gan người, trong nhà sợ sẽ nhất là Bùi Củ, vội vàng thuyết phục đến: "Nương Tử, đừng nói, ta liền đi Công Bộ nhậm chức tốt."

Thôi Thị tức giận đều không thở nổi, đối với mình trượng phu cũng là mắng một chập: "Người cái này đồ bỏ đi, chính người không có bản lĩnh, chịu cả một đời ủy khuất, thật vất vả muốn hết khổ, hiện tại lại sợ cái này sợ này."

Bùi Củ nghe, phanh vỡ bàn một cái, phẫn nộ quát: "Bùi gia sự tình đều bởi ta làm chủ, không tới phiên người Thôi gia con gái để giáo huấn, nếu như người không phục, liền trở lại người Thôi gia đi."

Lúc này, có thể hại khổ Bùi Thanh Nhi, hắn cũng không biết nên làm như thế nào mới tốt,

Một bên là hắn Tổ Phụ, Bùi gia gia chủ, một bên là cha mẹ của hắn, để cho nàng lâm vào cảnh lưỡng nan a?

Nàng đành phải đành chất cười nói: "Tất cả mọi người nói người một nhà, không cần nhao nhao, cho ta một điểm mặt mũi có được hay không, bị người nghe thấy, ta người Vương phi này còn thế nào làm a."

Trong nội đường lập tức an tĩnh lại, Bùi Củ cùng Thôi phu nhân đều bỗng nhiên ý thức được, nơi này là Ung Vương Phủ, không phải Bùi phủ, hai người đều thờ phỉ phò quay đầu, không nói thêm gì nữa.

Bùi Thanh Nhi bắt đầu dĩ đôi phụ thân nói: "Phụ thân, người cùng mẫu thân đi trước trở về đi! Ta cùng Tổ Phụ nói một chút."

Bùi Tuyên chủ yếu vốn là muốn đi, hiện tại nữ nhi nói một chút, vừa vặn theo ý hắn nghĩ, thế là kéo thế tử một chút, "Chúng ta trở về đi!"

Thôi Thị không có cùng Bùi Củ chào hỏi, đứng người lên liền nổi giận đùng đùng đi. Bùi Tuyên chủ yếu thờ dài, đối với phụ thân thì lễ, "Phụ thân, hài nhi trước tiên cáo từ."

"Đi thôi!"

Bùi Củ nhìn qua bọn họ đi xa, nhìn không được hung hăng trừng Thôi Thị bóng lưng liếc một chút.

"Tổ Phụ. Phát sinh chuyện gì?"

Bùi Thanh Nhi thông minh dị thường, nàng cảm giác Tổ Phụ hôm nay cùng thường ngày có chút không giống nhau, hắn sẽ không như vậy quả quyết cự tuyệt, chưa bao giờ có, coi như không đồng ý, hắn cũng sẽ sau đó hàm súc nhắc nhở chính mình, đây cũng không phải là Tổ Phụ phong cách.

Bùi Củ thờ dài một hơi, "Nếu hôm nay cũng không phải nhằm vào người phụ thân, hôm nay chuyện này đúng lúc là trùng hợp, thẳng thắn nói, ngay cả chính ta cũng chuẩn bị cáo lão Từ Quan. Còn người nữa Đại Bá, hắn năng lực, hắn là đem hắn vị trí nhường lại, cho nên ta cũng chuẩn bị để cho hắn Từ Quan."

"Tổ Phụ, đến phát sinh chuyện gì?"

Bùi Thanh Nhi thần sắc trở nên nghiêm túc lên, "Là điện hạ nói cái gì sao?"

"Này cũng không có, Thanh nhi, người là thông minh hài tử, Ung Vương điện hạ chuẩn bị cải cách, người biết cải cách mang ý nghĩa cái gì không? Cái kia chính là thế gia tận thế, điện hạ lấy võ lập nghiệp, hiện tại người nào cùng hắn đối nghịch, cũng là hướng về hắn trên vết đao dựa vào, hắn lúc nào cũng có thể sẽ dưới trướng hắn Đồ Dao, đem phản đối người khác giết sạch sẽ."

"Không thể nào, Tổ Phụ, người có phải hay không quá dị ứng cảm giác, điện hạ là một cái trọng tình người, hắn cũng đã nói hắn không thích giết chóc." Bùi Thanh Nhi nghi hoặc nói ra.

Bùi Củ cười một cái, Bùi Thanh Nhi đem người đều muốn quá đơn giản, trước kia Vương Bình là không có thực lực kia, hiện tại hắn là muốn nắm chính quyền người, "Người nói không sai, nhưng là cùng giang sơn so ra, người nào đều có thể giết, đây cũng là đế vương vô tình, Vi Thị đã ngược lại, đón lấy cũng là Bùi thị, Đỗ Thị, về sau còn có Thôi Thị, Lô thị, bất kỳ cái gì thế gia đều chạy không khỏi, hắn không giống với Vũ Đế Dương Quảng, Dương Quảng chúng bạn xa lánh, rất nhiều người phản đối hắn, mà hắn thâm thù bách tính kính yêu, quân đội đối với hắn trung thành tuyệt đối, cho nên, phản đối người khác là không có kết cục tốt, không có gia tộc nào không hy vọng chính mình cường đại, Bùi gia cũng giống như vậy, nhưng là Tổ Phụ sợ cường đại Bùi gia hội thương tổn đến người a, người chính là Bùi gia hi vọng."

Bùi Thanh Nhi gật gật đầu, nàng biết từ xưa đến nay, Ngoại Thích cường đại cũng sẽ không có kết cục tốt, hắn chỉ có yên lặng nhận lấy hết thảy.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 136: Thức thời Bùi Củ (2)

Vương Bình trở lại trong phủ, tại Bùi Thanh Nhi đối diện ngồi xuống đến, sau đó cười ha hả nói ra: "Sự tình gì không cao hứng a, ta nghe nói Nhạc Phụ

Nhạc Mẫu đều tới thăm người, còn như thế sầu mi khổ kiếm."

Bùi Thanh Nhi thở dài một hơi, sau đó thấp giọng nói ra: "Có một số việc ta thật thật khó khăn, vì gia tộc sự tình, mẫu thân cùng Tô Phụ nhao nhao một khung, ta ở giữa thật khó khăn."

"Há, đây là vì sao?" Vương Bình có chút hiếu kỳ hỏi, hẳn biết Thôi phu nhân tuy nhiên cùng Bùi Cù quan hệ không phải rất tốt, nhưng là cũng không trở thành vạch mặt cãi nhau a.

Bùi Thanh Nhi bất đắc dĩ nói ra: "Còn không phải bởi vì phụ thân a, phụ thân hẳn không muốn đi Công Bộ cái kia Thanh Thủy Nha Môn, mẫu thân muốn ta nói cho người nói, điều hẳn chỉ nhánh đi, nhưng lại bị Tô Phụ ngăn cản, kích thích mẫu thân trong lòng oán hận, hai người liên âm ỉ lên."

Vương Bình nếu mình bạch Bùi Cù ý tứ, chính mình muốn cái cách, cái kia chính là muốn bắt thế gia khai đao, mà Bùi gia bây giờ đang trong triều thế lực quá lớn, thế tất sẽ để cho chính mình đầu tiên đối với Bùi gia ra tay, Bùi Cù cũng cần phải mình bạch, hôm nay đối phó Vi Thị, kế tiếp chính là Bùi gia, cho nên Bùi Cù muốn chủ động co rút lại, này mọi người thế diện bên trên đẹp mắt một điểm.

Vương Bình trầm tư hồi lâu, sau đó nói: "Người có thời gian đi nói cho mẫu thân, Nhạc Phụ sự tình ta có thể đặc thù an bài, nhưng là không phải hiện tại, cái cách về sau, đại đa số quan chức đều sẽ biến hóa."

... ..

Phòng Huyền Linh xe ngựa tại trên đường cái chạy lầy, hẳn nhìn qua ngoài cửa sổ xe, nhưng trong lòng nghĩ đến Vương Bình dằn dò sự tình, nên như thế nào cái cách đâu, trong lòng của hẳn không có đầu mối, hôm nay đối phó Vi gia chỉ là cho thế gia bọn họ một cái nhắc nhở, để bọn họ không cần cùng Vương Bình đối nghịch, nhưng là sự cái cách này sự tình, xem ra vẫn là muốn thỉnh giáo một chút Vương Bình.

Thật lâu, Phòng Huyền Linh cao giọng phân phó xa phu, "Đi vòng đi Ung Vương Phủ "

Vương Bình trong thư phòng, hai người ngồi đối diện nhau.

"Điện hạ, cái cách sự tình, chắc hẳn điện hạ đã sớm chuẩn bị, Huyền Linh liền không đi phí cái kia thần từ từ suy nghĩ, kính xin điện hạ chỉ rõ." Phòng Huyền Linh muốn rất rõ ràng, tất nhiên Vương Bình nói muốn cái cách, vậy hẳn khẳng định biết nên như thế nào cái cách, cùng mình đi trầm tư suy nghĩ, còn không bằng trực tiếp đi hỏi tốt, dạng này cũng tránh cho chính mình cùng ý hẳn gặp không nhất trí.

Vương Bình suy nghĩ hồi lâu, sau đó nói: "Cô chuẩn bị xóa Tam Tinh, thiết lập Nội Các, chia Tam Tinh quyền lực quy về Lục Bộ, Lục Bộ trực tiếp tuân theo cô ý tứ làm việc, Nội Các, thiết trí Thái Cực Điện Đại Học Sĩ, Văn Hoa Điện Đại Học Sĩ, Vũ Anh điện Đại Học Sĩ, Văn Uyên các Đại Học Sĩ, Văn Đức Điện Đại Học Sĩ tất cả một tên, Chính Nhị Phẩm, quân xưng vị là Các Lão, Lục Bộ Thượng Thư Chính Tam Phẩm, mặt khác thiết trí Đô Sát Viện, đều cũng có sát viện trái Đô Ngự Sử một tên, đều sát Bách Quan, phân biệt oan uổng, ngoài ra còn có Hàn Lâm Viện, Quốc Tử Giám các loại cơ cấu, các người xuống dưới châm chước châm chước."

Vương Bình một hơi nói rất nhiều cái cách biện pháp, nếu hẳn cũng là căn cứ Minh Triều quan chế tới thực hành, bởi vì ở thời đại này, dạng này quan chế là thời đại tiến bộ, tuy nhiên hẳn không dám hứa chắc đây là tốt nhất, nhưng lại khẳng định hiện giai đoạn đây là có lợi nhất.

Mà Phòng Huyền Linh nghe vậy, cả người đều sùng sốt, hẳn chưa từng có nghĩ tới lấy cái cách sẽ như thế lớn, với lại căn cứ Vương Bình nói, hẳn cũng có thể phân tích ra đại khái, cứ như vậy, Thiên Tử quyền uy liền đạt được cực độ tăng cường, với lại xuất hiện Quyền Thần xác suất giảm mạnh, liền sẽ không xuất hiện bởi vì đại thần quyền lợi quá lớn mà mất quyền lực Thiên Tử sự tình, trọng yếu nhất là, cứ như vậy, này thế gia thật sự không có sinh tồn chỗ trống, Quốc Tử Giám cùng Hàn Lâm Viện là làm gì? Cái kia chính là bồi dưỡng nhân tài địa phương, có mấy người này mới, đâu còn cần thế gia nhân tài, thế gia người muốn đi ra làm quan, thật xin lỗi, trước tiên nhìn người có thể sánh bằng những người này không?

"Làm sao? Có khó khăn? Cô hiện tại chỉ nói là trung ương cái cách, địa phương còn chưa nói đâu, tuy nhiên com muốn từng miếng từng miếng ăn, không thể nóng vội, người trở về cùng mấy vị Tướng Quốc thương lượng một chút, xuất ra điều lệ tới." Vương Bình nhìn xem Phòng Huyền Linh tròn mắt hốc mắt, trong lòng nở nụ cười xinh đẹp.

"Điện hạ tư duy thật sự là siêu việt Cổ Kim, bệ tôi bội phục không thôi, bệ tôi cái này xuống dưới làm việc, nhất định khiến điện hạ cái cách thuận lợi tiến hành.

" Phòng Huyền Linh không phải lấy lòng Vương Bình, hẳn là thực tình bội phục, hẳn phòng nhà không phải cái gì đại gia tộc , có thể nói hẳn chỉ là một văn sĩ, hẳn cũng không thích thế gia, cho nên hẳn sẽ đem Vương Bình chính sách hoàn toàn quán triệt xuống dưới.

... ..

Mà lúc này Bùi phủ nhưng là ngoại lệ một bộ cảnh tượng.

"Phụ thân xin nghĩ lại a." Bùi Nhân Cơ bị Bùi Cù muốn Từ Quan sự tình giật mình, hiện tại Các Đại Gia Tộc đều muốn tại hướng đình bên trong thành lập cơ sở thời điểm, Bùi Cù lại để cho Từ Quan, đối với Bùi gia không phải chuyện gì tốt.

Bùi Cù khoát khoát tay, "Cái này không có cái gì có thể suy nghĩ thêm, ta đã quyết định, ngày mai ta sẽ tại Văn Uyên các giống như Ung Vương điện hạ nói rõ."

Nhưng là Bùi Nhân Cơ vẫn là không nhận được lại khuyên một chút phụ thân: "Phụ thân thân thể vẫn được, tại sao phải Từ Quan đâu, hiện tại là thời khắc

mẫu chốt, điện hạ cải cách sắp đến, nếu như lúc này phụ thân Từ Quan, này cải cách sau khi quan trường không phải ta có khả năng đem không, vô cùng có khả năng ảnh hưởng Bùi gia tại hướng đình bên trong địa vị a."

"Hồ đồ."

Bùi Cù cười lạnh một tiếng, "Ngươi quá hồ đồ, ngươi cho rằng cải cách sẽ đối với Bùi gia mạnh mẽ? Điện hạ cải cách mệnh lệnh một chút, cũng là thanh đao gác ở mà đến sở hữu thế gia trên cổ, ai dám không theo, vậy thì đầu người rơi xuống đất, Bùi gia cũng không ngoại lệ, đại đa số quan chức đều sẽ lưu cho có năng lực người, mà những cái kia ngồi không ăn bám người, vẫn là ngay lập tức về nhà đi."

Bùi Nhân Cơ đành phải cúi đầu nói: "Tất nhiên phụ thân quyết định, hài nhi cũng không có lời có thể nói."

Bùi Cù xem ra hần hiếp một chút, "Không chỉ có ta muốn Từ Quan, ta cũng hi vọng ngươi cũng mượn có Từ Quan."

"Cái gì?"

Bùi Nhân Cơ ánh mắt nhất thời trừng lớn, "Phụ thân, vì sao, ta mới hơn bốn mươi tuổi a."

Bùi Cù nhắm mắt lại, sau đó nói: "Hỏi một chút con của ngươi."

Bùi Nhân Cơ quay đầu hướng về nhi tử nhìn lại, "Đến phát sinh sự tình gì, ngươi tại Văn Uyên các hành tẩu, làm sao sự tình gì đều không nói với ta?"

Bùi Văn xong thân là Văn Uyên các hành tẩu, hẳn biết trong này nguyên nhân, liền quỳ xuống nói với Bùi Nhân Cơ: "Phụ Thân Đại Nhân, Tổ Phụ cho là chúng ta Bùi gia tại hướng đình thế lực quá lớn, chúng ta nhất định phải biết tiến thoái, nếu không Ung Vương phi cùng thế tử địa vị khó giữ được a."

Bùi Nhân Cơ khoe miệng run rẩy, nửa ngày nói không ra lời, Bùi Cù lại chậm rãi nói: "Ta không ngại cùng ngươi nói thẳng, Vi Thị đã xong, kế tiếp liền đến phiên chúng ta Bùi gia, nếu như không bọn họ còn không biết thú, ngươi không chối từ quan, này con trai của ngươi nhất định phải Từ Quan, chẳng lẽ ngươi cho rằng ngươi tiền đồ muốn vượt qua con trai mình?"

Bùi Nhân Cơ toàn thân chấn động, quay đầu xem con trai mình, cũng minh bạch phụ thân ý tứ, cuối cùng cúi đầu xuống, "Được rồi, hài nhi nguyện ý Từ Quan về nhà."

Bùi Cù trấn an nói ra: "Ta là đường đường Tướng Quốc, cũng không lưu lại yêu, muốn vì gia tộc trường xa lợi ích suy nghĩ, đem cơ hội lưu đưa bé bọn họ, tương lai Ung Vương phi là cao quý Hoàng Hậu, thế tử vì là thái tử, chúng ta Bùi gia vẫn là thiên hạ số một thế gia."

"Hài nhi biết."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 137: Giang Nam bình bại

Ngày kế tiếp ---- sớm, Bùi Cù lấy tuổi già sức yếu làm lý do, chính thức hướng về Ung Vương Vương Bình đưa ra Từ Quan, Cáo Lão Hoàn Hương, tin tức này chấn kinh Mãn Triều Văn Võ.

Bùi Cù làm lớn tuổi Tướng Quốc, làm Văn Uyên các Ngũ Tướng một trong, làm Ung Vương phi Tổ Phụ, vì là Hà Đông ---- đại gia tộc gia chủ, vậy mà đưa ra lui sĩ, cái này khiến vô số người khó mà lấy lý giải.

Bùi Cù từ chức để cho người ta thần thức không thôi, nhưng cơ hồ là cùng ---- trời, Bùi Cù trưởng tử Bùi Nhân Cơ từ chức xin cũng đưa ra, thỉnh cầu từ đi Lại Bộ Thị Lang chức vụ.

Bùi thị cha con đồng thời từ chức, để cho ---- chút người thông minh bắt đầu ý thức được cái gì, trong này tất nhiên có giấu cái gì kỳ quái. Mà cùng lúc đó, một phần cải cách kế hoạch tại Đại Hưng Thành bên trong lan tràn ra, làm cho cả Đại Hưng, toàn bộ Quan Trung, toàn bộ Vương Bình thống trị xuống đất phương đều chấn động.

.....

Đại Hưng Thành bên trong cải cách cũng không biết ảnh hưởng đến quân đội, tại Vương Bình lý niệm dưới, để bọn họ biết, quân đội một mực tác chiến, bất quá hỏi chính trị, giờ phút này Giang Nam nói lấy xoa đại sứ Trương Khiêm còn không có tiền nhiệm, mà Vương Dương đã đến Trương Dương.

Vương Dương từ Ba Thục Chi Địa bị điều đi Tương Dương tiền tuyến, khi hắn đi vào Lý Tĩnh đại tướng quân doanh địa thời điểm, Lý Tĩnh mang theo các vị tướng quân đều đến đây nghênh đón.

"Mặt tướng tham kiến đại tướng quân, tham kiến Khuất Đột lão tướng quân." Vương Dương chấp tay hướng về Lý Tĩnh cùng Khuất Đột Thông thi lễ nói.

"Mặt tướng Lý Tĩnh tham kiến lạnh Quận Vương điện hạ" Lý Tĩnh hướng về phía trước bái nói.

"Tham kiến lạnh Quận Vương điện hạ." Chúng tướng đều bái nói.

Vương Dương lập tức hướng về phía trước đỡ dậy Lý Tĩnh cùng Khuất Đột Thông, sau đó nói: "Vương Dương là tới sa trường hiệu lực, mợ huynh trưởng ân điển, lấy tác hơn công lao Phong Vương, quả thật hổ thẹn, tướng quân không nên xem Vương Dương vì là đại đô đốc đệ đệ, mà chính là tướng quân thuộc hạ, dưới tướng đi đầu."

"Bên trên có đại đô đốc Thiên Uy, dưới có lạnh Quận Vương anh dũng cái thế, bình định Giang Nam ở trong tầm tay a." Khuất Đột Thông ở một bên xu nịnh nói.

Vương Dương nhìn xem Khuất Đột Thông, sau đó nói: "Xin chỉ thị Khuất Đột lão tướng quân, Quân Ta khi nào phá địch a."

"Quân Ta Thủy Sư huấn luyện không đủ tháng, không thể tới giao chiến, chỉ có chờ Lai Tề sau khi lên bờ mới có thể tiếp địch a." Khuất Đột Thông chậm rãi nói ra, hiện tại Thủy Sư ra ngoài chỉ có bị đánh phân.

"Đại tướng quân, Khuất Đột tướng quân, mặt tướng mang đến năm ngàn Phiêu Kỳ doanh, cũng là với ai ta năng chinh thiên chiến sĩ, mặt tướng đề nghị chờ đến tề sau khi lên bờ, công chưa chuẩn bị."

"Không vội, không vội, Quận Vương điện hạ vẫn là chờ một chút đi, người tới, mời Quận Vương điện hạ xuống dưới nghỉ ngơi, ban đêm chúng ta vì là điện hạ bày tiệc mời khách." Lý Tĩnh đại tướng quân cười ha hả nói ra.

Chờ Vương Dương sau khi đi, Khuất Đột Thông sầu lo nói ra: "Đại tướng quân, lần này đại đô đốc đem lạnh Quận Vương giao cho ta các loại, chuyện này cũng không hề tốt đẹp gì cho cam a?"

"Ai, lạnh Quận Vương lập công nóng lòng, đại phiền toái a" Lý Tĩnh cũng thở dài nói, hắn biết Vương Bình ý tứ, cũng không phải là đối với mình không tín nhiệm, mà chính là Vương Dương là đệ đệ hắn, là muốn nhóm người mình thật tốt rèn luyện một chút hắn, tương lai có thể chịu được đại dụng.

Mấy ngày đi qua, Vương Dương nổi giận dưng dưng đi vào Khuất Đột Thông Thủy Sư trong quân doanh, "Mặt tướng tham kiến Khuất Đột tướng quân, mấy ngày đi qua, vì sao tướng quân án binh bất động, Lai Tề đến đây khiêu khích, mặt tướng khẩn cầu tướng quân cho phép ta xuất chiến. Giường nằm chềch, há lại cho người khác ngủ say, Lai Tề cùng bọn ta cách sông nhìn nhau, dùng không sáng đi chiều đến, tướng quân Thủy Sư chẳng lẽ chỉ là bài trí sao?"

"Quận Vương điện hạ, cái này xa không phải lục địa, mà chính là mãnh liệt Trường Giang." Khuất Đột Thông lạnh lùng nói ra.

"Mặt tướng nguyện vọng dẫn đầu Tương Dương Thủy Sư, tới quyết chiến, mặt tướng quân chẳng phải nhiều, cái này suất quân tiến đến tiếp chiến." Nói xong liền đi.

"Quận Vương điện hạ, điện hạ." Khuất Đột Thông không ngăn trở được, đành phải hướng về Lý Tĩnh đại tướng quân đi bẩm báo.

Lại nói Vương Dương đi vào Thủy Sư Đại Doanh, triệu tập chúng tướng, tại trên chiến thuyền sau mệnh, sau đó nhỏ neo xuất phát.

Lai Tề nghe được thám tử tới báo, nói Tương Dương Thủy Sư đã xuất phát, đến đây tiếp chiến, lập tức mệnh lệnh thay đổi đầu thuyền, cảm Tương Dương Thủy Sư đưa vào Trường Giang hẹp nhất.

Vương Dương dẫn đầu Thủy Sư giao chiến mấy canh giờ, tổn thất nặng nề, "Điện hạ, chúng ta bị vây quanh,

Ba mặt thù địch, hiện tại làm sao bây giờ" một tên Kỳ Thủ chạy tới lớn tiếng nói.

"Mau bỏ đi, mau bỏ đi." Vương Dương lập tức ra lệnh.

Vương Dương được cứu nước động sư Đại Doanh, nhìn thấy đến đây nghênh đón hắn Khuất Đột Thông, thế là quỳ xuống nói ra: "Mặt tướng binh bại, Thủy Sư đại bộ phận hao tổn, mời tướng quân theo luật trị tội."

Khuất Đột Thông âm thầm thở dài một hơi, đỡ dậy Vương Dương, chậm rãi nói ra: "Quận Vương điện hạ, mặt tướng há có thể trị người tội, đứng lên đi. Bản tướng vừa mới nhận được tin tức, đại đô đốc mệnh mặt tướng Hồi Kinh báo cáo công tác, mà Trương Khiêm cảm bỏ nhiệm làm Giang Nam nói lấy xoa đại sứ, chủ trì tại đây Chính Lược. Điện hạ tham công nóng lòng, khiến Thủy Sư Chiến Thuyền toàn bộ đắm chìm, bản tướng làm sao hướng về đại đô đốc dạn dò a."

Vương Dương cúi đầu xuống, "Thần Đệ có lỗi với Vương Huynh."

Khuất Đột Thông trở lại doanh trướng, tại trong đại trướng đi đi lại lại đọc bộ, trầm tư hồi lâu, sau đó bắt đầu viết tấu chương: "Tội Thần Khuất Đột Thông, bề tôi tham công nóng lòng, khinh bạc liêu lĩnh, ý đồ một cổ làm tức giận đánh bại Lai Tề Thủy Sư, không ngờ lâm vào cái bẫy, khiến Thủy Sư đại

bại."

... .

Sẽ rất hưng thịnh trong thành còn đang vì cái cách sự tình huyền ảo xôn xao thời điểm, Khuất Đột Thông thỉnh tội tấu chương đã đi tới mà văn kiện đến uyên trong các. Vương Bình xem về sau, giận dữ nói:

"Khuất Đột Thông tướng quân luôn luôn ôn trọng, sao có thể gặp lớn như thế bại, vì sao trong tấu chương không nhắc tới một lời Vương Dương sự tình, coi là cô cũng không biết sao?"

"Điện hạ, Khuất Đột Thông là lạnh Quận Vương Chu Quan, không có hấn ra lệnh, lạnh Quận Vương cũng sẽ không tiếp chiến." Phòng Huyền Linh chậm rãi nói ra.

"Huyền Linh, ngươi cũng trợ giúp Vương Dương nói chuyện, hừ, cô minh bạch, cô vừa mới Phong Vương dương vì là Quận Vương, hừ, dù sao cũng phải chờ chút thể diện đi, truyền lệnh, lấy Vương Dương nhanh chóng trở về kinh, Khuất Đột Thông ngay cả hàng hai cấp, Hồi Kinh nghe xong xử lý."

Lúc này, Đỗ Như Hối bỗng nhiên cầm cơ bản sổ gấp tới, sau đó nói: "Điện hạ, Giang Nam nói lấy xoa đại sứ Trương Khiêm cấp báo."

"Thở ra, các ngươi nhìn xem, thật sự là, phúc vô song chí (phúc đến thì ít) họa vô đơn chí, còn có cái gì tai họa, toàn diện báo lên, niệm." Vương Bình đã cảm thấy đau đầu, bây giờ cái cách sự tình lửa sém lông mày, nếu như quân đội ra lại cái đại sự gì, hậu quả kia thiết tưởng không chịu nổi a.

Đỗ Như Hối mở ra thư tín, sau đó niệm đến: "Bề tôi Giang Nam nói lấy xoa đại sứ Trương Khiêm bẩm báo, bề tôi vừa tới Giang Nam, Lai Tể suất quân hơn hai vạn người, cực nhanh tiến tới Chính Nam đại quân lương xe, giết chết hộ Lương Quan binh, thiêu hủy lương thảo tám ngàn thạch."

"Lý Tình đâu, hấn vì sao không thêm phái nhân thủ, cô muốn đoạt chức đi quan." Vương Bình nghe vậy giận dữ, cầm trong tay chén trà vẫn tới đất bên trên, Văn Uyên các bên trong tất cả mọi người dọa đến quỳ rạp xuống đất.

"Điện hạ bớt giận, đại tướng quân biết lương thảo tầm quan trọng, sẽ không phạm dưới lớn như thế sai, Trương Khiêm ban đầu đi Giang Nam, chỉ sợ điều tra không rõ, kính xin điện hạ bớt giận." Phòng Huyền Linh ngăn đầu, lớn tiếng nói.

"Ai, cô thất thố, đứng lên đi, các ngươi tất cả đi xuống đi, cô muốn một người yên lặng một chút." Vương Bình khoát khoát tay, ra hiệu mọi người rời đi.

Lúc này Vương Bình mới biết được Thống Nhất Thiên Hạ cũng không phải là đơn giản như vậy sự tình, cái cách cũng không phải thuận lợi như vậy sự tình, chính mình đem tất cả mọi chuyện đều muốn quá đơn giản.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 138: Bình Nam chiến (1)

Thừa Nghiệp ba năm ngày mười tháng năm, tây Tùy Ung Vương, đại đô đốc hạ lệnh cầm thân chinh Tiêu Tiển. Δ (\\Δ(-) tiếng TrungΔ mạng 1.

Mười một tháng năm ngày, đại đô đốc Vương Bình tại Đại Hưng Thành bên ngoài thiết lập đàn tế trời. Vương Bình leo lên Tế Thiên Thai, sau đó quỳ xuống đến, các vị Văn Thần Võ Tướng cũng đều quỳ xuống đến, bốn phía an an tĩnh tĩnh, nghe không được một điểm âm thanh.

Wương Bình la lớn: "Bề tôi Vương Bình kính báo thiên địa hoàng chi, từ Tùy đại nghiệp mười hai năm đến nay, thiên hạ đại loạn, quần hùng cát cứ, tàn hại Thiên Hạ Bách Tính, bề tôi Vương Bình bên trên dựa theo thiên đạo, dưới thuận bình minh bách tính, cũng vì ta Đại Tùy Giang Sơn xã tắc, bề tôi quyết định thay trời hành đạo, thân chinh Giang Nam, đồng thời chiêu cáo thiên hạ, Cô Tướng tự mình dẫn Thiên Binh ba mươi vạn, dẹp yên Giang Nam."

"Tất thắng."

"Tất thắng."

Làm Vương Bình sau khi nói xong, dưới tế đàn đại quân khí thế như hồng, hô to tất thắng.

Wương Bình đứng lên, sau đó xoay người lại tiếp tục nói: "Cô thân chinh trong lúc đó, lấy Thái Cực Điện Đại Học Sĩ Phòng Huyền Linh, Vũ Anh điện Đại Học Sĩ Tiêu Vũ Tổng Lý triều đình Chính Vụ, Mã Thiệu vì là Tả Vũ Vệ đại tướng quân, Dương Thiên nghi Văn phó tướng, Tổng Đốc cấm vệ quân lập tức, trong ngoài Văn Võ Đại Thần cần đồng tâm hiệp lực, quản lý tây Tùy Chính Vụ."

"Đứng." Phòng Huyền Linh dẫn mọi người ra ban đáp.

"Văn Uyên các Đại Học Sĩ Đỗ Như Hối Tùy Quân xuất chinh, cùng nhau giải quyết quân vụ, Từ Thế Tích vì là Tiền Quân Chủ Tướng, lạnh lùng làm hậu Quân Chủ tướng, các lộ đại quân đúng hạn ra, không được sai sót."

"Tuân lệnh." Đỗ Như Hối dẫn mọi người trả lời đến.

Vương Bình chậm rãi đi xuống bậc thang, chấp tay sau lưng vừa đi vừa nói chuyện: "Trong kinh thành, người chen người, sự tình dây dưa sự tình, liệt vào Quan Lại ở kinh thành đợi quá lâu, khó tránh khỏi sẽ có chút thị phi phi, ân ân oán oán, cô làm các người, bất kỳ cái gì thị phi phi, ân ân oán oán, không được đưa đến đi lên chiến trường, các tướng sĩ muốn đồng tâm đồng đức, Quyết Thắng Thiên Lý." Vương Bình nói xong, đi mau hướng về phía trước đi.

Sở hữu Văn Võ Đại Thần đều dập đầu bái lạy đến: "Tuân lệnh."

Vương Bình đi vào dưới tế đàn, đi vào tạ Từ Hinh trước mặt, sau đó quỳ xuống đến, nói ra: "Mẫu thân, hài nhi muốn xuất, người muốn sống tốt chiếu cố tốt chính mình." Nói xong dập đầu ba cái.

"Đứng dậy, đứng lên, cũng là Vương gia, cũng không sợ các tướng sĩ trò cười." Tạ Từ Hinh vịn Vương Bình, một mặt hiền lành, "Nhớ kỹ đem người thân đệ đệ mang về."

Vương Bình gật đầu nói phải, lúc này, Bùi Thanh Nhi cũng mang theo Dương Nhược Tích, Trương Mẫn đợi người tới, "Thần thiếp các loại bái kiến điện hạ."

"Đứng lên đi, hai cái này tiểu gia hỏa còn đang ngủ đâu, Ha-Ha, nếu tiếc, thân thể người yếu, cũng không cần đi ra, miễn đề lấy, Trương Mẫn,

Ca ca người nơi đó yên tâm, ta sẽ không để cho hấn khó xử." Vương Bình đối với chúng nữ đều nhất nhất dặn dò.

"Đứng, Thanh nhi, ta sau khi đi, Đại Hưng Thành liền giao cho người cùng Huyền Linh, nội thành có cấm vệ quân một vạn hai ngàn người bởi Dương Thiên nghi Văn dẫn đầu, ngoài thành có ba vạn binh mã, bởi Mã Thiệu dẫn đầu, có chuyện gì tình, người cùng Huyền Linh cùng các vị Đại Học Sĩ thương lượng đi." Vương Bình lại đối Bùi Thanh Nhi cùng Phòng Huyền Linh nói ra.

"Điện hạ yên tâm, bề tôi nhất định giúp điện hạ nhìn kỹ Đại Hưng Thành." Phòng Huyền Linh nói ra.

Thực sự sự cải cách này thời điểm then chốt, Vương Bình là không nên rời đi Đại Hưng Thành, nhưng là Giang Nam chiến sự nhất định phải nhanh kết thúc, Lý Đường lập tức liền nâng lưng rời tay, Vương Thế Sung cùng Lý Mật cũng sẽ phân ra thắng bại, lúc này không thống nhất Giang Nam, vậy thì không còn cơ hội tốt như vậy, cho nên Vương Bình tại bổ nhiệm mấy vị Đại Học Sĩ về sau, hấn cải cách biện pháp còn không có thì triển ra, cũng chỉ có giao cho Phòng Huyền Linh chậm rãi xử lý.

Nói xong, Vương Bình nhảy tốt lên ngựa, sau đó lao vút đến đại quân trước đó, Từ Thế Tích trên ngựa bầm báo nói: "Bầm báo đại đô đốc, tam quân đều tới, chờ lệnh đủ."

Vương Bình ngồi trên lưng ngựa, la lớn: "Các tướng sĩ, thiên hạ phân tranh đã lâu, Đại Tùy Vương Triều chỉ còn lại có một nửa giang sơn, cô hôm nay dẫn đầu đại quân, bởi tây Hướng Đông, quét ngang Giang Nam, mà các người, cầm trợ cô, định đỉnh thiên hạ, giá." Vương Bình nói xong, giục ngựa lao nhanh hướng về phía trước, tại đại quân phía trước nhất, vút qua.

Từ Đại Hưng đến Kinh Tương quan đạo rất là chính tề, bản này cũng là một đầu trọng yếu quan đạo, tuy nhiên lúc ấy tây Tùy cùng Tiêu Tiển ở giữa cát cứ thời gian thật dài, nhưng là theo Kinh Tương rơi vào tây Tùy tay, đầu này quan đạo lại dần dần phồn hoa, một đường đi tới, có thể nhìn thấy vào Nam ra Bắc thương nhân, nhưng là những này vừa thấy được hùng tráng đại quân, đều dọa đến trốn ở ven đường.

"Điện hạ, Lý Tĩnh đại tướng quân đang tại ngoài thành nghênh đón điện hạ đâu?" Lúc này, Tiền Quân Trình Giảo Kim xông tới, Trình Giảo Kim cùng Từ Thế Tích trở lại Đại Hưng, đều thu đến trách phạt, nhưng là đều không phải là rất nghiêm trọng, Trình Giảo Kim vẫn là này một bộ bộ đáng, lộn chết không sợ bông nước sôi.

"Ha ha, cái này đại tướng quân, nghênh đón ta đều nghênh đón đến Tương Dương Thành, cách hấn Đại Doanh còn có hơn mười dặm đầu, thật là lớn gan, chẳng lẽ hấn liền không sợ Lai Tề tiến đến đánh lên hay sao?" Vương Bình cười mắng.

"Điện hạ, vậy đến tế chi có tại Thủy Thượng xưng hùng, trên đường chỉ là bị đánh phân, hấn tại sao có thể có tinh lực tới đánh lên chúng ta đây." Trình Giảo Kim ha ha cười nói, "Đáng tiếc, điện hạ tự mình đến đây, ta Lão Trình chỉ có ở phía sau húp chút nước."

"Thế nào, Trình Giảo Kim, người da lại ngứa không thành, không nên xem thường bất kỳ một cái nào đối thủ." Vương Bình trong tay roi da nhẹ nhàng rút Trình Giảo Kim một chút.

"Điện hạ, người xem, Lý Tĩnh đại tướng quân còn có Trương Khiêm đều ở phía trước nghênh đón đâu?" Lúc này, Trình Giảo Kim chỉ phương xa một nói với nhân mã.

"Đi thôi, chớ có để cho đại tướng quân đợi lâu." Vương Bình nhìn phía xa một đôi nhân mã, hài lòng gật gật đầu.

"Bề tôi Lý Tĩnh (Trương Khiêm) bái kiến điện hạ." Lý Tĩnh cùng Trương Khiêm nhìn thấy Vương Bình, tranh thủ thời gian quỳ xuống đến, sau lưng hấn là

Trương Trấn Chu các chức vị tướng lĩnh.

"Đại tướng quân cùng Trương Ngự sử đều đứng lên đi." Vương Bình thấy thế, trong lòng vui vẻ, cũng từ trên ngựa nhảy xuống, đem bọn hắn nâng đỡ, hiện tại quân đội còn không có cải cách, nhưng là chính quyền đã bắt đầu đổi, Trương Khiêm làm hơn một tháng Giang Nam nói lấy xoa đại sứ, hiện tại liền biến thành Đô Sát Viện trái Đô Ngự Sử, có thể là cùng Nội Các Các Lão một cái cấp bậc nhân vật.

Lại đi qua hơn mười dặm, liền đến đến Lý Tĩnh Đại Quân Doanh trong trướng, Lý Tĩnh suất quân hai mươi vạn, tăng thêm Vương Bình mang đến mười vạn đại quân, một cái ba mươi vạn đại quân.

"Trương Khiêm, Lai Tề nơi đó nhưng có tin tức?" Vương Bình hiện tại quan tâm cũng là đối phương Thủy Sư, quan tâm Thủy Sư liền tất nhiên nghĩ đến Lai Tề, nếu như không có Thủy Sư tại, bọn họ cũng sớm đã nổi thẳng Giang Lăng.

"Hồi điện hạ, bề tôi hôm qua đưa ra thư tín, đến nay còn không có hồi phục." Trương Khiêm cung kính nói ra.

"Ừm, biết, hôm nay chỉ tới đây thôi, tất cả mọi người xuống dưới nghỉ ngơi đi thôi." Vương Bình nhẹ nói nói.

Tại các tướng lĩnh đều sau khi đi, Vương Bình xuất ra Lang Gia Các đưa tới bí mật thư kiện, Lý Đường đã thu phục La Nghệ, đánh bại Từ Viên Lăng, đã thống nhất phương nam, với lại điều động sử giả tiến về Đại Lương quốc, muốn cùng Lý Quý giảng hòa, hoặc là thu mua Lý Quý, tại chính mình hậu phương lớn đối với mình tạo thành uy hiếp, bây giờ ba mươi vạn đại quân tại phương nam, bảy vạn đại quân tại Ba Thục, tám vạn đại quân tại Đồng Quan Hà Đông một đối, Quan Trung phía tây chỉ có Lưu An hai vạn nhân mã, cái này khiến Vương Bình lo lắng không thôi, xem ra cần phải mau sớm kết thúc Giang Nam chiến sự.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Bình Nam chiến (2)

Từ khi Tiêu Tiên bị Vương Bình đánh bại, đông rút lui đến Dự Chương quận về sau, nghe theo cảm văn bản ý kiến, trọng dụng thủy quân đại tướng quân Lai Hộ Nhi, mệnh hắn toàn lực tấn công Lâm Sĩ Hoảng, Lai Hộ Nhi không phụ Tiêu Tiên trọng thác, tại Cửu Giang Quận cùng Bà Dương Hồ Tam Chiến ba nhanh, diệt địch hơn mười vạn người, thân thủ giết chết Lâm Sĩ Hoảng đệ, thủy quân đại tướng Lâm Sĩ Viễn. (\\(-) bên trong $\Delta \vdash$ Văn mạng 1.

Lâm Sĩ Hoảng e ngại Lai Hộ Nhi tư thế, dẫn đầu mấy vạn Tàn Quân hướng về Kiến An quận cùng Lĩnh Nam một vùng rút lui, Tây Lương Vương hướng trọng chấn thanh thế, chiếm lĩnh Dự Chương, Cửu Giang, Bà Dương, Lư Lăng, Nghi Xuân các loại 5 quận, binh lực khôi phục lại hơn mười vạn người.

Sau đó, Lai Hộ Nhi chết bệnh, tử Lai Tề tiếp quản thủy quân, tới hoàn vì là Tiêu Lương Lễ Bộ Thượng Thư, sau đó, Lai Tề đánh bại Vương Bình Trương Dương Thủy Sư, khiến tây Tùy đại quân không có tiến lên trước một bước, để cho Tiêu Tiên buồn lòng một hồi, đối với Lai Tề cực kỳ cảm kích, tăng thêm phụ thân công lao, ban cho hắn hoàng kim vạn lượng, thực phong năm ngàn hộ.

Nhưng công cao tất nhiên sẽ chấn động người, trong quân binh sĩ phổ biến chỉ biết Lai Tề mà không biết Thánh Thượng, cái này làm Tiêu Tiên có chút bất an đứng lên, liền bổ nhiệm tâm phúc tướng lĩnh Hàn Tử Cao vị trí thủy quân Phó Soái.

Đúng lúc này, tây Tùy Trương Khiêm Tín Sứ cũng đã đi vào Lai Tề phủ thượng.

... ..

Tiêu Tiên trong tâm cung, trên mặt hắn tái nhợt, chấp tay sau lưng đi qua đi lại, tại bên cạnh hắn, Hàn Tử Cao thấp giọng bẩm báo: "Bề tôi thủ hạ thấy rõ rõ ràng Sở, tây Tùy Nhân một canh giờ phía trước hắn ngồi thuyền, đến bây giờ còn không có hạ xuống, bề hạ, người này tâm có thể Tru a!"

Cứ việc Tiêu Tiên luôn luôn ôn trọng, nhưng là lúc này hắn cũng không nhịn được chửi ầm lên: "Trầm tin nhiệm hắn như thế, phong hắn, để cho hắn thống lĩnh Thủy Sư, hắn trong quân đội bồi dưỡng thế lực, một tay che trời, trong quân quân chỉ biết là Lai Tề, không biết trầm, trầm đều nhẫn, nhưng là hắn thế mà còn cùng tây Tùy cầu kết, hắn muốn làm cái gì, muốn đem trầm cơ nghiệp chấp tay đưa cho tây Tùy sao?"

"Bề hạ, bề tôi lo lắng nhất là hắn không chế quân đội, tâm hắn bụng nắm giữ binh quyền, bề tôi tuy là phó tướng, nhưng là có thể không chế Quân Quyền không phải quá nhiều, nếu như Lai Tề thật cùng tây Tùy có cầu kết, một khi hắn động binh thay đổi, Lương Triều nguy rồi a."

Tiêu Tiên trầm tư thật lâu, trong mắt lóe ra âm ngoan sát ý, hắn lạnh lùng nói ra: "Hắn cho là hắn chính mình có công lớn liền có thể tùy ý làm bậy sao? Trầm nhẫn nại là có hạn độ, hắn nếu là muốn chết, trầm có thể tác thành cho hắn."

Lại đi mấy bước, Tiêu Tiên đối với Hàn Tử Cao nói ra: "Trầm muốn người bí mật giám thị hắn, trầm sẽ cho người bí mật bắt nhà hắn quyền."

"Thần tuân chỉ."

... ..

Cửu Giang Quận ở vào Bà Dương Hồ cùng Trường Giang Giao Hối Chi Địa, mà ở trong đó cũng là Lai Tề cùng tây Tùy đại quân cách sông nhìn nhau chỗ, ở chỗ này thả neo mấy trăm chiếc Chiến Thuyền,

Bên trong một chiếc cự đại người trên thuyền, chiếm hết Lai Tề Thân Binh thị vệ.

Tại một gian quang tuyến sáng ngời truyền trong khoang thuyền, Lai Tề cùng Trương Vinh ngồi đối diện nhau.

Trương Vinh là Trương Khiêm thiếp thân người hầu, Trương thị bị diệt về sau, hần may mắn trốn qua một kiếp, nghe nói Trương Khiêm còn sống, thế là lại đi tới Trương Khiêm bên cạnh, Trương gia cùng tới nhà là thế giao, cho nên Trương Khiêm phái Trương Vinh đến đây.

Trương Vinh xuất ra một phong thư kiện, đưa cho đi qua, Lai Tề tiếp nhận thư tín, nhìn kỹ đứng lên, "Ta đệ Lai Tề, gặp tin như cũ, tự loạn đòi lên, huynh cùng đệ cách xa nhau vạn dặm, nay nghe đệ trọng chấn chính là cha ý chỉ, cảm giác sâu sắc vui mừng, hiện có một lời, nhìn đệ nghe. Từ Vũ Đế Đông Chinh Cao Ly đến nay, thiên hạ phân tranh, quần hùng cát cứ, xã tắc chồng trùng sắp đổ nguy hiểm, sinh linh có khổ sở vô cùng, ta hướng đại đô đốc Vương Bình, bình định Quan Trung, thu phục Ba Thục, bách tính cảm mến, tứ phương ngửa đức, nay đệ có đại tài, Thống Lĩnh Đại Quân, nay ta Đại Tùy mang giáp trăm vạn, Lương Tướng ngàn thành viên, đệ sao không bên trên Thừa Thiên ý, dưới thuận bách tính, quy ta Đại Tùy, huynh định bảo đảm đệ không mất Phong Hầu chỉ vị, nhìn đệ châm chước, huynh trông mong cùng đệ sớm ngày gặp nhau."

"Đến đem quân còn không hiểu Tiêu Tiển người này sao? Lòng dạ hẹp hòi. Nghi kỵ lòng cực nặng, năm đó Đồng Cảnh Trân trong quân đội cực kỳ có uy vọng, hần không thể chứa, mệnh Trương Tú giết chết, mắt thấy Trương Tú công cao. Hần lại quay đầu giết Trương Tú, hôm nay tướng quân nắm giữ Quân Quyền. Công cao chán chủ, lấy hần nghi kỵ tính cách, hần có thể khoan nhượng tướng quân sao?"

Lai Tề cúi đầu không nói, nửa ngày thờ dài nói: "Ta Tăng Tổ là xà nhà bề tôi, phụ thân ta cũng là Lương Thần, ta kế thừa Tổ Nghiệp, thần phục Lương Triều, cũng là hy vọng có thể xây lại Lương Quốc, Tiêu Tiển mặc dù lòng dạ hẹp hòi, nhưng hần cũng là có hùng tâm khát vọng kiêu hùng, mà lại không tề với ta, hần hần là minh bạch ta hiện giờ là tại Đại Lương cột trụ, sẽ không dễ dàng đứng đến ta, hiện tại Lương Triều gian nan khôi phục, chính là ta hết tâm đèn đáp thời điểm, xin chuyển cáo vương đại đô đốc, ta Lai Tề cảm tạ hần có hảo ý."

Trương Vinh liên tục thuyết phục, Lai Tề chỉ là lắc đầu không chịu, trong lòng vạn bất đắc dĩ, đành phải đứng dậy cáo từ, khi đi đến cửa ra vào thời điểm, Trương Vinh từ tốn nói: "Nếu như Tiêu Tiển chết, đến đem quân còn muốn ôm Lương Quốc cái này khóa Vô Chủ chi thụ, chìm vào Bà Dương Hồ sao?" Nói xong, Trương Vinh tại mấy tên hộ vệ hộ tống dưới, leo lên thuyền nhỏ, trong đêm tối lung la lung lay rời đi.

Nghe nói Trương Vinh lời nói, Lai Tề sửng sốt, lúc này tâm hần bụng đại tướng Cao Lâm đi tới, Cao Lâm đi theo phụ thân đến hộ mà Nam Chinh Bắc Chiến, hiện tại lại tùy tùng Lai Tề, là nổi danh thủy quân đại tướng.

"Cao Tướng Quân, Trương Vinh trước khi đi nói chuyện là có ý tứ gì?" Lai Tề nghi hoặc hỏi.

"Mặt tướng không biết, tướng quân là như thế nào dự định, ta nghe nói vương đại đô đốc tại Trương Dương đại lực triển khai Thủy Sư, chính là lúc dùng người, với lại chúng ta vốn chính là Tùy Tướng, thuộc về Tùy cũng là thiên kinh địa nghĩa, tướng quân vì sao không suy nghĩ? Với lại Tiêu Tiển người này chỉ có thể cùng chung hoạn nạn, không thể cùng phú quý, Đồng Cảnh Trân cùng Trương Tú vết xe đổ, tướng quân quên à."

Lai Tề khoát khoát tay, "Cao thúc không nên gấp gáp, ta tuy nhiên tuổi nhỏ, nhưng là Tiêu Tiển là ai ta làm sao lại không biết đâu, hồng bút, không tốt, Vương Bình muốn ám sát Tiêu Tiển." Lúc này Lai Tề cuối cùng nghĩ thông suốt Trương Vinh một câu cuối cùng lời nói ý tứ, nhưng là hần có chút không thể tin được, Lương Quốc Giao Chiến, muốn đường đường chính chính, Vương Bình như thế không sợ bị người trong thiên hạ chế nhạo sao?

"Cao thúc, điểm năm trăm Thân Binh, theo ta quay về Dự Chương thành, ai, Trương Khiêm, người có thể hại khổ ta."

. . . . .

Dự Chương trong thành một gian bí ẩn trong phòng.

"Các chủ, Vương thống lĩnh, từ sĩ đã chuẩn bị kỹ càng." Một tên hắc y nhân nói ra.

"Biết." Nói chuyện là một tên người mặc cẩm y, sắc mặt xinh đẹp tuyệt trần thiếu niên, không, phải nói là thiếu nữ, người này cũng là biến mất hồi lâu Lang Gia Các các chủ, Lãnh Vũ, mà bên cạnh hần đứng đấy coi là sắc mặt âm lãnh thiếu niên, cái kia chính là Lang Gia Vệ thống lĩnh Vương Nhị, hiện tại đổi tên Vương Tĩnh.

"Nhớ kỹ các người nhiệm vụ, các người không phải vì cái gì Tiêu Tiển mà đi, các người là vì gây nên Tiêu Tiển cùng Lai Tề nghi kỵ, Lai Tề đã tại Dự Chương trên đường, các người lập tức hành động đi." Lãnh Vũ lạnh lùng nói ra.

Vương Tĩnh đi ra phía trước, từng cái vuốt những người này bả vai, đây đều là hần hảo huynh đệ, hiện tại bọn hần muốn đi chịu chết, có thể trở về bao nhiêu, hần không được biết.

Khi bọn hần sau khi đi, Lãnh Vũ đi vào Vương Tĩnh bên cạnh, nói ra: "Ta biết người khổ sở, nhưng là vì là đại đô đốc đại nghiệp, hết thầy cũng là đáng giá, đại đô đốc nói, về sau sẽ vì bọn họ lập xuống một khối đại đại Phong Bi."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140 :Bình Nam chiến (3)

Tiêu Tiễn trong hoàng cung, giờ phút này đã là vào lúc canh ba, trừ bọn thị vệ tuần tra âm thanh, nghe không được hần bất kỳ thanh âm gì. (\\Δ(-) tiếng Trung nặng 1.

"Bệ hạ, Hàn Tử Cao tướng quân cầu kiến." Ngoài điện một tên Hoạn Quan âm thanh bưng tỉnh Tiêu Tiễn.

"Truyền." Tiêu Tiễn biết lúc này Hàn Tử Cao cầu kiến, khẳng định là có đại sự cuộc sống, thế là nhanh đứng dậy, tại Tàn Phi chỉnh lý phía dưới, mặc quần áo tử tế, đi vào sát vách Thiên Điện bên trong.

"Sự tình gì, hốt hoảng như vậy?" Tiêu Tiễn nhìn thấy Hàn Tử Cao vội vàng hấp tấp bộ dáng, trong lòng không thích.

"Bệ hạ, bệ tôi thu đến tin tức đáng tin, Lai Tề người nhà đã bị bí mật tiếp đi, buổi tối hôm nay bọn họ cảm ám sát bệ hạ, mà đến tể cảm suất quân lao thẳng tới Dự Chương thành, mời bệ hạ sớm làm quyết đoán." Hàn Tử Cao thấp giọng nói ra.

"Cái gì? Lai Tề sao dám, sao dám như thế a?" Tiêu Tiễn nghe vậy, nhất thời kinh hãi, "Hàn tướng quân, hiện tại nên làm thế nào cho phải a."

"Bệ hạ, bệ tôi đã phái người tâm phúc đi Thủy Sư Đại Doanh, bắt Lai Tề thân tín, bệ hạ chỉ cần đóng cửa thành, làm Lai Tề suất quân đến đây thời điểm, bắn giết."

"Tốt tốt tốt, người xuống dưới an bài." Tiêu Tiễn nói xong, nhất thời ngồi ngay đó.

Đúng lúc này sau, ngoài điện bất thình lình truyền đến tiếng la giết.

Chỉ gặp một tên thị vệ máu me đầm đìa đi vào trong điện, la lớn: "Bệ hạ, có giờ phút này, bệ hạ đi mau." Nói xong liền ngã bỏ mình.

"Người tới, người tới, che chở trốn rồi đi." Hơn mười tên thị vệ vây quanh ở Tiêu Tiễn chung quanh, chậm rãi che chở hần rồi đi, nhưng là đến giờ phút này quá mức hung hãn, mười tên thích khách đã giết mười mấy tên cung trong thủ vệ, rất mau tới đến mà đến Tiêu Tiễn trước mặt.

Chỉ gặp bọn họ mặt không biểu tình, anh dũng có đi không có về, giống như bọn họ không biết đau đớn, giết Tiêu Tiễn thị vệ người ngã ngựa đổ, ngay tại thích khách rời Tiêu Tiễn không đến khoảng cách một bước thời điểm, Hàn Tử Cao dẫn đầu đại bộ phận nhân mã đuổi tới, nhanh chóng cách ly thích khách cùng Tiêu Tiễn khoảng cách.

Lúc này nội dung cốt truyện đảo ngược, cái này mười tên thích khách bị thị vệ trùng trùng điệp điệp vây quanh, trái đột nhiên phải đột nhiên, nhưng lại vô pháp thoát khỏi vòng vây, rất nhanh liền xuất hiện thương vong, một cái, hai cái, ba cái, nhưng là những người này là đi qua nghiêm mật huấn luyện, nhìn xem huynh đệ từng cái ngã xuống cũng không thể khiến cho bọn hần cảm thấy hoảng sợ.

Cuối cùng tại trải qua nửa canh giờ chém giết, cung nội cũng chỉ còn lại có một cái thích khách, lúc này hần đã vết thương chằng chịt, nhưng là vẫn như cũ đứng thẳng ở nơi đó.

"Người là ai? Tại sao tới ám sát trẫm." Tiêu Tiễn phản nộ hỏi.

Tên này thích khách chà chà trên đao vết máu,

Mỉm cười, "Tiêu Tiễn, người có tài đức gì chiếm đoạt Đế Vị? Tôi đại tướng quân lao khổ công cao, các chiến sĩ đều kính ngưỡng, chúng ta chính là muốn giết người, tìm nơi nương tựa tây Tùy, tây Tùy chắc chắn phong đến đem quân là vua, tốt hơn tại người tại đây bị nghi kỵ."

"Tốt, tốt, tốt." Tiêu Tiễn giận quá thành cười, "Quả nhiên không ra trẫm sở liệu, Lai Tề Ủng Bình Tự Trọng, hiện tại thế mà đầu nhập vào tây Tùy, cái này loạn thần tặc tử, người người có thể tru diệt, giết hần, giết hần."

"Ha-Ha, Tiêu Tiễn, người giết ta cũng không hề dùng, tới đại tướng quân đã suất quân đến đây, ít ngày nữa liền sẽ đánh hạ tại đây, người liền đợi đến làm dưới thêm tù đi." Nói xong, tên này thích khách vung đao tự vẫn, tại hần nhắm mắt một khắc này, hần lộ ra đã lâu mỉm cười, phảng phất đang nói, ta hoàn thành nhiệm vụ, cuối cùng có thể nghỉ ngơi một chút.

"Báo." Lúc này, một tên thị vệ vội vã chạy tới.

"Giăng."

"Bầm báo bệ hạ, Lai Tề đại tướng quân suất quân đã đạt tới Dự Chương ngoài thành, thủ thành tướng quân mệnh ta đến đây bầm báo, xử trí như thế nào."

"Lai Tề mang đến bao nhiêu người." Tiêu Tiền lo lắng hỏi, Dự Chương trong thành chỉ có một vạn binh mã, nếu như Lai Tề mang đến mấy vạn binh mã, này Dự Chương thành khả năng liền thủ không được.

"Bầm bệ hạ, ngoài thành đen ngòm, thấy không rõ lắm, Lai Tề trong quân không có đánh bó đuốc, nhưng là nghe khí thế, giống như có hơn ngàn kỵ binh, Bộ Binh cũng không biết có bao nhiêu." Binh lính lớn tiếng bầm báo nói.

"Đi, trăm đi xem một chút, trăm cũng không tin hấn Lai Tề năng lực đánh hạ Dự Chương thành."

... ..

Tiêu Tiền đi vào trên tường thành, nhìn bên ngoài thành tối như mực một mảnh, dưới thành mặt chỉ có Lai Tề các loại mấy chục người tại, Tiêu Tiền la lớn: "Lai Tề, ngươi cái Bối Chủ người, trăm hận không thể giết ngươi."

"Bệ hạ, bệ hạ hiểu lầm, mặt tướng nghe nói tây Tuyền muốn phái người ám sát bệ hạ, cố ý đến đây bầm báo bệ hạ, mời bệ hạ minh xét, thả ta chờ nhập thành." Lai Tề dưới thành lớn tiếng đối Tiêu Tiền nói ra, hấn không biết hiện tại trong thành tình huống như thế nào, nhưng nhìn Tiêu Tiền vẫn còn, khả năng đối phương vẫn không có động thủ.

"Lai Tề nghịch tặc, ngươi thế mà còn dám cường từ đoạt lý, muốn gạt ta mở cửa, ngươi tới, Vạn Tiến đủ, bắn giết Lai Tề người, Phong Hầu, cùng vạn Jean." Giờ phút này Tiêu Tiền đã hoàn toàn bị cừ hận che đầy hai mắt, phần nộ hạ lệnh bắn giết Lai Tề.

Nhìn xem trên thành lít nha lít nhít bắn xuống tới mũi tên, Lai Tề sửng sốt, lúc này, một tên Thân Binh tới kéo qua tề, la lớn: "Đến đem quân, đi thôi, nếu ngươi không đi liền đến không kịp, chúng ta chỉ có năm trăm kỵ binh, chờ ta Hồi Hồi đến Thủy Sư Đại Doanh, nơi đó có chúng ta mấy vạn tướng sĩ a."

"Đi." Lai Tề hung hăng quát lấy chiến mã, nhanh rời đi.

... ..

Làm Lai Tề chỉ huy người trở lại Cửu Giang ngoài thành ba mươi dặm thời điểm, một tên trên thân cắm tiễn binh lính cưỡi ngựa chạy tới, đến phụ cận, lại ngã xuống, Cao Lâm xuống ngựa vừa nhìn, nhất thời sửng sốt, người này là mình lưu tại trong đại doanh Thân Binh, thế là vội hấn lớn tiếng nói: "Chuyện gì xảy ra, chuyện gì xảy ra a."

Thân Binh chậm rãi tỉnh táo lại, đứt quãng nói ra: "Tướng. . Quân. . . . , Hấn Từ Cao. . Bí mật. . Bắt. . Chúng ta người, sau đó. . Không chế Thủy Sư, trước mặt mọi người tuyên. . . Vài chúng ta là Phán Tặc, tướng. . . Lý tướng quân. . Trương Tướng Quân. . Đầu chặt Đầu, Thủy Sư đã. . Hoàn toàn bị. . Hấn không chế." Nói xong cũng ngất đi.

"Cái gì, a. . ." Lai Tề nghe, huyết khí dâng lên, hét to đứng lên, cái này đến là thế nào một chuyện a, người nhà mình vẫn còn ở Dự Chương trong thành, sinh tử chưa biết, đi theo chính mình nhiều năm huynh đệ cũng bị chặt Đầu, mình bây giờ nên đi nơi nào a.

"Tướng quân, tướng quân, vì kế hoạch hôm nay, là muốn nghĩ tới chúng ta nên đi hướng về nơi nào, Nam Lương chúng ta là không thể chờ đợi, Tiêu Tiền bắt được ta bọn họ sẽ đem chúng ta chém thành muôn mảnh." Cao Lâm bắt lại tề, để cho hấn tỉnh táo lại.

Lai Tề đang lớn tiếng đề lộ về sau, cũng tỉnh táo lại, hấn liếc một chút giống đi theo chính mình cái này năm trăm Thân Binh nhìn lại, chỉ gặp bọn họ trong mắt cũng tràn ngập mê mang, ánh mắt lấp lóe, hấn thờ dài, biết mình vừa rồi quá mức xúc động, chính mình không phải còn có bọn họ sao?

"Hừ, Trương Khiêm, ngươi cái Lão Tiểu Tử hại chết lão tử, đừng tưởng rằng lão tử không biết là ngươi làm." Lai Tề tỉnh táo lại tí mĩ nghĩ lại, liền biết đây nhất định là chính mình bên trong Trương Khiêm mà tính toán.

"Tướng quân, chúng ta bây giờ đi chỗ nào." Cao Lâm nhỏ giọng hỏi, hấn không biết Lai Tề phải chăng trì hoãn tới.

"Đi Trương Dương, tất nhiên Tiêu Tiền nói ta đầu nhập vào tây Tuyền, vậy chúng ta liền đi tây Tuyền, cũng tốt để cho chúng ta tội danh làm nếu."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuyền Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Bình Nam chiến (4)

Lai Tề mang theo năm trăm Thân Binh thẳng đến Tùy Quân Đại Doanh, mà Trương Khiêm đã sớm nhận được tin tức, chuyên môn tại ngoài doanh trại nghênh đón Lai Tề một đoàn người. (\\(-) bên trong Δ Văn mạng * 1.

Trương Khiêm còn sai người khua chiêng gõ trống tới hoan nghênh Lai Tề, Lai Tề xuống ngựa, nhìn xem Trương Khiêm lại không nói câu nào, chỉ gặp hấn đi đường đều có chút run lên, tây Tùy binh lính muốn đi nâng hấn, cũng bị hấn đẩy ra.

Trương Khiêm nhìn xem Lai Tề, tiến lên cười ha hả nói ra: "Lai Tề đại tướng quân quy thuận ta Đại Tùy Triều đình, Trường Giang Thiên Hiếm từ đó vùng đất bằng phẳng, thật đáng mừng a, đến đem quân, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a."

Lai Tề đi vào Trương Khiêm trước mặt, lạnh lùng nói ra: "Trương Đại Nhân."

"Ừm, là tại hạ."

"Trương gia huynh trưởng."

"Ha ha, là tại hạ."

"Trương Khiêm."

"Tại, vẫn là tại xuống," Trương Khiêm cười ha hả hỏi đáp.

Lai Tề tiến lên bắt lấy Trương Khiêm cổ áo, lớn tiếng nói: "Người hại ta cửa nát nhà tan a, a." Nói xong, Lai Tề cảm giác đầu đau muốn nứt, ôm đầu ngồi xồm xuống.

"Nhanh, nâng đỡ, mang lên trong đại trường đi." Trương Khiêm nhìn xem, lập tức gọi người tiến đến nâng đỡ tề.

Làm Lai Tề khi tỉnh dậy, vội vã đi ra Doanh Trại, hướng về ngoài doanh trại đi đến, nhận được tin tức Trương Khiêm chạy tới, ở phía sau liên tục đuổi theo, nhưng là Lai Tề cũng không để ý gì tới sẽ hấn, mà chính là túm lấy một con ngựa, giục ngựa mà đi.

"Đại nhân, làm sao để cho hấn chạy, ta đi bắt hấn trở về." Một bên thị vệ nói ra.

"Không có việc gì, để cho hấn đi thôi, đại đô đốc sẽ để cho hấn trở về."

... ..

Trong thành Trương Dương, Vương Bình đã biết bị Lai Tề thiếu hủy lương thảo là khoảng trống, thật lương thảo đã vận đến phía trước Đại Quân Doanh trong trường.

"Đại tướng quân a, người có thể là để cho ta lo lắng thời gian thật dài a." Vương Bình vui tươi hơn hờ đối Lý Tĩnh nói ra.

"Lương thảo là Chính Nam đại quân trọng yếu nhất, bề tôi không thể không phòng, để cho đại đô đốc lo lắng, mời đại đô đốc trị tội." Lý Tĩnh chấp tay nói ra.

"Ấy, không ngại, Cô Phụ a, ta lời nói thật nói với người đi, Lý Quỹ cùng Lý Uyên liên hợp, chuẩn bị tiến binh Đại Hưng, mà Phù Phong Quận bên kia chỉ có Lưu An ba vạn đại quân, cô không yên lòng.

Với lại Lưu An người này, cô không tín nhiệm, cho nên Bình Nam chiến cần phải hai tháng bên trong kết thúc." Vương Bình lo lắng nói ra.

"Bề tôi nhất định tận tâm tận lực." Lý Tĩnh kiên định trả lời đến.

Lúc này một tên thị vệ đi tới bẩm báo nói: "Điện hạ, Lai Tề cầu kiến."

"Há, Ha-Ha, Lai Tề cuối cùng đến, truyền." Vương Bình ha ha cười nói.

Lai Tề tâm tình tâm thần bất định chậm rãi đến gần trong hành lang, hấn không biết vị này tây Tùy đại tướng quân cảm như thế nào đối đãi chính mình, nghe nói vị này đại đô đốc thích hiền, không biết có phải hay không là người như nghe a. Lai Tề đi vào Đường Hạ, chỉ gặp một tên hai mươi mấy tuổi người trẻ tuổi, sắc mặt anh tuấn, nhưng không mất uy nghiêm, Lai Tề đi ra phía trước, sau đó quý xuống đến, nói ra:

"Tội Thân Lai Tề, khấu kiến đại đô đốc."

"A, Lai Tề tướng quân, người để cho cô nghĩ kỹ khổ a, tới tới tới, đứng lên đi, ban cho ngồi" Vương Bình đi ra phía trước, nâng đỡ tề, khẽ cười nói, "Sớm đã có người nói qua a, có Lai Tề tướng quân, Trường Giang Thiên Hiếm, chính là vùng đất bằng phẳng a."

"Đại đô đốc, bề tôi người nhà đều bị Tiêu Tiễn giết chết, bề tôi sở dĩ sống tạm đến nay, cũng là muốn xách một Thủy Sư, giết trở lại Dự Chương quận, cầm Tiêu Tiễn chém thành muôn mảnh." Lai Tề phẫn hận nói ra.

Vương Bình nghe vậy, cười ha ha, nói ra: "Thù này chó nóng vội báo, người nhà người nha, không có việc gì, cô cho người tiếp đi ra, hiện tại đang tiến về Đại Hưng đầu, chờ người đánh xong cuộc chiến này, liền đi Đại Hưng người nhà đoàn tụ đi."

Lai Tề nghe vậy sững sờ, kích động nói ra: "Đại đô đốc nói thật? Người nhà của ta coi là thật không có việc gì?"

"Há, đến đem quân không tin cô?"

"Tin tin, đã sớm nghe nói đại đô đốc Nhân Nghĩa thiên hạ, là bề tôi cần rờ." Lai Tề nhìn xem Vương Bình sắc mặt có chút không vui, thế là áy náy nói ra.

"Ừm, Lai Tề, cô muốn hỏi người, Đại Tù Thủy Sư cùng Nam Lương Thủy Sư, chênh lệch ở nơi nào." Vương Bình một mặt nghiêm mặt hỏi, một bên Lý Tĩnh cũng giữ vững tinh thần, muốn nghe xem vị này Thủy Sư tướng quân thuyết pháp.

Lai Tề muốn chỉ chốc lát, sau đó thấp giọng hỏi đáp: "Thuyền ít, thuyền nhỏ, tướng sĩ yếu."

"Cô đã hạ lệnh, tạo thuyền, luyện tướng sĩ, tuy nhiên Đại Tù Thủy Sư thiếu một cái năng chinh thiên chiến Thủy Sư đại tướng quân, truyền lệnh, phong Lai Tề vị là Thủy Sư đại tướng quân, lãnh Binh bộ Thị Lang hàm, Tịnh Phong Cửu Giang sau." Vương Bình đứng dậy, chậm rãi nói ra.

Lý Tĩnh nghe vậy, nhất thời giật mình, nước này sư đại tướng quân, Binh Bộ Thị Lang hàm cũng sẽ không để cho hấn động dung, nhưng là cái này Cửu Giang sau lại làm cho hấn giật mình, bởi vì từ khi Vương Bình cầm quyền vừa đến, xử lý Vương Thông cùng Vương Dương phong Quận Vương, hấn bắt kỳ một cái nào người đều không có phong tước vị trí, mà cái này một cái phong tước thế mà cho Lai Tề, hấn không phải ghen ghét, mà chính là đối với Vương Bình quyết định bội phục không thời, hiện tại phong tước Lai Tề, không chỉ là để cho hấn lòng trung thành vì hấn hiệu lực, với lại sẽ khích lệ hấn tướng quân càng thêm anh dũng tranh tiên, thế là Lý Tĩnh mỉm cười nói:

"Lai Tề tướng quân, người có thể là đại đô đốc cầm quyền đến một lần bìa một cái tước vị a."

"Không sai, ngay cả đi theo ta nhiều năm Lý Tĩnh, Tô Định Phương bọn người cô đều không có phong tước a." Vương Bình cũng khẽ cười nói.

Lai Tề nghe vậy, nhất thời cảm thấy giật mình, sau đó đứng dậy dập đầu bái lạy đến: "Vi Thần tạ đại đô đốc tái sinh chi ân, bề tôi còn có một cái yêu cầu, không biết làm gì không làm gì?"

"Đến đem quân, người?" Lý Tĩnh có chút không vui, như thế phong thưởng, hấn còn có nhiều như vậy yêu cầu, không nói hấn phong tước sẽ để cho hấn chur tướng bất mãn, nếu là lại nghe nói hấn có như thế cỡ nào yêu cầu, này Vương Bình cảm như thế nào Ngự Hạ, chính mình mặc dù là Vương Bình thuộc hạ, nhưng là cũng là Vương Bình thân nhân, không thể không lo lắng nhiều một chút.

Lai Tề bị Lý Tĩnh khí thế có chút trấn trụ, chà chà cái trán mồ hôi: "Lý Tĩnh tướng quân hiểu lầm, bề tôi yêu cầu là, bề tôi không muốn cùng Trương Khiêm làm bạn, hấn đem bề tôi hại quá khổ."

Vương Bình nghe vậy, từ tốn nói: "Lai Tề a, Trương Khiêm tại mai tiền nhiệm trước đó, trước tiên đề cử cũng là người, mà người sau khi nhậm chức, lại không muốn cùng người huynh trưởng làm bạn, Trương Khiêm có muốn và không phải, cô ở đây thay hấn hướng về người cầu xin tha, Lai Tề, tương lai người là muốn theo cô chinh chiến thiên hạ, trước tiên người lòng dạ muốn so bình nguyên Đại Xuyên muốn khoáng đạt, cô khuyên người một câu, người chẳng những muốn cùng Trương Khiêm làm bạn, còn muốn giống như trước một dạng, cùng hấn vi huynh là bạn."

"Bề tôi, tuân mệnh."

Thừa Nghiệp ba năm tháng sáu, Vương Bình đến Thủy Sư Đại Doanh, chuẩn bị cùng Tiêu Tiền Thủy Sư phân cao thấp, hấn đi vào một chiếc cự đại người trên thuyền, nhìn xem trong nước mấy trăm chiếc Chiến Thuyền, nhất thời cảm khái mãi thôi.

"Khắc Minh, đại chiến sắp đến, cái này trái tim bên trong, có phải hay không phanh phanh trực nhảy a." Vương Bình đối Đỗ Như Hối hơi hơi nói ra.

"Đúng vậy a vừa khẩn trương, lại kích động, điện hạ, ba chúng ta 10 vạn binh mã, nghênh chiến Tiêu Tiền hai trăm ngàn người lập tức, bên trong hấn có 10 vạn Thủy Sư tinh nhuệ, thắng bại khó liệu a, ta đến doanh dưới đi đi, hiện rất nhiều tướng sĩ có sợ chiến lòng a."

"Cái này rất bình thường, chúng ta năng lượng tại lực địa bên trên xung hùng, nhưng là đến trong nước nhưng là nhìn sông than thở a, bọn họ phần lớn không biết bơi, nhưng là chỉ cần chúng ta chiến đánh thắng, quân tâm xu thế tức giận liền sẽ trong nháy mắt lóe ra tới." Vương Bình khí thế rộng rãi nói ra.

Lúc này, Thủy Sư tướng quân Lai Tề nói ra: "Đại đô đốc, Hàn Tử Cao cầm sở hữu Chiến Thuyền đều tiến vào Bà Dương Hồ, rất rõ ràng, hấn dụng ý là, đem chúng ta kéo vào trong hồ cùng bọn hấn quyết chiến, mà chúng ta lại không thể không đi qua tới quyết chiến, bởi vì mặt hồ xa so với trên mặt sông còn rộng lớn hơn, có lợi cho hấn Cự Hạm, nếu như chúng ta đang lực đổ bộ sang sông, tại chúng ta còn không có độ xong thời điểm, hơn phân nửa mà kích, như thế Quân Ta cầm thảm bại, cho nên, chúng ta muốn đánh bại Tiêu Tiền, nhất định phải đánh bại Hàn Tử Cao Thủy Sư, không còn cách nào khác."

Nói xong, Vương Bình cũng lâm vào trong trầm tư.

Chương 142: Bình Nam chiến (5)

Trương Khiêm cũng thờ dài nói ra: "Đại đô đốc, theo thám tử tới báo, Hàn Tử Cao Chiến Thuyền, mạn thuyền mạn thuyền đụng vào nhau, xếp thành Thủy Thượng tòa thành, một khi khai chiến, bọn họ liền có thể ở trên cao nhìn xuống, nhưng là bọn họ như thế bố trí cũng có nhược điểm, cái kia chính là, bọn họ khô khan trì hoãn, hành động bất tiện, còn có, bên ngoài rìa thuyền, ngăn trở tận cùng bên trong nhất thuyền, thật đánh đứng lên thời điểm, chỉ có bên ngoài rìa thuyền mới có thể đầy đủ vùng chiến lược, mà tận cùng bên trong nhất thuyền, liền cho buồn bực lại. ($\setminus(-)$ bên trong Ω Văn $\vdash \Omega$ mạng $n^* 1$."

Vương Bình nghe, nhãn tình sáng lên, nhưng là trong nháy mắt cũng sầu lo đứng lên: "Nói với các người lời nói thật đi, Lý Uyên đã liên hợp Lý Quỹ, Lưu An cũng không an phận, cho nên chúng ta phải nhanh một chút giải quyết Tiêu Tiển, khai hoàn hồi triều, nếu có thể ở trong trận này duy nhất một lần giải quyết Tiêu Tiển, đó là không còn gì tốt hơn, nếu không chúng ta liền phải chờ đến sang năm, năm sau, đánh với hắn một trận tái chiến, vậy cái này cầm liên có đánh, cho nên nói a, Hàn Tử Cao tiến vào Bà Dương Hồ, cô là lại cao hứng bất quá, chỉ cần chúng ta đánh rụng bọn họ tại trên mặt sông thuyền, là có thể đem hãn khóa kín tại Bà Dương Hồ, như thế, chúng ta liền không sợ hãn công kích chúng ta đăng lục đồ bộ nhân mã, đến lúc đó Lý Tĩnh tướng quân suất quân lao thẳng tới Dự Chương quận, gây mất bọn họ lương thảo, Lương Điện Giáp Kích, này Tiêu Tiển liền rồi thất bại và diệt vong không xa."

Lý Tĩnh cũng nói tiếp: "Bà Dương Hồ cùng sở hữu hai cái lối ra, một là mặt phía bắc kính Giang Khẩu, còn có cũng là mặt phía nam Nam Hồ miệng, cho Quân Ta Bộ Binh lên bờ, phải hai chi trọng binh trấn giữ, thật giống như một cái khóa lớn, đem mặt hồ toàn bộ phong đứng lên, Ha-Ha, Tiêu Tiển Bộ Binh? Không phải ta Lý Tĩnh tự đại, bọn họ không chịu nổi một kích, nếu như Thủy Sư lên bờ cùng chúng ta giao chiến, Ha-Ha, phía dưới lời nói, ta liền thật không có ý tứ nói, bọn họ không có chiến mã, đánh không lại, càng không chạy nổi."

"Chư tướng nghe lệnh." Vương Bình đứng dậy, lớn tiếng nói: "Lai Tề tướng quân dẫn đầu Thủy Sư cùng giao chiến, cần phải để cho toàn bộ tiến vào Bà Dương Hồ, không được đi ra uy hiếp ta Bộ Binh lên bờ, Lý Tĩnh đại tướng quân cùng Từ Thế Tích đăng lục đồ bộ sau khi riêng phần mình dẫn đầu đại quân giữ vững kính Giang Khẩu cùng Nam Hồ miệng, Lai Tề tướng quân lại tiến vào Bà Dương Hồ tới quyết chiến, cần phải toàn diệt Hàn Tử Cao Thủy Sư, sau đó chỉ huy lao thẳng tới Dự Chương thành, bắt sống Tiêu Tiển."

"Tuân mệnh."

Hôm sau trời vừa sáng, Lai Tề lĩnh mệnh dẫn đầu Thủy Sư dẫn đầu xuất chiến, mấy trăm chiếc Chiến Thuyền che khuất bầu trời, theo Trường Giang hướng về Cửu Giang Quận lái qua, tại Trường Giang trên mặt sông, chỉ gặp Hàn Tử Cao hơn trăm chiếc cự đại Thuyền Hạm vượt ngang mặt sông.

Lai Tề hạ lệnh: "Thuyền Đội lại chuyển, xông đi lên, Đầu Thạch Ky chuẩn bị, bắn." Thời đại này, Vương Bình còn chưa kịp đi chế tạo Hỏa Dược, cho nên chỉ có thể dùng Đầu Thạch Ky làm về sau Đại Pháo sử dụng. Đầu Thạch Ky tọa cùng thuyền là tương liên, cho nên không tồn tại sẽ có định không được tình huống, mặc dù có chút lay động, nhưng là vẫn có nhất định xác suất đánh trúng đối phương Chiến Thuyền, Vương Bình là muốn ở phía xa liền cho địch nhân tạo thành nhất định thương vong.

Nhất thời, Lương Quân chỉ nhìn thấy tại từng khối Đại Thạch Đầu hướng mình đập tới, có đập trúng buồm, có đem thuyền boong thuyền nện cái lỗ thủng, còn có trực tiếp nhập vào trong đám người, cái này một trận bắn, để cho Tỳ Quân xu thế tức giận đại chấn.

Lương Quân người trên thuyền, Hàn Tử Cao sắc mặt âm trầm, hãn không ngờ rằng, Tỳ Quân thế mà đem Đầu Thạch Ky đem đến trên thuyền đi, tuy nhiên mỗi con thuyền chỉ có hai khung Đầu Thạch Ky, nhưng là mấy trăm đầu thuyền liền có mấy trăm đồ Đầu Thạch Ky,

Làm mấy trăm tảng đá lớn đập tới thời điểm, coi như dùng mãnh đi nữa tướng sĩ cũng sẽ có điều ngại.

"Hàn tướng quân, Tỳ Quân rồi quá xa, không tại chúng ta cung tiễn thủ xạ kích phạm vi, chúng ta chỉ có bị đánh phân a, Quân Ta thương vong thảm trọng a, trên mặt sông một trăm chiếc Chiến Thuyền đều có chỗ tổn thương, lại không rút lui, vậy cái này một trăm chiếc Chiến Thuyền liền sẽ tổn thất hầu như không còn a." Một tên phó tướng đau lòng bầm báo nói.

Thực dụng không đến phó tướng nói rõ, hãn cũng đã nhìn thấy, "Truyền lệnh, toàn quân quay đầu, tiến vào Bà Dương Hồ, kính Giang Khẩu chật hẹp, hãn Đầu Thạch Ky cũng chỉ có mấy chục chiếc có thể dùng, đến lúc đó chúng ta liền có thể vùng chúng ta thuyền cao hãm đại ưu thế."

Lai Tề nhìn thấy Hàn Tử Cao lui lại, thế là rút đao ra la lớn: "Các tướng sĩ, cho ta xông đi lên, lên cho ta." Trong lúc nhất thời, người trên thuyền Kỳ Thủ đánh lấy phát cờ hiệu, mệnh lệnh Chiến Thuyền nhanh xông đi lên.

Chiến Thuyền đều đi vào kính Giang Khẩu, tại đây chật hẹp, chỉ cho phép mười chiếc tả hữu thuyền thông qua, dạng này Đầu Thạch Ky liền vùng không tác dụng, xa xa nhìn lại, Hàn Tử Cao Thủy Sư Trần Bình Bà Dương Hồ bên trong, trên mặt hồ che kín Chiến Thuyền, lít nha lít nhít, để cho người ta sinh ra sợ hãi.

Lai Tề khua tay trường đao, la lớn: "Xông đi lên, tiếp địch."

Tỳ Quân Chiến Thuyền nhanh hướng về địch nhân dựa vào, làm khoảng cách song phương hơn hai mươi bước thời điểm, cung tiễn thủ liền bắt đầu xạ kích, địch nhân Chiến Thuyền thực sự quá lớn, chính thể so Tỳ Quân Chiến Thuyền cao hơn nửa trượng có thừa, địch trên thuyền binh lính ở trên cao

nhìn xuống, một trận xạ kích, để cho xung phong phía trước đi đầu tổn thất nặng nề.

Thủy Sư đi đầu Cao Lâm thấy thế, rất là đau lòng, còn không có tiếp chiến, chính mình liền tổn thất nhiều người như vậy, nếu như thương vong quá nhiều, chính mình cũng không dễ ý tứ từ trước đến nay tể dân dò, chính mình cùng Lai Tề một lần dẫn đầu tây Tùy Quân tác chiến, nếu như thương vong thảm trọng, trên mặt mũi không qua được a, thế là hạ lệnh:

"Tăng tốc độ, xông tới, đánh giáp lá cà." Nói xong, mấy chục chiếc Chiến Thuyền nhanh di động tới, rất nhanh liền tới gần địch thuyền, địch thuyền thuyền cao, may mắn bọn họ đã sớm chuẩn bị, trên thuyền binh lính xuất ra Câu Trảo, sau đó ném lên đi, ôm lấy địch thuyền mạn thuyền, bắt đầu trèo lên trên.

Nhưng là địch nhân hoặc dùng cung tiễn xạ kích, hoặc chém đứt Câu Trảo bên trên dây thừng, Cao Lâm người, rất khó đi lên, mặc dù mình cung tiễn thủ cũng liên tục bắn giết địch nhân, nhưng là dù sao cũng là ngựa công, Lực sát thương có hạn.

Lai Tề trong lòng sốt ruột, truyền lệnh chính mình thuyền nhanh dựa vào đi, chính mình nhất định phải tiến đến tự mình đốc chiến.

Lúc này, địch nhân một chiếc cự thuyền nhìn thấy hấn chiếc này chỉ huy thuyền, nhanh chóng thay đổi đầu thuyền, hướng về hấn nghiền ép lên đến, mắt thấy địch thuyền muốn cùng mình chạm vào nhau, nhưng là một chiếc Clippers lại nằm ngang ở trung gian, bị địch thuyền trực tiếp đâm

"Không, Lai Tề tê tâm liệt phế hô hào." Ngăn trở địch thuyền không phải người khác, chính là Cao Lâm thuyền.

Lúc này Lương Quân người trên thuyền người nhìn thấy, nhất thời cười ha ha, tựa hồ tại chế giễu Lai Tề không biết tự lượng sức mình.

"Truyền lệnh, giữ vững Hồ Khẩu, rút quân." Lai Tề biết, bây giờ chính mình căn bản không có biện pháp chiến thắng đối phương cường đại Thủy Sư, thế là hạ lệnh rút quân.

Vương Bình trong đại doanh, sắc mặt hấn Thanh, lạnh lùng nói ra: "Trận chiến ngày hôm nay, hao tổn Chiến Thuyền một trăm mười chiếc, thương vong tướng sĩ bốn ngàn hơn ngàn người, so cô thủ vệ yên ổn mấy ngày tổn thất còn lớn hơn, chuyện gì xảy ra? Liệt vị, nói một chút."

Nhìn xem chưa từng như đời này Khí Vương bình, chư tướng đều không nói lời nào, Lai Tề làm trận chiến này Chỉ Huy Giả, chịu không thể đùn đẩy trách nhiệm, thế là tiến lên nói ra:

"Bẩm đại đô đốc, trận chiến mở màn thất bại, cũng không phải là các tướng sĩ không đủ anh dũng, xác thực bởi vì Lương Quân Chiến Thuyền quá cao to, chỉ là hấn một mặt buồm, liền so với chúng ta toàn bộ thuyền đều đại a, còn có, Lương Quân thuyền thuyền tương liên, tiếp thuyền thành trận, đánh giáp lá cà, bọn họ là củi công, ta Chiến Thuyền nhỏ, trùng sát địch thuyền là ngựa công, mặt tướng dẫn đầu tướng sĩ hướng về địch trên thuyền nhảy, có thể là rất nhiều tướng sĩ lại nhảy không hơn địch thuyền boong thuyền, rơi vào trong nước, trở thành địch nhân cung tiễn thủ bìa ngắm, chiến chưa hàm, mặt hồ đã là một cái biển máu."

Vương Bình thở dài, cúi đầu không nói, nhưng là trên mặt hấn cũng không có so lúc trước tốt bao nhiêu, chư tướng cũng ngậm miệng không nói.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 143: Bình Nam chiến (6)

Vương Bình đứng lên, chậm rãi nói ra: "Đô Chiến bại, cải lại nếu treo bờ sông, rất nhiều lấy có. (ㄟ(—) bên trong Δ Văn mạng đích đích 1. "

Lai Tề nghe vậy, quỳ một chân trên đất, "Đại đô đốc, mặt tướng chuẩn bị không đủ, mặt tướng tuy nhiên hiểu biết địch nhân Thủy Sư, nhưng là đối với Hấn Tử Cao không lắm hiểu biết, tóm lại mặt tướng quá coi thường hấn, khinh địch."

"Hừ, khinh địch dễ làm, nhưng là có hay không sợ địch đâu, cô tận mắt nhìn thấy, chỉ có Cao Lâm thuyền xung phong tiến lên, trái phong doanh bảy tám chiếc thuyền, phải phong doanh năm sáu chiếc thuyền, tại chỗ đảo quanh, không dám xông về phía trước, cô có lệnh trước đây, nếu ai dám sợ chiến, hoặc là không dám trèo lên địch thuyền người, vô luận là ai, chém thẳng không tha, người tới, cầm những này Chiến Thuyền giáo úy toàn bộ giam giữ, ngày mai buổi trưa, trảm thị chúng." Vương Bình lạnh lùng đối chư tướng nói ra.

"Đại đô đốc." Lai Tề lo lắng hô.

Vương Bình vung tay lên, ra hiệu không nên nói nữa lời nói, "Các ngươi còn có cái gì muốn nói sao?"

Lúc này Lai Tề cầm đầu tiến về phía trước một bước, hung hăng nói ra: "Đại đô đốc, chiến thắng Lương Quân Thủy Sư, còn có một cái biện pháp, cái kia chính là, Hỏa Công."

"Hỏa Công?" Vương Bình thì thào nói ra.

... ..

Đại Doanh bên ngoài Pháp Trường phía trên, hơn mười người bị trói lại trên mặt đất, mỗi người trước người đều có một tên Dao Phủ, đây đều là hôm nay đại chiến e ngại không tiến người, bọn họ không phải phổ thông binh sĩ, mỗi một vị cũng là giáo úy. Trước kia bọn họ là Lý Tĩnh bình, bây giờ bị phân phối đến Thủy Sư bên trong, nghe theo Lai Tề chỉ huy, tuy nhiên Lai Tề đến lúc không dài, cùng bọn hắn giao tình không phải rất sâu, nhưng là bọn họ cũng là cũng kính trọng Lai Tề, cho nên, trước khi chiến đấu Lai Tề liền đem bọn hắn xem như huynh đệ, cùng những này các giáo úy nâng cốc ngón hoan, bây giờ lại muốn đích thân đưa bọn hắn lên đường, Lai Tề tâm tình nặng nề, chậm rãi đi vào trước mặt bọn hắn.

"Bản tướng muốn hỏi một câu, chết vào sợ chiến, mắt mắt không mắt mắt, các ngươi vui lòng gánh vác dạng này bêu danh sao? Tất nhiên không chết không thể, sẽ chết ca kinh thiên động địa, chết ra Đại Tùy anh dũng tướng sĩ bộ đáng đến, chết để cho tam quân tướng sĩ kính phục."

"Đến đêm quân, có chuyện cứ việc nói thẳng đi, muốn chúng ta làm thế nào?" Một tên giáo úy hung hăng nói ra.

Lai Tề ngừng một lát, sau đó nói: "Hàn Từ Cao Chiến Thuyền sợ nhất Hỏa Công, hôm qua giao chiến, cũng không phải là chiến bất lợi, nếu như chúng ta có một nhánh Đội Cầm Từ, tự mình điều khiển đồ đẩy Dầu Hỏa thuyền nhỏ, đầu thuyền che kín Đinh Tán, chỉ cần định đi lên liền thoát không nổi, nhất định có thể cầm này Hàn Từ Cao Chiến Thuyền đốt thành một cái biển lửa."

Lai Tề nói xong, giáo úy lớn tiếng nói: "Ý kiến hay, cách chết này, đã nghiền a, dù sao là cái chết, một cái mạng cũng không thể chết hai lần đi, để cho chúng ta đi thôi."

"Tốt, nhưng là các ngươi phải đáp ứng ta một sự kiện, một cái điều không cho còn sống trở về."

"Lai Tề hung hăng nói ra.

"Ha-Ha, cái kia còn dùng đến nói sao?"

Ngày kế tiếp, Vương Bình đi vào tam quân trước trận, Lai Tề tiến về phía trước một bước, đối tam quân tướng sĩ lớn tiếng nói: "Bầm đại đồ đốc, mười bốn người trước trận giáo úy chờ lệnh, người thân giả thuyền nhỏ, đồ đẩy Dầu Hỏa, xông về địch thuyền, cùng địch nhân đồng quy vu tận, bọn họ nguyện ý ở trong trận thịt nát xương tan, không muốn tại trước khi chiến đấu chặt đầu."

Vương Bình nghe xong, yên lặng không nói, thật lâu không nói gì, chỉ chốc lát, hắn nói ra: "Các ngươi là muốn dẫn đốt Lương Quân Chiến Thuyền, muốn dùng mệnh đến đem công chuộc tội." Vương Bình đi đến một lá cờ phía dưới, sau đó lấy tới, đối dẫn đầu giáo úy nói ra, "Đánh lấy lá cờ này, xuất chiến đi."

Lai Tề cùng Hàn Từ Cao lần nữa tại Bà Dương Hồ bên trong bắt đầu quyết chiến, thuyền nhỏ tại Lai Tề đại thuyền yểm hộ dưới, chậm rãi tới gần Hàn Từ Cao Chiến Thuyền, làm Chiến Thuyền rồi địch nhân Chiến Thuyền hơn mười bước thời điểm, thuyền nhỏ trong nháy mắt lao ra, chỉ gặp những này thuyền nhỏ phi hành chạy nhanh lấy, địch nhân còn chưa kịp phản ứng liền đã đến đối phương Chiến Thuyền phía dưới.

Ở nhờ tiến lên động lực, Đinh Tán một mực để cho thuyền nhỏ cùng địch nhân đại thuyền dính tại cùng một chỗ, trên thuyền giáo úy nhóm lửa Dầu Hỏa, có chút giáo úy còn chưa tới nơi thời điểm liền đã bị quân địch cung tiễn thủ bắn thành con nhím, nhưng là đại đa số thuyền nhỏ đến về sau, các giáo úy cũng người bị trúng mấy mũi tên, cố nén vết thương đau đón nhóm lửa Dầu Hỏa.

Ở phía xa quan vọng Vương Bình không khỏi nước mắt chảy xuống, tuy nhiên hắn giống như hạ lệnh muốn xử tử bọn họ, đó là bởi vì hắn cần người tới vì là lần trước thất bại phụ trách, cũng là vì kích động dưới trướng tướng sĩ xu thế tức giận, nhưng nhìn chính mình binh lính như thế đi chịu chết, hắn cũng chảy xuống thương tâm nước mắt, hắn không phải ý chí sắt đá, hắn cũng có tâm, cũng có lá gan, cũng có cảm tình, cũng sẽ thương tâm.

Nhưng là rất nhanh, Vương Bình liền đã thả lỏng trong lòng tình, hắn là bọn họ đại đồ đốc, cũng là tương lai đế vương, làm bọn họ vương, chính mình cũng càng hắn là biểu hiện kiên định, cũng phải có Vương Uy nghiêm, "Truyền đến Lý Tĩnh, Từ Thế Tích, bảo vệ tốt lối ra, không thể buông tha một binh một tốt."

"Đứng" Lĩnh Liên Lạc lĩnh mệnh mà ra.

Mà gần hơn một chút Lai Tề cũng tâm tình nặng nề, tuy nhiên hắn cùng những binh lính này ở chung thời gian không dài, nhưng là bọn họ đã là chính mình binh, "Giết, xông đi lên."

Hàng trăm hàng ngàn Chiến Thuyền hơi đi tới, hướng hướng về một cái biển lửa chiến trường, bọn họ cần giận, cần dùng địch nhân máu tươi tới để lộ đã kiếm chế hồi lâu nội tâm.

"Bại, chúng ta bại?" Địch trên thuyền, Hàn Từ Cao tê liệt ngã xuống trên mặt đất, trong miệng tự lẩm bẩm.

"Tướng quân, đi nhanh đi, nếu ngươi không đi liền đến không kịp." Thân vệ lo lắng đối hắn nói ra.

Hàn Từ Cao cười lạnh, "Trốn? Trốn nơi nào, ngươi cho rằng ta bọn họ còn trốn được sao? Ha-Ha, Đại Lương xong, Đại Lương vong, vong a." Nói xong, rút ra lợi kiếm, tự vẫn mà chết, thuộc hạ nhìn thấy Chủ Tướng tự sát, càng thêm không có chống cự dũng khí, đều giờ cao đao thương, quý gỏi boong tàu xin hàng.

Lai Tề đập vào Lương Quân người thuyền, nhìn xem tự vẫn mà chết Hàn Tử Cao thi thể, trong lòng phiền muộn ngàn vạn, cái này Hàn Tử Cao trước kia mặc dù là tới giám thị chính mình, hơn nữa còn đoạt từ mình binh quyền, để cho mình bất đắc dĩ đầu nhập vào Vương Bình, nhưng là nói thật, hiện tại Lai Tề ngược lại là muốn cảm tạ hắn, nếu không phải hắn, chính mình cũng có thể là đồng dạng kết cục, tuy nhiên không đến mức bị bại nhanh như vậy, nhưng là hắn đi vào Tùy Quân bên trong thời điểm, mới hiểu được Tùy Quân là cường đại cỡ nào, bọn họ nghiêm chỉnh huấn luyện, duy Vương Bình chỉ mệnh là từ, dám đánh dám liều, dạng này một nhánh Hồ Lang Chi Sư, không phải Tiêu Lương có thể ngăn cản, cũng không phải mình có thể ngăn cản.

Hắn nhẹ nhàng thở dài một hơi, đón lấy liền xem Lý Tĩnh cùng Từ Thế Tích, Tiêu Lương Thủy Sư đã xong, vậy hẳn Bộ Binh liền không đáng giá nhắc tới, Lý Tĩnh cùng Từ Thế Tích hoàn toàn có thể không cần tốn nhiều sức lao thẳng tới Dự Chương thành, "Người tới, kiêng xuống đi, hậu táng đi." Nhìn xem hắn coi như đối với người lòng trung thành phân thượng, Lai Tề coi như gọi người đem hắn hậu táng.

Lai Tề, Từ Thế Tích, Lý Tĩnh đám người đi tới Vương Bình trong quân trướng, bẩm báo nói: "Khởi bẩm đại đô đốc, Tiêu Lương Thủy Sư đại tướng quân Hàn Tử Cao tự vẫn bỏ mình, tám vạn Thủy Sư thương vong hơn ba vạn người, hơn đều đã đầu hàng, Quân Ta đại hoạch toàn thắng."

Vương Bình cười ha ha, "Chư tướng xin đứng lên, hôm nay năng lượng thủ thắng, đều là nhin chư vị công lao, tam quân dùng mệnh, truyền lệnh, hôm nay mổ heo làm thịt dê, khao thưởng tam quân, ngày mai đại quân xuất phát, lao thẳng tới Dự Chương thành."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 144: Tiêu Tiên đầu hàng (1)

Dự Chương thành hoàng cung, một tòa đại điện bên trong, ần ần có thể nghe thấy trong cung điện Dao Cầm từng tiếng, hát hay múa giỏi, cung điện không lớn, nhưng là bố trí rất là hào hoa, mặt đất cũng là tốt nhất đá tảng xây thành, lại trải lên một đầu thật dày thảm. (V) ΔΔ(-) Trung Văn Vồng * 1.

Sáu bảy Danh Vũ nữ đang tại cung điện chính giữa tay áo dài tung bay, nhẹ nhàng mà động, hai bên là từ Giang Nam các nơi mời đến trứ danh Nhạc Sư, trình diễn lấy các loại Nhạc Khí, một tên tư sắc nổi bật Ca Nữ đang thấp giọng ngâm xướng, toàn bộ cung điện đều tràn ngập thanh sắc thanh âm.

Bỗng nhiên một tên người mặc Chu Tử quan viên xông tới, la lớn: "Tất cả rút ra ngoài."

Tiêu Tiên lúc đầu đang tại che tai lắng nghe tuyệt vời này ca khúc, lại bị cái này thô cuồng âm thanh cắt ngang, nhất thời giận dữ: "Sầm Văn Bản, ngươi điên, làm càn, cho trảm lán ra ngoài."

Sầm Văn Bản chạy tới, quỳ xuống nói: "Bệ hạ, Vong Quốc Diệt Chúng thời khắc, ngươi vẫn còn ở chỗ này tận tình thanh sắc, ngươi cũng đã biết, Hàn Tử Cao Thủy Sư toàn quân bị diệt, ngay cả chính hắn đều đã tự vận chết, tây Tùy đại quân chia Nam Bắc hai đường, không ngừng ngày đêm hướng Dự Chương thành chạy tới, Vong Quốc đang ở trước mắt a bệ hạ." Sầm Văn Bản nói xong, trùng trùng điệp điệp đập lấy đầu, thẳng đến đem đầu đều đập phá, máu tươi chảy ròng.

"Cái gì?" Tiêu Tiên nghe vậy, nhất thời tê liệt ngã xuống trên mặt đất, toàn bộ thân thể đều đang run, "Hàn Tử Cao Thủy Sư toàn quân bị diệt, Hàn Tử Cao tự vận chết?" Tiêu Tiên đã nghe không được chung quanh bất kỳ thanh âm gì, liên tục tái diễn câu nói này.

"Bệ hạ, bây giờ chúng ta nên làm thế nào cho phải a?" Sầm Văn Bản lo lắng nói ra.

Tiêu Tiên vốn là nhất phương kiêu hùng, đi qua vừa rồi bối rối, bây giờ đã bình tĩnh trở lại, thế là nói ra: "Chúng ta còn có mười vạn đại quân, không bằng chúng ta liên thủ với Đỗ Phục Uy, hoặc là đầu nhập vào Đỗ Phục Uy, trong tay hắn có hơn hai mươi vạn đại quân, chúng ta cùng một chỗ chưa hẳn e ngại Tùy Triều ba mươi vạn đại quân."

"Bệ hạ, tây Tùy cường đại không chỉ là quân đội cường đại, mà chính là Quốc Lực cường đại, bách tính đều là vua bình bán mạng, Đỗ Phục Uy tuy nhiên có hơn hai mươi vạn đại quân, nhưng là như thế nào là Tùy Triều đối thủ, chẳng lẽ bệ hạ đầu nhập vào Đỗ Phục Uy, sau đó Vương Bình đánh bại Đỗ Phục Uy lại đầu nhập vào Vương Bình sao? Đây không phải là tự rước họa nhọ sao?" Sầm Văn Bản nói là lời nói thật, hắn cũng biết bây giờ Tiêu Lương quốc đã không có lật bàn chỗ trống.

Tiêu Tiên khoát khoát tay sau đó thất lạc nói ra: "Ngươi đi xuống trước đi."

... ..

Chính đốn hai ngày sau, Tùy Quân Bắc Lộ quân cùng Nam Lộ quân đồng thời hướng về Dự Chương quận tiến lên, Lý Tĩnh dẫn đầu mười vạn đại quân vây quanh Lư Lăng huyện, Lư Lăng huyện nằm ngàn Thủ Quân đầu hàng, sau đó đến Ngô Bình huyện, Ngô Bình huyện lệnh mở cửa đầu hàng, Tùy Quân lập tức quy mô Đông Tiến Bành Trạch huyện, Bành Trạch huyện thủ tướng nghe ngóng rồi chuẩn.

Mười tám tháng sáu ngày, Từ Thế Tích cùng Trình Giáo Kim dẫn đầu 10 vạn Nam Lộ quân công chiếm Nghi Xuân thành, Bắc Lộ quân lập tức Nam Hạ, cùng Nam Lộ quân tại Nghi Xuân thành tụ hợp,

Tùy Quân hai vạn đại quân tại Nghi Xuân tiến hành chinh hợp, cùng Dự Chương nội thành 10 vạn Lương Quân giăng co, chiến tranh mây đen càng ngày càng dày đặc, đã đến vừa chạm vào tức tứ thế.

Mười chín tháng sáu ngày, Vương Bình cùng lạnh lùng chỗ Hậu Quân mười vạn người cũng đã đến Dự Chương ngoài thành, ba mươi vạn đại quân cầm Dự Chương thành vây chặt như nêm cối.

... ..

Dự Chương nội thành đã tiến vào khẩn cấp chuẩn bị chiến đấu trạng thái, nhưng là Lương Quân xu thế tức giận sa sút, dân chúng lòng người bàng hoàng, nhìn trước mắt hết thấy, Sầm Văn Bản nhìn không được liên tục lắc đầu, hấn trở lại trong phủ, tự lo uống lên Tiểu Tửu đến, hấn cơ hồ từ trước tới giờ không uống rượu, nhưng là cho đến ngày nay, hấn cũng vô lực quay về trời. Lúc này trong phủ người hầu đi tới, thấp giọng nói ra: "Lão gia, bên ngoài phủ có người cầu kiến."

Sầm Văn Bản đã tâm phiền ý loạn, nào có tâm tư gặp lại ngoại nhân, thế là trả lời nói: "Không thấy, không thấy."

"Lão gia, người tới nói, nếu như lão gia nguyên ý Dự Chương trong thành máu chảy thành sông, có thể không thấy hấn." Người hầu cung kính nói ra, đây cũng là người tới muốn hấn chuyển cáo, nói xong, người hầu gặp Sầm Văn Bản không nói gì ý tứ, liền chuẩn bị đi ra ngoài.

"Chậm rãi, mời hấn vào." Sầm Văn Bản suy nghĩ hồi lâu sau, vẫn là quyết định gặp hấn một chút, nghe một chút hấn nói cái gì.

Rất nhanh, Sầm Văn Bản đã nhìn thấy người tới, người tới hết thấy có bốn người, bên trong hai cái là hộ vệ, hai cái là Người chủ sự, nhưng nhìn bên trong một cái nữ tử thế mà đi ở trước nhất, giống như nàng mới là trong nhóm người này đầu lĩnh.

Sầm Văn Bản cau mày một cái, lạnh giọng nói ra: "Các hạ là người nào, tới đây không biết có chuyện gì."

Bên trong một cái hộ vệ tiến lên một bước, lạnh lùng nói ra: "Vị này là Đại Tùy đại đô đốc tọa hạ, Lang Gia Các các chủ, Lãnh Vũ các chủ, vị này là đại đô đốc tọa hạ Lang Gia Vệ thống lĩnh Vương Tinh thống lĩnh."

"Há, nguyên lai là Đại Tùy Vương Bình Ứng Khuyển, thất kính thất kính a." Sầm Văn Bản không chút khách khí nói ra.

"Lớn mật." Hộ vệ rút đao ra, hét lớn một tiếng, không ai có thể nói như vậy Vương Bình, dám nói như vậy người đều sẽ bị bọn họ vô tình diệt trừ.

Lãnh Vũ đối xử lạnh nhạt xem tên hộ vệ này, lạnh giọng nói ra: "Lui ra."

Sau đó quay đầu đối Sầm Văn Bản tiếp tục nói: "Thuộc hạ không hiểu chuyện, nhìn Sầm đại nhân thứ lỗi." Nói hướng về Sầm Văn Bản chấp tay một cái.

"Hừ, mời đi." Sầm Văn Bản hừ lạnh một tiếng, sau đó vươn tay, mời Lãnh Vũ cùng Vương Tinh đi vào đường nói chuyện.

Mọi người ngồi thoi, Lãnh Vũ nói ra: "Sầm đại nhân, ta đại đô đốc tự mình dẫn ba mươi vạn đại quân, đã đem Dự Chương thành vây chặt như nêm cối, Sầm đại nhân chẳng lẽ liền không quan tâm nội thành bách tính sinh tử tồn vong sao?"

"Trò cười, ta Lương Quốc còn có mười vạn đại quân, các ngươi vì sao liền có thể cảm thấy chúng ta tất bại đâu, còn nữa, chúng ta nếu như liên thủ với Đỗ Phục Uy, này thắng bại số lượng liền không thể mà biết." Sầm Văn Bản không có chút nào bối rối, bình tĩnh trên mặt để cho người ta cảm thấy nắm chắc thắng lợi trong tay ngược lại là hấn.

Lãnh Vũ cũng là xâm nhập thiên hạ các nơi hồi lâu người, người nào chưa từng gặp qua, với lại nàng quan tâm là kết quả, không phải quá trình, nhất thời mượn cơ nhanh chóng, cũng không biết ảnh hưởng kết quả, "Sầm đại nhân sự tình người thông minh, tại sao lại lừa mình dối người đâu, Lương Quân đã là nó mạnh hết đà, như thế nào đối mặt ta Đại Tùy Hồ Lang Chi Sư, thành phá đi tể, đã máu chảy thành sông, đây là Sầm đại nhân nguyên ý nhìn thấy sự tình sao?"

Lãnh Vũ nhìn xem Sầm Văn Bản lâm vào trong trầm tư, chắc hấn hấn đã nghe vào chính mình lời nói, thế là rèn sắt khi còn nóng, "Sầm đại nhân coi là, Đỗ Phục Uy có thể ngăn cản ta Đại Tùy binh phong sao? Hiện tại đầu hàng ta Đại Tùy, Lương Đế còn có thể vượt qua bình tĩnh giàu có sinh hoạt, nếu như đầu hàng Đỗ Phục Uy, đến lúc đó Đỗ Phục Uy bị diệt, Lương Đế sẽ có mặt mũi nào gặp nhà ta đại đô đốc, vương Sầm đại nhân cực kỳ suy nghĩ."

Sầm Văn Bản biết Lãnh Vũ nói chuyện là lời nói thật, hấn cũng rất bội phục nàng đến lúc, không còn sớm không muộn, để cho mình rất là khó xử, "Lạnh các chủ có thể vì đại đô đốc làm chủ sao?"

"Đương nhiên, đa số sự tình, Bản Các cũng có thể làm người, nhưng là Sầm đại nhân, người không có bao nhiêu thời gian, người biết, ta có thời gian các loại, nhưng là ngoài thành ba mươi vạn tướng sĩ các loại không, người chỉ có một ngày thời gian, nhiều nhất một ngày thời gian." Lãnh Vũ từ tốn nói.

"Tốt, này mời lạnh các chủ, theo ta đi gặp nhà ta bề hạ, không biết lạnh các chủ phải chăng có can đảm này."

"Bản Các chủ tuy là nữ tử, nhưng lại không có cái gì người có thể cho bản Các chủ cảm thấy sợ hãi, Sầm đại nhân, mời đi, chúng ta thời gian không nhiều."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 145: Tiêu Tiên đầu hàng (2)

Trời dần dần đêm đen đến, đến chạng vạng tối, một chiếc xe ngựa đứng ở Dự Chương quận trước cửa hoàng cung. (\\) \Delta \Omega \Omega (-) \vdash bên trong \Delta Văn mạng 1.

Tiêu Lương quốc một Mưu Thần, cũng là một Tướng Quốc Sầm Văn Bản bồi tiếp một nữ tử đi vào trong hoàng cung, Lãnh Vũ xuống xe ngựa, nhìn xem cái này hoàng cung, không khỏi lắc đầu, so với Đại Hưng Thành Trung Hoàng cung, đây chính là xóm nghèo một dạng tồn tại, chỗ nào như cái gì hoàng cung nha.

Sầm Văn Bản nhìn ra Lãnh Vũ tâm tư, sau đó giải thích nói: "Cái này hoàng cung là Trần Hậu Chủ một tòa biệt viện, về sau lại bị Lâm Sĩ Hoảng chiếm lĩnh, chúng ta bình bại Kinh Tương sau khi lại đánh bại Lâm Sĩ Hoảng, mới đi đến tại đây."

Nói xong, Sầm Văn Bản đi vào một tên thị vệ trước mặt, ra hiệu hắn đi thông báo một tiếng, liền nói chính mình mang theo Tùy Sứ người tới.

Giờ phút này Tiêu Tiên đã dọa lạc, kể từ khi biết Hàn Tử Cao toàn quân bị diệt về sau, hắn cũng liền mất đi sở hữu tự tin cùng dũng khí, với lại hắn cũng không thể không nhận rõ sự thật, phương bắc là bên trong kiều hùng Lý Mật, phía đông còn có nhìn chăm chăm Đỗ Phục Uy, mà phía tây càng là cường đại Tùy Triều, Tùy Triều đã chiếm lĩnh Tây Bộ đại bộ phận khu vực, hiện tại lại kinh lược Giang Nam, càng là so Nhất Thống Bắc Phương Đường Triều càng thêm Ngao Thị Quần Hùng, nó lấy một loại vô cùng cường đại tư thái, nhìn thềm thường toàn bộ thiên hạ.

Hắn đã không có bất luận cái gì tư bản cùng bất kỳ một cái nào đối thủ đối kháng, Tiêu Lương bị tiêu diệt chỉ là sớm muộn gì sự tình, tặc ngữ nói một ngày làm hòa thượng đánh chuông đủ một ngày, hắn Tiêu Tiên cũng là ôm làm một ngày hoàng đế liền hưởng thụ một ngày.

Tiêu Tiên nhìn trước mắt mỹ tửu món ngon, làm vào thống khổ đồng thời khoái lạc chết lặng bên trong, ngay tại lúc này, một tên thị vệ đi vào trước mặt hắn bẩm báo nói: "Khởi bẩm bệ hạ, sầm Tướng Quốc mang theo một nữ tử đến đây."

"Nữ tử?"

Tiêu Tiên bị kinh ngạc, chẳng lẽ Sầm Văn Bản lúc này trả lại cho mình tiền đưa nữ nhân, nhưng là hắn không phải như vậy quan viên, nhưng là đến là có ý tứ gì đâu, "Truyền cho bọn họ tiến đến."

Tiêu Tiên bụng chén rượu, nằm tại Long Tọa phía trên, hắn nhìn thấy Sầm Văn Bản cùng nữ tử kia chậm rãi tiến đến, nhưng là để cho hắn kinh ngạc là, như thế nữ tử thể mà đi tại Sầm Văn Bản trước người một bước, cái này khiến hắn rất là khó hiểu.

Chỉ gặp nữ tử này đi vào nội điện, tiến lên một bước thì lễ nói: "Đại Tùy đại đô đốc tọa hạ, Lang Gia Các các chủ Lãnh Vũ, gặp qua Nam Lương Hoàng Đế Bệ Hạ." Lúc này Lãnh Vũ mới sẽ không làm một cái xưng hô đi so đo quá nhiều, hắn vị hoàng đế này có thể làm mấy ngày? Dứt khoát vẫn là đem hắn xem như hoàng đế.

"Tùy Sứ? Nay ngồi xuống đi."

"Đa tạ bệ hạ." Lãnh Vũ thông dong ngồi xuống, hắn lần này tới gặp Tiêu Tiên, có hai cái con mắt, một là chiêu hàng Tiêu Tiên, hai là tìm tới Vương Bình thân đệ đệ, bởi vì bọn hắn đến nay không có tìm được, mấy năm trước hắn liền rời đi tại Từ Hình một mình ra ngoài xông xáo, cỡ nào phiên nghe ngóng mới biết được hắn bây giờ đang Tiêu Lương làm quan.

Sầm Văn Bản cũng tại một bên khác ngồi xuống,

Hắn là dẫn kiến người, lại là Tiêu Lương trọng thần, lẽ ra ở đây, "Bệ hạ, lần này lãnh các chủ là phụng tây Tùy đại đô đốc mệnh lệnh đến đây bái kiến bệ hạ."

"Há, Vương Bình muốn giống như trẫm nói chuyện gì?" Tiêu Tiên từ tốn nói, nói xong uống một hớp rượu, tựa hồ cũng không làm sao quan tâm việc này.

Lãnh Vũ nghe vậy, sắc mặt không thích, Tiêu Lương đã là nỗ lực hết đà, nhưng là Tiêu Tiên lại gọi thẳng Vương Bình tên, quá cuồng vọng, Lãnh Vũ hừ lạnh một tiếng, xuất ra một phong thư kiện, đưa cho Tiêu Tiên, "Đây là nhà ta đại đô đốc cho người tự tay viết thư, muốn nói sự tình đều ở nơi này." Tất nhiên Tiêu Tiên không tôn trọng Vương Bình, hắn cần gì phải tôn trọng hắn đâu, thế là cũng dùng người Ngu Phương thay thế bệ hạ hai chữ.

Tiêu Tiên cũng không quan tâm Lãnh Vũ xưng hô, hắn tiếp nhận thư tín, chỉ gặp phong thư bên trên viết, "Vương Bình gây nên Nam Lương Tiêu huynh."

Vương Bình như thế xưng hô, đã nói lên hấn đối với Tiêu Tiền vẫn tương đối tôn trọng, Tiêu Tiền mở ra thư tín, bắt đầu nhìn, nhưng là một câu liền để hấn tức giận không thôi, "Tương Dương nhất chiến, Tiêu huynh chạy trốn chết, bây giờ an vui không?"

Tương Dương chiến là Tiêu Tiền từ thịnh chuyển suy quan trọng nhất chiến, nhưng là mình mấy chục vạn đại quân thế mà không chịu nổi một kích, để cho mình chạy trốn chết, bây giờ Vương Bình thế mà cầm cái này tới nói, nhất thời để cho hấn tức giận không thôi, nhưng là bây giờ người là đao thớt ta là thịt cá, Vương Bình khúc dạo đầu như thế, không có gì hơn là đã kích xuong chính mình xu thế tức giận thôi, nhưng là bây giờ mình còn có cái gì khí thế đây.

Tiêu Tiền lại tiếp tục xem tiếp đi, đằng sau lời nói cũng là chiêu hàng, sau đó liền không có.

Tiêu Tiền xem không hiểu ra sao, cái này không đầu không đuôi, Vương Bình thế mà chưa hề nói chính mình đầu hàng sau khi nên như thế nào an trí chính mình, hấn lại là nghĩ như thế nào pháp, trong thư đều không có đề cập.

Còn nói phong thư này năng lượng thật tốt đàm luận, hiện tại làm sao đàm luận, hấn không hiểu nhìn một chút Lãnh Vũ, hỏi: "Ta muốn hỏi lạnh các chủ, về sau trăm làm sao bây giờ, trăm gia quyền làm sao bây giờ, đại đô đốc đều không có một cái thuyết pháp?"

"Cái này, ta cũng không biết, nhưng là nhà ta đại đô đốc nhân từ, chắc chắn thật tốt an trí người cùng gia quyền nhà người." Lãnh Vũ mỉm cười nói, tất nhiên nói ra phân thượng này, này Tiêu Tiền chính là muốn đầu hàng, nếu Vương Bình có Lang Gia Các tại trong thành tương trợ, hoàn toàn có thể không uống phí thời bay lực lượng cầm xuống Dự Chương thành, nhưng là cứ như vậy, về sau người trong thiên hạ sẽ như thế nào đối đãi hấn đâu, hiện tại Tùy Quân là chính nghĩa Vương Giả Chỉ Sư, không thể quá nhiều chế tạo giết chóc.

"Muốn chúng ta đầu hàng, có thể, nhưng là vương đại đô đốc nhất định phải đáp ứng một cái điều kiện, nếu không ta Đại Lương chắc chắn sẽ từ chiến đến." Bỗng nhiên một nữ tử âm thanh truyền tới, sau đó chỉ gặp một tên đáng người cao gầy, da thịt trắng nõn, hai mắt Như Mộng như khói nữ tử đi tới.

Nàng là Tiêu thán tiên, Tiêu Tiền duy nhất nữ nhi, cũng là Tiêu Tiền duy nhất hài tử.

"Tiên Nhi, làm sao người tới?" Tiêu Tiền đối với Tiêu thán tiên rất là yêu chiều, coi là hòn ngọc quý trên tay, nhưng là nghe được nàng nói như vậy, trên mặt lộ ra lúng túng không thôi.

Lãnh Vũ nghe được Tiêu Tiền gọi hấn Tiên Nhi, thế là nói ra: "Nguyên lai là công chúa điện hạ, không biết công chúa có gì điều kiện, không ngại nói nghe một chút."

"Ta điều kiện rất đơn giản, bản cung muốn gả cho vương đại đô đốc." Tiêu thán tiên lời nói để cho bên trong đại điện lặng ngắt như tờ, cái này, chỉ nghe qua mạnh cưới, còn chưa nghe nói qua mạnh hơn gả.

Lãnh Vũ cũng là sững sờ một chút, hấn năng lượng nghĩ đến khả năng Tiêu Tiền muốn vương vị, muốn bổng lộc, nhưng lại không nghĩ tới là điều kiện này, nàng có chút khó khăn, bởi vì hấn hiểu biết Vương Bình, hấn đối với mình nữ nhân đều cũng tôn trọng, cho nên không phải người nào cũng có thể làm hấn nữ nhân, cho đến nay, làm Đại Tùy Thực Tế Thống Trị Giả, hấn đến trước mắt mới thôi cũng chỉ có ba nữ nhân, Lãnh Vũ trầm tư một chút nói ra: "Có thể đổi đừng điều kiện đâu?"

Tiêu thán tiên lắc đầu, "Đây là chúng ta duy nhất điều kiện, nếu như không đáp ứng, vậy thì đành phải khai chiến, đại không chết trận sa trường."

Tiêu thán tiên nói rất chân thành, cũng có một loại cá chết rách lưới xúc động, quả thật làm cho nàng cảm thấy khó xử, nhưng là hiện tại đi xin phép Vương Bình, này Vương Bình cũng đều vì khó, thôi, là vua bình đại nghiệp, nàng chú ý chẳng phải nhiều, Vương Bình không cao hứng, Vương Phi không cao hứng cũng không đoái hoài tới, Lãnh Vũ cắn răng một cái, nói ra: "Ta có thể đại biểu đại đô đốc đáp ứng người."

"Tốt, bản cung tin tưởng lạnh các chủ tín dự, cũng càng tin tưởng đại đô đốc đối với lạnh các chủ tình nghĩa." Tiêu thán tiên mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 146: Tạ Tiến

Tất nhiên song phương đã đạt được hiệp nghị, Lãnh Vũ cũng phải xử lý chính mình hai việc tình, chỉ gặp nàng đi đến Sầm Văn Bản trước mặt nói ra: "Sầm đại nhân, không biết phải chăng là nghe qua Tạ Tiến cái tên này?" Lãnh Vũ ý nghĩ cũng đơn giản, tất nhiên Tạ Tiến tại Tiêu Lương làm quan, này làm Lương Quốc Tướng Quốc, Sầm Văn Bản hấn là so Tiêu Tiền càng thêm hiểu biết quan trường người. (\\(-) bên trong Δ Văn mạng * 1.

"Tạ Tiến? Ta đến là biết có một cái Tạ Tiến, không biết phải chăng là lạnh các chủ muốn tìm Tạ Tiến?" Sầm Văn Bản thấp giọng nói ra.

"Sầm đại nhân mời nói?" Lãnh Vũ kích động nói ra.

Sầm Văn Bản thế là chậm rãi đến, cái này Tạ Tiến sĩ mấy năm trước lẻ loi một mình đi vào Giang Nam, tiếc rằng con đường làm quan nhấp nhô, bị người khi dễ, không ngờ bị Cao Sĩ Liêm nữ nhi nhìn trúng, hiện vì là Cao Sĩ Liêm con rể.

Lãnh Vũ vừa nghe là biết nói, cái này Tạ Tiến cũng là khả năng rất lớn chính là mình muốn tìm người, Cao Sĩ Liêm Lãnh Vũ vẫn là có chỗ hiểu biết, Cao Sĩ Liêm tại Tùy Triều thời điểm bị biến thành Chu diên huyện chủ bộ, tiền nhiệm trước đó cầm mẫu thân mình, thê tử, nữ nhi lưu tại Giang Nam, về sau thiên hạ đại loạn, Cao Sĩ Liêm phụ thuộc Tiêu Tiên.

Để cho Lãnh Vũ ngoài ý muốn là, Nhị Công Tử lại là Cao Sĩ Liêm con rể.

Sầm Văn Bản nhìn xem Lãnh Vũ có chút kích động, trong lòng nghi hoặc, liền hỏi: "Lạnh các chủ, cái này Tạ Tiến?"

Đến bây giờ, cũng không có gì tốt giấu diếm: "Sầm đại nhân, nhà ta đại đô đốc có một ruột thịt đệ đệ, tên là Tạ Tiến, lưu lạc đến Giang Nam, lần này ta cũng là đến tìm kiếm Nhị Công Tử."

"Thì ra là thế."

Hai người sau đó cáo biệt Tiêu Tiên, mà giờ khắc này trong đại điện chỉ có Tiêu Tiên cha và con gái, lúc trước bởi vì ngoại nhân tại, Tiêu Tiên luôn luôn không có hỏi Tiêu thán tiên tại sao lại làm ra như thế quyết định, hiện tại chỉ còn lại có hai cha con, Tiêu Tiên liền hỏi:

"Tiên Nhi, đây là vì sao?"

Tiêu thán tiên thở dài, sau đó cắn môi nói ra: "Phụ thân, người là làm qua đế vương người, biết được đế vương vô tình, từ xưa đến nay, nhân vật như vậy cái nào có kết cục tốt, liền xem như Trần Hậu Chủ như thế hoang đường tầm thường người, sau cùng cũng khó thoát khỏi cái chết, huống chi là phụ thân dạng này nhân vật kiêu hùng đâu, phụ thân coi như đầu hàng, cũng chỉ sẽ nhận được nhất thời trấn an, nhiều nhất một hai năm, hoặc là ba bốn năm, liền sẽ chết bất đắc kỳ tử mà chết, sẽ không kết thúc yên lành, ta nguyện ý gả cho Vương Bình, làm hán thiếp, là vì phụ thân có thể bình an a."

Tiêu Tiên nghe xong, nhất thời sùng sốt, lập tức khóc lớn lên, "Cũng là phụ thân vô dụng, phụ thân có lỗi với người, nhưng người là ta hòn ngọc quý trên tay a, sao có thể đi làm người khác Tiểu Thiếp đâu, liền xem như Vương Bình cũng không được."

Có thể là lúc này Tiêu thán tiên thái độ mười phần kiên quyết, "Phụ thân, người không cần lại nói, ta đã quyết định, với lại người muốn rõ ràng biết, ta cũng không phải là cái gì Tiểu Thiếp, Vương Bình sớm muộn sẽ Đăng Cơ Xưng Đế,

Đến lúc đó nữ nhi cũng là Hoàng Phi, dạng này nữ nhi trong cung mới có thể thật tốt bảo hộ phụ thân."

Tiêu Tiên nhìn lấy chính mình nữ nhi, nhìn xem như thế yêu mình nữ nhi, hấn hiểu được nữ nhi làm ra hết thấy, đành phải thở dài một hơi, "Được rồi, vì phụ đáp ứng người."

... ..

Lãnh Vũ đã phái người truyền tin cho Vương Bình, giờ phút này nàng đang tại tiến về Cao Sĩ Liêm phủ thượng, nàng muốn xác định người này đến có phải hay không Vương Bình muốn tìm người.

Đi vào Cao phủ, chỉ gặp đại môn đóng chặt, không thấy một người, nhưng là tỉ mỉ nghĩ lại, liền minh bạch, Dự Chương thành đã bị vây, lúc nào cũng có thể sẽ bị công phá, mặc kệ là bách tính vẫn là quan viên, đều trốn ở trong nhà, phó thác cho trời.

"Người tới, tiến đến kêu cửa." Lãnh Vũ phân phó nói.

Một gã hộ vệ bước nhanh hướng về phía trước, đi đến không có bắt đầu kêu cửa, chỉ chốc lát, cửa phủ mở ra một tia khe hở, truyền ra một trận âm thanh: "Ai vậy?"

"Mời thông báo một tiếng cô gia nhà người, liền nói Cố Nhân tới thăm? ." Hộ vệ từ tốn nói.

"Chờ một lát."

Giờ phút này Cao Sĩ Liêm cùng người nhà lo lắng ngồi trong nhà, đối với mình gia đình vận mệnh cảm thấy lo lắng, đúng lúc này, người gác cổng tới báo, nói Cô Gia Cố Nhân tới thăm.

"Tạ Tiến, người nhưng có cái gì cố nhân?" Cao Sĩ Liêm nghi hoặc hỏi.

"Bẩm nhạc phụ đại nhân, tại hạ lẻ loi một mình lại tới đây, cũng không có cái gì cố nhân, ta duy nhất mẫu thân cũng không biết tung tích, chẳng lẽ là mẫu thân biết ta ở chỗ này, đến xem ta?" Tạ Tiến trả lời đến, ánh mắt bên trong cũng tràn ngập chờ mong, hấn phái người đi tìm qua mẫu thân, nhưng lại không có tìm được, lúc này tới cố nhân, sao có thể để cho hấn không kích động đây.

"Mời hấn vào?" Cao Sĩ Liêm phân phó nói.

Lãnh Vũ đợi người tới, Tạ Tiến lại cau mày, nữ tử này nàng từ trước tới nay chưa từng gặp qua, mà Cao Sĩ Liêm lại sắc mặt tái xanh, coi là đây là Tạ Tiến

nơi nào đến Phong Lưu Trái, nhưng là nhưng trong lòng nghi hoặc, bởi vì Tạ Tiến làm người, hẳn là tương đối hiểu biết.

"Người là ai? Người phương nào phái tới." Tạ Tiến nghi hoặc hỏi.

Lãnh Vũ cũng không trở về đáp hẳn vấn đề, mà chính là hỏi: "Mẫu thân người phải chăng gọi tạ Tử Hinh?"

Tạ Tiến nghe vậy giật dũ, "Các người đem mẫu thân của ta làm sao, nguyên lai là các người bắt đi mẫu thân của ta."

Lãnh Vũ nghe, ngược lại buông lỏng một hơi, cuối cùng bị chính mình tìm tới, thế là cung kính nói ra: "Nhị Công Tử, mẫu thân người rất tốt, bị người huynh trưởng tiếp đi, người huynh trưởng cũng tại tìm kiếm khắp nơi người."

"Huynh trưởng?" Đúng, Tạ Tiến từ mẫu thân trong miệng nghe nói qua, hẳn có một cái huynh trưởng, thế là kích động nói ra: "Vậy ta mẫu thân cùng huynh trưởng ở nơi nào, bọn họ thật tới."

Sau đó Tạ Tiến phi thân chạy đến Cao Sĩ Liêm bên cạnh, kích động không thôi nói ra: "Nhạc phụ đại nhân, ta tìm tới mẫu thân, ta tìm tới huynh trưởng ta."

Cao Sĩ Liêm cùng người nhà nhìn thấy Tạ Tiến kích động như thế, cũng đang vì hẳn cảm thấy cao hứng, nhưng là bây giờ cục diện nhưng lại làm cho bọn họ cao hứng không nổi, "Vị cô nương này, hiện tại Dự Chương thành vây chặt như nêm cối, coi như biết Tạ Tiến mẫu thân, huynh trưởng tin tức, chúng ta cũng là không có cách nào đi, ta cùng Tạ Tiến cũng là Lương Quốc quan viên, chỉ cần Đại Tùy quân đội một khi đánh vào trong thành, vậy chúng ta sẽ thành dưới thêm tù a."

Nói xong, Cao Sĩ Liêm trùng trùng điệp điệp thở dài một hơi, Tạ Tiến cùng hẳn người nhà họ Cao cũng cúi đầu xuống, mới vừa tới vui sướng bị trước mắt hết thảy hòa tan.

Lãnh Vũ nghe, cười khúc khích, sau đó nhẹ nói nói: "Nhị Công Tử, các người không cần phải lo lắng, có nhà người huynh trưởng tại, không ai động tới người, liền xem như Tiêu Tiên cũng không được."

Tạ Tiến một mặt mờ mịt, mà Cao Sĩ Liêm thì là nhãn tình sáng lên, nhất thời vang lên vừa rồi chỉ tiết đến, tại bây giờ Dự Chương trong thành, có thể bình tĩnh như thế xuất nhập, mà lại là một nữ tử, có thể nghĩ, chủ tử là lợi hại cỡ nào một nhân vật, với lại cảm Tiêu Tiên đều không đề tại mắt bên trong, chẳng lẽ là tây Tùy Quân bên trong đại tướng hoặc là cao quan, thế là Cao Sĩ Liêm tiến lên một bước, chấp tay nói ra:

"Xin hỏi cô nương, Tạ Tiến huynh trưởng có thể là tây Tùy đại tướng?"

"Đúng"

Cao Sĩ Liêm nghe vậy, nhất thời buông lỏng một hơi, quả là thế, "Không biết huynh trưởng hàm nơi ở chức gì." Cao Sĩ Liêm muốn rất rõ ràng, nếu như quan chức đủ lớn, như vậy bọn họ Cao gia cũng liền gối cao không lo.

Lãnh Vũ mỉm cười nói: "Nhị Công Tử huynh trưởng, hiện vì là Đại Tùy Ung Vương, Thừa Tướng, đại đô đốc Vương Bình."

Tạ Tiến cùng Cao Sĩ Liêm, bao quát nhà hẳn người nghe vậy, đều hít vào một hơi, Vương Bình là ai, tương lai Đại Tùy hoàng đế, lập tức Cao Sĩ Liêm lộ ra đã lâu nụ cười, nếu quả thật như thế, vậy hẳn Cao gia về sau khả năng cũng là Hoàng Thân Quốc Thích.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 147: Tiếp nhận đầu hàng

Hôm sau trời vừa sáng, trời vẫn là tờ mờ sáng thời điểm, Lãnh Vũ một đoàn người ngay tại Tiêu Tiên đưa mắt nhìn dưới rồi đi Dự Chương thành, nàng tại Giang Nam nhiệm vụ đã hoàn thành, nàng cũng đã lâu chưa thấy qua Vương Bình, cho nên hôm nay lúc rời đi sau, người chung quanh đều hiện nàng giống như biến thành một người khác giống như. (\\ (—) tiếng Trung mạng đích 1.

Ngày xưa lạnh như băng các chủ đại nhân, bây giờ lại là nở nụ cười, trên thân cũng không còn ăn mặc cảm y, mà chính là mặc vào Đại Gia Khuê Tú trang phục, nàng mỹ lệ không chỉ có để cho thuộc hạ người cảm thấy kinh ngạc, liền ngay cả hộ tống bọn họ cùng đi gặp Vương Bình Tạ Tiến mấy người cũng vì hẳn mỹ mạo chỗ xấu hổ.

Wương Bình vẫn còn ở trong doanh trường phê duyệt một chút Công Văn, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn thấy một nữ tử đi tới, Vương Bình nhìn kỹ, trên mặt lập tức lộ ra nụ cười,

"Người trở về, có khỏe không? Hai năm này vất vả người." Vương Bình đi ra phía trước, kéo lên hần vành tai xuất sắc, lau trong mắt nàng nổi lên nước mắt.

Lãnh Vũ không nói gì, chỉ là chậm rãi cầm đầu dựa vào Vương Bình bả vai, nàng là Lang Gia Các các chủ, nắm quyền lớn, nhưng là giờ phút này lại chỉ là một cái tiểu nữ nhân, đi vào Vương Bình bên người, nàng cảm giác như trút được gánh nặng, cái gì đều không cần lo lắng.

Hồi lâu, Lãnh Vũ ngẩng đầu, "Công tử, ta đang khóc coi như không dễ nhìn." Nói xong nhanh lau khô chính mình nước mắt, sau đó lại khôi phục nàng điềm đạm nụ cười.

"Ha-Ha, nào có, chúng ta Lãnh Vũ thế nào cũng đẹp." Vương Bình khẽ cười nói.

Nghe được Vương Bình nói như thế, Lãnh Vũ cảm thấy mình làm hết thảy cũng là đáng giá, "Công tử, Tiêu Tiền đã đáp ứng đầu hàng, nhưng là có một cái điều kiện, cưới Nam Lương công chúa, thuộc hạ đã thay người đáp ứng, ai, lại có một cái mỹ nữ đầu nhập công tử trong lòng ngực." Nói xong Lãnh Vũ cười giả dối.

Vương Bình thân thiết vỗ một cái đầu nàng, "Người a người."

Vương Bình cũng không trách nàng, bởi vì hần biết, nàng làm ra hết thảy cũng là muốn tốt cho mình, "Người cũng đã lâu không gặp đệ đệ người, hần ở phía sau quân, người đi gặp gặp hần đi, không phải vậy hần lại muốn trách ta rồi."

"Hần dám, trước tiên thông thả đi gặp hần, ta mang cho người mấy người tới, người có muốn hay không nhìn một chút, cam đoan người gặp đệ đệ nở hoa." Nói xong, chính nàng đến không khỏi cười rộ lên, sau đó đối với sổ sách ngoại nhân nói nói: "Dẫn bọn hần vào đi."

Vương Bình rất ngạc nhiên, người nào sẽ để cho chính mình đệ đệ nở hoa, làm người tới đi tới thời điểm, đi ở trước nhất là một tuổi trẻ công tử, nhìn kỹ, Vương Bình hiện người này khuôn mặt rất quen thuộc, ngẫm lại, sau đó hai mắt sáng lên, mặt mũi này không phải cùng mình khuôn mặt rất giống sao? Chẳng lẽ là?

Người tới chính là Tạ Tiến cùng Cao Sĩ Liêm một nhà, bởi vì Cao Sĩ Liêm đã biết Tạ Tiến là Vương Bình đệ đệ, cho nên cũng không dám lấy chính mình là hần Nhạc Phụ mà khinh thường, thế là xuất nhập cũng là Tạ Tiến đi ở phía trước, chính mình đi tại sau lưng.

Tạ Tiến cũng nhìn thấy Vương Bình,

Cũng hiện Vương Bình cùng mình có sáu bảy phần tương tự, hần hướng Lãnh Vũ phụng hướng xem ra xem, chỉ gặp Lãnh Vũ đối với hần nhẹ nhàng gật gật đầu, hần hiểu được, người này cũng là Vương Bình, thế là hần tiến lên một bước, sau đó cong xuống đến, "Đệ đệ gặp qua huynh trưởng." Sau lưng Cao Sĩ Liêm mấy người cũng quỳ theo bái đứng lên, "Bái kiến đại đô đốc."

Vương Bình đi ra phía trước, nhìn lấy chính mình ở cái thế giới này bên trên thân nhất người một trong, vịn Tạ Tiến, "Đứng dậy, trở về liền tốt, trở về liền tốt, qua một thời gian ngắn đi Đại Hưng Thành nhìn một chút mẫu thân, nàng cũng mấy năm không gặp người, luôn luôn nhắc tới người."

"Vâng, huynh trưởng, ta cũng rất muốn niệm mẫu thân, đi tìm qua mẫu thân, nhưng là không có tìm được." Tạ Tiến xoay đầu lại, đối Vương Bình giới thiệu đến, "Huynh trưởng, đây là Thần Đệ nhạc phụ đại nhân, Cao Sĩ Liêm, đây là Nhạc Mẫu, đây là Thần Đệ vợ con trai của từ hòa."

Vương Bình nghe xong, hơi kinh ngạc, Cao Sĩ Liêm có thể là một nhân vật, mà lại là Trường Tôn Vô Kỵ Cửu Cửu, "Cao Đại Nhân xin đứng lên, các người đều đứng lên đi."

"Mẫu thân, đây là ai a? Chúng ta tại sao phải quỳ hần a." Bỗng nhiên một cái non nớt âm thanh từ trong đám người truyền tới.

Vương Bình dọc theo âm thanh nhìn sang, chỉ gặp một cái bốn năm tuổi hài đồng đang khoẻ mạnh kháu khỉnh nhìn xem hần.

"Lẽ, không được nói lung tung." Tạ Tiến đi qua, đối hài đồng lớn tiếng nói, sau đó quay đầu cung kính đối với Vương Bình, "Huynh trưởng, đây là con trai của Thần Đệ tạ lễ, hần không hiểu chuyện, đập vào huynh trưởng, mong rằng huynh trưởng không nên trách tội." Tạ Tiến đối với Vương Bình vẫn có chút e ngại, dù sao hần cùng Vương Bình cho tới bây giờ chưa từng gặp mặt, thân là thượng vị giả cũng kiêng kỵ phía dưới người nói chuyện, hần sợ Vương Bình bởi vậy không thích.

Vương Bình đi đến hài đồng bên người, mỉm cười, "Ta là đại bá của người a, tới." Vương Bình nắm hần đi vào trước mọi người, sau đó đối Tạ Tiến nói ra, "Chờ đợi trở lại Đại Hưng, tế thiên bái tổ về sau, đổi lại Vương Tính đi."

"Đứng." Tạ Tiến cung kính nói ra, mà một bên Cao Sĩ Liêm lại kích động không thôi, đổi lại Vương Tính mang ý nghĩa cái gì hần biết rõ, ngày sau Tạ Tiến, không, Vương Tiến khẳng định lại là Thần Vương chi vị, nếu như Vương Bình không cho hần sửa họ, vậy hần có thể hay không đạt được một cái Quận Vương chi vị cũng chưa biết chừng đây.

Đại Tùy Thừa Nghiệp ba năm ngày hai mươi mốt tháng sáu, sắc trời sáng rõ, triều dương chậm rãi dâng lên, cuối cùng càng ra chân trời đến, chiếu rọi toàn bộ Dự Chương thành. Mà Dự Chương ngoài thành. Sớm đã có thiên quân vạn mã đứng ở dưới thành, đỏ như máu Đại Kỳ phía dưới, Vương Bình thân mang Kim Giáp, nhàn nhạt đánh giá trước mắt thành. Tại hần bên phải, có đại tướng Lý Tĩnh, Từ Thế Tích, Trình Giáo Kim, lạnh lùng bọn người, mỗi cái thân mang Khôi Giáp, uy phong凛凛, có Đại Tùy tướng quân uy vũ bộ dáng, tại Vương Bình bên phải, có Đỗ Như Hối, Trương Khiêm, Lai Tề bọn người, Văn Thần Võ Tướng, mỗi cái phong thái bất phàm, hiển lộ rõ ràng đại quốc Danh Thần Danh Tướng phong phạm tới.

Ngay tại lúc này, chỉ thấy Dự Chương thành thành môn từ từ mở ra, sau đó chậm rãi trì hoãn đi tới một đám người, làm một người là một cái sắc mặt môi

một trung niên nhân, phía sau là một tên thướt tha cô gái trẻ tuổi, người này chính là Tiêu Tiền cùng Tiêu tháng tiên.

Tiêu Tiền bây giờ không đến bốn mươi tuổi, giờ phút này lại có vẻ già nua, trên mặt cũng nhiều rất nhiều nếp nhăn, tựa như là một cái lão giả một dạng, chỉ gặp hần trong tay bưng lấy Ngọc Tỷ những vật này, sau đó từng bước một đi tới, đến Vương Bình trước mặt quỳ xuống đến, đây là tiếp nhận đầu hàng nghi thức một trong, từ xưa đến nay cũng là như thế.

"Đứng lên đi" Vương Bình từ tốn nói, sau đó chỉ thấy Đỗ Như Hối cùng Trương Khiêm đi qua. Một người tiến lên lấy Ngọc Tỷ, một người nhưng là tiến đến đỡ dậy Tiêu Tiền, đây cũng là cho thấy Vương Bình đã tiếp nhận Tiêu Tiền đầu hàng, từ đó về sau, trên cái thế giới này liền không có Tiêu Lương giang sơn.

"Cô phong Tiêu Tiền vì là Tiêu Dao Hầu, Tiêu tháng tiên vì là Trắc Phi, Tiêu Thị tộc nhân theo Tiêu Dao Hầu cùng nhau đất hướng về Đại Hưng Thành." Vương Bình ngay trước tại đây ngàn vạn người lớn tiếng nói, "Truyền lệnh, khao thưởng tam quân tướng sĩ."

"Đại đô đốc Vạn Tuế."

"Đại đô đốc Vạn Tuế."

Đại Tù tướng sĩ ra trong lòng bọn họ lời từ đáy lòng, cùng kêu lên hô to, chấn động toàn bộ Dự Chương thành, mà Nam Lương những binh lính kia cũng đi theo Tù binh quát to lên, giờ phút này về sau, bọn họ cũng chính là Đại Tù tướng sĩ, cầm đi theo Vương Bình cuộc bộ.

Cái này cũng ký hiệu Bình Nam chiến đại hoạch toàn thắng, Giang Nam bình định để cho Vương Bình thế lực chưa từng có cường đại, không người dám trở bình phong.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tù Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Xuân Minh Môn thay đổi (1)

Tù Quân tại hai tháng bên trong đánh bại Tiêu Tiền, Tiêu Tiền khai thành đầu hàng tin tức nhanh chóng truyền đến thiên hạ các nơi.

Cái gọi là đất một mà động toàn thân, Tù Quân đánh bại Tiêu Tiền, không chỉ có cho Giang Hoài Đỗ Phục Uy thực hiện áp lực thật lớn, cũng làm cho hần thế lực cũng theo đó khẩn trương lên, hiện tại thiên hạ thế lực đi qua tiến một bước sát nhập, thôn tính, đã không có lúc trước Thập Bát Lộ Phản Vương tranh bá tình hình.

Lý Uyên Thống Nhất Bắc Phương, trở thành phương bắc Nhất Thế lực, mà Lý Mật cùng Vương Thế Sung chiến tranh lấy Lý Mật thất bại mà kết thúc, nhưng là Lý Mật lại thừa cơ đông khuếch trương, đánh bại Lý Tử Thông bọn người. Vương Thế Sung đánh bại Lý Mật để cho hần đạt được cơ hội thảo độc, Giang Hoài Đỗ Phục Uy tại Tiêu Tiền đầu hàng về sau, cầm đầu mặt Tù Triều đại quân.

Đối mặt Tù Quân cường thế khuếch trương, các đại thế lực đều ý thức được, chỉ dựa vào một phương lực lượng chỉ sợ là khó mà kháng cự Tù Quân, ở loại tình huống này dưới, vứt bỏ hiềm khích lúc trước, liên hợp kháng Tù tiếng hô liền dần dần tại các đại thế lực bên trong xuất hiện, đầu tiên là Đỗ Phục Uy cùng Lý Mật liên hợp, ngay sau đó, Lý Uyên cùng Vương Thế Sung cũng gia nhập vào.

Thái Nguyên Tấn Dương Cung bên trong, tuy nhiên đã là lúc chạng vạng tối, nhưng là Tấn Dương Cung trong đại điện vẫn là đèn đuốc sáng trưng.

"Các người nói một chút, nên làm cái gì? Vương Bình cầm xuống Giang Nam, thế lực bành trướng, chính là ta Đại Đường đại địch số một, Chư Khanh có cái gì đề nghị?" Lý Uyên tâm tình cũng bức bối, trong đêm sốt ruột đại thần đến đây thương lượng đối sách.

"Phụ hoàng, Vương Bình vừa cầm xuống Giang Nam, đại quân đều tụ tập tại Giang Nam các vùng, lúc này không tiến quân, chờ đến khi nào a." Chỉ gặp Lý Thế Dân ra ban nói ra.

Lý Kiến Thành nghe vậy, sắc mặt không vui, thế là nói ra: "Vương Bình cầm xuống Giang Nam, binh uy đang thịnh, không thể đỡ, còn nữa, Quan Trung có Đồng Quan nơi hiểm yếu, đóng quân tám vạn đại quân, không thể mưu toan a." Lý Kiến Thành rất rõ ràng, nếu như Lý Uyên tiếp nhận Lý Thế Dân đề nghị, này Lý Thế Dân liền có thể lần nữa thống binh, thế lực chắc chắn để cho mình lo lắng.

Lý Uyên ngẫm lại, vẫn là đối với Lý Thế Dân hỏi: "Tần Vương có gì lương sách."

Lý Thế Dân đối với Lý Kiến Thành khịt mũi coi thường, lúc này vẫn còn ở cùng mình tranh đấu, không vì Đại Đường giang sơn suy nghĩ, "Phụ hoàng, nếu chỉ là ta Đại Đường khởi binh, chỉ sợ khó mà thủ thắng, nhi thần đề nghị dùng 5 đường đại quân, 5 mặt giáp công, để cho Vương Bình đuôi không thể chiếu cố, được cái này mất cái khác."

Lý Uyên nghe vậy, nhân tình sáng lên, "Cái nào 5 đường đại quân, nói đến."

Lý Thế Dân trầm tư một hồi, tiến lên một bước nói ra: "Chúng ta đã cùng Lý Mật, Đỗ Phục Uy bọn người liên hợp. Một, có thể phái sứ giả tiến về Lý Mật Đỗ Phục Uy nơi, hứa bọn họ Giang Nam Chi Địa, để cho binh dâm Giang Nam, ngăn chặn Vương Bình đại quân. Hai, có thể viết một lá thư, tiến về Đại Lương quốc gặp Lý Quỹ, giúp đỡ lương thảo Quân Hưởng, để cho hấn lên Đại Lương binh, tiến công Vương Bình. Ba, Vương Bình dưới trướng Lưu An trấn thủ Phù Phong Quận, đối với Vương Bình bất mãn, có thể phong là vua, lên Phù Phong binh, thẳng bức Đại Hưng. Bốn, Vương Thế Sung cùng ta Đại Đường giao hảo, nhưng đề xuất binh tấn công Đồng Quan. 5, ta Đại Đường xuất binh mười lăm vạn, đi qua Phong Lăng Độ miệng, qua giếng kính quan, thẳng bức Quan Trung. 5 đường đại quân,

Cho dù Vương Bình trí kế bách xuất, lại như thế nào có thể ngăn cản."

Lý Uyên nghe vậy, hai mắt sáng lên, nhất thời vỗ bàn đứng dậy, "Tốt, liền này kế làm việc, làm cho Tàn Vương Lý Thế Dân vì là đại đô đốc, trong triều Văn Thân Võ Tướng tùy ý tuyên dụng, xuất binh mười lăm vạn, binh dâm Quan Trung."

"Nhi thần lĩnh mệnh."

... ..

Thái Nguyên Đông Cung Thái Tử phủ, giờ phút này Lý Kiến Thành đang tại trong hành lang tức giận không thôi, "Các người nói nên làm cái gì, Lý Thế Dân lại nắm giữ Quân Quyền, nếu như lần này hấn thắng lợi, hồi triều về sau, bản cung Thái Tử Chi Vị cảm khó giữ được a."

"Điện hạ nói rất chính xác, Lý Thế Dân bốn phía lung lạc nhân tâm, mời chào không ít Hiền Tài, bây giờ lại Thống Lĩnh Đại Quân, phủ Tàn Vương tình thế đã che lại Đông Cung." Lưu Văn Tĩnh lo lắng nói ra.

Lý Kiến Thành nghe vậy, càng thêm bất an, "Vương đại nhân, người có cái gì cao kiến?"

Từ khi Lý Thế Dân mất đi Sài gia hỗ trợ về sau, liền cực lực lôi kéo Thái Nguyên Vương Thị, nhưng là Vương Thị gia chủ Vương Khuê cũng không có đầu nhập Lý Thế Dân, mà chính là ngược lại đi theo Lý Kiến Thành, mà con trai của Vương Cơ Vương Kiệt cũng thành Đông Cung phụ tá, trong lúc nhất thời Vương Thị ôm vào Lý Kiến Thành cây to này, để cho Vương Thị dần dần trở nên cường đại lên.

Vương Khuê nghe được Lý Kiến Thành hỏi thăm chính mình, cũng bắt đầu rơi vào trầm tư, nói thật, nếu như Vương Thị không có đắc tội Vương Bình, này Vương Thị đem so với hiện tại càng thêm vinh diệu, nhưng là hấn cũng biết, Vương Thị đắc tội Vương Bình quá sâu, Vương Bình là không thể nào tha thứ, cho nên hấn không có lựa chọn chỗ trống, chỉ có thể đi theo Đại Đường đến, Đại Đường thất bại thời khác, cũng là Vương Thị thất bại thời điểm.

"Điện hạ, tục ngữ nói tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ tao ương, chờ Lý Thế Dân xuất binh thời khác, chúng ta nhất định phải ra tay, không phải vậy chờ hấn khai hoàn mà về, chúng ta liền không có lật bàn chỗ trống." Vương Khuê hạ quyết tâm, lạnh lùng nói ra.

Ngụy Chính cũng hai mắt tỏa sáng nói ra: "Đại quân xuất chinh ngày, Tàn Vương tất nhiên sẽ đi bá kiến bệ hạ, Thái Tử Điện Hạ đến lúc đó, có thể thừa cơ diệt trừ Tàn Vương cái này đại địch, như thế liền có thể an an ổn ổn ngồi vững vàng cái này Thái Tử Chi Vị."

"Nhưng là phủ Tàn Vương đại tướng, Hầu Quân Tập, Tàn Quỳnh bọn người dẫn đầu đại quân, nếu như bọn họ quay giáo một kích, vậy bọn ta như thế nào ngăn cản." Lý Kiến Thành lo lắng nói ra.

"Thái Tử Điện Hạ yên tâm, đại quân đều chậm rãi lái hướng tiền tuyến, lưu tại ngoài thành tuy nhiên hơn ba vạn người, chỉ cần tại Lý Thế Dân tiến vào xuân Minh Môn thời điểm, quan bế đại môn, chúng ta mai phục người xuất kích, năng lượng bất động thanh sắc liền có thể đánh giết Lý Thế Dân, đến lúc đó bệ hạ cũng không có biện pháp, chỉ có thể bởi Thái Tử Điện Hạ nắm giữ quân đội, sau đó lại đoạt Hầu Quân Tập bọn người binh quyền, như thế, đại cục nhất định." Vương Khuê cũng hưng phấn nói ra, nếu như Thái Tử Điện Hạ năng lượng vượt qua cửa này, hôm đó sau khi đăng cơ, Vương Thị nhất tộc chắc chắn phong quang vô hạn.

Lý Kiến Thành sắc mặt thay đổi đi, trong hai mắt lộ ra một tia gầy dựa đến, qua hơn nửa ngày, mới nghe thấy Lý Kiến Thành lạnh lùng nói ra: "Di truyền Tề Vương tới gặp bản cung." Mọi người nghe vậy hai mắt sáng lên, trong lòng buồn lòng, nhẹ nhàng buồn lòng một hồi, Lý Kiến Thành tất nhiên muốn gặp Tề Vương, nói cách khác mình hấn đã đồng ý Ngụy Chính cùng Vương Khuê đề nghị, Tề Vương từ nhỏ cùng Lý Kiến Thành quan hệ rất tốt, sự tình gì cũng là Lý Kiến Thành tiên phong, lần này giết Lý Thế Dân, Lý Kiến Thành cũng cần Tề Vương Phủ Bình hỗ trợ.

Mà giờ khắc này Đường Hạ ngồi một người, cũng không có nói lời nói, cũng không có người để ý hấn, hấn cũng là Phong Đức Di, hấn đã Lão, tuy nhiên làm Lý Kiến Thành phụ tá, nhưng là cũng không có bao nhiêu người để ý tới hấn, hấn là một cái cũng sĩ diện người, đã người không để ý tới ta, vậy ta cũng sẽ không mở miệng nói chuyện, Lý Kiến Thành phụ tá bọn họ tựa hồ đã thành thói quen hấn cái dạng này, cho nên cũng không để ý gì tới sẽ hấn.

Nhưng là người không để ý tới hấn, không nhất định đã nói lên trong lòng của hấn không có biện pháp, Phong Đức Di trong lòng rất là phẫn nộ, cái này đại sự, thế mà không hỏi xem hấn cái này Lão Thần đã, để cho hấn cảm thấy khuất nhục, xem ra là hấn là rồi đi Lý Kiến Thành, dạng này người như thế nào để cho mình cam tâm tình nguyện phụ tá hấn đầu, không tự giác, Phong Đức Di trong đầu nhất thời xuất hiện một cái ảnh tuấn cương mặt đến, cẩn thận suy tư chỉ chốc lát, không khỏi ngay cả mình đều bị hoảng sợ kêu to một tiếng, sau đó chính mình tỉnh táo lại, nghĩ đến: "Đã người dạng này không tôn trọng ta, vậy ta cần gì phải bán mạng cho người đây, nếu như ta đem sự tình nói cho Lý Thế Dân, này Lão Thần ta có phải hay không sẽ nhận được trọng dụng đây."

"Chuyện hôm nay, không thể ngoại truyền, một khi ngoại truyền, chính là chúng ta từ kỳ." Lý Kiến Thành quét mọi người liếc một chút, trong hai mắt lộ ra một tia băng lãnh, có thể là hấn không biết là, tại chính mình hai mắt phía dưới, lại có một cái không đáng chú ý người, khiến cho được bản thân bước vào

vạn kiếp bất phục trong vực sâu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Xuân Minh Môn thay đổi (2)

Nửa đêm canh ba, Thái Nguyên Thành đã bắt đầu cấm đi lại ban đêm, trên đường cái không có một cái nào người, Kim Ngô Vệ tại trên đường cái tuần tra, bỗng nhiên một cỗ đen nhánh xe ngựa chậm rãi chạy tại trên đường cái, hấn xuất hiện cũng không có gây nên người chú ý, bởi vì không phải mỗi một cái địa phương đều có tuần tra người. (\\) (→) tiếng Trung mạng đích 1. trên xe ngựa cũng không có bất luận cái gì Tiêu Kỳ, căn bản nhìn không ra chiếc xe ngựa này ra sao lai lịch, nhưng là từ nó này cự đại mà dày đặc thùng xe, cùng kéo xe hai thốt tuần mã bên trên đó có thể thấy được, năng lượng có được chiếc xe ngựa này cũng không phải là người bình thường. Không tệ, ngồi ở trong xe ngựa là Đại Đường quan viên, thái tử Lý Kiến Thành Chúc Lại Phong Đức Di, cũng không biết lúc này xuất hiện tại trên đường cái là cần làm chuyện gì.

Tại xe ngựa chậm rãi chạy dưới, đi vào trong phủ Tàn Vương, giờ khắc này phủ Tàn Vương chung quanh cũng không có người, Phong Đức Di xuống xe ngựa, đối với phủ Tàn Vương người gác cổng nói ra: "Mau dẫn lão phu đi gặp Tàn Vương."

"Phong đại nhân mời theo tiêu đi." Tục ngữ nói Tể Tướng người gác cổng thất phẩm quan, phủ Tàn Vương người gác cổng đối với Đại Đường quan viên cũng là rất quen thuộc, biết đến đây người là người thế nào, cũng không cần bẩm báo, tranh thủ thời gian mang theo Phong Đức Di vào phủ môn.

Sớm có hạ nhân đi bẩm báo Lý Thế Dân, nói Phong Đức Di đến đây, sau một lát, Phong Đức Di đi vào Đại Đường bên ngoài thời điểm, lại nhìn thấy Lý Thế Dân đã sớm đứng ở nơi đó chờ chính mình, trong lòng một trận cảm động, không khỏi gật gật đầu, liền hướng điểm này, chính mình cũng phải giúp Tàn Vương.

"Lão Thần báii kiến Tàn Vương điện hạ." Phong Đức Di đi vào Lý Thế Dân trước người, hướng hấn báii cúi đầu.

Lý Thế Dân là bức nào nhân vật, biết lúc này tới gặp mình khẳng định có đại sự cuộc sống, không đợi Phong Đức Di báii xuống, liền đỡ lấy hấn, cười nói: "Lão Đại Nhân không cần đa lễ, đây không phải triều đình, ta là văn bối, sao dám chịu lớn như thế lễ đây."

"Đa tạ điện hạ, có thể là vì Nhân Thần người há có thể mất lễ phép, lễ không thể bỏ a." Phong Đức Di mỉm cười nói ra.

Lý Thế Dân nghe xong, cũng không có nói thêm cái gì, mà chính là mang theo hấn đi vào trong điện, mới vừa hỏi nói: "Phong đại nhân vì sao lúc này tới phủ Tàn Vương, phải biết, hiện tại đã cấm đi lại ban đêm."

"Lúc này đến, mới sẽ không có người chú ý tới, thành chỉ có lúc này tới."

Lý Thế Dân nghe vậy gật gật đầu, hấn đương nhiên biết Phong Đức Di ý tứ, hiện tại hấn cùng Lý Kiến Thành đã thế như thủy hỏa, mà hấn lại là Lý Kiến Thành người, không phải hấn Lý Thế Dân người, nếu để cho Lý Kiến Thành biết, vậy cũng không liên lạt trời a.

Phong Đức Di xem Lý Thế Dân đối với mình khách khí như thế, cũng không giả mồm, "Điện hạ nhưng biết, Thái Tử Điện Hạ đã quyết định muốn giết điện hạ."

"Cái gì?" Lý Thế Dân có chút không dám tin tưởng, nhất thời đứng lên, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, ánh mắt lộ ra không thể tin bộ dáng, nhìn xem Phong Đức Di, "Không có khả năng a, từ nay trở đi ta muốn Linh Quân xuất chinh, hấn như thế nào giết ta."

"Thái Tử Điện Hạ đã thu mua xuân Minh Môn thù tướng,

Điện hạ xuất chinh trước đó muốn đi trong hoàng cung hướng về bệ hạ chào từ giả, tất nhiên qua xuân Minh Môn, đến lúc đó, hấn mang theo thù hạ đại tướng Tiết Vạn Triệt bốn người mai phục cùng xuân Minh Môn, đánh giết điện hạ, sau đó tại giả truyền Thánh Chi, đoạt lấy binh quyền, đến lúc đó, Đại Đường liền rơi vào trong tay hấn."

Phong Đức Di đem hấn biết tin tức nói ra, để cho Lý Thế Dân kinh ngạc không thôi, hấn không thể không thừa nhận, nếu như Phong Đức Di không đến nói cho hấn biết, như vậy hấn thật rất có thể tại xuân Minh Môn bị đánh giết, bởi vì cái này thời điểm là hấn thế lực cường đại nhất thời điểm, cũng là hấn bất cần nhất thời điểm.

Phong Đức Di nói xong, cũng không có quá nhiều dừng lại, hấn cũng sợ vạn nhất bị người phát hiện, lúc này, đại điện chếp đi tới hai người, Lý Thế Dân dưới trướng đại tướng đều đi thống binh, hiện tại xuất hiện ở đây chỉ có hấn Muru Thần, Trương Công Cẩn cùng Lưu Chính Hội.

"Thật độc ác Thái Tử Điện Hạ a." Trương Công Cẩn đi lên trước nói ra.

"Đúng vậy a nếu không có Phong đại nhân đến đây báo tin, chỉ sợ điện hạ cùng phủ Tàn Vương hơn trăm cái tánh mạng khó đảm bảo a." Lưu Chính Hội cũng lạnh lùng nói ra.

"Chư vị có cái gì kể sách, đều nói tới nghe một chút." Lý Thế Dân hiện tại lấy tâm loạn như ma, không biết như thế nào cho phải. Nhưng là tra hỏi, hai người này đều lâm vào trong trầm tư, cũng không trở về đáp, Lý Thế Dân nhìn xem hai người, trong lòng thở dài, "Các ngươi xuống dưới suy nghĩ một chút, ngày mai quay về ta."

Sau khi hai người đi, Lý Thế Dân một thân một mình đi vào vương phủ một chỗ chỗ bí mật, đột nhiên biến mất tại trong phủ Tàn Vương, đi qua thật dài thông đạo, đi vào một chỗ tựa như đại lao địa phương.

Nơi này là Lý Thế Dân bí mật một cái lối đi, vì là cũng là để phòng vạn nhất, nhưng là hẳn tới nơi này không phải vì chạy trốn, mà chính là gặp một người, Trương Tôn Vô Kỵ.

Trương Tôn Vô Kỵ từ Đại Hưng lại tới đây, trình bày lợi hại quan hệ, khiến cho Đại Đường cùng tây Tỳ không có khai chiến, nhưng là hẳn cũng bị Lý Thế Dân giam lỏng ở đây, Lý Thế Dân ý nghĩ giống như Vương Bình, cái kia chính là không vì bản thân ta sử dụng, cũng không thể là địch nhân sử dụng, sử dụng hẳn không có thả hẳn rồi đi.

"Tàn Vương điện hạ, ngươi không dùng để, cháu đích tôn của ta Vô Kỵ tuy nhiên phản bội ngươi, nhưng là cũng không muốn làm thay đổi thất thường tiểu nhân, huống hồ Vô Cấu có lỗi gì, ngươi thế mà đưa nàng giam cầm đứng lên." Nói Trương Tôn Vô Kỵ tiến lên phần nộ lôi kéo hẳn cô áo. Bên cạnh hộ vệ muốn lên trước cầm Trương Tôn Vô Kỵ kéo ra, bị hẳn khoát tay ngăn cản.

"Vô Kỵ, ngươi đối với ta là thân bất do kỷ, mà ta đối với Vô Cấu cũng là thân bất do kỷ, hiện tại ta cần ngươi trợ giúp, chỉ cần ngươi giúp ta lần này, ta có thể thả ngươi đi." Lý Thế Dân từ tốn nói.

Trương Tôn Vô Kỵ nghe vậy, hai mắt sáng lên, nhưng là trong nháy mắt vừa tới nhụt xuống dưới, hẳn không biết Lý Thế Dân nói chuyện phải chăng giữ lời.

Lý Thế Dân tựa hồ nhìn ra hẳn lo lắng, thế là nói ra: "Ngươi không cần phải lo lắng, tuy nhiên Vương Bình Lang Gia Các cũng bí ẩn, nhưng là ta Đường Phong cũng không phải ăn chay, ta biết bọn họ đang tìm ngươi, cho nên ta có thể đem ngươi giao cho bọn hẳn."

Trương Tôn Vô Kỵ ngẫm lại, sau đó lạnh lùng nói ra: "Có thể, nhưng là ta muốn dẫn Vô Cấu đi."

"Không có khả năng, Vô Cấu không có khả năng để ngươi mang đi." Lý Thế Dân nghe vậy, chém đinh chặt sắt nói ra.

"Ta chỉ có cái này một cái điều kiện, nếu không, ta tình nguyện chết."

Cứ như vậy, trong mặt thất an tĩnh lại, đều không người nói chuyện, tới hồi lâu, Lý Thế Dân mới mở miệng nói ra: "Tốt, nhưng là ta cũng có một cái điều kiện."

"Điện hạ mời nói."

"Trương Tôn Vô Cấu cái tên này vĩnh viễn không thể lại xuất hiện, ta sẽ để cho cái tên này vùi sâu vào đất vàng bên trong."

"Có thể, ta đáp ứng ngươi." Trương Tôn Vô Kỵ biết, đây là Lý Thế Dân tôn nghiêm vấn đề, hẳn không thể để cho chính mình trước kia Vương Phi bị người ta biết đi Đại Hưng, cho nên cái tên này phải chết đi, về sau vĩnh viễn không có Trương Tôn Vô Cấu.

Lý Thế Dân cảm Lý Kiến Thành muốn giết mình sự tình nói với Trương Tôn Vô Kỵ, Trương Tôn Vô Kỵ ngẫm lại nói ra: "Ta có hai mà tính, cung cấp điện hạ lựa chọn, một, lập tức rời đi Thái Nguyên, tìm tới Hưu Quân Tập bọn họ đại quân, dạng này có thể tránh né tai nạn, thậm chí có thể băng vào điện hạ uy vọng, tiếp tục Thống Lĩnh Đại Quân, cung cấp điện hạ sử dụng, dạng này Lý Kiến Thành cũng không dám loạn động; hai, cái kia chính là đi đập nồi đim thuyền kẻ sách, mai phục tại thái tử cùng Tề Vương phải qua trên đường, lấy Loạn Tiễn bắn chết, vậy quá tử hòa Tề Vương sau khi chết, có thể Đăng Cơ Xung Đế chỉ có điện hạ một người"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 150 :xuân Minh Môn thay đổi (3)

Lý Thế Dân nghe xong Trương Tôn Vô Kỵ kể sách, bắt đầu hồi hận đáp ứng thả hẳn rồi đi, người này rồi đi, sẽ thành chính mình đại địch, nhưng là đảo

mất suy nghĩ một chút, chính mình vẫn là trước tiên xem qua trước cửa này đi, "Cái trước khẳng định là không được, ta rời đi Thái Nguyên, tuy nhiên thống binh, nhưng là một khi thái tử đăng cơ, là tuyệt đối sẽ không bỏ qua ta, ngày sau cùng Lý Kiến Thành đối kháng, cái kia chính là phản bội toàn bộ Đại Đường, cũng sẽ không bị thể nhân tiếp nhận. (\\(-) bên trong Δ Văn mạng 1." Lý Thế Dân lắc đầu, sau đó tiếp tục nói ra: "Nhị Điều kế sách tuy nhiên nhìn qua nguy hiểm, nhưng là cũng không phải không thể làm đến, Vô Độc Bất Trọng Phu."

"Điện hạ quả nhiên là thông tuệ Anh Chủ, thái tử lực lượng tại Thái Nguyên Thành bên trong mạnh hơn điện hạ, nhưng là bọn họ lực lượng quá phân tán, thái tử tả hữu không có khả năng thời khắc đều có thật nhiều người hộ vệ, có thể thừa dịp hấn cùng Tề Vương ngày mai vào triều thời điểm, bất thành linh tập kích, sau đó để cho Hưu Quân Tập bọn người suất quân vào thành, đại sự nhất định."

"Vậy thì ở trên hướng thời điểm giết bọn hấn." Lý Thế Dân hung hăng nói ra, "Bây giờ đã đến không phải hấn chết chính là ta vong thời khắc, hấn cả ngày liền nghĩ như thế nào giết ta, chỗ nào còn bận tâm ta cùng hấn Huynh Đệ Chi Tinh đầu, ta liền cùng hấn liều cái người chết ta sống."

"Thái tử không phải muốn tại xuân Minh Môn giết ngươi sao? Nay điện hạ cũng có thể tại xuân Minh Môn giết hấn, cái này gọi lấy đạo của người trả lại cho người, hấn coi là xuân Minh Môn thủ tướng là người khác, cho nên không có đề phòng." Trường Tôn Vô Kỵ lại cho Lý Thế Dân ra một kế.

Lý Thế Dân rời đi mật thất, sau đó đưa tới Đường Phong người, để cho hấn truyền tin Hưu Quân Tập, Tần Quỳnh, Úy Trì Cung bọn người, để cho Hưu Quân Tập Linh Quân, Tần Quỳnh, Úy Trì Cung chạy suốt đêm tới, sau đó lại mệnh Đường Phong người, xuân Minh Môn phó tướng là Lý Thế Dân trong bóng tối bồi dưỡng người, hấn để cho cầm xuân Minh Môn thủ tướng giết chết, ngày mai cầm tam phúc binh lính an bài tới thủ thành.

Đêm tối dần dần sâu, mây đen sớm che khuất trên trời một vòng Tàn Nguyệt, toàn bộ Thái Nguyên Thành bên trong đều lâm vào hoàn toàn yên tĩnh bên trong, chỉ có hành tẩu tại trên phố lúc gõ mõ cầm canh người, đánh lấy cang, trong miệng lầm bầm: "Trời hanh vật khô, cẩn thận củi lửa" lời nói tới. Bọn họ nhưng lại không biết, tại trong đêm tối này. Có nhiều thứ xa so với nên càng thêm nguy hiểm đồ vật, tại tôn này quý hào hoa Thái Nguyên Thành bên trong đã hình thành, chỉ cần thời gian vừa đến, liền sẽ tuôn ra lửa cháy hùng hực, đốt cháy Thái Nguyên Thành bên trong hết thảy, khiến cho Thái Nguyên Thành thay cái diện mạo.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Lý Thế Dân lại chéch đêm không ngủ, Tần Quỳnh cùng Úy Trì Cung đã bí mật gấp trở về, hiện tại trời đã sắp sáng.

"Điện hạ chuẩn bị mang bao nhiêu người." Nói chuyện là Tần Quỳnh, từ khi Trương Tu Đà chết trận về sau, hấn bản quy về Vương Thế Sung, nhưng là Vương Thế Sung diệt trừ đối lập, chính mình cùng cổ phụ thuận bọn người liền đầu nhập vào Lý Thế Dân.

"Trên dưới một trăm người đã đủ." Lý Thế Dân trầm tư nói: "Thái tử cùng Tề Vương vào cung, hộ vệ cũng bắt quá hơn mười người mà thôi, chúng ta lại là có chuẩn bị mà đến, bọn họ thế nào lại là đối thủ của chúng ta, Úy Trì Cung, người dẫn Huyền Giáp binh lính hộ vệ phủ Tàn Vương, ta sợ Tiết Vạn Triệt những người đó chó cùng rứt giậu, tới tiến công phủ Tàn Vương." Lý Thế Dân lạnh lùng nói ra.

"Điện hạ yên tâm, bề tôi nhất định bảo vệ chặt phủ Tàn Vương, không cho đối phương một binh một tốt tiến vào nội phủ." Úy Trì Cung đứng dậy,

La lớn.

Trời đã dần dần sáng, xuân Minh Môn chung quanh im ắng, không có một chút dị động, mấy cái Thủ Môn binh lính đứng ở nơi đó, hộ vệ lấy xuân Minh Môn.

Bỗng nhiên, một trận tiếng vó ngựa vang lên, lại nhìn thấy hơn mười tên binh lính hộ vệ lấy thái tử Lý Kiến Thành cùng Tề Vương Lý Nguyên Cát chậm rãi đến.

"Thái Tử Điện Hạ, ngày mai chúng ta muốn ở chỗ này diệt trừ Lý Thế Dân, ngầm lại đều kích động a, a, xuân Minh Môn thủ tướng làm sao không tới đón tiếp ngươi, quay đầu đừng chậm trễ thái tử đại sự đây." Lý Nguyên Cát mười phần phách lối nói ra.

"Nguyên Cát, lúc này không thể đắc tội xuân Minh Môn thủ tướng, hấn chính là ngày mai nhân vật mấu chốt, tại thời khắc mấu chốt này, ngươi cũng chớ làm loạn, hấn sáng sớm đã tới xin nghỉ, nói hôm nay nghỉ ngơi một ngày, ngày mai thật tốt cuộc sống vì bản cung hiệu lực. Lý Kiến Thành từ tốn nói, khi như thế nhiều năm thái tử, hấn cảnh giác đã hạ xuống rất nhiều, không có hiện bên trong chỗ dị thường.

Liền tại bọn hấn đối diện không xa trên cổng thành. Lý Thế Dân thờ ơ lạnh nhạt, lạnh lùng nhìn qua dần dần đi tới Lý Kiến Thành cùng Lý Nguyên Cát huynh đệ hai người. Nhưng trong lòng thì trăm mối cảm xúc ngổn ngang, hai người này cũng là chính mình Đồng Bào Huynh Đệ, nhưng lại bởi vì một tấm hoàng vị, bây giờ càng là muốn tàn sát lẫn nhau. Bất quá, nếu là có thể lại một lần nữa lựa chọn, hấn Lý Thế Dân sẽ còn làm như thế, bởi vì cái này Đại Đường giang sơn muốn Nhất Thống Thiên Hạ, muốn Tạo Phúc Thiên Hạ bách tính, chỉ có Lý Thế Dân nhân vật như vậy mới được, Lý Kiến Thành không được.

Làm Lý Kiến Thành cùng Lý Nguyên Cát đi vào xuân Minh Môn thời điểm, thật dày thành môn đột nhiên liền quan bế, chỉ gặp Lý Thế Dân từ trên cổng thành đi xuống, hấn người mặc Kim Giáp, người đeo Trường Cung, tay cầm trường đao.

"Lý Thế Dân, ngươi tốt lớn mật, nơi này là xuân Minh Môn, chỉ cần vừa có động tĩnh, cấm vệ quân liền sẽ đến đây." Lý Nguyên Cát chỉ Lý Thế Dân mắng to lên.

"Hành động." Theo Lý Thế Dân một câu nói, Lý Thế Dân phục binh nổi lên, nhao nhao hướng phía Lý Kiến Thành, Lý Nguyên Cát cùng hơn mười người lên tiến công.

"Lý Thế Dân, để mạng lại." Lý Nguyên Cát khua tay trường đao trong tay, khu động lấy chiến mã hướng về Lý Thế Dân xông tới, hấn nhìn thấy đối phương nhân số tại phía xa trên mình, với lại xuân Minh Môn đã quan bế, hiển nhiên đối phương đã sớm chuẩn bị, nhóm người mình không có khả năng

chạy đi, chỉ có giết Lý Thế Dân mới có thể thay đổi cục diện.

Nhưng là ở thời điểm này, Tàn Quỳnh từ phía sau lưng đánh tới, Tàn Quỳnh Song Giản khua tay hướng về Lý Nguyên Cát đập tới, Lý Nguyên Cát thấy thế, không thể không buông tha Lý Thế Dân quay người cùng Ủy Trì Cung tiếp chiến, nhưng là song phương binh khí tiếp xúc, Lý Nguyên Cát liền cảm nhận được cự đại Chấn Lực, hai tay liên tục run lên, khi hắn chuẩn bị ruổi ngựa tái chiến thời điểm, một nhánh mũi tên bắn xuyên hắn lồng ngực, hắn xoay người nhìn lại, nhìn thấy Lý Thế Dân tay cầm Trường Cung, chính đối chính mình.

"Nhị hoàng huynh, ngươi thật hung ác." Nói xong ngã xuống đất mà chết.

Giờ phút này Lý Kiến Thành đã kinh ngạc đến ngây người, hắn không nghĩ tới Lý Thế Dân thực có can đảm giết bọn hắn, hắn sợ, thế là chuẩn bị ruổi ngựa rời đi, Tàn Quỳnh cùng Ủy Trì Cung không hề động, bởi vì người này không phải bọn họ năng lượng giết, bọn họ đều yên lặng nhìn qua Lý Thế Dân.

Lý Thế Dân bắt đầu thở dài một hơi, sau đó rút ra mũi tên, dục vào Trường Cung, tiếp theo ngón tay buông lỏng, mũi tên nhất thời rời khỏi tay, hướng Lý Kiến Thành bắn xuyên qua, một tiếng này, Lý Kiến Thành không thể né tránh, hắn chỉ nghe thấy dây cung tiếng vang, tận lực bồi tiếp mũi tên tiếng xé gió, sau đó liền từ trong thân thể mình mất xuyên qua.

Lý Kiến Thành lạnh lùng nhìn qua Lý Thế Dân, sau đó miệng phun máu tươi, ngã trên mặt đất, hắn hai mắt tròn to lớn, khả năng đến chết cũng không biết đây hết thấy tại sao tới nhanh như vậy, lúc đầu người thắng lợi hắn là hắn.

Xuân Minh Môn chiến đấu rất nhanh liền kết thúc, ngay sau đó, Hậu Quân Tập dẫn đầu đại quân tiến vào Thái Nguyên Thành, sau đó bốn phía bắt Lý Kiến Thành Dư Đảng.

Lúc này Lý Thế Dân cuối cùng buông lỏng một hơi, hắn diệt trừ trước mắt mình địch nhân lớn nhất, đón lấy hắn liền sẽ đi đến một đầu thuộc về mình đường.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Hùng Chủ Lý Thế Dân

Lý Thế Dân biết hiện tại còn không phải chính mình cái kia buông lỏng thời điểm, thế là ra lệnh:

"Tàn Quỳnh, cầm Lý Kiến Thành cùng Lý Nguyên Cát đầu người để cho Đông Cung người nhìn thấy, để bọn hắn đình chỉ phản kháng, mệnh lệnh Hậu Quân Tập theo ta tiến về bệ hạ tẩm cung, để cho phụ hoàng hạ chỉ, tuyên bố Lý Kiến Thành mưu phản. (\\) (–) bên trong 1 Văn mạng n 1." Lý Thế Dân nói xong, thật sâu hút khẩu khí, sau đó mang người hướng về Lý Uyên tẩm cung đi đến.

Lúc này, Lý Uyên cũng không biết giờ phút này hắn ba cái nhi tử chỉ còn lại có Lý Thế Dân một cái, hắn đang tại Trương Tiếp Dư trong cung điện ngủ say, nhưng là bên ngoài tiếng ồn ào quấy rầy hắn mộng đẹp, để cho trên mặt hắn lộ ra không thích thần sắc.

Chỉ thấy cung điện bên ngoài đi tới một đội nhân mã, làm một thành viên Vũ Tướng, đầy người vết máu, tay cầm Trường Sóc, uy phong凛冽 đi tới.

"Hậu Quân Tập, ngươi tốt lớn mặt, đây là cái gì địa phương, là ngươi có thể đi vào sao? Còn không cho trẫm lần ra ngoài." Lý Uyên lập tức liền nhận ra người chính là Lý Thế Dân thù hạ, Hậu Quân Tập.

Hậu Quân Tập chấp tay nói ra: "Bề tôi bái kiến bệ hạ, Tàn Vương điện hạ muốn tới gặp ngươi."

Lý Uyên nghe vậy, rất là kinh ngạc, "Vào triều canh giờ không phải còn chưa tới sao? Làm sao, Thế Dân đạt được bình quyền, cứ như vậy không đem trẫm đề vào mắt?" Lý Uyên trong lòng dâng lên một trận mãnh liệt bất an đến, Lý Thế Dân không phải như vậy không hiểu quy củ người, tuy nhiên hắn có Quân Quyền, nhưng là vẫn chưa tới như thế làm càn cấp độ.

Lúc này, Lý Thế Dân đi vào, sau đó quỳ gối Lý Uyên trước mặt, thút thút nói ra: "Phụ hoàng, thái tử tạo phản, phái binh tấn công xuân Minh Môn, nhi thần sau khi nghe thấy, khởi binh hộ giá, đã tại xuân Minh Môn chém giết thái tử cùng Nguyên Cát."

"Cái gì, thái tử tạo phản?" Lý Uyên trở nên đau đầu, nhất thời hướng về sau mặt ngã xuống, cay đắng thua thiệt Lý Thế Dân phản ứng cực nhanh, một cái đỡ lấy hắn.

"Vâng, phụ hoàng, bây giờ xuân Minh Môn bên ngoài, trong Đông Cung, thái tử cùng Tề Vương vây cánh cùng nhi thần nhân mã đã giao chiến đến cùng một chỗ, cục diện hỗn loạn không chịu nổi, kính xin phụ hoàng sớm hạ chỉ, đã định càn khôn a." Lý Thế Dân than thở khóc lóc nói ra.

"Tốt, tốt, thật sự là trăm Hào Nhi Tử, Thế Dân, bọn họ là đại ca ngươi cùng Tử Đệ a."

"Phụ hoàng, bọn họ muốn giết cha hoàng cùng nhi thần, bọn họ là mưu phản a.",

Lý Uyên trong lòng hận a, hận hận chính mình, cũng hận chính mình ba cái nhi tử, hận một mực đang để cho thái tử cùng Tần Vương lẫn nhau thắng bằng, lẫn nhau cắn tay, nhưng là không nghĩ tới các nàng đến động đao động thương cục diện đến, thế mà Sinh Tử Tương Bác a, nhưng là Lý Thế Dân là hiện tại chính mình duy nhất Địch Tử, chẳng lẽ mình còn có thể giết hắn sao.

"Truyền chỉ, thái tử Lý Kiến Thành cùng Tề Vương Lý Nguyên Cát tạo phản, trăm mệnh Tần Vương Lý Thế Dân quét sạch Dư Đảng, kinh thành sở hữu Văn Võ quan lại đều nghe Tần Vương điều khiển." Sau khi nói xong,

Lý Uyên hung hăng nhìn Lý Thế Dân liếc một chút.

Hai canh giờ về sau, Thái Nguyên Thành an tĩnh lại, Đông Cung lệ thuộc quan lại đa số bị giết, sau đó chỉ nghe thấy Tần Dương Cung Chung Cổ Tề Minh, nhưng là Lý Uyên triệu tập quần thần tiếng trống, Tào Triều sẽ bắt đầu, các vị Văn Thần Võ Tướng đều nhao nhao dừng lại đội ngũ, hướng về trong đại điện đi đến.

"Đi thôi." Lý Thế Dân cũng hơi hơi đang Y Quan, cũng hướng phía trước đi đến.

"Vào triều." Theo Hoạn Quan hét lớn một tiếng, Đại Đường hướng trọng yếu nhất triều hội bắt đầu.

"Chúng thần gặp qua bệ hạ." Chúng thần vụng trộm nhìn qua Lý Uyên tâm kia có chút già nua khuôn mặt, băng lãnh vô tình ánh mắt, trong lòng lo sợ bất an. Mỗi cái đều cúi đầu, hoặc là ngồi ngay ngắn ở trên ghế. Hoặc là đứng ở trên đại điện, Sơn Hồ đi qua, nhưng là không có nửa điểm tiếng vang. Trong đại điện nhất thời như là mây đen ộp trời, để cho người ta khí muộn không thôi.

"Tuyên chỉ". Tốt nửa ngày, mới nghe thấy Ngự Tọa phía trên, Lý Uyên nhàn nhạt âm thanh. Kể từ đó. Mọi người lúc này mới buông lỏng một hơi, nghiêm túc nghe Thánh Chỉ, chờ đợi nghe được sắc phong Lý Thế Dân làm thái tử lúc sau, tất cả mọi người biết, cái này Đại Đường sau này sẽ là Lý Thế Dân, với lại Lý Uyên cũng thành bài trí.

"Tốt, Bải Triều đi! Quốc Sự liền, giao cho Thái Tử Điện Hạ xử trí đi!" Lý Uyên chờ đợi Thánh Chỉ tuyên xong sau, nhưng là một khắc đều không muốn trong điện ngóc, sắc mặt tái nhợt, vội vã liền ra đại điện.

Lý Uyên sau khi đi, Lý Thế Dân đi đến bậc thang, thế là phía dưới Văn Thần Võ Tướng đều cùng kêu lên thăm viếng nói:

"Bái kiến Thái Tử Điện Hạ."

"Đứng lên đi, công Tù sự tình không thể ngừng, nhưng là cô liền không đi, khiến cho Tần Quỳnh vì là Hà Đông đạo hạnh quân tổng quản, Ủy Trì Cung làm phó tổng quản, suất quân tiến đến, vây kín tây Tù, mệnh Ủy Trì Cung vì là Tả Vũ Vệ đại tướng quân, thủ vệ Thái Nguyên Thành, chương quản Tả Vũ Vệ đại quân cùng cấm vệ quân."

"Mặt tướng lĩnh mệnh."

"Mặt tướng lĩnh mệnh."

... .

Lý Thế Dân vẫn là tuân thủ hứa hẹn, buông dài tôn Vô Kỵ cùng Vô Cấu, giờ phút này Trương Tôn Vô Kỵ cùng Vô Cấu đã trước khi đến Đại Hưng trên quan đạo, mà hộ tống bọn họ là Lang Gia Vệ Thái Nguyên Chủ sự tình Đồi Tổng tự mình hộ tống.

"Trương Tôn Đại Nhân, tiếp qua một ngày, chúng ta liền có thể đến Đại Hưng Thành." Đồi Tổng cười ha hả nói ra, bây giờ tiếp quay về Trương Tôn Vô Kỵ, hắn lại lập xuống công lao, sao có thể không cho hắn cao hứng đây.

Trương Tôn Vô Kỵ tựa hồ đang suy nghĩ cái gì, bỗng nhiên lo lắng nói ra: "Đại đô đốc tại Đại Hưng sao?"

Đồi Tổng nhìn thấy Trương Tôn Vô Kỵ lo lắng biểu lộ, trong lòng có chút lo lắng, thế là nói ra: "Đại đô đốc vừa mới bình định Giang Nam, bây giờ còn đang Giang Nam đâu, làm sao, cuộc sống sự tình gì sao?"

"Tổng chủ sự, nhanh phái người thông tri đại đô đốc, bắc Đường liên hợp 5 đường đại quân công Tù, mời đại đô đốc Hồi Kinh." Trương Tôn Vô Kỵ lo lắng nói ra, giờ phút này Đại Tù nguyên cơ từ phía, Vương Bình nhất định phải tại Đại Hưng tọa trấn a.

"Cái gì?" Đồi Tổng nghe xong, nhất thời hoảng, đại sự như thế, Lang Gia Các cùng Lang Gia vệ thế mà cũng không biết, đây là hắn không làm tròn bổn phận a, vừa mới cứu ra Trương Tôn Vô Kỵ công lao trong nháy mắt liền ngâm nước nóng, hắn không dám trễ nãi, lập tức cầm Trương Tôn Vô Kỵ tình báo ngựa không dừng vó truyền đi.

Trong thành Tương Dương, Vương Bình đang tại mở tiệc chiêu đãi các vị công thần, chỉ gặp Vương Bình tay cầm chén rượu, đi xuống bậc thang, lớn tiếng nói:

"Liệt vị Quan Lại, Giang Nam bình định, đều là các ngươi công lao, cô cảm tạ ngươi, tới tới tới, cô mời các ngươi." Nói xong Vương Bình cầm rượu trong

chén uống một hơi cạn sạch.

"Ta đại đô đốc. "

"Tới tới tới, ăn a, đều thất thần làm gì." Vương Bình cười ha hả nói ra.

Đúng vào lúc này, một gã hộ vệ vội vàng chạy đến, bẩm báo nói: "Khởi bẩm đại đô đốc, Lang Gia Các Phi Mã truyền đến Đại Hưng tin chiến thắng, Quan Trung năm nay bội thu, lương thực đầy kho, bách tính đều khen ngợi đại đô đốc ân đức."

Vương Bình cười ha hả tiếp nhận tấu báo, một bên gọi các vị Quan Lại uống rượu, nhưng khi hân hở ra thư tín thời điểm, sắc mặt trong nháy mắt thay đổi khó nhìn lên, "Tội Thần Đồi Tổng muôn lần chết bẩm báo, Lý Đường Lý Thế Dân động xuân Minh Môn biến cố, giết chết thái tử Lý Kiến Thành, Tề Vương Lý Nguyên Cát, chương khống Lý Đường Triều Cự, phái Tần Quỳnh vì là Hà Đông đạo hạnh quân tổng quản, lãnh Binh mười lăm vạn xâm chiếm Đại Tùy, mặt khác, Lý Đường liên hợp Lý Quý, Vương Thế Sung, Đỗ Phục Uy mạch suy nghĩ đại quân phân biệt đối với Đại Tùy xâm chiếm, bề tôi không tra, mời đại đô đốc giáng tội."

Vương Bình xem xong thư kiện, ngừng đầu nhìn thấy các vị đại thần đều an tĩnh nhìn xem hắn, thế là nói ra: "Ăn đi, uống đi, Ha-Ha."

Giờ phút này, lại một tên thân vệ đi tới, nói ra: "Đại đô đốc, Đại Hưng sổ gấp lại đến."

Vương Bình tiếp nhận sổ gấp, ngắm liếc một chút, trong nháy mắt kinh hãi, lập tức khép lại sổ gấp, tựa hồ tại suy nghĩ cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: 5 quân đều doanh trại quân đội

Trong yến hội các vị đại thần nhìn thấy Vương Bình không vui, lại an tĩnh lại, trông mong nhìn qua Vương Bình.

Vương Bình trong lòng vạn phần phức tạp, từ tốn nói: "Cô, cô có chút, có chút khó chịu, các người ăn trước." Nói xong, Vương Bình rời đi tiệc rượu bên trong, để cho các vị đại thần hai mặt nhìn nhau.

Trở lại trong hậu đường, Vương Bình lại một lần nữa cầm sổ gấp lấy ra, đây là Phòng Huyền Linh truyền đến sổ gấp a, "Bề tôi Phòng Huyền Linh khởi bẩm điện hạ, Phù Phong Quận Thái Thú Lưu An khởi binh tạo phản, cầm binh hơn ba vạn, công chiếm Phù Phong toàn cảnh, cùng Lý Quý chia làm hai đường hướng về Đại Hưng bức tới."

Vương Bình thờ dài, thờ dài nói: "Ai, vẫn là Huyền Linh biết cô tâm sự, Giang Nam vừa mới bình định, dân tâm bất ổn, hắn cầm phản loạn biến thành tin chiến thắng, đem tai họa hóa thành tin vui, để tránh gây nên bách tính nao động, cô nhất định cầm Lưu An chém thành muôn mảnh."

"Người tới, truyền Đỗ Như Hối, Lý Tĩnh, Trương Khiêm, Từ Thế Tích, Lai Tề bọn người đến cô tại đây tới." Vương Bình suy nghĩ hồi lâu sau nói ra.

Sau một lát, Đỗ Như Hối đám người đã đi vào Vương Bình trong phòng, vừa muốn thăm viếng Vương Bình, liền bị Vương Bình cắt ngang, "Đứng lên đi, đến, nhìn xem cái này, phần này sổ gấp, cô ở trên người che nửa ngày, các người cũng tới nhìn một cái."

Đỗ Như Hối kết quả sổ gấp, sau khi xem xong truyền cho người khác quan sát, Lý Tĩnh sau khi xem xong tiến lên một bước nói ra: "Đại đô đốc, mặt tướng nguyện vọng lãnh Binh thống kích Lý Đường đại quân."

Vương Bình không có trả lời Lý Tĩnh lời nói, mà chính là quay đầu hỏi Đỗ Như Hối cùng Trương Khiêm: "Các người hai cái thấy thế nào?"

Trương Khiêm suy nghĩ rồi nói ra: "5 đường đại quân, không thể khinh thường, ta hướng bây giờ binh mã tuy nhiên hơn năm mươi vạn, hiện tại đại đa số đều tại Giang Nam, bây giờ trí mạng nhất là Lưu An phản quân."

"Hừ, cái này Lưu An, lúc trước cùng Lý Trọng Văn tuy nhiên một thổ phỉ, đại đô đốc tha tánh mạng, còn phong hắn làm Phù Phong Quận Quận Thủ, còn không vừa lòng, lúc trước nên giết hắn." Lý Tĩnh hung hăng nói ra, lúc trước thu phục Lý Trọng Văn một đám người thời điểm, lúc đầu muốn giết Lưu An, nhưng là người này sau cùng lập xuống một chút công lao, Vương Bình sau cùng liền bỏ qua hắn, chưa từng nghĩ, bây giờ lại thành họa lớn.

"Tốt, tất nhiên bọn họ đến, chúng ta liền không thể khoanh tay chịu chết, hiện tại triều đình cải cách sắp đến, trong triều bất ổn, không biết bao nhiêu đã tâm gia trong bóng tối mưu tính, chỉ cần chúng ta đánh bại bọn họ tiến công, liền có thể để bọn hắn an phận điểm." Vương Bình lạnh lùng nói ra, hắn có Quân Quyền, vậy thì không sợ bất luận kẻ nào, mặc kệ là thế gia vẫn là quý tộc, chỉ cần cùng hắn đối nghịch, hắn không ngại thanh tẩy bọn họ, "Cô có ý cải cách Quân Chế, không biết các người ý như thế nào."

Vương Bình muốn rất rõ ràng, trong triều đình cải cách đang tiến hành bên trong, này sao không nhân cơ hội này cải cách Quân Chế đầu, Tùy Mạt thiên hạ đại loạn đa số cũng là tay cầm trọng binh đại tướng hoặc là thế gia, cho nên vì là về sau trường trị cửu an, nhất định phải phân tán đại tướng Thống Binh chi quyền.

"Đại đô đốc như thế nào cải cách cứ việc phân phó là được,

Coi như để cho ta đi làm tên lính quen, mặt tướng cũng sẽ xung phong hướng về phía trước, tuyệt không lui lại." Lý Tĩnh tin tưởng Vương Bình, với lại mặc kệ sự tình gì cũng là hỗ trợ hắn, đối với quân đội cải cách, tuy nhiên hắn không biết Vương Bình muốn làm sao đổi, nhưng là hắn biết đây là sớm muộn sự tình.

"Đúng, đại đô đốc hạ lệnh đi." Từ Thế Tích cùng Lai Tề cũng nói.

"Tốt, Lý Thế Dân không phải liên hợp 5 đường đại quân tới công Tùy sao? Vậy ta cũng có 5 đường đại quân tới đối kháng bọn họ." Vương Bình hưng hăng nói ra."Cô Tướng thành lập Đại Đô Đốc Phủ, hạ hạt ngũ quân đô đốc phủ, thống lĩnh toàn đội, khiến cho Lý Tĩnh vì là Tiền Quân Đô Đốc Phủ Đô Đốc, Chính Nhị Phàm, dẫn mười vạn đại quân chống cự Đỗ Phục Uy cùng Lý Mật, Lai Tề vì là Thủy Quân Đô Đốc, từ Nhị Phàm, lệ thuộc Tiền Quân Đô Đốc Phủ. Tô Định Phương làm hậu quân đều doanh trại quân đội Đô Đốc, Chính Nhị Phàm, tôn ân náu giả vì là Đô Đốc Đồng Tri, từ Nhị Phàm, mệnh lãnh Binh năm vạn đảm Ngạc Môn Quan, tiến công Đại Lương quốc. Lạnh lùng vì là trung quân Đô Đốc Phủ Đô Đốc, quản hạt kinh thành phụ cận trú quân, phụ trách chống cự phản quân Lưu An. Khuất Đột Thông vì là Hữu Quân Đô Đốc, trú đóng ở Đồng Quan chống cự Vương Thế Sung, Từ Thế Tích vì là Tả Quân Đô Đốc, dẫn 10 vạn binh mã tiến về giềng kính quan, chống cự Tần Quỳnh."

Vương Bình một hơi phong năm sáu cái Đô Đốc, đem Quân Quyền đều phân tán ra đến, ngũ quân đô đốc phủ chia dẫn ở kinh thành trừ cảm vệ quân quân đội cùng bên ngoài các lộ đại quân, phàm là quan chức tuyển thụ cùng cho đều bởi Lại Bộ hạch chuẩn, hần như Vũ Tướng sắc phong, Thủy Lộ Bộ Kỵ thao luyện, phụng lương, Quân Tình âm thanh, bên cạnh nội địa Đồ Văn sách, củi than gai vì mọi việc, đòi cùng cơ cấu tương quan cùng giải quyết xử lý, Các Phủ chỉ có thống binh quyền, quyền điều binh tại Binh Bộ, mỗi khi gặp chiến sự cuộc sống, bởi hoàng đế mệnh là tiền, điều dẫn ngũ quân đô đốc phủ quản lý Vệ Sở binh bội ấn xuất chinh. Quân còn tức thuộc về ấn tại hướng, binh quay về Các Phủ.

Ngũ quân đô đốc phủ cùng Binh Bộ đều nghe lệnh của hoàng đế, ngũ quân đô đốc phủ điều có thống binh quyền mà không điều binh quyền, Binh Bộ có được điều binh quyền mà không thống binh quyền. Ngũ quân đô đốc phủ cùng Binh Bộ lẫn nhau tiết chế lẫn nhau không lệ thuộc.

Đây chính là Vương Bình đối với quân đội cải cách, các vị tướng lĩnh nghe xong Vương Bình lời nói về sau, đều yên lặng không nói, bởi vì bọn hắn biết dạng này cải cách không thể nghi ngờ là để bọn hắn không có thực tế binh quyền, mà như là Đỗ Như Hối cùng Trương Khiêm những văn thần này, thì là hai mắt tỏa sáng, đối với dạng này cải cách khen không dứt miệng, kể từ đó liền có thể phòng ngừa đại tướng Ung Bình Tự Trọng, cũng có thể phòng bị thống binh tướng lĩnh chuyên quyền.

"Làm sao? Không nguyện ý?" Vương Bình nhướng mày, từ tốn nói.

Đỗ Như Hối nghe vậy, lập tức quỳ xuống nói ra: "Bề tôi lĩnh mệnh, đại đô đốc hùng thị Cổ Kim, có thể xưng năm trăm năm khó gặp Hiền Chủ."

"Mặt tướng lĩnh mệnh." Lý Tĩnh các tướng lãnh cũng lĩnh mệnh nói ra.

Giờ phút này Từ Thế Tích lại tâm sự nặng nề, Vương Bình liếc thấy ra, "Mậu Công đang lo lắng cái gì?" Vương Bình khẽ cười nói.

Từ Thế Tích chấp tay nói ra: "Bề tôi sợ có phụ đại đô đốc hậu ái, kính xin đại đô đốc phái người khác thống binh chống cự Tần Quỳnh."

Mọi người nghe vậy, mới phát hiện Từ Thế Tích lại là cùng Tần Quỳnh giao chiến, không khỏi đều lo lắng, Tần Quỳnh tại Trương Tu Đà chết trận về sau, từng tại Ngõa Cương cùng Từ Thế Tích xưng huynh gọi đệ, bây giờ tất cả làm chủ, khó tránh khỏi không khiến người ta cuộc sống ngại.

Vương Bình không đợi hần thần từ góp lời, mở miệng nói ra: "Cô tin tưởng người, người yên tâm đi thôi, cô nghĩ người thì không dùng người, dùng người thì không nghi ngờ người."

Từ Thế Tích nghe vậy, chấp tay nói: "Mặt tướng tạ đại đô đốc tín nhiệm, tất nhiên vì là đại đô đốc Cúc Cung Tẫn Tự Từ Nhi Hậu Dĩ."

"Tốt, này chúng tướng đều đi nghênh địch đi, sau trận chiến này, không còn có bất luận kẻ nào năng lượng rung chuyển ta Đại Tùy cờ xí, các người muốn để Đại Tùy cờ xí, phân khởi tại Thiên Hạ mỗi một hẻo lánh."

"Tuân mệnh."

Làm Vương Bình mệnh lệnh từng bước từng bước ra ngoài thời điểm, cỗ máy chiến tranh lập tức bắt đầu vận chuyển lên đến, Giang Nam ba mươi vạn đại quân chia ra ba đường, một đường bởi Lý Tĩnh cùng Lai Tề dẫn đầu, một đường bởi Từ Thế Tích, Trình Giáo Kim dẫn đầu, một đường bởi Vương Bình tự mình dẫn đầu thẳng đến Đại Hưng Thành.

Mà giờ khắc này Đại Hưng Thành, mưa gió phun trào, ngư quý xà thần ẩn hiện, sẽ quấy Phong Vân. Ung Vương Phủ bên trong, Phòng Huyền Linh tay cầm Vương Bình Mật Lệnh, Lưu Kiến cẩn thận ở một bên nghe xong Mật Lệnh, mà Vương Khuông thì là sắc mặt băng lãnh, đứng tại nơi hẻo lánh nơi.

"Hừ, lúc trước điện hạ bởi vì hần công lao, không có giết hần, bây giờ lại suất quân đến đây tấn công Đại Hưng Thành, thật sự là không biết mùi vị." Phòng Huyền Linh khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười đến, hần thấy, Lưu An bất quá là tôm tép nhai nhép.

"Người này thật sự là đáng giận." Lưu Kiến hừ lạnh nói: "Các Lão vì sao không sắp nổi lên trong bóng tối diệt trừ, cứ như vậy há không thống khổ."

"Thống khoái, Hừ? Đối phó phản quân, muốn đường đường chính chính, Lưu các chủ, người tựa hồ nhìn Lang Gia Các chức trách là cái gì, chặt chẽ là thám thính tình báo, mà không phải can thiệp triều chính, người mặc dù là Lang Gia Các Phó Các Chủ, nhưng là cũng là điện hạ Gia Thần, mà không phải Triều Trung Đại Thần, trong triều sự tình là người năng lượng quyết định sao?"

"Vâng, là, tại hạ biết tội." Lưu Kiến bị Phòng Huyền Linh quát lớn âm thanh hù dọa, tranh thủ thời gian cúi đầu nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 153: Binh Lâm Thành Hạ

Phòng Huyền Linh nhìn xem Lưu Kiến khúm núm bộ dáng, thở dài nói: "Bản Quan cũng là vì người tốt, người cũng đã biết, điện hạ kiêng kỵ nhất Lang Gia Các can thiệp triều chính, nếu như bị đại đô đốc biết, chẳng lẽ còn muốn để đại đô đốc tự mình xử lý người sao?"

"Tạ Các Lão chỉ điểm (/\(-) Trung Văn Vong 卜 1." Lưu Kiến hoảng sợ sắc mặt tái nhợt, hần mặc dù là Vương Bình Gia Thần, nhưng là cũng sợ Vương Bình giết gà dọa khỉ a.

"Chủ nhân, đã tra rõ ràng, Lý Tĩnh cùng Từ Thế Tích đều không có đi theo Vương Bình Hồi Kinh, với lại Vương Bình tại Tương Dương phía bắc địa phương bị Vương Quân quách ngăn chặn, trong lúc nhất thời về không được Đại Hưng, hiện tại Đại Hưng Thành chỉ có Mã Thiệu một vạn Tả Dực Vệ đại quân cùng Dương Thiên nghi Văn năm ngàn cấm vệ quân." Giờ phút này, một tòa phủ đệ bên trong, ánh nến chiếu rọi xuống, vì đình cái kia có chút già nua khuôn mặt lộ ra băng lãnh ánh mắt, không sai, hần bị cầm tù, nhưng là làm Quan Lũng Thế Gia Nhân Vật Lãnh Tụ, cũng không phải ăn chay, bị người đánh tráo đôi đi ra, hần sẽ cùng Lưu An, Lý Quý bốn người, cùng một chỗ công phá Đại Hưng Thành, chỉ cần Đại Hưng Thành vừa vỡ, Dương Hựu ngay tại trong tay hần, hần đồng dạng có thể Hiệu Lệnh Thiên Hạ.

Văn Uyên các bên trong, Phòng Huyền Linh vuốt đầu mẻ trán, Đại Hưng Thành bên trong nhiều chỗ cuộc sống đã thương người, phóng hỏa sự kiện, chắc hần trong thành thế gia đều ngồi không yên, muốn bắt đầu đi ra quấy rối.

"Phòng Các Lão, người đến lúc đó cầm cái chú ý a." Tiêu Vũ lo lắng nói ra.

"Đúng vậy a phòng Các Lão, người là phụ đại nhân, lúc này muốn bắt cái chú ý." An Quận Vương Vương Thông cũng ngắt lời nói ra.

Phòng Huyền Linh muốn chỉ chốc lát, sau đó nói: "Một, Lang Gia Các giám thị Đại Hưng Thành bên trong tất cả Đại Thế Gia, như là Vi Thị, Đỗ Thị, Vũ Văn thị, còn có, bao quát Bùi thị, xem bọn hần có cái gì dị động, hai, điều đi bộ phận cấm vệ quân bảo vệ tốt Ung Vương Phủ, không thể để cho Lão Phu Nhân cùng tất cả Vương Phi thế tử có bất kỳ sơ xuất, ba, Đại Hưng Thành bên trong gấp rút tuần tra."

"Tốt, tại hạ cái này đi." Lưu Kiến liên tục gật đầu, cảm giác lui xuống đi, mệnh lệnh Lang Gia Các người toàn bộ điều động.

"Chỉ sợ việc này chỉ là một cái kíp nổ mà thôi, tại việc này phía sau chỉ sợ còn có đại sự cuộc sống." Trường Tôn Vô Kỵ cũng lộ ra một tia lo lắng, hần trở lại Đại Hưng, tuy nhiên Vương Bình bổ nhiệm không có hạ xuống, nhưng là Phòng Huyền Linh biết hần là có thể tin người, thế là cũng làm cho hần tham dự vào bên trong các đến, "Điện hạ rời đi kinh thành quá lâu, những người này chắc hần cũng phải hành động."

"Hiện tại ta lo lắng nhất ngược lại là Đại Hưng Thành bên trong Thế Gia Đại Tộc, những người này ngay tại Đại Hưng Thành bên trong, cho nên gia tộc Tư Bình khá nhiều, nếu là tụ tập cùng một chỗ, chỉ sợ không xuống mấy ngàn người, vạn nhất làm loạn đứng lên, tăng thêm phản loạn mấy vạn đại quân, Tả Dực Vệ đại quân cùng cấm vệ quân chỉ sợ rất khó đè xuống a." Vương Thông vốn chính là thế gia người, đối với thế gia như lòng bàn tay, bọn họ môn hạ Tư Bình, nô bộc cũng là không nhỏ chiến lực.

"An Quận Vương nói rất đúng." Phòng Huyền Linh đối với Vương Thông rất là tôn kính, cũng không phải là bởi vì hần là Vương gia, mà chính là bởi vì hần đối với Vương Bình sự thân thiết đó, là vua bình, không tiếc cùng Thái Nguyên Vương Thị mỗi người đi một ngã, cái này chỉ sợ là rất nhiều người đều không thể làm đến, nhưng là hần làm đến.

"Hừ,

Phòng Các Lão, chúng ta không ngại để bọn hần giao ra Tư Bình, để bọn hần thủ thành, chết trận thụ thương đến lúc đó trợ cấp là được, điện hạ cảm Đại Hưng Thành bên trong sự tình giao cho các vị Các Lão, như thế mọi người ngay cả Đại Hưng đều không gánh nổi, cái kia có mặt mũi nào gặp điện hạ đây." Trường Tôn Vô Kỵ lạnh lùng nói ra, hần đã không có đường lui, chỉ có thể đi theo Vương Bình đến, cho nên, hần muốn hết tất cả biện pháp bảo trụ Vương Bình giang sơn.

Vì đình giầu ở một chỗ trong sân, nhưng là cũng có thể nghe thấy bên ngoài từng đợt ồn ào âm thanh, còn có thể nghe thấy chính tề tiếng bước chân, không cần nhìn liền biết, hần đã chiếm được tin tức, Văn Uyên các hạ lệnh các gia tộc giao ra Tư Bình thủ thành, Phòng Huyền Linh phản ứng không thể không khiến vì đình thừa nhận hần lợi hại, nhanh, hung ác, đúng, xuất thủ quả quyết, mang lên quân đội đi muốn Tư Bình, không giao ra, cái kia chính là tư thông loạn tặc, giết chết bất luận tội, hoảng sợ mỗi cái gia tộc lập tức giao ra Tư Bình.

Tần Châu, Bùi cảnh tại phủ nha bên trong đi tới đi lui, cau mày, trên mặt lộ ra một tia làm khó, hần là Bùi thị con em, nhưng là ngoài thành có Lư An ba vạn đại quân, hần đã thu đến Lư An phản loạn tin tức, nhưng là còn đến không kịp phản ứng, Lư An liền đến đến hần quân hạt ngoài thành.

Hần không có bất kỳ cái gì biện pháp, hần chỉ có thể từ thủ, bởi vì hần là Bùi thị con em, Ung Vương phi gia tộc huynh trưởng, không có khả năng đầu hàng, chỉ có thể từ thủ, "Truyền lệnh, dỡ nhà, Thượng Thành, nói cho dân chúng, Lư An Phá Thành, chó gà không tha, nếu như không muốn bị Đồ Thành, vậy thì toàn lực thủ thành đi."

Lư An đi vào Tần Châu ngoài thành, nhìn thấy trên tường thành đứng đầy thủ thành người, có tướng sĩ, có bách tính, liên tục di chuyển Lôi Thạch Cỏ Mộc.

"Quan Trung vương, Tần Châu Thứ Sử động viên nội thành tất cả mọi người thủ thành, chúng ta trong một sớm một chiều rất khó đánh hạ, bây giờ lúc chỉ có từ bỏ Tần Châu, thẳng đến Đại Hưng, không phải vậy chậm trễ quá lâu, Vương Bình rút quân về, vậy bọn ta liền phiền phức, chỉ cần Đại Hưng Thành đánh hạ, chúng ta liền đứng ở bất bại chỗ." Phó tướng ninh nọt nói ra.

Lư An vẫn luôn không phục Vương Bình, dựa vào cái gì hần một cái thổ phi cũng có thể có được thiên hạ, lúc trước còn muốn giết chính mình, vậy mình liền phản cho hần xem, "Người tới, truyền lệnh, vòng qua Tần Châu, thẳng đến Đại Hưng Thành, trong vòng ba ngày, nhất định phải cầm xuống Đại Hưng Thành."

Đại Hưng Thành trên lầu, Mã Thiệu chỉ huy Tả Dực Vệ đại quân cùng một chút Tư Bình, Phòng Huyền Linh cùng một chút đại thần cũng tới đến trên tường thành, trên mặt bọn họ không có chút nào e ngại chỉ sắc.

Phòng Huyền Linh nhìn qua dưới thành mấy vạn đại quân, nhìn xem ngay trong đại quân một tên khôi ngô trung niên Vũ Tướng, tức giận nói ra: "Lư An, người cái này Mạ Chủ Cầu Vinh chỉ đồ, điện hạ tha mạng của ngươi, còn ủy thác trách nhiệm, làm một quận chi trưởng, ngươi lại không nghĩ tới hồi báo, khôi binh tạo phản, nhất định nhân thần cộng phản."

"Phòng Huyền Linh, ta biết lúc trước các ngươi liền muốn giết ta, nếu không phải ta lập xuống một chút công lao, sớm bị các ngươi giết, hừ, ta chính là không phục Vương Bình, hần dựa vào cái gì có được thiên hạ, Lý Trọng Văn lúc trước cũng là kiêu hùng, bây giờ lại tại Vương Bình thủ hạ thành ngoan ngoan con thỏ, để cho hần cùng ta cùng một chỗ tiến binh, thế mà không dám. Không phải vậy đã sớm lấy Đại Hưng Thành, ngươi trông thấy đi, dưới trướng của ta đại quân cũng là tinh binh cường tướng, sớm muốn gì đánh vào Đại Hưng Thành." Lư An hai mắt hơi hơi híp, nhìn qua trên đầu thành Phòng Huyền Linh bọn người.

"Hừ, Lư An, liền ngươi còn muốn cùng điện hạ đánh đồng, đại đô đốc là năm trăm năm không gặp Hiền Chủ, đại đô đốc mấy chục vạn đại quân sẽ hồi sư, đến lúc đó chắc chắn để ngươi mọc cánh khó thoát." Trương Tôn Vô Kỵ cũng lạnh lùng nói ra.

Lư An không tiếp tục tiếp tục nói chuyện, mà chính là chỉ Đại Hưng Thành lớn tiếng quát đến: "Các huynh đệ, nhìn trước mắt Đại Hưng Thành sao? Bên trong chỉ có mấy ngàn nhân mã, chỉ cần chúng ta đánh hạ Đại Hưng, bên trong hoàng kim, mỹ nữ, tùy các ngươi cầm, nắm lại những này hoàng kim, mỹ nữ, đều là các ngươi cả một đời đều không gặp được, bây giờ đang ở trước mắt, các ngươi muốn không? Vậy thì đánh hạ Đại Hưng."

"Đánh hạ Đại Hưng! Đánh hạ Đại Hưng!"

"Đánh hạ Đại Hưng."

Lư An biết bây giờ không phải là tranh cãi thời điểm, hần binh lính cũng là trước kia thổ phi cái biên, nói rất không dùng, chỉ có để bọn hần biết thực tế lợi ích, biết tiền tài mỹ nữ mới có thể để cho bọn họ liều mạng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Trung thành

Mã Thiệu nhìn đối phương muốn bắt đầu tiến công, hần quay người hét lên: "Truyền mệnh lệnh của ta, toàn quân tiến vào chuẩn bị chiến đấu. Ω/\\(—) bên trong Δ Văn mạng Ω 1.. . ." Khi hần vừa mới truyền xong mệnh lệnh, chỉ nghe thấy Chiến Cô thùng thùng gõ vang, ba vạn binh lính xếp hàng hoàn tất, tại trong quân đội đi theo thang mây, bởi vì Đầu Thạch Kỵ quá nặng, Lư An lại gấp dảm thời gian, cho nên liền không có mang đến.

Lưu An lạnh lùng nhìn xem đầu tường, chậm rãi nói ra: "Toàn lực công thành, Ta tin tưởng, buổi tối hôm nay chúng ta liền có thể tại Đại Hưng Thành bên trong cuồng hoan, lời cổ, tiến công."

"Đồng! Đồng! Đồng! Đồng!" tiếng trống bắt đầu thay đổi dày đặc đứng lên.

Tiếng trống trận bên trong, ba vạn quân đội toàn lực bắn vọt, hướng về Đại Hưng Thành chạy đi.

Mã Thiệu thấy đôi phương khí thế hung hung, đôi Phòng Huyền Linh đám người nói: "Chư vị Các Lão vẫn là Hạ Thành đi thôi, cung tiễn không có mất, vẫn là cẩn thận một chút tốt." Mã Thiệu nhìn thấy Phòng Huyền Linh bọn người ở tại, bắt đầu có chút khẩn trương, những người này cũng không thể xảy ra chuyện a, xảy ra chuyện, Vương Bình trở về còn không phải rút ra hãn da a.

"Tốt, này hết thấy liền giao cho tướng quân." Phòng Huyền Linh biết bọn họ những văn thần này đội ở chỗ này ngược lại để cho hãn bó tay bó chân, thế là cũng mang theo những người này rời đi.

Theo Lưu An phản quân chú ý đã tiến vào trong hai trăm bước, lúc này, trên đầu thành Mã Thiệu hạ lệnh Cung Nỗ Thủ bắn, tại rộng chừng đến ba dặm trên đầu thành, mấy trăm tên cung tiễn thủ thay phiên cái này hướng phía dưới bắn, bắn về phía dày đặc đám người, phản quân nhao nhao giơ lên thuẫn bài, nhưng là binh lính thuẫn bài không thể ngăn lại mỗi một hèo lách, rất nhiều phản quân cũng bị bắn trúng, trong đám người nhớ tới kêu thảm liên miên thanh âm.

Nhưng là phản quân mặc nhiên mãnh liệt tiến công cái này, thang mây đã dựng vào đầu tường, phản quân bắt đầu trèo lên trên, nhưng là tại Mã Thiệu chỉ huy dưới, Lôi Thạch Côn Mộc như cùng một chỗ đập xuống, ủa lên phản quân kêu thảm lẫn lộn lốc xuống thành, không chỉ có là tại đây, sở hữu dựng vào đầu tường thang mây bên trên bị cự thạch, Côn Mộc nện xuống, sau đó ngã xuống Dầu Hỏa, nhất thời thang mây bị đốt thành một cái biển lửa.

"Thu binh." Lưu An âm trầm truyền đạt mệnh lệnh thu binh mệnh lệnh, như thế dạng này tiến công Đại Hưng Thành, hiển nhiên là không được. Dạng này sẽ chỉ làm hãn tổn thất càng thêm thảm trọng.

"Cuối cùng thu binh." Trên công thành Mã Thiệu buông lỏng một hơi, lập tức ngồi tại trên tường thành, trên mặt lộ ra vẻ mệt mỏi. Không riêng gì hãn, lúc này, trên tường thành cầm binh lính mỗi cái đều dựa vào tại thành tường lỗ châu mai bên trên, trong ngực ôm binh khí, trên mặt đều lộ ra một tia sống sót sau tai nạn thần sắc tới. Trên tường thành lưu lại rất nhiều thi thể, đại đa số cũng là thế gia Tư Bình, nhưng là cũng có rất nhiều Quân Chính Quy.

Mà ở thời điểm này Tương Dương phía bắc Nam Dương huyện, Vương Bình bị Vương Thế Sung thủ hạ Vương Quân Quách Tam vạn đại quân ngăn cản tại tại đây, tuy nhiên Vương Bình suất lĩnh lấy mười vạn đại quân, có thể là hãn vẫn không dám tùy tiện hành động, nếu như đến lúc đó Lưu An cùng Vương Quân quách Lương Diện Giáp Kích, vậy nhưng thực sự không đèn mắt, hãn đánh giá cái này Đại Hưng Thành hãn là còn có thể kiên trì mấy ngày, nhưng là trong lòng của hãn vẫn sâu lo.

"Điện hạ xin yên tâm,

Lưu An tuy nhiên có ba vạn đại quân, nhưng là xâm nhập Quan Trung Phúc Địa, Khuyết binh thiếu lương, cung tiễn cũng không đủ, Đại Hưng Thành kiên cố vô cùng, không phải bất luận kẻ nào đều có thể đánh hạ đến, huống chi, Đại Hưng Thành bên trong còn có phòng Các Lão bọn họ tọa trấn." Nói chuyện là Trương Trần Chu, hãn nguyên bản cũng là Vương Thế Sung thuộc hạ, nhưng là tại lần trước Tương Dương thời gian chiến tranh sau đầu nhập vào Vương Bình, lần này Vương Bình hồi sư, mang tướng lĩnh không nhiều, nói lên hảo liên lạnh lùng cùng Trương Trần Chu.

"Cô, vẫn tương đối lo lắng, cũng không biết Tô Định Phương phải chăng ngăn chặn Lý Quý đại quân, nếu như Lý Quý cũng tới, này Đại Hưng Thành khó giữ được a." Vương Bình thờ dài nói ra.

Lạnh lùng luôn luôn không có mở miệng nói chuyện, hãn là loại kia Bất Thiện ngôn từ người, chỉ cần dựa theo Vương Bình kế sách hành sự là được, nhưng là lúc này hãn cũng nhìn ra Vương Bình lo lắng, "Đại đô đốc, tổ chức Đội Cẩm Từ, ở phía trước Quan Khẩu ngăn cản Vương Quân quách, chỉ cần ngăn trở hai ngày thời gian, đại đô đốc nhất định bình định Lưu An."

Vương Bình nghe vậy, cũng không có nói lời nói, để cho hãn lưu lại tướng sĩ chịu chết, Vương Bình có chút do dự, có thể là nếu như không dạng này này chậm trễ thời gian cũng quá nhiều, hãn thờ dài, nói ra: "Được."

Vương Bình đi vào chính mình thân vệ bên cạnh, lớn tiếng nói: "Nhà có Lão Phụ Mẫu người ra khỏi hàng."

Nói xong đi ra một đội người.

"Con trai độc nhất trong nhà người ra khỏi hàng."

"Nhà có Thê Nhi người ra khỏi hàng."

Làm từng cái thân vệ ra khỏi hàng về sau, Vương Bình thờ dài nói ra: "Phàm là ra khỏi hàng người theo ta rời đi, những người còn lại lưu lại đoạn hậu, cô, cô sẽ vĩnh viễn nhớ kỹ các người."

"Đại đô đốc, bao nhiêu năm chúng ta Vinh Nhục cùng hưởng, vì sao đến bây giờ ta không thể cùng những huynh đệ này đồng sinh cộng tử đâu, Vương Nghĩa thế sống chết vì là đại đô đốc đoạn hậu." Giờ phút này ra khỏi hàng bên trong một tên thân vệ từ tốn nói, Vương Nghĩa, hãn Vương Bình Thân Binh Đội Trưởng, theo hãn nhiều năm.

"Thế sống chết vì là đại đô đốc đoạn hậu." Lúc này, phàm là ra khỏi hàng người đều trở lại trong đội ngũ, một ngàn thân vệ không một rơi xuống.

"Thề sống chết vì là đại đô đốc đoạn hậu."

Vương Bình nhìn trước mắt một ngàn thân vệ, đều nói để vương vô tình, bây giờ hấn lại bao hàm nước mắt, có một khắc xúc động, hấn muốn lưu ở tại đây cùng bọn hấn kẻ vai chiến đấu, nhưng là hiện thực nói cho hấn biết, hấn nhất định phải rời đi, cứu viện Đại Hưng Thành.

Vương Bình đi vào trước mặt bọn hấn, thật sâu cúi khom người, sau đó cười lên chiến mã, mệnh lệnh đại quân ra.

Vương Bình mang theo đại quân rời đi, giờ phút này Vương Quân Quách Tam vạn đại quân cũng chậm rãi đề lên đến, tại một chỗ chật hẹp Quan Khẩu phía trên, một ngàn thân vệ Tùy Quân đã trận địa sẵn sàng đón quân địch, cái này Quan Khẩu bình thường không thể nào trọng yếu, nhưng là giờ phút này nhưng là ngăn cản Vương Quân Quách Đại quân tối lý tưởng địa phương, Vương Nghĩa tại Vương Bình đại quân sau khi đi, liền đề binh lính đẩy tới cự thạch đầu, ngăn chặn cái miệng này từ, ngăn chặn Vương Quân Quách Truy kích đường, cũng ngăn chặn một ngàn Tùy Quân sinh lộ, Vương Quân quách muốn đi qua, thế tất yếu trước tiên tiêu diệt tại đây một ngàn Tùy Quân, nếu không, bọn họ là không thể nào thông qua.

Vương Nghĩa năm nay không đến ba mươi tuổi, lúc trước Vương Bình ngang dọc Quan Trung thời điểm, hấn vẫn là nạn dân, bị Vương Bình nhìn trúng, luôn luôn đi theo tại Vương Bình bên người, hấn vốn là Vương Nhị Ma tử, nhưng là Vương Bình cảm thấy không tốt, thế là cho hấn lấy tên Vương Nghĩa.

Lúc này, Vương Nghĩa ở trên cao nhìn xuống, đứng tại đỉnh núi nhìn chăm chú nơi xa càng ngày càng gần địch nhân, đại đội nhân mã tại chân núi tụ tập.

Một tên binh lính chạy vội mà tới, bẩm báo nói: "Báo cáo tướng quân, đại đô đốc lưu lại quân bị đã thanh lý hoàn tất, trường mâu một ngàn cán, thuẫn bài đầu phụ phơi khô, Cung Tiễn ngàn phó, hơn năm vạn Ngưu Phương tiễn, lương thực năm trăm thạch."

Vương Bình duy nhất có thể làm, cũng là chuẩn bị cho bọn họ đầy đủ quân bị, hi vọng bọn họ có thể kiên trì đến chính mình tới cứu viện.

Vương Nghĩa ngẫm lại, còn nói thêm: "Mệnh lệnh Lưu giáo úy chỉ huy các huynh đệ chuẩn bị thạch đầu, Lý giáo úy đem chung quanh cây cối chém đứt, thanh lý ra đất trống tới."

Thạch đầu đối với dưới núi hữu dụng, mà chém đứt cây cối, cái kia chính là làm đối phương xông lên thời điểm, còn có thể phóng hỏa đốt rừng, không đến mức đem chính mình đốt.

Vương Nghĩa gật gật đầu, "Di thôi! Mệnh hấn huynh đệ nắm chặt thời gian nghỉ ngơi..." quay đầu nhìn chăm chú lên dưới núi, ba vạn đại quân đã tập kết hoàn tất, tùy thời chuẩn bị tiến công.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 155: Vinh diệu thuộc về người thắng lợi (1)

Vương Quân quách tự mình đến đến dưới núi, nhìn xem tại đây tình huống, nói thật, Vương Quân quách cũng không nhìn kỹ chính mình có thể kéo lại Vương Bình, Vương Bình có mười vạn đại quân, mà chính mình chỉ có ba vạn, nếu như đối phương tấn công mạnh chính mình, chính mình khẳng định ngăn cản không. ($\forall(-)$ bên trong Ω Văn $\vdash \Omega$ mạng $n^* 1$. dứt khoát Đại Hưng chiến sự căng thẳng, Vương Bình sẽ không ở tại đây trì hoãn thời gian, với lại Lý Quỹ sáu vạn đại quân đã tiến vào Quan Trung, Vương Bình trong tay mười vạn đại quân là duy nhất viện quân, hấn cũng không có khả năng phân binh.

Chỉ cần giải quyết trước mắt những này đoạn hậu người, cái gọi là Đội Cảm Tử, vậy hấn liền có thể đuổi kịp Vương Bình, sau đó cùng Lý Quỹ, Lưu An đối với Vương Bình tiến hành giáp công, hấn biết hấn thời gian cũng không nhiều, không thể để cho Vương Bình thở nổi.

"Trước giữa trưa đoạt lấy đỉnh núi, không đoạt được, trăm Tham Tướng." Vương Quân quách truyền đạt mệnh lệnh mệnh lệnh bắt buộc.

Trái Tham Tướng Võ xa trường đao một hồi, sáu, bảy ngàn binh lính hướng về đỉnh núi phóng đi. . . . Tiếng trống trận đông đông vang lên, lên núi đường chật hẹp, với lại cây cối bộc phát, nhưng là Trịnh Quân vẫn như cũ nói đuổi nhau mà lên, càng ngày càng gần, nhanh đến đỉnh núi thời điểm, hấn không có nghe được động tĩnh, hấn ra lệnh binh lính dừng lại, phái đội tiền trạm đi lên trước.

Tại hấn ra lệnh dưới, mấy trăm binh lính giờ thuận bài chậm rãi hướng lên đi động, trên đỉnh núi đất trống không nhỏ, nhưng là phía trước sắp xếp chỉ có thể dung hạ 400 cung tiễn thủ, 400 danh cung Tiễn Thủ nhắm chuẩn không ngừng hướng lên đi động Trịnh Quân, bọn họ đang chờ đợi cái này Vương Nghĩa mệnh lệnh.

Địch nhân càng ngày càng gần cũng càng ngày càng nhiều, đã tiến vào tầm bắn phạm vi bên trong, Vương Nghĩa ra lệnh một tiếng, "Bắn"

400 danh cung Tiễn Thủ đồng thời buông ra cung tiễn, mũi tên ùn ùn kéo đến bay đi, ở trên cao nhìn xuống mũi tên xuyên thấu lực cực mạnh, kêu thảm

liền miền âm thanh nhớ tới, trên trăm tên Trịnh Quân bị bắn tới trên mặt đất.

Chiến tranh đã bắt đầu, song phương đều không có lui lại lý do, Trịnh Quân nếu như công không được, vậy hắn sẽ bị chặt đầu, nếu như Vương Nghĩa thủ không được, này Vương Bình liền sẽ bị đuổi kịp. Song phương đều hạ quyết tâm, Trịnh Quân binh lính tại Tham Tướng chỉ huy dưới, điên cuồng hướng về đỉnh núi trùng kích, mà Tùy Quân mũi tên thay nhau xạ kích, từng bầy Trịnh Quân bị bắn té xuống đất, nhưng là đằng sau binh lính lại vọt mạnh tiến lên đây, đang kích động tiếng trống trận bên trong kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên.

Chiến đấu dị thường kịch liệt, từ tám mươi bước đến 20 bước ở giữa ngăn ngui trên đường núi, thi thể bắt đầu nhanh chóng chồng chất, vèn vèn một khác đồng hồ, Trịnh Quốc binh lính liền có mấy trăm người thương vong, một nhóm đội tiền trạm đội cuối cùng chịu không được, giống như thủy triều triệt hạ.

Tham Tướng cau mày, quân chẳng phải nhiều, "Toàn bộ để lên, tiến công."

Tiến công Trịnh Quân đột ngột gia tăng mấy lần, găm thét, khu tay trường đao, hướng về đỉnh núi điên cuồng trào lên mà đi, mũi tên như mưa, hòn đá mật như Băng Bạc, một trận tranh đoạt Hiểm Quan Yếu Ải thâm thiết chiến mở màn... Một ngàn Tùy Quân cứ như vậy cô độc chiến lấy, không có viện quân, không có cuộc sống hi vọng.

... .

Đại Hưng Thành bên trong,

Lưu An ba vạn quân đội, tăng thêm Lý Quỹ sáu vạn viện quân, gần 10 vạn địch quân vây quanh Đại Hưng Thành, hai ngày đến một lần ác chiến để cho song phương thương vong thảm trọng, thủ Đại Hưng Thành Tùy Quân cũng đã thương vong hơn phân nửa, gia tộc Tư Bình cơ hội tồn thất hầu như không còn, Tả Dực Vệ đại quân còn có bảy ngàn người, ngay cả Dương Thiên nghị Vân năm ngàn cấm vệ quân đều không thể không tới thủ thành, Lang Gia Các, Lang Gia vệ, phạm là có thể dùng tới chiến lực đều tới thủ thành.

Đại Hưng Thành đã là thùng trăm ngàn lỗ, nhưng vẫn như cũ sừng sững sừng sững, đầu tường cuối cùng an tĩnh lại, thi thể đã bị thanh lý đi, khắp nơi là mảng lớn nhìn thấy mà giật mình vết máu cùng đồ nát thê lương, từng bầy tình trạng kiệt sức Tùy Quân té ở đầu tường vù vù chìm vào giấc ngủ.

Mã Thiệu chậm rãi tại đầu tường dò xét, phản quân ngừng công làm Tùy Quân binh lính thu hoạch được quý giá thời gian nghỉ ngơi, bọn họ nghỉ ngơi một ngày, thể lực liền có thể khôi phục lại bảy thành, dạng này chỉ ít còn có thể lại kiên trì ba ngày.

"Nhưng có Vương Bình tin tức." Màn đêm phía dưới, phản quân trong đại doanh vẫn đèn đuốc sáng trưng, trải qua mấy ngày nữa ác chiến, tuy nhiên có Lý Quỹ sinh lực quân gia nhập, nhưng là Lưu An thủ hạ binh lính đã không đủ hai vạn người, có này có thể thấy được, chém giết là hạng gì thâm thiết.

"Ai, nghe nói Vương Bình đại quân cũng nhanh đến." Một bên Lý Quỹ hiện tại hối hận không thôi, vì sao vì là Lý Đường những Lương Hưởng đó mà đến gây chuyện giận Vương Bình đâu, đáng hận là, Tô Định Phương từ Đôn Hoàng đánh tới hấn Hang Ổ, nếu như không thể đánh hạ Đại Hưng, vậy hấn Hang Ổ cũng bị Tô Định Phương bùng.

Lưu An hai mắt bốc lên tinh quang, thật sâu thờ dài, "Tại đây không thể lại ở lại, đến mau mau rời đi, sai người thu thập hành trang, trong đêm rời đi, Đại Lương bệ hạ, chúng ta đánh bại Tô Định Phương còn có cơ hội thở dốc." Lưu An hiểu biết Vương Bình, hấn nhất định sẽ đi ra cho mình nhất kích trí mệnh, nếu như bây giờ không đi, vậy sau này đều đừng đi.

"Đáng giận, hấn mấy đường đại quân đâu, cũng không vào triển khai sao? Không phải đã nói 5 đường đại quân sao?" Lý Quỹ hoàn toàn hoảng, hấn hiện tại hối hận muốn chết, con mẹ nó chứ treu chọc người nào không tốt, treu chọc Vương Bình, không phải muốn chết sao?

"Bây giờ nói cái gì đều vô dụng, nhanh trốn đi." Lưu An lo lắng nói ra.

Đại Hưng Thành trên đầu, Mã Thiệu cùng Dương Thiên nghị Vân đều tại nhìn ra xa phản quân Đại Doanh.

"Đại đô đốc tướng lệnh đến." Bỗng nhiên dưới thành truyền đến một trận tiếng gào.

"A, là ai, nghị Vân, người gặp qua sao?" Mã Thiệu hướng xuống nhìn lại, nhìn thấy một người dẫn mấy kỵ tại dưới cổng thành.

"Mã thúc, người cũng không biết, ta làm sao biết à, ta đều không ra ngoài đánh trận đây." Dương Thiên nghị Vân bất mãn nói ra.

"Người không có đánh qua, lão tử còn tốt lâu không có đánh qua đâu, đi đi đi, ta đi hỏi một chút." Mã Thiệu nhẹ nhàng đánh xuống đầu hấn, sau đó quay người nói ra: "Người đến người phương nào."

"Đại đô đốc dưới tướng Trương Trần Chu." Đến đem lớn tiếng nói.

"Đúng, là Trương Trần Chu, ta gặp qua." Lúc này Vương Dương cũng tới đến trên tường thành, hấn tại Trương Dương thời điểm gặp qua Trương Trần Chu.

"Tướng quân, đại đô đốc có lệnh, nói Lưu An cùng Lý Quỹ muốn chuồn đi, để người các loại ngăn chặn Lưu An."

"Đại đô đốc khi nào đến Đại Hưng?" Mã Thiệu khẩn trương hỏi.

"Sáng sớm ngày mai liền đến, đại đô đốc còn nói, Lý Trọng Văn dẫn đầu năm vạn viện quân đã thu phục Phù Phong Quận, đang hướng về Đại Hưng đến

đây, vây kín Luru An bọn người." Nói xong liền giục ngựa rời đi.

"Không nghĩ tới Luru An cái này lão tử thật muốn chạy, hắc hắc, tất nhiên đến, cũng không cần muốn chạy trốn, đi, nghĩ Vân, chúng ta đợi cũng điểm đủ binh mã, cùng này Luru An chơi lên một trận, người không phải nói không có đánh trận sao? Lần này để người qua cái nghiệm" Mã Thiệu cười ha ha, sau đó vỗ vỗ Dương Thiên nghĩ Vân bả vai nói ra: "Đi, triệu tập các huynh đệ đi! Máy ngày nay lão tử có thể là ghen đủ tức giận. Trung thực bị đối phương ăn lấy đánh, trong bụng cuộc sống nổi giận trong bụng, nếu là không ngừng một phen, như thế nào."

"Mặt tướng cái này đi." Dương Thiên nghĩ Vân cũng gật gật đầu, liền hướng dưới thành đi đến, sau một lát, có tiếng trống vang lên ầm ầm, tại trong màn đêm, chấn động toàn bộ Đại Hưng Thành.

Phản quân trong đại doanh, Luru An cùng Lý Quỹ cũng nghe thấy cái này đông đông đông tiếng trống, nhất thời sắc mặt đại biến, "Không tốt, Vương Bình trở về, bọn họ muốn phản công, lập tức rút quân." Lý Quỹ hoảng không được, thất kinh nói ra.

Luru An không có Lý Quỹ như thế bối rối, hần nhìn thấy Đại Hưng Thành phát hỏa chỉ riêng trùng thiên, Mã Thiệu dẫn đại quân đứng ở trên tường thành, lạnh lùng nhìn xem bọn họ, "Trốn không thoát, Mã Thiệu là sẽ không để cho chúng ta rời đi."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 156: Vinh diệu thuộc về người thắng lợi (2)

Phù Phong Quận, một nhánh hơn năm vạn người đại quân đang tại nhanh chóng Đông Tiến, đây cũng là chạy đến cứu viện Đại Hưng Lý Trọng Văn quân đội, hần vì là Ích Châu tổng quản, thống lĩnh mười vạn đại quân tọa trấn Ba Thục, nghe vậy Luru An tạo phản, thế là điểm đủ năm vạn binh lính, đến đây trấn áp. (\\(-) bên trong Văn mạng % đích 1.

Vị này lúc trước Quan Trung kiêu hùng giờ phút này đã hoàn toàn bái phục tại Vương Bình dưới chân, hần cho rằng hiện tại sinh hoạt rất tốt, cho nên Luru An đến đây lôi kéo hần cùng một chỗ tạo phản, hần đều thờ ơ, bởi vì hần biết, Vương Bình không phải dễ dàng như vậy chiến thắng, với lại Vương Bình đối với mình có thể nói cũng tín nhiệm, một mình chương quản mười vạn đại quân, đây là Tô Định Phương bọn người không cách nào so sánh được.

Lý Trọng Văn đi vào Tần Châu, tụ họp Bùi cảnh Quận Bình, bắt đầu hướng về Đại Hưng Thành mở đi ra, đối với Luru An Lý Quỹ tiến hành hợp vây.

"Đại đô đốc, Mã Tướng quân cùng Dương Thống lĩnh tới." Hôm sau trời vừa sáng, lạnh lùng bỗng nhiên chỉ nơi xa cách đó không xa chạy vội tới hai kỵ nói ra, Vương Bình trông đi qua, quả nhiên thấy là lập tức cùng Dương Thiên nghĩ Vân hai người, lập tức cười ha ha nghênh đón.

"Bè tôi Mã Thiệu (Dương Thiên nghĩ Vân) bái kiến đại đô đốc." Mã Thiệu hai người gặp Vương Bình tự mình đến nghênh đón, tranh thủ thời gian xuống ngựa bái nói.

"Đứng lên đi, Ha-Ha, Mã Thiệu, người tọa trấn kinh thành, chỉ sợ là muốn đánh nhau muốn điên đi."

"Hắc hắc, vẫn là đại đô đốc hiểu biết ta, từ khi yên ổn chiến dịch đi qua, ta liền không có đánh trận." Mã Thiệu nghe vậy cũng lộ ra hưng phấn biểu lộ.

"Đúng vậy a yên ổn bảo vệ chết trận không ít huynh đệ, Dương Đại Bổng Tử cũng là ở nơi đó chết." Nhìn xem Dương Thiên nghĩ Vân, Vương Bình không khỏi nhớ tới Dương Đại Bổng Tử.

"Đại đô đốc, mẫu thân nói qua, phụ thân chết anh dũng, không cho đại đô đốc mất mặt." Một bên Dương Thiên nghĩ Vân lớn tiếng nói.

"Ừm, không tệ, truyền lệnh, phong Dương Thiên nghĩ Vân vì là Minh Uy tướng quân, tòng tứ phẩm." Vương Bình nghe Dương Thiên nghĩ Vân lời nói, không cần nghĩ ngợi liền phong hần chức tướng quân vị trí, sau đó nói: "Vân nhi, người cũng có thể một mình gánh vác một phương, về sau đi theo người Mã thúc đằng sau, nếu là hần khi dễ người, người liền nói cho cô, cô tới đánh hần, nhớ kỹ, những này Đô Đốc, tướng quân đều là người thúc thúc bá bá bọn họ, đa hướng bọn họ thỉnh giáo."

"Cám ơn đại đô đốc." Dương Thiên nghĩ Vân Tâm bên trong cảm động, lập tức bái nói.

Đây là người Thân Bình tới nói: "Bẩm đại đô đốc, Lý Trọng Văn tướng quân năm vạn đại quân đã đến, mời đại đô đốc báo cho biết."

"Chư vị tướng quân, Luru An cùng Lý Trọng Văn đã là cá trong chậu, nhìn thấy đối diện Đại Kỳ sao? Ai có thể cho cô bắt lấy Luru An, Lý Quỹ, cô trùng trùng điệp điệp có cùng." Vương Bình nhìn xem các vị tướng quân nóng lòng muốn thử, lớn tiếng nói.

"Công lao này là ta, ai cũng không cho phép đoạt." Các vị tướng quân còn không có kịp phản ứng, đã nhìn thấy Mã Thiệu cầm Trường Sóc xông lên

trước liền giết đi qua.

"Cái này Mã Thiệu.

"Vương Bình không khỏi cười nói, "Xông lên đi, toàn quân xuất kích." Vương Bình không chút do dự truyền đạt mệnh lệnh tổng tiến công mệnh lệnh, 10 vạn đại quân tinh nhuệ cùng Lý Trọng Văn năm vạn đại quân như là mãnh hổ xuống núi, gào thét mà lên, hướng phía Lưu An, Lý Quỹ Đại Doanh liền xông tới.

"A, nghĩ Văn, người tại sao không đi?" Vương Bình nghĩ hoặc nhìn xem một bên không nhúc nhích Dương Thiên nghĩ Văn, người trẻ tuổi hẳn là tốt nhất công lao, giờ phút này lại bất động.

Dương Thiên nghĩ Văn gãi gãi đầu, nói ra: "Mã thúc gọi ta ở chỗ này bảo hộ đại đô đốc."

"Ha-Ha, cô đừng đến người tới bảo hộ, đi thôi, đi thôi, cũng không có công lao." Vương Bình ha ha cười nói.

Dương Thiên nghĩ Văn Tâm nghĩ đã sớm bay đi, giờ phút này nghe xong Vương Bình lời nói, đứng dậy thượng diện, vội vàng lao ra.

Lúc này, Đại Hưng Thành trên đầu thành đã đứng đầy quan viên, bọn họ tại Phòng Huyền Linh chỉ huy dưới, nhao nhao tụ tập tại Đại Hưng Thành trên đầu, quan sát Vương Bình dụng binh, nhìn qua dưới thành mười vạn đại quân quyết chiến, không khỏi có chút kích động. Trừ Phòng Huyền Linh bọn người gặp qua chém giết, đại đa số quan viên đều sống an nhàn sung sướng, chưa từng gặp qua cái này tràng diện.

"Đại cục đã định, chúng ta không cần phải gấp." Phòng Huyền Linh ha ha cười nói.

Mà ở thời điểm này dưới thành chiến tranh đã tiến vào gay cấn giai đoạn, Lưu An cùng Lý Quỹ đều biết, liền xem như bọn họ đầu hàng, Vương Bình cũng sẽ không buông tha bọn họ, Lưu An thấy một lần mười vạn đại quân đối với mình động tổng tiến công, thế là tự mình chỉ huy hai vạn tinh nhuệ nghênh đón, gia tăng chính mình khí thế.

"Huy động Đại Kỳ, mệnh Lý Trọng Văn, suất quân Trùng Trật." Đang tại quan sát chiến cục Vương Bình gặp Lưu An thủ hạ dân liệu mạng ngăn cản được, vội lại Lý Quỹ đại quân cũng kết thành trận pháp, thế là mệnh lệnh Lý Trọng Văn năm vạn sinh lực quân Trùng Trật.

Chỉ gặp Lý Trọng Văn đại quân cùng Lý Quỹ đại quân hỗn chiến đến cùng một chỗ, Lý Quỹ đại quân trong nháy mắt sụp đổ, cái này cũng khó trách, Lý Trọng Văn quân đội có thể là lúc trước theo Từ Thế Tích chinh phạt Ba Thục tinh nhuệ, không phải Lý Quỹ những này đám người ở hợp có thể so sánh. Vương Bình xem hết sức rõ ràng, sắc mặt vui mừng nói: "Đại cục đã định, Lưu An cùng Lý Quỹ tại kiếp khó thoát."

Lúc này chiến trường đã rất rõ ràng, 10 vạn Nam Chinh đại quân cùng năm vạn Ba Thục tinh nhuệ là trải qua vô số lần bác sát, cũng là Tinh Nhuệ Chi Sĩ, tại Mã Thiệu, lạnh lùng bọn người tiến công dưới, phản quân bị chia ra bao vây thành mấy khối, bản thân binh lực liền không đủ, tuy nhiên hai canh giờ, liền tử thương vô số.

Lưu An cùng Lý Quỹ bên người đã không có người, vốn định thừa cơ đoạt lấy Đại Hưng bọn họ ngược lại xóa bỏ ở chỗ này, nhìn thấy chính mình binh lính đang bị đồ sát, Lưu An mặt xám như tro, trong lòng uể oải, hai mắt tràn đầy vẻ tuyệt vọng, trong tay Trường Sốt cũng vứt bỏ trên mặt đất, hẩn rút ra trường kiếm tự vẫn mà chết, một bên Lý Quỹ gặp, hoảng sợ run rẩy, hẩn không muốn chết, thế là quỳ xuống xin hàng.

"Lưu An đã chết, Lý Quỹ đầu hàng." Trong chốc lát, trên chiến trường truyền đến một mảnh tiếng hoan hô, còn lại phản quân gắt gao, hàng hàng.

"Đại đô đốc ở đây, nhanh mở cửa thành." Một đội kỵ binh hộ tống Vương Bình đi vào Đại Hưng Thành ngoài cửa, Thân Bình ngựa đầu lớn tiếng quát đến.

"Mở cửa thành." Phòng Huyền Linh lớn tiếng quát đến: "Chư Vị Đại Nhân, theo Bản Quan xuống dưới nghênh đón điện hạ đi, " nói liền dẫn đầu mà ra, tại hẩn Thánh Hậu, Tiêu Vũ, Trường Tôn Vô Kỵ mấy người cũng theo sát về sau, đi nghênh đón Vương Bình.

"Bề tôi Phòng Huyền Linh dẫn Đại Hưng Văn Võ cung nghênh điện hạ." Phòng Huyền Linh dẫn mọi người quỳ gối thành môn phía dưới, dùng nhưng là Quân Vương lễ.

"Huyền Linh, Phụ Cơ, còn có Chư Vị Đại Nhân đều đứng lên đi." Vương Bình từ trên ngựa nhảy xuống, một tay lấy Phòng Huyền Linh nâng đỡ, sau đó khẽ cười nói: "Cô không ở kinh thành thời gian, làm phiền Chư Vị Đại Nhân."

"Vì là điện hạ hiệu mệnh, chính là chuyện bốn phận." Phòng Huyền Linh nhỏ giọng nói ra.

"Tốt, tốt, Chư Vị Đại Nhân, Lý Đường 5 đường đại quân công Tuyền, nguy hiểm nhất cũng là Lưu An các loại phản quân, bây giờ Lưu An đã chết, Lý Quỹ đã hàng, Đại Tuyền vững như Bản Thạch, vinh diệu thuộc về người thắng lợi, mà cô cùng các người cũng là người thắng lợi." Vương Bình lớn tiếng nói.

"Đại đô đốc Vạn Tuế." Lúc này, lạnh lùng dẫn đầu chư vị tướng quân cũng tới ở đây, cùng kêu lên hô to.

"Đại đô đốc Vạn Tuế." Mười mấy vạn đại quân tiếng la chấn động toàn bộ Đại Hưng Thành.

Vương Bình tại mọi người tiếng hoan hô bên trong cũng không có tiến vào Đại Hưng Thành, mà chính là đối lạnh lùng đám người nói: "Điểm đủ một vạn thiết kỵ, ta cầm tự mình tiến đến đón hẩn bọn họ, bọn họ không thể chết, cũng không thể chết, không sợ chết người, mới xứng còn sống."

Vương Bình tự thân lên lập tức, mang theo một vạt thiết kỵ chạy như điên.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: An đắc mãnh sĩ hệ thủ 4 phương

"Trống quân, lại cho ta một cơ hội đi, ta tự mình ra trận, nếu như vậy không được cái này Quan Khẩu, ta lấy đầu người tới gặp tướng quân. (\\(-) Trung Văn Vong 1. "

Lúc này, Vương Quân quát Tham Tướng bị trời gô, bị hấn thân vè ép đến trên mặt đất, thời gian đã qua hai ngày, có thể là bọn họ vẫn không có tiến lên trước một bước, Vương Quân quát nổi trận lôi đình, hạ lệnh muốn đem Tham Tướng trảm.

Tham Tướng đầy mắt đỏ bừng, liều mạng khẩn cầu: "Nhìn ta đi theo ngòi những năm này phân thượng, để cho ta tái chiến một lần đi."

"Tốt, ta cho ngươi thêm một lần cuối cùng cơ hội, nếu như chúng ta còn không thể tiến lên, ngươi liền đưa đầu tới gặp đi." Vương Quân quát hiện tại rất gấp, Vương Bình quân đội nếu như không có gì bất ngờ xảy ra lời nói, cũng nhanh đến Đại Hưng Thành dưới, nếu như mình không đuổi theo, như vậy Lưu An bọn họ tất nhiên vong, này Vương Bình liền có thể rảnh tay đối phó hấn mấy đường đại quân, kết quả kia thiết tướng không chịu nổi. Hấn đã bắt đầu sinh thoái ý, khả năng lúc này, Lưu An đã diệt vong.

"Truyền mệnh lệnh của ta, một cái giết đến tận vùng núi người, tiền thưởng ngàn lượng, quan thăng tam cấp." Vương Quân quát tự mình thúc giục ba vạn đại quân lại một lần nổi công kích.

Trên sườn núi, thi thể chồng chất như núi, hai ngày chiến đấu, Trịnh Quân thương vong hai, ba ngàn người, từ sườn núi thẳng đến đỉnh núi chừng năm bước, đều chất đầy dày đặc thi thể, máu tươi đã nhuộm đỏ cả ngọn núi.

Tùy Quân đồng dạng thương vong thảm trọng, một ngàn Tùy Quân đã bỏ mình hơn bốn trăm người, ngay cả Thương Bình ở bên trong, năng lượng tác chiến còn có hơn năm trăm người, bọn họ muốn đối mặt mấy chục lần gấp trăm lần địch nhân, nếu không phải nơi đây không thích hợp tiến hành tác chiến, bọn họ cũng sớm đã toàn quân bị diệt, cung tiễn chỉ còn lại có hơn một vạn chi, cũng may địch nhân bắn vào tiền có thể bổ sung bọn họ.

Lúc này, một tên tuổi còn trẻ tiểu binh chậm rãi tiến tới Vương Nghĩa bên người, áp a áp ứng nói: "Vương Tướng Quân, ta có một việc."

"Sự tình gì, ngươi cứ việc nói!"

Tiểu binh từ trong ngực móc ra một cái túi nhỏ, đưa cho Vương Nghĩa, "Trong này là Quân Ta hướng, còn có một phong ta viết một phong thư, Quân Bài cũng ở bên trong, nếu như ta chết, tướng quân thay ta đem những này giao cho ta nương, để cho hấn chiếu cố thật tốt chính mình."

Vương Nghĩa tiếp nhận cái túi, dùng máu ở phía trên họa hai đầu tuyến, yên lặng bỏ vào một cái rương bên trong, trong rương đã thả đầy các binh sĩ di ngôn hoặc là di vật, đến sau cùng, cái này cái rương cảm chôn ở chỗ này, chờ đợi có người hiện.

Lại một tên tuổi trẻ binh lính đi tới, lấy ra một đôi ngọc hồ vòng tay, lại gỡ xuống chính mình Quân Bài, Quân Bài bên trên có tính danh, quê quán cùng địa chỉ, hấn dùng một tấm vải đưa tay vòng tay cùng Quân Bài chậm rãi bao bên trên, lại dùng dây nhỏ gói gấp, giao cho Vương Nghĩa, "Cái này cho ta nương, ta đã đáp ứng nàng, nhất định cho nàng tích lũy tiền mua một đôi thù vòng tay, hiện tại coi như ta bỏ mình, cũng coi như ta một cộc tâm nguyện."

Vương Nghĩa cũng thu lại, hấn bỗng nhiên nghĩ đến chính mình, hấn là cô nhi, còn chưa cưới vợ, không có Huỳnh Đề Tỷ Muội, không khỏi tự giễu một chút,

Chính mình thế mà ngay cả cái di vật cũng không biết cho ai.

Hấn sờ sờ trên người mình, vậy mà một vật đều không có, hấn thở dài, đành phải gỡ xuống chính mình Quân Bài, bỏ vào rương trúc từ bên trong.

Đúng lúc này, trên sườn núi Chiến Cổ lại một lần nữa đông đông đông gõ vang, địch nhân lần nữa tiến công, Vương Nghĩa cầm cái rương hợp lại, đứng người lên nghiêm nghị quát: "Chuẩn bị chiến đấu!"

Năm trăm binh lính nhao nhao đứng dậy, giương cung lắp tên, nhìn chăm chú lên trên sườn núi, trên sườn núi xuất hiện đen nghịt địch quân, vì là là một tên thân mang mũ sắt Thiết Giáp Định Tướng, hấn cũng là Trịnh Quân Tham Tướng, hấn xung phong đi đầu, dẫn đầu xông đi lên.

"Giết a!"

Hắn một tiếng lệ hồng, mang theo ba ngàn binh lính hướng về đỉnh núi bỏ nhào mà đi, Vương Nghĩa gấp địch quân thể tới hung mãnh, hung hãn không sợ chết, lập tức làm cho nói: "Dùng cự thạch nện!"

Ba ngàn Trịnh Quân binh lính chạy vọt về phía trước tuôn, chiến đấu đã đến gay cấn, Tùy Quân binh lính dùng tên bắn, dùng thạch đầu nện, từng bầy địch nhân bị bắn chết, bị nện ngược lại, nhưng lại có tân địch quân phun lên, hậu phương, Trịnh Quân binh lính mũi tên ùn ùn kéo đến bắn về phía đỉnh núi, không ngừng có Tùy Quân trúng tên ngã xuống, Tùy Quân binh lính bị áp chế lại, không góc đầu lên được tới.

Vương Nghĩa gấp tình thế mười phần nguy cấp, dứt khoát cầm trường đao tự thân lên trước nghênh chiến, hắn đi tới nơi này tên Tham Tướng bên cạnh, bắt đầu cùng hắn đánh giáp lá cà, nhưng là địch nhân quá mức dũng mãnh, hung hãn không sợ chết, hắn mấy lần đều suýt nữa bị địch nhân chém giết, khi hắn cùng địch nhân triển đấu thời điểm, một tên tiểu binh tới dùng hết lực khí toàn thân ôm lấy địch quân Tham Tướng, hướng một giống như chỉ lên trường thương bên cạnh bỏ nhào qua.

Chỉ nghe thấy PHỐC một tiếng, tiểu binh cùng địch quân Tham Tướng đều bị trường thương đâm xuyên, Vương Nghĩa lưu lại nước mắt, mà tiểu binh lại vui mừng cười, khóe miệng giống như nói gì đó, Vương Nghĩa minh bạch, hắn nói là chiếu cố tốt mệ nó.

Địch nhân Chủ Tướng tử vong để cho địch nhân xu thế tức giận suy sụp, mà Tùy Quân xu thế khí cao ngang, cầm hơn trăm tên xông lên đỉnh núi địch nhân đuổi xuống, sau đó tiến như mưa xuống, Trịnh Quân không có chút nào đầu chí, giống như thủy triều thối lui.

Một trận hung hiểm vạn phần ác chiến, Tùy Quân bỏ mình trên dưới một trăm hơn người, thương tổn hơn ba mươi người, bọn họ giết chết địch nhân hơn ngàn người, bao quát địch nhân Tham Tướng đều chết ở chỗ này. .

Đúng lúc này, bầu trời truyền đến ù ù tiếng sấm rền, mấy khoa to như hạt đậu hạt mưa đánh vào Vương Nghĩa trên mặt, hắn ngẩng đầu, đỉnh đầu mây đen quay cuồng, từng đạo từng đạo thiểm điện vạch phá mây đen.

Mưa rào tầm tã bên trong, hơn bốn trăm tên Tùy Quân không chỗ tránh mưa, bọn họ đứng bình tĩnh đứng ở trong mưa, không có người nói chuyện, trên đường núi truyền đến Đột Quyết quân tiến công tiếng trống trận, tiếng trống xuyên thấu qua mưa bụi, truyền đến trước núi.

Tại mấy trăm người yên lặng nhìn soi mói, thân vệ Lang Tướng Vương Nghĩa cầm đồ đầy các tướng sĩ di ngôn rương trúc bỏ vào hồ sâu. Hai tên binh lính dùng Thổ Yểm chôn nó. Vương Nghĩa cầm một cây Đại Tùy đồ như máu cờ xí thật sâu cắm ở trên bùn đất, hắn ngẩng đầu, chậm rãi xem mọi người liếc một chút. Âm thanh khàn giọng nói: "Nếu như chúng ta đều bỏ mình, liền để lá cờ này chứng kiến chúng ta Dũng Liệt, chúng ta dùng chính mình máu tươi bảo vệ Đại Tùy Giang Sơn, Hãn Vệ Giả đại đô đốc vinh diệu, đại đô đốc uy vũ, Tùy Quân uy vũ."

"Đại đô đốc uy vũ, Tùy Quân uy vũ."

"Tướng quân. Địch quân đánh tới!"

Vương Nghĩa bỗng dưng quay đầu, nhìn chăm chú lên Lý giáo úy, mỗi chữ mỗi câu nói: "Ta nếu chết trận, người chính là Chủ Tướng, muốn huyết chiến đến người cuối cùng!"

Lý giáo úy yên lặng gật đầu, nước mắt từ trong mắt của hắn trào lên mà ra, Vương Nghĩa mỉm cười, "Đại Trượng Phu năng lượng chết trận sa trường, vì sao khoái chăng!"

"Chúng ta đi!"

400 tên Tùy Quân binh lính tay cầm trường mâu cùng chiến đao. đi theo Vương Nghĩa đi vào phía trước nhất, sở hữu binh lính đều không có nói chuyện, bọn họ đều biết, đây là bọn họ thời khắc cuối cùng, cũng là lúc huy hoàng nhất khắc.

Tùy Quân đã không có cự thạch, không có cung tiễn, chỉ có thể đánh giáp lá cà, Vương Nghĩa hét lớn một tiếng: "Cùng ta giết tới."

Mà Vương Bình hơn vạn thiết kỵ cũng chạy như điên lấy, trong lòng của hắn mặc niệm lấy, nhanh, cũng nhanh đến. Âm âm tiếng vó ngựa vang vọng cả ngọn núi.

"Các huynh đệ, viện quân đến, để cho chúng ta thủ vững đến một khắc cuối cùng." Vương Nghĩa sức liều toàn lực hô. Tùy Quân bọn họ cũng ra sau cùng âm thanh.

Trịnh Quân thối lui, bị Vương Bình kỵ binh hướng thất linh bát lạc, Vương Bình đi đến cây ngã từng đồng đỉnh núi, thương thế nghiêm trọng Vương Nghĩa cuối cùng vẫn là chết, đến tận đây, Vương Bình một ngàn thân vệ toàn bộ bỏ mình, chỉ có một cây lê loi lơ lửng Đại Tùy cờ xí, vẫn như cũ đứng sừng sững ở trên đỉnh núi.

Vương Bình ở chỗ này Đại Tùy đồ như máu cờ xí trước chậm rãi quỳ xuống đến, sở hữu tướng sĩ đều đi theo hắn cùng một chỗ quỳ xuống, khi bọn hắn đào ra cái rương thời điểm, toàn bộ đại quân đều lâm vào vô tận bi thương ở trong.

Chương 159: Bình 5 đường

Thừa Nghiệp ba năm tháng tám, 5 đường đại quân công Tuyền, Đỗ Phục Uy cùng Lý Mật tại Giang Nam bị Lý Tĩnh cùng Lai Tề đánh liên tục bại lui. (\\(-) Trung Văn Vong 1. Phần Tướng Lưu An bình bại tự vẫn, Phù Phong Quận thu phục. Đại Lương hoàng đế Lý Quỹ bị bắt, thái tử Lý bá ngọc Kế Vị, lại bị Tô Định Phụng vây ở quốc đô Kim Thành. Vương Thế Sung bị Khuất Đột Thông ngăn tại Đồng Quan bên ngoài, có thể nói một người giữ ải vạn người không thể qua.

Mà đối thành bên ngoài một nhánh Vương Thế Sung quân yểm trợ, Vương Quân Quách Tam hơn vạn người bị Vương Bình một vạn thiết kỵ bám đuôi truy sát, ba vạn Trịnh Quân đại bại, Tuyền Quân truy sát gần trăm dặm, trăm hơn một vạn người, tăng thêm tại Quan Khẩu thương vong người, Vương Quân Quách Tam vạn đại quân còn lại không đủ một vạn năm ngàn người.

Nhưng là một trận chiến này cũng làm cho Tuyền Quân bỏ ra thương vong hơn vạn người thay thế giá, bên trong Đại Hưng Thành thương vong hơn sáu ngàn người, riêng là Vương Bình một ngàn thân vệ giết địch năm ngàn, sau cùng toàn bộ bỏ mình, đứng là bọn họ tử thủ, để cho Vương Bình mười vạn đại quân có thể kịp thời hồi viên Đại Hưng, nhất cử tiêu diệt Lưu An, Lý Quỹ.

Một ngàn Tuyền Quân là vua bình đại thắng lập xuống huy hoàng nhất công lao, Vương Bình truy thụy Vương Nghĩa vì là Định Sơn sau, hơn người hoặc là quân, hoặc vì là giáo úy, sau đó Vương Bình cảm chính mình Bội Kiếm chôn ở nơi đây, để nó cùng những này Trung Hồn vĩnh viễn an nghỉ nơi này.

Bây giờ duy nhất không biết thắng bại cũng chỉ có Từ Thế Tích mang theo mười vạn đại quân tại Bồ Tân Quan hoặc là Phong Lăng Độ cùng Tần Quỳnh tình hình chiến đấu như thế nào.

Lý Đường muốn đánh vào Quan Trung có hai con đường, một đầu là trải qua Hoắc Ấp, Lâm Phần, Đồng Quan tiến vào Quan Trung, nhưng là Vương Thế Sung bị chặn đường tại Đồng Quan, Lý Đường chỉ có đi qua Phong Lăng Độ, qua Bồ Tân Quan, tiến vào Phùng Dục quận, sau đó tiến vào Quan Trung, mà Từ Thế Tích chính là tiến về tại đây ngăn cản Tần Quỳnh.

Phong Lăng Độ miệng, đây là một chỗ cổ lão Độ Khẩu, ngày mùa hè mình mị ánh sáng mặt trời vẩy vào Hoàng Hà Lưỡng Ngạn, sóng nhiệt một dạng gió cảm Hoàng Hà nước thổi lên từng đạo từng đạo gọn sóng, giờ khắc này ở Hoàng Hà bờ bên kia, mấy trăm chiếc Chiến Thuyền lẳng lặng đỗ cái này, mà trên bờ cách đó không xa cũng là Tần Quỳnh Đại Doanh, đây là một nhánh mười lăm vạn Lý Đường đại quân, bọn họ vốn định nhanh qua sông, không ngờ Từ Thế Tích là như thế nhanh chóng, rất nhanh chiếm lĩnh bờ bên kia, bắt đầu bố phòng.

Giờ phút này hoàng vì sao bờ Nam bên trên, năm vạn Tuyền Quân trận địa sẵn sàng đón quân địch, năm ngàn cung tiễn thủ làm thành một cái nửa vòng, đem trọn cái Độ Khẩu phong tỏa, sau lưng cung tiễn thủ là một vạn thiết kỵ tay cầm trường thương trận địa sẵn sàng đón quân địch, cung tiễn thủ phong tỏa tăng thêm kỵ binh trùng sát vô luận như thế nào đều khó có khả năng để bọn hãn đàng lục đồ bộ thành công, còn nữa, vạn nhất bọn họ đàng lục đồ bộ, bọn họ có thể rút lui đến Bồ Tân Quan, nơi đó còn có hãn năm vạn đại quân.

Tuyền Quân Chủ Tướng Từ Thế Tích đứng ở lập tức, xa xa nhìn ra xa cái này vài dặm bên ngoài doanh địa, trong doanh địa tình kỳ pháp phối, Từ Thế Tích ánh mắt có chút phức tạp, hãn biết rõ đối diện người kia là ai, Tần Quỳnh, hãn tại Ngõa Cương huynh đệ, còn có cô phụ thuận bọn người, cũng là hãn bạn cũ.

Từ Thế Tích là một cái cũng nhớ tới Tình nhân cũ, hãn cũng biết đối diện có rất nhiều hãn lúc trước bộ hạ cũ, huynh đệ, cùng hãn uống rượu với nhau đồng liêu, cùng hãn dục huyết phản chiến huynh đệ, hãn từng không chỉ một lần nghĩ tới, lúc nào năng lượng gặp lại bọn họ một mặt, nhưng không phải hiện tại, hiện tại là chiến trường, hãn tuyệt không nguyện ý cùng bộ hạ cũ bọn họ trên chiến trường gặp nhau. Nhưng là Vương Bình phái hãn tới, hơn nữa còn ủy thác trách nhiệm, giao cho mình mười vạn đại quân, đây là hạng gì hung hoai.

Hắn hơi hơi thờ dài,

Sau đó hai tay một nắm, nghĩ đến hiện tại là Lưỡng Quốc Giao Chiến, tất cả làm chủ, há có thể như thế tình thâm mà lại thường.

Lúc này, một tên thân vệ nói với hãn: "Đô Đốc, một chiếc thuyền nhỏ tới, cần bắt tên a."

Từ Thế Tích nhìn thấy, trên thuyền nhỏ chỉ có ba người, hai người mái chèo, một tên văn thư, "Không cần xạ kích, thả bọn họ tới." Từ Thế Tích hạ lệnh.

Cũng không lâu lắm, tên văn thư lên bờ, bị binh lính đưa đến Từ Thế Tích trước mặt, văn thư chấp tay nói ra: "Khởi bẩm tướng quân, đây là Tần tổng quản cho người thư tín."

Văn thư từ trong ngực móc ra một phong thư kiện, sau đó cung kính trình đi lên, Thân Bình đem sách tín chuyển cho Từ Thế Tích, chỉ gấp phong thư bên trên viết, gây nên Mậu Công ta để Từ Thế Tích mở ra phong thư, cầm giấy viết thư rút ra, một câu liền thu vào trong mắt của hãn, "Ngõa Cương từ biệt, Từ đệ từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ."

Ngõa Cương, Từ Thế Tích thờ dài, năm đó ở Ngõa Cương, bọn họ có thể là đồng cam cộng khổ huynh đệ a, bây giờ lại muốn ở chỗ này xung đột vũ trang.

Từ Thế Tích lại tiếp tục nhìn xuống, đằng sau tại đơn giản ôn chuyện về sau liền thẳng vào chủ đề, lại là mời hắn cùng một chỗ thần phục Lý Đường, sau đó mang theo hắn mười vạn đại quân cùng một chỗ tìm nơi nương tựa Đường Triều, nhất cử đánh hạ Quan Trung.

Từ Thế Tích đáng chất cười cười, tìm nơi nương tựa Lý Đường, còn mang theo cái này mười vạn đại quân, không nói trước hắn là không sẽ tìm nơi nương tựa Lý Đường, chỉ nói cái này mười vạn đại quân cũng không phải là hắn năng lượng mang đi, hiện tại Đại Tùy quân đội, nói trắng ra, đối với một người lòng trung thành, cái kia chính là Vương Bình. Huống hồ từ khi hắn giống như Vương Bình về sau, ý hắn biết đến, Lý Đường căn bản cũng không là Vương Bình đối thủ.

Một bên Trình Giảo Kim xem Từ Thế Tích ở nơi đó sững sờ, liền rống to: "Lão Từ, ngươi cũng không thể phạm sai lầm a, đại đô đốc đối với hai ta có thể là tín nhiệm có thừa a, đừng phụ lòng đại đô đốc." Trình Giảo Kim là người thô hào, hắn không biết những Văn đó trừu trư đồ vật, chỉ biết là người nào tốt liền với ai.

Từ Thế Tích cũng bị Trình Giảo Kim lớn giọng bùng tỉnh, thế là đối với tên này văn thư nói ra: "Ngươi trở lại nói cho ngươi biết nhà Tàn tổng quản, ta hiện tại là Đại Tùy Tà Quân Đô Đốc, hiện tại Lương Quốc Giao Chiến, không nói tư tình, nếu như hắn muốn chiến, vậy liền chiến, không chiến, liền rời đi thôi."

Văn thư chấp tay một cái, chạy quay về thuyền nhỏ hướng về bờ bên kia chạy mà đi. Tàn Quỳnh trong đại doanh, hắn thu đến Từ Thế Tích đáp lời, tâm tình cũng là vô cùng không tốt, hiện tại là công cũng không phải, thoái cũng không xong. Muốn tấn công, chính mình nhất định tổn thất nặng nề, không tấn công, đôi kia Lý Thế Dân như thế nào dấn dò, chính mình không đánh một cảm liền xám xịt trở lại, vậy hắn chẳng phải là bị người chê cười.

Lúc này, cỗ phụ thuận đi lên phía trước nói ra: "Tổng quản, Từ Thế Tích là cái rất nặng Tinh nhân cũ, chúng ta đều cũng hiểu biết hắn, nếu như tổng quản tự mình đi khuyên hắn, đem hắn Lão Bộ Hạ cũng mang đến, lại hứa hẹn Quan Tước, có lẽ có thể đánh động hắn."

Tàn Quỳnh trầm tư chỉ chốc lát, liền gật đầu nói, "Ta tự mình tiến đến, ngươi cùng ta cùng đi."

Sau một lát, Tàn Quỳnh bốn người bên trên một đầu đại thuyền, sau đó tàu thuyền hướng về bờ bên kia mở đi ra, tại khoảng cách bên bờ mấy chục bước khoảng cách thời điểm dừng lại, lúc này, Tàn Quỳnh thân vệ hô to: "Đại Đường Hà Đông đạo hạnh quân tổng quản Tàn Quỳnh mời Từ Tướng Quân trả lời."

Có binh lính nhanh chóng bẩm báo Từ Thế Tích, Từ Thế Tích yên lặng chỉ chốc lát, liền cùng Trình Giảo Kim giục ngựa tiến lên đến con đê một bên, Tàn Quỳnh nhìn thấy Từ Thế Tích, gặp hắn Phong Thần Tuấn Lãng, oai hùng anh, mà Trình Giảo Kim cũng là uy phong凛凛.

Tàn Quỳnh đi lên mũi thuyền, chấp tay cao giọng nói ra: "Mậu Công cùng Tri Tiết có khỏe không?"

Từ Thế Tích cũng chấp tay đáp lễ nói: "Từ nhỏ cùng Giảo Kim rất tốt, đa tạ Tàn huynh quái niệm, ta khuyên huynh vẫn là rút quân cho thỏa đáng, Tùy Đường vốn có hoà giải hiệp nghị, vì sao Lý Đường xé bỏ hiệp nghị, tự tiện Hưng Bình, không sợ người trong thiên hạ chế nhạo sao?"

Tàn Quỳnh cười ha ha. "Mậu Công, vì huynh có một lời, ta người Đại Đường Tàn Vương điện hạ, lòng mang Đại Chí, nhất tâm cứu dân tại thủy hỏa, chính là một đời Hiền Chủ, vì huynh cùng đệ giao nhau, chẳng lẽ không biết ta làm người sao? Mậu Công chính là trọng tình người, chẳng lẽ còn muốn cùng ta đả huyệt đệ tàn sát lẫn nhau sao?"

Từ Thế Tích yên lặng, hắn không nói gì, một bên Trình Giảo Kim lo lắng không được, hiện tại là lúc nào, nếu như hắn không biểu lộ thái độ, này Vương Bình biết sẽ nghĩ như thế nào, với lại những binh lính này cũng là cuối cùng Vương Bình người, khó tránh khỏi sẽ truyền vào Vương Bình trong tai.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 160 :Hồi Kinh

Tàn Quỳnh gặp Từ Thế Tích đang do dự, thế là ra hiệu cỗ phụ thuận nói chuyện, thế là cỗ phụ thuận la lớn: "Từ Tướng Quân, chúng ta đều nghĩ đến ngươi đây, trở về đi, chúng ta cùng một chỗ giành chính quyền, còn Thiên Hạ một cái thái bình."

Tàn Quỳnh cũng cao giọng nói ra: "Mậu Công, ngươi nếu chịu trở về, ta cái này tổng quản vị trí làm cho ngươi, trở lại Thái Nguyên, ngươi cũng không mất một cái Quốc Công chi vị a, Vương Bình mới cho ngươi một cái Tà Quân Đô Đốc chức vị, ngay cả cái tước vị đều không có."

Từ Thế Tích bị Trình Giảo Kim thở dài âm thanh bùng tỉnh, hắn chợt nhớ tới một sự kiện đến, đây cũng là Tàn Quỳnh một phen nhắc nhở hắn, để cho hắn trong nháy mắt muốn rất rõ ràng.

Lý Tĩnh, Tô Định Phương, lạnh lùng bọn họ đi theo Vương Bình nhiều năm, mới tích lũy công phong làm Đô Đốc, mà chính mình vừa tới mới bao lâu, không đến thời gian một năm, công lao nhỏ bé, Vương Bình lại phong chính mình vì là Tà Quân Đô Đốc Phủ Đô Đốc, ngay cả Mã Thiệu đi theo Vương

Bình lâu nhất một người, từ Vương Bình vẫn còn ở Sơn Trại thời điểm đều đi theo hắn, đến bây giờ cũng bắt quá là Đại Hưng Thành thủ tướng.

Đây là hạng gì đối với mình coi trọng, hắn lại nghĩ tới Vương Bình để cho hắn một mình chỉ huy mười vạn đại quân thu phục Ba Thục, chính mình phạm sai lầm về sau cũng không có trách phạt chính mình, chút tình ý này hắn lại có thể nào quên, còn có, Vương Bình biết rõ chính mình cùng Tần Quỳnh Bận cũ, lại không chút do dự cầm ngăn cản Lý Đường đại quân trách nhiệm giao cho mình, không có bất kỳ cái gì giám thị, phần này tín nhiệm hắn lại có thể phụ lòng.

Nghĩ tới đây, Từ Thế Tích trịnh trọng thi lễ, "Đa tạ Tần Vương hảo ý, đa tạ các huynh đệ nhớ thương, nhưng Từ Thế Tích như là đã hiệu mệnh tại Vương Bình đại đồ đốc, liền tuyệt sẽ không lại nay Tần mai Sở (tráo trở bất thường), các vị huynh đệ chính mình bảo trọng, Tần huynh cũng mời trở về đi!"

Nói xong, hắn quay đầu ngựa lại, nghiêm nghị ra lệnh: "Cung tiễn thủ chuẩn bị!"

Năm ngàn cung tiễn thủ xoát gió lên, nhắm ngay trên mặt sông Tần Quỳnh mọi người, Tần Quỳnh trong lòng là bất đắc dĩ, đành phải khoát tay chặn lại, "Trở về!"

Tần Quỳnh biết mình không thể dạng này liền rời đi, nếu như vậy trở lại Thái Nguyên, vậy hắn còn có mặt mũi nào đứng ở trên triều đình a.

Đến tối, tại màn đêm yếm hộ dưới, mấy chục con thuyền bắt đầu xuất động, những thuyền này đều chở đầy Lý Đường binh lính, hết thảy hơn một ngàn người, bọn họ con mắt rất đơn giản, cái kia chính là nhanh chóng vì là đại quân khai ịch một con đường, chỉ cần ngăn chặn Tùy Quân một nén nhang thời gian, vậy bọn hắn liền sẽ có liên tục không ngừng binh lính vượt qua Hoàng Hà, coi như bọn họ chết hết, cũng đều vì đại quân chiếm được thời gian.

Tùy Quân phòng ngự đã không có ban ngày như vậy dày đặc, đa số binh lính đều đi về nghỉ, chỉ để lại bộ phận binh lính tuần tra, bọn họ là không thể nghỉ ngơi, thường cách một đoạn thời gian đều sẽ có binh lính tới thay thế bọn họ.

Tối nay bóng đêm rất tối, mà lại không có ánh trăng, chỉ là cơ hội trời cho, thuyền chậm rãi tới gần bên bờ, tại những thuyền này đằng sau có càng nhiều thuyền đi theo.

Đang đến gần thuyền 50 bước thời điểm, Tùy Quân cuối cùng phát hiện những thuyền này đội, hướng lên bầu trời vọt tới báo động tên lệnh. Bên bờ nhất thời vang lên đương đương đương âm thanh.

Từ Thế Tích đột nhiên tỉnh lại, không kịp thay đổi chiến giáp, lập tức thôi Mã Lai đến bên bờ, nhìn xem trên mặt sông đã xuất hiện đại lượng tàu thuyền, nhanh chóng hướng về bên bờ ra.

"Hỏa tiễn chuẩn bị "

Từ Thế Tích ra lệnh một tiếng, cung tiễn thủ lập tức xuất ra hỏa tiễn, sau đó nhóm lửa, giương cung lấp tên, nghe xong Từ Thế Tích mệnh lệnh, tại đối phương tàu thuyền cách bờ bên cạnh không đến ba mươi bước thời điểm, Từ Thế Tích ra lệnh một tiếng, "Thả."

Nhất thời một đợt lại một đợt hỏa tiễn hướng địch nhân tàu thuyền vọt tới, chiếu sáng cả bầu trời, tiễn như mưa xuống, nhao nhao bắn tại địch trên thuyền, nhất thời để cho địch thuyền dấy lên tiểu hỏa.

"Đầu Thạch Ky chuẩn bị, phóng ra." Từ Thế Tích lần nữa hạ lệnh, lần này Đầu Thạch Ky phát ra không phải hòn đá, mà chính là đồ đầy Dầu Hỏa bình, khi bọn hắn đến địch thuyền thời điểm, va chạm ra, lúc trước hỏa tinh trong nháy mắt nhóm lửa những này Dầu Hỏa, trong khoảnh khắc, mấy chục con thuyền chỉ đều lâm vào trong biển lửa, bắt đầu bốc cháy lên, trên thuyền binh lính bị hỏa thiêu nhao nhao nhảy xuống sông chạy trốn.

Toàn bộ trên mặt sông đều biến thành biển lửa dương, khói đặc cổ cút, Tùy Quân binh lính nhất thời truyền đến một trận tiếng hoan hô, mà Từ Thế Tích làm thế nào cũng cười không nổi, đối diện thật nhiều người cũng là hắn huynh đệ.

Tần Quỳnh đứng tại đối diện bên bờ, trợn mắt hốc mồm nhìn qua hắn binh lính ở trong biển lửa giãy dụa,

Hắn nhìn chăm chú nửa ngày, sau đó thở dài một tiếng, liền quay đầu làm cho nói: "Truyền mệnh lệnh của ta, rút quân."

Thừa Nghiệp ba năm hai mươi tháng tám ngày, bởi Lý Đường tổ chức 5 đường đại quân công Tùy, lấy bại hoàn toàn kết cục kết thúc, lần này chiến dịch không chỉ có để cho hắn các phương tổn thất nặng nề, trọng yếu nhất là để cho Vương Bình thế lực lần nữa mở rộng, Đại Lương quốc bắt quá là tại kéo dài hơi tàn, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị gồm thâu, Đỗ Phục Uy cùng Lý Mật bởi vì lần này thất bại, thay đổi lẫn nhau nghi kỵ, Vương Thế Sung vừa mới khôi phục nguyên khí bị đánh trở lại, mà Lý Đường tại Lý Thế Dân một lần nắm giữ chính quyền thời điểm, lại không có lấy một trận đại thắng tới vì hắn gia tăng uy vọng.

Ung Vương Phủ bên trong, trên đại điện, Vương Bình ba vị phi tử đều ngồi trên ghế, tạ Từ Hinh ngồi ở vị trí đầu, Bùi Thanh Nhi ở vào dưới cờ, Dương Nhược Tích đã có sáu, bảy tháng mang thai, vốn có thể không dùng ra đến, nhưng là hắn biết, theo lần này đại thắng, Vương Bình rời Đế Vị lại gần một bước, mình đã không phải cao cao tại thượng công chúa, cho nên tuy nhiên thân thể không tiện, nằng vẫn kiên trì đi ra.

"Mẫu thân, Dương Phi đang có mang, vẫn là để hắn quay về sân sau nghỉ ngơi đi thôi." Bùi Thanh Nhi có chút đau lòng nói ra.

Tạ Từ Hinh vốn cũng không muốn cho hắn đi ra, nàng không có Thế Gia Đại Tộc thành kiến, mặc kệ Dương Nhược Tích là ai, trong bụng của nàng Hoài Đô là hắn tôn tử, "Nếu tiếc, thân thể người yếu, vẫn là đi về nghỉ ngơi đi."

"Mẫu thân, không có việc gì, điện hạ lập tức liền trở về , chờ một chút không sao." Dương Nhược Tích thấp giọng nói ra.

Đây là, người gác cổng đã tới báo, Vương Bình đã người phù, chỉ chốc lát, chỉ thấy Vương Bình Hổ Bộ Long Uy đi tới.

"Điện hạ!" Bùi Thanh Nhi tranh thủ thời gian nghênh đón, thần sắc cũng là cũng kích động. Chư Nữ cũng tới đến đây nghênh đón.

"Nếu tiếc đang có mang, không cần đa lễ như vậy." Vương Bình lộ ra một tia ôn nhu đến, sau đó đi đến mẫu thân tạ Từ Hình trước mặt, quỳ xuống tới.

"Hài nhi thăm viếng mẫu thân."

Tạ Từ Hình ha ha cười nói: "Trở về liền tốt, trở về liền tốt, những ngày này có thể khổ các nàng, đều đang vì người lo lắng đây."

"Hài nhi biết." Vương Bình đứng dậy đến, nhìn thấy chính mình hai đứa con trai nói ra: "Thuật Thành Hòa thuật công lớn lên không ít a, mẫu thân, người nhìn ta mang người nào tới." Nói xong, Vương Bình ra hiệu thuộc hạ người tiến đến gọi đến.

Không bao lâu, Tạ Tiến người một nhà đi vào trên đại điện, Tạ Tiến vừa thấy được tạ Từ Hình, nhất thời tràn ngập nước mắt, quỳ xuống nói ra: "Hài nhi bất hiếu, hài nhi để cho mẫu thân chịu khổ."

Tạ Từ Hình cũng nhìn thấy Tạ Tiến, tuy nhiên mấy năm không thấy, nhưng là nàng vẫn là liếc một chút liền nhận ra: "Đám, là đám mà trở về."

Sau đó Tạ Tiến nhất nhất giới thiệu vợ hán, nhi tử, Nhạc Phụ Nhạc Mẫu, lúc này người một nhà Nhạc Dung Dung không nói chơi.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tinh Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 161: Lý Thế Dân đăng cơ

Thái Nguyên Tấn Dương Cung bên trong, Lý Thế Dân ngay mặt sắc không vui nhìn xem Đường Hạ quỳ Văn Võ Bá Quan, 5 đường đại quân công Tùy, thế mà không một thắng lợi, cái này khiến hán Đại Đường Vương Triều, để cho hán Lý Thế Dân mặt mũi không ánh sáng.

"Lần này công Tùy, các lộ đại quân đều là không công mà lui, người hao tiền lương, các người nói một chút, chiến dịch này bại anh ở đâu." Lý Thế Dân lạnh lùng nói ra.

Các vị đại thần đều hai mặt nhìn nhau, không biết nên trả lời như thế nào, cái này khiến Lý Thế Dân phi thường không vui, sắc mặt tái xanh, thế là nói ra: "Lưu ái khanh, người lại nói nói."

Lưu Chính Hội ra ban chấp tay nói ra: "Bề tôi coi là, lần này công Tùy Vô Công cực khổ, họa ra Vương Thế Sung, hán mặt ngoài đáp ứng cùng một chỗ công Tùy, nhưng lại bị Vương Bình một ngàn Tùy Quân ngăn chặn, đây là như thế nào cũng không thể tha thứ."

Lý Thế Dân ngừng lại, thấp giọng nói ra: "Cái này cũng không thể chỉ trách Vương Thế Sung, này một ngàn Tùy Quân căn cứ hiểm yếu Quan Khẩu, liều chết thủ vệ, Vương Thế Sung cũng tổn thất hơn vạn binh lính, lần này cũng là cô quá coi thường Vương Bình, nghĩ không ra hán cư nhiên như thế lợi hại, hời hợt chỉ gặp thế mà hóa giải lần này nguy cơ."

Trương Công Cảnh cũng ra ban nói ra: "Điện hạ không cần tự coi nhẹ mình, điện hạ Nhân Nghĩa thích dân, Bình Pháp Thao Lược Vô Song, chính là Cổ Kim hiếm thấy Hùng Chủ, không phải Vương Bình có khả năng so."

"Trương Đại Nhân nói tới không tệ, bề tôi đề nghị điện hạ làm Đăng Cơ Xưng Đế, dùng cái này khích lệ Đại Đường con dân, dẹp an thiên hạ lòng, điện hạ Kế Vị chính là chúng vọng sở quy." Phong Đức Di tiến lên nói ra, giờ phút này hán mới là xuân phong đắc ý, lúc trước chính là bởi vì chính mình, để cho Lý Thế Dân diệt trừ Lý Kiến Thành, bây giờ Lý Thế Dân đại quyền trong tay, nếu như đăng cơ làm đế, hán cũng không mất Tòng Long Chi Công a.

"Phong đại nhân nói rất có lý, mời điện hạ Đăng Cơ Xưng Đế, Kế Vị vì là quân." Lưu Chính Hội cũng ra ban nói ra.

"Mời điện hạ Kế Vị vì là quân."

"Mời điện hạ Kế Vị vì là quân."

"Các người, các người." Lý Thế Dân chưa từng nghĩ chính mình vốn muốn nói nói lần này đại chiến sự tình, kết quả lại bị thuyết phục, lập tức không biết nên như thế nào cho phải.

Đúng vào lúc này, một mặt Hoàn Quan cao giọng hô: "Hoàng Thượng giá lâm."

Chỉ gặp Lý Uyên một mặt tái nhợt, người cũng lộ ra già nua rất nhiều, đang chậm rãi Hướng Thái vô cùng trong điện đi tới.

Lý Thế Dân gặp Trang, lập tức đứng dậy, đi ra phía trước vịn Lý Uyên, để cho Lý Uyên ngồi tại bảo tọa bên trên, mà chính mình trở lại ở vào hoàng vị phía dưới chính mình cái ghế kia bên trên.

"Nhi thần tham kiến phụ hoàng."

"Tham kiến Hoàng Thượng, Ngô Hoàng Vạn Tuế Vạn Tuế Vạn Vạn Tuế." Các vị Văn Võ Bá Quan tại Lý Thế Dân chỉ huy dưới, cùng kêu lên thăm viếng Lý Uyên, hô to Vạn Tuế.

Lý Uyên ho khan một tiếng, sau đó chậm rãi nói: "Chúng Khanh Bình Thân."

"Tạ Hoàng Thượng."

Lý Uyên ngoắc để cho Lý Thế Dân đi vào bên cạnh hắn, sau đó nhỏ giọng nói với Lý Thế Dân: "Là ta để bọn hán khuyên ngươi Kế Vị, hiện tại Đại Đường thuộc về mưa gió mờ mịt bên trong, phụ hoàng đã Lão, thân thể cũng không phải rất tốt, không thể xử lý nhiều chuyện như vậy, với lại đại quân tân bại, cần gấp một kiện đại sự để cho Đại Đường Quân Dân phần chân sĩ khí, cho nên phụ hoàng muốn cho ngươi sớm đăng cơ."

Lý Thế Dân nghe vậy, tràn ngập nước mắt nói ra: "Phụ hoàng, tại sao có thể dạng này, nhi thần nhất định có thể thật tốt phụ trợ phụ hoàng quản lý thiên hạ này."

"Đứng lên đi, không cần lại nói, tương lai ngươi lại là một cái thông minh, Hiền Năng quân, Đại Đường chỉ có tại ngươi chỉ huy dưới, mới có thể đi càng xa, mới có thể để cho Đại Đường kéo dài tiếp, chẳng lẽ phụ hoàng điểm ấy nguyện vọng, ngươi cũng không thể thỏa mãn sao? Thế Dân, ngươi tâm không nên quá mềm, dạng này không tốt." Lý Uyên khòe miệng lộ ra vẻ tươi cười đến, nghiêm túc từ ái nhìn qua Lý Thế Dân.

"Phụ hoàng, ta là người, nhân tâm dù sao là thịt dài." Lý Thế Dân nói ra, tuy nhiên hắn giết Lý Kiến Thành, nhưng là để cho hắn tương mình như vậy phụ hoàng đuổi xuống hoàng vị, hắn cũng là không đành lòng.

"Để vương tâm không phải là thịt dài." Lý Uyên chậm rãi nói ra, "Để vương chỉ quan tâm hai chuyện, một việc chính là mình ngách hoàng vị giang sơn, hai việc tình cũng là con nối dõi truyền thừa, về phần người khác chết sống, nơi nào sẽ để ở trong lòng, chỉ cần nguy hại, ảnh hưởng người một nhà, bọn họ đều là chính mình diệt trừ đối tượng, cho dù là con trai mình, bao quát cha mình, điểm này, ngươi là không bằng ta, tuy nhiên ngươi còn rất trẻ, chờ ngươi ngồi lên hoàng vị,

Ngươi liền sẽ rõ ràng." Lý Uyên giờ phút này càng giống một cái phụ thân truyền thụ lấy hắn Đế Vương Chi Thuật.

"Tạ phụ hoàng diu dắt, nhi thần minh bạch." Lý Thế Dân nhỏ giọng nói ra.

"Vậy thì tốt, vậy ngươi liền đứng lên, uy vũ đối mặt với ngươi đại thần, ngươi Bách Quan đi." Lý Uyên cầm Lý Thế Dân nâng đỡ.

Lý Thế Dân chậm rãi đứng lên, sau đó quay đầu đối mặt với những đại thần này, sau đó chậm rãi nói ra: "Bản cung đứng."

Võ Đức ba năm ngày một tháng chín, Hoàng Đạo Cát Nhật, Lý Thế Dân lại Thái Nguyên Tấn Dương Cung Thái Cực Điện đăng cơ làm đế, Niên Hào Trịnh Quan, lấy võ đức ba năm vì là Trịnh Quan Nguyên Niên, sắc phong Chính Phi Yên thị là hoàng hậu, trưởng tử Lý Thừa Càn vì là thái tử, tôn Lý Uyên vì là Thái Thượng Hoàng.

Lại sắc phong Lưu Chính Hội vì là Hàn Quốc công, Trương Công Cẩn vì là Việt Quốc công, Tàn Quỳnh vì là Hồ Quốc công, Hầu Quân Tập vì là Trịnh Quốc công, hơn chư tướng đều nhất nhất thu đến phong thưởng, trong lúc nhất thời, Thái Nguyên Thành Văn Võ Bá Quan đều tất cả đều vui vẻ.

Tháng chín ban đêm đã có chút ý lạnh, Thu Phong thổi qua, mang theo đặc thù một tia lạnh nhuận khí tức, tại một chỗ Đình Đài chỗ, Bùi Thanh Nhi cùng Trương Mẫn đang bồi tiếp Lão Phu Nhân tạ Tử Hinh, một bên lan sáng sớm ở một bên hầu hạ.

"Thần nhi, điện hạ vẫn là không có ăn cơm không?" Tạ Tử Hinh ung dung hỏi.

"Bẩm Lão Phu Nhân, điện hạ hôm nay một mực đang thư phòng, đều không có ăn." Lan sáng sớm thấp giọng hồi đáp.

Tạ Tử Hinh không khỏi cau mày, "Như vậy sao được, Thanh nhi, ngươi mang một ít điểm tâm đi qua."

"Vâng, mẫu thân."

Bùi Thanh Nhi cũng biết hôm nay Vương Bình không có ăn cơm, không biết phát sinh cái gì, hắn Thân Bình nói Vương Bình tâm sự nặng nề, cái này khiến Bùi Thanh Nhi hơi kinh ngạc, đến phát sinh sự tình gì?

Bùi Thanh Nhi mang theo điểm tâm, đi vào Vương Bình bên ngoài thư phòng, nhẹ nhàng gõ cửa, "Điện hạ, là ta!"

"Vào đi." Trong phòng truyền ra Vương Bình âm thanh.

Bùi Thanh Nhi đẩy cửa đi vào, chỉ gặp trong phòng quang tuyến tối tăm, thế mà không có chút đèn, cửa sổ mở ra, một vòng ánh trắng vùng tiền gian phòng.

Bùi Thanh Nhi đi qua, mở ra hộp cơm, cầm điểm tâm đặt ở trước mặt hần, "Ăn chút đi."

Vương Bình thật sự là có chút đói, hần cầm qua một khối điểm tâm, bắt đầu bắt đầu ăn, tại hần ăn thời điểm, bỗng nhiên nói ra: "Lý Thế Dân đăng cơ làm hoàng đế, cho nên triều đình một chút đại thần cũng tại cổ động ta đăng cơ."

Bùi Thanh Nhi nghe vậy, mới hiểu được, chồng mình là vì chuyện này phát sầu đầu, hần cũng nghe nói rất nhiều đại thần đều hi vọng Vương Bình có thể đăng cơ, riêng là chính mình Tổ Phụ, Bùi Cù, không chỉ một lần tự nhủ, để cho mình khuyên Vương Bình đăng cơ, nhưng là làm Vương Bình bên gối người, hần biết Vương Bình cũng không muốn lúc này đăng cơ, khó trách hần như thế không vui.

"Ngày diện hạ là như thế nào suy nghĩ." Bùi Thanh Nhi cẩn thận hỏi.

Vương Bình ăn xong một khối, sau đó nhìn qua Bùi Thanh Nhi, hần cũng không trở về đến vấn đề này, mà chính là nói ra: "Sáng sớm ngày mai, ta nghĩ đến ngoài thành đi dò xét một chút, ta chuẩn bị mang Phòng Huyền Linh bọn người cùng đi."

Không ai năng lượng mình bạch Vương Bình giờ phút này ý nghĩ, có lẽ chỉ có chính hần mới biết được, hần cần là dân ý, cho nên hần muốn đi bốn phía nhìn xem, thuận tiện coi xuống bách tính khó khăn.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tinh Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 162: Cố nhân? Cừu nhân?

Hôm sau trời vừa sáng, một chiếc xe ngựa chạy tại Đại Hưng Thành vùng ngoại ô, nhìn phía xa từng mảnh từng mảnh Hạt lúa đáng dấp cao cao to to, tại trong ruộng, khắp nơi đều có bận rộn thu hoạch Hạt lúa Nông Dân, còn thỉnh thoảng nhìn thấy có quan viên thân ảnh, cùng Nông Dân cùng một chỗ thu hoạch. 81 tiếng Trung mạng

Vương Bình cầm xe ngựa đứng ở cách đó không xa trên quan đạo, sau đó cùng Phòng Huyền Linh bọn người cùng một chỗ xuống xe ngựa, lúc này Vương Bình ăn mặc mảnh dầy bạch bào, thắt eo cách mang, đầu đội binh khăn, cách ăn mặc cũng mộc mạc, cùng người binh thường không có cái gì khác nhau, Phòng Huyền Linh cũng thế, hai người cười cười nói nói hướng về đồng ruộng đi đến.

Vương Bình cùng Phòng Huyền Linh vừa nói, một bên đi vào bờ ruộng bên trên, ở chỗ này giúp nông mấy tên tuổi trẻ quan viên nhìn thấy Vương Bình, muốn tới thỉnh an, bị Vương Bình dùng ánh mắt ngăn cản. Quan viên đến giúp nông, đây là Vương Bình quy định, phạm là tăn nhiệm quan viên, nhất định phải nhìn chút thời gian đến giúp đỡ Nông Dân thu hoạch, hoặc là chống thiên tai.

Vương Bình đi vào một tên Lão Nông bên cạnh, ngồi xổm xuống hỏi: "Lão nhân gia, năm nay thu hoạch như thế nào a?"

"Thu hoạch không bằng những năm qua, chủ yếu là năm nay Thiên Công không tốt, nước mưa ít, nhưng là cái này đều không phải là sự tình, Ung Vương điện hạ đã sớm phái người Tu mương mương, dẫn nước tiến đến, tuy nói là giảm sản lượng, nhưng là cũng có những năm qua bảy thành thu hoạch a." Lão Nông khẽ cười nói.

"Vậy người một người ở chỗ này làm việc, người con cái đâu, bọn họ không đến giúp bận rộn không." Vương Bình hơi nghi hoặc một chút, lớn như vậy một mảnh ruộng đất, vì sao chỉ có lão đây một người tại.

"Vị công tử này có chỗ không biết, ta có hai đứa con trai, đều là do binh, Ung Vương điện hạ ban cho lão đây 50 mẫu ruộng đất, còn thỉnh thoảng để cho Quan Phủ đến giúp đỡ lão đây ta, cho nên không có bọn họ ở bên người, ta cũng có thể bận bịu tới, chỉ cần này hai cái Thằng Nhãi Con thật tốt vì là Ung Vương điện hạ hiệu lực là được."

"Há, lão nhân gia, nói như vậy, các người là rất kính yêu Ung Vương điện hạ." Phòng Huyền Linh cũng ở một bên ha ha cười nói, nếu Phòng Huyền Linh biết Vương Bình vì sao chậm chạp không chịu đăng cơ nguyên nhân, liền sợ người trong thiên hạ nói hần Thí Quân đoạt vị.

"Đúng thế, không có Ung Vương điện hạ, nào có chúng ta tốt như vậy thời gian a."

Vương Bình nghe vậy, đứng dậy, cởi giày, hơ ra tay áo, đi vào ruộng đất bên trong, "Đến, lão nhân gia, ta tới giúp người."

"Cái này như thế nào có thể."

Vương Bình không có già mồm, một cái cầm qua cắt lúa nước Răng cưa, bắt đầu công việc lu bù lên, xuyên việt trước khi đến, nhà cũng là nông thôn, mỗi đến Hạt lúa thành thực thời điểm, cũng sẽ hạ điền đi cắt Hạt lúa.

Phòng Huyền Linh bọn người nhìn xem Vương Bình tất cả đi xuống, làm sao dám không đi xuống hỗ trợ, nhưng là Vương Bình nhìn thấy Phòng Huyền Linh cũng phải hạ xuống, thế là ngăn cản nói ra: "Tiên sinh liền không cần, người đi chuẩn bị điểm trà đến, đợi lát nữa để cho ta giải khát là được." Phòng Huyền Linh biết Vương Bình là biết mình là cái văn nhân, làm không những chuyện này, không làm khó dễ chính mình, thế là bước nhanh đi chuẩn bị nước trà đi.

Vương Bình tăng thêm chính mình mấy tên Thân Binh, chỉ chốc lát sau liền đem cái này mẫu ruộng đất thu hoạch hoàn thành, sau đó thượng điền canh bên trên uống trà nói chuyện phiếm, Vương Bình cũng không quên chào hỏi chung quanh Nông Dân đến đây cùng uống uống trà, tâm sự.

"Công tử người ở nơi nào a, cũng sẽ làm những này việc nặng."

"Ta à, hiện tại ở tại Đại Hưng Thành bên trong, trước kia cũng coi như Nông Dân hái tử, những này đều sẽ làm."

"Công tử ở tại Đại Hưng Thành bên trong, gặp qua Ung Vương điện hạ sao?"

"Ha ha, gặp qua, cũng giống như các người, người bình thường một cái."

"Sao có thể chứ, con trai của ta có thể nói, điện hạ Long Phụng phong thái, sao lại giống như chúng ta."

"Đúng vậy a công tử, mở đầu con trai của lão đây có thể là điện hạ Thân Binh đâu, đều nói điện hạ so hoàng đế còn tốt đây."

Vương Bình nghe vậy, vừa đưa ra hứng thú, "Không biết con trai của người kêu cái gì đâu, đều làm điện hạ Thân Binh."

"Con trai của ta gọi Trương Vũ." Trương Lão Hán tự hào nói ra.

Vương Bình cùng Phòng Huyền Linh nghe đều ha ha cười nói, nguyên lai là Trương Vũ tiểu tử này.

Đang tại lúc này, một trận tiếng vó ngựa vội vã chạy tới, mau tới đến Vương Bình bên cạnh, sau đó quỳ một chân trên đất, nói ra: "Khởi bẩm điện hạ, Lão Phu Nhân sai người tới nói, bảo người Hồi Phủ."

Vương Bình nghe vậy, trên mặt một bên, lúc bình thường dưới, tạ Tử Hinh là sẽ không quấy rầy chính mình, nếu như mẫu thân lúc này sai người tới nói,

Đó nhất định là đại sự, thế là không khỏi cau mày.

Mà các vị Lão Nông nghe, vừa mới trợ giúp chính mình thu hoạch Hạt lúa, cùng mình uống trà nói chuyện phiếm người thế mà cũng là bọn họ sùng kính Ung Vương điện hạ, thế là đều kinh hô quỳ đứng lên, không biết làm sao.

Vương Bình gấp, lập tức đỡ dậy bọn họ, sau đó nói: "Đều đứng lên đi, ta mặc dù là Ung Vương, nhưng là cũng giống như các người, ta cũng là ăn các người trồng lương thực đâu, về sau có cái gì khó khăn, cứ việc nói với Quan Phủ, cô có thể làm được sự tình, nhất định thay các người làm được."

"Ung Vương Vạn Tuế."

"Ung Vương Vạn Tuế." Lão Nông bọn họ đều xuất một chút từ phở phủ âm thanh, tại bọn họ trong đầu, Vương gia cũng là cao cao tại thượng, làm sao lại đi vào trong ruộng lao động, làm sao lại cùng bọn hắn những bình dân này bách tính ở trên mặt đất mà nói đâu, Vương Bình làm khiến cho bọn hắn biết, dạng này Quân Chủ mới là trong lòng bọn họ bên trong tốt nhất Quân Chủ.

Vương Bình ngồi lên xe ngựa, trên mặt che kín mây đen, một bên Phòng Huyền Linh gặp Vương Bình không vui, an ủi nói ra: "Điện hạ không cần phải lo lắng, Lão Phu Nhân nhất định là có chuyện gì tình không quyết, không phải là cái đại sự gì."

Vương Bình vừa trở lại vương phủ, chỉ thấy bên cạnh ngừng lại một chiếc xe ngựa, xe ngựa cùng xa phu cũng là phong trần mệt mỏi, nhìn ra được là lặn lội đường xa mà đến, cái này khiến Vương Bình nao nao, đây là ai tới?

Lúc trở về, Vương Bình vì là thời gian đang gấp, đã không có ngồi xe ngựa, hân tung người xuống ngựa, vào phủ môn, đối diện gặp Bùi Thanh Nhi đi tới, một mặt đáng chất biểu lộ, "Điện hạ, người đoán người nào tới?"

"Ta không biết, là ai?" Vương Bình có một loại trực giác, hẳn là có nhân đến.

Bùi Thanh Nhi đem hân đẹp đi một bên, thấp giọng nói ra: "Là Vương Kiệt tới."

"Người nào?" Vương Bình một chút không có nghe rõ.

Bùi Thanh Nhi thở dài, "Cũng là người thân đại ca, Thái Nguyên Vương Thị Vương Kiệt, Lão Phu Nhân cùng an Quận Vương đang ở bên trong đây."

Vương Bình sắc mặt âm trầm xuống, lạnh lùng nói ra: "Hắn tới làm gì, liền không sợ ta giết hắn, hắn còn có mặt mũi đến nơi đây."

"Chuyện cụ thể ta không tiến vào nghe, không biết cuộc sống cái gì, nhưng nhìn hắn bộ dáng rất chán nản, ngơ ngác hay là không gặp?"

Vương Bình đối với Thái Nguyên Vương Thị có thể là hận thấu xương, hắn đến nay đều không có quên nàng ban đầu ở Vương gia sở thụ khuất nhục, bây giờ còn muốn đi gặp những người này, hắn không có mẫu thân rộng như vậy Hoành Đại lượng, hắn lắc đầu, "Ta không muốn gặp hắn." Nói xong, hắn quay người hướng về đến nay thư phòng đi đến, mà không có đi trong đại sảnh.

Vương Bình trở lại thư phòng mình, cởi áo khoác, thay đổi một kiện rộng rãi áo choàng, nghĩ đến hôm nay đi tuần lúc đầu không sai tâm tình, tại chính mình thu đến mẫu thân tin tức thời điểm đều đảo loạn, tuy nhiên rất nhiều chuyện hắn có thể không thèm để ý, có thể tha thứ. Nhưng cũng không đại biểu trong lòng của hắn liền không có một điểm cừu hận, hắn cả đời này vẫn là có mấy người vô pháp tha thứ, phụ thân Vương Cơ, Tổ Phụ Vương Khuê, còn có Vương Kiệt, hoàn toàn cũng là cùng hắn Huyết Duyên gần nhất ba người.

Mặc dù bây giờ mình đã là cao cao tại thượng người, không lâu sau đó, chính mình lại là cả đời đế vương, nhưng là mình trong lòng luôn luôn như vậy một đạo không qua được坎.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tinh Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 163: Cứu, hay là không cứu?

Vương Bình không cách nào tha thứ Vương Thị gia tộc tại hắn khi còn bé đối với mình cay nghiệt cùng vô tình, vô pháp tha thứ bọn họ đối với mẫu thân mang đến thương tổn, có chút thương tổn không cách nào cười một tiếng miễn ân cừ.

Hắn trong thư phòng ngồi xuống, hắn thật sự là có chút tâm loạn, lúc này, cửa mở, Bùi Thanh Nhi đi tới, sau lưng lan sáng sớm trong tay bùng một chén trà nóng. Bùi Thanh Nhi nhẹ nhàng nói ra: "Người thật không muốn gặp hắn?"

Vương Bình gật gật đầu, không nói thêm gì nữa, Bùi Thanh Nhi không hiểu lúc ấy tình huống, thế là chậm rãi đi ra ngoài, ra hiệu lan sáng sớm cùng Vương Bình tâm sự.

Nhìn xem lan sáng sớm, Vương Bình ung dung nói ra: "Trong nội tâm của ta đối với Vương Thị gia tộc chỉ có hận, không thấy có lẽ đối với hắn khá hơn một chút."

Lan sáng sớm đi tới, cầm trong tay trà nóng đưa cho Vương Bình, sau đó nói: "Công tử, đi qua sự tình đều đi qua lâu như vậy, hiện tại chúng ta không phải qua thật tốt sao? Với lại nàng nói đến dù sao cũng là người thân huynh trưởng, dù có muôn vàn không tốt, cũng vô pháp mặt sát sự thật này, ta là một cái tiểu nữ tử, hiểu chẳng phải nhiều, nhưng là ta biết, công tử tương lai lại là đế vương, nếu như ngay cả thân nhân mình đều không để ý đế vương, sẽ để cho thế nhân lên án."

Vương Bình nhìn qua lan sáng sớm, lấy lan sáng sớm tính cách, những lời này nàng nói là không ra, xem ra mẫu thân tâm vẫn là quá mềm, nàng để cho lan sáng sớm tới cũng là hi vọng chính mình đi gặp một lần hắn.

Vương Bình không có găm âm thanh, lan sáng sớm lại khuyên nhủ: "Năm đó công tử mất tích về sau, bọn họ đều nói công tử chết, nhưng là ta vẫn luôn tin tưởng công tử còn sống, về sau bọn họ cũng không có lại gây khó khăn cho ta, với lại người có thể vì Nhị Lão Gia suy tính một chút, hắn vì người rời khỏi gia tộc, nhưng là tâm hắn vẫn là tại Vương Thị gia tộc bên trên."

Nghe xong lan sáng sớm lời nói, Vương Bình có chút buông lỏng, hắn không vì cái gì khác, liền xem như vì là nhị thúc cũng không nên như thế, cũng được, tương lai của ta lại là hoàng đế, hoàng đế hắn là lòng mang vạn lý giang sơn, nếu như cái này điểm tâm ngực đều không có, làm sao Ngạo Thị Thiên Hạ, Vương Kiệt, hoặc là nói Vương Thị gia tộc đối với mình tới nói, đã không có bất cứ uy hiếp gì, làm gì đem bọn hắn để ở trong lòng.

"Được rồi, ta đi gặp."

Vương Bình đi vào trong hành lang, trong hành lang đã không có dư thừa người, tất cả đều là nhà hắn người, tạ Tử Hinh, Vương Thông, Vương Dương, Tạ Tiên bọn người.

Nhìn thấy Vương Bình tiến đến, trừ tạ Tử Hinh, tính cả Vương Thông ở bên trong người đều đứng dậy nghênh đón, Vương Bình khoát tay ra hiệu bọn họ không cần giữ lễ tiết, sau đó ngồi tại tạ Tử Hinh bên tay trái bên trên.

Vương Bình nhìn chăm chăm Đường Hạ quý một người, người này hẳn rất quen thuộc, cũng sẽ không quên, hẳn cũng là hẳn cái gọi là đại ca, ngày xưa Vương Thị gia tộc đích trưởng tôn, Vương Kiệt. Mà Vương Kiệt cũng nhìn thấy Vương Bình, thế là quý đi vào Vương Bình bên cạnh, lớn tiếng quát ầm lên: "Nhị đệ, mau cứu Tổ Phụ, mau cứu phụ thân, mau cứu Vương gia."

Vương Bình nhìn thấy bộ dáng như thế Vương Kiệt, trong lòng cũng có chút run động, đây chính là trước kia cao cao tại thượng đại công tử a, đây chính là tại Thái Nguyên Thành được xưng tụng Tiểu Gia Cát Vương Kiệt sao? Bây giờ hẳn nào có một tia Vương Thị Đích Tôn tôn nghiêm, nào có Tiểu Gia Cát trí tuệ, phân minh cũng là một cái Lạc Phách Thư Sinh.

Vương Bình thờ dài, "Đứng lên đi, cẩn thận nói một chút." Vương Bình Lang Gia Các tại tiếp ra Trường Tôn Vô Kỵ thời điểm liền đã bị Lý Thế Dân phát hiện, cho nên hẳn đem người nơi đầu rút lui, bây giờ người mới thành viên còn không có hình thành mạng lưới tình báo, cho nên hẳn đối với Thái Nguyên sự tình cũng không phải cũng hiểu biết.

Vương Kiệt nghe xong, thế là cảm Vương gia tình cảnh từng cái nói ra, nguyên lai Vương Thị gia chủ Vương Khuê hỗ trợ Lý Kiến Thành giết Lý Thế Dân, sau đó dâng cơ làm đế, không ngờ Phong Đức Di trong bóng tối báo tin, để cho Lý Thế Dân có chuẩn bị, tại xuân Minh Môn thiết hạ mai phục, nhất cử đánh giết Lý Kiến Thành cùng Lý Nguyên Cát, sau đó Lý Uyên hạ chỉ nói Lý Kiến Thành mưu phản, mà đi theo Lý Kiến Thành Vương gia đương nhiên thành chúng mũi tên, bị Lý Thế Dân bình mả vây khốn trong phủ, sau đó lấy mưu phản tội danh giam giữ tại trong đại lao, đến gia chủ Vương Khuê một chút không ai trốn thoát, mà Vương Kiệt lúc ấy đang tại bên ngoài giải quyết việc công, khi hẳn phát hiện không đúng thời điểm, Vương gia đã bị bắt vào tù, hẳn cũng cùng đường mạt lộ, Lý Đường không tha cho hẳn, đành phải đi vào Đại Hưng Thành.

"Hừ, Vương Thị gia tộc đây là tự chịu diệt vong, có can đảm nhúng tay để vương chi tranh, đây cũng là Vương Thị có thể tham dự." Vương Bình hung hăng nói ra.

"Nhị đệ,

Đây cũng là là vua thị vinh diệu."

"Vinh diệu, đây chính là cái gọi là vinh diệu? Hiện tại diệt tộc chi họa, sao là vinh diệu."

"Nhị đệ, xem ở Huyết Mạch Tương Liên phân thượng, mau cứu Vương gia đi." Vương Kiệt than thở khóc lóc, lôi kéo Vương Bình y phục không thả.

"Không thể cứu." Tạ Tiến đi ra rống to, "Huynh trưởng đừng quên bọn họ Vương gia là thế nào đối với huynh trưởng, làm sao đối với mẫu thân, chẳng lẽ còn phải cứu dạng này gia tộc sao?"

Vương Bình tùy ý Vương Kiệt lôi kéo chính mình Trường Y, không có mở miệng nói chuyện, hẳn lâm vào trong trầm tư, bây giờ hẳn thật sự là lâm vào trong hai cái khó này, cứu, chẳng lẽ trước kia cừu hận đều quên sao? Trước kia hết thấy đều dễ dàng như vậy đi qua sao? Không cứu? Người trong thiên hạ kia sẽ nghĩ như thế nào, nói hẳn Vương Bình là quên tổ tông người, dạng này người dùng cái gì vì là quân, dùng cái gì đối mặt người trong thiên hạ, hẳn xưa nay đề xướng Nhân Nghĩa Hiếu Đạo, chẳng lẽ mình cứ như vậy vi phạm chính mình chỗ đề xướng Hiếu Đạo.

"Ai, Bình nhi, đi qua sự tình liền đi qua đi, trong nội tâm của ta không có thích, nhưng là cũng không có hận, hẳn dù sao cũng là phụ thân người." Tạ Từ Hình thờ dài nói ra.

Lúc này Vương Thông cũng đứng lên nói ra: "Bình nhi, nhị thúc cho tới bây giờ không có cầu xin qua người cái gì, nhưng là lần này nhị thúc cầu xin người, mau cứu người Tổ Phụ, phụ thân người, Vương Thị gia tộc đi."

Nhìn thấy thân nhân mình đều đang cầu xin tình, Vương Bình trên mặt không khỏi một trận cười khổ, chính mình còn có thể như thế nào, chẳng lẽ mình năng lượng không để ý mẫu thân, không để ý nhị thúc tình, hạ quyết tâm sao? Chính mình thủy chung là một người, thủy chung trong lòng còn có tình.

Ai, Vương Bình thờ dài một hơi, sau đó nói: "Người tới, mời Phòng Huyền Linh, Đỗ Như Hối, chờ người tới phủ thượng." "

Vương Bình nhìn xem Vương Kiệt, "Người đi xuống trước đi, cô còn có việc."

Nói xong, Vương Bình trực tiếp rời đi, nhưng là hẳn rời đi để cho trong hành lang người đều buông lỏng một hơi, Vương Bình sau cùng để cho Phòng Huyền Linh đợi người tới, vậy đã nói rõ hẳn đã chuẩn bị nghĩ cách cứu viện Vương Thị nhất tộc.

Phòng Huyền Linh cùng Đỗ Như Hối đi vào Vương Bình thư phòng, nghe xong Vương Bình lời nói, Phòng Huyền Linh chấp tay nói ra: "Điện hạ quyết định là đúng, Vương Thị nhất tộc nhất định phải cứu, nếu không, điện hạ cảm gánh vác một thân bêu danh."

"Không sai, phòng người miệng thắng phòng xuyên a." Đỗ Như Hối cũng gật đầu nói.

"Cô minh bạch, cho nên cô gọi các người tới, là muốn muốn nên như thế nào cứu, động binh khẳng định là không thể nào, ngược lại sẽ biến khéo thành vụng, để cho Lý Đường chiếm hết tiện nghi." Vương Bình lo lắng nói ra.

Vương Bình lời nói để cho trong thư phòng an tĩnh lại, tất cả mọi người trong lúc trầm tư, bỗng nhiên Phòng Huyền Linh nhãn tình sáng lên, nói ra: "Điện hạ nhưng biết bây giờ trong tay chúng ta có bao nhiêu Lý Đường tù binh?"

Vương Bình nghe vậy cũng nhất thời tỉnh ngộ, nhưng là cụ thể số tử hẳn cũng không phải rất rõ ràng, thế là gọi Vương Khuông nhanh chóng đi thăm dò.

Nửa canh giờ về sau, Vương Khuông trở về, thế là nói ra: "Đại đô đốc, Đôn Hoàng chiến, tù binh hơn một ngàn người, đang tại Đôn Hoàng lao động, Từ

Thế Tích tại Phong Lăng Độ tù binh hơn hai ngàn người, hết thầy bốn ngàn người."

"Mới bốn ngàn người?" Vương Bình cau mày, trong lòng có chút lo lắng.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tinh Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Điều kiện trao đổi

"Vâng, đại đô đốc, Đôn Hoàng một ngàn người vẫn là Thương Bình không thể đi mới bị bắt giữ, Phong Lăng Độ bắt được cũng là rơi vào trong Hoàng hà bị bắt giữ, ta hướng cùng Lý Đường cũng không có cái gì đại chiến, cho nên chỉ có bốn ngàn người." Vương Khuông thấp giọng nói ra.

"Điện hạ, bốn ngàn người cũng không thể đã động Lý Đường để vào." Phòng Huyền Linh chấp tay nói ra.

Vương Bình làm sao không rõ, bốn ngàn người? Lý Thế Dân tuyệt đối sẽ không vì là cái này bốn ngàn tù binh cầm Vương Thị nhất tộc trao đổi trở về, nhưng là Vương Bình cũng không có càng dễ làm hơn pháp.

Hôm sau trời vừa sáng, tại Vương Bình đưa mắt nhìn phía dưới, một chiếc xe ngựa tại mấy trăm tinh nhuệ Tùy Quân hộ tống dưới rồi đi Đại Hưng Thành, Hưởng Thái ban đầu thành chạy mà đi.

Khi bọn hắn đi qua Hà Đông thời điểm, nơi xa hơn một ngàn Lý Đường kỵ binh gấp chạy mà đến, trong nháy mắt cầm Tùy Quân một đoàn người bao bọc vây quanh, cầm đầu giáo úy lớn tiếng quát đến: "Bọn ngươi là người phương nào, tới ta Đại Đường không biết có chuyện gì?"

Đi qua Phong Lăng Độ nhất chiến, Tùy Đường hai nhà đã hoàn toàn không để ý hoà giải hiệp nghị, đã vạch mặt, trở thành địch quốc, Lý Đường cùng tây Tùy mật dịch tới lui cũng theo đó đoạn tuyệt, Lý Đường binh lính nhìn thấy Tùy Quân, tự nhiên không dám khinh thường.

Đỗ Như Hối không chút hoang mang nói ra: "Tại hạ tây Tùy Sứ người, phong Ung Vương điện hạ chỉ mệnh, đi sứ Lý Đường, muốn gặp Đại Đường hoàng đế."

Giáo úy nghe vậy, vung tay lên, binh lính đều chia làm hai đội, tả hữu giám thị lấy Tùy Quân Hưởng Thái ban đầu mà đi.

... .

5 đường công Tùy, hoặc là Tần Quỳnh binh bại, Lý Đường cũng không có tổn thất bao nhiêu, có thể nói tổn thất lớn nhất hẳn là Lý Thế Dân uy tín, hẳn cầm quyền một lần chiến dịch đều thất bại.

Thái Cực Điện bên trong, Lý Thế Dân thời gian cũng không có tưởng tượng tốt như vậy qua, tuy nhiên thiên hạ Phản Vương đã còn thừa không có mấy, nhưng là theo liên hợp thất bại, Lý Đường không thể không đồng thời phòng bị tây Tùy, Trịnh Quốc, Ngụy Quốc. Gần nhất Lý Mật tại Giang Nam tân bại, thế lực lớn tổn hại, nếu như giờ phút này tiêu diệt Lý Mật chính là thời cơ tốt, tuy nhiên liên sợ tây Tùy tiến công Đại Đường.

Lúc này, bỗng nhiên có thị vệ bẩm báo: "Tây Tùy Sứ người Đỗ Như Hối đến."

Cái này khiến Lý Thế Dân có chút không có manh mối nào, thế là nói ra: "Mời sứ giả đến đây."

Đỗ Như Hối ngừng đầu đi vào đại điện bên trong, không kiêu ngạo không tự ti hành lễ nói: "Đại Tùy Văn Uyên các Đại Học Sĩ Đỗ Như Hối tham kiến Đại Đường Hoàng Đế Bệ Hạ."

Lý Thế Dân lạnh lùng nhìn xem Đỗ Như Hối, nửa ngày, từ tốn nói: "Vương Bình đề ngươi tới làm cái gì?"

Đỗ Như Hối mỉm cười, "Đại Tùy còn có bốn ngàn Lý Đường Tù Binh, chẳng lẽ Đại Đường hoàng đế sẽ không để ý bọn họ chết sống sao?"

Lý Thế Dân nghe vậy, nhất thời sinh lòng bất mãn, Đỗ Như Hối trước mọi người mặt nói mình không để ý chiến sĩ chết sống, đây không phải là nhục nhã chính mình sao? Mà chính mình còn không thể đem hắn thế nào: "Ngươi là tới đàm luận tiền chuộc sao?"

"Không cần tiền chuộc, chúng ta chỉ muốn đổi một số người."

Lý Thế Dân trầm ngâm một chút, lập tức thay đổi hiểu được, giống như tất cả mọi người quên hoặc là không muốn đề cập, Vương Bình là Thái Nguyên

Vương Thị người, phụ thân hấn cùng gia tộc người đều tại trên tay mình, chính mình còn chưa kịp xử lý đâu, "Các người là muốn đổi Vương Thị tộc nhân, đúng không?"

Đỗ Như Hối gật đầu, "Chính là cái này mua bán, nếu như bệ hạ đồng ý, chúng ta đem Vương Thị tộc nhân mang về, sau đó bốn ngàn Tù Binh toàn bộ thả lại, bệ hạ nghĩ như thế nào."

"Ha-Ha, Đỗ Như Hối, người không khỏi quá keo kiệt, bốn ngàn Tù Binh liền muốn đổi về Vương Thị trên trăm nhân khẩu, nhất định nói chuyện viên vông." Lý Thế Dân từ tốn nói.

"Bốn ngàn người đổi trăm người, Đại Đường cũng không ăn thiệt thòi." Đỗ Như Hối khẽ cười nói.

Giờ phút này Lưu Chính Hội ra ban nói ra: "Bệ hạ, ta cho rằng thả Vương Thị nhất tộc có thể, nhưng là còn có một cái điều kiện, cái kia chính là Hà Đông thuộc về Lý Đường, mà không phải Tây Tù." "

"Điều đó không có khả năng?" Đỗ Như Hối kiên định nói ra, tại trước khi hấn tới, Vương Bình nói qua, hấn điều kiện đều có thể xét đáp ứng, nhưng là địa phương là tuyệt đối không thể sờ trường tình.

"Cái kia chính là không có đàm luận?" Lý Thế Dân khẽ cười nói, hấn biết Lưu Chính Hội chỉ là sư tử mở rộng miệng, tục ngữ nói rao giá trên trời, trả tiền ngay tại chỗ sao?

Đỗ Như Hối cười cười, hấn cũng minh bạch, song phương chỉ là trong lúc nói chuyện với nhau, thế là nói ra: "Điện hạ nhà ta nói, chỉ cần để cho tại hạ mang đi Vương Thị nhất tộc,

Không chỉ có thả Lý Đường bốn ngàn Tù Binh, với lại ta Đại Tù đại quân là Lý Đường ngăn chặn Đỗ Phục Uy đại quân ba tháng, để cho Lý Đường có thể đánh bại Lý Mật, chiếm lấy bên trong, đây là chúng ta tuyến."

Lý Thế Dân nghe vậy giật nảy cả mình, Vương Bình có tốt như vậy, Lý Mật cùng Đỗ Phục Uy gắn bó như môi với răng, nếu như ngăn chặn Đỗ Phục Uy, này Lý Mật cũng không phải là đối thủ của hấn.

"Mời Đường Sư đi Dịch Quán nghỉ ngơi." Lý Thế Dân phát tay nói ra, sau đó chính mình đi vào hậu điện, để cho người ta đem Vương Khuê cùng Vương Cơ hai người mang đến, Lý Thế Dân ở hậu điện đi qua đi lại, nếu hấn muốn câu trả lời ngay tại trong lòng của hấn, Vương Thế Sung, Vương Bình, Lý Mật ba người này bên trong có lợi nhất có thể bức tranh cũng là Lý Mật, Lý Mật đã là nỏ mạnh hết đà, chỉ cần cảm xuống Lý Mật, hấn liền có được bên trong Đại Phiên Thổ Địa, dạng này liền có thể cùng Tây Tù tranh cao thấp một hồi.

Chỉ chớp lát, Vương Khuê cha con đi vào trong hậu điện, từ khi Lý Kiến Thành thất bại, Vương Thị gia tộc trở thành dưới thêm tù, đến bây giờ hơn một tháng, nhưng là Vương Khuê lập tức giống như Lão Thập mấy tuổi, tóc trắng bệch, là vua thị nhất tộc vinh diệu, hấn bí quá hoá liều, không ngờ lại thành Diệt Môn Chi Họa, giờ phút này hấn đã không có cái gì tốt sợ, gia tộc đã xong, lần này có thể là Lý Thế Dân một lần cuối cùng triệu kiến mình, xem ra chính mình gia tộc muốn đầu người rơi xuống đất.

"Vương gia người tựa hồ không rõ bây giờ Vương Thị tình cảnh a, ai, chỉ gọi người Vương Thị gia tộc tốt số, ra một cái Vương Bình, các người không lâu liền có thể đi." Lý Thế Dân từ tốn nói

Vương Khuê nghe vậy, nhất thời sững sờ, cái gì? Vương Bình? Thà chúng ta? Lý Thế Dân gặp bọn họ vẫn không rõ, thế là nói ra: "Vương Bình phải người tới chuộc các người trở lại."

Vương Khuê quay đầu, nói ra: "Không biết điều kiện trao đổi là cái gì?"

"Bốn ngàn Tù Binh, tăng thêm . . . Toàn bộ bên trong." Lý Thế Dân từ tốn nói.

"Cái gì? Bốn ngàn Tù Binh, tăng thêm toàn bộ bên trong, hồ đồ, hồ đồ a." Vương Khuê nghe vậy, lớn tiếng nói. Hấn là Vương Thị gia chủ, hấn hiểu được toàn bộ bên trong mang ý nghĩa cái gì, nghĩ không ra Vương Bình thế mà tốn hao lớn như thế đại giới tới đổi nhóm người mình, hấn trong nháy mắt nước mắt tuôn đầy mặt, sau đó hấn bỗng nhiên ha ha cười, hấn khinh miệt nhìn một chút Lý Thế Dân, "Đại Đường Hoàng Đế Bệ Hạ, người có thể không cần thả chúng ta trở lại, thả ta rồi đi người rất không mặt mũi a, lão hủ cảm thấy dùng này bốn ngàn người cho Vương gia chôn cùng dạng này càng có ý định hơn nghĩa, bệ hạ, người nói có đúng hay không?"

Lý Thế Dân hừ lạnh một tiếng, lờ đi Vương Khuê, nói với người: "Dẫn hấn đi Đỗ Như Hối nơi đó, phái người tiếp nhận Tù Binh, nói cho Vương Bình, đừng quên hấn hứa hẹn."

Đối với Vương Khuê châm chọc, hấn sẽ không để ý, năng lượng cười nói sau cùng mới là thắng lợi lấy, chỉ cần hấn đạt được bên trong, này thắng bại số lượng liền không thể đoán trước, trước hết để cho hấn thừa dịp mượn có khối đi.

Vương Khuê ý đồ vô cùng rõ ràng, chỉ cần Vương Bình vẫn còn, này Vương Thị gia tộc liền sẽ không diệt, hấn là chọc giận Lý Thế Dân giết hấn, coi như Vương Thị gia tộc một trăm miệng tánh mạng cũng không sánh nổi Trung Nguyên Đại Địa, chỉ cần Lý Thế Dân giết hấn, Vương Bình liền sẽ không tồn tại quá nhiều, có thể là, sớm biết như thế, sao lúc trước còn như thế đây.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tình Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 165: Cha con gặp nhau

Vương Khuê cha con đi vào Dịch Quán, một tên tùy tùng nhận biết Vương Khuê, vội vàng nói với Đỗ Như Hối một câu, Đỗ Như Hối tiến lên chấp tay nói ra: "Đại Tỳ Văn Uyên các Đại Học Sĩ tham kiến vương Sứ Quân."

Vương Khuê hí hup mắt lại đến, "Ngươi là Bình nhi phái tới."

"Hạ quan là điện hạ phái tới, đặc địa tới đón Vương Thị nhất tộc quay về Đại Hưng Thành."

"Ai, Bình nhi điều kiện quá dày, không đáng, không đáng a." Vương Khuê cảm khái nói.

Đỗ Như Hối nghe vậy, "Đại đô đốc nói, tâm hần là thịt xương, không phải ý chí sắt đá, làm không được lục thân bất nhận."

Bọn họ trở về phi thường thuận lợi, mấy ngày sau, Đỗ Như Hối mang theo Vương Thị nhất tộc trở về Đại Hưng Thành, nhìn qua trước mắt Hoàng Hà Chi Thủy, Vương Khuê ánh mắt ướt át, hần vốn cho rằng gia tộc mình sẽ chết tại Thái Nguyên, lại không có nghĩ đến, hần năm đó bài xích, ẩu đả tôn tử lại đem hần tiếp trở về, dùng bốn ngàn Tù Binh cùng toàn bộ bên trong chiến dịch làm thẻ đánh bạc chuộc về bọn hần một nhà người.

Bốn ngàn Tù Binh đó là một bút tài phú, mà bên trong chiến dịch tầm quan trọng càng là liên quan đến hần giang sơn, có thể là Vương Bình lại không chút do dự lấy ra, thậm chí không có cò kè mặc cả, cái này khiến Vương Khuê tâm cảm thấy một loại đã lâu thân tình.

Vương Cơ trên đường đi đều không có nói chuyện, hần cũng không biết nên nói như thế nào, lúc trước chính mình còn muốn giết hần, hiện tại hần lại Dĩ Đức Báo Oán, tới cứu mình, cũng không có lãnh khốc đến chỉ cần giang sơn cùng lợi ích trình độ, nghĩ tới đây, hần không khỏi một trận hổ thẹn.

Tại Đại Hưng Thành bên ngoài mười dặm, một đội kỵ binh chạy như bay tới, có binh lính nhận ra, hô lớn: "Đỗ Các Lão, là an Quận Vương cùng lạnh Quận Vương tới."

Chỉ chớp lát, kỵ binh đâm, Đỗ Như Hối nhìn thấy, Vương Bình không có tới, chỉ có Vương Thông cùng Vương Dương đến, hần quay đầu đối Vương Khuê cười nói: "Vương Sứ Quân, là an Quận Vương cùng lạnh Quận Vương tới đón ngươi."

Vương Khuê cũng nhìn thấy, nhưng là không có nhìn thấy Vương Bình, trong mắt không khỏi có chút thất vọng, nhưng là hần cũng cười nói: "Vương Thông là nhi tử ta, Vương Dương là cháu của ta, hần không tới đón ta người nào tới đón ta a."

Vương Thông nhanh chóng đi vào Vương Khuê bên người, hần nhìn thấy Vương Khuê, mừng rỡ trong lòng, tiến lên kích động nói: "Phụ thân, ngươi tới." Vương Thông cũng đã bao nhiêu năm chưa thấy qua Vương Khuê, thế là cũng chảy xuống nước mắt, một bên Vương Dương cũng bái nói, "bái kiến Tổ Phụ, bái kiến Đại Bá."

Đỗ Như Hối cũng tới trước bái nói: "Bái kiến an Quận Vương, lạnh Quận Vương."

"Đỗ Các Lão khách khí, sao dám chịu đỗ Các Lão đại lễ." Nói xong cũng trở về lễ nói, Đỗ Như Hối có thể là Vương Bình trọng thân, mà chính mình chỉ là hần thân nhân, không thể ở chỗ này Trang lớn.

Đi vào Ung Vương Phủ, Vương Khuê cha con không khỏi thôn thức không thôi, đảo mắt mười năm đã qua, chưa từng nghĩ tới, bây giờ Vương Bình nhưng là tay cầm hơn nửa ngày dưới kiêu hùng, tương lai vẫn là hoàng đế.

Tại người hầu dẫn đạo dưới, bọn họ đi vào đại sảnh, trong đại sảnh không có bao nhiêu người, trừ tạ Tử Hinh bên ngoài, Vương Bình cùng Tạ Tiến đều không tại, Vương Thông vì ngăn ngừa Vương Khuê bọn người xấu hổ, thế là nói ra: "Phụ thân, Bình nhi khả năng trong lúc nhất thời còn không chịu nhận, nhưng là tất nhiên hần đem Vương Thị nhất tộc tiếp quay về, vậy nói rõ hần vẫn là sẽ tha thứ các ngươi."

Vương Khuê gật đầu nói phải, nhìn qua trong đại sảnh một cái duy nhất đang chờ bọn hần người, hần hơi nghi hoặc một chút, người này là ai, lại có địa vị như vậy, hần chưa từng gặp qua tạ Tử Hinh, nhưng là Vương Cơ là gặp qua, Vương Cơ nhìn thấy tạ Tử Hinh, sắc mặt một hồi kích động, một hồi áy náy, không biết nên như thế nào cho phải, hần đi ra phía trước, "Hinh nhi, ngươi. . . Ngươi có khỏe không?"

Đối mặt trước mắt cay nghiệt gia tộc, tạ Tử Hinh không biết nên như thế nào cho phải, vốn có thể không đến, nhưng là phòng Các Lão nói, Vương Bình hiện tại cần Vương Thị nhất tộc, cho nên nàng cũng buông xuống thành kiến, tới gặp bọn họ.

Vương Bình trong thư phòng, Phòng Huyền Linh cho Vương Bình một cái điều hoà ý kiến, mặc kệ hần làm sao không vui lòng, mặt ngoài cùng Vương Thị hòa hảo, chỉ ít trên mặt mũi đi qua, chấm dứt ngoại nhân chỉ trích, Vương Bình tiếp nhận cái phương án này, hần tương lai muốn Đăng Cơ Xưng Đế, nếu

như không có Tông Thân, này không thành chê cười sao?

"Ta hẳn là đi gặp hẳn một chút, chỉ ít chỉ chủ nhà tình nghĩa." Vương Bình thấp giọng nói ra.

Lúc này Vương Cơ đã trong phủ dần xếp lại, tại hẳn trong phòng, Vương Kiệt đang tại giảng thuật một chút Đại Hưng Thành sự tình, tỉ như cái cách, Khoa Cử các loại sự tình.

Một tên người hầu ở ngoài cửa bẩm báo nói, "Đại nhân, điện hạ tới nhìn ngơoi."

"A!"

Vương Cơ đột nhiên đứng lên, hẳn có chút ngậy người, Vương Bình tới sao?

Nửa ngày hẳn lại từ từ ngồi xuống, hẳn vẫn cảm thấy thật không thể tin, giống giống như nằm mơ, hẳn ngấn ngủ mờ mịt một chút, liền lập tức nói: "Nhanh! Nhanh để cho hẳn tiến đến."

Chỉ chớp lát, Vương Bình đi vào Vương Cơ gian phòng, ánh mắt của hẳn phức tạp nhìn một chút phụ thân, từ nhỏ hẳn liền đối với Vương Cơ cảm tình rất đậm bạc, thẳng đến Vương Cơ muốn giết hẳn, loại cảm tình này liền chuyển biến thành hận, nhưng là vô luận như thế nào, đây là hẳn cha đẻ, cùng hẳn có cộng đồng huyết mạch, hẳn có thể làm được vô tình, chính mình lại làm không được.

Vương Bình chấp tay từ tốn nói: "Phụ thân."

Vương Cơ tuy nhiên trong lòng cảm thấy một tia khó tả đắng chát, nhưng là cũng cũng vui mừng, nhi tử mặc dù không có quý hẳn, nhưng lại gọi mình phụ thân, cái này đã để hẳn rất thỏa mãn.

"Bình nhi, đến, ngồi xuống đi."

Vương Cơ không dám bởi vì nhi tử lãnh đạm mà nổi nóng, hẳn hiện tại là Ung Vương, Đại Tùy tối cao thống trị giả, trong lòng của hẳn minh bạch, Vương Bình không chịu tới gặp hẳn cũng đã là một loại thỏa hiệp, hẳn nếu lại bày ra phụ thân giả đồ đến, sau cùng còn để cho người ta xấu hổ.

Lúc này Vương Kiệt cũng trong phòng, cha con ba người tuy nhiên đang nói chuyện phiếm, nhưng là nói gần nói xa Vương Bình đều lộ ra rất không tự nhiên, vốn là đối với Vương Thị không có quy chúc cảm Vương Bình, nhìn xem Vương Cơ trong lòng còn nhìn chằm chằm Vương Thị cái kia tiểu gia, tư tưởng bên trên còn không có từ Vương Thị gia tộc này chuyển biến đến quốc gia lên.

"Phụ thân, người biết ta hiện tại cái cách là tại suy yếu thế gia lực lượng, cho nên, Vương Thị cũng giống vậy, về sau muốn xuất tới làm quan, vậy thì cỡ nào Thư nhân, tham gia Khoa Thi, đi vào Quốc Tử Giám, đi vào Hàn Lâm Viện, không phải cái gì thế gia đều có thể làm quan, bao quát Vương Thị cũng giống vậy." Vương Bình từ tốn nói, hẳn muốn cho Vương Cơ nói rõ ràng, không thể để cho bọn họ hủy chính mình Quốc Sách.

"Vậy người huynh trưởng?" Vương Cơ chỉ Vương Kiệt nói ra.

Nếu Vương Kiệt là có tài, nắm đó hẳn tuy nhiên khi dễ chính mình, nhưng là Vương Bình biết, cũng là bình thường Bách Tính Gia, huynh đệ ở giữa còn có không cùng đâu, cho nên hẳn không trách Vương Kiệt, hẳn quái chỉ có Vương Khuê, Vương Cơ còn có Vương Thị gia tộc, hẳn cũng minh bạch Vương Cơ tâm tư, cũng là muốn cho Vương Bình Phong Vương a.

"Thiên hạ Vương gia không phải dễ cảm như vậy, bằng không thì cũng không có nhiều như vậy anh hùng hào kiệt vì đó chém giết, lão thái gia, phụ thân, nhị thúc là ta trưởng bối, ta Đãng Cơ Xưng Đế, tự nhiên muốn phong bọn họ là vua, người biết Vương gia cái này Quận Vương vị trí là làm sao tới sao? Là dục huyết phần chiến mà đạt được, phong hẳn làm Vương gia, cũng là phải, người mới vừa tới, không có lập xuống bất kỳ công lao gì, Phong vương gia sẽ bị người lên án, nhưng là ta biết người là có tài, người trước tiên đi vào các hành tẩu đi." Vương Bình lạnh lùng nói ra.

Vương Kiệt tuy nhiên không phải rất hài lòng, nhưng là cũng biết đây là kết quả tốt nhất, chỉ cần hẳn lập xuống chút công lao, làm Ung Vương thân huynh trưởng, một cái Vương gia còn không phải dễ như trở bàn tay sao?

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tình Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 166: Thanh tẩy

Vương Cơ trong lòng hơi động, thờ dãi, gật gật đầu, nói ra: "Bình nhi nói rất chính xác, nếu là dạng này phong Kiệt nhi một cái Vương gia, nhưng là để cho người ta nói xấu, nhưng là nếu là không phong lời nói, chỉ sợ cũng có người sẽ nói người nhân thoại, đối người như vậy thanh danh bất hảo, lấy lễ Trị Quốc, lấy nhân Trị Quốc, Bình nhi, người tuy nhiên thông minh cơ trí, nhưng là chuyện thể gian, có đôi khi, coi như người không nguyên ý, nhưng là cũng không thể không treo mở đầu da mặt a."

Hắn tuy nhiên không phải một cái tài đức sáng suốt gia chủ, nhưng lại là biết được rất nhiều ân tình Thế Thái người, Vương Bình cũng minh bạch, hắn nghe được, tuy nhiên hắn trong lời nói có giữ gìn Vương Kiệt chỉ ý, nhưng là cũng là vì chính mình suy nghĩ, lập tức suy tư chỉ chốc lát, sau đó từ tốn nói: "Đã như vậy, liền để hắn đi Tô Định Phương Hậu Quân Đô Đốc Phủ, đối tôn ân náu già trở về, Đại Lương quốc đã là nỗ lực hết sức, Tô Định Phương ít ngày nữa liền sẽ diệt đi, người đi nơi đó đi."

Vương Kiệt minh bạch Vương Bình ý tứ, là để cho hắn đi góp nhặt chút công lao, vì chính mình ngày sau Phong Vương làm chuẩn bị, thế là lập tức liền đáp ứng đến, mà Vương Bình cũng có chính mình suy nghĩ, tôn ân náu già xuất sinh Khoa Cử, hắn là chuẩn bị xem như Quốc Tử Giám Tế Tửu, mà Đốc Sát Viện trái Đô Ngự Sử cùng Hàn Lâm Viện Học Sĩ, Vương Bình chuẩn bị để cho Trương Tôn Vô Kỵ đồng thời đảm nhiệm.

"Bình mọi việc phong phú, liền không ở thêm, cáo từ."

"Đi thôi"

Vương Cơ nghe nhi tử mở miệng một tiếng tại hạ, bình, ngay cả hài nhi đều không có xưng là qua, khiến cho tâm hắn chưa không thôi, Vương Bình cố ý đến thăm năng, cùng hắn, lễ nghĩa cũng chu đáo, nhưng bọn hắn tâm lại cách rất xa nhau rất xa, Vương Cơ trong lòng tràn ngập tự trách, đây là hắn trách nhiệm, hắn thậm chí đều quên Vương Bình năm nay là hai mươi tuổi, vẫn là hai mươi một tuổi, hắn dạng này, làm cha đều không hợp cách, còn trông cậy vào nhi tử đối với hắn như thế nào đây?

.....

Đại Hưng Thành gần nhất rất bình tĩnh, nhưng lại cho người ta một loại cảm giác đè nén, giống như mưa gió nổi lên cảm giác, tại Văn Uyên các bên trong, Vương Bình cùng mấy vị Các Lão nghe Lưu Kiến báo cáo.

"Tra rõ ràng sao?" Vương Bình lạnh lùng nói ra.

"Tra rõ ràng, lúc trước Lưu An đẳng binh Lâm Thành dưới, Đại Hưng Thành nội sát đi vào phóng hỏa, gây nên khủng hoảng, chứa chấp Tư Binh bảng danh sách đều ở nơi này." Lưu Kiến nói xong, đem minh bạch đưa cho Vương Bình.

Vương Bình vừa nhìn, nhất thời lảng ở nơi đó, Bùi thị? Tại sao có thể có Bùi thị? Thượng diện lít nha lít nhít tràn ngập tên, có Vi Thị người, Vũ Văn thị người, còn có Lý thị người, những người này không có chỗ nào mà không phải là Đại Hưng Thành hào môn quý tộc, bọn họ đều không hy vọng chính mình thành công, cũng là cùng mình đối nghịch người, bọn họ đều tại khiêu chiến chính mình quyền uy, là hắn không thể chịu đựng, với lại phía trên này thế mà còn có Bùi thị Trương Tôn, Nội Các hành tẩu Bùi Văn xong.

"Bùi thị, Bùi thị trước tiên thả một bên, người khác, là nên thanh tẩy, toàn bộ bắt, nếu có phản kháng, giết không tha." Vương Bình nắm tay lạnh lùng nói ra, tất nhiên dám phản kháng, vậy sẽ phải có chết giấc ngộ, có phải hay không đều cho rằng hắn quá nhân từ, vậy thì giết cho các người nhìn xem.

"Truyền Dương Thiên nghị Văn dẫn một ngàn tinh binh, cho ta dựa theo bảng danh sách cho ta từng bước từng bước bắt tới."

Lúc đầu yên tĩnh Đại Hưng Thành, đóng cửa thành, cấm vệ quân tại trên đường cái tuần tra, mà Dương Thiên nghị Văn mang đám người khí thế hung hung hướng về những thế gia đó đại trạch đi đến.

Dương Thiên nghị Văn đầu tiên đi vào là Vi Thị nhất tộc, lúc trước Vương Bình chỉ là cảm vì đình cả đời cảm tù, mà Vi Thị nhất tộc cũng bị nghiêm mật trông giữ, không ngờ vì đình thế mà bị người đánh tráo đổi đi ra, người kiểu này căn bản là không có có lưu lại tất yếu.

"Dương Thống lĩnh, Vi phủ đại môn đóng chặt, chúng ta là không phải muốn đi kêu cửa." Một tên thuộc hạ bẩm báo nói.

Dương Thiên nghị Văn liền cười lạnh nói: "Kêu cửa? Có cần thiết này sao?" Chỉ gặp Dương Thiên nghị Văn rút ra trường đao, la lớn: "Huyết tẩy Vi Thị, một tên cũng không để lại."

"Đứng"

Cấm vệ quân lập tức xông vào Vi phủ, gặp người liền giết, gặp người chém liền, trong lúc nhất thời Vi Thị nhất tộc máu chảy thành sông, sau một lát đã là một cái biển máu, vì đình tại một chỗ trong mặt thất bệ tìm tới, đưa đến Dương Thiên nghị Văn bên người.

"Vi đình, điện hạ nhà ta có Lang Gia Các vì là tai mắt, Lang Gia vệ vì là nanh vuốt, Đại Hưng Thành các ngõ ngách đều biết rõ ràng, người cho rằng người trốn tới sự tình, chúng ta lại không biết, hừ, đó bất quá là muốn đem các người một mẻ hốt gọn a."

"

"Ha-Ha, không tệ, hết thảy âm mưu tại thực lực tuyệt đối trước mặt cũng là hư ảo, các người có thể giết ta, năng lực diệt ta Vi Thị, nhưng là năng lực Diệt Thiên dưới nhiều như vậy thế gia sao? Diệt chính nghĩa sao? Vương Bình mãi mãi cũng là một cái oán vị tặc tử." Vi đình trên mặt lộ ra vẻ điên cuồng đến, không khỏi ha ha cười nói.

Dương Thiên nghi Vân nghe vậy, không khỏi lắc đầu, nói: "Lịch sử mãi mãi cũng là từ người thắng lợi viết, người là thật không rõ vẫn là giả bộ hồ đồ, thật sự là ngu không ai bằng, người tới, giết."

Vì phủ đồ sát chỉ là vừa mới bắt đầu, trong lúc nhất thời, Đại Hưng Thành thế gia bọn họ đều run lấy bầy, hi vọng Đồ Dao không cần chém vào trên đầu mình, tiếp đó, Vũ Văn thị bởi vì phản kháng bị diệt tộc, Lý thị đầu hàng bị toàn bộ giam giữ.

Ngày kế tiếp, Đại Hưng Thành bên trong dán lên Vương Bình bố cáo, Vương Bình bố cáo chỉ có một cái ý tứ, cái kia chính là địa phương, sở hữu thế gia nhất định phải giao ra tám thành trở lên địa phương, nếu là không muốn bị diệt tộc liền giao ra địa phương, chỉ để lại hai tầng địa phương an trí tộc nhân, về phần thế gia cửa hàng cái gì, Vương Bình không cần, cho bọn hắn giữ lại.

Trong lúc nhất thời Vương Bình thu hồi địa phương mệnh lệnh chấn kinh toàn bộ Đại Hưng Thành, giống như gió, một buổi sáng liền truyền khắp toàn bộ Đại Hưng Thành, tin tức này không chỉ có chấn kinh toàn thành, còn làm cho triều đình trên dưới khấn trương vạn phần, bọn họ sợ trong thời gian này xuất hiện cái gì bạo loạn.

Nhưng là bọn họ lo lắng cũng là dư thừa, Đại Hưng Thành thủ tướng Mã Thiệu cùng cấm vệ quân thống lĩnh Dương Thiên nghi Vân tự mình mang theo binh lính trong thành huấn luyện, nếu có người nháo sự, toàn bộ bị bắt vào đại lao, trong lúc nhất thời hơn nghìn người bị bắt vào đại lao, Đại Hưng Thành bên trong phòng giam đã kín người hết chỗ.

Đại Hưng Thành thế gia bị Vương Bình lời đình thủ đoạn chèn ép không có một tia sức phản kháng, đành phải chậm rãi giao ra chính mình địa phương, chỉ cần có một cái gia tộc giao ra địa phương, này tiếp theo liền có hai cái, ba cái.

Mà lúc này Bùi phủ bên trong, Bùi Cù đang nghe quần gia báo cáo, Bùi Cù tuy nhiên đã Từ Quan, nhưng là hấn vẫn như cũ quan hệ trong triều cục thế.

"Lúc trước Lưu An tấn công Đại Hưng thời điểm, Đại Hưng Thành bên trong xuất hiện hàng loạt bạo loạn ta liền suy nghĩ chết người phương nào kích động, ta cũng đang suy nghĩ điện hạ sẽ xử lý như thế nào sự kiện lần này, hiện tại ta minh bạch, cái kia chính là vô tình trấn áp, xem ra lúc trước liên lụy vào đi vào đại thần đều trốn không thoát."

Một bên Trương Tôn Bùi Văn xong khuôn mặt xoát một chút liền bại, trên mặt lộ ra vẻ kinh hoảng, Bùi Cù hạ giọng lợi hại, hấn lập tức liền nhìn ra tôn tử bất an, trong lòng giật mình, "Chẳng lẽ người cũng tham dự vào."

Bùi Văn xong khăn trương gật gật đầu, "Bọn họ tìm tới tôn nhi, nói điện hạ đến vị trí bất chính, chỉ là một cái thổ phi, không thể chức vị cao, nếu như thành công, vậy thì lập Thanh nhi nhi tử là đế, ta Bùi thị nhất tộc liền sẽ Quyển Khuynh Triều Dã."

"Người, người cái này ngu xuẩn, tự cho là đúng người, ta không có người đứa cháu này." Bùi Cù giận dữ, vỗ bàn một cái mắng.

"Tổ Phụ, hấn cũng không biết đi, người xem Bùi thị không phải thật tốt sao?"

"Người biết cái gì, hấn có Lang Gia Các, Lang Gia vệ, sự tình gì hấn không biết, hấn chỉ là bạn tâm Thanh nhi mặt mũi và ta tám mặt mo này thôi, nói đến, người chính là xem thường hấn, người xem thường Vương Bình, cho là hấn là thổ phi xuất sinh, không phải thế gia người, chỉ muốn gây bất lợi cho hấn sự tình, người đều phải tham gia, có phải hay không, người thật sự là hại chết Bùi gia, chúng ta Bùi gia sẽ toàn bộ chết tại trên tay người."

Bùi Văn xong bị Bùi Cù hoảng sợ không biết làm sao, quỳ trên mặt đất liên tục nhận lầm.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tình Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 166: Thanh tủy

Vương Cơ trong lòng hơi động, thờ dài, gật gật đầu, nói ra: "Bình nhi nói rất chính xác, nếu là dạng này phong Kiệt nhi một cái Vương gia, nhưng là để cho người ta nói xấu, nhưng là nếu là không phong lời nói, chỉ sợ cũng có người sẽ nói người nhân thoại, đối người như vậy thanh danh bất hảo, lấy lễ Trị Quốc, lấy nhân Trị Quốc, Bình nhi, người tuy nhiên thông minh cơ trí, nhưng là chuyện thế gian, có đôi khi, coi như người không nguyện ý, nhưng là cũng không thể không treo mở đầu da mặt a."

Hấn tuy nhiên không phải một cái tài đức sáng suốt gia chủ, nhưng lại là biết được rất nhiều ân tình Thế Thái người, Vương Bình cũng minh bạch, hấn nghe được, tuy nhiên hấn trong lời nói có giữ gìn Vương Kiệt chỉ ý, nhưng là cũng là vì chính mình suy nghĩ, lập tức suy tư chỉ chốc lát, sau đó từ tốn nói: "Đã như vậy, liền để hấn đi Tô Định Phương Hậu Quân Đô Đốc Phủ, đôi tôn ân náu già trở về, Đại Lương quốc đã là nỏ mạnh hết đà, Tô Định Phương ít ngày nữa liền sẽ diệt đi, người đi nơi đó đi."

Vương Kiệt minh bạch Vương Bình ý tứ, là để cho hắn đi góp nhặt chút công lao, vì chính mình ngày sau Phong Vương làm chuẩn bị, thế là lập tức liền đáp ứng đến, mà Vương Bình cũng có chính mình suy nghĩ, tôn ân náu già xuất sinh Khoa Cừ, hắn là chuẩn bị xem như Quốc Tử Giám Tế Tửu, mà Đốc Sát Viện trái Đô Ngự Sử cùng Hàn Lâm Viện Học Sĩ, Vương Bình chuẩn bị để cho Trương Tôn Vô Kỵ đồng thời đảm nhiệm.

"Bình mọi việc phong phú, liền không ở thêm, cáo từ."

"Đi thôi"

Vương Cơ nghe nhĩ từ mở miệng một tiếng tại hạ, bình, ngay cả hài nhi đều không có xưng là qua, khiến cho tâm hắn chưa không thôi, Vương Bình cố ý đến thăm nàng, cùng hắn, lễ nghĩa cũng chu đáo, nhưng bọn hắn tâm lại cách rất xa nhau rất xa, Vương Cơ trong lòng tràn ngập tự trách, đây là hắn trách nhiệm, hắn thậm chí đều quên Vương Bình năm nay là hai mươi tuổi, vẫn là hai mươi mốt tuổi, hắn dạng này, làm cha đều không hợp cách, còn trông cậy vào nhĩ từ đối với hắn như thế nào đây?

... .

Đại Hưng Thành gần nhất rất bình tĩnh, nhưng lại cho người ta một loại cảm giác đè nén, giống như mưa gió nổi lên cảm giác, tại Văn Uyên các bên trong, Vương Bình cùng mấy vị Các Lão nghe Lưu Kiến báo cáo.

"Tra rõ ràng sao?" Vương Bình lạnh lùng nói ra.

"Tra rõ ràng, lúc trước Lưu An đẳng binh Lâm Thành dưới, Đại Hưng Thành nội sát đi vào phóng hỏa, gây nên khủng hoảng, chứa chấp Tư Bình bảng danh sách đều ở nơi này." Lưu Kiến nói xong, đem minh bạch đưa cho Vương Bình.

Vương Bình vừa nhìn, nhất thời lảng ở nơi đó, Bùi thị? Tại sao có thể có Bùi thị? Thượng diện lít nha lít nhít tràn ngập tên, có Vi Thị người, Vũ Văn thị người, còn có Lý thị người, những người này không có chỗ nào mà không phải là Đại Hưng Thành hào môn quý tộc, bọn họ đều không hy vọng chính mình thành công, cũng là cùng mình đối nghịch người, bọn họ đều tại khiêu chiến chính mình quyền uy, là hắn không thể chịu đựng, với lại phía trên này thế mà còn có Bùi thị Trương Tôn, Nội Các hành tẩu Bùi Văn xong.

"Bùi thị, Bùi thị trước tiên thả một bên, người khác, là nên thanh tẩy, toàn bộ bắt, nếu có phản kháng, giết không tha." Vương Bình nắm tay lạnh lùng nói ra, tất nhiên dám phản kháng, vậy sẽ phải có chết giác ngộ, có phải hay không đều cho rằng hắn quá nhân từ, vậy thì giết cho các người nhìn xem.

"Truyền Dương Thiên nghị Văn dẫn một ngàn tinh binh, cho ta dựa theo bảng danh sách cho ta từng bước từng bước bắt tới."

Lúc đầu yên tĩnh Đại Hưng Thành, đóng cửa thành, cấm vệ quân tại trên đường cái tuần tra, mà Dương Thiên nghị Văn mang đám người khí thế hung hung hướng về những thế gia đó đại trạch đi đến.

Dương Thiên nghị Văn đầu tiên đi vào là Vi Thị nhất tộc, lúc trước Vương Bình chỉ là cảm vi đình cả đời cảm tù, mà Vi Thị nhất tộc cũng bị nghiêm mật trông giữ, không ngờ vì đình thế mà bị người đánh tráo đổi đi ra, người kiểu này căn bản là không có có lưu lại tất yếu.

"Dương Thống lĩnh, Vi phủ đại môn đóng chặt, chúng ta là không phải muốn đi kêu cửa." Một tên thuộc hạ bẩm báo nói.

Dương Thiên nghị Văn liền cười lạnh nói: "Kêu cửa? Có cần thiết này sao?" Chỉ gặp Dương Thiên nghị Văn rút ra trường đao, la lớn: "Huyết tẩy Vi Thị, một tên cũng không để lại."

"Đứng."

Cấm vệ quân lập tức xông vào Vi phủ, gặp người liền giết, gặp người chém liền, trong lúc nhất thời Vi Thị nhất tộc máu chảy thành sông, sau một lát đã là một cái biển máu, vi đình tại một chỗ trong mặt thất bị tìm tới, đưa đến Dương Thiên nghị Văn bên người.

"Vi đình, điện hạ nhà ta có Lang Gia Các vì là tai mắt, Lang Gia vệ vì là nanh vuốt, Đại Hưng Thành các ngõ ngách đều biết rõ ràng, người cho rằng người trốn tới sự tình, chúng ta lại không biết, hừ, đó bất quá là muốn đem các người một mẻ hốt gọn a."

"

"Ha-Ha, không tệ, hết thầy âm mưu tại thực lực tuyệt đối trước mặt cũng là hư ảo, các người có thể giết ta, năng lượng diệt ta Vi Thị, nhưng là năng lượng Diệt Thiên dưới nhiều như vậy thế gia sao? Diệt chính nghĩa sao? Vương Bình mãi mãi cũng là một cái oán vị tặc tử." Vi đình trên mặt lộ ra vẻ điên cuồng đến, không khỏi ha ha cười nói.

Dương Thiên nghị Văn nghe vậy, không khỏi lắc đầu, nói: "Lịch sử mãi mãi cũng là từ người thắng lợi viết, người là thật không rõ vẫn là giả bộ hồ đồ, thật sự là ngu không ai bằng, người tới, giết."

Vi phủ đồ sát chỉ là vừa mới bắt đầu, trong lúc nhất thời, Đại Hưng Thành thế gia bọn họ đều run lấy lấy, hi vọng Đồ Dao không cần chém vào trên đầu mình, tiếp đó, Vũ Văn thị bởi vì phản kháng bị diệt tộc, Lý thị đầu hàng bị toàn bộ giam giữ.

Ngày kế tiếp, Đại Hưng Thành bên trong dán lên Vương Bình bố cáo, Vương Bình bố cáo chỉ có một cái ý tứ, cái kia chính là địa phương, sở hữu thế gia nhất định phải giao ra tám thành trở lên địa phương, nếu là không muốn bị diệt tộc liền giao ra địa phương, chỉ để lại hai tầng địa phương an trí tộc nhân, về phần thế gia cửa hàng cái gì, Vương Bình không cần, cho bọn hắn giữ lại.

Trong lúc nhất thời Vương Bình thu hồi địa phương mệnh lệnh chấn kinh toàn bộ Đại Hưng Thành, giống như gió, một buổi sáng liền truyền khắp toàn bộ Đại Hưng Thành, tin tức này không chỉ có chấn kinh toàn thành, còn làm cho triều đình trên dưới khẩn trương vạn phần, bọn họ sợ trong thời gian này xuất hiện cái gì bạo loạn.

Nhưng là bọn họ lo lắng cũng là dư thừa, Đại Hưng Thành thủ tướng Mã Thiệu cùng cấm vệ quân thống lĩnh Dương Thiên nghị Vân tự mình mang theo binh lính trong thành huấn luyện, nếu có người nháo sự, toàn bộ bị bắt vào đại lao, trong lúc nhất thời hơn nghìn người bị bắt vào đại lao, Đại Hưng Thành bên trong phòng giam đã kín người hết chỗ.

Đại Hưng Thành thế gia bị Vương Bình lôi đình thủ đoạn chèn ép không có một tia sức phản kháng, đành phải chậm rãi giao ra chính mình địa phương, chỉ cần có một cái gia tộc giao ra địa phương, này tiếp theo liền có hai cái, ba cái.

Mà lúc này Bùi phủ bên trong, Bùi Cù đang nghe quân gia báo cáo, Bùi Cù tuy nhiên đã Từ Quan, nhưng là hấn vẫn như cũ quan hệ trong triều cục thế.

"Lúc trước Lưu An tấn công Đại Hưng thời điểm, Đại Hưng Thành bên trong xuất hiện hàng loạt bạo loạn ta liền suy nghĩ chết người phương nào kích động, ta cũng đang suy nghĩ điện hạ sẽ xử lý như thế nào sự kiện lần này, hiện tại ta minh bạch, cái kia chính là vô tình trấn áp, xem ra lúc trước liên lụy vào đi vào đại thần đều trốn không thoát."

Một bên Trương Tôn Bùi Văn xong khuôn mặt xoát một chút liền bại, trên mặt lộ ra vẻ kinh hoàng, Bùi Cù hạng gì lợi hại, hấn lập tức liền nhìn ra tôn tử bất an, trong lòng giật mình, "Chẳng lẽ người cũng tham dự vào."

Bùi Văn xong khăn trương gật gật đầu, "Bọn họ tìm tới tôn nhi, nói điện hạ đến vị trí bất chính, chỉ là một cái thổ phi, không thể chức vị cao, nếu như thành công, vậy thì lập Thanh nhi nhi tử là đế, ta Bùi thị nhất tộc liền sẽ Quyển Khuynh Triều Dã."

"Người, người cái này ngu xuẩn, tự cho là đứng người, ta không có người đưa cháu này." Bùi Cù giận dữ, vỗ bàn một cái mắng.

"Tổ Phụ, hấn cũng không biết đi, người xem Bùi thị không phải thật tốt sao?"

"Người biết cái gì, hấn có Lang Gia Các, Lang Gia vệ, sự tình gì hấn không biết, hấn chỉ là bạn tâm Thanh nhi mặt mũi và ta tám mặt mo này thôi, nói đến, người chính là xem thường hấn, người xem thường Vương Bình, cho là hấn là thổ phi xuất sinh, không phải thế gia người, chỉ muốn gây bất lợi cho hấn sự tình, người đều phải tham gia, có phải hay không, người thật sự là hại chết Bùi gia, chúng ta Bùi gia sẽ toàn bộ chết tại trên tay người."

Bùi Văn xong bị Bùi Cù hoảng sợ không biết làm sao, quỳ trên mặt đất liên tục nhận lỗi.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tình Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 167: Bùi thị con gái, Ung Vương phi

Bùi Cù tay chỉ Bùi Văn xong, gầm thét nói ra: "Người cút, cút ra ngoài cho ta!"

Bùi Văn xong bị chửi mất hết can đảm, đứng dậy liền muốn rời khỏi, nhưng lại bị Bùi Cù gọi trở về, sau đó lời nói ý vị sâu xa nói ra: "Người là Bùi gia Trương Tôn, người mỗi tiếng nói cử động đều đại biểu cái này Bùi thị, người biết điện hạ vì sao không nhúc nhích Bùi gia a, đó là hấn biết đây chỉ là người chủ ý, mà không phải Bùi gia, hấn đang chờ người, chờ người đi cho hấn một lời giải thích."

Bùi Văn xong đã bị Bùi Cù hoảng sợ ngốc, nếu như Vương Bình biết hấn cũng tham dự vào, lúc đó xử trí như thế nào chính mình, xử trí Bùi gia, nhìn xem Vi Thị diệt môn, Vũ Văn thị diệt môn, tất cả Đại Thế Gia gãi gãi, giết giết, hấn là hoàn toàn hoảng, hấn run rẩy âm thanh nói ra: "Tôn nhi đi hướng hấn giải thích, đây đều là ta một người chủ ý, không liên quan Bùi thị sự tình, chuyện này cũng là ta sai, cùng Bùi thị không quan hệ."

"Hấn là ai?" Bùi Cù quát âm lên.

"Hấn là Ung Vương điện hạ, đại đô đốc!"

"Không phải, hấn không phải Ung Vương, không phải đại đô đốc, hấn là ai?" Bùi Cù rống tiếng càng ngày càng lớn, toàn bộ hậu viện đều có thể nghe được, nha hoàn bọn người hầu cũng không dám ra ngoài âm thanh.

Bùi Văn xong cơ hồ muốn sụp đổ, hấn không biết Tổ Phụ đến là có ý tứ gì, hấn kêu khóc đứng lên, "Tổ Phụ, tôn nhi sai, tôn nhi thật không biết trả lời thế

nào."

Bùi Cù thở dài một hơi, sau đó đối lố tai hần thấp giọng nói ra: "Hắn là Hoàng Đế Bệ Hạ, trong lòng người nhất định phải rõ ràng nhận thức đến, hắn là Quân Lâm Thiên Hạ Hoàng Đế Bệ Hạ, hắn muốn cho Bùi gia diệt vong, tựa như giết chết một con kiến một dạng đơn giản, vì sao phụ thân người cùng ta muốn Từ Quan, người biết tại sao không? Người đứng là ngu xuẩn, chính người suy nghĩ thật kỹ, người chết không sao, không cần liên lụy Bùi gia, không cần liên lụy Thanh nhi cùng hần hài tử."

Bùi Văn thanh hồn thân thể một trận, lần này hần là hoàn toàn minh bạch, Vương Bình hần không phải người bình thường, không phải bất luận kẻ nào đều có thể tính kế, hần là cao cao tại thượng hoàng đế, tục ngữ nói để vương giận dữ, thầy nằm ngàn dặm, Vi Thị cùng Vũ Văn thị cũng là tốt nhất Liệt Tử. Buồn cười hần còn cùng bọn họ một đạo.

Bùi Cù một phen giận mắng để cho hần thật minh bạch rất nhiều, hần cũng ý thức được chính mình ngu xuẩn, vì đình các loại Quan Lũng Thế Gia giống như Vương Bình không phải người một đường, mà Bùi gia mới là cùng Vương Bình là người một đường, Bùi thị vẫn luôn là hỗ trợ Vương Bình, có thể nói Vương Bình cùng Bùi thị là có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục, hần hận không thể cho mình một bạt tai, chính mình hành vi ngu xuẩn, có thể sẽ để cho Bùi thị vạn kiếp bất phục, chính mình vẫn là tuổi còn rất trẻ, quá ngây thơ.

Wương Bình vẫn còn ở suy nghĩ xử lý như thế nào Bùi thị sự tình, người hầu đến đây bẩm báo nói: "Điện hạ, Bùi Văn xong đến, ở ngoài cửa cầu kiến."

Wương Bình không khỏi cười khò một tiếng, thật sự là suy nghĩ gì tới cái gì, chính mình vừa mới còn đang suy nghĩ xử lý như thế nào chuyện này đâu, hần liền đến, không cần hần suy nghĩ nhiều, là hần biết, cái này nhất định là Bùi Cù ý tứ, Bùi Cù quả nhiên là quan trường Bất Đảo Ông a, xem sự tình xem thông thấu, chính mình còn chưa kịp xử lý Bùi gia, hần cũng làm người ta đến, ài, cũng được, ha ha cười nói: "Để cho hần tại Thiên Điện chờ lấy."

Một canh giờ trôi qua, Vương Khuông từ từ đi tới Vương Bình thư phòng, thấp giọng nói ra: "Điện hạ, Bùi Văn xong tại Thiên Điện đã đợi chờ một canh giờ." Vương Bình không có ngăn đầu, chỉ là nhàn nhạt nói một câu: "Để cho hần chờ đợi."

Hai canh giờ đi qua, sắc trời đã đã khuya, Thiên Điện bên trong Bùi Văn Thanh Nhất thẳng ngồi bất động ở nơi đó chờ lấy, lúc này tiến đến một cái nha hoàn, bưng một chút điểm tâm tiến đến đến, sau đó nói: "Bùi đại nhân, cơm tối thời gian đến, dùng cơm đi, Vương Phi Nương Nương cùng ngài."

Bùi Văn xong thở dài một hơi, sau đó đứng lên nói ra: "Thay ta cảm ơn Vương Phi Nương Nương, xin chuyển cáo Vương Phi Nương Nương, bệ tôi muốn gặp hần thấy một lần."

Thị nữ trở lại Bùi Thanh Nhi bên cạnh, sau đó thấp giọng nói ra: "Wương Phi, Bùi Văn xong đại nhân vẫn còn ở Thiên Điện chờ lấy, nhưng điện hạ luôn luôn không thấy hần, Bùi Văn xong tâu mời Vương Phi, có thể hay không gặp hần một lần."

Bùi Thanh Nhi thở dài một hơi, nói ra: "Không thấy, điện hạ để cho hần chờ đợi, hần liền phải chờ lấy, để cho hần đợi bao lâu, hần liền phải đợi bao lâu, quên, cũng đừng đi cho hần nói, chính hần trong lòng cũng hần là minh bạch."

Bùi Thanh Nhi biết Bùi Văn xong đóng vai cái gì nhân vật,

Tuy nhiên hần là ca ca của mình, nhưng là mình hiện tại quan trọng hơn thân phận là Ung Vương Vương Phi, nếu như mình đi gặp hần, này để cho người trong phủ như thế nào đối đãi chính mình, làm sao có thể để cho triều đình đại thần tin phục, chính mình mặc dù là Bùi gia con gái, nhưng là bây giờ lại là Ung Vương phi.

Bùi Thanh Nhi chậm rãi đi vào Vương Bình thư phòng, cho Vương Bình đưa một ly trà đi qua, sau đó thấp giọng nói ra: "Điện hạ, Bùi Văn xong đã tại Thiên Điện các loại mấy cái canh giờ, điện hạ lúc nào gặp hần." Tuy nhiên Bùi Thanh Nhi không thể công khai đi gặp hần, nhưng là cũng không đại biểu hần không quan tâm Bùi Văn xong,

Thời gian từ từ trôi qua, trong phủ người hầu cho Bùi Văn xong chỗ hậu điện đốt nến, Bùi Văn xong thở dài, hỏi: "Xin hỏi giờ nào."

Người hầu hồi đáp: "Ba canh." Bùi Văn xong ngay tại này trên ghế yên lặng chờ lấy, sau đó dần dần ngủ say.

Hôm sau trời vừa sáng, Vương Bình đổi một bộ y phục, chậm rãi đi vào Thiên Điện, hần nhìn thấy Bùi Văn xong ngồi trên ghế cúi đầu không nói, lộ ra mười phần chán nản cùng lo nghĩ, không khỏi yên lặng cười một tiếng, hần đi vào gian phòng, chậm chậm ngồi xuống tới.

Bùi Văn xong bất tri bất giác tỉnh, mở mắt vừa nhìn, Vương Bình đã ngồi ở vị trí đầu, đang theo dõi hần, thế là thất kinh đi đến trước mặt, quỳ xuống tới: "Tội Thần khấu kiến điện hạ."

"Đứng lên đi, người này a, cô ngồi một đêm, khẳng định là suy nghĩ ngàn vạn, năng lượng nhớ tới không ít chuyện tới." Vương Bình từ tốn nói.

Bùi Văn xong đứng lên, hồi đáp: "Vâng, trời tối người yên thời điểm, bệ tôi ở đây ngồi một mình, tỉnh lại suy nghĩ sâu xa, bệ tôi thân là Bùi thị người, vốn nên cùng điện hạ một thể, lại làm ra như thế ngu xuẩn sự tình, tội đáng chết vạn lần."

Wương Bình nghe hần nói đến cũng là thẳng thắn, thế là lời nói ý vị sâu xa nói ra: "Người là Bùi gia Trưởng Tôn, lại quan đảm nhiệm Văn Uyên các hành tẩu kiêm Hàn Lâm Viện tùy tùng Học Sĩ, tại trình độ nào đó bên trên, người liền đại biểu Bùi thị, ta hi vọng người năng lượng thông qua chuyện này thành thực, không cần ngây thơ như vậy, Đại Hưng Thành bên trong khắp nơi là bấy rập, người nếu còn không biết là không phải, ta liền sẽ không lại dùng người, cũng sẽ không cho người làm Bùi thị gia chủ cơ hội."

Bùi Văn xong thật sâu thi lễ, "Bệ tôi minh bạch."

Vương Bình đối với Bùi Văn hoàn trả là tương đối hài lòng, cô ngồi một đêm, thế mà cũng không có câu oán hận nào, cái này cho thấy hẳn là mình bạch chính mình ý tứ, cuối cùng, Vương Bình cũng đối Bùi Văn xong không đang đuổi cứu, cũng buông tha Bùi thị nhất tộc.

Vương Bình đi vào Bùi Thanh Nhi giá phòng, đã thấy thê tử Bùi Thanh Nhi thật sâu thi lễ.

Vương Bình không khỏi sửng sò, cười rộ lên, "Vì sao trở nên khách khí như thế?"

"Đa tạ điện hạ đối với Bùi Văn xong huynh trưởng cùng Bùi thị tha thứ." Bùi Thanh Nhi cảm kích nói ra.

"Ta có thể là để cho hẳn cái này Bùi thị Trương Tôn cô ngồi một đêm a, còn tính là tha thứ sao?" Vương Bình cười ha ha nói.

Bùi Thanh Nhi khẽ cười nói: "Bùi Văn xong ử rữ mà đến, lại hăng hái mà rời đi, đây là cho thấy điện hạ đối với hẳn tha thứ."

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tinh Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168: Chỉnh đốn quan lại

Thời gian lại qua mấy ngày, Đại Hưng Thành cuối cùng an tĩnh lại, chưa đầy thành Tả Dực Vệ đại quân, không có cấm vệ quân bốn phía bắt hoặc là giết chóc, không có người lại bị tóm, bị tóm người cũng không có thẩm vấn, hết thấy đều thay đổi bình tĩnh trở lại.

Bất quá, Vi Thị cùng Vũ Văn thị địa phương cùng cửa hàng đều được thu vào trong quan phủ, trong lúc nhất thời Đại Hưng Thành bên trong không còn có người bàn lại đến đây sự tình.

Nhưng là hiện tại nhất làm cho Vương Bình lo lắng không phải những này Quan Lũng Thế Gia, hiện tại Quan Lũng Thế Gia đối với Vương Bình mà nói, bất quá là thu được về châu châu, nhảy nhót không bao lâu, Vương Bình suy nghĩ gì thời điểm xử lý bọn họ liền lúc nào xử lý bọn họ, nhưng là mấy ngày gần đây nhất, Lang Gia Các mạng về tin tức, mới khiến cho Vương Bình biết cái gì là tâm phúc chi hoạn, mới khiến cho hẳn biết ai mới là Đại Tùy địch nhân lớn nhất, không phải phía bắc Lý Đường, cũng không phải phía đông Vương Thế Sung, bên trong Lý Mật, mà chính là hẳn những đại thần này.

Từ Lục Bộ Thượng Thư, cho tới huyện lệnh châu quan, đều có tham ô mục nát dấu hiệu, có Lại Bộ Thượng Thư, Kinh Triệu Đỗ Thị Đỗ Yêm, nói đến vẫn là Đỗ Như Hối thúc phụ, nhưng là Đỗ Như Hối chỉ là Bàng Chi. Những người này có là thế gia người làm quan, có là Khoa Cử khảo thí đi ra người, có là cất nhắc lên người, bọn họ tràn ngập triều đình quan trường trong ngoài bên trong, mục nát lây Đại Tùy rường cột.

"Cô ngồi hướng đến nay, trừ Phòng Huyền Linh bọn người, cô vẫn phải dùng bọn họ, cô dễ dàng tha thứ bọn họ nhiều năm như vậy, vẫn phải dùng xuống đi a, không phải vậy triều đình nên như thế nào vận chuyển, Phụ Cơ, là tiếp quản Đốc Sát Viện, nói một chút, có cái gì ý kiến." Vương Bình quan trọng phòng, chỉ có hẳn cùng Trương Tôn Vô Kỵ hai người tại, liên hỏi.

"Bề tôi minh bạch điện hạ dụng ý, điện hạ, vì là chỉnh đốn quan lại, có thể hạ lệnh ngôn quan có thể nghe phong phanh Tấu Sự, tức Thính Phong liền có thể nói mura, chỉ đồng liền có thể họa tây, không cần ở vào chứng cứ, để câu rộng đường ngôn luận."

"Há, cô nhớ tới, nguyên lai đây chính là nghe phong phanh nói sự tình? Để cầu các nơi Quan Lại lẫn nhau vạch trần, lấy bại lộ bắt trung bề tôi." Vương Bình nghe kiểu nói này, một chút liền nhớ lại tới một người, cái kia chính là Ngụy Chính, đáng tiếc hẳn hiện tại không vì mình sử dụng.

Trương Tôn Vô Kỵ nhìn xem Vương Bình tựa hồ có chút tâm động, nhưng là mình cũng có chút lo lắng, "Điện hạ, nếu như hạ lệnh về sau cũng có mạo hiểm, nếu như Các Đại Thần đều tạo thành nâng chứng nhận không thực tập quen, sau này liền..."

Vương Bình thờ dãi một hơi cắt ngang Trương Tôn Vô Kỵ nói chuyện: "Cái gì về sau a, cô hiện tại mở lời đường, đợi đến Đại Tùy sâu một bọn họ đều biến mất, cô còn có thể cấm bọn họ nghe phong phanh nói sự tình."

"Điện hạ thật sự là Thiên Cổ Hiền Chủ." Trương Tôn Vô Kỵ cúi đầu bái nói.

"Ai, cái gì Thiên Cổ Hiền Chủ, truyền lệnh, ngày mai đại triều, trong kinh thành Văn Võ đều muốn tham gia."

"Tuân mệnh."

Hôm sau trời vừa sáng, Thái Cực Điện bên trong, trên trăm tên quan viên đang tại lắng nghe cái này Vương Bình ý chỉ. Một tên Hoạn Quan, cầm Vương

Bình làm cho ý chí cao giọng niệm đến:

"Đại Tùý Ung Vương, Thừa Tướng, đại đô đốc lệnh, vì là chinh đồn triều cương, làm sáng tỏ quan lại, đặc lệnh các bộ Quan Lại, ngôn quan, cùng Các Châu Quận Thứ Sử, Thái Thú ngay hôm đó lên Khả Phong nghe vạ sự tình, phạm là Ngũ Phẩm trở lên quan lại, cổ có thể bằng nghe phong phanh tham gia tấu bất luận cái gì Ngũ Phẩm trở lên quan lại phạm hạnh bất chính, kết bè kết cánh, nơi ở quan tham ăn hối lộ các loại phạm pháp sự tình, chuẩn bị thẩm dò, như tham gia tấu thật lòng, làm theo luật thưởng rút ra, nếu chỗ tấu không thật, cũng nói người vô tội, không cho truy cứu, khiến cho Đô Sát Viện xác minh chỗ tấu sự tình."

"Tuân mệnh."

Vương Bình gấp Chư Vị Đại Thần đều hiểu rõ ràng, thế là đứng lên, nói ra, "Đều dẫn tới đi."

Chỉ gấp tại cấm vệ quân áp giải dưới, Đại Hưng Thành những thế gia đó, còn có Đỗ Yêm các loại quan lại đều bị dẫn tới, Đỗ Yêm đám người đi tới các vị đại thần trước đó, cùng những Quan Lũng đó thế gia người quý gồi cùng một chỗ.

Vương Bình yên lặng nhìn xem bọn họ, sau đó nói: "Tuyên lệnh."

Chỉ tăng trưởng tôn Vô Kỵ kết quả làm cho chỉ, lớn tiếng niệm đến:

"Lại Bộ Thượng Thư Đỗ Yêm, cấu kết Vi Thị gia chủ vi đình, Vũ Văn thị gia chủ Vũ Văn Tiêu, Triệu Quận Lý Thị gia tộc Lý Lương, hoắc loạn triều cương, khiến Đại Hưng Thành nội loạn không ngừng, với lại ăn hối lộ trái pháp luật, ngầm chiếm dân chúng địa phương, tội không thể xá, hại quốc hại dân, cô liên tục nhường nhịn, các người lại làm tầm trọng thêm, lấy điều cách chức điều tra, chép không có gia sản."

Vương Bình chậm rãi đi đến những đại thần này bên người,

Chậm rãi nói ra: "Đương Triều Lại Bộ Thượng Thư, cô cải cách sau khi một nhiệm kỳ Thượng Thư, lại muốn mưu hại cô, với lại ăn hối lộ trái pháp luật, nhìn xem những người này đi, cái nào không phải Đại Tùý rường cột, cái nào không phải cô cậy vào trọng thần, bọn họ nát, cô tâm muốn nát, chúng ta tâm khổ khổ đánh xuống giang sơn, lại làm thành cái dạng này, còn có các người."

Vương Bình chỉ đứng đấy những đại thần này: "Tuy nhiên mỗi cái đều đường hoàng đứng ở chỗ này, các người cứ như vậy sạch sẽ sao? Cô biết, trong các người có ít người là những người này đều đồng bọn, cô khuyên các người một câu, đều đem chính mình tìm phỉ ruột đều móc ra phơi một chút, miễn cho biến thành đen. Cô còn tưởng rằng chúng ta bây giờ địch nhân lớn nhất là Lý Đường, là Vương Thế Sung, là Lý Mật, là quan ngoại Đột Quyết, nhưng là cô hiện tại rõ ràng, Đại Tùý họa trong lòng không phải những người kia, mà chính là triều đình, cũng là tại cái này Thái Cực Điện, ngay tại các người những đại thần này bên trong, chúng ta tại đây nát một điểm, này Đại Tùý muốn nát một mảnh, ngầm lại đi, Vũ Đế dẫn đến thiên hạ đại loạn mới đi qua bao lâu a, thiên hạ đến nay cũng còn không có thống nhất, các người cứ như vậy quên à."

Vương Bình trở lại trên chỗ ngồi, từ tốn nói: "Nơi này có một phần bảng danh sách, cô không có xem, cũng không muốn xem, ta không muốn biết trong này có ai tên, đi qua hết thấy liền đều để bọn họ đi qua đem, cô không truy cứu, nhưng là. . . . Nếu như các người lại để cho cô bắt được các người nhược điểm, vậy cũng đừng trách cô vô tình, cô giết người quá nhiều, mệt mỏi, các người cũng không cần đụng vào cô trên vết đao tới."

Nói xong, Vương Bình gọi Hoạn Quan cầm qua một chiếc đèn, sau đó ngay trước các vị đại thần trên mặt, cầm phần danh sách này phó mặc, tiêu hủy.

"Điện hạ." Các vị đại thần gấp, đều quý tới hạ xuống.

"Cô nghĩ tới nghĩ lui, làm quan đơn giản muốn làm đến quang minh chính đại, bốn chữ này nói dễ, nhưng là làm làm sao khó a, các người đều ngẩng đầu lên, suy nghĩ thật kỹ bốn chữ này, sau đó ngầm lại chính mình, cho cô ở chỗ này quý muốn nửa canh giờ, suy nghĩ thật kỹ."

Nói xong, Vương Bình liền rời đi Thái Cực Điện, hần hôm nay nói đã đủ nhiều, hiện tại thiên hạ còn không có thống nhất, nếu như triều đình mục nát, quan lại bao che cho nhau, này không cần chờ lấy cùng Lý Đường quyết chiến, Đại Tùý chính mình cũng đem chính mình tiêu diệt, còn nói gì tranh bá thiên hạ.

Vương Bình hôm nay phương pháp làm, một là đối với những cái kia vẫn còn đang đánh lấy chính mình chú ý Quan Lũng Thế Gia gỡ một cái cảnh báo, hai là đối với triều đình tiến hành chinh đồn, muốn bày biện ra Thái Bình Thịnh Thế, đầu tiên quan lại muốn thư thái, chỉ cần quan lại thư thái, này Đại Tùý liền sẽ càng thêm vững chắc, liền sẽ càng thêm cường đại, này tiêu diệt Lý Đường, Vương Thế Sung nhóm thế lực, liền không nói chơi, Vương Bình sẽ mở ra Chinh Đông chiến, trước lúc này, hần hàng đầu mục tiêu, khẳng định là ổn định hậu phương, dạng này hần có thể đứng ở bất bại chỗ.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tình Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùý Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 169: Tân Niên tế tổ

Bất tri bất giác đã đến Thừa Nghiệp bốn năm tháng giêng, ngày đầu tháng giêng nếu là từng nhà bận rộn nhất thời khắc, đầu tiên là tế tổ sự tình liền có thể đề cho người trong nhà bận rộn không được.

Năm nay Ung Vương Phủ càng như thế, tại Vương Thị nhất tộc dời đi Đại Hưng Thành thời điểm, Vương Thị nhất tộc liền thành danh phó nếu Tông Thân, năm nay tế tổ là Vương Bình một lần cùng Vương Thị tộc nhân cùng một chỗ, bởi vì Vương Bình còn không có đăng cơ làm hoàng đế, cho nên Vương Thị nhất tộc bài vị không có ở bên trong Thái Miếu, mà là tại Ung Vương Phủ một tòa trong sân.

Ung Vương Phủ rất lớn, chiếm diện tích trên trăm mẫu, giờ phút này Ung Vương Phủ từ buổi sáng hừng đông thời điểm bắt đầu bận rộn Tế Tự, tới gần giữa trưa còn chưa kết thúc.

Trong phủ trống rỗng, người cả nhà đều tập trung vào một tòa trong sân, cũng là Vương Thị nhất tộc Từ Đường bên trong, giờ phút này bởi vì Dương Nhượng Tích vừa mới sinh hạ một đứa con, lấy tên Vương Thuật nhân, cho nên Dương Nhượng Tích không có tới, mà là tại trong phòng của hấn mặt mang lên một tấm bàn nhỏ dài, thượng diện bày đặt mấy thứ tế phẩm cùng Lư Hương, bắt đầu Tế Điện cha mình, Dương Quảng.

Dương Nhượng Tích vốn có thể đi hoàng cung quá trong miếu Tế Điện, nhưng là mẫu thân Tiều Hoàng Hậu nói, nàng hiện tại là Vương Bình phi tử, cần lấy đại cục làm trọng, lấy Vương gia làm trọng, bây giờ Đại Tùy đã không phải là trước kia Đại Tùy, tại hấn cùng Tiều Hoàng Hậu đều rất rõ ràng nửa đường lý.

Wang Thị nhất tộc Từ Đường ở vào hậu viện, chiếm diện tích một mẫu, chia làm Triều Đình cùng Linh Đường, Triều Đình là trung bày Gia Phả lịch sử, đồng thời còn treo Vương Thị nhất tộc gia quy.

Tại Triều Đình phía trước chính là Linh Đường, bày đầy Vương Thị nhất tộc tổ tiên bài vị, Vương Bình nhìn xem đều hãi đến hoảng, lít nha lít nhít, trên trăm cái, bàn thờ bên trên cũng bày đầy các loại tế phẩm, Lư Hương đã nhóm lửa. Tại Linh Đường phía trước đã đứng đầy Vương Thị nhất tộc tộc nhân, hôm nay chủ yếu có hai chuyện, một là tế tổ, hai cũng là Tạ Tiến đổi lại Vương Tĩnh, đi vào Gia Phả.

Lúc đầu Vương Thị nhất tộc tế tổ hấn là bởi Vương Khuê chủ trì, nhưng là bây giờ Vương Bình địa vị xa xa tại Vương Khuê phía trên, cho nên Vương Bình liền đại biểu toàn bộ Vương Thị nhất tộc đứng tại phía trước nhất, tuy nhiên Vương Bình còn không phải hoàng đế, nhưng là tất cả mọi người đã đem hấn xem như hoàng đế, Vương Thị nhất tộc sự tình hiện tại cũng thành Quốc Sự, cho nên ở chỗ này Vương Bình lớn nhất.

Chỉ gặp Vương Bình cùng các vị Vương Thị nhất tộc người nhà, mỗi người đều người mặc hắc y, thần sắc trang nghiêm túc mục, lúc này, một trận tiếng bước chân đi tới, một tên Tế Tự đi vào phía trước. Vương Bình xem chừng thời gian đã đến, nghiêm nghị nói ra: "Canh giờ đã đến, bắt đầu đi."

"đông" một tiếng, bên cạnh người hầu gõ vang cảnh báo, Vương Bình bọn người tức nhiên nhi lập, mang theo người nhà xếp hàng, Tế Tự cao giọng nói ra: "Thừa Nghiệp bốn năm Nguyên Nhật, Vương Bình mang theo Vương Thị nhất tộc Tế Tự tổ tiên, tắm rửa thay quần áo, lòng mang thành kính hồi tưởng tổ tiên, đã bày xuống Bốn Mùa cống phẩm, thấp hương cầu nguyện, canh giờ đã đến, chính là tuần lễ, Tế Tự tổ tiên, một dập đầu."

Wang Bình mang theo Vương Thị nhất tộc quỳ xuống, cung cung kính kính dập đầu.

"Lại dập đầu. . ."

... ..

Wang Bình bọn người dập đầu hoàn tất, lúc này chủ trì sự tình giao cho Vương Khuê, bởi Vương Khuê chủ trì Tạ Tiến sửa họ đi vào Gia Phả nghi thức. Chỉ gặp Vương Khuê đi vào bên trên, nói ra: "Wang Thị có hậu nói bình, thiên tư thông minh, phát triển Vương Thị cạnh cửa, đệ sinh ra ở bên ngoài, nhiều năm lang thang, nay trở về Vương Thị nhất tộc." Nói xong, ra hiệu cái kia Vương Bình nói chuyện.

Wang Bình đi lên trước, nhìn xem Vương Thị nhất tộc mấy trăm nhân khẩu, lớn tiếng nói:

"Hôm nay ở đây, tế cáo Hoàng Thiên Hậu Thổ, liệt tổ liệt tông, người có tổ, chính như thủy chi có ngọn nguồn, mộc có bản, dòng nước ngàn dặm nổi buồn ngọn nguồn, Thụ cao vạn trượng không rời căn, vua ta thị nhất tộc bắt nguồn xa, dòng chảy dài, vua ta bình ở đây thế, chắc chắn phát triển Vương Thị nhất tộc, Quang Diệu Môn Mi, nhìn Vương Thị tộc nhân tôn tổ kính tông, truy tìm tổ tiên lập nghiệp gian nan, tuân thủ nghiêm ngặt gia quy, tuân thủ nghiêm ngặt Quốc Pháp, đã làm thiên hạ làm gương mẫu."

Nói xong, Vương Bình quay người đổi bài vị lại bái.

Tế Tự hoàn tất về sau, Tạ Tiến cũng đổi tên Vương Tiến, đi vào Vương Thị Gia Phả, về phần Vương Thị nhất tộc tước vị, Vương Bình tạm thời còn không có suy nghĩ, bởi vì hấn biết, mở năm về sau, thiên hạ sẽ tiến vào sau cùng tranh bá giai đoạn.

Wang Bình bỏ qua bên trong chiến dịch nguyên nhân không chỉ là vì là đổi về Vương Thị nhất tộc,

Mà chính là cảm thấy Lý Mật là một khối khó gặm xương cốt, Lý Thế Dân sẽ không dễ dàng như vậy liền tiêu diệt hấn, với lại Vương Bình nói thần thanh Sờ, chỉ giúp hấn ngăn chặn Lý Mật minh hữu Đỗ Phục Uy ba tháng, ba tháng về sau, Vương Bình hoàn toàn có thể rút lui chiến trường, với lại tại Lý Thế Dân đại chiến Lý Mật thời điểm, Vương Bình cũng sẽ không nhàn rỗi, hấn phải nhanh một chút tiêu diệt Vương Thế Sung, so sánh Lý Mật mà nói, Vương Thế Sung cũng không phải là cường đại như vậy.

Sở dĩ Lý Đường muốn trước lấy Lý Mật, mà không phải Vương Thế Sung, một là bởi vì Vương Thế Sung là hấn mình hữu, ruộng bỏ mình hữu sẽ bị người trong thiên hạ chế nhạo, hai là không muốn nhanh như vậy cùng tây Tù tiếp xúc. Vương Thế Sung địa bàn có thể nói là nhỏ nhất, chỉ có Lạc Dương phụ cận Quận Huyện, cầm binh tuy nhiên mười lăm vạn.

Hôm sau trời vừa sáng, Vương Bình sớm đi vào Văn Uyên các bên trong.

"Hậu cần lương thảo chuẩn bị như thế nào."

"Bẩm điện hạ, lương thảo đã vận chuyển về Đồng Quan, bởi Hữu Quân Đô Đốc Khuất Đột Thông phái người tiếp thu." Phòng Huyền Linh nói ra.

Vương Bình hơi hơi nghĩ một hồi, sau đó hỏi: "Phụ Cơ, người nói một chút, Tân Niên thời khắc, Vương Thế Sung đang làm gì đây."

"Uống rượu, ăn thịt, tận tình thanh sắc bên trong." Trường Tôn Vô Kỵ vô ý thức phải nói, nói xong chính mình cũng giật mình.

"Ha-Ha, không sai, Tân Niên sao? Tất cả mọi người buông lỏng cảnh giác, cô muốn ra bắt ngờ công chưa chuẩn bị, liền Tân Niên xuất binh, các người nghĩ như thế nào?"

"Điện hạ anh minh." Các vị Các Lão đều xu nịnh nói.

Vương Bình đứng lên, "Tốt, đã như vậy, khiến cho Từ Thế Tích hoá tốc Nam Hạ, Khuất Đột Thông ra Đồng Quan, tấn công mạnh Vương Thế Sung."

... .

Tháng giêng mừng bốn, đây là Vương Thế Sung đăng cơ sau khi một cái Tân Niên, từ khi đánh bại Lý Mật, chiếm lấy Lạc Khẩu thành về sau, Vương Thế Sung tình huống so trước kia muốn tốt một chút, với lại hấn còn được đến Lý Đường 10 vạn thạch lương thực, để cho hấn đã lảng lảng, giờ phút này Lạc Dương trong hoàng cung, Vương Thế Sung đang tại thưởng thức ca múa, trải qua một cái yên tĩnh bình thản Tân Niên, nhưng là hấn không biết là, tây Tù hai mươi vạn đại quân đang hướng về hấn chạy tới.

Tù Quân Tiên Phong Trình Giảo Kim dẫn đầu năm ngàn kỵ binh ngày đêm hành quân, ba ngày sau binh phong liền giết tới Lạc Dương Thành bên ngoài bốn mươi dặm bên ngoài Lạc Dương thành nhỏ, cũng là Lạc Dương phòng ngự trọng điểm quân sự pháo đài.

Đây cũng là Vương Thế Sung phòng thủ Lạc Dương trọng điểm pháo đài, Trú Binh hơn bốn ngàn người. Trình Giảo Kim kỵ binh Tiên Phong không có công thành trang bị, mà lại là hành quân gấp, như thế ngược lại là làm khó hấn.

Trình Giảo Kim tại vài dặm bên ngoài dừng lại, nhìn qua nơi xa kiên cố pháo đài, thúc thủ vô sách, xem ra là nhất định phải đi qua đại chiến mới có thể đánh hạ, không gì hơn cái này đến nay, Vương Thế Sung liền sẽ phát hiện.

Lúc này, bỗng nhiên xuất hiện một tên hắc y nhân, Trình Giảo Kim không có ngăn cản hấn tới gần, bởi vì hấn biết đây là người nào, hắc y nhân đưa cho Trình Giảo Kim một phong thư, sau đó liền biến mất, Trình Giảo Kim xem tin, sắc mặt thay đổi hưng phấn lên, thế là mang theo quân đội lái về phía trước đi, bởi vì toà này pháo đài, sớm tối có thể phá.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tinh Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tù Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 170 :Lạc Dương Thành dưới

Vương Thế Sung cùng lúc trước Lý Uyên một dạng, quân đội chỉ huy quyền xưa nay không giao cho ngoại nhân, Lý Uyên là giao cho mình nhi tử, huynh đệ, như là Lý Thần Thông, Lý Hiếu Cung bọn người, Vương Thế Sung cũng giống vậy, đại quân Quân Quyền cũng là giao cho mình chất nhi Vương Nhân Tắc, thái tử Vương Huyền Ứng chỉ là thân là thái tử, xử lý Quốc Chính.

Tòa thành này thủ vệ cũng là giao cho Vương Thế Sung chất nhi Vương Hoàng Liệt tới thủ vệ, Tù Quân kỵ binh xuất hiện, hoàn toàn để cho toà này pháo đài kinh hoảng, Vương Hoàng Liệt cũng bị người từ trong chấn kêu lên.

Làm nhìn đối phương chỉ có năm ngàn kỵ binh thời điểm, Vương Hoàng Liệt hoàn toàn yên lòng, toà này pháo đài tuy nhiên chỉ có bốn ngàn người, nhưng là không phải mấy ngàn người liền có thể công phá, nhưng là duy nhất để cho hấn lo lắng là, vì sao Tù Quân hội trường khu thẳng vào lại tới đây, hấn địa phương chịu đến công kích là cái gì không có cảnh báo.

Vương Hoảng Liệt đối với mình phó tướng Trương Sĩ nguyên nói ra, "Không nên kinh hoảng, bọn họ công không được, truyền tin cho Lạc Dương, liền nói Tùy Quân xâm chiếm, mời bề hạ nhanh chóng giải sầu viện quân."

"Là điện hạ, điện hạ người xem, người đến tựa như là Trình Giảo Kim, lúc trước vẫn là chúng ta đồng liêu, giờ phút này đi làm tây Tùy chó săn." Trương Sĩ nguyên chỉ Trình Giảo Kim nói ra.

Vương Hoảng Liệt nhìn kỹ, thật đúng là Trình Giảo Kim, nhất thời giận dữ: "Trình Giảo Kim, người cái này Bối Chủ bề tôi, còn mặt mũi nào mặt đi vào hai quân trước trận."

Trình Giảo Kim vừa nhìn, lại là Vương Hoảng Liệt cái phế vật này, thế là ha ha cười nói: "Lương chim gãy mộc mà đứng, Hiền Thần Trạch Chủ mà sự tình, mà đại đô đốc cũng là Cổ Kim hiếm thấy Hiền Chủ, không phải Vương Thế Sung loại kia tâm thường đứng đầu nhưng so sánh, ta khuyên người sớm ngày đầu hàng, để tránh đưa tới họa sát thân."

"Trình Hắc than, người cái Mai Chủ Cầu Vinh chỉ đồ còn ở nơi này phát ngôn bừa bãi, hừ, hôm nay ta liền nhìn người làm sao công phá ta pháo đài, ngày mai, ta Đại Trịnh đại quân vừa đến, định đem người chém thành muôn mảnh." Vương Hoảng Liệt hung hăng nói ra.

Trình Giảo Kim là người thô hào, nói chuyện đương nhiên nói không lại hần, thế là nói ra: "Đánh hạ tại đây lại có gì khó đâu, giết người cũng bắt quá trong một sớm một chiều."

"Trò cười, người làm sao công phá, giết thế nào ta, ai dám giết ta?" Vương Hoảng Liệt điên cuồng cười, đang tại lúc này, hần tiếng cười nghe hạ xuống, hần chỉ nhìn thấy bộ ngực mình xuất hiện một cái trường kiếm sắc bén, xuyên thủng chính mình lồng ngực, hần nhìn lại, Trương Sĩ Nguyên Chính mỉm cười nhìn xem chính mình, giống như đang nói, ta dám giết người, Vương Hoảng Liệt ánh mắt tròn to lớn, ngã xuống đất mà chết.

Mà thủ vệ binh lính nhìn xem đại tướng bị giết, nhất thời thất kinh, Trương Sĩ nguyên vung tay hô to: "Vương Hoảng Liệt đã chết, phản kháng lấy giết không tha."

Nguyên lai Trương Sĩ nguyên vốn là Hà Đông Trương thị tộc nhân, Trương thị bị diệt, đầu nhập vào Vương Thế Sung, trước đó vài ngày, Trương Khiêm đưa tới một phong thư, hần mới biết được, Trương Khiêm còn sống, với lại Thành Vương bình bên trong vô cùng điện Đại Học Sĩ, nội các đại thần, cái này khiến hần cũng kích động, Trương Khiêm trong thư viết đến, để cho hần nắm chắc thời cơ đầu nhập vào Vương Bình, Trương Sĩ nguyên vốn là đối với Vương Thế Sung nản lòng thoái chí, có Trương Khiêm tại tây Tùy Triều đình, Hà Đông Trương thị liền có thể tái tạo huy hoàng, thế là không có nửa phần do dự, liền quyết định chủ ý.

Hôm qua Lang Gia Các người tìm tới hần, nói là tây Tùy đã điều động hai đường đại quân tổng cộng hai mươi vạn, thẳng đến Lạc Dương, là hần biết hần cơ hội tới, thế là mới có vừa rồi một màn.

... ..

Hai ngày sau, Từ Thế Tích dẫn đầu hơn chín vạn Tùy Quân chủ lực đến tại đây, mà Khuất Đột Thông tại công chiếm Hàm Cốc Quan về sau, lưu lại thủ vệ binh lính về sau, cũng dẫn đầu bảy vạn Tùy Quân chạy đến, ở chỗ này cùng Từ Thế Tích tụ hợp.

Trên đời không có không lọt gió tường, tuy nhiên Tùy Quân một đường đến nay hành động nhanh chóng, nhưng là vẫn để cho Vương Thế Sung biết, làm Vương Thế Sung biết lúc này tình hình thời điểm, cả người đều như ngồi bàn chông, Tùy Quân có thể là danh xưng thiên hạ một Cường Quân, cũng là Lý Đường cũng không thể cùng tranh tài, huống chi là mình, hần không nghĩ tới là, Tùy Quân thế mà thừa dịp Tân Niên lúc thừa cơ đánh lên, để cho hần khó lòng phòng bị, lần này Lạc Dương thành nhỏ thất thủ, này Tùy Quân liền có thể Bình Lâm Thành Hạ.

Với lại để cho ý hần nghĩ không ra sự tình xa xa không chỉ những này, Vương Bình vì là mau sớm tiêu diệt Vương Thế Sung, không chỉ có Từ Thế Tích, Khuất Đột Thông, còn bí mật điều Lý Tĩnh năm vạn Kinh Tương đại quân Bắc Thượng.

Đến tận đây,

Vương Bình Đông Chinh chiến chính thức khai hòa.

Chiến tranh về lo lắng che đậy lấy toàn bộ Lạc Dương Thành, Tùy Quân hơn hai mươi vạn đại quân đến áp bách tại Lạc Dương tất cả mọi người trong lòng, khiến cho trong thành Lạc Dương một mảnh khủng hoảng.

Hơn mười ngày thời gian, Tùy Quân đã vây quanh Lạc Dương Thành, tuy nhiên nội thành còn có hần hơn mười vạn đại quân, nhưng là tình huống này để cho Vương Thế Sung đã tâm phiền ý loạn, hần gần như không lý triều chính, cả ngày thuộc về một loại ăn không ngon, ngủ không yên trạng thái bên trong, hần đã phái ra sứ giả tiến về Thái Nguyên giống Lý Thế Dân cầu cứu, nhưng lại là đá chìm đáy biển, không có trả lời.

Tùy Quân đã đem Lạc Dương chung quanh Hoảng Nông Quận, vì sao Nam Quận đều chiếm lĩnh, hiện tại Lạc Dương đã là một tòa Cô Thành, thái tử Vương Huyền Ứng đi vào Vương Thế Sung bên người, "Phụ hoàng, hiện tại nên làm cái gì, vì sao Lý Đường viện quân không có tới."

Vương Thế Sung không có trả lời hần, mà chính là lắc đầu nói ra: "Sẽ không tới, Lý Đường quân đội sẽ không tới."

"Phụ hoàng, vì sao. . . . Đây là vì sao?"

Vương Thế Sung thật sâu thở dài, ngữ khí trở nên dè dặt, "Chúng ta chỉ là một con dê, kẹt ở hồ cùng sói ở giữa, Lý Đường là sói, tây Tùy là hồ, nếu như ta không có đoán sai lời nói, Lý Thế Dân đang bận đánh bại Lý Mật, nơi nào có thời gian quản chúng ta."

Lạc Dương bảo vệ chiến dịch đã đánh hơn mười ngày, trước sau Từ Thế Tích công kích mấy lần, đều lấy thất bại mà kết thúc, Lạc Dương không hổ là một tòa Kiên Thành, bị hơn hai mươi vạn đại quân vây khốn, đều như cũ đứng sừng sững ở nơi đó. Từ Thế Tích không khỏi cảm khái nói: "Coi như đánh hạ Lạc Dương, ta Đại Tùy Giang Sơn cũng sắp chết thương tổn vô số a."

Trình Giảo Kim cười hi hi đi vào Từ Thế Tích bên người, "Lão Từ, ngươi còn chờ cái gì, để cho ta lên đi, ta cũng không tin công không được, ngươi không phải là sợ đi, sợ cái gì, ta Lão Thần hiện tại liền mang theo thủ hạ các huynh đệ công thành." Nói xong liền muốn rời đi.

"Trình Giảo Kim, ngươi dừng lại, ngươi muốn chết chứ liên lụy ta, ban đầu ở Ba Thục ngươi tự tiện hành động, đại đô đốc buông tha ngươi, lần này ngươi lại tới, lão tử làm sao bày ra ngươi như thế cái Kê lỗ mắng đây." Từ Thế Tích hàm dưỡng rất tốt đều bị Trình Giảo Kim tức giận mắng to lên, nói hấn sợ, hấn là sợ người sao? Còn muốn tự tiện hành động.

Hắn cũng không nghĩ một chút, đại đô đốc luôn luôn chủ trương lấy nhỏ nhất đại giới thu hoạch được lớn nhất lợi ích, nếu như đánh hạ Lạc Dương, nhưng là mình tổn thất mấy vạn đại quân, vậy nhưng muốn mà biết hậu quả là cái gì, không chỉ có không có phong thưởng, không bị mắng coi như tốt.

"Ách, Lão Từ, ngươi không nói ta đều quên, lần trước sự tình, ta Bản Từ còn nhớ ở nơi đó đâu, ngươi có thể tuyệt đối không nên cáo trạng a, không phải vậy đại đô đốc không phải đào ta da không thể." Trình Giảo Kim nghe Từ Thế Tích nói một chút, lập tức nhớ tới, trong lòng một trận hoảng sợ.

Từ Thế Tích là vừa tức giận vừa buồn cười, "Tốt, trong thành Lạc Dương lương thực không nhiều, trước đem Lạc Dương chặt chẽ vây quanh, ta trước hết mời bày ra đại đô đốc lại tính toán sau đi."

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tình Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 171: Tiến về Lạc Dương

"Bê tôi Đỗ Như Hối bái kiến điện hạ." Vương Bình mới vừa tới đến Văn Uyên các, Đỗ Như Hối liền bụng lấy một đồng tấu chương đi tới.

"Ách, Khắc Minh, có cái gì chuyện trọng yếu sao?" Vương Bình nhìn xem Đỗ Như Hối này sắc mặt tái nhợt, thỉnh thoảng còn truyền ra tiếng ho khan, thật sâu thở dài một hơi, Lịch Sử Thư bên trên có qua ghi chép, Đỗ Như Hối người yếu cổ nào bệnh, Anh Niên tảo thế, nhìn xem bây giờ hấn bộ dáng, Vương Bình càng thêm lo lắng, "Cô phải một tên cung nội Ngự Y vào ở Đỗ phủ, ngày đêm chiếu khán, một mực chờ đến người khỏi phục mới thôi."

Đỗ Như Hối nghe vậy, thần sắc càng thêm cung kính, Vương Bình nói như thế, sao có thể không cho hấn cảm động, từ xưa đến nay, dạng này Hiền Chủ vì sao thiếu a, "Bê tôi đa tạ điện hạ, bê tôi nhất định sẽ dưỡng tốt thân thể, vì là điện hạ hiệu mệnh, bê tôi nhất thời bán hội mà không có việc gì, điện hạ, đây là Từ Thế Tích chiến báo." Đỗ Như Hối trong lòng cảm động, nhưng là cũng không quên chính sự.

"Xem ra Từ Thế Tích gặp gỡ phiền phức." Vương Bình tiếp nhận tấu báo, nhìn kỹ một chút, vừa rồi lác đầu nói ra: "Lạc Dương Thành không hổ là một tòa Kiên Thành."

"Lạc Dương Thành đã thành Cô Thành một tòa, trọng yếu nhất là Lạc Dương Thành chung quanh thành nhỏ đều bị chúng ta đánh hạ đến, Lý Tĩnh Đồ Đốc cũng trở về sự chiếm lĩnh Lạc Khẩu Thương, vén vện bằng vào trong thành Lạc Dương lương thảo, Vương Thế Sung căn bản chống đỡ không bao dài thời gian." Đỗ Như Hối chậm rãi nói ra, gặp Vương Bình không có mở miệng nói chuyện, vì vậy tiếp tục nói: "Điện hạ, Lạc Dương chính là Cô Đô, có Đế Vương Chi Khí, Từ Thế Tích mặc dù lớn mới, cuối cùng không phải điện hạ dạng này Hiền Chủ, bê tôi mời điện hạ thân chinh, nhất định có thể bằng vào Vương Khí, một cỗ cảm xuống Lạc Dương."

Vương Bình xem như nhìn ra, Từ Thế Tích tấn công Lạc vốn cũng không có dùng quyền lợi, Triều Trung Đại Thần cũng là ngầm thừa nhận, bởi vì bọn hấn không thích hợp đánh vào Lạc Dương, chỉ có Vương Bình mới như vậy để vương mới có thể tiến nhập Lạc Dương Thành.

"Thôi được, cô liền đi vừa đi." Vương Bình gật gật đầu.

Thừa Nghiệp bốn năm tháng giềng mười lăm, Vương Bình dẫn tinh binh hai vạn, hướng về Lạc Dương mở đi ra, dù sao Lạc Dương đã bị vây, nếu như không có Lý Đường cứu viện, Vương Thế Sung tất nhiên diệt, hấn rõ ràng biết, Lý Đường là sẽ không cứu viện, không phải Lý Thế Dân không muốn cứu, mà chính là hấn không có dư thừa tinh lực đi cứu, tuy nhiên Lý Uyên lúc trước cùng Đột Quyết có chỗ cấu kết, nhưng lại là lợi ích chỗ ngay cả, bây giờ không có bất kỳ cái gì lợi ích, không thể không phân binh đóng giữ Biên Quan phòng thủ Đột Quyết, với lại Lý Đường ít ngày nữa liền sẽ Nam Hạ bên trong, kịch chiến Lý Mật, hấn không có binh lực cứu viện.

Vương Bình lần này đi trên thực tế là ý nghĩa tượng trưng vì là lớn, vì là ngày sau đăng cơ cửa hàng, tại Vương Bình rời đi Đại Hưng Thành thời điểm, mình

xác Nội Các Đại Học Sĩ chức vị, địa vị, bên trong Phòng Huyền Linh vì là Thái Cực Điện Đại Học Sĩ, Trương Khiêm vì là bên trong vô cùng điện Đại Học Sĩ, Đỗ Như Hối vì là Văn Uyên các Đại Học Sĩ, Tiêu Vũ vì là Văn Đức Điện Đại Học Sĩ, Trương Tôn Vô Kỵ vì là Vũ Anh điện Đại Học Sĩ, bên trong Nội Các lấy Phòng Huyền Linh cầm đầu phụ, Trương Tôn Vô Kỵ Đại Học Sĩ chỉ vị chi là chức suông, hần vị trí trọng yếu là Đô Sát Viện trái Đô Ngự Sử kiêm nhiệm Hàn Lâm Viện Học Sĩ. Trừ mấy vị này Phụ Chính Đại Thần bên ngoài, còn hạ lệnh phong Đích Tử Vương Thuật trở thành thế tử, Vương Thuật công vì là An Định quận vương, Vương Thuật nhân vì là Tương Dương Quận Vương.

Đại Hưng Thành vì là, Phòng Huyền Linh cầm đầu quan viên đưa tiễn Vương Bình, nhưng là bầu không khí lại không phải rất tốt, đặc biệt là Bùi gia người, bọn họ tại Vương Bình trong thế lực, thực lực gần lớn, Bùi Củ Tử Quan, để cho Bùi gia ở bên trong trong các không có một cái nào vị trí, ngay cả Lục Bộ Thượng Thư đều không có một cái, tuy nhiên Bùi Nhân Cơ đơn xin từ chức Vương Bình không có đáp ứng, nhưng là Bùi Nhân Cơ cũng chỉ là một cái Lại Bộ Thị Lang, hần thân là Vương Phi người thân Đại Bá, thế mà vẫn còn so sánh không hơn Trương Tôn Vô Kỵ cái này tác công chưa Lập Hậu người đến, đây là Bùi Phiệt không thể tiếp nhận.

Bùi Nhân Cơ nhìn qua Trương Tôn Vô Kỵ, hừ lạnh một tiếng, để cho Trương Tôn Vô Kỵ nhất thời cảm thấy xấu hổ, thế là đối với Phòng Huyền Linh chấp tay nói: "Hạ quan còn có việc, trước tiên cáo từ."

"Phụ Cơ, cùng một chỗ đi." Phòng Huyền Linh gọi lại Trương Tôn Vô Kỵ, tuy nhiên Trương Tôn Vô Kỵ đến cao quan để cho rất nhiều người không thích nhưng là hần Phòng Huyền Linh có thể là đối Vương Bình thức Nhân mình bội phục cực kỳ, nhìn chung Vương Bình sử dụng người, vô luận Văn Thân vẫn là Vũ Tướng, cái nào không phải nhất đẳng nhân tài, cho nên Vương Bình tất nhiên cho Trương Tôn Vô Kỵ cao quan, vậy đã nói rõ hần Trương Tôn Vô Kỵ đáng giá ngồi vị trí này.

Tại Phòng Huyền Linh trong xe ngựa, Trương Tôn Vô Kỵ thật sâu thở dài một hơi, "Thù Phụ đại nhân vừa rồi có thể là nhìn thấy,

Hạ quan có thể là không được hoan nghênh a, nếu không ta hướng về điện hạ từ đi chức vị này?"

Phòng Huyền Linh nghe vậy, có chút không thích, "Đây là điện hạ bổ nhiệm, há lại trò đùa, Phụ Cơ nói như thế, cầm đưa điện hạ hơn chỗ nào, điện hạ tất nhiên bổ nhiệm, cái kia chính là đối với người tín nhiệm, làm gì để ý tới người khác nói chuyện, một mực an tâm làm việc là được."

"Vâng, hạ quan biết sai." Trương Tôn Vô Kỵ chấp tay nói ra.

"Không cần phải lo lắng, bọn họ cũng không dám ở trước mặt nói ra, điện hạ lần này tiến công Lạc Dương, đã là vạn đã đóng thuyền sự tình, hiện tại Gangnam một vùng ổn định, chỉ cần cầm xuống Lạc Dương, cái kia thiên hạ ta Đại Tùy liền chiếm cứ một nửa, chỉ sợ Bùi thị cũng phải thúc giục điện hạ đăng cơ."

"Xác thực như thế." Trương Tôn Vô Kỵ phụ họa nói ra.

...

Đang tại hành quân trên đường Vương Bình cũng không biết Đại Hưng Thành bên trong chuyện phát sinh, có lẽ cũng là biết, hần cũng sẽ không quan tâm, Bùi thị nhất tộc là lớn nhất Ngoại Thích, hần không thể không phòng, cho nên Bùi thị nhất tộc không có người nào tiến vào bên trong các cùng Đô Sát Viện, bây giờ hần chính yếu nhất sự tình không phải nghe những này lời ra tiếng vào, mà chính là mau sớm Bình Định Thiên Hạ, mau sớm thực hiện Thiên Hạ thái bình, bởi vì hần biết, hần địch nhân không chỉ là Lý Thế Dân bọn người, Đột Quyết, Thổ Phiên các loại cũng là hần địch nhân.

Ít ngày nữa, Vương Bình liền tới đến Lạc Dương Thành bên ngoài trong đại doanh, Từ Thế Tích cùng Khuất Đột Thông đều bên ngoài xin dọ lấy hần, tuy nhiên Từ Thế Tích cùng Khuất Đột Thông cũng là cùng cấp Đô Đốc, nhưng là Lạc Dương Chi Chiến vẫn là lấy Từ Thế Tích làm chủ, Khuất Đột Thông làm phụ trợ, giờ phút này Trình Giảo Kim, Trương Trần Chu, Tang Hiến cùng chư tướng cũng bên ngoài chờ đón.

"Bái kiến đại đô đốc." Chúng tướng cao giọng bái nói.

"Ha-Ha, đều không cần giữ lễ tiết, đến, tất cả ngồi xuống đi." Đối với vấn đề xưng hô, Văn Quan trên cơ bản đều để hần điện hạ, Vũ Tướng cơ hồ đều để hần đại đô đốc, cái này thành thông lệ.

"Điện hạ, bây giờ Lạc Dương Thành dưới bởi Trình Giảo Kim cùng Trương Trần Chu hai vị tướng quân thống lĩnh quân đội vây khốn, chắc hần Vương Thế Sung cũng vô pháp đột phá hai vị tướng quân phòng tuyến, tất nhiên là khốn thủ Lạc Dương." Từ Thế Tích đứng dậy nói ra.

"Bình quý thần tốc, từ Đô Đốc, người cầm binh hơn hai mươi vạn, vì sao còn bắt không được Lạc Dương, phải biết Vương Thế Sung vô cùng giáo hoạt, một khi phá vây ra ngoài, sau đó trấn giữ Hồ Lao Quan, chỉ sợ sau cùng được chĩa bằng mắt." Nói chuyện là Vương Dương.

Wương Bình cau mày một cái, nghiêm nghị quát: "Làm càn, có như thế đối với từ Đô Đốc nói chuyện sao? Người còn trẻ, muốn nhiều nghe hỏi nhiều, nào có nhiều như vậy vấn đề, từ Đô Đốc là bức nào lợi hại, làm việc hạng gì cần thận, sao lại không rõ nửa đường lý, tất nhiên hần để cho cô đến, tự có hần đạo lý, người chỉ là một cái văn bối, lại có cái gì tư cách hoài nghi đại đô đốc quyết định."

"Đại đô đốc bớt giận, lạnh Quận Vương nói cũng là lời thật." Từ Thế Tích chấp tay nói ra, mặc dù biết Vương Bình mắng Vương Dương, nhưng là hần dù sao cũng là Vương Bình đệ đệ, Vương Dương mặc dù nói chuyện tương đối nóng, nhưng là làm người vẫn là vô cùng tốt.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tình Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Chương 172: Đối thoại Vương Thế Sung

Vương Dương cũng không nghĩ tới chính mình tùy tiện nói một chút, liền nghênh đón Vương Bình thống mạ, "Từ Đô Đốc, là tại hạ thất ngôn."

Vương Bình nghe vậy, vui mừng cười một tiếng: "Vương Dương niên kỷ vẫn còn nhẹ, nói chuyện không biết nặng nhẹ, không biết chuyện, Mậu Công không cần tới so đo." Vương Bình cũng đành chịu, Vương Thông một đời Văn Học Đại Gia, thế mà sinh ra tới như thế một cái con trai của Vũ Phu.

"Không dám, không dám" Từ Thế Tích nghe vậy nói.

Đến tận đây, Tùy Quân tại Lạc Dương chung quanh đã bố trí hai mươi lăm vạn chúng, Từ Thế Tích đại quân 10 vạn, Khuất Đột Thông bảy vạn, Lý Tĩnh năm vạn, Vương Bình tự mình mang đến hai vạn sinh lực quân. Đây là một trận tình thế bắt buộc đại chiến, song phương đều đã không có đường lui, hoặc là chiến, hoặc là vong.

Hôm sau trời vừa sáng, Lạc Dương Thành dưới, tinh kỳ phấp phới, mười mấy vạn đại quân tụ tập Lạc Dương Thành dưới, xa xa nhìn lại, một mảnh đen kịt, thẳng đến chân trời.

Đứng tại Lạc Dương Thành đầu Vương Thế Sung vừa nhìn, nhất thời sinh lòng khiếp đảm, hắn chẳng thể nghĩ tới, chính mình nhiều năm mưu đồ, sẽ hủy hoại chỉ trong chốc lát, Vương Bình là người phương nào, thế gia thứ tử, đuổi ra khỏi nhà, giặc cướp xuất sinh, nhưng là vén vẹn mấy năm a, liền có Nhất Thống Thiên Hạ tư thế, bây giờ Lạc Dương Thành cũng chỉ còn lại có một tòa Cô Thành.

"Bệ hạ." Vương Thế Sung nghe thấy có người gọi hắn, nhìn lại, là mình chất nhi Vương Nhân Tắc vội vàng chạy đến, sắc mặt hắn trầm xuống, có chút không cao hứng hỏi: "Còn có chuyện gì tình sao?"

Vương Thế Sung có lý do đối với hắn bất mãn, Trịnh Quốc đại quân đều giao cho mình, chính mình lại bại một lần lại bại, hắn để cho Vương Thế Sung thất vọng.

"Bệ hạ, chúng ta phá vây tiến đến Hồ Lao Quan, Hồ Lao vẫn còn ở Vương Quân quách trong tay, chỉ cần chúng ta trấn giữ Hồ Lao, liền có thể chờ đến Lý Đường đại quân." Vương Nhân Tắc nói ra, "Chất nhi một mực đang suy nghĩ, có chúng ta tồn tại, nếu đối với Lý Thế Dân là có lợi mà không tệ, chúng ta không có khả năng tấn công Lý Đường, đứng sừng sững ở Tùy Đường ở giữa, trở thành hãn bình chương, dạng này, hắn liền có thể tập trung tinh lực công phạt bên trong, Tùy Triều nếu muốn mưu bên trong, đầu tiên liền không vòng qua được Lạc Dương, đối với Lý Thế Dân không phải càng có lợi hơn sao?"

Vương Thế Sung chấp tay sau lưng đi mấy bước, sau đó nói: "Dù sao cũng là chết, dứt khoát ngựa chết làm ngựa sống y, chúng ta tìm đúng thời cơ phá vây."

"Bệ hạ, chúng ta không thể tên gọi phá vây, chúng ta hãn là cải trang, chỉ cần mang lên mấy chục tên Vệ Sĩ là được."

"Tốt, người đi làm, ta đi trước gặp gỡ cái này Vương Bình." Vương Thế Sung thần sắc già nua, tuy nhiên người mặc Long Bào, nhưng là trên thân lại không có nửa điểm đế vương phong thái.

"Phụ hoàng, nhi thần bồi tiếp người tiến về cho thỏa đáng." Một bên Đan Hùng Tín cung cung kính kính nói ra, Vương Thế Sung đối với hắn rất tốt, còn đem nữ nhi gả cho hắn, cho nên hắn đối với Vương Thế Sung trung thành tuyệt đối.

Tiếp theo liền thấy Lạc Dương Thành môn từ từ mở ra, Vương Thế Sung tại Đan Hùng Tín dưới hộ vệ, hướng về Vương Bình Đại Doanh chạy tới. Mà Vương Bình trong đại doanh gặp Vương Thế Sung tự mình đến đây, cũng không khỏi bị kinh ngạc.

"Không có gì lớn không, hãn Vương Thế Sung cũng coi như một cái kiêu hùng, nếu như chút can đảm này đều không có, như thế nào là vua là đế đây." Vương Bình từ tốn nói.

"Cái này Vương Thế Sung thế mà chạy đến, không đem chúng ta để vào mắt, điện hạ, ta Lão Trình cũng không dính chiêu này, ta cái này mang theo các huynh đệ tiến đến đem người khác đầu chặt đi xuống." Trình Giảo Kim há miệng liền nói.

"Trình Hắc than, người lại nói vậy, cẩn thận ta để người lưu thủ Đại Doanh." Từ Thế Tích nhượng mảy, "Bây giờ chúng ta hưng là Vương Giả Chi Sư, làm chính có đạo, cần đường đường chính chính chiến thắng, không thể mưu lợi, càng không thể dùng âm mưu sự tình, đại đô đốc tín nghĩa giúp Vu Tứ Hải, lúc này lấy uy danh chấn thiên hạ, mặt tướng coi là, đại đô đốc vẫn là ra ngoài gặp một lần cho thỏa đáng."

Vương Bình nghe vậy, không khỏi đối với Từ Thế Tích coi trọng mấy phần, như thế suy nghĩ chu toàn, "Thôi được, cô liền đi gặp gỡ hãn, hãn Vương Thế Sung có can đảm này, chẳng lẽ cô còn ngay cả hãn cũng không bằng sao? Không biết vị tướng quân nào theo ta tiến đến đây."

"Mặt tướng nguyên đi." Trong lúc nhất thời, đại tướng bên trong, chúng tướng nhao nhao đứng lên.

Vương Bình mỉm cười: "Trình Giáo Kim, người lưu thủ Đại Doanh, liền có từ Đô Đốc theo giúp ta đi một lần đi."

"Điện hạ, ta. . ." Trình Giáo Kim không nghĩ tới chính mình lưu thủ Đại Doanh, lần này mắc kẹ, nhưng là hấn lời còn chưa nói hết, liền bị Từ Thế Tích cắt ngang, "Trình Giáo Kim, lui ra." Từ Thế Tích hung hăng theo dõi hấn,

Cái này Trình Giáo Kim, thật sự là không khiến người ta bớt lo, có hấn ở bên người, chính mình sống ít đi mười năm, hấn lập xuống công lao cùng phạm sai lầm một dạng nhiều, lần nào không phải hấn Từ Thế Tích cho hấn chùi đất, lấy Trình Giáo Kim tính cách, nếu như cùng đi, nói không chừng đem Vương Thế Sung cho làm thịt, chuyện kia liền đại phát, cho nên coi như Vương Bình không hạ lệnh, hấn cũng là không cho Trình Giáo Kim cùng đi.

Trình Giáo Kim nhìn xem Từ Thế Tích hung dữ bộ dáng, nhất thời chỗ này, hậm hực trở ra.

Chỉ chớp lát sau, Tùy Quân Đại Doanh khai, Vương Bình tại Từ Thế Tích bọn người hộ vệ dưới, ra Đại Doanh, hướng Vương Thế Sung mà đến.

Vương Bình người mặc Kim Giáp, đầu đội Kim Khôi, "Người đến có thể là Đại Trịnh Thiên Từ sao?" Vương Bình nhìn phía xa này thương lão nhân, một mặt kinh ngạc, theo lý thuyết, Vương Thế Sung tuổi không lớn lắm, vì sao như thế già nua.

"Vương Thế Sung gặp qua Đại Tùy Ung Vương điện hạ, ta Đại Trịnh cùng Đại Tùy xưa nay bình an vô sự, vì sao điện hạ thừa cơ đánh lên nước ta đây. " Vương Thế Sung chấp tay nói ra, không từ dò xét lấy Vương Bình, người này trẻ tuổi như vậy, đã có được Bán Phần Thiên Hạ, đáng quý là, coi như như thế, hấn cũng không có sót ruột Đãng Cơ Xung Đế, quá mức đáng sợ.

Vương Bình nghe vậy, nhất thời cười ha ha, "Vương Thế Sung a Vương Thế Sung, người có phải hay không lão hồ đồ, người chiếm lấy là Đại Tùy thiên hạ, bây giờ Đại Tùy còn không có vong, người thế mà còn có mặt mũi nói bình an vô sự, với lại năm ngoài bọn người cùng Lý Đường, 5 đường công Tùy, người dưới trướng Vương Quân quách giết ta hơn ngàn Hảo Nam Nhi, bút trướng này, cô cần phải thật tốt uống người tính toán."

"Ta lúc đầu cũng là tin vào Lý Đường sàm ngôn, mới có thể như thế, ta có thể giao ra Vương Quân quách, lấy an ủi Đại Tùy, mời điện hạ thả ta Đại Trịnh một con đường sống." Vương Thế Sung vì là mạng sống, đã không biết xấu hổ.

"Hừ, giường nằm chềch há lại cho người khác ngủ say, người cũng là kiêu hùng một trong, cũng làm hoàng đế, chẳng lẽ ngay cả đạo lý này cũng không hiểu sao? Trong thiên hạ đều là vương thổ, đất ở xung quanh đều là vương thần. Bây giờ người khôn thủ Cô Thành, lại có gì tư cách tới cùng cô bàn điều kiện? Với lại như thế đối đãi một trung tâm người tướng quân, người như thế nào cùng người thần dân, tướng sĩ dận dò, nhất định không biết mùi vị."

Vương Bình lạnh lùng nhìn xem Vương Thế Sung, tiếp tục nói: "Hôm nay, cô không giết người, người mà lại trở lại, sớm ngày đầu hàng, nếu không, thành phá đi ngày, chắc chắn Huyết Tiên Ngũ Bộ." Nói xong, Vương Bình thay đổi đầu ngựa, hướng về Đại Doanh chạy đi.

Vương Thế Sung trong mắt phần nộ nhìn xem Vương Bình, thời thế mạnh hơn người a, bây giờ người là dao thót ta là thịt cá, hấn cũng là không thể làm gì, đành phải hậm hực trở lại trong thành Lạc Dương.

Vương Thế Sung trở lại Lạc Dương Thành, chuẩn bị chuẩn đi, lần này hấn muốn yên lặng đi, cho nên chỉ đem thái tử Vương Huyền Ứng, Đan Hùng Tín phụ phụ, còn có Vương Nhân Tắc, trong thành Lạc Dương lương thực đã còn thừa không có mấy, nếu người không đi, vậy thì vĩnh viễn đừng đi.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tinh Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 173: Vương Bình Trưởng Nữ

Lạc Dương Thành đông dưới chân Tung Sơn, một tên người mặc Trường Sam thanh niên nam từ cười ngựa mà đi, hấn đi vào một gian tiểu viện trước đó, gõ gõ cửa, môn kết kết một tiếng mở, mở cửa là một tuổi trẻ nữ tử, dung nhan cực kì xinh đẹp, người này cũng là biến mất tại mọi người trước mắt nhiều năm Lý Tú Ninh, mà tên này thanh niên nam tử chính là nàng người hầu Mã Tam Bảo.

Mã Tam Bảo đem ngựa dắt đâm sân nhỏ, bốn phía xem một vòng, lo lắng hỏi: "Tam tiểu thư, Ngọc nhi đâu?"

"Trong phòng cùng Lưu đại thẩm chơi đây!"

Mã Tam Bảo chấp tay đối Lý Tú Ninh nói ra: "Hấn bây giờ đang Lạc Dương, người không muốn đi gặp hấn một chút sao?"

Lý Tú Ninh nghe vậy, nhớ tới cái kia Trương Anh tuần khuôn mặt, sau đó thở dài một hơi, nói ra: "quên đi, ta làm sao đi gặp hân, coi như đi, về sau hân cùng nhị ca đại chiến, ta đứng ở đâu một bên?" Nói xong hướng phía trong phòng đi đến.

Trong phòng, một người trung niên Đại Thâm đang tại đùa một cái tiểu nữ hài, ước chừng ba tuổi tả hữu, tiểu nữ hài đáng đáp phần điều ngọc trác, xinh đẹp tuyệt trần đáng yêu.

Lý Tú Ninh đẩy cửa tiến đến, tiểu nữ hài lập tức đuổi ra hai tay, hô: "Mẫu thân." Sau đó nhìn Mã Tam Bảo, thề là lại bỏ nhào qua, "Mã thúc."

Mã Tam Bảo thích vô cùng tiểu nữ hài, đặc biệt kích động, cảm tiểu nữ hài ôm, người thân lấy hân khuôn mặt nhỏ, cười nói: "Tiểu Tiểu Tỷ có nghe hay không mẹ người lời nói a."

Lý Tú Ninh cười nói: "Đứa nhỏ này quá hiểu chuyện, đều không thể nào làm âm ỉ, cùng hân cha một dạng, cơ trí."

"Ừm, Tiểu Tiểu Tỷ nhưng là rất giống cha hân cha." Mã Tam Bảo cũng nói.

Một bên Lưu Thâm luôn luôn nghi hoặc, trước kia coi là Mã Tam Bảo là cha đứa bé, về sau mới biết được, Mã Tam Bảo bắt quá là vị cô nương này người hầu, thề là hiếu kỳ nói ra: "Tiểu Tiểu Tỷ phụ thân là ai vậy?"

Lý Tú Ninh hôm nay cũng thật cao hứng, ôm nữ nhi ngồi xuống, nói ra: "Cha hân cha họ Vương, hiện tại cũng tại Lạc Dương." Nói xong lại là một trận thất lạc.

... ..

Lạc Dương đã bị vây, nhưng là không phải nhất thời năng lượng đánh hạ, cho nên Vương Bình trở lại Đại Doanh cũng cũng nhàn. Từ Thế Tích tựa hồ nhìn ra Vương Bình buồn bức đến hoảng, thề là tiến lên nói ra: "Đại đô đốc, nghe nói Tung Sơn phong cảnh tú lệ, mặc dù bây giờ là tháng giêng, nhưng là khe núi dòng nước, đỉnh núi cảnh tuyết cũng là một nước mỹ a, đại đô đốc phải chăng đi dạo chơi một phen."

Vương Bình nghe vậy, đại hỉ, thề là để cho Trình Giảo Kim mang theo mấy cái thị vệ đi theo, tiến về Tung Sơn, mà Từ Thế Tích bởi vì muốn Thông Linh Đại Quân, cho nên không có tiến về.

"Đan Tướng quân, chúng ta ở đâu." Vương Thế Sung một đoàn người đêm qua vút xuống trong thành Lạc Dương Quân Dân, lật ra ngoài thành, đang tại đào vong trên đường.

"Bệ hạ, tại đây hân là Tung Sơn phụ cận, lại hướng đông đi, liền có thể đến Hồ Lao Quan." Đan Hùng Tín nhìn xem chung quanh, thề là nói ra.

Bỗng nhiên, Đan Hùng Tín hai mắt tỏa sáng, nhìn thấy nơi xa đi tới hơn hai mươi người, nhìn kỹ, người cầm đầu lại là Vương Bình, "Bệ hạ, người xem, người kia có thể là Vương Bình, hân cư nhiên như thế lớn mật, dám mang hơn hai mươi người liền đi ra."

Vương Thế Sung cũng rướn cổ lên vừa nhìn, quả nhiên là Vương Bình, "Hiện tại tây Tùy quyền lực hệ tại Vương Bình một thân, nếu như có thể đánh giết Vương Bình, này tây Tùy thế tất sụp đổ, trọng yếu nhất là Trịnh Quốc liền có thể được cứu, Hùng Tín, người có nắm chắc sát vương bình sao?"

Đan Hùng Tín nhìn kỹ, thề là nói ra, "Có thể thử một lần thử, chúng ta cũng có hơn hai mươi người, thế lực ngang nhau, chỉ có có người ngăn chặn Trình Giảo Kim, mặt tướng nhất định có thể sát vương bình."

Mà lúc này đi tại chân núi Vương Bình nhìn sang phía trước, bất thành linh cảm giác rất bất an, hân là chết qua một lần người, với lại ngang dọc sa trường nhiều năm, đối sát khí đặc biệt mẫn cảm, thề là dừng lại, Trình Giảo Kim không hiểu, liền hỏi: "Làm sao điện hạ."

"Cô cảm giác không đúng, nơi này có sát khí, tuy nhiên không phải cũng bên trong, nhưng là cô có thể cảm giác được."

Trình Giảo Kim nghe xong, có chút hoảng, lần này đi ra hân không có dẫn hân Tuyên Hoa Phủ, thề là rút ra trường đao, ngăn tại Vương Bình trước mặt.

"Chuyện gì xảy ra, bọn họ làm sao bất thành linh dừng lại." Nơi xa Vương Thế Sung xa xa nhìn qua, chỉ gặp Vương Bình mang người đâu? Dừng lại, mà một cái Trình Giảo Kim rút ra trường đao ngăn tại trước mặt hân.

"Chẳng lẽ bọn họ phát hiện." Đan Hùng Tín kinh ngạc hỏi, "Trình Giảo Kim, ngăn tại trước mặt hân, chỉ sợ là thật phát hiện." Vương Thế Sung cũng là cả kinh, biến sắc, hung dữ nói ra: "Hừ, cho dù có người cho người ngăn đỡ mũi tên lại như thế nào, hiện tại liều cũng là thực lực, người bây giờ cùng ta thực lực tương đương, ai chết vào tay ai còn chưa biết đâu, Đan Tướng quân, xuất kích đi."

"Vâng, bắn tên, theo ta giết ra ngoài." Đan Hùng Tín bỗng nhiên hét lớn một tiếng.

"Sưu sưu" mấy mũi tên nhọn bắn tới, sau đó lao ra hơn hai mươi người giết tới, Trình Giảo Kim ngăn tại Vương Bình trước đó, đẩy ra mũi tên, lớn tiếng nói: "Dịch tập, bảo hộ điện hạ." Trình Giảo Kim bây giờ nghĩ hết hy vọng đều có, nếu như Vương Bình ra cái gì ngoài ý muốn, vậy hân cùng nhà hân người cũng không cần sống, chính mình cắt cổ quên.

Tại mấy mũi tên nhọn bên trong, Vương Bình hộ vệ ngã xuống mấy cái, tăng thêm Đan Hùng Tín trùng kích, lại có mấy cái thụ thương, nếu không có Trình Giảo Kim liều chết ngăn cản, thương vong sẽ càng nhiều, bất quá bây giờ Vương Bình tại đây còn không có giao chiến, liền đã chỉ có hơn mười người, mà Đan Hùng Tín lại có hơn hai mươi người sinh lực quân.

"Vương Bình, không nghĩ tới thể mà ở chỗ này đụng phải ngươi, thật sự là trời cũng giúp ta, còn không đầu hàng, chờ đến khi nào." Vương Thế Sung thấy mình phương ưu thế rõ ràng, thể là cũng đi tới, dương dương đắc ý nói ra.

"Vương Thế Sung!" Vương Bình sắc mặt tái nhợt, hần nhìn thấy hần hộ vệ rất nhiều đều thụ thương, cũng là Trình Giảo Kim trên cánh tay cũng cầm một tiền.

"Đón nhĩ ca, ngươi ta bây giờ tất cả làm chủ, không có Huynh đệ Tình Nghĩa, nếu như ngươi muốn thương tổn điện hạ nhà ta, vậy thì từ ta Lão Trình trên thi thể bước qua đi." Trình Giảo Kim cũng trợn mắt đối lập.

"Giảo Kim, vậy cũng đừng trách thù hạ ta vô tình, vì là Đại Trình, Vương Bình hôm nay phải chết." Đan Hùng Tín nói xong, sau đó tay vung lên, "Theo bản tướng giết."

Đan Hùng Tín mang theo thủ hạ người xông lại, trong nháy mắt song phương liền chém giết cùng một chỗ, một cái khí thế như hồng ý chí chiến đấu sục sôi, một cái xác thực hộ vệ Quân Vương, không chút nào cảm sinh tử đề ở trong lòng, ngày xưa tình nghĩa đều đã ném não bên ngoài, trong mắt chỉ có giết chóc, cầm đối phương giết chết, Đan Hùng Tín bên kia tuy nhiên nhân số so Vương Bình bên này nhiều, nhưng là Vương Bình bên này đến là hộ vệ Vương Bình người, mỗi cái đều là tinh binh, với lại Vương Bình cũng không phải trời gà không chặt lực lượng người, thể là song phương chém giết, nhưng là thể lực ngang nhau.

Mà lúc này tại khe núi, đang tìm vương Ngưng Ngọc thích ăn nhất cây nấm Mã Tam Bảo cũng nhìn thấy, nhất thời trong lòng kinh hãi, thể là nhanh chóng hướng về Lý Tú Ninh tiểu viện chạy tới, hần biết nếu như bây giờ chính mình đi cứu, không thể nghi ngờ chịu chết, nhìn xem Vương Bình bọn người còn có thể kiên trì, mà ở trong đó rồi Lý Tú Ninh cũng không phải rất xa, thể là vẫn là muốn đi bảo vệ Lý Tú Ninh.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tình Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại đi động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174: Gặp lại

Lý Tú Ninh đang tại trong tiểu viện làm lấy Nữ Hồng, lúc đầu những chuyện lật vật này nàng trước kia là không biết làm, nhưng là từ khi hần biết mình mang thai về sau, liền yên lặng rời đi Đại Đường, chỉ đem lấy Mã Tam Bảo bắt đầu ẩn cư, không ai biết bọn họ ở nơi nào, về sau sinh hạ vương Ngưng Ngọc, lại tìm một cái người hầu Lưu thăm tới chiếu cố, chính mình cũng muốn tự mình cho Ngọc nhi làm bộ y phục, cho nên cũng học được Nữ Hồng.

Mã Tam Bảo vội vàng hấp tấp chạy vào, đem Lý Tú Ninh giật mình.

"Bên kia có người chém giết." Mã Tam Bảo vội vàng nói.

Lý Tú Ninh không có một chút hoảng hốt, mà chính là từ tốn nói: "Thiên hạ không yên ổn, có người chém giết là rất bình thường sự tình, ngươi khẩn trương cái gì."

"Tam tiểu thư, ta thấy rõ ràng, thật sự là Vương Bình cùng Đan Hùng Tín người chém giết, giống như Vương Bình nhanh chóng đỡ không nổi." Mã Tam Bảo khẩn trương nói ra.

Lý Tú Ninh nghe vậy, giật nảy cả mình, "Không thể nào, Vương Bình tuy nhiên hào hoa phong nhã, nhưng là Dũng Vũ cái thể, với lại Lạc Dương chung quanh có hần hơn hai mươi vạn đại quân, làm sao có khả năng chống đỡ không nổi."

"Ta Tam tiểu thư a, ta cũng không biết, nhưng là là thật, Vương Bình bọn họ thân mang phổ thông trang phục, chỉ có hơn hai mươi người, hiện tại chết chỉ có mười người, nhưng là Đan Hùng Tín còn có hai mươi người."

"A." Lý Tú Ninh nghe vậy đứng lên, sắc mặt bắt đầu hoảng, "Đi, mang lên cung tiền, chúng ta đi cứu, Lưu thăm, làm phiền ngươi chiếu cố Ngọc nhi." Nói xong, Lý Tú Ninh trở về phòng lật ra nhiều năm không cần trường kiếm cùng cung tiền, Mã Tam Bảo cũng xuất ra cung tiền, hai người hướng về Vương Bình nơi chạy tới.

Hai người tới cách đó không xa, Lý Tú Ninh vừa nhìn, đã nhìn thấy thân ở bên trong chiến trường Vương Bình, hần vẫn là như thể Dũng Vũ, khí khái anh hùng hùng hực, nhìn thấy Vương Bình chung quanh đã không đủ năm người, mà Đan Hùng Tín cũng chỉ có mười một người, nhưng là song phương đều đã tình trạng kiệt sức.

Chỉ gặp Lý Tú Ninh cùng Mã Tam Bảo giương cung lắp tên, liên tục phóng ra cung tiền, bắn xong trong tay chỉ tiền, sau đó rút ra trường đao lao ra, tuy

nhiên Lý Tú Ninh cùng Mã Tam Bảo Tiễn Pháp không phải rất tốt, nhưng là tốt xấu cũng bắn trúng hai, ba người.

Vương Bình tại những cái kia tiễn bắn tới thời điểm, liền biết có người tới cứu mình, nhưng là đối phương giống như Tiễn Thuật không phải rất tốt, với lại người cũng rất ít, cũng không biết là ai, nhưng khi bọn họ lao ra thời điểm, Vương Bình cả người đều sững sốt, lại là nàng, Vương Bình không khỏi một trận cười khổ, chính mình phải người tìm nàng rất lâu, nhưng là cũng không biết nàng tung tích, nghĩ không ra hai người gặp lại lần nữa, nhưng là ở chỗ này.

Tại Vương Bình sững sờ thời điểm, Đan Hùng Tín một mâu đâm tới, để cho hắn vai áp ra bị đâm trúng, Trình Giáo Kim thấy thế, điên cuồng đi vào Vương Bình trước mặt, ngăn cản Đan Hùng Tín.

Lý Tú Ninh đi vào Vương Bình bên người, lo lắng hỏi: "Làm sao không cẩn thận như vậy."

"Nhìn xem người, có chút kích động." Vương Bình phai mờ cười một tiếng.

"Đều lúc này, còn ba hoa." Lý Tú Ninh cùng Mã Tam Bảo đến, để cho Vương Thế Sung bọn người không có người số ưu thế, thế là không thể không rút đi, bọn họ không thể tái chiến, nơi này cách Vương Bình quân đội quá gần, vạn nhất viện binh đến, vậy bọn hắn đều dừng đi.

"Điện hạ, người không sao chứ, ta đuổi theo, giết bọn hắn." Trình Giáo Kim nhìn xem Vương Bình thụ thương, phần hận nói ra.

"Tốt, Tri Tiết, không cần truy, tùy bọn hắn đi thôi."

Từ Thế Tích bọn người đến thời điểm, Vương Thế Sung đã thối lui, "Điện hạ bị tập kích, cũng là mặt tướng sai, mời điện hạ trị tội." Từ Thế Tích thật nghĩ đánh chính mình một bàn tay, chính mình nói cái gì ngấm phong cảnh, kém chút để cho Vương Bình bỏ mạng tại đây.

"Ha-Ha, từ Đô Đốc đứng lên đi, cô không phải thật tốt sao? Cô vẫn phải cảm tạ người." Vương Bình cười ha ha, nói xong cũng hướng về Lý Tú Ninh tiểu viện đi đến, chỉ để bọn họ xa xa đi theo.

"Cảm tạ ta?" Từ Thế Tích được, "Trình Hắc than, nói một chút đến chuyện gì xảy ra."

"Đừng ta hỏi, ta cái gì cũng không biết, cái gì cũng không biết." Trình Giáo Kim hiện tại biết nghe lời, đánh chết cũng không nói.

... ..

Vương Bình đi vào Lý Tú Ninh tiểu viện, một loại khó mà ức chế kích động để cho hắn đi nhanh chóng, nhưng là bỗng nhiên hắn nhìn thấy Lý Tú Ninh bên người hài tử.

Đây là một cái béo mập đáng yêu tiểu cô nương, ghim hai cái bím tóc,

Viên Viên mắt to, cong cong đôi mi thanh tú, lôi kéo Lý Tú Ninh y phục, rụt rè nhìn lấy chính mình.

Lý Tú Ninh ngồi xổm xuống, sau đó chỉ Vương Bình nói ra: "Ngọc nhi gọi cha!"

Một câu nói kia, để cho Vương Bình nhất định không thể tin được chính mình lỗ tai, đây là chính mình hài tử, mặc dù mình đã có ba đứa hài tử, với lại ba cái cũng là nam hài tử, nhưng nhìn gặp tiểu cô nương này, Vương Bình lộ ra vô cùng kích động.

Vương Bình chậm rãi ngồi xổm xuống, nhẹ nhàng nắm chặt tiểu cô nương tay, tiểu cô nương còn có chút sợ người lạ, lại lùi về tay mình.

Lý Tú Ninh cười nhỏ, sau đó nói: "Người không phải muốn tìm cha sao? Đây chính là cha người a, gọi cha."

Tiểu cô nương cuối cùng nhẹ nhàng hô một tiếng cha

Vương Bình trong lòng mừng như điên, hắn một tay lấy nữ nhi ôm, sau đó nâng đến cao cao, sau đó mà đến Từ Thế Tích nhìn thấy, thế là quý xuống lớn tiếng nói: "Chúc mừng điện hạ, chúc mừng điện hạ, cha và con gái gặp lại."

"Tốt, tốt, truyền lệnh, khao thưởng tam quân."

Gặp lại mừng như điên, dần dần lắng lại, nữ nhi vương Ngưng Ngọc ngồi tại trên đùi hắn, nhìn xem chính mình cha cùng mẫu thân trò chuyện, "Vì sao không tìm đến ta?"

"Ta làm sao tới tìm người, người là Đại Tùy Ung Vương, dưới một người, trên vạn người, mà ta đây, là Đại Đường Bình Dương Công Chúa, lại sinh hạ người hài tử, người để cho ta làm sao đối mặt Đại Đường."

"Cho nên người liền trốn tránh, biến mất tại thế nhân trước mắt a, người liền không có nghĩ tới Ngọc nhi sao? Hắn sao có thể không có phụ thân."

"Hiện tại người không phải đã nhìn thấy sao? Người liền mang nàng đi thôi, ta dự định cũng rời đi nơi này, quay về Đại Đường đi." Lý Tú Ninh xem Vương Bình liếc một chút, cắn xuống bờ môi nói ra.

"Cái gì?" Vương Bình kinh ngạc nhìn xem hắn: "Tại sao phải trở lại, chúng ta vừa gặp mặt người muốn bỏ xuống chúng ta cha và con gái sao?"

"Người đi làm người Đại Tùy Ung Vương, hoàng đế, ta chết sống cùng người có cái gì quan hệ đâu, hiện tại con gái của người cũng tìm tới, ta còn có cái gì sử dụng đây?" Lý Tú Ninh ánh mắt đỏ, nghĩ đến chính mình vì hắn, ngay cả công chúa đều không làm, một mình nuôi dưỡng hài tử vất vả, để cho hắn vị này trước kia Càn Quốc Anh Hùng cũng không nhìn được rơi lệ.

Vương Bình trong lòng vạn phần áy náy, đưa tay đem hắn ôm vào ngực mình, ôn nhu nói: "Ta làm sao lại không quan tâm người, ta khắp nơi phái người tìm các người, ta đều muốn Thái Nguyên Thành trở mình một lần, nếu như sớm biết người ở chỗ này, ta sớm đem các người mẫu nữ đón về, lần này cùng ta quay về Đại Hưng đi."

Lý Tú Ninh đến là nữ tử, nghe Vương Bình nói như thế, ngữ khí cũng biến thành ôn nhu: "Ta thật không thể trở về với người, người sớm muộn sẽ cùng Đại Đường thù địch, đến lúc đó ta làm sao bây giờ?"

Vương Bình thở dài một hơi nói ra: "Tác chiến là nam nhân sự tình, cùng các người mẫu nữ có cái gì quan hệ đâu, ta có thể đáp ứng người, nếu như ta thắng, ta buông tha Lý thị nhất tộc." Đây cũng là Vương Bình duy nhất có thể làm.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tình Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Lạc Dương Thành phá

Vương Bình nhìn chăm chú lên Lý Tú Ninh, chậm rãi nói: "Tú Ninh, người là thế gia người, ta từ nhỏ là Con riêng, sau đó là thứ tử, người cũng biết cái này bên trong khác biệt, người ta so với ai khác đều rõ ràng, chẳng lẽ người hi vọng Ngọc nhi bị người gọi là không có mẫu thân hài tử, Từ Sinh Nữ sao? Cho nên ta không hy vọng người rồi đi."

Vương Bình lời nói để cho Lý Tú Ninh lâm vào trong trầm tư, nàng là Lý Phiệt con cái, mình bạch ở thế gia bên trong. Con riêng địa vị, nàng xem thấy nữ nhi tại phụ thân trong ngực hạnh phúc tựa sát, thật lâu, nàng cuối cùng gật gật đầu, đồng ý cùng Vương Bình cùng một chỗ quay về Đại Hưng Thành.

Vương Bình bọn người trở lại trong đại doanh, còn ngồi chưa an ổn, chỉ nghe thấy Từ Thế Tích trên tay bưng lấy một phần chiến báo đi tới, "Điện hạ, đây là Tiền Quân Đô Đốc Lý Tĩnh đưa tới chiến báo."

"Lý Đô Đốc đưa tới chiến báo, chắc hẳn là tin chiến thắng." Vương Bình xem chúng tướng liếc một chút, cười nói: "Chỉ là không biết Lý Đô Đốc lại đánh hạ chỗ nào."

Vương Bình mở ra chiến báo vừa nhìn, hít vào một hơi, sau đó cười ha hả nói ra: "Lý Tĩnh đã đánh hạ Hồ Lao Quan." Đây cũng là Vương Bình tán thưởng chưa phát giác nguyên nhân, Hồ Lao Quan có thể là một tòa Hùng Quan, nhớ ngày đó Tam Quốc 18 Lộ Chư Hầu tại Hồ Lao Quan dưới đại chiến Lữ Bố, đều không có đánh hạ, bây giờ Lý Tĩnh thế mà đánh hạ đến, không thể không khiến hắn bội phục a.

"Điện hạ, Hồ Lao Quan một chút, có thể đủ ngăn cản Lý Đường đại quân, đến lúc đó đại quân ta nhưng từ Bồ Tân Quan, hoặc là Hồ Lao Quan xuất binh, thẳng đến Lý Đường."

"Không sai, chắc hẳn Vương Thế Sung chạy ra ngoài thành, cũng là nghĩ đi Hồ Lao Quan, hiện tại Hồ Lao Quan đã không tại hắn nắm giữ bên trong, hắn chỉ có thể trở lại Lạc Dương Thành."

Vương Thế Sung khi biết Hồ Lao Quan đã không tại trong tay mình, lại trở lại trong thành Lạc Dương, thiên hạ đã không hắn đất dung thân, hắn lại có thể chạy trốn tới đâu đây đâu, hắn trong thành cả ngày trải qua sống mơ mơ màng màng sinh hoạt, dù sao hắn cảm thấy đã không có bất cứ hy vọng nào, Vương Bình có thể hay không tha cho hắn, hắn cũng không biết nói.

Lạc Dương Thành tại bình tĩnh hai ngày sau đó, tại một ngày rạng sáng, một tên Vương Thế Sung tướng lĩnh đầu hàng đánh vỡ trong thời gian này bình tĩnh.

Tại Vương Bình đại sở sách bên trong, một tên người mặc Khôi Giáp tướng lĩnh quỹ một gối xuống đang chơi trước mặt, tuổi chừng ba mươi tuổi, trong mắt tràn ngập không cam lòng.

"Chúng ta vì hắn bán mạng, hắn lại chỉ tin nhiệm chính mình con cháu, binh quyền đều nắm giữ tại Vương Thị tộc nhân trong tay, Vương Thị tộc nhân đều Phong Vương, nhưng là bọn họ căn bản không biết Bình Sự, liên lụy tam quân, dạng này người không đáng chúng ta vì hắn thần phục."

Cái này tướng lĩnh gọi là Quách Sĩ Hành, là Vương Thế Sung một tên tướng lĩnh, tại Vương Thế Sung thủ hạ cũng là một tên xếp hàng trên nhân vật, quan đảm nhiệm Phiêu Kỵ Tướng Quân. Từ Giang Đô đến Lạc Dương đều luôn luôn đi theo Vương Thế Sung, nhưng là Vương Thế Sung vứt xuống Quân Dân

một mình chạy trốn để cho hấn hoàn toàn thất vọng đau khổ.

Vương Bình tiến lên đỡ dậy Quách Sĩ Hành, cười nói: "Quách Tướng quân uy danh ta sớm có nghe thấy, người nếu nguyện ý hiệu lực Đại Tùy, ta sẽ không bạc đãi người."

Quách Sĩ Hành đại hỉ, vội vàng nói: "Hồi bẩm đại đô đốc, Lạc Dương nhân tâm tán loạn, Vương Thế Sung đã là chúng bạn xa lánh, hiện tại đã là nỏ mạnh hết đà, Lạc Dương Thành Đông Môn thủ tướng Trương Đồng Nhân cùng ta là Anh em kết nghĩa, hấn cũng nguyện ý tới nay hiến thành đầu Tùy."

Vương Bình gật gù đầu, "Ta an bài một chút, sau đó cùng người nói chuyện."

Vương Bình gọi người tiến đưa Quách Sĩ Hành xuống dưới nghỉ ngơi, lúc này mới quay đầu lại hỏi luôn luôn không nói gì Từ Thế Tích, "Từ Đô Đốc cho là bọn họ đầu hàng là thật hay là giả?"

Từ Thế Tích cau mày, không có mở miệng nói ra, ngược lại là một bên Lý Tú Ninh mỉm cười, "Đại đô đốc cho rằng cục thế đã đến tình trạng này, bọn họ còn nguyện ý là vua Thế Sung Trá Hàng sao? Liên xem như Trá Hàng, tại đây Tùy Quân hơn hai mươi vạn, cũng là tình hình cường tướng, chẳng lẽ còn sợ trong thành Lạc Dương những sĩ khí đó sa sút Trịnh binh sao?"

"Tam Nương Tử nói rất chính xác, mặt tướng cho rằng bọn họ không có khả năng Trá Hàng." Từ Thế Tích cũng phù hợp nói, trong lòng kinh ngạc nhìn xem Lý Tú Ninh, không hồ là Lý gia Tam tiểu thư, đã sớm nghe nói qua năng uy danh, hôm nay gặp mặt, quả nhiên danh bất hư truyền.

Vương Bình trong mắt cũng cũng hưng phấn, như vậy tới nay liền đem là Lạc Dương Thành phá đi thì giờ khắc này tuy nhiên sớm muộn sẽ tới, nhưng là hấn đã đợi thật lâu.

Lạc Dương Thành cao lớn mà kiên cố, không thua gì Đại Hưng Thành,

Bởi vì là mùa đông, Vương Thế Sung gọi người hắt nước kết băng, để cho Lạc Dương Thành tường trở thành một tòa Băng Thành, Tùy Quân tuy nhiên dừng mãi, nhưng là đối mặt dạng này một tòa Băng Thành cũng là không có biện pháp, thang mây dựng không đi lên, rất trơn, căn bản không thích hợp công thành. Với lại trên thành có mấy ngàn cung tiễn thủ, nằm ở Băng Tường đằng sau chặn đánh Tùy Quân.

Song phương đã trải qua hơn tiếp theo đại chiến, thương vong mấy ngàn người, Tùy Quân thủy chung không thể công lên đầu thành. Tại Lạc Dương Thành đông, phụ trách phòng ngự đại tướng chính là Trương Đồng Nhân, ánh mắt của hấn phức tạp nhìn chăm chú lên dưới thành Tùy Quân.

Bỗng nhiên, một tên binh lính chỉ nơi xa hô to: "Tướng quân, Tùy Quân đánh tới!"

Trương Đồng Nhân cũng nhìn thấy, chừng hơn hai vạn người, các binh sĩ nhất thời khẩn trương lên, nhao nhao giương cung lắp tên, chuẩn bị nghênh chiến, có thể là Trương Đồng Nhân lại hét lên: "Tất cả mọi người không được vọng động."

Hắn mười mấy tên thân vệ nhao nhao quát bảo ngưng lại lại binh lính, lúc này, một tên Tùy Quân kỵ binh chạy tới, lớn tiếng hỏi: "Trương Đồng Nhân tướng quân ở đâu?"

Trương Đồng Nhân thò đầu ra, "Ta chính là Trương Đồng Nhân?"

Tùy Quân kỵ binh cao giọng nói: "Đại đô đốc có lệnh, lập tức buông xuống binh khí, xá Trương Tướng Quân vô tội!"

Giờ khắc này cuối cùng đến, Trương Đồng Nhân thật sâu hít một hơi, quay đầu lại đối với các binh sĩ hô to: "Lập tức bỏ vũ khí xuống, mở lên thành môn, nghênh Tùy Quân vào thành!"

Lúc này, nhân tâm tán loạn, không có người lại nguyện ý vì Vương Thế Sung bán mạng, Chủ Tướng hạ lệnh, các binh sĩ nhao nhao để cung tên xuống, hướng về dưới thành chạy đi, chỉ chốc lát, trên tường thành lại không một tên lính phòng giữ, sau đó thành môn khai.

Nơi xa, Vương Bình đại hỉ, lập tức hạ lệnh: "Giết đẫm Lạc Dương!"

Hai vạn Tùy Quân một tiếng hò hét, hướng về Lạc Dương Thành đánh tới.

"Oanh" một tiếng, Lạc Dương hoàng cung cửa cung bị phá tan, Tùy Quân xông vào trong hậu điện, cung nữ cùng Hoạn Quan bốn phía chạy trốn, Vương Bình sớm đã truyền đạt mệnh lệnh hơn mười cái mệnh lệnh, như phụ nữ người trăm, lạm sát kẻ vô tội lấy trăm, từng cái Quân Kỳ để cho Tùy Quân có thứ tự duy trì cái này trong thành Lạc Dương trị an, Vương Bình còn sai người điều tới mấy vạn thạch lương thực, bắt đầu tặng lương, ổn định Lạc Dương Thành Quân Dân.

Lạc Dương Thành bách tính vốn cho rằng Tùy Quân tiến đến sẽ đốt giết đoạt ngược, nhưng là ngoài dự liệu của bọn họ sự tình, Tùy Quân Quân Kỳ Nghiêm Minh, không có vi phạm Pháp Lệnh sự tình, ngược lại có binh lính trợ giúp bọn họ dập lửa, tu sửa phòng ốc, nhất thời Lạc Dương Quân Dân đại hỉ, gọi thẳng đại đô đốc Vạn Tuế.

Trong hậu điện Vương Thế Sung đã say gục xuống bàn, tiếng vang cực lớn để cho hấn bừng tỉnh, hấn chậm rãi ngẩng đầu, mắt say lơ lơ mộng lung nhìn qua trước mắt binh lính, nhất thời kinh hãi, những sự tình này Tùy Quân, không phải hấn Trịnh Quân. Sau đó trong đám người, hấn nhìn thấy Vương Bình, vài ngày trước hấn còn kém chút giết hấn, làm sao có khả năng không biết hấn.

Một loại chưa bao giờ có tuyệt vọng tràn vào Vương Thế Sung trong lòng, Lạc Dương Thành đã bị công phá, hấn bắt lực dựa vào tường, thật sâu cúi đầu

xuống, Vương Bình lạnh lùng nhìn xem hắn, quay đầu cho Thân Bình nhảy mất.

Thân Bình tiến lên đem một chén rượu đặt ở Vương Thế Sung trước mặt, "Để vương có để vương tôn nghiêm, cô cho người cái này tôn nghiêm, nếu không, đầu người rơi xuống đất."

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tình Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176: Lý Tú Ninh đi vào vương phủ

Vương Bình lạnh lùng nhìn xem Vương Thế Sung, hắn không thể bỏ qua Vương Thế Sung, đối với loại này kiêu hùng, giữ lại cũng là tai họa, hắn không phải Tiêu Tiên như thế người, Tiêu Tiên bản thân đối với bách tính vẫn là vô cùng tốt, nhưng là hắn không giống nhau, bách tính đối với hắn hận thấu xương, hắn nhất định phải cho Lạc Dương bách tính một cái thuyết pháp, cho người trong thiên hạ một cái công đạo.

Vương Thế Sung cầm chén rượu lên, cười ha ha, sau đó uống một hơi cạn sạch, hắn biết đây là mệnh vận hắn, Vương Bình có thể làm cho hắn như thế chết đi, cũng là đối với mình an ủi vô cùng.

Một đời kiêu hùng cứ như vậy chết đi, Lạc Dương cũng đi vào Đại Tùy bán đồ.

Tháng giêng hai mươi bốn ngày, đón bay là tả đại tuyết, Vương Bình tại hai ngàn thân vệ hộ tống dưới trời về Đại Hưng Thành, cái này qua tuổi gấp, cho nên tại đánh hạ Lạc Dương Thành về sau, hắn cũng phải thật tốt thả những cái kia thủ hạ các đại tướng giả, không phải vậy hắn cũng quá bất cận nhân tình.

Lý Tú Ninh ôm hài tử ngồi ở trong xe ngựa, nữ nhi Ngọc nhi tại bên người mẫu thân ngủ say sưa, tuyết lông ngỗng bao phủ đường, để cho mỗi người trên thân phủ kín tuyết.

Lý Tú Ninh tâm tình không phải rất tốt, hắn không muốn gặp Vương Bình những nữ nhân kia, tuy nhiên hắn biết Vương Bình địa vị, cưới mấy cái nữ nhân là nhất định phải, nhưng là hắn vẫn là không muốn đi đối mặt, dù sao mình vô danh không có chia, mấy lần trên đường hắn đều muốn rời đi, nhưng là nhìn lấy Ngọc nhi, nàng đánh phải kiên trì xuống.

Vương Bình yên lặng trở về, hắn không muốn Văn Võ Bá Quan tại trong gió tuyết các loại chính mình mấy giờ, cái gọi là trong lòng không muốn dừng đây cho người, nhưng là hắn sự tình rất nhiều, phải đi lợi Văn Uyên các, cho nên hắn đối trong xe ngựa Lý Tú Ninh nói ra: "Ta muốn tới Văn Uyên các, người về trước đi, ta để cho mấy cái Lang Gia vệ tiễn đưa người trở lại."

Lý Tú Ninh kinh hãi, chẳng lẽ mình muốn một mình đi đối mặt hắn người nhà sao? Chính mình còn không có chuẩn bị sẵn sàng đây.

Vương Bình nhìn ra nàng lo lắng, thế là an ủi nói ra: "Không có việc gì, ta đã sớm viết thư nói cho mẫu thân cùng Thanh nhi, bọn họ biết người muốn tới, hắn là đều thu thập xong, người đi về trước đi, tóm lại là muốn đối mặt."

Lý Tú Ninh yên lặng gật gật đầu, không khỏi cười khổ một tiếng, chính mình năm đó ngang dọc sa trường còn không sợ, chẳng lẽ còn sợ hắn trong phủ mấy cái nữ nhân sao? Nói khỏe miệng hơi hơi giương lên.

Mấy chục tên lính hộ vệ lấy xe ngựa, lại đi một đoạn đường, tiến vào Ung Vương Phủ địa giới, lúc này Bùi Thanh Nhi đã chiếm được Lang Gia vệ bảo, mang theo mấy chục tên nha hoàn tại cửa ra vào chờ đợi, Lão Phu Nhân tạ Tử Hinh cũng trong phòng khách lo lắng chờ đợi, Vương Cơ bọn người nghe vậy cũng đuổi tới Ung Vương Phủ.

Tất nhiên Bùi Thanh Nhi đều đi ra, này Dương Nhượng Tích, Trương Mẫn, Tiêu thán tiên cũng đều đi ra tới đón tiếp, lan sáng sớm cũng tới, nhìn phía xa xe ngựa nói: "Phu nhân, tới."

Bùi Thanh Nhi lập tức đối nha hoàn bọn người dặn dò: "Đây là Lý phu nhân, không cho phép có nửa điểm trong phòng, ai dám vô lễ, lập tức đuổi ra phủ đi" tuy nhiên Bùi Thanh Nhi là Chính Phi, nhưng là tất cả mọi người biết, Lý Tú Ninh cùng Vương Bình quan hệ không phải bình thường, bọn họ là trong chiến trường kết bạn, loại này tình nghĩa thường thường là lớn nhất đi vào nhân tâm, cho nên hắn cũng nhất định phải làm tốt làm gương mẫu.

Xe ngựa đã đi tới trước cửa phủ, một tên Lang Gia vệ mở cửa xe, chỉ gặp Lý Tú Ninh một tay ôm hài tử, một tay vịn tay cầm cái cửa cẩn thận đi xuống xe ngựa.

Đây là Thanh nhi tại một tên nha hoàn đến đỡ dưới, đi tới, cười chào đón, "Thanh nhi gặp qua Tú Ninh tỷ tỷ."

Lý Tú Ninh vẫn là một lần gặp Bùi Thanh Nhi, gặp nàng mỹ mạo vô song, trang phục ung dung hoa quý, trong lúc nhắc tay đã có được Nhất Quốc Chi Mầu phong phạm, Lý Tú Ninh cũng không nhận được âm thầm tán thưởng.

Nàng khẽ cười nói: "Ngươi tựa ta Tú Ninh đi."

Lý Tú Ninh tâm lý minh bạch, tuy nhiên nàng niên kỷ so Bùi Thanh Nhi lớn, nhưng là Bùi Thanh Nhi mới là Chính Phi, nàng có thể để chính mình một tiếng tỷ, đây là đối với mình tôn trọng, nhưng là mình cũng phải hiểu được lễ nghĩa. Lúc này, Dương Nhược Tích mấy người cũng tới gặp qua Lý Tú Ninh, mặc dù bây giờ Lý Tú Ninh không có gì danh phận, nhưng là bằng vào hân xuất sinh, Lý Phiệt Tam tiểu thư, còn có hân cùng Vương Bình quan hệ, này đến sau cùng nói không chừng cũng là Bùi Thanh Nhi phía dưới một người.

Lúc này, ba tuổi cỡ nào vương Ngưng Ngọc đã ngủ say, Bùi Thanh Nhi nhìn thấy, liền cười nói: "Thật sự là một cái xinh đẹp tiểu mỹ nhân a, chúng ta đi thôi, Lão Phu Nhân vẫn còn ở bên trong chờ lấy đây."

"

"Được."

Đi vào phòng khách, sớm đã trông mòn con mắt tạ Từ Hinh nhìn thấy các nàng đi vào, liền cười ha hả đi tới, "Ta này tôn nữ đây." Bùi Thanh Nhi cười ha ha, mầu thân, tôn nữ của ngươi còn đang ngủ đây.

Tạ Từ Hinh cũng không quan tâm là nam hay là nữ, chỉ cần là Vương Bình từ nữ, nàng đều ưa thích, có thể là một bên Vương Cơ bọn người nhưng là không thể nào cao hứng, nếu như Lý Tú Ninh cuộc sống là một cái nam hài, này như thế long trọng nghênh đón nàng cũng không quá đáng, nhưng là cuộc sống là nữ hài còn như thế long trọng liền không thể nào tốt, với lại nàng vẫn là Lý Phiệt người, càng làm cho bọn họ không thích. Nhưng nhìn mọi người cao hứng như vậy, hân cũng là khó mà nói cái gì.

Vương Bình đi vào Văn Uyên các, Phòng Huyền Linh bọn người đang lo Mi không tiến hành, bỗng nhiên nhìn thấy Vương Bình đến, giật nảy cả mình, "Điện hạ khi nào trở về, làm sao không thông tri Lễ Bộ, để cho chúng ta xong đi nghênh đón a."

Vương Bình mỉm cười, "Mỗi lần trở về các ngươi đều đi đón, không phải cũng phiền phức sao? Lại nói, lớn như vậy tuyệt, để cho các ngươi tại đại tuyệt trung đẳng sau, cô cũng là không đành lòng a."

"Điện hạ nhân từ, lời đình vũ lộ đều là quân ân, nhưng là Lễ Chế không thể phế a." Phòng Huyền Linh từ tốn nói.

"Tốt, cô sốt ruột đến đây, là có chuyện muốn nói, nhìn xem các ngươi mặt ủ mày chau, cô liền biết các ngươi cùng cô nghĩ là cùng đi, Tuyệt Tai a, nhiều năm không gặp Tuyệt Tai a." Vương Bình một mặt sầu lo, hân lúc trở về liền phát hiện, năm nay tuyệt so với những năm qua, rất nhiều.

Tuyệt Tai không chỉ có ảnh hưởng bách tính sinh hoạt, đối với Súc Sinh nguy hại cực độ, đặc biệt là Mã Thắt, Nguru Dương các loại, với lại chủ yếu nhất là tiếp tục nhiệt độ thấp đối với yếu Miêu nguy hại, với lại năm sau thời gian dài nước đọng, ảnh hưởng thu hoạch sinh trưởng phát dục.

"Đúng vậy a điện hạ, bây giờ đại tuyệt thành hoạ, chúng ta nghĩ không ra cái gì tốt biện pháp a." Trương Khiêm cũng tới trước nói ra.

Vương Bình trầm tư một hồi, sau đó nhớ tới hậu thế một chút phương pháp làm, thế là nói ra: "Này thời gian làm tốt mương máng thanh lý công tác, phòng ngừa tạo thành đồng ruộng nước đọng, ảnh hưởng thu hoạch bộ rễ sinh trưởng, đồng thời tăng cường đồng ruộng quản lý. Kịp thời cho mạch đồ ăn Cái thổ, đề cao chống lạnh năng lực, nếu có thể dùng heo phân trâu các loại bao trùm, chăm sóc mạ qua đồng hiệu quả càng tốt hơn, còn có, để cho dân chúng đều làm tốt phòng lạnh, miễn cho tổn thương do giá rét, Hộ Bộ xuất ra tiền thuế, tùy thời chuẩn bị Cứu Tai."

Vương Bình chỉ muốn đến những này, đối với những này Thiên Tai, hân chỉ có thể khẩn cầu đừng quá mức gian nan.

...

Bùi Thanh Nhi cho Lý Tú Ninh mẫu nữ thu thập một gian độc viện, ở vào sân sau người viện bên cạnh, sân nhỏ có hai đầm, bảy tám gian phòng, trung gian còn có một cái sân vườn nhỏ, ngoài ra còn có một cái cửa nhỏ nối thẳng Dương Nguyên Khánh Nội Thư Phòng, bên ngoài viện loại vài cọng Đào Thụ cùng Lý Thụ, lúc này trong sân bên ngoài đã bị tuyết trắng mịt mù bao trùm.

Bùi Thanh Nhi là cực kỳ thông minh nữ tử, nàng biết đầu tiên là muốn để Lý Tú Ninh mẫu nữ an tâm lưu lại, nếu như bởi vì nàng mà làm Lý Tú Ninh mẫu nữ bị tức giận mà đi, nàng vô pháp hướng về Vương Bình dận dò.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tình Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 177: Điềm lành xuất hiện

Bùi Thanh Nhi đối với Lý Tú Ninh mẫu thân có thể nói là chiếu cố chu toàn, tuy nhiên để cho Lý Tú Ninh thế gia này con gái ở tại sân sau bên trong một chỗ Trắc Viện bên trong là không thể quả trách nhiều, dù sao nàng mới là Chính Phi, nhưng là hắn cũng sợ Lý Tú Ninh trong lòng không thoải mái, cho nên hắn cố ý an bài cho nàng tiểu viện rời Vương Bình thư phòng rất gần địa phương, nhưng là cái này hoặc nhiều hoặc ít để cho Dương Nhượng Tích bọn người không cao hứng, cái tiểu viện này, bọn họ có thể là đều muốn vào ở đến, nhưng là Bùi Thanh Nhi luôn luôn không có đồng ý.

Nếu Lý Tú Ninh căn bản không quan tâm những này, hắn tại dưới chân Tung Sơn an cư thời điểm, liền đã buông xuống tiểu thư quy cách, nếu không phải là bởi vì hài tử nguyên nhân, khả năng hắn cũng sẽ không đi theo trở về, đối với Bùi Thanh Nhi an bài địa phương nào, nàng cũng là không quan tâm. Cũng là có một việc, hắn có chút không yên lòng, cái kia chính là Mã Tam Bảo.

Mã Tam Bảo đi theo chính mình nhiều năm, cho tới nay trung thành tuyệt đối, nàng không muốn để cho hắn trở thành vương phủ quản gia hoặc là người gác cổng, nàng muốn hắn đi chiến trường là vua bình hiệu lực, đến chút công lao, ngày sau cũng tốt vợ con hưởng đặc quyền.

Vương Bình lúc trở về đã đã khuya, nhưng là hắn không có đi Lý Tú Ninh gian phòng, mà là đi Bùi Thanh Nhi gian phòng, tương đối Bùi Thanh Nhi là Chính Phi, dựa theo thông lệ, hắn trở về vốn nên đi Bùi Thanh Nhi gian phòng.

Vô luận cái nào quốc gia, chỉ cần chiến thắng địch nhân, cũng là một kiện cực kỳ phấn chấn nhân tâm sự tình, tại tây Tùy cũng không ngoại lệ, công chiếm Lạc Dương tin tức truyền đến Đại Hưng, truyền đến Tương Dương, Gangnam, Ba Thục các vùng, cả nước chúc mừng.

Tuy nhiên Vương Bình đã yên lặng trở lại Đại Hưng, nhưng là làm ý nghĩa tượng trưng, làm đại quân hồi sư thời điểm, Vương Bình vẫn là xuất hiện tại quân đội phía trước nhất, Chu Tước Đại Nhai hai bên đứng đầy người, rất nhiều người đều từ gia môn chạy đi ra, yên lặng đứng tại hai bên đường, trong mắt tràn đầy tâm tình kích động, mọi người yên lặng nhìn chăm chú lên Ung Vương chậm rãi đi qua Chu Tước Đại Nhai, lúc này, không biết người nào hô to một tiếng "Ung Vương Vạn Tuế!"

Một tiếng này hô to, để cho yên lặng đám người kích động lên, bỗng nhiên đều lớn tiếng quát lên: "Ung Vương Vạn Tuế."

"Ung Vương Vạn Tuế, Ung Vương Vạn Tuế."

Vô số người vung tay hô to, Vương Bình có thể cảm nhận được hắn các con dân nội tâm cảm giác, cũng đồng thời cảm nhận được bọn họ đối với hòa bình hi vọng, không cần chiến tranh.

Từ đại nghiệp chín năm bắt đầu, thiên hạ phân tranh không ngừng, đến bây giờ, đã kinh lịch trải qua chín năm, tất cả mọi người chán ghét chiến tranh, bọn họ khát vọng hòa bình, khát vọng Thiên Hạ thái bình.

Vương Bình lần nữa về đến trong nhà, lúc này hắn đang ở nhà Trung Tiểu khế, bỗng nhiên quản gia tới báo, nói Phòng Huyền Linh cầu kiến.

Phòng Huyền Linh đi vào Vương Bình thư phòng, sau đó tâm thần bất định nói ra: "Điện hạ, tại Hà Đông Thái Thủ tới báo, tại trong Hoàng hà mò lên một tảng đá lớn, thượng diện khắc lấy, Dương Thị đã hết, Vương Thị Dương Hưng, mà tại Chung Nam Sơn cũng phát hiện một khối cổ lão bia đá, đại khái cũng là đồng dạng ý tứ."

Phòng Huyền Linh không khỏi nhìn sang Vương Bình, hắn không biết đây là thiên ý, vẫn là Vương Bình bày mưu đặt kế, nhưng là mặc kệ là loại nào tình huống, cái kia chính là nói rõ Vương Bình muốn Đăng Cơ Xưng Đế.

Vương Bình nghe vậy, cũng yên lặng, hắn đương nhiên biết đây là chuyện gì xảy ra, nói dễ nghe, đây là điềm lành, là để cho hắn đăng cơ thiên ý, nhưng vấn đề là, hắn cho rằng hiện tại thời cơ cũng không thành thực, với lại hắn biết nào có cái gì điềm lành, căn bản chính là người làm, xem ra là có người muốn cho hắn đăng cơ, cũng không biết là Bùi thị, vẫn là Vương Thị.

Hôm sau trời vừa sáng, tại Văn Uyên các quan trong phòng, Vương Bình đang nghe Lưu Kiến báo cáo điều tra.

"Hôm qua trước kia, ta liền phái ra Lang Gia Các huynh đệ tại các nơi điều tra nghe ngóng, hiện tại Đại Hưng toàn thành đều đang đàm luận điềm lành sự tình, Chung Nam Sơn phát hiện trên tấm bia đá khắc lấy Ung Vương hưng, Tùy Vương diệt, mà tại điện hạ người xuất sinh con em Giang Lăng thành, nói là hồng quang đầy trời, kim long Phi Thăng, những chuyện này đã để Đại Hưng Thành bên trong người điên cuồng, mặc kệ là bách tính vẫn là quan viên đều hưng phấn không thôi, tốt nhiều thần tử đều đã chuẩn bị trên viết."

Vương Bình đứng lên, sắc mặt rất khó nhìn, hắn tuy nhiên không ngại làm vị hoàng đế này, nhưng là hiện tại xa xa không phải làm hoàng đế thời điểm, đại địch chưa diệt, sau khi lên ngôi, sẽ dần dần uỷ quyền, với lại không dễ dàng ra Đại Hưng Thành, cái này khiến hắn sẽ đối với thiên hạ chương không mất đi thăng bằng, cái này rất rõ ràng là có người cố ý tương truyền.

Vương Bình có một loại trực giác,

Chuyện này không đơn giản, bên trong tựa hồ cất giấu một cái âm mưu.

Lúc này, ngoài cửa truyền đến thị vệ bẩm báo, "Điện hạ, nội các đại thần bọn họ cầu kiến."

Vương Bình cười cười, "Để bọn hần tại Nghị Sự Điện các loại, ta lập tức tới."

Vương Bình đi vào Nghị Sự Đường thời điểm, Nội Các Các Lão đều ở nơi này chờ lấy, Vương Bình khoát khoát tay, ra hiệu bọn họ cũng dừng hành lễ, tất cả ngồi xuống đi.

Phòng Huyền Linh chấp tay nói: "Điện hạ, năm nay Khoa Cử sự tình, nhìn điện hạ định một cái thể gia, là thi Hương vẫn là kỳ thi mùa xuân, bởi vì ngày mai liền xuống phát xuống Công Văn đến Các Châu Quận, còn có, năm nay Khoa Cử phải chăng còn có đặc thù bằng danh sách."

Vương Bình trầm tư một hồi, sau đó nói: "Tục ngữ nói một năm kể sách ở chỗ xuân, để cho đám học sinh thật tốt Thư nhân, liên an bài tại Mùa thu đi, từ hôm nay năm bắt đầu, về sau đều không có cái gì đặc thù bằng danh sách, hết thầy công bằng trúng tuyển."

Vương Bình nói xong, trong hành lang liền an tĩnh lại, bọn họ biết sau đó nói sự tình, cũng không phải cái gì chuyện tốt, "Mọi người nói một chút đi, những ngày này Đại Hưng Thành thịnh truyền sự tình a? Những điềm lành đó là Văn Uyên các sách lược sao?"

"Không, không, không." Phòng Huyền Linh cuống quýt khoát tay, "Không có điện hạ đồng ý, Văn Uyên các làm sao dám tự tiện làm chủ, không phải chúng ta làm ra."

Vương Bình nhìn xem Trương Tôn Vô Kỵ, lạnh lùng nói ra: "Đô Sát Viện là làm gì ăn, giám sát Bách Quan, chính là như vậy giám sát sao?"

Trương Tôn Vô Kỵ nghe vậy, đại thất kinh sắc, vội vàng quỳ xuống nói: "Điện hạ, bề tôi đã liên phát 13 Đạo Ngự Sử, tiến đến Hà Đông, Chung Nam Sơn, Gangnam các vùng điều tra, chỉ là bây giờ còn chưa có báo cáo."

"Ừm." Vương Bình gật gật đầu, hần cũng tin tưởng không ít Văn Uyên các nói là, cũng tin tưởng Trương Tôn Vô Kỵ cũng tận lực, nhưng là hần biết Đô Sát Viện năng lượng tra ra trên mặt sự tình, nhưng là vụng trộm sự tình vẫn là không tốt tra, "Chuyện này Đô Sát Viện cũng không cần tra, tất nhiên 13 Đạo Ngự Sử đã tiến về các nơi, vậy thì điều tra thêm đám quan chức phải chăng vì bách tính mưu sự, phải chăng làm đến quang minh chính đại, về phần chuyện này, giao cho Lang Gia Các đi, các người năng lực không sánh bằng bọn họ."

"Điều này cũng đúng."

Trương Tôn Vô Kỵ cười khổ một tiếng, bọn họ Ngự Sử nhưng là không sánh bằng, nhưng là hôm nay muốn nói trọng điểm không phải cái này, hần nhìn sang Phòng Huyền Linh, Phòng Huyền Linh lại nhìn sang Trương Khiêm, Trương Khiêm là bên trong vô cùng điện Đại Học Sĩ, chương quản lý Lễ Bộ, cho nên chuyện này tốt nhất bởi hần nói ra.

"Điện hạ, liên quan tới. . . Đăng cơ sự tình, không nói đến những Thụy Triệu đó. Nhưng Văn Võ Bá Quan đúng là hi vọng điện hạ năng lượng nhanh chóng đăng cơ, theo ta được biết, đã có quan viên tại tự mình liên hệ, muốn viết Bách Quan Thịnh Nguyên Thư hô hào điện hạ đăng cơ. Văn Uyên các cũng là ý tứ này, điện hạ, chiến thắng Vương Thế Sung, dân ý tăng vọt, vừa vận thuận thế mà làm." Trương Khiêm nói xong, chờ mong nhìn chăm chú lên Vương Bình.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tình Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178: Xung Đế hay không?

, .

Vương Bình nghe xong, mỉm cười, sau đó lắc đầu, "Các người không nên nói nữa, ta không ngại cho các người nói một chút, tại diệt đi Lý Thế Dân trước đó ta sẽ không đăng cơ."

Vương Bình ý nghĩ rất rõ ràng, Lý Thế Dân là đại địch, cần hần tự mình đi đối phó, nếu không đến lúc đó ai chết vào tay ai còn chưa biết, hần nhưng biết một câu điển tịch, cao tường, rộng rãi trừ lương, tri hoãn xưng vương. Tuy nhiên hần hiện tại là Vương gia, nhưng là có thể tri hoãn Xung Đế, hần còn muốn cho bách tính giàu có, góp nhặt rất nhiều lương thực, còn muốn Dường Mã, vì tương lai đối với Đột Quyết tác chiến chuẩn bị sẵn sàng.

Các vị Các Lão gặp Vương Bình ngữ khí kiên định, liền không đang nói cái gì.

Liên quan tới Vương Bình Xung Đế sự tình ngay tại vô thanh vô tức Trung Bình hơi thở, đảo mắt đã đến Mùa xuân, nhưng là Vương Bình đối với chuyện này vẫn như cũ canh cánh trong lòng, đến là ai trong bóng tối tuyên truyền đây.

Hôm nay Vương Bình không có đi Văn Uyên các, mà là tại trong phủ trong thư phòng, Lưu Kiến vội vã chạy tới, sau đó tại Vương Bình bên tai thì thầm vài câu. Vương Bình phần nộ vuốt cái bàn, hần bết mặt trầm tư thật lâu, hần sớm phải biết, là Bùi gia cùng Vương Thị.

Vương Bình hàm răng dần dần cắn chặt, trong mắt lóe ra sát cơ, Bùi gia cùng Vương Thị thật to gan, lại muốn khống chế kinh thành dư luận, Vương Thị muốn chính mình Xưng Đế hần còn có thể lý giải, nhưng là Bùi thị, thân là Ngoại Thích, cư nhiên như thế lớn mật. Bùi thị mặc dù không có người đi vào các, cũng không có cao quan, nhưng là bọn họ Bùi thị rất nhiều người người đều đang làm quan, hoặc làm một tiểu bang Thứ Sử, hoặc làm một quận Thái Thú, trọng yếu nhất là, bọn họ có Ung Vương Chính Phi Bùi Thanh Nhi, Ung Vương thế tử Vương Thuật thành.

"Người tới, truyền lời cho Vương Phi, liền nói đề cho nàng quản tốt Bùi thị nhất tộc." Vương Bình lạnh lùng nói ra, tuy nhiên hần biết đây không phải Bùi Thanh Nhi ý tứ, nhưng là hần muốn vì Bùi gia gỡ một cái cảnh báo.

Vương Bình lời truyền đến Bùi Thanh Nhi trong tai, nàng là một cái cực kỳ thông minh nữ tử, hơi suy nghĩ một chút liền minh bạch sự tình gì, rất rõ ràng, Bùi thị nhất tộc lần nữa đắc tội Vương Bình, vẫn là tại trọng yếu nhất sự tình bên trên.

Lần hai ngày trước kia, Thiên Cương mới vừa sáng thời điểm, Bùi Thanh Nhi liền nổi giận đùng đùng hướng về Bùi gia mà đi.

Bùi Củ coi là điểm lành sự tình đã qua, tuy nhiên Vương Bình cường lực khiển trách việc này, nhưng là cũng không biết là Bùi gia gây nên, nhưng là Vương Bình vì sao không áp chế xuống, hần thương lượng với Vương Cơ qua, chỉ cần Vương Bình đáng cơ, Vương Thị nhất định trở thành Tông Thân, đến lúc đó lập xuống Vương Thuật trở thành thái tử, Bùi thị cũng sẽ thành trừ Vương Thị bên ngoài nhất thế gia, đây là Vương Thị cùng Bùi thị cục diện hai phe đều có lợi. Có thể là sau cùng lại không, còn bị Vương Bình lấy hoặc loạn triều đình làm lý do, xử trí Hà Đông Thái Thủ bọn người.

Ngay tại Bùi Củ còn ở thư phòng bên trong trầm tư chuyện này thời điểm, ngoài cửa truyền đến một trận chạy âm thanh, chỉ nghe thấy quản gia ở ngoài cửa bẩm báo nói: "Gia chủ, Vương Phi tới."

Bùi Củ giật mình, cuống quýt hạ lệnh: "Mở đại môn, toàn bộ phủ đô đi nghênh đón."

Cứ việc Bùi Thanh Nhi là Bùi gia tôn nữ, nhưng nàng thân phận dù sao cũng là Ung Vương phi, tương lai sẽ còn là Hoàng Hậu, Bùi Củ không một chút nào dám sơ suất, hần vội vàng đổi một bộ y phục, cũng vội vàng nghênh ra ngoài.

Bùi Thanh Nhi là quần áo nhẹ mà đến, không có chuyện trước tiên thông cáo Bùi phủ, cũng không có đưa tới chính thức Văn văn kiện, nói cách khác, Bùi Thanh Nhi là lấy tư nhân thân phận về nhà ngoại.

Bùi Củ đi vào Bùi Thanh Nhi bên người, khẽ cười nói: "Thanh nhi, hôm nay làm sao có rảnh tới Bùi gia."

Bùi Thanh Nhi không nói gì, cũng không đứng Bùi Củ hành lễ, chỉ là yên lặng nhìn xem hần, để cho Bùi Củ cảm thấy rung cả mình, Bùi Củ khẽ giật mình, bỗng nhiên kịp phản ứng, liền vội vàng hành lễ nói: "Bê tôi Bùi Củ, tham kiến Vương Phi. . . ."

Bùi Thanh Nhi tức giận nếu đã tiêu không sai biệt lắm, thế là từ tốn nói: "Ta mặc dù là Bùi gia nữ nhi, nhưng là ta càng là Ung Vương Chính Phi, ta không hy vọng Bùi gia có bất kỳ sự tình cùng Ung Vương Phủ đi ngược lại. Tổ Phụ hần phải biết, người làm như vậy hại ta không có quan hệ, nhưng là Thanh nhi cùng công mà còn nhỏ, ta không muốn bọn họ có chuyện gì tình."

Bùi Thanh Nhi vừa nói, Bùi Củ liền biết việc của mình vẫn là bị Vương Bình biết, biết mình khả năng liên lụy mẹ con các nàng, thế là nói ra: "Hiện tại làm sao bây giờ? Vô luận người nói cái gì, Bùi gia đều sẽ toàn lực phối hợp người."

Tổ Phụ tỏ thái độ để cho Bùi Thanh Nhi coi như hài lòng.

Trong nội tâm nàng cũng mềm hạ xuống, thở dài nói: "Ta cũng là hi vọng Bùi gia năng lượng tốt, dù sao cũng là mẹ ta nhà, ta hi vọng Bùi gia năng lượng toàn lực ủng hộ điện hạ, mà không cần dắt hần lui lại, càng không cần ở phía sau làm cái gì tiêu động tác, điện hạ là cái nhớ tình cũ người, Bùi gia từ vừa mới bắt đầu liền hỗ trợ hần, Ta tin tưởng hần sẽ không bạc đãi Bùi gia, người xem, coi như điện hạ biết, cũng không có trách tội Bùi gia, mà chính là nhắc nhở Bùi gia tay không cần kéo dài quá dài."

"Thanh nhi người yên tâm, Bùi gia không chỉ có sẽ không từ kéo điện hạ chân sau, càng sẽ không để người khổ sở, Bùi gia sẽ trở thành người kiên cường hậu thuẫn, lần này tuy nhiên phương pháp không ổn, nhưng dụng tâm là tốt, chúng ta đều hi vọng điện hạ năng lượng sớm ngày đăng cơ, không cần ra cái gì ngoài ý muốn."

Bùi Thanh Nhi cáo từ rời đi, Bùi Củ đứng tại trên bậc thang nhìn qua nàng đi xa, trong lòng quả thực có chút lo nghĩ, chuyện này hần quả thật có chút quá bất cần. Bùi Củ hiện tại rất rõ ràng, hiện tại Bùi gia muốn làm sự tình, cũng là toàn lực bảo trợ Bùi Thanh Nhi cùng thế tử địa vị, không thể ra lại nửa điểm chỗ sơ suất, càng không thể để cho hần nữ nhân bên trên, riêng là hiện tại Lý Tú Ninh.

... ..

Lại nói từ khi thành lập Đô Sát Viện, Văn Võ Bá Quan thời gian cũng không tốt qua, nhưng là Trương Tôn Vô Kỵ thời gian càng không tốt qua. Đô Sát Viện rời rạc tại Bách Quan bên ngoài, có thể nói là cùng Bách Quan đối nghịch, hần Trương Tôn Vô Kỵ tuy nhiên quyền lực cực độ, giám sát Bách Quan, nhưng là đắc tội không ít người.

"Trung Thừa đại nhân, không tốt." Một cái Đô Sát Viện quan viên xông tới.

"Chuyện gì hốt hoảng như vậy?" Trưởng Tôn Vô Kỵ cau mày, bắt mắt hỏi.

"Đại nhân, Giang Lăng thành ra đại sự, người chết, Ngự Sử Trần Nghĩa giết chết người." Tên kia quan viên khăn trương nói ra.

"Chuyện gì xảy ra?" Trưởng Tôn Vô Kỵ sắc mặt đại biến, Trần Nghĩa là hãn tuyến bạt 13 Đạo Ngự Sử một trong, làm người chính trực, phụ trách Gangnam các vùng giám sát, không nghĩ tới thể mà ở hãn nơi đó trừ sự tình.

"Đại nhân, nghe nói Trần ngự sử phát hiện Giang Lăng Thái Thú Ngô Thủ Sơn có án hối lộ trái pháp luật, giết hại bách tính sự tình, thể là trong bóng tối điều tra, không ngờ lại tại từng điều tra trình bên trong đánh chết người, hiện tại Ngô Thái Thú vạch tội số gấp đã đến Nội Các." Quan viên cẩn thận từng li từng tí giải thích nói.

Trưởng Tôn Vô Kỵ thân hình thoát một cái, lúc đầu chính mình thân ở Cao Vị, rất nhiều người không phục, giờ có khỏe không, dưới tay mình xảy ra chuyện, những cái kia trong triều hận người một nhà hiện tại sẽ không bỏ qua cơ hội này.

"Đi gấp điện hạ."

"Trung Thừa đại nhân, lúc này, điện hạ năng lượng tin tưởng người sao?"

"Điện hạ chính là Cổ Kim hiếm thấy Hiền Chủ, nhất định có thể Thấy rõ càn khôn." Trưởng Tôn Vô Kỵ trên mặt lộ ra một nụ cười khổ đến, lúc này, Vương Bình cũng là hãn duy nhất hi vọng, không phải vậy hãn cũng chỉ có bị vạch tội, Bối Quan đoạt chức. . . , .

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tinh Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 179: Ủng hộ Trưởng Tôn Vô Kỵ

Vạn đức điện bên ngoài, Trưởng Tôn Vô Kỵ xa xưa đã nhìn thấy Lưu Kiến đứng ở nơi đó, tranh thủ thời gian chấp tay nói: "Lưu các chủ, điện hạ nhưng tại bên trong?"

"Điện hạ đang cùng lạnh các chủ nói chuyện đâu? Trưởng Tôn Đại Nhân, người cứ chờ một chút." Lưu Kiến cẩn thận nói ra: "z hong thừa đại nhân, không phải tại hạ nói người, người cũng quá không cẩn thận, Trần Nghĩa tuy nhiên chính trực, nhưng là người quá ngay thẳng, lần này tốt, lúc đầu Đô Sát Viện cũng là một cái khoai lang bông tay, để cho hãn quan viên bắt được bím tóc đi."

"Điện hạ cũng biết?" Trưởng Tôn Vô Kỵ kinh ngạc nói ra.

"Thể nào, người người xảy ra vấn đề, còn để cho cô không biết a?" Lúc này, Vương Bình to âm thanh truyền tới, sau lưng hãn, Lãnh Vũ mặc áo gấm đứng đấy.

"Điện hạ, bệ tôi để cho điện hạ phiền lòng." Trưởng Tôn Vô Kỵ gặp Vương Bình đều đã biết, nhất thời trong lòng cũng yên tâm không ít.

"Lãnh Vũ đều đã đối với cô nói qua, việc này không trách người, cũng không trách Trần Nghĩa." Vương Bình bọn người đi vào vạn đức điện, sau đó ngồi xuống, từ tốn nói: "Chủ yếu là Đô Sát Viện thoát ly Nội Các, Lục Bộ quản hạt, một thể thống tra trong triều đình bên ngoài sở hữu quan lại, từ trong các Thủ Phụ thẳng đến Các Châu Quận huyện, bao quát Thủy Lộ tam quân tướng sĩ, người có thông sát đại quyền, cho nên, bọn họ là sợ người, sợ người, không muốn để cho người tốt qua a."

Trưởng Tôn Vô Kỵ nghe xong, không khỏi cười khổ nói: "Điện hạ nói rất chính xác, nhưng là điện hạ vì sao để cho bệ tôi tới chấp chương Đô Sát Viện Ngự Sử Thái a."

Vương Bình mỉm cười, đứng lên, nhìn xem Trưởng Tôn Vô Kỵ: "Bởi vì a, rất nhiều người đều đi theo cô quá lâu, Môn Sinh Cố Lại quá nhiều, bọn họ Huyết Mạch Tương Liên, lo lắng quá nhiều, một người vừa hắt cái xì hơi, một người khác lập tức mặt báo, Trương Tam phạm một ít chuyện, Lý Tứ ắt tới biện hộ cho, có thể người Trưởng Tôn Vô Kỵ liền khác biệt, người cùng bọn hãn không phải một đám."

Vương Bình nói như thế, Trưởng Tôn Vô Kỵ một chút liền hiểu được, Vương Bình thù hạ những người này, như là Mã Thiệu, Lý Tĩnh, Tô Định Phương, lạnh lùng bọn người, cũng là từ vừa mới bắt đầu đi theo Vương Bình, bọn họ được xưng là Cựu Đảng, mà Phòng Huyền Linh, Trương Khiêm, Đỗ Như Hối bọn người, là về sau đi theo Vương Bình, được xưng là Tân Đảng, mà chính mình, lẻ loi một mình, cái gì cũng không phải, chính mình không có bất kỳ cái gì bối cảnh, không có vây cánh, không có cửa cuộc sống Cố Lại.

"Người biết người cùng với ai là một đám sao?" Vương Bình nhìn xem Trương Tôn Vô Kỵ yên lặng, sau đó từ tốn nói: "Giống như cô là một đám, người không riêng gì cái Chính Thần, vẫn là một cái tranh bề tôi, ánh mắt sắc bén, có can đảm sửa chữa đánh, cho nên a, càng nghĩ, Đô Sát Viện trái Đô Ngự Sử chức vụ trừ người ra không còn có thể là ai khác."

"Điện hạ, đây là một cái ngồi tại trên lò lửa việc phải làm, bây giờ đã xuất hiện sự tình, bề tôi thật sự là..."

"Không nghe, sở hữu từ chối khiêm nhường lời nói, cô một mực không nghe, về phần Trần Nghĩa chuyện này, người không cần để ở trong lòng, cô tự có xử trí biện pháp, người chỉ cần làm tốt người việc phải làm liền tốt, đi xuống đi."

"Vâng,

Bề tôi cáo lui."

Trương Tôn Vô Kỵ đi, Vương Bình cũng lâm vào trầm tư z hong, Trần Nghĩa chuyện này, có thể lớn có thể nhỏ, nếu như xử trí không tốt, sẽ ảnh hưởng chính mình Quốc Sách, sẽ để cho về sau các Ngự sử cũng dám giận không dám nói, cái này còn như thế nào giám sát Bách Quan đây.

"Điện hạ, này Đô Sát Viện giám sát sự tình, có thể hay không ngừng bên trên một thời gian ngắn?" Lãnh Vũ bỗng nhiên nói ra.

"Ngừng? Tại sao phải ngừng?" Vương Bình hiếu kỳ nói ra: "Cô sẽ không bỏ dỡ nửa chừng, cô cải cách có chút hiệu quả, nếu như lúc này dừng lại, vậy sau này thì càng không tốt bắt đầu, hừ, có ít người vì chính mình bản thân tư, can thiệp triều đình đại sự, nhất định cũng là đáng hận cực kỳ, xem ra những thế gia đó còn không biết cô lợi hại a." Vương Bình lạnh lùng nói ra, hừn bây giờ nói thế gia không phải Quan Lũng Thế Gia, Quan Lũng Thế Gia đã bị hừn giết trong lòng run sợ, hừn nói là tấn vào triều đình Giang Tả Thế Gia cùng một chút Quan Đông Thế Gia, tí như Trịnh Thị gia tộc các loại.

"Có thể là điện hạ, nếu như không dừng lại, chỉ sợ sẽ có người sẽ nháo sự."

"Vũ nhi a, muốn tới nháo sự cũng là những thế gia đó Đại Tộc, người biết vì sao phổ thông bình dân cũng sẽ phụ họa sao? Đó là bởi vì đối với Tân Chính không hiểu, cô Đô Sát Viện cũng là tốt cho bọn họ, nhưng là bọn họ lại không hiểu."

"Tốt, người đi về trước đi!" Vương Bình cười ha hả khoát khoát tay.

Lúc đến chạng vạng tối, Trương Tôn Vô Kỵ từ Đô Sát Viện trở lại phủ z hong, khi hừn vừa trở về thời điểm, quản gia vội vã đi vào bên cạnh hừn, sau đó thấp giọng nói ra: "Đại nhân, điện hạ tới."

Trương Tôn Vô Kỵ nghe vậy, giật nảy cả mình, vội vàng đi đến, khi hừn đi vào Vương Bình trước mặt thời điểm, nhìn xem Vương Bình đang tại chính mình phủ z hong đang ăn cơm. "Ôi, điện hạ, người làm sao ở chỗ này bắt đầu ăn, bề tôi gọi người nhà cho người làm tiếp."

"Đến, chờ người nửa ngày, người không có trở về, cô đói bụng tuyệt, đành phải tìm một chút ăn tối." Vương Bình vui tươi hờn hờn nói ra.

"Ách, người mặt này là ai làm, làm không tệ, có nhai đầu." Vương Bình đứng lên.

"Bề tôi cũng tốt cái này một cái, đây nhất định là ta cô em gái kia làm, điện hạ ưa thích, ta để cho nàng tại làm một chút tối." Trương Tôn Vô Kỵ bỗng nhiên nhân tình sáng lên, cười ha hả nói ra.

"Quên, cô tới chỉ là muốn nói với người một tiếng, Phụ Cơ a, người không cần lo lắng quá mức, nói cho người biết, người bây giờ là đại quyền trong tay, dưới một người, trên vạn người, yên tâm lớn mật đi làm kén, mặc kệ người sửa chữa đánh bất luận kẻ nào, cô đều tin mặc cho người, cô đều duy trì người."

"Bề tôi, minh bạch."

Đúng lúc này, Trương Tôn Vô Kỵ phu nhân Vệ thị cũng đi tới, sau đó phân phó người mang thức ăn lên, đối Vương Bình bái nói: "Bái kiến điện hạ."

"Vệ phu nhân xin đứng lên, làm sao lớn như thế lễ a." Vương Bình hừn đỡ một cái.

"Không biết điện hạ giá lâm, không có từ xa tiếp đón, với lại điện hạ đã cứu ta mẹ con hai người, còn chưa kịp cảm tạ đây." Vệ phu nhân thân là Đại Gia Khuê Tú, tự nhiên biết cái này lễ nghĩa.

Wương Bình lại nhìn nàng một cái sau lưng Trương Tôn Xung, cười ha hả nói ra: "Tuổi còn nhỏ điểm, nhưng là có phụ thân người đảm đương, liền làm Kiều Kỵ vệ đi." Cái này Kiều Kỵ vệ không phải nói để cho hừn đi Tông Quân, chỉ là một cái tước vị.

"Bề tôi đời khuyến tử cảm ơn điện hạ." Trương Tôn Vô Kỵ nghe vậy lập tức quỳ rạp xuống đất, từ khi Vương Bình cải cách về sau, liền chưa từng có phong thưởng quá lớn thân tử nữ, dựa theo hừn thuyết pháp, muốn làm quan muốn lập xuống công lao, bây giờ như mở cái này khơi dòng, làm sao không cho Trương Tôn Vô Kỵ thụ sủng nhược kinh đây.

Wương Bình thật sự là có chút đói, thế là ngay tại Trương Tôn Vô Kỵ phủ thượng bắt đầu bắt đầu ăn, lúc này, căn phòng cách vách truyền đến một trận mỹ diệu Cẩm Thanh, để cho người ta say mê không thôi.

"Nguyên lai z hong thừa đại nhân phủ thượng lại có như thế Cẩm Sur a." Vương Bình không khỏi tán thán nói.

"Điện hạ tất nhiên ưa thích, không nếu như để cho hần đi Ung Vương Phủ đàn tấu, điện hạ một mỗi thời điểm cũng tốt giải giải pháp, người cứ nói đi, z hong thừa đại nhân." Một bên Lư Kiến không khỏi nói ra, lấy bây giờ Vương Bình địa vị, là có thể có thái giám ở bên người, nhưng là Vương Bình đối với Hoạn Quan không thích, cho nên cho tới nay cũng là Lư Kiến đi theo ở bên người hần.

Độc mạng

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 180 :thổ lộ Trưởng Tôn Vô Cấu

? Trưởng Tôn Vô Kỵ nghe vậy, sắc mặt đỏ bừng, ần ần có một ít vẻ xấu hổ, "Điện hạ, mời điện hạ thứ tội."

"Ha-Ha, Trung Thừa đại nhân tội gì chỉ có a, cô sẽ không đoạt người chỗ thích." Vương Bình cười ha hả nói ra, nói thời điểm, Vương Bình đối với Âm Luật không hiểu nhiều lắm, chẳng qua là cảm thấy tiếng đàn này ưu nhã a.

"Điện hạ hiểu lắm, không phải bề tôi không bỏ được, mà chính là, người nhạc công này chính là bề tôi nhà muội." Trưởng Tôn Vô Kỵ vội vàng nói.

"Trưởng Tôn Vô Cấu?" Lư Kiến nghe vậy, biến sắc, nhất thời không nói lời nào, Trưởng Tôn Vô Cấu là ai, đó là Lý Đường hoàng đế Lý Thế Dân nữ nhân, vốn định làm điểm chuyện tốt, kết quả kém chút xảy ra sự cố, nếu như Vương Phi biết, không phải đào hần da không thể.

"Có phải thế không, bây giờ hần không gọi Trưởng Tôn Vô Cấu, gọi cao Vô Úc, đi theo mẫu thân họ, bây giờ trên thế giới không còn có Trưởng Tôn Vô Cấu." Trưởng Tôn Vô Kỵ ung dung nói ra.

Nguyên lai là nàng? Vương Bình không khỏi hiểu kỳ, trong truyền thuyết Trưởng Tôn Hoàng Hậu, Hiền Lương Thục Đức, vì Thiên Hạ mẫu mực, Vương Bình trong lòng cũng có chút bạo động, bất luận là ai, chỉ sợ bất luận kẻ nào xuyên việt đến thời đại này, đều muốn gặp một lần người này đi. Vương Bình ho khan một tiếng, sau đó nói: "Không ngại để cho Lệnh Muội đi ra trình diễn một khúc, như thế nào."

Trưởng Tôn Vô Kỵ nhìn xem Vương Bình trong mắt loại kia chờ mong, càng có một loại nói không nên lời cảm giác, hần hiểu được Vương Bình nửa đường lý, xem ra điện hạ là xem ra Vô Cấu.

Chỉ chớp lát sau, chỉ gặp một nữ tử ôm Cẩm lại tới đây, cách đó không xa, một người trên mặt mang theo màu trắng khăn lụa, thân hình cao gầy, lộ ra ung dung hoa quý, mỹ lệ yêu kiều. Chỉ gặp hần dịu dàng cúi đầu, sau đó ngồi xuống, bắt đầu đàn tấu đứng lên. Vương Bình nghe như si như say, xem cũng là như mộng như ảo. Trong lòng khó mà ức chế loại kia xúc động, khi hần đàn tấu xong một khúc về sau, Vương Bình để cho Trưởng Tôn Vô Kỵ bảo nàng đến đây cùng một chỗ dùng cơm.

Tại đây là thời đại, nữ tử là không thể cùng bọn hần ngồi cùng bàn dùng cơm, nhưng là có Vương Bình đồng ý, cái này cũng không tính là gì sự tình, chỉ tăng trưởng tôn Vô Cấu, bây giờ cao Vô Úc lấy xuống mạng che mặt, để cho Vương Bình xem ngốc, quá đẹp, cao Vô Úc bị Vương Bình xem mặt đỏ lên, lộ ra một tia ngượng ngùng chi sắc đến, nhưng là biết người trước mắt là số, liền khẽ cắn môi, trên mặt sắc mặt giận dữ cũng biến mất không thấy gì nữa, dịu dàng ngồi ngay ngắn ở trên ghế.

Trưởng Tôn Vô Kỵ cũng ngồi xuống, Vương Bình nhìn xem cao Vô Úc, sau đó đối Trưởng Tôn Vô Kỵ cùng Lư Kiến nói ra, "Các người lui xuống trước đi đi."

Trưởng Tôn Vô Kỵ cùng Lư Kiến lui xuống đi, này cao Vô Úc thấy thế, mặt hiện lên một tia hồng nhuận phon phớt, chính mình cái này ngày xưa Tần Vương phi cùng Vương Bình cái này Ung Vương điện hạ, tại trong một cái phòng, cô nam quả nữ phía dưới, đây là làm gì? Hần muốn làm cái gì? Cao Vô Úc cũng là giáo dưỡng cho dù tốt, trong lòng cũng là cuộn cuộn lay liên tục, nếu không có suy nghĩ cái này Vương Bình là Đại Tùy kẻ thống trị, nếu không có suy tính Trưởng Tôn gia tộc cùng Trưởng Tôn Vô Kỵ, chỉ sợ sớm đã cảm trước mặt đồ ăn té ở Vương Bình trên mặt, nhìn thấy hần một mặt cười hi hi bộ dáng, hần đã cảm thấy bất an. Nhưng là nghĩ tới, trước mặt cái này đáng giận nam nhân thân phận,

Lại không thể không đề xuống trong lòng phần nộ, thật sâu hít một hơi.

Vương Bình cũng nhìn ra nàng đối với mình một tia căm ghét, có lẽ chính mình biểu hiện quá mức đầu heo? Ai, tốt xấu chính mình cũng là nhất phương bá chủ, làm sao hôm nay biểu hiện không chịu được như thế, thế là xấu hổ nói ra: "Cao nương từ tựa hồ đối với cô có chút bất mãn?"

"Tiểu nữ tử sao dám đối với Đại Tùy Ung Vương điện hạ bất mãn, có thể là điện hạ lại cảm như thế đặc tội với người việc phải làm giao cho gia huynh, không phải để cho gia huynh trở thành quan trường địch nhân a?"

Vương Bình gật gật đầu, "Cô cũng là không có cách nào, loại chuyện này chỉ có Phụ Cơ có thể làm, Mãn Triều Văn Võ đại thần, chỉ có hần cùng cái gọi

là Cựu Đảng, Tân Đảng không có bất kỳ cái gì quan hệ, hần chỉ có dựa vào cô mới có thể tiến lên, cho nên hần là nhân tuyển tốt nhất."

"Điện hạ quá đề mắt gia huynh." Cao Vô Úc không phải loại kia chỉ biết là giúp chồng dạy con nữ nhân, hần cũng là quen Sách Sử người, vô số lịch sử chứng minh, bình thường sung làm loại nhân vật này người đều không có kết cục tốt, tuy nhiên thâm thụ thượng vị giả tín nhiệm, nhưng là chung quy bị người công kích.

Vương Bình không tiếp tục trở lại mọi việc như thế lời nói, mà chính là lời nói xoay chuyển, "Đại Tùy cùng Lý Đường tất có nhất chiến, Cao nương tử là hi vọng Đại Tùy thắng lợi, vẫn là Lý Đường Nhất Thống Thiên Hạ đâu?"

Vương Bình lời nói để cho cao Vô Úc lâm vào trong trầm tư, Lý Thế Dân tuy nhiên vô tình, nhưng là dù sao cùng mình từng có mấy năm phu thê tình, nhưng là hiện tại Trương Tôn gia cùng huynh trưởng một nhà đều ở nơi này, người nào chiến thắng cũng là đối với mình vô tình đã kích, "Ta chỉ là tiểu nữ tử một cái, không quan tâm Quốc Sự."

Vương Bình ngẫm lại, sau đó nói: "Cô thích người, hi vọng người làm bé gái mồ côi người? Cô từ khi nhìn thấy người, liền kim lòng không được, không thể tự thoát ra được." Đây là Vương Bình một lần như thế đối với một nữ nhân nói, cũng là hần một lần lấy một loại người hiện đại phương thức biểu đạt là như thế ngay thẳng đối với cao Vô Úc nói ra.

"Người? . . ." Cao Vô Úc nghe xong, cả người đều được, cái này, cái này nên làm thế nào cho phải? Hần cho tới bây giờ chưa thấy qua lớn mật như thế ngay thẳng người, chỉ gặp hần mặt đỏ lên, cả người đều bắt an.

Vương Bình thở dài một hơi, biết mình dạng này quá cường nhân chỗ khó, nàng hiện tại là đáp ứng cũng không dễ, không đáp ứng cũng không dễ, thế là nói ra: "Cô không miễn cưỡng người, người tốt cuộc sống suy nghĩ, cô tôn trọng người lựa chọn, với lại cô có thể minh xác nói cho người biết, đây là việc tư, vô luận người lựa chọn thế nào, cũng sẽ không ảnh hưởng cô triều chính, nói cách khác sẽ không ảnh hưởng Trương Tôn gia tộc, Trương Tôn Vô Kỵ."

Trương Tôn Vô Kỵ cùng Lưu Kiến ở trong viện các loại, mà Trương Tôn Vô Kỵ trên mặt lộ ra một tia lo âu.

"Hắc hắc, Trung Thừa đại nhân, chúc mừng, chúc mừng." Lưu Kiến hướng phía trong phòng liếc mắt một cái, hướng Trương Tôn Vô Kỵ liên tục chấp tay nói ra.

Trương Tôn Vô Kỵ nghe vậy, thật sâu thở dài, hần vốn chính là một cái thông minh người, Vương Bình trên ghế biểu hiện, đã sớm rơi vào hần Viêm tổ, làm khó đồng thời, hần cũng không khỏi một trận mừng thầm, trong lòng của hần cũng rất cao ngạo, trên đời năng lượng cưới muối muối mình người, trừ Lý Thế Dân, vậy cũng chỉ có Vương Bình, trừ hai người bọn họ, người phương nào đủ tư cách đây. Muội muội nhất định không phải là người tầm thường.

Làm Vương Bình sau khi đi, Trương Tôn Vô Kỵ đi vào cao Vô Úc bên người, "Muội muội, để người chịu khổ."

"Huynh trưởng không cần như thế, ta cũng không trách tội huynh trưởng ý tứ, huynh trưởng gánh vác Trương Tôn gia hưng suy, ta là biết?" Cao Vô Úc trên mặt hiện ra một nụ cười khổ, "Huynh trưởng, người biết vừa mới điện hạ nói với ta cái gì không?"

"Nói cái gì?" Trương Tôn Vô Kỵ cũng rất tò mò.

"Hần cũng ngay thẳng nói thích ta, muốn cho ta đi vào vương phủ?" Cao Vô Úc nói xong, trên mặt lại hiện ra một tia hồng nhuận phon phớt?

Trương Tôn Vô Kỵ nghe vậy, kinh ngạc hỏi: "Muội muội trả lời thế nào." Hần cũng kinh ngạc, Vương Bình lúc nào như thế xúc động?

"Yên tâm, điện hạ cũng không có để cho ta trở lại, cũng sẽ không ảnh hưởng huynh trưởng con đường làm quan, ta nghĩ kỹ rất muốn suy nghĩ một chút, ta mệt mỏi, muốn đi nghỉ ngơi đi." Nói xong cao Vô Úc liền chậm rãi rời đi.

Nếu Trương Tôn Vô Cầu cũng giống như Trương Tôn Vô Kỵ minh bạch, hôm nay thiên hạ bên trong, năng lượng cưới Lý Thế Dân nữ nhân người, chỉ có một người, cái kia chính là Vương Bình, không phải vậy, hần cũng chỉ có cùng Thanh Đăng Cổ Phật làm bạn. Chưa xong còn tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 181: Trái Đô Ngự Sử

?

Giang Lăng thành, mười mấy tên kỵ binh hộ vệ người một chiếc xe ngựa từ đằng xa đi tới, trận thế này kinh động hai bên Lái Buôn, một đám đang ngồi ở cùng một chỗ tại Trà Lâu nói chuyện phiếm Gangnam phú thương nhao nhao đứng dậy, hướng về nơi xa đi chơi, ước hơn một trăm tên Tùy Quân kỵ binh

hộ vệ lấy trên xe ngựa quan viên, trên xe ngựa ngồi chính thức Đô Sát Viện trái Đô Ngự Sử Trưởng Tôn Vô Kỵ.

Giang Lăng thành là Vương Bình xuất sinh chỗ, có thể nói sau này sẽ là Long Hưng chi Địa, cũng có thể là cũng là về sau Trung Đô Thành, nhưng là ở chỗ này thế mà xuất hiện hán Ngự Sử Thái người đánh chết người, còn kích thích dân chúng nổi dậy, để cho Vương Bình, triều đình mặt mũi mất hết, hán không thể không tự mình đến đây.

Làm Trưởng Tôn Vô Kỵ xuống xe ngựa, xuất hiện ở trước mặt mọi người là người mặc ủng đồ Quan Bào, tuổi chừng ba mươi tuổi, tay cầm một thanh Kim Kiếm, vừa nhìn cũng là Thiên Tử Kiếm bên trong.

"Là Đô Sát Viện."

Một tên tuổi già phú thương nhìn ra, hán lời nói, để cho người chung quanh đều nghe thấy, đều vây quanh, nhao nhao nói ra hán là làm thế nào thấy được tới.

"Ta gặp qua Trần Nghĩa, Đô Sát Viện người đều có một cổ nói không nên lời khí chất, trung gian này xuyên ủng đồ Quan Bào người, chỉ ít tam phẩm trở lên, nói không chừng là trái Đô Ngự Sử Trưởng Tôn Vô Kỵ."

Lúc này, chỉ nghe thấy một tên binh lính đối binh lính tuần tra nói ra: "Bẩm báo Lý Tĩnh Đô Đốc, trái Đô Ngự Sử Trưởng Tôn Vô Kỵ đến đây giám sát."

"Nếu như không có nói nhầm, trái Đô Ngự Sử có phải là vì Trần Nghĩa đánh chết người chuyện kia mà đến." Tên này phú thương tiếp tục nói, nhưng là hán cũng nhượng mảy, tựa hồ nghĩ đến cái gì, mau chóng rời đi đám người.

Ngự Sử Trần Nghĩa đánh chết nhân sự tình đã sớm truyền khắp Giang Lăng, Giang Lăng thành vốn là rất bình tĩnh, duy nhất khả năng dẫn tới cao việc quan kiện, cũng là tại nửa tháng trước đó Kiếp Trước Ngự Sử Trần Nghĩa sự tình. Trần Nghĩa sự tình, Vương Bình hiểu biết rất rõ ràng, Giang Lăng Thái Thủ Ngô Thủ Sơn là Giang Tả Ngô gia người, mà Giang Lăng cũng là Ngô gia địa bàn, làm Địa Đầu Xà, sao có thể để cho Trần Nghĩa leo đến trên đầu của hán đầu, thế là cố ý hãm hại Trần Nghĩa, còn kích động bách tính nháo sự, đây là Vương Bình không thể nhìn, thế là Vương Bình không chỉ có để cho Trưởng Tôn Vô Kỵ đến đây, với lại để cho Tiền Quân Đô Đốc Phủ Lý Tĩnh tọa trấn Giang Lăng thành.

Trưởng Tôn Vô Kỵ đứng là phụng Vương Bình mệnh lệnh đến, hán thậm chí còn mang Vương Bình Bội Kiếm, tại lúc khi tới hậu trọng yếu có thể vận dụng quân đội lực lượng đối với Ngô gia tiến hành uy hiếp, Trần Nghĩa cùng 6 Thủ Sơn vạch tội tâu chương đều đến Nội Các, để cho Vương Bình giận tím mặt, 6 Thủ Sơn phương pháp làm để cho hán vô luận như thế nào cũng không thể dễ dàng tha thứ, chính mình ăn hối lộ trái pháp luật không nói, còn mưu hại triều đình Ngự Sử, cò rác nhân mạng.

Làm thượng vị già, Vương Bình không chỉ có muốn cân nhắc chu toàn, trừng phạt một cái Ngô Thủ Sơn có thể, nhưng là trấn an dân tâm là đại sự, cho nên lập đi lập lại suy nghĩ về sau, quyết định phái Trưởng Tôn Vô Kỵ tự mình đến đây điều tra tra ra manh mối, một khi là thật, này Ngô gia Good Day - Ngày đẹp liền đến đầu.

Lúc này, tại Giang Lăng Thái Thủ Phủ một cái phòng bên trong, 6 Thủ Sơn hung hăng đối với mình Trưởng Sử tạ tích nói ra: "Trưởng Tôn Vô Kỵ đến,

Phải nhớ kỹ người nên nói cái gì, không nên nói cái gì."

Tạ tích xuất sinh Giang Tả Tạ Thị, là Tạ Thị gia tộc tộc nhân, nhưng là bây giờ Tạ Thị gia tộc đã xuống dốc không người hỏi thăm, Lưỡng Tấn đến nay vinh diệu đã không còn tồn tại, tuy nhiên Giang Tả Sĩ Tộc chủ yếu lấy vương, tạ, Viên, Tiêu, Chu, chú ý, 6, mở đầu Bát Đại Tinh làm đại biểu, nhưng là Tạ Thị gia tộc đã xa xa bị để qua sau lưng, tạ tích tuổi không lớn lắm, chỉ có hai mươi hai sáu tuổi, có thể là kế thừa Tạ Thị gia tộc di phong, dáng dấp tiêu sái, học vấn cũng không tệ, nhưng là tính cách lại có chút nhu nhược.

Lục thị nhất tộc tại Giang Lăng thành một tay che trời, hãm hại một cái Ngự Sử, đối với Lục thị nhất tộc tới nói chỉ là chuyện nhỏ, nhưng là hán không nghĩ tới sự tình, chuyện này thế mà kinh động Ung Vương, thế mà Trung Đội Trưởng tôn Vô Kỵ đến đây, để cho trong lòng của hán bất an.

6 Thủ Sơn một trận nghiêng răng nghiêng lợi, hán đi ra ngoài cửa, không yên lòng quay đầu lại nói: "Nhớ kỹ ta lời nói, nếu không Lục thị nhất tộc không may, vậy ta trước hết để cho người Tạ Thị nhất tộc chôn cùng."

Tạ tích không dám găm âm thanh, chỉ có thể khúm núm.

Tại Giang Lăng thành Dịch Quán bên trong, Trưởng Tôn Vô Kỵ không có tiếp nhận 6 Thủ Sơn bày tiệc mời khách, mà chính là cùng Lý Tĩnh ngồi cùng một chỗ, chỉ tăng trưởng tôn Vô Kỵ về mặt buồn thiu nhìn qua Lý Tĩnh, gặp Lý Tĩnh chậm rãi thưởng thức trà, thế là nói ra: "Ta Lý Đại Đô Đốc a, đều lúc này, người còn cố ý uống trà a, người được cứu cứu ta a."

Lý Tĩnh mỉm cười: "Trưởng Tôn Đại Nhân bớt giận, uống trước chén trà, Trưởng Tôn Đại Nhân thâm thụ đại đô đốc tín nhiệm, chương quân Đô Sát Viện, ngay cả tam quân tướng sĩ đều tại người giám sát phía dưới, còn cần lấy ta cứu sao?"

Trưởng Tôn Vô Kỵ biết Lý Tĩnh nói là có ý từ giã, tuy nhiên tam quân cỡ nào đối với Vương Bình Đô Sát Viện can thiệp quân sự có chút bất mãn, nhưng là Lý Tĩnh sẽ không, có thể nói Tùy đối với Vương Bình lòng trung thành, này Lý Tĩnh tuyệt đối là đầu một cái, "Bây giờ ta xem như mình bạch, vị trí này khó thực hiện a?"

Lý Tĩnh nghe xong, cũng nghiêm túc lên nói ra: "Có thể nói hiện tại Giang Lăng thành cũng là Phong Vân Tế Hội a, mặt ngoài bình tĩnh, nhưng là dựa theo nhưng là rỗng rần lẫn lộn, Giang Tả Thế Gia cũng không phải ăn chay, bọn họ là địa đầu xà, cắm rễ ở này, nếu như xử lý bất đương, để bọn hán cầu kết Đỗ Phục Uy hoặc là Lý Mật, vậy thì không tốt."

"Độc Soái nói rất chính xác, cho nên nói khó làm a, Độc Soái có bao nhiêu người trú đóng ở Giang Lăng?" Trương Tôn Vô Kỵ nhăn tình sáng lên, nếu như Lý Tĩnh đại quân ở đây, vậy hẳn liền dễ làm nhiều.

"Bản Đốc đại quân dùng nhiều tới phòng bị Đỗ Phục Uy cùng Lý Mật, bây giờ tại trong thành chỉ có hai ngàn người, tuy nhiên ở ngoài thành, Bản Đốc có một vạn thiết kỵ." Lý Tĩnh từ tốn nói.

Trương Tôn Vô Kỵ nghe vậy, trầm tư một hồi, sau đó hai tay vỗ, "Đù, ta cũng không tin ta còn đối phó không 6 Thủ Sơn."

... ..

Lúc này ở Giang Lăng thành mặt khác một tòa phủ đệ chỉ là, thế nào vừa nhìn, khách đường ngồi một người chính là tại Trà Lâu bên trên nhận ra Trương Tôn Vô Kỵ vị kia phủ thượng, hẳn là Lan Lăng Tiêu Thị người, hẳn gọi Tiêu thành, là đương nhiệm Tiêu Thị tộc trưởng Tiêu đức Ngôn nhi tử, chỉ gặp hẳn nói ra: "Bây giờ Tiêu Thị nhất tộc tại tây Tùy đã đứng vững gót chân, Tiêu Vũ thân là Nội Các Đại Học Sĩ, chúng ta không cần thiết cùng Lục thị đi cùng một chỗ."

"Có thể là, có thể là Lục thị cùng ta Tiêu Thị chính là quan hệ thông gia, nhà ta Nương Tử cũng là Lục thị con gái a?" Coi là hai mươi mấy tuổi người trẻ tuổi nói ra.

"Hò đồ, một nữ tử làm sao có thể cùng gia tộc hưng suy đánh đồng. Nếu như ta đoán không nói vậy, Lục thị lần này là xong, ngươi đây là cứu ngươi Gia Nương tử."

"Vậy chúng ta nên làm cái gì?" Người trẻ tuổi nhẹ nhàng hỏi.

"Xem ra ta phải đi một chuyến Tạ Thị?"

"Tạ Thị? Phụ thân, Tạ Thị tộc nhân đã còn thừa không có mấy, bọn họ tuy nhiên có danh vọng, nhưng lại không thể xưng là thế gia, toàn tộc trên dưới tuy nhiên mấy chục người?"

"Ngươi biết cái gì, ngươi biết đương kim Ung Vương điện hạ mẫu thân họ gì sao? Họ Tạ? Chính là Tạ Thị gia tộc Tạ Nam ruột thịt muội muội, chỉ cần Tạ Thị gia tộc và đương kim Thái Phụ Nhân hòa hảo, này Tạ Thị cũng là Gangnam một gia tộc, ngươi cảm thấy Tạ Thị không trọng yếu sao?" Chưa xong còn tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 182: Tạ gia tìm đường

? tạ tích vẻ mặt buồn thiu về đến gia tộc bên trong, cùng gia tộc của hắn một dạng, lúc đầu Tạ Thị gia tộc cũng không tại Giang Lăng thành, cũng là Dương Quảng năm đó hạ lưu Trường Giang đều thời điểm, bọn họ dời đi, có thể là gia tộc của hắn cũng là dời đi chi mạch, mà Tạ Thị gia tộc bởi vì ít người, cho nên là toàn tộc mà đến. Âm thanh thiên nhiên tiêu thuyết

Như là Tiêu Thị tộc miếu tại Lan Lăng, Lục thị bán ở tại Ngô Quận, khi hắn đi vào gia môn thời điểm, lại nhìn thấy khách đường bên trong tựa hồ tới khách nhân trọng yếu, đi vào vừa nhìn, lại là Tiêu thành, thế là đi ra phía trước: "Tiêu bá phụ tới."

Tạ Nam vừa nhìn tạ tích sắc mặt không phải rất tốt, thế là nói ra: "Ngươi ở một bên ngồi xuống."

"Tạ gia người, vừa rồi ta đề nghị? Ngươi xem." Tiêu thành một mặt chờ mong nhìn qua Tạ Nam.

Tạ Nam không nói gì, chỉ là trầm tư một hồi, sau đó thờ dài một hơi, "Ngươi biết, năm đó ta đưa nàng đuổi ra khỏi nhà, bây giờ nhưng là đi cầu nàng, để cho ta làm sao mở miệng a."

"Tạ huynh, không phải ta nói ngươi, vì gia tộc truyền thừa, coi như lại lớn khổ, chúng ta đều có thể tiếp nhận, còn nữa, ngươi chỉ là đi xin lỗi, coi như nàng không tha thứ, nhưng là đại đồ đốc chính là Nhân Trung Long Phụng, ngươi dù sao cũng là hắn Cửu Cửu, hắn sẽ không để cho ngươi khó xử."

Tạ tích ở một bên nghe như lọt vào trong sương mù, cái gì nàng? Nàng là ai? Cửu Cửu? Phụ thân là người nào Cửu Cửu? Các loại Tiêu thành sau khi đi, hắn một mặt mờ mịt nhìn xem phụ thân Tạ Nam, Tạ Nam cũng nhìn ra trong mắt của hắn mờ mịt, thế là nói ra: "Đi theo ta."

Tạ tích đi theo phụ thân đến đến thư phòng, hai cha con ngồi xuống, Tạ Nam thờ dài, nói ra: "Nếu ngươi còn có một người cô cô, chính là ta thân muội"

muội."

"Làm sao chưa từng có nghe phụ thân nhắc qua?" Tạ tích thấp giọng hỏi.

"Năm đó người cô cô ra ngoài du ngoạn, vô ý bị sơn tặc tập kích, không ngờ được người cứu, mà nàng thể mà không để ý chính mình Tạ gia tiểu thư thân phận, thể mà đi cho người khác làm nha hoàn, Mỹ Danh nói, báo đáp người ta ân cứu mạng, nhưng là ta Tạ Thị tuy nhiên cô đơn, nhưng là Danh Môn Chi Hậu, người để cho thể nhân ý kiến gì ta Tạ gia, cho nên vì phụ đưa nàng đuổi ra khỏi nhà, cả đời không được gặp nhau, hai mươi năm trước, nghe nói nàng đã qua đời, vì phụ cũng rất bị thương, bây giờ nghe nói nàng còn sống, nhưng lại càng thêm để cho ta khó mà đối mặt." Tạ Nam ung dung nói ra.

"Này vì sao Tiêu bá phụ nói cùng Tạ gia vinh diệu có quan hệ đâu?" Tạ tích vẫn như cũ không rõ.

"Đó là bởi vì người không rõ nàng địa vị hôm nay, người biết người cô cô là ai chẳng? Hẳn là Đại Tùy Thái Phu Nhân, Đường Gia Ung Vương mẫu thân, tương lai Hoàng Thái Hậu."

"A?" Tạ tích nghe vậy, nhất thời giật nảy cả mình, để cho hắn trợn mắt hốc mồm, hắn nghĩ không ra mình còn có một vị như thế quyền cao chức trọng thân thích.

Tạ Nam tâm tình cũng phức tạp,

Triều nặng, hôm nay thiên hạ đại thế đã rất rõ ràng, không phải Lý Đường cũng là tây Tùy, nhưng là tây Tùy chương khống Quan Trung, có được Gangnam, Lý Đường không nhất định là Tùy Triều đối thủ, nếu như Tạ Nam là một người, hẳn thể nào không quan trọng, nhưng là mấu chốt là hắn còn người mang trong gia tộc hưng

Hắn nhìn sang con trai mình, sau đó nói: "Ngày mai, ngày mai người từ đi quan chức, đi Đại Hưng tìm người cô cô a?"

"Này phụ thân ngài?"

"Ta không có khuôn mặt gặp hắn, nhưng là người không giống nhau, người khi còn bé nàng có thể thương người, tin tưởng người sẽ có một cái tốt tiền đồ." Tạ Nam từ ái nói ra.

"Không, phụ thân, ta không đi, ta giống như phụ thân cùng một chỗ." Tạ tích hai mắt đầm lệ gâu gâu nói ra.

"Hò đồ, người phải biết, người không phải vì chính người, mà chính là vì là Tạ Thị nhất tộc, ngày mai, ta sẽ đi gặp Trương Tôn Đại Nhân, giúp hắn giải quyết Giang Lăng sự tình. Người, đi mau, hiện tại liền đi thu dọn đồ đạc." Tạ Nam chỉ phòng của hắn.

"Phụ thân."

"Đi."

... ..

Hôm sau trời vừa sáng, tạ tích mang theo chính mình Thê Nhi rời đi Giang Lăng thành, mà Tạ Nam lại đi vào Trương Tôn Vô Kỵ Dịch Quán bên ngoài."Người kia dừng bước." Thủ vệ ngăn lại Tạ Nam nói ra.

"Mời thông báo một tiếng, liền nói Giang Tả Tạ Thị người cầu kiến Trương Tôn Đại Nhân." Tạ Nam chấp tay nói ra.

Trương Tôn Vô Kỵ nhận được thông báo, lại hơi nghi hoặc một chút, Tạ Thị làm sao tới, giống như những chuyện này cùng Tạ Thị đều không có cái gì liên quan đi, nhưng là vẫn để cho người ta mời tiến đến.

"Thảo dân tham kiến Trương Tôn Đại Nhân." Thiên Điện bên trong, Trương Tôn Vô Kỵ tiếp kiến Tạ Nam.

"Tạ gia người tới gặp Bản Quan, có gì muốn làm?" Trương Tôn Vô Kỵ từ tốn nói.

"Ta có 6 Thủ Sơn ăn hối lộ trái pháp luật, cỏ rác nhân mạng chứng cứ." Tạ Nam cũng từ tốn nói.

Trương Tôn Vô Kỵ nghe vậy, vừa uống hết trà kém chút phun ra ngoài, sau đó vội vàng nói ra: "Chuyện này là thật."

"Đương nhiên, không chỉ có những chứng cứ này, còn có Lục thị nhất tộc tư thông Đỗ Phục Uy chứng cứ, ta Tạ Thị cùng Lan Lăng Tiêu Thị đều có thể làm chứng."

Trương Tôn Vô Kỵ tuy nhiên vừa rồi có chút kích động thất thố, nhưng là dù sao thân ở Cao Vị, lập tức tỉnh táo lại: "Bản Quan vì là như cục shit tin tưởng người? Người làm sao tới chứng cứ?"

Tạ Nam mỉm cười, "Chứng cứ? Giang Tả Sĩ Tộc lúc đầu đồng khí liên cành, làm sự tình cái nào một nhà không biết? Như thế nào lại không có chứng cứ, chúng ta có sổ sách, thư tín các loại, những này tính cả chứng cứ sao?"

Trương Tôn Vô Kỵ nghe vậy, cũng nhăn nhó lên, nhưng là nghĩ lại tới, thế mà bọn họ đồng khí liên cành, này vì sao hiện tại muốn đấu tranh nội bộ đâu, thế là hỏi lần nữa: "Bản Quan dựa vào cái gì tin tưởng người?"

Chỉ gặp Tạ Nam thờ dài một hơi nói ra: "Tiêu Thị nhất tộc Tiêu Vũ vì là Nội Các Đại Học Sĩ, làm sao lại phản bội triều đình, trở thành đại đô đốc cầm tay đầu, cho nên Tiêu Thị là không sẽ cùng Lục thị thông đồng làm vậy."

"Vậy các người Tạ Thị đâu? Ta nhưng biết, Tạ Thị luôn luôn phụ thuộc vào Lục thị, nếu như Lục thị ngược lại, chuyện đó đối với người bọn họ Tạ Thị nhưng không có chỗ tốt gì, đừng bảo là cái gì đại nghĩa, đây không phải gia tộc sinh tồn chi đạo?" Trương Tôn Vô Kỵ đến gần Tạ Nam, lạnh lùng nói ra.

Tạ Nam không có bị Trương Tôn Vô Kỵ khí thế hù dọa ngược lại, mà chính là từ tốn nói: "Bởi vì ta ruột thịt muội muội, gọi là Từ Hinh." Nói xong hắn cũng dẫn ra một hơi.

"Cái gì?" Đáp án này để cho Trương Tôn Vô Kỵ có chút mờ mịt thất thố, nếu thật là như thế, này Tạ Thị cũng là trừ Bùi thị bên ngoài hai cái Ngoại Thích gia tộc, hơn nữa nhìn hắn ánh mắt không giống như là nói dối, thế là chấp tay nói:

"Tạ gia người, vừa rồi có nhiều đắc tội." Trương Tôn Vô Kỵ không dám khinh thường, nếu thật là như thế, này người trước mắt cũng không phải là người bình thường đâu, thế là hạ thấp tư thái. Người trước mắt nếu như là nói là thật, vậy hắn cũng là Vương Bình Thân Cửu Cửu, cũng là một cái không tốt trên chộc người, Vương Bình luôn luôn hiểu thuận, nếu như biết mình Cửu Cửu bị chính mình đe dọa, tuy nhiên không biết nói cái gì, nhưng là nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện.

"Trương Tôn Đại Nhân không cần như thế, bây giờ thời khắc, là nên xử trí như thế nào Lục thị nhất tộc." Tạ Nam chấp tay nói ra.

"Đúng, ta này liền gọi người thông tri Lý Độc Soái, Tạ Thị cùng Tiêu Thị chuẩn bị sẵn sàng."

Trên thế giới không có không Thông Phong tường, Tạ Thị cùng Tiêu Thị bán, để cho Lục thị nhất tộc cũng biết, bọn họ tranh thủ thời gian phái người trong đêm tiến về Giang Hoài, thông tri Giang Hoài tổng quản Đỗ Phục Uy.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 183: Giang Hoài Đỗ Phục Uy

? quá Hồ Bắc bờ, vài ngày trước còn trống rỗng mặt hồ, lại tại trong vòng một đêm tụ tập mấy trăm chiếc Chiến Thuyền, đồng thời cũng trong một đêm từ Lịch Dương quận điều tới hai vạn quân đội, làm Đan Dương quân quân đội đạt tới hơn năm vạn người, quan trọng hơn là Giang Hoài tổng quản Đỗ Phục Uy cũng ở nơi đây. Trời lại tiểu nói 2.

Trên mặt hồ đại thuyền cột buồm dày đặc như rừng, Lai Tề tại hơn mười tên tướng lĩnh cùng đi đến đây xem xét tình huống, hắn nhìn xem Trường Giang Bắc Ngạn, theo Lai Tề nhận được tin tức, Lục thị nhất tộc hiện Giang Lăng thành tình thế nguy hiểm, thế là báo cáo cho Đỗ Phục Uy, mà Đỗ Phục Uy trực tiếp xuất binh, thẳng tới Lai Tề đối diện, cùng Tùy Quân hình thành thế giằng co.

Đỗ Phục Uy thế lực chủ yếu tại Giang Hoài một điểm, bao quát Lịch Dương quận, Đan Dương quận, Hoài Nam quận các vùng, có binh lực hơn mười vạn người, Đỗ Phục Uy chủ yếu dựa vào Ngô Quận Lục thị các loại Giang Tả Sĩ Tộc hỗ trợ, cho nên mới sẽ vì là Lục thị, trực tiếp cùng tây Tùy Quân giằng co.

"Ban đêm, Đỗ Phục Uy có thể qua sông sao?" Lai Tề quay đầu lại hỏi lấy thủ hạ phó tướng.

Phó tướng tiến lên thì lễ nói: "Hồi bẩm Đô Đốc, ty chức đã xác nhận, nếu như Đỗ Phục Uy muốn qua sông, căn cứ hiện tại Thủy Thế, tại canh một thời điểm qua sông đối với Đỗ Phục Uy có lợi nhất, hơn thời gian cũng là đối với Quân Ta có lợi."

Lai Tề gật gật đầu, lại tại suy tư xem có gì chỗ thiếu sót, hiện tại Tiền Quân Đô Đốc Phù Lý Tĩnh Đô Đốc không tại, tại đây hắn trông coi Thủy Lộ hai quân, tổng cộng hơn mười vạn đại quân, nếu như bị Đỗ Phục Uy đánh lên, vậy hắn khó từ tội trạng, vô pháp hướng về Vương Bình dãn dò.

Lúc này Đỗ Phục Uy cũng không phải là khí phách gió, mà chính là cúi đầu trầm tư, từ khi hắn khởi binh đến nay, trải qua mấy năm chém giết, cuối cùng xông ra một phen Đại Sự Nghiệp, chiếm cứ đồng cỏ phi nhiều ngàn dặm, nhân khẩu mấy trăm vạn, cầm binh mười lăm vạn, nhưng là hắn cũng không có tự lập làm đế dự định, cũng không phải là hắn không có cái này dã tâm, mà chính là hắn thế lực mạnh hơn hắn lớn, hơi không cẩn thận, liền sẽ vạn kiếp bất phục.

Cho nên Đỗ Phục Uy lúc đầu đầu nhập vào là Lạc Dương Hoàng Thái Đế, nhưng là Vương Thế Sung soán vị, làm hoàng đế, mà làm bảo trụ chính mình thế lực, lại không thể không cùng Lý Mật liên hợp, đối kháng bắc Đường cùng tây Tùy, bây giờ Vương Thế Sung đã vong, Thiên Hạ đại sự đã rất rõ ràng, hắn cùng Lý Mật tuy nhiên kéo dài hơi tàn, thiên hạ cầm tại Vương Bình cùng Lý Thế Dân ở giữa quyết ra ai là Chân Mệnh Thiên Tử.

Hắn không phải không nghĩ tới quy thuận, Đường Triều mở ra điều kiện là Hoài Vương, Giang Hoài Chiêu Thảo xoa đại sứ, nhưng là hắn thật sâu biết, bây giờ Đường Triều còn lâu mới có được cường đại đến Nhất Thống Thiên Hạ cấp độ, cho nên hắn vẫn còn ở quan vọng bên trong.

Lục thị cầu cứu có thể nói không phải hắn quan tâm sự tình, hắn có thể không cứu, hắn không muốn cùng tây Tù là địch, nhưng là nếu như không có một điểm biểu thị, hắn như thế nào không chế Ngô Quận Giang Tả Sĩ Tộc, cho nên hắn chỉ là lãnh Binh đến đây đi cái đi ngang qua sân khấu, hắn hi vọng tây Tù năng lượng điều động sử giả tới nói chuyện, bởi vì hắn còn không biết tây Tù là như thế nào nghĩ.

Giang Lăng thành chiến, trời u ám, Trương Tôn Vô Kỵ tại Dịch Quán bên trong đi tới đi lui, chờ chờ lấy Tạ Nam tin tức, chỉ cần Tạ Nam cảm tới tin tức, hắn liền có thể để cho Lý Tĩnh lãnh Binh vào thành, trừ bỏ Lục thị tại Giang Lăng thế lực.

Lúc này,

Nội thành hai ngàn người trong doanh trường, chỉ quân đội này thống lĩnh Dương Thiên nghi Vân chỉ có thể rơi vào vị trí thấp nhất vị trí, trên mặt lộ ra vẻ cười khổ, nhìn qua bên cạnh hai vị đại nhân, hai vị này Dương Thiên nghi Vân đều không thể trêu vào, một cái chính là Đô Sát Viện trái Đô Ngự Sử Trương Tôn Vô Kỵ, một người nhưng là Tạ Nam, mặc dù không có cái gì quan chức, nhưng là hắn cũng không dám đắc tội, bởi vì hắn là Thái Phu Nhân huynh trưởng, hai người này, đều không phải là Dương Thiên nghi Vân có thể đắc tội.

Dương Thiên nghi Vân vốn định đi ra vớt điểm công lao, cho nên mới khẩn cầu Vương Bình thả hắn tới Lý Tĩnh trong quân hiệu lực, thật vất vả một mình chỉ huy quân đội, lại tới đây cái hai cái Lão Đại.

"Trung Thừa đại nhân, cử động lần này có thể là để cho Lục thị cả nhà đều mất mạng, làm như vậy, điện hạ sẽ đồng ý sao?" Tạ Nam từ tốn nói, hắn chưa thấy qua Vương Bình, cho nên có chút lo lắng. "Bản Quan biết Tạ gia người cùng Lục thị vẫn là Bạn cũ, nhớ tới tình cũ, nhưng là Lục thị nhất tộc cùng Tạ Thị cũng không tốt, còn thường xuyên chèn ép Tạ Thị, huống chi như thế chống lại triều đình mệnh lệnh người, điện hạ là sẽ không dùng hắn, điện hạ sẽ giết gà dọa khỉ."

"Nhưng là Lục thị nhất tộc vẫn còn có chút năng lực người, hiện tại điện hạ đang cần nhân tài, điện hạ không phải muốn trấn an làm chủ sao?"

"Người trong thiên hạ mới quá nhiều, điện hạ muốn đi qua sao? Trấn an? Triều đình có thể trấn an hắn, nhưng là trấn an không thành, liền có thể tiêu diệt hắn, mà Lục thị, nhất định trở thành tiêu diệt nhất tộc. Huống chi, Lang Gia Các truyền đến tin tức, 6 Thủ Sơn thông tri Đỗ Phục Uy, hiện tại Đỗ Phục Uy lãnh Binh hơn năm vạn người cùng Lai Tề tướng quân giăng co, Tạ gia người cảm thấy dạng này người không nên tiêu diệt sao?"

"Được rồi, ta không lời nào để nói, Trung Thừa đại nhân, ta thế mới biết, vì sao Ung Vương vì là dùng người vì là trái Đô Ngự Sử, vì sao Mãn Triều Văn Võ đều như vậy kiêng kỵ người, hoặc là nói chán ghét người, người đúng là một cái để cho người ta chẳng phải cao hứng người a. Tại đây sự tình, ta cũng không muốn tham gia, ta muốn đi Đại Hưng."

"Tạ gia người tán dương, không dám nhận, Dương Thống lĩnh, mời phái một đội binh lính hộ tống Tạ Thị nhất tộc đi Đại Hưng đi." Trương Tôn Vô Kỵ từ tốn nói, không sai, hắn là làm cho người ta chán ghét, nhưng là Vương Bình sẽ dùng hắn, bởi vì Vương Bình nói không sai, hắn là Vương Bình người, cùng Vương Bình là người một đường.

"Ách, tốt, tốt, tốt." Dương Thiên nghi Vân ở một bên nghe kinh hồn táng đảm, thật vất vả mới tỉnh táo lại, vừa nghe thấy, tranh thủ thời gian gọi người tiễn đưa Tạ Thị nhất tộc quay về Đại Hưng.

"Trương Tôn Đại Nhân, các người vẫn nhân thật sự là lợi hại, so với chúng ta Vô Nhân còn lợi hại hơn, không cần đao, động động mồm mép, liền để mấy trăm người đầu người rơi xuống đất." Nhìn xem Tạ Nam rời đi, Dương Thiên nghi Vân nói ra: "Nhưng là mặt tướng có thể là chưa nghe nói qua điện hạ muốn để Lục thị nhất tộc diệt tộc a."

"Ha-Ha, nghĩ Vân, người đây liền không hiểu sao!" Trương Tôn Vô Kỵ lắc đầu, nói: "Nếu đầu, điện hạ cái gì đều nói, có thể lại là cái gì đều không có nói, người hiểu chưa? Cái này nửa đường lý phải nhờ vào chúng ta thần tử tới đoán."

"Bất động." Dương Thiên nghi Vân lắc đầu.

"Người tự nhiên là không biết, ngay cả Lý Tĩnh Đô Đốc cũng sẽ không hiểu, nếu như các người Vũ Tướng cái này đều hiểu, điện hạ sẽ tha tâm để cho các người thống lĩnh mấy chục vạn đại quân?" Trương Tôn Vô Kỵ khẽ cười nói, lần này diệt Lục thị, đương nhiên sẽ cho người bất mãn, đến lúc đó bức bách tại áp lực, có thể sẽ đối với mình nhiều hơn trách cứ đi. Nhưng là mình lại thắng được Vương Bình tâm.

"Tướng quân chỉ phụ trách tác chiến, không cần hỏi đến quá nhiều, nghĩ Vân, người còn trẻ, làm ghi nhớ điểm này, người phải nhớ kỹ, mặc kệ người về sau lớn bao nhiêu quyền lợi, đều muốn biết đây là điện hạ cho người, điện hạ để người làm cái gì, người muốn làm cái gì, hiểu chưa? Về phần quan trường sự tình, vẫn là bớt tiếp xúc cho thỏa đáng."

"Vâng, đa tạ Trương Tôn Đại Nhân nhắc nhở." Dương Thiên nghi Vân chấp tay nói ra.

"Tốt, thời điểm cũng không còn sớm, chúng ta cũng nên hành động, hắc hắc, ta đến là muốn nhìn xem, cái này 6 Thủ Sơn là cái gì nhân vật, lại dám cấu kết Đỗ Phục Uy." Trương Tôn Vô Kỵ lạnh lùng nói ra.

Tối nay nhất định là một cái huyết tinh ban đêm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 184: Hiễn hách Quân Uy

? 6 Thủ Sơn cái này nửa tháng có thể nói là hoảng sợ sống qua ngày, từ khi hắn đưa ra tin tức đi Ngô Quận Bản Gia về sau, chỉ nghe thấy Đỗ Phục Uy đem binh Đan Dương, để cho hắn hưng phấn một trận, nhưng là mấy ngày sau nhưng là không có tin tức, Trương Tôn Vô Kỵ không có gặp hắn, chỉ nghe ngoài thành quân đội có gia tăng hơn năm ngàn người, để cho hắn cả đêm đều ngủ không bình yên.

Hắn cho rằng Vương Bình nhiều nhất đối với hắn Bãi Quan đoạt chức, hoặc là chèn ép một chút 6 nhà, nhưng là hắn vẫn còn có chút lo lắng, thế là để cho 6 gia sản binh, cùng mình người tâm phúc trong đêm thủ vệ phủ đệ mình.

Nhưng là tựa hồ hắn đối với Vương Bình còn chưa đủ hiểu biết, đối với bây giờ Đại Tuy không đủ rõ ràng, hắn không biết Vương Bình là thế nào đối phó Quan Lũng Thế Gia, Vi Thị bị tiêu diệt cũng là tốt nhất chứng cứ rõ ràng, mà bây giờ Lục thị cảm bước lên Vi Thị theo gót, trở thành Vương Bình chính đón Gangnam lại một cái ván cầu.

Lúc qua chàng vạng tối, đã tới đêm khuya, tuần thành binh lính đều đã nhận được mệnh lệnh, tối nay mặc kệ cuộc sống sự tình gì, đều không cần kinh hoảng, duy trì an ổn tốt, Dương Thiên nghi Vân mang theo năm trăm tinh nhuệ bốn tầu tại trên đường cái, ra chinh tề dặm chân âm thanh, chấn động toàn bộ đường đi.

"Người kia dừng bước, nơi này là Thái Thủ Phủ." Thủ vệ 6 Thủ Sơn phủ đệ là tâm hân bụng tướng lĩnh Hàn Đức, mang theo hai trăm tên lính ở đây thủ hộ.

Dương Thiên nghi Vân lạnh nhìn xem Hàn Đức, cao giọng nói ra: "Lục thị mưu phản, phụng mệnh đuổi bắt, người chống cự, giết không tha." Nói xong, vung tay một cái, sau lưng Nhị Lang bọn họ đều xông đi vào.

Hàn Đức cả người đều được, chuyện gì xảy ra, không nói hai lời liền giết tới, hiện tại hắn là đâm lao phải theo lao, chỉ có thể ứng chiến, thế là song phương bắt đầu giao chiến đứng lên.

Đang tại ngủ say 6 Thủ Sơn bị quân gia gấp rút tiếng gào bùng tỉnh, thế là lớn tiếng hỏi: "Chuyện gì, hốt hoảng như vậy."

"Lão, lão gia, quan binh giết tiến đến, gấp người liền giết, không lưu tình chút nào a." Quân gia áp a áp ứng nói ra.

"Cái gì? Bọn họ an dám như thế." Hắn cũng không đoái hoài tới mặc xong quần áo, hắn mau mau đến xem đến là tình huống như thế nào, khi hắn đi vào cửa phủ thời điểm, chỉ gặp song phương đều đã giết mất đồ, hắn Tư Bình thương vong thảm trọng.

6 Thủ Sơn nhìn thấy ngoài cửa bị người bảo hộ lấy Trương Tôn Vô Kỵ, thế là lớn tiếng nói: "Trương Tôn Đại Nhân, người an dám như thế hành sự."

Trương Tôn Vô Kỵ nghe vậy, cười lạnh nói: "Người cho rằng cái này Giang Lăng thành là người 6 nhà sao? Người cho rằng người 6 nhà năng lượng ở chỗ này một tay che trời, trong thiên hạ đều là vương thổ, đất ở xung quanh đều là vương thần, 6 Thủ Sơn, người tự cho là coi như Lục thị làm cái gì, điện hạ đều sẽ buông tha 6 nhà, đáng tiếc, người sai, các người quên Nhân Thân bản phận, quên cái này hiễn hách Quân Uy."

"Vậy người muốn làm gì, chẳng lẽ muốn diệt ta Lục thị nhất tộc sao? Chẳng lẽ liền không sợ Vương Bình trên lưng tiếng xấu này sao?" Nhìn xem người một nhà thương vong hầu như không còn, 6 Thủ Sơn bắt đầu làm sau cùng gay dụa.

Dương Thiên nghi Vân nghe vậy, đi tới thấp giọng nói ra: "Đại nhân, không biết điện hạ thật chuẩn bị diệt Lục thị cả nhà sao?"

Trương Tôn Vô Kỵ lạnh lùng nói ra: "Đối với phản nghịch người, tự nhiên là muốn tru sát sạch sẽ, nếu không như thế nào biểu hiện điện hạ uy nghiêm, chiếu bày ra pháp luật đế quốc, hiễn hách Quân Uy, há lại cho bọn họ khinh nhờn, giết."

"Đứng." Dương Thiên nghi Vân nghe vậy, rút ra trường đao, chỉ về phía trước: "Giết không tha." Các binh sĩ nghe vậy, càng thêm vô sở cớ kỵ.

Thái Thủ Phủ chém giết tiếp tục một canh giờ, người chống cự đều Tru Diệt, Giang Lăng thành bên trong Lục thị nhất tộc toàn bộ đền tội, này ngày trước kia, Trương Tôn Vô Kỵ phái người dán ra bô cáo chiêu an, liệt kê từng cái 6 Thủ Sơn tính cả Lục thị gia tộc mười đại thập ác bất xá tội trạng. Bị mơ màng màng toàn thành bách tính, mới biết được Lục thị nhất tộc là như thế nào thật cả bách tính, lửa gạt Quan Phủ, thế là đều là vỗ tay khen hay.

Giang Lăng thành tại thanh tẩy về sau trở nên bình tĩnh, nhưng ở một ngày buổi chiều, một nhánh đội buôn nhỏ đi vào Lịch Dương quận, thương đội vì đó người chính là tại Giang Lăng quấy đến phong vân biến ảo Trương Tôn Vô Kỵ, hai mươi mấy tên lính tính cả Dương Thiên nghi Vân ở bên trong, ra về tiểu nhị, bảo hộ Trương Tôn Vô Kỵ một đường Đông Lai.

Bọn họ muốn đi vào Đỗ Phục Uy thế lực phạm vi, với lại tại đây vẫn là Lục thị bản tông chỗ, không có khả năng giống trông khua chiêng tiến đến, chỉ có thể ra về thương nhân, Lịch Dương là Đỗ Phục Uy Trị Sở chỗ, nhân khẩu dày đặc, thương nghiệp phồn hoa.

Trưởng Tôn Vô Kỵ tại Giang Lăng tiêu diệt 6 Thủ Sơn về sau, liền thu đến Vương Bình Mật Lệnh, nói Đỗ Phục Uy có ý quy hàng, chỉ là trở ngại thủ hạ người hoặc là Lục thị Bản Gia áp lực, có chút do dự, thế là để cho hắn tự mình tiến về Lịch Dương, gặp một lần Đỗ Phục Uy.

Trưởng Tôn Vô Kỵ khi tiến vào Lịch Dương về sau, sửa sang một chút mũ áo, sai người cầm văn thư các loại mang lên, đi theo một đám binh lính tiến đến gặp Đỗ Phục Uy. . . . . Đỗ Phục Uy tự phong Giang Hoài tổng quân, cho nên các binh sĩ đều gọi hắn là Đại Tổng Quân, hắn phủ nha cũng gọi Tổng Quân Phủ. Lúc này Đỗ Phục Uy đang cau mày, cùng Tùy Quân giằng co nửa tháng, hắn cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, một tên thị vệ tại cửa ra vào bẩm báo, "Đại Tổng Quân, tây Tùy Sứ người đến, nói là phụng Tùy Triều Ung Vương chỉ mệnh đến đây đi sứ."

Đỗ Phục Uy nghe vậy trong lòng kích động không thôi, Tùy Sứ quả nhiên đến, hắn một mực chờ đợi chờ đợi Tùy Sứ, hôm nay thiên hạ, Lý Mật đã bị Lý Đường đánh chết vật không chịu nổi, là thời điểm có chỗ quyết đoán thời điểm, nếu không cũng quá buổi tối. Tùy Sứ đến, hắn cũng có càn tổng tuyển cử hơn chọn, hắn có thể thông dong suy nghĩ chính mình tiền đồ.

Chỉ chớp lát, mấy tên thị vệ mang theo Trưởng Tôn Vô Kỵ tiến gian phòng, Trưởng Tôn Vô Kỵ nhàn nhạt vừa chấp tay: "Đại Tùy Đô Sát Viện trái Đô Ngự Sử Trưởng Tôn Vô Kỵ gặp qua Đỗ Tổng Quân."

Trưởng Tôn Vô Kỵ đối với Đỗ Phục Uy là cùng cấp lễ, với hắn mà nói, hắn là Đại Tùy các bề tôi, không cần thiết đối với Đỗ Phục Uy thi trọng lễ, Đỗ Phục Uy nghe nói là Trưởng Tôn Vô Kỵ, đối với hắn thái độ cũng không nói cái gì, người này có thể là Vương Bình tự mình bổ nhiệm trái Đô Ngự Sử, vị trí cùng Các Lão, thế là ôm quyền nói: "Nguyên lai là Trưởng Tôn Đại Nhân, hoan nghênh người lai lịch Dương Thành."

Trưởng Tôn Vô Kỵ cảm chính mình ý đồ đến nói rõ, Đỗ Phục Uy cũng là người sáng khoái, liền thẳng thắn mà nói: "Ung Vương ý tứ ta đã minh bạch, ta hoàn toàn có thể minh bạch tây Tùy muốn Thống Nhất Thiên Hạ, tại dân nghỉ ngơi ý nguyện, chỉ là ta không nhìn thấy Tùy Triều thành ý."

Trưởng Tôn Vô Kỵ mỉm cười, "Đỗ Tổng Quân muốn cái gì thành ý?"

"Được rồi! Ta cứ việc nói thẳng, nếu như ta đầu hàng Tùy Triều, Tùy Vương Triều năng lượng phong ta cái dạng gì quan chức?"

"Đỗ đại tướng quân quả nhiên là thẳng thắn người, vậy ta cũng liền nói rõ, nếu như Đỗ Tổng Quân quy hàng Đại Tùy, Tùy Triều cảm phong Đỗ Tổng Quân vì là Hoài Nam Đô Đốc, lệ thuộc Tiền Quân Đô Đốc Phủ, mặt khác phong tước An Quốc Công."

Đỗ Phục Uy trên mặt lộ ra vẻ thất vọng, cái này một chuỗi loá mắt quan chức bên trong, trừ Hoài Nam Đô Đốc bên ngoài, một cái khác trọng yếu tước vị chỉ là Quận Công.

Đỗ Phục Uy nhin không được hừ một tiếng, "Phải biết Đường Triều có thể là phong ta làm Hoài Vương..."

Trưởng Tôn Vô Kỵ cười nhạt một tiếng: "Đường Triều Phong Vương, xin hỏi Đỗ Tổng Quân dám hoặc là? Nếu như dám, vậy tại hạ lập tức rời đi Lịch Dương, không chậm trễ Đỗ Tổng Quân tiền đồ." Chưa xong còn tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mật Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 185: Mạnh xoay đũa rất ngọt (1)

Trưởng Tôn Vô Kỵ lời nói để cho Đỗ Phục Uy lâm vào trong trầm tư, nếu hắn hiểu được nói đến Đường Triều mới là không có thành ý, Lý Thế Dân phong hắn làm Thân Vương, phải biết ở thời đại này, Thân Vương chỉ có chính mình Tông Thất mới có tư cách, coi như Lý Hiếu Cung cùng Lý Thần Thông lập xuống rất nhiều công lao, cũng chỉ là phong làm Quận Vương, hắn cái này ngoại tính người vì là Thân Vương? Nếu như hắn tiếp nhận, vậy hắn cách cái chết liền không xa.

Đường Triều rõ ràng cho thấy một loại qua loa kẻ sách, dụ hoặc hắn, chờ hắn đầu hàng về sau, chính mình còn có thể sống bao lâu, ngược lại Vương Bình ngược lại là theo quy củ làm việc, phong làm Quốc Công, đây đã là hắn năng lượng phong lớn nhất quan, liền xem như Lý Tĩnh đến bây giờ đều không có phong tước đâu, đủ để gặp Vương Bình thành ý.

"Tốt, ta có thể đầu hàng Tùy Triều, thần phục Ung Vương điện hạ." Đỗ Phục Uy tỉnh táo nói ra.

"Tốt, bất quá, Phụ Công Hữu chỗ này? Đỗ Tổng Quân như thế nào đi nói." Trưởng Tôn Vô Kỵ hỏi.

Tại Đỗ Phục Uy trong quân, Phụ Công Hữu cùng hắn tình như huynh đệ, xuất sinh nhập tử, nhưng là Phụ Công Hữu cùng Đỗ Phục Uy tại quân đội tiền đồ bên trên khác nhau rất lớn, Phụ Công Hữu tức đối với đầu nhập vào bất luận kẻ nào, chủ trương tự lập vì Vương, sáng lập một phen cơ nghiệp, nhưng là Đỗ Phục Uy càng thức thời.

"Trưởng Tôn Đại Nhân yên tâm, tuy nhiên hấn cùng ta có chút khác nhau, nhưng là chúng ta vẫn là huynh đệ, tin tưởng hấn sẽ minh bạch ta."

Trưởng Tôn Vô Kỵ tin tưởng Đỗ Phục Uy, bởi vì người này là cái coi trọng chữ tín người, nhưng là vì là để phòng vạn nhất, vẫn là từ tốn nói: "Ta nghe nói Lý Đường sử giả cũng tại Lịch Dương, tất nhiên Đỗ Tổng Quân quyết tâm đã định, này... ."

Đỗ Phục Uy nghe vậy, dứt khoát đứng dậy: "Vi biểu bày ra ta đối với Tùy Triều thành ý, ta quyết định cầm Lý Đường sử giả đầu người hiến cho Trưởng Tôn Đại Nhân."

Thừa Nghiệp bốn năm tháng sáu, Đỗ Phục Uy tại Lịch Dương quận bắt lấy Lý Đường sử giả đầu người, đầu nhập vào Tùy Triều, Tiền Quân Đô Đốc Lý Tĩnh thế là dẫn binh tiến vào chiếm giữ Hoài Nam quận, mà Từ Thế Tích thì là binh tót Hồ Lao Quan, Khuất Đột Thông đến giềng kính, đối với Lý Đường cùng Lý Mật tiến hành uy hiếp.

Tùy Quân mục tiêu cuối cùng chuyển hướng bên trong, Trục Lộc Trung Nguyên, đây chính là cùng Lý Đường tranh đoạt thiên hạ bắt đầu, cũng là thiên hạ phân tranh thời khắc cuối cùng, Tùy Triều sở hữu tướng lĩnh đều tràn ngập chờ mong.

Tùy Quân động tĩnh để cho Lý Đường chấn động không thôi, Lý Thế Dân lại Tấn Dương Cung bên trong nổi trận lôi đình, Đỗ Phục Uy cái này tiểu nhân, chẳng những không đầu hàng, còn giết chính mình sử giả, để cho Lý Đường thế diện mất hết.

Đỗ Phục Uy đầu hàng để cho Lý Thế Dân cùng Lý Đường lâm vào cực độ bị động bên trong, nhưng là để cho người ta không tưởng được là, Tùy Quân từ giềng kính, Hồ Lao, Giang Hoài các vùng xuất binh, để cho Lý Thế Dân cơ hồ sụp đổ, Lý Mật đang bị hấn đánh bốn phía ần núp, mắt thấy là phải cầm xuống, nhưng là lúc này xuất hiện Tùy Quân, để cho hấn cũng bị động, chẳng lẽ muốn cầm bên trong chấp tay nhường cho sao?

"Bệ hạ, vì kế hoạch hôm nay, chỉ có để cho Tàn Quỳnh đi giềng kính, Triệu Quận Vương đi Hồ Lao Quan, an Quận Vương mang theo đòi thị huynh đệ tiếp tục tiêu diệt Lý Mật." Lưu Chính Hội ra ban nói ra.

"Chiếu đúng, liền theo Lưu ái khanh ý tứ xử lý." Lý Thế Dân bắt đắ đi nói ra, sau đó khoát khoát tay ra hiệu Bãi Triều, lúc này hấn trở lại trong hậu điện, một người lãnh lãnh thanh thanh, hấn Hậu Phi đều sợ hấn, cái này khiến hấn không khỏi nhớ tới Trưởng Tôn Vô Cẩu, không biết hấn bây giờ đang nơi đó qua như thế nào.

... ..

Tùy Quân liên tiếp truyền đến tin chiến thắng, để cho Đại Hưng Thành Quân Dân sôi trào không thôi, Đại Tùy đám quan chức cũng cựa cựa bộ sinh phong, đi trên đường đều ngẩng đầu ưỡn ngực. Nhưng là tại Văn Uyên các bên trong, mỗi người trên mặt đều lộ ra trầm trọng như vậy. Bởi vì Tùy Triều cũng gặp phải lương thực nguy cơ. Không phải Vương Bình thống trị dưới xuất hiện, mà chính là bên trong.

Đỗ Như Hối là chủ quản Hộ Bộ Các Lão, thế là vẫn là hấn lên trước trước nói ra: "Điện hạ, Trung Nguyên Đại Chiến đã tiếp tục thời gian rất lâu, đối với Nông Nghiệp trùng kích rất lớn, năm nay đầu xuân, Lý Mật cùng Lý Thế Dân đại chiến để cho Xuân Canh đã trở thành hy vọng xa vời, Mùa thu thu hoạch sắp thành cự đại vấn đề."

"Là điện hạ, bởi vì chúng ta gần nhất khuếch trương lợi hại, bao quát Lạc Dương Thành, Giang Hoài, còn có Lương Châu các vùng, dự trữ lương thực đều vận chuyển về các nơi, bây giờ chúng ta còn thừa lương thảo không nhiều, chỉ đủ các tướng sĩ dùng." Phòng Huyền Linh cũng tới trước nói ra.

Vương Bình nghe vậy, không khỏi cau mày, bọn họ ý tứ hấn đã nghe được,

Cái kia chính là không nên đánh bên trong chiến dịch, bởi vì đánh xuống địa bàn, bọn họ cũng không đủ lương thực đi an trí Nạn Dân, cho nên còn không bằng không đánh, để cho Lý Thế Dân đi ứng đối cái này nát cục.

"Các ngươi có nghĩ tới không, nếu như chúng ta không đánh, quả thật chúng ta không cần giết gấu vá vai, không cần đi trong khu vực quản lý ban đầu nạn đói, nhưng là các ngươi biết sẽ chết bao nhiêu người sao? Bọn họ không phải tác chiến mà chết, mà chính là chết đói, chúng ta Đại Tùy lấy Nhân Nghĩa lấy xưng, chẳng lẽ chính là như vậy ngoài miệng nói một chút sao? Cô sẽ không lùi bước, cô muốn cho Trung Nguyên Bách Tính đều sống sót." Vương Bình lạnh lùng nói ra:

"Ta mặc kệ các ngươi dùng cái gì biện pháp, cô dùng các ngươi, vậy các ngươi liền phải nghĩ biện pháp, tóm lại, ta cần các ngươi tại Trung Nguyên đại chiến đến trước đó, gom góp hai trăm vạn thạch lương thực."

Phòng Huyền Linh mang theo các vị đại thần quỳ xuống tói: "Điện hạ Nhân Nghĩa, chúng ta nhất định toàn lực ứng phó."

Vương Bình hiện tại quản hạt ước chừng hai trăm vạn hộ nhân gia, đây đều là không cần cứu tế, nhưng là bên trong hết thấy có năm mươi vạn hộ nhân gia cần cứu tế, một thạch lương thực, tuy nhiên một trăm hai mươi cân, đủ một gia đình hai tháng ăn cơm, nếu như tiết kiệm một điểm, có thể kiên trì ba tháng, vậy bây giờ liền cần cái này năm mươi vạn thạch lương thực, chỉ cần chịu qua ba tháng, chờ Mùa thu hoạch về sau, liền không lo lương thực.

Biện pháp duy nhất cũng là tăng thu giảm chi, nhưng là cái này còn thiếu rất nhiều, nhất định phải tại Trung Nguyên đại chiến trước tìm tới cái này lỗ hổng bổ sung, Vương Bình người mặc y phục hàng ngày, tại trên đường cái đi tới, đi tới đi tới liền đến đến Trưởng Tôn Vô Kỵ phủ đệ.

Trưởng Tôn Vô Kỵ bây giờ đang Giang Hoài các vùng vì hấn làm việc, để cho Vương Bình rất là vui mừng, Danh Thần không hổ là Danh Thần. Vương Bình chậm rãi đi vào, bọn họ vệ ở ngoài cửa các loại, người gác cổng nhận biết Vương Bình, thế là cũng không dám ngăn cản, mặc cho Vương Bình đi vào.

Vương Bình đi vào hậu viện, nghe thấy này xa xăm Cẩm Thanh, nhớ tới Trương Tôn Vô Cấu vậy nhưng người, thế là chậm rãi đi qua, người làm trong phủ nhìn thấy hần, đều bị hần ra hiệu im lặng.

Hần như si như say sau lưng Trương Tôn Vô Cấu nhìn xem, nghe, Cẩm Thanh mỹ diệu, nhưng là người càng đẹp, để cho hần say mê không chỉ là mỹ diệu Cẩm Thanh, càng có Trương Tôn Vô Cấu này mỹ diệu đáng người, để cho Vương Bình xúc động không thôi.

Để cho bên người tất cả mọi người lui ra về sau, Vương Bình từ phía sau ôm lấy Trương Tôn Vô Cấu.

Trương Tôn Vô Cấu lúc đầu thật tốt đánh lấy Cẩm, bỗng nhiên một người ôm lấy chính mình, để cho mình kém chút la hoảng lên, quay đầu nhìn thấy là Vương Bình, lại có không dám kêu sợ hãi. Nhưng là để cho dạng này một người nam nhân ôm lấy chính mình, để cho nàng trên mặt trướng đỏ bừng, dạng này đáng thương cùng nhau, càng để cho người thương tiếc.

"Điện hạ, người làm đau ta, thả ta ra." Trương Tôn Vô Cấu giẫy giụa nói.

Nàng càng giẫy dụa, Vương Bình ôm càng là gấp, trên người nàng hương khí để cho Vương Bình lâm vào mất tích bên trong.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tình Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 186: Mạnh xoay dưa rất ngọt (2)

Vương Bình hỏi Trương Tôn Vô Cấu mùi thơm cơ thể, lập tức đưa nàng ôm ngang đến, Trương Tôn Vô Cấu liên tục giẫy dụa bên trong, nhưng là tại Vương Bình trong tay cũng là uống công.

Vương Bình đưa nàng đặt ở nàng trên giường, Trương Tôn Vô Kỵ giống như tìm tới phòng ngự đồ vật giống như, vậy mà nắm chắc góc chặn, đem chính mình khóa thành một cái đại Bánh Chung. Vương Bình vừa nhìn, có chút được, có chút lão hồ ăn con nhím, không có nơi hạ miệng cảm giác, nhưng là giờ phút này Vương Bình đã bị hormone hoàn toàn chiếm cứ.

Hần nhắm ngay phương vị, lấy lấy nhanh chóng như sét không kịp che tai trộm chuông tư thế, lập tức liền tiến vào trong mền gấm, Vương Bình hôn Trương Tôn Vô Cấu gương mặt, sau đó ra ngoài nàng ngoại y, lộ ra bên trong cái yếm, cũng đã che không được nàng Băng Cơ Ngọc Cốt cùng ngạo nhân đáng người.

Trương Tôn Vô Cấu đã bắt lực giẫy dụa, hần bị Vương Bình Nam Tử Khí Tức chắn nhiếp lại, cảm thụ được Vương Bình hai tay trên người mình du tẩu, du tẩu ở đâu, chỗ nào bắt đầu run lấy lấy, tuy nhiên hần không phải một lần, nhưng là dù sao cũng là đối với một cái tương đối lạ lẫm thân thể, vẫn là để hần phan phan nhịp tim đập.

Vương Bình một bên hôn hít lấy nàng vành tai, một bên nhẹ giọng than nhẹ, nhẹ nhàng cùng Trương Tôn Vô Cấu hợp lại cùng nhau, Vương Bình ôn nhu không để cho nàng bởi ôm cô của hần, theo Vương Bình trùng kích, trong phòng truyền ra một trận tiếng rên rỉ.

Ung Vương Phủ bên trong, Bùi Thanh Nhi đang bồi tiếp tạ Tử Hinh chờ lấy Vương Bình trở về ăn cơm, nhưng là đồ ăn đã lạnh, nhưng là Vương Bình vẫn chưa về.

"Quản gia, đi xem một chút điện hạ trở về không có." Bùi Thanh Nhi phân phó nói. Lúc đầu trong phủ, chỉ có số ít người mới có thể cùng Vương Bình cùng nhau ăn cơm, nhưng là Vương Bình không thích dạng này, thế là để cho tất cả mọi người cùng nhau ăn cơm, nói là nhiều người náo nhiệt.

"Mẫu thân, điện hạ khả năng không trở lại ăn cơm, người vẫn là trước tiên dùng bữa đi. Xem một chút đi, thức ăn này đều lạnh." Bùi Thanh Nhi nhìn xem tạ Tử Hinh không hề động ý tứ, với lại bên cạnh bọn nhỏ đều đã đói.

"Chờ một chút xem. Cũng là đợi đến buổi sáng ngày mai cũng phải các loại." Tạ Tử Hinh từ tốn nói, tuy nhiên nàng chú ý Vương Bình một chút phương pháp làm, nhưng là vẫn không chịu nhận Vương Bình loại này đối với người bình đẳng phương pháp làm, nhìn xem đều đem những này người quen thành bộ dáng gì, cái này còn thể thống gì, cho nên nàng hôm nay cũng mượn cơ hội này, lập xuống một chút quy củ.

Lúc này, Lưu Kiến chạy tới, đối với tạ Tử Hinh bái nói: "Bẩm báo Lão Phu Nhân, điện hạ buổi tối hôm nay không trở lại."

"Há, hần đi chỗ nào?" Chỉ sợ bây giờ năng lượng hỏi như vậy Vương Bình hành tung cũng chỉ có thể là vị này Lão Phu Nhân.

"Cái này, cái này. . . ."

"Nói." Nhìn xem Lưu Kiến áp a áp úng, tạ Từ Hinh nghiêm nghị nói ra.

"Điện hạ buổi tối hôm nay ở tại Trường Tôn Đại Nhân nội phủ?"

Bùi Thanh Nhi nghe xong hơi nghi hoặc một chút, "Trường Tôn Đại Nhân không phải tại Giang Hoài sao?"

"Cái này, cái này. . . ."

"Tốt, Bình nhi làm việc tự có chủ trương, Lưu Kiến, người đi xuống trước đi." Tạ Từ Hinh vừa nhìn Lưu Kiến bộ dáng, liền biết chuyện gì xảy ra, Trường Tôn Vô Kỵ không trong phủ, cái kia có thể để cho Vương Bình vào ở Trường Tôn phủ nhất định là nữ nhân.

... ..

Mới ném thử Trường Tôn Vô Cấu, Vương Bình tựa hồ như bên trong xương mu bàn chân ngứa, tiếp tục chinh phạt hơn một lúc thần, để cho Trường Tôn Vô Cấu cũng không chịu đựng nổi, bắt đầu đi Vương Bình đành phải ôm nàng trò chuyện.

"Người quái cô a? Cô như thế đối với người."

Trường Tôn Vô Cấu không nói gì, mà chính là dùng hành động chứng minh hấn ý nghĩ, hấn cũng hai tay ôm thật chặt Vương Bình, để cho mình sát bên hấn gần hơn một chút, nói rõ như thế sao có thể để cho Vương Bình không rõ đây.

Nếu Trường Tôn Vô Cấu cũng muốn mình bạch, tự mình biết chính mình vận mệnh, Lý Thế Dân nữ nhân, chỉ có Vương Bình năng lượng muốn, người khác là không dám đánh nàng chủ ý, sự tình đã như thế, chính mình còn có thể nói thêm cái gì đâu? Điều nói để vương vô tình, chính mình chỉ hy vọng Vương Bình về sau năng lượng đối với mình tốt một chút, liền thỏa mãn.

Vương Bình rất là cao hứng, đạt được Trường Tôn Vô Kỵ để cho mình hôm nay không vui cũng tan thành mây khói, nhưng là nghĩ đến những cái kia phiền lòng sự tình, vẫn là thở dài một tiếng.

"Điện hạ có cái gì phiền lòng sự tình a?" Trường Tôn Vô Cấu nhẹ giọng hỏi.

Cắt khoát vô sự, Vương Bình liền đem chính mình phiền não cho Trường Tôn Vô Cấu nói, sau đó trong phòng lâm vào trong an tĩnh.

Sau một hồi lâu, Trường Tôn Vô Cấu ngẩng đầu lên, nói với Vương Bình: "Ta có biện pháp. Cũng là không biết nên nói không nên nói."

Vương Bình nghe vậy, một mặt kinh ngạc, nội các đại thần đều không có cái gì tốt biện pháp, nàng một nữ tử năng lượng có cái gì biện pháp, thế là về mặt vô cùng nghi hoặc nhìn qua nàng. Nhìn xem Vương Bình không tin, Trường Tôn Vô Cấu chu chu mỏ, sau đó nhẹ nói nói: "Điện hạ có thể dùng Trà Diệp, tự lựa hướng về Đột Quyết trao đổi Ngưu Dương a."

Vương Bình nghe vậy, sắc mặt giật mình, nhưng là lập tức có trầm tĩnh lại, không quản sự bất kỳ triều đại nào, cùng Đột Quyết cũng là kẻ thù truyền kiếp, cho nên rất nhiều Triều Đại đều cự tuyệt cùng Đột Quyết làm giao dịch, Tùy Văn Đế cũng thế, đến Dương Quảng thời điểm, càng là như vậy, cự tuyệt cùng Đột Quyết giao dịch, nếu như mình đánh vỡ cái này thắng bại, cái kia thiên hạ bách tính sẽ nghĩ như thế nào, sẽ cho người cảm thấy mình là tại bán ích lợi quốc gia sao?

"Điện hạ có thể là lo lắng dân tâm bất ổn, vẫn là triều đình tóc đứng?"

"Đều có đi, người trong triều đình không nhất định sẽ đồng ý, với lại coi như triều đình đồng ý, này dân chúng cũng sẽ không đồng ý, này lại kích thích dân chúng nổi dậy." Vương Bình từ tốn nói.

"Cái này dễ thôi, điện hạ có thể sai người tiến về Hậu Quân Đô Đốc Phủ, để cho Hậu Quân Đô Đốc Tô Định Phương bí mật làm việc, hoặc là giao cho Đôn Hoàng quận công Tác Khắc, để cho hấn ra mặt, dạng này đã giữ gìn điện hạ uy danh, cũng giữ gìn Đại Tùy uy nghiêm."

Vương Bình nghe vậy không khỏi bị kinh ngạc, sau đó suy nghĩ kỹ một chút liền thoải mái, trong lịch sử Trường Tôn Vô Cấu không chỉ là Hiền Hậu, còn giúp Lý Thế Dân xử lý rất nhiều chuyện, Lý Thế Dân năng lượng có nhiều người như vậy đi theo, năng lượng an tâm xuất chinh bên ngoài, cũng là Trường Tôn Vô Cấu công lao, chẳng qua hiện nay Trường Tôn Vô Cấu nhưng là chính mình nữ nhân.

Vương Bình nhìn kỹ nàng, làm nhìn nàng kia mê người vai, nửa chặn nửa che thân thể khi sau, trong nháy mắt lại bắt đầu vọt tới đứng lên, hấn lật người, đè ép Trường Tôn Vô Cấu.

"Điện hạ, mời thương tiếc ta."

Chỉ chớp lát sau, trong phòng lần nữa truyền đến rên rỉ thanh âm.

Giờ khắc này ở Ung Vương Phủ bên trong, mọi người sử dụng hết cơm, Bùi Thanh Nhi đang mặt mũi tràn đầy hiền lành nhìn lấy chính mình các con, mà tại một bên khác, có Lý Tử Ninh, Trương Mẫn, Tiêu thán tiên, Dương Nhược Tích, đang cười ha hả nói gì đó.

"Tỷ tỷ, nghe nói điện hạ hôm nay đi Trường Tôn phủ, Trường Tôn nội phủ ở Trường Tôn Vô Cấu, xem bộ dạng này, chỉ sợ không lâu sau đó, trong viện

lại phải cỡ nào một vị tỷ muội." Dương Nhượng Tích bỗng nhiên lơ đãng nói ra.

"Trưởng Tôn Vô Cầu?" Lý Tú Ninh thần sắc sững sờ, đây là hân nhạ ca Tần Vương phi, nàng không khỏi cười khổ, chính mình thế mà cùng mình chị dâu gả cho cùng là một người.

"Tỷ tỷ, cái này Trưởng Tôn Vô Cầu có thể là rất có tâm cơ người, người ngày sau cũng phải cẩn thận một chút, theo tiểu muội xem, loại nhân vật này, liền không thể để cho hân tiến vào Ung Vương Phủ, nếu không, ngày sau liền không bình yên." Dương Nhượng Tích hung hăng nói ra.

"Tốt, có mấy lời không thể tùy tiện nói một chút, ngày sau không thể lung tung nói." Lúc này Bùi Thanh Nhi âm thanh truyền tới, đến là chủ quản vương phủ lâu ngày, tiếng nói một chỗ, người khác cũng đều không dám nói nhiều.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tình Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187: Khách tới ngoài ý muốn

? Bùi Thanh Nhi nhìn trước mắt bọn tỷ muội, sau đó lạnh lùng nói ra: "Sân sau là điện hạ xử lý triều chính về sau, nghỉ ngơi địa phương, vốn là hân là vốn là hân là yên tĩnh an lành, há có thể cho phép những cái kia khói đen chướng tức giận, tranh giành tình nhân, chẳng lẽ còn muốn điện hạ mệt nhọc một ngày sau đó, còn muốn vì là những nữ nhân này gia sản sự tình mà nhức đầu sao?"

Bùi Thanh Nhi lạnh lùng quét mắt một vòng Dương Nhượng Tích, nàng vốn là đối với Dương Nhượng Tích có một tia phản cảm, này Lý Tú Ninh là Lý thị nữ, nhưng là nhất tâm hướng về Vương Bình, đi vào về sau, xưa nay không cùng người tranh đấu. Âm thanh thiên nhiên tiểu thuyết 2. Trương Mẫn an giữ bốn phận, Tiêu tháng tiên cũng từ trước tới giờ không tham gia sân sau sự tình, chỉ có cái này Dương Nhượng Tích, cả ngày nhảy bên trên nhảy xuống, không an phận thủ mình. Càng có gây thị phi hiềm nghi.

Hôm sau trời vừa sáng, Vương Bình sớm truyền đạt mệnh lệnh Mật Lệnh, để cho Tô Định Phương cùng Đột Quyết bí mật giao dịch, đổi lấy năm mươi vạn Đậu Ngưu Dương, nếu quả thật năng lượng thành công, vậy những thứ này Ngưu Dương liền có thể cam đoan quân đội mình tiếp tế, mà đưa ra rất nhiều lương thực tới ứng đối Trung Nguyên Đại Chiến, tại xử lý xong sau, lại khiến người ta cầm Trưởng Tôn Vô Cầu tiếp đãi chính mình trong nhà sau, Vương Bình hiện tại không thể cho hân danh phận, chờ đến hân đánh bại Lý Thế Dân về sau, hân liền sẽ khôi phục hân họ tên, để cho nàng quang minh chính đại xuất hiện tại hậu cung bên trong.

Gần đoạn thời gian, bận rộn triều chính ngang Vương Bình mỗi một không chịu nổi, mình bây giờ có ba cái nhi tử, một đứa con gái, mấy đứa bé đều cũng đáng yêu, để cho hân cũng vui mừng, khi hân từ bọn nhỏ đang dây dưa thoát thân đi ra thời điểm, hân đổi một thân thoải mái y phục, cái gì đều không cần suy nghĩ, hưởng thụ cái này khó được nghỉ dưỡng thời gian.

Lúc này về sau, cửa phòng mở, Bùi Thanh Nhi bưng một chén Trà sâm đi tới, nàng gặp Vương Bình mỗi một nhắm mắt nghỉ ngơi, liền khẽ cười nói: "Là bị bọn nhỏ giày vò khó chịu sao?"

"Bọn họ đều là ta các bảo bối, ta người phụ thân này bình thường cùng bọn họ thời gian quá ít, bây giờ có chút thời gian có thể cùng bọn họ chơi đùa, cũng là phải." Vương Bình nhắm mắt lại nói ra.

Bùi Thanh Nhi cảm trà để ở một bên, "Điện hạ, người lại muốn hôn chính sao?" Nàng hoặc nhiều hoặc ít biết một ít chuyện, Vương Bình gần nhất không phải nhìn địa đồ, cũng là tiếp kiến quan viên, hoặc là vì là chiêu mộ tân quân sự tình bận rộn, là hân biết, lại phải tác chiến, với lại một trận không thể coi thường, Vương Bình không muốn lấy lúc trước dạng bình tĩnh tự nhiên.

"Ân, bất quá ta sẽ ở kinh thành nghỉ ngơi một thời gian ngắn, năm bên trong hân là sẽ không xuất chinh, triều đình cũng cần nghỉ ngơi dưỡng sức, chiến tranh quá thường xuyên, triều đình cũng nhìn không được." Vương Bình từ tốn nói, nếu hân còn có trọng yếu một điểm chưa hề nói.

Lúc đầu Vương Bình là dự định tại mùa hè khai hòa Trung Nguyên Đại Chiến, nhưng là Lý Đường lại tại lúc này cùng Đông Đột Quyết đánh nhau, nếu như Lý Đường là ở quốc nội đánh, Vương Bình còn có thể thừa cơ mà ra, nhưng là đánh Đột Quyết, Vương Bình là sẽ không như vậy giấu đồ bìm leo, Đột Quyết là Ngoại Tộc, cho nên hân là cùng chung mối thù, nếu như Vương Bình bình, cái kia thiên hạ người sẽ như thế nào nói hân, cho nên hân không thể không cầm Trung Nguyên Đại Chiến vô hạn kỳ trì hoãn, Nội Các cũng là ý tứ này.

Tuy nhiên Vương Bình từ bỏ lúc này xuất binh, không phải là về sau liền không đánh, cho nên thừa cơ hội này, hân cũng tốt khôi phục nguyên khí, huấn luyện tân binh.

Đang tại lúc này,

Một tên thị vệ đến đây bẩm báo: "Điện hạ, có một tên Ngoại Hương Nhân đến đây, nói là điện hạ thân thích." Vương Bình không khỏi cau mày, chính mình nào có nhiều như vậy thân thích, nhưng là đảo mắt suy nghĩ một chút, bây giờ địa vị mình chỉ sợ vẫn chưa có người nào năng lượng lửa gạt đến trên đầu mình tới.

"Há, bọn họ từ đâu tới đây?" Vương Bình từ tốn nói.

"Khỏi bẩm điện hạ, bọn họ là từ Giang Lăng đến, vẫn là Dương Thiên Tiểu Tướng Quân phụng Trướng Tôn Đại Nhân mệnh lệnh phái quân sĩ một đường hộ tống tới, hết thấy ba người."

"Mời bọn họ đến hậu điện các loại." Vương Bình nghĩ đến Giang Lăng chỉ có mẫu thân mới ở nơi đó ở lại qua, thế là để cho Bùi Thanh Nhi cũng đem mẫu thân cũng gọi tới.

Người tới chính là tạ tích một nhà ba người, bọn họ là bí mật ra khỏi thành, Tạ Thị nhất tộc không có cùng bọn hắn cùng một chỗ, lúc này trong lòng của hắn rất khẩn trương, hắn không biết Vương Bình sẽ như thế nào đối đãi chính mình, là lừa gạt sự tình, vẫn là cái gì, dù sao Tạ gia chưa từng có cùng bọn hắn từng có gặp nhau.

Lúc này, cửa mở, Vương Bình từ bên ngoài đi tới, tạ tích nhìn xem Vương Bình, gặp hắn ánh mắt sắc bén, uy nghiêm dị thường, đây chính là Vương Bình.

Tạ tích cuống quýt tiến lên thi lễ, "Tiểu Dân tạ tích gặp qua Ung Vương điện hạ."

Wương Bình khẽ cười nói: "Đứng lên đi, người một nhà, không thể so với khách khí như vậy, vừa rồi có một số việc, để người đợi lâu." Vương Bình trước khi đến liền đưa tới hộ tống bọn họ đến đây Thân Bình, hỏi chân tướng, mới biết được người kia là ai, lại là chính mình biểu đệ.

"Chỗ nào, chỗ nào, là ta quấy rầy điện hạ công vụ." Tạ tích một bên khách khí, một bên vụng trộm đánh giá Vương Bình. Hắn ngồi xuống, trong lòng có chút bất an, ý hắn biết đến Tạ gia muốn bằng vào Vương Bình thế lực trở thành một cái đại gia tộc không phải đơn giản như vậy sự tình.

Wương Bình liếc hắn một cái, trên mặt lộ ra một tia nhu hòa nụ cười, đối với tạ tích nói ra: "Chờ một chút, mẫu thân muốn tới, người cũng gặp gỡ đi."

Vừa mới nói xong, đã nhìn thấy tạ Từ Hinh tại Bùi Thanh Nhi nâng đỡ đi tới, còn vừa nói: "Có thể là tích mà tới."

Tạ tích nghe vậy, biết tới đúng là hắn cô cô, thế là đứng lên, bái nói: "Chất nhi bái kiến cô cô."

"Đứng dậy, đứng lên, đều lớn như vậy, nhớ ngày đó ta rời đi Tạ gia thời điểm, người mới mấy tuổi đây." Tạ Từ Hinh vừa nói, một bên lau nước mắt, "Nếu a, ta cũng không quá đại ca năm đó phương pháp làm, hắn bây giờ còn đang khu nhà cũ a?"

Tạ tích vội vàng nói: "Tạ Thị nhất tộc hai mươi năm trước liền đem đến Giang Lăng, hiện tại phụ thân cũng tại Giang Lăng thành bên trong đây."

Wương Bình nói ra: "Chỉ sợ người còn không biết, Cửu Cửu đã lên đường tới kinh thành, Tạ Thị nhất tộc cũng đã lên đường, nhưng là ta cũng không đồng ý Tạ Thị nhất tộc tới kinh thành."

Wương Bình lời nói, để cho tạ Từ Hinh cùng tạ tích đều sửng sốt, một mặt không hiểu, nhìn xem hai người như thế, Vương Bình giải thích nói: "Tạ Thị nhất tộc hẳn là lưu tại Gangnam, ta sẽ để cho Tạ Thị nhất tộc một lần nữa chấn hưng, nhưng là không phải tại Đại Hưng, mà là tại Gangnam, Đại Tùy trung tâm quyền lực Ly Giang nam có chút xa, cho nên cần phải có người thay ta nhìn xem."

Tạ tích nghe vậy, mừng rỡ không thôi, Vương Bình nói như thế, này Tạ Thị nhất tộc cảm một lần nữa trở thành Giang Tả Đại Thế Gia, bọn họ đạt được lợi ích đem so với tại Đại Hưng Thành nhiều hơn.

Nhìn xem tạ tích kích động như thế, Vương Bình cũng lạnh lùng nói ra: "Nhưng là, nếu để cho ta biết Tạ Thị nhất tộc không để ý triều đình Pháp Độ, thịt cá bách tính, khoa trương ngành, vậy ta cũng sẽ không khách khí."

"Điện hạ yên tâm, Tạ Thị nhất tộc sẽ không cho người mất mặt."

Wương Bình cũng thường thức tạ tích thức thời cùng khiêm tốn, loại này mới là Gangnam Danh Môn phong phạm, Vương Bình vừa cười nói: "Tất nhiên Tạ Thị nhất tộc đến, vậy thì lại một chút thời gian, năm nay thi Hương cũng làm cho Tạ Thị nhất tộc tham gia đi, nếu như không nguyện ý tham gia Khoa Cử, người liền ở lại kinh thành làm quan, để cho Cửu Cửu mang theo Tạ Thị nhất tộc quay về Gangnam."

Tạ tích đại hỉ, dạng này cơ hội không phải người nào đều có, hắn đứng lên, thật sâu thi lễ nói: "Tạ gia nguyện vì Ung Vương điện hạ hiệu lực... ."

Chương 188: Vương gia có nữ

Lý Đường cùng Đột Quyết đại chiến, Vương Bình cũng không có giầu đồ bím leo, cũng không có tham gia đi vào, mà chính là khôi phục nguyên khí, Đại Hưng thi Hương đã qua mấy tháng, mới nhất đời học sinh, để cho Đại Tùy tràn ngập tinh thần phấn chấn, bọn họ đầy ngập nhiệt huyết cũng sẽ đền đáp cùng bọn hần quốc gia.

Tân Niên khí tức tùy theo mà đến, Đại Hưng Thành bên trong từng nhà đều phủ lên đèn lồng, vô số Lái Buôn phun lên Chu Tước Đại Nhai, trên đường cái, từng bày hải tử vui sướng chạy nhanh, mỗi cái trong quán đều chật ních khách hàng.

Tại một cái bán đồ trang sức quán nhỏ trước, hai thiếu nữ nhét chung một chỗ chọn đồ trang sức, hai cái này thiếu nữ, một cái chừng mười bốn năm tuổi, một cái chỉ có năm sáu tuổi khoảng chừng, đều dài hơn mi thanh mục tú, sờ sờ động lòng người, bọn họ ăn mặc cũng không xa hoa, mà chính là đơn giản, nhưng là bọn họ khí chất để cho chung quanh thiếu nữ đều âm đạm phai mờ.

Bất quá hai người bọn hần phong tư vô song, nhưng không ai dám đánh các nàng chủ ý, ở bên cạnh họ, đứng đầy mấy cái Bội Dao binh lính, mục quang lãnh lẹ.

Hai thiếu nữ, lớn tuổi một điểm là Tùy Triều Tây Bình quận chúa Vương Đồng, niên kỷ hơi nhỏ một điểm nhưng là Vương Bình Trưởng Nữ vương Ngưng Ngọc, đứng nhìn vương Ngưng Ngọc mới năm tuổi, nhưng là đáng người lại so người bình thường cao lớn, giống như là tám tuổi tiểu cô nương là.

Vương Đồng là Vương Thông nữ nhi, Vương Bình Đường Muội, lấy Vương gia gia quy nghiêm, hai người tự nhiên là không có đi ra ngoài cơ hội, nhưng là Vương Đồng lại lấy cớ mang theo vương Ngưng Ngọc đi Vương Thông phủ đệ chơi, thế là chạy ra ngoài.

Cũng may Đại Hưng trị an nghiêm ngặt, khắp nơi có quân đội tuần nhai. Bình thường du côn Lãng Tử rất ít nhìn thấy. Không phải nói không có, chỉ là tương đối thu liễm. Hoặc là trộm vặt móc túi, hoặc là thừa dịp nhiều người lúc chen tại nữ nhân bên người sờ sờ mông, chen chen ngực, trắng trợn đùa giỡn đoạt nữ gần như không sẽ phát sinh.

Cho nên hai thiếu nữ tuy nhiên dung nhan cực kì xuất chúng, như trong nước kiêu sen, dẫn tới vô số người chú mục, lại không có nhàm chán Đãng Đờ Từ chạy tới quấy rối đùa giỡn.

"A Cô, ngươi xem chi này đồng tâm "

Vương Ngưng Ngọc lời còn chưa nói hết liền bị Vương Đồng cắt ngang, "Ngọc nhi, đừng lú rú, ngươi nhỏ giọng một chút, đồng tâm có cái gì tốt xem, ngươi muốn lời nói, Kim Sai cha ngươi đều sẽ mua cho ngươi."

Vương Ngưng Ngọc có chút ủy khuất, miệng vênh lên một chút, "Nào có a, cha nói muốn tiết kiệm, còn có tốt nhiều bách tính không có cơm ăn đâu, không thể như vậy xa hoa, mẫu thân đều mang là đồng tâm đây."

"Tốt tốt tốt, biết, ca ca cũng là hẹp hòi, cho nhà ta Tiểu Ngọc Nhi mua chút đồ tốt đều không nỡ, ngươi đừng như vậy nhìn ta, ta biết, muốn giảng quy củ, không thể loạn Vương gia danh tiếng."

Vương Ngưng Ngọc thối phù một tiếng cười rộ lên, "Ngươi lừa gạt ai đây, ngươi liền không tuân theo quy củ đâu, cha nói, hần cái kia muội tử để cho đầu hần đau, hôm nay trêu chọc Vương Dương, ngày mai đi trêu chọc Vương Tiến, may mắn không đến trêu chọc ta đây."

Vương Đồng mặt đỏ lên, khẽ kêu nói: "Ngươi lại nói, ta về sau không mang theo ngươi đi ra chơi."

Vương Đồng câu nói này cũng là đòn sát thủ, vương Ngưng Ngọc lập tức không dám găm âm thanh, nửa ngày mới chu môi nói ra: "Được rồi, ta không nói được thôi." Vương Đồng cùng Vương Bình tiếp xúc thời gian không nhiều, một là Vương Bình thường xuyên ra ngoài tác chiến, hai là trở về đều bận bịu tui bụi, nhưng là đối với hần nhưng là vô cùng tốt, Vương Bình vừa phong Ung Vương, liền phong hần làm Tây Bình quận chúa.

Hai tên thiếu nữ đi tới đi tới liền đến Quốc Tử Giám bên cạnh, một đám Quốc Tử Giám học sinh chú ý bọn họ, hai thiếu nữ siêu nhiên vô song khí chất khiến cho bọn hần sinh lòng ái mộ, bên trong vương Ngưng Ngọc còn nhưng Vương Đồng lại vô cùng dẫn bọn họ chú ý.

Mọi người châu đầu ghé tai, xì xào bàn tán, người đẩy ta cướp, cuối cùng có một tên Sĩ Tử tiến lên, khom người hướng về Vương Đồng thi lễ, "Tiểu sinh Trữ Toại Lương, Dương Định người, xin hỏi cô nương phương danh?"

Vương Đồng sắc mặt giật mình, hướng lui về phía sau một bước, "Ngươi là người phương nào?"

Bên cạnh một gã hộ vệ phản ứng cực nhanh, tiến lên đẩy ra tên này Sĩ Tử, lúc này một đám Sĩ Tử vây quanh, lao nhao nói: "Chúng ta chỉ là muốn hỏi một chút phương danh, đồng thời không có ác ý, cô nương làm gì lãnh đạm như vậy?"

Bị đẩy ra Sĩ Tử lại lấy hết dũng khí, tiến lên lại đi thi lễ, "Tiểu sinh Trữ Toại Lương, Dương Định người, xin hỏi cô nương phương danh?"

Lần này hần không dám lên trước, cách vài thước, một bên nói, một bên yên lặng nhìn một chút bên cạnh hộ vệ, đối phương đao đã rút ra, hần không khỏi lại hướng lui về phía sau một bước.

Vương Đồng đã bình tĩnh trở lại, liếc bọn họ liếc một chút, gắp bọn họ ăn mặc Nho Bào, mang theo Sĩ Tử mũ, liền nhân nhặt hỏi: "Các người là Quốc Tử Giám Sĩ Tử sao?"

"Đúng vậy!"

Tên này Sĩ Tử nhất thời có dừng khí, thân là Quốc Tử Giám Sĩ Tử, cảm thấy vẻ kiêu ngạo, lại nói: "Cô nương áo trắng tiên tư, không nhiễm phàm trần, khiến cho tiểu sinh vô cùng kính yêu, đặc biệt cả gan muốn hỏi, không biết cô nương có thể hay không cảm phương danh báo cho."

Vương Đồng quay người kéo một chút vương Ngưng Ngọc, từ tốn nói, "Chúng ta đi thôi!"

Hai người quay người liền đi, một đám Sĩ Tử gấp, đuổi theo, "Cô nương đi thông thả!"

Tên này Sĩ Tử càng là đau khổ năn nỉ: "Gặp lại chính là duyên, cô nương vì sao không tiếc duyên?"

Mấy tên hộ vệ giận dữ, đồng loạt rút đao ra cản bọn họ lại, lúc này, Vương Đồng cũng có chút tức giận, nàng bỗng nhiên quay người, nhìn hằm hằm một đám Sĩ Tử nói: "Các người có tư cách gì biết tên của ta? Các người là không màng sống chết, vì nước giết địch tam quân tướng sĩ sao? Vẫn là vất vả cần cù cày cấy, vì nước phụng hiến thuế ruộng Lão Nông? Các người cái gì đều không phải là, một đám giá áo túi cơm, không nghĩ khắc khổ đền đáp quốc gia, lại tại đây nhàm chán bi ối, các người chỉ có thể để cho ta cảm thấy buồn nôn. xem các người liếc một chút, ta đều cảm thấy là nhục nhã!"

Vương Đồng một phen lên án mạnh mẽ, đem mọi người mắng á khẩu không trả lời được, tên kia Sĩ Tử xấu hổ hành lễ nói: "Cô nương chửi giỏi lắm, ta biết sai."

Vương Đồng cũng không để ý tới hán, quay người lôi kéo vương Ngưng Ngọc đi, đi thẳng xa, vương Ngưng Ngọc mới le lưỡi một cái nói: "Cô cô, người mắng hào thống khoái a!"

Vương Đồng lạnh lùng hừ một tiếng, "Nhất bang nhàm chán người, hồng ta tâm tình."

Nàng thấy sắc trời đã không còn sớm, nhân tiện nói: "Sắc trời không còn sớm. Chúng ta trở về đi!"

Lúc này, vương Ngưng Ngọc bỗng nhiên có chút sợ lên, "Cô cô, ta là vụng trộm chạy ra ngoài. Vương Phi mẫu thân có thể hay không trách phạt ta?"

"Không có việc gì, có ta ở đây. Ta sẽ thay người giải thích! Quanh năm suốt tháng buồn bực trong nhà, đi ra đi đi cũng là phải."

"Có thể là "

Ung Vương Phủ quy củ sâm nghiêm, chính mình một cái nữ hài tử xuất đầu lộ diện, nếu như bị Vương Phi mẫu thân biết, vậy thì chờ ai đó phạt, vừa mới đi vào cửa phủ, quản gia đã nhìn thấy bọn họ, bước nhanh chạy tới, "Ồi, ta Tiểu Tổ Tông, người làm sao mới trở về a, Vương Phi Nương Nương cùng mẫu thân người thật đáng giận hồng, nói Ung Vương Trường Nữ thể mà xuất đầu lộ diện, quá nguy hiểm."

"Cô cô, làm sao bây giờ a?" Vương Ngưng Ngọc đành phải nhìn xem Vương Đồng.

Vương Đồng cười cười, "Không có gì lớn sự tình, người liền ăn ngay nói thật, ta sẽ chờ liền đến cứu người, ta đi đem Lão Phu Nhân chuyển đến cứu người."

Vương Ngưng Ngọc chỉ có thể kiên trì hướng hậu viện đi đến, đi không bao xa, một tên nha hoàn chạy ào tới, "Trưởng cô nương, Vương Phi cho người đi Đại Đường, tất cả mọi người đang chờ người đấy."

Vương Ngưng Ngọc dù sao cũng là tiểu hài tử, hoảng sợ đều nhanh muốn khóc lên, nàng cúi đầu, cuối cùng đi vào Đại Đường bên trong, trên đại sảnh, Vương Phi Bùi Thanh Nhi một mặt âm trầm ngồi ở giữa, ngồi bên cạnh mẫu thân hân, cũng là một mặt không cao hứng. .

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tình Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tuy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 189: Trử Toại Lương

Vương Ngưng Ngọc khúm núm đi ra phía trước, thấp giọng nói ra: "Ngọc nhi biết sai."

"Rất tốt a, ta cũng còn không có thăm vấn ngươi, ngươi liền chính mình dặn dò, tự ngươi nói nói, ngươi chỗ nào sai a." Bùi Thanh Nhi âm thanh không đánh, cũng không phải như vậy nghiêm khắc, nhưng là có một loại làm cho người kính sợ uy nghiêm, Lý Tú Ninh lại một bên nhịn không được, tức giận đến đập bàn, "Ngọc nhi, ngươi biết bao nhiêu người ra ngoài tìm ngươi, ngươi không về nữa, đây thành quân đội đều muốn đi tìm ngươi, ngươi liền sẽ cho ngươi cha kiểm chuyện tình a, làm Ung Vương Trưởng Nữ, thế mà một mình đi ra ngoài."

Chơi Ngưng Ngọc nhịn không được khóc lên, "Ngọc nhi không nên vụng trộm chạy ra ngoài chơi, không nói cho Vương Phi mẫu thân, trái với gia quy."

Lúc này, chỉ gặp Vương Đồng vịn tạ Từ Hinh đi tới, "Tốt, tiểu hài tử nha, còn nhỏ, ham chơi là bình thường, xem đem chúng ta Tiểu Nương hoàng sợ, đừng khóc, đến, đến Tô Mẫu bên này." Nói liền đi tiến lên, kéo vương Ngưng Ngọc, ôm hân liên tục an ủi.

"Mẫu thân?" Nhìn xem tạ Từ Hinh như thế che chở, Bùi Thanh Nhi cùng Lý Tú Ninh cũng là cười khổ không được, tạ Từ Hinh đối với vương Ngưng Ngọc sủng ái cũng không phải một ngày hai ngày.

"Biết sai liền tốt, nhanh đi hướng mẫu thân bọn họ xin lỗi." Tuy nhiên tạ Từ Hinh sủng ái nàng, nhưng là vẫn phải bận tâm Bùi Thanh Nhi tôn nghiêm cùng địa vị, không thể để cho Bùi Thanh Nhi khó coi.

Vương Ngưng Ngọc hướng về Bùi Thanh Nhi cùng Lý Tú Ninh thi lễ nói xin lỗi, một bên Vương Đồng giáo huấn nhìn xem vương Ngưng Ngọc cười một tiếng.

"Được rồi, đứng lên đi, đi ăn cơm, về sau không cho phép một mình ra ngoài."

Nếu vương Ngưng Ngọc không một chút nào hối hận, tự mình một người chơi cao hứng bao nhiêu a, buồn cười nhất sự tình là lại có thể có người hướng về cô cô biểu đạt ái mộ, cái này có nhiều thú a.

... . .

Vương Bình cũng nghe nói vương Ngưng Ngọc bị trừng phạt sự tình, sau khi nghe xong chỉ là mỉm cười, dựa theo hân thuyết pháp, nữ hài tử cũng có thể đi ra ngoài chơi, cũng có thể đi Quốc Tử Giám Thư nhân, nhưng là thời đại này người là không có khả năng tiếp nhận, hân cũng không dễ cưỡng cầu.

Hôm nay là ngoài thành quân doanh mộ binh ngày cuối cùng, Vương Bình cũng muốn đi nhìn xem, cho tới bây giờ, đã tân mộ binh hơn ba vạn người, Vương Bình đối với lần này mộ binh rất xem trọng, bởi vì lần này nguồn mộ lính không phải dùng cho Trung Nguyên Đại Chiến, mà chính là muốn toàn bộ giao cho Tô Định Phương, Tô Định Phương không chỉ là đối với Tây Vực các quốc gia chấn nhiếp, còn có luôn luôn chuyển trọng yếu, Vương Bình để cho hân trong vòng hai năm nhất định phải hoàn thành, cái kia chính là muốn gom góp năm vạn con chiến mã.

Tây Vực chiến mã cũng là loại tốt lập tức, càng thích hợp với làm chiến mã, Vương Bình cho Tô Định Phương mệnh lệnh chết, mặc kệ là ngươi trộm vẫn là đoạt, vẫn là mua, tóm lại, ta muốn ngươi hai năm bên trong gom góp năm vạn con chiến mã. Vương Bình muốn huấn luyện luôn luôn vô địch thiết kỵ, ngang dọc Đại Mạc.

Đi vào quân doanh, chỉ nghe thấy có người hô lớn: "Dừng lại, Nghịch Tử, đứng lại cho ta "

"Nghịch Tử?" Vương Bình nhất thời sững sờ, hân hướng về hai bên tìm theo tiếng tìm đi, rất nhanh liền nhìn thấy mộ binh noi một trước một sau chạy hai người, phía trước một cái là một cái hai mươi tuổi thư sinh, đằng sau một cái là một người trung niên người, thư sinh cúi đầu mãnh mẽ chạy, trung niên nam tử ở phía sau vừa kêu liền truy.

Vương Bình cau mày, quân doanh trọng địa, như thế ồn ào, lạnh lùng nhìn thấy Vương Bình đến, một mặt không vui, cũng lộ ra một nụ cười khổ đến, hỗ trợ lạnh lùng ở trong quân doanh trại quân đội Đô Đốc, cũng chỉ có lưu thủ Đại Hưng Thành, binh mã tuy nhiên không nhiều, cũng nhân nhã, nhưng lại không có cơ hội lập công, lần này mộ binh, hân là muốn đi Tây Vực.

Lạnh lùng đi tới, thấp giọng nói ra: "Điện hạ, hai người này lớn tuổi là Lễ Bộ Thị Lang Trử Lượng, tuổi trẻ là con của hân Trử Toại Lương."

Lạnh lùng ý tứ Vương Bình biết, Trử Lượng là Triều Đình Quan Viên, bọn họ quân đội cũng nên cho chút mặt mũi, cho nên không có can thiệp, "Vậy bọn hân đây là cái gì ý tứ?"

Lạnh lùng cười ha ha, "Cái này Trử Toại Lương là Quốc Tử Giám học sinh, nhưng lại muốn tới Tòng Quân, phụ thân hân nghe, không đánh hân mới là lạ chứ."

Vương Bình nghe vậy, cũng là hiếu kỳ, thư sinh này thật tốt Thư nhân không, lại tới làm binh, Trử Toại Lương, không phải trong lịch sử nổi danh Lương Thần sao? Cùng Ngụy Chính một cái bộ dáng chính trực bề tôi, chẳng lẽ chịu cái gì kích thích?

Trử Lượng cũng nhìn thấy Vương Bình, một phát bắt được Trử Toại Lương đi vào Vương Bình bên người, tự biết mình tại nơi đây ồn ào,

Thế là đến đây hướng về Vương Bình thỉnh tội.

"Chừ ái khanh, đứng lên đi, chuyện hôm nay cô liền không trách ngươi, nhưng là cô có chút hiếu kỳ, khiến cho công tử vì sao muốn Tòng Quân a." Vương Bình từ tốn nói.

Trử Lượng không nói gì, nhưng là Trử Toại Lương lại lớn tiếng nói: "Ta muốn làm không màng sống chết, vì nước giết địch tam quân tướng sĩ, ta mặc dù là học sinh, nhưng là cũng là ngồi tại Văn An Thư Lâu Thư nhân giá áo túi cơm, không có đền đáp quốc gia."

"Làm càn, ai nói Thư nhân người là giá áo túi cơm, không thể đền đáp quốc gia, cô thành lập Quốc Tử Giám, Hàn Lâm Viện chính là vì các người cỡ nào Thư nhân, tương lai vì là Đại Tùỳ Mục Thủ Nhất Phưong, chẳng lẽ người hoài nghi cô Quốc Sách, hoài nghi cô?" Vương Bình lạnh lùng nói ra.

Trữ Lưọng nghe vậy, giật mình, vội vàng quỳ xuống nói ra: "Bề tôi không biết dạy con, khuyến tử ngông cuồng đề nghị Quốc Sự, mời điện hạ thứ tội, Nghịch Tử, còn không quỳ xuống, hướng về điện hạ thỉnh tội."

"Thảo dân biết tội, mời điện hạ thứ tội." Trữ Toại Lưọng cũng biết chính mình vừa rồi lời nói chọc giận Vương Bình, quỳ cúi đầu không dám nói lời nào.

"Hừ, đứng lên đi, vừa rồi lời nói là ai nói cho người nghe?" Vương Bình từ tốn nói, những lời này, không giống như là Trữ Toại Lưọng có thể nói ra, khẳng định có người nói, mới khiến cho trên mặt hắn không nhịn được, muốn tới tham gia quân ngũ.

"Là thảo dân chính mình nói, mặc kệ người nàng sự tình." Trữ Toại Lưọng nghe, mới không dám nói là Tây Bình quận chúa nói, không chỉ là bởi vì nàng là quận chúa, cũng bởi vì chính mình đối với nàng lòng ái mộ, có thể nào bán cùng nàng.

"Còn dám ngụy biện, chẳng lẽ người cho rằng cô không dám trị tội cùng người sao? Vẫn là người cho rằng cô là một cái hồ đồ người, không biết là không phải, xem không biết chuyện? Cô muốn biết sự tình, chẳng lẽ người giấu diếm được? Nếu như người hiện tại không nói, cô điều tra ra, này nói câu nói này người, Cô Tướng nghiêm trị không đợi." Vương Bình lạnh lùng nói ra, ở trước mặt mình, Trữ Toại Lưọng cũng dám kỳ đầy chính mình, Vương Bình mới mặc kệ hắn sau này có phải hay không có Tề Tướng chỉ tài.

"Vâng, là Tây Bình quận chúa nói." Nghe nói Vương Bình giận dữ, Trữ Toại Lưọng làm sao dám giấu diếm nữa, thế là cảm đêm hôm đó Vương Đồng giáo huấn hắn lời nói đều một năm một mười nói ra, nửa chữ cũng không dám giấu diếm.

Vương Bình nghe xong, không khỏi cười khổ một tiếng, lại là chính mình cô em gái kia, xem đêm chính mình những sĩ tử kia nói cái gì bộ dáng gì, đây không phải lại đánh chính mình khuôn mặt sao? Nhưng là vừa nhìn Trữ Toại Lưọng ôn tồn lễ độ, nhất biểu nhân tài, không khỏi cũng có chút tâm động, nếu như Đồng Nhi có thể tìm tới một người như vậy cũng chưa chắc không phải chuyện tốt, nhưng là Vương Đồng đối với hắn thái độ đến xem, chỉ sợ là không thích.

"Người cũng không cần Tông Quân, cô giao cho người một sự kiện, nếu như người hoàn thành, chẳng những vì nước lập công, cô còn có thể cho người một cái theo đuổi Tây Bình quận chúa cơ hội, tuy nhiên việc này có chút nguy hiểm, người nhìn người có dám hay không."

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tinh Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùỳ Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 190 :Vương Bình Giáo Tử

Trữ Toại Lưọng hẳn đều không có cẩn thận nghe thấy, trong mắt của hắn chỉ có một câu nói, cái kia chính là Vương Bình sẽ cho hắn một cái theo đuổi Tây Bình quận chúa cơ hội, cái này khiến hắn mừng rỡ như điên.

"Điện hạ cứ việc phân phó, thảo dân định vị điện hạ Cúc Cung Tẫn Tùỳ." Trữ Toại Lưọng lớn tiếng nói.

"Tốt, chứ ái khanh, người đi về trước đi, lệnh lang liền giao cho ta." Vương Bình từ tốn nói.

"Đúng." Tuy nhiên Trữ Lưọng cũng nghi hoặc, Vương Bình ưu ái như thế, này giao cho nhi tử sự tình nhất định không phải chuyện nhỏ a, chỉ sợ còn sẽ có lo lắng tính mạng, nhưng là mình cũng không dám hỏi nhiều, chỉ có chờ nhi tử lúc trở về, thật tốt hỏi một chút, nhưng là để cho hắn không biết là, lần này phân biệt, hai cha con gặp lại thời điểm, đã là mấy năm về sau.

... ..

Lý Đường cùng Đột Quyết một trận đánh hai năm cũng còn không có đánh xong, nhaoáng một cái đến Thừa Nghiệp bảy năm, hai năm này Lý Đường bị Đột Quyết kiềm chế, lúc đầu không cần đánh lâu như vậy, nhưng là Liêu Đông Cao Cú Lệ lại tham gia tiến đến, về sau, Uy Khẩu tập kích quấy rối sản đông, để cho Lý Thế Dân khổ không thể tả, cũng may Tùỳ Triều chẳng những không có giầu đồ bìm leo, còn để cho người ta đưa cho hắn rất nhiều lương thảo, để cho hắn năng lượng an tâm đối kháng những này Dị Tộc, điểm này, để cho hắn đối với Vương Bình rộng lượng bội phục không thôi.

Mà Tùỳ Triều nội bộ đối với Vương Bình phương pháp làm rất là không hiểu, Lý Đường chiến tranh cùng mình không có bao nhiêu quan hệ, chính mình không có thừa cơ tấn công cùng hắn đã rất tốt, vì sao còn muốn giúp đỡ lương thảo.

Các Đại Thần không hiểu không để cho Vương Bình từ bỏ giúp đỡ Lý Thế Dân, bởi vì từ sau đời mà đến hán đối với Uy Khẩu cùng Cao Cú Lệ không thể lại hiểu biết, bọn họ sẽ thành họa lớn, cho nên vô luận như thế nào cũng không thể để bọn hán thiết kỵ bước vào Trung Nguyên Đại Địa.

Hán Nhân nội loạn thuộc về nội loạn, nhưng là người Dị Tộc không thể nhúng tay, nếu không Vương Bình cũng sẽ không khoanh tay đứng nhìn. Tuy nhiên hai năm này nhiều thời gian Vương Bình không có trực tiếp tham chiến, nhưng là hán nỗ lực phát triển tự thân thực lực, Dưỡng Mã, tạo thuyền tích cực vì là ngày sau chinh phạt Dị Tộc làm chuẩn bị.

Vương Bình bây giờ có ba cái nhi tử, ba cái nữ nhi, trưởng tử Vương Thuật thành thông minh hiếu học, là cái về nho nhã văn nhân, năm nay nhanh năm tuổi, thứ tử Vương Thuật công là cái nghịch ngợm tiểu tử, không yêu học tập, chỉ ở nơi đó mân mê chính mình hiểm lạ đồ chơi. Tam Tử Vương Thuật nhân là Dương Nhượng Tích cuộc sống, năm nay bốn tuổi, cũng cũng thông minh. Về sau là Vương Bình Trưởng Nữ vương Ngưng Ngọc, năm nay tám tuổi, sau đó là Trương Mẫn cuộc sống Vương Ngưng Chi, Trưởng Tôn Vô Cầu cuộc sống vương Ngưng Tĩnh.

Vương Thuật thành làm Ung Vương thế tử, đương nhiên phải đến Vương Bình rất nhiều bồi dưỡng.

Bên ngoài thư phòng truyền đến nhi tử hơi có vẻ non nớt âm thanh, "Hài nhi có thể vào không?"

"Vào đi "

Nhi tử non nớt âm thanh để cho Vương Bình trong lòng nổi lên một tia nhu tình, lúc đầu hôm nay Vương Bình rất là nổi nóng, chính mình trưởng tử, Ung Vương thế tử, hoài nghi chính mình xử trí.

Bùi Văn xong làm Vương Thuật Thành cữu cữu, tuổi còn trẻ hiện tại cũng là Lại Bộ Thị Lang, mặc dù không có tiến vào bên trong các, nhưng là cũng ngoài định mức có một cái Văn Uyên các hành tẩu chức vị, nhưng là hán lại tại triều hội bên trên ngông cuồng đề nghị chính mình giúp đỡ Lý Đường sự tình, Vương Bình giận dữ, để cho về nhà tĩnh lại, nhưng là về đến nhà, để cho mình càng thêm phần nộ sự tình, con trai mình bởi vì Bùi Văn xong quý cầu tình, cái này khiến chính mình làm sao không giận.

Vương Bình tận lực để cho mình tâm tính bình thản, đem sở hữu tức giận đều vứt bỏ bên ngoài, khuyên bảo chính mình, vô luận như thế nào, không thể đối với nhi tử nổi giận.

Cửa mở, Vương Thuật thành đi tới, đây là hán một lần đâm phụ thân Nội Thư Phòng, nghe nói đây là Đại Tùy tối cao cơ mật chỗ, hán có chút hiếu kỳ, len lén nhìn quanh một chút, lại phát hiện trừ một lều giá sách bên ngoài, không còn hán đặc thù Hồ Sơ tử, để cho trong lòng của hán thoáng qua có chút thất vọng.

"Thế nào, cảm thấy phụ thân Nội Thư Phòng hán là bộ dáng gì?" Vương Bình nhìn ra nhi tử hiếu kỳ nhãn quang, liền cười hỏi.

Vương Thuật thành cung cung kính kính đứng xuôi tay, thấp giọng nói: "Nghe sư phụ nói, phụ thân Nội Thư Phòng là Đại Tùy Vương Triều tối cao cấm địa, sư phụ nói hán cũng rất muốn nhìn xem là dạng gì tử."

Vương Bình không khỏi nhin không được cười lên, luôn luôn mặt lạnh nghiêm túc tôn ả nẩu già cũng có loại này tính trẻ con sao? Giờ khắc này, Dương Nguyên Khánh đối với tôn ả nẩu già ả tượng lại tốt một điểm, ít nhất nói rõ bọn họ sư đồ ở giữa cảm tình rất sâu.

Tôn ả nẩu già dù sao niên kỷ vẫn còn nhẹ, cho nên Vương Bình không thể cho cho Cao Vi, cho nên để cho hán tại Quốc Tử Giám Tế Tửu vị trí bên trên chờ đợi hơn hai năm, nhưng là Vương Bình lại làm cho hán tới dạy bảo chính mình trưởng tử, đây đã là không có cái nào lớn hơn ả sùng, bây giờ xem ra, là nên cho hán thăng quan.

"Người biết người làm gì sai sự tình sao?" Vương Bình từ tốn nói.

"Hài nhi cho Cữu Cữu cầu tình, chống đối phụ thân." Vương Thuật thành nước mắt hướng trong mắt lấn xuống mà ra. Vương Bình trong lòng cũng vui mừng, không sợ nhi tử phạm sai lầm, nhưng là con trai của cũng là không biết sai ở nơi nào.

"Người nói cho ta biết, người làm sao biết chính mình sai?" Vương Bình bình tĩnh nói ra.

"Hôm qua, sư phụ phát hiện hài nhi bên người Bùi thị gia chủ bạn rồi đi, liền hỏi hài nhi, hài nhi liền đem chuyện này nói cho tựa hồ, kết quả, sư phụ hung hăng đánh hài nhi bàn tay."

Vương Bình nghe xong, thờ dài, xem ra vẫn là tôn ả nẩu già lý giải chính mình, biết mình tại sao phải giúp đỡ Lý Đường, "Thành nhi, người phải nhớ kỹ, người chẳng những là Bùi Văn xong Cháu Ngoại, hơi trọng yếu hơn là, người là Ung Vương thế tử, đại biểu là Ung Vương Phủ, người nhất cử nhất động đều đại biểu cái này Đại Tùy, không thể như thế làm càn. Trung Nguyên chi Địa là chúng ta Hán Nhân thiên hạ, Lý Đường mặc dù là Đại Tùy địch nhân, nhưng là nói đến vẫn là chúng ta Hán gia thiên hạ, nếu như Lý Đường bị ngoại tộc công phá, này gặp nạn cũng là Hán Nhân bách tính người biết không?"

"Hài nhi minh bạch" Vương Thuật thành lại hỏi hận vừa hận, hán lần này là thật minh bạch.

"Người minh bạch liền tốt, ta lúc đầu muốn cho người đổi sư phụ, tuy nhiên xem ở cái này bỗng nhiên bàn tay phân thượng, lần này coi như, ngày mai buổi sáng, người giống như phụ thân cùng tiến lên Tào Triều, mỗi ngày một canh giờ, ta cho người tại Văn Uyên các an bài một vị trí, người an vị ở nơi đó, nghe liền tốt, nhớ kỹ, nghe nhiều liền tốt, sư phụ người bên kia, ta sẽ đi cho hán nói..."

Hôm sau trời vừa sáng, Vương Bình hạ lệnh phong tôn ả nẩu già vì là Hộ Bộ Thị Lang, sau đó mang theo Vương Thuật thành trong ngàn vạn trong các, Vương Thuật cố tình bên trong phan phan trực nhảy, hán cho tới bây giờ chưa từng tới Văn Uyên các, càng không biết cái gì gọi là quốc gia đại sự.

Vương Bình mang nhi tử tiến đến, chính là vì để cho hắn tiếp xúc nhiều một chút Chính Vụ, hiểu biết bách tính khó khăn, hiểu biết tình hình trong nước, Văn Uyên các năm vị Các Lão đã sớm các loại ở đây, nhưng là tất cả mọi người nhìn thấy Vương Thuật thành, lập tức sùng sốt, điện hạ làm sao đem năm sáu Saisei tử mang đến, "Từ hôm nay bắt đầu, ta chuẩn bị để cho Thành nhi mỗi ngày tại Văn Uyên các học tập một canh giờ, các vị Các Lão cũng là đại tài sự tình, hi vọng mọi người nhiều hơn dạy bảo, mỗi ngày chỉ điểm một hai."

Vương Bình nói xong, Vương Thuật thành liền khom người bái nói: "Tiểu tử Vương Thuật thành, cho các vị Các Lão thêm phiền phức."

Mọi người hai mặt nhìn nhau, không nghĩ tới Vương Bình thế mà đem trưởng tử mang đến học tập tham gia chính trị, mà lại là để bọn hắn giáo sư, mọi người vui mừng quá đôi. Đây là thiên đại chuyện tốt a! Vương Thuật thành nếu cũng là tương lai thái tử Thái Tử, để cho bọn họ tới giáo sư Chính Vụ, không chỉ có đôi với mình Cá Nhân Lợi Ích có chỗ tốt. Quan trọng hơn là, bọn họ có thể đem chính mình Trị Quốc phương lược truyền cho thái tử, làm Đại Tỷ tương lai năng lượng hướng đi thịnh thế.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tình Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 191: Trấn an quân tâm

Tất cả mọi người cũng tán thành Vương Bình mang theo thế tử đến đây, duy chỉ có Phòng Huyền Linh có chút sầu lo, hắn cũng không cho rằng Vương Bình để cho thế tử văn kiện đến uyên các học tập tham gia chính trị là chuyện tốt, Văn Uyên các sáu vị Các Lão, chính hắn, Đỗ Như Hối, Tiêu Vũ, Trương Khiêm, Trương Tôn Vô Kỵ, Cao Sĩ Liêm sáu người, bên trong Trương Khiêm muội muội cùng Trương Tôn Vô Kỵ muội muội cũng là Ung Vương sản sau bên trong, bọn họ khẳng định là giúp đỡ chính mình muội muội, Tiêu Vũ là Dương Nhượng Tích Cứu Cứu, vậy cũng không cần nhiều lời, Cao Sĩ Liêm cũng là Trương Tôn Vô Cầu Cứu Cứu.

Mỗi vị trí Các Lão đều có chính mình muốn người duy trì, này Vương Bình mang Vương Thuật thành đến đây, cũng không phải là chuyện gì tốt tình đâu, hiện tại hoàn hảo, Trương Mẫn cùng Trương Tôn Vô Cầu cuộc sống cũng là nữ nhi, nếu như ngày sau là nhi tử, như vậy là Một mũi tên đau sự tình, nhưng là tất nhiên Vương Bình đã quyết định, hắn cũng không dễ nói lời phản đối.

Phòng Huyền Linh nắm Vương Thuật thành tay, việc đã đến nước này, hắn cũng chỉ đành chính mình thật tốt tới dạy bảo hắn, tục ngữ nói, từ nhỏ có thể xem lớn, một người sau khi lớn lên tính cách tại hắn khi còn bé liền có thể nhìn ra.

Vương Thuật Thành Hòa phụ thân hắn Vương Bình hoàn toàn không giống nhau, Vương Bình cường thế buru hãn, chuyên quyền độc đoán, sát phạt quyết đoán, nhưng là Phòng Huyền Linh biết, tại loạn thế cần dạng này một vị thiết huyết Quân Chủ tới khai sáng thiên hạ, nhưng là đợi đến Thiên Hạ thái bình, thiên hạ cảm không cần dạng này một cái Quân Chủ, bọn họ cần là một vị Nhân Quân.

Mà Vương Thuật thành tựu là như thế này một người, hắn ôn tồn lễ độ, càng thêm khoan hậu Nhân Nghĩa, tri thư đạt lễ, dạng này hài tử sau khi lớn lên lại là một cái Nhân Quân.

Phòng Huyền Linh tuy nhiên phụ tá Vương Bình, sát phạt thiên hạ, nhiều khi hắn cũng chủ trương sát phạt, nhưng là hắn cũng hi vọng về sau Quân Chủ là một cái Nhân Quân, dạng này mới có thể tạo nên một cái Thái Bình Thịnh Thế.

Vương Thuật thành không thể nghi ngờ cũng là hắn hi vọng, hắn kiên nhẫn dạy Vương Thuật thành,

"Thế tử, xem một bản Tấu Sớ. Đầu tiên phải chú ý cách thức, chú ý trật tự, chú ý thư pháp, cái này mặc dù chỉ là bên ngoài đồ vật, nhưng có thể nhìn ra Thượng Tấu người phẩm hạnh. Một bản cách thức tinh tế, trật tự rõ ràng, thư pháp ưu mỹ Tấu Sớ, đã nói lên Thượng Tấu người là một cái rất có trật tự người. Nói rõ hắn mạch suy nghĩ rất rõ ràng, nói rõ cũng để ý chính mình danh tiếng. Dạng này người tại phẩm hạnh bên trên không có vấn đề lớn, cho nên nói gặp Văn gặp người. Gặp Ngu Phương gặp đi, cũng chính là đạo lý này. Tương phản, một bản mạch suy nghĩ hỗn loạn. Thư pháp hỗn loạn Tấu Sớ, dạng này Thượng Tấu người đầu tiên đã nói lên nội tâm của hắn táo bạo, không thể thông dong xử sự."

Phòng Huyền Linh nói rất chậm, chậm rãi mà nói, Vương Thuật thành cũng hết sức chăm chú nghe. Từ đầu đến cuối không có chen một câu lời nói, cái này khiến Phòng Huyền Linh cảm thấy hết sức vui mừng, một cái thiện người nghe, cũng vậy thì có thể trở thành nạp gần như lưu Quân Vương.

Hai ngày trước kia, Vương Bình lại dẫn trưởng tử Vương Thuật thành tiến về Đại Hưng Thành bên ngoài quân doanh, thăm viếng binh lính, trước kia Vương Bình đều muốn không định giờ đi quân doanh nhìn một chút, nhưng là mang theo nhi tử vẫn là một lần, đây cũng là Vương Bình một lần khẳng định Vương Thuật thành địa vị, mình xác hắn người thừa kế vị trí.

Trong xe ngựa, Vương Thuật thành liếc một chút không phát, cái này cùng Vương Bình trong tưởng tượng không giống nhau, hắn gặp nhi tử tương đối

khẩn trương, sau đó khẽ cười nói: "Người là sợ hãi đi quân doanh sao?"

Vương Thuật thành gật đầu nói: "Hài nhi có chút sợ quân đội sát khí."

"Làm thượng vị giả, nhất định phải khống chế tốt quân đội mình, hết thầy âm mưu, tại cường đại quân đội trước mặt cũng là không đủ vì là theo, cho nên người cũng phải đi thêm quân doanh nhìn một cái, phụ thân khả năng năm sau muốn xuất chinh." Vương Bình từ tốn nói, Thống Nhất Thiên Hạ tốc độ đã trì hoãn thật lâu, mình đã cho Lý Đường thờ dốt thời gian, chính mình nhất định phải hưng Vương Sư, nhất cử Bình Định Thiên Hạ.

Vương Thuật thành bị kinh ngạc, "Phụ thân lại phải xuất chinh sao?"

Vương Bình gật gật đầu, có chút cảm khái nói: "Nay mình hai năm là mấu chốt nhất thời điểm, có lẽ về sau, phụ thân cũng không cần tại xuất chinh."

Vương Bình nói là lời nói thật, nay mình trong vòng hai năm, diệt Lý Đường, hấn tất nhiên sẽ Đăng Cơ Xưng Đế, đến lúc đó ngồi hoàng đế, vậy hấn phải xuất chinh cũng không phải là dễ dàng như vậy.

Ở vào Đại Hưng Thành bên ngoài quân doanh là trung quân Đô Đốc Phủ Vệ Sở, cũng tại Đại Hưng Thành phụ cận lớn nhất một tòa quân doanh, có trú quân ba vạn người.

Trước mắt, toà này quân doanh chủ yếu là đi theo Vương Bình ngang dọc Quan Trung Lão Bình làm chủ, bởi vì bọn hấn trung thành nhất, hộ vệ kinh thành là không còn gì tốt hơn,

Nhưng là kẻ từ đó, nhưng là không có cái gì công lao có thể vớt.

Cái này làm quân doanh Chủ Quan là lạnh lùng, sau đó có Mã Thiệu, Thường Hà, Vương Dương bọn người, những người này cũng là lão nhân, nhìn thấy Vương Bình đến, đều đến đây bái kiến.

Vương Bình cười để cho mọi người đứng dậy, sau đó chỉ chỉ nhĩ từ nói với mọi người: "Hôm nay để cho Thành nhi đến đây, tới gặp thấy một lần các mặt xã hội, hấn còn tuổi nhỏ, về sau kính xin các vị tướng quân nhiều hơn phụ tá."

Không cần Vương Bình phân phó, Vương Thuật thành liền chấp tay nói ra: "Cho các vị thúc thúc bá bá chào."

Các vị tướng lĩnh xử chỉ không kịp đề phòng, vẫn là Mã Thiệu phản ứng cực nhanh, liền vội vàng tiến lên cầm Vương Thuật thành vịn, "Thế từ không cần như thế, chúng ta không dám đương nói a."

Mà lạnh lùng ý vị thâm trường nhìn một chút Vương Bình, hấn nhưng là nghe nói Vương Bình cảm thế từ mang theo đi Văn Uyên các, hiện tại có mang đến quân doanh, ý tứ này cũng là rất rõ ràng, đoán chừng Vương Bình sau khi lên ngôi, liền sẽ lập Vương Thuật trở thành thái tử.

Theo Vương Bình tiến quân vào doanh, ba vạn đại quân nhất thời hoan hô lên, tiếng hoan hô tiếng nô vang vọng đi vào Vân, đây là chỉ huy bọn họ thành lập vương triều Chủ Soái, đây mới là trong lòng bọn họ Đại Tùy hoàng đế, trong lòng bọn họ, Vương Bình cũng là như thần tồn tại.

Hàng năm Vương Bình đều sẽ tới xem bọn hấn, cũng sẽ cùng bọn họ trò chuyện, cũng không phải là lời nói suông, đều sẽ cho các tướng sĩ một chút hứa hẹn, càng năm nay, mọi người trong lòng đều rất rõ ràng, năm nay chính là đại biến một năm, Vương Bình sẽ cho mọi người cam kết gì, mỗi người trong lòng đều tràn ngập chờ mong.

Nhìn qua phía dưới từng cái tràn ngập kích động mà chờ đợi khuôn mặt, Vương Bình phảng phất cũng bị cảm nhiễm, hấn thật sâu hít một hơi, cao giọng nói: "Các vị huynh đệ, ta đến xem mọi người!"

Nói xong, hấn thật sâu thi lễ, vừa tiếp tục nói: "Các vị huynh đệ dục huyết phấn chiến, mới khiến cho Quan Trung thái bình, nhưng là đem các người để ở chỗ này, ta cũng ái ngại, nhưng là các người để cho kinh thành càng thêm ổn định, đây đều là các người công lao, cho nên sang năm, ta cảm mang các người xuất chinh, để cho các người đi theo ta, tung hoành thiên hạ, để cho các người cảm thụ Đại Tùy cường đại. . ."

"Đại đô đốc Vạn Tuế."

"Đại đô đốc Vạn Tuế"

Vương Thuật thành cảm nhận được loại này cuồng nhiệt bầu không khí, hấn mới hiểu được phụ thân tại trong quân đội quyền uy, lúc này mới thật sâu lý giải phụ thân cho hấn nói chuyện, chỉ có nắm chặt quân đội, mới có thể ngồi vững vàng thiên hạ, mới có thể không sợ bất luận kẻ nào, bất kỳ cái gì sự tình.

Ngay tại Vương Bình mang theo Vương Thuật thành tiến về quân doanh thời điểm, Bùi Thanh Nhi thì là mang theo vương Ngưng Ngọc đi vào Đại Hưng Thành một cái trong phường, tuy nhiên tại đây cũng không phải là nội thành Phủ Nhân Khu, nhưng là tại đây ở rất nhiều bộ mình tướng sĩ người nhà, Vương Bình tiến về quân doanh, này làm Vương Phi, nàng muốn tới trấn an những này bộ mình tướng sĩ người nhà, đây cũng là Bùi Thanh Nhi hàng năm cũng muốn làm sự tình, bởi vì hấn biết, quân đội mới là Vương Bình căn bản.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tình Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tù Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 192 :Trử Toại Lương động tĩnh

Bùi Thanh Nhi lại tới đây, để trong này đám người kích động lên, nhao nhao đi ra bái kiến nàng, vương Ngưng Ngọc có chút khản trương, đây là nàng một lần công khai lộ diện, nàng chặt chẽ kéo Bùi Thanh Nhi tay, thấp giọng nói ra: "Mẫu thân, vẫn còn rất xa a?"

"Đừng sợ, lập tức tới ngay." Hôm nay đem Vương Ngưng Chi mang đến, tuy nhiên nàng không phải mình nữ nhi, nhưng là bởi vì đem tới này là Vương Bình Trưởng Công Chúa.

Bùi Thanh Nhi cho những này gia thuộc người nhà không chỉ có đưa đi là trợ cấp, còn đưa đi Vương Bình đối bọn hắn cảm kích, để bọn hắn biết, Đại Tù lúc nào đều không có quên bọn họ, vĩnh viễn sẽ nhớ kỹ bọn họ.

Thái Nguyên Tán Dương Cung trung trung, Lý Thế Dân tại đánh bại Đột Quyết về sau muốn lần nữa Nam Hạ bên trong, muốn nhất cử tiêu diệt Lý Mật, bởi vì Lý Thế Dân sợ Tùy Triều tiến công, cho nên muốn tốc chiến tốc thắng, tại trên đại điện bên trong đứng đầy lấy hơn mười tên tướng quân, có Lý Đường Tông Thất, tỉ như Lý Hiếu Cung, Lý Thần Thông bọn người, có đại tướng Tần Quỳnh, Úy Trì Cung, đời thị huynh đệ bọn người, còn có Văn Thân Lưu Chính Hội, Lý Vũ, mọi người chính đang thương nghị Trung Nguyên Đại Chiến sự tình.

"Lần này đánh bại Đột Quyết, để cho trăm thu hoạch được dân tâm, cùng quân tâm, lần này Nam Hạ là cơ hội trời cho, chúng ta nhất định phải mau sớm cầm xuống bên trong."

Lý Đường cùng Đột Quyết giằng co hai năm dài đằng đẳng, trong lòng sớm đã đối khát khó nhịn, Lý Thế Dân một lời nói, để bọn hắn kích động không thôi, đều nóng lòng muốn thử, đang tại lúc này, một tên binh lính đến đây bẩm báo: "Khởi bẩm bệ hạ, theo thám tử tới báo, tây Tùy Sơn Việt nhân tạo phản, Lý Tĩnh dẫn đầu đại quân tiến đến bình định loạn."

Lý Thế Dân đại hỉ, "Tốt, thật sự là trời cũng giúp ta."

"Bệ hạ, chúng ta không bằng cầm Lý Mật đại tướng gia quyền bắt lại, bức bách bọn họ đi vào khuôn khổ, dù sao nhà bọn hắn quyền đều bị chúng ta vây khốn." Úy Trì Cung lạnh lùng nói ra.

Lúc này, ngồi ở bên cạnh Lý Vũ nói: "Bệ hạ, này sách không ổn, bệ hạ hưng Vương Sư, lẽ ra đường đường chính chính, không bởi vì làm chuyện thế này."

Lý Vũ lời nói, để cho Úy Trì Cung tức giận không thôi, Lý Thế Dân gấp Úy Trì Cung trong mắt tràn ngập tức giận, mà Lý Vũ một bộ đã tính trước bộ dáng, Lý Thế Dân liền nói với Lý Vũ: "Lý Thị Lang, ta chỗ này có phong thư, ngươi thay ta cho Lý Mật quay về một chút."

Lý Vũ nghe nói là Khâu Sư Lợi Thế Đệ, vốn là Tây Lương quốc Lý Quý tộc nhân, nhưng là Lý Quý bị Vương Bình diệt, hai năm trước từ Lương Châu đến đây đầu nhập vào, tài năng xuất chúng, Lý Thế Dân cũng coi trọng hắn, phong làm Binh Bộ Thị Lang, cái này khiến Úy Trì Cung bọn người không phải rất hài lòng.

Lý Thế Dân từ tốn nói: "Không biết Lý Thị Lang có cái gì sách lược đây."

Lý Vũ cười nói: "Nếu tiêu diệt Lý Mật cũng không khó, trọng yếu là nhất định phải nhất định phải Hành vương sự tình, cầm chính nghĩa, đường đường chính chính, Lý Mật đã không phải là đối thủ của chúng ta, chỉ cần chúng ta làm gì chắc đó, diệt đi Lý Mật là sớm muộn sự tình, bệ hạ không ngại cho Lý Mật trước tiên Hạ Chiến Thư, dùng cái này hiển lộ rõ ràng bệ hạ lòng nhân từ."

"Tốt, vậy thì y theo Lý Thị Lang kế sách."

Lý Vũ cái tên này cũng không phải là hán tên thật, hán tên thật gọi là Trử Toại Lương, sớm tại hai năm trước, Vương Bình phái hắn đi ra thời điểm, liền an bài cho hắn tốt gia thế cùng tiếp ứng người, hắn không nghĩ tới sự tình, Lý Đường hai vị tay cầm trọng binh đại tướng, đời thị huynh đệ, thế mà cũng là Vương Bình người.

Khi hắn biết thời điểm, không khỏi cười khổ một tiếng, mới hiểu được thiên hạ này chung quy là hắn, không ai năng lượng trốn qua hắn tính kế, coi như mình không đến, Lý Đường cũng sẽ không là Vương Bình đối thủ.

Hắn vội vàng chạy về chính mình trụ sở, hắn trụ sở cùng hoàng cung cách xa nhau không phải rất xa, Lý Vũ về đến trong nhà, lấy ra một phong thư kiện, hắn tìm đến một tên thân tín, phân phó nói: "Ngươi nhanh chóng đi Đại Hưng, cầm phong thư này gọi cho Ung Vương điện hạ, ta cùng đời thị huynh đệ các loại mệnh lệnh."

"Ty chúc minh bạch."

Thần tín cất kỹ tin cùng tấu chương, liền thừa dịp bóng đêm rời đi, vội vàng tiến đến Đại Hưng Thành.

Sau đó Lý Vũ đi vào mà đến đòi thị huynh đệ trong phủ đệ, đòi thị huynh đệ đã sớm các loại lâu ngày, "Tiên sinh, bây giờ huynh đệ của ta hai người nên làm như thế nào."

"Hai vị tướng quân không cần sốt ruột, ta đã cho điện hạ đi tin, lần này chúng ta nhất định phải cầm xuống bên trong đồng thời, để cho Lý Thế Dân hai mươi vạn đại quân toàn quân bị diệt, đến lúc đó hai vị tướng quân có thể là một cái công lớn." Trữ Toại Lương khẽ cười nói.

"Huynh đệ của ta hai người đã đến Lý Đường bảy tám năm,

Mỗi ngày đều trong lòng run sợ, nếu như lần này có thể công thành, chúng ta cũng tốt sớm một chút trở lại Đại Hưng." Khâu Sư Lợi cũng từ tốn nói, nói thật, tuy nhiên đầu hàng Vương Bình là bất đắc dĩ sự tình, nhưng là Vương Bình tại mấy năm này đối bọn hắn cũng không có yêu cầu cái gì, cái này khiến huynh đệ hai người an tâm không ít, lần này sau đại chiến, hai người cũng không cần như thế trong lòng run sợ.

"Tướng quân yên tâm, nhà các người quyền, điện hạ đã sớm an bài tốt." Trữ Toại Lương cũng liên tục an ủi bọn họ, để bọn hắn không có nỗi lo về sau.

... .

Lý Thế Dân binh ép bên trong, mang ý nghĩa quyết chiến thời cơ đã thành thực, thời gian đến Thừa Nghiệp tám năm Mùa xuân, trời trong gió nhẹ, khí trời thoải mái dễ chịu, chính là thích hợp nhất phát động chiến tranh thời cơ tốt nhất.

Ngày này buổi sáng, tại Văn Uyên các bên trong, mấy chục tên Đại Tùy cao quan tụ tập một đường, thương lượng yên tĩnh hai ba năm sau nặng nhất quyết định biện pháp, Trung Nguyên Đại Chiến sẽ mở ra.

Văn Uyên các bên trong tràn ngập một loại khẩn trương mà hưng phấn bầu không khí, ngày này là mọi người chờ đợi đã lâu sự tình, phương nam đã thống nhất, hậu phương đã yên ổn, hiện tại thiên hạ lo Vương Bình, Lý Thế Dân, Lý Mật ba nhà, Lý Mật không đáng để lo.

"Hiện tại Quân Ta tại Hà Đông có mười hai vạn binh lực, chủ yếu phân bố tại giềng kính các vùng, Gangnam có mười lăm vạn đại quân, Hồ Lao Quan có mười vạn đại quân, lại thêm ta mang lên năm vạn đại quân, trên thực tế binh lực chúng ta cầm đặt tới hơn 40 vạn."

Vương Bình nói mình thực lực, sau đó lại tiếp tục nói: "Mẫu thân Lý Đường tại Phùng Dục quận Đông Hữu binh lực hơn tám vạn người, bởi Lý Hiếu Cung dẫn đầu, Vũ An quận có hai mươi vạn đại quân, đây là Lý Thế Dân chủ lực, Thái Nguyên Thành có bốn vạn Thủ Quân, tại Sơn Đông Nam Bộ có đòi thị huynh đệ năm vạn đại quân. Trận chiến này chúng ta có tuyệt đối binh lực ưu thế, không cần cầu tốc chiến tốc thắng, chỉ cần làm gì chắc đó, nhiều nhất ba tháng, liền có thể cầm xuống Thái Nguyên, Thống Nhất Thiên Hạ."

Vương Bình lời nói, để cho Các Đại Thần xì xào bàn tán, có hưng phấn, có sầu lo, nhưng là Lý Đường cũng có hơn ba mươi vạn đại quân, vì sao Vương Bình như thế tự tin hoàn toàn đây.

Thừa Nghiệp tám năm tháng tư, Vương Bình chỉ lên tây Tùy binh, bắt đầu Thống Nhất Thiên Hạ trận chiến cuối cùng. Vương Bình tự mình mang theo năm vạn đại quân tiến về Hồ Lao Quan cùng Từ Thế Tích tụ hợp, Lý Tĩnh xuất đàn dương quận, tiến sát Giang Đô, Tô Định Phương vòng qua Phong Châu, thẳng bức Thái Nguyên, Khuất Đột Thông Nobuyuki kính, bốn đường đại quân tề phát.

Tùy Quân vừa ra, thiên hạ chấn động, Thái Nguyên Thành trở nên thần hồn nát thần tính, Lý Thế Dân không nghĩ tới là, chính mình vừa định phát động Trung Nguyên Đại Chiến, Vương Bình liền vượt lên trước phát động, cái này khiến Lý Thế Dân cảm giác cũng bị động, với lại hắn không nghĩ tới là, Vương Bình thế mà xuất động khuynh quốc binh, xem ra là muốn cùng chính mình quyết chiến.

Lý Thế Dân không thể không hạ lệnh cưỡng ép Trung Bình, phạm là mười bốn tuổi trở lên 50 tuổi phía dưới nam tử, đều muốn báo danh tòng quân, trong lúc nhất thời, Lý Đường Các Quận Huyện lòng người bàng hoàng, đại lượng thanh tráng niên đào vong.

Cứ việc mộ binh không thuận lợi, nhưng là Đường Quân vẫn là thu thập mười vạn đại quân, miễn cưỡng cùng tây Tùy binh lực ngang nhau, chiến tranh bắt đầu

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Domain Name: . Ngôn Tinh Tiểu Thuyết mạng bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Tùy Mạt Định Giang Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.